

BIBLE. N.T. Greek (Modern) 4810.

Ἡ ΚΑΙΝΗ

ΔΙΑΘΗΚΗ

Τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν

ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΔΙΓΛΩΤΤΟΣ,

τῆς ἰσ,

Τὸ ΘΕΙΟΝ ἈΡΧΕΤΥΠΟΝ

Εξαιρέτως τῆς 1678?

καὶ ἡ αὐτῆ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ἐν 1678?

Εἰς ΚΟΙΝΗΝ ΔΙΑΛΕΚΤΟΝ

Μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας διορθώθητα, καὶ κατὰ
μιτατυπωθέντα.

Ἐν

ΛΟΝΔΙΝΩ

Ἐξέτυκθη παρ' Ἰωάννου Τυλλογγε τῆς
Χιλοίας.

Ἐτι ἀπὸ τῆς τῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἐγσάρευσις
α' α' ι. 1810.

Digitized by Google

507
Gk, Mod
1810

Ἡ τάξις τῶν τῆς Καινῆς Διαθήκης Βιβλίων.

	page-
Τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον	1
Τὸ κατὰ Μάρκον Εὐαγγέλιον	140
Τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον	227
Τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον	379
Πράξεις τῶν ἁγίων Ἀποστόλων	492
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἢ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολὴ	647
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἢ πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολὴ Πρώτη	708
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἢ πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολὴ Δευτέρα	766
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἢ πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολὴ	805
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἢ πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολὴ	824
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἢ πρὸς Φιλιππησίους Ἐπι- στολὴ	843
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἢ πρὸς Κολοσσαίς Ἐπιστολὴ	858
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἢ πρὸς Θεσσαλονικεῖς Ἐπιστολὴ Πρώτη	871
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἢ πρὸς Θεσσαλονικεῖς Ἐπι- στολὴ Δευτέρα	884
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἢ πρὸς Τιμόθειον Ἐπιστολὴ Πρώτη	891
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἢ πρὸς Τιμόθειον Ἐπιστολὴ Δευτέρα	907
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἢ πρὸς Τίτον Ἐπιστολὴ	918
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἢ πρὸς Φιλέμονα Ἐπιστολὴ	924
Ἡ πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολὴ	928
Ἰακώβου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ Καθολικὴ	972
Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ Καθολικὴ Πρώτη ..	988
Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ Καθολικὴ Δευτέρα ..	1003
Ἰωάννου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ Καθολικὴ Πρώτη ..	1013
Ἰωάννου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ Καθολικὴ Δευτέρα ..	1028
Ἰωάννου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ Καθολικὴ Τρίτη ..	1030
Ἰούδα τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ Καθολικὴ	1032
Ἀποκάλυψις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου	1037

Τὸ ΚΑΤὰ ΜΑΤΘΑΪΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α. 1.

ΒΙΒΛΟΣ γενέσθως Ἰησοῦ
Χριστοῦ, υἱοῦ Δαβίδ, υἱοῦ
Ἀβραάμ.

2 Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν
Ἰσαάκ· Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέν-
νησε τοὺς Ἰούδας, καὶ τὰς ἀδελ-
φάς αὐτοῦ.

3 Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν
Φαρίσ καὶ τοὺς Ζαρά ἐκ τῆς
Θάμαρ· Φαρίσ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἑσρώμ· Ἑσρώμ δὲ ἐγέννη-
σε τὸν Ἀράμ.

4 Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδάβ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ναασσών· Ναασ-
σών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών.

5 Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν
Βοὺζ ἐκ τῆς Ραχάβ· Βοὺζ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ὠβὴδ ἐκ τῆς
Ρούθ· Ὠβὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰσσαι.

6 Ἰσσαι δὲ ἐγέννησε τὸν
Δαβὶδ τὸν βασιλέα· Δαβὶδ
δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν
Σολομῶνα ἐκ τῆς τῆς Οὐρίας.

7 Σολομῶν δὲ ἐγέννησε
τὸν Ροβοάμ· Ροβοάμ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἀβιά· Ἀβιά δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἀσά.

8 Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰω-
σαφάτ· Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν

ΒΙΒΛΙΟΝ τῆς γενέσεως τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ υἱοῦ τοῦ
Δαβίδ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀβραάμ.

2 Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν
Ἰσαάκ καὶ ὁ Ἰσαάκ ἐγέννησε
τὸν Ἰακώβ· καὶ ὁ Ἰακώβ
ἐγέννησε τὸν Ἰούδας, καὶ τὰς
ἀδελφάς του.

3 Καὶ Ἰούδας ἐγέννησε τὸν
Φαρίσ καὶ τοὺς Ζαρά ἀπὸ τῆς
Θάμαρ· καὶ Φαρίσ ἐγέννησε
τὸν Ἑσρώμ καὶ ὁ Ἑσρώμ
ἐγέννησε τὸν Ἀράμ.

4 Καὶ Ἀράμ ἐγέννησε
τὸν Ἀμιναδάβ καὶ Ἀμι-
ναδάβ ἐγέννησε τὸν Ναασσών·
καὶ Ναασσών ἐγέννησε τὸν
Σαλμών.

5 Καὶ Σαλμών ἐγέννησε
τὸν Βοὺζ ἀπὸ τῆς Ραχάβ·
καὶ Βοὺζ ἐγέννησε τὸν Ὠβὴδ
ἀπὸ τῆς Ρούθ καὶ Ὠβὴδ
ἐγέννησε τὸν Ἰσσαι.

6 Καὶ Ἰσσαι ἐγέννησε
Δαβὶδ τὸν βασιλέα καὶ Δα-
βὶδ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν
Σολομῶνα ἀπὸ τῆς γυναῖκα
τῆς Οὐρίας.

7 Καὶ ὁ Σολομῶν ἐγέννησε
τὸν Ροβοάμ καὶ Ροβοάμ
ἐγέννησε τὸν Ἀβιά καὶ Ἀβιά
ἐγέννησε τὸν Ἀσά.

8 Καὶ Ἀσά ἐγέννησε τὸν Ἰω-
σαφάτ καὶ Ἰωσαφάτ ἐγέννησε

Ἰωράμ· Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζίας.

9 Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ· Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ· Ἀχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν.

10 Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ· Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών· Ἀμών δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίας.

11 Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχοκίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶν.

12 Μὲνὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶν, Ἰεχοκίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ· Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ.

13 Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ· Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακίμ· Ἐλιακίμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ.

14 Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ· Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ· Ἀχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ.

15 Ἐλιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιάζαρ· Ἐλιάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ.

16 Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγέννηθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός.

17 Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαβὶδ,

οἱ τὸν Ἰωράμ· καὶ Ἰωράμ ἐγέννησε τὸν Ὀζίας.

9 Καὶ Ὀζίας ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ· καὶ Ἰωάθαμ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ· καὶ Ἀχαζ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν.

10 Καὶ Ἐζεκίας ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ· καὶ Μανασσῆς ἐγέννησε τὸν Ἀμών· καὶ Ἀμών ἐγέννησε τὸν Ἰωσίας.

11 Καὶ Ἰωσίας ἐγέννησε τὸν Ἰεχοκίαν καὶ τοὺς ἀδελφούς τε, εἰς τὸν μετατοπισμὸν τῆς Βαβυλῶν.

12 Καὶ ὕψιμα ἀπὸ τῆς μέγατόπισις τῆς Βαβυλῶν, ὁ Ἰεχοκίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ· καὶ Σαλαθιήλ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ.

13 Καὶ Ζοροβάβελ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ· καὶ Ἀβιούδ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακίμ· καὶ Ἐλιακίμ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ.

14 Καὶ Ἀζώρ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ· καὶ Σαδώκ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ· καὶ Ἀχείμ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ.

15 Καὶ Ἐλιούδ ἐγέννησε τὸν Ἐλιάζαρ· καὶ Ἐλιάζαρ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· καὶ Ματθάν ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ.

16 Καὶ Ἰακώβ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα τῆς Μαρίας, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐγέννηθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός.

17 Ὅλαις λοιποῖς ἡ γενεαὶς ἀπὸ τῆς Ἀβραάμ ἕως τοῦ Δαβὶδ,

γυναῖς δικατίσσαις· καὶ ἀπὸ
 Δαβὶδ ἕως τῆς μετοικασίας
 Βαβυλῶν, γυναῖς δικατίσ-
 σαις καὶ ἀπὸ τῆς μετοικασίας
 Βαβυλῶν ἕως τοῦ Χριστοῦ
 γυναῖς δικατίσσαις.

18 Τοῦ θεοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ
 γέννησις οὕτως ἦν. Μητρθεύσας
 γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας
 τῷ Ἰωσήφ. πρὶν ἢ συνελθεῖν
 αὐτοὺς, εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα
 ἐκ πνεύματος ἁγίου.

19 Ἰωσήφ δὲ ἀνὴρ αὐτῆς,
 δικαίος ἦν, καὶ μὴ θέλων αὐ-
 τὴν παραδουρατῆσαι, ἰβυλί-
 βα λάθρα ἀπελύσας αὐτήν.

20 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυ-
 μήσας, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυ-
 ρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ,
 λέγων Ἰωσήφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ
 φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαρι-
 ἀμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν
 αὐτῇ γυνήθει ἐκ πνεύματος
 ἔστι ἅγιον.

21 Τίξεται δὲ υἱόν, καὶ
 καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗΣΟΥ·
 αὐτὸς γὰρ σώσει τοὺς
 λαοὺς αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ἁμαρ-
 τιῶν αὐτῶν.

22 (Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν,
 ἵνα πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ
 Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέ-
 γοντος·

23 Ἰδοὺ, ἡ παρθένος ἐν
 γαστρὶ ἔξει, καὶ τίξεται υἱόν,
 καὶ καλέσῃσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ

εἶναι δικατίσσαις γυναῖς·
 καὶ ἀπὸ τοῦ Δαβὶδ ἕως τῷ με-
 τατοκισμοῦ τῆς Βαβυλῶν,
 εἶναι δικατίσσαις γυναῖς·
 καὶ ἀπὸ τοῦ μετατοκισμοῦ τῆς
 Βαβυλῶν ἕως τοῦ Χριστοῦ,
 εἶναι δικατίσσαις γυναῖς.

18 Καὶ ἡ γέννησις τοῦ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ τίτοιας λογῆς ἐγένετο.
 Ἐπειδὴ ἡ μητέρα του ἡ Μαρία
 ἀρραβωνήσθη τῷ Ἰωσήφ, πρὸ
 τοῦ ἐὰν ἔλθῃ μαζύ, εὐρέθη ἐγ-
 γαστρωμένη ἀπὸ πνεύματος ἁ-
 γίου.

19 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ὁ ἄνδρας
 τῆς, μὴ τὸ ἐὰν εἶναι δίκαιος, μὴ
 θέλων τὴν φανερώσει,
 ἠθέλησε κρυφῶς ἐὰν τὴν ἀφήσει.

20 Καὶ τῶτα αὐτὸς ἔχου-
 τας εἰς τὸν πόντον, παρευθὺς
 ἄγγελος κυρίου τοῦ ἐφάνη εἰς τὰ
 ὄνειρόν τε, καὶ λέγειν· Ἰωσήφ
 υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, μὴ φοβηθῆς ἐὰν
 πάρῃς τὴν Μαριάμ τὴν γυναῖ-
 κά σου· διατὶ ἐκεῖνο, ὅπου
 ἐσυνέβη εἰς αὐτήν, εἶναι
 ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου.

21 Καὶ θέλει γενήσῃ υἱόν,
 καὶ θέλεις τὸν ὀνομάσει Ἰησοῦ·
 διατὶ αὐτὸς θέλει σώσει τοὺς
 λαοὺς τοῦ ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας-
 τῆς.

22 Καὶ τοῦτο ὅλον ἐγένετο,
 διὰ τὰ τελεωθῆ ἐκεῖνο ὅπου
 ἐλαλήθη ὑπὸ τοῦ κυρίου διὰ
 μίση τοῦ προφήτου, λέγων·

23 Ὅτι, ἐὰν ἡ παρθένος θέ-
 λει ἐγαστρῶθῃ, καὶ θέλει γενή-
 σῃ υἱόν, καὶ θέλῃσι καλέσει τὸ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ· ὅστις μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.)

24 Διηγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

25 Καὶ οὐκ ἐγένεσκεν αὐτὴν, ἕως οὗ ἔτικε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρῶτότοκον, καὶ ἐκάλεσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗΣΟΥΝ.

ὄνομά τε Ἐμμανὴλ· τὸ ὁ τοῦ οὐοῦ ἐρμηνεύεται, μετ' ἡμᾶς ὁ Θεός.

24 Καὶ ὁ Ἰωσήφ σηκνωμένῳ ἀπὸ τὸν ὕπνον, ἔκαμε καθὼς τὸν ἐπρόσταξεν ὁ ἄγγελος κυρίου, καὶ ἐπέχε τὴν γυναῖκα τῆς.

25 Καὶ διὰ τὴν ἐγνώριζεν ἕως ἐπεὶ ἐγένετο τὸν υἱότῆς τὸν πρῶτότοκον, καὶ ἐκάλεσι τὸ ὄνομά τε Ἰησοῦν.

Κεφ. β. 2.

ΤΟΥ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ, μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἰερουσόλυμα, λέγοντες·

2 Πῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτὸν τὸν ἀστὴρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.

3 Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἰλαράχθη, καὶ πᾶσα Ἰερουσόλυμα μετ' αὐτῶν.

4 Καὶ συναγαγὼν πάντας τῆς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τῶ λαοῦ, ἐκυνθήθησαν παρ' αὐτῶν, κοῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται.

5 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· ἔτι γὰρ γέγραπται διὰ τῶ προφήτου·

ΚΑΙ ὡσαν εἰγενήθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας εἰς ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰὰ, καὶ ἤλθαν μάγοι ἀπὸ τὴν ἀνατολῆν εἰς Ἰα Ἰερουσόλυμα, λέγοντες·

2 Πῦ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ἐπεὶ ἐγενήθη; διατὶ ἡμεῖς εἶδαμεν τὸν ἀστὴρα εἰς τὴν ἀνατολῆν, καὶ ἤλθαμεν ἰὰ τὸν προσκυνῆσωμεν.

3 Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, ὡσαν τὸ ἄκουσεν, ἐσυγχίσθη, καὶ ὅλα τὰ Ἰερουσόλυμα μαζὺ μεταυτόν.

4 Καὶ μαζώνωντας ὅλους τῆς ἀρχιερεῖς καὶ τῆς γραμματεῖς τῶ λαοῦ, τῆς ἐρωῖα, πῦ γεννᾶται ὁ Χριστὸς.

5 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· διατὶ ἔτι ἐγραφή δια μέσου τῶ προφήτου·

6 Καὶ σὺ Βηθλαὴμ, γῆ Ἰούδα, ἕταμὸς ἰλαχίς· τί εἶ ἐν τῆς ἡγμῶσι Ἰούδα· ἐκ σὺ γὰρ ἐξελύσεται ἡγύμει, ὅστις πικρατῆ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ.

7 Τότε Ἡρώδης λάθρα παλάσκας τῆς μάγους, ἠκρίβωσι παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τῷ φαιωμένῳ ἀστέρι.

8 Καὶ πύμψας αὐτὸς εἰς Βηθλαὴμ, εἶπεν· Πορευθέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδὸς ἐκείνου δι' εὐρητί, ἀπαγγελάστέ μοι, ὅπως καὶ γὰρ ἰδῶν προσκυνήσω αὐτῷ.

9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες τῷ βασιλέως, ἐπερεύθησαν. καὶ ἰδὲ, ὁ ἀστὴρ, ὅτ' εἶδον ἐν τῇ ἀποταλῇ, προῆγεν αὐτὸς, ἕως ἰδῶν ἐπὶ ἐπαύω ἢ ἦν τὸ φαιωδία.

10 Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστὴρα, ἐχάρησαν χαρῶν μεγάλῃ σφόδρα.

11 Καὶ ἰδόντες εἰς τὴν αἰκίαν, εὔρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ προσκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τῆς θησκευρὸς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσόν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν.

6 Καὶ σὺ Βηθλαὴμ γῆ τῷ Ἰούδα, καθέλω δι' εἶσαι μικρότατη ἀνάμωσι εἰς τῆς ἡγμῶσι τῷ Ἰούδα· Διατί ἀπὸ σείας θείλει εὐγει ἡγύμει, ὁ ὅποιος θείλει πικράκει τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ.

7 Τότε ὁ Ἡρώδης κράζωντας κρυφῶ τῆς μάγους, ἐξετάξεν ἀκριβῶς ἀπ' αὐτῶν τὸν καιρὸν τῷ ἀστέρι· ἐκείνῳ, ὅπῃ εἶφαται.

8 Καὶ πύμψησεν εἰς τὴν Βηθλαὴμ, τῶν εἶπεν· σέρετε καὶ ἐξετάξτε καταλεπθῶς διὰ τὸ παιδίον καὶ ὡσαν τὸ εὐρητί, ὅστε μου εἰδησῶν, διὰ τὰ ὑπάγω καὶ ἰγῶν, τὰ τὸ προσκυνήσω.

9 Καὶ ἐκείνοι, ὡσαν ἤκησαν ἡ ἀλογία τοῦ βασιλέως, ἰδίεσησαν. καὶ τὰ, πάλιν ὁ ἀστὴρας, ὅπῃ εἶδαν εἰς τὴν ἀνατολήν, καὶ ἐπήγεον ὀμπροσῶτων, ἕως ὅπῃ ἦλθεν, καὶ ἐστάθη ἐκεῖ, ὅπῃ ἦσαν τὸ παιδίον.

10 Καὶ ὡσαν εἶδαν οἱ μάγοι τὸν ἀστὴρα, ἐχάρησαν χαρῶν μεγάλῃ κατὰ πολλῶν.

11 Καὶ ἔγοντας τὰ ἰδῶσι εἰς τὸ σπήτι, εὐρηκαν τὸ παιδίον μετὰ τὴν Μαρίαν τὴν μάνατον· καὶ ἔκτισαν καὶ τὸ ἐπροσκύνησαν· καὶ ἀνοίξαντες τῆς θησκευρὸς αὐτῶν, τοῦ ἔφισαν χαρισματα, χρυσάφι, καὶ λίβανον, καὶ Σμύρναν.

12 Καὶ χρηματιωθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδη, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

13 Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδὼ, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φύγε εἰς Αἴγυπτον καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοι· μέλλει γάρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τὸ ἀπολέσαι αὐτό.

14 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον·

15 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου ἵνα πληρωθῆ τὸ ρῆθι ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.

16 Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐπιπαύθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνέλε πάντας τὰς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὴμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄροις αὐτῆς, ἀπὸ δυτῆς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠρεβώσθη παρὰ τῶν μάγων·

17 Τότε ἐπληρώθη τὸ ρῆθι ὑπὸ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος·

12 Καὶ ἔγοντας ἐὰν τὴς ἀποκαλυφθῆ εἰς τὸ ὄνειρόν τις ἐὰ μὴν μεταγυρίσῃ εἰς τὸν Ἡρώδη, ἀπὸ ἄλλης γράτας ἀνεχώρησαν εἰς τὸν τόπον τῆς.

13 Καὶ ὡσαν ἀνεχώρησαν αὐτοὶ, παρευθὺς ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη τοῦ Ἰωσήφ εἰς τὸ ὄνειρόν τε, καὶ λέγει· ἄγει· σπῶσον, καὶ ἔπαρ' ἐπὶ τὰ παιδίον καὶ τὴν μάναν τε· καὶ φύγε εἰς τὴν Αἴγυπτον· καὶ ἄς εἶσαι ἐκεῖ, ἕως ὅπῃ ἐὰν εἶπω· Διὰ τὸ μέλλει ὁ Ἡρώδης ἐὰν ζητήσῃ τὸ παιδίον, ἐὰν τὸ χαλάσῃ.

14 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἰσηκώθη· καὶ ἐπῆρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μάναν τε τὴν νύκτα, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Αἴγυπτον·

15 Καὶ ἦτον ἐκεῖ ἕως εἰς τὸν θάνατον τοῦ Ἡρώδου· Διὰ ἐὰν πληρωθῆ ἐκεῖτο ὅπῃ ἐλαλήθη ἀπὸ τοῦ Κυρίου διὰ μέσου τοῦ προφήτου, ὅπῃ λέγει· ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.

16 Τότε βλέπων ἡσυχίας ὁ Ἡρώδης, πῶς ἐπεριγελάσθη ἀπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη κατὰ πολλὰ· καὶ ἐστειλεν ἀνθρώπους, καὶ ἐφόνευσεν ὅλα τὰ παιδία, ὅπῃ ἦταν εἰς τὴν Βηθλεὴμ, καὶ εἰς ὅλας τὰ σύνορα ἀπὸ δύο χρόνων καὶ κάτω, κατὰ τὸν καιρὸν ὅπῃ ἠρεβώσθη παρὰ τῶν μάγων·

17 Τότε ἐπληρώθη ἐκεῖτο, ὅπῃ ἐλαλήθη ἀπὸ τοῦ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου, ὅπῃ λέγει·

18 Φωνὴ εἰς Ῥαμα ἤκούσθη, ἤπιον καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυς· μή τις, Ῥαχὴλ κλαίῃσα τε τίνα αὐτῆς καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσὶ.

19 Τελυτέρισαντο δὲ τῷ Ἡρώδῃ, ἰδὼν ἄγγελον Κυρίου καὶ ἵνα φάινεται τῷ Ἰωσήφ εἰ Αἴγυπτον,

20 Λέγων· Ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύε εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασι γὰρ αἱ ζητιῶτις τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου.

21 Ὁ δὲ ἔγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ.

22 Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀπὸ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἕκαστὸν ἀπειθεῖν χρηματισθεῖς δὲ κατ' ἕνα, ἀνιχώρησαν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας.

23 Καὶ ἰθὺν κατοικήσεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφητῶν, ὅτι· Ναζωραῖος κληθήσεται.

18 Φωνὴ ἀκούσθη εἰς Ῥαμα, πολλὸς θρήνην καὶ κλάμματα, καὶ ἀναστεναγμοὶ, ὅπερ ἔκλαυσε Ῥαχὴλ ἡ παιδιάτις· καὶ ἠδελὴ τὴν παρακληθῆναι, διὸ εἶναι πλῆρον.

19 Καὶ ὡσαν ἀπέδωκεν Ἡρώδῃ, παρευδὺς ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη τοῦ Ἰωσήφ δοκιερόντι εἰς τὴν Αἴγυπτον.

20 Λέγοντας· σηκώσασθε ἕνα τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ὑπάγετε εἰς γῆν τὴν Ἰσραὴλ· διὰ τὸ ἰδεῖν ὅτι ἐθνήκασαν τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου, ἀπέδωκεν.

21 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἔγερθεὶς καὶ ἔπαιε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἔπαιε εἰς γῆν τοῦ Ἰσραὴλ.

22 Ἀμὴ ὡσαν ἱμαθίων Ἀρχέλαος βασιλεύει εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἀπὸ τοῦ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἕκαστὸν ἀπειθεῖν καὶ ἕνα ἕνα ἀποκαλυφθῆναι εἰς τὰ ὄρη ἀνιχώρησαν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας.

23 Καὶ πηγαίνοντα εἰς τὴν πόλιν, κατοικήσεν εἰς τὴν πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῆ διὰ τοῦ προφητῶν, ὅτι· Ναζωραῖος κληθήσεται.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας,

2 Καὶ λέγων· Μετανοοῦτε ἥγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

3 Οὐτὸ γάρ ἐστιν ὁ ρηθεὶς ὑπὸ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιῶτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου, καὶ ζώνη δερματίνη περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφή αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον.

5 Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱερουσόλυμα, καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ πᾶσα ἡ περιχώρησθαι τοῦ Ἰορδάνου.

6 Καὶ ἰβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

7 Ἴδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Γενήματα ἰχθυῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;

8 Ποιήσατε οὖν καρποὺς ἁγίους τῆς μετανοίας.

ΚΑΙ εἰς ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἔρχεται ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, κηρύττων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας,

2 Καὶ λέγων· Μετανοοῦτε ὅτι ἐσθμωσιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

3 Ἐστὸ εἶναι ἐκείνῳ, ὅπῃ ἐλαλήθη ἀπὸ τὸν Ἠσαΐαν τὸν προφήτην, λέγοντος· Φωνὴ ἐκείνου, ὅπῃ βοᾷ μίσα εἰς τὴν ἐρήμον· ἐτοιμάσατε τὴν γῆρα τῷ κυρίῳ, κάμπετε ἴσους τὰς δρόμους.

4 Καὶ ἐτοῦτῳ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ μαλλὴ τῆς καμήλας, καὶ μὴ ζωνάρι δερματίνου ἦταν ζωμένῳ καὶ τὸ φαγίτε ἦταν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον.

5 Τότε ἐπήγετο ἐξ ἡ Ἱερουσαλήμ εἰς αὐτὸν, καὶ ὅλη ἡ Ἰουδαία, καὶ ὅλα τὰ περιχώρησθαι τῷ Ἰορδάνῳ.

6 Καὶ ἰβαπτίζοντο εἰς τὸν Ἰορδάνῳ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

7 Καὶ ὡσάν εἶδε πολλὰς ἀπὸ τῶν Φαρισαίων καὶ ἀπὸ τῶν Σαδδουκαίων, ὅπου ἔρχονται εἰς τὸ βάπτισμα, τοὺς εἶπε γενήματα ἰχθυῶν, τίς σᾶς εἰδείξει, ἵνα φύγετε ἀπὸ τῆς ὀργῆς, ὅπου μέλλει ἵνα ἔλθῃ;

8 Κάμπετε λοιπὸν καρποὺς ἁγίους τῆς μετανοίας.

9 Καὶ μὴ δέξητε λέγειν ἐν ἰσραὴλ· Πατήρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγων γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγείρει τέκνα τῷ Ἀβραάμ.

10 Ἡδὴ δὲ καὶ ἡ ἀξίωσις πρὸς τὸ ρίζαν τῶν δένδρων κητέται· πᾶς γὰρ δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς τὴν βάλαντα βάλεται.

11 Ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἔρχομαι, ἰσχυρότερός με ἐστίν, οὗ οὐκ εἰμι ἰκανὸς ἵνα ὑποδήματα βασάνω· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρὶ.

12 Οὗ τὸ πλῆθος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλυσαν αὐτοῦ, καὶ συναΐξει τὸν σῆτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πῦρ ἐν σφίγγῳ.

13 Τότε παραγίνονται ῥ' Ἰησὺς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισομένου ἀπ' αὐτοῦ.

14 Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτὸν, λέγων· Ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑποτάσσειν βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με;

15 Ἀπεκρίθαις δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἄφες ἄρτι·

9 Καὶ μὴ σᾶς φαίνεσθαι καὶ λέγειτε μέσασας· ἡμεῖς ἔχομεν πατέρα τὸν Ἀβραάμ· διὰ τὴν ἡσυχίαν λέγω, ὅτι ὁ Θεὸς δύναται καὶ ἀπὸ ταῖς πέτρας ἐγείρει τέκνα εἰς τὸν Ἀβραάμ.

10 Καὶ ἡ ἀξίωσις πρὸς τὴν ρίζαν τοῦ δένδρου κητέται· καθὲρ δένδρον λοιπὸν, ὅπου δὲν κάμνη καλὸν καρπὸν, κόπτεται καὶ βάλλεται εἰς τὴν φωτίαν.

11 Ἐγὼ σᾶς βαπτίζω μετὰ τὸ νερὸν εἰς μετάνοιαν· ἀμὴν ἐκίνομαι, ὅπου ἔρχεται καταπόδημος, ἵνα ἰσχυρότερός με, τοῦ ὅποιος ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος ἵνα σκεπώσω τὰ ὑποδήματά του· αὐτὸς θέλει σᾶς βαπτίσει μετὰ πνεῦμα ἁγίου καὶ μετὰ φωτίαν.

12 Εἰς τοῦ ὅποιος τὸ χεῖρ ἔσονται τὸ φτυᾶρι, καὶ θέλει καθαρίσει τὸ ἄλυσιν, καὶ θέλει μαζώξει τὸ σιᾶριτον εἰς τὸ ἀμπάρτον, ἀμὴν τὸ ἄχυρον θέλει τὸ κατακαύσει μετὰ φωτίαν, ὅπου δὲν σφίγγῳ ποτί.

13 Τότε ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς τὸν Ἰορδάνην εἰς τὸν Ἰωάννην, ἵνα βαπτισθῆ ἀπ' αὐτόν.

14 Ἀμὴν ὁ Ἰωάννης τὸν ἰμπεδίζε λέγωντας· ἐγὼ ἔχω χρείαν ἵνα βαπτισθῶ ἀπὸ σῆα, καὶ σὺ ἔρχεσαι εἰς ἐμένα;

15 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγειτε· τῶρα ἄφνοι· διατὲ

οὕτω γὰρ κρίπον ἐστὶν ἡμῖν
 πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην.
 Τότε ἀφήσιν αὐτόν.

16 Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς
 ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος·
 καὶ ἰδοὺ, ἀνιέχθησαν αὐτῷ
 οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδεν τὸ πνεῦ-
 μα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ
 περιστερὰν, καὶ ἐρχόμενον ἐπ’
 αὐτόν.

17 Καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν
 οὐρανῶν, λίγυσα· Οὗτός
 ἐστὶν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός,
 ἐκ ᾧ εὐδόκησα.

ἔτι κρίπει ἡμᾶς, νὰ τελειώ-
 σωμεν κάθε λογῆς δικαιοσύνην.
 τότε τὸν ἄφησιν.

16 Καὶ ἀφόρτις ἰβαπτισθῆ·
 ὁ Ἰησοῦς, εὐθὺς ἀνέβη ἀπὸ τὸ
 πρὸ· καὶ νὰ, καὶ τοῦ ἀνοίχθη-
 σαν οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδεν τὸ πνεῦ-
 μα τοῦ Θεοῦ, ὅπου ἰκατέβαι-
 νει ὡσὰν περιστερὴ, καὶ ἤρχετο
 ἀπάνωτι.

17 Καὶ εὐθὺς φωνὴ ἀκούσθη
 ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς, ὅπου ἔλε-
 γεν· ἰδοὺτ· εἶναι ὁ υἱός μου ὁ
 ἠγαπημέν·, εἰς τὸν ὁποῖον
 ἀνακαίθηκα.

Κεφ. δ. 4.

Τὸτε ὁ Ἰησοῦς ἀνέχθη εἰς
 τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ
 πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ
 τοῦ διαβόλου.

2 Καὶ ηγεύσας ἡμέρας τσο-
 σαράκοιτα καὶ νύκτας τισσα-
 ράκοντα, ὕγρον ἐπίειπαι.

3 Καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ
 πειράζων εἶπεν· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ
 Θεοῦ, εἰπὲ ἴνα οἱ λίθοι αὐτοὶ
 ἄρτοι γίνωνται.

4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε·
 γέγραπται. Οὐκ ἐπ’ ἄρτων
 μόνω ζῆσται ἄνθρωπος, ἀλλ’
 ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομέ-
 νῳ διὰ στόματος Θεοῦ.

5 Τότε παραλαμβάνει αὐ-
 τὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν
 πόλιν, καὶ ἵστησι αὐτὸν ἐπὶ τὸ
 πτερυγίον τοῦ ἱεροῦ.

Τὸτε ὁ Ἰησοῦς ἐφέρθη ὑπὸ
 τοῦ πνεύματος εἰς τὴν
 ἔρημον, διὰ νὰ πειραχθῆ ἀπὸ
 τοῦ διαβόλου.

2 Καὶ ἔγοντας νὰ ηγεύσῃ
 Ἐσαράντα ἡμέραις καὶ σαράντα
 νύκτας, ὕγρον ἐπίειπαι.

3 Καὶ πηγίνωντας σημάτω ὁ
 πειράζων, τοῦ λέγει· ἂν εἶσαι
 υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ διὰ νὰ γί-
 νων ἰδοῦταις ἡ πέτρας ψωμίαι.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπι-
 κρῖθη· εἶναι γεγραμμένον· ὄχι
 μόνον μὲ ψωμί νὰ ζῆ ὁ ἄνθρω-
 πος, ἀλλὰ καὶ κάθε λόγον, ὅπου
 εὐγίγει ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ.

5 Τότε τὸν ἐπῆρεν ὁ διάβο-
 λος, καὶ ἐπῆγέτον εἰς τὴν ἁγί-
 αν πόλιν, καὶ τὸν ἔστησεν εἰς
 τὴν ἄκρην τοῦ ἱεροῦ.

6 Καὶ λέγει αὐτῷ· Εἰ εἰς ἡμῶν Θεοῦ, βάλε σιαυτὸν ἐπὶ τὴν γέγραπται γάρ· Ὅτι τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ ἐπιταίεται περὶ σοῦ, καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀρᾶσί σε, μήποτε προσέψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

7 Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πάλιν γέγραπται· Οὐκ ἐκτεράσκει Κύριος τὸν Θεῖόν σου.

8 Πάλιν παραλαμβάνει πτόνιν ὁ διάβολος· εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πόσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν.

9 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ταῦτα πάντα σοὶ δώσω, εἰὰν πισὼν προσκυνήσῃς μοι.

10 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἰταγε σαταναῖ· γέγραπται γάρ· Κύριος τὸν Θεόν σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

11 Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος· καὶ ἰδοὺ, ἄγγιλοι προσήλθοι, καὶ διακόνουσι αὐτῷ.

12 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

13 Καὶ κατὰ λικὴν τὴν Ναζαρέτ, ἔλθων κατώκησιν εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν, ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ·

6 Καὶ λέγεται ἅνθρωπος υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ῥίζι τοῦ λόγου· καί τῳ διατι εἶναι γραμμένον· ὅτι θέλει προσάξει τοὺς ἀγγέλους τῷ διὰ λόγου, καὶ θέλων σὲ σκώσει ἀπάνω εἰς τὰ χεῖριά τῃς, ἵνα μὴν σκοιᾶψῃς ποτὶ εἰς πέτραν τὸ ποδάριον σου.

7 Λέγεται ὁ Ἰησοῦς· πάλιν γραμμένον εἶναι καὶ ἐπιτοῦτο· ὅτι τὸν αὐθέντην τὸν Θεόν σου· καὶ μὴν δοκιμάσῃς.

8 Πάλιν πτόνει τοι ὁ διάβολος, καὶ ἀνυψάζειτο εἰς ἕνα ὄρος πολλῶν ὑψηλῶν, καὶ δείκνυται ὅλας βασιλείαις τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν τῃς.

9 Καὶ λέγεται ἐπιτοῦτα ὅλα θέλω σοῦ τὰ δώσει, ἂν πέσης ἵνα μὴ προσκυνήσῃς.

10 Τότε τοῦ λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἰταγε ὀπίσω μου σαταναῖ· διατι εἶναι γραμμένον· ὅτι τὸν αὐθέντην τὸν Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει, καὶ αὐτὸν μόνον θέλεις λατρεύσει.

11 Τότε τὸν ἀφίησιν ὁ διάβολος· καὶ παρευδύς ἤλθασιν ἄγγιλοι καὶ τὸν ὑπηρετοῦσαι.

12 Καὶ ὡσάνθρωπος ὁ Ἰησοῦς, ὅτι Ἰωάννης ἐπαρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

13 Καὶ ἀφίησιν τὴν Ναζαρέτ, ἤλθε καὶ ἐκατοίκησεν εἰς τὴν Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν, εἰς τὰ σύνορα τῃς Ζαβουλὼν καὶ τῃς Νεφθαλείμ·

14 Ὑπεπληρωθῆ τὸ ῥηθῆν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντι·

15 Γῆ Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλίμ, ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἰθῶν·

16 Ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα, καὶ τοῖς καθήμενοις ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς ἀνίτειλεν αὐτοῖς.

17 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρῖσσειν, καὶ λέγει· Μίλανοῦϊτε ἠγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν ἑρᾶνῶν.

18 Περιπατῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβλητρον εἰς τὴν θάλασσαν (ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς·)

19 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων.

20 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

21 Καὶ προβαὸς ἐκείθιν, εἶδεν ἄλλως δύο ἀδελφούς, Ἰακωβὸν τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καλαρτί-

14 Διὰ τὰ πληρωθῆ ἰκίῃου, ὅπῃ εἶπεν ὁ Θεὸς διὰ μέσου τῶ προφήτου Ἡσαΐου, ὅπῃ λέγει·

15 Γῆ τοῦ Ζαβουλὼν καὶ γῆ τῆ Νεφθαλίμ, γρᾶβα τῆς θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἰθῶν.

16 Ὁ λαὸς, ὅπῃ ἐκάθονταν εἰς τὸ σκότει, εἶδεν φῶς μέγα, καὶ ἐκίῃοι, ὅπῃ ἐκάθονταν εἰς τὸν τόπον καὶ εἰς τῆς σκιᾶν τοῦ θανάτου, τὸ φῶς ἔφαιξεν εἰς αὐτές.

17 Καὶ ἀπὸ τότε ἄρχισεν ὁ Ἰησοῦς κηρῖτῆ καὶ τὰ λέγει· μίλανοῦϊτε ὅτι ἐσήμεναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

18 Καὶ περιπατῶντας ὁ Ἰησοῦς σημᾶ εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, τὸν Σίμωνα, ὅπῃ λέγεται Πέτρος, καὶ τὸν Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφόντου, ὅπῃ ἔρριχταν δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν (διὰ τὴν ἦσαν ψαράδες·)

19 Καὶ λέγοντες· ἰλατὲ ὀπίσω μου, καὶ θέλω σᾶς κάμει ψαράδες ἀνθρώπων.

20 Καὶ παρευθὺς ἐκίῃοι ἄφησαν τὰ δίκτυα, καὶ τοῦ ἀκολούθησαν.

21 Καὶ παγίνωθας παρᾶκεῖθιν, εἶδεν ἄλλως δύο ἀδελφούς, τὸν Ἰακωβὸν τὸν υἱὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ τὸν ἀδελφόντου τὸν Ἰωάννην, μέσῃ εἰς τὸ μορόξυλον μαζῷ μετὰ τὸν Ζεβεδαιὸν τὸν πατέρατους,

ζατας ἰά διαττα αὐτῶν· καὶ
 κιάλεισι αὐτούς.

22 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφίγτες τὸ
 ελῶν καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν,
 κιάλιθσαν αὐτῷ.

23 Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν
 Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδά-
 σκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐ-
 τῶν, καὶ κέρυσσον τὸ εὐαγγέ-
 λιον τῆς βασιλείας, καὶ θερα-
 πεύων θᾶσον ἴσσοι καὶ πῶσαν
 μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

24 Καὶ ἐπέλθεν ἡ ἀκοὴ αὐ-
 τῆ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν· καὶ
 ἐφῆρθησαν αὐτῷ πάντας τὰς
 κακὰς ἰχνητας, ποικίλαις νό-
 σος καὶ βασάνος συνεχρμένος,
 καὶ δαιμονιοζομένος, καὶ σελι-
 παζομένος, καὶ παραλυτικὸς·
 καὶ ἰδιράπειουσιν αὐτόν.

25 Καὶ ἰκαλοῦθησαν αὐτῷ
 ἴχλη πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλι-
 λαίας, καὶ Δεκαπόλιος καὶ
 Ἰεροσολύμοι καὶ Ἰουδαίας, καὶ
 τῆρας τοῦ Ἰουδαίου.

Κεφ.

Ἰ Δὲν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη
 εἰς τὸ ὄρη· καὶ καθίσαν-
 τῶ αὐτῷ, ἐπροῆλθοι αὐτῷ
 αἱ μαθηταὶ αὐτῆ.

2 Καὶ ἀποίξας τὸ γόμα αὐ-
 τῷ, ἰδιδασκεν αὐτῶς, λέγων·

3 Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ
 πνεύματι· ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ
 βασιλεία τῶν ἑρανωῶν.

ὁπῆ ἐμπάλωναι τὸ
 καὶ τὰς ἰκάλεισι.

22 Καὶ παρ
 ἀφῆσαν καὶ τὸ μ
 τὸν πατέρα τῶς, κ
 λυθῆσαν.

23 Καὶ ὁ Ἰη
 ὅλην τὴν Γαλιλαίαν
 τας ἰς ταῖς συνα
 καὶ κηρύττωντας τὸ
 τῆς βασιλείας, καὶ
 τας κἀδι λογῆς ἀρρ
 κἀδι ἀάδιθσαι εἰς

24 Καὶ εὐγῆκει
 εἰς ὅλην τὴν Συρίαν
 ἔφεραν ὅλης τοὺς αἰ
 πῶ ἰκρατέτταν ἀπὸ
 ἀρρῶσῆσαι καὶ βασ
 δαιμονιοζομένος, καὶ
 μίνος, καὶ παραλύτ
 ἰάτρειουσ.

25 Καὶ τῆ ἀκολούθ
 λαὸς ἀπὸ τῆν Γαλι
 ἀπὸ τῶν Δεκαπόλιων κ
 Ἰεροσολύμοι καὶ ἀπ
 δαίαν καὶ ἀπὸ πέρας
 δαίαν.

ἰ. 5.

Κ Αὶ ἰκίονθ βλίπ
 λαὸν, ἀνέβη α
 τὸ ὄρη· καὶ ἰκάλεισι
 μαθητᾶδιστε ἐπῆγαν

2 Καὶ ἀποίγωντας
 τῷ, τῶς ἰδιδασκε, λέ

3 Καλότῶχοι ἰκί
 εἶναι πτωχοὶ εἰς τὸ
 ὅτι αὐτῶν εἶναι ἡ
 τῶν ἑρανωῶν.

4 Μακάριοι οἱ πειθῦντες· ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

5 Μακάριοι οἱ πραεῖς· ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

6 Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην· ὅτι αὐτοὶ χορλασθήσονται.

7 Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες· ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

8 Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ· ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

9 Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί· ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

10 Μακάριοι οἱ διδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης· ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ἑρραῶν.

11 Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἰπωσὶ πᾶν ποτηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμῶν.

12 Χαίριτε καὶ ἀγαλλιάσθε· ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς ἑρανοῖς· ἔτω γὰρ ἰδίωξαν τοὺς προφῆτας τὰς πρὸ ὑμῶν.

13 Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἄλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἄλας μωραυθῇ, ἐν τίνι ἀλισθήσεται; εἰς ὕδιν ἰσχύει· εἴ, εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω,

4 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὅπῃ λυπῶνται· ὅτι θάλλωσι παρηγορηθῆναι.

5 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὅπῃ εἶναι ἡμεροί· ὅτι αὐτοὶ θάλλωσι κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

6 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὅπῃ πεινῶσι καὶ διψῶσι τὴν δικαιοσύνην· ὅτι αὐτοὶ θάλλωσι χορλασθῆναι.

7 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὅπῃ εἶναι ἐλεημονητικοί· ὅτι θάλλωσιν ἐλεηθῆναι.

8 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὅπῃ εἶναι καθαροὶ εἰς τὴν καρδίαν· ὅτι αὐτοὶ θάλλωσιν εἰδῆναι τὸν Θεόν.

9 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὅπῃ κάμνῃν εἰρήνην· ὅτι αὐτοὶ θάλλωσι καλίσθῃ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ.

10 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὅπῃ διωχθῶσι διὰ τὴν δικαιοσύνην· ὅτι αὐτῶν εἶναι ἡ βασιλεία, τῶν ἑρραῶν.

11 Καλότυχοι θάλλετε εἰσθαι, ὅταν σᾶς ὀνειδίωσιν καὶ σᾶς διώξωσι, καὶ σᾶς εἰπῶσι κάθε λογῆς κακὸν λόγον ἰναλίωσας, ψευδόμενοι, διὰ λόγους.

12 Χαίρισθε καὶ εὐφραίνεσθε· ὅτι ἡ πληρωμῆσας εἶναι πολλὴ εἰς τοὺς ἑρανοὺς· Διατε τίτοιαις λογῆς ἰδίωξαν τοὺς προφῆτας, ὅπῃ ἦσαν προτίτεράσας.

13 Ἐστὶς εἰσθε τὸ ἄλας τῆς γῆς· καὶ ἐὰν τὸ ἄλας γίνῃ ἀνάλατον, μὴ τί να ἀλατισθῆναι· πλῆον δὲν ἀχρῆζει τίποτε, πα-

καὶ καταπατιῦσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

14 Ἰμῖς εἶπε τὸ Φῶς τῆ κοίτης ἔδραται πῶλις κρυφῆται ἰσχυρὸς κερμένη.

15 Οὐδὲ καίουσιν λύχνον, καὶ τίθεισιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μῶλον, ἀλλ' ὑπὸ τῆς λυχνίας, καὶ λάμψει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.

16 Οὕτως λαμψάτω τὸ Φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς ἔρανοις.

17 Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθεν καταλύσαι τὸν νόμον, ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἦλθεν καταλύσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι.

18 Ἀμὲν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ ἕρανος καὶ ἡ γῆ, ἰὼτα ἐστὶ ἢ μία κεραία ἢ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται.

19 Ὃς ἰάν οὐτὶ λύση μίαν τῶν ἐπιτολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ ἕτερον τοὺς ἀνθρώπους, ἐλαχίστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἕρανω· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἕρανω.

ρὰ ἰὰ ριχθῆ ἔξω, καὶ ἰὰ καταπατηθῆ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

14 Ἐστὶς εἶπεν τὸ Φῶς τῆ κοίτης· μία πῶλις, ὅπως εἶναι ἀσάτω εἰς ἄρ, δὲν ἠμπορεῖ ἰὰ κρυφθῆ.

15 Οὐ δὲ ἀνάψουσιν λύχνον, καὶ τὸν βάψουσιν ἀπὸ κάτω εἰς τὸ μῶλον, ἀλλὰ τὸν βάψουσιν εἰς τὸν λυχνόγατον, καὶ φέγγει εἰς ὅλης, ὅπως εἶναι μέσα εἰς τὸ σπήτι.

16 Τίτοιαις λογῆς ἄς λάμψη τὸ Φῶς σας ἔμπροσθεν εἰς τῶν ἀνθρώπων, διὰ ἰὰ εἰδῶσιν τὰ καλὰ σας ἔργα, καὶ ἰὰ δοξάσωσιν τὸν πατέρα σας, ὅπως εἶναι εἰς τοὺς ἕρανοῦς.

17 Μὴν λογιᾶσθε, ὅτι ἐγὼ ἦλθα ἰὰ χαλάσω τὸν νόμον, ἢ τῶν προφῆτας· δὲν ἦλθα ἰὰ ἰὰ χαλάσω, ἀλλὰ ἰὰ τὰ τελειώσω.

18 Διατι βέβαια σας λέγω· ἕως ὅπως ἰὰ παρέλθῃ ὁ ἕρανος καὶ ἡ γῆ, μία ἰὼτα ἢ μία σφυγμὴ δὲν θέλει παρέλθῃ ἀπὸ τῶν νόμων, ἕως ὅπου ἰὰ τελειωθῶσιν ὅλα.

19 Ὅποι λοιπὸν χαλάσῃ μίαν ἀπὸ τῶν ταῖς παραγγελίας ταῖς πολλῶν μικρῶν, καὶ διδάξῃ τίτοιαις λογῆς τῶν ἀνθρώπων, πολλὰ μικρὸς θέλει καλεσθῆ εἰς τῆ βασιλείαν τῶν ἕρανω· ἀμὴ ὅποι ταῖς κάμη καὶ διδάξῃ, ἰεῦτε θέλει καλεσθῆ μέγας εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἕρανω.

20 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἴαν μὴ περισσίβησῃ ἢ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

21 Ἠκούσατε, ὅτι ἠρβέθη τοῖς ἀρχαίοις· οὐ φοιύσις· ὅς δ' ἂν φοιύσῃ, ἴνοχος ἔσται τῇ κρίσει.

22 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῆ, ἴνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὅς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥακά, ἴνοχος ἔσται τῷ συνέδριῳ· ὅς δ' ἂν εἴπῃ μωρὲ, ἴνοχος ἔσται εἰς τὴν γένναν τοῦ πυρός.

23 Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, κακεὶ μηροῦς, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει ἢ καλὰ σοῦ·

24 Ἄφῃς ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστήριου, καὶ ἔπαγε, πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἔλθων πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.

25 Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχὺ, ἕως ὅτου εἶ ἢ τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ· μήποτε σε παραδῶ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῶ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ.

20 Διαβί' ἐγὼ σᾶς λέγω· ὅτι ἂν δὲν περισσίβησῃ ἢ δικαιοσύνης περισσώτερον ἀπὸ τῆν δικαιοσύνην τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, δὲν θίλετε ἔμβει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

21 Ἀκούετε, ὅτι ἱλαλήθη εἰς τὸς παλαιὺς τὰ μὲν φοιύσης· καὶ ὅποιος φοιύσῃ, θίλει εἶσθαι φταίγης εἰς τὴν κρίσειν.

22 Ἀμὴ ἐγὼ σᾶς λέγω· ὅτε κάδι ἀνθροπος, ὡς ὀργιζθῆ τὸν ἀδελφόνου χωρὶς ἀφορμῆν, θίλει εἶσθαι φταίγης εἰς τὴν κρίσειν· καὶ ὅποιος εἴπῃ εἰς τὸν ἀδελφόνου ῥακά, θίλει εἶσθαι φταίγης εἰς τὸ συνέδριον καὶ ὅποιος εἴπῃ μωρὲ, θίλει εἶσθαι φταίγης εἰς τὴν γένναν τῷ πυρός.

23 Ἄν προσφέρῃς λοιπὸν τὸ δῶρόν σου εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκεῖ ἐνδυμηθῆς, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τίποτες ἱκανίαν·

24 Ἄφῃς ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ὀμπροσθὰ εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ σύρε πρῶτον, φιλιώσῃ μετὸν ἀδελφόνου, καὶ τότε, ὡς ἂν ἔλθῃς, πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.

25 Φιλιώσῃ με τὸν ἱκανίον σου γλήγορα, ἕως ὅπῃ εὐρίσκῃσαι εἰς τὴν γράται μετ' αὐτόν· μήπως καὶ σὲ παραδῶσῃ ὁ ἱκανίος εἰς τὸν κριτῆν, καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδῶσῃ εἰς τὸν ὑπηρέτην, καὶ θίλεις βαλθῆ εἰς τὴν φυλακὴν.

26 Ἄρῃν λέγω σοὶ, οὐ μὲν ἐξέλθεις ἐκεῖθεν, ἕως ἂν ἀποθῆς τὸ ἰσχυρὸν καθάρτην.

27 Ἠκούσατε, ὅτι ἐρρέθη ταῖς ἀρχαίαις· Οὐ μοιχεύοσι.

28 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτήν, ἤδη ἠμώχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

29 Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι, ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ἅλῃς τὸ σῶμά σου βληθῆ εἰς γέενναν.

30 Καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτήν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι, ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ἅλῃς τὸ σῶμά σου βληθῆ εἰς γέενναν.

31 Ἐρρέθη δὲ, ὅτι ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δέτω αὐτῇ ἀποστάσιον.

32 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, παρεκτὸς λόγου πορνείας, ποιᾷ αὐτὴν μοιχεῖσθαι, καὶ ὅς ἂν ἀποκελευμένη γαμίση, μοιχεῖται.

33 Πάλιν ἠκούσατε, ὅτι ἐρρέθη ταῖς ἀρχαίαις· Ὁὐκ ἐπι-

26 Βέβαια σὺ λέγῃς· ἂν θύλεις εὐγὴν ἄπ' ἐκεί, ἕως ὅτου ἐὰν πληρώσῃς ὡς καὶ τὴν ὑγίαν φύλα.

27 Ἠκούσθη, ὅτι ἐλαλήθη εἰς τὰς παλαιάς· μὴ μοιχεύοις.

28 Ἀμὴ ἐγὼ σᾶς λέγω, ὅτι· κἀκεῖ ἀνθρώπου, ὅπου βλέπει γυναῖκα, διὰ τὴν ἐπιθυμίαν, ἠμαρτάνει τὴν ἑμώχουσαν· μέσα εἰς τὴν καρδίαν.

29 Καὶ ἂν τὸ μάτι σου τὸ δεξιὸν σὲ σκανδαλίξῃ, εὐγαλίτε, καὶ ρίξτε το ἀπὸ λόγου· διαλίθι ὠφίλιμόν σου εἶναι, ἵνα χαλασθῇ ἕνα ἀπὸ τὰ μέλη σου, καὶ ὄχι ὅλον τὸ κορμὸν ἐὰν βληθῇ εἰς τὴν γέενναν.

30 Καὶ ἂν τὸ δεξιόν σου χεῖρ σὲ σκανδαλίξῃ, κόψι καὶ ρίξτε το ἀπὸ λόγου· διαλίθι καλλίτερόν σου εἶναι, ἵνα χαλασθῇ ἕνα ἀπὸ τὰ μέλη σου, καὶ ὄχι ὅλον τὸ κορμὸν ἐὰν βληθῇ εἰς τὴν γέενναν.

31 Καὶ ἐλαλήθη, ὅτι ὅποιος χωρίσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἵνα τῆς δόσῃ διαζύγιον.

32 Ἀμὴ ἐγὼ σᾶς λέγω· ὅτι ὅπου ἀφήσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἕξω ἀπὸ ἀφορμῆς πορνείας, τὴν κάμνει ἵνα μοιχεῖται· καὶ ὅπου ὑπειθρευθῇ τὴν γυναῖκα τὴν χωρισμένην, μοιχεῖται.

33 Ἠκούσατε πάλιν, ὅτι ἐλαλήθη εἰς τὰς παλαιάς· ἵνα

ἐρκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ Κυ-
ριῷ τοὺς ὄρκους σου.

34 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ
ὀμῶσαι ὅλως· μήτε ἐν τῷ οὐρα-
νῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶ τῷ Θεῷ·

35 Μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑπο-
πόδιόν ἐστι τῶν ποδῶν αὐτοῦ·
μήτε εἰς Ἱερουσόλυμα, ὅτι πόλις
ἐστὶ τῷ μεγάλῳ βασιλείῳ·

36 Μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου
ὀμῶσαι, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν
τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν
ποιῆσαι.

37 Ἐγὼ δὲ ὁ λόγος ὑμῶν,
Ναὶ ναὶ, Ὁυ εὐ· τὸ δὲ πε-
ρισσοῦν λέγεται ἐκ τοῦ ποτηροῦ
ἐστίν.

38 Ἠκούσατε, ὅτι ἐρρέθη·
Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ
ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος.

39 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ
ἀντιζηῆσαι τῷ ποτηρῷ· ἀλλ'
ὅστις σε βράξῃσι ἐπὶ τῆν δεξιάν
σου σιαγόνα, γράψον αὐτῷ καὶ
τὴν ἄλλην·

40 Καὶ τῷ θέλοντί σοι κρε-
θῆναι, καὶ τὸν χιτῶνά σου
λαβῆν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ
ἱμάτιον.

41 Καὶ ὅστις σε ἀγγα-
ρεύσει μίλιον ἄν, ὑπάγε μετ'
αὐτοῦ δύο.

42 Τῷ αἰτούντί σε δίδου· καὶ
τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δαιτῆσαι
σθαι μὴ ἀπογραφής.

μὴν ὀμώσης ψέματα, ἀλλὰ ἐν
δώσει τῷ κυρίῳ τοὺς ὄρκους σου.

34 Ἀμὴ ἐγὼ σὰς λέγω, ἐν
μὴν ὀμώσετε καθόλου· μήτε εἰς
τὸν οὐρανόν, διαστὶ ὁ οὐρανὸς εἶναι
θρόνος τῷ Θεῷ·

35 Μήτε εἰς τὴν γῆν, ὅτι
εἶναι ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐ-
τοῦ· μήτε εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, ὅτι
εἶναι πόλις τῷ μεγάλῳ βασι-
λείῳ·

36 Μήτε εἰς τὸ κεφάλισμα
ἐν μὴν ὀμώσης, διαστὶ δὲ δύνα-
σαι ἐν κάμῃ καμῆναι τρίχα
ἄσπρη ἢ μαύρη.

37 Ἀλλὰ ὁ λόγος σου ἄς
εἶναι τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ ὄχι,
ὄχι· Διαστὶ τὸ περισσώτερον
ἀπὸ τῆτα εἶναι τῷ ποτηρῷ.

38 Ἠκούσατε, ὅτι ἐλάληθη·
μάτι ἀντὶ ματίου, καὶ δόντι
ἀντὶ δοντίου.

39 Ἀμὴ ἐγὼ σὰς λέγω, ἐν
μὴν ἀντιζηῆτε τὸν κακόν· ἀλλ'
ἐὰν ὅποιος σε κλυπήσῃ βράξιμα
εἰς τὸ δεξιόν σου μάγουλον, γύ-
ριστέν καὶ τὸ ἄλλο.

40 Καὶ ὅποιος θέλει ἐὰν σε
σύρῃ εἰς τὴν κρίσιν, ἐὰν πάρῃ
τὸ ὑποκάμισόν σου, ἄφες τὸν καὶ
τὸ ἀπανωφόρεμά σου.

41 Καὶ ὅποιος σε ἀγγαρεύ-
σῃ εἶνα μίλι, σύρῃ μαζύτεν δύο.

42 Ὅποιος σε ζητήσῃ, δός
τεν καὶ ὅποιος σε γυρῆσῃ
δαιτῆσαι, μὴν τὸν ἀποδιώξῃς.

43 Ἡμίσητε, ὅτι ἐρέθη Ἄγαπήσεις τὸν πλοῦσιόν σου, καὶ μίσητε τὸν ἐχθρόν σου.

44 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπάτε τὸν ἐχθρὸν ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταραζομένους ὑμᾶς, καλῶς ἐμῶτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἰσχυραζόντων ὑμᾶς καὶ ἀδικούντων ὑμᾶς.

45 Ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ὅτι τοὶ ἕλω αὐτοῦ ἀνατίλλου ἐπὶ σπηραῖς καὶ ἀγαθοῦς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.

46 Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσῃτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσι;

47 Καὶ ἵαν ἀσπαύσῃτε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνοι, ἢ περισσοὺ ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι οὕτω ποιοῦσι;

48 Ἔσοσθε οὖν ὑμῖς τέλειοι, ὥσπερ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστι.

43 Ἡμίσητε, ὅτι ἰλαλάθη ἀγαῖσα τὸν γείτονα σου, καὶ μίση τὸν ἐχθρό σου.

44 Ἀμὴ ἐγὼ σᾶς λέγω ἀγαπάτε τὸν ἐχθρὸν σας, καὶ εὐλογεῖτε ἐκείνους, ὡς ἡ σᾶς καταραῖνται, κάμνεται καλῶς εἰς ἐκείνους, ὡς ἡ σᾶς μισοῦσι, καὶ παρακαλεῖτε διὰ ἐκείνους, ὡς ἡ σᾶς σπυράζου καὶ σῶς κατατρέχει.

45 Διὰ τὰ γενῆτε υἱοὶ τῷ πατρός σας, ὡς ἡ εἶναι εἰς τὸν οὐρανό, ὅτι ἀνατίλλεται τὸν ἡλίον τῶ εἰς τὸν σποτηρὸς καὶ εἰς τὸν ἀγαθὸς, καὶ βρέχει εἰς τὸν δικαίους καὶ ἀδίκους.

46 Διαλί ἵαν ἀγαπῶτε ἐκείνους, ὡς ἡ σᾶς ἀγαπῶν, ἢ μισθὸν ἔχετε; διὲν κάμνουν εἰ τῶ καὶ οἱ τελῶναι;

47 Ἀίσις καὶ χαριεῖται τὸν ἀδελφί σας μοναχᾶ, ἢ περισσοὺ κάμνεται; διὲν κάμνουν καὶ τελῶναι τῶ τοιαυτὸς λογῆς;

48 Ἄς εἶσθε λοιπὸν τέλειοι καὶ ἱσῆς, ὡς καδῶς καὶ ὁ πατὴρ σας, ὡς ἡ εἶναι εἰς τὸν οὐρανό, εἶναι τέλειος.

Κεφ. 5. 6.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ τῆς ἐλεημοσύνης ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ, τὰ μὴ κάμνεται τῆς ἐλεημοσύνης σας ὁμπεροσᾶ εἰς τὸν ἀνθρώπων, διὰ τὰ φαῖνται εἰς αὐτούς· εἰ δὲ μή, διὲν ἔχετε μισθὸν σημᾶ εἰς τὸν

πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐ-
ρανοῖς.

2 Ὅταν οὖν ποιῆς ἱλεημοσύ-
νην, μὴ σαλπίσης ἔμπροσθέν
σου, ὡσπεροὶ ὑποκριταὶ ποιοῦ-
σιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν
ταῖς ρύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν
ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν
αὐτῶν.

3 Σοῦ δὲ ποιοῦντος ἱλεημο-
σύνην, μὴ γιάτω ἡ ἀριστερά σου,
ἵί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου.

4 Ὅπως ἦ σου ἡ ἱλεημοσύνη
ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου
ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτὸς
ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

5 Καὶ ὅταν προσεύχη, οὐκ
ἔσθ' ὡσπερ οἱ ὑποκριταί· ὅτι
φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς
καὶ ἐν ταῖς γυνῆαις τῶν πλα-
τειῶν ἐξῶτες προσεύχασθαι,
ὅπως ἀν φανῶσι τοῖς ἀνθρώ-
ποις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐ-
τῶν.

6 Σὺ δὲ ὅταν προσεύχη, εἰσ-
ελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, καὶ
κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσευ-
ξαι τῷ πατρὶ σὲ τῷ ἐν τῷ κρυ-
πτῷ. καὶ ὁ πατήρ σε ὁ βλέπων
ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν
τῷ φανερῷ.

7 Προσευχόμενοι δὲ μὴ

πατέρασας, ὅπῃ εἶναι εἰς τὰς
ἐρανεῖς.

2 Ὅταν κάμνης τὸ λοιπὸν
ἱλεημοσύνην, μὴ κωδωνίσσης
ὄμπροσῆσθ, καθὼς κάμνουσιν
οἱ ὑποκριταὶ εἰς τὰ συναγώ-
γιάτας, καὶ εἰς ταῖς ρύμαις,
διὰ τὰ δοξασθῆσιν ἀπὸ τῶν
ἀνθρώπων. βίβαια σᾶς λέγω,
ὅτι χάνουσι τὴν πληρωμὴν τῆς.

3 Ἀμὴν εἰς ὅταν κάμνης
ἱλεημοσύνην, ἄς μὴν ἰξίτηρη
ἡ ζιζυρία σου μερία, ἵί κάμνη ἡ
δεξιὰ σου.

4 Διὰ τὰ εἶναι ἡ ἱλεημο-
σύνη σου εἰς τὸ κρυπτόν· καὶ ὁ
πατήρ σε, ὅπῃ βλέπει εἰς τὸ
κρυπτόν, αὐτὸς θέλει σὺ ἀπο-
δώσει εἰς τὸ φανερόν.

5 Καὶ ὅταν προσεύχῃσαι, εὐὰ
μὴν εἶσαι ὡσάν οἱ ὑποκριά-
δες· ὅτι ἀγαποῦσι τὰ προσεύ-
χνηται γεκάμετοι εἰς τὰ συνα-
γῶγια, καὶ εἰς ταῖς γυνῆαις τῶν
πλατωμάτων, διὰ τὰ φανῆ-
σιν εἰς τὰς ἀνθρώπων· ἀληθινᾶ
σᾶς λέγω, ὅτι χάνουσι τὴν πλε-
ρωμήν τῆς.

6 Ἀμὴν εἰς ὅταν προσεύ-
χῃσαι, ἔμβα μίσα εἰς τὸ κε-
λίση, καὶ κλείσει τὴν θύραν σου,
καὶ προσεύξῃ τὸν πατέρα σου,
ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ κρυπτόν· καὶ ὁ
πατήρ σε, ὅπῃ βλέπει εἰς
τὸ κρυπτόν, θέλει σὺ ἀποδώσει
εἰς τὸ φανερόν.

7 Καὶ ὅταν προσεύχῃσαι,

βασιλεύσατε, ἵνα ὅσοι ἐπιθυμοῦσι τὴν βασιλείαν αὐτῶν εἰσακουσθῶσιν.

8 Μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς· οὐ γὰρ οὐκ ἔχει, ὡς χρεῖται ἐπιθυμῶν αὐτῶν.

9 Οὕτως οὖν προσεύχεσθε ἡμῖν· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀγαθόν τὸ ὄνομά σου.

10 Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γινέτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Τὸ ἄρτος ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον.

12 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

13 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμῖς εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ ῥύσαι ἡμῖς ἀπὸ τοῦ πειρασμοῦ· ὅτι σὺ εἶσις ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

14 Ἐὰν γὰρ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ οὐρανός.

15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

μῶν περισσεολογεῖτε ἵνα οἱ οὐρανοὶ διαβῶσιν ἐκείνοι λογιάζουσι, ὅτι εἰς τὴν βασιλείαν αὐτῶν εἰσακουσθῶσιν.

8 Μὴν ὁμοιάσθε λοιπὸν αὐτοῖς· διὰ τὸ ὅτι οὐκ ἔχει, ὡς χρεῖται ἐπιθυμῶν αὐτῶν.

9 Τέτοιως λογῆς λοιπὸν καὶ προσεύχεσθε ἡμῖν· ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀγαθόν τὸ ὄνομά σου.

10 Ἄς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου· ὡς γίνῃ τὸ θέλημά σου, καθὼς ἐστὶν ἐν οὐρανοῖς, ἔτσι καὶ ἐν τῇ γῆ.

11 Τὸ ψῆμα ἡμῶν τὸ καθῆμερον δός μας τὸ σήμερον.

12 Καὶ συγχωρήσας ἡμῖν τὰ χρεῖματα, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν τοῖς χρεωφειλέταις ἡμῶν.

13 Καὶ μὴ μᾶς φέρῃς εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πειρασμοῦ· ὅτι ἰδική σου εἶσις ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

14 Διαβῶσιν ἂν ἐπιθυμῶν ἡμῶν λογιάζουσι τὴν βασιλείαν αὐτῶν ἐκείνοι, ὅτι εἰς τὴν βασιλείαν αὐτῶν εἰσακουσθῶσιν.

15 Ἀμὴν ἵνα ὅσοι ἐπιθυμοῦσι τὴν βασιλείαν αὐτῶν εἰσακουσθῶσιν.

16 Ὅταν δὲ ηγεύητε, μὴ γίνεσθε ὡσπερ οἱ ὑποκριταί, σκυθρωποὶ ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις ηγεύοντες· ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπίχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.

17 Σὺ δὲ ηγεύων ἀλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου ἴψαι·

18 Ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις ηγεύων, ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

19 Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι.

20 Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν.

21 Ὅπου γὰρ ἴσιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν.

22 Ὁ λύχνος τοῦ σώματος ἴσιν ὁ ὀφθαλμὸς· ἴαν οὖν ὁ ὀφθαλμὸς σου ἀπλωῆς ἢ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται.

23 Ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου ποιηρὸς ἢ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς

16 Καὶ ὅταν ηγεύητε, μὴ γίνεσθε σκυθρωποὶ ὡσάν οἱ ὑποκριτάδες· Διατι ἐκεῖνοι χαλνῆσι τὴν ὄψιντας, δὰ νὰ φανῶσι εἰς τοὺς ἀνθρώπους πῶς ηγεύουσι· βίβαια σαῶς λέγου, ὅτι χάνουσι τὴν πλερωμῆντας.

17 Ἀμὴν ἐσὺ ὅταν ηγεύης, ἀλειψαι τὸ κεφάλισα, καὶ τὸ πρόσωπόνισα ἴψαι.

18 Δια νὰ μὴ φανῆς εἰς τοὺς ἀνθρώπους πῶς ηγεύεις, ἀλλὰ εἰς τὸν πατέρα σου, ὅπου εἶσαι εἰς τὸ κρυφόν· καὶ ὁ πατήρας σου, ὅπου βλέπει εἰς τὸ κρυφόν, δίδει σὺ ἀποδώσει εἰς τὸ φανερόν.

19 Μὴν θησαυρίζετε θησαυροὺς δια λόγισας εἰς τὴν γῆν, ἐκεῖ ὅπου τὸ σκυλήκι καὶ ἡ σκυρία τὰ χαλαῶ, καὶ ἐκεῖ ὅπου οἱ κλέπται τρυποῦν καὶ κλέπτουσι.

20 Ἀλλὰ θησαυρίζετε δια λόγισας θησαυροὺς εἰς τὸν οὐρανόν, ἐκεῖ ὅπου οὔτε σκυλήκι τὴς τρώγει, οὔτε σκυρία τοὺς σακίζει, οὐ δὲ οἱ κλέπται τρυποῦσιν οὐ δὲ κλέπτουσι.

21 Διατι ἐκεῖ, ὅπου εἶσαι ὁ θησαυρός σου, ἐκεῖ δίδει εἶσθαι καὶ ἡ καρδιά σου.

22 Ὁ λύχνος τοῦ κορμίσου εἶσαι τὸ μάτι· ἴαν λοιπὸν εἶσαι τὸ μάτισα καθαρόν, καὶ ὅλοισα τὸ κορμὶ φωτεινὸν δίδει εἶσθαι.

23 Ἀμὴν ἀνίσως καὶ τὸ μάτι σου εἶσαι ποιηρόν, ὅλοισα τὸ κορμὶ δίδει εἶσθαι σκοτεινόν.

30 Εἰ δὲ τὸν χρόνον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὅσια, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιένυσσιν, οὐ πολλῶ μαῖλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

31 Μὴ οὖν μεριμνήσητε, λέγοντες· Τί φάγωμεν, ἢ τί πίωμεν, ἢ τί περιβαλώμεθα;

32 Πάντα γὰρ ἰαυῖτα ἰὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος, ὅτι χρῆζεται τοῦτων ἀπάντων.

33 Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

34 Μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον· ἢ γὰρ αὔριον μεριμνήσει ἰὰ ἑαυτῆς· ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἢ κακία αὐτῆς.

30 Καὶ ἰὰν τὰ χορβάρια τῆ λειβαδίου, ὅπου εἶναι σημερον, καὶ αὔριον τὰ βάλλησιν εἰς τὸν φούρνον, ὁ Θεὸς τίτοιαις λογῆς ἰὰ γαλίξῃ, πῶσω μαῖλλον ἰσᾶς, ὀλιγόπιστοι;

31 Μὴν ἔγνοιάζησθε τὸ λοιπὸν, λέγουσιν· τί ἰὰ φᾶμεν, καὶ τί ἰὰ πῶμεν, καὶ τί ἰὰ ἐνδυθῶμεν.

32 Ὅτι ἰτουῖτα ὅλα ἰὰ ἔθνη τὰ γυρεύουσι· Διατὶ ὁ πατὴρ ρασσας ὁ οὐράνιος ἐξεύρει πῶς ἰὰ χρειαζέσθε ἰτουῖτα ὅλα.

33 Ἀμὴν πρῶτα ζητᾶτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην, καὶ τῶτα ὅλα θέλει σᾶς ἀγαθισθῆ.

34 Μὴν ἔχετε ἔγνοιαι λοιπὸν διὰ τὸ αὔριον· Διατὶ ἡ αὔριουσι θέλει φροντίσει τὰ ἰδικάτης· σῶσει πᾶσαι ἡμέραι ἢ πείραξις της.

Κεφ. ζ'. 7.

Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε.

2 Ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε, κριθήσασθε· καὶ ἐν ᾧ μέτρον μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

3 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κἀνατοεῖς;

Μὴν κρίνετε, διὰ ἰὰ μὴν κριθῆτε.

2 Διατὶ ὁ, τι λογῆς κρίσιν κρίνετε, θέλετε κριθῆ καὶ ἰστίς· καὶ μὴ ἐκείνο τὸ μέτρον, ὅπου μετρεᾶτε τοὺς ἄλλως, θέλετε μετρηθῆ καὶ ἰστίς.

3 Καὶ τί βλέπεις τὸ ξυλάκι, ὅπου εἶναι εἰς τὸ μάτι τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ τὸ δοκάρι, ὅπου εἶναι εἰς τὸ μάτι σου, δὲν τὸ γοχάζησαι.

4 Ἡ πᾶς ἰσχύς τῷ ἀδελφῷ
 σου ἄφες ἰκβαλεῖν τὸ κάρφον
 ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· καὶ
 ἰδὲ ἡ δουλὴ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ
 σου;

5 Ὑποκρίτᾳ, ἔκβαλε πρῶ-
 τος τὸ δουλὴ ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ
 σου, καὶ τότε διαβλήψαις ἰκβα-
 λῷ τὸ κάρφον ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ
 τοῦ ἀδελφοῦ σου.

6 Μὴ δῶτε· τὸ ἅγιον τοῖς
 ποσὶ, μηδὲ βάλλετε τοὺς μαρ-
 γάρους ὑμῶν ἔμπροσθεν τῆς
 χύψου· μήποτε κατακατή-
 ρωσῃ αὐτοὺς ἕως τῆς ποσὶν αὐ-
 τῶν, καὶ γραφέετες ῥήξουσιν
 ὑμᾶς.

7 Αἰτιῶτε, καὶ δοθήσεται
 ὑμῶν· ζητοῦτε, καὶ εὕρησιν·
 κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

8 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμ-
 βάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει,
 καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.

9 Ἡ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἄν-
 ἰσχυροῦ, ὃν ἰσχυρὴ αἰτήσις ὁ υἱὸς
 αὐτοῦ ἄρτου, μὴ λίθον ἐπι-
 δώσει αὐτῷ;

10 Καὶ ἡσυχίαν ἰχθύος αἰτήσις,
 καὶ ἄρτον ἐπιδώσει αὐτῷ;

11 Εἰ οὖν ὑμεῖς, ποθητοὶ
 ὄντες, αἰδέσθε δούλαια ἀγαθὰ
 δίδουσαι τοῖς τέκνοις ὑμῶν,
 πόσον μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν,
 ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, δώσει
 ἀγαθὰ τοῖς αἰτουῦσι αὐτόν;

12 Πάντα οὐνοῦσα ἀνθρώπου
ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι,
ὅτι καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς·
ὅτι γὰρ ἐστὶ ὁ νόμος καὶ οἱ
προφῆται.

13 Εἰσέλθετε διὰ τῆς γενῆς
πύλης· ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη,
καὶ εὐρέχμη· ἡ ὁδὸς ἡ ἀπά-
γωγσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ
πολλοὶ εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι
δι' αὐτῆς.

14 Ὅτι γενὴ ἡ πύλη, καὶ
τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγω-
σα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι
εἰσιν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν.

15 Προσέχετε δι' ἀπὸ τῶν
ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρ-
χονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι
προβάτων, ἴσως δὲ εἰσι λύ-
κοι ἄρπαγες.

16 Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν
ἐπιγνώσισθε αὐτούς· μήτι συλ-
λέγουσι ἀπὸ ἀκανθῶν γαφύλια,
ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα;

17 Οὕτω πᾶν δένδρον ἀγα-
θὸν καρπὸς καλοὺς ποιεῖ· τὸ
δὲ σαπρὸν δένδρον καρπὸς πο-
τηρὸς ποιεῖ.

18 Οὐ δύναται δένδρον ἀγα-
θὸν καρποὺς ποτηρὸς ποιεῖν,
οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς
καλῶς ποιεῖν.

19 Πᾶν δένδρον μὴ ποιῶν
καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται, καὶ
εἰς πῦρ βάλλεται.

12 Ὅλα λοιπὸν, ἴσα θέλετε
να σᾶς κάμωσιν οἱ ἄνθρωποι,
ἔτσι κάμωτε καὶ ἰσοῖς εἰς
αὐτούς· Διὰ τὸ ἰσότη· εἶναι
ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

13 Ἐμβᾶτε ἀπὸ τῆς γενῆς
τῆς θύρας· ὅτι πλατεῖα εἶναι
ἡ θύρα, καὶ πλατύχρησῆ γρά-
βα, ὅπῃ φέρει εἰς τὴν ἀπώλει-
αν, καὶ πολλοὶ εἶναι, ὅπῃ περ-
νῶν ἀπ' αὐτήν.

14 Ὅτι ἡ θύρα εἶναι γενὴ,
καὶ τεθλιμμένη ἡ γράβα, ὅπῃ
φέρει εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι
εἶναι ἐκείνοι, ὅπου τὴν εὐρί-
σκουσι.

15 Καὶ φυλάγισθε ἀπὸ τῶν
ψευδοπροφητῶν, οἱ ὅποιοι ἔρ-
χονται εἰς ἱσοῖς μὴ φορέματα
προβάτων, καὶ ἀπὸ μῖσα εἶναι
λύκοι ἄρπαγες.

16 Ἀπὸ τῶν καρπούς τες θέ-
λετε τῶν ἐγνωρίσι· μήτια ἀπὸ
ἀκάνθια μαζώνουσι γαφύλια;
ἢ ἀπὸ τριβόλια σῦκα;

17 Τίτοιιας λογιῆς κάδι δέν-
δρον καλὸν κάμει καρπὸς
καλῶς· καὶ τὸ κακὸν δένδρον,
κάμει κακὸς καρπὸς.

18 Δέν ἡμπορεῖ τὸ καλὸν
δένδρον, να κάμη ποτηρὸς καρ-
ποὺς, ἢ δι' τὸ κακὸν δένδρον, να
κάμη καλῶς καρποὺς.

19 Κάδι δένδρον ὅπου δέν
κάμει καλὸν καρπὸν, κόπτε-
ται, καὶ βάλλεται εἰς τὴν
φύλαν.

20 Ἄραγε ἀπὸ τῶν καρ-
τῶν αὐτῶν ἐπηγάσθητε αὐ-
τούς

21 Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι,
Κύριε, Κύριε, εἰσαλεύσεται εἰς
τὴν βασιλείαν τῶν ἑραυῶν· ἀλλ'
ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς
μου τοῦ ἐν ἑρανοῖς.

22 Πολλὰ ἐρῶσί μοι ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· Κύριε, Κύ-
ριε, σὺ τῆ σὺ ὀνόματι προ-
φητευσάμεν, καὶ τῆ σὺ ὀνό-
ματι θαυμάσια ἐξεβάλαμεν,
καὶ τῆ σὺ ὀνόματι δυνάμεις
πολλὰς ἐποιήσαμεν ;

23 Καὶ τότε ὁμολογήσω
αὐταῖς, ὅτι οὐδέποτε ἔγνω
ἡμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἑμοῦ
οἱ ἐργαζόμενοι τῆς αἰματίας.

24 Πᾶς οὖν ἔστις ἀκούει μου
τούτους λόγους, καὶ ποιῶ
αὐτούς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ
φρονίμῳ, ὅστις ἠκοδόμησεν τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς πέτρας·

25 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ,
καὶ ἦλθαν οἱ ποταμοὶ, καὶ
ἐπικύσθη οἱ ἄκροισι, καὶ προσέ-
κεισαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ
ἐτίθει· τεθεμελιώθη γὰρ ἐπὶ
τῆς πέτρας.

26 Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου
τούτους λόγους, καὶ μὴ ποι-
ῶν αὐτούς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ
μωροῦ, ὅστις ἠκοδόμησεν τὴν

20 Ἀπὸ τῶν καρπούς τινος τὸ
λοιπὸν θίβεται τῆς γυνώσεως.

21 Ὁχι καθεύδας ὅπῃ μὴ λέ-
γαι, Κύριε, Κύριε, θίβει ἔμβοι
εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἑραυῶν·
ἀλλὰ ἐκείνῃ, ὅπου κάμει τὸ
θέλημα τοῦ πατρὸς μου, ὅπῃ
εἶσαι εἰς τοὺς ἑρανοὺς.

22 Πολλὰ θίβωσι μὲν ὅπῃ
εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν· Κύριε,
Κύριε, δὲν ἰσχυροῦσάμεν
εἰς τὸ ὄνομά σου, καὶ μὴ τὸ ὄνο-
μά σου ἐγγύλαμεν θαυμάσια,
καὶ μὴ τὸ ἰδικό σου ὄνομα ἐκεί-
μαμεν πολλὰς δυνάμεις ;

23 Τότε θίβω τοὺς ἐκτὼ καὶ
ἐγὼ παρήρησια, ὅτι ποτὶ θεὸν οὐδὲ
ἐγνώρισαν· ἀποχωρεῖτε ἀπὸ
ἐμίνε οἱ ἐργαζόμενοι τῆς αἰματίας.

24 Καθ' ἑαυτοῦ λοιπὸν, ὅπῃ
ἀκούει τὰ λόγια μου τούτα, καὶ
ἐὰν κάμει, θίβω τὸν ὁμοιωθῆναι
μὴ εἶνα ἀνδρα φρονίμου, ὁ
ἐκείνῃ· ἔκτισεν τὸ σπῆντε
ἀπάνω εἰς τὴν πέτραν.

25 Καὶ ἐκατέβη ἡ βροχὴ,
καὶ ἦλθαν οἱ ποταμοὶ, καὶ
ἐφύσησαν οἱ ἄκροισι, καὶ ἐπέ-
κεισαν εἰς τὸ σπῆντε ἐκείνῃ, καὶ
δὲν ἐτίθει· διατὶ ἤτοι θεμελιω-
μένοι εἰς τὴν πέτραν.

26 Καὶ καθεύδων ἄνθρωπος, ὅπῃ
ἀκούει τὰ λόγια μου τούτα, καὶ
δὲν ἐὰν κάμει, θίβω τὸν ὁμοιωθῆναι
ὡσάν εἶνα ἀνδρα λωλόν, ὅπῃ

οικίαν αὐτῷ ἐπὶ τὴν ἄμ-
μον·

27 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ,
καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπ-
νευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ ἐπρόσκο-
ψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκεῖνῃ· καὶ
ἔπισσι, καὶ ἦν ἡ πτώσις αὐτῆς
μεγάλη.

28 Καὶ ἰγίνετο, ὅτι συντί-
λισιν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τῆ-
τος, ἐξῆσθησαν οἱ ὄχλοι
ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

29 Ἦν γὰρ διδάσκων αὐ-
τοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ
οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς.

ἔκτισι τὸ σπῆτι τὸ ὀπίσω εἰς
τὴν ἄμμον.

27 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ,
καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ
ἐφύσησαν οἱ ἄνεμοι, καὶ ἐκτύ-
πησαν εἰς τὸ σπῆτι ἐκεῖνο·
καὶ ἔπισσι, καὶ τὸ πρισμόντε
ἴγινε μέγαν.

28 Καὶ τότε ὅταν ἐτελείω-
σιν ὁ Ἰησοῦς τὰ λόγια ἐταῦτα,
ἔφικτω τὰ πλάθη εἰς τὴν
διδαχὴν.

29 Διατὶ τοὺς ἰδίδιασκειν
ὡσαν ὅπῃ ἔχει ἐξουσίαν, καὶ
ἔχι ὡς καθὼς ἰδιδίασκειν οἱ
γραμματεῖς.

Κεφ. ἡ. 8.

Κ Αὐθιγὰ δὲ αὐτῷ ἀπὸ
τοῦ ὄρεος, ἠκαλύθησαν
αὐτῷ ὄχλοι πολλοί.

2 Καὶ ἰδοὺ λεπρῶς ἰθὺν
προσκύνησεν αὐτῷ, λέγων· Κύ-
ριε, ἴδων θέλω, καθαρίσθαι με
καθαρίσαι.

3 Καὶ ἰκτινῶν τὴν χεῖρα,
ἤψατο αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς, λέ-
γων· Θέλω, καθαρίσθαι.
Καὶ ἐύθις ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ
ἡ λέπρα.

4 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ὅρα μηδὲν εἰπῆς· ἀλλὰ ὑπα-
γε, σταυτὸν διῆξον τῷ ἱερεῖ,
καὶ προσέτεγε τὸ δῶρον, ὃ
προστέταξεν Μωϋσῆς εἰς μαρτύ-
ριον αὐτοῖς.

5 Εἰσελθόντι δὲ τῷ Ἰησοῦ
εἰς Καπερναῦμ, προσῆλθον

Κ Αὶ ὡσαν ἠκατέβη ἀπὸ τοῦ
ὄρεος, τῷ ἀκαλύθησιν
πολλοὺς ὄχλους.

2 Καὶ παρευδὺς ἦλθεν ἴσας
λεπρῶς, καὶ τὸν ἰσραηλῆνα, καὶ
ἔλεγεν· αὐθιγῆ, ἴδων θέλω,
ἠμπερεῖς γὰρ με καθαρίσθαι.

3 Καὶ ἀψωσιν τὸ χεῖρτε
ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸν ἰπίασσι, καὶ
εἶπε· θέλω, καθαρίσθαι. καὶ
παρευδὺς ἐκαθαρίσθη ἡ λέπρα
ἀπ' αὐτοῦ.

4 Καὶ λέγειτε ὁ Ἰησοῦς·
φυλάγε, γὰρ μὴν τὸ εἰπῆς τι-
νός· ἀλλὰ σὺρε, καὶ διῆξε τῷ
λόγῳ εἰς τὸν ἱερέα, καὶ
πρόσφερε καὶ τὸ δῶρον, ὅπῃ
ἰσραηλῆσιν ὁ Μωϋσῆς διὰ μαρ-
τυρίας εἰς αὐτοὺς.

5 Καὶ ὡσαν ἠμβῆκεν ὁ Ἰη-
σοῦς εἰς τὴν Καπερναῦμ, ἦλ-

εἰς ἐκατόβλαχον παρακαλώ αὐτόν,

6 Καὶ λέγων, Κύριε, ὁ παῖς μου βιβνιται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικῶν, δευρὼς βασιανζόμενος.

7 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ἐγὼ θέλω θεραπεύσω αὐτόν.

8 Καὶ ἀπεκριθεὶς ὁ ἐκατόβλαχος ἔφη Κύριε, οὐκ εἰμι ἰσὺς, ἵνα με ὑπὸ τῶν στέγων εἰσέλθῃς ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λέγων, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.

9 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἀνθρώπος εἰμι ὑπὸ ἐξουσίας, ἔχω ὑπὲρ ἐμαυτὸν ἐξουσίας καὶ λέγω τούτῳ, περὶθά, καὶ περὶέεται καὶ ἄλλῳ, ἔχω, καὶ ἔχειται καὶ τῷ δούλῳ μου, πύησον τεῖτε, καὶ ποιεῖ.

10 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, θαύματα, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθεῦσιν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, αὐτὸς ἐν τῇ Ἰσραὴλ τριαίτη πρὶς εἶρε.

11 Λέγω ἡ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνάβλων καὶ δυσμῶν ἔξουσιν, καὶ ἀκαλιθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

12 Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐβνρθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον ἐκεῖ ἔσαι ὁ

θεὸς εἰς αὐτὸν ἐκατόβλαχον, παρακαλῶνάς του.

6 Καὶ λέγοντας αὐθίτη, τὸ παιδίμου κείτου εἰς τὸ σκῆτι παραλύτου, καὶ τιμωρῆται κακῶ.

7 Καὶ λέγοντι ὁ Ἰησοῦς ἐγὼ θέλω ἔλθῃ εἰς τὸν ἰατρεύσω.

8 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἐκατόβλαχος, καὶ εἶπεν αὐθίτη, δὲν εἶμαι ἄξιος, εἰς τὸ σπῆθῃμ ἀλλὰ εἰπὲ μοναχῶ λέγων, καὶ θέλει ἰατρευθῆ τὸ παιδίμου.

9 Διατὶ καὶ ἐγὼ εἶμαι ἀνθρώπος ἀπὸ κάτω εἰς ἐξουσίας, καὶ ἔχω ὑπὲρ ἐαυτῶν ἐξουσίας καὶ λέγω εἰς τούτον, σύρει, καὶ παγίει καὶ εἰς ἄλλον, ἔλα, καὶ ἔρχεται καὶ εἰς τὸν δούλον μου, κάμε τούτο, καὶ τὸ κάμνει.

10 Καὶ ἀκούοντας ὁ Ἰησοῦς, θαύματα, καὶ εἶπεν εἰς ἐκείνους, ὅπου τὸν ἀκολουθεῦσαν ἄληθινὰ σῶς λέγω μὴ δὲ εἰς τὸν Ἰσραὴλ δὲν εἶρηκα τόση μεγάλη πρὶςιν.

11 Καὶ λέγω (ας, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τῆν ἀνατολήν καὶ ἀπὸ τῆν δύσειν θέλουσιν ἔλθῃ, καὶ θέλουσιν συγκαθίσει μετὰ τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ εἰς τῶν βουσιλείαν τῶν οὐρανῶν.

12 Καὶ οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας θέλουσιν εὐγαλθῆ ἔξῃ εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον ἐκεῖ θέλει εἶ-

κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατόνταρχῳ ὕπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

14 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν παιθεράν αὐτοῦ βιβλημίην καὶ περιέσσωσαν.

15 Καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

16 Ὁψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιοζόμενος πολλὸς καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τὸς κακῶς ἔχοντας ἰθεράπευσεν.

17 Ὅπως ἐλαρωθῆ τὸ ῥηθὴν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, Αὐτὸς τὰς ἀσθενίας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἰβάσατον.

18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλὸν ὄχλον περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν.

19 Καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεῖς, εἶπεν αὐτῷ Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου εἶαι ἀπέχρη.

20 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φολῆς ἔχουσιν, καὶ τὰ πτερινὰ τοῦ ἕρανῦ κατασκοπήσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει πῦρ τὴν κεφαλὴν κλίην.

σθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν ἑκατόνταρχον πάγε, καὶ καθὼς ἐπίστευσας, γὰρ σοῦ γένηται καὶ ἰατριεὶα τὸ παιδίον τῆν ὥραν ἐκείνην.

14 Καὶ πηγινοῦσας ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ σπῆλιν τοῦ Πέτρου, εἶδε τὴν παιθεράν του κολλαμένην ὅπου ἰθερμαίνεται.

15 Καὶ ἰπίασεν τὸ χερί της, καὶ ἀφῆσεν τὴν ἡ ψέρην· καὶ ἰσηκῶθη, καὶ τοὺς ὑπερβῆαν.

16 Καὶ ὡσαν ἰσραδίασεν, τοῦ ἔφειραν πολλοὺς δαιμονιοζόμενος· καὶ μὲ λόγον ἰδῶξεν τὰ πνεύματα, καὶ ἄλως τοὺς ἀρρώσῆμένους τοὺς ἰάτρους.

17 Διὰ τὴν τελειωθῆ ἡ προφητεία τοῦ προφήτου Ἡσαΐου, ὅπου λέγει· αὐτὸς ἰπῆρε τὰς ἀσθενείας μας, καὶ τὰς ἀρρώσῆμας μας ἰσηκῶσεν.

18 Ὡσαν ἰδῶν ὁ Ἰησοῦς πολλὸν ὄχλον τεργυρόμενον, ἰσβῆσεν τὰς πέρασεν πέραν.

19 Καὶ σημάτωσας ἴνας γραμματεῖς, τοῦ λέγειν διδάσκαλε, ἐγὼ θῆλω σὲ ἀκολουθήσεν ὅπου καὶ εἶαι πάγῆς.

20 Καὶ λέγειτε ὁ Ἰησοῦς· ἡ ἀλωπεδὸς ἔχου φολῆας, καὶ τὰ πτερινὰ τῷ ἕρανῷ κατασκοπῆμας· ἀμῆ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει πῦρ κλίην τὸ κεφάλιν του.

21 Ἐπεὶ δὲ τῶν μαθητῶν αὐτῷ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπιτρέψον μοι πρώτον ἀπαλθεῖν, καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου.

22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀπαλθε μοι, καὶ ἄφισ τὸς νεκρὸς θάψαι τὸς ἐαυτῶν νεκρῶς.

23 Καὶ ἐμβάτη αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῶ.

24 Καὶ ἰδὼ, σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον κλονεῖσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδεν.

25 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτῷ ἤγειραν αὐτὸν, λέγοντες, Κύριε, σὺ σοὺ λήμας, ἀπολλόμεθα.

26 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί δευλοί ἐστε, ἀληθίνοι; Τότε ἐλαβὼν ἐπιτίμασεν τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσῃ· καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

27 Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἰθαύμασαν, λέγοντες, Ποταπὸς ἐστὶν εἶδος, ὅτι καὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

28 Καὶ ἰδόντι αὐτῷ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργυσῶν, ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύοντινα παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης.

21 Καὶ ἄλλο ἀπὸ τὸς μαθητάδες τε λέγει· αὐθέντα, δὲς μου ἄδεια πρώτον ἐὰ πάγω, καὶ θάψω τὸν πατέρα μου.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ λέγει· ἀκολούθα μοι, καὶ ἄφισ τοὺς νεκρὸς καὶ θάψον τοὺς νεκρούς σου.

23 Καὶ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ καράβι, καὶ τὸν ἀκολούθησαν οἱ μαθητάδες σου.

24 Καὶ παρευδὺς ἐγένετο σεισμὸς μέγας εἰς τὴν θάλασσαν, εἰς τόσον, ὥστ' τὸ καράβι ἐσιπιάσθη ἀπὸ τὰ κύματα· καὶ αὐτὸς ἐκοιμᾶτο.

25 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐπήγαγον αὐτὸν καὶ τὸν ἐξύπνισαν, λέγοντες· αὐθέντα, γλύτησίμας, χατόμεσθι.

26 Καὶ λέγει τοῖς· Διατί ἰσοδοφοβητίζαρηδὲς ἀληθίνοι; τότε ἐσηκίωθη καὶ ἐσφόραξε μὲ φόβισμὸν τοὺς ἀέμους, καὶ τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

27 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἰθαύμασαν, λέγοντες· τί λογῆς ἄνθρωπος· εἶναι ἐτοῦτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ ἡ θάλασσα τοῦ ὑπακούουσιν.

28 Καὶ πηρῶντας ἀλίπαρα εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργυσῶν, τὸν ἀπάτησαν δύο δαιμονισμένοι, ὥστ' ἐσφίγασιν ἐξω ἀπὸ τὰ μνημόμα, ἄγριοι πολλὰ, τόσον, ὥστ' οὐκ ἰδύνητο ἐὰν πάροση κανένας ἀπὸ τῆς γράταν ἐκείνης.

29 Καὶ ἰδοὺ ἱεραξαν, λέγοντες, Τί ἡμῖν καὶ σοὶ, Ἰησοῦ υἱὸ τοῦ Θεοῦ; ἤλθεις ὅθι σπρά καιρῷ βασανίσαι ἡμᾶς;

30 Ἦν δὲ μακρὰς ἑκ' αὐτῶν ἀγάλη χοίρων πολλῶν βοσκομήνη.

31 Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλου αὐτὸν, λέγοντες, Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψο ὑμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγάλην τῶν χοίρων.

32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγάλην τῶν χοίρων. Καὶ ἰδοὺ, ἔρημισε πᾶσα ἡ ἀγάλη τῶν χοίρων κατὰ τῷ κρημνῷ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπίθαιον ἐν τοῖς ὕδασι.

33 Οἱ δὲ βόσκοιτες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγελλον πάντα, καὶ ἰὰ τῶν δαιμονιζομένων.

34 Καὶ ἰδοὺ, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάτησιν τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν, παρεκάλεσαν, ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὄρειν αὐταῖ.

29 Καὶ παρευθὺς ἱεραξαν, λέγοντες Ἰησοῦ υἱὸ τοῦ Θεοῦ, τί ἔχομεν, γὰ κάμωμεν ἡμεῖς μὴ ἰοῖτα; ἤλθεις ἰδῶ γὰρ μᾶς βασανίσῃς σφροτίτερα ἀπὸ τῶ καιρῶ;

30 Καὶ μακρὰ ἑστ' αὐτοῦς ἦτον ἀγάλη χοίρων πολλῶν ἐκῷ ἴβουσι.

31 Καὶ οἱ δαίμονες τὸν εἰ- παρακάλου, λέγοντες· ἀν μᾶς εὐγάλλης, δόξμας ἀδειαν γὰρ ἑσῶμεν εἰς τὴν ἀγάλην. τῶσ χοίρων.

32 Καὶ τὸς εἶπε· παγίστε· καὶ ἐκίτοι εὐγήκαι, καὶ ἐπῆγαεν εἰς τὴν ἀγάλην τῶν χοίρων. καὶ παρευθὺς ἔρημισε ὅλη ἡ ἀγάλη τῶν χοίρων ἀπὸ τὸν ἔγκρημῶσ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπιπησαν μέσα εἰς ἰὰ νερά.

33 Καὶ οἱ βοσκοὶ ἔφυγαν, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶπασιν ὅλην τὴν ἐπέδισεν, καὶ ἰὰ σφράγματα τῶν δαιμονισμένων.

34 Καὶ εὐθὺς ὅλη ἡ πόλις εὐγήκει καὶ ἀπάντησε τὸν Ἰησοῦν· καὶ ὡσαν τὸν εἶδαν, τὸν ἐπαρακάλεσαν γὰ εὐγῆ ἀπὸ τὰ σφροάτης.

Κεφ. β. 9.

ΚΑΙ ἰμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, καὶ ἤλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

2 Καὶ ἰδοὺ, προσέφειρον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βε-

ΚΑΙ ἰμβαίνωνθιας μέσα εἰς τὸ καράβι, ἐπέρασε, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν ἰδικίτην πόλιν.

2 Καὶ παρευθὺς τοῦ ἴφισαν εἶπε παραλυτικὸν βαλμῖνοι ἀν-

Βασιλῆα· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, εἶπε τῷ παραλυτικῷ· Θάψου τὸ κέλευθόν σου, ἀφίσταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

3 Καὶ ἰδὼν, τιὰς τῶν γραμματέων ἦσαν ἐν αὐτοῖς· Οὗτος βλασφημῶν.

4 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἰσχυρίας αὐτῶν, εἶπε, Ἰσχυρὸς ἦμῶν ἐνθυμῶσθε πνευρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν;

5 Τί γὰρ ἴστω ὑποκάτιροι, εἰπὼν· Αφίσταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπὼν, Ἐγγραφαὶ καὶ περιπάται;

6 Ἰσα δὲ εἶδ' αὐτὸν, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίνας ἁμαρτίας (τότι λέγει τῷ παραλυτικῷ)· Ἐγερθεὶς ἀπὸ τοῦ κλίνου, καὶ ὑπάγε ἕως τῶν οἰκῶν σου.

7 Καὶ ἐγερθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ οἶκον αὐτοῦ.

8 Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἰθαύμαστον, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην ταῖς ἀνθρώποις.

9 Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς κἀκεῖθεν, εἶδεν ἀνδρῶνον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελεῖον, Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι· Καὶ ἀπεσῆκε, ἀκολούθησεν αὐτῷ.

10 Καὶ ἐγένετο αὐτῷ ἀναπαύσασθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδού,

πάνω εἰς κριββάτι· καὶ βλέπωντας ὁ Ἰησοῦς τὸν πρῶτον, λέγει εἰς τὸν παραλυτικόν· ἔχει θάρσος· σπαιδῆμι, συγχωρῶνται αἱ ἁμαρτίαι σου.

3 Καὶ γὰρ, κάποιιοι ἀπὸ τοῦς γραμματέωσις ἔλεγον ἀνάμεισά τας· ἰπὼν· βλασφημῶν.

4 Καὶ γνωρίζοντας ὁ Ἰησοῦς τὰς διαλογισμῶστων, εἶπεν· Διατί διαλογίζεσθε ἐμοῖς κακὰ εἰς ταῖς καρδιαῖστας.

5 Ποῖον εἶναι ὑποκάτιροι, γὰρ εἰπὼν· σοῦ συγχωρῶνται αἱ ἁμαρτίας· ἢ γὰρ εἰπὼν· σῆκε καὶ περιπάται;

6 Καὶ διὰ τὰ ἰγνωρίστω, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν εἰς τὴν γῆν γὰρ συγχωρῶν ἁμαρτίας, τότε λέγει τοῦ παραλυτικῷ· σῆκε καὶ ἔπαρε τὸ κριββάτισμα, καὶ σῆρε εἰς τὸ σπῆτίσου.

7 Καὶ ἰσχυρῶθη, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ σπητήτιου.

8 Καὶ βδύκωντας ὁ λαὸς ἰθαύμαστον, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, ὅπῃ ἔδωκε τίτοιαις λογῆς ἐξουσίαν εἰς τοῦς ἀνθρώπους.

9 Καὶ περιπάτας ὁ Ἰησοῦς ἀπ' ἐκεῖ, εἶδεν ἀνδρῶνον, ὁπῷ ἐκαθιστον εἰς τὸ τελεῖον, καὶ τὸν ἔλεγον Ματθαῖον· καὶ λέγει τῷ· ἀκολούθεμοι. καὶ ἰσχυρῶθη, καὶ ἀκολούθησῆστω.

10 Καὶ ἐγενῆκε γὰρ ἀναπαύσασθαι ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ σπητήτιου, καὶ γὰρ,

ἀλλὰ καθύδρι. Καὶ κατιγί-
λων αὐτῷ.

25 Ὅτι δὲ ἐξελθὼν ὁ ὄχ-
λος, εἰσιλθὼν ἐκράτησε τῆς
χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἠγάθη τὸ
κοράσιον.

26 Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὐ-
τῆ εἰς ὅλην τὴν γῆν ἰκείνην.

27 Καὶ παράγοντι ἐκείνῳ τῷ
Ἰησοῦ, ἠκαλύθησαν αὐτῷ δύο
τυφλοὶ, κράζοντες, καὶ λέγον-
τες, Ἐλέησον ἡμᾶς υἱὲ Δαβὶδ.

28 Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν,
προσηλθὼν αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ
λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύ-
ετε, ὅτι δύναμαι τῷτο ποιῆσαι·
λέγουσιν αὐτῷ, Ναὶ Κύριε.

29 Τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτῶν, λέγων, Κατὰ τὴν
πίσιν ὑμῶν γενήθη ὑμῖν.

30 Καὶ ἀποχθῆσαι αὐτῶν
οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἐνβριμήσατο
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Ὁρατε
μηδὲς γινωσκίτω.

31 Οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφάμι-
σαν αὐτοὺς ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἰκείνῃ.

32 Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων,
ἰδὼν, προσήγγικαι αὐτῷ ἄνθρω-
πον κωφὸν δαιμονιζόμενον.

33 Καὶ ἐκκληθὲν τῷ δαι-
μορίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ
ἰθαύμασται οἱ ὄχλοι, λέγοντες,
Ὅτι ἔδιδουσι ἰφάνη ἕτως ἐν τῷ
Ἰσραὴλ.

πίθασιν, ἀμὴ κοιμᾶται. καὶ
τὸν ἀναγγεῖλαι.

25 Καὶ ὡσὰν εὐγῆκεν ὁ λα-
ὸς ἔξω, ἐμβῆκε μέσα ὁ Ἰησοῦς,
καὶ ἰπίασιν τὸ κοράσιον ἀπὸ
τὸ χεῖρι· καὶ ἰσπαῖθη ἀπάνω.

26 Καὶ εὐγῆκεν ἡ φήμη τε
εἰς ὅλην τὴν γῆν ἰκείνην.

27 Καὶ προσῆντας ἀπ' ἐκεῖ ὁ
Ἰησοῦς, τὸν ἀκαλύθησαι δύο τυ-
φλοὶ, καὶ ἰφάνταζαν, καὶ ἔλεγαν·
ὦ υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν μας.

28 Καὶ ὡσὰν ἰφθασιν εἰς τὸ
σπητιῆλθαι καὶ οἱ τυφλοὶ, καὶ
λέγει τὸς ὁ Ἰησοῦς· πιστεύετε,
πῶς δύναμαι ἐὰν τὸ κάμω τῷτο·
καὶ λέγουσιν· ναί, αὐδύτη.

29 Τότε ἰπίασιν ἐὰν μάτι-
άτης, καὶ λέγει τὸς· κατὰ τὴν
πίσιν σας ἄς σαῶς γένη.

30 Καὶ ἀποχθῆσαι τὰ
μάτια τὸς· καὶ ὁ Ἰησοῦς μὴ φο-
βηρισμὸν τὸς ἐπρόσβαξιν, λέγων-
τας· βλέπετε ἄς μὴν τὸ ἐξίβη
τινάς.

31 Καὶ ἐκεῖνοι ὡσὰν εὐγῆ-
καν ἔξω, τὸν εὐφῆμησιν εἰς
ὅλην τὴν γῆν ἰκείνην.

32 Καὶ ὡσὰν εὐγῆκαν αὐ-
τοὶ, ἐὰν, καὶ τῷ ἰφισαν ἴσαν ἄν-
θρωποι βυβὸν δαιμονισμένον.

33 Καὶ ὡσὰν εὐγῆκε τὸ
δαιμόνιον, ἰσύντυχιν ὁ βυβός·
καὶ ἰθαύμασται οἱ ὄχλοι, καὶ
ἔλεγαν· ἔδιδουσι ἰφάνη τέτοι-
ας λογιῶν εἰς τὸ γένος τῷ Ἰσ-
ραὴλ.

34 Οἱ δὲ φαρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐβάλλει τὰ δαιμόνια.

35 Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς τίλας πάσας καὶ τὰς κώμας, ἀδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πάσας νόσον καὶ τῶσι μαλακίας ἐν τῷ λαῷ.

36 Ἰδὼν δὲ τὸς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐλεησμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα.

37 Τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ὁ μὲν θείσμος πολὺς, ἡ δὲ ἰσγάται ὀλίγη·

38 Δεήθητε ἔν τῷ κυρίῳ τῷ θείσμῳ, ὅπως ἐβάλλῃ ἰσγάτας εἰς τοὺς θείσμον αὐτοῦ.

34 Ἀμὴ οἱ φαρισαῖοι ἔλεγον· μὴ τὸς ἄρχοντα τῶν δαιμονίων ἐπέτῳ· εὐγάται τὰ δαιμόνια.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰτεργύρῳσεν ὄλαις ταῖς πόλαις καὶ ταῖς χώραις, διδάσκωντας εἰς τὰ συναγωγάτους, καὶ κηρύττωλων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ ἰατριύωντας κάδι λογιῆς ἀσθίνας καὶ ἀχαμσοῦνη εἰς τὸν λαόν.

36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς βλέπωντας τὸν ὄχλον, τὸς σπλαγχνίσθη, ὅτι ἦται ἀπογαμίῳι καὶ σκορπισμίῳι ὡσάν πρόβατα ὁπῷ δὴν ἔχουν ποιμίνα.

37 Τότε λέγει εἰς τὸς μαθητάδιστω· τὸ θείσῳ εἶναι πολὺ, ἀμὴ οἱ ἰσγάταις εἶναι ὀλίγη.

38 Παρακαλίσῳτε λοιπόν τοὺς αὐθίτηπῳθῳ θείσῳ, τὰ βάλλῳλη ἰσγάταις εἰς τὸ θείσῳ.

Κεφ. 10.

ΚΑΙ προσκαλίσάμεν τὸς δώδεκα μαθητάς αὐτοῦ, ἰδοὺ αὐτοῖς ἐξουσίαν πνεύματος ἀκαθάρτων, ὡς ἐβάλλωσιν αὐτὰ, καὶ θεραπεύωσιν πάσας νόσον καὶ πάσων μαλακίας.

2 Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐσῳ ταῦτα· πρῶτος, Σίμων ὁ λεγόμενῳ Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφός αὐτοῦ· Ἰάκωβῳ ὁ τῷ Ζα-

ΚΑΙ ἰπροσκάλισῳ τὸς δώδεκα μαθητάδισ, καὶ τὸς ἰδωσῳ ἐξουσίαν ἰναντίον τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων τὰ εὐγάλουν, καὶ τὰ ἰατριεύωσιν κάδι λογιῆς ἀρρώσῳεἰαν καὶ κάδι λογιῆς ἀχαμσοῦνη.

2 Καὶ τῶν δωδῳκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματα εἶναι ἰτῳτα· πρῶτῳ εἶναι ὁ Σίμων, ὁπῷ λέγῳται Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφός τῳ Ἰάκωβῳ ὁ υἱός τῳ

βιδαίω και Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτῷ.

3 Φίλιππῳ, καὶ Βαρθολομαῖῳ· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖῳ ὁ τελώνης· Ἰάκωβῳ ὁ τῷ Ἀλφαίω, καὶ Λεββαῖῳ ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖῳ·

4 Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ καὶ παραδὸς αὐτόν.

5 Τύτῃς τὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγέλλας αὐτοῖς, λέγων, Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε·

6 Πορεύεσθε δι' αἰῶνες πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλῆτα οἰκῆν Ἰσραὴλ.

7 Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν ἑρηνῶν.

8 Ἀσθενεῖντας θεραπεύετε, λεπρῶς καθαρίζετε, νεκρῶς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

9 Μὴ κτήσασθε χρυσόν, μηδὲ ἀργυρὸν, μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν.

10 Μὴ πήραν εἰς ὁδόν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ράβδον· ἄξιός γάρ ὁ ἰσχυρῆς τῆς τροφῆς αὐτῷ εἶναι.

11 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε, ἐξιτάσατε, τίς ἐν

Ζεβεδαίω, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ.

3 Φίλιππῳ, καὶ Βαρθολομαῖῳ· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖῳ ὁ τελώνης· Ἰάκωβῳ ὁ υἱὸς τῷ Ἀλφαίω, καὶ Λεββαῖῳ, ὁ ὁποῖος ἐκωνομάσθη Θαδδαῖῳ·

4 Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ἐκείνῳ ὅπῃ καὶ τὸν ἐπαραδόκεν.

5 Ἐστῆς τὺς δώδεκα τὺς ἐστειλεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὺς ἐπαγγέλλει, λέγωντας· εἰς τὴν γῆν τῶν ἐθνῶν μὴ κηρύσσετε, καὶ εἰς τὴν πόλιν τῶν Σαμαρειτῶν μὴ ἐμβῆτε.

6 Ἀλλὰ περισσώτερον ἐὰν κηρύσσετε εἰς τὰ πρόβατα τὰ χαμένα τοῦ σπηλίου τοῦ Ἰσραὴλ.

7 Καὶ κηρύσσοντες κηρύττετε, λέγοντες· Ὅτι ἐσήμερον ἡ βασιλεία τῶν ἑρηνῶν.

8 Τὺς ασθενεῖντας ἰατροῦτε, τὺς λεπρῶς καθαρίζετε, τὺς νεκρῶς ἀναστήτε, τὰ δαιμόνια ἐγείρετε· χάρισμα τὸ ἐπέετε, χάρισμα τὸ δίδετε.

9 Ἐὰν μὴ ἀποκτήσετε χρυσάφι, μὴ δὲ ἀσήμι, μὴ δὲ χάλκωμα εἰς τὰ ζωνάρια σας.

10 Μὴ δὲ σακκῦλι εἰς τὴν γῆν, μὴ δὲ δύο φορέματα, μὴ δὲ ὑποδήματα, μὴ δὲ ραβδί· Διατὶ ὁ ἰσχυρῆς εἶναι ἄξιός διὰ τὴν τροφήν.

11 Καὶ εἰς ὅποιαν πόλιν ἢ κώμην ἐμβῆτε, ἐξιτάξετε, τίς ἐν

εἰτὴ ἀξίως ἔσσι, καὶ κλεῖ μείνατε
ὡς ἂν ἐξέλθητε.

12 Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν
οἰκίαν, ἀσκίσασθε αὐτήν.

13 Καὶ ἴαν μὲν ἦ ἡ οἰκία
ἀξία, ἴδεται ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐκ
αὐτῆ· ἴαν δὲ μὴ ἦ ἀξία, ἡ εἰρήνη
ἐκεῖ πρὸς ὑμᾶς ἐπιγραφῆται.

14 Καὶ ὅς ἴαν μὴ διεξήται
ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσῃ τῆς λό-
γου ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς
οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης,
ἐκβάλλετε τὸν κομποστονὸν τῶν
ποδῶν ὑμῶν.

15 Ἀπὸ λέγων ὑμῶν, ἀνεκ-
τότερον ἔσσι γὰρ Σοδομων καὶ
Γομόρρων ἐν ἡμέρα κρίσεως,
ἢ τῆ πόλις ἐκείνη.

16 Ἴδὲ, ἰγὼ ἀποστέλλω
ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ
λύκων· γίνεσθε ἔν φρόνιμοι ὡς
ὁ ὄφας, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ
περιστεραί.

17 Πρασίχετε δὲ ἀπὸ τῶν
ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ
ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς
συναγωγαῖς αὐτῶν μαρτυροῦ-
σιν ὑμᾶς.

18 Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ
καὶ βασιλεῖς ἀχθήσοσθε
ἵνα κεν ἱμῶν, εἰς μαρτύριον
αὐτοῖς καὶ ἰωὺς ἔθουσιν.

19 Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν

εἶναι εἰς αὐτὴν ἀξιόσ, καὶ ἐκεῖ
μείνατε ἕως ὅπῃ ἴα εὐγῆτε.

12 Καὶ ὅταν ἐμβῆτε μέσας
εἰς τὸ σπῆτι, ἴα τὸ χαίροσθε
(λέγοντες· εἰρήνη εἰς τὸ σπῆ-
τι τῆτο.)

13 Καὶ ἀνεῖναι τὸ σπῆτι ἀξι-
ον, ἄς ἔλθῃ ἡ εἰρήνησας εἰς
αὐτό· ἂν δὲν εἶναι ἀξίον, ἡ εἰ-
ρήνησας ἄς γυρίσῃ εἰς ἰσᾶς.

14 Καὶ ὅποιόσ δὲν σᾶς δεχ-
θῆ, μὴ δὲ ἀκούσῃ ἴα λόγῶσας,
ὅταν εὐγῆτε ἀπὸ τὸ σπῆτι, ἡ
ἀπὸ τὴν πόλιν ἐκείνην, ἴνα-
ξῆτε τὴν σκόνην τῶν ποδαριῶν-
σας.

15 Βίβῃσας σᾶς λέγων· πλέ-
ον συμπάδιον θέλει ἴσθαι εἰς
τὴν γῆν τῶν Σοδόμων καὶ τῶν
Γομόρρων εἰς τὴν ἡμέραν τῆς
κρίσεως, παρὰ εἰς τὴν πόλιν
ἐκείνην.

16 Νᾶ ὅπῃ σᾶς πῆμῃσ ὡ-
σᾶς πρόβατα μέσα εἰς τῆς
λύκων· γενεῖτε τὸ λοιπὸν φρό-
νιμοι ὡσᾶν ἴα φεῖδια, καὶ
ἀπλοὶ ὡσᾶν ἴα περιστερία.

17 Καὶ ἔχετε τὸν ἰούσας
ἀπὸ τῆς ἀνθρώπων· Διατὶ θέ-
λουσ ἰσᾶς παραδώσει εἰς τὰ δι-
καστήρια, καὶ μέσα εἰς ταῖς συ-
ναγωγαῖστων θέλουσᾶς δῖρει.

18 Καὶ θέλετε φερθῆ ὁμωρο-
σᾶ εἰς αὐδιπλάδης καὶ βασιλεῖς
διὰ λόγων, διὰ μαρτυρίαν
εἰς αὐτῆς καὶ εἰς ἴα ἔθην.

19 Καὶ ὅταν σᾶς παραδί-

ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ᾠρᾷ, τί λαλήσητε.

20 Ὅου γὰρ ὑμεῖς εἰσι οἱ λαλῶντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τῷ πατρὶ ἐμῶν, τὸ λαλῶν ἐν ὑμῖν.

21 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατήρ τέκνον· καὶ ἱκαναγήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσι αὐτούς.

22 Καὶ ἴσοσθε μισήμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, ἔσθ' σωθήσεται.

23 Ὅταν δὲ δίκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελήσητε ἵνα πόλεις τῷ Ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Οὐκ εἰσι μαθητῆς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, ἐδὲ δῦλοι ἔπιε τὸν κύριον αὐτοῦ.

25 Ἀρχετὸν τῷ μαθητῇ, ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ· καὶ ὁ δούλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ· εἰ τὸν οἰκοδοσὸν Βεελζεβὺλ ἐκάλεσαν, πόσῳ μᾶλλον τὸς οἰκιακὸς αὐτοῦ;

26 Μὴ ἔν φοβηθῆτε αὐτούς· οὐδὲν γὰρ εἰσι κκαλυμμένοι, ὁ οὐκ ἀποκαλυφθήσει-

δου, μὴν ἐγνοιασθῆτε, πῶς ἢ τί θέλετε λαλήσει· Διατι θέλει σᾶς δοθῆ εἰς ἐκείνην τὴν ᾠραν, τί θέλετε λαλήσει.

20 Διατι διν ἴσοθε ἰσοῖς, ὅπῃ λαλιῖτε, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸςσας, ὅπῃ λαλιῖ εἰς ἰσᾶς.

21 Καὶ ἀδελφὸς ἀδελφὸν θέλει παραδώσει εἰς θάνατον, καὶ ὁ πατήρ τὸ παιδίτου· καὶ θέλουσ σηκωθῆ ἱὰ παιδία κκαπάνω εἰς τὸς γονεῖςτους, καὶ θέλουσ τὸς θανατώσει.

22 Καὶ θέλετε ἴσοθαι μισημένοι ἀπὸ ὅλων διὰ τὸ ὄνομά μου· ἀμὴ ὅποιος ὑπομείνει ἕως εἰς τὸ τέλος, θέλει σωθῆ.

23 Καὶ ὅταν σᾶς δίκωουσ εἰς τῆτην τὴν πόλιν, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· Διατι βίβασια σᾶς λέγω, διν θέλετε τελειώσει ἱὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, ἕως ὅπῃ νὰ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Διν εἶναι μαθητῆς, κκαπάνω ἀπὸ τὸν διδάσκαλότου, ἐ δὲ δουλυτῆς ἀπὸ τὸν αὐθέντην του.

25 Φθάσαι εἰς τὸν μαθητῆν, νὰ γένη ὡσαν ὁ διδάσκαλόςτου· καὶ ὁ δουλυτῆς, ὡσαν ὁ αὐθέντης του· ἀνίσως καὶ τὸν αὐθέντην τῷ σηκτίω ἐκάλεσαν Βεελζεβὺλ, πόσῳ μᾶλλον τὸς ἐδικύςτου;

26 Μὴν τὸς φοβηθῆτε λοιπόν· Διατι διν εἶναι κκατῆνα σκκασμίνοι, ὅπῃ νὰ μὴν ξισκκ-

ται, καὶ κρυπτὸν, ὃ ἔγνωσαν οὐκ ᾔδεισαν.

27 Ὁ λεγὼν ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἰπάτω ἐν τῷ φωτί· καὶ ὃ ἐκ τῆς ἕσπερας ἀκούεται, κηρύσσεται ἐπὶ τῶν δαμάτων.

28 Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀπειθεύοντων τὸ σῶμα, τῆς δὲ ψυχῆς μὴ δυναμένην ἀποκτείνει· φοβηθῆτε δὲ μᾶλλον τοῦ δεσπόσαντος καὶ ψυχῆς καὶ σώματος ἀπολέσει ἐν γένει.

29 Οὐχὶ δύο γροθία ἄσφαρις πωλεῖται, καὶ ἐν εἰς αὐτῶν ἔπιπτεται ἐπὶ τῆν γῆν, ἄλλο τῷ πατρὸς ὑμῶν;

30 Ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχαι τῆς κεφαλῆς πᾶσι ἠριθμημέναι εἰσὶ.

31 Μὴ ἔσφοβηθῆτε· πολλῶν γροθίων διαφέρετε ὑμεῖς.

32 Πᾶς ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου, τῷ ἐν οὐρανοῖς.

33 Ὅστις δ' ἀρνήσεται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ ἐγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τῷ ἐν οὐρανοῖς.

34 Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον εἰρεῖν ἐπὶ τῆς γῆς·

παροῦν, καὶ κρυφόν, ὅτι ἐγὼ μὴ γνωρίσθην.

27 Ἐγὼ οὖν λέγω εἰς τὸ σκότος, ἵνα τὸ εἰρητικὸν εἰς τὸ φῶς· καὶ τὸτο, ὅτι ἀκούεται κρυφῶς εἰς τὸ αὐτὸ, ἵνα τὸ κηρύσσεται ἀπάνω εἰς τὰ δάματα.

28 Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἐκείνων, ὅτι φοβεῖται τὸ κορμὶ, καὶ τὴν ψυχὴν δὲ δύναται ἵνα τὴν φοβεῖται· ἀλλὰ πιστοῦτε ἵνα φοβηθῆτε ἐκεῖνον, ὅτι δύναται ἵνα χαλάσῃ καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ κορμὶ εἰς τὴν γένεσιν.

29 Δὲν πωλεῖται δύο πωλία διὰ ἵνα ἄσφαρις, καὶ ἵνα ἀπ' αὐτὰ δὲν θέλει πῖσις εἰς τὴν γῆν χωρὶς τοῦ πατρὸς σας;

30 Ἀμῆ εἰσὺς καὶ ἡ τριχαις ὄλαις τῆς κεφαλῆς σας εἰσὶ μετρημέναις.

31 Μὴ φοβῶσθε λοιπὸν· ἀπὸ πολλὰ πωλία διαφέρετε εἰσὶς.

32 Πᾶς ἄνθρωπος λοιπὸν, ὅτι ὁμολογήσῃ εἰς ἐμένα ἔμπροσθ' εἰς τὸς ἀνθρώπους, θέλω ὁμολογήσῃ καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὸν ἔμπροσθ' εἰς τὸν πατέρα μου τὸν ἐν οὐρανοῖς.

33 Καὶ ὅποιος μὲ ἀρνηθῆ ἔμπροσθ' εἰς τὸς ἀνθρώπους, θέλω τὸν ἀρνηθῆ καὶ ἐγὼ ἔμπροσθ' εἰς τὸν πατέρα μου τὸν ἐν οὐρανοῖς.

34 Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον εἰρεῖν ἐπὶ τῆς γῆς·

οὐκ ἤλθοι βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν.

35 Ἦλθοι γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τὸ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ ὕμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς.

36 Καὶ ἐχθροὶ τῷ ἀνθρώπῳ, οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ.

37 Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μὲ ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μὲ ἄξιος.

38 Καὶ ὅς ἐ λαμβάνει τὸν σαυρόν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μὲ ἄξιος.

39 Ὁ εὐρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔσται ἵκετος ἐμοῦ, εὐρήσει αὐτήν.

40 Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με.

41 Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου, μισθὸν προφήτου λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψεται.

42 Καὶ ὅς ἐάν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχρῷ ὕδατι, εἰς ὄνομα μα-

τῆς· δὲν ἤλθα νὰ βάλλω εἰρήνην, ἀλλὰ σπαθὴν.

35 Διατὶ ἐγὼ ἤλθα νὰ διαχωρίσω ἄνθρωπον ἐναντίον τοῦ πατρὸς του, καὶ θυγατέρα ἐναντίον τῆς μητέρας της, καὶ ὕμφην ἐναντίον τῆς πενθερᾶς της.

36 Καὶ ἐχθροὶ τῷ ἀνθρώπῳ νὰ εἶναι οἱ οἰκιακοί του.

37 Ἐκεῖνος, ὅπως ἀγαπᾷ πατέρα ἢ μητέρα περισσότερον ἀπὸ ἐμένα, δὲν εἶναι ἄξιος· διὰ λόγῳ μου· καὶ ὅποιος ἀγαπᾷ υἱὸν ἢ θυγατέρα περισσότερον ἀπὸ ἐμένα, δὲν εἶναι ἄξιος διατεμῆνα.

38 Καὶ ὅποιος δὲν πύρει τὸν σαυρόν του, καὶ νὰ ἀκολουθῆ ὀπίσω μου, δὲν εἶναι ἄξιος διὰ λόγῳ μου.

39 Ἐκεῖνος, ὅπως εὐρὼν τὴν ζώνη του, θέλει τὴν χάσιν· καὶ ἐκεῖνος, ὅπως τὴν χάσιν διὰ λόγῳ μου, θέλει τὴν εὐρεν.

40 Ἐκεῖνος, ὅπως δέχεται ἰσοῦς, ἐμένα δέχεται· καὶ ὅποιος δέχεται ἐμένα, δέχεται ἐκεῖνον, ὅπως μὲ ἔγειλε.

41 Ἐκεῖνος, ὅπως δέχεται προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου, θέλει πάρεσι πληρωμὴν προφήτου· καὶ ἐκεῖνος, ὅπως δέχεται δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, θέλει πάρεσι πληρωμὴν δικαίου.

42 Καὶ ὅποιος ἐάν ποτίσῃ ἕνα ἀπὸ τούτων τῶν μικρῶν ἕνα ποτήριον ὑδροῦ κρυοῦ εἰς ὄνομα

ἵνα, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἢ μὴ
ἐκώσῃ τὸν μισθὸν αὐτῶν.

μαθητῶν, βίβαια οὖς λέγω, δὲν
θέλει χάσει τὴν πληρωμὴν.

Κεφ. ια. 11.

ΚΑΙ ἔγιντο, ὅτι ἐτέλειον
ἡ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς
δώδεκα μαθηταῖς αὐτῶν, μετέ-
βαιεντες, τὴν διδασκαλίαν καὶ κη-
ρῦσαι ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

2 Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκύσας ἐν
τῷ δεσμοτέρῳ τὰ ἔργα τῷ
Χριστῷ, κίρνας δύο τῶν μα-
θητῶν αὐτῶν,

3 Εἶπε αὐτῶν· Σὺ εἶ ὁ ἱε-
ρχεύων, ἢ ἕτερον προσδοκῶ-
μεν;

4 Καὶ ἀπεκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς,
εἶπε αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπ-
αγγεῖλατε Ἰωάννην, ἃ ἀκούετε
καὶ βλέπετε.

5 Τυφλοὶ ἀναβλέψουσιν, καὶ
κωφοὶ περιπατήσιν, λεπροὶ
καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκού-
ουσιν, κερὰ ἐγείρονται, καὶ πτω-
χοὶ εὐαγγελίζονται.

6 Καὶ μακαρίος ἐστίν, ὃς
ἰὼν μὴ σκανδαλισθῆναι ἐν ἑμοί.

7 Τύττω δὲ πορευομένων,
ἔρχετο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς
ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξήλ-
θετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι;
καλαμὸν ὑπὸ ἀνέμου σαλευό-
μενον;

8 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν;
ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματί-
οις ἠμφισμέμενον; ἰδοὺ, οἱ τὰ

ΚΑΙ ἔγινον, ὡς αὖ ἐτελείω-
σεν ὁ Ἰησοῦς τὰ διατάσσων
τῶν δώδεκα μαθητῶν, ἐδί-
βη ἀπ' ἐκεῖ τὰ διδασκαλίαν καὶ τὰ
κηρύττειν εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν.

2 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἔστοντας τὰ
ἀκούσας μῆσα εἰς τὴν φυλακὴν
τὰ ἔργα τῷ Χριστῷ, ἔπεμψε
δύο ἀπὸ τῶν μαθητῶν.

3 Καὶ λέγει τῶν· ἰσοῦ εἶσαι
ἐκεῖνον, ὃν ἔμελλεν τὰ ἔλθῃ,
ἢ ἄλλον καρτεροῦμεν;

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη
καὶ εἰπέντος· πηγύοντες εἰπέτε
τῷ Ἰωάννην εἶπῶτα, ὃν ἔβλεπετε
καὶ ἀκούετε.

5 Τυφλοὶ ἀναβλέψουσιν, κω-
φοὶ περιπατήσιν, λεπροὶ καθα-
ρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, κε-
ρὰ ἀναστήνοντες, καὶ οἱ πτω-
χοὶ εὐαγγελίζονται.

6 Καὶ καλότυχος εἶναι
ἐκεῖνον, ὃν δὲν σκανδαλι-
σθῆναι εἰς τὸ λόγῳ.

7 Καὶ πηγύοντες ἐτύττωι,
ἄρχουσιν ὁ Ἰησοῦς τὰ λέγειν εἰς
τὸν λαὸν διὰ τὸν Ἰωάννην· τί
εὐγύκετε εἰς τὴν ἔρημον τὰ
εἰδῆτε, καλάμι, ὃν τερμύσσου-
ται ἀπὸ τὸν ἀνεμῶν;

8 Ἀλλὰ τί εὐγύκετε τὰ εἰδῆ-
τε; ἄνθρωπον γολισμέμενον μὲν
μαλακὰ φορέματα; τὰ, ἐκεῖ-

μαλακὰ φορῶντες, ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν.

9 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; προφήτην; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτην.

10 Οὗτ' ἄρα ἐστὶ, περὶ οὗ γέγραπται· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς καίτισσάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου.

11 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγγύστεται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστῆ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἑραῶν, μείζων αὐτῷ ἐστίν.

12 Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστῆ ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν ἑραῶν βιάζεται, καὶ βιασαὶ ἀρκάζουσιν αὐτήν.

13 Πάντες γὰροὶ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου προφήτευσαν.

14 Καὶ εἰ θέλετε δεῖξασθαι, αὐτὸς ἐστὶν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι.

15 Ὁ ἔχων ἄλλα ἀκύνει, ἀκείτω.

16 Τίτι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην; ὁμοία ἐστὶ παιδαρίοις ἐν ἀγοραῖς καθημένοις, καὶ προσφωνῶσι τοῖς ἰταίροις κούτων,

17 Καὶ λέγουσιν· Ἥυλῆσα-

ροι, ὅπῃ φορῶσι τὰ μαλακὰ, εἶναι μέσα εἰς τὰ σπήλια τὰ βασιλικὰ.

9 Ἀλλὰ τί εὐγῆκετε νὰ εἰδῆτε; προφήτην; ναί λέγωσας, καὶ περισσότερον ἀπὸ προφήτην.

10 Διατὶ ἐπέτε· εἶναι ἐκεῖν', διὰ τὸν ὁποῖον ἐγράφη· νὰ, ὅπῃ ἐγὼ στέλλω τὸν ἄγγελόν μου ἔμπροσθέν σου, ὁ ὁποῖός θέλει ἐτοιμάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.

11 Βέβαια σὰς λέγω, δὲν ἐσηκώθη ἀπὸ ἐκείνου, ὅπῃ ἐγενήθησαν ἀπὸ γυναικίς, μεγαλύτερος ἀπὸ τοῦ Ἰωάννου τὸν βαπτιστή· ἀμὴ ὁ μικρότερος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἑραῶν, εἶναι μεγαλύτερος ἀπ' αὐτόν.

12 Καὶ ἀπὸ ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστῆ ἕως τῶρα ἡ βασιλεία τῶν ἑραῶν βιάζεται, καὶ οἱ βιασαὶ τὴν ἀρκάζουσι.

13 Διατὶ ὅλοι οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως τοῦ Ἰωάννου ἐπροφήτευσαν.

14 Καὶ ἂν θέλετε νὰ τὸν δεχθῆτε, αὐτὸς εἶναι ὁ Ἡλίας, ὅπῃ ἔμελλε νὰ ἔλθῃ.

15 Ὅποιός ἔχει αὐτῖα νὰ ἀκύνῃ, ἄς ἀκύνῃ.

16 Καὶ μὴ τί νὰ παρομοιάσω τὴν γενεὰν ἐταύτην; ὁμοιάζουσι παιδία μικρὰ, ὅπῃ κάθονται εἰς τὰς φῶρας, καὶ λαλῶσιν εἰς τὰς συντροφίαις,

17 Καὶ λέγουσιν· ἰμοῖθ σὰς

μω ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔρχήσασθε·
ἰβρώσασθε ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐκό-
ψασθε.

18 Ἦλθε γὰρ Ἰωάννης μῆτε
ἰσθῆναι, μῆτε πίῖναι· καὶ λέγου-
σι· Διαμόνηος ἔχει.

19 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τῷ ἀβρώπῃ
ἰσθῆναι καὶ πίῖναι· καὶ λέγουσι·
Ἰὼ ἀβρωπῶ· φάγο· καὶ
ἀνετίθει, τελευτῶν φίλῶ· καὶ
ἀμαρτωλῶν. καὶ ἰδικαιώθη ἡ
σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐ-
τῆς.

20 Τότε ἤρξατο οἰκιδίξαι
Ἰᾶς πόλεις, ἐς αἷς ἐγίνοντο αἱ
πλειῆσαι δυνάμεις αὐτῷ, ὅτι ἔ-
μετατόησαν.

21 Οὐαὶ σοι Χοραζίν, καὶ
σοι Βηθσαιδᾶν· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ
καὶ Σιδῶν ἐγίνοντο αἱ δυνάμεις
αἱ γινόμεναι ἐν ὑμῶν, πόλαι
αἱ ἐν σῶκκῃ καὶ σποδοῦ με-
τατόησαν.

22 Πλὴν λέγω ὑμῶν· Τύρῳ
καὶ Σιδῶν ἀνεκτότερον ἔσται ἐν
ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῶν.

23 Καὶ σὺ Καπιρναῦμ, ἡ
ἕως τῷ ἕραυτῷ ὑψώθεισα, ἕως
ἄρα καταβιβασθήσῃ· ὅτι εἰ ἐν
Σόδομοις ἐγίνοντο αἱ δυνάμεις
αἱ γινόμεναι ἐν σοὶ, ἔμειναν
ἄν μίχρι τῆς σήμερον.

ἰπαίξασθε, καὶ ἰσθῆναι ἐχο-
ρεῖσθε· σᾶς ἐμυρολογήσασθε,
καὶ διὰ ἰλυπηθήσθε.

18 Διατὶ ἦλθεν ὁ Ἰωάννης,
ὅπως μὴ δι' ἔρωγεν, μὴ δι' ἔπιεν·
καὶ λέγουσιν, ὅτι δαιμόνιος ἔχει.

19 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώ-
πῳ, ὅπως τρώγει καὶ πίῖναι· καὶ
λέγουσιν· γὰρ, ἀβρωπῶ· φάγο·
καὶ οἰοπότης, φίλῶ· τῶν τε-
λευτῶν καὶ τῶν ἀμαρτωλῶν.
ἀμὴ ἡ σοφία ἰδικαιώθη ἀπὸ
Ἰᾶ παιδιᾶτος.

20 Τότε ἤρξατο γὰρ οἰκιδίξαι
τὰς πόλεις, εἰς ταῖς ὁποῖαις
ἐγίνοντο αἱ περισσότεραὶ τῶν
δυνάμεις, ὅτι διὰ ἰμετατόησαν.

21 Ἀειλύμοις εἰς ἰσθῆναι Χο-
ραζίν, ἀειλύμοις εἰς ἰσθῆναι
Βηθσαιδᾶ· ὅτι αἱ δυνάμεις,
ὅπως ἐγίνοντο εἰς ἰσθῆναι, ἰὰν ἐγί-
νοντο εἰς τὴν Τύρῳ καὶ εἰς
τὴν Σιδῶνα, καὶ ποτε ἤθελαν
μετατόησῃ (γὰρ βάλλουσι) σάκ-
κῃς καὶ γάκταις.

22 Μὴ ὅλον τῷ ὅλον λέγουσας
εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως
πλείον συμπαθῆναι θέλει ἰσθῆναι
εἰς τὴν Τύρῳ καὶ εἰς τὴν Σι-
δῶνα, παρὰ εἰς ἰσθῆναι.

23 Καὶ σὺ Καπιρναῦμ,
ὅπως ὑψώθησῃ ἕως εἰς τὸν ἕραυτῶν,
θέλει καταβιβασθῆναι, ἕως τὸν
ἄρα· διατὶ αἱ δυνάμεις, ὅπως
ἐγίνοντο εἰς ἰσθῆναι, ἰὰν ἐγίνοντο
εἰς Ἰᾶ Σόδομα, ἤθελαν μίχρι
ἕως τὴν σήμερον.

24 Πλὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι γῆ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοί.

25 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν. Ἐξομολογῆμαί σοι, πάτερ, κύριε τῷ ἔρανε καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπέκάλυψας αὐτὰ ἡπιοῖς.

26 Ναὶ ὁ πατήρ, ὅτι ἕτως ἐγένετο εὐδοκία ἡμῶσδε σοι.

27 Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τῷ πατρὸς μου· καὶ ἕδεις ἐπιγινώσκει τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ πατήρ· ἕδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὃ ἴαν βέβηταλὸ υἱὸς ἀποκαλύψαι.

28 Διῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

29 Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῖός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

30 Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστιν.

24 Ὅμως λέγωσας, ὅτι πλείου συμπάδιον θέλει εἶσθαι εἰς τὰ Σόδομα εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, παρὰ εἰς σοί.

25 Εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· εὐχαρισῶσι, πάτερ, αὐδέτητῃ τῷ ἔρανε καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἴα κρυψίς ἐτύτα ἀπὸ τῆς σοφῆς καὶ τῆς φρονίμης, καὶ ἴα ἰφανέρωσις εἰς ἴα ἡπία.

26 Ναὶ βέβαια ἢ πάτερ, ὅτι ἔτζι σὲ ἄριστι.

27 Ὅλα μὲ ἰπαραδόθησαν ἀπὸ τὸν πατέρα μου· καὶ ἕδειας γνωρίζει τὸν υἱόν, παρὰ ὁ πατήρ· ἕ δὲ γνωρίζει ἴνας τὸν πατέρα, παρὰ ὁ υἱός, καὶ εἰς ὅποιοι θέλει ὁ υἱὸς ἴα τῷ τὸ φανερώση.

28 Ἐλάτε εἰς ἡμένα ὅλοι οἱ κοπιασμένοι καὶ οἱ φορτωμένοι, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς ἀναπαύσει.

29 Ἐπάρτε τὸν ζυγόν μου ἀπάνωσας, καὶ μάθετε ἀπὸ ἡμένα, ὅτι εἴμαι ἡμερῶ καὶ ταπεινὸς εἰς τὴν καρδίαν· καὶ θέλετε εὐρεῖ ἀνάπαυσιν εἰς ταῖς ψυχαῖσας.

30 Διατὶ ὁ ζυγός μου εἶναι καλός, καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν.

Κεφ. β'. 12.

ἘΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς ἰοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτῷ ἐκείνασαν, καὶ

Εἰς ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐπήγευ ὁ Ἰησοῦς τὰ σάββατα ἀπὸ μέσα ἀπὸ ταῖς σποραῖς· καὶ οἱ μαθητάδες τε ἐκείνασαν, καὶ

ἔξῃ τὸν ἄλλοτον γάχουα, καὶ ἰσῆμι.

2 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες, ἀπεκρίθη, Ἰδοὺ, οἱ μαθηταὶ σου τρώουσι, ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν σαββάτῳ.

3 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀγνοεῖτε, τί ἐποίησεν Δαβὶδ, ὅτι ἐπιέασεν αὐτὸς, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ;

4 Πῶς ἐσθλάθη εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἄρτους τῆς εὐφροσύνης ἔφαγεν, ἕως οὐκ ἔξῃ ἢ αὐτὰ φαγεῖν, ὑδὲ τῶς μετ' αὐτῶ, εἰ μὴ τοῖς ἰσῆσι μόνοις;

5 Ἡ οὐκ ἀγνοεῖτε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι ὡς σαββασίαι οἱ ἰσῆες ἐν τῷ ἰσῆ τὸ σαββάτον βεβηλώσι, καὶ ἀναίτιοί εἰσι;

6 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι τῷ ἰσῆ μίξον ἐστὶν ἔδῃ.

7 Εἰ δὲ οὐκ οἴσθητε, τί ἐστὶν ἔδῃ βίβλου καὶ ὑ θυσίας, οὐκ ἔσθητε καταδικάζοντες τὰς ἀναίτιους.

8 Κύριος γὰρ ἐστὶ καὶ τῷ σαββάτῳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

9 Καὶ μεταβάς ἐκείθεν, ἔβη εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν.

10 Καὶ ἰδοὺ, ἀνθρώπος ἦν τῆν χεῖρα ἔχων ξηρὰν καὶ ἐπερώτησαν αὐτὸν, λέγοντες, Εἰ ἔξεστι τοῖς σαββάσι θερά-

πεύσασθαι τὰ τρίβου ἀγάχουα, καὶ τὰ τρώουσι.

2 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔσθησαν τὸ εἶδαι, τῷ εἶπεν ἰδοὺ, οἱ μαθηταὶ σου, ὅτι ἐκίμων ἐκίμων, ὅτι ἐστὶν εἶναι συγχύσασθαι τὰ τὸ κίμων τὸ σαββάτον.

3 Λέγουσιν δὲ Ἰησοῦς· Δὲν ἰδιαβάσθη, τί ἐκίμων ὁ Δαβὶδ, ὅταν ἐπιέασεν αὐτὸς, καὶ ἐκίμων ὅτι ἦταν μαζῆτον;

4 Πῶς ἐμβῆκεν εἰς τὸ σπῆλον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔφαγεν τὰ ψυμῆα τῆς προδύσας, τὰ ὅποια αὐτὸς δὲν εἶχον ἐξουσίαν τὰ τὰ φαγεῖν, ὑδὲ ἐκίμων ὅτι ἦταν μαζῆτον μετ' αὐτὸν, ἀλλὰ μοναχὰ οἱ ἰσῆες μόνοι;

5 Ἡ δὲν ἰδιαβάσθη εἰς τὸν νόμον, ὅτι τὰ σαββάτα οἱ ἰσῆες εἰς τὸ ἰσῆ καταλύουσιν τὸ σαββάτον, καὶ εἶναι ἀκατηγόρητοι;

6 Καὶ λέγουσιν, ἰδοὺ εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τοῦ ἰσῆ.

7 Ἄν ἰθέλητε γνωρίσθη, τί εἶναι ἔδῃ βίβλου καὶ οὐχι θυσίας, δὲν ἰθέλητε καταδικάζωσθαι ἐκείνους, ὅτι δὲν ἐκταίσασι.

8 Διατὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀυθίτης καὶ τῷ σαββάτῳ.

9 Καὶ εὐγένωντας ἀπ' ἐκεί, ἐκῆκεν εἰς τὸ συναγωγῆτον.

10 Καὶ ἰδοὺ, καὶ ἦτον ἕνας ἀνθρώπος, ὅτι ἔχει τὸ χεῖρτον ξηρὸν καὶ ἐπερώτησάντον, λέγοντες· Ἄν εἶναι δυνατόν τὰ ἰατρούσθη

πίειν; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐ-
τῷ.

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τίς
ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃς ἔξει
πρόβατον ἐν, καὶ ἰὰν ἰμπόση
τις τοῖς σάββασιν εἰς βόθυ-
ρον, ἔχει κρατήσῃ αὐτὸ καὶ
ἰγερῆι;

12 Πόσω ἔν διαφέρει
ἄνθρωπος πρόβατον; ὡς
ἔξει τις σάββασιν καλῶς
ποιεῖν.

13 Τότε λέγει τῷ ἀνθρώ-
πῳ· Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου, καὶ
ἔξίτειν· καὶ ἀποκατεγάθη ὑ-
γιής ὡς ἡ ἄλλη.

14 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι συμβύ-
λιον ἔλαβον κατ' αὐτῷ ἐξιελ-
θόντες, ὅπως αὐτὸν ἀπολίσω-
σιν.

15 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γινῶς ἀνεχώ-
ρησεν ἰκεῖθεν· καὶ ἠκολούθησαν
αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ, καὶ ἰδερά-
πειυσιν αὐτὰς πάντας.

16 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς,
ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσω-
σιν.

17 Ὅπως πληρωθῆ τὸ ρη-
θῆν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου,
λέγοντος·

18 Ἰδὲ, ὃ παῖς μου, ὃν ἠρέ-
τισα· ὁ ἀγαπητός μου, εἰς ὃν ἐυ-
δόκησεν ἡ ψυχὴ μου· θῆσω τὸ
πνεῦμά μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ κρι-
σιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ.

19 Οὐκ ἔριση, ἐδὲ κραυ-
γάσει, ἐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς

τινάς τὸ σάββατον; διὰ ἵνα
τὸν κατηγορήσουν.

11 Καὶ αὐτὸς τὸς εἶπεν·
ποῦ ἄνθρωπος· θέλει εἰσθαι
ἀπὸ σᾶς, ὅπῃ ἵνα ἔχη ἵνα πρό-
βατον, καὶ ἵνα πῖση εἰς ἵνα
λάκκον, καὶ δὲν ἠθελε τὸ
πιάση ἵνα τὸ σηκῶση;

12 Καὶ πόση διαφορὰν
ἔχει ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ πρό-
βατον; εἰς τόσον ὅπῃ καὶ τὸ
σάββατον ἵται δυνατὸν ἵνα
κάμη τινὰς καλωσύνην.

13 Τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ
ἰκεῖν· ἄπλωσε τὸ χεῖρισ, καὶ
τὸ ἄπλωσε· καὶ ἰκαταγάθη
ὀλόγιρον, ὡσάν καὶ τὸ ἄλλον.

14 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι,
ὡσάν εὐγῆκαν ἔξω, ἰσυμβυ-
λεύθησαν ἰάντιάτε, διὰ ἵνα
τὸν χαλάσῃν.

15 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων
λάστο ἀνεχώρησεν ἀπ' ἰκεῖ· καὶ
τὸν ἀκολούθησαν ὄχλοι πολλοὶ,
καὶ ὅλης τὸς ἰδεράπειυσιν.

16 Καὶ τὸς ἰπρόσραξεν,
ἵνα μὴ τὸν φανερώσουσιν.

17 Διὰ ἵνα τελεωθῆ ἰκεῖνο
ὅπῃ ἰλαλήθη διὰ μέσου τοῦ προ-
φήτου Ἡσαΐου, ὅπῃ ἔλεγει·

18 Νὰ, τὸ παιδί μου, τὸ ὁ-
ποῖον ἰδιάλεξα· τὸ ἀγαπημέ-
νον, εἰς τὸ ὅποῖον ἀναπαύεται
ἡ ψυχὴ μου· θέλω βάλλει τὸ
πνεῦμά μου εἰς αὐτὸν, καὶ θέλει
μπύσει εἰς τὰ ἔθνη κρίσειν.

19 Δὲν θέλει φιλονικῆσει, ἐδὲ
θέλει φωνάζει, ἐδὲ κανεῖς θε-

ελατίαις τῶν φωνῶν αὐτῆ.

20 Κάλαμον συντριμμέ-
μενος ἢ κατὰξαι, καὶ λίθον τυ-
φόμενος ἢ σβέσει· ἕως ἂν ἐκ-
βάλῃ εἰς κενόν τῶν κρίσιν.

21 Καὶ ἐν τῷ ὄνοματι αὐτῆ
ἔσθι ἰσχυροί.

22 Τότε προσπέχθη αὐτῷ
δαιμονιζόμενος, τυφλὸς καὶ
κωφός καὶ ἰδιόρρευσι αὐτόν,
ὥστε τὸν τυφλὸν καὶ κωφὸν
καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν.

23 Καὶ ἐξίγατο πάντας οἱ
ὄχλοι, καὶ ἔλεγεν· Μήτι ὑτός
ἐστὶν ὁ υἱὸς Δαβὶδ;

24 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀπέσαν-
τες, εἶπεν· Οὐκ οὐκ ἐβάλλει
τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ Βιελ-
ζεβὺλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων.

25 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὰς
ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν αὐ-
τῶν· Πᾶσα βασιλεία μερισ-
θῆσκα καθ' ἑαυτῆς, ἰσχυρῆται·
καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία με-
ρισθῆσκα καθ' ἑαυτῆς, ἢ
γεθήσεται.

26 Καὶ εἰ ὁ σαταναῖς τὸν
σάταναν ἐβάλλει, ἐφ' ἑαυτόν
ἰμορσῶθη πῶς ἔτι γεθήσεται ἡ
βασιλεία αὐτῆ;

27 Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βιελζεβὺλ ἐκ-
βάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑ-

λοι ἀκίσου τὸν φωνήτε εἰς τὰ
ελατόματα.

20 Καλάμι συντριμμένο
δὲν θίλει τζακίσι, καὶ λίθον,
ὅπῃ ἐὰν κατὰξῃ, δὲν θίλει σβέ-
σει· ἕως ὅπῃ ἐὰν ἐγγάλη ἔξω
εἰς κενὴν τὴν κρίσιν.

21 Καὶ εἰς τὸ ὄνομα τῷ θε-
λου ἰσχυροί ἐὰν ἔσθι.

22 Τότε τῷ ἐφίρθη πῆνας δαι-
μονισμίνος, τυφλὸς καὶ κωφός·
καὶ τὸν ἰάτρυσεν, τῶσιν ὅπῃ
ὁ τυφλὸς καὶ κωφὸς καὶ ἰσχυρῆται
καὶ ἐλάλει.

23 Καὶ ἰθαύμαζον ἔλοι οἱ
ὄχλοι, καὶ ἔλεγον· μήτι εἶναι
ἐστὶν ὁ υἱὸς τῷ Δαβὶδ;

24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ὡσάν
τὸ ἤκουσαν, ἔλεγον· ἐτῆρος δὲν
ἐγγάνει τὰ δαιμόνια, παρὰ
μὴ τὸν Βιελζεβὺλ, ὅπῃ εἶναι
ἄρχων τῶν δαιμονίων.

25 Ὅδὲ Ἰησοῦς γνωρίζων
τὰς διαλογισμύσεων, τὰς εἶπεν·
πᾶσα βασιλεία, ὅπῃ ἐὰν δια-
μορσῶθῃ ἐναντίον εἰς τοῦ λόγου
της, ἰσχυρῆται· καὶ πᾶσα
πόλις καὶ σκῆπη, ὅπῃ ἐὰν
μορσῶθῃ ἐναντίον εἰς τῷ λό-
γου, δὲν θίλει γεθή.

26 Καὶ ἀπίσως καὶ ὁ Σα-
ταναῖς ἐγγάνει τὸν Σαταναῖν,
ἰμορσῶθη καταπάνω τῷ λό-
γου· πῶς τὸ λοιπὸν θίλει
γεθή ἡ βασιλεία τῆ;

27 Καὶ εἰ ἐγὼ ἐγγάνω ἐὰν
δαίμονια μὴ τὸν Βιελζεβὺλ, οἱ

μῶν ἐν τίνι ἐκβάλλωσι; διὰ
τῆτο αὐτοὶ ὑμῶν ἴσοιαι κρίαιί.

28 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν πνεύματι
Θεῷ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια,
ἄρα ἴφθασειν ἰφ' ὑμᾶς ἡ βα-
σιλεία τῆ Θεῷ.

29 Ἡ πῶς δύναται τις εἰσ-
ελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυ-
ρῆ, καὶ τὰ σκυῖα αὐτῆ διαρ-
πάσαι, ἰὰν μὴ πρῶτον δῆση
τὸν ἰσχυρὸν, καὶ τότε τὴν
οἰκίαν αὐτῆ διαρπάσει;

30 Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμῆ, κατ'
ἐμῆ ἐστὶ καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ'
ἐμῆ, σκοπέριζι.

31 Διὰ τῆτο λέγω ὑμῖν· Πᾶ-
σα ἁμαρτία καὶ βλασφημία
ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις·
ἡ δὲ τῆ πνεύματος βλασφη-
μία οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς
ἀνθρώποις.

32 Καὶ ὅς ἂν εἴπη λόγον
κατὰ τοῦ υἱῆ τοῦ ἀνθρώπου,
ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὅς δ' ἂν
εἴπη κατὰ τοῦ πνεύματος τῆ
ἀγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ
ἔτι ἐν τῆτῳ τῷ αἰῶνι, ἔτι ἐν
τῷ μέλλοντι.

33 Ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον
καλόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτῆ
καλόν· ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον
σαπρὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτῆ
σαπρῶν· ἐκ γὰρ τοῦ καρπῆ τὸ
δένδρον γινώσκειται.

34 Γεννήματα ἰχιδιῶν, πῶς

υἰόισας μὲ τίνα τὰ εὐγάλωσι;
διὰ τῆτο αὐτοὶ θέλωσι
ἴσθαι κριτάδισας.

28 Ἀμὴ ἀτίσως καὶ ἐγὼ μὲ
τὸ πνεῦμα τοῦ Θεῷ εὐγάνω ἰὰ
δαιμόνια, ἴφθασι λοιπὸν ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεῷ εἰς ἴσας.

29 Ἡ πῶς ἡμπορεῖ κανέ-
νας ἰὰ ἴμβη εἰς τὸ σπηῆτι τοῦ
δυνατῆ, καὶ ἰὰ ἀρπάξη τὰ
πράγματάτη, ἂν δὲν δῆση
πρῶτα τὸν δυνατὸν, καὶ τότε
ἰὰ κηροῖψη τὸ σπηῆτι;

30 Ἐκίῖν, ὅπῃ δὲν εἶται
μαζύμω, εἶται ἰνατῆ μω·
καὶ ἐκίῖν, ὅπῃ δὲν μαζύμω
μαζύμω, σκοπέριζι.

31 Διὰ τῆτο σᾶς λέγω·
πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφη-
μία θέλει συγχωρηθῆ εἰς τῆς
ἀνθρώπου· ἀμὴ ἡ βλασφημία
τῆ πνεύματος δὲν θέλει
συγχωρηθῆ.

32 Καὶ ὅποι, εἰπιῖ λό-
γον ἰνατῆ τοῦ υἱῆ τοῦ ἀνθρώ-
που, θέλει τοῦ συγχωρηθῆ·
ἀμὴ ὅποι, εἰπιῖ λόγον ἰνα-
τῆ τοῦ πνεύματος τοῦ ἀγίου,
δὲν θέλει συγχωρηθῆ, μήτε
εἰς ἰτῆτον τὸν αἰῶνα, ἔ δὲ εἰς
τὸν μέλλοντα.

33 Ἡ κάμπε τὸ δένδρον
καλόν, καὶ τὸν καρπὸν τῆ
καλόν· ἡ κάμπε τὸ δένδρον
σάπιον, καὶ τὸν καρπὸν τῆ
σάπιον· διατὶ ἀπὸ τὸν καρ-
πὸν γνωρίζεται τὸ δένδρον.

34 Παιδιὰ ὄχεντρας, πῶς

ἐκαστὸ ἀγαθὰ λαλεῖν, ποτὴρ ἔσθις; ἐκ γὰρ τοῦ περισσώματος τῆς καρδίας τὸ ῥῆμα λαλεῖ.

35 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά.

36 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργόν, ὃ ἐκεῖ λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσι περὶ αὐτῶ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

37 Ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ.

38 Τότε ἀπεκρίθησαν τινες τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σὲ σημεῖον ἰδεῖν.

39 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐταῖς· Γιατὰ ποτηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον ἔδωθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τῷ προφῆτῃ.

40 Ὡσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας· ὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

41 Ἄνθρωποι Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς

ἠμπορεῖτε γὰρ εἰπεῖτε καλὰ, ὅτι κακοὶ; διατι ἀπὸ τοῦ περισσώματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ ῥῆμα.

35 Ὁ καλὸς ἄνθρωπος ἐυγάλει τὰ καλὰ ἀπὸ τῶν καλῶν θησαυρῶν τῆς καρδίας· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐυγάλει τὰ πονηρὰ ἀπὸ τοῦ κακοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας.

36 Ἀμὴν λέγωσας, ὅτι κάθε λογιῆς λόγον ἀργόν, ὅπῃ γὰρ εἰπῶσιν οἱ ἄνθρωποι, θέλωσι δώσει λογαριασμὸν δι' αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

37 Διατι ἀπὸ τὰ λόγια σου θέλεις δικαιωθῆ, καὶ ἀπὸ τὰ λόγια σου θέλεις κατακριθῆ.

38 Τότε ἀπεκρίθησαν κάποιοι ἀπὸ τῆς γραμματέων καὶ Φαρισαίων, καὶ εἶπαν· διδάσκαλε, θέλομεν γὰρ εἰδῆμεν ἀπὸ λόγου σου ἴκοντες σημεῖον.

39 Καὶ αὐτὸς τὺς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· ἡ γενεὰ ἡ ποτηρὰ καὶ μοιχεύτρια ζητεῖ σημεῖον· καὶ σημεῖον δὲν θέλει δοθῆ εἰς αὐτήν, παρὰ τὸ σημεῖον τοῦ Ἰωνᾶ τοῦ προφῆτου.

40 Διατι καθὼς ὁ Ἰωνᾶς ἦτον εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας· ἔτσι θέλει εἰσθαι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν καρδίαν τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

41 Ἄνθρωποι Νινευῖται θέλωσι ἀνασταθῆ εἰς τὴν κρίσιν

γυναικὸς ταύτης, καὶ κατακρίνει-
σιν αὐτήν· ὅτι μετενόησεν εἰς
τὸ κήρυγμα Ἰωῆ καὶ ἰδὼν,
πλειὸν Ἰωῆ ᾤδε.

42 Βασίλισσα τότε ἐγερθή-
σεται ἐν τῇ κρίσει μίαν τῆς γυ-
ναικὸς ταύτης, καὶ κατακρίνει
αὐτήν· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν πειρά-
των τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφί-
αν Σολομῶντος· καὶ ἰδὼν, πλειὸν
Σολομῶντος ᾤδε.

43 Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον
πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώ-
που, διέρχεται δι' ἀνθρώπων τό-
πων, ζητῶν ἀνάπαυσιν, καὶ
ὅχι εὐρίσκει.

44 Τότε λέγει, Ἐπιστρέψω
εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον.
Καὶ ἰδὼν, εὐρίσκει σχολάζον-
τα, σισαρώμενον, καὶ κεκοσμη-
μένον.

45 Τότε πορεύεται, καὶ πα-
ραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ
ἄλλα πνεύματα ποτηρότερα
ἑαυτοῦ, καὶ εἰσιελθόντα κατοικεῖ
ἐκεῖ· καὶ γίνεται ἰσχυράτα τοῦ
ἀνθρώπου ἐκεῖνη χειρονα τῶν
πρώτων. Οὕτως ἔσται καὶ τῇ
γυναικὶ ταύτῃ τῇ ποτηρᾷ.

45 Ἐτι δὲ αὐτὸ λαλῶντ^ς
τοῖς ὄχλοις, ἰδὼν, ἡ μήτηρ
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐστήκει-

μαζὺ μὲ τὴν γυναῖκα ἐτύτην,
καὶ θέλουσιν τὴν κατακρίνει· δι-
αστὶ ἐκεῖνοι ἐμετανόησαν εἰς τὸ
κήρυγμα τοῦ Ἰωῆ καὶ ἰὰ,
ἰδὼν εἶναι περισσύτερον ἀπὸ
τοῦ Ἰωῆ.

42 Ἡ βασίλισσα τοῦ ἰότε
θέλει σηκωθῆ εἰς τὴν κρίσιν
μαζὺ μὲ τὴν γυναῖκα ἐτύτην,
καὶ θέλει τὴν κατακρίνει· δι-
αστὶ ἦλθεν ἀπὸ τὴν ἀκραί τῆς
γῆς ἰὰ ἀκούσῃ τὴν σοφίαν τοῦ
Σολομῶντ^ς· καὶ ἰὰ, ἰδὼν ὅτι
εἶναι περισσύτερον ἀπὸ τοῦ
Σολομῶντ^ς.

43 Καὶ ὅταν τὸ ἀκάθαρτον
πνεῦμα εὐγῇ ἀπὸ τὸν ἀνθρώ-
που, περιᾶ ἀπὸ τόπων ἀνθρώπων,
γυρεύοντας ἀνάπαυσιν, καὶ
δὲν εὐρίσκει.

44 Τότε λέγει· ἄς γυρίσω
εἰς τὸ σπητὶ μου, ἀπ' ἐκεῖ ὅπου
ἐνγῆκα. καὶ παγίνοντας, τὸ
εὐρίσκει ἄδειον, καὶ σαρωμένον,
καὶ γολισμένον.

45 Τότε παγίνει, καὶ πέρνει
μαζὺν ἄλλα ἑπτὰ δαιμόνια
ποτηρότερα ἀπὸ λόγου, καὶ
ἐμβαίνουν καὶ καθίζουσι ἐκεῖ·
καὶ γίνονται τὰ ὑγέρα τοῦ
ἀνθρώπου ἐκεῖνη χειρότερα ἀπὸ
τὰ πρώτα. τίτοιας λογῆς θέλει
εἶσθαι καὶ εἰς τὴν γυναῖκα ἐτύ-
την τὴν ποτηρῆν.

46 Καὶ ἀκόμι συντυχένον-
τας αὐτοῦ εἰς τὸς ὄχλους, ἰὰ,
ἡ μάνα καὶ ἰὰ ἀδελφιάτε

τω ἔξω, ζητούντες αὐτῷ λα-
λῆσαι.

47 Εἶπε δὲ τις αὐτῷ· Ἰδὲ,
ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου
ἔξω ἰσπεσσι, ζητούντές σοι λα-
λῆσαι.

48 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε
τῷ εἰπῆτι αὐτῷ· Τίς ἐστὶν ἡ
μήτηρ μου, καὶ τίνας εἰσὶν οἱ
ἀδελφοί μου;

49 Καὶ ἐκτίνας τὴν χεῖρα
αὐτῷ ἐπὶ τὰς μαθητάς αὐτῷ,
εἶπε· Ἰδὲ ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ
ἀδελφοί μου.

50 Ὅτις γὰρ αἱ ποιήσῃ
τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου, τοῦ
ἐν οὐρανῷ, αὐτὸς μου ἀδελφός,
καὶ ἀδελφὴ, καὶ μήτηρ ἐστίν.

ἰσέκονται ἔξω, γυρεύοντες τὰ
τοῦ συντύχου.

47 Καὶ κάποιος τοῦ εἶπε·
νά, ἡ μάνα σου καὶ τὰ ἀδελ-
φία σου γέκονται ἔξω, γυρεύον-
τες τὰ σὶ συντύχου.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη
ἐκείνῳ, ὅπως τοῦ τὸ εἶπε· ποῖα
εἶναι ἡ μάνα μου, καὶ ποῖοι εἶ-
ναι οἱ ἀδελφοί μου.

49 Καὶ ἀπλώνοντας τὸ
χεῖρτα εἰς τὰς μαθητάς του,
εἶπε· τὰ ἡ μάνα μου, καὶ οἱ
ἀδελφοί μου.

50 Διατὶ ὅποιος θέλει
κάμει τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς
μου, ὅπως εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν,
αὐτὸς εἶναι ἀδελφός μου, καὶ
ἀδελφὴ μου, καὶ μάνα μου.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΕΝ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελ-
θεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰ-
κίας, ἐκάθιστο παρὰ τὴν θά-
λασσαν.

2 Καὶ συνήχθησαν πρὸς
αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐ-
τὸν εἰς τὸ πλοῖον ἰμβάντα κη-
ρῆσαι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ
τοῦ αἰγιαλοῦ ἐστίκει.

3 Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολ-
λὰ ἐν παραβολαῖς, λέγων· Ἰ-
δὲ, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ
σπίρου.

4 Καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν,
ἂ μὲν ἔπισε παρὰ τὴν ὁδόν·
καὶ ἔλθε τὰ πτερινὰ, καὶ
κατίφαγεν αὐτά.

ΚΑΙ ἐκείνῃ τὴν ἡμέραν
εὐγῆκεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ
σπῆτι, καὶ ἐκάθισεν εἰς τὸ
παραθαλάσσιον.

2 Καὶ ἰμαζώχθησαν εἰς αὐ-
τὸν πολλοὶ ὄχλοι, εἰς τὸσον ὅπως
ἰμβῆκε μέσα εἰς τὸ καράβι καὶ
ἐκάθισε· καὶ ὅλος ὁ ὄχλος
ἰσέκονται εἰς τὸν αἰγιαλόν.

3 Καὶ τὰς εἶπε πολλὰ
λόγια μὲ παραβολαῖς, λέ-
γωντας· τὰ, ὅπως εὐγῆκεν ὁ
σπείρων τὰ σπείρη.

4 Καὶ ἐκεῖ ὅπου ἔσπειρε τὸν
σπείρον, ἄλλα ἔπισαν εἰς τὴν
γράταν· καὶ ἦλθαν τὰ
πτερινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ
κατάφαγαν.

5 Ἄλλα δὲ ἴπρισαι ἐπὶ τὰ πετρῶδη, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθὺς ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς.

6 Ἡλίω δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη· καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.

7 Ἄλλα δὲ ἴπρισαι ἐπὶ ἴσας ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἀκανθαί, καὶ ἀπὶκνίξαν αὐτά.

8 Ἄλλα δὲ ἴπρισαι ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν, καὶ ἰδὺν καρπῶν, ὃ μὲν ἑκατὸν, ὃ δὲ ἐξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.

9 Ὁ ἔχων ἄτα ἀκύνει, ἀκύνει.

10 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταί, εἶπον αὐτῷ· διατί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς;

11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ὑμῶν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν ἑρανοῦν, ἐκείνοις δὲ ἔδοται.

12 Ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ περισσευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

13 Διὰ τῆτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι βλέποντες ἔβλεψουσιν, καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν, ἔδὲ συνιῶσι.

14 Καὶ ἀνακληθεῖται ἐπ'

5 Καὶ ἄλλα ἴπρισαι εἰς τόπους πετρῶδεις, ὅπου δὲν ἦτο γῆ πολλή· καὶ παρευθὺς ἐφύτρωσαν, μὴ τὸ γὰ μὴ ἔχη βάθος ἢ γῆ.

6 Καὶ ὡσαν ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, ἐκαυματίσθησαν· καὶ μὴ τὸ γὰ μὴ ἔχουσι ῥίζαν, ἐξηράνθησαν.

7 Καὶ ἄλλα ἴπρισαι εἰς τὰ ἀγκάδια, καὶ ἀνέβησαν τὰ ἀγκάδια, καὶ τὰ ἴπνιξαν.

8 Καὶ ἄλλα ἴπρισαι εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν, καὶ ἑκαρποφόρησαν, τὸ ἕνα ἑκατὸν, ἄλλο ἐξήντα, καὶ ἄλλο τριάκοντα.

9 Ὅποιος ἔχει αὐτιά γὰ ἀκῆ, ἄς ἀκῆ.

10 Καὶ σημώνοντες οἱ μαθητάδες, τοῦ εἶπαν διατί τὸς λαλεῖς μὴ παραβολαῖς;

11 Καὶ ἐκίει τὸς ἀπεκρίθη· ὅτι ἰσᾶς ἰδοῦν γὰ γνωρίζετε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν ἑρανοῦν, ἀμὴ ἐκείνοις δὲν τὸς ἰδοῦν.

12 Διατί ὅποιος ἔχει, θέλει τοῦ δοθῆναι, καὶ γὰ τοῦ περισσευθῆναι· ἀμὴ ὅποιος δὲν ἔχει, καὶ ἐκίει, ὅπου ἔχει, θέλει καρθῆναι ἀπὸ λόγου.

13 Διὰ τῆτο τὸς συντυχίω μὴ παραβολαῖς, ὅτι βλέποντες δὲν βλέψουσιν, καὶ ἀκούοντες δὲν ἀκούουσιν, ἔδὲ γροικῶσι.

14 Καὶ ἀκληθεῖται εἰς αὐ-

αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαΐου, ἡ λέγουσα· ἀκοῆ ἀκύνετε, καὶ ἔμισθῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ ἔμὴ ἴδῃτε.

15 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τῶ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὤσι βαρύνθησαν, καὶ τὰς ὀφθαλμῶς αὐτῶν ἐπάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὤσι ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσῃται αὐτός.

16 Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί, ὅτι βλέπετε· καὶ τὰ ἄλλα ὑμῶν, ὅτι ἀκούετε.

17 Ἀμὲν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπιθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκούσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

18 Ὑμῖς ἔν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπειρότου.

19 Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας, καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ ποιηρὸς, καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆ· ἕτος ἔστιν ὁ παρά τῆς ἰδοῦ σκαριός.

20 Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πιτρώδη σκαριός, ἕτος ἔστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ εὐ-

τὸς ἡ προφητεία τοῦ Ἡσαΐου, ὅπου λέγει· μὴ τὴν ἀκοῆν θέλετε ἀκούει, καὶ διὸ θέλετε γροικῆσαι· καὶ βλέποντες θέλετε βλέψαι, καὶ διὸ θέλετε εἶδῃ.

15 Διατὶ ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ ἐτούτου, καὶ μὴ τὰ αὐτὰ βαρύνθησαν, καὶ ἰὰ μάτιας ἐπάμμυσαν, μήπως καὶ καρδίαν φορὰν εἶδῃσι μὴ ἰὰ μάτιας, καὶ μὴ τὰ αὐτὰ αὐτὰ ἀκούσωσι, καὶ μὴ τὴν καρδιαν αὐτῶν γροικῆσωσι, καὶ γυρίσωσι, καὶ ἐγὼ τὸς ἰατρίσω.

16 Ἀμὲν καλοῦνται τὰ μάτιας, ὅτι βλέπετε· καὶ τὰ αὐτὰς, ὅτι ἀκούετε.

17 Διατὶ ἀληθινὰ σὰς λέγω, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπιθύμησαν εἶδῃν ἃ εἶδῃτε, ὅπου βλέπετε, καὶ διὸ τὰ εἶδον· καὶ εἰ ἀκούσωσι ἃ εἶδον, ὅπου ἀκούετε, καὶ διὸ τὰ ἤκουσαν.

18 Ἐστὶς τὸ λοιπὸν ἀκούετε τὴν παραβολὴν τοῦ σπειροῦ.

19 Κάδι ἀθροῦσθ, ὅπου ἀκούει τὸν λόγον τῆς βασιλείας, καὶ διὸ γροικῷ, ἔρχεται ὁ ποιηρὸς, καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον εἰς τὴν καρδιαν αὐτῆ· ἔστιν εἶναι ὁ σκαριός, ὅπου ἐσπάρθη εἰς τὴν γράταν.

20 Ἀμὲν ὁ σκαριός, ὅπου ἐσπάρθη εἰς τὰ πιτρώδη, εἶναι ἰκίον, ὅπου ἀκούει τὸν λό-

δύς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν·

21 Οὐκ ἔχει δὲ ρίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστι γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμῆ δια τὸν λόγον, εὐδύς σκανδαλίζεται.

22 Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεῖς, ἕτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκύνῃ καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τέτυκται, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλοῦτος συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἀκαρπῆ γίνεται.

23 Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρεῖς, ἕτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκύνῃ, καὶ συνιών ὅς θὴ καρποφορεῖ, καὶ ποιῶ, ὁ μὲν ἑκατὸν, ὁ δὲ ἐξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα.

24 Ἄλλην παραβολὴν παρεῖπεν αὐτοῖς, λέγων· Ὁμοιωθῆ ἡ βασιλεία τῶν ἔραων ἀνθρώπων σπείροντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ·

25 Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τὸς ἀνθρώπων, ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρός, καὶ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνά μίσσον τοῦ σίτου· καὶ ἀπῆλθεν.

26 Ὅτι δὲ ἐβλάσθησεν ὁ χορτῆ, καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια.

27 Προσελθόντες δὲ οἱ δούλοι τοῦ οικοδοποῦτος, εἶπαν αὐτῷ· Κύριε, ἔχῃ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ

γον, καὶ εὐδύς μετὰ χαρᾶς τὸν πύρει.

21 Ἀμὴν δὲν ἔχει ρίζαν εἰς τῆ λόγῃ, ἀλλὰ εἶναι προσωρινός· καὶ ὅταν γενῆ λύπη ἢ διωγμός δια τὸν λόγον, εὐδύς σκανδαλίζεται.

22 Ἀμὴν ἐκεῖν ὅπῃ σπύρεται εἰς τὰ ἀγκάδια, ἐτύτῃ εἶναι ὅπῃ ἀκύνῃ τὸν λόγον· καὶ ἡ φροῖδα τοῦ αἰῶνος ἐτύτῃ, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλοῦτος πνίγει τὸν λόγον, καὶ δὲν κάμνει καρπός.

23 Καὶ ἐκεῖν ὅπῃ σπύρεται εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, εἶναι ἐκεῖν ὅπῃ ἀκύνῃ τὸν λόγον, καὶ τὸν γροικᾷ ὁ ὅποιος καρποφορεῖ, καὶ κάμνει, ἄλλο ἑκατὸν, ἄλλο ἐξήκοντα, ἄλλο τρίακοντα.

24 Ἄλλην παραβολὴν τὸς ἐπρόβαλλεν, λέγωντας· ἡ βασιλεία τῶν ἔραων ὁμοιάζει ὡσαν εἶνα ἀνθρώπων, ὅπῃ σπύρει καλὸν σπέρμα εἰς τὸ χωράφι.

25 Καὶ ὡσαν ἐκοιμουῦντας οἱ ἀνθρώποι, ἐπῆγεν ὁ ἐχθρός, καὶ ἔσπειρε αἶρας ἀνάμισσας εἰς τὸ σιτάρι· καὶ ἰδίβη.

26 Καὶ ὅταν ἐβλάσθησεν τὸ χορτάρι, καὶ ἔκαμε καρπὸν, τότε ἐφάνησαν καὶ ἡ αἶραις.

27 Καὶ ὑπῆγαν οἱ δούλοι τὰδες τοῦ οικοκυροῦ ἐκεῖθεν, καὶ λέγουντες αὐτῷ· Κύριε, δὲν ἔσπειρας καλὸν σπέρμα εἰς τὸ χωράφι

ήρει; τίθει ἔν ἔχει τὰ ζιζάνια;

28 Ὁ δὲ εἶπε αὐτοῖς· Ἐχθρὸς ἀνθρώπου τὸ ἔκαμιν. οἱ δὲ δόλοι εἶπεν αὐτῷ· Θέλος ἔν ἀπολόγους συλλέξωμεν αὐτά;

29 Ὁ δὲ εἶπε· Οὐ· μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσῃ ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον.

30 Ἄφῃτε συναξαρισθαι ἀμφότερα μέχρι τοῦ θρισμῷ· καὶ ἐν τῇ καιρῷ τοῦ θρισμῷ ἔρῃ ἡὺς θρισταῖς· Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δήσῃτε αὐτὰ εἰς δέσμας, πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά· τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

31 Ἄλλω παραβολῇ παρεῖπεν αὐτοῖς, λέγων· Ὁμοία ἐστὶ ἡ βασιλεία τῶν ἡραυῶν κόκκῳ σιναίτικῳ, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν εἰς τὴν ἀγρῶν αὐτοῦ·

32 Ὁ μικρότερος, μὲν εἰς πάντων τῶν σπέρματων· ὅταν δὲ ἀξήθη μείζον τῶν λαχάων ἐγί· καὶ γίνεται δένδρον, ὡςτι ἐπιθῆ τὰ πτερυγὰ τοῦ ἡραυῦ, καὶ κατασκυῖν ἐν ταῖς κλάδοις αὐτοῦ.

33 Ἄλλω παραβολῇ ἐλάλησεν αὐτοῖς· Ὁμοία ἐστὶ ἡ

σὺ; ὅπου πῦ λοιπὸν ἔχει ταῖς αἵραις;

28 Καὶ αὐτὸς τὺς εἶπεν· ἔχθρὸς ἀνθρώπου τὸ ἔκαμιν τυτθολόγου· οἱ δὲ δόλοιν· αὐδέτη, δόλοισ λοιπὸν νὰ ὑπᾶμεν, νὰ ταῖς μαζώξωμεν;

29 Καὶ ἐκείν· εἶπεν· ἔχθ· μήπως καὶ μαζώνοντες ταῖς αἵραις, ἐκριζώσῃτε μαζῷ μετ' αὐταῖς καὶ τὸ σιτάρι.

30 Ἀφῆτι νὰ μεγαλώσῃ καὶ τὰ δύο μαζῷ ἕως τὸ θῆρος· καὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ θρισμῷ δόλον εἶπεν· εἰς τὺς θριστάδεις· μαζώξετε πρῶτον ταῖς αἵραις, καὶ δέσῃτε ταῖς δεμάτια, νὰ ταῖς κατακαύσωμεν· καὶ τὸ σιτάρι μαζώξετε εἰς τὸ ἀμπάρμην.

31 Ἄλλω παραβολῇ παλάιν τὺς ἐσπρόβαλλε, λέγωντας· ἡ βασιλεία τῶν ἡραυῶν εἶναι ὅμοια ὡσαὺν τὸ σπειρὶ τοῦ σιναίτικῳ, τὸ ὅποιον πῆροντάστο ἄνθρωπος τὸ ἔσπειρεν εἰς τὸ χωράφῃτε.

32 Τὸ ὅποιον εἶναι μικρότερος ἀπὸ ὅλα τὰ σπέρματα· ἀμῆ ὅταν ἀξήθη, γίνεται μεγαλύτερος ἀπὸ ὅλα τὰ λαχανικά· καὶ γίνεται δένδρον τόσον, ὅσῳ τὰ πτερυγὰ τοῦ ἡραυῦ νὰ πηγίουν, καὶ νὰ φύλλιάζον εἰς τὰ κλαδίαι.

33 Ἄλλω παραβολῇ τὺς εἶπεν· ὅτι ἡ βασιλεία τῶν ἡ-

βασιλεία τῶν ἑραῶν ζύμη, ἣν λαβῆσα γυνὴ ἐπέκρυψεν εἰς ἀλεύρη σάτα τρία, ἕως ὅτε ἐξυμώθη ὅλον.

34 Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς.

35 Ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥῆθιν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου· ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

36 Τότε ἀφίει τὸς ὄχλους, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ἃ Ἰησοῦς· καὶ προσῆλθον αὐτῷ αἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Φράσου ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα, ἔστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

38 Ὁ δὲ ἀγρὸς, ἔστιν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, ἔσονται οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια, εἰσὶν οἱ υἱοὶ τοῦ ποτηροῦ.

39 Ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτῶν, ἔστιν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θειρισμὸς, συντέλεια τοῦ αἰῶνος· ἔστιν· οἱ δὲ θειρισταί, ἄγγελοι εἰσιν.

40 Ὅπως ἔν συλλέγεται· τὰ

ρανῶν ὁμοιάζει προξίμι, τὸ ὅποσον πύρονται· στο μία γυναικα, τὸ ἀκακίωσιν εἰς τρία σάτα ἀλείρι, ἕως ὅτε ἐξυμώθη ὅλον.

34 Ἐτῶτα ἅλα τὰ ἔλεγεν ὁ Ἰησοῦς μὴ παραβολαῖς εἰς τὸν ὄχλον, καὶ χωρὶς παραβολῆς δὲν ἐλάλει.

35 Διὰ τὴν πληρωθῆ ἰκεῖνο, ὅπως ἐλάληθη διὰ μέσου τῆ προφήτου, ὅπως λέγει· θίλω ἀνοίξω εἰς παραβολαῖς τὸ στόμα μου· καὶ θίλω εὐγάλει ἐκεῖνα, ὅπως εἶναι κεκρυμμένα ἀπὸ τῆ ἀρχῆν τοῦ κόσμου.

36 Τότε ἀφῆσεν τὸν ὄχλον ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπήγαγεν εἰς τὸ σπητι· καὶ ἐπήγαγεν οἱ μαθηταὶ· θίλω κορτὰ τε, καὶ λίγην τε· ἐξηγήσω ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῆς αἴρας τοῦ χωραφίου.

37 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, καὶ ἐλέγει· ἰκεῖνο, ὅπως σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα, εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

38 Καὶ τὸ χωράφι, εἶναι ὁ κόσμος, καὶ τὸ καλὸν σπέρμα, ἐτῶτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· ἀμὴ αἱ αἴραι, εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ ποτηροῦ.

39 Καὶ ὁ ἐχθρὸς, ὅπως ταῖς ἰσπειρεῖν, εἶναι ὁ διάβολος· καὶ ὁ θειρισμὸς, εἶναι τὸ τέλος τοῦ κόσμου· καὶ οἱ θειρισταί, εἶναι οἱ ἄγγελοι.

40 Καθὼς λοιπὸν μαζώ-

ζήλια, καὶ πυρὶ κατακαί-
ται ἕως ἰσθμῶν ἐν τῇ συντελείᾳ
τῆ αἰῶν· τέτυθ.

41 Ἀποστειλῆ ὁ υἱὸς τῆ ἀν-
θρώπου τῆς ἀγγελίας αὐτῆ, καὶ
σπλήξῃσι ἐκ τῆς βασιλείας
αὐτῆ πάντα σκάνδαλα, καὶ
τῆ πώτας τῆ ἀνομίαν.

42 Καὶ βαλῶσι αὐτῆς εἰς
τῆ κάμινον τῆ πυρός· ἐκεῖ ἔ-
σται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς
τῶν ὀδόντων.

43 Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμ-
ψουσιν ὡς ὁ ἥλιος, ἐν τῇ βασι-
λείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Ὁ ἔ-
χων ἄρα ἀκύν, ἀκνήτω.

44 Πάλιν ὁμοίᾳ ἐστὶν ἡ βα-
σιλεία τῶν ἕρατων θησαυρῶν κρυμ-
μένων ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὐρὼν
ἀνθρώπος ἐκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς
χαρῆς αὐτῆ ὑπάγει, καὶ
πῆλται, ὅσα ἔχει, πωλεῖ, καὶ
ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον.

45 Πάλιν ὁμοίᾳ ἐστὶν ἡ βα-
σιλεία τῶν ἕρατων ἀνθρώπου
ἐμπορῆς, ζητῶντος καλὰς μαργα-
ριτας·

46 Ὁς εὐρὼν ἕνα πολύτιμον
μαργαρίτην, ἀπελθὼν, πέπρα-
ξι πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρα-
σεν αὐτόν.

47 Πάλιν ὁμοίᾳ ἐστὶν ἡ
βασιλεία τῶν ἕρατων σαγή-

νουνται αἱ αἵραι, καὶ κείονται
μὲ φωτίαν· τίτοιας λογῆς
θέλει εἶσθαι καὶ εἰς τὸ τέλος
τοῦ κόσμου τέτυθ.

41 Θείλι γείλι ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου τῆς ἀγγελίας, καὶ
θείλοσι μαζώξει ἀπὸ τῆν βο-
σιλείαντῃ ὅλα πὰ σκάνδαλα,
καὶ ἐκείνῃς, ὅπῃ κάμινοσι τῆν
ἀνομίαν.

42 Καὶ θείλοσι τῆς βάλλει
εἰς τῆν κάμινον τῆ πυρός· ἐκεῖ
θείλι εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ
βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

43 Τότε οἱ δ. καιοι θείλοσι
λάμπει ὡσαν ὁ ἥλιος, εἰς
τῆν βασιλείαν τῆ πατρόςτῃς.
ὅποιος ἔχει πύλικα γὰ ἀκύν,
ἀς ἀκύν.

44 Πάλιν ἡ βασιλεία τῶν
ἕρατων ὁμοιάζει θησαυρὸν
κρυμμένον εἰς τὸ χωράφι, τὸν
ὅποιον ἐξουσίας καὶ νὰ τὸν εὐρη
ἀνθρώπος, τὸν ἐκρυψε, καὶ
ἀπὸ τῆν χαράντῃ πάγει, καὶ
πῆλται ὅ, τι καὶ ἀν ἔχη, καὶ
ἀγοράζει τὸ χωράφι ἐκεῖνο.

45 Πάλιν ἡ βασιλεία τῶν
ἕρατων ὁμοιάζει ἀνθρώπου
πραγματευτῆν, ὅπῃ γυρεύει
καλὰ μαργαριτάρια.

46 Ὁ ὅποιος εὐρίσκων-
τας ἵνα πολύτιμον μαργαρίτην,
ἐπήγει, καὶ ἐπέλησσι ὅλα ὅσα
εἶχε, καὶ τὸν ἀγόρασει.

47 Πάλιν ὁμοιάζει ἡ βασι-
λεία τῶν ἕρατων ὡσαν συρτι-

τη βλαψήση εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγέσθαι·

48 Ἦν, ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν, καὶ καθίσαντες, συνίλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον.

49 Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τῶ αἰῶνι· ἐξιλεύσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφοριῶσι τὰς ποτηρὰς ἐκ μέσου τῶν δικαίων·

50 Καὶ βαλῶσιν αὐτὰς εἰς τῆς κάμινοι τῆ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

51 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Συνήκατε ταῦτα πάντα; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναὶ Κύριε.

52 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Δια τῆτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἑρανωῶν, ὁμοίως ἔσται ἀνθρώπῳ οἰκοδοσκότῃ, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τῆ θησαυρῶ αὐτῆ καινὰ καὶ παλαιά.

53 Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτίλεισιν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετήρην ἐκεῖθεν.

54 Καὶ ἔλθων εἰς τὴν πατρίδα αὐτῆ, ἰδίδασκεν αὐτὰς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν· ὥστε ἐκπλήττεισθαι αὐτὰς, καὶ λέγειν· Πόθεν τέτῳ ἡ σοφία αὐτῆ, καὶ αἱ δυνάμεις;

κόν, ὅπῃ ἐβάληθαι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἰμάζωξαι ἀπὸ κάθου λογιῆς γενεᾶς·

48 Καὶ ὅταν ἐγένεσιν, σύροντίςτο εἰς τὸ παραγιαλί, καὶ καθίσαντες, ἰμάζωξαι τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, καὶ τὰ σάπια τὰ ἔρριξαν ἔξω.

49 Τίτοιαις λογιῆς θίλει εἶσθαι καὶ εἰς τὸ τέλει τῆ κέσμου· θίλωσιν ἔλθῃ οἱ ἄγγελοι, καὶ θίλωσι χωρίσει τὰς κακὰς ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰς δικαίαις.

50 Καὶ θίλωσι τὰς βάλλει εἰς τὴν κάμινοι τῆ πυρός· ἐκεῖ θίλει ἔσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

51 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Ἰὰ ἐγροικήσῃτε ὅλα ἐτῆτα; Λέγουτε· ναὶ αὐθέντη.

52 Καὶ αὐτὸς τῆς εἶπεν· Δια τῆτο κάθῃ γραμματεὺς, ὅπῃ ἰμαθητεύθη εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἑρανωῶν, ὁμοιάζει ἔσται ἀνθρώπῳ ὀκοκύριου, ὅπῃ εὐγάλει ἀπὸ τὸν θησαυρότῃ καὶ καινῆρια καὶ παλαιά.

53 Καὶ ἐγένετο, ὅταν ἐτίλειωσιν ὁ Ἰησοῦς ταῖς παραβολαῖς αὐταῖς ἰσηκώθη ἀπ' ἐκεῖ.

54 Καὶ ὡσαν ἔλθῃ εἰς τὴν πατρίδατῃ, τὰς ἰδίδασκεν εἰς τὸ συναγωγῆς τῶσιν ὅπῃ εὐὰ θαυμάζωξαι, καὶ τὰ λέγουσιν· ἀπὸ πῆ τῆ ἔλθῃ ἡ σοφία ἐτῆτῃ, καὶ ἡ δυνάμεις;

55 Οὐχ αὐτός ἐστιν ὁ τῷ τέκ-
νῳ υἱός; ἔτι ἢ μήτηρ αὐτῷ
λέγεται Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος, καὶ Ἰω-
σῆς, καὶ Σίμων, καὶ Ἰούδας;

56 Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτῷ
ἔτι πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσι;
πῶς οὖν τότε ταῦτα πάντα;

57 Καὶ ἰσκανδαλίζονται ἐν
αὐτῷ. Ὅτι Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Οὐκ ἐστὶ προφήτης ἄτι-
μος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐ-
τοῦ, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

58 Καὶ δὴν ἔλαβον ἐκεί-
νη ἡμέρᾳ πολλὰς, διὰ τὴν ἀπι-
στίαν αὐτῶν.

55 Δὲν εἶναι ἱπῶτῃ· ὁ υἱὸς
τῷ λεπτεργῷ; δὲν λέγεται ἡ
μάνατος Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελ-
φοὶ τῷ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωσῆς,
καὶ Σίμων, καὶ Ἰούδας;

56 Καὶ ἡ ἀδελφαῖστος ὅ-
λαις δὲν εἶναι μετ' ἡμᾶς; ἀπὸ
πῶ λοιπὸν τοῦ ἠλθασιν ἰδέλα
ἄλα;

57 Καὶ ἰσκανδαλίζονται
εἰς αὐτόν. καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπε·
δὲν εἶναι προφήτης ἄτιμος,
παρὰ εἰς τὴν πατρίδατος, καὶ
εἰς τὸ σπῆτίτου.

58 Καὶ δὲν ἔλαβον ἐκεῖ
πολλὰς δυνάμεις διὰ τὴν ἀ-
πιστίαντους.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΕΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἦκουσιν
Ἡρώδης ὁ τετραάρχης
τὴν κηρὸν Ἰησοῦ.

2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τοῦ· Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ Βα-
πτιστῆς· αὐτὸς ἠγγέθη ἀπὸ τῶν
κερῶν, καὶ διὰ τούτου αἱ δυνά-
μεις ἐνεργῶσιν ἐν αὐτῷ.

3 Ὅτι Ἡρώδης κρατήσας
τὸν Ἰωάννην, ἔθηκεν αὐτόν, καὶ
ἔθηκε ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρω-
διάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου
τῆ ἀδελφῆ αὐτοῦ.

4 Ἐλεγεν γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάν-
νης· Οὐκ ἔξεστὶ σοὶ ἔχειν αὐ-
τόν.

5 Καὶ θέλων αὐτοὶ ἀποκτεῖ-
ναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι

ΕΙΣ ἐκείνον τὸν καιρὸν ἤκουσιν
ὁ Ἡρώδης ὁ τετραάρχης
τὴν φήμην τῷ Ἰησοῦ.

2 Καὶ εἶπε εἰς τὸς ὑπερί-
ταστῷ· ἐτύτῃ· εἶναι ὁ Ἰωάν-
νης ὁ βαπτιστῆς· αὐτὸς ἀγγέθη
ἀπὸ τῶν κερῶν, καὶ διὰ τούτου
αἱ δυνάμεις ἐνεργῶσιν εἰς αὐτόν.

3 Διὰ τὸ Ἡρώδης κρατήσας
τὸν Ἰωάννην, τὸν ἔθηκεν, καὶ
τὸν ἔθηκεν εἰς τὴν φυλακῇ,
διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖ-
κα Φιλίππου τῷ ἀδελφῷτου.

4 Διὰ τὸ τοῦ ἔλεγεν ὁ Ἰωάν-
νης· δὲν σὺ εἶναι συχνηρούμενος
ἐὰν τὴν ἔχης,

5 Καὶ θέλωντας (Ἡρώδης) νὰ
τὸν φοιούση, ἐφοβήθη τὸν ὄχ-
μ

ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

6 Γενισίῳ δὲ ἀγομίῳ τῷ Ἡρώδῃ, ἀρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδῃ· ἐν τῷ μίση· καὶ ἤρσει τῷ Ἡρώδῃ.

7 Ὅθεν μεθ' ἄρκου ἠμολόγησεν αὐτῇ δῦναι ὃ ἰὰν αἰτήσεται.

8 Ἡ δὲ, προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, φησί, ἴδω ἐπὶ πίνακι τῆς κεφαλῆν Ἰωάνη τῷ Βαπτιστῷ.

9 Καὶ ἰλουπήθη ὁ βασιλεὺς· διὰ δὲ τῆς ἄρκου καὶ τῆς συνανακειμένους, ἐκέλευσε δοθῆναι.

10 Καὶ πέμψας ἀπεικίφάλοισι τὸν Ἰωάνη ἐν τῇ φυλακῇ.

11 Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτῆ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ· καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς.

12 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτῷ ἤραν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ ἰλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἀνέσας ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν ἰκίθειν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἴδιαν. Καὶ ἀνέσαντες οἱ ὄχλοι, ἠκολούθησαν αὐτῷ πιζῆ ἀπὸ τῶν πόλεων.

14 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς, εἶδε πολὺν ὄχλον· καὶ ἰσπλαγ-

λος, ἔτι τὸν εἶχαι ὡσαν προφήτην.

6 Καὶ ὅταν ἰοράζονταν ἡ γενέθλια τοῦ Ἡρώδου, ἐχόρευεν ἡ θυγατέρα τῆς Ἡρωδιάδῃ εἰς τὴν μίση· καὶ ἤρσει τοῦ Ἡρώδου.

7 Διὰ τῆτο ἠμολόγησεν μεθ' ἄρκου ἵνα τῆς δώσῃ ὃ, τι ἠρώγημα τοῦ ζητήσῃ.

8 Καὶ ἔσοντας ἵνα παρακινήθῃ ἐκείνη ἀπὸ τῆν μάνατης, λέγει· δός μου ἰδῶ εἰς ἕνα πίνακι τῆν κεφαλὴν τοῦ Ἰωάνη τοῦ βαπτιστῷ.

9 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἰλουπήθη· ἀμὴν διὰ τῆς ἄρκου καὶ τῆς καταζομένους μαζί, ἐπρώταξεν ἵνα δοθῇ.

10 Καὶ πέμποντας ἀπεικίφάλοισι τὸν Ἰωάνη εἰς τὴν φυλακῆν.

11 Καὶ ἐφέρεθῃ τὸ κεφάλη εἰς πίνακι, καὶ ἐδόθη τοῦ κορασίῳ· καὶ τὸ ἠνέγκε τῆς μάνατης.

12 Καὶ πηγύοντες οἱ μαθητάδες τῷ Ἰωάνη ἰσῆκωσαν τὸ κορμί, καὶ τὸ ἔθαψαν· καὶ ἠνέγκαν καὶ εἰπάντο εἰς τὸν Ἰησοῦν.

13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὡσαν τὸ ἤκωσεν, ἀνεχώρησεν ἀπ' ἐκεῖ μετὰ ἄλλοι ξεχωριστῶ εἰς ἕνα ἔρημον τόπον. καὶ οἱ ὄχλοι, ὡσαν τὸ ἔμαθαν, τὸν ἀκολούθησαν περὶ ἀπὸ ταῖς πόλαις.

14 Καὶ εὐγίνοντας ἔξω ὁ Ἰησοῦς, εἶδε πολὺν λαόν· καὶ τὸν

χρῆδι ἐκ' αὐτῶν, καὶ ἰθευά-
ποσι τὰς ἀρρώγας αὐτῶν.

15 Ὁψίας δὲ γενομένης,
προσέβη αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, λέγοντες· Ἐσθιός ἐστι
ὁ τόπος, καὶ ἡ ἕρα ἤδη παρ-
έβη· ἀπέλυσον τὰς ὄχλους,
ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας,
ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
Οὐ χρεία ἔχουσιν ἀπελθεῖν·
ἴσθι αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.

17 Οἱ δὲ λέγουσι αὐτῷ·
Οὐκ ἔχουμεν ἄδι εἰ μὴ πέντε
ἄρτοι καὶ δύο ἰχθύας.

18 Ὁ δὲ εἶπε· Φιζετέ μοι
αὐτὰς ἰδῶ.

19 Καὶ κλιθεὶς τὰς ὄχλους
ἀπεκλιθῆναι ἐπὶ τὰς χόρτας,
καὶ λαβὼν τὰς πέντε ἄρτους
καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέ-
ψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησεν
καὶ κλάσας, ἔδωκε τοῖς μαθη-
ταῖς τὰς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ
ἔδωκαν τοῖς ὄχλους.

20 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ
ἰχορέασθησαν· καὶ ἦσαν τὸ
πλεονεξῶν τῶν κλασμάτων
δώδεκα κοφίνους πλήρεις.

21 Οἱ δὲ ἰσθιόντες ἦσαν ἄν-
δρες ὡσεὶ πεντακοσχίλιοι, χω-
ρὶς γυναικῶν καὶ παιδῶν.

22 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασιν ὁ
Ἰησοῦς τὰς μαθητὰς αὐτοῦ ἰμ-
βῆσαι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προά-

ἰσπλωγῆσθαι, καὶ ἰάτρευσι
τὰς ἀρρώγας αὐτῶν.

15 Καὶ ὡσαν ἰσθιόντες,
ἔλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ λέ-
γουσιν· ὁ τόπος οὗτος ἴσθιόντος,
καὶ ἡ ἕρα τῶρα ἰπείρασις·
ἀπόλυσον τὸν λαὸν ἵνα πᾶσιν
εἰς τὰ χωρία, ἵνα ἀγοράσωσιν διὰ
λόγουτος φαγητά.

16 Λέγουσιν δὲ Ἰησοῦς· Δὴν
κάρησι χρεία ἵνα πᾶσιν ἴσθι
τους ἰσθίῃς ἵνα φῶσιν.

17 Καὶ ἐκείνοι τοῦ ἵππου
ἰμῆσι δὴν ἴχομεν ἰδῶ παρὰ
πέντε ψωμῖα καὶ δύο ψάρια.

18 Καὶ λέγουσιν· Φιζετέτα
ἰδῶ.

19 Καὶ ἰσθιόντες τὸν λαὸν ἵνα
καθίσουν ἀπᾶν εἰς τὰ χερτά-
ρια, καὶ πύρροντας τὰ πέντε
ψωμῖα καὶ τὰ δύο ψάρια, ἀτί-
νισιν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εὐλό-
γησεν· καὶ κόπτωντες τὰ ψωμῖα,
τὰ ἔδωκεν εἰς τὴν μαθητάδης,
καὶ οἱ μαθητάδης εἰς τὸν λαόν.

20 Καὶ ἔφαγον ὅλοι, καὶ
ἰχορέασαν, καὶ ἰσθιόντες τὰ
κομμάτια, ἐπὶ ἰσθιόντες αὐτοῖς,
δώδεκα κοφῖνια γεμάτα.

21 Καὶ ἐκείνοι, ἐπὶ ἔφα-
γον, ἦσαν ἴσθιόντες πεντακοσχίλιους
ἄνδρας, χωρὶς γυναικῶν καὶ
παιδῶν.

22 Καὶ παρὸν ἀνάγκα-
σιν ὁ Ἰησοῦς τὴν μαθητάδης
ἵνα ἰμβῶσιν εἰς τὸ πλοῖον, ἵνα

γενι αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως ἔσπε ἀπολύση τὴν ὄχλην.

23 Καὶ ἀπολύσας τὴν ὄχλην, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρεον κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. Ὁψίας δὲ γινομένης, μόνος ἦν ἐκεῖ.

24 Τὸ δὲ πλοῖον ἦδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἰναγτίος ὁ ἄνεμος.

25 Τετάρτη δὲ φυλακῆ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

26 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατῶντα, ἐταράχθησαν, λέγοντες, Ὅτι φάντασμα ἐστὶ καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἐκράξαν.

27 Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Θαρσύνετε· ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε.

28 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κίλευσόν με πρὸς σὲ ἰλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα.

29 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ. Καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος, περιπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἰλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

30 Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρόν, ἰφοβήθη. καὶ ἀρξάμενος

πέρασον προτίτερα πέρα, ἕως ἔσπε τὰ ἀπολύση τὴν ὄχλην.

23 Καὶ ὡσαν ἀπολύσας τὴν ὄχλην, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρεον κατ' ἰδίαν προσευχάσθαι. καὶ ἔσποντας τὰ βραδιάσῃ, ἦτον μόνος ἐκεῖ.

24 Καὶ τὸ καράβιον σχεδὸν ἦτον μισοπύλαγα, καὶ ἐπειράζοντο ἀπὸ τὰ κύματα· διατι ἦτον ἄνεμος ἰναγτίος.

25 Καὶ εἰς τὴν τετάρτην βίγλαν τῆς νυκτὸς ἐπῆγεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν μαθητάδιν, περιπατῶντας ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν.

26 Καὶ ὡσαν τὸν εἶδαν οἱ μαθητάδιν, ὅπως ἐπεριπάτει ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, ἐσυγχίσθησαν, καὶ ἔλεγον, ὅτι εἶναι φάντασμα· καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου τὴν ἐφώνησαν.

27 Καὶ παρηνδὺς τὴν ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, λέγωντας· ἔχετε θάρρος· ἐγὼ εἰμαι· μὴ φοβεσθε.

28 Καὶ ὁ Πέτρος τοῦ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Κύριε, ἂν εἴσαι ἐσὺ, πρὸςαξίμε τὰ ἔλθω εἰς ἐστίνα ἀπάνω εἰς τὰ νερά.

29 Καὶ ἐκεῖνος τοῦ εἶπεν· ἔλα. καὶ καταβένοντας ἀπὸ τοῦ καράβιον ὁ Πέτρος, ἐπεριπάτησεν ἀπάνω εἰς τὰ νερά, τὰ ἔλθη εἰς τὸν Ἰησοῦν.

30 Ἀμὴ βλέπωντας τὸν ἄνεμον δυνατόν, ἰφοβήθη καὶ ἀρ-

κατωτίξομαι, ἔραξι, λέ-
γη, Κύριε, σῶσέ με.

31 Εὐθὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτί-
κει τὸ χεῖρα, ἐπιλάβετο
αὐτὰ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁλιγό-
πιστε, οὐκ εἰς τί ἰδίωσας;

32 Καὶ ἐμβαίνων αὐτῷ
εἰς τὸ πλοῖον, ἐπάσασιν ὁ ἄ-
κροθ.

33 Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοῖῳ,
ἰδόντες προσκύνησαν αὐτῷ,
λέγοντες, Ἀληθῶς Θεῷ υἱὸς
εἶ.

34 Καὶ διαπεράσαντες,
ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεσσαρέτ.

35 Καὶ ἐπιγόντες αὐτὸν οἱ
ἄνδρες τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, ἀπέ-
στειλαν εἰς ἄλλο τὸν περὶ χυρὸν
ἐκεῖνον, καὶ προσήγγηκαν αὐτῷ
πάντας τὰς κακῶς ἔχοντας.

36 Καὶ παρεκάλει αὐτοὺς,
ἵνα μὴ ἀψήνηται τῷ κρασπί-
δι τὸ ἱμάτιον αὐτῷ· καὶ ὅσοι
ἤψατον, ἠκούθησαν.

χίζοντας καὶ βολίζα, ἔραξι,
λέγοντας· αὐδίτη, σῶσίμ.

31 Καὶ παρευθὺς ὁ Ἰησοῦς
ἀσπλύνοντας τὸ χεῖρην, ἐπιλά-
σεται, καὶ λέγοιτε· ὁ ἰλιγό-
πιστε, διαί ἀμφίβαλλες;

32 Καὶ ἐμβαίνοντας αὐτὸς
μῖσα εἰς τὸ καράβι, ὁ ἀκροθ-
ῆπιοι.

33 Καὶ ἐπίπτοι, ὅπῃ ἦταν
μῖσα εἰς τὸ καράβι, ἦλθαν καὶ
τὸν ἰεροσκύνησαν, καὶ ἔλεγον·
ἀληθῶς Θεῷ υἱὸς εἶσαι.

34 Καὶ διαβαίνοντας, ἦλ-
θαν εἰς τὴν γῆν τῆς Γεσσαρέτ.

35 Καὶ ὡσαν τὸν ἐγγύμῃσαν
οἱ ἄνδρες τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, ἀ-
πέστειλαν εἰς ἄλλο τὸν περὶ χυ-
ρον ἐκείνην, καὶ τῷ ἔφειραν ὅλους
τὸς ἀσδιτημένους.

36 Καὶ τὸν ἰπαρακαλῶσαν
μολαχᾶ, καὶ πιάσαν τὴν ἄκραν
τῷ φορέματόςτου· καὶ ὅσοι ἐπίψα-
σαν, ὅλοι ἰατρούθησαν.

Κεφ. ιί. 15.

ΤΟΤΕ προσέρχονται τῷ
Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ Ἱερουσολύμων
Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι,
λέγοντες·

2 Διὰ τὸ οἱ μαθηταὶ σου πα-
ραβαίνουσι τὴν παράδοσιν τῶν
προβυτέρων; ἢ γὰρ ἰπποιο-
ται τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν
ἄρῃον ἰδίωσιν.

3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπει
αὐτοῖς· Διὰ τὸ καὶ ὑμεῖς παρα-

ΤΟΤΕ ἦλθασιν εἰς τὸν Ἰησοῦν
οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φα-
ρισαιοὶ ἀπὸ τῆς Ἱερουσολύμων,
λέγοντες·

2 Διὰ τὸ οἱ μαθηταὶ σου πα-
ραβαίνουσι τὴν παράδοσιν τῶν
προβυτέρων; ὅτι διὰ ἰπποιοῖ
τὰ χεῖράτους, ὅταν τρώγουσι
ψωμί.

3 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, καὶ
τὸς εἶπει· καὶ ἰουὶς διὰ τὸ πα-
ρ.

F.3

βαίνετε τὴν ἐντολὴν τῷ Θεῷ,
διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν;

4 Ὁ γὰρ Θεὸς ἐπετίληαι,
λέγων· Τίμα τὸν πατέρα σου,
καὶ τὴν μητέρα. καὶ Ὁ κακο-
λογῶν πατέρα ἢ μητέρα, θα-
νάτῳ τελευτάτω.

5 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ὃς ἂν
εἶπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, Δῶ-
ρον, ὃ ἐστὶν ἐξ ἡμῶν ὠφελῆθῃς·
καὶ ἔσται μὴ τιμῆσθαι τὸν πατέρα
αὐτοῦ, ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ.

6 Καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντο-
λὴν τῷ Θεῷ, διὰ τὴν παρά-
δοσιν ὑμῶν.

7 Ὑποκριταί, καλῶς προ-
εφήτευσεν περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας,
λέγων·

8 Ἐγγίξει μοι ὁ λαὸς ὑπο-
κρίσει τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ τοῖς χεί-
λεσι μὴ τιμᾷ· ἡ δὲ καρδία αὐ-
τῶν πόρρω ἀπέχει ἀπὸ ἡμῶν.

9 Μάτην δὲ σέβονται με,
διδάσκοντες διδασκαλίαις, ἐν-
τάλματα ἀνθρώπων.

10 Καὶ προσκαλεσάμενοι
τὸν ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀκύνε-
τε καὶ συνίστε.

11 Οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ
στόμα κοινοῦ τὸν ἄνθρωπον·
ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ
στόματος, τῆτο κοινοῦ τὸν
ἄνθρωπον.

12 Τότε προσελθόντες οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ, εἶπον αὐτῷ· Οἰ-

ραβαίνετε τὴν παραγγελίαν τοῦ
Θεοῦ, διὰ τὴν παράδοσιν;

4 Διατί ὁ Θεὸς ἐπετίληαι,
λέγωντας· τίμα τὸν πατέρα σου,
καὶ τὴν μητέρα σου. καὶ ἐκεῖνος,
ὅτι κακαλογεῖ πατέρα ἢ μη-
τέρα, ἐὰν ἀποδάσῃ μὴ θάνατον.

5 Καὶ ἐσεῖς λέγετε· ὅτι
ὅποιος ἠθέλησεν εἶπῃ εἰς τὸν πα-
τέρα καὶ εἰς τὴν μητέρα, Δῶ-
ρον εἶναι κάδι πρᾶγμα, ὅτι
ἠμπορεῖς ἐὰν ὠφελῆθῃς ἀπὸ λό-
γου σου· καὶ ἐὰν μὴ τιμῆσθαι τὸν
πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου.

6 Καὶ ἐκάματε ἄκυρον
τὴν παραγγελίαν τῷ Θεῷ διὰ
τὴν παράδοσιν σας.

7 Ὑποκριταί, καλῶς ἐπρο-
φήτευσεν διὰ λόγου σας ὁ Ἡ-
σαΐας, λέγωντας·

8 Ἐπὶ τὸ στόμα μὴ τὸ στόμα
καὶ μὴ τὰ χεί-
λη μὴ τιμᾷ· ἀλλὰ ἡ καρδία
τε λίσσεται μακρῶ ἀπὸ ἡμῶν.

9 Εὐκαιρὰ μὴ λατρεύετε,
διδάσκοντες διδασκαλίαις,
παραγγελίαις ἀνθρώπων.

10 Καὶ ἐπροσκάλει τὸν
ὄχλον, καὶ λέγοντας· ἄκύνε-
τε καὶ καταλάβετε.

11 Ὅχι ἐκεῖνο, ὅτι εἰσβαίνει
εἰς τὸ στόμα, μαγαρίζει τὸν
ἄνθρωπον· ἀλλὰ ἐκεῖνο, ὅτι
εὐγίνει ἀπὸ τοῦ στόματος, ἐκεῖνο
μαγαρίζει τὸν ἄνθρωπον.

12 Τότε ἠλθασιν οἱ μαθητάδες-
τε, καὶ τοῦ εἰπῶν· ἰξεύρεις, ὅτι

ἴα, ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκάθαρτοι τὸν λόγον, ἰσκαρδαλί-
δουσιν·

13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε·
Πᾶσα φυτεία, ἣν οὐκ ἐφύτευ-
σεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος,·
ἐκλήθη σαρρα..

14 Ἄφετε αὐτὰς· ὁδηγοὶ
εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν, τυφλὸς δὲ
τις αὐτῶν ἰὼν ὁδηγῆ, ἀμφοτέροι
εἰς βάθυνον πρὸσθύνται.

15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος,·
εἶπεν αὐτῷ· θράσον ἡμῖν τὴν
παραβολὴν ταύτην.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀχ-
μὴν καὶ ἡμεῖς ἀσύνητοί ἐστε·

17 Οὐκ οὐτε, ὅτι πᾶν τὸ
εἰς πορευόμενον εἰς τὸ σῶμα, εἰς
τὴν κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς
ἀφαιρόμενα ἐβάλλεται·

18 Ταῦτα δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ
τῆς γάρτης, ἐκ τῆς καρδίας
ἐξέρχεται, κακὰ καὶ κοινοὶ τῶν
ἀνθρώπων.

19 Ἐκ γὰρ τῆς καρδίας
ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονη-
ροὶ, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνείαι,
εὐσκαί, ψευδομαρτυρίαι,
βλασφημίαι.

20 Ταῦτά ἐστι τὰ κοινῶτα
τῶν ἀνθρώπων· τὸ δὲ ἀντιπῆαι
χερσὶ φωνῆ, ἢ κοινοὶ τῶν ἀν-
θρώπων.

21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ
Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέ-
ση Τύρου καὶ Σιδῶνος.

22 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ Χαναναία

οἱ Φαρισαῖοι ἀκάθαρτοι τὸν
λόγον, ἰσκαρδαλίδουσιν·

13 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, καὶ
λέγει· Κάθε φυτεία, τὴν ὁ-
παῖα δὲν ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου
ὁ οὐράνιος,· θίλει ξερῆσθ.

14 Ἀφήτε· εἶναι τυφλοὶ
ὁδηγοὶ τυφλῶν· καὶ ἴαν ὁ
τυφλὸς ὁδηγῆ τὸν τυφλόν, καὶ οἱ
δύο θίλωσι πίσω εἰς τὸν λάκκον.

15 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος,
καὶ λέγει· ἐξημευσίμας τῆς
παραβολῆς ἐταύτην.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· ἀκό-
μι καὶ ἰσθίς ἀγροικοὶ εἰσθε·

17 Δὲν γροικᾶτε, ὅτι κάθε
πρᾶγμα, ὅπῃ ἐμβαίνει μίσα εἰς
τὸ σῶμα, ὑπάγει εἰς τὴν κοιλί-
αν, καὶ ἐγίγει εἰς τὴν πόρην.

18 Ἀμὴ ἐκεῖνα, ὅπῃ ἐγί-
γισθ ἀπὸ τὸ σῶμα, ἐγίγισθ
ἀπὸ τὴν καρδίαν, καὶ ἐκεῖνα
μαγαρίζουσιν τὸν ἀνθρώπον.

19 Διατὶ ἀπὸ τὴν καρδίαν
ἐγίγισθ διαλογισμοὶ κακοί,
φόνοι, μοιχεῖαι, πορνείαι,
κλεψίαι, ψευδομαρτυρῖαι,
βλασφημῖαι.

20 Ἐταῦτα εἶναι, ὅπῃ μαγα-
ρίζουσιν τὸν ἀνθρώπον· ἀμὴ τὸ νᾶ
φάγη κακίς μὲ ἀντιπῆαι χέρια,
δὲν μαγαρίζουσιν τὸν ἀνθρώπον.

21 Καὶ ἐγίγισθ ἀπὸ
ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς
τὰ μέση Τύρου καὶ Σιδῶνος.

22 Καὶ ἰὰ, μία γυναῖκα

ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξελεύθη-
σα, ἰκράτωσαι, αὐτῷ λέγω-
σα· Ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὸ
Δαβὶδ, ἢ θυγάτηρ μου κακῶς
δαιμονίζεται.

23 Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ
λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ αὐτῷ, ἠρώτων αὐτόν,
λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν,
ὅτι κράζει ὀπίσθιν ἡμῶν.

24 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν·
Οὐκ ἀπεγάλην εἰ μὴ εἰς τὰ
πρόβατα τὰ ἀπαλωθέντα οἴκου
Ἰσραὴλ.

25 Ἡ δὲ ἰλθῦσα προσεκύνη
αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοή-
θει μοι.

26 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν·
Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄφρον
τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς
κυναρίοις.

27 Ἡ δὲ εἶπεν· Ναὶ Κύριε·
καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἰσθίου
ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων
ἀπὸ τῆς τραπίζης τῶν κυρίων
αὐτῶν.

28 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Ὡ γύναι,
μεγάλη σε ἡ πίστις· γηθηθήτω
σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγά-
τηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὕρας ἐκείνης.

29 Καὶ μεταβάς ἐκείθεν ὁ
Ἰησοῦς, ἦλθε παρὰ τὴν θά-
λασσαν τῆς Γαλιλαίας. καὶ
ἀναβάς εἰς τὸ ὄρος, ἐκάθητο
ἐκεῖ.

Χανααία, ὅπῃ ἐξέβη ἀπὸ τὰ
σύνορα ἐκείνα, ἰκράζέτω,
λέγουσα· αὐθέντη, υἱὸ τῷ Δα-
βὶδ, λυπήσομαι, ἢ θυγατέ-
ρα μου κακῶς δαιμονίζεται.

23 Καὶ αὐτὸς διὰ τῆς ἀπε-
κρίθη ἵνα λόγον. καὶ ἦλθαν οἱ
μαθητὰδεςτε, καὶ τὸν ἰκαρα-
καλῶσαι, λέγοντες· ἀπόλυσός
την, ὅτι φωνάζει ὀπίσωμας.

24 Καὶ ἐκείνη ἀπεκρίθη,
καὶ εἶπεν· Ἐγὼ διὰ ἐγάληθα,
παρὰ εἰς τὰ πρόβατα τὰ χα-
μίνα τῷ Ἰσραὴλ.

25 Καὶ ἐκείνη, ὡσαν ἦλθε,
ἐπροσκύνησέν, καὶ ἔλεγεν·
αὐθέντη, βοήθησόν μου.

26 Καὶ αὐτὸς τῆς ἀπεκρί-
θη· διὰ εἶναι καλὸν νὰ πάρῃ τι-
νάς τὸ ψῆμι τῶν τέκνων, καὶ
νὰ τὸ ρίξῃ εἰς τὰς σκύλας.

27 Καὶ ἐκείνη εἶπεν· καὶ Κύ-
ριε. Διατὶ καὶ τὰ σκυλάκια
τρώγουσιν ἀπὸ ταῖς ψίχαις, ὅ-
πῃ πίπτουσιν ἀπὸ τῆς τραπίζης
τῶν αὐθενιάδωντας.

28 Τότε ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπέντης· Ὡ γύναι, μεγάλη
εἶναι ἡ πίστις σου· καὶ ὡς σὺ
γῆθη καὶ ὡς θέλεις. καὶ ἰατρεύθη
ἡ θυγατέρα της ἀπὸ τῆν ὕρας
ἐκείνης.

29 Καὶ ἐγγίνωντας ἀπ' ἐκεῖ
ὁ Ἰησοῦς, ἐπήγει εἰς τὴν θά-
λασσαν τῆς Γαλιλαίας. καὶ
ἔγοντας νὰ ἀνίσθῃ εἰς τὸ ὄρος,
ἐκάθητο ἐκεῖ.

30 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχ-
λοι πολλοί, ἔχοντες μεθ' ἑαυ-
τῶν κωλῆς, τυφλῶς, κωφῶς,
κωλῆς, καὶ ἑτέρας πολλὰς· καὶ
ἔθηκαν αὐτὸς παρὰ τῆς
εἰσῆς τῷ Ἰησοῦ καὶ ἰθερά-
πειον αὐτῶς.

31 Ὡςτι τὰς ὄχλους θαυμά-
σει, βλέποντας κωφῶς λαλῶν-
τας, κωλῆς ἰγιεῖς, κωλῶς
σπριπατῶντας, καὶ τυφλῶς
βλέποντας καὶ ἰδοῦσασαι τὸν
Θεὸν Ἰσραὴλ.

32 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλε-
σάμενος τὸς μαθητὰς αὐτῶ,
εἶπε Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τοῖς
ὄχλοι, ὅτι ἔδη ἡμέρας τρεῖς
προσμένετε μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι
τί φάγωσι· καὶ ἀπολῦσαι
αὐτῶς ἤτις ἐθέλω, μήποτε
ἐκλιθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ.

33 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μα-
θηταὶ αὐτῷ· Πόθεν ἡμῖν ἐν ἰση-
μῖα ἄρτοι Ἰησοῦτοι, ὥστε χορ-
τῆσαι ὄχλοι τοσῶτον;

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; Οἱ
δὲ εἶπον· Ἐπτὰ, καὶ ὀλίγα
ἰχθῦδια.

35 Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις
ἀναπαιεῖν ἐπὶ τῆν γῆν.

36 Καὶ λαβὼν τὰς ἑπτὰ ἄρ-
τους καὶ τὰς ἰχθύδας, εὐχαριστή-
σας, ἐκλασε, καὶ ἔδωκε τοῖς

30 Καὶ ἐπήγαν εἰς αὐτὸν
πολλοὶ ὄχλοι, ἔχοντες μὲν λό-
γους κωτῆς, τυφλῶς, βω-
βῶς, κωλῶς, καὶ ἄλλας πολλὰς·
καὶ ἔρριζάντους εἰς τὰ ποδάρια
τῷ Ἰησοῦ καὶ τὸς ἰατροῦσι.

31 Εἰς τόσον ὅπῃ τὰ θαυμά-
ζει οἱ λαοὶ, βλέποντες τὸς βω-
βῶς, ὅπῃ ἰλαλῶσαν, τὸς κω-
λῶς γιγῶς, τὸς κωτῆς, ὅπῃ
σπριπατῶσαν, καὶ τυφλῶς, ὅ-
πῃ ἔβλεπαν· καὶ ἰδοῦσασαι τὸν
Θεὸν τῷ Ἰσραὴλ.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπροσκάλε-
σε τὸς μαθητῆστων, καὶ εἶπε·
σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τοῖς
λαοῖς, ὅτι σχεῖδον τρεῖς ἡμέραις
εἶναι, ὅπῃ παραμένουσιν μαζύ-
μιν ἰδῶ, καὶ δὲν ἔχει τί τὰ
φάγωσι· καὶ δὲν θέλω τὰ τὸς
ἀφήσω ηθικῶς, μήπως καὶ
ἀποκάμωσιν εἰς τὴν γράταν.

33 Καὶ λέγουσιν οἱ μαθητῆ-
διστων· καὶ ἀπὸ πῶ τὰ μᾶς
ἔλθον τόσα ψωμῖα ἰδῶ εἰς τὴν
ἰσημῖαν, τόσον ὅπῃ τὰ χορτά-
σωμιν τόσον πλῆθος;

34 Καὶ λέγουσιν ὁ Ἰησοῦς·
πόσα ψωμῖα ἔχετε; καὶ ἐκείνοι
τῷ εἶπαν· ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ψα-
ράκια.

35 Καὶ ἐπρόσραξε τὸς ὄχλους
τὰ καθίσαι εἰς τὴν γῆν.

36 Καὶ πέρωντας τὰ ἑπτὰ
ψωμῖα, καὶ τὰ ψάρια, εὐχα-
ρίστησας, καὶ ἔκοψε, καὶ ἔδωκε εἰς

μαθηταῖς αὐτῷ· οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ.

37 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἰχορῖάσθησαν· καὶ ἦσαν τὸ περὶ σσῦον τῶν κλασμάτων, ἑπτὰ σφυρίδας πλήρεις.

38 Οἱ δὲ ἰσθῖοι οὗτοι ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

39 Καὶ ἀπολύσας τὸν ὄχλον, ἐβῆ εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγδαλά.

τὸν μαθητῶν· καὶ οἱ μαθητῶν εἰς τὸν ὄχλον.

37 Καὶ ἔφαγον ὅλοι, καὶ ἰχορῖασαν· καὶ ἰσηκῶσαν τὰ κομμάτια, ὅπῃ ἰπερίσσεισαν, ἑπτὰ κοφίνα γαμάτα.

38 Καὶ ἰκίῖοι, ὅπῃ ἔφαγαν, ἦσαν τίσσασαρες χιλιάδες ἄνδρες, χωρὶς γυναικῆς καὶ παιδία.

39 Καὶ ὡσαν ἀπλῶσι τὸν ὄχλον, ἐμβῆκεν εἰς τὸ καράβιον, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὰ ὄρια Μαγδαλά.

Κεφ. 15. 16.

ΚΑΙ ἔροισθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι, πειράζοντες ἐπερώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ ἔρανοῦ ἐπιδειξάμενοι αὐτοῖς.

2 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὁψίας γεμεῖται λέγετε, εὐδία· πυρρᾶζει γὰρ ὁ ἔρανος.

3 Καὶ πρῶτον, Σήμερον γεμῶν πυρρᾶζει γὰρ γεμῶν ὁ ἔρανος. Ἰποκριταί, τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ ἔρανοῦ γεμῶν διακρίνετε, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν ἢ δύνασθε;

4 Γενεὰ ποτηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον ἢ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωάννου τοῦ προφήτου. Καὶ καταλιπὼν αὐτὸν, ἀπῆλθεν.

ΚΑΙ ἔροισθόντες τὰ ἔρανα οἱ Φαρισαῖοι καὶ σαδδουκαῖοι, δοκιμάζοντες τὸν ἐζητήσαν τὸν σημεῖον ἀπὸ τοῦ ἔρανοῦ.

2 Καὶ ὁ ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· ὅταν βραδιάζη, λέγετε, θίλει γίνετο εὐδία· Διατὶ κοκκινίζει ὁ ἔρανος.

3 Καὶ τὸ ἰαχὸν λέγετε, σημεῖον γίνετο γεμῶν· Διὸς κοκκινίζει συνεφιάζοντες ὁ ἔρανος. ἢ ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τοῦ ἔρανοῦ ἐξέτετε τὰ διακρίνετε, καὶ τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν δὲν δύνασθε τὰ διακρίνετε;

4 Ἡ καιρὸν γενεὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ζητεῖ· καὶ σημεῖον δὲν θίλει τῆς δοθῆναι, παρὰ τὸ σημεῖον Ἰωάννου τοῦ προφήτου. καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν, ἐδίβη.

Cap. 16.

5 Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέρασ, ἐπελάβοντο ἄρτους λαβεῖν.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Ὁρατε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμας τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

7 Οἱ δὲ διαλογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες Ὅτι ἄρτους οὐκ ἔλαβον.

8 Γὰρ δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ἄλογοι οἶστε, ὅτι ἄρτους οὐκ ἔλαβετε;

9 Οὐκ ἔχετε καὶ οὗτοι, ἔτι μὴ πεντήκοντα χιλίων, καὶ πόσους κοφίνας ἔλαβετε;

10 Οὐδὲ τὰς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακονταχιλίων, καὶ πόσους σαρύδας ἔλαβετε;

11 Πῶς ἔτι οὗτοι, ὅτι ἔπειτα ἄρτους εἶπεν ἑμῶν, προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμας τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων;

12 Τότε συνῆκαν, ὅτι οὐκ εἶπεν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμας τῶν ἄρτων, ἀλλ' ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἔρωτα τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, λέγων Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι;

5 Καὶ ἀποκρίθησαν αὐτῷ λέγοντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες Πέτρα, ἀποκρίθησιν καὶ ἡ ἐκκλησία ἐπὶ τῆς πέτρας.

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν βλέπετε καὶ φυλάγεσθε ἀπὸ τοῦ προζύμου τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

7 Καὶ ἐκείνοι ἐδιαλογίζονταν, λέγοντες ὅτι ψωμῖα δύο ἴσθησαν.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γυρίζων τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, εἶπεν Ὁ λογιζόμενος, τί διαλογίζεσθε μετὰ ἑαυτοῦ, ὅτι οὐκ ἴσθησαν ψωμῖα;

9 Ἀκόμη δὲν γροικᾶτε, μὴ δὲ ἐνδυμᾶσθε τὰ πόδια ψωμῖα τῶν πότων χιλιῶν, καὶ πόσα κοφίνα ἴσθησαν.

10 Οὐδὲ τὰ ἑπτὰ ψωμῖα τῶν τισσάρων χιλιῶν, καὶ πόσα κοφίνα ἴσθησαν;

11 Πῶς δὲν γροικᾶτε, ὅτι οὐκ ἴσθησαν εἶπα διὰ ψωμῖα, τὰ φυλάγεσθε ἀπὸ τοῦ προζύμου τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων;

12 Τότε ἐκαταλάβασι, ὅτι οὐκ εἶπεν τὰ ἑπτὰ ἴσθησαν τὸν ἑαυτοῦ ψωμῖα, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

13 Καὶ ὅταν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἔρωτα τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, λέγων Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι;

ἄνθρωποι εἶναι, τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;

14 Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστῆν· ἄλλοι δὲ, Ἡλίαν· ἕτεροι δὲ, Ἰερემίαν, ἣ ἴσα τῶν προφητῶν.

15 Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;

16 Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ Σίμων βᾶρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέν σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου, ὁ ἐν τοῖς ἔρανοις.

18 Καὶ γὰρ δὲ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μὲ τὴν ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι ἅδᾳ ἔκατισχύουσιν αὐτῆς·

19 Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν ἔρανων· καὶ ὅ ἐάν τις δήσῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένος ἐν τοῖς ἔρανοις· καὶ ὅ ἐάν τις λύσῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λυμένος ἐν τοῖς ἔρανοις.

20 Τότε διετείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα μηδεὶς εἰπῶσιν, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

ἄνθρωποι γὰρ εἶμαι ἰγὼ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

14 Καὶ ἐκείνοι τοῦ εἰπαν· ἄλλοι λέγουσιν, πῶς γὰρ εἶσαι ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστῆς· καὶ ἄλλοι, ὁ Ἡλίας· καὶ ἄλλοι, ὁ Ἰερემίας, ἣ ἴσας ἀπὸ τῶν προφητῶν.

15 Λέγει τῶν ἀμὲν ἰστοῖς τίνα με λέγετε γὰρ εἶμαι;

16 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σίμων Πέτρος, καὶ εἶπε· ἰσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰπέτω· καλοτύχῃ εἶσαι Σίμων υἱὸ τοῦ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα διὲν σὺ τὸ ἐφανέρωσεν, ἀλλὰ ὁ πατήρ μου, ὁ ἐν τοῖς ἔρανοις.

18 Καὶ ἰγὼ σὺ λέγω, ὅτι ἰσὺ εἶσαι Πέτρος· καὶ ἀπάνω εἰς ἐταύτην τὴν πέτραν θέλω κτίσει τὴν ἐκκλησίαν μου· καὶ ἣ πύλαις τοῦ ἅδᾳ διὲν θέλω τὴν καταπονήσει.

19 Καὶ θέλω σὺ δώσειν γὰρ κλειδιά τῆς βασιλείας τῶν ἔρανων· καὶ ὅ, τι καὶ ἐν δήσῃς ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλει εἶσθαι δεμένος καὶ εἰς τὴν ἔρανος· καὶ ὅ, τι καὶ ἐν λύσῃς ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλει εἶσθαι λυμένος καὶ εἰς τὸν ἔρανον.

20 Τότε ἐπαράγγειλε τῶν μαθητάδιστε, γὰρ μὴν εἰπῶσιν εἰς κανεία, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς βασιλεῦσαι τὰς μαθηταῖς αὐτῷ, ἰδοὺ αὐτὸς ἀπελθεῖν εἰς Ἱερουσαλίμα, καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων, καὶ γραμματέων, καὶ ἀστυνομήτων, καὶ τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐκταφῆναι.

22 Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ, λέγων Ἰλαῆς σοι Κύριε ἢ μη εἶμι σὺ τούτο.

23 Ὁ δὲ γραφεὺς, εἶπε τῷ Πέτρῳ. Ὑπαγε ὀπίσω μου Σαταναῖ, σκιάδαλον μου εἶ ὅτι ἔφρονεῖς ἰδὲ τῷ Θεῷ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ· Εἴ τις θέλει ἠπίσω μου ἰδεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτῷ, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθήτω μοι.

25 Ὃς γὰρ ἀνθέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σώσαι, ἀπολέσει αὐτήν ὅς δ' ἀν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔσται ἡμῖν, εἰσέσει αὐτήν.

26 Τί γὰρ ὠφελείται ἄνθρωπος, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῆ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀλλάγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

27 Μίλλαι γὰρ οὐκ εἰδὸς τῷ ἀν-

21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς νὰ φασμῶν εἰς τὰς μαθητάδισιν, ὅτι πρέπει νὰ πάγη εἰς ἰα Ἱεροσόλυμα, καὶ νὰ πάθῃ πολλά ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων, καὶ ἀπὸ τῶν γραμματέων, καὶ νὰ φασμῶν, καὶ τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀνασταθῆ.

22 Καὶ πᾶνυνιάστοι ὁ Πέτρος, ἤρξατο νὰ τὸν ἐπειδίξῃ, λέγων πᾶνυνάστῃ αὐθίτη, λυπήσῃ τοῦ λόγουσ' ἄμποτε νὰ μὴ σὲ γίνῃ ἰεῦτο.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύριστο, καὶ εἶπε τῷ Πέτρῳ ὕπαγε ὀπίσω μου Σαταναῖ, ἐμπόδιόν μου εἶσαι ὅτι δὲν σοχάζισαι τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ πράγματα τῶν ἀνθρώπων.

24 Τότε εἶπε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰς μαθητάδισιν ὅποιοι θέλει νὰ ἔλθῃ καλοπόδιμ, ἄς ἀρνηθῆ τῷ λόγου, καὶ ἄς πάρῃ τὸν σταυρόν, καὶ ἄς μὴ ἀκολουθῆ.

25 Διὰ τὸ ὅποιοι θέλει νὰ φυλάξῃ τὴν ζῆντην, θέλει τὴν χάσει καὶ ὅποιοι τὴν χάσῃ διὰ λόγου, θέλει τὴν εἶρει.

26 Διὰ τὸ τί ὠφελείται ἄνθρωπος, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῆ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἐξαγόρασμα διὰ τὴν ψυχὴν;

27 Διὰ τὸ οὐκ εἶδὸς τοῦ ἀνθρώπου

θράσκει ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τῷ πατρὸς αὐτοῦ, μὴ δὲ τῶν ἀγγέλων αὐτῆ· καὶ τότε ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὴν ὑπᾶξιν αὐτοῦ.

28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰς τινες τῶν ὧδε ἱσχυρότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἰδῶσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

μίλλαι ἐὰν ἔλθῃ μὴ τὴν δόξαν τοῦ πατρὸς τε, μαζὺ μὴ τὸς ἀγγέλους τε· καὶ τότε δέλει ἀποδώσει εἰς κάδι ἕνα κατὰ τὰ ἔργα τε.

28 Ἀληθινὰ σὰς λέγω, ὅτι εἶναι κάποιοι ἀπὸ τούτους, ὅπῃ γέμονται ἰδῶ, οἱ ὅποιοι δὲν δέλυσιν γευθῆ θάνατον, ἕως ὅπῃ ἐὰν ἰδῶσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὅπῃ ἐὰν ἔρχεται εἰς τὴν βασιλείαν τε.

Κεφ. ιζ'. 17.

Κ Αἱ μὲθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει· ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ ἀναφέρει πύργος εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν.

2 Καὶ μεταμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος· καὶ τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς.

3 Καὶ ἰδὼν, ὠφθῆσαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἠλίας, μετ' αὐτῶν συλλαλῶντες.

4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῆ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίας.

5 Ἐτι αὐτῷ λαλήσας, ἰδὼν, ἐπέφθη φωτεινὴ ἐπισκίασεν αὐτὸς· καὶ ἰδὼν, φωνὴ ἐκ τῆς κηφί-

Κ Αἱ ὕστερα ἀπὸ ἕξ ἡμέραις κέρρη· ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφόν τε· καὶ τὰς ἀντιθέσει εἰς ἕνα ὄρος ὑψηλὸν κατὰ μόνας.

2 Καὶ μεταμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπόν τε ὡς ὁ ἥλιος· καὶ τὰ φορέματά τε ἐγένετο ἄσπρα ὡς τὸ φῶς.

3 Καὶ ἰδὼν, καὶ τὰς ἐφάνθησαν ὁ Μωσῆς καὶ ὁ Ἠλίας, καὶ ἰσχυτῶν μετ' αὐτόν.

4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν αὐθέντη, καλὸν εἶναι ἐὰν ἐμμεσθῶ ἡμεῖς ἰδῶν· ἀνθέλης, ἃς κάμωμεν ἰδῶν ἱεῖς καλύβαις, διὰ λόγου σου μίαν, καὶ μίαν διὰ τὸν Μωϋσῆν, καὶ μίαν διὰ τὸν Ἠλίαν.

5 Ἀκόμῃ ἐκείνῃ ἰσχυτῶν, καὶ εὐδὺς ἕνα σίνεφον φωτεινὸς τὰς ἐσκέπασεν· καὶ

καὶ λέγουσα· Οὗτός ἐστι ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτὸς ἀκούει.

Φωνὴ εὐδὴς ἠκούθη ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι ἔλεγεν· ἐγὼ εἶπα ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς τὸν οὐρανοῦ ἀνακαθίστα, αὐτὸς ἀκούει.

6 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταί, ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἰσθλάθησαν σφόδρα.

6 Καὶ ὡσανύτην ἤκουσαν οἱ μαθητὰδες, ἔπεσαν πρόσωπον καὶ ἰσθλάθησαν δυνατῶς.

7 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἔψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε.

7 Καὶ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπίασίν τε, καὶ εἶπεν· σηκωθῆτε, καὶ μὴ φοβᾶσθε.

8 Ἐπάραντες δὲ τὰς ὀφθαλμούς αὐτῶν, ὅτε εἶδον, εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον.

8 Καὶ ἐσηκώσαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ διὲν εἶδαν κανίον, παρὰ μοναχῶν τὸν Ἰησοῦν.

9 Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἔρειου, ἐπετίλατο αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Μηδεὶ εἰπῆτε τὸ ἄραμα, ἕως ἃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεφελῶν αἰαγῆ.

9 Καὶ καταβαινόντες αὐτοὶ ἀπὸ τοῦ ἔρειου, ὁ Ἰησοῦς τὰς ἰσπεράγγυλας, λέγωντας· ἵνα μὴ εἰπῆτε κανίον ἐγὼ εἶπα ὅτι εἶδον, ἕως ὅτι ἵνα ἀνασταθῆ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῶν νεφελῶν.

10 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἔστι οἱ γραμματεῖς λέγουσι, ὅτι Ἡλίας ἐλθεῖν πρῶτος;

10 Καὶ οἱ μαθητὰδες τὸν ἐρωτήσαν· Διὰ τί λοιπὸν λέγουσι οἱ γραμματεῖς, ὡς ὁ Ἡλίας κάμνει χρεῖα ἵνα ἐλθῆ πρῶτος;

11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, εἰπὼν αὐτοῖς· Ἡλίας μὲν ἔρχεται πρῶτος, καὶ ἀποκαταστήσει πάντα.

11 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰπὼν τοῖς· βίβαια ὁ Ἡλίας ἔρχεται πρῶτος, ἵνα ἀποκαταστήσῃ ὅλα.

12 Λέγου δὲ ὑμῖν, ὅτι Ἡλίας ἦδη ἦλθε· καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν· ἀλλ' ἐποίησαν ἐν αὐτῷ, ὅσα ἠδύλησαν· αὐτῷ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ἕως αὐτῶν.

12 Ἀμὲν λέγουσας, ὅτι ὁ Ἡλίας ἠραμῶν ἦλθε· καὶ διὲν τὸν ἐγνώρισαν· ἀμὲν ἔκαμαν εἰς αὐτόν, ὅσα ἠδύλησαν· τίτοιαι λογῆς καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει ἵνα πάθῃ ἀπ' αὐτῶν.

13 Τότε ἐγνώρισαν οἱ μαθη-

13 Τότε ἐγνώρισαν οἱ μαθη-

ταί, ὅτι περὶ Ἰωάννου τῷ Βαπτιστῆ εἶπεν αὐτοῖς.

14 Καὶ ἰλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον, προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος, γονυπετῶν αὐτῷ,

15 Καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησον με τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται, καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ.

16 Καὶ προσήνευκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν βεραπιῦσαι.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεγρᾶμμένη, ἕως πότε ἴσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετέ μοι αὐτὸν ἵδι.

18 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτῷ τὸ δαιμόνιον· καὶ ἰθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

19 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν, εἶπον· Διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐμβαλεῖν αὐτό;

20 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν. αἴμην γὰρ λέγω ὑμῖν, ἰὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σιδάπτεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τύττω· Μετὰ βῆθι ἐρτιῦθαι ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται· καὶ ἕδιν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν.

Ἰησῆδες, ὅτι διὰ τὸν Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν τὸς εἶπεν ἐτῆτον τὸν λόγον.

14 Καὶ ὡσαν ἦλθαν αὐτοὶ εἰς τὸν λαόν, ἐσήμωσεν ἕνας ἄνθρωπος εἰς τὸν Ἰησοῦν γονατίζοντας εἰς αὐτόν,

15 Καὶ λέγων· αὐθεντη, λυπήσῃ τὸν υἱόν μου, ὅτι σεληνιάζεται, καὶ κακοπαθεῖ· καὶ πολλάκις φοραῖς πίπτει εἰς τὴν φωτίαν, καὶ εἰς τὸ νερόν.

16 Καὶ ἤφερά τον εἰς τὸς μαθητάδες σου, καὶ δὲν ἠμπόρῃσαι γὰ τὸν ἰατρεύσῃ.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ὡ γενεὰ ἄπιστε καὶ διεγρᾶμμένη, ἕως πότε θέλω εἶσθαι μετισσᾶς; ἕως πότε θέλω σᾶς ὑπομένει; Φέρετέ μου τὸν ἵδῶ.

18 Καὶ ἐπρόσραξε μεθ' αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς τὸ δαιμόνιον, καὶ ἐγῆκεν ἀπ' ἐκεῖνον· καὶ ἰατρεύθη τὸ παιδί ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

19 Τότε ἐπήγαγον οἱ μαθητάδες εἰς τὸν Ἰησοῦν κατὰ μόνας, καὶ εἶπαν· Διατί ἡμεῖς δὲν ἰδυνήθημεν γὰ εὐγάλωμεν αὐτό;

20 Λέγετε ὁ Ἰησοῦς· Δια τὴν ἀπιστίαν σου· βέβαια σᾶς λέγω· ἂν ἔχητε πίστιν ὡσαν εἷα κοκκὶ τοῦ σιναπί, θέλετε εἶπε εἰς ἐτῆτον τὸ βυθόν· μετατόπισαι ἀπὸ δῶ ἐκεῖ, καὶ θέλει μεταίστησῃ· καὶ δὲν θέλει εἶσθαι κατὰ πρᾶγμα ἀδύνατον εἰς εἰσᾶς.

21 Τὸτο δὲ τὸ γίνεσθαι οὐκ ἐκπεριμένεται, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νητεία.

22 Ἀναγεγραφομένοι δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μίλλαι ὁ υἱὸς τῆ ἀβήρου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.

23 Καὶ ἀπακτινεῦσιν αὐτὸν; καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. Καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.

24 Ἐλθόντι δὲ αὐτῶν εἰς Καισαρείαν, προσῆλθον αὐτὰ διδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ, καὶ εἶπεν· Ὁ διδάσκαλος ὑμῶν ἢ τελεῖ τὰ διδραχμα;

25 Λέγει· Ναι. Καὶ ὅτι εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προέφθασεν πρὸς τὸν Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοι δοκεῖ, Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι τέλη, ἢ κτήσων; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν; ἢ ἀπὸ τῶν ἄλλοτρίων;

26 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Ἀπὸ τῶν ἄλλοτρίων. Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀγαγε ἐλευθεροῖσιν αἱ υἱοί.

27 Ἴνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτοὺς, παρευθεῖς εἰς τὴν θάλασσαν, βάλε ἄγκυρον, καὶ τὸ ἀναβάττα πρῶτον ἰχθὺν ἄρῃ καὶ ἀποιξίας τὸ γόμα αὐτῷ, κέρκισκος· γατῆρα· ἐκείνοι λαβὼν, δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἡμῶ καὶ σὺ.

21 Ἀμὲν ἐγὼ τὸ γίνεσθαι εὐγίην, παρὰ μὴ προσευχῆν καὶ μὴ νητείας.

22 Καὶ ἐκίθη ὅπῃ ἰστανωγράφονται αὐτοὶ εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰπὼντος ὁ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ ἀβήρου μίλλαι τὰ παραδοθῆ εἰς τὰ χεῖρα τῶν ἀνθρώπων.

23 Καὶ δόλωσι τὸν φουρέσιν, καὶ εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀνασταθῆ. καὶ ἐλυπήθησαν πολλῶ.

24 Καὶ ὅταν ἦλθασιν εἰς τὴν Καισαρείαν, ἐκείνοι, ὅπῃ ἐμάζονται τὰ διδραχμα, ἦλθασιν εἰς τὸν Πέτρον, καὶ εἶπεν· δὴν πληρῶνται ὁ διδάσκαλος σοὺς τὸ δόσιμον τῶν διδραχμῶν;

25 Λέγει ὁ Πέτρος, ναι, καὶ ὅταν ἐμβῆκει εἰς τὸ σπῆτι, τὸν ἰσρόλαβον ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει τῷ· ἴθι σὺ φαίνεται, Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ ποίως κέρκισι δόσιμα, ἢ κῆισοι; ἀπὸ τῆς υἱότητος, ἢ ἀπὸ τῆς ξένου;

26 Λέγειται ὁ Πέτρος· ἀπὸ τῆς ξένου. λέγειται ὁ Ἰησοῦς· ἐλευθεροὶ λοιπὸν εἶναι οἱ υἱοί.

27 Ἀμὲν διὰ τὰ μὴν τῆς σκανδαλίσωμεν, σῆρε εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ῥίξει τὸ ἄγκυρον σου, καὶ τὸ πρῶτον ψάρι, ὅπῃ εὐγίη, κίασίτο, καὶ ἄνοιξι τὸ γόματι, καὶ θέλεις εὐρεῖ ἴνα γατῆρα· κέρκισοντας ἐκείνον, δὸς τῆς τὸν διὰ λόγῳ καὶ διὰ λόγῳ.

Κεφ. ιη'. 18.

ΕΝ ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσήλ-
θον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ,
λέγοντες· Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν
ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἡραυῶν;

2 Καὶ προσκαλισάμενοι· ὁ
Ἰησοῦς παιδίον, ἔησεν αὐτὸ ἐν
μίση αὐτῶν·

3 Καὶ εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ἰὰν μὴ γραφῆτε, καὶ γέ-
νηθε ὡς τὰ παιδιά, ἢ μὴ εἰσ-
έλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
ἡραυῶν.

4 Ὅστις ἔν ταπεινώσει ἑαυ-
τὸν ὡς τὸ παιδίον τῆτο, ἕτος
ἐστὶν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῶν ἡραυῶν.

5 Καὶ ὅς ἐάν διξῆται παιδίον
τοῦτοῦ ἐν ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου,
ἐμὲ δέχεται.

6 Ὅς δ' ἂν σκανδαλίση ἕνα
τῶν μικρῶν τούτων, τῶν πι-
τευόντων εἰς ἐμὲ, συμφέρει αὐ-
τῷ, ἵνα κρημασθῇ μύλ· ὀνι-
κὸς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ,
καὶ καταποτισθῇ ἐν τῷ πι-
λάγει τῆς θαλάσσης.

7 Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν
σκανδάλων· ἀνάγκη γάρ ἐστιν
ἰλθεῖν τὰ σκάνδαλα· ὅλην ἕαί
τῷ ἄνθρωπῳ ἐκείνῳ, δι' ἃ τὸ
σκάνδαλον ἔρχεται.

8 Εἰ δὲ ἡ γὰρ σὺ, ἢ ὁ πῶς
σὺ σκανδαλίζεις σὲ, ἔκκοψον

ΕΙΣ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἤλ-
θαν οἱ μαθητάδες εἰς τὸν
Ἰησοῦν, λέγοντες· τίς ἄρα εἶναι
μεγαλότερος· εἰς τὴν βασιλείαν
τῶν ἡραυῶν;

2 Καὶ προσκαλισάμενοι· ὁ
Ἰησοῦς ἕνα παιδίον, ἔησεν το
εἰς τὴν μίσητους.

3 Καὶ λέγει· βέβαια σὰς
λέγω· ἂν δὲν γυρίσῃτε, νὰ γε-
νῆτε ὡσαν ἰὰ μικρὰ παιδιά,
δὲν θέλετε ἔμβει εἰς τὴν βασι-
λείαν τῶν ἡραυῶν.

4 Ὅποι· λοιπὸν ταπεινώ-
σαι τοῦ λόγου, ὡσαν τὸ παιδί
ἰτῆτο, ἐκεῖν· εἶναι μεγαλι-
τερος· εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
ἡραυῶν.

5 Καὶ ὅποι· διχθῆ ἕνα
παιδί τίτοιαι λογῆς, διὰ ὄνο-
μάμου, ἐμίνα δέχεται.

6 Ἀμὴ ὅποι· σκανδαλί-
ση ἕνα ἀπὸ τῶν μικρῶν ἰτότους,
ὅπῃ πιστεύωσιν εἰς ἐμίνα, κα-
λίτερόντε εἶναι, νὰ κρημασθῇ
πίτρα τῷ μύλῳ εἰς τὸν λαιμό-
τε, καὶ νὰ καταποτισθῇ εἰς
τὸ πύλαγ· τῆς θαλάσσης.

7 Ἀειλύμονι εἰς τὸν κόσμον
ἀπὸ τὰ σκάνδαλα· Διατι ἀ-
νάγκη εἶναι νὰ ἰλθῶσιν τὰ σκάν-
δαλα· ὅμως ἀειλύμονι εἰς τὸν
ἄνθρωπον ἐκείνον, ἀπὸ τὸν
ὅποιον ἔρχεται τὸ σκάνδαλον.

8 Ἀμὴ ἂν σὲ σκανδαλίζῃ
τὸ χέρισυ, ἢ τὸ ποδάρισυ,

εἶτα, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ κα-
λόν σοι ἐστὶν εἰσαλεῖν εἰς τὴν
ζῆν κυλόν ἢ κυλλόν, ἢ δύο
χίρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα
βλαῖσθαι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

9 Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμὸς σοῦ
σκανδαλίξαι σε, ἔξελαι αὐτόν,
καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ. καλόν σοι
ἐστὶ μωφθαλμοῦ εἰς τὴν ζῆν
εἰσαλεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμὸς
ἔχοντα βλαῖσθαι εἰς τὴν γέεν-
ναν τὸ πυρὸς.

10 Ὁρατε, μὴ καταφρο-
νίσαι ἐπὶ τῶν μικρῶν τούτων·
λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι
αὐτῶν ἐν ἑρανοῖς διὰ παντὸς
βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πα-
τρὸς μου, τῷ ἐν ἑρανοῖς.

11 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

12 Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἵαν γίνη-
ται ἕν ἀνθρώπου ἑκατὸν πρό-
βαία, καὶ πωληθῆ ἓν ἐξ αυ-
τῶν ἕχι ἀφείξαι τὰ ἐπιτηκωσια-
σμία, ἐπὶ ταῖς ἔρη πνευθεῖς,
ζητῶ τὸ πωλασόμενος;

13 Καὶ ἵαν γίνηται εὐρεῖν
αὐτὸ, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι
χαίρει ἐκ' αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ
λοῖς ἐπιτηκωσιασμία, τοῖς μὴ
πωλασμένοις.

14 Οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα
ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν, τῷ

κόψῃαι, καὶ ῥίξῃαι ἀπὸ λόγου-
σοῦ καλύτερον εἶναι ἐὰν ἐμβῆς
εἰς τὴν ζῆν κυττός ἢ κυλός,
παρὰ ὅπῃ ἐὰν ἔχης δύο χίρας
καὶ δύο ποδάρια, καὶ ἐὰν βλα-
θῆς εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

9 Καὶ ἀτίσως καὶ τὸ μάτισσ
σε σκανδαλίξει. εὐγαλί καὶ
ῥίξει το ἀπὸ λόγουσοῦ καλίτε-
ρόσου εἶναι ἐὰν πᾶς μὲ ἕνα μάτι
εἰς τὴν ζῆν, παρὰ ἐὰν ἔχης
δύο μάτια, καὶ ἐὰν βλαθῆς εἰς
τὴν γέενναν τῷ πυρὸς.

10 Βλέπειτε ἐὰν μὴ κατα-
φρονίσαι κανίνα ἀπὸ τούτων
τῶν μικρῶν· διατὶ σᾶς λέγω
ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν εἰς τῶς
ἑρανοῖς βλέπουσι πάντα τὸ
πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου, ὅπῃ
εἶναι εἰς τῶς ἑρανοῖς.

11 Διατὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που ἦλθε ἐὰν σῶσῃ τὸ χαμίνοῦ.

12 Τί σᾶς φαίνεται; ἂν
τύχη κανίνας ἀνθρώπου· ἐὰν
ἔχη ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἐὰν
πωληθῆ ἕνα ἀπ' αὐτά· δὲν
ἀφίρει τὰ ἐπιτηῆτα ἐνία, καὶ
παιγέωντας εἰς τὰ ἔρη, γυρεύει
τὸ πωλασόμενος;

13 Καὶ ἂν τύχη ἐὰν τὸ εὐρη,
βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι περισ-
σότερον χαίρεται εἰς ἐκείνο,
παρὰ εἰς τὰ ἐπιτηῆτα ἐνία,
ὅπῃ δὲν ἐπωλασθῆσαν.

14 Τέτοιαις λογιῶν δὲν εἶναι
θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς

ἐν ἕρανις, ἵνα ἀπέλθαι εἰς τῶν μικρῶν τύτων.

15 Ἐὰν δὲ ἀμαρτήσῃ εἰς σὺ ὁ ἀδελφός σου, ἵπαγε, καὶ ἔλεγξον αὐτὸν μετὰ σου καὶ αὐτὸς μόνος ἴαται σου ἀκούσῃ, κἀμέρησας τὸν ἀδελφόν σου.

16 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παραλάβε μετὰ σου ἑτι-ἕνα ἢ δύο ἕνα ἐπὶ τὸ στόμα τῶν δύο μαρτύρων ἢ τριῶν καθὼς πάντες ῥήματα.

17 Ἐὰν δὲ παρακύσῃ αὐτὸν, ἐπίπετο τῇ ἐκκλησίᾳ ἵαται δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακύσῃ, ἔγω σοι ὡσπερ ὁ ἰθνηκός καὶ ὁ τελώτης.

18 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἴαται δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται διδεδυμένα ἐν τῷ ἕρανι καὶ ὅσα ἴαται λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λυθμένα ἐν τῷ ἕρανι.

19 Πάλιν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἴαται δύο ὑμῶν συμφωνήσωσι ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος, ἢ ἴαται αἰτήσονται, γιγνώσκειται αὐτοῖς παρὰ τῶν πατέρων μου, τῶν ἐν ἕρανις.

20 Οὐ γὰρ εἰσὶ δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἕνωμα, ἐκεῖ εἶμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.

21 Τότε προσελθὼν αὐτῶν ὁ Πίτρος, εἶπε Κύριε, πόσας ἀμαρτήσας εἰς ἡμᾶς ὁ ἀδελφός

σου, τοῦ ἐν ἕρανις, ἐὰν καθὼς ἴαται ἀπὸ τῶν μικρῶν τύτων.

15 Καὶ ἂν σφάλῃ ὁ ἀδελφός σου εἰς ἰσίναν, σίρει, καὶ ἔλεγξέτω ἀνάμειψόν σου καὶ ἐκείνη μοναχῶς ἂν σὺ ἀκούσῃ, κἀμέρησας τὸν ἀδελφόν σου.

16 Ἀμὴν ἴαται δὲ σὺ ἀκούσῃ, ἵπαγε μετὰ λόγου σου ἀκούε ἵνα ἢ δύο διὰ τὰ βεβαιωθῇ κάθε λόγος ἀπὸ στόματος δύο ἢ καὶ τριῶν μαρτύρων.

17 Καὶ ἂν παρακύσῃ καὶ αὐτὸς, ἐπίπετο εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἂν παρακύσῃ καὶ τῆς ἐκκλησίας, ἔχρηστον ὡσάντων ἰθνηκόν καὶ τὸν τελώτην.

18 Βέβαια σὰς λέγω ὅσα ἂν δήσητε ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, δίδωσιν εἶσθαι δευμένα εἰς τὸν ἕρανόν καὶ ὅσα λύσητε ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, δίδωσιν εἶσθαι λυμένα εἰς τὸν ἕρανόν.

19 Πάλιν βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ἂν συμφωνήσωσι δύο ἀπὸ σὰς ἀπάνω εἰς τὴν γῆν διὰ κάθε πράγματος, ἐκεῖ δίδωσιν ζητήσῃ, δίδωσιν τὸς γίνεσθαι ἀπὸ τῶν πατέρων μου, τῶν ἕρανιων.

20 Διατὶ ὅπου εἶσθαι δύο ἢ τρεῖς μαζωμένοι εἰς τὸ ἕνωμα μου, ἐκεῖ εἶμαι καὶ ἐγὼ εἰς τὸ μέσον.

21 Τότε ἔρχεται εἰς αὐτὸν ὁ Πίτρος, καὶ λέγει αὐτῷ, πόσας φορὰς ἐὰν μὴ πλάσῃ ὁ

με, καὶ ἀφήσω αὐτῶ; ἕως ἑπτάκις;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐ λέγω σοι, ἕως ἑπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά.

23 Διὰ τὸτο ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν ἑραυῶν ἀνθρώπων βασιλεῦ, ὃς ἐθέλησε συναρᾶσαι λόγῳ μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ.

24 Ἀρξαμένῳ δὲ αὐτῷ συναίρειν, προσεβλήθη αὐτῷ εἰς ὀφειλάς· μορίων ταλάντων.

25 Μὴ ἔχουσιν δὲ αὐτῷ ἀπαρῆναι, ἐπέλευσε αὐτὸν ὁ κύριος αὐτῷ παραῆναι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχε· καὶ ἀποδόθηται.

26 Περὶν ἔν ὁ δὲυλος προσεβλήθη αὐτῷ, λέγων· Κύριε, μακροθύμως ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω.

27 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τῷ δούλῳ ἐκεῖνου, ἀπέλυσε αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφήκεν αὐτῷ.

28 Ἐξελθὼν δὲ ὁ δὲυλος ἐκείνου, εἶρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὀφείλει αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπηγε, λέγων· Ἀπόδο μοι, ὅ, τι ὀφείλεις.

29 Περὶν ἔν ὁ σύνδουλός αὐτοῦ εἰς τὰς πόδας αὐτοῦ, παρ-

ἀδελφός μου, καὶ γὰρ τοῦ συγχωρήσει; ἕως ἑπτά φοραῖς;

22 Λέγουσι ὁ Ἰησοῦς· διὸ σὺ λέγω, ἕως ἑπτά φοραῖς, ἀλλὰ ἕως ἑβδομηκονταφοραῖς ἑπτά.

23 Διὰ τὸτο ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν ἑραυῶν ἕνα ἀνθρώπου βασιλεῦ, ὁ ὅποιος ἐθέλησε γὰρ κάμη λογαριασμοῦ μὴ τὸς δευτεράδιστον.

24 Καὶ ὡσαν ἄρχισι γὰρ λογαριάσει, τοῦ ἐφείρη ἕνας, ὅπῃ τῷ ἐχρηώσῃ δέκα χιλιάδας ἰάλαϊα.

25 Καὶ μὴν ἔχουσι γὰρ τὰ ἀποδόσει, ἐπρόσαξεν ὁ αἰθύντης γὰρ πεληθῆ καὶ αὐτὸς, καὶ ἡ γυναῖκά του, καὶ τὰ παιδιά του, καὶ ὅλα ὅσα εἶχεν· καὶ γὰρ ἀποδοθῆ τὸ χρέος.

26 Πίφτωντας λοιπόν ὁ δὲυλος ἐκεῖνου τὸν ἐπροσκύβια, λέγωντας· αἰθύντης, μακροθύμως σίμῃ, καὶ γὰρ σὺ τὰ δώσω ὅλα.

27 Καὶ ἐσπλαγχνισθῆ ὁ αἰθύντης τὸν δούλον ἐκεῖνον, καὶ ἀφῆσιντος, καὶ ἐχαρίσιντος καὶ τὸ χρέος τῷ.

28 Καὶ ἐγίνωντας ἕνα ὁ δὲυλος ἐκεῖνου, ἤρην ἕνα ἀπὸ τῶν συνδούλων του, ὁ ὅποιος τῷ ἐχρηώσῃ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ πιάτωντάς του ἐστραχώρει, λέγωντας· δόσῃ ἐκεῖνα ὅπῃ μὲ χρωσῶς.

29 Ἐπίσει λοιπόν ὁ σύνδουλός του εἰς τὰ ποδάρια του, καὶ τὸν

εκάλει αὐτὸν, λέγων· Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοῖ, καὶ πάντα ἀποδώσω σοι.

30 Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν· ἀλλ' ἀπειλῶν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἕως ἢ ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον.

31 Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ ἰὰ γινόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα· καὶ ἰδόντες διεσαφῆσαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γινόμενα.

32 Τότε προσκαλεσάμενοι αὐτὸν ὁ κύριος αὐτῷ, λέγει αὐτῷ· Δύλε ποιηεὶ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκίτην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με·

33 Οὐκ ἴδεις καὶ σε ἰληῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγὼ σε ἴλησα;

34 Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτῷ παρίδουκεν αὐτὸν τῆς βασανισταίης, ἕως ἢ ἀποδῶ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ.

35 Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἵνα μὴ ἀφῆτε ἕνα τῶ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν ἰὰ παραπτώματα αὐτῶν.

ἱπαρακάλοι, λέγοντας· μακροθύμηστέμι, καὶ ὅλα γὰ. σὺ τὰ πληρώσω.

30 Καὶ ἐκίτη· δὲν ἤθελεν· ἀλλὰ ἐπήγει, καὶ ἔβαλλέτον μέσα εἰς τὴν φυλακὴν, ἕως ἢ γὰ πληρώση τὸ χρέοςτου.

31 Βλέποντες δὲ οἱ σύνδουλοῖτε τὰ γινόμενα, ἐλυπήθηκαυ πολ- λῶ· καὶ ἤλθαι καὶ ἰφαιέρωσαν εἰς τὸν ἀυδέτητους καίαλε- πτωῖς ὅλα τὰ γινόμενα.

32 Τότε τὸν ἱκραξιν ὁ αὐδέ- τηκτου, καὶ λέγειτου· δύλε ποιη- ρὲ, ἐγὼ σὺ ἰχάρισα ὅλον ἐκί- τιο τὸ χρεῖ, ἰπειδὴ μὲ ἱπαρα- κάλοισς.

33 Δὲν ἱκριπι καὶ ἰσὺ γὰ λυπηθῆς τὸν σύνδουλοσου, κα- δὸς σὲ ἰλυπήθηκα καὶ ἐγὼ;

34 Καὶ ἰδυμῶθη ὁ αὐδέ- τηκτου, καὶ τὸν ἱπαραδουκεν εἰς τὴς βασανισταίης, ἕως ἢ γὰ δώ- ση ὅλοτου τὸ χρεῖ.

35 Τέτοιαις λογιῆς καὶ ὁ πατήρ μου, ὁ ἐράνιος, θέλει κά- με εἰς ἰσῶς, ἀν δὲν συγχωρέση ἀπὸ καρδιάς καδί ἰνας τὰ σφάλματα τῷ ἀδελφῆτου, ὅπῃ τῷ ἰσφαλι.

Κεφ. 18. 19.

ΚΑΙ ἔγινετο, ὅτι ἐτέλεισε ὁ Ἰησοῦς τὰς λόγους τούτους, μετήγει ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἤλθει εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας, πέραν τῷ Ἰορδάνου.

ΚΑΙ ἔγινετο, ὅταν ἐτελείωσι ὁ Ἰησοῦς τὰ λόγια ἐτέτα, ἱμετατόπισιν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἤλθει εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἰουδαίας, πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Εβρ. 19.

2 Καὶ ἐπαύθησαν αὐτῷ ἦσαν πολλοὶ καὶ ἰθαρέτους αὐτὸς καὶ.

3 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι, πεφάσμενοι αὐτὸν καὶ λέγοντες αὐτῷ· Εἰ ἔξεστι ἀφήνω ἀπαυθῆσαι τὴν γυναῖκα με αὐτὸ κατὰ πᾶσας αἰτίας;

4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐταῖς· Οὐκ ἀνάγνωτε, ὅτι ὁ κτίσας ἀπ' ἀρχῆς, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτὰς;

5 Καὶ εἶπεν· Ἔσκεν τότε κατὰ λέξιν ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκαλλήσεται τῇ γυναίκι αὐτῆ· καὶ ἕσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

6 Ὡστε οὐκ εἰσι αἰοὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία· ὃ ἦ ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωρίζῃ.

7 Λέγουσιν αὐτῷ· Τί ἔν Μωϋσῆς ἐπέταξε δεῖναι βιβλίον ἀπορασίης, καὶ ἀπαυθῆσαι αὐτῷ;

8 Λέγει αὐταῖς· Ὅτι Μωϋσῆς κρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ἡμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπαυθῆσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν ἀπ' ἀρχῆς δι' ἃ γέγονεν ἔτσι.

9 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ὁς ἀπολυθῆσιν τὴν γυναῖκα αὐτῆ, εἰ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, καὶ γαμήσῃ ἄλλαν, μὲχᾶται· καὶ ὁ ἀπολυμένον

2 Καὶ τὸν ἀκαλύθησαν πολὺ πλῆθος καὶ καὶ τὰς ἰατρούς.

3 Καὶ ἦλθασιν Φαρισαῖοι, δουμείζοντες, καὶ λέγοντες εἰς αὐτόν· Ἄν ἡμῶν ἄνθρωπος τὸν ἄρσεν καὶ τὴν θῆλυ τὴν γυναῖκα τὴν κατὰ πᾶσας αἰτίας;

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἰπὼν· Δὶν ἰδιαβάσῃτε, ὅτι ἐκείνους, ὅπως ἔκαμε τὸν ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, τὸν ἄρσεν καὶ τὸν θῆλυ καὶ ἕσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

5 Καὶ εἶπεν διὰ τούτων τὸν ἀφορμὴν δεῖναι ἀφήσει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ δεῖναι προσκαλληθῆναι μετὰ τὴν γυναῖκα καὶ δεῖναι εἶναι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

6 Τόσους ὅπως δεῖν εἶναι πλείον δύο, ἀλλὰ μία σάρκα· ἐκείνους λοιπὸν, ὅπως ὁ Θεὸς ἕσμεξεν, ἄνθρωπος ἄς μὴ τὸ χωρίζῃ.

7 Λέγουσιν· Διατί λοιπὸν ὁ Μωϋσῆς ἐπαράγγειλε τὰ δεῖναι διαζύγιον, καὶ τὰ τὸν χωρίζῃ;

8 Λέγει· ὅτι ὁ Μωϋσῆς διὰ τὴν σκληροκαρδίαν τῶν ἀνθρώπων ἔδωκεν ἄδειαν τὰ χωρίζεσθαι ταῖς γυναῖκάς· ἀμὴ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς δεῖν εἶναι ἕσμεξεν.

9 Ἀμὴ ἐγὼ σὰς λέγω ὅτι ὅποιος χωρισθῆναι τὴν γυναῖκα του, εἴσω ἀπὸ πορνείας, καὶ ἕσμεξῃ ἄλλαν, γίνεται μοιχρὸς καὶ ἐκείνη, ὅπως ἔσμεξεν.

γαμήσας, μοιχῶται.

10 Λέγουσι αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ· Εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τῷ ἀνθρώπῳ μετὰ τῆς γυναικός, ὅς συμφέρει γαμῆσαι.

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τούτων, ἀλλ' οἷς δέδοται.

12 Εἰσὶ γὰρ εὐνῆχοι, οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν αὐτῶν· καὶ εἰσιν εὐνῆχοι, οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· καὶ εἰσιν εὐνῆχοι, οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν ἑρραῶν. Ὁ δυνάμενος χωρεῖν, χωρεῖτω.

13 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ παῖδια, ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῆ αὐτοῖς, καὶ προσεύξεται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπίλιψαν αὐτοῖς·

14 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφεςτε τὰ παῖδια, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἔλθεῖν πρὸς με· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ἑρραῶν.

15 Καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἰεκορεύθη ἐκείθεν.

16 Καὶ ἰδοὺ, εἰς προσελθὼν, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα ἔχω ζῶν ἀιώνιος;

17 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τί με

δρευθῆ γυναῖκα· ἐπιχωρῶσμίην, γίνεται μοιχός.

10 Λέγουσι οἱ μαθηταὶς τε· ἂν εἶναι τέτοιαις λογῆς ἡ ἀφορμὴ τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικάτου, διὸ εἶναι συμφέροι ἡ ὑπανδρευθῆ.

11 Καὶ αὐτὸς τὰς εἶπεν· ἐτῆτοι τὸν λόγον ὅλοι διὸ ἡμπορεῖν ἡ τὸν χωρεῖσιν, ἀλλὰ ἐκεῖνοι, εἰς τὰς ὁποῖαις ἐδόθη.

12 Διατὶ εἶναι εὐνῆχοι, ὁπῶ ἐγενήθηκαὶ ἐτῆ ἀπὸ τῆς κοιλίας τῆς μάναςτων· καὶ εἶναι εὐνῆχοι, ὁπῶ εὐνουχίσθησαν ἀπὸ τῆς ἀνθρώπων· καὶ εἶναι εὐνῆχοι, ὁπῶ εὐνούχισαν τοῦ λόγου τῆς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν ἑρραῶν. ἐκεῖνοι, ὁπῶ ἡμπορεῖ ἡ χωρεῖσιν, ἂς χωρεῖσιν.

13 Τότε τοῦ ἔφερεν μικρὰ παῖδια, ἡ βάλλη ἡ χερίατε ἀπάνω, καὶ ἡ εὐχθῆ· καὶ οἱ μαθηταὶτε τὰ ἰερωπῆσαν.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἄφεςτε ἡ παῖδια, καὶ μὴ τὰ ἡμποδοξίτε ἡ ἔλθεν εἰς ἡμένα· διατὶ τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν ἑρραῶν.

15 Καὶ βάνωϊας ἡ χερίατε ἀπάνω εἰς ἡ παῖδια, ἡδὶβη ἀπ' ἐκεῖ.

16 Καὶ εὐθύς ἡλθεν ἡνας, καὶ λέγουτε· διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί καλοὶ ἡ κάμω, διὰ ἡ ἔχω ζῶν ἀιώνιος;

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει,

λέγει αγαθός; ἔδειξ ἀγαθός,
 ἢ μὴ εἶς, ὁ Θεός. εἰ δὲ θέλεις
 ἐπισκεῖσθαι εἰς τὴν ζῆν, τήρησον
 τὰς ἐπιτάχαις.

18 Λέγει αὐτῷ· Ποίαις; Ὁ
 δὲ ἰησοῦς εἶπε· Τό· Οὐ φοιεύ-
 σεαι· Οὐ μοιχεύσεις· Οὐ κλέ-
 ψεις· Οὐ ψευδομαρτυρήσεις·

19 Τίμα τὸν πατέρα σου,
 καὶ τὴν μητέρα. καὶ· Ἀγαπή-
 σεαι τὸν πλησίον σου ὡς σεαυ-
 τόν.

20 Λέγει αὐτῷ ὁ καισικῶ·
 Πάντα ταῦτα ἐφύλαξά μιν· ἐκ
 νόμου τὸς μου· τί ἐτι ὑπερῶ;

21 Ἐφη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· Εἰ
 θέλεις τέλει εἶναι, ὑπάγει,
 πᾶσαι σου τὰ ἰσάροχοντα,
 καὶ δὲς πτωχοῖς· καὶ ἔχεις
 δυνατοὶ εἰς ἕρανον· καὶ δεῦρο,
 ἀκαλύθη μοι.

22 Ἀκούσας δὲ ὁ καισικῶ·
 τὸν λόγον, ἀπῆλθε λυπημένῶ·
 ἔτι γὰρ ἔχειν κτήματα πολλά.

23 Ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπε τοῖς
 μαθηταῖς αὐτῶ· Ἀμὴν λέγω
 ἰμῶν, ὅτι δύσκολαις πλέσι
 ἐπισκεῖσθαι εἰς τὴν βασιλείαν
 τῶν ἑρανωῶν.

24 Πάλιν δὲ λέγω ὑμῶν· εὐ-
 κοπύτερον ἐστὶ κάμηλος διὰ
 τρυπίματῶ· ῥαφίδῶ· διελ-
 θῆναι, ἢ πλέσι εἰς τὴν βασιλεί-

ῆ μὴ λέγει ἀγαθός; καισικαι
 δὲν εἶναι ἀγαθός, παρὰ ἑνα,
 ὁ Θεός. ἀμὴ ἂν θέλεις τὰ ἔμπε
 εἰς τὴν ζῆν, φύλαξε τὰς
 παραγγελίας.

18 Λέγειτε· ποίαις; καὶ ὁ
 ἰησοῦς λέγει· τό· τὰ μὴν φοιεύ-
 σεαι· τὰ μὴν μοιχεύσεις· τὰ
 μὴν κλέψης· τὰ μὴν ψευδο-
 μαρτυρήσεις.

19 Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ
 τὴν μητέρα σου. καὶ· τὰ ἀγα-
 πῶς τὸν γίγναό σου ὡσαν καὶ
 τοῦ λόγου σου.

20 Λέγειν ἰκαιῶ· ὁ νό-
 ῖτῶτα ὅλα τὰ ἐφύλαξα ἀπὸ
 τὴν νόμῶν μου· ἢ μὴ λείπει
 ἀκόμι;

21 Λέγειτε ὁ ἰησοῦς· ἂν
 θέλεις τὰ γινῆς τέλει, σύρει,
 πύλοισι, εἰ τί και ἂν ἔχεις, καὶ
 δόστα εἰς τὸς πτωχοῖς· καὶ θέ-
 λεις ἔχει πλέτοι εἰς τὸν ἕρα-
 νόν· και ἔλα ἀκαλύθη μοι.

22 Και ὁ νό-
 ῖτῶ, ὡσαν ἔκουσε
 τὸν λόγον, ἰδέθη λυπημένῶ·
 διατὶ εἶχε πολλά πράγματα.

23 Και ὁ ἰησοῦς λέγει εἰς τὸς
 μαθητάδισιν· εἶβαινα σῶς λέ-
 γω, ὅτι πλέσι· δύσκολαι θέ-
 λει ἔμπει εἰς τὴν βασιλείαν
 τῶν ἑρανωῶν.

24 Και πάλιν λέγουσας· εὐ-
 κολότερον εἶναι ἢ κάμηλῶ τὰ
 περάση ἀπὸ τὴν τρυπίκα τῆς βι-
 λόνας, παρὰ ὁ πλέσι· τὰ

αν τῷ Θεῷ εἰσαυθύνῃ.

25 Ἀκούσατες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ, ἐξεπλήσθησαν σφόδρα, λέγοντες· Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι;

26 Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Παρὰ ἀνθρώπου τῦτο ἀδύνατον ἐστίν, παρὰ δὲ Θεοῦ πάντα δυνατὰ ἐστί.

27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Ἰδὼ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολυθήσασμέν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν;

28 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἄμην λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμαῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτῷ, καθίσισθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλαὰς τοῦ Ἰσραὴλ.

29 Καὶ πᾶς ὃς ἀφήκει οἰκίας, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἔσκειν τῷ ἐνόματός μου, ἐκατοσταπλασίονα λήψεται, καὶ ζῶν αἰώνιον κληρονομήσει.

30 Πολλοὶ δὲ ἴσονται πρῶτοι, ἴσχαλιοὶ καὶ ἴσχατοι, πρῶτοι.

ἡμῶν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ ἀκούσαντες τοὺς μαθητάς του, ἐθαύμασαν καλὰ πολλὰ, καὶ ἔλεγον· ποῦ τὸ λοιπὸν ἠμπορεῖ τὰ σωθῆναι;

26 Καὶ βλέπων αὐτούς ὁ Ἰησοῦς, λέγει· τῦτο εἶναι ἀδύνατον εἰς τὸν ἀνθρώπου, ἀμὲν εἰς τὸν Θεὸν εἶναι ὅλα δυνατὰ.

27 Τότε ἀποκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπεν· ἰδὼ, ἡμεῖς ὅπου ἀφήσαμεν ὅλα, καὶ σε ἀκολουθήσαμεν· τί λοιπὸν θίλλει μᾶς γίνεσθαι;

28 Λέγει οὖν ὁ Ἰησοῦς· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἰσοῦς, ὅπου μὲ ἀκολουθήσετε, εἰς τὴν ἀπαγγέλλομαι, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτῷ, θίλλετε καθίσητε καὶ ἰσοῦς εἰς δώδεκα θρόνους, τὰ κρίνετε τὰς δώδεκα φυλαῖς τοῦ Ἰσραὴλ·

29 Καὶ κάδι εἶναι, ὅπου ἀφήκει σπήτια, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ παιδίον, ἢ χωράφια, διὰ τὸ ἐνομασθῆναι, ἐκατοσταπλασίονα θίλλει τὰ πάροις, καὶ θίλλει κληρονομήσει καὶ αἰώνιον.

30 Καὶ πολλοὶ πρῶτοι θίλλομαι γίνεσθαι ὑπεροχῶν καὶ ὑπεροχῶν, πρῶτοι.

Κεφ. κ'. 20.

Ο Μία γάρ ἔστι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀποδιδόναι οὐκ ἀποδοτέα, ὅτις ἐξῆλθεν ἅμα πρὸς μισθώσασθαι ἑργάτας ὡς τὸ ἀμπελῶνα αὐτῶ.

2 Συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἑργατῶν ἐκ δειπνῆς τῆς ἡμέρας, ἀπέστειλε αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτῶ.

3 Καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλως ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀεργούς.

4 Καί τινες ἔπειθ' Ἰησοῦ καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ ἀμπελῶνα· καὶ ὁ ἰὼν ἡ δίκαιος, δώσω ἡμῖν.

5 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἑνάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως.

6 Περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλως ἐστῶτας ἀεργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί ὕδὲ ἐρίκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀεργοί;

7 Λέγουσιν αὐτῶ· Ὅτι ὕδεις ἡμᾶς ἰμισθώσατο· λέγει αὐτοῖς Ἰησοῦς καὶ ἡμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἰὼν ἡ δίκαιος, λέψομεθα.

8 Ὁ φύλαξ δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τῷ ἀμπελῶνι τῷ ἐπιτρέψω αὐτῷ· Κάλισσον τὴς

Δ Ιαὼ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὁμοιάζει ἵνα ἀνθρωπῶν οἰκοκύριος, ὁ δευῶν εὐγῆκεν τὴν αὐγὴν ἀπὸ τοῦ σπυτίου καὶ τοῦ γοηχῆσαι ἑργάτας διὰ τὸ ἀμπελίτω.

2 Καὶ ἰσομύνησεν μετὰ τῶν ἑργάτας ἀπὸ ἵνα δειπνῆς τῆς ἡμέρας, καὶ ἐστειλῆντες εἰς τὸ ἀμπελίτω.

3 Καὶ εὐγῆκεν εἰς τὴν τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλως, ὅπῃ ἐρίκατο αὐτοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ.

4 Καὶ τὸς εἶπε· σύρτε καὶ ἰσπίς εἰς τὸ ἀμπελί· καὶ ὁ, τι εἶναι τὸ δίκαιος, δέλω σᾶς τὰ δώσω.

5 Καὶ ἰδίβησας καὶ ἐκρίνω. πάλιν εὐγῆκε τὴν ἕκτην καὶ τὴν ἑνάτην ὥραν, καὶ ἔκαμεν ὁμοίως.

6 Καὶ εὐγῆκεν εἰς τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, εὗρεν καὶ ἄλλως, ὅπῃ ἐρίκατο αὐτοὺς ἀεργοί, καὶ λέγει αὐτοῖς διαίτησθε· οὐκ ἔστιν ἔτι ἔργον ἡμῶν ἄλλο, ἀλλὰ ἡμεῖς ἰμισθώσασθε· οὐκ ἔστιν ἔτι ἔργον ἡμῶν ἄλλο, ἀλλὰ ἡμεῖς ἰμισθώσασθε· οὐκ ἔστιν ἔτι ἔργον ἡμῶν ἄλλο, ἀλλὰ ἡμεῖς ἰμισθώσασθε· οὐκ ἔστιν ἔτι ἔργον ἡμῶν ἄλλο, ἀλλὰ ἡμεῖς ἰμισθώσασθε.

7 Καὶ λέγει αὐτοῖς· διαίτησθε· οὐκ ἔστιν ἔτι ἔργον ἡμῶν ἄλλο, ἀλλὰ ἡμεῖς ἰμισθώσασθε· οὐκ ἔστιν ἔτι ἔργον ἡμῶν ἄλλο, ἀλλὰ ἡμεῖς ἰμισθώσασθε· οὐκ ἔστιν ἔτι ἔργον ἡμῶν ἄλλο, ἀλλὰ ἡμεῖς ἰμισθώσασθε.

8 Καὶ ὡσαν ἰβραάδισαι, λέγει ὁ κύριος τῷ ἀμπελῶνι εἰς τὸν ἐπιτρέψω αὐτῷ· Κάλισσον τὴς

εργάτας, καὶ ἀπόδο^ϛ αὐτοῖς τὸν μισθὸν, ἀρξάμενοι^ϛ ἀπὸ τῶν ἰσχατῶν, ἕως τῶν πρώτων.

9 Καὶ ἰδόντες οἱ περὶ τὴν ἰνδικάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον.

10 Ἐλθόντες δὲ οἱ πρώτοι, ἰσόμεσαν, ὅτι πλείονα ληφόνται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον.

11 Λαβόντες δὲ ἰγόγγυζον ἀλλὰ τῷ οἰκοδοσκότῃ,

12 Λέγοντες· Ὅτι ὕτοι οἱ ἰσχατοὶ μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσως ἡμῖν αὐτὰς ἐποίησας, τοῖς βασιάσασι τὸ βάρος^ϛ τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύσωνα.

13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν ἐπὶ αὐτῶν· Ἐταῖροι, οὐκ ἀδικῶ σὶ· ἔχει δηνάριον συνειφώνησάς μοι;

14 Ἄρον τὸ σόν, καὶ ὑπάγε· θέλω δὲ τίτῳ τῷ ἰσχατῷ δοῦμαι ὡς καὶ σοί.

15 Ἡ οὐκ ἔξεσί μοι ποιῆσαι, ὃ θέλω ἐν τοῖς ἰμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου ποτηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι;

16 Οὕτως ἔσονται οἱ ἰσχατοὶ, πρώτοι· καὶ οἱ πρώτοι, ἰσχατοὶ· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

εργάτας, καὶ πλήρωσίτους, ἀρχίζοντες ἀπὸ τῶν ὑστερινῶν, ἕως τῶν πρώτων.

9 Καὶ ἦλθαν ἰκεῖνοι, ὅπῃ ἐπῆραν εἰς τὴν ἰνδικάτην ὥραν, καὶ καθένας ἐπῆρει ἀπὸ ἑνα δηνάριον.

10 Καὶ ὡσὰν ἦλθαν οἱ πρώτοι, ἰλόγιασαν, ὅτι θέλῃσι πάρει περισσώτερον· καὶ ἐπῆραν καὶ αὐτοὶ ἀπὸ ἑνα δηνάρι.

11 Καὶ ὡσὰν τὸ ἐπῆραν, ἰγόγγυζαν ἰνασίον εἰς τὸν σπηλοσοικοκύρη,

12 Λέγοντες· ὅτι ἐπῆτοι οἱ ὑστερινοὶ ἑκάματ μίαν ὥραν, καὶ τὴς ἑκαμῆς ἴσα μετεμαῆς, ὅπῃ ἰβασάξαμεν τὸ βάρος^ϛ τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ καῦμα;

13 Καὶ ἰκεῖν^ϛ ἀπεκρίθη καὶ λέγει εἰς ἑνα ἀπ' ἰκεῖνους· φίλε, δὲν σὶ ἀδικῶ τίποτις· δὲν ἰσυμβάσθης μετ' ἡμένα διὰ ἑνα δηνάρι;

14 Ἐπαρε τὸ ἰδικόνσε, καὶ σύρε εἰς τὸ καλόν· θέλω γὰρ δώσω καὶ τίτῳ τῷ ὑστερινῷ ὡσὰν καὶ ἰσίνα.

15 Ἡ δὲν ἔχο ἔξυσίαν γὰρ κάμω ἰκεῖνο, ὅπῃ θέλω εἰς τὰ ἰδικάμω; ἂν εἶναι τὸ μάτι σου ποτηρόν; διατὶ ἐγὼ εἶμαι ἀγαθός;

16 Τέτοιαις λογῆς οἱ ὑστερινοὶ θέλῃσι γίνεαι πρώτοι· καὶ οἱ πρώτοι, ὑστερινοὶ· διατὶ πολλοὶ εἶναι καλεσμένοι, ἀμὲν ὀλίγοι εἶναι διαλεγμένοι.

17 Καὶ ἀναβαίουν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσόλυμα, παρέλαβε τὸς δώδεκα μαθητὰς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·

18 Ἴδὲ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι, καὶ πετακρυώσουσιν αὐτὸν θανάτου.

19 Καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς Ἰουδαίοις ἕως τοῦ ἐμπαῖξαι καὶ μαρτυρῆσαι καὶ γαυρῶσαι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

20 Τότε προσήλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζηβεδαίου, μίλα τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνῶσα, καὶ αἰτῶσα τι παρ' αὐτῷ.

21 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Τί θέλεις; λέγει αὐτῇ· Εἰπέ, ἵνα καθίσωμεν ὅπου οἱ δύο υἱοὶ μου, εἷς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἷς ἐξ ἐπιπέρας, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

22 Ἀπεκρίθεις δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐα εἴδατε τί αἰτιῶθε· θέλωθε ὅπου ἔσονται οἱ υἱοὶ μου, ὁ ἐκ δεξιῶν καὶ ὁ ἐκ ἐπιπέρας, ὁ ἐκ δεξιῶν βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; λέγουσιν αὐτῇ· Δυναμίθε.

23 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον μου πίνειτε, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ

17 Καὶ ἀναβαίοντες ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, ἐπέφη τὸς δώδεκα μαθητὰς κατὰ μόνας εἰς τὴν γράταν καὶ λέγειτε·

18 Νὰ, ἐπεὶ ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θίλει παραδοθῆναι εἰς τὰ χεῖρα τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων, καὶ θίλει τὸν κάλακριν εἰς θάνατον.

19 Καὶ θέλει τὸν παραδῶσαι εἰς τὰ Ἰουδαῖα, ἵνα τὸν παραπαίξουν, καὶ ἵνα τὸν δέξων, καὶ ἵνα τὸν γαυρώσων· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ θίλει ἀναστῆναι.

20 Τότε ἦλθεν εἰς αὐτὸν ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζηβεδαίου, μαζί με τὰς υἱήτεκας, προσκυνῶσα, καὶ ζητῶσα κάποιον τι παρ' αὐτόν.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς λέγει· τί θέλεις; λέγειτε· εἰπέ, δὲ ἵνα καθίσωμεν οἱ δύο ἐπιπέρας υἱοὶ μου, ἕνας ἐκ δεξιῶν σου, καὶ ἄλλος ἐκ ἐπιπέρας εἰς τὴν βασιλείαν σου.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει· δὲ ἐξείρετε τί ζητεῖτε· θέλωθε ἵνα πῖνετε τὸ ποτήριον, ἐπεὶ ἐγὼ μίλλω ἵνα πῖω, καὶ τὸ βάπτισμα, ἐπεὶ ἐγὼ βαπτίζομαι, ἵνα βαπτισθῆτε; λέγειτε τε· Δυναμίθε.

23 Καὶ λέγειτε τὸ ποτήριον μου θίτετε, καὶ τὸ βάπτισμα, ἐπεὶ βαπτίζομαι, θίτετε βαπτισθῆναι ἡμεῖς τὸ ἴδιον

διξιῶν μου καὶ ἐξ ἰουδιῶν μου, ἔκ ἔστιν ἰμὸν δύναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμαται ὑπὸ τῷ πατρὸς μου.

24 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἠγαλιάκησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν.

25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτούς, εἶπεν· Οἴδατε, ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.

26 Οὐχ ἔτως δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐστιν θέλη ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔστω ὑμῶν διάκονος·

27 Καὶ ὅς ἐστιν θέλη ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑμῶν δούλος·

28 Ὡς περὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἤλθε διακοπῆσαι, ἀλλὰ διακοπῆσαι, καὶ δύναι τὴν ψυχὴν αὐτῆ ὑπὲρ αὐτῆ πολλῶν.

29 Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Ἱεριχώ, ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος·

30 Καὶ ἰδὼν δύο τυφλοὺς καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει, ἔκραξαν, λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, υἱὸς Δαβὶδ·

31 Ὁ δὲ ὄχλος ἐπίβησεν αὐτοῖς, ἵνα σιωπήσωσιν· οἱ δὲ μείζον ἔκραζον, λέγοντες·

καδίσιτε ἀπὸ τὴν δεξιάν μου καὶ ἀπὸ τὴν ἄριάν μου, διὸ εἶναι ἰδικόν μου γὰρ τὸ δῶσω, ἀλλὰ εἰς ἰκείνας, ὅπῃ ἠτοίμασθαι ἀπὸ τὸν πατέρα μου.

24 Καὶ ἀκούσαντες τοὶ δέκα, ἀδημόνησαν διὰ τῶν δύο ἀδελφῶν.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἔκραξε, καὶ εἶπεν· ἰξυρίζετε, ὅτι ἰκείνοι, ὅπῃ ἀυδεντεύουσιν ἰὰ ἔθνη, τὰ κατακυριεύουσιν, καὶ οἱ μεγάλοι ἀυδεντεύουσιν αὐτῶν.

26 Ἀλλὰ εἰς ἑσᾶς δὲν θέλει εἶσθαι ἔτσι· ἀμὴ ὅποιος θέλει γὰρ εἶναι μέγας εἰς ἑσᾶς, ἄς εἶναι ὑπηρετήσας.

27 Καὶ ὅποιος θέλει ἀνάμισθᾶσαι γὰρ εἶναι πρῶτος, ἄς εἶναι δούλος.

28 Καθὼς ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἤλθε γὰρ ὑπηρετηθῆναι, ἀλλὰ γὰρ ὑπηρετήσῃ, καὶ γὰρ βάλλῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆ εἰς ἔξαγώρῃσιν ἀντὶ πολλῶν.

29 Καὶ ἐγγίνουσις αὐτοῖς ἀπὸ τὴν Ἱεριχώ, τῷ ἀκολούθησεν λαὸς πολλός.

30 Καὶ γὰρ, δύο τυφλοὺς, ὅπῃ ἐκάθηναι εἰς τὴν γῶρταν, ὡσᾶν ἤκουσαν, ὅτι περὶ αὐτῶν Ἰησοῦς, ἔκραξαν, λέγοντες· ὦ ἀυδέτη, υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, λυπήσῃμας.

31 Καὶ ὁ λαὸς τῶν ἐπροσῆρῃ, διὰ γὰρ σιωπήσῃν· καὶ ἰκείνοι ἔκραξαν δυνατώτερᾶ· αὐ-

Ἐλθσω ἡμᾶς Κύριε, υἱὸς Δα-
βὶδ.

32 Καὶ γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἐφώνη-
σεν αὐτοῖς, καὶ εἶπε· Τι θέλο-
τε ποιῆσαι ἡμῖν;

33 Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἵνα
ἀνοχθῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί.

34 Σαδουκαῖοι δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐ-
τῶν· καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψαν
αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἠκο-
λύθησαν αὐτῶν.

Δίτη, υἱὲ τῷ Δαβὶδ, λυπή-
σεμας.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγάθη, καὶ
τὸς ἔκραξε, καὶ λέγουσας· τί
θέλιτε ποιεῖν ἡμῖν;

33 Λέγουσιν· ἀνιδίτη, ἵνα
ἀνοχθῶσιν τὰ μάτιαμάς.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς ἠλυπή-
θη, καὶ ἐψίασεν τὰ μάτιατάς·
καὶ παρευθὺς ἀνέβλεψαν τὰ
μαΐιατάς· καὶ τὸν ἀκολούθησαν.

Κεφ. κα. 21.

ΚΑΙ ὅτι ἤγγισαν εἰς Ἱερο-
σόλυμα, καὶ ἦλθον εἰς
Βεθσφαγῆ πρὸς τὸ ἄρσ· τῶν
ἰλαίων, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπίστειλε
δύο μαθητάς, λέγων αὐτοῖς·

2 Γνωρεύθητε εἰς τὴν κό-
μφαν, τὴν ἀπίσαντι ἡμῶν· καὶ
εὐθὺς ἐκείσθε ὄνοι δεξιμένην,
καὶ πῦλον μετ' αὐτῆς· λύσατε
αὐτὰς ἀγάγετέ μοι.

3 Καὶ ἂν τις ὑμῶν εἴπῃ τι,
ἰσῶτι, ὅτι ὁ Κύριος αὐτῶν
χρῆσται ἔχει· εὐθὺς δὲ ἀπογε-
λῶ αὐτοῖς.

4 Τῆτο δὲ ὅλος γέγονεν, ἵνα
πληρωθῆ τὸ ρηθὲν διὰ τῷ προ-
φήτῃ, λέγοντι·

5 Εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών·
Ἰδὲ, ὁ βασιλεὺς σου ἐρχεται· σου
πρᾶς, καὶ ἐπιβιβηκῶς ἐπὶ

ΚΑΙ ὅταν ἰσημῶσαν εἰς
τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἦλ-
θον εἰς τὴν Βεθσφαγῆ εἰς τὰ
ἄρσ· τῶν ἰλαίων, τότε ὁ Ἰησοῦς
ἀπίστειλε δύο μαθητάς, λέ-
γων αὐτοῖς·

2 Σύρτε εἰς τὴν χώραν
τῆς ἀντίκρουσας· καὶ παρευθὺς
θέλιτε εὐρεῖν μίαν ὄνον δεξιμένην,
καὶ ἵνα πηλᾶρι μαζὺ μί' αὐ-
τῆς· λύσετε καὶ φέρετέ με τά.

3 Καὶ ἂν σᾶς εἴπῃ τινὰς τί-
ποτες, θέλιτε εἰπεῖν, ὅτι ὁ αὐ-
θίτηστων τὰ χρειάζεται· καὶ
παρευθὺς θέλει τὰ εἶλεν.

4 Καὶ τῆτο ὅλος ἐγένετο, διὰ
ἵνα πληρωθῆ ἡκείνο, ὅπῃ ἰλα-
λήθη διὰ μέσου τῷ προφήτῃ,
ὅπῃ λέγει·

5 Εἶπατε εἰς τὴν θυγατέρα
τῆς Σιών· ἰδὲ, ὁ βασιλεὺς σου ὅπῃ
ἐρχεται ἰλαρῶς, καὶ καθα-
λᾶρις ἀπάνω εἰς τὴν ὄνον, καὶ εἰς·

ἄρον, καὶ πᾶλον υἱὸν ὑποζυγίου.

6 Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταί, καὶ ποιήσαντες καθὼς προστάξειν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,

7 Ἦγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πᾶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἰπικάθισαν ἐπάνω αὐτῶν.

8 Ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔγρωσαν ἑαυτῶν ἰὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἔγρῳνον ἐν τῇ ὁδῷ.

9 Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθῆντες, ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννά τῷ υἱῷ Δαβὶδ· εὐλογημένον ὁ ἐρχόμενον ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

10 Καὶ εἰσελθόντες αὐτῷ εἰς Ἱερουσόλυμα, ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα· Τίς ἐγὼ ἔσθι;

11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· Οὐτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὁ ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας.

12 Καὶ εἰσῆλθον ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν τῷ Θεῷ, καὶ ἐξέβαλε πάσης τῆς πωλῆντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπίζας τῶν κολλυβιστῶν κατέτριψε, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλῶντων τὰς περιστεράς.

τὸ πυλᾶρι τὸ παιδί τῷ ὑποζυγίῳ.

6 Καὶ παγίνοντες οἱ μαθηταί, ἔκαμιν καθὼς τῆς ἐπρόσταξεν ὁ Ἰησοῦς.

7 Καὶ ἤφεραν τὴν ὄνον καὶ τὸ πυλᾶρι, καὶ ἔβαλλαν ἐπάνω τὰ φορέματά τας, καὶ τὸν ἀπανκάθισαν εἰς αὐτά.

8 Καὶ ὁ περισσότερος ὄχλος ἔγρωσαν τὰ φορέματά τας εἰς τὴν γράταν· καὶ ἄλλοι ἔκοπαι κλαδία ἀπὸ τὰ δένδρα, καὶ ἔγρῳναν εἰς τὴν γράταν.

9 Καὶ οἱ ὄχλοι, ὅπῃ ἐπάγονται ὀμπροσθᾶ, καὶ ἰκίνοι, ὅπῃ ἀκολουθεῖσαι; ἔκραζαι, λέγοντες· Ὡσαννά τῷ υἱῷ Δαβὶδ· εὐλογημένον ὁ ἐρχόμενον ἐν ὀνόματι κυρίου· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

10 Καὶ ὅταν ἐμβῆκε μέσα εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, ἐσείσθη ὅλη ἡ πόλις, καὶ ἔλεγει· ποῖ εἶναι ἐστῆ;

11 Καὶ οἱ ὄχλοι ἔλεγον· ἐστῆ εἶναι Ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τῆς Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας.

12 Καὶ ἐμβῆκε μέσα ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν τῷ Θεῷ, καὶ ἐμγαλει ἐξῶ ὅλης ἰκίνας, ὅπῃ ἐπωλῆσαν καὶ ἀγοράζαν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ταῖς τραπίζαις τῶν σαραπίδων ἰγύρισον ἔκτω κάτω, καὶ τὰ θρόνια ἰκίνων, ὅπῃ ἐπωλῆσαν ἰὰ περιστερία.

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς. Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ ἐποιήσατε σπήλαιον λαῶν.

14 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ κωφοὶ ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ ἰθαύμασι αὐτῶς.

15 Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησι, καὶ τὰς παιδας κρίζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ λέγοντας, Ὡσαυτὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ, ἠγαπήθησαν.

16 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἀκύεις τί· ὅτι λέγεσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ναὶ· ὁδύποτε ἀνιγνῆτε, ὅτι ἐκ γόματός τῆς πύλης καὶ θαλαζῶντων κατηρέσσονται οἱ ἄνθρωποι;

17 Καὶ καταλιπὼν αὐτῶς, ἔβη ἐξ ἐκτὸς τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἠυλίσθη ἐκεῖ.

18 Πρώτας δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν, ἰκέλευσε.

19 Καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ εὗρεν ἔρυθρον ἐν αὐτῇ· εἰ μὴ φύλλα μόλις· καὶ λέγει αὐτῇ· Μικροῦ ἐκ σὲ καρπὸς γίνηται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράθη παραχρῆμα ἡ συκῆ.

20 Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταί, ἰθαύμασαν, λέγοντες· Πῶς παραχρῆμα ἐξηράθη ἡ συκῆ;

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· εἶναι γεγραμμένον· τὸ σπήλαιον οἴκου καλεσθῆναι σπήλι· τῆς προσευχῆς· καὶ ὑμεῖς τὸ ἱερόν τῶν λαῶν.

14 Καὶ ἦλθον εἰς αὐτὸν τυφλοὶ καὶ κωφοὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ τὰς ἰατρούς.

15 Καὶ ὡς αὐτοὶ εἶδαν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια, ὅσα ἐποίησαν, καὶ τὰ παιδία, ὅσα ἐκρίζον εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἔλεγον, ὡσαυτὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ, ἀγαπήθησαν.

16 Καὶ εἰπότες· ἀκύεις τί λέγεις ἐν τούτοις; καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἰαί· διὸ ἰδιαβάστε ποτε, ὅτι ἀπὸ τοῦ γόμου τῶν πύλων καὶ ἐκ τῶν θαλάσσης, ἐκέρσσονται οἱ ἄνθρωποι;

17 Καὶ ἀφίεντάς τας, ἐβῆ εἰς ἐκτὸς τῆς πόλεως, καὶ ἐκτῆγεν εἰς τὴν Βηθανίαν· καὶ ἐκέρσθη ἐκεῖ.

18 Καὶ τὸ ἰσχυρὸν κρίζωντας εἰς τὴν πόλιν, ἰκέλευσε.

19 Καὶ βλέπωντας μίαν συκίαν εἰς τὴν ὁδόν, ἐκτῆγεν εἰς ἐκείνην, καὶ διὸ εὗρεν ἐρυθρὸν καρπὸν εἰς αὐτήν, παρά μόνον φύλλα· καὶ λέγει τῇ· ὡς ἐκ σὲ μόνον καρπὸς γίνηται εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ παραχρῆμα ἐξηράθη ἡ συκία.

20 Καὶ ὡς αὐτοὶ εἶδαν οἱ μαθηταί, ἰθαύμασαν, καὶ εἶπον· πῶς παραχρῆμα ἐξηράθη ἡ συκία;

21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἵαν ἔχητε πίστιν, καὶ μὴ διακριθῆτε, ἢ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσαιτε, ἀλλὰ καὶ τῶ ὄρει τύτῳ εἰσηγεῖ· Ἀρῆθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γνησεται.

22 Καὶ πάντα ὅσα ἀναιτήσητι ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες, λήψετε.

23 Καὶ ἰδού· ἐν αὐτῶ εἰς τὸ ἱερὸν, προσῆλθον αὐτῶ διδάσκατοι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶ λαῷ, λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἰδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγος ἵνα· ὃν ἵαν εἶπατί μοι, καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρεῖ, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ·

25 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου πόθεν ἦν; ἐξ ὕρατος, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διολογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς, λέγοντες· Ἐὰν εἰπωμεν, Ἐξ ὕρατος· ἐρεῖ ἡμῖν· Διατί ἔτι οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῶ;

26 Ἐὰν δὲ εἰπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων· φοβόμεθα τὸν ἄχλον· πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννου ὡς προφήτην.

27 Καὶ ἀποκριθέντες τῶ Ἰησοῦ, εἶπον· Οὐκ οἶδαμεν. Ἐφη

21 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰπόντες· βέβαια σοὺς λέγω, ἂν ἔχητε πίστιν, καὶ διὰ ἀμφιβάλλετε, ἔχει μοιναχᾶ τὸ σπράγμα τῆς συκῆς θείατε κάμει, ἀλλὰ ἂν εἰπήτε εἰς τὸ ὄρει τύτῳ· σήκο, καὶ ῥίξου εἰς τὴν θάλασσαν, θείει γηέι.

22 Καὶ ὅλα ὅσα ζητήσετε εἰς τὴν προσευχήσας, ἔχετε τις πίστιν, θείατε τὰ πάρε.

23 Καὶ ὡσαν ἰσηῖον εἰς τὸ ἱερὸν, τῷ ἡλθαι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῷ λαῷ ἐκεῖ, ὅπῃ ἰδίδασκε, καὶ ἔλεγον· μὲ ποῖαν ἐξουσίαν ἰὰ κάμεις αὐτά; καὶ τίς σὺ τῶ ἰδωκε τὴν ἐξουσίαν ἐτέτην;

24 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγειτες· θείω ἰὰ σοὺς ἐρωτήσω καὶ ἰγὼ ἴσα λόγος· τοῖ ὅποιος ἂν μὲ τὸν εἰπήτε, θείω σοὺς εἰπι· καὶ ἰγὼ, μὲ ποῖαν ἐξουσίαν κάμει ἐτέτα·

25 Τὸ βάπτισμα τῷ Ἰωάννου πόθεν ἦτος; ἀπὸ τῶν ὕρατος, ἢ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων; καὶ ἐκεῖνοι ἰδιολογίζονταν μίσατες, λέγοντες· ἂν εἰπῶμεν, ἀπὸ τῶν ὕρατος· θείει μᾶς εἰπι· Διατί λοιπὸν διὰ τὸ ἐπιστεύσατε;

26 Καὶ ἂν εἰπῶμεν, ἴσαι ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· φοβόμεσθε τὸν ἄχλον· Διατί ὅλοι ἔχουσι τὸν Ἰωάννου ὡσαν προφήτην.

27 Καὶ ἀπεκρίθησαν, καὶ λέγου εἰς τὸν Ἰησοῦ· διὰ ἐξου-

αὐτοὺς καὶ αὐτοὺς· Ὅσδι ἰγὼ λέγω ὑμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

28 Τί δι' ὑμῖν δοκεῖ; Ἀνθρωποῦ εἶχε τέκνα δύο, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ, εἶπε· Τέκνον, ἕκταρα, σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου.

29 Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, εἶπεν· Οὐ θέλω· ἕτερον δὲ μίσταμλωθῆς, ἀπέλθε.

30 Καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ, εἶπε ἰσοκύβητος. Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, εἶπεν· Ἐγὼ κύριε, καὶ οὐκ ἀπέλθε.

31 Τίς ἐκ τῶν δύο ἰσοκύβητο τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς; Λέγουσιν αὐτῷ· Ὁ πρῶτος. Λέγουσιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι αἱ τελευταὶ καὶ αἱ πόρται προέβασιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

32 Ἦλθεν γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ἰσῶς δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπίστευσάτε αὐτῷ· οἱ δὲ τελευταὶ καὶ αἱ πόρται ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμᾶς δὲ ἰδόντες ἔμεταμελήθητε ἕτερον, τῷ πιστεύσατε αὐτῷ.

33 Ἄλλαν παραβολὴν ἀκούσατε. Ἦντι κάκρυ· ἄνθρωπο· οἰκοκύβητος, ὃ ὁσποῖ· ἐφύττεισιν ἄμπελον, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ἐρύξεν ἐν αὐτῷ λατὸν, καὶ ἐκτίσιν πύργου·

ρομοῦ. λέγοντες καὶ αὐτοὺς· Ὅσδι ἰγὼ σᾶς λέγω, μὴ ποῦσαι ἐξουσίαν ταῦτα κάκρυ ἐφύττει.

28 Ἀμὲν τί σᾶς φαίνονται; ἴνας ἄνθρωπο· εἶχε δύο παιδία, καὶ ἐπέηγε εἰς τὸν πρῶτον, καὶ λέγοντα· παιδί μου, σήμερον εἰς τὸ ἀμπελῆμα, καὶ θέλει.

29 Καὶ ἐκρίθη· ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε· διὸ θέλω· ἀμὲν ἕτερον ἰμταίωσιν, καὶ ἐπέηγε.

30 Καὶ πηγγύοντα εἰς τὸν δεύτερον, εἶπε τὰ ὅμοια. καὶ ἐκρίθη· ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· ἰγὼ καὶ ἰσῶγῳ αὐδέιτη. καὶ διὸ ἐπέηγε.

31 Τίς ἀπὸ τῶν δύο ἰσῶγῳ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς; λέγοντα· ὁ πρῶτος. λέγοντα ὁ Ἰησοῦς· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι οἱ τελευταὶ καὶ αἱ πόρται πηγγύον ἁμρογήτιράσας εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

32 Διὰ τὸ ὅτι ὁ Ἰωάννης ἔλθεν εἰς ἰσῶς μὴ γράτα δικαιοσύνης, καὶ διὸ τὸν ἐπίστευσάτε· ἀμὲν οἱ τελευταὶ καὶ ἡ πόρται τῶν ἐπίστευσαν· καὶ ἰσῶς, ὁσῶ εἶδτε, διὸ ἰμτανοήσιν ἕτερον, καὶ τὸν πιστεύσιν.

33 Ἄλλαν παραβολὴν ἀκούσατε. ἦντι κάκρυ· ἄνθρωπο· οἰκοκύβητος, ὃ ὁσποῖ· ἐφύττεισιν ἄμπελον, καὶ τὸ ἰφραξεν τρυγῆσιν, καὶ ἰσῶαφεν μέσα εἰς αὐτὸ λατὸν, καὶ ἐκτίσιν πύργου·

γον· καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς,
καὶ ἀπειδήμησεν.

34 Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς
τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τὴν δέ-
λυν αὐτῆ πρὸς τὴν γεωργίαν,
λαβεῖν τὴν καρπὸν αὐτῆ.

35 Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ
τὴν δέλυν αὐτῆ, ὃν μὲν ἴδει-
ραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ
ἠλιθοβόλησαν.

36 Πάλιν ἀπέστειλε ἄλλης
δέλυν σπειρίωνος τῶν πρώτων·
καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.

37 Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς
αὐτὴν τὸν υἱὸν αὐτῆ, λέγων·
Ἐντραπήσομαι τὸν υἱόν μου.

38 Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν
οἶον, εἶπον εἰς ἑαυτοῖς· Οὗτός
ἐστιν ὁ κληρονομία, διῦτε, ἀπο-
κτείνωμεν αὐτὸν, καὶ κατάσ-
χωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτῆ.

39 Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέ-
βαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶν, καὶ
ἀπέκτειναν.

40 Ὅταν ἦν ἔλθη ὁ κύριος
τοῦ ἀμπελῶν, τί ποιήσει
τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις;

41 Λέγουν αὐτῷ· Κακῶς
κακῶς ἀπολίσει αὐτὴν· καὶ
τὸν ἀμπελῶνα ἐκδοσεται
ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀπο-
δώσουσιν αὐτῷ τὴν καρπὸν ἐν
λοῖς καιροῖς αὐτῶν.

καὶ τὸ ἴδωσιν τιμωσάμενοι εἰς
τὴν γεωργίαν, καὶ ἐμίσησαν.

34 Καὶ ὅταν ἐσθίμωσεν ὁ
καιρὸς τῶν καρπῶν, ἔστειλε τὴν
δουλοτάξιον εἰς τὴν γεωργίαν
ἵνα πάρῃ τὴν καρπὸν αὐτῆ.

35 Καὶ οἱ γεωργοὶ πεισμένοι
τὴν δέλυν αὐτῆ, ἄλλον ἴδειραν,
ἄλλον ἰσκότωσαν, καὶ ἄλλον
ἠλιθοβόλησαν.

36 Πάλιν ἔστειλε ἄλλης δέ-
λυν περισσοτέρας ἀπὸ τὴν
πρώτης· καὶ ἔκαμαν καὶ εἰς
αὐτὴν τὰ ὅμοια.

37 Καὶ ὕστερον ἔστειλε εἰς
αὐτὴν τὸν υἱόν αὐτῆ, λέγωντας·
Θέλωσιν ἐντραπή τὸν υἱόν μου·

38 Ἀμὲν οἱ γεωργοὶ ὡσανεῖ-
δασιν τὸν υἱόν αὐτῆ, εἰπαν ἀνάμισά
της· ἐτέτε· εἶναι ὁ κληρονό-
μος, ἔλατε ἵνα τὸν σκοτώσωμεν,
καὶ ἵνα κρατήσωμεν τὴν κληρο-
νομίαν αὐτῆ.

39 Καὶ πεισμένοι ἔσταν οὕτω
λάττοι ἔξω ἀπὸ τοῦ ἀμπελῆ,
καὶ τὸν ἰσκότωσαν.

40 Ὅταν λοιπὸν ἔλθῃ ὁ
αὐθέντης τοῦ ἀμπελῆ, τί θέλει
κάνει εἰς τὴν γεωργίαν ἐκεῖ-
νης;

41 Λέγουσιν εἰς αὐτὸν· τέ-
της τὴν κακῶς θέλει τὴν ἀ-
φανίσαι κακῶς, καὶ τὸ
ἀμπελίτη θέλει τὸ δώσει μι-
σησάμενον εἰς ἄλλης γεωργίαν, ὅπως
ἵνα τῆ δίδωσιν τὸν καρπὸν εἰς
τὸν καιρόν αὐτῆ.

42 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Οὐδέποτε ἀπέγνωτε ἐν ταῖς γρα-
φαῖς· Λέγου ὅτι ἀπεδοκίμασαν
οἱ οἰκδομηταί, ἔτος ἑγνήθη
εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ
Κορθε ἑγνήθη αὐτῇ, καὶ ἔστι
θραυστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

43 Διὰ τῆτο λέγω ὑμῖν, ὅτι
ἔρδυσται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία
τοῦ Θεοῦ, καὶ διδύσεται ἔθνη
ταῦτα· τὸς καρπὸς αὐτῆς.

44 Καὶ ὁ πῶν ἐπὶ τὸν λίθον
τῆτου, συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν
ἔ' ἀν πῖσῃ, λικμήσει αὐτόν.

45 Καὶ ἀκούσῃσι οἱ Ἀρχι-
ερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι· τὰς παρα-
βλάς αὐτῶ, ἔγνωσαν, ὅτι περὶ
αὐτῶν λέγει.

46 Καὶ ζητῶντες αὐτὸν κρα-
τῆσαι, ἰφροβήθησαν τὸς ὄχλους,
ἐπαθὴ ἕως προφῆτην αὐτὸν εἶ-
χε.

42 Λέγειτε ὁ Ἰησοῦς· κα-
μίας φορὰς δι' ἀπεγνώσῃτε εἰς
ταῖς γραφαῖς· τὴν πύτραν ἔ-
κείνη, ὅπῃ ἰκαίφρησαν οἱ
κλιγάδις, αὐτὴ ἔγνη κεφαλὴ
τῆς γωνίας· ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἔγνη
ἐτῆτο, καὶ εἶσαι θραυστὸς εἰς
τὰ μάτια μας;

43 Διὰ τῆτο σᾶς λέγω, ὅτι
ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ δέλει παρ-
θῆ ἀπὸ σᾶς, καὶ δέλει διδῆ
εἰς ἔθνη, ὅπῃ εἰς ἀμνη τὸς
καρπύσῃς.

44 Καὶ ὅποιος πῖσι εἰς
τὴν πύτραν ἐτῆτη, δέλει συν-
τριφθῆ· καὶ εἰς ὅποιος ἀπάνω
πῖσι, δέλει τὸν λικῆσι.

45 Καὶ ὡσαν ἄκουσαν οἱ ἀρχι-
ερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ταῖς
παραβλαῖς του, ἔγνωσαν, ὅτι
διὰ λόγιος τὰ λέγει.

46 Καὶ γυρεύοντες νὰ τὸν πι-
ᾶσιν, ἰφροβήθησαν τὸς ὄχλους,
διὰ τὸ οἱ ὄχλοι τὸν εἶχαν ὡσαν
προφῆτην.

Κιφ. κβ'. 22.

ΚΑΙ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς,
πάλιν εἶπεν αὐτοῖς ἐν
παραβολαῖς, λέγων·

2 Ὡμοιάθη ἡ βασιλεία τῶν
ἡραπῶν ὡσαν ἕνα ἄνθρωπος
βασιλεῖ, ὅστις
ἐποίησε γάμος τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

3 Καὶ ἀπίστειλε τὸς δούλους
αὐτοῦ καλεῖσαι τὸς κικλημένους

ΚΑΙ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς,
πάλιν τὸς εἶπε μετὰ παρ-
αβολαῖς·

2 Ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν
ἡραπῶν ὡσαν ἕνα ἄνθρωπος
βασιλεῖα, ὁ ὅποιος ἔκαμε γά-
μος τοῦ υἱῶν.

3 Καὶ ἔστειλε τὸς δουλεία-
διστου, νὰ κρᾶξον τὸς καλε-

εἰς τὰς γάμους· καὶ οὐκ ἤθελον ἰλθεῖν.

4 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων· Εἴπατε τοῖς κληθεμένοις· Ἴδὲ, τὸ ἄριστόν μου ἠτοίμασα, οἱ ταῦροι μὲν καὶ τὰ σιτιζὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἔτοιμα· διῦτε εἰς τὰς γάμους.

5 Οἱ δὲ ἀμειλίψαντες, ἀπηλθον· ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρὸν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἱμπορίαν αὐτῶ·

6 Οἱ δὲ λοιποὶ, κρατήσαντες τὰς δούλους αὐτῶ, ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν.

7 Ἀκύνος δὲ ὁ βασιλεὺς ὠργίσθη· καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, ἀπόλωσε τὰς φονεῖς ἐκείνης, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐπέκρησε.

8 Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτῶ· Ὁ μὲν γὰμ· ἔτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κληθεμένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι.

9 Πορεύσθε ἔν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν εὕρητε, καλέσατε εἰς τὰς γάμους.

10 Καὶ ἐξελθόντες οἱ δούλοι ἐκείνοι εἰς τὰς ὁδούς, συνήγαγον πάντας ὅσους εὗρον, ποικίλους τε καὶ ἀγαθούς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γὰμ· ἀνακειμένων.

11 Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς διασάσθαι τὰς ἀνακειμένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυ-

σμένους εἰς τὰς γάμους· καὶ διὲν ἠθέλησεν εἰσελθεῖν.

4 Πάλιν ἔστειλεν ἄλλους δούλους, καὶ λέγειν· εἰπίτε εἰς τὰς κληθεμένους· γὰρ, ὅπῃ τὸ γυνάμῃ ἠτοίμασα, γὰρ ταυριάμους καὶ τὰ θραφτὰ εἶναι σφαγμένα, καὶ ὅλα εἶναι ἔτοιμα· ἰλᾶτε εἰς τὰς γάμους.

5 Καὶ ἐκεῖνοι ἔβρισαν τὰ ἀμειλίψαν, ἀλλ· ἐπήγειν εἰς τὸ χωράφιτον, ἀλλ· εἰς τὴν πραγματείατιν.

6 Καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἐπίψασαν τὰς δούλους, καὶ τὰς ὕβρισαν, καὶ τὰς ἐκότωσαν.

7 Καὶ ὡσὰν τὸ ἄκυνος ὁ βασιλεὺς, ἐδυμῶθη· καὶ ἔστειλε γὰρ στρατεύματα, καὶ ἐχάλασε τὰς φονεῖδας ἐκείνης, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἐκατάσκαψεν.

8 Τότε λέγει εἰς τὰς δούλους· ὁ γὰμ· εἶναι ἔτοιμος, ἀμὴ οἱ κληθεμένοι διὲν ἦσαν ἄξιοι.

9 Σύρτε λοιπὸν εἰς ταῖς γράταις, καὶ ὅσους εὕρητε, καλέσατε τὰς εἰς τὰς γάμους.

10 Καὶ ἐγγίνοντες ἔξω οἱ δούλοι ἐκείνοι εἰς ταῖς γράταις, ἐμάζωξαν ὅσους εὗρηκαν, κακούς καὶ καλούς· καὶ ἐγέμισεν ὁ γὰμ· κλησμένων.

11 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐμβαίνωντας εἰς τὴν ἐπάγειαν, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυ-

μικρὸ ἔνδυμα γάμου.

12 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐταῖροι, πῶς ἐισέλθεις ἕδω μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; Ὁ δὲ ἐφίμασθη.

13 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς δούλους· Διήσαυτε αὐτῷ πόδας καὶ χεῖρας, ἄφρατε αὐτὸν, καὶ ἐβάλετε εἰς τὸ σκότος· τὸ ἐξώτερον ἐκεῖ ἔστι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

14 Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ἀλλοὶ δὲ ἐκλεκτοί.

15 Τότε παρεθέτης οἱ Φαρισαῖοι, συμβούλω ἔλαβον, ὅπως αὐτὸν παγιδεύσουσιν ἐν λόγῳ.

16 Καὶ ἀπεπέμψατο αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τῶν ὁδῶν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ ἡ μίλις σοι περὶ ὑδάτος· ἡ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων.

17 Εἰπὼν ἃν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; ἔξεστι θῆναι κῆσον Καίσαρι, ἢ οὐ;

18 Γινώσκεις δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν κοροναίαν αὐτῶν, εἶπε· Τί με πειράζετε ὑποκριταί;

19 Δείξτε μοι τὰ νόμιμα

ἐκεῖ ἵνα ἄνθρωποι, ὅπου δὲν ἴφομαι φόρημα τοῦ γάμου.

12 Καὶ λέγει αὐτῷ φίλε, πῶς ἐμβήκεις ἕδω, ὅπου δὲν ἔχεις φόρημα τοῦ γάμου; καὶ ἐκεῖ ἀποτομώθη.

13 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰς τοὺς ὑποκρίτας· Διστρέψτε χεῖρα καὶ ποδάρια, καὶ σηκώσεται ἰσθμὸς, καὶ βάλλεσθαι εἰς τὸ σκότος· τὸ ἐξώτερον ἐκεῖ θάλασσα εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

14 Διὰ τὸ πολλοὶ εἶναι οἱ κλησμένοι, ἀλλὰ ὀλίγοι οἱ διαλεγμένοι.

15 Τότε ἐπηγάγον οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἰσχυροῦσάντων, πῶς νὰ τὸν παγιδεύσουσιν εἰς τίποτος λόγον.

16 Καὶ τῶν γέλωσι τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι εἶσαι ἀληθινός, καὶ ἀληθινὰ διδάσκεις τὴν γράμμαν τοῦ Θεοῦ, καὶ δὲν σὲ μέλει διὰ κανίαν ἀνθρώπων· Διὰ δὲν βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων.

17 Εἰπάμας λοιπὸν, τί σοὶ φαίνεται; ἢ μποροῦμεν νὰ δώσωμεν κῆσον εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ οὐχί;

18 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων τὴν κοροναίαν, εἶπε· Τί με πειράζετε ὑποκριταί;

19 Δείξτε μοι τὰ νόμιμα

σμα τοῦ κήσου· οἱ δὲ προσήγγυ-
καν αὐτῷ δηνάριον.

20 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος
ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή;

21 Λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος.
Τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε ὑν-
τὰ Καίσαρος, Καίσαρι, καὶ τὰ
τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ.

22 Καὶ ἀκούσαντες ἰθαύμα-
σαν· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπήλ-
θον.

23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσ-
ῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέ-
γοντες μὴ εἶναι ἀνάσσειν· καὶ
ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες·

24 Διδάσκαλε, Μωϋσῆς
εἶπεν· Ἐάν τις ἀποθάῃ μὴ
ἔχων τίκτω, ἐπιγαμβρεύσει
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ, καὶ ἀναστήσει σπέρμα
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

25 Ἦσαν δὲ πρὸς ἡμῖν ἑπτὰ
ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος, γαμή-
σας ἰτελεύτησεν· καὶ μὴ ἔχων
σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

26 Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος,
καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτά.

27 Ἰστέρον δὲ πάντων ἀπέθα-
νε καὶ ἡ γυνή.

28 Ἐν τῇ ὑπανάσσει, ἴσους
τῶν ἑπτά εἶναι γυνή; πάντες
γὰρ ἴσχοι αὐτήν.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,

τοῦ κήσου· καὶ ἐκείνοι τοῦ
ἔφεραν ἓνα δηνάριον.

20 Λέγουσιν· ἴσους εἶναι ἡ
εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή;

21 Λέγουσιν· τοῦ Καίσαρος.
τότε τὰς εἰπὼν· πληρώσετε λοι-
πὸν ἐκεῖνα, ὅτι εἶναι τοῦ Καί-
σαρος, εἰς τὸν Καίσαρα, καὶ
ἐκεῖνα, ὅτι εἶναι τοῦ Θεοῦ, εἰς
τὸν Θεόν.

22 Καὶ ὡσάν ἤκουσαν, ἰ-
θαύμασαν, καὶ ἀφέντες αὐτὸν καὶ
ἰδιάβηκαν.

23 Ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἤλ-
θαν εἰς αὐτὸν καὶ οἱ σαδδουκαῖοι,
οἱ ὁποῖοι ἐλεγαν, πῶς ἔα μὴ
εἶναι ἀνάσσειν, καὶ ἐρώτησάν
τον, λέγοντες·

24 Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς
εἶπεν· ἔαν ἀποθάῃ κατίνας,
καὶ διὲ ἀφήσῃ παιδίαν, ἔα
ὑπανδρῆσθῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔα ἀναστήσῃ
σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ.

25 Καὶ εἰς ἡμᾶς ἦσαν ἑπτὰ
ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος ὑπαν-
δρῆσθη, καὶ ἀπέθανεν· καὶ μὴ ἔ-
χωντας παιδί, ἀφῆκε τὴν γυ-
ναῖκα αὐτοῦ εἰς τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ.

26 Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος,
καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτά.

27 Ἰστέρον ἀπὸ ὅλης ἀπέ-
θανε καὶ ἡ γυναῖκα.

28 Εἰς τὴν ἀνάσσειν λοι-
πὸν, ποῖον ἀπὸ τῶν ἑπτά θέλει
εἶσθαι ἡ γυναῖκα; διατι ὅλοι
τὴν εἶχαν.

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ

ἴτε αὐτοῖς· Πλατῆσθε, μὴ εἰ-
δότες τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν
δύναμι τοῦ Θεοῦ.

30 Ἐν γὰρ τῇ ἀνάστασει ἔτι
γαμῶσι, ἔτι ἐγαμίζονται,
ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν
ἐραῶν εἰσι.

31 Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν
νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ρῆδὸν
ἡμῖν ἐκ τοῦ Θεοῦ, λέγοντες·

32 Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς Ἀβρα-
ὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ
Θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστι ὁ Θεός,
Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.

33 Καὶ ἀκύναντες οἱ ὄχλοι,
ἐξεπλήσθησαν ἐπὶ τῇ διδαχῇ
αὐτοῦ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ἀκύναν-
τες ὅτι ἐφίμωσι τὰς Σαδδουκαί-
κας, συτήχησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

35 Καὶ ἐπερώτησιν εἰς ἐξ αὐ-
τῶν νεμῶς, πειράζων αὐτοὺς,
καὶ λέγων·

36 Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ
μεγάλη ἐστὶν ἐν τῷ νόμῳ;

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·
Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου
ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν
ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ
δικαίᾳ σου·

38 Αὕτη ἐστὶν πρώτη καὶ
μεγάλη ἐντολή.

39 Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ·
Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς
σεαυτόν.

λέγοντες· πλατῆσθε μὴ ἐγνω-
ρίζοντες τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν
δύναμι τοῦ Θεοῦ.

30 Διαὶ εἰς τὴν ἀνάστασι
ἔτι ὑπανδρεύουσιν ἔτι ὑπανδρεύ-
ονται, ἀλλὰ εἶναι ὡσάν
ἄγγελοι Θεοῦ εἰς τὸν ἐραῶν.

31 Ἀμὴν διὰ τὴν ἀνάστα-
σι τῶν νεκρῶν διὲν ἰδιαβάστετε
ἐκεῖνο, ὅτι οὐκ ἔστι ἰσχυρὸν ἀπὸ
τοῦ Θεοῦ, λέγοντας·

32 Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς Ἀβ-
ραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ,
καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; ὁ Θεὸς
διὲν εἶναι Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ
Θεὸς ζώντων.

33 Καὶ ὡσάν τὸ ἄκουσιν ὁ
λαὸς, ἰθαύμασι εἰς τὴν διδα-
χῆν.

34 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ὡσάν
ἤκουσαν ὅτι ἀποτόμωσι τὰς
σαδδουκαίους, ἰμαζήχησαν.

35 Καὶ εἷνας ἀπ' ἐκεῖνους νο-
μοδιδάσκαλον τὸν ἐρώτησεν, δι-
κιμάζωντάς τον, καὶ λέγοντας·

36 Διδάσκαλε, ποία ἐντο-
λὴ εἶναι μεγάλη εἰς τὸν νόμον;

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε· γὰρ
ἀγαπήσεις τὸν αὐθέντην τὸν Θε-
όν σου μὲ ὅλην τὴν καρδί-
αν σου· καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυ-
χῆν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν
δικαιοσύνην σου·

38 Ἐνὶ αὕτῃ εἶναι πρώτη καὶ
μεγάλη ἐντολή.

39 Καὶ δευτέρα ὁμοία μὲ ἐνὶ-
αὕτῃ εἶναι· γὰρ ἀγαπήσεις τὸν γεί-
τοιά σου ὡσάν καὶ τοῦ λόγου σου.

40 Ἐν ταύταις ἡαῖς δυοῖν ἰηολαῖς ὄλ· ὁ νόμ· καὶ οἱ προφῆται κρέμονται.

41 Συνηγμένον δὲ τῶν Φαρισαίων, ἐπερώτησεν αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς,

42 Λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ, τίνο· υἱὸς ἐστὶ; λέγουσιν αὐτῷ, τοῦ Δαβίδ.

43 Λέγει αὐτοῖς· Πῶς ἔν Δαβίδ ἐν πνεύματι Κύριον αὐτὸν καλεῖ; λέγων·

44 Εἶπεν ὁ Κύρι· τῷ Κυρίῳ μου· Κάθω ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τὰς ἰχθρῆς σε ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

45 Εἰ ἔν Δαβίδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστὶ;

46 Καὶ ἐδίδε ἰδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον· ἐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκ εἶτι.

40 Εἰς τάταις ταῖς δύο ἰηολαῖς ὄλ· ὁ νόμ· καὶ οἱ προφῆται κρέμονται.

41 Καὶ ὡσαν ἱμαζύχθησαν οἱ Φαρισαῖοι, τὸς ἐρώτησεν ὁ Ἰησοῦς,

42 Λέγων· τί σᾶς φαίνεται διὰ τὸν Χριστόν; τίνο· υἱὸς εἶναι; λέγουσιν, τοῦ Δαβίδ.

43 Λέγετα· πῶς τὸ λοιπὸν ὁ Δαβίδ προφητεύωντα·ς μὲ τὸ ἅγιον πνεῦμα τὸς λέγει αὐθίντην; λέγων·

44 Εἶπεν ὁ κύρι· τῷ κυρίῳ μου· κάθω ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ὅπῃ νὰ θέσω τὰς ἰχθρῆσσιν ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

45 Ἄν τὸ λοιπὸν ὁ Δαβίδ τὸν καλεῖ αὐθίντην, πῶς εἶναι υἱότα;

46 Καὶ καιεῖ δὲν ἰδύνιλον νὰ τοῦ ἀποκριθῆ λόγον· μὴ δὲ ἀποκότα καιεῖς ἀπ' ἐκείνη τῆς ἡμέρα νὰ τὸν μεταρωλήση πλόον.

Κεφ. κγ'. 23.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν ταῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,

2 Λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσῆως καθέδρα·ς ἐκάθισαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι.

3 Πάντα οὐνόσα ἂν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ, καὶ ἔπωσιν.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τὰς ὄχλου·ς, καὶ εἰς τὰς μαθητά·ς·

2 Εἰς τὴν καθέδρα·ν τοῦ Μωσῆ·ς ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι.

3 Ὅλα λοιπὸν, ὅσα σᾶς εἴπωσιν νὰ φυλάγτε, φυλάγετε ἡα, καὶ κάμνετε· ἀμὴ κατὰ τὰ ἔργατα·ς μὴ κάμνετε· Διατὲ λέγουσιν, καὶ δὲν κάμνετε·

4 Διεσμεύουσι γὰρ φορτία βαρῆα καὶ δυσβάστακτα, καὶ ἐπιτίθασιν ἐπὶ τὰς ὕμους τῶν ἀδελφῶν τῆ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν ἢ θύλωσι κινῆσαι αὐτά.

5 Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιῶσι ἐπὶ τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις· πλατύνουσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, καὶ μεγαλύνουσι τὰ κρῆσσιδα τῶν ἱματίων αὐτῶν.

6 Φιλῶσι τι τῆς σαρτοκλισίας ἢ τῆς δειπτικῆς, καὶ τὰς σφαίρακαδεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς,

7 Καὶ τὰς ἀσκασμῶς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν, ραββί, ραββί.

8 Ἴμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ραββί· εἰς γὰρ ἐστὶν ὑμῶν ὁ καθηγητὴς, ὁ Χριστός· πάντες δὲ ἴμεῖς, ἀδελφοί ἐστε.

9 Καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἰς γὰρ ἐστὶν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς ὕρανω.

10 Μὴ δὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἰς γὰρ ὑμῶν ἐστὶν ὁ καθηγητὴς, ὁ Χριστός.

11 Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν, ἔσται ὑμῶν διάκονος.

12 Ὅστις δὲ ὑψώσῃ ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὅστις ταπεινώσῃ ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

4 Διατὶ δέουσι φορτία βαρῆα καὶ δυσκολοσθέντα, καὶ βάνητα εἰς τὰς ὕμους τῶν ἀδελφῶν· ἀμὴ αὐτοὶ διὰ δέλου ἢ δὲ μὴ τὸ δακτυλόνητος ἢ τὰ θύλωσι.

5 Καὶ ὅλας τὰ ἔργα τὰ κάμνουσι διὰ τὸ φαθῆναι εἰς τὰς ἀνθρώπων· πλατύνουσι τὰ φυλακτήριάτους, καὶ μεγαλύνουσι τὰ κρῆσσια τῶν φορεμάτωντους.

6 Καὶ ἀγαπῶσι τὰ σαρτοκλίσματα ἢ τὰ δειπτικὰ, καὶ εἰς ταῖς συναγωγαῖς.

7 Καὶ ἀγαπῶν τὰς χαίρειν· εἰς τὰς ἀγοράς, καὶ ἢ κρῆζονται ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, διδάσκαλε, διδάσκαλε.

8 Ἀμὴ ἰσοῖς μὴν κραχθῆτε διδάσκαλοι· διατὶ ἕνας εἶναι ὁ διδάσκαλόςσας, ὁ Χριστός· καὶ ὅλοι ἰσοῖς εἶσθε ἀδελφοί.

9 Καὶ πατέρα ἢ μὴ τὸν κρῆξετε πατέρασας ἑαυτῶν εἰς τὴν γῆν· διατὶ ἕνας εἶναι ὁ πατέρασας, ὅπῃ εἶναι εἰς τὰς ὕρανω.

10 Μὴ δὲ ἢ κραχθῆτε διδάσκαλοι· διατὶ ἕνας εἶναι ὁ διδάσκαλόςσας, ὁ Χριστός.

11 Καὶ ὁ μεγαλιώτερόςσας, ἢ εἶναι ὑπηρετικόςσας.

12 Καὶ ὅποιος ὑψώσῃ τῷ λόγῳ, δέλει ταπεινωθῆναι· καὶ ὅποιος ταπεινώσῃ τῷ λόγῳ, δέλει ὑψωθῆναι.

13 Οὐαὶ δὲ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν ἑβραίων ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσερχοσθε, ἔδὲ τὰς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν.

14 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κατισχύετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· διὰ τὸτο λήψετε περισσότερον κρίμα.

15 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν, ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον· καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γείνητος διωλότερον ὑμῶν.

16 Οὐαὶ ὑμῖν ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ λέγοντες· Ὅς ἂν ὁμῶση ἐν τῷ ναῷ, οὐδὲν ἔστιν· ὅς δ' ἂν ὁμῶση ἐν τῷ χερυσῶ τῷ ναῷ, ὀφείλει.

17 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ· τίς γὰρ μείζων ἔστιν, ὁ χερυσός, ἢ ὁ ναός ὁ ἀγιάζων τὸν χερυσόν;

18 Καί· Ὅς ἂν ὁμῶση ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, ἔδὲν ἔστιν· ὅς δ' ἂν ὁμῶση ἐν τῷ δῶρῳ τῷ ἐπάνω αὐτῷ, ὀφείλει.

19 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ, τί γὰρ μῖζον; τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσια-

13 Καὶ ἀειλύμονον εἰς ἰσᾶς γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, διατὶ κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν ἑβραίων ἔμπροσθὰ εἰς τὰς ἀνθρώπους· διατὶ ἰσοῖς δὲν ἐμβαίνετε, ἔδὲ ἐκείνους, ὅπῃ ἔρχονται, ἀφίετε ἐνὰ ἑμβῶσι.

14 Ἀειλύμονον εἰς ἰσᾶς γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καλατρώγετε τὰ σκήτια τῶν χηράδων, ἀφορμῇ ὅτι προσεύχισθε πολλά· διὰ τὸτο θέλετε πάρεν περισσότερον κρίμα.

15 Ἀειλύμονον εἰς ἰσᾶς γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι γυρίζετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν γῆν, ἐνὰ κάμειτε ἕνα προσήλυτον· καὶ ὅταν γένη, τὸν κάμειτε υἱὸν γείνητος διωλότερον ἀπὸ σαῶς.

16 Ἀειλύμονον εἰς ἰσᾶς ὁδηγοὶ τυφλοὶ, ὅπῃ λέγετε· ὅποιος ὁμῶση εἰς τὸν ναόν, δὲν εἶναι τίποτις· ἀμὴ ὅποιος ὁμῶση εἰς τὸ χερυσάφι τῷ ναῷ, χρεωγεῖ.

17 Ἀγνοοὶ καὶ τυφλοὶ· ποῖος εἶναι μεγαλύτερος, τὸ χερυσάφι, ἢ ὁ ναός, ὅπῃ ἀγιάζει τὸ χερυσάφι;

18 Καί· ὅποιος ἤθειλεν ὁμῶση εἰς τὸ θυσιαστήριον, δὲν εἶναι τίποτις· ἀμὴ ὅποιος ἤθειλεν ὁμῶση εἰς τὸ δῶρον, ὅπῃ εἶναι ἀπάνωθεν, χρεωγεῖ.

19 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ, ποῖον εἶναι μεγαλύτερον; τὸ δῶρον,

τίμα τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον;

20 Ὅτι ὁμοίως ἐν τῷ θυσιαιτικῷ, ὁμοίως ἐν αὐτῷ καὶ ὡς πᾶσι τοῖς ἰσάων αὐτῷ.

21 Καὶ ὁμοίως ἐν τῷ ναῷ, ὁμοίως ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικῶντι αὐτόν.

22 Καὶ ὁμοίως ἐν τῷ ἔρακι, ὁμοίως ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθήμενῳ ἐπάνω αὐτοῦ.

23 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀποδικασιτε τὸ ἡδύσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφέκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίσιν ταῦτα ἰδοὺ ποιῆσαι, κακίονα μὴ ἀφίεται.

24 Ὁδοὶ τυφλοὶ, οἱ διελίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες.

25 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς πινακίδος, ἔσωθεν δὲ γύμνωσι ἐξ ἀσκαγωγῆς καὶ ἀπρασίας.

26 Φαρισαῖε τυφλὲ, καθαίρουσιν πρῶτον τὸ ἐκτὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς πινακίδος, ἵνα γίνηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρόν.

ἢ τὸ θυσιαστήριον, ὅπως ἀγιάζει τὸ δῶρον;

20 Ἐπιπλέον λοιπόν, ὅπως ὁμοίως εἰς τὸ θυσιαστήριον, ὁμοίως εἰς αὐτὸ καὶ εἰς ὅλας ἐπιπλέον, ὅπως εἶναι ἀπάνω.

21 Καὶ ἐπιπλέον, ὅπως ὁμοίως εἰς τὸν ναόν, ὁμοίως εἰς αὐτόν καὶ εἰς ἐκεῖνον, ὅπως καθοικῶν εἰς αὐτόν.

22 Καὶ ἐπιπλέον, ὅπως ὁμοίως εἰς τὸν ἔρανον, ὁμοίως εἰς τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς ἐκεῖνον, ὅπως κάθεται ἀπάνω.

23 Ἀσιλόμορον εἰς ἰσᾶς γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι δικασιτε τὸ ἡδύσμον, καὶ τὸ ἄνηθον, καὶ τὸν κύμινον, καὶ ἀφήσετε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν, καὶ τὸν ἔλεον, καὶ τὴν πίσιν· ἰδοὺ ταῦτα ἵπρεται νὰ κάμνητε, καὶ ἐκίονα νὰ μὴ ἀφίητε.

24 Ὁδοὶ τυφλοὶ, ὅπως φραγγίζετε τὸν κώνωπα, καὶ τὴν κάμηλον καταπίετε.

25 Ἀσιλόμορον εἰς ἰσᾶς γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς πινακίδος, καὶ ἀπὸ μέσα εἶναι γυμνάτα ἀπὸ ἀσκαγωγῆς καὶ ἀδικίας.

26 Φαρισαῖε τυφλὲ, καθάρισον πρῶτα τὸ μέσα τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πινακίου, νὰ εἶναι καὶ τὸ ἔξω καθαρόν.

27 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκοιμημένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γεμιστοὶ ὄστειν νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας.

28 Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνοσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μετοῖς ἐστὶ ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας.

29 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὴν τάφον τῶν προφητῶν, καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων.

30 Καὶ λέγετε· Εἰ ἡμεῖς ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἡμεῖς κοινοῖ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν.

31 Ὡστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς, ὅτι υἱοὶ ἐστὶ τῶν φονιστῶν τῶν τῆς προφῆτας.

32 Καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν.

33 Ὁφείετε, γυνήματα ἰχθυῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γείνης;

34 Διὰ τοῦτο, ἰδὲ, ἐγὼ ἀποπέλλω πρὸς ὑμᾶς προφῆτας, καὶ σοφούς, καὶ γραμματεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενῶντες καὶ γαυρώσιντες, καὶ ἐξ αὐ-

27 Ἀηλύμονον εἰς ἰσᾶς γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ὁμοιάζετε τῶν τάφους τῶν ἀσβεστωμένων, οἵ ὅποιοι ἀπ' ἔξω φαίνονται ὁμορφοί, καὶ ἀπὸ μέσα εἶναι γεμάτοι κόκαλα τῶν ἀπειθαμμένων καὶ ἀπὸ κάθε λογῆς ἀκαθαρσίαν.

28 Τέτοιους λογῆς καὶ ἰσῆς ἀπ' ἔξω φαίνοσθε εἰς τῶν ἀνθρώπων δίκαιοι· καὶ ἀπὸ μέσα εἶσθε γεμάτοι ὑποκρίσειν καὶ ἀνομίαν.

29 Ἀηλύμονον εἰς ἰσᾶς γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κτίζετε τῶν τάφους τῶν προφητῶν, καὶ γολιθίζετε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων.

30 Καὶ λέγετε· ἂν εἶμασθαι ἡμεῖς εἰς ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, δὲν ἠδέλαμεν συμφωνήσῃ μὲ αὐτῶν εἰς τὰ αἵματα τῶν προφητῶν.

31 Τόσον ὅπῃ μαρτυρεῖτε τῷ λόγους, πῶς εἶσθε υἱοὶ ἐκείνων, ὅπῃ ἐσκότωσαν τῶν προφῆτας.

32 Καὶ ἰσῆς ἀναπληρώσιντες τὸ μέτρον τῶν πατέρων ἡμῶν.

33 Ὁφείδαι, γυνήματα ἰχθυῶν τῶν ὀχέιδων, πῶς θέλετε φύγει ἀπὸ τῆν κρίσιν τῆς γείνης;

34 Διὰ τοῦτο, ἰὰ, ἐγὼ ὅπῃ σᾶς πέμπω προφῆτας, καὶ σοφούς, καὶ γραμματεῖς· καὶ ἀπ' αὐτῶν θέλετε σκοτώσει, καὶ θέλετε γαυρώσει, καὶ ἀπ' αὐτῶν

τῶν μαθητῶν ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν, καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν·

35 Ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον, ἰχυρότερον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ δικαίου, ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἰφουσίσατε μίλιξεν τὸ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

36 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ἤξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην.

37 Ἰερουσαλὴμ, Ἰερουσαλὴμ, ἣ ἀποκτίνωσα τὰς προφῆτας, καὶ λιθοβολῶσα τὰς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ἐπισυναγαγεῖς ἄρτι τὰ βοσκεία ἑαυτῆς ἐπὶ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθέλησας;

38 Ἴδὲ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος·

39 Λέγω γὰρ ὑμῖν· Οὐ μὴ με ἴδῃτε ἀπ' ἄρτι, ἕως ἃν ἴδῃτε· Εὐλογημένοι ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

θίλεται θίρει εἰς ταῖς συναγωγαῖσας, καὶ θίλεται τὸς διώχει ἀπὸ πόλις εἰς πόλις.

35 Διὰ τὰ ἔλθῃ ἀπάνωσας κάδι αἷμα δίκαιον, ὅπῃ ἰχυρὸν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Ἄβελ τοῦ δικαίου, ἕως τὸ αἷμα τοῦ Ζαχαρίου τῷ υἱῷ τοῦ Βαραχίου, τὸν ὅποσον ἰφουσίσατε ἀναμεταξὺ τῷ καὶ τῷ θυσιαστηρίῳ.

36 Βίβαια σὰς λέγω, ὅτι ἰτῦτα ὅλα θίλωσιν ἔλθῃ εἰς τὴν γενεὰν ἰτῦτην.

37 Ἰερουσαλὴμ, Ἰερουσαλὴμ, ὅπῃ σκοτίνεις τὰς προφῆτας, καὶ πιτροβολᾷς ἰκείνους, ὅπῃ ἰσάλθηκας εἰς ἰσῖτα, πρὸσαις φοραῖς ἠθέλησα τὰ μαζώνξω τὰ παιδιάσιν, καθὼς μαζώνη ἢ ὀρηδα τὰ πυλιάτκς ἀπὸ κάτω εἰς ταῖς πτερυγαίτκς, καὶ δὴν ἠθέλησῃτε.

38 Νὰ, ὅπῃ σὰς ἀφίεται τὸ σπῆτίσας ἔρημον.

39 Διατὶ λέγωσας· ὅτι ἀπὸ τῶρα καὶ ὀμπροςᾶ δὴν θίλεται μὲ ἰδῆ, ἕως ὅπῃ τὰ ἰπῆτε· εὐλογημένῃ ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

Κεφ. κδ'. 24.

ΚΑΙ' ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο ἀπὸ τῷ ἱερῷ καὶ προσῆλθοι οἱ μαθηταὶ αὐτῷ ἐπιδείξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομαῖς τῷ ἱερῷ.

ΚΑΙ' εὐγένωντας ὁ Ἰησοῦς ἰδιάβαινε ἀπὸ τὸ ἱερόν, καὶ ἰπῆγαι κοντὰ οἱ μαθηταῖτε τὰ τῷ δείξεν ταῖς οἰκοδομαῖς τοῦ ἱερῷ.

2 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
Οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἔτι μὴ ἀφῆθῃ ἡ λίθος ἐπὶ λίθου, ὃς ἔτι μὴ καταλυθήσεται.

3 Καθημένοι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τῷ ὄρει τῶν ἑλαιῶν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν, λέγοντες· Εἰπὲ ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσονται, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῆς συντελείας τῶ αἰῶν;[Ⓞ]

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ·

5 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου, λέγοντες· Ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστός· καὶ πολλὰς πλανήσουσι.

6 Μιλλήσετε δὲ ἀκούει πολέμους, καὶ ἀκοὰς πολέμων. ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε· διὲ γὰρ πάντα γινώσκονται. ἀλλ' ὑποῦτε ἐς τὸ τέλος.[Ⓞ]

7 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ, καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους.

8 Πάντα διὰ ταῦτα ἀρχῆ ἔσονται.

9 Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θάψιν, καὶ ἀποκτενεῖσιν ὑμᾶς· καὶ ἔσονται μισούμενοι ὑπὸ

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰς εἰπὲς διὰ βλέπετε ἐν ταῖς ὅλαις; βίβαιοι σὰς λέγω, διὰ θέλει ἀπομῆναι πύτρα ἀπάνω εἰς τὴν πύτραν, ὅπως μὴ χαλασθῇ.

3 Καὶ καθιζόμενος αὐτὸς ἀπάνω εἰς τὸ ὄρος τῶν ἑλαιῶν, ἐπῆγαν κοντάτου οἱ μαθηταίτου ξεχωριστᾶ, λέγοντες· εἰπάμας, πότε θέλεις γίνε ἐν ταῖς; καὶ τί θέλει εἶσθαι τὸ σημεῖον τῷ ἐρχομένῳ σου, καὶ τοῦ τέλους τοῦ κόσμου;

4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἰπάτους· προσίχετε, μήπως καὶ σὰς πλανήση κανίς.

5 Διατὶ θέλεις ἐλθῆ πολλοὶ εἰς τὸ ὄνομα μου, καὶ λέγουσιν ἐγὼ εἰμαι ὁ Χριστός, καὶ θέλεις πλανήσουσι πολλὰς.

6 Καὶ θέλεις ἀκούσι πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων. βλέπετε μὴ συγχίζεσθε· διατὶ κάμνει χρεία καὶ γινῶν ἐν ταῖς ὅλαις. ἀμὴ ἀκόμι διὰ εἶσθαι τὸ τέλος.[Ⓞ]

7 Διατὶ θέλει συνωθῆ ἔθνος ἀπάνω εἰς ἄλλο ἔθνος, καὶ βασιλεία ἀπάνω εἰς ἄλλη βασιλείαν· καὶ θέλεις γίνε πύνοι, καὶ πανούκλαι, καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους.

8 Ἀμὴ ἐν ταῖς ὅλαις εἶσθαι ἀρχαῖς τῶν πόντων.

9 Τότε θέλεις σὰς παραδώσουσιν εἰς θάψιν, καὶ θέλεις σὰς σκοτώσουσι· καὶ θέλεις εἶσθαι μι-

ἐκείνων τῶν ἰθιῶν διὰ τὸ ὄνομά
με.

10 Καὶ τότε σκανδαλισθή-
σονται πολλοί· καὶ ἀλλήλους
παραδώσουσι, καὶ μισήσουσιν
ἀλλήλους.

11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπρο-
φήται ἐγερθήσουσιν, καὶ
πλανήσουσιν πολλούς.

12 Καὶ διὰ τὸ πλανηθῆ-
ναι τὴν ἀκμίαν, φυγήσεται
ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν.

13 Ὁ δὲ ἰσομείνας εἰς τέ-
λος, ἔσθ' σεδύσεται.

14 Καὶ κερυχθήσεται τῆτο
τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν
ὅλῃ τῇ οἰκουμένη, εἰς μαρτύ-
ριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ τότε
ἔξει τὸ τέλος.

15 Ὅταν οὖν εἴδητε τὸ βδέ-
λυγμα τῆς ἐξουσίας, τὸ ρηθῆναι
διὰ Δαυὶδ τοῦ προφήτου, ἕως
ἐν τῷ αἰῶνι (ὁ ἀναγιγνώσκων
καίτω.)

16 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ,
φευγέτωσαν ἐκ τῆς ἔρη-

17 Ὁ ἐκ τῆς πόλεως, μὴ
εἰσβαλεῖτω εἰς αὐτήν, ἵνα
ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ·

18 Καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ
ἐπιστρέψατω ὀπίσω εἰς τὴν
πόλιν αὐτοῦ.

19 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐ-

σημένοι ἀπὸ ὅλων τῶν ἔθνη διὰ
τὸ ὄνομά μου.

10 Καὶ πολλοὶ θέλει σκα-
νδαλισθῆναι τότε· καὶ θέλουν πα-
ραδίσει ἕνα τὸν ἄλλον, καὶ θέ-
λουν μισῆσαι ἕνα τὸν ἄλλον·

11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπρο-
φήται θέλουν συκοφῆσαι καὶ θέ-
λουν πλανήσουσιν πολλούς.

12 Καὶ μὴ τὸ καὶ πλανηθῆναι ἢ
ἀνομία, ἢ ἀγάπη τῶν πολλῶν
θέλει κρυῖναι.

13 Ἀλλ' ὅποιος ὑπομείνει
ἕως τὸ τέλος, ἔσθ' ἔσθ' θέλει
σωθῆναι.

14 Καὶ θέλει κερυχθῆναι τῆτο
τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας
εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην, διὰ μαρ-
τυρίας ὅλων τῶν ἔθνη· καὶ τότε
θέλει ἔλθῃ τὸ τέλος.

15 Ὅταν τὸ λοιπὸν εἴδητε
τὸ σίγμα τῆς ἐξουσίας,
ἐκεῖνο ὅπου ἐλάληθη διὰ Δαυὶδ
τοῦ προφήτου, ἵνα γένηται εἰς
τὸν τόπον τὸν ἅγιον (ἐκεῖνος
ὅπου διαβάσει, ἅς γροικᾷ.)

16 Τότε ἐκεῖνοι, ὅπου θέλουν
εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἅς
φεύγουν εἰς τὴν ἔρη-

17 Ἐκεῖνος, ὅπου εἶναι ἀπ-
άνω εἰς τὸ δῶμα, ἅς μὴν κα-
ταβαίη ἵνα πάρῃ τίσιδες ἀπὸ
τὸ σπήτιον.

18 Καὶ ἐκεῖνος, ὅπου εἶναι
εἰς τὸ χωράφι, ἅς μὴν γυρίσῃ
ὀπίσω ἵνα πάρῃ τὰ φορέματά του.

19 Καὶ ἀειλύμονος εἰς ταῖς ἐγ-

χέσαις καὶ ταῖς θλαζύσαις
ἐν ἐκείναις ἡμέραις.

20 Προσύχρισθε δὲ, ἵνα μὴ
γίνηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶ-
ν, μὴδὲ ἐν σαββάτῳ.

21 Ἔσται γὰρ τότε θλίψις
μεγάλη, οἷα ἔγένοντο ἀπὸ
ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν, ἃ δ'
ἔτι μὴ γίνηται.

22 Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν
αἱ ἡμέραι ἐκείναι, οὐκ ἂν ἐσω-
θῆ πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τὸς
ἐκλεκτὰς κολοβωθήσονται αἱ
ἡμέραι ἐκείναι.

23 Τότε ἰάν τις ὑμῖν εἶπῃ·
Ἰδοὺ, ᾧδὲ ὁ Χριστός, ἢ ᾧδὲ μὴ
πιστεύσητε.

24 Ἐγερθήσονται γὰρ
ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπρο-
φήται, καὶ δώσουσι σημεῖα
μεγάλαια καὶ τέρατα· ὥστε
πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ
τὸς ἐκλεκτὰς.

25 Ἰδοὺ, ἐπροείρηκα ὑμῖν.

26 Ἐὰν ἔτι εἴπωσιν ὑμῖν·
Ἰδοὺ, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστὶ μὴ ἐξέλ-
θητε· ἰδοὺ, ἐν τοῖς καμίοις μὴ
πιστεύσητε.

27 Ὡσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρ-
χεται ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ φαί-
νεται ἕως δυσμῶν, ἔτως ἔσται καὶ

γασρῶμίνας, καὶ ἐκείναις, ὅπῃ
βυζάνουσαι εἰς ἐκείναις ταῖς ἡ-
μέραις.

20 Καὶ παρακαλεῖτε, ἵνα
μὴ γίνῃ ἡ φυγῆσας τὸν χειμῶ-
να, μὴ δὲ τὸ σάββατον.

21 Διατὶ θίλει εἶσθαι μι-
γάλη θλίψις, τέτοιαις λογῆς
ὅπῃ δὲν ἰγένηται ἀπὸ τῆν ἀρ-
χῆν τοῦ κόσμου ἕως τῶρα, ἃ δὲ
θίλει γίνοι.

22 Καὶ ἂν δὲν ἡθελαι κορ-
τεῖνη ἐκείναις ἡ ἡμέραις, δὲν
ἡθελαι γλυτώση καμία σὰρξ·
καὶ ἀμὴ δὲ τὸς διαλεγμένους
θίλων κορτεῖνοι ἐκείναις ἡ ἡμέ-
ραις.

23 Καὶ τότε ἂν σᾶς εἶπῃ
καίνας· ἵα, ἰδῶ ὁ Χριστός, ἢ
ἰδῶ ἵα μὴν πιστεύσητε.

24 Διατὶ θίλωνσι συκοφῆ
ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφή-
ται, καὶ θίλων δῶσει μεγάλα
σημεῖα καὶ τέρατα, εἰς τῶσου
ὅπῃ ἵα πλανήσων, ἂν ἦτοι δυ-
νατὸν, καὶ τὸς διαλεγμένους.

25 Νᾶ, ὅπῃ σᾶς τὸ προ-
εῖπα.

26 Ἐὰν τὸ λοιπὸν σᾶς εἴ-
πῶσι· ἵα, ὅπῃ εἶναι εἰς τῆν ἐρη-
μον· ἵα μὴν εὐγῆτε ἕξω· ἵα,
ὅπῃ εἶναι εἰς τὰ κελάρια· ἵα
μὴν πιστεύσητε.

27 Διατὶ καθὼς ἡ ἀστραπὴ
εὐγίνοι ἀπὸ τῆν ἀνατολήν, καὶ
φαίνοιται ἕως τῆν δύσειν, τέτοιαις

ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

28 Ὅπου γὰρ ἴαν ἢ τὸ εἶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται ἡ ἀστέρες.

29 Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη ἔσθω τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ αἱ ἀστέρες πικῶνται ἀπὸ τοῦ ἕραυ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν ἕραυ ὁλοκαυτῶσονται.

30 Καὶ τότε φανήσονται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ ἕραυ, καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ ἕραυ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

31 Καὶ ἀποσταλέναι τὴν ἀγγελίαν αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης, καὶ ἰπποκρίξαι τὴν ἐκλεκτὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν τρισάκρων ἀνίμων, ἀπ' ἕραυ ἕραυ ἕως ἕραυ αὐτῶν.

32 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν, ὅταν ἴδῃ ὁ κλάδος αὐτῆς γίνεσθαι ἀκαλὸς, καὶ ἰὰ φύλλα ἐκφύη, γινώσκετε ὅτι ἰγγὺς τὸ θέρος.

33 Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅταν ἴδῃτε πάντα ταῦτα, γινώσκετε ὅτι

λογῆς θέλει ἰδοῦναι καὶ ὁ ἕραυ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

28 Διαβίβει ἐκεῖ ὅπου εἶναι τὸ κερὸν κορμὸν, ἐκεῖ θέλωσι μαζωθῆναι καὶ οἱ ἀστέρες.

29 Καὶ παρευθὺς ὑστερον ἀπὸ τῆς γενοχωρίας τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος σκοτιπιάσει, καὶ τὸ φεγγάρι διν θέλει φέξει, καὶ οἱ ἀστέρες θέλωσι πέσει ἀπὸ τῶν ἕραυ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν ἕραυ ὁλοκαυτῶσονται.

30 Καὶ τότε θέλει φανῆναι τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν ἕραυ, καὶ τότε θέλωσι κλαύσει ὅλαις ἡ φυλαὶς τῆς γῆς, καὶ θέλωσιν ἰδοῦναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὅπου καὶ ἕραται ἀπάνω εἰς τὰ σύννεφα τοῦ ἕραυ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

31 Καὶ θέλει πέμψαι τὴν ἀγγελίαν μετὰ σάλπιγγα καὶ μετὰ μεγάλην φωνήν, καὶ θέλωσι μαζωθῆναι τὴν διαλεγμένην, ἀπὸ τῶν τρισάκρων ἀνίμων ἀπὸ ταῖς ἕραυ τῶν ἕραυ, ἕως ταῖς ἕραυ αὐτῶν.

32 Καὶ ἀπὸ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν, ὅταν ἕραται γινώσῃ τὰ κλαδιάτης ἀκαλὰ, καὶ φυβρίσῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι σημεῖον εἶναι τὸ θέρος.

33 Τίτοιαις λογῆς καὶ ἰστίς, ὅταν ἰδοῦναι ἰτῦτα ὅλα, γινώσκετε

ἰγγὺς ἔστι ἐπὶ θύραις.

34 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται.

35 Ὁ ἔρανος καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μὴ ἔμῃ παρέλθωσι.

36 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, ἔδδ' οἱ ἄγγελοι τῶν ἔρανῶν, εἰ μὴ ὁ πατήρ μου μόνος.

37 Ὡςπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

38 Ὡςπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς ἐπὶ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμῶντες καὶ ἰχυαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσηλθεὶς Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν·

39 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμός, καὶ ἦρεν ἅπαντας· οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

40 Τότε δύο ἴσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἰς παραλαμβάνεται, καὶ ὁ εἰς ἀφίσταται.

41 Δύο ἀλήθυσαι ἐν τῷ μύλωνι· μία παραλαμβάνεται, καὶ μία ἀφίσταται.

42 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ

ξετε ὅτι εἶναι σημεῖα εἰς ταῖς θύραις.

34 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θείλει περάσει ἡ γενεὰ ἐτήτη, ἕως ὅπῃ γὰ γενεὴν ἐτέτα ὅλα.

35 Ὁ ἔρανος καὶ ἡ γῆ θείλῃσι παρέλθῃ, ἀμὴ τὰ λόγια μου δὲν θείλῃσι παρέλθῃ.

36 Ἀμὴ διὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν κανὶς δὲν ἰξεύρει, μηδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν ἔρανῶν, παρὰ ὁ πατήρ μου μοναχός.

37 Καὶ καθὼς ἦταν ἡ ἡμέραις τοῦ Νῶε, τίτοιαις λογιῆς θείλει εἶσθαι καὶ ὁ ἐρχομός τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

38 Διατὶ καθὼς ἦσαν εἰς ταῖς ἡμέραις ἐκείναις προλίτερα ἀπὸ τῶν κατακλυσμένων, ὅπῃ ἔτρωγαν καὶ ἔπιαν, ὑπανδρεύονταν καὶ ὑπάνδρευαν, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὅπῃ ὁ Νῶε ἐμβῆκεν εἰς τὴν κιβωτόν·

39 Καὶ δὲν ἰγνώρισαν, ἕως ὅπῃ ἦλθεν ὁ κατακλυσμός, καὶ τῆς ἐσῆκῃσιν ὅλων· τίτοιαις λογιῆς θείλει εἶσθαι καὶ ὁ ἐρχομός τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

40 Τότε δύο θείλῃσι εἶσθαι εἰς τὸ χωράφι· καὶ ὁ ἕνας πιάνειαι, καὶ ὁ ἄλλος ἀφίνειαι.

41 Δύο ὅπῃ ἀλήθυσαι εἰς τὸν μύλον· ἡ μία πιάνειαι, καὶ ἡ ἄλλη ἀφίνειαι.

42 Στίκετε λοιπὸν ἐξυπνοί,

ὡστε ποία ἄρα ὁ κύριος ἔ-
μων ἔρχεται.

43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσχετε, ὅτι
ὁ ἦθερ ὁ οἰκοδομητής, ποία
φυλακὴ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἰ-
γρηγύσσω ἂν, καὶ οὐκ ἂν εἴασαι
διαφυγεῖν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.

44 Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς
γίνεσθε ἑτοιμοὶ ὅτι ἡ ἄρα οὐ
δακνῆτι, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἔρχεται.

45 Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δού-
λος καὶ φρόνιμος, ὃν κατίσθισιν
ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θρα-
πίαις αὐτοῦ, τοῦ δίδουαι αὐ-
τοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ;

46 Μακάριος ὁ δούλος ἰ-
κεῖνος, ὃν ἔλθων ὁ κύριος αὐτοῦ
εὐρήσκει ποιοῦντα ἔργα.

47 Ἄρα λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ
πᾶσι τῶς ὑπαρχουσιν αὐτοῦ
καταστήσει αὐτόν.

48 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς
δούλος ἰκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτοῦ Χροίζει ὁ κύριός μου
ἔλθω·

49 Καὶ ἄρξῃται τύπτειν
τὰς συνδούλους, ἐσθίειν δὲ καὶ
πίνει μετὰ τῶν μεθύοντων·

50 Ἦξει ὁ κύριος τοῦ δούλου
ἐκεῖνος ἐν ἡμέρᾳ ἢ ἐν προσδοκίᾳ,
καὶ ἐν ἄρᾳ ἢ ἐν γινώσκῃ·

ὅτι ἂν ἐξείρετε ποῖαν ἄραν ἔρ-
χεται ὁ ἀυθίτης σας.

43 Ἐκεῖνο ἐξείρετε, ὅτι ἂν
ἤθελον ἐξείρη ὁ ἀυθίτης τοῦ
σπηλίου, εἰς ποῖαν βίβλαν τῆς
κυκλῆς ἔρχεται ὁ κλέπτης, ἤθελον
ἀγρυπνήσῃ, καὶ δὲν ἤθελον
ἀφήσῃ το σπηλίτῃ γὰ τὸ
τρυφήσῃν.

44 Διὰ τῦτο ἄς εἶσθε καὶ
ἐσθίς ἑτοιμοὶ ὅτι τὴν ἄραν,
ὅπῃ δὲν θάρρητι, ἔρχεται ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου.

45 Ποῖος λοιπὸν εἶναι ἰκεῖ-
νος ὁ ἰμπιστευμένος δούλος καὶ
φρόνιμος, τὸν ὁποῖον ἰκατάστη-
σιν ὁ ἀυθίτης εἰς τὰς δόλους
ἰσ, γὰ τὴς δίδῃ τὸ φαγητόν τῶς
εἰς τὴν ἄραθῃς;

46 Καλότυχος εἶναι ἰκεῖ-
νος ὁ δούλος, τὸν ὁποῖον, ὅταν
ἔλθῃ ὁ ἀυθίτης ἰσ, θύλοι τὸν
εὐρεῖ γὰ κάμνη τοιμτολήρως.

47 Βίβλαια σᾶς λέγω, ὅτι
ἀπάντη εἰς ὄλαιν τὰ ὑπαρχ-
χοῖλα θύλοι τὸν κατῆσθῃ.

48 Ἀμὴ ἂν εἴπῃ ὁ κακὸς
δούλος ἰκεῖνος μῖσα εἰς τὴν
καρδίαντῃ ὁ ἀυθίτηςμῃ ἀργεῖ
γὰ ἔλθῃ·

49 Καὶ γὰ ἀρχίση γὰ δὲρ-
νη τῶς συνδούλῃςτῃ, καὶ γὰ τρυ-
γη καὶ γὰ πίση μὲ τῶς μεθύσᾶ-
θῃς.

50 Θύλοι ἔλθῃ ὁ ἀυθίτης τοῦ
δούλου ἰκεῖνος εἰς μίαν ἡμέραν ὁ-
πῃ δὲν ἔλπίζει, καὶ εἰς μίαν
ἄραν ὅπῃ δὲν γινώρίζει·

51 Καὶ διχοτομήσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει· ἐκὶ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

51 Καὶ θείλει τὴν χωρίσει, καὶ τὸ μέρος τῆ θέλει τὸ ἑάλλει μὲ τὴς ὑποκριάς· ἐκὶ θείλει εἶσθαι τὰ κλάμματα καὶ τὸ τρύξιμον τῶν ὀδόντων.

Κιφ. κί. 25.

ΤΟΤΕ ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν ἑρανεῶν δέκα καρδίνοικ, αἵτινες λαβῶσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυμφίου.

2 Πίντε δι ἧσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ πίντε μωραὶ.

3 Αἵτινες μωραὶ, λαβῶσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον.

4 Αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν.

5 Χρούζοντ' δὲ τοῦ κυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ ἐκάθειδον.

6 Μείσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γίγονεν· Ἴδου, ὁ κυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχισθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ.

7 Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ καρδίνοι ἐκείναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν.

8 Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρόνιμοις εἶπεν· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἔλαιου ὑμῶν ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβίννυται.

9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε οὐκ ἔρ-

ΤΟΤΕ θείλει ὁμοιωθῆ ἡ βασιλεία τῶν ἑρανεῶν δέκα καρδίνας, ἡ ὁποίας ἐπῆραν ταῖς λαμπάδεξιων, καὶ εἰγήκαν νὰ συναπατήσων τὸν κυμφίον.

2 Καὶ αἱ πίντε ἀπὸ τέταις ἦταν φρόνιμαίς, καὶ αἱ πίντε λωλαῖς·

3 Αἱ ὁποίας λωλαῖς, ὡσαν ἐπῆραν ταῖς λαμπάδεξιων, δὲν ἐπῆσαν μαζύτων λάδι.

4 Ἀμὴ αἱ φρόνιμαίς ἐπῆραν λάδι εἰς τὰ ἀγγεῖάτων με ταῖς λαμπάδεξιων.

5 Καὶ ἔσθιας νὰ ἀργήσῃ ὁ κυμφίος, ἐνύσταξαν ὅλαις καὶ ἐκοιμῶνταν.

6 Καὶ τὰ μεσάνυκτα ἔγινε βοή νὰ, ὁ κυμφίος ὅπῃ ἔρχεται, εἰγατε νὰ τὸν ἀπαντήσετε.

7 Τότε ἰσηκώθησαν ὅλαις ἐκείναις ἡ καρδίνας, καὶ ἐτοίμασαν ταῖς λαμπάδεξιων·

8 Καὶ ἡ λωλαῖς εἶπαν εἰς ταῖς φρόνιμαίς· δότεμας ἀπὸ τὸ λάδι σας· ὅτι ἡ λαμπάδες μας σβίννυται.

9 Καὶ ἀπεκρίθησαν ἡ φρόνιμαίς, καὶ εἶπαν· μήπως καὶ δὲν

εἰπὴ ἡμῖν καὶ ὑμῶν πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰς πωλύτας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυτάς.

10 Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ τυμφίος καὶ αἱ ἑτοιμαὶ εἰσηλθούσας μετ' αὐτῶν εἰς τὸς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.

11 Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι Κύριε, κύριε, ἀνοιξέτω ἡμῖν.

12 Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, εἰπὴ Ἄμην λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς.

13 Γρηγορεῖτε ἔτι, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν ἢ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

14 Ὡς περὶ γὰρ ἀνθρώπου ἀσελῆμῶς ἐκάλει τὴς ἰδίης δούλης, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.

15 Καὶ ὡς μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ὡς δὲ δύο, ὡς δὲ ἓν ἐκάλεσεν κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν καὶ ἀπεδήμησεν εὐδοκῶς.

16 Παρευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, ἐργάσατο ἐν αὐτῷ, καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα.

17 Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρδησεν καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο.

18 Ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν, ἀπέλ-

φθάσῃ καὶ ἡμᾶς καὶ ἰσοῦσ' οὐρθε καλλίτερα εἰς ἐκείνης, ὅπῃ τὸ πλεῖον, καὶ ἀγοράσθη διὰ λόγους.

10 Πηγάσθαι αἰταῖς τὰ ἀγοράσθη, ἦλθεν ὁ τυμφίος καὶ ἡ ἑτοιμαὶς ἐμβῆκαν μετ' αὐτὸν εἰς τὸς γάμους, καὶ ἰσφαλίσθη ἡ θύρα.

11 Ὑστερον ἦλθαν καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι αὐδέκτη, αὐδέκτη, ἀνοιξέμας.

12 Ἀμὴν ἐκεῖνος ταῖς ἀπεκρίθη ἄληθινῶς σὰς λέγω, διὸ σὰς γνωρίζω.

13 Ἀγγυπνᾶτε λοιπὸν, ὅτι διὸν ἐξεύρητε τὴν ἡμέραν ἢ τὴν ὥραν, εἰς τὴν ὅποιαν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

14 Διατί ὡσὺν ἕνας ἀνθρώπου θύλωτας τὰ ταξιδεύουσα ἐκάλει τὴς δουλεύαδες, καὶ τὴς ἰπαράδωκε τὰ ὑπάρχοντά του.

15 Καὶ ἄλλῃ ἔδωκε πέντε τάλαντα, καὶ ἄλλῃ ἔδωκε δύο, καὶ ἄλλῃ ἔδωκεν ἓν· καθεὶ ἕνα κατὰ τὴν δύναμιν του καὶ ἐμίσησε παρευθῆς.

16 Καὶ ἐκεῖνος, ὅπῃ ἐπῆρε τὰ πέντε τάλαντα, παγένωτας ἐδύλευσε μετ' αὐτὰ, καὶ ἔκαμιν ἄλλα πέντε τάλαντα.

17 Ὁμοίως καὶ ἐκεῖνος, ὅπῃ ἐπῆρε τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο.

18 Ἀμὴν ἐκεῖνος, ὅπῃ ἐπῆρε

θῶν ἔρξεν ἐν τῇ γῆ, καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τῷ κυρίῳ αὐτῷ.

19 Μιτὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγος.

20 Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, προσήειπεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδι, ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐκ' αὐτοῖς.

21 Ἔφη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτῷ· Εὖ, δούλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καλεσθήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

22 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν, εἶπε· Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδι, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐκ' αὐτοῖς.

23 Ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτῷ· Εὖ, δούλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καλεσθήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

24 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφώς, εἶπε· Κύριε, ἴγνωθ' σε, ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ἔθνη ἐν δισχορπισίας·

τὸ ἓνα, παγίνωντας ἰσκαψε τὴν γῆν, καὶ ἰπαράχωσε τὸ ἀσῆμι τοῦ ἀυθιτός του.

19 Καὶ ὕστερα μὲ πολὺν καιρὸν ἦλθεν ὁ αὐθέντης τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ κάμνει λογαριασμὸν μετ' αὐτούς.

20 Καὶ ἦλθεν ἐκεῖνος, ὅπῃ ἐπῆρε τὰ πέντε τάλαντα, καὶ ἤφειρεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λίγωντας· αὐθέντη, πέντε τάλαντα μὲ ἰδούς· ἴδεις, τὰ ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα μετ' αὐτά.

21 Καὶ λέγειτε ὁ αὐθέντης του· γιάσου, ὃ δούλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ· εἰς τὰ ὀλίγα ἔγινες ἐμπιστευμένος, θέλωσι καλεσθήσει εἰς πολλά· ἔμβα μίσα εἰς τὴν χαρὰν τοῦ αὐθιτόςσου.

22 Καὶ ἦλθε καὶ ἐκεῖνος, ὅπῃ ἐπῆρε τὰ δύο τάλαντα, καὶ λέγει· αὐθέντη, δύο τάλαντα μὲ παράδωκεις, τὰ, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα μετ' αὐτά.

23 Λέγειτε ὁ αὐθέντης του· γιάσου, δούλε ἀγαθὲ καὶ ἐμπιστευμένος· εἰς τὰ ὀλίγα ἔγινες ἐμπιστευμένος, εἰς πολλά θέλωσι καλεσθήσει· ἔμβα εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

24 Ἦλθε καὶ ἐκεῖνος, ὅπῃ ἐπῆρε τὸ ἓνα τάλαντον, καὶ λέγει· αὐθέντη, ἴγώσε ἰγνώρισα, πῶς εἶσαι ἄνθρωπος σκληρὸς, θερίζωντας ἐκεῖ ὅπῃ δὲν ἔσπειρεις, καὶ μαζώνωντας ἐκεῖ ὅπῃ δὲν ἔσχορπισεις.

25 Καὶ φοβηθεὶς, ἀπελθὼν
ἔκρα τὸ τάλαντον σου ἐν τῇ
γῆ ἰδίῃ, ἔχῃς τὸ σόν.

26 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κίριος
αὐτῷ, εἶπεν αὐτῷ· Ποιηρὶ
δύλε καὶ ἐμπρὶ, ἦδεις ὅτι θερίζω
ὅπου ὄχι ἰσπερα, καὶ συν-
έγω ὅπου ἢ δυσκόρπισα·

27 Ἔδει ἔν σοι βαλεῖν τὸ ἀρ-
γύριον μὲ τῆς τραπεζίταις·
καὶ ἰδὼν ἐγὼ ἰκομισάμην ἂν
τὸ ἰμὸν εἶν τῶν.

28 Ἄρατι ἔν ἀπ' αὐτῷ τὸ
τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι
τὰ δέκα τάλαντα.

29 (Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δο-
θήσεται, καὶ περισυυθήσεται·
ἀπὸ δὲ τῷ μὴ ἔχοντι, καὶ ὁ
ἶγος, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτῷ.)

30 Καὶ τὸν ἀχρεῖον δῦλον ἐκ-
βάλλει εἰς τὸ σκότος· τὸ ἰξώ-
τερον ἐκὼ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ
πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ'
αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου
δόξης αὐτοῦ.

32 Καὶ συναχθήσεται ἔμπρο-
σθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ
ἀφαιρῶ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλή-
λων, ὡς περὶ ὁ ποιμὴν ἀφοσί-

25 Καὶ ἴσοντας γὰρ φοβηθῶ,
ἰπῆγα καὶ ἰπαράχωσα τὸ τάλ-
λαντόν σου εἰς τὴν γῆν ἰδίαν,
γὰρ ὅπου ἔχῃς τὸ ἰδικόν σου.

26 Ἀπικρίθη ὁ αἰθέτης, καὶ
λεγγεῖτο· ὡς κακὸν δῦλον καὶ
ἐμπρὶ, ἔξευρες ὅτι ἐγὼ θερίζω
ἐκεῖ ὅπου δὴν ἰσπερα, καὶ μα-
ζώνω ἐκεῖ ὅπου δὴν ἰσκόρπισα.

27 Ἐκρίκει λοιπὸν γὰρ δώ-
σης δανεικὸν τὸ ἀργυρίον μὲ εἰς
τῆς σαράφιδος· καὶ ἰεχόμενος
ἐγὼ, ἦδελα πάση τὸ δικόν μου
μὲ τὸν κάματον.

28 Ἐπάρτε λοιπὸν ἀπ'
αὐτὸν τὸ τάλαντον, καὶ δότε το
ἐκεῖνον, ὅπου ἔχει τὰ δέκα τάλ-
αντα.

29 Διατὶ καθεὶς ἵνας ὅπου
ἔχει, θέλει τοῦ δοθῆ, καὶ θέλει
περυσυυθῆ· ἀμὴ ἀπ' ἐκεῖνον
ὅπου δὴν ἔχει, καὶ ἐκεῖνον, ὅπου
ἔχει, θέλει παρῆ ἀπ' αὐτοῦ.

30 Καὶ ἰτῶτον τὸν ἀχρεῖον
δῦλον ρίξτε τοῦ ἔξω εἰς τὸ
σκότος· τὸ ἰξώτερον· ἐκεῖ θέ-
λει ἰσθαι τὸ κλαύσιμον καὶ τὸ
τρυξίμον τῶν ὀδόντων.

31 Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου μὲ τὴν δόξαν, καὶ
ὅλοι οἱ ἅγιοι ἄγγελοι αὐτῷ ὁμῶς
μὲ αὐτὸν, τότε θέλει καθίσει
εἰς τὸν θρόνον τῆς δόξης.

32 Καὶ θέλωσι μαζωχθῆ
ὁμωροσῶντα ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ
θέλει τῆς χωρῆσαι ἵνα ἀπὸ τὸν
ἄλλον, καθὼς ὁ ποιμὴν χωρῆ-

ζει τὰ πρόβατα ἀπο τῶν ἐρίφων.

33 Καὶ γήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ διξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ ἐυνύμων.

34 Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ διξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου·

35 Ἐπίβασα γάρ, καὶ ἰδὼκατέ μοι φαγεῖν ἰδίψασα, καὶ ἵποτισάτέ με· ξίτη ἤμην, καὶ συτηγάγετέ με·

36 Γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με· ἠσθίψασα, καὶ ἐπισκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλθετε πρὸς με.

37 Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σὶ εἶδομεν πεινῶντα, καὶ ἰβρέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ ἵποτίσαμεν;

38 Πότε δέ σὶ εἶδαμεν ξίτην, καὶ συτηγάγομεν; ἢ γυμνόν, καὶ περιεβάλομεν;

39 Πότε δέ σὶ εἶδομεν ἄσθενην, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρὸς σὶ;

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἄμην λέγω ὑμῖν, ἰφ' ὅσον ἵποιήσατε ἐν τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἴμοι ἵποιήσατε.

ζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ κατζίκια.

33 Καὶ θίλει βάλλει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῆς διξιάτης, καὶ τὰ κατζίκια ἀπὸ τῆς ζερδιάτης.

34 Τότε θίλει εἰπεῖ ὁ βασιλεὺς εἰς ἐκείνους, ὅπου εἶναι ἀπὸ τὸ διξιόντη μέρῳ· ἰλάτε ἰσοῖς οἱ εὐλογημένοι τῷ πατρὸς μου, κληρονομήσετε τὴν βασιλείαν, ὅπου σὰς ἵτοιμασθῆ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου.

35 Διατί ἐπίβασα, καὶ μὴ ἰδώκατε τὰ φάγω· ἰδίψασα, καὶ μὴ ἵποτίσῃτε· ἤμην ξίτη, καὶ μὴ ἐπήρετε εἰς τὸ σπῆτίσας.

36 Ἦμην γυμνός, καὶ μὴ ἐνδύσῃτε· ἀρρώσῃσα, καὶ μὴ ἐπιμηθήκατε· εἰς τὴν φυλακὴν ἤμην, καὶ ἤλθῃτε εἰς ἱμέσια.

37 Τότε ἀλλοκρίθη οἱ δίκαιοι, τὰ τῷ ἐπεῖν· αὐθέντη, καὶ πότε σὶ εἶδαμεν πεινασμένον, καὶ σὶ ἰβρέψαμεν; ἢ διψασμένον, καὶ σὶ ἵποτίσαμεν;

38 Πότε σὶ εἶδαμεν ξίτην, καὶ σὶ ἐπήραμεν εἰς τὸ σπῆτίσας; ἢ γυμνόν, καὶ σὶ ἐνδύσαμεν;

39 Πότε σὶ εἶδαμεν ἄσθενημένον, ἢ εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ἤλθαμεν πρὸς τῷ λόγουσ;

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς θίλει τὰς εἰπεῖ· βίβαια σὰς λέγω, ὅσον ἱκάμετε εἰς ἴνα ἀπὸ ἰτάτης τὰς ἀδελφύσμων τὰς πολλὰ εὐτελεῖς, εἰς ἱμέσια τὸ ἱκάμετε.

41 Τότε ἔρει καὶ τοὺς ἐξ εὐσέμων Παρεύσθη ἀπ' ἡμῶν οἱ καταραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνου, τὸ ἠτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτῷ.

42 Ἐπίστασα γὰρ, καὶ οὐκ ἰδίωσάμι μοι φαγεῖν ἰδίωσα, καὶ οὐκ ἠποτίσασάμι·

43 Πῶς ἤμην, καὶ ἔσυντηγάγετέ με γυμνός, καὶ ἔσπαρδάλετέ με ἄσθενής καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἠπισκέψασθέ με.

44 Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ, λέγοντας· Κύριε, πότε σὶ εἶδαμε ποιῶντα, ἢ ἀψῶντα, ἢ ξένου, ἢ γυμνοῦ, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἔσκηνοῦσάμι σοι;

45 Τότε ἀποκριθήσονται αὐτοῖς, λέγων Ἄμην λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὧν οὐκ ἠποιήσατε ἐν τούτων τῶν ἐλαχίστων, ἔθι ἡμοὶ ἠποιήσατε.

46 Καὶ ἀπιλεύσονται ἔτσι εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζῆλον αἰώνιον.

41 Τότε θέλει εἰπεῖ καὶ εἰς ἐκείνους, ὅτι εἶμαι ἀπὸ τῆς ζερβιαν μισαίαν· σέρετε ἀπομίνας οἱ καταραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, ὅτι εἶμαι ἠτοιμασμένον διὰ τὸν διάβολον, καὶ διὰ τοὺς ἀγγέλους.

42 Διαστὶ ἐπίστασα, καὶ διὸ μὴ ἰδίωσθε γὰρ φαγεῖν ἰδίωσα, καὶ διὸ μὴ ἠποτίσασθε.

43 Ἦμην ξένος, καὶ διὸ μὴ ἐβάλλετε εἰς τὸ σπῆτισας ἤμην γυμνός καὶ διὸ μὴ ἐκδύσατε ἤμην ἄσθενής καὶ εἰς τὴν φυλακῆν, καὶ διὸ μὴ ἐπισκεψάσθε.

44 Τότε θέλων τῷ ἀποκριθῆ καὶ αὐτοῖς, εἰπεῖσιν αὐθέντη, πότε σὶ εἶδαμε ποιασμένους, ἢ διψασμένους, ἢ ξένους, ἢ γυμνοῦ, ἢ ἀσθενῆ, ἢ εἰς τὴν φυλακῆν, καὶ διὸ σὶ ὑπερηγήσαμεν;

45 Τότε θέλει τὺς ἀποκριθῆ, λέγοντας· βίβαια σὰς λέγω, ὅσοι διὸ ἐκάμετε εἰς ἕνα ἀπὸ τούτων τὺς ἀδελφύς μου τὺς πολλὰ εὐτελεῖς, καὶ εἰς ἕνα διὸ ἐκάμετε.

46 Καὶ θέλωσιν ὑπάγει ἰτῶν εἰς τῆς κόλασιν τῆς αἰώνιος καὶ οἱ δίκαιοι εἰς τῆς ζῆλον τῶν αἰώνιος.

Κεφ. κς'. 26.

ΚΑὶ ἔγιντο ὅτι ἐτέλειον ὁ Ἰησοῦς πάσι τὰς λόγους τούτους, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν·

ΚΑὶ ἔγινεν ὅταν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς ὅλους τούτους τὺς λόγους, εἶπε εἰς τὺς μαθητῶν δις τῶν

2 Οἴδατε ὅτι κατὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ παραδίδοται εἰς τὸ γαυρωθῆναι.

3 Τότε συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τῷ λαῷ εἰς τὴν αὐλὴν τῷ ἀρχιερεῖως τῷ λεγομένῳ Καϊάφα.

4 Καὶ συνιβουλευσάντο, ἵνα τὸν Ἰησοῦν κρατήσωσι δόλω, καὶ ἀποκτείνωσι.

5 Ἐλεγον δὲ· Μὴ ἐν τῇ ἱορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ.

6 Τῷ δὲ Ἰησοῦ γενομένῳ ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπρῶ,

7 Προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάστρον μύρον ἔχουσα βαρυτίμη, καὶ κατέχειν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῷ ἀτακείμενη.

8 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ ἠγανάκτησαν, λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη;

9 Ἠδίκατο γὰρ τῷτο τὸ μύρον πρᾶθῆναι πολλῷ, καὶ δοθῆναι πτωχοῖς.

10 Γυνὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπης παρέχετε τῇ γειαικῇ; ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμὲ·

11 Πάντοτε γὰρ τὴς πτωχῆς ἔχετε μὲν ἑαυτῶν· ἐμὲ δὲ ἐ πάντοτε ἔχετε.

2 Ἰεῖυριτε ὅτι ὕστερα ἀπὸ δύο ἡμέραις γίνεται τὸ πάσχα· καὶ ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ παραδίδοται διὰ τὰ γαυρωθῆναι.

3 Τότε ἰμαζώχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῷ λαῷ εἰς τὴν αὐλὴν τῷ ἀρχιερεῖως ὅπῃ ἰλέγονταν Καϊάφας.

4 Καὶ ἰσυμβουλευθήκαν, ἵνα πιάσῃ τὸν Ἰησοῦν μὴ δόλον, καὶ ἵνα τὸν σκοτώσῃ.

5 Καὶ ἔλεγον· μὴ τὸ κάμωμεν εἰς τὴν ἱορτῆν, διὰ ἵνα μὴ γένη σὺγχυσις εἰς τὸν λαόν.

6 Καὶ ὅταν ἐπῆγεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Βηθανίαν εἰς τὸ σπήτι τοῦ Σίμωνος τοῦ λεπρῶ,

7 Ἐπῆγεν εἰς αὐτὸν μία γυναῖκα, ὅπῃ εἶχει ἓνα καὶ μύρον πολύτιμον, καὶ τὸ ἔχουσι ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλαιον, ἐκεῖ ὅπῃ ἰκάθειον.

8 Καὶ ὡσαν τὸ εἶδαν οἱ μαθηταὶς τῆ, ἀδημότησαν, καὶ εἶπαν· διατί ἔγινε ὁ χαλασμός ἐτεῦ;

9 Ὅπῃ ἠμπόρειεν ἐτεῦτο τὸ μύρον ἵνα πρᾶθῆ διὰ πολλὰ, καὶ ἵνα δοθῆ εἰς τὴς πτωχῆς.

10 Καὶ γνωρίζουσας τὸ ὁ Ἰησοῦς, λέγει τῆς· τί πειράζετε τὴν γυναῖκα; ὅπῃ ἔκαμε καλὸν ἔργον εἰς ἐμένα·

11 Διατί τὴς πτωχῆς τὴς ἔχετε πάντα μὲ τῷ λόγῳ σας· ἀμὴ ἐμένα πάντα δὲν μὲ ἔχετε.

2 Βαλῶσα γὰρ αὐτὴ τὸ ~~μέγα~~ τῆτο ἐπὶ τῷ σώματός ~~με~~ σφός τὸ ἐλαφιάσαι με ~~ἐπέ~~ήσει.

13 Ἄμην λέγω ὑμῖν, ὅπου ~~ἐξ~~ κρυθῆ τὸ εὐαγγέλιον ~~ἐπὶ~~ τὸ ἐν ἅλῃ τῷ κόσμῳ, λαλοῦ- ~~σ~~σεται καὶ ὁ ἐποίησεν αὐτὴ, ~~ἐ~~ως μηκύσουσι αὐτῆς.

14 Τότε παρευθεὶς εἰς τῶν ~~δ~~ώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσ- ~~κα~~ριώτης, σφός τὸς ἀρχιερεῖς;

15 Εἶπε· Τί θέλετέ μοι δοῦ- ~~σα~~, ἐγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐ- ~~τῷ~~; Οἱ δὲ ἔσπον αὐτῷ τρεῖς ἄ- ~~σ~~ποντα ἀργύρια.

16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτετε εὐ- ~~κα~~ιρίαν, ἵνα αὐτὸν παραδῶ.

17 Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἄζύ- ~~μη~~ σφροσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Ποῦ ~~θ~~έλεις ἵποιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα;

18 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν σφρός τὸν δεινα, καὶ εἴπατε αὐτῷ· Ὁ διδάσκα- ~~λο~~ λέγει· Ὁ καιρός με ἐγ- ~~γ~~γός ἐστιν, σφρός σε ποιῶ τὸ πά- ~~σ~~σχα μετὰ τῶν μαθητῶν με.

19 Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθη- ~~ταὶ~~ ἕως συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ ἠτοίμασαν τὸ ~~π~~άσχα.

20 Ὀψίας δὲ γενομένης ~~ἀ~~πέκετο μετὰ τῶν δώδεκα.

21 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν,

12 Δ ~~ἐ~~χουσι ~~κο~~σμίμ ~~τὸ~~ ἔκαρ

13 ~~ὁ~~πω κα ~~εὐ~~αγγ ~~θ~~έλει ~~ἔ~~καρμει

14 Τ ~~δ~~ώδεκα ~~Ἰ~~σκα

15 ~~δ~~ώσει ~~ρα~~δῶ ~~τοῦ~~

1 ~~εὐ~~κο

1 ~~ἄ~~ζύ ~~εἰ~~ς ~~π~~ῆ ~~τὰ~~

γι ~~κα~~ ~~γ~~η ~~εἰ~~ς ~~π~~ο ~~δ~~ε ~~λ~~ο ~~τ~~ο ~~ἰ~~ ~~λ~~

1 ~~ἰ~~ ~~λ~~

1 ~~ἰ~~ ~~λ~~

1 ~~ἰ~~ ~~λ~~

1 ~~ἰ~~ ~~λ~~

1 ~~ἰ~~ ~~λ~~

1 ~~ἰ~~ ~~λ~~

1 ~~ἰ~~ ~~λ~~

1 ~~ἰ~~ ~~λ~~

1 ~~ἰ~~ ~~λ~~

1 ~~ἰ~~ ~~λ~~

1 ~~ἰ~~ ~~λ~~

1 ~~ἰ~~ ~~λ~~

1 ~~ἰ~~ ~~λ~~

1 ~~ἰ~~ ~~λ~~

1 ~~ἰ~~ ~~λ~~

1 ~~ἰ~~ ~~λ~~

1 ~~ἰ~~ ~~λ~~

1 ~~ἰ~~ ~~λ~~

1 ~~ἰ~~ ~~λ~~

1 ~~ἰ~~ ~~λ~~

1 ~~ἰ~~ ~~λ~~

1 ~~ἰ~~ ~~λ~~

1 ~~ἰ~~ ~~λ~~

1 ~~ἰ~~ ~~λ~~

1 ~~ἰ~~ ~~λ~~

1 ~~ἰ~~ ~~λ~~

1 ~~ἰ~~ ~~λ~~

εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

22 Καὶ λυπώμενοι σφόδρα, ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν· Μήτις ἐγὼ εἶμι, Κύριε;

23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· ὁ ἰμβάψας μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα, ὑπὸς με παραδώσει.

24 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' ἃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ οὐκ ἰγενήθη ὁ ἀνθρώπος· ἐκεῖνος.

25 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας, ὁ παραδίδως αὐτόν, εἶπεν· Μήτις ἐγὼ εἶμι, ραββί; λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶπας.

26 Ἐσθίουτων δὲ αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον, καὶ εὐλογήσας, ἔκλασεν, καὶ εἶδεν τοῖς μαθηταῖς, καὶ εἶπεν· Λάβετε, φάγετε· τὐτό ἐστι τὸ σῶμά μου.

27 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, καὶ εὐχαριστήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Πίστε ἐξ αὐτοῦ πάντες·

28 Τὐτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

ἵνας ἀπὸ ἰσῶς θέλει με παραδώσει.

22 Καὶ αὐτοὶ λυπώμενοι πολλὰ, ἀρχίσαντες ἕκαστος εἶπε τῷ λέγει· μήτις εἶμαι ἐγὼ, αὐδέτη;

23 Καὶ ἐκείνος ἀπεκρίθη, καὶ τὸς εἶπεν· ἐκεῖνος ὅπως βεβαῖα μετ' ἐμένα τὸ χερίτω εἰς τὸ πινάκι, ἐκείνος θέλει με παραδώσει.

24 Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς εἶναι γεγραμμένοι διὰ λόγου τοῦ ἀμὴν ἀειλύμονος εἰς τὸν ἀνθρώπον ἐκεῖνον, διὰ μέσῳ τοῦ ὁποῖου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλλίτερόν τε ἦτον, γὰρ μὴν ἤθελε γεννηθῆ ὁ ἀνθρώπος· ἐκεῖνος.

25 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰούδας, ὅπως τὸν ἐπαράδωκεν, καὶ εἶπεν· μήτις ἐγὼ εἶμαι διδάσκαλε; λέγετε· ἰσὺ τὸ εἶπες.

26 Καὶ ἐκείνος ὅπως ἔτρωγεν, ἐπέφη· ὁ Ἰησοῦς τὸ ψωμί, καὶ ὡσανεὺς εὐχαρίστησεν, τὸ ἔκοψε, καὶ τὸ εἶδεν εἰς τοὺς μαθητάδας, καὶ εἶπεν· ἰπάγετε, φάγετε· τὐτο εἶναι τὸ κορμί μου.

27 Καὶ πίνωντας τὸ ποτήριον, καὶ ὡσανεὺς εὐχαρίστησεν, τὸς τὸ ἔδωκεν, λέγωντας· πίστε ἀπ' αὐτὸ ὅλοι·

28 Διατί τὐτο εἶναι τὸ αἷμά μου τῆς καινῆς διαθήκης, ὅπως χύνεται διὰ τὸς πολλὰς εἰς συγχώρησιν ἁμαρτιῶν.

29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ὃ μὴ τῷ ἄρ' ἄρτι ἐκ τούτου τῷ γενήματι τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καιρὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς μου.

30 Καὶ ὑμῶσαντες, ἐξέλθω εἰς τὸ ἔξω τῶν ἰλαίων.

31 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νύκτι ταύτῃ· γέγραπται γάρ· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ σφόδρα τῆς κοίτης.

32 Μὲνὰ δὲ τὸ ἐγγεθῆναί με, σφράξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

33 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, ἔπευ αὐτῷ· Εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοὶ, ἐγὼ ἕδῃ ποτε σκανδαλισθῶμαι.

34 Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄμην λέγω σοι, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νύκτι, πρὶν ἀλίχθρα φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρτήσῃ με.

35 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Καὶ ἄρα με σὺν σοὶ ἀποθάνω, ἢ μὴ σὶ ἀπαρτήσομαι. Ὁμοίως καὶ πάντες σὶ μαθηταὶ εἶπον.

36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ· καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· Καθίσαιτε αὐτῷ, ἕως ἃ

29 Καὶ λέγουσας ἀπὸ τῶν ῥα καὶ ἡμερῶν δὲν θείω πῖος ἀπὸ τούτου τὸ γένημα τῆς ἀμπέλου, ἕως τὴν ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω ἡμῶν μὴ ἰσᾶς νόοι εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς μου.

30 Καὶ ἰσοῦσας πὰ ὑμῶσων, ἐν γῆσιν εἰς τὸ ἔξω τῶν ἰλαίων.

31 Τότε τὸς λέγει ὁ Ἰησοῦς· ἰτέτην τὴν νύκτα ὄλοισας θέλετε σκανδαλισθῆ εἰς ἐμένα· διατὶ εἶσαι γεγραμμῖνον ὅτο θέλω κτυπήσει τὸν ποιμένα, καὶ θείων σκορπισθῆ τὰ σφόδρα τῆς μάδρας.

32 Καὶ ὑστερα ἀφόνις ἀναλ γαδῷ, θέλω ὑπάγει ἐγὼ προήτερα ἀπὸ σᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

33 Καὶ ἀπικρίθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπέντω· ἄν. καὶ ὄλοι σκανδαλισθῶσιν εἰς ἐσῖνα, ἀμῆ ἐγὼ ποτὶ δὲν θείω σκανδαλισθῆ.

34 Λέγειτω ὁ Ἰησοῦς βέβαια σὲ λέγω, ὅτι ἰτέτην τὴν νύκτα, σφρὶ τῷ νὰ φωνάξῃ ὁ πεποιδός, τρεῖς φοραῖς θέλεις μὴ ἀρτηθῆ.

35 Λέγειτω ὁ Πέτρος· ἄν καὶ κάμη χρεία νὰ ἀποθάνω μὴ ἰσῖνα, δὲν θείω σὶ ἀρτηθῆ. τίτοιαις λογιῆς εἶπαν καὶ ὄλοι· οἱ μαθητάδεις.

36 Τότε ἐπήγειν ὁ Ἰησοῦς μετ' αὐτῶν εἰς ἕνα χωρίον ὀπῷ τὸ ἔλογαν Γεθσημανῆ· καὶ λέγει τοῖς τὸς μαθητάδεις τῷ καθίσαιτε

ἀπειλῶν προσεύξωμαι ἱκεῖ.

37 Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τὰς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.

38 Τότε λέγει αὐτοῖς Περὶλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ἔδε, καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ.

39 Καὶ ἀπειλῶν μικρὸν, ἔπισει ἐπὶ πρόσωπον αὐτῷ, προσευχόμενος, καὶ λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τῆτο. πλὴν ἄχ' ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σὺ.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς τὰς μαθητὰς, καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορεῖσαι μετ' ἐμοῦ;

41 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. τὸ μὲν πνεῦμα ἠθέλω, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

42 Πάλιν ἰκ' δευτέρῳ ἀπειλῶν προσηύξατο, λέγων· Πάτερ μου, εἰ ἔστι δυνατόν τῆτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ ἵαν μὴ αὐτὸ πίνω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου.

43 Καὶ ἔλθων εὐρίσκει αὐτὸς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βαρυνμένοι.

44 Καὶ ἀφίεν αὐτὸς ἀπει-

αὐτῷ, ἕως ὅπου να ὑπάγω να προσευχηθῶ.

37 Καὶ ἐπῆρε τὸν Πέτρον καὶ τὰς δύο υἱοὺς τοῦ Ζεβεδαιου, καὶ ἄρχισε να λυπᾶται καὶ να ἀδημονᾷ.

38 Τότε τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς· πολλὰ λυπᾶται ἡ ψυχὴ μου μέχρι θανάτου· ἀπομείνιτε ἔδε, καὶ ἀγρυπνᾶτε μετ' ἐμοῦ.

39 Καὶ ἐπῆγε ὁ μαθῶρος καμπόσοι, καὶ ἔπισει πρόσωπον, καὶ ἐπροσεύχθη, καὶ ἔλεγεν· ὦ πάτερ μου, εἰ εἶναι δυνατόν, ἄς περάσῃ ἐταῦτο τὸ ποτήρι ἀπὸ λόγου μου· ὅμως ὅχι καθὼς θέλω ἐγὼ, ἀλλὰ καθὼς θέλεις εἰσὺ.

40 Καὶ ἔρχεται εἰς τοὺς μαθητάς, καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς ἰκοιμῶνται, καὶ λέγει εἰς τὸν Πέτρον· τὸσοι δὲν ἰδυναθῆκατε μίαν ὥραν να ἀγρυπνήσῃτε μετ' ἐμοῦ;

41 Ἀγρυπνᾶτε καὶ προσεύχεσθε, διὰ να μὴ ἐμβῆτε εἰς πειρασμόν. τὸ πνεῦμα ἠθέλω προθύμων, ἀμὴ ἡ σὰρξ εἶναι ἀσθενής.

42 Πάλιν δευτέρῳ ἐπῆγε καὶ ἐπροσεύχθη, λέγωντας· ὦ πατήρ μου, εἰ εἶναι δυνατόν ἐταῦτο τὸ ποτήριον να περάσῃ ἀπὸ μένα, εἰ δὲν τὸ πίνω, ἄς γένη τὸ θέλημά σου.

43 Καὶ ἦλθε πάλιν, καὶ τοὺς εὐρίσκει ὅπου ἰκοιμῶνται· διατὶ ἦταν τὰ μάτια αὐτῶν βαρυνμένα.

44 Καὶ ἀφίεν αὐτὸς πάλιν

ὅτι πάλιν, προσεύξατο ἐκ τρίτου, τὸ αὐτὸν λόγον εἰπών.

45 Τότε ἄρχεται πρὸς τὸς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς Καθεύθετε τὸ λοιπὸν, καὶ ἀνεπαύσθη· ἰδὼν, ἤγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀμαρτανῶν.

46 Ἐγίμωθε, ἄγνωστον ἰδὼν, ἤγγικεν ὁ παραδιδῶς με.

47 Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλιῦντος, ἰδὼν, Ἰούδας εἰς τῶν δώδεκα ἤλθει, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολλὸς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ.

48 Ὁ δὲ παραδίδῶς αὐτὸν, ἔδωκε αὐτῷς σημεῖον, λέγων· Ὁς ἂν φιλήσῃ, αὐτός ἐστὶ κρατῖσθε αὐτόν.

49 Καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ, εἶπε· Χαῖρι ραββί. Καὶ καταφίλησεν αὐτόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἐταῖρε, ἐφ' ἧ πάρει; Τότε προσελθόντις ἐπίβαλον ἰαεὺς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

51 Καὶ ἰδὼν, εἰς τῶν μετὰ Ἰησοῦ, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ καὶ παλάξας τὸν δεῦλον τοῦ

λαοῦ, ἐπῆγε καὶ ἐπροσευχάσθη τρίτον, λέγων· τὸν αὐτὸν λόγον.

45 Τότε ἦλθεν εἰς τὸς μαθητάς τε, καὶ λέγων· κοιμησθε τὸ λοιπὸν, καὶ ἀνεπαύσθη· ἰὰ, ὅτι ἰσημωσθη ἡ ὥρα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοιαι· εἰς χεῖρας ἀμαρτανῶν.

46 Σκευθῆτε, ἅς ἐσθῶγωμεν ἅπ' ἰδῶν· ἰὰ ὅτι ἰσημωσθη ἡμεῖν, ὅτι μὲλλον ἰὰ μὲ παραδῶσθαι.

47 Καὶ ἀκόμη τὸ εἰπεῖν, καὶ ἰὰ, ὁ Ἰούδας ἵνας ἀπὸ τῶν δώδεκα καὶ ἔφθασε, καὶ μετ' αὐτὸν πολὺ πλῆθος μὲ σπαθία καὶ μὲ ξύλα, ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ.

48 Καὶ ἐκείνῳ, ὅτι τὸν ἐπαράδιδε, τὸς ἔδωκε σημεῖον, λέγων· ἐκείνῳ ὅτι ἐγὼ φιλήσω, ἐκείνῳ εἶπαι, πιάστέ τον.

49 Καὶ παρευθὺς ἐπῆγε κοῦτᾶ εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπε· χαῖρι διδάσκαλε, καὶ τὸν ἐφίλησε.

50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει· ἦ φίλε, εἰς ποῖον ἦλθες; τότε ἐπῆγαν κοῦτᾶ εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπλώσαν τὰ χεῖριάτους ἀπάνω, καὶ ἐκράτησαν τον.

51 Καὶ ἰὰ, ἵνας ἅπ' ἐκείνῳ ὅτι ἦταν ὁμοῦ μὲ τὸν Ἰησοῦν, ἀπλώνοντες τὸ χεῖρην, εὐγαλιν τὸ μαχαιρίωσθαι καὶ ἐκέν-

ἀρχιερέως, ἀφῆλθεν αὐτοῦ τὸ ὄπιον.

52 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀπόστρέψον σου τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν, ἐν μάχαιρα ἀπολῶνται.

53 Ἡ δοκίμης, ὅτι ἐδύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγιῶνας ἀγγέλων;

54 Πῶς ἔν πληρωθῶσιν αἱ γραφαί, ὅτι ἔτι δεῖ γενέσθαι;

55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε μίαν μάχαιραν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με· καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαδέζομην διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με.

56 Τῷτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες, ἀφέντες αὐτὸν, ἔφυγον.

57 Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν.

58 Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως· καὶ εἰσιλθὼν ἴσθαι, ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρε-

τησι τὸν δῶλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἔκοιτο τὸ αὐτίθαι.

52 Τότε τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· γύρισον τὴν μάχαιρά σου εἰς τὸν τόπον σου· διὰ τὸ ὅσοι κτυπήσῃ με μάχαιριον, με μάχαιριον θίλῃ χαλασθῆ.

53 Ἡ λογιάζεις, ὅτι δεῖ δύνομαι τώρα ἵνα παρακαλέσω τὸν πατέρα μου, καὶ θίλῃ με παραστήσει περισσοτέρους παρὰ δώδεκα λεγιῶνας ἀγγέλων;

54 Πῶς τὸ λοιπὸν θίλῃσι τελευθῆ αἱ γραφαί, ὅτι τίτοιαις λογῆς πρέπει ἵνα γένη;

55 Εἰς ἐκείνη τὴν ὥραν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν λαόν· ὡσαν εἰς ληστὴν εὐγῆκετε καὶ ἤλθετε με σπαθία καὶ με ξύλα ἵνα με πιάσῃτε· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκάθεμην μετὰ σας διδάσκωντας εἰς τὸ ἱερόν, καὶ δεῖ με ἐπιάνετε.

56 Καὶ τῷτο ὅλον ἔγινε, διὰ ἵνα τελευθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν· τότε τὸν ἀφῆσαν οἱ μαθητὰδες ὅλοι, καὶ ἔφυγαν.

57 Καὶ ἐκεῖνοι πιάσαντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἐπήγαγον εἰς τὸν Καϊάφα τὸν ἀρχιερέα, ἐκεῖ ὅπου ἦσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι μαζωμένοι.

58 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἀκολούθει ἀπὸ μακρῆ, ἕως εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως· καὶ ἰμβαίνωντας μίση, ἐκάθητο ὁμῶς

τῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος.

59 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὄντες ἐζήτουν ψευδομαρτυρίας κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ἕως αὐτὸν θανατώσουσι.

60 Καὶ ἔχ' εὔρον καὶ πολλὰ ψευδομαρτύρων προσελθόντων, ἔχ' εὔρον. ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομαρτυρες,

61 Εἶπον· Οὐτὸς ἔφη· Δύναμαι καταλῶσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομηῆσαι αὐτόν.

62 Καὶ ἀναγὰς ὁ ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίθη; τί ἔτι σοὶ καταμαρτυροῦσιν;

63 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπησεν. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

64 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πολλὰ λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

65 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων· Ὅτι ἐβλασφήμησεν· τί ἔτι χρῆσαι ἔ-

μὴ τὸς δαλιτυάδας, γὰρ εἶδῃ τὸ τέλος.

59 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ ὅλη ἡ συνέσις ἐζήτουν ψευδομαρτυρίας ἐναντίον τοῦ Ἰησοῦ, διὰ γὰρ τὸν θανατώσουσι.

60 Καὶ δὲν εὔρηκαν ἀν καλῶ καὶ πολλοὶ ψευδομαρτυρες γὰρ ἦλθαν, ὅμως δὲν εὔρηκαν. ἀλλ' ὕστερα ἦλθαν δύο ψευδομαρτυρες,

61 Καὶ εἶπαν· ἐγὼ εἶπεν· ἐγὼ ἠμποροῦ γὰρ χαλαῶσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τριῶν ἡμερῶν γὰρ τὸν οἰκίσω.

62 Καὶ ἐσηκώθη ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ λέγει· δὲν ἀποκρίνησιν; τί εἶπαι ἔτι ὅτι μαρτυροῦν ἐναντίον σου;

63 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσιώπησεν. καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ εἶπεν· ἐξορκίζω σε εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, γὰρ μὰς εἰπῆς, ἀν εἶσαι ἰσὺ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

64 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἰσὺ τὸ εἶπας· ὅμως λέγω σοι, ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμοιωθῆσθε θείατε εἶδῃ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου γὰρ καθήμενον ἀπὸ τῆν δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, καὶ γὰρ ἐρχεται ἀπάντη εἰς τὰ σύννεφα τοῦ οὐρανοῦ.

65 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς ἐσχίσεν τὰ φορέματά τε, καὶ εἶπεν· ὅτι ἐβλασφήμησεν· τί χρῆσαι μὰς

χομαι μαρτύρων; Ἴδε, ἣν ἠκέ-
σατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ.

66 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀπο-
κριθέντες, εἶπον· Ἐποχῶ· θανα-
τάτη ἐστὶ.

67 Τότε ἐπέτυχον εἰς τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐκατάφι-
σκον αὐτόν· οἱ δὲ ἰρράπισαν,

68 Λέγοντες· Προφήτευσον
ἡμῖν Χριστέ, τίς ἐστὶ ὁ παίσας
σι.

69 Ὁ δὲ Πέτρος· ἔξω ἐκά-
θηντο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν
αὐτῷ μία παιδίσκη, λέγουσα·
Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ
Γαλιλαίου.

70 Ὁ δὲ ἠρώτατο ἔμπροσθεν
πάντων, λέγων· Οὐκ οἶδα τί
λέγεις.

71 Ἐξιελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς
τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη,
καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· Καὶ οὐ-
κὲς ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζω-
ραίου.

72 Καὶ πάλιν ἠρώτατο
μεθ' ὅρκου· Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν
ἄνθρωπον.

73 Μίαν μικρὸν δε προσελ-
θόντες οἱ ἐγῶτες, εἶπον τῷ Πέ-
τρω· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν
εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλον
σε ποιεῖ.

74 Τότε ἤρξατο καταναδι-
μαίξινεν, καὶ ὀμνῆσαι· Ὅτι οὐκ

κάμνωσι πλείους μάρτυρες; γὰρ,
ὅπερ ἀκούσιτε τῶρα τὴν βλασ-
φημίαν.

66 Τί σᾶς φαίνεται; καὶ ἐ-
κεῖνοι ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπαν·
ἄξιον· εἶναι θανάτου.

67 Τότε τὸν ἔπτυσαν εἰς τὸ
πρόσωπον, καὶ τὸν ἰρράπισαν·
καὶ ἄλλοι τὸν ἐκτυπῶσαν μὲ
ραβδία,

68 Καὶ τοῦ ἔλεγαν· προφή-
τευσίμας Χριστέ, ποῖον· εἶναι
ὅπερ σὲ ἐκτύπησι.

69 Καὶ ὁ Πέτρος· ἐκάθην-
ταν ἔξω εἰς τὴν αὐλήν· καὶ ἐρ-
χεται μία δουλευτροπῦλα, καὶ
λέγει· καὶ σὺ ὁμῶς ἦσθαι μὲ
τὸν Ἰησοῦν τὸν Γαλιλαῖον.

70 Καὶ αὐτὸς ἀρνήθηκε
ἔμπροσθεν εἰς ὅλης, καὶ ἔλεγεν·
δὲν ἰξεύρω τί λέγεις.

71 Καὶ ἐγέννησας ἔξω εἰς
τὴν θύραν, τὸν εἶδεν ἄλλη, καὶ
λέγει εἰς ἐκείνης ὅπερ ἦται ἐκεῖ·
καὶ ἐτάθη· ὁμῶς ἦτον μὲ τὸν
Ἰησοῦν, τὸν Ναζωραῖον.

72 Καὶ πάλιν ἀρνήθηκε μὲ
ὄρκου· ὅτι δὲν ἰξεύρω τὸν ἄνθρω-
πον.

73 Καὶ εἰς ὀλίγοι ὕστερα ἐ-
πήγαν κοιλῶ τε ἐκεῖνοι, ὅπερ ἐ-
γέννησας ἐκεῖ, καὶ λέγων τῷ
Πέτρω· ἀλήθεια, καὶ σὺ ἀπ'·
αὐτῶν εἶσαι· διατὶ τὸ μίλημά
σου σὲ φανερώσει.

74 Τότε ἄρχισι γὰρ ἀναθε-
ματίξην τοῦ λόγου, καὶ γὰρ ὁμῶς·

ἴδα τὸν ἀνθρώπου· Καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησι.

75 Καὶ ἠνέσθη ὁ Πέτρος τῷ ῥήματι τοῦ Ἰησοῦ, εἰρηκό-
 λη αὐτῷ· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρήσθη με.
 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσε πι-
 κρῶς.

ση ὅτι διὰ ἰξίμωτον ἀνθρώπου καὶ παρευδὺς ἰαλάσῃσιν ὁ πτελι-
 νός.

75 Καὶ ὁ Πέτρος ἰδομένην τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ, ὅπῃ τοῦ εἶπεν ὅτι πρὸ τοῦ ἰα λαλήσῃ ὁ πτελινός, τρεῖς φοραῖς θύλας μὲ ἀρρηθῆναι καὶ ἐυγῆκην ἔξω, καὶ ἔκλαυσε πικρῶς.

Κιφ. κζ'. 27.

Πρωίας δὲ γενομένης, συμ-
 βάλωσι ἰλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὡς θανατώσασιν αὐτόν.

2 Καὶ ἤσπαδεν αὐτόν, ἀπή-
 γωγον, καὶ παρέδωκαν αὐτόν Πωτίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.

3 Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παρα-
 δίδως αὐτόν, ὅτι καίπερ ἴδῃ, μεταμελαδίδας, ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέ-
 ροις,

4 Λύγων· Ἐμάρτοι, πα-
 ραδὼς αἷμα ἀδῶον. Οἱ δὲ εἶ-
 πον· Τί πρὸς ἡμᾶς, ; σὺ ὄ-
 ψα

5 Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν
 τῷ λαῷ, ἀνεχώρησεν καὶ ἀπελ-
 θὼν, ἀπήγγελετο.

6 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόν-
 τες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ
 ἔστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορ-

ΚΑὶ ὡς ἂν ἐξημέριστον, ἐ-
 συμβουλευσάντων ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ ἰναθίῳ τοῦ Ἰησοῦ, ἰὰ τὸν θανατώσασιν.

2 Καὶ δεινοτάστους, τὸν ἐπῆσαν, καὶ τὸν ἐπαράδωκαν εἰς τὸν Πόντιον Πιλάτῳ τὸν ἡγεμόνα.

3 Τότε ὡς ἂν εἶδεν ὁ Ἰούδας, ὅπῃ τὸν ἐπαράδωκεν, ὅτι ἐκα-
 τεκρίθη, ἠμετανόησεν, καὶ ἐγύρι-
 σεν ὀπίσω τὰ τριάντα ἀργύρια εἰς τὰς ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τὰς πρεσβυτέρους,

4 Λύγων· Ἰσφαλα, ὅπῃ ἐπρόδωσα αἷμα ἀδῶον· καὶ ἐ-
 κείνοι εἶπαν· τί μᾶς μέλει ἡ-
 μᾶς ; σὺ ὄψαι.

5 Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια μέ-
 σα εἰς τὸν ναόν, καὶ ἀνεχώρησεν·
 καὶ ἐπῆγεν, καὶ ἐκρημάσθη.

6 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐπῆσαν τὰ ἀργύρια, καὶ εἶπαν· διὰ πρέ-
 πει ἰὰ τὰ βάλλωμεν αὐτὰ εἰς
 τὸ θησαυροφυλάκιον τῆς ἐκ-

βασιῶν ἐπὶ τιμὴν αἵματος ἔστι.

7 Συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμείως, εἰς ἱαφὴν τοῖς ξένοις.

8 Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖ-
 ρⓄ, ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς
 σήμερον.

9 (Τότε ἐπωλήθη τὸ ρηθὲν
 διὰ Ἰεριμίου τοῦ προφήτου, λέ-
 γοντιⓄ· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκον-
 τα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετι-
 μημένου, ὃν ἐτιμήσατο ἀπὸ υἱῶν
 Ἰσραὴλ.

10 Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν
 ἀγρὸν τοῦ κεραμείως, καθὰ
 συνίταξι μοι ΚύριⓄ.)

11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπρο-
 σθεν τοῦ ἡγεμόνⓄ· καὶ ἐπηρώ-
 τησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, λέγων·
 Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;
 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Σὺ λέ-
 γεις.

12 Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι
 αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ
 τῶν πρεσβυτέρων, ἔδιδε ἀπεκρί-
 νατο.

13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πι-
 λάτⓄ· Οὐκ ἀκύνεις πόσα σε
 καταμαρτυροῦσι;

14 Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ
 πρὸς ἕδδ' ἐν ῥῆμα· ὥςτε θαυμά-
 ζου τὸν ἡγεμόνα λίαν.

15 Κατὰ δὲ ἰορτὴν εἰώθει
 ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ

κλησίας· ἐπεὶ δὴ εἶναι τιμὴν
 αἵματιⓄ.

7 Καὶ ὡς ἀνίσχυμα ἐκλήθη-
 καν, ἠγόρασαν μὲν ἐκεῖνα τὸ
 χωράφι τοῦ κεραμείως, ἐὰν θά-
 πτεν τὰς ξένας.

8 Διὰ τῆτο ἐπομάσθη τὸ
 χωράφι ἐκεῖνο, χωράφι αἵμα-
 τⓄ, ἕως τὴν σήμερον.

9 Τότε ἐτελειώθη ἐκεῖνο, ὅ-
 περ ἐλαλήθη διὰ μέσου τοῦ προ-
 φῆτου, λέγωντας· καὶ ἐπῆραν τὰ
 τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ
 τιτημημένου, τὸν ὅποιον ἐτίμη-
 σαν ἀπὸ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

10 Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸ χω-
 ράφι τοῦ κεραμείως, καθὰ μὲν
 ἐπαράγγειλεν ὁ κύριⓄ.

11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη ἔμ-
 προς ἅ εἰς τὸν ἡγεμῶνα, καὶ ἐ-
 ρωτησέντον ὁ ἡγεμὼν, λέγωντας·
 εἰσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰου-
 δαίων; καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει·
 σὺ εἶπας.

12 Καὶ ἐκεῖ, ὅπερ τὸν κατη-
 γορεῦσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
 πρεσβύτεροι, διὰ ἀπεκρίθηκε
 τίποτις.

13 Τότε τοῦ λέγει ὁ Πιλά-
 τⓄ· διὰ ἀκύνεις πόσα μαρτυ-
 ρῶν ἱκαντίασου;

14 Καὶ διὰ τοῦ ἀπεκρίθη
 καθόλου εἰς κανίνα λόγος· τό-
 σοι ὅπερ ἐθαύμασεν ὁ ἡγεμὼν
 πολλῶ.

15 Καὶ εἰς τὴν ἰορτὴν εἶ-
 χαι συνήθειαν, ἐὰν ἐλευθερώσῃ

ἔχον δέσμιον, ὃν ἤθελον.

ὁ ἡγεμὼν ἵνα ἀνδραποῦ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς διὰ τὸν ὄχλον, ὁποιοὶ ἤθελαν.

16 Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν.

16 Καὶ τότε εἶχαν δεμίον κάποιον ὀνομαστὸν, ὃν πῦ ἕλεγυται Βαραββᾶν.

17 Συναγμένους ἔν αὐτῶν, εἶπε αὐτοῖς ὁ Πιλάτῳ· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν;

17 Ὅταν λοιπὸν ἰστυαθροῖσθακαν, λέγει τις ὁ Πιλάτῳ· ποῖον θέλετε ἰὰ σᾶς ἀπολύσω; τὸν Βαραββᾶν, ἢ τὸν Ἰησοῦν, ὃν πῦ λέγεται Χριστός;

18 Ἦδει γὰρ, ὅτι διὰ φθόνου παρείδουκα αὐτόν.

18 Διατί ἔξευρει, ὅτι ἀπὸ τὸν φθόνου τις τὸν ἰπαράδουκα (οἱ ἀρχιερεῖς.)

19 Καθημένῳ δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ βήματι, ἀπέειπε πρὸς αὐτὸν ἢ γυναῖκα αὐτοῦ, λέγουσα· Μηδὲν σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἴπαθον σήμερον κατ' ἕνα δι' αὐτόν.

19 Καὶ καθιζόμενῳ αὐτὸς εἰς τὸ κριτήριόν τε, τοῦ ἐμήνυσει ἢ γυναϊκά τε, καὶ τῆ λέγει· ἰὰ μὴν ἔχης ἐπὶ ἰὰ κάμης μὴ τὸν δίκαιον ἐκείνον· διατί ἰγὼ ἴπαθα πολλὰ σήμερον εἰς τὸ ὀνειρόν τε διὰ λόγιον.

20 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τὸν ὄχλον, ἵνα αἰτήσονται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολύσῃ.

20 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰκατάπεισαν τὸν λαόν, ἰὰ ζητήσῃ τὸν Βαραββᾶν, καὶ τὸν Ἰησοῦν ἰὰ χαλάσῃ.

21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν, εἶπε αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον, Βαραββᾶν.

21 Τότε ἀπεκρίθη ὁ ἡγεμὼν, καὶ τῆς ἐρώτησι· ποῖον θέλετε ἀπὸ τῆς δύο ἰὰ σᾶς ἀπολύσω; καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, τὸν Βαραββᾶν.

22 Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτῳ· Τί ἔν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω.

22 Λέγει τις ὁ Πιλάτῳ· ἀμὴ τὸν Ἰησοῦν, ὃν πῦ λέγεται Χριστός, τί ἰὰ τὸν κάμης; λέγουσιν ὅλοι, ἄς σταυρωθῇ.

23 Ὅδὲ ἡγεμὼν εἶπε· καὶ τί καλὸν ἔκαμα; καὶ ἐκεῖνα ἔ-

23 Καὶ ὁ ἡγεμὼν εἶπε· καὶ τί καλὸν ἔκαμα; καὶ ἐκεῖνα ἔ-

σῶς ἴκεραζον, λίγοντες· Σταυρωθήτω.

24 Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος, ὅτι ἔδδεν ἠφιλεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενήφατο τὰς χεῖρας ἀπειναγτι τοῦ ὄχλου, λίγων· Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τέτυ· ὑμεῖς ὄψισθε.

25 Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαός, εἶπι· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.

26 Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν· τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγιλλώσας παρίδωκεν, ἵνα σταυρωθῆ.

27 Τότε οἱ στατιῶται τῷ ἡγεμόνι, παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον ἐκ' αὐτὸν ὄλην τῆν σπειραν.

28 Καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κόκκινην.

29 Καὶ πλέξαντες σίφανοι ἐξ ἀκανθῶν· ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· καὶ γουπητήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐπέβαιζον αὐτῷ, λίγοντες· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

30 Καὶ ἐμπύσαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ ἐτυπῶν εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

31 Καὶ ὅτε ἐπέβαιζαν αὐτῷ, ἐξίδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα,

φώιαξαν περισσοῦ, ἃς σταυρωθῆ.

24 Καὶ ὡσαν εἶδεν ὁ Πιλάτος, ὅτι δὲν κάμνει τίποτες, ἀλλὰ περισσοῦτεροι γίνεσθαι σύγχισις, ἐπέκει νερόν, καὶ ἐπέκει τὰ χεῖράτου ἔμπροσθῆ εἰς τὸν λαόν, λίγων· καθαρός εἰμαι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου ἰτότυ· ἐσθῆς ὄψισθε.

25 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαός, καὶ εἶπε· τὸ αἷμα αὐτοῦ ἃς εἶναι ἀπάνω εἰς ἡμᾶς, καὶ εἰς τὰ παιδιάμας.

26 Τότε τὸς ἀλύσει τὸν Βαραββᾶν· καὶ τὸν Ἰησοῦν ἴθειρε, καὶ τὸς τὸν ἴπαράδωκε, τὰ σταυρωθῆ.

27 Τότε οἱ στατιῶται τοῦ ἡγεμόνων ἐπέκει τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ ἐπεριμάζωξαν ἐκὶ εἰς αὐτὸν ὄλην τὸ ἴαγμα τῶν στατιῶτων.

28 Καὶ ἐκδύσαντο, καὶ τοῦ ἔβαλλαν κόκκινον φόριμα.

29 Καὶ ἐπλέξαν καὶ ἵνα σίφανοι ἀπὸ ἀγκάδια, καὶ ἔβαλλαν ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλην· καὶ εἰς τὸ δεξιὸν χεῖρ τοῦ ἴδωκεν ἵνα καλάμι· καὶ ἴγονάτιζαν ἔμπροσθῆ, καὶ τοῦ ἔλεγαν· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

30 Καὶ ἐπύοντίστοι, ἐπέκει τὸ καλάμι, καὶ τὸν ἐτυπῶσαν εἰς τὸ κεφάλι.

31 Καὶ ἀφ' ἑτὸν ἐπέβαιζαν, τὸν ἐκδύσαν τὸ κόκκινον φόριμα,

καὶ ἰδύσασα αὐτὸν ἐὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀπέγαγον αὐτὸν εἰς τὸ γαυρώσαι.

32 Ἐξηρχόμενοι δὲ, εὖρος ἄδραντο Κυρυσταῖος, ὀνόματι Σίμωνα τούτου ἠγγάριυσαν, ἵνα ἄρῃ τὸ γαυρὸν αὐτοῦ.

33 Καὶ ἄδούλις εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃς ἐστὶ λεγόμενον κρανίον τόπος,

34 Ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ἕξ μίαν χολῆς μεμιγμένην καὶ γουσάμενον, οὐκ ἤθελε πιεῖν.

35 Σταυρώσαντες δὲ αὐτόν, διμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἵνα ἐλαφωθῆ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου· διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον.

36 Καὶ καθήμενοι, ἐτήρην αὐτὸν ἐκεῖ.

37 Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ΙΗΣΟΥΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

38 Τότε γαυρώθησαν σὺν αὐτῷ δύο λησασταί· εἰς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἰς ἐξ εὐσπύμων.

39 Οἱ δὲ παραπορευόμενοι

καὶ τὸν ἰδύσαντες φορέματά τε καὶ γενναῖα τὰ γαυρώσαντες.

32 Καὶ ἐκεῖ ἔκλυον, εὖρηκαν ἵνα ἀδραντο Κυρυσταῖος, τὸ ὄνομα Σίμωνα, τὸ ὀνομαζόμενον ἠγγάριον, ἵνα ἔτῃτο ἰγκάριυσαν, ἵνα τὸν γαυρώσει.

33 Καὶ ὡς ἂν ἦλθαις τόπος, ὃν καλεῖται Γολγοθᾶ, τὸ ὅποιον θίλει κρανίον τόπος,

34 Τὸ ἔδωκαν ἵνα πιεῖν ἀνακατωμένον μὲν καὶ ὡς ἂν τὸ ἰγυῖον θίλει ἵνα τὸ πιεῖν.

35 Καὶ ὡς ἂν τὸν ἰγκάριυσαν τὰ φορέματα ἱματισμῶν διὰ τὴν λευκωθῆ ἐκεῖ, ὃν καλεῖται ἡμισα τοῦ προφήτου· ἰγκάριυσαν τὰ φορέματα ἡμισαίοντες, καὶ εἰς τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον λαχ.

36 Καὶ ἐκάθησαν, ἐφύλαξαν ἐκεῖ.

37 Καὶ ἔβαλλαν ἐπάνω τὸ κεφάλαιον τὴν ἀφογεγραμμένην· ΕΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΔΑΙΩΝ.

38 Τότε ἰγκάριυσαν σὺν αὐτῷ δύο λησασταί· ἀπὸ τὴν δεξιάνην, καὶ ἀπὸ τὴν ζεβιάνην.

39 Καὶ ἐκεῖνοι, ὃν καλεῖται

ἰβλασφημίην αὐτῶν, κινῶντες
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν,

40 Καὶ λέγοντες· Ὁ κα-
ταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν
ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σε-
αυτὸν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κα-
τάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.

41 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιε-
ρεῖς, ἰμπαίζοντες μετὰ τῶν
γραμματίων καὶ πρεσβυτέ-
ρων, ἔλεγον·

42 Ἄλλως ἴσῳσι, ἑαυτὸν
ἔδύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ ἐστὶ, καταβάτω νῦν ἀπὸ
τοῦ σταυροῦ, καὶ πισύσομεν
αὐτῷ.

43 Πίποιδι ἐπὶ τὸν Θεόν·
βυσάσω νῦν αὐτὸν, εἰ θέλει
αὐτόν. εἶπε γάρ· Ὅτι Θεοῦ
εἰμι υἱός.

44 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λε-
γαί, οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ,
ἀνείδιζον αὐτῷ.

45 Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας
σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν, ἕως ὥρας ἑνάτης.

46 Περὶ δὲ τὴν ἑνάτην
ὥραν ἀνέβησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ
μεγάλῃ, λέγων· Ἡλί, Ἡλί,
λαμὰ σαβαχθανί; τῷτ' ἐστὶ,
Θεὶ με, Θεὶ με, ἵνατί με
ἐγκατέλιπες;

47 Τινὲς δὲ τῶν ἐκτὸς ἐσώτων
ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ὅτι Ἡ-
λίαν φωνεῖ ἕτερος.

σαν εἰς τὴν γράβαν, τὸν ἰβλασ-
φημῶσαν, κινῶντες τὰς κεφα-
λάτους,

40 Καὶ λέγοντες· ἰσοῦ ὅπερ
χαλιᾶς τὸν ναὸν καὶ εἰς τρεῖς
ἡμέραις τὸν οἰκοδομῆς, σῶσε
τοῦ λόγου σου· ἂν εἶσαι υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, κατέβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.

41 Ὁμοιοτρόπως καὶ οἱ ἀρ-
χιερεῖς, παίζοντές τοι ὁμῶ μετὰ
τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρεσ-
βυτέρων καὶ φαρισαίων, ἔλε-
γον·

42 Ἄλλως ἴσῳσι, καὶ τὸν
ἑαυτοῦ διὰ δύναμιος ἐσώσει·
ἂν εἶσαι βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ,
ὡς κατέβη τῶρα ἀπὸ τοῦ σταυ-
ροῦ, καὶ θέλομεν τὸν πισύσει.

43 Εἰς τὸν Θεόν ἔχει τὸ
θάρος· τῷτ' ὡς τὸν γλυτώσει
τῶρα, ἂν τὸ ἀγαπᾷ διατί
εἶπεν, ὅτι Θεοῦ υἱὸς εἶμαι.

44 Τὰ ὅμοια τὸν ἀνείδιζαν
καὶ οἱ λεγάδες, ὅπερ ἐσταυρώθη-
σαν μετὰ αὐτοῦ.

45 Καὶ ἀπὸ τῆς ἕκτης ὥρας
ἔγενετο σκότος εἰς ὅλην τὴν γῆν,
ἕως τῆς ἑνάτης.

46 Καὶ κορυφαῖα εἰς τὴν ἑνά-
την ὥραν ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ
μεγάλῃ φωνῇ, καὶ εἶπεν·
Ἡλί, Ἡλί, λαμὰ σαβαχ-
θανί; τῷτ' ἐστὶν, Θεὶ με, Θεὶ με,
διατί με ἀφήσεις;

47 Καὶ κάποιος ἀπὸ ἐκτὸς
ἐσώτων, ὅπερ ἐκούσθησαν ἐκτὸς, ἔ-
λεγον τὸ ἦκουσαν, ἔλεγαν· ὅτι
τὸν Ἡλίαν φωνάζει.

48 Καὶ εὐθὺς δραμὼν εἰς
ξ' αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον,
εὐλάσας τε ὄξυς, καὶ περιβίβας
καλάμι, ἐπότιζεν αὐτόν.

49 Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον
Ἄφης, ἰδομεν, εἰ ἔρχεται
Ἡλίας οἴσων αὐτόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, πάλιν
κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε
τὸ πνεῦμα.

51 Καὶ ἰδὼν, τὸ καταπίτα-
σμα τῷ καὶ ἰσχύισθῃ εἰς δύο
ἀπὸ ἀνωθεν ἕως κάτω καὶ ἡ
γῆ ἰσίσθη καὶ αἱ πέτραι
ἰσχύισθησαν.

52 Καὶ τὰ μνημεῖα ἀνοι-
χθήσασιν· καὶ πολλὰ σώματα
τῶν κεκοιμημένων ἀγίων ἔγερ-
θη.

53 Καὶ ἐξεβόρτες ἐκ τῶν
μνημείων μετὰ τὴν ἕγερσιν αὐ-
τῶν, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀγίαν
πέλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολ-
λαίς.

54 Ὁ δὲ ἰκατόνηρχος καὶ
οἱ μετ' αὐτῷ, τηρῶντες τὸν
Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ
τὰ γινόμενα, ἐφοβήθησαν σφό-
δρα, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ
υἱὸς ἦν οὗτος.

55 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες
πολλαί, ἀπὸ μακρόθεν θεωρή-
σαι· αὗτινες ἠκολούθησαν τῷ
Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, δια-
κονῆσαι αὐτῷ.

48 Καὶ παρευθὺς ἵτριξεν
ἱσας ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐπήρει ἱσας
σφογγάρι, καὶ γαμίζουλάχιστο
ξύδι καὶ βάζουλάχιστο εἰς ἱσας
καλάμι, τὸν ἐπότιζεν.

49 Καὶ οἱ ἄλλοι ἔλεγον·
ἀφῆτι, ἰὰ ἰδομεν, ἂν ἔρχε-
ται ὁ Ἡλίας ἰὰ τὸν γλυτωσῆ.

50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, πάλιν
φωνάξας μεγάλην φωνῆν,
ἀφῆκε τὸ πνεῦμα.

51 Καὶ παρευθὺς τὸ κατα-
πίτασμα τοῦ καὶ ἰσχύισθῃ εἰς
δύο, ἀπὸ πάνω ἕως κάτω καὶ
ἡ γῆ ἰσίσθη καὶ ἡ πέτραις
ἰσχύισθησαν.

52 Καὶ τὰ μνημεῖα ἀνοι-
χθήσασιν· καὶ πολλὰ κορμια
τῶν ἀπειθαμμένων ἀγίων
ἀναστήσασιν.

53 Καὶ ἐγήκαν ἔξω ἀπὸ
τὰ μνημεῖα ὕψισα ἀπὸ τῶν
ἀνάσασιν τῷ Χριστῷ, καὶ ἐπῆ-
γαν εἰς τὴν ἀγίαν πέλιν, καὶ
ἐφάνησαν εἰς πολλὰς.

54 Καὶ ὁ ἰκατόνηρχος καὶ
ἐκεῖνοι, ὅπῃ ἦταν ὁμοῦ μετ' αὐ-
τῶν, ὅπῃ ἐφύλαγαν τὸν Ἰησοῦν,
βλέποντες τὸν σεισμόν καὶ
ἐκεῖνα ὅπῃ ἐγίνεσταν, ἐφοβή-
θησαν κατὰ πολλὰ, καὶ ἔπικαν
ἀληθινῶ Θεοῦ υἱὸς ἦτος ἐτούτος.

55 Καὶ ἦταν καὶ γυναῖκαις
ἐκεῖ πολλαίς, ὅπῃ ἔβλεπαν
ἀπὸ μακρῶν αἰ ὁποῖαις ἀκο-
λυθῆσαν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τῆν
Γαλιλαίαν, καὶ τὸν ὑπηρετή-
σαν.

56 Ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τῷ Ἰακώβῳ καὶ Ἰωσὴ μῆτηρ, καὶ ἡ μῆτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.

57 Ὀψίας δὲ γυνομένης, ἤλθιν ἄνθρωποι πλείοι ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τῦτομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ.

58 Οὗτοι προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα.

59 Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ, ἐπέτυλιξε αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ.

60 Καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτῷ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ. καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπήλθιν.

61 Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τῷ τάφῳ.

62 Τῇ δὲ ἑκαύριος, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευῆν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον,

63 Λέγοντες Κύριε, ἐμνήσθημεν, ὅτι ἐκεῖνοι ὁ πλάτων εἶπεν, ἔτι ζῶν. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἰγίρομαι.

56 Ἀνάμισσα εἰς ταῖς ὁποίαις ἦτον ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ μητέρα τοῦ Ἰακώβου καὶ τοῦ Ἰωσή, καὶ ἡ μητέρα τῶν υἱῶν τοῦ Ζεβεδαίου.

57 Καὶ ὡσαν ἰβραδίαισιν, ἤλθιν ἴνας ἄνθρωποι πλείοι ἀπὸ τῆν Ἀριμαθαίαν, τὸ ὄνομα τῷ Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος ἦτον καὶ αὐτὸς μαθητῆς τοῦ Ἰησοῦ.

58 Ἐτῶτ ἐπήγει εἰς τὸν Πιλάτον, καὶ ἐζήτησι τὸ κορμὶ τῷ Ἰησοῦ. τότε ὁ Πιλάτος ἐπρόσραξε εἰς τῷ θυτῷ τὸ κορμὶ.

59 Καὶ κίρωντας τὸ κορμὶ ὁ Ἰωσήφ, τὸ ἐτύλιξε με σινδόνι καθαρόν.

60 Καὶ τὸ ἔβαλλιν εἰς τὸ καινέριόν τε τὸ μνημα, τὸ ὁποῖον τὸ ἔσκαψιν εἰς τὴν πέτρα. καὶ κυλῶντας μίαν πύτραν μεγάλην εἰς τὸ γόμα τοῦ μνημείου, ἰδιάβηκαν.

61 Καὶ ἦταν ἐκεῖ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καὶ ἐκάθηνταν ἀγνάβια τοῦ τάφου.

62 Καὶ μεθαύριος, ἡ ὁποῖα εἶναι ὕγερᾳ ἀπὸ τὴν παρασκευῆν, ἐσυναθροίσθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰς τὸν Πιλάτον,

63 Λέγοντες αὐθέντη, ἰδυμηθήκαμεν, ὅτι ἐκεῖνοι ὁ πλάτων εἶπεν, ἔτι ζῶντας εἶπεν ὕγερᾳ ἀπὸ τρεῖς ἡμέραις ἀναστρομαι.

64 Κίλειουσιν ὅτι ἀσφαλίσθηαι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἰθὺς εἰσέλθῃσι καὶ μαθηταὶ αὐτῶν νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἰπώσιν τῷ λαῷ Ἠγήθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν. καὶ ἴσται ἡ ἰσχύατη σπλάτη χιῶν τῆς πρώτης.

65 Ἐφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἐχετε κηρυδίαν ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε.

66 Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφάλισαν τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μίᾳ τῆς κηρυδίας.

64 Πρόβαξε λοιπὸν τὰ σφαιλισθῆ ὁ τάφος ἕως τὴν τρίτην ἡμέραν· μήπως καὶ οἱ μαθηταὶς τῆς ἰθὺς εἰσέλθῃσι τὸν τάφον, καὶ τὸν κλέψῃσι, καὶ εἰπῶσιν εἰς τὸν λαόν· ἀηγήθη ἀπὸ τῆς νεκρῶν. καὶ ἴσται ἡ ἰσχύατη σπλάτη χιῶν ἀπὸ τῆς πρώτης.

65 Λέγουσιν δὲ οἱ Πιλάτος· ἔχετε φύλακας σῶντες, σφαιλιστέ τον καθὼς ἰξίερετε.

66 Καὶ ἰκαῖνοι ἐπῆγαν, καὶ ἰσφάλισαν τὸν τάφον, βελώνοντες τὸν λίθον, μαζὺ μὲ τῆς φύλακας.

Κεφ. κη'. 28.

ὍΡΕ δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκῶσῃ εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνῆ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον.

2 Καὶ ἰδὼν, σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἀγγελὸς γὰρ Κυρίου κατὰβὰς εἰς ἕραν, προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθην ἰπάνω αὐτῷ.

3 Ἦν δὲ ἡ ἰδία αὐτῷ ὡς ἄγραπῆ, καὶ τὸ ἱνδύμα αὐτῷ λευκὸ ὡσὶ χιῶν.

4 Ἀπὸ δὲ τῷ φόβῳ αὐτῷ ἰπέσθησαν οἱ τρεῖς, καὶ ἰγένετο ὡσὶ νεκροί.

ΚΑΙ τὸ σάββατο βράδυν, ὅταν ἀρχισὶ τὰ χαράξῃ ἡ κυριακῆ, ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἰσδομάδος, ἦλθεν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνῆ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, τὰ εἰδῶν τὸν τάφον.

2 Καὶ τὰ, καὶ ἰγένετο μέγας σεισμὸς· διατὶ ἀγγελὸς κυρίου ἰκατίθη ἀπὸ τῶν ἕραν, καὶ ἰπῆγει καὶ ἰκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ μνημείου, καὶ ἰκάθη αὐτῷ ἰπάνω εἰς τὴν πέτραν.

3 Καὶ ἦτον ἡ ἰψὶς αὐτῶν ὡς ἄγραπῆ, καὶ τὸ φόρεμά τῆς ἰσσορον ὡς τὸ χιῶν.

4 Καὶ ἀπὸ τῶν φόβῳ αὐτῶν ἰτρομαξῶν ἰκαῖνοι, ὡσὶ ἰφύλαγαν τὸν τάφον, καὶ ἰγένετο ὡς ἰἀπεθαμμένους.

M. 3

5 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος, εἶπε ταῖς γυναῖξί· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ, ὅτι Ἰησοῦς τὸν ἱσαυρωμένον ζητῆτε.

6 Οὐκ ἔστιν ὁδὸς ἠγέρθη γὰρ, καθὼς εἶπεν· διῦτε, ἴδτε τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος.

7 Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν καὶ ἰδὼ, προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε. ἰδὼ, εἶπον ὑμῖν.

8 Καὶ ἐξελθῶσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μὴ ἀφόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἴδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ.

9 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ, καὶ ἰδὼ, ὁ Ἰησοῦς ἀπήτησεν αὐταῖς, λέγων· Χαίρειτε. Αἱ δὲ προσελθῶσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τὰ πόδας, καὶ προσκύνησαν αὐτῷ.

10 Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγεῖλατε τοῖς ἀδελφοῖς μω, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κἀκεῖ με ὄψονται.

11 Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδὼ, τινὲς τῆς κυρωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγελλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος, καὶ εἶπεν εἰς ταῖς γυναῖκαις· μὴ φοβᾶσθε ἰσοῖς· διατὶ ἰξίύρω, ὅτι τὸν Ἰησοῦν τὸν ἱσαυρωμένον γυρεύετε.

6 Δὲν εἶπαι ἰδῶ· διατὶ ἀνεγάρθη, καθὼς εἶπεν· ἰλᾶτε, γὰρ εἰδῆτε καὶ τὸν τόπον, ὅπῃ ἐκείναιτο ὁ κύριος.

7 Καὶ ὀγλήγορα σύρτε, καὶ εἰπέτε τὴς μαθητάδιστε, ὅτι ἀνίστη ἀπὸ τὴς νεκρῶς· καὶ γὰρ, ὅπῃ ὑπάγει προτίτερα ἀπὸ ἰσαῶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ θύλιτε τὸν εἰδῆ. γὰρ, ὅπῃ σαῶς τὸ εἶπα.

8 Καὶ εὐγῆκαν ὀγλήγορα ἀπὸ τὸ μνημα μὴ φόβου καὶ μὴ μεγάλης χαρᾶν, καὶ ἔτριξαν γὰρ τὸ εἰπῶσι εἰς τὴς μαθητάδιστε.

9 Καὶ καθὼς ἐπήγειαν γὰρ τὸ εἰπῶν εἰς τὴς μαθητάδιστε, γὰρ, καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ ταῖς ἀπάντησε, καὶ ταῖς εἶπε· χαίρεισθε. καὶ ἐκίμαις ἐπῆγαν κοτᾶ, καὶ ἐπίασαν τὰ ποδάριά τε, καὶ τὸν ἐπροσκύνησαν.

10 Τότε ταῖς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· μὴν φοβᾶσθε· σύρτε, μηνύσετε τὸ εἰς τὴς ἀδελφῶς μω, γὰρ ἔλθω εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐκεῖ θύλων μὴ εἰδῆ.

11 Καὶ καθὼς ἐπήγειαν αὐταῖς εἰς τὴν πόλιν, γὰρ, καὶ κάποιου ἀπὸ τὴς γρατῶτας, ὅπῃ ἐφύλαγαν, ἐπῆγαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶπαν εἰς τὴς ἀρχιερεῖς ὅλα τὰ γενόμενα.

12 Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, συμβάλοντι λαβόντες, ἀργύρια ἰκανὰ ἵδκαν τοῖς γραμματέαις,

13 Λέγοντες· Εἶπατι, Ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ρυκτὸς ἰθότις ἐκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κομμίσαν.

14 Καὶ ἰὰν ἀκροθῆ τῆτο ἐπὶ τῷ ἡγμένῳ, ἡμῶς πείσομεν αὐτὸν, καὶ ὑμᾶς ἀμερίμους πείσομεν.

15 Οἱ δὲ, λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐπέπσαν ὡς ἐδιδάχθησαν. καὶ διαφημίσθη ὁ λόγος ὑπὲρ τὰ Ἰουδαίους μέχρι τῆς σήμερον.

16 Οἱ δὲ ἵδκαν μαθηταὶ ἐπερέθθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ἄρῳ, ἃ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.

17 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἰδίγασαν.

18 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοὶ πᾶσα ἐξουσία ἐν ἔρανω καὶ ἐπὶ γῆς.

19 Περσυνέντες ἔν μαθητίσαστε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

20 Διδάσκοιτες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐπιτελάμην ἰμῖν καὶ ἰδὼ, ἐγὼ μετ' ὑμῶν εἰ-

12 Καὶ ἰκῆνοι ἰμαζύχθησαν μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἰσυμβουλευθήκαν, καὶ ἵδκαν καμπόσα ἄσπρα εἰς τῶν γραμματέαις,

13 Λέγοντες τῶν εἰπέτι, ὅτι οἱ μαθηταὶς τῶ ἡλθαν τῶν ἡκίλα, ὅταν ἰκοιμώμασαν, καὶ τὸν ἐκλεψαν.

14 Καὶ ἰὰν ἀκροθῆ τῆτο τοῖς ἡγμένῳ, ἡμῶς θίλομεν τὸν καλακίση, καὶ ἰσᾶς θίλομεν κάμη ἀκινδύνος.

15 Καὶ ἰκῆνοι, πείσοτες τὰ ἄσπρα, ἰκαμαν κατὼς τῶν ἰδιδξαν. καὶ διαφημίσθη ἰτῷτος ὁ λόγος εἰς τῶν Ἰουδαίους ἕως τῆν σήμερον.

16 Καὶ οἱ ἵδκαν μαθηταὶς ἐπῆγαν εἰς τῆν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ἄρῳ, ἰκῆ ὀπῷ τῶν ἰδιωρσιν ὁ Ἰησοῦς.

17 Καὶ αὐτοὶ βλέποντίστον, τὸν ἰπροσκύνησαν· ἀμὲ κάποιοι ἀμφίβαλαν.

18 Καὶ πηγένωτας κοτᾶ ὁ Ἰησοῦς, τῶν ἰσύντυχι, καὶ τῶν εἶπει· μῷ ἰδόθη κάδη ἐξουσία εἰς τὸν ἔρανον καὶ εἰς τῆν γῆν.

19 Ἰπάγειτε λοιποῖς, διδάξετε ὅλα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντίς τα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

20 Διδάσκοιτες τῶν νὰ φυλάτῃν ὅλα ὅσα σῶς ἰκαράγησα· καὶ νὰ, ἐγὼ ὀπῷ εἶμαι

μα πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς ὁμῆ μετεσῆς ὅλον τὸν καιρὸν ἕως
 συντελείας τοῦ αἵωτος. Ἀμήν. τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Ἀμήν.

Τὸ κατὰ Μάρκον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κιφ. α. 1.

Αρχὴ τῆ εὐαγγελίῳ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, υἱὸ τῷ Θεῷ

Η Αρχὴ τοῦ εὐαγγελίῳ τῷ
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ υἱὸ τῷ
 Θεῷ

2 Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς
 προφήταις· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω
 τὸν ἄγγελόν μου πρὸ
 προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει
 τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου.

2 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον
 εἰς τὰς προφῆτας· ἰὰ, ἐγὼ
 ὅπως γέλω τὸν ἄγγελόν μου
 ἔμπροσθόν σου, ὃ ὅποιος θέλει
 ἑτοιμάσει τὴν γῆρά σου ἔμπρο-
 σθόν σου.

3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρή-
 μῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυ-
 ρίου, εὐθείας ποιῆτε τὰς τρί-
 βυς αὐτοῦ.

3 Ἡ φωνὴ κείνου ὅπως βοᾷ
 εἰς τὴν ἔρημον· ἑτοιμάσατε τὴν
 γῆραν τῷ Κυρίῳ, ἰσιάζεσθε τὰς
 δρόμους.

4 Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτί-
 ζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύσσειν
 βάπτισμα μετάνοίας εἰς ἄφεσιν
 ἁμαρτιῶν.

4 Ἦτον ὁ Ἰωάννης ὅπως
 ἐβάπτιζεν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ
 ἐκήρυττεν βάπτισμα μετάνοίας
 εἰς συγχώρησιν ἁμαρτιῶν.

5 Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐ-
 τὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ
 οἱ Ἱεροσολυμίται· καὶ ἐβαπτί-
 ζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ πο-
 τᾶμ, ὑπὸ αὐτῷ, ἐξομολογῶ-
 μενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

5 Καὶ ἐπάγειναι εἰς αὐτὸν
 ὅλη ἡ χώρα τῆς Ἰουδαίας, καὶ οἱ
 Ἱεροσολυμίται· καὶ ἐβαπτί-
 ζοντο ὅλοι εἰς τὸν Ἰορδάνῃ πο-
 τᾶμόν· ἀπ' αὐτὸν, ἐξομολογῶ-
 μενοι ταῖς ἁμαρτίαις.

6 Ἦν δὲ Ἰωάννης ἐνδυμένος
 τρίχας καμήλου, καὶ ζῶντι
 δερματίνῃ περι τὴν ὀσφύν αὐ-
 τοῦ· καὶ ἰσθίων ἀκρίδας καὶ μέ-
 λι ἄγριοι.

6 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἦτον ἐν-
 δυμένος ἀπὸ ταῖς τρίχαις τῆς
 καμήλας, καὶ ζωνάρι δερμα-
 τίνιον εἰς τὴν μέσην· καὶ
 ἔτρωγεν ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριοι.

7 Καὶ ἐκήρυσσε, λέγων·
 Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ἔπι-

7 Καὶ ἐκήρυττε, λέγωντας·
 ἔρχεται ὁ δυνατώτερός μου ἔπι-

σω με, ὃ οὐκ εἰμι ἱκανός, κύψας λῦσει τὸν ἱμάτιον τῶν ὑποδημάτων αὐτῶ.

8 Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

9 Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἦλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ἐπὶ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην.

10 Καὶ εὐθὺς ἀναβαίτων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένης τῆς οὐρανόσ, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερᾶν, καταβαῖνον ἐκ' αὐτοῦ.

11 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

12 Καὶ εὐθὺς τὸ Πνεῦμα αὐτῶ ἐβίβλη ἐκ τῆς ἐρήμου.

13 Καὶ ἦτο ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα, περιεραζόμενος ἐπὶ τοῦ Σατανᾶ. καὶ ἦτο μετὰ τῶν θηρίων· καὶ οἱ ἄγγελοι διακόνουν αὐτῷ.

14 Μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ,

15 Καθίστην· Ὅτι πληθύνονται ὁ καιρὸς, καὶ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανοεῖτε, καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

16 Περιπατῶν δὲ παρὰ

σω με, τῷ ὁποίῳ ἐγὼ δὲν εἰμαι ἄξιος, καὶ σκύψω καὶ λύσω τὸ λαρὶ τῶν ὑποδημάτων τυ.

8 Ἐγὼ σᾶς ἐβάπτισα μετὰ ῥόν· ἀμὴ αὐτὸς θέλει σᾶς βαπτίσει με Πνεῦμα ἅγιον.

9 Καὶ ἔγινον ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ἀπὸ τὸν Ἰωάννην εἰς τὸν Ἰορδάνην.

10 Καὶ παρευδὺς ἀναβαίνοντας ἀπὸ τοῦ ῥόν, εἶδε τὸς οὐρανὸς ὅπῃ ἐσχίζονταν, καὶ τὸ Πνεῦμα ὅπῃ ἐκατίβανον ὡσάν περιστερί ἀπάνωτυ.

11 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἀπὸ τῶς οὐρανὸς, (ὅπῃ ἔλεγιν·) εἰσὸ εἶσαι ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπημένος, εἰς τὸν ὁποῖος ἀναπαύομαι.

12 Καὶ παρευδὺς τὸ πνεῦμα τὸν οὐγαλεν εἰς τὴν ἐρημον.

13 Καὶ ἦτον ἐκεῖ εἰς τὴν ἐρημοισαράντα ἡμέραις, καὶ ἐπειραζέσιν ἀπὸ τὸν Σατανᾶ· καὶ ἦταν μετὰ τὰ θηρία· καὶ οἱ ἄγγελοι τὸν ὑπηρετεῦσαν.

14 Καὶ ὕστερα ἀφ' ἡ ἐπαραδόθη ὁ Ἰωάννης, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐκήρυττε τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ,

14 Καὶ ἔλεγιν· ὁ καιρὸς ἐπληρώθη, καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐσήμεσιν· μετανοεῖτε, καὶ πιστεύετε εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

16 Καὶ περιπατῶντας εἰς

τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀνδρίαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βάλλοντας ἀμφίβλητρον ἐν τῇ θαλάσῃ· (ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς.)

17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Διῦτε ὀπίσω με, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενησάαι ἀλιεῖς ἀνθρώπων.

18 Καὶ εὐθὺς ἀφίητες τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

19 Καὶ πρὸβὰς ἰκίθει ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καθαρτίζοντας τὰ δίκτυα.

20 Καὶ εὐθὺς ἰκάλεσεν αὐτούς· καὶ ἀφίητες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μίᾳ τῶν μισθῶν, ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ·

21 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καπεριναὺμ· καὶ εὐθὺς τοῖς σάββασι εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐδίδασκε.

22 Καὶ ἐξεπλήσσοτο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτὸς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ ἔχ ὡς οἱ γραμματεῖς.

23 Καὶ ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος· ἐν πνεύματι ἀκαθάρῃ, καὶ ἀνέκραξε,

24 Λέγων· Ἐὰ τί ἡμῖν καὶ

τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε τὸν Σίμωνα καὶ τὸν Ἀνδρίαν τὸν ἀδελφόν, ὅπῃ ἔρριχταν τὰ δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν· (διὰ τὴν ἦσαν ψαράδες.)

17 Καὶ λέγεις ὁ Ἰησοῦς· ἰλαῖτε ὀπίσω με, καὶ θέλω σᾶς κάμει νὰ γῶντε ψαράδες ἀνθρώπων.

18 Καὶ παρευθὺς ἀφίητες τὰ δίκτυά τους, τὸν ἀκολούθησαν.

19 Καὶ πηγύωντας ὀλίγον ἐμπροστίτερα, εἶδε τὸν Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν ἀδελφόν, καὶ ἐθύς μέσα εἰς τὸ μοτόξυλον, ὅπῃ ἐμπάλωναν τὰ δίκτυα.

20 Καὶ παρευθὺς τὰς ἔπρωξι· καὶ ἐτότοι ἀφῆσαν τὸν πατέρα τους Ζεβεδαῖον μέσα εἰς τὸ μοτόξυλον μαζὺ μὲ τὸν ἱεργάλα, καὶ ἐπῆγαν κατὰ πόδιον.

21 Καὶ ἐμβῆκαν μέσα εἰς τὴν Καπεριναὺμ· καὶ παρευθὺς τὰ σάββατα ἐμβῆκε μέσα εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἐδίδασκε.

22 Καὶ ἐτρόμαζαν εἰς τὴν διδαχὴν· διὰ τὴν ἰδίδασκε ὡσαν ἱνας ὅπῃ ἔχει ἐξουσίαν, καὶ ὅχι ὡσαν οἱ γραμματεῖς.

23 Καὶ εἰς τὸ συναγώγιον ἦτιν ἱνας ἄνθρωπος, ὅπῃ εἶχε πνεῦμα ἀκαθάρτος, καὶ ἔκραξε,

24 Λέγων· ἄφεις, τί ἔχεις

σοὶ Ἰησοῦ Ναζαρενῶ; ἤλθεις ἀπαλλάξαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἄγιος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Φιμώθητι, καὶ ἐξέλθε ἐξ αὐτοῦ.

26 Καὶ σπαράξαι αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, καὶ κράξαι φωνῇ μεγάλῃ, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ.

27 Καὶ ἰθαμβήθησαν πάντες, ὡς συζητοῦν πρὸς αὐτὸς, λέγοντας· Τί ἐστὶ τῆτο; τίς ἡ διδαχὴ ἢ καιρὴ αὐτῆ, ὅτι κατ' ἐξουσίαν καὶ ἰσὺς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιβάσσει, καὶ ἰσπαλιέσσω αὐτῆ;

28 Ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐδύς εἰς ὅλην τὴν περιχώρον τῆς Γαλιλαίας.

29 Καὶ εὐδύως ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες, ἦλθοι εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου, μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.

30 Ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα· καὶ εὐδύως λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς.

31 Καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτὴν, κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς εὐδύως, καὶ διηκόνει αὐτῷς.

32 Ὀψίας δὲ γενομένης, ὅτε

τὰ κάμης μετ' ἡμᾶς ὁ Ἰησοῦς Ναζαρενῶ; ἤλθεις τὰ μᾶς χαλάσσης; ἰξούρω σὲ πνεῦμα ἰῶσαι, ὁ ἄγιος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸ ἐπιτίμησεν αὐτῷ ὡς ἐργῆν, καὶ εἶπε ἀπογομηθῆναι, καὶ εὐγχεσθαι ἀπ' αὐτοῦ.

26 Καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον τὸν ἰσπαράξαι, καὶ ἔκραξαι μεγάλῃ φωνῇ, καὶ εὐγῆκεν ἀπ' ἐκείνου.

27 Καὶ ἰθαμβήθησαν ὅλοι, εἰς τόσον ὅπως ἐξηλώσαν ἀνάμισάτους, καὶ ἔλεγον· Ἥ εἶπαι ἐτῆτο; τί εἶπαι ἐτότη ἡ καινὴ διδασκαλίη, ὅτι μὴ ἐξουσίαν προσάσσει καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρα, καὶ τοῦ ὑπακούουσι;

28 Καὶ εὐδύως εὐγῆκεν ἡ φήμη εἰς ὅλα τὰ περιχώρα τῆς Γαλιλαίας.

29 Καὶ παρευδύς, ὅπως εὐγῆκεν ἀπὸ τῆς συναγωγῆς, ἐπῆγαν εἰς τὸ σπητιοῦ τοῦ Σίμωνος καὶ τοῦ Ἀνδρέου, μαζὺ μετὰ τὸν Ἰακώβου καὶ τὸν Ἰωάννου.

30 Καὶ ἡ πενθερὰ τοῦ Σίμωνος ἐκείνην πυρεσσάμενην καὶ παρευδύς τοῦ εἶπαισιν δι' αὐτῆν.

31 Καὶ παγένουσας κοιλῆς τὴν ἐκείνην ἀπὸ τὸ χεῖρ, καὶ τὴν ἐκείνην καὶ παρευδύς τὴν ἀφῆκεν ἡ δὲ καινὴ καὶ τὴς ὑπακούουσι.

32 Καὶ ὡς ἀνιβράδιασιν, καὶ

ἰδοὺ ὁ ἥλιος, ἔφειρον πρὸς αὐτὸν πάντας τὰς κακῶς ἔχουσας καὶ τὰς δαιμονιζομένας.

33 Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπισυναγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν.

34 Καὶ ἰδεδράκνυσεν πολλὰς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις· καὶ δαιμόνια πολλά ἐξέβαλε, καὶ οὐκ ἤφιε λαλεῖν ἰὰ δαιμόνια, ὅτι ἤδεισαν αὐτόν.

35 Καὶ πρῶτ' ἔνυχον λίαν ἀνασῆς, ἐξῆλθε· καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπος, καὶ κειῖ πρὸς ἠύχίτο.

36 Καὶ κατιδίωξεν αὐτὸν ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ.

37 Καὶ εὐρόντις αὐτὸν, λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι πάντες ζητοῦσίν σε.

38 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἄγωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κωμόπολεις, ἵνα κακεῖ κηρύξω· εἰς τῷτο γὰρ ἐξελήλυθα.

39 Καὶ ἠκηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἰὰ δαιμόνια ἐκβάλλων.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς, παρακαλῶν αὐτὸν καὶ γονυπετῶν αὐτόν, καὶ λέγων αὐτῷ· Ὅτι, εἰάν θείης, δύνασαι με καθαρῆσαι.

41 Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχι-

ὁ ἥλιος· ἔφειραν τον ὅλους τὰς ἀσθενήμενας, καὶ τὰς δαιμονισμένους.

33 Καὶ ὅλη ἡ πόλις ἦτοσ μαζωμένη εἰς τὴν θύραν.

34 Καὶ ἰάτρευσε πολλὰς, ὅπῃ ἦταν ἀρρώγοι ἀπὸ διάφοραις ἀσθένειαῖς· καὶ πολλὰ δαιμόνια εὐγαλε, καὶ διεν τὰ ἄφισε νὰ λαλεῖσσι, ὅτι τὸν ἐξείρασι.

35 Καὶ τὸ ἰαχὺ πολλῶ τὴν αὐγὴν ἰσχυρῶθη, καὶ εὐγῆκεν ἔξω ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐπῆγεσ εἰς ἵνα ἔρημον τόπος, καὶ ἐκεῖ ἐπροσιύχίλον.

36 Καὶ ἐπῆγεσ καταπόδιτω ὁ Σίμων καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἦτασ μαζύτω.

37 Καὶ ὡσαὶν τὸν πῦραν, τοῦ λέγουσιν· ὅτι ὅλοι σὶ γυριέσιν.

38 Καὶ λέγειλεις· ἄς ἰπαῖμι εἰς ταῖς χώραις, ὅπῃ εἶναισ ἰδῶ κοτῶ, διὰ νὰ κηρύξω καὶ ἐκεῖ· ὅτι διὰ τῆτην τὴν ἀφορμὴν ἐξέβηκα.

39 Καὶ ἐκηρύττειν εἰς ταῖς συναγωγαῖσιλεις, εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εὐγαλε τὰ δαιμόνια.

40 Καὶ ἔρχίλαι εἰς αὐτὸν εἷας λεπρὸς, καὶ τὸν ἰσπαρακάλει καὶ ἰγοιάτισι, καὶ λέγειλεις· ὅτι, ἂν θείης, ἡμωσρεῖς νὰ μὲ καθαρῆσθ.

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἰσπλωγ-

οδὸς, ἐκτίνας τὴν χεῖρα, ἤ-
ψατο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ·
Θίλω, καθαρίσθητι.

42 Καὶ ἐπέλη^θ αὐτοῦ,
εὐδίας ἀπέλθειν ἀπ' αὐτοῦ ἢ
λίπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

43 Καὶ ἐμβριμσάμα-
^θ αὐτῷ, εὐδίας ἐξίβαλεν
αὐτῷ·

44 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ὅρα
μηδὲ μηδὲ εἰπῆς· ἀλλ'
ὑπάγε, σταυτὸς διέξω τῷ ἱερῷ,
καὶ προσίπγει περὶ τοῦ κα-
θαρισμῷ σου, ἃ προσίταξε
Μωϋσῆς, εἰς μαρτύριον αὐταῖς.

45 Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο
καύσσειν πολλὰ, καὶ διαφη-
μίσειν τὸν λόγον, ὥστε μηκέ-
τι αὐτὸς δύνασθαι φανερῶς
εἰς πάλιν εἰσελθεῖν· ἀλλ' ἐξῆ
ἐν ἐρήμῳ τόποις ἦν, καὶ ἤρ-
χασθε πρὸς αὐτὸν πανταχό-
θεν.

χεῖρσθ, καὶ ἀπλωσε τὸ χί-
ριττ καὶ ἐπίαστόν, καὶ λέγει-
τω· θίλω νὰ καθαρισθῆς.

42 Καὶ ὥσαν τὸ εἶπει, παρ-
ευδὺς εὐγῆκεν ἀπ' ἐκῆτον ἢ
λίπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

43 Καὶ προγάζωιλάστου
μὲ φοβερισμόν, παρευδὺς τὸν
εὐγαλε·

44 Καὶ λέγειτω φυλάγε νὰ
μὴν εἰπῆς εἰς κανένα ἱερῶν·
ἀλλὰ σύρε, εἰς τὸν ἱερεῖα διέξε
τοῦ λόγου, καὶ πρόσφερε διὰ
τὸν καθαρισμόν σου ἐκείνα, ὅπως
ἐπρίσταξεν ὁ Μωϋσῆς, διὰ μαρ-
τυρίας αὐτῶν.

45 Καὶ ἐκῆτ^θ ὥσαν εὐ-
γῆκεν ἐξῆ, ἀρχιστὸ νὰ κηρύτῃ
πολλὰ, καὶ νὰ εὐφημίσει τὸ
πρᾶγμα, τόσοσ ὅπως δὲν ἤμπο-
ροι ὁ Ἰησοῦς νὰ ἔμβη φανερῶ
μίσα εἰς καμίαν πόλιν, ἀλλὰ
ἦταν ἐξῆ εἰς ἐρήμῳς τόποις·
καὶ ἤρχονταν εἰς αὐτὸν ἀπὸ
κάθε λογιῆς τόπου.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ πάλιν εἰσελθὼν εἰς
Καπερναῦμ δι' ἡμερῶν.
καὶ κούσθη, ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι.

2 Καὶ εὐδίας συνή-
χθησαν πολλοί· ὅστε μηκέτι
χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν
θύραν. καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν
λόγον.

ΚΑΙ πάλιν ὑστερον μὲ καμ-
πόσαις ἡμέραις ἐμῆκεν
μίσα εἰς τὴν Καπερναῦμ. καὶ
αἰκύσθη, ὅτι εἶναι εἰς τὸ σπῆντι.

2 Καὶ παρευδὺς ἐμαζώ-
χθησαν πολλοί, ὅπως δὲν ἴδῃς
ἐχωρῆσαν ἔδῃ οἱ τόποι ὅπως
ἦταν ὁμωροσᾶ εἰς τὴν θύραν.
καὶ τὲς εὐδίασε τὸν λόγον.

N

3 Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν, παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τισσάρων.

4 Καὶ μὴ δυνάμενοι προσγγίσειν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεγέγρασαν τὴν σίγην ὅπου ἦν καὶ ἐξοφύξαντες χαλῶσι τὸν κράββατον, ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο.

5 Ἴδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίσιν αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ· Τίκνον, ἀφίονται σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

6 Ἦσαν δὲ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν·

7 Τί ἔτι· ἔτι λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφίειν ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἰς ὁ Θεός;

8 Καὶ εὐθέως ἐπιγενὴς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ, ὅτι ἔτι διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

9 Τί ἔστιν εὐκολώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, Ἀφίονται σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἐγείραι, καὶ ἄρῃ σου τὸν κράββατον, καὶ περιπάτη;

10 Ἴνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξουσία ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφίειν

3 Καὶ ἤλθασιν εἰς αὐτὸν, καὶ ἔφεραν ἕνα παράλυτον, τὸν ὁποῖον ἐσήκωναν τισσάρεις.

4 Καὶ μὴν ἠμποροῦντες γὰρ τὸν σημάσειν ἀπὸ τοῦ λαοῦ, ἐξεγέγρασαν τὸ σκέπασμα τοῦ σπητιῦ ἐκεῖ ὅπου ἦτον· καὶ ἀνοίξαντες ἐκρέμασαν τὸ κρεβάτι, ὅπου ἐκίετο μίση ὁ παράλυτος·

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὡσάν εἶδε τὴν πίσιν αὐτῶν, λέγει εἰς τὸν παράλυτον· τίκνον, σὺ εἶσαι συγχωρημέναις αἱ ἁμαρτίαι σου.

6 Καὶ ἦσαν κάποιοι ἀπὸ τῶν γραμματέων, ἐκεῖ ὅπου ἐκάθηντο, καὶ ἰδιαλογίζοντο μίση εἰς ταῖς καρδίαις·

7 Τί βλασφημῶν ἔτι· τίτῃς λογῆς βλασφημίας; ποῦ ἠμπορεῖ γὰρ συγχωρῆσαι ἁμαρτίας, παρὰ μόνου Θεοῦ;

8 Καὶ παρευθὲς ὁ Ἰησοῦς γνωρίζοντας διὰ τοῦ πνεύματος τῆς ἐξουσίας, ὅτι ἔτι διαλογίζονται μίση εἰς ταῖς καρδίαις, λέγει· διὰ τί λογιάζεσθε τῆτα μίση εἰς ταῖς καρδίαις;

9 Τί εἶναι εὐκολώτερον, γὰρ εἰπεῖν εἰς τὸν παράλυτον, σὺ εἶσαι συγχωρημέναις ἢ ἁμαρτίας σου· ἢ γὰρ εἰπεῖν· ἴσθη, καὶ ἔπαρε τὸ κρεβάτι σου, καὶ περιπάτη;

10 Καὶ διὰ γὰρ γνωρίσθητε, ἔτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξου-

ἐπὶ τῆς γῆς ἀμαρτίας (λέγει τῷ παραλύτῳ)

11 Σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ ἔρει τὸν κράββατόν σου, καὶ ὑπάγει εἰς τὸν οἶκόν σου.

12 Καὶ ἐγείθη ἐνθὺς, καὶ ἔρας τὸν κράββατόν, ἐξῆλθεν ἰακωβίου πάντων ὡς ἐξίγασθαι πάντας, καὶ δοξάζει τὸν Θεόν, λέγων· Ὅτι ὑπέσχετο ἔτις ἰδομεν.

13 Καὶ ἐξῆλθε πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ ἰδίδασκον αὐτὸς.

14 Καὶ παράγωι εἶδε Λευὶ τὸν τῷ Ἀλφαίῳ, καθήμενον ἐπὶ τὸ τελῶνιον· καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀναγὰς ἀκολούθησιν αὐτῷ.

15 Καὶ ἰγίνετο ἐν τῷ κατακεισθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶνται καὶ ἁμαρτωλοὶ συνατίκεινθον τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοί, καὶ ἀκολούθησαν αὐτῷ.

16 Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ἰδοῦντες αὐτόν ἰσθύνοντα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Τί ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἰσθύνεις καὶ πίνεις;

17 Καὶ ἀπεκρίνας ὁ Ἰησοῦς, λέ-

σίου· ἰὰ συγχωρᾷ ἀμαρτίας ἀπάνω εἰς τὴν γῆν· (λέγει εἰς τὸν παράλυτον)

11 Ἐστὶς λέγω, σῆκο, καὶ ἔπει το κράββατόν σου καὶ ὑπάγει εἰς τὸ οἶκόν σου.

12 Καὶ παρηνθὺς ἰσκηθῆν, καὶ ἰσῆκοντο τὸ κράββατίον, καὶ ὑγῆκεν ἔξω ὁμωροῦ εἰς ἄλλος· ὅπῃ ὅλοι ἰτρομαξάν καὶ ἰδοῦσαν τὸν Θεόν, καὶ ἰλεγαν· ὅτι ποτὶ δὲν ἰδομεν τέτοιον πρᾶγμα.

13 Καὶ πάλιν ὑγῆκεν ἔξω καὶ ἰπῆγεν εἰς τὸ παραγάλιον· καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἤρχετον εἰς αὐτόν, καὶ τὴς ἰδίδασκον.

14 Καὶ παρηνθῆς ὁ Ἰησοῦς ἰδοῖ τὸν Λευὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλφαίῳ, ὅπῃ ἰκάθετον εἰς τὸ κωμῆρι, καὶ λέγει· ἰκολούθησον μοι, καὶ ἰσκηθῆν καὶ τοῦ ἀκολούθησον.

15 Καὶ ὅταν ἰκάθειον εἰς τὸ τραπίξιν εἰς τὸ σπητήν, πολλοὶ τελῶνται καὶ ἁμαρτωλοὶ ἤρχονταν καὶ ἰκάθενταν μαζὺ μὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ μὲ τὴς μαθητάδιν· ἰατὶ ἦταν πολλοί, καὶ τοῦ ἀκολούθησαν.

16 Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι βλῆκοντίστον ὅπῃ ἰτρογι μὲ τὴς τελωνῆς καὶ ἁμαρτωλῆς, ἰλεγαν εἰς τὴς μαθητάδιν· ἰατὶ ἰκῆντρογι καὶ πίνει μὲ τὴς τελωνῆς καὶ ἁμαρτωλῆς;

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίνας το,

γει αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχυρότεροι ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. οὐκ ἤλθοι καλέσαι δικαίως, ἀλλὰ ἀμαρτωλῶς εἰς μετάνοιαν.

18 Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων ηγεῖντες· καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Διατί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων ηγεῖσθε, οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ ἔηγεῖσθε;

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δύναται οἱ υἱοὶ τοῦ θυμῶν, ἐν ᾧ ὁ θυμὸς μετ' αὐτῶν ἴσθι, ηγεῖσθαι; ὅσον χρόνον μεθ' ἑαυτῶν ἔχουσιν τὸν θυμόν, ἔδύναται ηγεῖσθαι·

20 Ἐλευσονται δὲ ἡμέραι, ὅταν ἀπαρθῆ ἀπ' αὐτῶν ὁ θυμὸς, καὶ τότε ηγεῖσθε ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

21 Καὶ ἔθεις ἐπίβλημα ῥάκως ἀγάφει ἐπιγράφεται ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· εἰ δὲ μὴ, αἶρει τὸ σπλῆγμα αὐτῷ τὸ καινὸν τῷ παλαιῷ, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται.

22 Καὶ ἔθεις βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκὸς παλαιός· εἰ δὲ μὴ, ρήσσει ὁ οἶνος ὁ νέος τῶν ἀσκῶν, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολύνται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκὸς καινὸς βλητέος.

τῶν λίγων· οἱ γὰρ δὲν χρεῖάζονται ἰατροῦ, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ὅτι εἶναι ἄρρωστοί. ἐγὼ δὲν ἦλθα νὰ καλέσω δικαίως, ἀλλὰ τῶν ἀμαρτωλῶν εἰς μετάνοιαν.

18 Καὶ οἱ μαθητὰδες τοῦ Ἰωάννου καὶ τῶν Φαρισαίων ἐγήγειον· καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν· διατί οἱ μαθητὰδες τοῦ Ἰωάννου καὶ τῶν Φαρισαίων ηγεῖσθε, καὶ οἱ μαθητὰδες σοὶ δὲν ηγεῖσθε;

19 Καὶ λέγει τῶν Ἰησοῦς· μὴνα οἱ υἱοὶ τοῦ θυμῶν, ἔσονται οἱ υἱοὶ τοῦ θυμῶν μετ' αὐτῶν, ἡμπροσθεν νὰ ηγεῖσθαι; ὅσον καιρὸν ἔχουσιν μαζύτης τὸν θυμόν, δὲν ἡμποροῦν νὰ ηγεῖσθαι·

20 Ἀμὴν θείσθαι ἔλθῃ ἡμέραις, ὅταν παρθῆ ἀπ' αὐτῶν ὁ θυμὸς, καὶ τότε εἰς ἐκείναις ταῖς ἡμέραις θείσθαι ηγεῖσθαι.

21 Καὶ ἔθεις ἀπὸ καινῶν μπαλώσει μπαλώματα ἀπὸ καινῶν καινῶν εἰς φόρεμα παλαιόν· εἰ δὲ μὴ, τὸ καινῶν μπαλώματα χαλᾷ ἀπὸ τοῦ παλαιόν, καὶ γίνεται χειρότερον σχίσμα.

22 Καὶ ἔθεις ἀπὸ καινῶν βάλλει νέον κρασί εἰς θεράτια παλαιά· εἰ δὲ μὴ, τὸ νέον κρασί σπάσει τὰ θεράτια, καὶ χύνεται καὶ τὸ κρασί, καὶ τὰ θεράτια χαλῶνται· ἀλλὰ πρέπει νὰ βάλλῃ τινὰς νέον κρασί εἰς θεράτια καινῶν.

23 Καὶ ἐγένετο παραπο-
ρεύσασθαι αὐτὸν εἰς τῆς σαββα-
σι διὰ τῶν σπορίμων, καὶ
ἔξελθε οἱ μαθηταὶ αὐτῷ ὁδοῦ
ταύῃ τίλλοντες τῆς γάχυας.

24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλε-
γον αὐτῷ Ἰδοὺ, τί ποιοῦσι ἐν
τῆς σαββάσι, ὃ οὐκ ἔξεστι;

25 Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς
Ὁσάποτε ἀκούετε, τί ἐποίησι
Δαβὶδ, ὅταν χρεῖαν ἔσχε, καὶ
ἐπίπιασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ'
αὐτῷ;

26 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν
ἕκω τῷ Θεῷ ἐπὶ Ἀβιάδαρ τῷ
Ἀρχιερεῖς, καὶ τῆς ἄρτης τῆς
προθέσειως ἔφαγεν, ἕως οὐκ
ἔξεστι φαγεῖν ἐμὴ τοῖς ἱερεῦσι,
καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς συν αὐτῷ
ἕσι;

27 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Τὸ
σαββατικὸν διὰ τὸν ἄνθρωπον
ἐγένετο, ἕως ὃ ἄνθρωπος διὰ
τὸ σαββατικόν.

28 Ὡς κύριός ἐστι ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου.

23 Καὶ ἔτυχε τὰ σαββατα
καὶ ἐπείραν μίση ἀπὸ τὰ σπαρ-
τὰ, καὶ ἄρχισαι οἱ μαθηταὶ
τε περιπατῶντες εἰς τὴν γρά-
ται τὰ μαδῦσι γάχυα.

24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι τῷ
ἔλεγαν ἰδοὺ, τί κάμνῃσι τὰ
σαββατα, ἐκίπτοσπῶ δὲν κρίπει;

25 Καὶ αὐτὸς τῆς ἔλεγε·
ποτίσας δὲν ἰδιαβάσῃτι, τί
ἔκαμῃ ὁ Δαβὶδ, ὅταν εἶχεν
ἀνάγκη, καὶ ἐπίπιασεν καὶ
αὐτὸς καὶ ἐκίπτο, ὅπῃ ἦταν
μαζῷ μετ' αὐτόν;

26 Πῶς ἐμβῆκεν εἰς τὸ σπῆτι
τῷ Θεῷ, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἀβι-
άδαρ τοῦ ἀρχιερεῖς, καὶ ἔφαγε
τὰ ψωμῖα τῆς προθέσειως, τὰ
ὅποια δὲν εἶχεν ἄλλῃ ἐξουσίαν
τὰ τὰ φαγεῖν. παρὰ μωσαχᾶ
οἱ ἱερεῖς, καὶ ἔδωκε καὶ εἰς ἐκί-
πτος, ὅπῃ ἦταν μαζῷ;

27 Καὶ ὁ ἴσπος τῆς ἔλεγε·
τὸ σαββατικόν ἐγενε διὰ τὸν ἄν-
θρωπον, καὶ ὅχι ὁ ἄνθρωπος
διὰ τὸ σαββατικόν.

28 Εἰς τὸσσι ὅπῃ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου εἶναι κύριος καὶ τοῦ
σαββάτου.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν
συναγωγὴν καὶ ἦν ἐκεῖ
ἄνθρωπος ἐξερραμμένη ἔχων
τὴν χεῖρα.

2 Καὶ παρετήσεν αὐτὸν εἰ
τῆς σαββάσι θεραπεύσει αὐ-
τόν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτῷ.

ΚΑΙ πάλιν ἐμβῆκε εἰς τὸ
συναγωγῆ, καὶ ἦτον ἐκεῖ.
εἷνας ἄνθρωπος, ὅπῃ εἶχε τὸ
χερῖτι ξηρὸν.

2 Καὶ ἐπαραφύλαγαι ἀνί-
σως καὶ τὸν ἰατρεύσῃ τὸ σαβ-
βατικόν, τὰ τὸν κατηγορήσῃ.

3 Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένῳ ἔχοτι τὴν χεῖρα· Ἐγεραι εἰς τὸ μίσην.

4 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐξεῖσι τοῖς σάββασι ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖναι; Οἱ δὲ ἐσιώπων.

5 Καὶ περιβλεψάμενοι αὐτὸς μετ' ὄργης, συλλυπέμενοι ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἐκτενω τὴν χεῖρά σου καὶ ἐξέτεινε· καὶ ἀποκατεγάθη ἡ χεὶρ αὐτῆ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.

6 Καὶ ἐξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι, εὐδίως μετὰ τῶν Ἡρωδιαῶν συμβῦλιον ἵποῖεν κατ' αὐτῆ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτῆ πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκολούθησαν αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας,

8 Καὶ ἀπὸ Ἱερουσολύμων, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ οἱ περὶ Τύρου καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκύσαντες ὅσα ἵποῖεν, ἦλθον πρὸς αὐτόν.

9 Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτῆ, ἵνα πλοίαριοι προσκαρτερῇ αὐτῷ, διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν.

10 Πολλὰς γὰρ ἰδιεράπειυσεν ὡς ἐπισκίπτει αὐτῷ, ἵνα αὐ-

3 Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, ὅπῃ ἔχει τὸ χεῖρι τῷ ξηρῷ· σῆκο εἰς τὴν μίσην.

4 Καὶ λέγει τῷ· ἴμπορεῖ καινίας τὸ σάββατον ἢ καμῆ καλόν, ἢ κακόν; ἢ ἀ σῶση ἀνθρώπου, ἢ ἢ ἀ σκοτώση; καὶ ἐκεῖνοι ἐσιώπων.

5 Καὶ βλέπων ἰάστῃς μὴ θυμὸν, καὶ συλλυπέμενοι εἰς τὴν πώρωσιν τῆς καρδιαστῃς, λέγει εἰς τὸν ἀνθρώπον· ἄπλωσε τὸ χεῖρ σου καὶ τὸ ἄπλωσε· καὶ ἱκατεγάθη τὸ χεῖρι τῷ γερὸν ὡσάν καὶ τὸ ἄλλοι.

6 Καὶ παρευθὺς οἱ Φαρισαῖοι ὡσάν ἐνυγῆκαν ἔξω, ἐσυμβυλεύθησαν μὴ τὸς Ἡρωδιαστῃς ἐναῖθιοῖεν, πῶς ἢ τὸν χαλάσων.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μὴ τὸς μαθηταστῃς τε εἰς τὸ μέγεθος τῆς θαλάσσης· καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ ἀκολουθῆσαν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας,

8 Καὶ ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ ἀπὸ τῆς πέρα μερίας τῷ Ἰορδάνῳ· καὶ ἀπὸ τὰ περίχωρα τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶν, πλῆθος πολὺ, ἀκύσαντες ὅσα ἱκαμνι, ἦλθον εἰς αὐτόν.

9 Καὶ λέγει εἰς τὸς μαθηταστῃς, ἵνα τὸν καρτερῇ μοῦθῳ ξυλοῖ δια τὸ πλῆθος, ἵνα μὴν τὸν γιναχωρῶν.

10 Διαστῃ ἰάστῃσι πολλὰς, εἰς τόσον ὅπῃ ἐπιφταν ἀπάτω

τῷ ἄψυγται, ὅσοι εἶχον μά-
γνας.

11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἰδῶ-
ρη. προσέπιπτον αὐτῷ, καὶ
ἔκραζι, λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶ ὁ
υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ πολλὰ ἐπιτίμα
αὐταῖς, ἵνα μὴ αὐτὸν φανερὸν
ποιήσουσι.

13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος,
καὶ προσκαλεῖται ἕς ἤθελεν αὐ-
τός· καὶ ἀπέλθον πρὸς αὐτόν.

14 Καὶ ἐποίησι δῶδεκα, ἵνα
ᾤσιν μετ' αὐτῷ, καὶ ἵνα ἀποστεί-
λῃ αὐτοὺς κηρύσσειν,

15 Καὶ εἶχον ἰευσίαν θερα-
πεύειν ἴασι νόσους, καὶ ἐκβάλ-
λουν τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἐπίθκει τῷ Σίμωνι
ὄνομα Πέτρον·

17 Καὶ Ἰάκωβον τὸν τῷ Ζε-
βεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδι-
φὸν τοῦ Ἰακώβου· (καὶ ἐπίθ-
κει αὐτοῖς ὀνόματα Βοαιρηγίς,
ὁ ὄντιν, υἱὸς βροτῆς·)

18 Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φί-
λιππον, καὶ Βαρθολομαῖον,
καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν,
καὶ Ἰάκωβον τὸν τῷ Ἀλφαίου,
καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα τὸν
Καυαίτην,

19 Καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώ-
την, ὃς καὶ παρίδωκε αὐτόν·
καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον.

20 Καὶ συνέρχεται πάλιν

αὐτὸν, ἐν τὸν πιάσων, ὅσοι εἶχον
βλαφήματι.

11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκά-
θαρτα, ὅταν τοῦ ἴδωσαν, ἐπι-
πτον ὁμωροῦντι, καὶ ἔκραζον
καὶ ἔλεγαν· ὅτι ἐσὺ εἶσαι ὁ
υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰ ἐπιτί-
πειν πολλᾶ, ἐν μὴν τὸν
φανερώσειν.

13 Καὶ ἀνοβαίνει εἰς τὸ ὄρος,
καὶ ἐκάλεσεν ἑαυτοὺς, ἐπὶ ἡδε-
λι· καὶ ἐπήγαγον εἰς αὐτόν.

14 Καὶ ἔκαμε δῶδεκα, ἐν
εἶσαι μετ' αὐτόν, καὶ διὰ τὰς
τὸς γίλλῃ ἐν κηρύττειν,

15 Καὶ ἐν εἶχουσι ἰευσίαν
ἐν ἰατρύειν ταῖς ἀσθένειαις,
καὶ ἐν ἐγύαντι τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἔβαλεν τοῦ Σίμωνος
τὸ ὄνομα Πέτρον·

17 Καὶ Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ
Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν
ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου, (καὶ τὸς
ὀνόμασι Βοαιρηγίς, τὸ ὄνομα
ὄντιν ἐν εἶπῃ υἱὸς βροτῆς·)

18 Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιπ-
πον, καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ
Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ
Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλφαίου,
καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα
τὸν Καυαίτην,

19 Καὶ Ἰούδαν τὸν Ἰσκαριώ-
την, ὁ ὄνομα τὸν ἐπαράδωκε·
καὶ ἀπῆκε ἠλθαι εἰς τὸ σπήτιν.

20 Καὶ πάλιν ἰμαζώχθηκεν

ἄλλοι, ἄγε μὴ δύνασθαι αὐ-
τὸς μήτε ἄρτων φαγεῖν.

21 Καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ'
αὐτῷ, ἐξήλθον κρατῆσαι αὐ-
τόν· ἔλεγον γάρ· Ὅτι ἐξέστη.

22 Καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ
ἀπὸ Ἱερουσολύμων καταβάντες,
ἔλεγον· Ὅτι Βιελζιβούλ ἔχει,
καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαι-
μονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

23 Καὶ προσκαλισάμενοι
αὐτὸς, ἐν παραβολαῖς ἔλεγει
αὐτοῖς· Πῶς δύναται σαταναῶς
σαταναῶν ἐκβάλλειν;

24 Καὶ ἰὰν βασιλεία ἰφ'
ἑαυτὴν μερισθῇ, ἢ δύναται
γαθῆναι ἢ βασιλεία ἐκείνη·

25 Καὶ ἰὰν οἰκία ἰφ'
ἑαυτὴν μερισθῇ, ἢ δύναται
γαθῆναι ἢ οἰκία ἐκείνη·

26 Καὶ εἰ ὁ σαταναῶς ἀνέστη
ἰφ' ἑαυτὸν καὶ μεμέρισται, ἢ
δύναται γαθῆναι, ἀλλὰ τίλ-
ῃ·

27 Οὐ δύναται ἄδεις ἰὰ σκευῆ
τῷ ἰσχυρῷ, εἰσιλθὼν εἰς τὴν οἰ-
κίαν αὐτῷ, διαρπάσαι, ἰὰν
μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δῆσῃ·
καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτῷ διαρ-
πάσει.

28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
πάντα ἀφιεθήσεται ἰὰ ἁμαρτή-
ματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων,
καὶ βλασφημίαι ὅσας ἂν
βλασφημήσωσι.

πολύς ὄχλος, τόσον ὅπῃ δὲν ἤμ-
ποροῦσαν μήτε ἐὰ φάσι ψωμί.

21 Καὶ ὡσὰν τὸ ἀκούσαν
οἱ ἰδικοῖντες, εὐγῆκαν ἔξω ἐὰ
τὸν πικίωσιν· διατι ἔλεγον· πῶς
εὐγῆκει ἀπὸ τὸν οὐν τῷ.

22 Καὶ οἱ γραμματεῖς, ὅπῃ
ἐκατεῖθησαν ἀπὸ τὴν Ἱερουσα-
λήμ, ἔλεγον· ὅτι Βιελζιβούλ
ἔχει· καὶ ὅτι μὴ τὸν ἄρχοντα
τῶν δαιμόνων εὐγάνει ἰὰ δαι-
μόνια.

23 Καὶ προσκαλιῶντάς τῃς,
τῷς ἔλεγει μὴ παραβολαῖς· πῶς
ἤμπορεῖ ἐὰ διώξῃ ὁ Σαταναῶς
τὸν Σαταναῶν;

24 Καὶ ἰὰν μία βασιλεία
μοιρασθῇ εἰς τῷ λόγῃς, δὲν
ἤμπορεῖ ἐὰ γαθῇ ἢ βασιλείας
ἐκείνη.

25 Καὶ ἰὰν ἰνα σπῆτι μοι-
ρασθῇ εἰς τῷ λόγῃς, δὲν ἤμ-
πορεῖ ἐὰ γαθῇ τὸ σπῆτι ἐκείνῃ.

26 Καὶ ἰὰν ὁ Σαταναῶς ἰσχυ-
κῆθῃ ἰνατῆ· εἰς τῷ λόγῃς,
καὶ ἰδιαμειράσθῃ, δὲν δύναται
ἐὰ γαθῇ, ἀλλὰ τίλ· ἔχει·

27 Καὶ ἰνας δὲν δύναται ἐὰ
πάσῃ τὰ πράγματα τῷ ἀνδρει-
ωμένῃ, ἐμβέωντας εἰς τὸ σπῆτί
τῷ, ἂν δὲν δῖσῃ πρῶτον τὸν
ἀνδρειωμένον· καὶ τότε ἐὰ
κυσρέψῃ τὸ σπῆτί τῷ.

28 Βίβαια σῶς λέγω, ὅτι
ὅλα τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἀν-
θρώπων δέλωσι τῷς συγχωρεθῇ,
καὶ ἢ βλασφημίαις ὅσαις
βλασφημήσωσι.

29 Ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' ἰσχύς ἐστὶν αἰωνίως κρίσους.

30 Ὅτι ἔλεγεν· Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει.

31 Ἐρχονται ἔν οι ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῷ καὶ ἔξω ἰσχυρῆς ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν, φωνῆτες αὐτόν.

32 Καὶ ἐκάθητο ἔχλη· περὶ αὐτὸν εἶπεν δὲ αὐτῷ· Ἴδὲ, ἡ μήτηρ σε καὶ οἱ ἀδελφοί σε ἔξω ζητοῦσι σί.

33 Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων· Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου;

34 Καὶ περιβλεψάμενος· ἐπέλεγε τὰς περὶ αὐτὸν καθημέριος, λέγων· Ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

35 Ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἔστω ἀδελφός μου καὶ ἀδελφὴ μου καὶ μήτηρ ἐστὶν.

Κεφ. δ. 4.

ΚΑΙ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συνηχθη πρὸς αὐτὸν ἔχλη· πολὺς, ὥστε αὐτὸν ἐμβάσεια εἰς τὸ πλοῖον, καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ πᾶς ὁ ἔχλη· πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν.

2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτὸς ἐν παραβολαῖς πολλὰ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτῷ·

29 Ἀμὴν ὅποιος βλασφημήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, δὴν τῷ συγχωρεῖται εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ κατὰ κρίσιν αἰωνίως.

30 Διὰ τὸ ἔλεγον ὅτι ἔχει πνεῦμα ἀκάθαρτον.

31 Ἐρχονται λοιπὸν εἰς ἀδελφοῖν, καὶ ἡ μητέρα αὐτοῦ καὶ σικόμενοι ἔξω ἔστειλαν εἰς αὐτόν, καὶ τὸν ἰταλεῖσαι.

32 Καὶ ἔχλη· πολὺς ἐκάθηται τρυγῶντες· καὶ λέγων τῷ· νὰ, ἡ μάνα σου καὶ τὰ ἀδελφία σου σὶ γυρεύου ἔξω.

33 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ λέγων τῶ· τίς εἶναι ἡ μάνα μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου;

34 Καὶ βλέπωντας ἐκείνους, ὅπῃ ἐκάθηται τρυγῶντες, λέγει· νὰ ἡ μάνα μου καὶ τὰ ἀδελφία μου.

35 Διὰ τὸ ὅποιος κάμνη τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἐστὶν ἀδελφός μου καὶ ἀδελφὴ μου καὶ μάνα μου.

ΚΑΙ πάλιν ἄρχισι νὰ διδάσκησιν ἐν τῇ θάλασσαν, καὶ ἐμαζώχθησαν πολὺς ἔχλη· εἰς αὐτόν, τῶσον ὅπῃ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ μονόξυλον, καὶ ἐκάθισεν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἐτίκνεται εἰς τὸ περιγιάλι εἰς τὴν γῆν.

2 Καὶ τὸς ἐδίδασκεν πολλὰ μὲ παραβολαῖς, καὶ ἔλεγεν εἰς τὴν διδαχὴν αὐτοῦ·

3 Ἀκούετε· ἰδοὺ, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τῷ σπείρειν.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν, ὃ μὲν ἔπισει παρὰ τὴν ἑδρὴν, καὶ ἦλθεν ἰὰ πτερυγὰ τῷ ἕρανῳ, καὶ κατέφαγεν αὐτό.

5 Ἄλλο δὲ ἔπισει ἐπὶ τὸ πτερωδὲς, ὅπερ οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθύς ἐξαντίλει, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς·

6 Ἡλίω δὲ ἀνατίλει· καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.

7 Καὶ ἄλλο ἔπισει εἰς ἰσὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αὐτὰς ἀκάνθαι, καὶ συνέπιξαν αὐτὸ, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκε.

8 Καὶ ἄλλο ἔπισει εἰς τὴν γῆν τῆς καλῆς· καὶ ἰδὼν καρπὸν ἀναβαίνει· ἰσὰ καὶ αὐξάνουσα· καὶ ἔφειρεν, ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν ἑξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅ ἔχον ὅσα ἀκούειν, ἀκούετε.

10 Ὅτι δὲ ἐγένετο καταμύνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολήν.

11 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅ μὲν δίδεται γινῶναι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τῷ Θεῷ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω, ἐν παραβολαῖς ἰὰ πάντα γίνεται·

12 Ἴνα βλέποντες βλέπωσι, καὶ μὴ ἴδωσι· καὶ ἀκούοντες

3 Ἀκούετε· ἰὰ, ὅπερ εὐγῆναι ὁ σπείρων· ἰὰ σπείρειν.

4 Καὶ· ἐκεί· ὅπερ ἔσπειρον, ἄλλο ἔπισει εἰς τὴν γράτα, καὶ ἦλθεν τὰ πτερυγὰ τοῦ ἕρανῳ, καὶ τὸ ἐκατέφαγεν.

5 Καὶ ἄλλο ἔπισει εἰς τόπον πτερωδὲς, ὅπερ δὲν εἶχε πολλὴν γῆν· καὶ εὐθύς ἐφύτρωσε μὲ τὸ ἰὰ μὴν ἔχη πολλὴν γῆν·

6 Καὶ ὡσὰν ἀντίλει· ὁ ἥλιος, ἐκαυματίσθη, καὶ μὲ τὸ ἰὰ μὴν ἔχη ῥίζαν, ἐξηράνθη.

7 Καὶ ἄλλο ἔπισει εἰς τὰ ἀγκάνθια· καὶ ἀνέβησαν τὰ ἀγκάνθια, καὶ τὸ ἐπιξάν, καὶ δὲν ἔκαμε καρπὸν.

8 Καὶ ἄλλο ἔπισει εἰς τὴν γῆν τῆς καλῆς· καὶ ἔκαμε καρπὸν καὶ ἀνέβη καὶ αὐξάνουσα· καὶ ἄλλο ἔκαμε τὸ ἰσὰ τριάντα, καὶ ἄλλο ἔκαμε τὸ ἰσὰ ἑξήντα, καὶ ἄλλο τὸ ἰσὰ ἑκατόν.

9 Καὶ ἔλεγίτης· ὅποι· ἔχει αὐτὰ ἰὰ ἀκήν, ἄς ἀκήν.

10 Καὶ ὅταν ἀπόμεινε μοναχός, τὸν ἠρώτησαν τὴν παραβολὴν ἐκεῖνοι, ὅπερ ἦταν τρυγῆντες, μαζὺ μὲ τὴς δώδεκα μαθητάδεις.

11 Καὶ τὴς εἶπεν· ἰσὰς ἰδὼν· ἰσὰς γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἀμὴ εἰς ἐκείνους ὅπερ εἶναι ἀπέξω, γίνονται ὅλα μὲ παραβολαῖς·

12 Ἴνα βλέποντες βλέπωσι, καὶ ἰὰ μὴν καταλαμβῶσι

ἀκούσι, καὶ μὴ συνῶσι μή-
ποτι ἐπιγρέψωσι, καὶ ἀφιβῆ
αὐτοῖς ἰὰ ἀμαρτήματα.

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὐκ
εἶδατε τὴν παραβολὴν ταύ-
την; καὶ πῶς πάσας ἰὰς πα-
ραβολὰς γινώσκете;

14 Ὁ σπείρων, τὸν λόγον
σπείρει.

15 Οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ
τὴν ὁδὸν, ὅπου σπείρεται ὁ λό-
γος· καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐ-
θέως ἔρχεται ὁ σατανᾶς, καὶ
αἶρει τὸν λόγον τὸν ἰσπαρμένο
ἐκ τῆς καρδίας αὐτῶν.

16 Καὶ ἄλλοι εἰσιν ὁμοίως οἱ
ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι,
οἱ, ὅταν ἀκούσωσι τὸν λόγον,
εὐθέως μετὰ χαρᾶς λαμβάνου-
σιν αὐτόν·

17 Καὶ οὐκ ἔχουσιν ῥίζαν ἐν
ἰσότητι, ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰ-
σι· εἴτα γενομένης θλίψεως ἢ
διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθέως
σκανδαλίζονται.

18 Καὶ ἄλλοι εἰσιν οἱ εἰς τὰς
ἀκάθαρσιν σπειρόμενοι, ἄλλοι εἰ-
σι· οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες·

19 Καὶ αἱ μέριμναι τῆ αἰῶ-
νος· τῆ αἰῶνος, καὶ ἡ ἀπάτη τῆ
πλούτου, καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ
ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι συμ-
πίπτουσιν τὸν λόγον, καὶ ἄκαρ-
πός γίνονται.

νοσι· καὶ ἀκούοντες τὰ ἀκούσι
καὶ τὰ μὴν γινώσκουσιν· μήπως
καὶ μετανοήσιν, καὶ τὸς συγ-
χωρήθῃ ἰὰ ἀμαρτημάτων.

13 Καὶ λέγει τῶν· ἐπιγρέψῃ
τὴν παραβολὴν δὴν ἰξίφρῃτι;
καὶ πῶς θίλετε γινώσκῃσι ὁλοῖς
ταῖς παραβολαῖς;

14 Ἐκείνος· ὅπου σπείρει,
σπείρει τὸν λόγον.

15 Καὶ ἐπὶ τῶν εἰσιν ἰκίνοι,
ὅπου εἰσιν σπαρμένοι εἰς τὴν
γράτταν, εἰς τὸς ὅποιους δηλοῦ-
σι· σπείρεται ὁ λόγος· καὶ
ὅταν τὸν ἀκούσωσι, καρπυθῆς
ἔρχεται ὁ σατανᾶς, καὶ σπῶ-
νει τὸν λόγον, ὅπου εἰσιν ἰσπαρ-
μένοι· μέσα εἰς ταῖς καρδίας
τῶν.

16 Ὅμοίως καὶ ἐπὶ τῶν εἰσιν
ἰκίνοι, ὅπου σπείρονται εἰς τὰ
πετρώδη, οἱ ὅποιοι, ὅταν ἀκού-
σωσι τὸν λόγον, εὐθέως μετὰ χα-
ρᾶς τὸν πείρῃσι·

17 Ἀλλοὶ δὲν ἔχουσιν ῥίζαν εἰς
τοῦ λόγου, ἀλλὰ εἰσιν πρόσ-
καιροί· καὶ ἀπίπτει ὡσαν γῆν
θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λό-
γον, καρπυθῆς σκανδαλίζονται.

18 Καὶ ἰκίνοι εἰσιν πάλιν,
ὅπου σπείρονται εἰς τὰ ἀκάθ-
αρτα, ὅπου ἀκούσι τὸν λόγον·

19 Καὶ ἡ φροσῆτις τῆ κόσμου
ἐπὶ τῆ, καὶ ἡ ἀπάτη τῆ πλούτου,
καὶ ἡ ἄλλαις ἐπιθυμίαις, ὅπου
ἰμβρῆνσι μέσα τῶν, πίπτουσιν τὸν
λόγον, καὶ γίνονται ἄκαρπός.

20 Καὶ ὑτοὶ εἰσὶν οἱ ἐπὶ τῆν γῆν τὴν καλὴν σκαρύντες, αἵτινες ἀκούσι τὸν λόγον, καὶ παραδέχονται· καὶ καρποφοροῦσι, ἢ τριάκοντα, καὶ ἢ ἐξήκοντα, καὶ ἢ ἑκατόν.

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Μῆτι δὲ λύχνος ἔρχεται, ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῆ, ἢ ὑπὸ τῆν κλίβανη; ἢ ἵνα ἐπὶ τῆν λυχνίαν ἵπιτεθῆ;

22 Οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ κρυπτόν, ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῆ· ἢ δὲ ἰγνίτω ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς φανερόν ἴλθῃ.

23 Εἴ τις ἔχει ἄτα ἀκύνει, ἀκύνειτω.

24 Καὶ ἔλεγεν αὐταῖς· Βλέπιτε τί ἀκύνετε. ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν, καὶ ὅσα μετρηθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκύνουσιν·

25 Ὃς γὰρ ἂν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρῆσεται ἀπ' αὐτοῦ.

26 Καὶ ἔλεγεν· Οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐὰν ἀνθρώπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς.

27 Καὶ καθεύδῃ, καὶ ἐγείρεται ἑσπέρα καὶ ἡμέρας· καὶ ὁ σπόρος βλαστᾷ, καὶ μακρύνεται ὡς οὐκ εἶδεν αὐτός.

20 Καὶ ἑκείνοι εἶναι πάλιν ὅπου ἰσπαρῆσαν εἰς τῆν γῆν τὴν καλὴν, ὅπου ἀκούσι τὸν λόγον, καὶ τὸν δέχονται· καὶ καρποφοροῦσι, τὸ ἓνα τριάκοντα, καὶ τὸ ἄλλο ἐξήκοντα, καὶ τὸ ἄλλο ἑκατόν.

21 Καὶ τὰς ἔλεγεν· μῆτι δὲ λύχνος ἔρχεται, ἵνα βαλθῆ ἀπὸ κάτω εἰς τὸ μόδιον, ἢ εἰς τὸ κρεβάτι; καὶ ἔχι ἵνα βαλθῆ ἀπάνω εἰς τὸν λυχνόστατον;

22 Διατί δὲν εἶναι κενὸν κρυπτόν, ὅπου ἵνα μὴ φανερωθῆ· ἢ δὲ ἰγνίτω κενὸν ἀπόκρυφον, ὅπου ἵνα μὴ ἴδῃ εἰς τὸ φανερόν.

23 Ὃποιος ἔχει αὐτία ἵνα ἀκύνῃ, ἅς ἀκύνῃ.

24 Καὶ ἔλεγεν αὐταῖς· ἔχετε τὸν ἕνα εἰς ἐκείνα ὅπου ἀκύνετε. μὲ τὸ μέτρον ἐκείνο, ὅπου μετρεῖτε, θίλει ὡς μετρηθῆ, καὶ θίλει βαλθῆ παραπάνω εἰς ἑσῶς ὅπου ἀκύνετε·

25 Ὃποιος ἔχει, θίλει τῷ δοθῆ καὶ ἄλλο· καὶ ἐκείνος ὅπου δὲν ἔχει, καὶ ἐκείνος ὅπου ἔχει, θίλει παρῶν ἀπ' αὐτοῦ.

26 Καὶ ἔλεγεν· τέτοιαις λογῆς εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡσαν ἕνας ἀνθρώπος, ὅπου ἵνα ρίξῃ τὸν σπόρον εἰς τῆν γῆν.

27 Καὶ ἵνα κοιμᾶται, καὶ σηκώνεται ἑσπέρα καὶ ἡμέρας· καὶ ὁ σπόρος βλαστᾷ, καὶ μακρύνει μὲ τρόπον ὅπου αὐτός δὲν ἰξίσει.

28 Αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ
καρποφορεῖ, σπῆτον χόρτον,
ἕτε γάχυν, εἴτα σπλήρη σί-
του ἐν τῷ γάχυν.

29 Ὅταν δὲ παραδῶ ὁ
καρπὸς, ἐπιθίς ἀποστέλλει τὸ
ἀείψακον, ὅτι παρετίθει ὁ
θεριστής.

30 Καὶ ἔλεγεν· Τίσι ὁμοιώ-
σμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;
ἢ ἐν ποίᾳ παραβολῇ παρα-
βάλωμεν αὐτήν;

31 Ὡς κόκκον σιτάπεως,
ὅς, ὅταν σκαρῆ ἐπὶ τῆς γῆς,
μικρότερον πάντων τῶν σπέρ-
μάτων ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς·

32 Καὶ ὅταν σκαρῆ, ἀνα-
βαίνει, καὶ γίνεται πάντων τῶν
λαχάνων μέγιστον, καὶ ποιῶ
κλαδὸς μεγάλης, ἕτε δύνασ-
θαι ἐπὶ τῆς σκῆνᾳ αὐτῆ τὰ
πυκνὰ τῷ ἔρατῷ κατασκη-
νῆν.

33 Καὶ τιαύταις παρα-
βολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς
τοὺ λόγον, καθὼς ἠδύναντο
ἀκούειν.

34 Χωρὶς δὲ παραβολῆς
οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς. κατ' ἰδίαν
δὲ ὡς μαθηταῖς αὐτῆ ἐπέλυε
πάντα.

35 Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκ-
σίῃ τῆ ἡμέρας, ὁψίας γενομέ-
νης Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν.

36 Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον
περαλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν

28 Διατὶ ἡ γῆ ἀπατήτης
κάμνει τὸν καρπὸν, σπῆτον
χορτάρη, καὶ ἕτερα ἀγάχυν,
μετέπειτα γεμάτον σιτῆρι τὸ
ἀγάχυν.

29 Καὶ ὅταν φωμώση,
καριουδὺς γέλλει τὸ δρεπάην,
διατὶ ἴφθασι τὸ δίρον.

30 Καὶ ἔλεγεν· μὴ τίνα
ὁμοιάσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ; ἢ μὴ ποῖαν παραβολὴν
ἐὰν τῆς συγκρίνωμεν;

31 Ὅσαν τὸ κοκκί τοῦ σιτά-
πεως, τὸ ὁποῖον, ὅταν σκαρῆ
εἰς τὴν γῆν, εἶναι μικρότερον
ἀπὸ ὅλα τὰ σπέρματα ὁπῶ
εἶναι εἰς τὴν γῆν·

32 Καὶ ὡσαν σκαρῆ, ἀνα-
βαίνει, καὶ γίνεται μεγαλύτερον
ἀπὸ ὅλα τὰ λάχανα, καὶ κά-
μνει κλαδία μεγάλα, εἰς τό-
σον ὁπῶ ἠμπορεῖν τὰ πυκνὰ
τοῦ ἔρατῆ ἐὰν φωλύειν εἰς τὸν
ἰσκιόντε.

33 Καὶ μὴ τέτοιαις λογιῆς
πολλαῖς παραβολαῖς τῆς ἐλά-
λει τὸν λόγον, καθὼς ἠδύνανται
ἐὰν ἀκούειν.

34 Καὶ χωρὶς παραβολῆν
δὲν τῆς ἐλάλει· καὶ κατ' ἰδίαν
τῆς μαθητάδης τε τῶν τὰ
ἐξειδιάλυεν ὅλα.

35 Καὶ λέγοντες ἐκείνην
τῆν ἡμέραν, ὡσαν ἐβραδιασε-
ῖς περάσωμεν πέραν.

36 Καὶ οἱ μαθηταῖδες ἄφη-
σαν τὸ πλῆθος, καὶ τὸν ἐκῆραν

ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα δὲ πλοῖάμα ἦν μετ' αὐτῷ.

37 Καὶ γίνεται λαίλαψ ἀνέμου μεγάλη· τὰ δὲ κύματα ἐκίβαλλον εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτὸ ἤδη γαμίζεσθαι.

38 Καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων· καὶ διεγίγνεσιν αὐτὸν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἔ μέλει σοι, ὅτι ἀπολλύμεθα;

39 Καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ, καὶ εἶπεν τῇ θαλάσῃ· Σιώπα, πεφίμωσο. Καὶ ἐκόπασιν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θεοὶ εἰσι ὑμεῖς; πῶς οὐκ ἔχετε πίστεν;

41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα ὁτός ἐστιν, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

καθὼς ἦτον μίσα εἰς τὸ μοτόξυλον· καὶ ἦταν μαζύτη καὶ ἄλλα μοτόξυλα.

37 Καὶ ἐγένετο ἀνεμοταραχὴ μεγάλη· καὶ τὰ κύματα ἐκτυπῶσαι καὶ ἔμβειαν μίσα εἰς τὸ καράβι, εἰς τόσον ὅπῃ ἐκόντεψεν ἐὰ γαμίζη.

38 Καὶ αὐτὸς ἦτον εἰς τὴν πρύμνην, καὶ ἐκοιμᾶτο εἰς τὸ προσκίφαλον· καὶ τὸν ἐξύπνισαν, καὶ λέγουντες· διδάσκαλε, διὸ σὶ μέλει, ὅπῃ χαυόμεσθε;

39 Καὶ ἐσηκώθη καὶ ἐπρόταξε μὴ φοβερῖσθαι τὸν ἄνεμον, καὶ τῆς θαλάσσης εἶπεν· σιώπα, ἀπογομώθητι. καὶ ὁ ἄνεμος ἔπαυσε, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

40 Καὶ λέγουτες· διατί ἰσοθῆν ἴτζι φοβητζιάρηδες; πῶς δὲν ἔχετε πίστεν;

41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον ἵνας εἰς τὸν ἄλλον· ἴαχα τίς ἐὰ εἶναι ἰτῦτ, ὅπῃ τοῦ ὑπακούουσι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα;

Κεφ. 5. 5.

ΚΑΙ ἦλθοι εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν.

2 Καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοῖου, εὐθὺς ἀπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μετρημάτων ἀνθρώπων· ἐν πνεύματι ἀκαθάστῳ·

ΚΑΙ ὡσαν ἐπέρασαι πέρα τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν,

2 Εὐθὺς ὅπῃ εὐγῆκεν ἀπὸ τὸ μοτόξυλον, τὸς ἀπάντησεν ἵνας ἀνθρώπων· ὅπῃ ἤρχοντο ἀπὸ τὰ μετήματα, μὲ πνεῦμα ἀκαθάρτου·

3 Ὁς τὴν κατοίκησιν ἔχει ἐν ταῖς μνημαῖσι, καὶ ὅτι ἀλύσοισι ὑδεῖς ἠδύνατο αὐτὸν ἴσσαι·

4 Διὰ τὸ αὐτὸν πωλλάκις πίδασι καὶ ἀλύσοισι διδίσθαι, καὶ θεωπεῖσθαι ὑπ' αὐτῷ τὰς ἀλύσας, καὶ ἴας πίδασι συντηγῆσθαι· καὶ ὑδεῖς αὐτὸν ἴσχει θαμάσαι.

5 Καὶ διαπαρτὸς τυχτὸς καὶ ἡμέρας ἐν ταῖς ἔρησι καὶ ἐν ταῖς μνημασιν ἢ κράζων, καὶ κατακίετται ἑαυτὸν λίθωι·

6 Ἴδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, ἴδραμι, καὶ προσκίετται αὐτῷ·

7 Καὶ κράζας φωνῇ μεγάλῃ, εἶπεν· Τί μοὶ καὶ σοὶ Ἰησοῦ οὐκ ἐν τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ; ὀκίζω σε τὸν Θεόν, μὴ με βασιίσῃς.

8 (Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ Ἐξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου·)

9 Καὶ ἐπερώτα αὐτόν· Τί σοι ὄνομα; Καὶ ἀπεκρίθη, λέγων· Δεγιὼν ὄνομά μοι· ὅτι πολλοὶ ἴσμεν.

10 Καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν πολλὰ, ἵνα μὴ αὐτὸς ἀποτείλῃ ἐξω τῆς χώρας.

11 Ἦν δὲ ἐκίῃ πρὸς τὰ ἔρη ἀγίλα χοίρων μεγάλη βοσκομένη.

12 Καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες, λέ-

3 Ὁ ὁποῖον ἰκαλοῖσαν εἰς τὰ μνήματα, καὶ καινὸς δὲν ἡμῶρεσι να τὸν ἴδισθ, ὑδὲ μὲ ἀλυσιδὲς·

4 Διατὶ πωλλάκις φοραῖς καὶ μὲ ταῖς κλάπαις καὶ μὲ ταῖς ἀλυσιδὲς τὸν ἴδισαν, καὶ αὐτὸς καὶ ταῖς ἀλυσιδὲς ἔκρη, καὶ ταῖς κλάπαις ἰούττηρησεν· καὶ καινὰς δὲν ἡμῶρεσι να τὸν θαμάση.

5 Καὶ πάθησι κύκλι καὶ ἡμέρα ἰφῶταξιν εἰς τὰ μνήματα καὶ εἰς τὰ ἔρη, καὶ ἰκατάκοπτε τοῦ λόγου μὲ ταῖς πύτραις·

6 Καὶ ὡσὰν ἴδῃ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρῶ, ἴδραμι, καὶ τὸν ἰπροσκύησι·

7 Καὶ κράζας μεγαλοφῶνως, εἶπεν· τί ἔχεις ἰσοῦ να κάμης μετ' ἐμένα Ἰησοῦ υἱὲ τῷ Θεῷ τοῦ ὑψίστου; ὀκίζω σε εἰς τὸν Θεόν, μὴ μὲ βασιίσῃς.

8 (Διατὶ τῷ ἴλογῳ ἰσοῦ πνεῦμα ἀκάθαρτον, εἶγα ἀπὸ τὸν ἀνθρωπον ἰτῶτον·)

9 Καὶ τὸ ἰρώτησι· τί ἰσαι τὸ ὄνομάσου; καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· λεγιὼν ἰσαι τὸ ὄνομά μου· ὅτι εἰμιοθε πολλοὶ.

10 Καὶ τὸν ἰπαρακάλεσεν πολλὰ, να μὴν τὰς γείλα ἰξω ἀπὸ τὴν χώραν.

11 Καὶ ἦτος ἐκίῃ εἰς τὰ ἔρη μεγάλη ἀγίλα τῶν χοίρων, ὁπῶ ἴθασκε.

12 Καὶ τὸν ἰπαρακάλεσαν ὄλοι οἱ δαίμονες, λέγουτις·

γοντες· Πέμφθη ἡμᾶς εἰς τὰς χοίρας, ἵνα εἰς αὐτὰς εἰσέλθωμεν. Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐδύνῃς ὁ Ἰησοῦς.

13 Καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, εἰσῆλθον εἰς τὰς χοίρας· καὶ ἤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τὴν κρημνὴν εἰς τὴν θάλασσαν, (ἦσαν δὲ ὡς δισχιλιοὶ) καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θάλασσῃ.

14 Οἱ δὲ βόσκοι τὰς χοίρας ἔφυγον, καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰς ἀγρούς.

15 Καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστὶ τὸ γαίχιός. Καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον καὶ ἱματισμένον, καὶ σφροειῆτα, τὸν ἰσχυρότα τὸν λεγεῶνα· καὶ ἐφοβήθησαν.

16 Καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς εἰ ἰδόντες, πῶς ἐγένετο τῶν δαιμονιζομένων, καὶ περὶ τῶν χοίρων.

17 Καὶ ἤρξατο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὄρων αὐτῶν.

18 Καὶ ἰμβάτω αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς, ἵνα ἦ μετ' αὐτῷ.

19 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· Ἔ-

πέμφθημας εἰς τὰς χοίρας, ἵνα ἰμβῶμεν εἰς αὐτάς. καὶ παρευθὺς ὁ Ἰησοῦς τὰς ἰδουσαι ἄδεια.

13 Καὶ ὡς ἂν εὐγῆκαν τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα, ἰμβῆθησαν εἰς τὰς χοίρας· καὶ ἤρμησεν ἡ ἀγέλη ἀπὸ τὸν ἐγκρημνὸν εἰς τὴν θάλασσαν, (καὶ ἦσαν ἕως δύο χιλιάδες) καὶ ἐπνίγονται εἰς τὴν θάλασσαν.

14 Καὶ ἐκίνοι, ὅπῃ ἔβασκαν τὰς χοίρας, ἔφυγαν καὶ ἐπῆγαν, καὶ τὸ εἶπαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ χωράφια.

15 Καὶ οἱ ἄνθρωποι, ὡς ἂν τὸ ἤκουσαν, εὐγῆκαν ἵνα εἰδῶσι τί εἶναι ἐκεῖνο ὅπῃ ἐγένετο. Καὶ ἦλθαν εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ βλέπεσι τὸν δαιμονισμένον, ὅπῃ εἶχε τὸν λεγεῶνα, καὶ ἐκάδιτον ἰδυμένον, καὶ σφροισμένον· καὶ ἐφοβήθησαν.

16 Καὶ ἐκίνοι ὅπῃ τὸ εἶδασιν, τὰς τὸ ἰδιηγήθησαν, πῶς ἐγένετο εἰς τὸν δαιμονισμένον, καὶ διὰ τὰς χοίρας.

17 Καὶ ἄρχισαν ἵνα τὸν παρακαλοῦσι, ἵνα παγίτη ἀπὸ τὰ σύνοράς.

18 Καὶ ὡς ἂν ἰμβῆκε μέσα εἰς τὸ μονόξυλον, τὸν ἐπαρακάλει ἐκεῖνον, ὅπῃ ἦτον προτίτερα δαιμονισμένον, ἵνα εἶναι μαζίτου.

19 Καὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν τὸν ἀφῆκεν, ἀλλὰ τῷ εἶπε· σύς εἰς τὰ

παγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τὰς
σὺν, καὶ ἀνάγγελον αὐτοῖς
ὅσα σοὶ ὁ Κύριος ἐποίησε, καὶ
ἐλάσει σε.

20 Καὶ ἀπῆλθεν, καὶ ἤρ-
ξατο κερύσσειν ἐν τῇ Δικαπό-
λει, ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς καὶ πάντες ἰθαύμαζον.

21 Καὶ διαπεράσαντο
τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν
εἰς τὸ πέραν, συνήχθη ὄχλος
πολὺς ἐκ αὐτοῦ· καὶ ἦν παρὰ
τὸ θάλασσαν.

22 Καὶ ἰδὼς, ἔρχεται εἰς
τῆν ἀρχισυναγωγὴν, ὀνόματι
Ἰάκωβος· καὶ ἰδὼν αὐτὸν,
εἰπὴν πρὸς τὰς πόδας αὐτοῦ·

23 Καὶ παρακάλεσεν αὐτὸν
πολλὰ, λέγων· Ὅτι τὸ θυγά-
τριόν μου ἰσχυάτως ἔχει· ἵνα ἐλ-
θῶν ἐπιθῆς αὐτῇ τὰς χεῖρας,
ὅπως σωθῆ· καὶ ζήσεται.

24 Καὶ ἀπῆλθεν μετ' αὐτῆ·
καὶ ἐκαλύθη αὐτῷ ὄχλος πο-
λὺς, καὶ συνήχθη βίβον αὐτόν.

25 (Καὶ γυνὴ ἦν ὅσα ἐν
ῥέσει αἵματός· ἔτη δώδεκα,

26 Καὶ πολλὰ παθεῖσα ὑπὸ
πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανή-
σασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα,
καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ
μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθῆσα·

27 Ἀψύσασα περὶ τοῦ

σπῆτίου, καὶ εἰς τὰς ἰδικάς σου,
καὶ ἐπέτυχεν ὅσα σὺ ἔκαμιν ὁ
κύριος, καὶ σὶ ἰλυπήθη.

20 Καὶ ἰδὼν, καὶ ἄρχισι-
νὰ κερύττη εἰς τὴν Δικαπόλει,
ὅσα τῷ ἔκαμιν ὁ Ἰησοῦς· καὶ
ἴλοι ἰθαύμαζαν.

21 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασεν ὁ Ἰη-
σοῦς πέρα μὲ τὸ παράλι, ἱμα-
ζώχθη πολὺς λαὸς εἰς αὐτόν·
καὶ ἐκίπτο· ἦτον εἰς τὸ πα-
ραθαλάσσιον.

22 Καὶ ἰὰ, καὶ ἔρχεται
ἵνας ἀπὸ τῆς ἀρχισυναγωγῆς,
τὸ ὄνομα τῷ Ἰάκωβος· καὶ
ὡσὰν τὸν ἰδὼν, ἔπιπεν εἰς τὰ
ποδάρια τῆ·

23 Καὶ τὸν ἱπαρακάλεσεν
πολλὰ, λέγωντας· ὅτι ἡ θυγα-
τριόν μου εἶναι εἰς τὰ λείσθια·
καὶ ἵνα ἐλθῆς ἵνα βάλλῃς τὰ
χεῖρά σου ἀπάνω της, διὰ ἵνα
ἰατρευθῆ· καὶ θίλει ζήση.

24 Καὶ ἐπῆγεν μαζύ τῆ·
καὶ τοῦ ἀκολούθου πολὺς
ὄχλος, καὶ τὸν ἰσυναχωρῆσαν.

25 (Καὶ κάποιον γυναῖκα,
ὅπῃ ἦτον αἰμορροῦσα δώδεκα
χρόνους,

26 Καὶ ἵπασθαι πολλὰ ἀπὸ
πολλῶν ἰατρῶν, καὶ ἐξόδιασε
τὰ ὑπάρχοντά της ὅλα, καὶ διὸ
ὠφελήθη τίποτε, ἀλλὰ περισ-
σότερον ἐπήγειν εἰς τὸ χεῖρο-
τιρον·

27 Ἐσποντας ἵνα ἐκίπτο, διὰ
O 3

Ἰησοῦ, ἔλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπίσθην, ἤψατο τῇ ἱμαλίῃ αὐτῆ·

28 Ἐλεγε γάρ· Ὅτι καὶ τῶν ἱμαλίῳ αὐτῆ ἄψωμαι, σωθήσομαι.

29 Καὶ εὐθίως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τῆ αἵματός αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος·

30 Καὶ εὐθίως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγινῶς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτῆ δύναμιν ἐξεληύσασαι, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς μὲ ἤψατο τῶν ἱμαλίῳ;

31 Καὶ ἔλεγαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῆ· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλιβούσά σε, καὶ λέγεις· Τίς μὲ ἤψατο;

32 Καὶ περιεβλέπειτο ἰδεῖν τὴν τέτο ποίησασαν·

33 Ἡ δὲ γυνὴ, φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὁ γίγνεται ἐπ' αὐτῆ, ἦλθε καὶ προσέειπεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαι τὴν ἀλήθειαν.

34 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῆ· Θύγχιτε, ἢ πῆσις σε σέσωκέ σε· ἵκαγε ὡς εἰρήνη, καὶ ἴσθι ὑγιῆς ἀπὸ τῆς μάστιγός σε.)

35 Ἐτι αὐτῆ λαλῶντος, ἔρχονται ἀπὸ τῆ ἀρχισυναγωγῆ, λέγοντες· Ὅτι ἡ θυγάτηρ σε, ἀπέθανε· τί ἐτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλος;

36 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, εὐθίως ἀπέσας τὸν λόγον λαλῶμενος,

τὸν Ἰησοῦν, ἦλθε μέσα εἰς τὸ πλῆθος ὀπίσθην, καὶ ἵπιασε τὸ φόρεμά τε·

28 Διατὶ ἔλεγε· ὅτι καὶ μόνον τὸ φόρεμά τε ἐὰν πιάσω, δέλω ἰατρευθῆ.

29 Καὶ παρευδὺς ἐσάθη τὸ τρίξιμον τοῦ αἵματός της· καὶ ἔγνωσεν εἰς τὸ καρμίτης, ὅτι ἰατρεύθη τὸ βάσανον ἐκείνου.

30 Καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς ἐγνωρίζωντας εἰς τῆ λόγητε, ὅτι δύναμις ἐγγήκει ἀπ' αὐτὸν, ἐγύρισεν εἰς τὸ πλῆθος, καὶ εἶπε· τίς ἵπιασεν τὰ φορέματά μου;

31 Καὶ λέγουσιν οἱ μαθηταὶ αὐτῆ τῶν ὄχλων βλέπεις, ὅπῃ σε συναχωρῶν, καὶ λέγεις· τίς με ἵπιασε;

32 Καὶ ἐβλεπε τρυγύρωτε ἐὰν εὐθὺς ἐκείνη, ὅπῃ τὸ ἔκαμ·

33 Καὶ ἡ γυναῖκα ἰφοβήθη καὶ ἔτρεμε, ἐξυρόντας ἐκεῖνο ὅπῃ ἔγνω εἰς τῆ λόγητες, ἦλθε καὶ τῆ ἐπρόσπισε, καὶ εἶπεν τε ὅλην τὴν ἀλήθειαν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς λέγει· ἦ θύγατρε, ἢ πῆσις σε σὲ ἔσωσε· καὶ σύρει εἰς τὸ καλῶν, καὶ ἄς εἴσαι γερῆ ἀπὸ τὸ βάσανόν σου.)

35 Καὶ ἀκούσας αὐτὸς ἐλάλει, καὶ ἔρχονται ἀπὸ τῆ ἀρχισυναγωγῆ, καὶ λέγουσιν· ἡ θυγάτηρ σε ἀπέθανε· καὶ τί περράζεις πλῆστον τὸν διδάσκαλος;

36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς παρευδὺς ὡσαν ἄκουσε τὸν λόγον ὅπῃ ἔλε-

λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ· Μὴ φοβῆ, μόνον πίστευε.

37 Καὶ οὐκ ἀφῆκεν ἕδρῃα εἰσὶν συνακολουθήσαι, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου.

38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τῷ ἀρχισυναγώγῳ, καὶ θεωρεῖ θύρας κλειστάς, καὶ ἀλαλάζοντας πολλὰ.

39 Καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐταῖς· Τί θεωρεῖσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.

40 Καὶ κατηγάτων αὐτῷ· Ὁ δὲ, ἰβάλων ἅπαντας, παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴς μετ' αὐτῷ, καὶ εἰσπορεύεται εἰς τὸ παιδίου ἀμακίμμοι.

41 Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου, λέγει αὐτῇ· Ταλιθὰ κῆμι· ὃ ἐστὶ μεθερμηνεύομαι· Τὸ κοράσιον (σοὶ λέγω) ἔγειρε.

42 Καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ κοράσιον, καὶ περιεπάτει· ἦν γὰρ ἑτῶν δώδεκα, καὶ ἐξέησαν ἰσάσει μεγάλην.

43 Καὶ διεγείλατο αὐτοῖς πολλὰ, ἵνα μηδὲς γῶν τῆτο· καὶ ὕπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

γαν, λέγει εἰς τὸν ἀρχισυναγώγον· μὴ φοβῶ σι, μόνον πίστευε.

37 Καὶ διὰ ἀφῆκεν κατὰ τὸν ἀκολουθήσῃ, παρὰ τὸν Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου.

38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸ σπῆτι τῷ ἀρχισυναγώγῳ, καὶ βλέπει τὴς ἀθρώπους σύγχυσι, καὶ τὴς ἀθρώπους ἰπέ ἰκλαίαν καὶ ἰμοιρολογῆσαν πολλὰ.

39 Καὶ ὡσαν ἰμβῆκε μύσα, τὴς ἰπέ· τί συγχίσιθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον διὰ ἀπέθανεν, ἀμὴ κοιμᾶται.

40 Καὶ τὸν ἰγαλῆσαν· καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴς ἰγλαῖε ἰξω, καὶ πῆκει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἰκίσις ἰπέ ἦταν μαζύ, καὶ ἰσάγει ἰκί ὅπῃ ἰκίσις τὸ κορύτση.

41 Καὶ πιάνω ἰάσι ἀπὸ τὸ χέρι, τὴ λέγει· ταλιθὰ κῆμι· τὸ ὅποιον θίλει νὰ ἰπέ ἡ κοράσιον (ἰσῖα λέγω) σῆκο ἀπάνω.

42 Καὶ παρευθὺς ἰσηκῶθη ἀπάνω τὸ κοράσιον, καὶ ἰπεριπάτει· Διατὶ ἦτοι δώδεκα χρωνῶν, καὶ ἰγωαν ἰξέσηκοὶ ἀπὸ τὸ μεγάλον θαῦμα.

43 Καὶ τὴς ἰπαράγγυλε πολλὰ, κατὶς νὰ μὴ τὸ ἰξέυρη· καὶ ἰσι, νὰ τῆς δώσῃ νὰ φαγεῖ.

Κεφ. ς'. 6.

ΚΑΙ ἔξηλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ καὶ ἀκολουθῶσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ γενομένη σαββάτου ἤρξατο ἐν τῇ συναγωγῇ διδάσκειν, καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξέπλησσοντο, λέγοντες· Πόθεν τέτοια ταῦτα; καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοδισα αὐτῷ, ὅτι καὶ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γίνονται;

3 Οὐχ ἕτός ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου καὶ Ἰωσή καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; καὶ οὐχ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὡς πρὸς ἡμᾶς; Καὶ ἰσκανδαλίζονται ἐν αὐτῷ.

4 Ἐλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς συγγενεῖσι, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

5 Καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ ἐδιδάσκειν δύναμιν ποιῆσαι, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεῖς ἰὰς χεῖρας, ἰθεράπευσαι.

5 Καὶ ἰθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ περιῆγε τὰς κόμας κύκλω, διδάσκων.

7 Καὶ προσκαλεῖται τὸς δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοῖς

ΚΑΙ ἀπ' ἐκεῖ εὐγῆκε, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν πατρίδα τε καὶ οἱ μαθητὰὶ αὐτοῦ ἀκολουθῶσαν.

2 Καὶ ὡς ἀνῆλθε τὸ σάββατον, ἄρχισι τὰ διδάσκειν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξέπλητθοντο, καὶ ἔλεγον· ἀπὸ πῦ τῷ ἦλθεν ἰτέτα ἰτετυθεῖ; καὶ τί εἶναι ἰτέτη ἡ σοφία ὅπῃ τῷ ἰδόθη, ὅτι καὶ τίτοιαι λογῆς δυνάμεις γίνονται διὰ μίση τῶν χειρῶν;

3 Δὲν εἶναι ἰτέτῃ ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἰακώβου καὶ τοῦ Ἰωσή καὶ τῷ Ἰούδα καὶ τοῦ Σίμωνος; καὶ δὲν εἶναι αἱ ἀδελφαῖσ τε ἰδῶ εἰς ἡμᾶς; καὶ ἰσκανδαλίζονται εἰς αὐτόν.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς ἔλεγει· ὅτι δὲν εἶναι κανένας προφήτης ἄτιμος, παρὰ εἰς τὴν πατρίδα τε, καὶ εἰς τὸς ἰδικὸς τε, καὶ εἰς τὸ σπῆτίτην.

5 Καὶ δὲν ἠμπόρει ἐκεῖ τὰ κάμη καμίαν ἰνέργειαν, παρὰ εἰς ὀλίγους ἀρρώστους ἔβαιν τὰ χεῖρά τε ἀπάνωτες, καὶ τὸς ἰάτρεισι.

6 Καὶ ἰθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν τε. καὶ ἰγύριζε ταῖς τρυγῆσιν χῶσαις, διδάσκων τε.

7 Καὶ ἰκάλεσι τὸς δώδεκα, καὶ ἄρχισι τὰς τὸς εἰλλη δύο δύο

επιπέσει δὺς δὺς· καὶ ἰδὼν αὐτὸς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων.

8 Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μὴ δι, αἴρῃσι εἰς ὁδοί, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον, μὴ κήραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τῆς ζώης χαλασί·

9 Ἄλλ' ὑποδιδόμενος σαυδάλις· καὶ μὴ ἐνδύσασθαι δύο χιτῶνας.

10 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅπου ἴαν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν.

11 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξονται ὑμᾶς, μὴδὲ ἀκούσῃσι ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν, ἐκτινάξατε τὸν χεῖρ τὸ ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς μαρτύριον αὐτῶς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόρρας ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης.

12 Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον ἵνα μετακλήσῃσι·

13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβηλλον· καὶ ἤλειφον ἑλαίῳ· πολλὰς ἀρρώγεις, καὶ ἰδερᾶπιαι.

14 Καὶ ἤκησεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, (φανερὸν γὰρ ἰγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ) καὶ ἔλεγεν· Ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν

καὶ ἰδιδόντες ἐξουσίαν εἰς τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα.

8 Καὶ ἐπαρήγγειλέντες, ἵνα μὴ σηκώσῃσι τίποτες εἰς τὴν γράταν, παρὰ μοναχᾶ ῥάβδῳ, μῆτι δισάκκι, μὴ δὲ ψωμί, μὴ δὲ ἄσπρα εἰς τὰ ζωκάριατες·

9 Ἄλλὰ ποδημίους ὑποδήματα· καὶ ἵνα μὴν ἐνδύονται δύο φορέματα.

10 Καὶ ἔλεγόντες· εἰς ὅποιον σπήτι καὶ ἂν ἐμβῆτε, ἐκεῖ μένετε ἕως ὅπῃ ἵνα εὐγῆτε ἀπ' ἐκεῖ.

11 Καὶ ὅσοι δὲν σας δεχθῶσι, μὴ δὲ σᾶς ἀκούσῃ, εὐγίνοιτες ἀπ' ἐκεῖ, τινάξιτε τὸν κοινοντοῦ, ὅπῃ εἶναι ἀπὸ κάτω εἰς τὰ ποδάριάσας, διὰ μαρτυρίαν αὐτῶν βέβαια σῶς λέγω, ὅτι ἐλαφροτέρα κέλασις θέλει εἶσθαι τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως εἰς τὰ Σόδομα καὶ εἰς τὰ Γόμορρα, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

12 Καὶ ὡτὰν εὐγῆκαν ἐξῆ, ἐκήρυσται ἵνα μελανοῦσῃσι·

13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐβάγασι· καὶ πολλὰς ἀρρώγεις ἀλειφον λάδι, καὶ τὴς ἰάτρους.

14 Καὶ ἄκησέντο ὁ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς, (διὰ τὴν ἐφανερῶδη τὸ ὄνοματῆ) καὶ ἔλεγεν· ὅτι ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἀνεκτάθη.

ἠγάθη, καὶ διὰ τῆτο ἐιργῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.

15 Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Ἡλίας ἐστίν· Ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης ἐστίν, ἢ ὡς εἰς τῶν προφητῶν.

16 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης, εἶπεν· Ὅτι ὄντως ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, ἕτός ἐστιν, αὐτὸς ἠγάθη ἐκ νεκρῶν·

17 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης, ἀποτείλας ἐκράτησεν τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν.

18 Ἐλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ· Ὅτι οὐκ ἔξιγί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.

19 Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐπιῆκεν αὐτῷ καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι· καὶ οὐκ ἠδύνατο·

20 Ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἀνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον· καὶ συνιτήρει αὐτόν· καὶ ἀκούσας αὐτοῦ, πολλὰ ἐποίησεν, καὶ ἠδέως αὐτοῦ ἤκει.

21 Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαιρῶν, ὅτι Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίησεν τοῖς μεγιστάσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρῶτοις τῆς Γαλιλαίας·

22 Καὶ ἐισελθούσης τῆς θυ-

ἀπὸ τῆς νεκρῆς, καὶ διὰ τῆτο ἐιργῦσιν αἱ δυνάμεις εἰς αὐτόν.

15 Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Ἡλίας ἐστίν· καὶ ἄλλοι ἔλεγον ὅτι προφήτης ἐστίν, ἢ ὡς αὐτὸν ἔλεγε ἀπὸ τῆς προφητείας.

16 Ἀμὴν ὡς αὐτὸν τὸ ἄκουσεν ὁ Ἡρώδης, εἶπεν ὅτι τὸν Ἰωάννην ἐκέλευσεν ὅπως ἐγὼ ἀπεκεφάλισα, ἐπέτεθ' εἶναι, αὐτὸς ἀνιστάθη ἀπὸ τῆς νεκρῆς·

17 Διατὶ αὐτὸς ὁ Ἡρώδης ἐστειλε καὶ ἐπίασεν τὸν Ἰωάννην, καὶ τὸν ἔδωκεν μίσην εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα τοῦ Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅπως τὴν ἐγαμήρευεν.

18 Διατὶ ὁ Ἰωάννης ἔλεγε τοῦ Ἡρώδῃ· Δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἔχῃς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.

19 Καὶ ἡ Ἡρωδιάδα τὸν ἐχθρεύονταν, καὶ ἠθελεν νὰ τὸν φονεύσῃ· ἀμὴ δὲν ἠμπόρουσεν·

20 Διατὶ ὁ Ἡρώδης ἐφοβῆτο τὸν Ἰωάννην, ἐξιδρώσας τοὺς ἀνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον· καὶ τὸν εὐλαβῆσθαι· καὶ ἀκούσας τὸν, ἔκαμνεν πολλὰ, καὶ τοῦ ἤκει μετὰ χαρᾶς.

21 Καὶ ὅταν ἔγινεν μία ἡμέρα ἐπίτηθία, καὶ ὁ Ἡρώδης εἰς τὰ γενέθλια ἔκαμνεν φιλίαν, καὶ ἐκάλεσεν τῆς αὐθεντιάδης καὶ τῆς χιλιάρχου καὶ τῆς πρῶτης τῆς Γαλιλαίας·

22 Ἦλθεν καὶ ἡ θυγατέρα τῆς

πατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδου, καὶ ἀρχισακευῆ, καὶ ἀριστάρχου τῆς Ἡρώδης καὶ ἰοῦ συναρακιμίου, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῆ κορασίῳ Αἰτήσῳ με ὁ ἰὸς θίλης, καὶ δώσω σοί.

23 Καὶ ἔμωσεν αὐτῇ· Ὅτι ὁ ἰὸς με αἰτήσῃς, δώσω σοί, ἕως ἡμέρας τῆς βασιλείας μου.

24 Ἡ δὲ ἐξελθῶσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσομαι; Ἡ δὲ εἶπεν· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτισῆ.

25 Καὶ ἐξελθῶσα εὐδίως μετὰ σκευῆς πρὸς τὸν βασιλεῖα, ἤτήσασκε, λέγουσα· Θέλω ἵνα μοι δῶς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πινάκι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτισῆ.

26 Καὶ ἐπιλυθεὶς γινόμενος ὁ βασιλεὺς, διὰ τὸς ὄρκους καὶ τὸς συναρακιμίου ὡς ἠθέλησεν αὐτὴν ἀδικῆσαι.

27 Καὶ εὐδίως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σκευηλάτῳρα, ἐπέταξεν ἐκθέσθαι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

28 Ὁ δὲ ἀπειλῶν ἀπικεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἔφερε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πινάκι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῇ κορασίῳ· καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς.

Ἡρωδιάδου, καὶ ἰχθρυφί, καὶ ἄριστοι τοῦ Ἡρώδης καὶ ἰκκινῶν ὁπῶ ἐκάθοντο εἰς τὸ τραπέζιον, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ κοράσιον· Ζήτησίμου εἶμι θίλης, καὶ γὰρ σὺ ἔδωσω.

23 Καὶ τῆς ἔμωσεν ὅτι εἴ τι καὶ ἂν μὴ ζήτησῃς, γὰρ σὺ τὸ δώσω, ἕως τὸ ἡμῶν τῆς βασιλείας μου.

24 Καὶ ἐκίθη εὐγῆκως ἔξω, καὶ εἶπεν τῆς μάνας τῆς· τί γὰρ ζήτησῃ; καὶ ἐκίθη τῆς εἶπεν τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτισῆ.

25 Καὶ παρευθὺς ἐμβῆκε μέσα μὲ σκευῆς εἰς τὸν βασιλεία, καὶ ἐζήτησε, λέγουσα· γὰρ μὲ δώσῃς ἐτάτην τὴν ὄραν εἰς ἵνα πινάκι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτισῆ.

26 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἰλυπήθη πολλῶ, ἀμὴν διὰ τὸς ὄρκους ὅπῳ ἔκαμε, καὶ διὰ τὸς καλισμίους, ὅπῳ ἐκάθοντο μαζύτου, δὴν ἠθέλησε γὰρ τὴν ἀποβάλλῃ.

27 Καὶ παρευθὺς ἔγειρε ὁ βασιλεὺς δῆμιον, καὶ ἐπρόσραξε γὰρ φερθῆ ἢ κεφαλῆτου.

28 Καὶ αὐτὸς ἐπῆγε, καὶ ἀπικεφάλιστον μέσα εἰς τὴν φυλακῆν· καὶ ἔφερε τὴν κεφαλῆτου μέσα εἰς ἵνα πινάκι, καὶ ἔδωκεν τῆν τοῦ κορασίῳ· καὶ τὸ κοράσιον τὴν ἔδωκεν τῆς μάνας.

29 Καὶ ἀκήσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦλθον καὶ ἤραν τὸ πτώμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν τῷ μημίῳ.

30 Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα καὶ ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα εἶδον.

31 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαύσθε ὀλίγον· Ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί· καὶ οὐδὲ φαγεῖν ἔσκαίον.

32 Καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον τόπον τῷ σελίῳ κατ' ἰδίαν.

33 Καὶ εἶδον αὐτὸς ὑπάγουσας οἱ ὄχλοι· καὶ ἐπέγνωσαν αὐτοὺς πολλοί· καὶ πιξῆ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνίδραμον ἐκεῖ, καὶ προῆλθον αὐτὸς, καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτόν.

34 Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐταῖς, ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα· καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτὸς πολλὰ.

35 Καὶ ἦδη ὥρας πολλῆς γενομένης, προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγουσιν· Ὅτι ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἦδη ὥρα πολλή·

36 Ἀπόλυσον αὐτὸς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὴν κύκλῳ ἀ-

29 Καὶ ὡσὰν τὸ ἀπεσαι οἱ μαθητὰδες, ἦλθαν καὶ ἐσήκωσαν τὸ κορμί, καὶ τὸ ἔβαλαν μίσα εἰς τὸ μῆμα.

30 Καὶ ἰμαζώχθησαν οἱ ἀπόστολοι εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπαν ἰθὺ ὅλα ὅσα καὶ ἂν ἔκαμαν καὶ ὅσα εἶδαζαν.

31 Καὶ λέγει· ἀμέτε ἐστὶς ἀτοίσας χωρίασας εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαυθῆτε ὀλίγον· διαλὶ ἦταν πολλοὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἐπάγειαν καὶ ὅπῃ ἤρχονταν· καὶ μηδὲ καὶ τὰ φάγωνσιν ἀδείαζασιν.

32 Καὶ ἐπῆγαν εἰς ἴνα ἔρημον τόπον μὲ καράβι ξιχωρισῶν.

33 Καὶ οἱ ὄχλοι τὸς εἶδαν ὅπῃ ἐπάγειαν· καὶ πολλοὶ ἰγνώρισαν τὸν Χριστόν· καὶ ἔτριξαν πιξοὶ ἀπὸ ὄλαις ταῖς πόλαις ἐκεῖ, καὶ ἐπῆγαν εἰς αὐτὸς, καὶ ἰμαζώχθησαν εἰς αὐτόν.

34 Καὶ ἐγίνωκας ἔξω ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ τὸς ἐσπλαγχνίσθη, ὅτι ἦταν ὡσὰν πρόβατα ὅπῃ δὲν ἔχον ποιμένα· καὶ ἄρχισιν τὰ τὸς διδάσκῃ πολλὰ.

35 Καὶ ὡσὰν ἐπίρασι πολλῆ ὥρα, ἐπῆγαν κοντῶ οἱ μαθητὰδες, καὶ λέγουσιν· ὁ τόπος εἶναι ἔρημος, καὶ ἡ ὥρα εἶναι πολλή·

36 Ἀπόλυσίτης, τὰ πᾶσι τρυγῆσαι εἰς τὰ χωράφια καὶ

πρὸς καὶ κίμας, ἀγοράσωσι
ιατρῶς ἄρτους· τί γὰρ φάγω-
σιν οὐκ ἔχουσιν.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φα-
γεῖν. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ·
Ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν δια-
κοσίων δραβίων ἄρτους, καὶ
δοῦμεν αὐτοῖς φαγεῖν;

38 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Πρό-
σθε ἄρτους ἔχετε; ὑπάγετε
καὶ ἴδετε. Καὶ γινώσκει, λί-
γους· Πέντε, καὶ δύο ἰχθύδας.

39 Καὶ ἐπίταξεν αὐτοῖς
ἀνακλιῆσαι πάντας συμπόσια
συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ
χέρτι.

40 Καὶ ἀπέκτισεν πρᾶσιαι
πρᾶσιαι, ἀλλ' ἵσταν καὶ ἑνὰ
πιπτήκοντα.

41 Καὶ λαβὼν τὸς πέντε
ἄρτους καὶ τὸς δύο ἰχθύδας,
ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐ-
λόγησεν, καὶ κατέκλασεν τὸς
ἄρτους, καὶ ἰδίδω ἰού· μαθη-
ταῖς αὐτοῦ, ἵνα παραδώσω
αὐταῖς· καὶ τὸς δύο ἰχθύδας
ἑμέρισεν πᾶσι.

42 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ
ἰχθυήσαντες.

43 Καὶ ἦσαν κλασμάτων
δώδεκα κοφίνια σπλάγαις, καὶ
ἀπὸ τῶν ἰχθύων.

44 Καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες
τὸς ἄρτους, ὡσπὶ πεντακισχι-
λίω ἀνδρες.

45 Καὶ εὐδὺς ἀναγνασσε

εἰς ταῖς χεῖρας, ἵνα ἀγοράσω
ψωμί διὰ λόγους· διατὶ δὲ
ἔχον τί ἵνα φάγωσι.

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκριθεὶς
καὶ λέγων· δότι· ἵνα ἵσταν
φάγωσι· καὶ λίγους· ἵνα πέντε
ἵνα ἀγοράσωμεν διακοσίων δι-
ραβίων ψωμί, ἵνα τὸς δύο ἵσταν
ἵνα φάγωσι.

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπε·
πόσα ψωμῖα ἔχετε; σύετι,
εἰδῶτε· ἵπταν καὶ ἵσαν, καὶ
λέγουσιν· πέντε, καὶ δύο ψάρια.

39 Καὶ ἐπρόταξέν· ἵνα
ἵνα βάλλω ἵνα εἰς τὰ χλωρὰ
χορτάρια, τραπίζια τραπίζια.

40 Καὶ ἵκανεν πρᾶσιαι
πρᾶσιαι, ἀλλ' ἀπὸ ἵκανον,
ἀλλ' ἀπὸ πιπτήκοντα.

41 Καὶ ἵπταν τὰ πέντε
ψωμῖα καὶ τὰ δύο ψάρια, καὶ
ἀπέκτισεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ
εὐλόγησεν, καὶ κατέκλασεν τὰ
ψωμῖα, καὶ ἵκανεν εἰς τὸς
μαθητάς· ἵνα τὸς τὰ βάλλω
εἰς ἵσταν τὸς καὶ τὰ δύο
ψάρια τὰ ἵμοίρασεν εἰς ἵσταν.

42 Καὶ ἵσαν ἵσταν, καὶ
ἵσταντες.

43 Καὶ ἵσταντες κομμα-
τια δώδεκα κοφίνια γιμάτια·
καὶ ἀπὸ ψάρια.

44 Καὶ ἵσαν ἵσταν ἵσταν
ἵσταν τὰ ψωμῖα, σχιδὸν
πέντε χιλιάδες ἀνδρες.

45 Καὶ εὐδὺς ἀναγνασσε
P

τὰς μαθητὰς αὐτοῦ ἰμβήσθαι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἕως αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον.

46 Καὶ ἀποταξάμενοι αὐτοῖς, ἀπῆλθον εἰς τὸ ὄρⓄ πρὸς αὐξασθαι.

47 Καὶ ὄψιας γενομένης ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνⓄ ἐπὶ τῆς γῆς.

48 Καὶ εἶδεν αὐτὸς βασιζομένους ἐν τῷ ἰλαύνειν (ἦν γὰρ ὁ ἄνεμⓄ ἰναλίⓄ αὐτοῖς) καὶ περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτὸς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἤθει περιελθεῖν αὐτὰς.

49 Οἱ δὲ, ἰδόντες αὐτὸν περιπατῶντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἰδοξάσαντες φάντασμα εἶναι, καὶ ἀνέκραξαν·

50 (Πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον, καὶ ἐταράχθησαν.) Καὶ εὐθὺς ἐλάλησεν μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Θερασιῦτε, ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτὰς εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐκόπασιν ὁ ἄνεμⓄ· καὶ λίαν ἐκ περισσῆ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίγαγον, καὶ ἰθαύμαζον·

52 Οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις· ἦν γὰρ ἡ καρδία αὐτῶν πεπωρωμένη.

μαθητὰς εἰς τὰ ἰμβήσθαι εἰς τὸ παράβι, καὶ πέραν πέρα εἰς τὴν Βηθσαϊδάν, ἕως ὅπῃ καὶ ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον.

46 Καὶ ἐκείνⓄ ἀφίνουλάς τες, ἐπῆγιν εἰς τὸ ὄρⓄ καὶ πρὸς αὐξασθαι.

47 Καὶ ὡσὰν ἰσραδίασι, τὸ παράβι ἦτον εἰς τὴν μέσην τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς ἦτον μοναχὸς εἰς τὴν γῆν.

48 Καὶ εἶδεν αὐτὸν ἰσραδίασι λαμνῶν (διὰ τὸ ὅτι ἄνεμⓄ ἦτον ἰναλίοςτες) καὶ τὴν τετάρτην βίγλαι τῆς νυκτὸς ἐπῆγιν εἰς ἐκεῖνας περιπατῶντας ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἤθει καὶ τὸς περιράση.

49 Καὶ ἐκείνοι, ὡσὰν τὸν εἶδαν ὅπῃ ἐπιπατῶν ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, ἐλογίαζαν πῶς καὶ εἶναι φάντασμα, καὶ ἐφώναζαν·

50 (Διὰ τὸ ὅλοι τὸν εἶδαν, καὶ ἐταράχθησαν.) καὶ παρῶν τὸς ἐσύντυχον, καὶ λέγει αὐτοῖς· ἔχετε θάρσος, ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβῶσθε.

51 Καὶ ἀνέβη ἀπάνω εἰς τὸ παράβι· καὶ ὁ ἄνεμⓄ ἔπαυσεν· καὶ πολλὰ περισσῶ ἐτρόμαξαν μίσητες, καὶ ἰθαύμαζαν·

52 Διὰ τὸ δὲ ἰκατάλαβαν τὸ πρῶγμα τῶν ψωμίων· ὅτι ἡ καρδία αὐτῶν ἦτο τραχιῆα.

53 Καὶ διαπεράσαντες ἤλ-
θον εἰς τὴν γῆν Γεθσαρέτ'
καὶ ἐπροσημύθησαν.

54 Καὶ ἐξελθόντες αὐτῶν
εἰς τὸ πλοῖον, εὐδίας ἐπιγόν-
τες αὐτοῦ,

55 Περιδραμόντες ὅλον
τὸν περίχωρον ἐκείνου, ἤρ-
ξαντο ἐπὶ ταῖς κραββάτους τὰς
κακῶς ἔχοντας περιφέρειν,
ὅπως ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἔστι.

56 Καὶ ὅπου ἂν εἰσπορεύου-
το εἰς πόλιν, ἢ εἰς κώμην, ἢ εἰς
κῆρον, ἢ εἰς ἀγορὰς ἰτίθεται
τὰς ἀσδιτημένας, καὶ παρακά-
λων αὐτὸν ἵνα κἄν τοῦ κρασπί-
δου τοῦ ἱμαῖου αὐτοῦ ἄψωνται·
καὶ ὅσοι ἂν ἤπιοντο αὐτοῦ,
ἰσχύονται.

53 Καὶ ἐπέρασαν καὶ ἐπῆ-
γαν εἰς τὴν γῆν τῆς Γεθσαρέτ'
καὶ ἐῤῥάξαν εἰς τὸν λιμένα.

54 Καὶ ὡσαν εὐγῆκαν αὐ-
τοὶ ἀπὸ τοῦ καράβι, εὐδὺς (εἰ
λαός) τὸν ἐγγύριον,

55 Καὶ ἔτριξαν εἰς ὅλα τὰ
περίχωρα ἐκεῖνα, καὶ ἄρχισαν
καὶ φέρειν ἀπάνω εἰς τὰ κρεβ-
βάτια ὅλους τὰς ἀρρωτημένους,
ὅπως ἄκουον ὅτι ἐκεῖ εἶναι.

56 Καὶ ὅπου ἦδεν πάγη
εἰς χωρία, ἢ εἰς πόλεις, ἢ εἰς
χωράφια, εἰς τὰς φέρας τὰς
ἔβαναι τὰς ἀσδιτημένους, καὶ
τοὶ ἐπαρακαλοῦσαν, κἄν τὴν
ἄκραν τοῦ φορέματός τε καὶ
πιάσῃ· καὶ ὅσοι ἦδεν τὸν
πιάση, ἐγλύτνιαι ἀπὸ τῶν
ἀσδιτηνῶν·

Κιφ. ζ. 7.

ΚΑὶ συνάγονται πρὸς αὐ-
τὸν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ τι-
νες τῶν Γραμματέων, ἐλθόντες
ἀπὸ Ἱερουσολύμων·

2 Καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ κοιναῖς χερσὶ
(τῆτ' ἔστι ἀνόπτοις) ἰσθίουσας
ἄρτους, ἐμίμνησθη.

3 (Οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ
πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πυ-
γμῇ ῥιψωνται τὰς χεῖρας, οὐκ
ἰσθίουσι, κρατῦντες τὴν παρά-
δοξιν τῶν πρεσβυτέρων.

ΚΑὶ ἱμαζώχθησαν εἰς αὐ-
τὸν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ
κάποιοι ἀπὸ τῶν γραμματέων,
ὅπως ἦλθαν ἀπὸ τῶν Ἱεροσό-
λυμα·

2 Καὶ ὡσαν εἶδαι κάποιους
ἀπὸ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
ὅπως ἔτρωγαν μὴ μολυσμένα χεῖρας,
(τῆτίτι μὴ ἀνόπτα) τῶν ἰ-
ψιξίων.

3 (Διὰ τὸ οἱ Φαρισαῖοι καὶ
ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πυγμῶ-
σι καλῶ ἕως τοῦ ἀγκῶνα, διὰ
τρώγῃσι, βαρῶντες τὴν παρά-
δοξιν τῶν πρεσβυτέρων.

4 Καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς, ἴαν μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἰσθῖνοι· καὶ ἄλλα πολλά ἴεν ἅ παρῆλαβον κρατῖν, βαπτισμὸς ποτηρίων καὶ ξηρῶν καὶ χαλκίω καὶ κλιτῶν.)

5 Ἐπιβα ἱερωτῶσι αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς· Διατί οἱ μαθηταὶ σου ἔ περιπατῶσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ ἀνίπτοις χερσὶν ἰσθῖνισι τὸν ἄρτον;

6 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι καλῶς προσφῆλυσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν ὡς γέγραπται· Οὐτὸ ὁ λαὸς τοῖς χεῖλεσί με τιμᾷ, ἢ δὲ καρδίᾳ αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἑμοῦ.

7 Μάτην δὲ σίβονται με, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐτάλαματα ἀνθρώπων.

8 Ἀφίοντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμὸς ξηρῶν καὶ ποτηρίων· καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλά ποιεῖτε.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Καλῶς ἀδτεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε.

10 Μωσῆς γὰρ εἶπε· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ, Ὁ κακολογῶν πατέ-

4 Καὶ ὅταν γυρίζῃ ἀπὸ τὸν φόρον, δὴν τρώγῃσι, ἂν δὴν εἶναι ἰὰ χίριαίης πλυμένα καλᾶ· καὶ ἄλλα πολλά εἶναι ὅπῃ τὰ ἱπαράλαβαν ἰὰ τὰ κρατῦσι· πλυσίματα ποτηρίων καὶ λαγηνίων καὶ χαλκωμάτων καὶ κρεββατιῶν.)

5 Μετὰ ταῦτα τὸν ἱρωτῶσι οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς· διατί οἱ μαθηταὶ σου δὴν περιπατῶσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀμὴ ἐρώγῃσι ψομί ἀνίπτα τὰ χίριαίης;

6 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, καὶ λέγει· καλᾶ ἱπροφήτιυσις ἂ Ἡσαΐας διατισῶς τὸς ὑποκριτάς· καθὼς εἶναι γεγραμμένον ἐστὶ· ὁ λαὸς με τὸ στόμα με τιμᾷ, ἀμὴ ἢ καρδίᾳ εἶναι μακρᾷ ἀπὸ μένα.

7 Εὐκαιρα με τιμῶσι, με τὸν διδάσκῃσι διδασκαλίας, παραγγελίας ἀνθρώπων.

8 Διατί ἀφίοντες τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, βασιᾶτι τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, πλυσίματα λαγηνίων καὶ ποτηρίων· καὶ ἄλλα παρόμοια τίτοιαις λογῆς πολλά κάμνετε.

9 Καὶ ἔλεγέντος· καλᾷ χαλᾶτε τὴν παραγγελίαι τοῦ Θεοῦ, διὰ ἵνα φυλάξτε τὴν παράδοσιν τὴν ἰδικήσας.

10 Διατί ὁ Μωϋσῆς εἶπε· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ, ὅποιος κακολο-

ρα ἡ μητέρα, θανάτῳ τιλυ-
λάτῃ.

11 Ὑμεῖς δὲ λέγῃτε Ἐὰν
εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ
μητρὶ· Κορβαῖν (ὅ ἐστι, δῶρον)
ὃ ἐὰν ἐξ ἐμῶ ἀφιληθῆς.

12 Καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐ-
τῶν ἕθεν κοιῆσαι τῷ πατρὶ
αὐτοῦ ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ.

13 Ἀκυρεῖντις τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ τῆ παραδόσει ὑμῶν, ἢ
παρῶματι καὶ παρόμοια
τῶαυτα πολλὰ ποιῆτε.

14 Καὶ προσκαλισάμενοι
πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγεν αὐ-
τοῖς· Ἀκρεῖτέ με πάντις, καὶ
συνίετε.

15 Οὐδὲν ἐστὶν ἕξωθεν τοῦ
ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς
αὐτόν, ὃ δύναται αὐτὸν κοιῆ-
σαι· ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα
ἀπ' αὐτοῦ, ἐκτεῖνά ἐστι ἵνα κοι-
πῶντα τὸν ἄνθρωπον.

16 Εἴτις ἔχει ὧτα ἀκύνει,
ἐκτεῖται.

17 Καὶ ὅτε εἰσῆλθον εἰς
εἶπεν ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτην
αὐτοῖς οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ
τῆς παραβολῆς.

18 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὐ-
τῶ καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε;
ὃ ποιῆτε ὅτι πᾶν τὸ ἕξωθεν
εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἄνθρω-
πον

γιῖ τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα-
τα, ἵνα τὸν θανάτωνουσιν.

11 Καὶ ἰσοῖς λέγῃτε ἂν εἴ-
πῃ ἄνθρωπος εἰς τὸν πατέρα
τα, ἢ εἰς τὴν μάνατα· Κορ-
βαῖν (τὸ ὅποιον θίλει ἵνα εἴπῃ,
δῶρον) εἶναι ἐκτεῖνο, ὅπῃ θίλεις
ἀφιληθῆ ἀπὸ μένα.

12 Καὶ δὲν τὸν ἀφίετε
πλῆον ἵνα κάμη εἰς τὸν πατέρα
τα ἢ εἰς τὴν μητέρατα ἵποτις.

13 Κάμνοντις τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ ἄκυροι διὰ τῆ παρᾶ-
δοσει τὴν ἰδικήσας, ὅπῃ ἐπα-
ραδῶκετι καὶ ἄλλα πολλὰ
παρόμοια ὡσαν κῦτὰ κάμνιτε.

14 Καὶ ἐπροσκάλιτε τὸ
πλῆθος ὅλον, καὶ τὴς ἔλεγεν·
ἀκρεῖτέ με ὅλοι, καὶ καλακαμ-
βάιτε.

15 Δὲν εἶναι κακίνα πρᾶ-
γμα, ὅπῃ ἵνα ἐμβίτη ἀπίξω
μέσα εἰς τὸν ἄνθρωπον, τὸ
ὅποιον ἵνα ἡμπορῆ ἵνα τὸν μο-
λύνη· ἀλλὰ ἐκτεῖνα ὅπῃ εὐγύν-
ουσιν· ἀπ' αὐτόν, ἐκτεῖνα εἶναι
ὅπῃ μολύνουσιν τὸν ἄνθρωπον.

16 Ὅποιος ἔχει αὐτία ἵνα
ἀκύνει, ἅς ἀκύνει.

17 (Καὶ ὅταν ἐχώριτε ἀπὸ
τὸ πλῆθος) καὶ ἐπῆγει εἰς
τὸ σωῆτι, τὸν ἐκτεῖσαι οἱ
ἀσύνετοι διὰ τῆ παραβολῆν.

18 Καὶ λέγει τῆς· ἵτῆ εἴ-
σθε καὶ ἰσοῖς ἀγνωστοί; δὲν γρο-
κᾶτε, ὅτι κάδε πρᾶγμα ὡπῃ
ἐμβίτει ἀπίξω μέσα εἰς τὸν

πος, ἔ δύναται αὐτὸν κοιῶσαι;

19 Ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν· καὶ εἰς τὸν ἀφιδρῶνα ἐκπορεύεται, καθαρίζον πάντα τὰ βρώμαλα.

20 Ἐλεγε δὲ, ὅτι τὸ ἐκ τῶ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον, ἐκεῖνο κοιροῖ τὸν ἄνθρωπον.

21 Ἐσῶθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ ἢ κακοὶ ἐκπορεύονται, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, φόνοι,

22 Κλοπαί, πλεονεξίαι, ποτηρίαι, δόλοι, ἀσεύγεια, ὀφθαλμὸς ποτηρὸς, βλασφημίαι, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη.

23 Πάντα ταῦτα τὰ ποτηρὰ ἔσῶθεν ἐκπορεύεται, καὶ κοιροῖ τὸν ἄνθρωπον.

24 Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶνος· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν, ἔδωκε ἡθελε γινῶναι· καὶ οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν.

25 Ἀκούσασα γὰρ γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἣς εἶχε τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἰδῶσα προσέειπε πρὸς τὰς πόδας αὐτοῦ,

26 (Ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνίς, Συροφοίνισσα τῷ γένει) καὶ ἤρῳτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς.

ἄνθρωπον, δὲν ἤρωταρεῖ· γὰρ τὸν μαλόνη;

19 Διατὶ δὲν πάγει εἰς τὴν καρδιάην, ἀλλὰ εἰς τὴν κοιλίαν· καὶ εὐγίνει εἰς τὸν ἀφιδρῶνα, καὶ καθαρίζει ὅλα τὰ φαγητά.

20 Καὶ ἔλεγε, ὅτι ἐκεῖνο ὁπῆ εὐγίνει ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἐκεῖνο μαλόνει τὸν ἄνθρωπον.

21 Διατὶ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν καρδίαν τῶν ἀνθρώπων εὐγίνουσι κακοὶ διαλογισμοὶ, μοιχεῖαι, πορνείαι, φόνοι,

22 Κλεψίαι, πλεονεξίαι, ποτηρίαι, δόλοι, ἐπιθυμία, φθόνος, βλασφημία, ὑπερηφάνεια, ἀγνωσία.

23 Ὅλα ἱεῦτα τὰ κακὰ ἀπὸ μέσα εὐγίνουσι, καὶ μολύνουσι τὸν ἄνθρωπον.

24 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐσηκώθη, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος· καὶ ἐμβένωπας εἰς ἵνα σωῆτι, δὲν ἡθελε γὰρ τὸν ἰξεύρη κανεῖς· ἀλλὰ δὲν ἠμώρησε γὰρ τὰς λαθῶση.

25 Διατὶ ὡσαν τὸ ἄκουσι μία γυναῖκα, τῆς ὁποίας ἡ θυγάτριον εἶχε πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἦλθε καὶ ἐπρόσωπισεν εἰς τὰ ποδάριάτου,

26 (Καὶ ἡ γυναῖκα ἦτορ Ἑλληνίσα, τὸ γένος Συροφοίνισσα) καὶ τὸν ἐπαρακάλει, γὰρ εὐγάλλη τὸ δαιμόνιον ἀπὸ τὴν θυγατρίατης.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Ἄφες πρῶτον χορτάσθαι τὰ τέκνα· ἢ γὰρ καλὸν ἐστὶ λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυταρίοις.

28 Ἡ δὲ ἀπεκρίθη, καὶ λέγει αὐτῇ· Ναὶ Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυτάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἰσθίαι ἀπὸ τῶν ψυχίστων τῶν παιδίων.

29 Καὶ εἰπὼν αὐτῇ· Διὰ τοῦτο τὸν λόγον ὑπάγει· ἐξελέλαθε τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρὸς οὗ.

30 Καὶ ἀπελθῶσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εὗρε τὸ δαιμόνιον ἐξελελυθὸς, καὶ τὴν θυγατέρα βεβλαμμένην ἐπὶ τῆς κλῆσ.

31 Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὄριων Τύρου καὶ Σιδῶνος, ἦλθεν πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας ἀπὸ μίσου τῶν ὀρίων Δεκαπόλεως.

32 Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κρηφὸν μογιλάτων· καὶ παρακαλῶσιν αὐτὸν· ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὸν κρηφά.

33 Καὶ ἀπολασθόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἴδιον, ἔβαλε τὰς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὕδα αὐτοῦ· καὶ ἐθύσας ἤψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ.

34 Καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸ ἕρανον, ἐγένεξε, καὶ λέ-

27 Ἀπὸ δὲ Ἰησοῦς τῆς ἰπτι· ἄφουσι πρῶτον τὰ χορτάσθαι τὰ παιδία· διὸ εἶπαι καλὸν τὰ πάρητινάς τὸ ψωμὶ τῶν παιδίων, καὶ τὸ βίξη εἰς τὰ σκυλάκια.

28 Καὶ ἐκρίθη ἀπεκρίθη, καὶ λέγει· ναί, Κύριε· διατὶ καὶ τὰ σκυλάκια ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι τρώγει ἀπὸ ταῖς τριμμόψιχαις τῶν παιδίων.

29 Καὶ λέγοντες· διὰ ἐτῶ· τοι τὸν λόγον σύρε· εὐγῆκε τὸ δαιμόνιον ἀπὸ τὴν θυγατήρα σου.

30 Καὶ ὡσαν ἐπῆγει εἰς τὸ σπητίτης, εὐρῆκε τὸ δαιμόνιον ὅπῃ εὐγῆκε, καὶ τὴν θυγατήρατῆς ὅπῃ ἦτο βλαμμένη ἀπάκω εἰς τὰ κρηφάτι.

31 Καὶ πάλιν (ὁ Ἰησοῦς) εὐγῆκε ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀνάμισσα εἰς τὰ σύνορα τῆς Δεκαπόλεως.

32 Καὶ τοῦ ἴφουρα ἵνα κρηφὸν, ὅπῃ μόλις ἰστυύχην· καὶ παρακαλῶσιν αὐτὸν, τὰ βάλλη τὸ κρηφά ἀπάνω.

33 Καὶ ξεχωρίζοντάς τοι ἀπὸ τὸ πλῆθος κατὰ μόνας, ἔβαλλε τὰ δάκτυλάτου εἰς τὰ ὕδατῃ· καὶ ἔπτουσι καὶ ἐθύσας τὴν γλώσσάτου.

34 Καὶ ἀτίπτει εἰς τὸν ἕρανον, καὶ ἀγενεάξει, καὶ λέγει

γει αὐτῶ· Ἐφθαδά, ὃ ἴσι, διανοίχθητι.

35 Καὶ εὐθὺς διανοίχθησαν αὐτοῦ αἰ ἀκοαί· καὶ ἐλύθη ὁ δίσκος τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς.

36 Καὶ διεγείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ εἰπωσιν· ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεγέλλετο, μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον.

37 Καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λίγυτες· Καλῶς πάντα ποιῶντες· καὶ τὴν κωφῆς ποιῶ ἀκούειν, καὶ τὴν ἀλάλως λαλεῖν.

τε· Ἐφθαδά, τὸ ὁποῖον θίλει γὰ εἰπῆ, ἄνοιξε.

35 Καὶ παρευθὺς ἄνοιξεν ἡ ἀκοή· καὶ ἐλύθη τὸ δίσκιμον τῆς γλώσσης τε, καὶ ἰσύντυχεν ὀρθῶ.

36 Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) τὴν ἐπαράγγελει, γὰ μὴν εἰπῆσι κανεκὸς ἴπικότες· καὶ ὅσον ἐκείνοι τὴν ἐπαράγγελει, τόσον ἐκείνοι περυσσότερον ἐκήρυσσαν.

37 Καὶ πολλὰ περυσσότερον ἐξεπλήθησαν, καὶ ἔλεγον· καλὰ τὰ ἔκαμεν ὕλα· καὶ τὴν κωφῆς κάμνει γὰ ἀκούειν, καὶ τὴν βιβῆς γὰ συτυχεῖται.

Κιφ. ἡ. 8.

ΕΝ ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, παμπόλλῳ ὄχλῳ ὄντῳ, καὶ μὴ ἔχόντων τί φάγωσι, προσκαλισάμενῳ ὁ Ἰησοῦς τὴν μαθητὰς αὐτοῦ, λίγη αὐτοῖς·

2 Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον· ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσὶ μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι.

3 Καὶ ἵαν ἀπολύσω αὐτὴς ῥήγεις εἰς οἶκοι αὐτῶν, ἐκλυθῆσονται ἐν τῇ ὁδῷ· ἵνις γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἦκασιν.

4 Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν τέρας διυήσεται ἵς ὧδε χορ-

Εκείναις ταῖς ἡμέραις, ἔγοντας γὰ ἦταν πολλὰ πολὺ πλῆθῳ, καὶ γὰ μὴν ἔχουσι τί γὰ φᾶσιν, ἐπροσκάλισεν ὁ Ἰησοῦς τὴν μαθητάδεις τε, καὶ λίγυτες·

2 Σπλαγχνίζομαι τὸν ὄχλον· ὅτι σχεδὸν εἶναι τρεῖς ἡμέραις ὅπῃ μὴ καρτερῆσι, καὶ δὲν ἔχουσι τί γὰ φᾶσι.

3 Καὶ ἂν τὴν ἀφήσω ρηγικὴς γὰ πᾶσιν εἰς τὸ σπητήτις, θίλυσιν ἀποκάμοι εἰς τὴν γρά· ται· διατὶ κάποιοι ἀπ' αὐτῆς ἤλθασιν ἀπὸ μακρῶ.

4 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ μαθητάδεις τε, καὶ λίγυτες· καὶ ἀπὸ πῦ ἡμπορεῖ τινὰς γὰ τῆς

τάσαι ἄρτων ἐπ' ἰσμίας;

5 Καὶ ἐπρώτα αὐτὸς Πέ-
τρος ἔχρει ἄρτους; Οἱ δὲ εἶπον·
Ἑπτὰ.

6 Καὶ παρήγγειλε τῷ ὄ-
χλῳ ἀναπισεῖν ἐπὶ τῆς γῆς·
καὶ λαβὼν τὸς ἑπτὰ ἄρτους,
εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ ἰδὼν
τοὺς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παρα-
δώσι· καὶ παρέδωκε τῷ ὄχλῳ.

7 Καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα·
καὶ εὐλόγησας, εἶπε παραδῆ-
ναι καὶ αὐτά.

8 Ἐφαγον δὲ, καὶ ἔχου-
τάσθησαν καὶ ἦσαν περισσύν-
ματα κλασμάτων, ἑπτὰ σκυ-
ρίδας.

9 Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες, ὡς
πεντακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσε
αὐτούς.

10 Καὶ εὐθέως ἔμβας εἰς τὸ
πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐ-
τοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμα-
νευδά.

11 Καὶ ἐξῆλθοσι Φαρισαῖοι,
καὶ ἤρξαντο σιζητεῖν αὐτῷ,
ζητούντες παρ' αὐτοῦ σημείου
ἐκ τοῦ ἕρασι, πιεράζοντες
αὐτούς.

12 Καὶ ἀναστειάξας τῷ πνεύ-
ματι αὐτοῦ, λέγει· Τί ἡ γενεὰ
αὕτη σημείων ἐπιζητεῖ; ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται τῇ γε-
νῇ ταύτῃ σημεῖον.

χρεῖάση ἰότητος ψυμὶ ἰδῶ εἰς
τὴν ἰσμίαν;

5 Καὶ ἐπρώτους πῶσα
ψυμία ἔχρει; καὶ λόγουται
ἑπτὰ.

6 Καὶ ἐπρόβαξε τὸν λαὸν ἐν
καθίσουσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ
ἐπῆρε τὰ ἑπτὰ ψυμῖα, καὶ εὐ-
χαρίστησι καὶ ἔκλασε, κ.· τὰ
ἰδὼν εἰς τὸς μαθητάδισιν, ἐὰ
τὰ βάλλουσιν ὀμωρογᾶ· καὶ ἔβαλ-
λάντα ὀμωρογᾶ εἰς τὸν ὄχλον.

7 Καὶ εἶχαν καὶ ψυμάκια ὀ-
λίγα· καὶ εὐλόγησι, καὶ εἶπε ἐὰ
τὰ βάλλουσιν καὶ αὐτὰ ὀμωρογᾶ.

8 Καὶ ἔφαγαν, καὶ ἔχουρί-
σαν· καὶ ἰσηκῶσαν τὰ κομ-
μάτια ὀπῶ ἐπιρίσισουσιν, ἐπὶ τὰ
σικυρία.

9 Καὶ ἐκείνοι ὀπῶ ἔφαγαν,
ἦσαν ἴως τέσσαρις χιλιάδισ·
καὶ ἕτερα τὸς ἀπόλυσι.

10 Καὶ παρευδὺς ἐμβῆκεν
εἰς τὸ παράβ· μὲ τὸς μαθη-
τάδισιν, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ μέρη
Δαλμανευδά.

11 Καὶ εὐγῆκαν οἱ Φαρι-
σαῖοι, καὶ ἄρχισαν ἐὰ τὸν προ-
βάλλουσιν, ζητούντες ἀπ' αὐτῶν
σημεῖον ἀπὸ τοῦ ἕρασι, δοκι-
μάζοντί τισιν.

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀναστειά-
ξας εἰς τὸ πνεύματι, λέγει·
θαλί ἡ γενεὰ αὕτη γυρίσει
σημεῖον; βίβαια σᾶς λεγῶ,
πῶς δὲν θίλει δοθῆ εἰς τὴν
γενεάν ἰότητι σημεῖον.

13 Καὶ ἀφίεις αὐτοὺς, ἰμβὰς πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, ἀπῆλθον εἰς τὸ πέραν.

14 Καὶ ἐπιλαθόντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἓνα ἄρτον οὐκ εἶχον μὲν ἱαντῶν ἐν τῷ πλοίῳ.

15 Καὶ διετίλλετο αὐτοῖς, λέγων· Ὁραῖτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου.

16 Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχομεν.

17 Καὶ γινῶσκει ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Τι διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; Ἔπω νοεῖτε, ἔδι συνίετε; ἔτι πεπωρωμένη ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν;

18 Ὁφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε; καὶ ὄτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; καὶ ἔμνημονεύετε;

19 Ὅτι τὸς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τὸς πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνας πλήρεις κλασμάτων ἤρατε; Δέξασθαι αὐτῶν δώδεκα.

20 Ὅτι δὲ τὸς ἑπτὰ εἰς τὸς τετρακισχιλίους πόσων σκυριδῶν πληρώματα κλασμάτων ἤρατε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐπτὰ.

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς ἔσυνίετε;

13 Καὶ ἀφῆσάντες, καὶ ἰσθίβη πάλιν εἰς τὸ καράβι, καὶ ἰπέρασε πέραν.

14 Καὶ ἀλησμόνησαν ἐὰν πάρην ψωμῖα οἱ μαθηταί, καὶ δὲν εἶχαν μαζύτους παρὰ ἓνα ψωμῖ εἰς τὸ καράβι.

15 Καὶ τὸς ἰπαράγγυλλε, λέγων· Βλέπετε, ἔχετε τὸν νῆσος ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, καὶ ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ Ἡρώδου.

16 Καὶ ἐδιελογίζοντο ἀνάμισάτους, λέγοντες· ὅτι ψωμῖα δὲν ἔχομεν.

17 Καὶ γνωρίζοντάς το ὁ Ἰησοῦς, τὸς λέγει· Ἦ διαλογίζεσθε, ὅτι δὲν ἔχετε ψωμῖα; ἀκόμη δὲν γροικᾶτε, ἔδι καταλαμβάνετε; ἀκόμη ἀναίσθητος ἔχετε τὴν καρδίαν;

18 Μᾶτια ἔχετε, καὶ δὲν βλέπετε; καὶ αὐτῖα ἔχετε, καὶ δὲν ἀκούετε; καὶ δὲν ἐμνημόνευετε;

19 Ὅταν ἔκοφα τὰ πέντε ψωμῖα εἰς πέντε χιλιάδες ἀνθρώπων, πόσα κοφίνα γεμάτα κομμάτια ἰσηκώσατε; καὶ λέγουσιν· δώδεκα.

20 Καὶ ὅταν ἔκοφα τὸς ἑπτὰ ἄρτους εἰς τὸς τίσσας χιλιάδας, πόσα σκυριδῖα γεμάτα κομμάτια ἰσηκώσατε; καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· ἑπτὰ.

21 Καὶ ἐκεῖνος τὸς ἔλεγε· πῶς δὲν τὸ βάνετε εἰς τὸν νῆσος;

22 Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδάν· καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλοὺς, καὶ παρακαλῶσιν αὐτοὺς ἵνα αὐτῷ ἄψῃται.

23 Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης· καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπίδυσ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἐπερώτα αὐτὸν ἵτι βλέπει.

24 Καὶ ἀναβλέψας, εἶπεν· Βλέπω τὸς ἀδελφεύς ὡς δένδρα περιπατοῦντας.

25 Εἶτα πάλιν ἐπίδηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησιν αὐτὸν ἀναβλέψαι· καὶ ἀκριατισάθη καὶ ἐπέβλεψε πλαιγιῶς ἅπαντας.

26 Καὶ ἀπέστειλε αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, λέγων· Μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλθῃς, μηδὲ εἰσῆς τινὶ ἐν τῇ κώμῃ.

27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπερώτα τὸς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων αὐτοῖς· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;

28 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν· Ἰωάννου τὸν Βαπτιστῆν· καὶ ἄλλοι, Ἰησοῦν· ἄλλοι δὲ, ἵνα τῶν προφητῶν.

29 Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς·

22 Καὶ ἔρχεται εἰς τὴν Βηθσαϊδάν· καὶ φέρουσίν τε ἵνα τυφλοὺς, καὶ παρακαλῶν τε, ἵνα τὸν πιάσῃ.

23 Καὶ πιάνοντάς τε τὸν χεῖρας τοῦ τυφλοῦ, ἔγαλόν τε ἔξω ἀπὸ τῆν κώμην· καὶ ἔπτυσεν εἰς τὰ μάτια τε, καὶ ἔβαλλε τὰ χεῖρά τε ἀπάνω, καὶ τὸν ἐρώτα, ἵνα βλέπῃ τίποτε.

24 Καὶ ἔστας ἵνα εἶδῃ ἅπαν, ἔλεγεν· βλέπω τὸς ἀδελφεύς ὡσαν δένδρα περιπατοῦντας.

25 Καὶ πάλιν ἔβαλλε τὰ χεῖρά τε ἀπάνω εἰς τὰ μάτια τε, καὶ ἔκαμίθη ἵνα ξαναἰδῇ· καὶ ἔκαταστὰθη καὶ εἶδε καθάριον ὅλους.

26 Καὶ ἐστειλόν τε εἰς τὸν οἶκόν τε, καὶ τῷ εἶπεν ἵνα μὴ ἐμβῆς μίση εἰς τὴν κώμην, μὴ δὲ ἵνα τὸ εἰσῆς κατεῖς μίση εἰς τὴν κώμην.

27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθητὰδες τε εἰς τὰς κώμας τῆς Καισαρείας τοῦ Φιλίππου· καὶ εἰς τὴν ὁδὸν ἐρώταν τὸς μαθητὰδες τε, λέγοντάς τε· ποῖον με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι ἵνα εἶμαι;

28 Καὶ αὐτοὶ ἀπεκρίθησαν· (τινὲς λέγουσιν) Ἰωάννου τὸν βαπτιστῆν· καὶ ἄλλοι, Ἰησοῦν καὶ ἄλλοι, ἵνα ἀπὸ τῶν προφητῶν.

29 Καὶ ὁ Χριστὸς τὸς λέγει·

Ἵνα μὲν εἴπατε ἵνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστός.

30 Καὶ ἐπιτίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ.

31 Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι· καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι.

32 Καὶ παρήρσια τὸν λόγον ἐλάλει. Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ.

33 Ὁ δὲ ἐπιγραφείς, καὶ ἰδὼν τὸς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐπιτίμησεν τῷ Πέτρῳ, λέγων· Ὑπαγε ὡπίσω μου σατανᾶ· ὅτι ἐφρονῆς ἰσθῆναι τὸ θεῖον, ἀλλὰ ἰσθῆναι τὸν ἀνθρώπινον.

34 Καὶ προσκαλάσασαί μιν τὸν ὄχλον σὺν ταῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Ὁσὶς θέλει ἐπίσω μου ἰλθεῖν, ἀπαρτησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.

35 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἵκεν ἑμὲ καὶ τὴν εὐαγγελίαν, ὅτι σώσει αὐτήν.

ἀμὴ ἐστίν· ἵνα μὲ λέγετε γὰρ εἶμαι; καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ λέγει· ἰσθῆναι ὁ Χριστός.

30 Καὶ ἐκίτην τὸς ἰσροπῆρε μὲ φοβερισμόν, γὰ μὴν ἐπῶσι κανινὸς ἴσποτες δι' αὐτόν.

31 Καὶ ἄρχισιν γὰ τὸς διδάσκῃ, πῶς κάμποι χρεία ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου γὰ πάθη πολλὰ, καὶ γὰ καὶ ἀκριθῆ ἀπὸ τὸς πρεσβυτέρους καὶ ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς, καὶ γὰ σκοτωθῆ καὶ μὲτὰ τρεῖς ἡμέρας γὰ ἀνασταθῆ.

32 Καὶ ἰδῆσκει παρήρσια τὸς λόγον· καὶ πιανώλας τὸν ὁ Πέτρος ἄρχισιν γὰ τὸν ἐπιτιμᾶν.

33 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γυρίζωντας, καὶ βλέπωντας τὸς μαθητὰς τῶν, ἀνείδισιν τὸν Πέτρον, καὶ λέγειν· ὄσει ὡπίσω μου σατανᾶ· ὅτι δὴν φρονίς τὰ τῶ θεῷ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

34 Καὶ ἰσροκαλάσει τὸ πλῆθὸς μὲ τὸς μαθητάδιστε, καὶ λέγειν· ὄσει· θέλει γὰ μὲ ἀκολουθᾶ, ἄς ἀρηθῆ τοῦ λόγου τῶ, καὶ ἄς πᾶση τὸν σταυρόντε, καὶ ἄς μὲ ἀκολουθῆση.

35 Διαὶ ὄσει· θέλει γὰ φυλάξῃ τὴν ζῆντε, θέλει τὴν χάσει· καὶ ὄσει· χᾶσει τὴν ζῆντε διὰ λόγου καὶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἰστῶ· θέλει τὴν φυλάξει.

36 Τί γὰρ ἀφιλάσαι ἀνθρώπων, ἵνα κερδίσῃ τὸν κόσμον ἅμα, καὶ ζημιωθῇ τῆν ψυχὴν αὐτοῦ;

37 Ἡ τί ἴα δόση αἰπότητος ἀλλάξιαι τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

38 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυθῇ με καὶ τὸς ἰμοὺς λόγους ἐν τῇ γῆ καὶ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτυρίᾳ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυθήσεται αὐτοῦ ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων.

36 Διατί τί θύλει ἀφ' ἀνθρώπου, ἂν κερδίσῃ τὸν κόσμον, καὶ ἴα χάσῃ ψυχὴν τοῦ;

37 Ἡ τί ἴα δόση αἰπότητος ἀλλάξιαι διὰ τῆν χῆν τοῦ.

38 Διατί ὅποιος ἐστὶν εἰς ἰμίαι καὶ εἰς τὸς λόγους εἰς τῆν γῆν ἐτάτην τῆν μοιχαλίδα καὶ ἀμαρτυρίαν, καὶ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θύλει ἰτίαι ἴα τὸν ἑμολογήσῃ, ὅταν εἰς τῆν δόξαν τοῦ πατρὸς μαζὺ μὲ τὸς ἁγίους ἀγγέλους.

Κεφ. θ. 9.

ΚΑὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Ἄμην λέγων ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ ἱεροὶ τῶν ἁδὲ ἐκπρότων, οἵτινες ἔ μὴ γίνονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἰσχυροῦσαν ἐν δυνάμει.

2 Καὶ μεθ' ἡμέρας εἴς περ λαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ἕνα ἕψηλον κοτ' ἰδίαν μότους καὶ μετιμεσφῶδη ἔμπροσθεν αὐτῶν.

3 Καὶ ἴα ἰμάτια αὐτῶν ἐγένετο γίλβουλα, λευκὰ ἴαι ἕως χροῦ, οἷα γραφίους ἐπὶ τῆς γῆς ἔ δύνανται λευκῆσαι.

4 Καὶ ἔφθη αὐτοῖς Ἡλίας

ΚΑὶ ἔλεγίτας βίβως λέγων, ὅτι εἶσαι ποιοὶ ἀπ' αὐτὸς ὅπῃ γίκο ἰδῶ, οἱ ὅποιοι δὲν θύλεισι θῆ θάνατον, ἕως ὅπῃ ἴα εἰ τῆν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἔλθῃ μὲ δύναιμι.

2 Καὶ ἕστρον ἀπὸ ἐξ ἡμερῶν ἐπῆρει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην ἀνέβασίτας εἰς ἕνα ὄρη ἕψηλον μοναχίαι ἰματισμοῦ ἔμπροσθεν αὐτῶν.

3 Καὶ ἴα φορέμαίαι ἴαι λαμπρὰ, καὶ ἄσπῃ πολλὰ ὡσαντὸ χροῖον, ἰφίας δὲν ἔμπροσθεν αὐτῶν τῆν γῆν ἴα τὰ λευκὰ

4 Καὶ ἔφθη εἰς Q.

σὺν Μωσοῖ· καὶ ἦσαν συλλα-
λέντες τῷ Ἰησοῦ.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πί-
τρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ· Ραβ-
βί, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς εἶδειν·
καὶ ποιήσωμεν σκηνας τρεῖς,
σοὶ μίαν, καὶ Μωσοῖ μίαν,
καὶ Ἠλίᾳ μίαν.

6 Οὐ γὰρ ἤδει τί λαλήσῃ·
ἦσαν γὰρ ἐκφοβοί.

7 Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπι-
σκιάζουσα αὐτοῖς· καὶ ἦλθε
φωτὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα·
Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγα-
πητός, αὐτῷ ἀκούετι.

8 Καὶ ἑξάκινα περιβλε-
ψάμενοι, ἐκίτι ἐδίδα ἐῖδον,
ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ'
ἑαυτῶν.

9 Καταβαινόντων δὲ αὐτῶν
ἀπὸ τοῦ ὄρους, διεξέταστο αὐ-
τοῖς, ἵνα μηδὲν διηγήσωνται
ἅ εἶδον, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

10 Καὶ τὸν λόγον ἐκράτη-
σαι πρὸς ἑαυτὸς, συζητῶντες
τί ἐστὶ τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

11 Καὶ ἐρωτῶντων αὐτὸν,
λέγοντες· Ὅτι λέγουσιν οἱ
γραμματεῖς, ὅτι Ἠλίᾳς δι-
ελθεῖν πρῶτος;

12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πε αὐτοῖς· Ἠλίᾳς μὲν ἰδὼν

Ἠλίᾳς μὲ τὸν Μωϋσῆν· καὶ
ἰσχυτύχωναν μὲ τὸν Ἰησοῦν.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πίτρος,
καὶ λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν διδάσ-
καλε, καλὸν εἶναι τὰ εἰμεισθαι
ἡμεῖς ἰδῶν· καὶ ἅς κάμωμεν
τρεῖς καλύβαις, διὰ ἰσῆνα
μίαν, καὶ διὰ τὸν Μωϋσῆν
μίαν, καὶ διὰ τὸν Ἠλίᾳ μίαν.

6 Διατὶ δὲν ἔξευρεν τί τὰ εἰ-
πῆ· διατὶ ἦταν τρομασμένοι.

7 Καὶ ἐγένετο ἕνα σύννεφον
καὶ τὸς ἐσκέπασεν· καὶ ἦλθε
καὶ φωτὴ ἀπὸ τοῦ σύννεφον,
ὅπως ἔλεγεν· ἐστὶ εἶναι ὁ υἱ-
ὸς μου ὁ ἠγαπημένος, αὐτῷ
ἀκούετι.

8 Καὶ ἕξακινα βλεπόντες
τριγύρω, πλῆθι δὲν εἶδασιν κα-
νένα, παρὰ μοναχᾶ τὸν Ἰησοῦν
μαζὺ μὲ τῷ λόγυτῳ.

9 Καὶ ὅταν ἐκατέβιναν
ἀπὸ τοῦ βουνῶ, τὸς ἐπαράγγιλε,
να μὴν εἰπῶσι κανεὶνὸς ἐκείνα
ὅπως εἶδαν, παρὰ μοναχᾶ ὅταν
ἀνασταθῆ ἐκ νεκρῶν ὁ υἱὸς τῷ
ἀνθρώπου.

10 Καὶ ἐφύλαξαν τὸν λό-
γον, καὶ ἀνάμισάτους ἐζητῶ-
σαι, τί θίλει τὰ εἰπῆ τὸ ἐκ
νεκρῶν ἀναστῆναι.

11 Καὶ ἐρωτῶσαντων, λέ-
γοντες· διατὶ λέγουσιν οἱ γραμ-
ματεῖς, πῶς κάμωσι χρεία τὰ
ἔλθῃ ὁ Ἠλίᾳς πρῶτος;

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη,
καὶ εἰπὶντες ὁ Ἠλίᾳς ἔρχεται

πρῶτοι ἀποκαθίστα πάντα· καὶ
 πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν
 τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πά-
 θῃ, καὶ ἐξουδινωθῇ.

13 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ
 Ἡλίας ἐλεύσεται, καὶ ἰσοίησιν
 αὐτῷ ὅσα ἠθέλησιν, καθὼς
 γέγραπται ἐπ' αὐτόν.

14 Καὶ ἰδὼν πρὸς τὰς
 μαθητάς, εἶδεν ὄχλον πολὺν
 περὶ αὐτὸς, καὶ γραμματεῖς
 συζητῶντας αὐτοῖς.

15 Καὶ εὐθὺς πᾶς ὁ ὄ-
 χλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξουδινώθη,
 καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο
 αὐτόν.

16 Καὶ ἐπρώτησι τὰς
 γραμματεῖς· τί συζητεῖτε
 πρὸς αὐτὸς;

17 Καὶ ἀποκριθεὶς εἰς ἐκ
 τοῦ ὄχλου, εἶπε· Διδάσκαλε,
 ἔστωκα τὸν υἱὸν μου πρὸς σι,
 εἶχοντα πνεῦμα ἄλαλον·

18 Καὶ ὅτε ἂν αὐτὸν κα-
 λάσθῃ, ῥήσσει αὐτόν· καὶ
 ἀφρίξει, καὶ τρίξει τὰς ὀδόντας
 αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶ-
 πο τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ
 ἐβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσας.

19 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ,
 λέγει· Ὡ γυνὰ ἀπιστοῦ, ἕως
 πότε πρὸς ὑμᾶς ἴσομαι; ἕως
 πότε ἀνίσχομαι ὑμῶν; φέρετε
 αὐτὸν πρὸς με.

πρῶτοι, ἵνα ἀποκαταστήσῃ ἅλα
 (τὰ πρῶγματα) καὶ καθὼς
 εἶναι γεγραμμένοι διὰ τὸν υἱὸν
 τοῦ ἀνθρώπου, ἔτι πρέπει ἵνα
 πάθῃ πολλὰ, καὶ ἵνα κατα-
 φρονηθῇ.

13 Ἀλλὰ λέγουσας, ὅτι καὶ
 ὁ Ἡλίας ἦλθε καὶ ἰσαμάντω
 ὅσα ἠθέλησιν, καθὼς εἶναι γε-
 γραμμένοι δι' αὐτόν.

14 Καὶ παγίνωντας εἰς
 τὰς μαθητάς τε, εἶδεν ὄχλον
 πολὺν τρυφῶντος, καὶ τὰς
 γραμματεῖς ὅπου τὰς ἰερο-
 βάλλασιν ζητήματα.

15 Καὶ παρευθὺς ὡσαύτως τὸν
 ἴδων ὄχλος, ἐξ-
 πάσθη, καὶ ἔτρεχεν καὶ τὸν
 ἰχαιριεῖσας.

16 Καὶ ἐρώτησι τὰς γραμ-
 ματεῖς· τί τὰς προβάλλετε;

17 Καὶ ἀποκριθεὶς εἰσὶν ἀπὸ
 τὸ πλῆθος, καὶ εἶπε· διδάσκα-
 λε, ἤφερα τὸν υἱόν μου εἰς ἰσθίαν,
 ὁ ὅποιος εἶχει πνεῦμα ἄλαλον·

18 Καὶ ὅτε τὴν φθάσει, τὸν
 κάμνει καὶ ξισχίζεται· καὶ
 ἀφρίξει, καὶ τρίξει τὰ δόντια τε,
 καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπα εἰς
 τὰς μαθητάς σου, ἵνα τὸ εὐ-
 γάλωσιν, καὶ δὲν ἠμπούρησιν.

19 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
 καὶ λέγει τὸς· Ὡ γυνὰ ἀπιστοῦ,
 ἕως πότε θέλω ἴσθαι μετ'
 ἰσθᾶς; ἕως πότε ἵνα σᾶς ὑπο-
 μείνω; φέρετέ με εἰς ἰμείνα.

20 Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, εὐδίως τὸ πνεῦμα ἰσπάραξεν αὐτόν· καὶ πρῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκυλίετο ἀφρίζων.

21 Καὶ ἐπρωτόησι τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πόσῳ χρόνῳ ἴσθι ὡς τὺτο γίγνεται αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπεν· Παιδιόθεν.

22 Καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι.

24 Καὶ εὐδίως κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου, μετὰ δακρύων ἔλεγεν· Πιστεύω Κύριε· Βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ.

25 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπέβησεν τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτου, λέγων αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σοι ἐπίβασον· Ἐξῆλθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσελθῆς εἰς αὐτόν.

26 Καὶ κράξεν, καὶ πολλὰ σπαράξεν αὐτόν, ἐξῆλθε· καὶ ἐγένετο ὡς ἡ κωφὸς, ὡς τε πολλὰς λέγειν, ὅτι ἀπίθαιεν.

20 Καὶ ἔφερεν τον εἰς τον (Χριστόν)· καὶ ὡσαν τον εἶδε (τὸ παιδίον), παρευδύς τὸ δαιμόνιον τὸ ἰσπάραξεν· καὶ ἔπισε κάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐκυλίετο ἀφρίζων.

22 Καὶ (ὁ Χριστός) ἐρώτησεν τον πατέρα του· πόσῳ καιρὸς εἶναι ὅπου τὸ ἔπαθε; καὶ λέγει του· ἀπὸ μικρὸν παιδίον.

22 Καὶ πολλάκις φορεῖς τον ἔρριξεν εἰς τὴν φεῖα καὶ εἰς τὰ νερά, διὰ τὰ τον χαλάσῃ· ἀλλὰ ἂν δύνασαι τίποτες, βοήθησέ μας, σπλαγχνιζόμενός μας.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ λέγει· ἂν δύνασαι εἰ πιστεύῃς, ὅλα εἶναι δυνατὰ εἰς ἐκεῖνον ὅπου πιστεύει.

24 Καὶ παρευδύς κράζωντας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου, μετὰ δάκρυα ἔλεγεν· πιστεύω, Κύριε, βοήθησέ μου εἰς τὴν ἀπιστίαν.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσαν εἶδεν ὅτι συντρέχει ὁ λαός, μετ' ὄργην καὶ φόβου ἐπρόσβαλε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκαθάρτον, λέγων· ἴσθι του· τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σοι προσέβασον· εἴγα ἀπ' αὐτόν, καὶ πλέον μὴ ἔμβης εἰς αὐτόν.

26 Καὶ (τὸ δαιμόνιον) ἔκραξε, καὶ πολλὰ τον ἰσπάρραξε, καὶ εὐγῆκε· καὶ (ὁ ἄνθρωπος) ἔγενετο ὡσαν κωφός, ὅπου πολλὰ ἔλεγον, ὅτι ἀπίθαιεν.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρὸς, ἤγειρεν αὐτόν· καὶ ἀνέστη.

28 Καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτῷ ἑκπρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν· Ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἴδυσθήμεν ἑκβαλεῖν αὐτό;

29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τῷ ἴσθ' τὸ γίνεσθαι ἐν ἕδρῃ δύναται ἐξελεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ τηρείᾳ.

30 Καὶ ἐκείθεν ἐξελθόντες παρεπερὶούργο διὰ τῆς Γαλιλαίας· καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γινῆ.

31 Ἐδίδασκε γὰρ τὴν μαθητὰς αὐτῷ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενεῖσιν αὐτόν· καὶ ἀποκαταδυῖς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

32 Οἱ δὲ ἠγγόνοντο τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφοβήοντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

33 Καὶ ἦλθεν εἰς Καπερναεὺν· καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος, ἑκπρώτα αὐτὸς· Τί ἐν τῇ ἔδρᾳ πρὸς ἑαυτοὺς διελογίζεσθε;

34 Οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διαλέχθησαν ἐν τῇ ἔδρᾳ, τίς μείζων.

35 Καὶ καθίσας ἐφώνησεν·

27 Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς τὸν ἐκίασεν ἀπὸ τοῦ χίρι, καὶ ἐσήκωσεν ἰσθ' καὶ ἐσηκώθη.

28 Καὶ ὡσαν ἔμβηκεν (ὁ Ἰησοῦς) μίσα εἰς τὸ σπῆτι, τὸν ἐρωτῆσαν οἱ μαθητὰδες τε κατὰ μόνας· διατί ἡμεῖς δὲν ἴδυσθήμεν ἵνα ἐγβάλωμεν αὐτό (τὸ δαιμόνιον);

29 Καὶ λέγειν· ἔγυτο τὸ γίνεσθαι μὴ ἄλλοι τρόποι δὲν ἡμπορεῖ ἵνα ἐγνη, παρὰ μὲ προσευχῆν καὶ μὲ τηρείᾳ.

30 Καὶ ὡσαν ἐγῆκαν ἀπ' ἐκεῖ, ἐπεριῦσαν ἀπὸ τῆν μίσση τῆς Γαλιλαίας· καὶ δὲ ἠθέλει, ἵνα τὸν γνωρίση τινὰς.

31 Διατί ἐδίδασκε τὴν μαθητὰδες τε, καὶ τὴν ἔλεγεν· ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ θείωσι τὸν θανατώσει· καὶ ὡσαν θανατωθῆ, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ θείει ἀνασταθῆ.

32 Καὶ ἐκείνοι δὲν ἐγνωρίζαν τὸν λόγον, καὶ ἐφοβῶνταν ἵνα τὸν ἐρωτήσου.

33 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Καπερναεὺν· καὶ ὡσαν ἔμβηκεν εἰς τὸ σπῆτι, τὴν ἐρωτῆσεν· τί ἐδιαλέγεσθαι εἰς τὴν γράταν ἀνάμισάσας;

34 Καὶ ἐκείνοι ἐσιώπων· διατί ἐδιαλέχθησαν εἰς τὴν γράταν ἀνάμισάσας, ποῦ εἶναι μεγαλίτερος.

35 Καὶ ὡσαν ἐκάθισεν,

τὸς δώδεκα, καὶ λέγει αὐτοῖς·
Εἴτις θέλει πρῶτον εἶναι,
ἔσται πάντων ἰσχυρῶς, καὶ
πάντων διάκονῶς.

36 Καὶ λαβὼν παῖδιον,
ἔησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν·
καὶ ἰσχυραλισάμενος αὐτὸ,
εἶπεν αὐτοῖς·

37 Ὃς ἐὰν ἐν τῶν τοιούτων
παιδίῳ δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅς
ἐὰν ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχει-
ται, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλατά
με.

38 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ Ἰω-
άννης, λέγων· Διδάσκαλε, εἴ-
δομέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἐκβάλλουσα δαιμόνια, ὃς οὐκ
ἀκολουθεῖ ἡμῖν. καὶ ἐκάλυψα-
μεν αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ
ἡμῖν.

39 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Μὴ
κωλύετε αὐτόν· ἕδεις γὰρ ἔστιν
ὃς ποιήσει δύναντα ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου, καὶ δυνησताί
ταχὺ κακολογήσασθαι με·

40 Ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ'
ἡμῶν, ὡςπερ ἡμῶν ἔστιν.

41 Ὃς γὰρ ἂν πείσῃ ὑμᾶς
ποτήριον ὕδατος ἐν τῷ ὀνό-
ματί μου, ὅτι Χριστὸς ἔστι, ἀμῶν
λέγω ὑμῖν, ἢ μὴ ἀπολύσῃ τὸν
μοῦθον αὐτοῦ.

42 Καὶ ὃς ἂν σκανδαλίσῃ

ἐκάλυψε τὸς δώδεκα, καὶ λέγει
ταῖς ὄποι· θέλει γὰρ εἶναι
πρῶτον, θέλει εἶσθαι ὑπερότε-
ρον ἀπὸ ἄλλων, καὶ ἑλοῦν ὑπε-
ρέτης.

36 Καὶ πιάσωντας ἕνα
παῖδιον, τὸ ἔησεν εἰς τὴν μέ-
σῃ τῶν καὶ ἰσχυραλισάμενος
τοῦ, τὸς λέγει·

37 Ὃποιος δέχθῃ ἕνα μι-
κρὸν παῖδιον ὡσὺν ἐντὺ τοῦ δια-
τὸ ὀνομάμου, ἐμένα δέχεται·
καὶ ὃποιος δέχθῃ ἐμένα, δὲν
δέχεται ἐμένα, ἀλλὰ ἐκείνον,
ὅπερ μὲ ἔστειλεν.

38 Καὶ ὁ Ἰωάννης τῷ ἀπε-
κρίθη, λέγωντας· διδάσκαλε,
εἶδομεν κάποιον ὅπερ εἰς τὸ ὀνο-
μάσου εὐγανει δαιμόνια, ὃ ὃποι-
ος δὲν μᾶς ἀκολουθεῖ· καὶ ἐμ-
ποδίσασμέντον, ὅτι δὲν μᾶς
ἀκολουθεῖ.

39 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· μὴ
τὸν ἐμποδίζετε· διατὶ δὲν εἶναι
καίνας ὅπερ γὰρ κάμη τίποτε
δύναντα εἰς τὸ ὀνομά μου, καὶ
γὰρ δυνηθῆν εὐθύς γὰρ μὲ κακο-
λογήσῃ·

40 Διατὶ ἐκείνῳ, ὅπερ
δὲν εἶναι ἰσχυρῶς μας, εἶναι
διὰ λόγου μας.

41 Καὶ ὃποιος σᾶς ποτίσει
ἕνα ποτήριον ὕδατος διὰ ὀνομάμου,
ὅτι εἶσθε τοῦ Χριστοῦ, βίβασια
σᾶς λέγω, δὲν θέλει χάσει τὸν
σκληρῶν.

42 Καὶ ὃποιος σκανδαλί-

ἴσα τῶν μικρῶν τῶν πισυότων
 εἰς ἡμῖ, καλὸν ἔστι αὐτῷ μάλ-
 λον εἰ σπρίκεται λίθ^ο· μυλικὸς
 περὶ τὸν τράχηλον αὐτῷ, καὶ
 βιάσεται εἰς τὴν θάλασσαν.

43 Καὶ ἰάν σκαιδαλίξῃ σι
 ἢ χιρῶ σε, ἀπόκοφοι αὐτήν·
 καλὸν σι ἐστὶ κυλλὸν εἰς τὴν ζω-
 ῆν εισιλεῖν, ἢ ἴας δύο χιρῶς
 ἔχοντα, ἀπιδειν εἰς τὴν γί-
 ννα, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

44 Ὅτε ὁ σκάλῃ αὐτῶν
 ἔτιλεωτῶ, καὶ τὸ πῦρ ἔσβεί-
 νεται.

45 Καὶ ἰάν ὁ σῶς σι σκαι-
 δαλίξῃ σι, ἀπόκοφοι αὐτόν·
 καλὸν ἐστὶ σι εισιλεῖν εἰς τὴν
 ζωὴν χυλόν, ἢ τὴν δύο πόδας
 ἔχοντα βλαθῆναι εἰς τὴν γί-
 ννα, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

46 Ὅτε ὁ σκάλῃ αὐτῶν
 ἔτιλεωτῶ, καὶ τὸ πῦρ ἔσβεί-
 νεται.

47 Καὶ ἰάν ὁ ὀφθαλμὸς σι
 σκαιδαλίξῃ σι, ἔβαλε αὐ-
 τῶν· καλὸν σι ἐστὶ μετόφθαλ-
 μω εισιλεῖν εἰς τὴν βασιλεί-
 α τῷ Θεῷ, ἢ δύο ὀφθαλμὸς
 ἔχοντα βλαθῆναι εἰς τὴν γί-
 ννα τῷ πυρός·

48 Ὅτε ὁ σκάλῃ αὐτῶν
 ἔτιλεωτῶ, καὶ τὸ πῦρ ἔσβεί-
 νεται.

49 Πᾶς γὰρ πυρὶ ἀλισθή-
 σται· καὶ πᾶσα θυσία ἀλὶ
 ἀλισθῆσται.

σσι ἴσα ἀπὸ τῶν μικρῶν ἐτάτης,
 ὅπῃ κινεῖται εἰς ἡμῖνα, καλλί-
 τερότερον· εἶναι, νὰ βαλθῆ μία
 μυλόπιτρα εἰς τὸν λαμῶν τῶ,
 καὶ νὰ βίφθῃ εἰς τὴν θάλασσαν.

43 Καὶ ἰάν σι σκαιδαλίξῃ
 τὸ χιρῶν, κόψετο· καλλίτε-
 ροῦσιν εἶναι μὲ ἴνα χιρῶ νὰ πᾶ-
 γῃ εἰς τὴν ζωὴν, παρά νὰ
 ἔχη δύο χιρῶν, καὶ νὰ πᾶγῃ
 εἰς τὴν γί-
 ννα, εἰς τὸ πῦρ τὸ
 ἄσβεστον·

44 Ἐκὶ ὅπῃ ὁ σκάλῃ
 αὐτῶν δὲν ἔχει τίλ^ο, καὶ ἡ
 φωτία δὲν σβεί.

45 Καὶ ἰάν σι σκαιδαλίξῃ
 τὸ ποδάριον, κόψετο· καλ-
 λίτερόν σι εἶναι νὰ πᾶγῃ εἰς
 τὴν ζωὴν κωτῶς, παρά νὰ
 ἔχῃ δύο ποδάρια, καὶ νὰ πᾶ-
 γῃ εἰς τὴν γί-
 ννα, εἰς τὸ
 πῦρ τὸ ἄσβεστον·

46 Ἐκὶ ὅπῃ ὁ σκάλῃ αὐ-
 τῶν δὲν τιλιώσῃ, καὶ ἡ φωτία
 δὲν σβεί.

47 Καὶ ἰάν σι σκαιδαλίξῃ
 τὸ μάτιον, εὐγαλίτο· διατὶ
 καλλίτεροῦσιν εἶναι μὲ ἴνα μά-
 τι νὰ ἔμῃ εἰς τὴν βασιλείαν
 τῷ Θεῷ, παρά νὰ ἔχῃ δύο
 μάτια, καὶ νὰ ἔμῃ εἰς τὴν
 γί-
 ννα τῷ πυρός·

48 Ἐκὶ ὅπῃ ὁ σκάλῃ αὐ-
 τῶν δὲν ἀποθῆσκει, καὶ ἡ
 φωτία δὲν σβεί.

49 Διατὶ καθ' ἴνας μὲ φω-
 τίας θίλει ἀλατισθῆ. καὶ κάθε
 θυσία μὲ τὸ ἄλας θίλει ἀλατι-
 σθῆ.

50 Καλὸν τὸ ἄλας· ἴαν δὲ τὸ ἄλας ἄναλον γίνηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσιτε; ἔχετε ἰαυτοῖς ἄλας, καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

50 Καλὸν εἶναι τὸ ἄλας· ἀμὴ ἂν τὸ ἄλας γένη ἄναλον, μὴ τί καὶ ἀλατισθῆ αὐτό; ἔχετε εἰς τῆ λόγησας ἄλας, καὶ εἰρηνεύετε ἀνάμισάσας.

Κεφ. ι. 10.

Καὶ κίθων ἀναγὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας, διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν· καὶ, ὡς εἰώθει, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς.

ΚΑΙ ἂν ἐκὶ ἰσηκώθη καὶ ἦλθεν εἰς τὰ σίνορα τῆς Ἰουδαίας, διὰ μίση τῆς χώρας ὅπῃ εἶναι πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ πάλιν οἱ ὄχλοι ἐπαγίνασε μαζὺ εἰς αὐτόν· καὶ, καθὼς εἶχε συνήθειαν, πάλιν τὸς ἐδίδασκεν.

2 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι, ἐπηρώτησαν αὐτόν· εἰ ἐξίεν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολύσαι; περάζοντες αὐτόν.

2 Καὶ ἐροῦντας γὰρ ἔλθεν εἰς αὐτόν οἱ Φαρισαῖοι, τὸς ἐρωτῶσαν· ἂν ἔχει ἐξουσίαν ἀνδρας γὰρ ἀφήσῃ τὴν γυναῖκά τιν; δοκιμάζοντες τοῖς.

3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ὑμῖν ἐπιτίλατο Μωσῆς;

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἰπέτις· τί σὰς ἐπαράγγειλαν ὁ Μωϋσῆς;

4 Οἱ δὲ εἶπον· Μωσῆς ἐπέτρεψε βιβλίον τιποσασίω γράψαι, καὶ ἀπολύσαι.

4 Καὶ ἐκείνοι εἶπαν· ὁ Μωϋσῆς ἔδωκεν ἄδελφον γὰρ γράψῃ διαζύγιον, καὶ γὰρ τὴν ἀφίση.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην·

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸς εἶπεν· διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας σὰς ἔγραψεν τὴν ἐντολὴν αὐτήν·

6 Ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς ὁ Θεός.

6 Ἀμὴ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς κτίσεως, ἄρσεν καὶ θῆλυ τὸς ἐκαμεν ὁ Θεός.

7 Ἔνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

7 Καὶ εἶπεν· διὰ τούτου θέλει ἀφήσῃ ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ θέλει προσκολληθῆ μετὰ τὴν γυναῖκά τιν.

8 Καὶ ἴσονται οἱ δύο εἰς σὰς

8 Καὶ θέλουν ἴσθαι οἱ δύο

κα μίαν· ὅστις ἐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ μία σὰρξ.

9 Ὁ ἔν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἀνθρώπων· μὴ χωρίζτω.

10 Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπερώτησαν αὐτόν.

11 Καὶ λέγει αὐτοῖς· ὅς ἐάν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμήσῃ ἄλλαν, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν.

12 Καὶ ἐάν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ γαμηθῇ ἄλλαν, μοιχᾶται.

13 Καὶ προσέφηρον αὐτῷ παῖδια, ἵνα ἀφήται αὐτῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπιτίμων τοῖς προσφίμοις.

14 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγαπάκησεν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἄφετε τὰ παῖδια ἔρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ κλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

15 Ἄμην λέγω ὑμῖν, ὅς ἐάν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίου, ἔμὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτόν.

16 Καὶ ἐγκαλιεσάμενοι αὐτά, τῖθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά, ᾠλόγησεν αὐτά.

17 Καὶ ἐκπορευομένους αὐτῷ εἰς ὁδόν, προσδραμὼν εἰς καὶ γυνυκετήσας αὐτὸν, ἐπη-

εῖς μίαν σάρκα· εἰς τόσους ὅπου δὲν εἶναι πλείον δύο, ἀλλὰ μία σάρκα.

9 Ἐκεῖνο λοιπὸν ὅπου ὁ Θεὸς ἴσμιξεν, ἀνθρώπος ἄς μὴν τὸ χωρίζῃ.

10 Καὶ εἰς τὸ σπῆτι πάλιν οἱ μαθητάδες ἐν τὸν ἐρώτησαν διὰ τούτου.

11 Καὶ λέγουσιν· κάθε ἀνθρώπων· ὅπου τὰ ἀφήσῃ τῆς γυναῖκάτου, καὶ τὰ ὑπακορευθῆ ἄλλαν, γίνεσθαι μοιχὸς εἰς αὐτήν.

12 Καὶ ἐάν ἡ γυναῖκα ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα, καὶ ὑπακορευθῆ μὴ ἄλλον, εἶναι μοιχῆ.

13 Καὶ ἔφεράντων παῖδια, διὰ τὰ τὰ πιάσῃ· καὶ οἱ μαθητάδες ἐπείδιξαν ἐκείνους ὅπου τὰ ἔφεραν.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσαν τὸ εἶδεν, ἀδημόνησεν, καὶ λέγουσιν· ἀφήτε τὰ παῖδια τὰ ἔρχεσθαι εἰς ἐμένα, καὶ μὴν τὰ ἐμπεδίξῃτε· διατὶ τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

15 Βίβαια σὰς λέγω, ὅτι ὅποιος δὲν θέλει δεχθῆ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ὡσαν παιδίου, δὲν θέλει ἔμβει εἰς αὐτόν.

16 Καὶ ἀγκαλιεσάμενους αὐτά, ἔβαλε τὰ χεῖράτου ἀπάνω εἰς αὐτά, καὶ τὰ ᾠλόγησεν.

17 Καὶ ἐγγίνωντας αὐτὸς εἰς τὴν γράτα, ἔτριξεν ἵνας, καὶ γυατίζωντας, τὸν ἐρώτα· δι-

ρώτα αὐτόν· Διδάσκαλε ἀγαθὸν, τί ποιήσω ἵνα ζῶν ἀιώνιον κληρονομήσω;

18 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθόν; ἕδειξ ἀγαθός, εἰ μὴ εἴς, ὁ Θεός.

19 Ταῖς ἐπιτολάς οἶδας· Μὴ μοιχεύσης· Μὴ φονεύσης· Μὴ κλέψης· Μὴ ψευδομαρτυρήσης· Μὴ ἀποσερήσης· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα.

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.

21 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ, ἠγάπησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐν σοὶ ὑστερεῖ ἕνα, ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ δός τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι, ἄρας τὸν θάυρον.

22 Ὁ δὲ, συγγάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ, ἀπῆλθεν λυπημένῳ· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

23 Καὶ περιβλεψάμενῳ ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ· Πῶς δύσκολος οἱ τὰ χεῖμα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελεύσονται;

24 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβήθησαν ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀπεκρίθη,

τὸν δάσκαλε ἀγαθὸν, τί νὰ κάμω διὰ νὰ κληρονομήσω τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον;

18 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Ἦ με λέγεις ἀγαθόν; ἕδειξ ἀγαθός, παρὰ ἑνός, ὁ Θεός.

19 Ταῖς παραγγελίαις ταῖς ἐξείρεις· μὴ μοιχεύσης· μὴ φονεύσης· μὴ κλέψης· μὴ ψευδομαρτυρίσης· μὴ κάμης ζηναι τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.

20 Ἐκεῖνῳ ἀπεκρίθη, καὶ τῷ εἶπε· διδάσκαλε, ἔγωγε ὅλα τὰ ἐφύλαξα ἀπὸ τῆς νεότητός μου.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς βλέπων αὐτόν, τὸν ἀγάπησεν, καὶ εἶπεν τῷ· Ἦνα ἀκόμη σὺ λείπῃς ἓνα, καὶ ὅσα ἔχεις πώλησόντα, καὶ δός τα εἰς τοὺς πτωχοὺς· καὶ θέλεις ἔχειν θησαυρὸν εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἔλα, ἀκολούθησόντα μου, σὴκύνωντας τὸν θάυρον.

22 Καὶ ἐκεῖνῳ ἐροῦσας νὰ πικραθῆ εἰς τὸν λόγον ἐκεῖνον, ἐδίβη λυπημένῳ· διατι εἶχε πολλά πράγματα.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε καὶ εἶδε τριγύρον, καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθητάς· Πῶς δύσκολα ἐκεῖνοι ἐπὶ ἔχον τὸν πλοῦτον, θέλουν εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;

24 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐξεπλήθησαν εἰς τὰ λόγια ταῦτα. καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν ἀπεκρίθη, καὶ λέ-

λέγει αὐτοῖς· Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστι τὴν πεπονητάς ἐπὶ τῆς χρήμασι, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν;

25 Εὐκολώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ραβίδος διελθεῖν, ἢ πλοῦσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

26 Οἱ δὲ περισσῶς ἐξηπλήσονται, λέγουσι πρὸς ἑαυτούς· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

27 Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγει· Παρὰ ἀνθρώπου ἀδύνατον, ἀλλ' ἔτι παρὰ τοῦ Θεοῦ πάντα γὰρ δυνατὰ ἐστὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ.

28 Καὶ ᾤξετο ὁ Πέτρος λέγων αὐτῷ· Ἰδὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολούθησαμεν σοι.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱς ἐστὶν ὡς ἀφήκει οἰκίαν, ἢ ἀδελφῶς ἢ ἀδελφᾶς, ἢ πατέρα ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα, ἢ ἀγγέλους, ἵνα ἴσῃ μετὰ τοῦ εὐαγγελίου,

30 Ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατοντάπλασιον τῶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς οἰκίας, καὶ ἀδελφῶς καὶ ἀδελφᾶς, καὶ μητέρας καὶ τέκνα, καὶ ἀγγέλους, μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζῶναι αἰώνιον.

γείους ἢ παιδία, πῶς δύσκολόν ἐστὶν ἑκείνοι ἵνα ἔχῃ τὸ θάρρος εἰς τὰ ἄσπερα ἵνα ἔμβυσσιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

25 Εὐκολώτερον ἐστὶν ἵνα περᾶσῃ καμήλα ἀπὸ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς βελόνας, παρὰ ὃ πλοῦσιον ἵνα ἔμβῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ ἑκείνοι περισσῶς ἐξηπλήτῃσιν, καὶ ἐλεγμοὶ ἀνάμυσάτους· καὶ ποῦ δύναται ἵνα σωθῇ;

27 Καὶ ἀποκρίσας ὁ Ἰησοῦς εἰς αὐτούς, τὴν εἶπεν· εἰς τὴν ἀνθρώπου εἶναι ἀδύνατον, ἀλλ' ἔτι εἰς τὸν Θεόν· διὰ τὸ ὅλα εἶναι δυνατὰ σημεῖα εἰς τὸν Θεόν.

28 Καὶ ἄρχισιν ὁ Πέτρος ἐὰν τοῦ λέγῃ· ἵνα, ἡμεῖς ὅτι ἀφήκαμεν ὅλα, καὶ σὺ ἀκολουθήσαμεν.

29 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· βίβαιοι σὰς λέγω· ὅτι οἱς ἐστὶν κατὰ τὸν καιρὸν ὅτι ἀφήκει σπῆντι, ἢ ἀδελφῶς ἢ ἀδελφᾶς, ἢ πατέρα ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα ἢ παιδία, ἢ χωράφια, διὰ λόγου μου καὶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον,

30 Ὅτι ἐὰν μὴ λαβῇ ἑκατοντάπλασιον τῶν ἐν τῷ καιρῷ, σπῆντι, καὶ ἀδελφῶς καὶ ἀδελφᾶς, καὶ μητέρας καὶ παιδία, καὶ χωράφια, μετὰ διωγμῶν, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἐρχόμενον ζῶναι αἰώνιον.

31 Πολλοὶ δὲ ἴσονται πρῶτοι, ἴσχατοι· καὶ οἱ ἴσχατοι, πρῶτοι.

32 Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίοντες εἰς Ἱερουσόλυμα· καὶ ἦν προάγων αὐτῆς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἰθαμβῶντο, καὶ ἀκολουθῶντες ἐφοβῶντο. Καὶ παραλαβὼν πάλιν τὸς δώδεκα, ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν ἵα μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν·

33 Ὅτι ἰδὼν, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς γραμματεῦσι, καὶ κατακριθῶσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι·

34 Καὶ ἰμπαίξουσιν αὐτῷ, καὶ ματιγώσουσιν αὐτὸν, καὶ ἰμπτύσουσιν αὐτῷ, καὶ ἀποκτενεῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

35 Καὶ προσπερεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος· καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὁ ἴαν αἰτήσωμεν ποιήσης ἡμῖν.

36 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέлите ποιῆσαι με ὑμῖν;

37 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δός ἡμῖν ἵνα εἰς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἰς ἐξ εὐωνύμων σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου.

38 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·

31 Καὶ πολλοὶ πρῶτοι· θέλωσιν εἶσθαι ὑψεροὶ· καὶ οἱ ὑψεροὶ πρῶτοι.

32 Καὶ ἀνέβαιναν τὴν ὁδὸν εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπάγων ὁμπροσῶν, καὶ ἀποροῦσας, καὶ ἀκολουθῶντες ἐφοβῶντο. καὶ (ὁ Ἰησοῦς) πῆρνωθίλας πάλιν τὸς δώδεκα, ἄρχισι ἵα τὸς λέγειν ἐκείνα ὅσῳ ἔμελλαν ἵα τῷ συμβῆναι·

33 Ὅτι ἵα, ὅσῳ ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ θέλει παραδοθῆναι εἰς τὸς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς, καὶ θέλων τὸν κατακρίνει εἰς θάνατον, καὶ θέλων τὸν παραδώσει εἰς τὰ ἔθνη·

34 Καὶ θέλων τὸν ἰμπαίξει, καὶ θέλων τὸν ματιγῶσει, καὶ θέλων τὸν σκοτώσει· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ θέλει ἀνασταθῆναι.

35 Καὶ ἐπαῖον κοτῶ εἰς αὐτὸν ὁ Ἰάκωβος· καὶ ὁ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ λέγων τῷ διδάσκαλε, θέλομεν ἵα μᾶς κάμης ἐκεῖνο ὅσῳ ἵα σὺ ζήτησωμεν.

36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπε· τί θέлите ἵα σᾶς κάμω;

37 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· δός μας ἵα καθίσωμεν εἰς τὴν δόξαν σου ἵνας ἀπὸ τὴν δεξιῶν σου, καὶ ἄλλος ἀπὸ τὴν ζεβεδαιῶν.

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπεν·

Οὐκ οἰδατε τί αἰτεῖσθε δύνα-
σθε πιῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πί-
νω, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ
βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι;

39 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δυνά-
μηδα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
Τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω,
πίοσι· καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ
ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆ-
σοσι·

40 Τὸ δὲ καθίσαί ἐκ δεξι-
ῶν μου καὶ ἐξ ἐπιπέμων μου, οὐκ
ἔστι ἰμὸν δεῦξαι, ἀλλ' οἷς ἠτοι-
μασαι.

41 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα,
ἤρξαντο ἀγανακτῆσαι περὶ Ἰα-
κώβου καὶ Ἰωάννου.

42 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλε-
σάμενος αὐτούς, λέγει αὐ-
τοῖς· Οὐδατε ὅτι οἱ δοκῶντες
ἄρχουσι τῶν ἰσθμῶν, κατακυριεύ-
ουσι αὐτῶν· καὶ οἱ μεγάλοι αὐ-
τῶν, κατιξουσιάζουσι αὐτῶν.

43 Οὐχ ἔτι δὲ ἔσται ἐν
ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐστιν θέλη γενέσθαι
μείζων ἐν ὑμῖν, ἔσται διάκονος
ὑμῶν·

44 Καὶ ὅς ἐστιν θέλη ὑμῶν γε-
νέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων
δούλος·

45 Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου οὐκ ἦλθε διακομηθῆ-
ναι, ἀλλὰ διακομῆσαι, καὶ
δεῦξαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρω-
σαι πρὸ πολλῶν.

δὲν ἰξεύρετε, τί ζητεῖτε δει-
σοθε ἵνα πιῖναι τὸ ποτήριον ὁσῶν
ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα
ὁσῶν βαπτίζομαι, ἵνα βαπ-
τισθῆτε;

39 Καὶ ἰκίνοι τοῦ εἶπαν·
δυνάμησοθε. καὶ ὁ Ἰησοῦς τὺς εἶ-
πεν· ἀληθινῶν, τὸ ποτήριον
ὁσῶν ἐγὼ πίνω, θέλετε πίω·
καὶ τὸ βάπτισμα ὁσῶν βαπ-
τίζομαι, θέλετε βαπτισθῆ·

40 Ἀμὴν τὸ ἵνα καθίσητε
ἀπὸ τῆν δεξιῶν καὶ ἀπὸ τῆν
ξερῶν, δὲν εἶναι εἰς τῶν λόγων
μου διὰ τὸ δῶξω, ἀλλὰ
(θέλει δοθῆ) εἰς ἰκίνας διὰ τῶν
ὁποιῶν ἰτοιμάσομαι.

41 Καὶ ὡσαν τὸ ἠκουσαν οἱ
δέκα, ἤρξαναι ἵνα ἀδημονῶσι
διὰ τῶν Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς προσκα-
λεσάσας τῶν, τὺς λέγει· ἰξεύρετε
ὅτι ἰκίνοι ὁσῶν θάρρῶσι πῶς
ἵνα ἀυθεντῶσιν τὰ ἴσθη, ἵνα κα-
τακυριεύουσι· καὶ οἱ μεγατέροις
τῶν ἰξουσιάζουσι αὐτῶν.

43 Ἀλλὰ εἰς ἰσῶς δὲν θέλει
εἶσομαι ἴτζι· ἀλλὰ ὁποι· θέ-
λει ἵνα γίγη μεγαλίτερος ἀπὸ
σῶς, θέλει εἶσομαι ὑπηρετικός σας·

44 Καὶ ὁποι· ἀπὸ σῶς
θέλει ἵνα γίγη πρῶτος, θέλει
εἶσομαι δούλος ὁλωνῶν.

45 Διατί ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που δὲν ἦλθε ἵνα ὑπηρετηθῆ,
ἀλλὰ ἵνα ὑπηρετήσῃ, καὶ ἵνα
δῶξῃ τῆν ψυχὴν τῶν ἰξαγῶ-
ρασμα· ἀπὸ πολλῶν.

46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεριχώ· καὶ ἐκπορευομένου αὐτῷ ἀπὸ Ἱεριχώ, καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ὄχλου ἰκανοῦ, υἱὸς Τιμαίῳ Βαρτίμαι· ὁ τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν.

47 Καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖὸς ἔστιν, ἤρξατο κρᾶζειν, καὶ λέγειν· Ὁ υἱὸς Δαβὶδ, Ἰησοῦ, ἐλέησόν με.

48 Καὶ ἐπιέμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῶν μᾶλλον ἔκραζεν υἱὸς Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

49 Καὶ γὰρ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι· καὶ φωνῆσαι εἰς τοὺς τυφλοὺς, λέγοντις αὐτῷ· Θάρσει, ἔγχεαι φωνῆσαι.

50 Ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἀναγὰς ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

51 Καὶ ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί θέλεις ποιῆσαι σοι; Ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββονί, ἵνα ἀναβλέψω.

52 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ὑπαγε· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. καὶ εὐθέως ἀνέβλεψεν, καὶ ἠκολούθη τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

46 Καὶ ἦλθαν εἰς τὴν Ἱεριχώ· καὶ ἐγγινομένης αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Ἱεριχώ, καὶ οἱ μαθητάδες τε, καὶ ὄχλος ἀκριτὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Τιμαίῳ ὁ Βαρτίμαι· ὁ τυφλὸς ἐκάθητο εἰς τὴν γῆρα καὶ ἐζήτηα.

47 Καὶ ὡσάν ἄκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος· εἶπαι, ἄρχισεν νὰ κρᾶζη, καὶ νὰ λέγη· Ὁ Ἰησοῦ υἱοῦ τοῦ Δαβὶδ, λυπήσασθε με.

48 Καὶ πολλοὶ ἐνὸνιδίζαν καὶ τὸν ἀποπειρασαν, νὰ σιωπήσῃ· ἀμὴ ἐκεῖνος· περισσύτερον ἔκραζεν υἱὸς Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

49 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγάθηκε, καὶ εἶπε νὰ τὸν λαλήσῃν· καὶ λαλήσει τὸν τυφλόν, λέγοντίς τε· ἔχε θάρσει, σῆμα ἀπάνω· κρᾶξέ μοι.

50 Καὶ ἐκεῖνος· ῥίχνωντας τὸ φόβημά τε, ἰσχυρώθη καὶ ἦλθεν εἰς τὸν Ἰησοῦν.

51 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει τε· τί θέλεις νὰ σῶ κάμω; καὶ ὁ τυφλὸς τοῦ εἶπε· διδάσκαλε, νὰ ξαναβλέψω.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε· σύρει ἡ πίστις σου σε ἴσωσι. καὶ παρευθὺς ἀνέβλεψεν, καὶ ἀκολούθη τὸν Ἰησοῦν εἰς τὴν γῆρα.

Κιφ. ια. 11.

ΚΑΙ ὅτι ἐγγιζοσιν εἰς Ἱερουσαλήμ, εἰς Βηθθαγῆ καὶ Βεθαίαν πρὸς τὸ ἕρ· τῶν

ΚΑΙ ὅταν ἰσημωσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, εἰς Βηθθαγῆ καὶ Βηθαίαν εἰς τὸ ἕρ·

ἰλαιῶν, ἀποπέλλει δύο τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ,

2 Καὶ λέγει αὐτοῖς Ὑπά-
γετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατί-
παις ὑμῶν καὶ εὐδίας εἰσπο-
ρεύμενοι εἰς αὐτήν, εὐρήσθητε
πῶλον διδωμένον, ἐφ' ᾧ ὑδὴς
ἀνδράπων κικάνισι· λύσαντες
αὐτοὺς ἀγάγετε.

3 Καὶ ἰάσῃς ὑμῶν εἶπη· Τί
ποιεῖτε τούτου; εἶπατε· Ὅτι ὁ
Κύριος αὐτοῦ χρείας ἔχει· καὶ
εὐδίας αὐτὸν ἀποπελεῖ ἄθε.

4 Ἀπῆλθον δὲ καὶ εὔρον τὸν
πῶλον διδωμένον πρὸς τὴν θύ-
ραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφόδα, καὶ
λύσαντες αὐτόν.

5 Καὶ τινες τῶν ἐκείῃ ἑστηκό-
των ἔλεγον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε
λύοντες τὸν πῶλον;

6 Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς
ἰστούετο ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἀφῆ-
καν αὐτούς.

7 Καὶ ἤγαγον τοὺς πῶλους
πρὸς τοὺς Ἰησοῦς, καὶ ἐπιβαλοὶ
αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ
ἐκάθισαν ἐπ' αὐτῶν.

8 Πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐ-
τῶν ἔρριψαν εἰς τὴν ὁδόν· ἄλ-
λοι δὲ γουβάδας ἔκοψαν ἐκ τῶν
δένδρων, καὶ ἔρριπτον εἰς τὴν
ὁδόν.

9 Καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ
ἐκωλυθέντες ἔκραζον, λέγοντες·

τῶν ἰλαιῶν, ἔσειε δύο ἀπὸ
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

2 Καὶ λέγει αὐτοῖς· ὄψεσθε εἰς τὸ
χωρίον ὅπου εἶναι ἀγνάπτιστος·
καὶ εὐδίας καθὼς ἰμβαίνετε
μέσα εἰς αὐτό, θέλετε εὔρεσθαι
ἕνα πῶλον διδωμένον, εἰς τὸ
ὅποιον κικάνισ ἀνδρῶν· δύο
ἐκάθισαν ἀπάνω καὶ λύσαντες
καὶ φέρετέ μου τόν.

3 Καὶ ἰάσῃς εἶπη κατὰ
διατί τὸ κάμνεται τούτου; ἀπέ-
τινεν ὅτι ὁ αὐδότης τὸ
χρειάζεται· καὶ παρευδὴς θέ-
λει τὸ γίλαει ἰδῶν.

4 Καὶ ἐπῆγαν καὶ εὐρήκαν
τὸν πῶλον ἔξω εἰς τὴν θύραν
διδωμένον εἰς τὸ δίγρατον, καὶ ἔ-
λυσαντες.

5 Καὶ κάποιος ἀπ' ἐκεί-
νων, ὅπου ἐγένησαν ἐκεῖ, τῶν
ἐλεγον· τί κάμνεται καὶ λύετε
τὸν πῶλον;

6 Καὶ ἐκείνοι τῶν εἶπαν κα-
θὼς τῶν ἰσχυροῦν ἐπὶ Ἰησοῦς
καὶ τῶν ἀφῆκαν.

7 Καὶ ἤφισαν τὸν πῶλον
εἰς τὸν Ἰησοῦς, καὶ ἔβαλλαν ἐπὶ
φορέματά τῶν ἀπάνω καὶ
ἐκάθισαν ἀπάνω εἰς αὐτό.

8 Καὶ πολλοὶ ἔρριψαν ἐπὶ
φορέματά τῶν εἰς τὴν γῆν
καὶ ἄλλοι ἔκοψαν κλαδίδια ἀπὸ
τῶν δένδρων, καὶ τὰ ἔρριψαν εἰς
τὴν γῆν.

9 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἐπάγγισαν
ὁμῶς, καὶ ἐκείνοι ὅπου

Ἦσανα, εὐλογημένῳ ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ Ἦσανα ἐν τοῖς ὑψίστοις.

11 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱερσόλυμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος πάντα, ὀφίας ἤδη ἔσθης τῆς ὄρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.

12 Καὶ τῇ ἑπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας, ἐπέιασε.

13 Καὶ ἰδὼν συκῆν μακρόθιν ἔχουσαν φύλλα, ἦλθεν εἰ ἄρα εὐρήσει τι ἐν αὐτῇ· καὶ ἰδὼν ἐκ αὐτῆς, ἔδεν ἔυρον εἰ μὴ φύλλα· ἔ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων.

14 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σῶ εἰς τὸν αἰῶνα ἔδει καρπὸν φάγοι. καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

15 Καὶ ἐρχονται εἰς Ἱερσόλυμα. καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τὰς πωλυντας καὶ ἀγοράζουσας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν, καὶ τὰς καθέδρας

ἀκολουθῶσαν ἔκραζαν, λέγοντες· ὦσανα, εὐλογημένῳ ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ ὦσανα ἐν τοῖς ὑψίστοις.

11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆκε μέσα εἰς τὰ Ἱερσόλυμα, καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ βλέπων ὅλας τρυφῶν, μὴ τὸ γὰρ ἐκπλησίαζε γὰρ βραδείαση, εὐγῆκε καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Βηθανίαν μετὰ μὴ τὸς δώδεκα.

12 Καὶ τῇ ἑπαύριον ὅταν εὐγῆκαν ἀπὸ τῆς Βηθανίας, ἐπέιασε.

13 Καὶ βλέπων ὅλας μίαν συκῆν καὶ ἀπὸ μακρᾶ, ἣ ὅποια εἶχε φύλλα, ἐπῆγεν ἂν τύχη γὰρ εὐρηθήσῃ εἰς αὐτὴν· καὶ ὡσαν ἐπῆγεν εἰς αὐτὴν, δὲν ἦεν ἄλλο παρὰ μοναχᾶ φύλλα· διαβὲ δὲν ἦτον καιρὸς τῶν σύκων.

14 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ λέγει εἰς αὐτὴν. πλείον γὰρ μὴ φάγη κανεὶς καρπὸν ἀπὸ σίτου εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἤκουσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

15 Καὶ ἐπῆγεν εἰς τὰ Ἱερσόλυμα. καὶ ἐμβῆων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, ἄρχισε γὰρ εὐγῆνη ἐκείνης ὅπου ἐπωλύνσαν καὶ ἀγοράζαν μέσα εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ταῖς τραπέζαις τῶν σαραφίδων, καὶ τὰς θρονίας ἰσκιῶν, ὅπου ἐπωλύν-

τῶν πωλύτων τὰς περιεγὰς
κατίγραψα.

16 Καὶ οὐκ ἦφιν ἰσα
τὴς διανογῆς σκεῖθ· διὰ τὴ
ισκῶ.

17 Καὶ ἰδιδασκι, λέγων
πότεως Οὐ γέγραπται· Ὅτι ὁ
οὐκός μου, οὐκ· προσευχῆς
κλαδίσιται πᾶσι τοῖς Ἰθουσι;
ἡμῖς δὲ ἐπικύωσθε αὐτὸν σπῆ-
λασκω ληστῶν.

18 Καὶ ἤκουσαν οἱ γραμ-
ματικῶς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ
ἐζήτησαν πῶς αὐτὸν ἀπολίω-
σιν· ἰφοβῶντο γὰρ αὐτὸν, ὅτι
πᾶς ὁ ὄχλ· ἐξεπλήσισθ ἐπὶ
τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

19 Καὶ ὅτι ὄψι ἐγίνετο,
ἐξεπηρεάσθη ἐξ τῆς πόλεως.

20 Καὶ πρὸ παραπορευό-
μενοι, εἶδον τὴν συκῆν ἐξηραμ-
μένην ἐκ ῥίζων.

21 Καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέ-
τρ·, λέγει αὐτῷ· Ραββί, ἴδε,
ἡ συκῆ ἣν κατηράσθω, ἐξήραν-
ται.

22 Καὶ ἀπεκρίθεις ὁ Ἰησοῦς,
λέγει αὐτοῖς· Ἐχέτε πίστιν Θεῷ·

23 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν,
ὅτι ὅς ἂν εἴπῃ τῷ ἔρει τῷτο·
Ἄρθητι, καὶ βλάθῃσι εἰς τὴν
θάλασσαν· καὶ μὴ διακριθῇ
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ
πιστεύσῃ, ὅτι ἂ λέγει γίνεται·
ἔσται αὐτῷ ὁ ἰαὺ εἴπῃ.

24 Διὰ τῷτο λέγω ὑμῖν,

σας ἰὰ περιεγὰς, ἰὰ ἐγύρισθ
ἂνω κάτω.

16 Καὶ διὲν ἄφιν εὐὰ πινά-
κη κατίγρας ἰσοτικῶς ἀγγλίου
ἀπὸ τῆς μέσης τοῦ ἰερῶ.

17 Καὶ τὴς ἰδιδασκι, λέ-
γοντας· διὲν εἶναι γραμμῆσι
ὅτι τὸ σπῆτικὸν θίλει καλα-
σθῆ σπῆτι τῆς προσευχῆς εἰς
ἄλα ἰὰ ἔθνη; καὶ ἰστικῶς τὸ ἐκά-
ριτι σπῆλασκω ληστῶν.

18 Καὶ ἄκουσαν τοὶ γραμ-
ματικῶς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ ἰ-
γύρεσαν μὲτὶ τρόποσι τὰ τὸ χα-
λάσθω· διατὶ τὸν ἰφοβῶνταν, ὅ-
τι ἂλ· ὁ ὄχλ· ἐξεπλήττω-
ταν εἰς τὴν διδαχῆν αὐτοῦ.

19 Καὶ ἰσῶν ἰβραδίασκω,
εὐγῆκω ἐξ τῆς πόλεως.

20 Καὶ τὸ ταχὺ περιῶνεις
αὐτοῖς ἀπ' ἐκῆ, εἶδασθ τὴν
συκῆν ξηρῶν ἀπὸ ταῖς ῥίζασι·

21 Καὶ ὁ Πέτρ· ἰηουίας
εὐὰ ἀναμνησθῆ, λέγει αὐτῷ· διδάσ-
καλι, ἰὰ, ἡ συκῆ ὅπῃ ἰκατα-
ράσθω, ἐξήράθη.

22 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ τὴς εἰπεν ἰχίτι πίστιν Θεῷ·

23 Διατὶ βίβια σασι λέγω,
ὅτι ὅπῃ· εἰπῆσι εἰς τὸ βυθὸν ἰ-
τῷτο· σκωῶσθ, καὶ ῥίξθ εἰς τὴν
θάλασσαν· καὶ ἰὰ μὴ ἀμφι-
βάλλῃ μῆσα εἰς τὴν καρδίαν,
ἀλλὰ ἰὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἰκῶσθ
ὅπῃ λέγει γίνεται· θίλει τοῦ
γίνοι ὅτι καὶ αἰ εἰπῆ.

24 Διὰ τῷτο σασι λέγω ἔλα-
R 3

πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτιῶσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε· καὶ ἔσται ὑμῖν.

25 Καὶ ὅταν γήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ ἢ ἔχετε κατὰ τινος· ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς ἕρανοῖς ἀφῆ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

26 Εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, ἔδει ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς ἕρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἰερουσόλυμα· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντες αὐτοῦ, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι.

28 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν ἵνα ταῦτα ποιῆς;

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ ἵνα λόγον· καὶ ἀποκριθῆτέ μοι, καὶ ἱρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιοῦ.

30 Τὸ βᾶπτισμα Ἰωάννου ἐξ ἕρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκριθῆτέ μοι.

31 Καὶ ἰλογίζοντο πρὸς ἑαυτὸς, λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, ἐξ ἕρανοῦ, ἱροῦ· Διατί ἔν εὐκ ἰσχυροῦσαί αὐτῷ;

32 Ἀλλ' ἵαν εἴπωμεν· Ἐξ

ὅσα ζητᾷτε προσευχόμενοι, πιστεύετε πῶς τὰ πένετε· καὶ θίλων σᾶς γίνεи.

25 Καὶ ὅταν γήκησθε καὶ προσεύχησθε, συγχωρεῖσθε ἂν ἔχετε τίποτις ἐναντία κανονός· διὰ τὰ σᾶς συγχωρήσῃ καὶ ὁ πατήρ σας ὁ ἐρανοῦ τὰ σφάλματά σας.

26 Ἀμὴ ἵαν ἱοῖς δὲν συχωρᾷτε, ἔ δὲ ὁ πατήρ σας ὁ ἐρανοῦ θίλει συχωρήσει τὰ σφάλματά σας.

27 Καὶ ἱσηγαί πάλιν εἰς τὰ Ἰερουσόλυμα· καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἱεριπῶατι μέσα εἰς τὸ ἱερὸν, ἦλθαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι.

28 Καὶ λέγουν· μὲ ποῖαν ἱξουσίαν τὰ κάμνεις αὐτά; καὶ τίς σε τὴν ἱδωκε ἱτέτην τὴν ἱξουσίαν τὰ κάμνεις αὐτά;

29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπικρίθη, καὶ ἱπῶνις· τὰ σᾶς ἱρωτήσω καὶ ἱγῶ ἱνα λόγον· καὶ ἀπικριθῆτέ μου, καὶ θίλω σᾶς ἱπῶνι μὲ ποῖαν ἱξουσίαν τὰ κάμνω ἱτέτα.

30 Τὸ βᾶπτισμα τοῦ ἱωάννου ἀπὸ τὸν ἕρανοῦ ἦταν, ἢ ἀπὸ τὸς ἀνθρώπων; ἀπικριθῆτέ μου.

31 Καὶ ἱουλογίζονταν μέσαίς, λέγοντες· ἵαν εἱπῶμεν, ἀπὸ τὸν ἕρανοῦ ἦτοι, θίλει εἱπῶνι· διατί λοιπὸν δὲν τὸ ἱπῶνις;

32 Καὶ ἂν εἱπῶμεν· ἀπὸ τᾶς

ἀνθρώπων· ἰφοβῶντο τὸν λαόν· ἀπαλῆς γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι ὄντως προφήτης ἦν.

33 Καὶ ἀποκριθέντες, λέγουσι τῷ Ἰησοῦ· Οὐκ αἰθαμεν, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, λέγει αὐταῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν τοῖς ἔξωσι ταῦτα ποιεῖν.

ἀνθρώπων· ἰφοβῶντας τὸν λαόν· διατι ὅλοι εἶχαν τὸν Ἰωάννην, ὅτι ἦτον βέβαια προφήτης.

33 Καὶ ἀπεκρίθησαν, καὶ λέγουσι εἰς τὸν Ἰησοῦν· διὲν ἰξυύρομαι. καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ λέγει· ἔσθι δὲ ἐγὼ σᾶς λέγω μὴ ποιεῖν ἔξωσι κάμνω ἰτύτα.

Κεφ. β. 12.

ΚΑὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν· Ἀμπέλων ἀφύττεισιν ἄνθρωποι, καὶ περιδύκει φραγμόν, καὶ ἀρξεν ὑπολήπει, καὶ ἐκοδόμησι πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργῶν· καὶ ἀπέδημησι.

2 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὴν γεωργῶν τῶ καιρῷ δῦλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρπῷ τοῦ ἀμπέλων.

3 Οἱ δὲ, λαβόντες αὐτὸν, ἔδειξαν, καὶ ἀπέστειλαν κενόν.

4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἄλλον δῦλον κακίον λιθοβολήσαντες ἐκφαλαίωσαν, καὶ ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον.

5 Καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέστειλε κακίον ἀπέκτειναν· καὶ πολλὰς ἄλλας, τὴν μὲν ἀέροισι, τὴν δὲ ἀποκτείνοντες.

6 Ἔτι ἔν ἵνα υἱὸν ἔχων ἀγαπητόν αὐτοῦ, ἀπέστειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτὸν ἰσχαίον, λί-

ΚΑὶ ἀρχισι μὴ παραβολαῖς ἰὰ τὴν λέγειν· ἵνας ἀνθρώπων ἰφύττεισιν ἀμπέλι, καὶ τὸ ἐτρέφωσι, καὶ ἰσκαψεν εἰς αὐτὸ πατητήρι, καὶ ἰκλῖσι πύργον, καὶ τὸ ἰδωσι τιμησιάρικον εἰς τὴν γεωργῶν, καὶ ἰμίσησι.

2 Καὶ εἰς τὸν καιρὸν (τοῦ καρπῷ) ἰστειλι ἵνα δῦλον, ἰὰ παρὴ τὸν καρπὸν τοῦ ἀμπελῶν ἀπὸ τὴν γεωργῶν.

3 Καὶ οἱ γεωργοὶ, πιάνοντες τὸν ἰδωσαν, καὶ τὸν ἰστειλαν ἰύκαιρον.

4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλε ἄλλοι δῦλον εἰς αὐτὴς· καὶ ἰκείνον λιθοβολήσῖερον τὸν ἰπλήγωσαν εἰς τὸ κεφάλι, καὶ τὴν ἀπέστειλαν ἀτιμασμένον.

5 Καὶ πάλιν ἀπέστειλε ἄλλοι καὶ ἰκείνον τὸν ἰσκότωσαν· καὶ ἄλλας πολλὰς (ἰστειλι), καὶ ἰκείνοι ἄλλας ἰδειραν, καὶ ἄλλας ἰσκότωσαν.

6 Ἀκόμι λοιπὸν ἰχυνῖας ἰνα υἱόν ἰγαπημέτον, καὶ αὐτὸν ἰστειρα τὸν ἀπέστειλεν εἰς αὐ-

γνω· Ὅτι ἰσραηλιῶται τὸν υἱὸν μου.

7 Ἐκεῖνος δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτὸν· Ὅτε ὑτός ἐστιν ὁ κληροδόμῳ· διὸτε, ἀποκτείνομεν αὐτὸν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία.

8 Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἀπέκτειναν, καὶ ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνῳ.

9 Τί ἔν ποιήσει ὁ κύριῳ τοῦ ἀμπελῶνῳ; Ἐλεύσειαι καὶ ἀπολίσει τὸς γεωργὸς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.

10 Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε; Δίδου ὃν ἀπειδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῶντες, ὅτε ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·

11 Παρὰ Κύριον ἔγενετο αὐτῆ· καὶ ἔτι θαυμαστὸν ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

12 Καὶ ἐζήτην αὐτὸς κρατῆσαι· καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· ἔγνωσαν γὰρ ὅτε πρὸς αὐτὸς τὴν παραβολὴν εἶπε· καὶ ἀφέντις αὐτὸν ἀπῆλθον.

13 Καὶ ἀπογίλλωσι πρὸς αὐτὸν τινὰς τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἡρωδιανῶν, ἵνα αὐτὸν ἀγριύσωσι λόγῳ.

14 Οἱ δὲ ἰδόντες λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ ἡ μέλει σοι πρὸς ἕδαιός· ἡ γὰρ βλάβητις εἰς

τὸς, λόγους· ὅτι θέλωσιν ἰσραηλῆ τὸν υἱόν μου.

7 Ἀμὴν ἐκεῖνοι οἱ γεωργοὶ εἶπαν ἀνάμεισάτους· ὅτι ἐτότε εἶπαι ὁ κληροδόμῳ· ἰλάτι, καὶ τὸν σκοτώσωμεν, καὶ ἡ κληρονομία θέλει εἶσθαι ἰδική μας.

8 Καὶ πικαιοντίστοι, τοῖς ἐσκύτωσαν, καὶ τὸν ἔρριξαν ἔξω ἀπὸ τοῦ ἀμπελίου.

9 Τί θέλει κάμει λοιπὸν ὁ αὐτίτης τοῦ ἀμπελῶνῳ; θέλει ἔλθῃ καὶ θέλει χαλάσει τὸς γεωργὸς, καὶ θέλει δώσει τὸ ἀμπέλι εἰς ἄλλους.

10 Οὐ δὲ ἐτότε τὴν γραφὴν δὲν τὴν ἀνεγνώσει; ὅτι τὴν πέτραν ὀπῆ ἱκαταφρόνησαι οἱ κλησάτις, αὐτῆ ἔγενετο εἰς τὸ κεφάλι τῆς γωνίας·

11 Ἀπὸ τὸν Κύριον ἔγενετο ἐτότε· καὶ εἶπαι θαυμαστὸν εἰς τὰ μάτια μας.

12 Καὶ ἐζητῶσαν καὶ τὸν σκῆμασιν· ἀμὴ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· διατὶ ἐγνώρισαν ὅτι διὰ λόγους εἶπε τὴν παραβολὴν· καὶ ἀφροντίστον ἰδιάβησαν.

13 Καὶ πῆμπεσιν εἰς αὐτὸν τινὰς ἀπὸ τὸς Φαρισαίων καὶ τὸς Ἡρωδιανῶν, διὰ καὶ τὸν παγιδίψην εἰς κανίνα λόγῳ.

14 Καὶ ἐκεῖνοι ἐροῦσιν καὶ πᾶσι τοῦ εἶπαι· διδάσκαλε, ἔξεύρομεν ὅτι εἶσαι ἀληθινός, καὶ δὲν σὺ μέλει διὰ κανίνα· διατὶ δὲν

πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις· Ἐξίς κῆρσον Καίσαρι δύναι, ἢ ὐ; δῶμιεν, ἢ μὴ δῶμιεν;

15 Ὁ δὲ, εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπερίστω, εἶπεν αὐτοῖς· Τί με πιεράζετε; φέρετέ μοι δηνάριον, ἵνα ἴδω·

16 Οἱ δὲ ἤνεγκαν. καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἢ εἰκὼν αὐτῆ καὶ ἡ ἐπιγραφή; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Καίσαρος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος, Καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ. καὶ ἰθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ.

18 Καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτὸν, οἵτινες λέγουσιν ἀνάγκασιν μὴ εἶναι· καὶ ἐπερώτησαν αὐτὸν, λέγοντες·

19 Διδάσκαλε· Μωϋσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ὅτι ἴαν τις ἀδελφὸς ἀποθάῃ, καὶ καταλίπῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ ἀφῆ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐξαγαγῆσθῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

20 Ἐπτά ὄν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβεν γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκε σπέρμα.

21 Καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν

ἀποβλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἀληθινᾶ τὴν γράτα τοῦ Θεοῦ διδάσκεις· πρέπει νὰ δώσωμιεν δόσιμοι εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ ὄχι; να δώσωμιεν, ἢ νὰ μὴν δώσωμιεν;

15 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐροῖτας καὶ νὰ γνωρίσῃ τὴν ὑπόκρισιν τῆς, τῆς εἶπε· τί με πιεράζετε; φέρετέμην ἵνα δηνᾶρι, νὰ εἰδῶ.

16 Καὶ ἐκείνοι τοῦ ἔφεραν. καὶ λέγοντες· τίνος εἶναι ἐπιγραφὴ ἢ εἰκόνα καὶ ἡ ἀπανωγραφὴ; καὶ ἐκείνοι τοῦ εἰπαν· τῷ Καίσαρος.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰπίπας· ἀπόδοτε ἐκεῖνα βεπῶ εἶναι τοῦ Καίσαρος, εἰς τὸν Καίσαρα· καὶ ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν Θεόν. καὶ ἰθαύμασαν εἰς αὐτό.

18 Καὶ ἤλθασιν καὶ σαδδουκαῖοι εἰς αὐτὸν, οἱ ὁποῖοι λέγουσιν πῶς δὲν εἶναι ἀνάγκασιν· καὶ ἐρώτησάν τον, λέγοντες·

19 Διδάσκαλε· ὁ Μωϋσῆς ἔγραψεν εἰς τὸν νόμον, ἵαν ἀποθάῃ καποιὸς ἀδελφός, καὶ ἀφήσῃ γυναῖκα, καὶ παιδι νὰ μὴν ἀφήσῃ, νὰ πάρῃ ὁ ἀδελφός τὴν γυναῖκάτην, νὰ ἐξαγαγῆσθῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόςτην.

20 Ἐπὶ ἀδελφοὶ ἦταν· καὶ ὁ πρῶτος ἐπῆρεν γυναῖκα, καὶ ἐροῖτας νὰ ἀποθάῃ δὲν ἀφῆκε σπέρμα.

21 Καὶ ἐπῆρέτην ὁ δεύτερος

αίτην, καὶ ἀπίθαι, καὶ ἔδιδε αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως.

22 Καὶ ἔλαβον αὐτὴν οἱ ἰσραῖλ, καὶ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα· ἰσχύατη πάντων ἀπίθαι καὶ ἡ γυνή.

23 Ἐν τῇ ἡν ἀναγάσσει, ὅταν ἐκτασῶσι, τίς αὐτῶν ἴσται γυνή; ὁ γὰρ ἰσχύατη ἰσχύον αὐτὴν γυναῖκα.

24 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ διὰ τῆτο πλατῆσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ;

25 Ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, ἔτι γαμήσων, ἔτι γαμήσονται· ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς ἕρανοῖς.

26 Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν, ἔτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βιβλίῳ Μωσέως, ἐπὶ τῆς βάτου ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός, λέγων· Ἐγὼ ὁ Θεός Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεός Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεός Ἰακώβ;

27 Οὐκ ἔστιν ὁ Θεός νεκρῶν, ἀλλὰ Θεός ζώντων· ὑμεῖς ἡν πολὺ πλατῆσθε.

28 Καὶ προσελθὼν εἰς τῶν γραμματέων, ἀκύσας αὐτῶν συζητήτων, εἰδὼς ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἰπικρώταται.

ρος, καὶ ἀπίθαι, καὶ ἔδιδε αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα· ὁμοίως καὶ ὁ τρίτος.

22 Καὶ ἰπικρώταται καὶ οἱ ἰσραῖλ, καὶ δὲν ἀφῆκαν σπέρμα· ἕτερα ἀπὸ ὅλης ἀπίθαι καὶ ἡ γυναῖκα.

23 Εἰς τὴν ἀνάστασιν λοιπὸν, ὅταν ἀνασταθῶσι, τίς ἀπ' αὐτῶν ἴσται ἰσχύον ἡ γυναῖκα; διατὶ καὶ οἱ ἰσραῖλ τὴν ἰσχύον γυναῖκα.

24 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰπέηεν· δὲν εἰσθε πλατῆμοι διὰ τῆτο, μὲ τὸ νὰ μὴ γνωρίζετε τὰς γραφὰς, μὴ δὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ;

25 Διατὶ ὅταν ἀνασταθῶσιν ἐκ νεκρῶν, ἔτι ὑπανδρεύονται, ἔτι ὑπανδρεύονται· ἀλλὰ εἰσται ὡσάν ἄγγελοι ὅπῃ εἰσται εἰς τὸν ἕρατόν.

26 Καὶ διὰ τὰς νεκρῶν, ὅτι ἀναστῶσιν, δὲν ἰδιαβάσονται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Μωσέως, ὅπῃ τοῦ εἶπεν ὁ Θεός εἰς τὴν βάτον· ἐγὼ εἰμαι ὁ Θεός Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεός Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεός Ἰακώβ;

27 Ὁ Θεός δὲν εἰσται Θεός νεκρῶν, ἀλλὰ Θεός ζώντων· ἰστίς λοιπὸν πλατῆσθε.

28 Καὶ ἔρονας νὰ ἰλδη εἰσται ἀπὸ τῶν γραμματέων, καὶ ἀκύντας αὐτῶν ὅπῃ ἰδιαλέγεται, ἰξέρωντας ὅτι καλῶ τῶν ἀπεκρίθη, τὸν ἰρώταται.

αὐτὸν Ποία ἔστι φρόνη πασῶν
 ἰσχυρῶν ;

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη
 αὐτῷ· Ὅτι φρόνη πασῶν
 τῶν ἰσχυρῶν Ἄπει Ἰσραὴλ,
 Κύριος, ὁ Θεὸς ἡμῶν, Κύρι-
 ος εἰς ἔσθ.

30 Καὶ ἀγαπήσεις Κύριον
 τὸ Θεὸν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδί-
 ας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
 σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου,
 καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου.
 αὕτη φρόνη ἰσχυρῶν.

31 Καὶ δευτέρα ὁμοίως, ἀ-
 τῆ Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου
 ὡς σεαυτὸν. μείζων τούτων ἄλλη
 ἰσχυρῶν οὐκ ἔστι.

32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμ-
 ματεὺς καλῶς, διδάσκαλε,
 ἐπ' ἀληθείας εἶπας, ὅτι εἰς ἔ-
 σθ Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστι ἄλλος
 πλὴν αὐτοῦ·

33 Καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν
 ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἐξ ὅ-
 λης τῆς συνέσεως, καὶ ἐξ ὅλης
 τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς
 ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν
 πλησίον ὡς σεαυτὸν, πλεονέ-
 ῃ ἐστι πάντων τῶν ὀλοκαυτωμά-
 των καὶ τῶν θυσιῶν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐ-
 τὸν ὅτι νοσηρῶς ἀπεκρίθη,
 εἶπεν αὐτῷ· Οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ
 τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. καὶ

ποῖα ἰσχυρῶν εἶναι φρόνη ἀ-
 πὸ ὕλων ;

29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπε-
 κρίθη· Ἐτι φρόνη ἀπὸ ὕλων
 ταῖς ἰσχυρῶν εἶναι ἀπει Ἰσρα-
 ῆλ, αὐτίστης, ὁ Θεὸς μας, αὐ-
 τίστης ἵνας εἶναι.

30 Καὶ γὰρ ἀγαπήσεις τὸν αὐ-
 τίστην τὸν Θεόν σου μὴ ὅλην τὴν
 καρδίαν σου, καὶ μὴ ὅλην τὴν
 ψυχὴν σου, καὶ μὴ ὅλην τὴν
 τὴν διάνοιαν, καὶ μὴ ὅλην τὴν
 δύναμίν σου. ἐτίστη εἶναι φρόνη
 ἰσχυρῶν.

31 Καὶ δευτέρα ὁμοίως μὴ
 ἐκείνη, εἶναι ἐτίστη γὰρ ἀγα-
 πήσεις τὸν γείτονά σου ὡς σεαυ-
 τὸν λόγου σου. μεγαλίτησιν ἀπὸ
 τούταις ἄλλη ἰσχυρῶν δὲν εἶναι.

32 Καὶ λέγειν ὁ γραμμα-
 τεὺς διδάσκαλε, καλῶ εἶπες
 ἐπ' ἀληθείας, ὅτι ἵνας εἶναι ὁ
 Θεὸς, καὶ ἄλλος δὲν εἶναι ἕξω
 ἀπ' αὐτοῦ·

33 Καὶ γὰρ τὸν ἀγαπᾶ τινὲς
 μὴ ὅλην τὴν καρδίαν, καὶ
 μὴ ὅλην τὴν σύνεσιν, καὶ μὴ
 ὅλην τὴν ψυχὴν, καὶ μὴ
 ὅλην τὴν δύναμιν, καὶ γὰρ
 ἀγαπᾶ καὶ τὸν γείτονά σου ὡς σεαυ-
 τὸν τοῦ λόγου σου, καὶ εἶναι περισ-
 σότερον ἐτίστη ἀπὸ ὅλων γὰρ ὀλο-
 καυτωμάτων καὶ ταῖς θυσίαις.

34 Καὶ ὡς ἂν ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς,
 ὅτι φρόνημα τοῦ ἀπεκρίθη, λέ-
 γειν δὲν εἶσαι μακρὰ ἀπὸ τῆς
 βασιλείας τοῦ Θεοῦ. καὶ κα-

ἑδεις ἐκίτι ἰτόλμα αὐτὸν ἐπι-
ρωτῆσαι.

35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
ἔλεγε, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ·
Πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς,
ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς ἐστὶ Δαβὶδ;

36 Αὐτὸς γὰρ Δαβὶδ εἶπεν
ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ· Εἶ-
πεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου·
Κάθε ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν
θῶ τὴν ἰσχυρὴν σου ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν σου.

37 Αὐτὸς ἔν Δαβὶδ λέγει
αὐτὸν κύριον· καὶ πόθεν υἱὸς
αὐτοῦ ἐστὶ; καὶ ὁ πολὺς ὄχλος
ἤκουεν αὐτοῦ ἠδέως.

38 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν
τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· Βλέπετε ἀπὸ
τῶν γραμματέων, τῶν θειόν-
των ἐν σοδαῖς περιπατεῖν, καὶ
ἀσπασμὸς ἐν λαῖς ἀγοραῖς,

39 Καὶ πρωτοκαθεδρίας
ἐν λαῖς συναγωγαῖς, καὶ πρω-
τοκλισίας ἐν τοῖς δειπτοῖς.

40 Οἱ κατισθιότες τὰς οἰ-
κίας τῶν χρηρῶν, καὶ προφάσει
μακρὰ προσευχόμενοι· ἔτσι
ληφονται περισσότερον κρίμα.

41 Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς
κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου, ἐ-
θεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει
χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον.
καὶ πολλοὶ πλῆθιοι ἔβαλλον
πολλά.

μὲς πλίον διὲ ἀποκότῃσι τὰ
τὸν ἐρωτήση.

35 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς
καὶ ἔλεγε, διδάσκωντας μῖσαι
εἰς τὸ ἱερόν· πῶς λέγουσιν οἱ
γραμματεῖς, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι
υἱὸς τοῦ Δαβὶδ;

36 Διατὶ αὐτὸς ὁ Δαβὶδ
μὲ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον λέγει·
εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Κύριόν-
μου· κάθε ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν
ἐνὰ βάλλω τὴν ἰσχυρὴν σου ὑπο-
πόδιον τῶν ποδῶν σου.

37 Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Δαβὶδ
τὸν λέγει Κύριον· καὶ ἀπὸ πῶ
εἶναι υἱός τε; καὶ τὸ πολὺ πλῆ-
θος τοῦ ἄκουε μὲτὰ χαρᾶς.

38 Καὶ τὸς ἔλεγεν εἰς τὴν
διδαχὴν· ἔχουσιν ἕνισσας ἀπὸ
τὸς γραμματεῖς, ὅπως θέλουν
ἐνὰ περιπατεῖν σολισμῖνοι, καὶ ἐνὰ
τὸς χαιρεῖν εἰς τὸς φόρους.

39 Καὶ ἀγαπῶν ταῖς πρω-
τοκαθεδρίαις εἰς τὰ συναγω-
για, καὶ ἐνὰ προκαθίσθαι εἰς
τὰ δεῖπνα.

40 Οἱ ὅποιοι κατατρέγου-
σι τὰ σπήλια τῶν χρηρῶν, καὶ
ἀφορμὴ πῶς κάμνωσι μεγάλας
προσευχαῖς· ἐτῆτοι θέλωσι
πᾶσι περισσότερον κρίμα.

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς καθίσθαις
ἀγνάθια εἰς τὸ γαζοφυλάκιον,
ἔβλεπε πῶς ὁ ὄχλος βάλλουσι
χαλκὸν εἰς τὸ κλίον τῆς ἱερα-
μοσύτης. καὶ πολλοὶ πλῆθιοι
ἔβαλλον πολλά.

42 Καὶ ἰδῶσα μία χῆρα πτωχὴ ἔβαλε λωπτὰ δύο, ὅ ἐστι κοδράντας.

43 Καὶ προσκαλεσάμενοι τὲς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς Ἄμην λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χῆρα αὕτη ἢ πτωχὴ πλείον πᾶσι βέβηκε τῶν βαλόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον.

44 Πάντες γὰρ ἐκ τοῦ πτωχιστοῦ αὐτοῖς ἔβαλον· αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑπερήσιως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

42 Καὶ ἴδθη καὶ μία χῆρα πτωχὴ καὶ ἔβαλε δύο φόλαις, ἣ ὅποιας εἶναι τὸ τέταρτον τοῦ ἄσπρου.

43 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπροσκάλεσεν τὰς μαθητάς, καὶ λέγει ἰσ' βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἡ χῆρα ἐστὴ ἢ πτωχὴ ἔβαλε περισσότεροι ἀπὸ ὅλης ἐκείνης ὅπῃ ἔβαλλαν εἰς τὸ κοτύιον.

44 Διατὶ ἐκεῖνοι ὅλοι ἔβαλλαν ἀπ' ἐκεῖνο ὅπῃ τὸς ἐπιρίσσειν· ἀλλ' αὕτη ἀπ' ἐκρίνο ὅπῃ εἶχε χρεῖαν, ὅλα ὅσα καὶ ἂν εἶχεν τὰ ἔβαλλεν, ὅλον τὸν βίον.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑΙ ἔκπερνομένη αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱερῦ, λέγει αὐτῇ εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· Διδάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομίαι.

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκριθεὶς, εἶπεν αὐτῇ· Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομίας; ἢ μὴ ἀφειθῆ λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς ἢ μὴ καταλυθῆ.

3 Καὶ καθυμῶν αὐτοῦ εἰς τὸ ἔξω τῶν ἱλαίων κατέναντι τοῦ ἱερῦ, ἠπερώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας·

4 Εἰπὶ ἡμῖν ποῦ ταῦτα ἴσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μιλ-

ΚΑΙ ἐγγίνωθας ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ὁ Ἰησοῦς, τοῦ λέγει εἶναι ἀπὸ τῶν μαθητῶν διδάσκαλε, γιὰ ἰδίς τι λογιῆς πέτρας, καὶ τι λογιῆς οἰκοδομῆμαίαι.

2 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει· Βλέπεις ἐστῆταις ταῖς μεγάλαις οἰκοδομαῖς; δὲν δίδει ἀπομείνει πέτρα ἀπάνω εἰς τὴν πέτραν, ὅπῃ γὰ μὴν χαλασθῆ.

3 Καὶ καθυμῶν αὐτὸς εἰς τὸ ἔξω τῶν ἱλαίων ἀγῶνθαι τοῦ ἱερῦ, τὸν ἐρωτῶσαν κατὰ μόνας ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας·

4 Διδάσκαλε, εἰπίμας ποῦ τι δίδωι γίνε ἐστῆται, καὶ τί εἶ-

λη πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι ;

5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς αὐτοῖς, ἤρξατο λέγειν· Βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ·

6 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ὅτι ἐγὼ εἰμι· καὶ πολλὰς πλανήσουσι.

7 Ὅταν δὲ ἀκούσῃτε πολέμου καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ δροῖσθε· δεῖ γὰρ γινέσθαι· ἀλλ' ἔκτω τὸ τέλος·

8 Ἐγερθήσονται γὰρ ἔθνη· ἐπὶ ἔθνη, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσομαι σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ ἔσομαι λιμοὶ καὶ ταραχαί·

9 Ἀρχαὶ ὠδίνουσι ταῦτα· Βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτὰς· παραδώσει γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ εἰς συναγωγάς· δαρήσθε, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων γαθήσθε· ἵνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς·

10 Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον·

11 Ὁ αὖτε ἀνάγκη ὑμᾶς παραδίδοις, μὴ περιμύθετε τι λαλήσετε, μηδὲ μελετᾶτε· ἀλλ' ὅταν δοθῇ ὑ-

μῖν τὸ σημάδι ὅταν μέλλουσιν ἐτεῖτα ὅλα τὰ τελειωθῆναι ;

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔχοντας τὰς ἀποκριθῆ, ἄρχεισι τὰς λέγει· ἔχετε τὸν εὐνοῦσας τὰ μὴν σᾶς πλανήσῃ κανίνας·

6 Διατὶ πολλοὶ θείουσιν ἔλθῃ εἰς τὸ ὄνομά μου, τὰ λέγουσ· ὅτι ἐγὼ εἰμαι ὁ Χριστός· καὶ θείουσι πλανήσουσι πολλὰς·

7 Καὶ ὅταν ἀκούσῃτε πολέμου καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴν συγχισθῆτε· διατὶ κάμψει χρεία τὰ γενῆσιν ἐτεῖτα· ἀμὲν ἀκόμι δὲν εἶναι τὸ τέλος·

8 Διατὶ θείουσι σηκωθῆ ἔθνη· ἀπάνω εἰς ἄλλο ἔθνη, καὶ βασιλεία ἀπάνω εἰς ἄλλου βασιλείαν· καὶ θείουσι γίνουσι σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ θείουσι γίνουσι πείνας καὶ σύγχισις·

9 Ἐτεῖτα εἶναι ἀρχαῖς τῶν πόων· καὶ φολάγῃσι ἰοῖσι τοῦ λόγουσας· διατὶ θείουσι σᾶς παραδώσει εἰς τὰ συνέδρια, καὶ εἰς ταῖς συναγωγαῖς θείουσι δαρήσθῃ· καὶ θείουσι γαθῆ ὁμωροσᾶ εἰς αὐθουτάδες καὶ βασιλεῖς διὰ λόγουμ, εἰς μαρτυρίαν ἐναντίουσις·

10 Καὶ ἀνάγκη εἶναι τὰ κηρυχθῆ πρῶτον τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλα τὰ ἔθνη·

11 Καὶ ὅταν σᾶς ὑπάγουσι τὰ σᾶς παραδώσουσι, τὰ μὴν μερμιᾶτε προῖτερα ἴε τὰ εἰσηῖτε, μὴ δὲ μελετᾶτε· ἀλλὰ ἐκείνο ὁπῶ

μὴ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, τὺτο λα-
λεῖτε· ἢ γὰρ εἴτε ὑμεῖς οἱ λα-
λῶντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅ-
γιον.

12 Παραδώσει δι' ἀδελφῶς
ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πα-
τὴρ τέκνον· καὶ ἰκανασήσουται
εἶνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώ-
σουσιν αὐτούς.

13 Καὶ ἴσουςθε μισούμετοι
ἐκὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου·
ὃ δὲ ἰσομιμῆσαι εἰς τέλος,
ὅτι σωθήσεται.

14 Ὅταν δὲ ἴδῃτε τὸ βδέλο-
γμα τῆς ἰσημῆστως τὸ ῥηθὲν
ἐκὸ Δανιὴλ τῷ προφῆτῃ,
ἐξῆς ὅπου ἂ δι, (ὃ ἀναγνωσ-
κων κείτῃ) τότε οἱ ἐν τῇ Ἰε-
ρδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη·

15 Ὅ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματός,
μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν,
μηδὲ εἰσελθῆτω αἶραι τι ἐκ τῆς
οἰκίας αὐτοῦ.

16 Καὶ ὃ εἰς τὸν ἀγρὸν ᾧ,
μὴ ἐπιστρέψατω εἰς τὰ ὀπίσω,
αἶραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ.

17 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ
ἐχέουσας καὶ λαῖς θηλαζούσας
ἐν ἐκείνῃς ταῖς ἡμέραις.

18 Προσυχέσθε δὲ ἵνα μὴ

σαῖς δοθῆ ἐκείνη τὴν ἡμέραν, τὺτο
λαλεῖτε· διὰ δὲ θύλει εἶσθαι
ἴσους ὅπου λαλεῖτε, ἀλλὰ τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον.

12 Καὶ θύλει παραδώσει ἀ-
δελφὸς τὸν ἀδελφὸν εἰς τὸν θά-
νατον, καὶ ὁ πατήρας τὸ παιδί-
τον· καὶ τὰ παιδιά θύλει ση-
κωθῆ ἀπάνω εἰς τὰς γονεῖς τας,
καὶ θύλων τὰς θανατώσει.

13 Καὶ θύλετε εἶσθαι μι-
σημίνοι ἀπὸ ὅλων διὰ τὸ ὄνομά
μου· ἀμὴ ὅπου ἰσομιμῆσαι ἴ-
ως τὸ τέλος, ἐκείνθ θύλων
σωθῆ.

14 Καὶ ὅταν εἰδῆτε τὸ σύγ-
χημα τῆς ἰσημῆστως ἐκείνο ὅπου
εἶπεν ὁ Δανιὴλ ὁ προφῆτης, τὰ
εἶκη ἐκεί ὅπου δὲν κρέσκει, (ἐκεί-
νθ ὅπου τὸ διαβάσει ἄς
γροικᾶ) τότε ἐκείνοι, ὅπου εἶναι
εἰς τὴν Ἰερδαίαν, ἄς φεύγωσιν
εἰς τὰ βουά·

15 Καὶ ἐκείνθ, ὅπου εἶναι
ἀπάνω εἰς τὸ δῶμα, ἄς μὴν
κατέβῃ εἰς τὸ σπῆτι, μὴ δὲ τὰ
ἔμβη μέσα τὰ κάρη τίποτες
ἀπὸ τὸ σπῆτίτῃ.

16 Καὶ ἐκείνθ ὅπου εἶναι
εἰς τὸ χωράφι, ἄς μὴν γυρίσῃ
ὀπίσω τὰ κάρη τὸ φέρεμά τῃ.

17 Καὶ ἀπλόμοτοι εἰς ταῖς
ἐγγαστρομέταις, καὶ ἐκείναις
ὅπου βυζάνοιαι ἐκείναις λαῖς
ἡμέραις.

18 Καὶ παρακαλεῖτε τὰ
S 2

γίνηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶ-
ν.

19 Ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι
ἐκείναι θλίψις, οἷα ἔγένετο
τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἧς
ἔκτισεν ὁ Θεός, ἕως τῶ νῦν,
καὶ ἔ μὴ γίνηται.

20 Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκο-
λόβωσι τὰς ἡμέρας, οὐκ αἶν
ἔσώθη πᾶσα σὰρξ· ἀλλὰ διὰ
τῆς ἐκλεκτῆς ἕς ἐξελέξατο,
ἐκολόβωσι τὰς ἡμέρας.

21 Καὶ τότε ἴαν ἴς ὑμῶν
εἶπῃ· Ἰδὲ, ἴδου ὁ Χριστός· ἢ
Ἰδὲ ἐκεῖ μὴ πιστεύσῃτε.

22 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευ-
δόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται·
καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ τέρα-
τα, πρὸς τὸ ἀποσθλαῆναι, εἰ
δυνατὸν, καὶ τῆς ἐκλεκτῆς.

23 Ὑμῖς δὲ βλέπετε· Ἰδὲ,
προεῖρηκα ὑμῖν πάντα.

24 Ἀλλ' εἰ ἐκείναις ταῖς ἡ-
μέραις, μετὰ τὴν θλίψιν ἐκεί-
νη, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται,
καὶ ἡ σελήνη ἔ δώσει τὸ φθγ-
γῶ αὐτῆς·

25 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ ἕρα-
νῶ ἔσονται ἐκπίπτοντες, καὶ αἱ
δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς ἕρανοῖς
παλευθήσονται.

26 Καὶ τότε ὄψονται τὸν

μὴν γίνῃ τὸ Φευγατίωσας εἰς
τὴν ἕραν τοῦ χειμῶν.

19 Διατὶ θλίψις ἔχει γὰ
γίνῃ ἐκείναις ταῖς ἡμέραις,
ὅπῃ τέτοια δὲν ἔγινε ἀπὸ τὴν
ἀρχῆν τῆς κτίσεως, τὴν ὁποίαν
ἔκτισεν ὁ Θεός, ἕως τῶρα, καὶ
μηδὲ γὰ γίνη.

20 Καὶ ἴαν ὁ Κύριος δὲν
ὀλιγόσωσι ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις, δὲν ἤθελε σωθῆ καμία
σάρκα· ἀλλὰ διὰ τῆς δια-
λεγμένης, τῆς ὁποῖας ἐδιάλειξε,
ἐκόντιψι ταῖς ἡμέραις.

21 Καὶ τότε ἴαν σᾶς εἶπῃ
καίνιας· γὰ, ἰδὼ εἶναι ὁ
Χριστός· ἢ γὰ ἐκεῖ (εἶναι) μὴ
τὸν πιστεύσῃτε.

22 Διατὶ θέλωσι σηκωθῆ
ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆ-
ται· καὶ θέλωσι κάμει σημεῖα
καὶ τέρατα, εἰς τὸ γὰ πλανῆναι,
καὶ γὰ σύρειν (αἶν ἦτοι δυνατὸν)
καὶ τῆς διαλεγμένης.

23 Ἀμὴν ἰσοῖς ἔχετε τὸν
νῦν σας· ὅτι γὰ ὅπῃ σᾶς τὰ
εἶπα προεῖρηκα ὅλα.

24 Καὶ εἰς ἐκείναις ταῖς ἡ-
μέραις, ἕστερα ἀπὸ τὴν θλίψιν
ἐκείνη, ὁ ἥλιος ἔθει σκοτο-
πάσει, καὶ τὸ φεγγάρι δὲν
θέλει δώσει τὸ φῶς τῶ

25 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ ἕρα-
νῶ θέλωσι πίσει, καὶ αἱ δυνά-
μεις ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν ἕρανον
θέλωσι μετακινήθῃ.

26 Καὶ τότε θέλωσι εἰδῆ τὸν

οἶον τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενοι ἐν
νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολ-
λῆς καὶ δόξης.

27 Καὶ τότε ἀπογαλιῖ τὸς
ἄγγελος αὐτῶ, καὶ ἰπυσινάξει
τὸς ἐλεκτὸς αὐτῶ ἐκ τῆς τρι-
σάρου ἀίματος, ἀπ' ἀκρου γῆς
ἕως ἀκρου ἡρανοῦ.

28 Ἀπο δὲ τῆς συκῆς μά-
θῃτι τὴν παραβολήν· ὅταν αὐ-
τῆς ἔδη ὁ κλάδος ἀπαλὸς γίνη-
ται, καὶ ἰκφῆν τὰ φύλλα, γι-
νώσκετε ὅτι ἔγγυς τὸ θέρος ἐστίν·

29 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν
ταῦτα ἴδῃτε γινόμενα, γινώ-
σκετε ὅτι ἔγγυς ἐστὶν ἐπὶ
θήραις.

30 Ἀρὼν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔ-
μὴ παρέλθῃ ἢ γινῆα αὕτη,
μέχρις ἢ πάσι ταῦτα γίνηται.

31 Ὁ ἕρανος καὶ ἡ γῆ
παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μὴ
ἔμὴ παρέλθωσι.

32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐπί-
σης καὶ τῆς ἕρας ἕδις οἶδτε,
ἕδι οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν ἡρανοῦ, ἕδι
ὁ υἱὸς, εἰ μὴ ὁ πατήρ.

33 Βλέπῃτε, ἀγροποιεῖτε
καὶ προσύχουθε· οὐκ οἴδατε
γὰρ πότε ὁ καιρὸς ἐστίν.

34 Ὡς ἄνθρωπος ἀπόδη-
μος ἀφίς τὴν οἰκίαν αὐτῶ,
καὶ δὲς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν
ἐξουσίαν, καὶ ἐπάτη τὸ ἔργον

οἶον τοῦ ἀνθρώπου ἐρχίται
εἰς σύννεφα μὴ πολλὴν δύνα-
μιν καὶ δόξαν.

27 Καὶ τότε δίδει γίλει τὸς
ἄγγελος τῶ, ἐὰ μαζύη τὸς
διαλογμῶς ἀπὸ τὸς τίσσας
αἰέμης, ἀπὸ τῆς ἀκρας τῆς γῆς
ἕως τῆς ἀκρας τοῦ ἡρανοῦ.

28 Καὶ ἀπὸ τῆς συκίας
μάθῃτε τὴν παραβολήν· ὅταν
μαλακίουν τὰ κλαδιάτης, καὶ
εὐγάλλη φύλλα, ἰξεύρετε ὅτι
κοντὰ εἶναι τὸ θέρος·

29 Ἐξί καὶ ἰσις, ὅταν
ἰδῃτε ἐτῦτα ὅπῃ γίνονται, ἐὰ
γνωρίζετε ὅτι σημὰ εἶναι αὐ-
τὰς εἰς ταῖς θύραις.

30 Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι
δὲν δίδει πειράσι ἢ γινῆα ἐτῦτη,
ἕως ἢ ἐὰ γίνου ἐτῦτα ἕλα.

31 Ὁ ἕρανος καὶ ἡ γῆ θίλω-
σι παρέλθῃ· ἀμὴ τὰ λόγια μὴ
δὲν θίλων παρέλθῃ.

32 Ἀμὴ διὰ τὴν ἡμέρας
ἐπίση καὶ τὴν ἕρας, καίς δὲν
τὴν ἰξεύρε, ἢ δὲ οἱ ἄγγελοι
ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν ἕρανον, ἢ δὲ
ὁ υἱὸς, παρὰ ὁ πατήρ.

33 Ἐχῃτε τὸν ἰνῆσας,
ἀγροποιεῖτε καὶ παρακαλιε-
διατὶ δὲν ἰξεύρετε πότε εἶναι ὁ
καιρὸς.

34 Ὡσαν ἕιας ἀνθρωπῶ,
ὅπῃ ξιπιτεύεται ἀφίπωντας τὸ
σπῆτίου, καὶ δίδει εἰς τὸς δούλους
τῆ τῆ ἐξουσίαν, καὶ εἰς καθ' ἕνα

αὐτῷ, καὶ τῷ θυρωρῷ ἐντείλατο ἵνα γρηγορῇ.

35 Γρηγοριῆτε ἔν, (οὐκ οἶδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται, ἢ ἢ μισοονκτίω, ἢ ἀλεκτοροφωσίας, ἢ περὶ)

36 Μὴ ἰλθὼν ἰξαίφτης, εὔρη ὑμᾶς καθεύδοντας.

37 Ἄ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσι λέγω· Γρηγοριῆτε.

τὴν δουλίαν τῶ, καὶ τὸν πορτίαν παραγγίλει νὰ ἀγρυπνᾷ.

35 Ἀγρυπνᾶτε τὸ λοιπὸν (καὶ ἰοίς), (διὰ τὸ δὴν ἰξίυριτε πότε ἔρχεται ὁ αὐδέτης τῷ σπητίω, ἀπὸ σπερίς, ἢ τὸ μισάνυκτον, ἢ ὅταν λαλῇ τὸ ὀρνίδι, ἢ τὸ λαχῦ)

36 Μήπως καὶ ἔλθῃ ἄξαφια, καὶ σᾶς εὔρη νὰ κοιμᾶσθε.

37 Καὶ ἐκῖνα ὅπῃ σᾶς λέγω, εἰς ὅλης τὰ λέγω· ἰξυπνᾶτε.

Κιφ. ιδ'. 14.

ἮΝ δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας. καὶ ἰξήτην οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν εἰν δόλω κρατήσαντες ἀποκτείνωσι.

2 Ἐλεγον δὲ· Μὴ εἰν τῇ ἰορτῇ, μήποτε θόρυβος ἔσαι τῷ λαῷ.

3 Καὶ ὄντος αὐτῷ εἰν Βηθανία εἰν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τῷ λεπερῷ, κατακειμένῃ αὐτῷ, ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλάβατρον μύρον, νάρθη πιρικῆς πολυτιμῆς· καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβατρον, κατέχευεν αὐτῷ κατὰ τῆς κεφαλῆς.

4 Ἦσαν δὲ τινες ἀγανακτῶντες πρὸς ἑαυτῶς, καὶ λέγοντες· Εἰς τί ἢ ἀπώλεια αὐτῇ τῷ μύρον γίνονται;

ΚΑΙ ὕστερα ἀπὸ δύο ἡμέραις ἦτον τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα. καὶ ἰξητῶσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς νὰ τὸν πιάσῃν μετὰ δόλον καὶ τὸν σκοτώσῃν.

2 Καὶ ἔλεγον· μὴ εἰς τὴν ἰορτῇ, μήπως καὶ συγχισθῇ ὁ λαός.

3 Καὶ ὅταν ἦτον (ὁ Ἰησοῦς) εἰς τὴν Βηθανία, εἰς τὸ σπητί τῷ Σίμων τοῦ λεπερῷ, ἐκεῖ ὅπῃ ἐκάθεται, ἦλθε μία γυκαῖκα καὶ ἰκράτει μίση εἰς ἑνα ἀγγίον ἀλαβάτρον μύρον, νάρθη ἀκρατον πολύτιμον· καὶ ἰσύντριψε τὸ ἀγγίον, καὶ ἔχουσε τὸ μύρον εἰς τὸ κεφάλι.

4 Καὶ ἦσαν κάποιοι ὅπῃ ἀδμοπῶσαν ἀνάμεισάτης, καὶ ἔλεγον· εἰς τί ἔγινε ὁ χαλασμός ἐτῶ τοῦ μύρον;

5 Ἐδύνατο γὰρ τῦτο πρᾶ-
θῆαι ἐπάνω τριακοσίων δηνάρι-
ων, καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς.
καὶ ἐσβριμῶντο αὐτῆ.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφει-
τε αὐτῆν. τί αὐτῇ κόπυς παρ-
έχετε; καλὸν ἔργον ἐργάσα-
το εἰς ἐμέ.

7 Πάντοτε γὰρ τὺς πτωχοὺς
ἔχετε μὲθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θί-
λατε, δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι·
ἐγὼ δὲ ὃ πάντοτε ἔχετε.

8 Ὁ εἶχεν αὐτῆ, ἐποίησε·
σπράλαβε μυρίσαι μὲ τὸ σῶμα
εἰς τὸν ἰταφιασμόν.

9 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅπου
ἂν κηρυχθῆ τὸ εὐαγγέλιον τῦ-
το εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ὃ ἐ-
ποίησεν αὐτῆ, λαληθήσεται
εἰς μνημόσυρον αὐτῆς.

10 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώ-
της, εἰς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθε
πρὸς τὺς ἀρχιερεῖς, ἵνα παρα-
δῷ αὐτὸν αὐτοῖς.

11 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἠχάρη-
σαν· καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ
ἀσφύριον δῶσαι. καὶ ἐζήτησεν πῶς
ἐκείνους αὐτὸν παραδῶι.

12 Καὶ τῆ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν
ἀζύμων, ὅτε τὸ πάσχα ἔδουε,
λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῆ·
Πῶ θέλεις ἀπελθόντες ἱτοιμά-
σωμεν ἵνα φάγῃς τὸ πάσχα;

5 Ἐμπόρουν ἐτῦτο τὸ μῦ-
ρον ἐὰν πωληθῆ ἀπάνω ἀπὸ
τριακόσια δηνάρια, καὶ ἐὰν δο-
θῆ εἰς τὺς πτωχοὺς. καὶ τῆ
ἐργίζονταν.

6 Ἀμὲν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
ἀφίτητην. τί τῆν παρᾶζετε;
καλὸν ἔργον ἔκαμιν εἰς ἐμένα.

7 Διατὶ τὺς πτωχοὺς τὺς
ἔχετε πάντοτε μαζύσαι, καὶ
ὅταν θίλατε, ἠμπορεῖτε ἐὰ τὺς
κάμειτε καλόν· ἀμὲν ἐμένα
πάντα δὲν με ἔχετε.

8 Ἐκεῖνο ὅπῃ ἰδύνητον αὐ-
τῆ, ἔκαμιντο· ἐσπράλαβε ἐὰ
μυρίση τὸ κορμῆμα διὰ τὸν ἰ-
ταφιασμόν μὲ.

9 Ἀληθινῶ σᾶς λέγω, ὅπου
κηρυχθῆ τὸ εὐαγγέλιον ἐτῦτο
εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ἐτῦτο
ὅπῃ ἔκαμιν ἐτῦτη, θίλα λαλη-
θῆ διὰ μνημόσυνόν τῆς.

10 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαρι-
ώτης, ἕνας ἀπὸ τὺς δώδεκα,
ἐπῆγεν εἰς τὺς ἀρχιερεῖς, ἐὰ
τὺς τὸν παραδῶση.

11 Καὶ ἐκεῖνοι ἀκούοντες τὸ
ἠχάρησαν· καὶ ἕταξαν τῆ ἐὰ
τοῦ δῶσαι ἄσφρα. καὶ ἐζήτη-
σαν μὲ τί τῆρον ἐπιτήθειον ἐὰ τὸν
παραδῶση.

12 Καὶ τῆν πρώτῃν ἡμέ-
ραν τῶν ἀζύμων, ὅπῃ ἰδύνη-
σαν τὸ πάσχα, λέγουσιν οἱ
μαθηταὶ τῆ· πῶ θέλεις ἐὰ
ἕταμιν ἐὰ ἕτοιμάσωμεν, ἐὰ
φάγῃς τὸ πάσχα;

13 Καὶ ἀποπέμψαι δύο ἀπὸ τῶν μαθητῶν αὐτῷ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιος ὕδατος βαγάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ.

14 Καὶ ὅτε ἰὰν εἰσέλθῃ, εἶπατε τῷ οἰκοδομῶντι· Ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει· Πῦ εἰς τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν με φάγω;

15 Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνώγειο μέγα ἰσχυρόν, ἕτοιμον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε ἡμῖν.

16 Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτῷ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἑτοίμασαν τὸ πάσχα.

17 Καὶ ὁψίας γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα.

18 Καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν, καὶ ἰσθίδων, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με, ὃ ἰσθίδω μετ' ἐμῷ.

19 Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν αὐτῷ εἰς καθ' εἷς· Μήτις ἐγώ; καὶ ἄλλος· Μήτις ἐγώ;

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὃ ἑμβαπτόμενος μετ' ἐμῷ εἰς τὸ τρυβλίον.

21 Ὁ μὲν υἱὸς τῷ ἀδελφῷ

13 Καὶ πέμψαι δύο ἀπὸ τῶν μαθητῶν τε, καὶ λέγοντες· σῦρτε εἰς τὴν πόλιν· καὶ θίλει σῶς ἀπαντήσῃ ἕνα ἄνθρωπον, ὃν βαγάζει ἕνα κεράμιος νερό· καὶ γὰρ τοῦ ἀκολουθήσῃ.

14 Καὶ ὅτε ἔμβει, γὰρ εἰπῆτε εἰς τὸν οἰκοδομῆν τῷ σπητιῶν· ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει· πῦ εἶναι τὸ κοράκι, ὃν γὰρ φάγω τὸ πάσχα μαζί μὲ τῶν μαθητῶν;

15 Καὶ ἐκεῖν· θίλει σῶς δείξει ἕνα ἀνώγειο ἰσχυρόν, ἕτοιμον· ἐκεῖ μᾶς τὸ ἑτοιμάσῃ.

16 Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθητῶν τε, καὶ ἐπῆσαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὗρον καθὼς τῶν εἶπεν· καὶ ἑτοίμασαν τὸ πάσχα.

17 Καὶ ὡσὺν ἑβραδίασιν, ἦλθον μαζί μὲ τῶν δώδεκα.

18 Καὶ καθιζόμενοι αὐτοῖς ἐκεῖ, καὶ τρώοντες, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· βίβαια σῶς λέγω, ὅτι ἕνα ἀπὸ σῶς θίλει μὲ παραδώσει, ἐκεῖν· ὃν τρώει μαζί μῶ.

19 Καὶ οἱ ἀπόστολοι ἄρχισαν γὰρ λυπεῖνται, καὶ γὰρ τοῦ λέγων ἕνα ἕνα· μήτις εἶμαι ἐγώ; καὶ ἄλλ· μήτις εἶμαι ἐγώ;

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἰπὺντες· ἕνα (εἶναι) ἀπὸ τῶν δώδεκα, ὃν βυτὰ μαζί μῶ εἰς τὸ σκετεῖν.

21 Καὶ ἀλέθεια ὁ υἱὸς τῷ ἀδελφῷ

ἰπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτῶ· ἔτι δὲ τῶ ἀνδρῶν κείνῳ δὲ ἔσ' ὁ υἱὸς τῶ ἀνδρῶν παραδίδεται· καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ οὐκ ἴγνωθῶ ὁ ἀνδρῶν· ἐκείνῳ.

22 Καὶ ἰσθιόντων αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, εὐλόγησας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Λάβετε, φάγετε· τῆτό ἐστι τὸ σῶμά μου·

23 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς· καὶ ἔπεισεν ἑξ αὐτῶ πάντας.

24 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τῆτό ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυτόμενον.

25 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔπειτ' ἔμ' ἰσχύει ἐκ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνῃ καινὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἱλαίων.

27 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πάντες σκανδαλοθήσοσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· ὅτι γέγραπται· Πατάξεν τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα.

28 Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἰγνεθῆναι με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

θρόνῳ ὑπάγει, καθὼς εἶπαι γέγραμμένον δια λόγου ἀμὴ ἀειλύμοτον εἰς ἐκείνον τὸν ἀνδρῶν ὅπῃ διὰ μίσου παραδίδεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνδρῶν· καλλίτερόν τε ἦτον, γὰρ μὴν ἤδει γεννηθῆ ὁ ἀνδρῶν· ἐκείνῳ.

22 Καὶ ὅταν ἰτρέψασιν, ἐπῆρεν ὁ Ἰησοῦς ψωμῖ, καὶ εὐλόγησεν καὶ ἐκοψέτω· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· λάβετε, φάγετε· τῆτό ἐστὶν τὸ κορμίν μου.

23 Καὶ ἐπῆρε τὸ ποτήρι, καὶ εὐχαρίστησεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς· καὶ ἔπεισεν ἑξ αὐτῶ πάντας.

24 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τῆτό ἐστὶν τὸ αἷμά μου, ὅπῃ ἐστὶν τῆς καινῆς διαθήκης, ὅπῃ χύεται διὰ πολλῶν.

25 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι πλῆθος δὲν θείω πίνει ἀπὸ τοῦ καρπὸν τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν τὸ πίνῃ αὐτὸ καινῶν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ ὡσάν ἐψαλλαν ὑμεῖς, εὐγῆκασι εἰς τὸ ὄρος τῶν ἱλαίων.

27 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ὅλοι θείετε σκανδαλοθῆ διὰ ἐμένα ἐτάτη τὴν νύκτα· ὅτι εἶπαι γέγραμμένον· θείω κτυπήσει τὸν ποιμένα, καὶ θείω σκορπισθῆ ἅ τὰ πρόβατα.

28 Ἀλλὰ ὑμεῖς ἔπειτ' ἔσονται ἐξ αὐτῶ, θείωσας προλάθη εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

29 Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ·
Καὶ εἰ πάντες σκανδαλισθή-
σονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ.

30 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ἄμην λέγω σοι, ὅτι σήμερον ἐν
τῇ νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν ἢ δις ἀ-
λέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρ-
νήσῃ με.

31 Ὁ δὲ ἐκ περισσοῦ ἔλεγε
μᾶλλον· Ἐάν με δὴ συναποθα-
νίσῃ σοι, ἢ μή σε ἀπαρνήσομαι.
Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον.

32 Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον
ἢ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ· καὶ
λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ·
Καθίσαιτε ἕδω ἕως προσεύξω-
μαι.

33 Καὶ παραλαμβάνει τὸν
Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ
Ἰωάννην μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἤρξα-
το ἐκδαμβεῖσθαι καὶ ἀδημο-
νῆν.

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Πε-
ρίλυπός ἐστι ἡ ψυχὴ μου ἕως
θανάτου· μείνατε ἕδω, καὶ
γρηγορεῖτε.

35 Καὶ προσελθὼν μικρὸν,
ἔπισεν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ προσ-
ήνυχο ἵνα, εἰ δυνατόν ἐστι, παρ-
έλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὕρα·

36 Καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ
πατήρ, πάντα δυνατά σοι·
παρένυχε τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ
τῆτο ἀλλ' ἢ τί ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ
τί σύ.

29 Καὶ ὁ Πέτρος τῷ λέγει·
ἂν καὶ ὅλοι σκανδαλισθῶσιν,
ἀλλὰ ἐγὼ ὄχι.

30 Καὶ λέγειτε ὁ Ἰησοῦς·
βέβαια σὺ λέγεις· ὅτι σήμερον
τῇ νύκτι ἐτάτην, πρὸ τοῦ να
λαλήσῃ ὁ πτερινὸς δύο φοραῖς,
θίλεις μὲ ἀρνηθῆ τρεῖς φοραῖς.

31 Καὶ ἐκίει· ἔλεγε περισ-
σότεροι ἂν καὶ κάμη χρεία να
ἀποθάνω μαζύου, δὴν θέλω
σε ἀρνηθῆ. καὶ ἰὰ ὅμοια ἔλεγεον
καὶ ὅλοι.

32 Καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸ χωρί-
ον τὸ Γεθσημανῆ· καὶ λέγει εἰς
τοὺς μαθητάδας τῶ καθίσαιτε
ἐδῶ ἕως ἢ να προσευχηθῶ.

33 Καὶ πῆρσι τὸν Πέτρον καὶ
Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην μαζύτε·
καὶ ἄρχισι να τρομάξῃ καὶ
να ἀδημονῆ.

34 Καὶ λέγειτε· ἡ ψυχὴ
μυ εἶναι λυπημένη ἕως θανάτου·
γαθῆτε ἰδῶ, καὶ ἀγρυπνεῖτε.

35 Καὶ παγίνοντα παρα-
κίθειν ὀλίγον, ἔπισει ἀπάνω
εἰς τῆς γῆς καὶ ἐπροσεύχετο,
ἂν εἶναι δυνατὸν, να σπείραση
ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὕρα.

36 Καὶ ἔλεγεν· ἀββᾶ ὁ
πατήρ, ὅλα εἶναι δυνατὰ εἰς
ἐσῆνα· ἂς σπείραση τὸ ποτήριον
τῆτο ἀπὸ μένα· ἀλλὰ ὄχι τὸ
ὄ, τι ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τὸ ὄ, ἰα
θέλεις ἐσύ.

37 Καὶ ἔρχεται καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθιύδοντας· καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Σίμων, καθιύδεις; οὐκ ἰσχυσας μίαν ἄρα γρηγορήσαι;

38 Γρηγορεῖτε καὶ προσύχισθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν. τὸ μὲν πνεῦμα πρῶθυμοι, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

39 Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσέξατο, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών.

40 Καὶ ὑπογρήφας εὐρεῖ αὐτοὺς πάλιν καθιύδοντας, (ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βαβαρμημένοι) καὶ οὐκ ᾔθισαν τί αὐτῷ ἀποκριθῶσι.

41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθιύδιτε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύσθε· ἀπίχθῃ, ἤλθει ἡ ἄρα· ἰδὲ, παραδίδεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν.

42 Ἐγίγασθε, ἄγνωστον ἰδὲ, ὃ παραδίδύς με ἤγγικε.

43 Καὶ εὐθέως, ἔτι αὐτῷ λαλῶντος, παραγίγεται Ἰούδας, εἰς ἑνὶ τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτῷ ἔχλος πολλὸς μίλῃ μαχαίρων καὶ ξύλων, παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων.

44 Δεδάκει δὲ ὁ παραδιδύς αὐτὸς σύσσημοι αὐτοῖς, λέγων· Ὅσοι ἀν φιλήσω, αὐτός ἐστι·

37 Καὶ ὑπάγει καὶ εὐρίσκει τὸν Πέτρον· Σίμων, κοιμᾶσαι; διὸ ἠμπόροστος μίαν ἄρα νὰ ἀγρυπνήσης;

38 Ἀγρυπνεῖτε καὶ προσέχισθε, διὰ νὰ μὴν πίστῃτε εἰς πειρασμόν. τὸ πνεῦμα εἶναι πρῶθυμοι, ἀμὴ ἡ σὰρξ εἶναι ἀσθενής.

39 Καὶ πάλιν ἐπέστρεψε καὶ ἐπροσευχῆθη, λέγωντας τὸν ὁμοῖον λόγον.

40 Καὶ ὑπὸ γρηγορήσας εὐρεῖ τὸν Πέτρον· Σίμων, κοιμᾶσαι; διὰ ἵνα μὴν πίστῃτε εἰς πειρασμόν. τὸ πνεῦμα εἶναι πρῶθυμοι, ἀμὴ ἡ σὰρξ εἶναι ἀσθενής.

41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει τῶν κοιμᾶσθαι τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύσθε· σὴνι, ἐφθασεν ἡ ἄρα· ἰδὲ, παραδίδεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰ χεῖρα τῶν ἁμαρτωλῶν.

42 Σηκώτε νὰ πᾶμε· ἰδὲ, ἰκεῖν· ὅσῳ μὲν παραδίδει ἰσῆμοσι.

43 Καὶ ἀκῆμι λέγωντας το ἔρχεται ὁ Ἰούδας, ὁ ὅποιος ἦτον εἷνας ἀπὸ τῶν δώδεκα, καὶ μαζύτου πολλὸν πλῆθος· μὲν σπαθία καὶ ξύλα, ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων.

44 Καὶ ἰκεῖν· ὅσῳ τὸν ἐπαραδίδει τῶν ἰδῶσι σημάδι, λέγωντας· ὅτι ὅποιον ἐγὼ φίλω

κρατήσατε αὐτὸν, καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς.

45 Καὶ ἰδὼν, εὐδίως προσελθὼν αὐτῷ, λέγει· Ραββί, ραββί. καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

46 Οἱ δὲ ἐπίβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

47 Εἰς δὲ τις τῶν παρισηκότων σπασάμενος τὴν μάχαιραν, ἵκασε τὸν δεῖλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὄτιον.

48 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε μίᾳ μαχαίρῳν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με;

49 Καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί.

50 Καὶ ἀφίεντες αὐτὸν πάντες ἔφυγον.

51 Καὶ εἰς τις νεανίσκος ἠκολούθει αὐτῷ, περιβεβλημένος σινδόνια ἐπὶ γυμνῷ· καὶ κρατῶσιν αὐτὸν οἱ νεανίσκοι.

52 Ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνια, γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν.

53 Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα. καὶ συνέρχονται αὐτῷ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς.

φιλήσει, αὐτὸς εἶναι· πιάσιτέ τον, καὶ ὑπάγετε τον φυλαγμένα.

45 Καὶ ὡσὰν ἦλθε, παρισυδὺς ἐπῆγε κοτᾶτη, καὶ λέγει τε· διδάσκαλε, διδάσκαλε. καὶ ἐφίλησίν τον.

46 Καὶ ἐκίνοι ἔβαλλαν τὰ χεῖρά της ἀπάνω της, καὶ ἐπίασαν τον.

47 Καὶ ἵνας κάποι· ἀπ' ἐκείνης ὁπῷ ἐτίκνεται ἐκεῖ εὐγαλι τὸ μαχαίριον, καὶ ἐκτόπησε τὸν δεῖλον τῷ ἀρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ αὐτίτη.

48 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰπέντες· ὡσὰν εἰς ἵνα ληστὴν ἦλθετε μὲ σπαδία καὶ μὲ ξύλα γὰ μὲ πιάσιτε;

49 Κάθε ἡμέρα ἤμην μετισᾶς εἰς τὸ ἱερόν διδάσκωντας, καὶ δέν με ἱπιάσιτε. ἀλλὰ τῦτο ἔγινε διὰ γὰ πληρωθῶσιν αἱ γραφαῖς.

50 Καὶ ἀφίοντις τον ἔφυγαν ὅλοι.

51 Καὶ ἵνας κάποι· νί· τὸν ἀκλόδαν, ἐνδυμίν· σενδόνι καλάσαρκα· καὶ ἱπίασαν τον οἱ νίοι.

52 Καὶ ἐκεῖν· ἀφίονντας τὸ σινδόνι, ἔφυγε γυμνὸς ἀπ' αὐτές.

53 Καὶ ἐπῆγαν τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν ἀρχιερέα. καὶ ἱμαζώχθηκαν μαζῷ μετ' αὐτὸν ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς.

54 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρῶν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως εἰσεῖς εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἦν συγκαθήμενος μίαν τῶν ὑπηρετῶν, καὶ διεκμαυόμενος πρὸς τὸ ψῆς.

55 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτην κατὰ τῷ Ἰησοῦ μαρτυρίας, εἰς τὸ θανατώσαι αὐτὸν, καὶ οὐχ εὑρισκόν.

56 Πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτῷ· καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν.

57 Καὶ τινες ἀναγάντες, ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτῷ, λέγοντες·

58 Ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτῷ λέγοντος· Ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τῶτον τὸν χειροποιήτου, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποιήτου οἰκοδομήσω.

59 Καὶ ἔδὲ ἕτως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν.

60 Καὶ ἀναγὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον, ἐπηρώτησε τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Οὐκ ἀποκρίνη ἔδην· τί ἔτοί σὺ καταμαρτυροῦσιν;

61 Ὁ δὲ ἐσιώπα, καὶ ἔδην ἀπεκρίνατο. Πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτόν, καὶ λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ;

62 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγώ

54 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἀκολούθησεν ἀπὸ μακρῶν, ἕως μέσση εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως· καὶ ἐκάθητο μαζῷ μὴ τὰς ὑπηρετάς, καὶ ἐξεδίπνητο εἰς τὴν φωτίαν.

55 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλη ἡ σύναξις ἐθύρουν μαρτυρίαν ἐναντία τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νὰ τὸν θανατώσῃ, καὶ δὲν εὑρίσκει.

56 Διὰ τὴν πολλοὶ ἐμαρτυροῦσαν ψέματα ἐναντίαν· ἀλλ' ἡ μαρτυρία αὐτῶν δὲν ἦταν ἴσαις.

57 Καὶ ἐσηκώθησαν κάποιοι, καὶ ἐψευδομαρτυροῦσαι ἐναντίαν αὐτοῦ, λέγοντες·

58 Ὅτι ἡμεῖς τὸν ἀκούσαμεν ὅτι ἔλεγεν ὅτι ἐγὼ νὰ χαλάσω τὸν ναὸν ἐστῶτον τὸν χειροποίητον, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέραις νὰ κτίσω ἄλλον ἀχειροποίητον.

59 Καὶ μὴ δὲ ἔτι ἦτος ἴση ἡ μαρτυρία αὐτῶν.

60 Καὶ σηκωνόμενος ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον, ἐρώτησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπε· Δὲν ἀποκρίσεις τίποτε; τί εἶναι ἐστῶτα ὅτι μαρτυροῦσιν ἐστῶτοι ἐναντίαν;

61 Καὶ ἐκίθη· ἐσιώπα, καὶ δὲν ἀπεκρίθη (τίποτε). πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς τὸν ἐρώτα, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἰσοῦ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογημένου;

62 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐγώ

T

εἶμι. καὶ ὄψασθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἔρχομενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

63 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς, διαρρήξας τὰς χιτῶνας αὐτοῦ, λέγει· Τί ἔτι χρειαὸν ἔχομεν μαρτύρων;

64 Ἠκούσατε τῆς βλασφημίας· τί ὑμῖν φαίνεται; Οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν εἶναι ἔνοχον θανάτου.

65 Καὶ ἤρξαντό τινες ἱμπτύειν αὐτῷ, καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ κολαφίζειν αὐτὸν, καὶ λέγειν αὐτῷ· Προφῆτευσον. καὶ οἱ ὑπηρέται· ραπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλλον.

66 Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου ἐν τῇ αὐλῇ κάτω, ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως·

67 Καὶ ἰδύσα τὸν Πέτρον διερμαινόμενον, ἰμβλέψασα αὐτῷ, λέγει· Καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ Ἰησοῦ ἦσθα.

68 Ὁ δὲ ἠρτήσατο, λέγων· Οὐκ οἶδα, ὑδὲ ἐπίσταμαι τί σὺ λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

69 Καὶ ἡ παιδισκὴ ἰδύσα αὐτὸν πάλιν, ἤρξατο λέγειν τοῖς παραγενομένοις· Ὅτι ἔστιν ἐξ αὐτῶν ἕστιν.

70 Ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. Καὶ

εἶμαι. καὶ θέλετε εἰδῆ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου να καθίται ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ να ἔρχεται μετὰ τῶν σύννεφα τοῦ οὐρανοῦ.

63 Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἰσχυρὸς να φορέματά τε, καὶ εἶπε· τί χρειαὸν ἔχομεν πλείον ἀπὸ μαρτύρων;

64 Ἠκούσῃτε πῶς ἐβλασφήμησεν· τί σᾶς φαίνεται; καὶ ἰκεῖνοι ὅλοι τὸν ἰκαλάκριαν να εἶναι ἄξιον θανάτου.

65 Καὶ ἀρχισαὶ κάποιοι να τὸν πτύουσι, καὶ να τὸν σκιπάζουσι τὸ πρόσωπόν τε, καὶ να τὸν κτυπῶν, καὶ να τοῦ λέγουσι· προφῆτευσεν, τίς εἶναι ἰκεῖνον ὅτι σὺ ἐκτύπησεν; καὶ οἱ ὑπηρέται τὸν ἐκτυπῶσαν ραπίσματα.

66 Καὶ ὄντας ὁ Πέτρος εἰς τὴν αὐλὴν κάτω, ἦλθε μία ἀπὸ ταῖς κοπέλαις τοῦ ἀρχιερέως·

67 Καὶ ὡσάν εἶδε τὸν Πέτρον ὡπὲ ἐξερμήνευτο, ἀτίμισεν εἰς αὐτὸν, καὶ λέγει· καὶ σὺ μαζὺ ἦσθον μετὰ τοῦ Ἰησοῦ τὸν Ναζαρητόν.

68 Καὶ ἰκεῖνη ἀρτήθη, λέγωντας· διὲ ἰξίερω τί λέγεις. καὶ ἐύγηκεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ὁ σπιτινὸς ἐλάλησεν.

69 Καὶ ἡ κοπέλα ὡσάν τὸν εἶδε, πάλιν ἀρχισεν να λέγη εἰς τὸς παραγενομένους· ὅτι ἐστὶν ἀπὸ αὐτῶν ἕστιν.

70 Καὶ ἰκεῖνη πάλιν ἀρ-

μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ περιεῦ-
τες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς
ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ Γαλι-
λαῖος εἶ, καὶ ἡ λαλιά σου
ὁμοιάζει.

71 Ὁ δὲ ἤρξατο ἀναδιμα-
τίζειν καὶ ὁμῶσαι· Ὅτι οὐκ
οἶδα τὸν ἄνθρωπον τῦτοι ὡς
λέγεται.

72 Καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ
ἐφώνησι. καὶ ἀνιθυμήθη ὁ Πέ-
τρος· τῷ ῥήματι· ἔειπεν αὐ-
τῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πρὶν ἀλέκ-
τωρα φωνῆσαι δις, ἀπαρτήση
με τρεῖς. Καὶ ἐπιβαλὼν,
ἔκλειεν.

ῥήθησι. καὶ περιεῦντας ὀλίγους
πάλιν οἱ παρασηκόμενοι λέ-
γουν τοῦ Πέτρου· ἀλήθεια καὶ
σὺ ἀπ' αὐτῶν εἶσαι· διατὶ
καὶ σὺ Γαλιλαῖος εἶσαι, καὶ
ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει.

71 Καὶ ἄρχισι καὶ ἀναδι-
ματίζειν καὶ τὰ ὁμῶσαι· ὅτι διὸ
ἔξέγνω τὸν ἄνθρωπον ἐγὼ τῶ
ὅπως λέγεται.

72 Καὶ ὁ πιτεινὸς ἰλάλησεν
δευτέρον. καὶ ἀνιθυμήθη ὁ Πέ-
τρος· τὸν λόγον ὅπως τοῦ εἶπεν
ὁ Ἰησοῦς· ὅτι πρὸ τοῦ καὶ λαλήσῃ
ὁ πιτεινὸς δύο φωναίς, θείλει
μὲ ἀρτηθῆ τρεῖς. καὶ ἄρχισι
καὶ κλαίει.

Κεφ. ιβ'. 15.

ΚΑΙ' ἐνθὺς ἐπὶ τὸ πρῶν
συμβῦλοι ποιήσαντες οἱ
ἄρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυ-
τέρων καὶ γραμματέων, καὶ
ὅλοι τὸ συνέδριον, ἤσαντες τὸν
Ἰησοῦν ἀπίστηκας, καὶ παρό-
δωκαν τῷ Πιλάτῳ.

2 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ
Πιλάτος· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς,
εἶπεν αὐτῷ· Σὺ λέγεις.

3 Καὶ κατηγορεῖν αὐτῷ οἱ
ἄρχιερεῖς πολλά.

4 Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπι-
ρώτησεν αὐτὸν, λέγων· Οὐκ
ἀποκρίθη ἐδίς; ἴδει πόσα σου
καταμαρτυροῦσιν.

ΚΑΙ' παρενθὺς ἀπὸ ταχὺ
ἰσυνβῦλοι ἐδωκαν οἱ ἄρ-
χιερεῖς μὲ τὴς πρεσβυτέρους
καὶ γραμματεῖς, καὶ ὅλοι τὸ
συνέδριον, καὶ ἔδισαν τὸν Ἰη-
σοῦν καὶ ἐπὶ ἡγάντων, καὶ ἐπα-
ράδωκάντων εἰς τὸν Πιλάτον.

2 Καὶ ὁ Πιλάτος· τὸν ἐρώ-
τησεν· ἰσοῦ εἶσαι ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων; καὶ ὁ Ἰησοῦς
ἀπεκρίθη, καὶ εἶκέντε· ἰσοῦ τὸ
λέγεις.

3 Καὶ ἰκατηγοροῦσάν τον οἱ
ἄρχιερεῖς πολλά. (καὶ αὐτὸς
δὲν ἀπεκρίθη τίποτις.)

4 Καὶ ὁ Πιλάτος· πάλιν
τὸν ἰμεταρώτησι, λέγωντας·
δὲν ἀποκρίσῃσαι τίποτις; γινῶ
ἰδὲς πόσα σὺ κακομαρτυροῦν.

ἰσχυρισμένον οἶνον. ὃ δὲ οὐκ ἔλαβι.

24 Καὶ γαυρώσαντες αὐτόν, διαβρίζον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτά, τίς τί ἄρη.

25 Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἰγαύρωσαν αὐτόν.

26 Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη·
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥ-
ΔΑΙΩΝ.

27 Καὶ σὺν αὐτῷ γαυρῶσι δύο λησάς· ἓνα ἐκ διξιών, καὶ ἓνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ.

28 Καὶ ἐσπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· Καὶ μετὰ αὐτόμων ἰλογίσθη.

29 Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἰβλοσφήμην αὐτόν, κινῶντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Οὐαί, ὃ καταλύων τὸν ναόν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν·

30 Σῶσον σεαυτὸν, καὶ καίῃβα ἀπὸ τοῦ γαυροῦ.

31 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων, ἔλεγον· Ἄλλης ἴσῳσι, ἑαυτὸν ἐδύναιται σῶσαι.

32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ βᾶτω εἶν ἀπὸ τοῦ γαυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν. Καὶ οἱ συνιγαυρωμένοι αὐτῷ ἀπιδίδον αὐτόν.

κρασί ἀνακατωμένον μὲ Σμύρναν. αὐτὴ ἐκεῖν· δὲν τὸ ἐπῆρε.

24 Καὶ ὡσαν τὸν ἰγαύρωσαν, ἰμοίραζαν τὰ φορέματά τε, καὶ ἔρριχναν λαχνούς, ποῖον τὰ πάση κἀδιείνας ἀπ' αὐτά.

25 Καὶ ἦτον ὥρα τρίτη, ὅταν τὸν ἰγαύρωσαν.

26 Καὶ ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας τε ἦτον ἀπάνω γεγραμμένη· Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

27 Καὶ μαζὺ μετ' αὐτόν ἰγαύρωσαν δύο λησάς· ἓνα ἀπὸ τὴν διξίαν, καὶ ἄλλο ἀπὸ τὴν ζεβιδίαν τε.

28 Καὶ ἐτελειώθη ἡ γραφὴ ὅπῃ λέγει· καὶ ἰλογισάθη μαζὺ μὲ τὸς ἀνόμους.

29 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἐπιερῶσαν (ἀπὸ τὴν γράταν) τὸν ἰβλοσφημῶσαν, κινῶντες τὰ κεφάλιά τε, καὶ λέγοντες· Ὑαί, ἰσὺ ὅπῃ χαλαῖς τὸν ναόν, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέραις τὸν οἰκοδομῆς·

30 Σῶσι τοῦ λόγου σε, καὶ κατέβα ἀπὸ τὸν γαυρόν.

31 Ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παίζοντες ἀνάμεσαί τε μετὸς γραμματέων, ἔλεγον· Ἄλλης ἰγλύτῳσι, καὶ τοῦ λόγου τε δὲν δύνεται τὰ γλυτῳση.

32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὡς κατέβη τῆρα ἀπὸ τοῦ γαυροῦ, τὰ εἶδῳμεν καὶ τὰ πιστεύσωμεν. καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἦταν μαζὺ μετ' αὐτόν γαυρωμένοι, τὸν ἀπιδίδον.

33 Γειομένης δὲ ὥρας ἑκτης, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἑνατάτης.

34 Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἑνατῇ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἐλωὶ Ἐλωὶ, λαμμᾶ σαβαχθανί; ὁ ἐγὼ μωδερμηκυόμενος· Ὁ Θεὸς μου, ὁ Θεὸς μου, εἰς τί με ἠγκατέλιπες;

35 Καὶ τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ἰδοὺ, Ἥλιος φωτῷ.

36 Δραμῶν δὲ εἰς, καὶ γεμίσας σκόγγον ὄξυς, περιδείξτε καλάμν, ἰπότιζεν αὐτὸν, λέγων· Ἀφίτι ἰδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλιος καθελῖν αὐτόν.

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφίεις φωνῇ μεγάλῃ, ἐξέπνευσι.

38 Καὶ τὸ καταπίετασμα τοῦ ναῦ ἰσχύσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἀνωθεν ἕως κάτω.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὸς ἐξ ἑναντίας αὐτοῦ, ὅτι ἔτιος κράξας ἐξέπνευσι, εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος ἔτιος υἱὸς ἦν Θεοῦ.

40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωρεῖσαι· εἰ αἷς ἦν καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνῆ, καὶ Μαρία ἡ τῷ Ἰακώβου τῷ μικρῷ, καὶ Ἰωσῆ μῆτρε, καὶ Σαλώμῃ·

33 Καὶ ὅταν ἦγινεν ἑκτη ὥρα, ἰσκοτεινάσεν ἡ γῆ ὅλη, ἕως τῆν ἑνατῆν ὥραν.

34 Καὶ τῇ ἑνατῇ ὥρᾳ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς μεγάλῃ φωνῇ, καὶ εἶπεν· Ἐλωὶ, Ἐλωὶ, λαμὰ σαβαχθανί; τὸ ὅποιον μωδερμηκυόμενος (θῆλει γὰρ εἰπῆ) ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, διατί με ἠγκατέλιπες;

35 Καὶ κάποιοι ἀπὸ ἐκείνων ὅπῃ ἰπαρασέκωνται ἐκεῖ, ὡσάν τὸ ἤκουσαν, εἶπαν· γὰρ, ὅπῃ φωνάζει τὸν Ἥλιον.

36 Καὶ τρίχωντας ἕνας, ἐγέμισε ξύδι ἕνα σφογγάρι, καὶ τὸ ἔβαλλεν εἰς καλάμν, καὶ τὸν ἰπότιζε, καὶ ἔλεγεν· ἀφίτη, γὰρ εἰδῶμεν ἰάν ἔρχεται ὁ Ἥλιος γὰρ τὸν καθελῶσθ.

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφίνωντας μεγάλῃ φωνῇ, ἐξεψύχθη.

38 Καὶ τὸ βημόδουρον τοῦ ναῦ ἰσχύσθη εἰς δύο (κομμάτια), ἀπὸ πάνω ἕως κάτω.

39 Καὶ ὡσάν τὸ εἶδεν ὁ ἰκατόταρχος, ὅπῃ ἰπαρασέκωνται ἀπὸ ἀγνάντιά τε, ὅτι τίτοιμας λογιῆς κράζωντας ἐξεψύχθησιν; εἶπεν· ἀληθινῶς ὁ ἄνθρωπος ἐτέτος Θεοῦ υἱὸς ἦτος.

40 Ἦταν καὶ γυναῖκαις ὅπῃ ἐβλέπασιν ἀπὸ μακρῶ ἀνάμισα εἰς τὰς ὁποίας ἦταν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνῆ, καὶ Μαρία ἡ μῆτρε, τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ, καὶ τοῦ Ἰωσῆ, καὶ ἡ Σαλώμῃ·

41 Αἱ καὶ ὅτι ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ἠκολούθησαν αὐτῶν, καὶ διηκόνουν αὐτῶν καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναθεῶσαι αὐτῶν εἰς Ἱερουσόλυμα.

42 Καὶ ἤδη ὀφείας γενομένης, (ἰππεὶ ἦν παρασκευῆ, ὃ εἰς προσαΐβρατον)

43 Ἦλθεν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτῆς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδιχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσελθεῖν πρὸς Πιλάτου, καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

44 Ὁ δὲ Πιλάτος ἰδαύμασιν εἰ ἤδη τίθεικε· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα, ἐπερώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαί ἀπίθανοι.

45 Καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος, ἰδωρῆσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ.

46 Καὶ ἀγοράσας σιנדόνα, καὶ καθελάθ' αὐτὸν ἐπέβησεν τῇ σινδόνι· καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λελαιομημένον ἐκ πέτρας· καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου.

47 Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγ-

41 Αἱ ὁποίαις τὸν ἀκολουθεύσαν, καὶ ὅταν ἦτον εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὸν ὑπηρετούσαν· καὶ ἄλλαις πολλαῖς ὅπῃ ἀνέβηκαν μαζὺ μετ' αὐτὸν εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα.

42 Καὶ ὡσάν Ἰβραδίασιν ἔρα μάγι, (ἰππεὶδῆ ἦτον παρασκευῆ, ἡ ὅποια εἶναι προτίτερας ἀπὸ τὸ σαΐβρατον)

43 Ἦλθεν ὁ Ἰωσήφ (ὁ ὀποῖος ἦτον) ἀπὸ τῆν Ἀριμαθίμ, τίμιος βουλευτῆς, ὁ ὀποῖος καὶ αὐτὸς ἐκδέχεται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔγοντας γὰ ἀποκοτόση ἐμβήκε εἰς τὸν Πιλάτου, καὶ ἐζήτησε τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ.

44 Καὶ ὁ Πιλάτος ἰδαύμασιν ἂν ἐκείνη τὴν ἔραν ἀπίθανοι· καὶ καλῶντας τὸν ἐκατόνταρχον, τὸν ἐρώτησεν ἂν ἀπίθανοι ἀπὸ πολλῆν ἔραν.

45 Καὶ ὡσάν τὸ ἔμαθον ἀπὸ τὸν ἐκατόνταρχον, (ὡὺς ἀπίθανοι) ἐχάρισεν εἰς τὸν Ἰωσήφ τὸ κορμὶ.

46 Καὶ ἐκείνους ἀγόρασεν ἵνα σιנדόνιοι, καὶ ἐκατέβασεν τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τὸν γαυρὸν, καὶ τὸ ἐπέβησεν μετ' αὐτὸν ἐπὶ τὴν σινδόνι· καὶ τὸ ἔβαλλεν μίση εἰς τὸ μνημα, τὸ ὀποῖον μνημα ἦτον πελεκημένον ἀπὸ πέτρας· καὶ ἐκύλισεν μίαν πέτραν μεγάλην καὶ ἔφραξε τὸ γόμα τῷ μνημείῳ.

47, Καὶ ἡ Μαρία ἡ Μαγ-

δαλνὴ καὶ Μαρία Ἰωσὴ
ἰδεῖσθαι πῶ τίθεται.

δαλνὴ καὶ ἡ Μαρία ἡ τοῦ
Ἰωσήφ ἔσονται πῶ βάνεται.

Κεφ. ις'. 16.

ΚΑΙ διαγενομένη τοῦ σαβ-
βάτου, Μαρία ἡ Μαγ-
δαλνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰα-
κώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν
ἀρώματα, ἵνα ἰληθῶσι αἰλί-
ψουσι αὐτόν.

2 Καὶ λίαν ἠρώτῃ τῆς μιᾶς
σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ
μνημεῖον, ἀνατείλαντες τοῦ
λίαν.

3 Καὶ ἔλεγεν πρὸς ἑαυτάς·
Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον
ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημεῖου;

4 Καὶ ἀναβλέψασαι διε-
ρῶσιν ὅτι ἀποκυλίσας ὁ λί-
θος ἦν γὰρ μέγας σφόδρα.

5 Καὶ εἰσελθῶσαι εἰς τὸ
μνημεῖον, ἰδὼν νεανίσκον κα-
θήμενον ἐν τοῖς δεξιῶς, περιβε-
βλημένον γούνην λευκὴν καὶ
ἰξυδαμβύθισσαν.

6 Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ
ἰξυδαμβεύσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε
τὸν Ναζαρεθὸν τὸν ἰσαυρωμέ-
νον ἠγγέθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε,
ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν.

7 Ἄλλ' ὑπάγετε, εἴπατε
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ
Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν
ἑψώσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν.

8 Καὶ ἐξελθῶσαι ταχύ,

ΚΑΙ ὡσάν ἰπύρασι τὸ
σάββατον, Μαρία ἡ
Μαγδαλνὴ καὶ Μαρία (ἡ μή-
τηρ) τοῦ Ἰακώβου καὶ ἡ Σα-
λώμη ἀγόρασαν μυρίσματα,
διὰ τὰ ὑκάσι τὰ τὸν αἰλίψου.

2 Καὶ πολλὰ ταχύ ἀπὸ
τῆν ἠρώτην τῆς ἑβδομάδος
ἦλθασιν εἰς τὸ μνημα, ὅταν
εὔγυσεν ὁ ἥλιος.

3 Καὶ ἔλεγαν ἀτάμισάτες·
τίς τὰ μᾶς κυλίσει τὴν πέτραν
ἀπὸ τῆν θύραν τοῦ μνημεῖου;

4 Καὶ ἰστούσας τὰ ἀνατρα-
νίσου βλέψουσιν ὅτι ὁ λίθος
εἶναι κυλισμένος· διατὶ ἦτον
πολλὰ μεγάλη.

5 Καὶ ἰμβέτοισι εἰς τὸ μνη-
μα εἶδαν ἵνα ἰοῖν ὅπῃ ἐκάθητον
εἰς τὴν δεξιάν (μερίαν), ἰνδυ-
μένους φορεσίαν ἄσπρη καὶ
ἰξυτρόμαξαν.

6 Καὶ ἐκεῖναι ταῖς εἶπε·
μὴ φοβᾶσθε· τὸν Ἰησοῦν ζητεῖτε
τὸν Ναζαρεθὸν τὸν ἰσαυρωμένον·
ἀναστάθη, δὲν εἶναι ἰδῶν· ἰδὲ, ὁ
τόπος ὅπῃ τὸν ἔθηκαν.

7 Ἀμὴν σύρτε, εἰπέτε εἰς
τοῖς μαθητάδισιν, καὶ εἰς τὸν
Πέτρον, ὅτι ὑπάγει πρῶτίτερά
σας εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ
θίσετε τὸν εἰδῆ, καθὼς σᾶς
εἶπε.

8 Καὶ ἰστούσας τὰ εὔγυσιν

ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου. εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ ἔδιν ἔδιν εἶπον· φοβῶντο γάρ.

9 Ἀναγὰς δὲ πρῶτῃ πρῶτῃ σαββάτῃ, ἰφάνη πρῶτον Μαρίας τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβιβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια.

10 Ἐκείτῃ πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτῆ γενόμενοις, κρινῶσι καὶ κλαίωσι·

11 Κακίῳι, ἀκύσαστις ὅτι ζῆ, καὶ ἰδιάθη ὑπὸ αὐτῆς, ἠπίστῃσαν.

12 Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατῶσιν ἰφανερῶδη ἐν ἰτέρῃ μορφῇ, πορευόμενοις εἰς ἀγρόν.

13 Κακίῳι ἀπιλθόντις ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· ἔδιν ἐκείνοις ἐπίστῃσαν.

14 Ὑστερον, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἰφανερῶδη, καὶ ἠνείδισι τὴν ἀπίστῃαν αὐτῶν, καὶ σκληροκαρδίαν· ὅτι τοῖς διασαμμένοις αὐτὸν ἐγγηγεμένοι οὐκ ἐπίστῃσαν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθίντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει.

16 Ὁ πιτεύσας καὶ βαπτι-

ἔξω, ἔφυγον ἀπὸ τὸ μνημεῖον· διατὶ ταῖς ἰσῳασι τρομάρα καὶ ἔκστασις· καὶ δὲν εἶπαν κρινῶς τίποτε· διατὶ φοβῶνται.

9 Καὶ ἔγῳλας γὰ ἀναγαθῇ τὸ ἰαχὺ τὴν πρῶτῃ τῆς ἰδδομάδου, ἰφάνη πρῶτον εἰς τῆς Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς, ἀπὸ τῆς ὁποῖαν εὐγαλις ἑπτὰ δαιμόνια.

10 Ἐκείτῃ ἐκῆγε καὶ τὸ εἶπεν εἰς ἐκείνοις ὅπῃ ἦταν (προτίτερα) μαζύτῃ, εἰ ὁποῖαι ἰλυπῶνται καὶ ἰκλαίαν·

11 Καὶ ἐκίῳι, ὡσαν τὸ ἄκυσαν, ὅτι πῶς ζῆ, καὶ τὸν εἶδιν αὐτῆ, δὲν ἐπίστῃσαν.

12 Καὶ ὑστερον ἀπὸ τῆτα ἰφανερῶδη εἰς ἄλλοι εἶδου εἰς δύο ἀπ' αὐτῆς, ὅπῃ ἰπεριπατῶσαν καὶ ἰκαγίῳασιν εἰς τὸ χωράφι.

13 Καὶ ἐκίῳι παγίνοντες τὸ εἶπαν καὶ εἰς τῆς ἄλλῃς· καὶ ἔδιν ἐκείνοις ἐπίστῃσαν.

14 Ὑστερον, ὅταν ἐκάθενταν οἱ ἑνδεκα ἰφανερῶδη εἰς αὐτῆς, καὶ ἠνείδισι τῆ ἀπίστῃαν, καὶ τὴν σκληροκαρδίαν τῆς· πῶς δὲν ἐπίστῃσαν ἐκείνοις ὅπῃ τὸν εἶδαν ἀναγεμίτοις.

15 Καὶ τῆς εἶπι· σύρτε εἰς ὅλοι τὸν κόσμον, κηρύξτε τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν κτίσει.

16 Ὁποῖο πιτεύσει καὶ βα-

οδὸς σιθῆσται· ὁ δὲ ἀπιγῆ-
σαι, κατακριθήσται.

17 Σημεῖα δὲ τοῖς πιγύ-
ουσι ταῦτα παρακολεθήσῃ·
Ἐν τῷ ὄνοματί μου δαιμόνια
ἐβελῶσι· γλώσσαις λαλήσου-
σι καναῖς·

18 Ὄφεις ἀρῶσι· καὶ θαι-
νάσμοι τὶ πίνουσιν, ἢ μὴ αὐτὸς
βλάψῃ· ἐπὶ ἀρρώτους χεῖρας
ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξου-
σιν.

19 Ὁ μὲν οὖν Κύριος· μετὰ
τὸ λαλήσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη
εἰς τὸν ἕρανον, καὶ ἐκάθισεν ἐκ
δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Ἐκεῖνοι δὲ ἐξιελόντες
ἐκέρυξαν πανταχῶ, τῷ Κυρίῳ
συναρῶντες, καὶ τὸν λόγον
βεβαιῶντες· διὰ τῶν ἰκαλολυ-
θέντων σημείων.

πισθῆ, θίλει σιθῆ· καὶ ὅπου
Θ· δι· πιγύουσι, θίλει κατα-
κριθῆ.

17 Καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ πιγύ-
ουσι, ἐν ταῖς τὰ σημεῖα θίλει
τὸς ἀκολεθήσῃ· εἰς τὸ ὄνομα
μου θίλεισι εὐγάλει δαιμόνια·
γλώσσαις θίλεισι συντύχει καν-
ναῖας·

18 Φεῖδια θίλεισι πιάσει·
καὶ φαρμάκι θανάσιμοι πι-
ουσι, διὸν θίλει τὸς βλάψῃ· ἀ-
πάνω εἰς ἀρρώτους θίλεισι βάλ-
λει τὰ χεῖράτους, καὶ θίλεισι
ιατρευθῆ.

19 Ὁ Κύριος· λοιπὸν ἀφῶν-
θῃς τὸς ἰσύντυχε τὰ λόγια ἐν-
τα, ἀνελήφθη εἰς τὸν ἕρανον, καὶ
ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Καὶ ἐκεῖνοι εὐγένοντες
ἐκέρυξαν εἰς κάθῃ τόπον τὸν
λόγον, συναρῶντες· τοῦ Κυρίου,
καὶ βεβαιῶντες· τὸν λόγον διὰ
μῖσου τῶν σημείων ὅπῃ τὸς
ἀκολεθῶσαν.

Τὸ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ΕΥ' ΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. 1.

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐπιχει-
ρῶσαν ἀνατάξασθαι διή-
γησιν περὶ τῶν πεπληροφορη-
μένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων,

2 Καθὼς παρέδωκε ἡμῖν

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐπιχειρή-
σθησαν τὰ βάλλουσι εἰς
τάξιν τῆς διήγησιν τῶν πραγμά-
των ὅπῃ ἐπληροφορηθήκαμεν,

2 Καθὼς μᾶς τὰ ἰκαράδα-

οὐ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρεταὶ γενόμενοι τοῦ λόγου·

3 Ἐδοξε καί μοι, παρηκολυθηκότι ἀνωδεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοὶ γράψαι, κράτις Θεόφιλε·

4 Ἴνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν.

5 Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἱερέως τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἰφθιμερίας Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρῶν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ.

6 Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέροισιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασι τοῦ Κυρίου ἀμειπτοί.

7 Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν γεῖρα, καὶ ἀμφοτέροι προβεβηκότις ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν.

8 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεῦσιν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἰφθιμερίας αὐτῷ ἰναντι τοῦ Θεοῦ,

9 Κατὰ τὸ ἴδιον τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τῷ θυμιάσαι, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.

10 Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τῷ

καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἴα εἶδαν μὴ τὰ μάτιατός ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ ἔγιναν ὑπηρεταὶ τοῦ λόγου·

3 Ἐφάνη καὶ ἐμένα, ὅπῃ ἀκολύθησα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἰς ὅλα, ὡς κράτις Θεόφιλε, ἵνα σὺ ἴα γράψῃς καταλεπτῶς κατατάξιν·

4 Διὰ τὴν γνώσιν τὸ βέβαιον ἐκεῖνῶν τῶν πραγμάτων ὅπῃ ἰδιδάχθης.

5 Ἐἰς ταῖς ἡμέρας Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἦτον κάποιος ἱερέως, τὸ ὄνομά τε Ζαχαρίας, ἀπὸ τῆς ἰφθιμερίας τῷ Ἀβιά· καὶ ἡ γυναῖκά τε ἦτον ἀπὸ ταῖς θυγατέρας τῷ Ἀαρῶν, καὶ τὸ ὄνομά της ἦτον Ἐλισάβετ.

6 Καὶ ἦσαν καὶ οἱ δύο τῶν δίκαιοι ὁμπροσῶ εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐπερεύσαν εἰς ὅλαις ταῖς παραγγελίαις καὶ εἰς ἴα δικαιώματα τῷ Κυρίῳ χωρὶς καμίαν κατηγορίαν.

7 Καὶ δὲν εἶχαν παιδίον, διὰ τὴν ἡλικίαν τῆς Ἐλισάβετ ἦτον γεῖρα· καὶ οἱ δύο τῶν ἦταν περασμένοι ἀπὸ τὸν καιρὸν της.

8 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ αὐτὸς ἱερατεῦεν εἰς τὴν τάξιν τῆς ἰφθιμερίας τε ὁμπροσῶ εἰς τὸν Θεόν,

9 Κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἱερατείας, ἔλαχε ἵνα θυμιάσῃ, ἐμβέβηκτος εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.

10 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος τῷ

λαῦ ἢ προσευχόμενοι ἔξω τῆ
ἄρα τοῦ θυμιάματός.

11 Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγε-
λος Κυρίου, ἕως ἐκ δεξιῶν τοῦ
θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.

12 Καὶ ἠγαράχθη Ζαχα-
ρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσον
ἐπ' αὐτόν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ
ἄγγελος· Μὴ φοβῆσαι Ζαχαρία·
διότι εἰσκήρυθη ἡ δέησίς σου·
καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλισάβετ γεν-
νήσει υἱόν σου, καὶ καλέσεις τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην.

14 Καὶ ἔσται χαρὰ σοι καὶ
ἠγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ
τῆ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται.

15 Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώ-
πιος τοῦ Κυρίου· καὶ οἶνον καὶ
σίκερα ἐ μὴ πίνει· καὶ πνεύμα-
τος ἁγίου πλησθήσεται· ἔτι
ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ.

16 Καὶ πολλὰς τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐπιγράψει ἐπὶ Κύριον
τὸν Θεὸν αὐτῶν.

17 Καὶ αὐτὸς σπρωλεύσεται
ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ
δυνάμει Ἡλίου, ἐπιγράψεται καρ-
δίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ
ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων,
ἰταμιάσει Κυρίῳ λαὸν κατε-
σκευασμένον.

λαῦ ἦτον ἔξω ὅπου ἐπροσέυχε-
τον εἰς τὴν ἄραν τοῦ θυμιά-
ματος.

11 Καὶ ἰφάθη εἰς αὐτὸν
ἄγγελος Κυρίου, σταμάτησεν
ἀπὸ τῆν δεξιᾶν μεριᾶν τοῦ
θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.

12 Καὶ ὡσανὺν τὸν εἶδεν ὁ
Ζαχαρίας, ἠγαράχθη, καὶ φό-
βος μεγάλος τὸν ἐπλάκυσεν.

13 Καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ
εἶπε· μὴ φοβῆσαι Ζαχαρία·
διὰτὶ ἀκήρυθη ἡ δέησίς σου· καὶ
ἡ γυναῖκά σου ἡ Ἐλισάβετ
θήλει σὺ γεννήσει υἱόν, καὶ
θήλεις καλέσει τὸ ὄνομα τῶ
Ἰωάννην.

14 Καὶ θήλει σὺ εἶσθαι
χαρὰ καὶ ἠγαλλιάσις, καὶ
πολλοὶ θήλυν χαρῆ εἰς τὴν
γέννησίν τε.

15 Διὰτὶ θήλει εἶσθαι μέ-
γας ὁμωρογαῖ εἰς τὸν Θεόν· καὶ
κρασί καὶ σίκερα τὰ μὴν πιῆ·
καὶ θήλει γεμίσει ἀπὸ πνεῦ-
μα ἁγίου, ἀκόμι ἀπὸ τῆν κοι-
λίαν τῆς μάταξις.

16 Καὶ θήλει γυρίσει πολ-
λὰς ἀπὸ τῆς υἱῆς τοῦ Ἰσραὴλ
εἰς τὸν αὐθέτην τὸν Θεόνους.

17 Καὶ αὐτὸς θήλει ὑπά-
γει ὁμωρογαῖτε μὲ πνεῦμα καὶ
δύναμιν Ἡλίου, καὶ θήλει γυρί-
σει ταῖς καρδίαις τῶν πατέρων
εἰς τὰ παιδία, καὶ τῆς ἀπειθεῖς
εἰς τὴν φρονημάδα τῶν δικαίων,
τὰ καίλασκευάση λαὸν ἔτοιμον
εἰς τὸν αὐθέτην τὸν Θεόν.

οὐ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρεταὶ γενόμενοι τοῦ λόγου·

3 Ἐδοξε καὶ μοι, παρηκολυθηκότι ἀνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθιξῆς σοι γράψαι, κράτις Θεόφιλε·

4 Ἴνα ἐπιγινῶς περὶ ὧν κατηχῆθης λόγων τῆν ἀσφάλειαν.

5 Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἱερέυσις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἰφημερίας Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρῶν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ.

6 Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέροισι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασι τοῦ Κυρίου ἀμεμπτοί.

7 Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν γεῖρα, καὶ ἀμφοτέροισι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν.

8 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεῦσιν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἰφημερίας αὐτῆ ἑναντι τοῦ Θεοῦ,

9 Κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τῷ θυμιάσαι, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.

10 Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τῷ

καὶ ἐκείνοι ὅπῃ ἴα εἶδαν μὴ τὰ μάτιατός ἀπὸ τῆν ἀρχῆν καὶ ἔγιναν ὑπηρεταὶ τοῦ λόγου·

3 Ἐφάνη καὶ ἐμένα, ὅπῃ ἀκολούθησα ἀπὸ τῆν ἀρχῆν εἰς ὅλα, ὧ κράτις Θεόφιλε, ἐὰ σὺ ἴα γράψω καταλεπτῶς κατατάξιν·

4 Διὰ τὰ γνωρίσις τὸ βίβαιοι ἐκείνων τῶν πραγμάτων ὅπῃ ἰδιδάχθης.

5 Ἐἰς ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἦτον κάποιος ἱερέυς, τὸ ὄνομά τε Ζαχαρίας, ἀπὸ τῆν ἰφημερίαν τοῦ Ἀβιά· καὶ ἡ γυναῖκά τε ἦτον ἀπὸ ταῖς θυγατέρας τοῦ Ἀαρῶν, καὶ τὸ ὄνομά της ἦτον Ἐλισάβετ.

6 Καὶ ἦταν καὶ οἱ δύο της δίκαιοι ὁμπροσᾶ εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐπερυσσαν εἰς ὅλαις ταῖς παραγγελίαις καὶ εἰς ἴα δικαιώματα τοῦ Κυρίου χωρὶς καμίας κατηγορίας.

7 Καὶ δὲν εἶχαν παιδίον, διὰ τὴν ἡ Ἐλισάβετ ἦτον γεῖρα· καὶ οἱ δύο της ἦταν περασμένοι ἀπὸ τὸν καιρὸν της.

8 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ αὐτὸς ἱερατεύειν εἰς τῆν τάξιν τῆς ἰφημερίας τε ὁμπροσᾶ εἰς τὸν Θεόν,

9 Κατὰ τῆν συνήθειαν τῆς ἱερατείας, ἔλαχε ἐὰ θυμιάση, ἐμβέτωντας εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.

10 Καὶ ὅλοι τὸ πλῆθος τῷ

λαὺ ἢ ἐπροσευχόμενοι ἔξω τῆ
ἕρας τοῦ θυμιάματι.

11 Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγε-
λοῦ Κυρίου, ἐξὸς ἐκ δεξιῶν τοῦ
θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματι.

12 Καὶ ἰταράχθη Ζαχα-
ρίας ἰδὼν, καὶ φόβη ἐπίπεσιν
ἐκ' αὐτόν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ
ἄγγελος· Μὴ φοβῆ Ζαχαρία·
διότι ἐπισκέσθη ἡ δέσπης σου·
καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλισάβετ γεν-
τήσει υἱόν σου, καὶ καλίσσεις τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννη.

14 Καὶ ἔσται χαρὰ σοὶ καὶ
ἑγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ
τῆ γενήσει αὐτοῦ χαρήσονται.

15 Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώ-
πιος τοῦ Κυρίου· καὶ οἶνον καὶ
σίκερα ἔ μὴ πίῃ· καὶ πνεύμα-
τος ἁγίου· πληροθήσεται ἔτι
ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ.

16 Καὶ πολλὰς τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον
τὸν Θεὸν αὐτῶν.

17 Καὶ αὐτὸς προλεύσεται
ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ
δυνάμει Ἡλίου, ἐπιστρέφει καρ-
δίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ
ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων,
ἑτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν καρτε-
σκευασμένον.

λαὺ ἦτοι ἔξω ὁπῶ ἐπροσευχε-
το· εἰς τὴν ἕραν τοῦ θυμιά-
ματι.

11 Καὶ ὅφθη εἰς αὐτὸν
ἄγγελος Κυρίου, ἑκείνου
ἀπὸ τῆν δεξιῶν μεριῶν τοῦ
θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματι.

12 Καὶ ὡσάν πὺν εἶδον ὁ
Ζαχαρίας, ἰταράχθη, καὶ φό-
βη· μεγάλη· τὸν ἰπλάκωσι.

13 Καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ
εἶπε· μὴ φοβῆσαι Ζαχαρία·
διὰτὶ ἀπέσθη ἡ δέσπης σου· καὶ
ἡ γυναῖκά σου ἡ Ἐλισάβετ
θήλει σὺ γενήσει υἱόν, καὶ
θήλεις καλίσσει τὸ ὄνομάτῃ
Ἰωάννη.

14 Καὶ θήλει σὺ εἶσθαι
χαρὰ καὶ ἑγαλλίασις, καὶ
πολλοὶ θήλυν χαρεῖ εἰς τὴν
γένησίν τῃ.

15 Διὰτὶ θήλει εἶσθαι μέ-
γας ὁμπροσῶ εἰς τὸν Θεόν· καὶ
κρασὶ καὶ σίκερα νὰ μὴν πιῆ·
καὶ θήλει γεμίσει ἀπὸ πνεῦ-
μα ἁγίου, ἀκόμι ἀπὸ τῆν κοι-
λίαν τῆς μάνασις.

16 Καὶ θήλει γυρίσει πολ-
λὰς ἀπὸ τῆς υἱῆς τοῦ Ἰσραὴλ
εἰς τὸν ἀυθέντην τὸν Θεοῦσις.

17 Καὶ αὐτὸς θήλει ὑπά-
γει ὁμπροσῶτῃ μὲ πνεῦμα καὶ
δύναμιν Ἡλίου, καὶ θήλει γυρί-
σει ταῖς καρδίαις τῶν πατέρων
εἰς τὰ παιδία, καὶ τῆς ἀπειθεῖς
εἰς τὴν φρονημάδα τῶν δικαίων,
νὰ καλαιοκευάση λαὸν ἑτομοσ
εἰς τὸν ἀυθέντην τὸν Θεόν.

18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· κατὰ τί γνώσομαι τῆτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνὴ μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς.

19 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος, εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρῆσενός ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σε, καὶ εὐαγγελίσασθαι σοὶ ταῦτα.

20 Καὶ ἰδὼν, ἔση σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμην λαλῆσαι, ἄχρι ἣς ἡμέρας γένηται ταῦτα· ἀλλ' ὡς οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν.

21 Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἰθαύμαζον ἐν τῷ χρόνῳ αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ.

22 Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπασίαν εἴρακεν ἐν τῷ ναῷ, καὶ αὐτὸς ἦν διατεινὼν αὐτοῖς· καὶ διέμεινε κωφός.

23 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

24 Μὲν δὲ ταύτας ἡμέρας συνήλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πάντε, λέγουσα·

25 Ὅτι ἔτω μοι πεποιήκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπιεί-

18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· καὶ πῶς γὰρ τὸ γνωρίσω τῆτο; διατι ἐγὼ εἰμαι γέροντας, καὶ ἡ γυναῖκά μου προασμένη ἀπὸ τὸν καιρότης.

19 Καὶ ἀπικρίθη ὁ ἄγγελος, καὶ εἰπέτω· ἐγὼ εἰμαι ὁ Γαβριὴλ ὅπως παραστέκομαι ὁμωροσᾶ εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἐστάληκα γὰρ λαλῆσαι εἰς ἐσῆνα, καὶ γὰρ σὶ εὐαγγελίσω ἐτῆτα.

20 Καὶ γὰρ, ὅπως θέλει εἶσθαι βεβός, καὶ γὰρ μὴν ἠμωροσῆς γὰρ συντύχης, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅπως γὰρ γίνων ἐτῆτα· διατι δὴν ἐπίστευσις τὰ λόγια μου, γὰρ ὅπως θέλων τελειωθῆ εἰς τὸν καιρότης.

21 Καὶ ὁ λαὸς ἐξέπλησθη καὶ ἀνάμεινε τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἰθαύμαζαν πῶς ἀργῶσι μῆσα εἰς τὸν ναόν.

22 Καὶ ὡσαν εὐγῆκε δὴν ἠμωροσῆς γὰρ τὴς συντύχης· καὶ ἐγνώρισαν ὅτι ὀπασίαν εἶδα μῆσα εἰς τὸν ναόν, καὶ αὐτὸς τὴς ἔσθαι· καὶ ἀπόμεινε βεβός.

23 Καὶ ὡσαν ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας, ἐπῆγεν εἰς τὸ σπῆτί ἴσ.

24 Καὶ ἕτερον ἀπ' ἐκείνας ἡμέρας συνήλαβεν ἡ Ἐλισάβετ ἡ γυναῖκά ἴσ· καὶ ἐκρυβε τοῦ λόγου της πῆτε μῆνες, καὶ ἔλογεν·

25 Ὅτι τέτοιος λογῆς μὲ ἔκαμει ὁ αὐθέντης μου εἰς ταῖς

δο ἀφελῆν τὸ ὄνομα μου ἐν ἀνδράποικς.

26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἐπὶ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας ἣ ὄνομα Ναζαρέτ,

27 Πρὸς παρθένον μεμπηστυμένην ἀνδρὶ ὃ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαβὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου, Μαρίας.

28 Καὶ ἐπιστὰς ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν, εἶπε· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν.

29 Ἡ δὲ ἰδύσα διαταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ διλογίζετο, ποταπὸς εἶη ὁ ἄσπασμος ἔτι.

30 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβῆσαι, Μαρίας· ὅτι χάριν παρέτα τῷ Θεῷ.

31 Καὶ ἰδὼς, συλλήβη ἐν γαστρὶ, καὶ τίξη υἱόν· καὶ καλίσσης τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

32 Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται· καὶ δώσου αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

33 Καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τὰς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος.

ἡμέραις ταῖς ὁποίαις ἐπέβλεψεν εἰς ἑμένα τὰ ἐγγύαλα τὸ ὄνομα μου ἀπὸ τῆς ἀνδρώποικς.

26 Καὶ εἰς τὸν ἕκτον μῆνα ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἐπὶ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα εἶναι Ναζαρέτ,

27 Εἰς μίαν παρθένον ἀρραβωσιασμένην μὲ ἀνδρα, τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ σπῆτι τοῦ Δαβὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαρίας.

28 Καὶ ὡς ἂν ἐμβῆκει ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν, εἶπε· χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· ἵσθαι εὐλογημένη ἀνάμεσα εἰς ταῖς γυναῖκας.

29 Καὶ ἐκείνη ὡς ἂν τοῦ εἶδεν ἰσχυγχομένη εἰς τὰ λόγια αὐτοῦ καὶ ἰσυλλογίζετο. τί λογῆς εἶναι ἐγὼ τῷ Θεῷ· ὁ χαριτωμένος.

30 Καὶ λέγει αὐτῇ ὁ ἄγγελος· μὴ φοβῆσαι, Μαρίας· διὰ τὴν χάριν παρέτα εἰς τὸν Θεόν.

31 Καὶ ἴδου ἐν γαστρὶ σου καὶ ἴδου υἱόν· καὶ τὸ καλίσσης τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

32 Ἐγὼ τῷ Θεῷ εἶσθαι μέγας, καὶ ἴδου καλεσθῆναι υἱὸς ὑψίστου· καὶ ὁ αὐθέντης ὁ Θεὸς δώσει τοῦ δώσου τὸν θρόνον τοῦ Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

33 Καὶ ἴδου βασιλεύσει εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Ἰακώβ εἰς τὰς αἰῶνας, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος.

34 Εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς ἔσται τῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα ἔγνωσκω;

35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος· εἶπε αὐτῇ· πνεῦμα ἅγιον ἐπιλεύσει ἐπὶ σοί, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοί· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σῆ ἅγιον, κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ.

36 Καὶ ἰδὼν, Ἐλισάβετ ἡ συγγινὴς σου, καὶ αὐτὴ συνελθφυῖα υἱὸν ἐν γήρα αὐτῆς· καὶ εἶπεν· μὴ ἐκλιθῆς ἐν αὐτῇ τῇ καλυμμένῃ γείρα.

37 Ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ πικρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα.

38 Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδὼν ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥημά σου. Καὶ ἀπήλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

39 Ἀναστᾶσα δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπυδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα.

40 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ.

41 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἄσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίση τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη πνεύματι· ἅγιον ἡ Ἐλισάβετ·

34 Καὶ ἡ Μαριάμ εἶπε πρὸς τὸν ἄγγελον· πῶς θέλει εἶσθαι ἰτῦτο, ὅπῃ ἐγὼ ἄνδρα δὴν γνωρίζω;

35 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος, καὶ εἰπὼν· πνεῦμα ἅγιον θέλει ἔλθῃ εἰς εἰσῆα, καὶ δύναμις τοῦ ὑψίστου θέλει σε ἐπισκιάσει· διὰ τῦτο καὶ ἐκείνο ὅπῃ μέλλει γὰ γεννηθῆ ἀπὸ σῆα ἅγιον, θέλει καλεσθῆ υἱὸς Θεοῦ.

36 Καὶ γὰρ, καὶ ἡ Ἐλισάβετ ἡ συγγινὴς σου, ὅπῃ συνέλαβεν καὶ αὐτὴ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας τῆς· καὶ μὲ τῦτος τὸν μῆνα ἔχει ἐξ ἡμερῶν ὄγγαστρωμῆν, αὐτὴ ὅπῃ ἦτο γείρα.

37 Διατὶ σημῶν εἰς τὸν Θεὸν κανίνα πρᾶγμα δὴν εἶναι ἀδύνατος.

38 Καὶ εἶπε Μαριάμ· γὰρ, ἡ δούλη τῷ Κυρίῳ· καὶ ἄς μὲ γένη κατὰ τὸν λόγον σου· καὶ ἐδίβη ἀπ' αὐτῆν ὁ ἄγγελος.

39 Καὶ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐσηκώθη ἡ Μαριάμ, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν ὄρεινὴν μὲ σπυδῆν, εἰς πόλιν τοῦ Ἰούδα.

40 Καὶ ἐμβῆκε μίσα εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Ζαχαρίου, καὶ ἐχαιρήσῃ τὴν Ἐλισάβετ.

41 Καὶ ὡσὰν ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν χαιρήσιμόν τῆς Μαρίας, ἐπῆδῃ τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς· καὶ ἐπλήσθη πνεύματι· ἅγιον ἡ Ἐλισάβετ·

42 Καὶ ἀπεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναῖξι, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

43 Καὶ πῦθον μοι τῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου με πρὸς με ;

44 Ἴδὲ γὰρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσκαρῶν σου εἰς τὰ ἄτὰ μω, ἐκίρησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφῃ ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.

45 Καὶ μακαρία ἡ πνεύσασα· ὅτι ἴσαι τελευσίαις τοῖς λελαλαμένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου.

46 Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλόνοι ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον·

47 Καὶ ἠγαλλίασεν τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῇ Θεῷ τῇ σωτῆρί μου·

48 Ὅτι ἐπίβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· Ἴδὲ γὰρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαρῶσί με πᾶσαι αἱ γυναῖκες·

49 Ὅτι ἐποίησέν μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ·

50 Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβημένοις αὐτόν·

51 Ἐποίησεν κράτος ἐν βραχίονι αὐτῷ· δισκόρησεν ὑπερηφάνους, διακόησεν καρδίας αὐτῶν.

42 Καὶ ἐξεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· εὐλογημένη ἴσαι ἐσὺ μέσα εἰς ταῖς γυναῖκαις, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

43 Καὶ ἀπὸ πῦθον μοι εἶπαι ἔγχετο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ ἀυδέιτη μου εἰς ἐμένα ;

44 Διαβὲ εἰδὺς ὅπῃ ἤλθει ἡ φωνὴ τοῦ χαίρεισμου σου εἰς τὰ αὐτῖα μου, τὸ βρέφῃ ἐπήδησεν ἀπὸ τὴν χαρὰν ἴσά μέσα εἰς τὴν κοιλίαν μου.

45 Καὶ καλότυχη εἶσαι ἐκείνη ὅπῃ ἐκίρησεν· ὅτι θάλλωσι τελευτῶν ἐκείνα ὅπῃ ἠλαλήθησαν εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὸν Κύριον.

46 Καὶ εἶπε Μαριάμ· μεγαλόνοι ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον·

47 Καὶ τὸ πνεῦμά μου ἠγαλλίασεν ἐπὶ τῇ Θεῷ τῇ σωτῆρί μου·

48 Ὅτι ἐπίβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· καὶ ἵνα, ἀπὸ τῶρα καὶ ἔμπροσθα θάλλω με καλοτυχήσῃ ὅλαις αἱ γυναῖκες·

49 Διατὶ ὁ δυνατὸς ἔκαμην εἰς ἐμένα μεγαλεῖα θαύματα, καὶ τὸ ὄνομά ἴσά εἶναι ἅγιον·

50 Καὶ ἡ ἰλημοσύνη του εἶναι εἰς γενεὰν εἰς ἐκείνας ὅπῃ τὸν φοβῶνται·

51 Ἐκκαμὲ δύναμιν μετὰ τὰ χεῖρῃ· δισκόρησιν ὑπερηφάνους μετὰ τὴν διάκοιαν τῆς καρδίας ἴσων.

52 Καθίϋλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὑψώσε βασιλείας.

53 Παινώϊας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πτωτῶνας ἐξέσπειρε κενῶς·

54 Ἀπελάβετε Ἰσραὴλ παῖδος αὐτοῦ, μετῴθηται ἑλπίς,

55 (Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τὰς πατέρας ἡμῶν, τῇ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ) εἰς τὸν αἰῶνα.

56 Ἔμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσὶ μῆνας τρεῖς· καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

57 Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν υἱόν.

58 Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἰμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ συστήχαιρον αὐτῇ·

59 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἦλθον περιήμεῖν τὸ παιδίον· καὶ ἐκάλων αὐτὸ, ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν.

60 Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν· Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης.

61 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν· Ὅτι ἕδεις ἔστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου ὅς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

52 Ἐκαλίβασε δυνάστας ἀπὸ τὰ θρόνατος, καὶ ὑψωσε ταπεινῶς·

53 Τὸς πειρασμένους ἐχόρλασεν ἀγαθὰ, καὶ τὸς πτωσίους εὐγάλε καὶ τὸς ἔσπειρε εὐκαιρίας·

54 Ἐβόηθησε τὸν Ἰσραὴλ τὸ παιδί τῷ, γὰρ ἐνδυμηθῆ τὴν ἐλεημοσύνη τῷ,

55 (Καθὼς τὸ ἔταξε εἰς τὰς πατέρας μᾶς, εἰς τὸν Ἀβραάμ καὶ εἰς τὸ σπέρμα τῷ) εἰς τὸν αἰῶνα.

56 Καὶ ἡ Μαριάμ ἔμεινε μαζῷ μὲ τὴν Ἐλισάβετ ἕως τρεῖς μῆνες· καὶ ὑστερον ἐγύρισεν εἰς τὸ σπητήτης.

57 Καὶ ἐπλήρωσεν ὁ καιρὸς τῆς Ἐλισάβετ γαίνησθαι· καὶ ἐγέννησεν υἱόν.

58 Καὶ ἄκουσαντο οἱ γειτόνοι της καὶ οἱ συγγενεῖς της, ὅτι ἰμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος Ἰε μετ' αὐτῇ· καὶ τὴν ἐσυστήχαιραν.

59 Καὶ εἰς ταῖς ὀκτῶ ἡμέραις ἦλθον γα περιμήσουσι τὸ παιδίον, καὶ τὸ ἔκραζαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς τῷ Ζαχαρίας.

60 Καὶ ἀπεκρίθη ἡ μάνα Ἰε, καὶ εἶπεν· ὄχι Ζαχαρίας· ἀλλὰ Ἰωάννης θέλει καλεσθῆ.

61 Καὶ λέγων της· ὅτι κανεῖς δὲν εἶναι εἰς τὴν γενεάν σου, ὅπῃ γὰρ καλεῖται μὲ τὸ ὄνομα τούτο.

62 Ἐγένετο δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν·

63 Καὶ αἰτήσας πινακίδας, ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἰθαύμασαν πάντες.

64 Ἀπεῖχθη δὲ τὸ γόμα αὐτοῦ παραχερῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει ἐυλογῶν τοῖς Θεοῖς.

65 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάσης φόβῳ τῆς περιουκῆρας αὐτῆς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὄρειῃ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα.

66 Καὶ ἰδοὺ πάντες οἱ ἀκήσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγουσιν· Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἴσται; Καὶ χεῖρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ.

67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπληρώθη πνεύματι ἁγίῳ· καὶ εὐφραίνεται, λέγων.

68 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπισκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ·

69 Καὶ ἤγειρε κίρκας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ·

70 Καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος· προφητῶν αὐτοῦ,

71 Σωτηρίας ἐξ ἐχθρῶν ἡ-

62 Καὶ ἰνεῖσαι καὶ τὸν πατήρα, ἵθι θέλοι τὸν καλεῖσθαι.

63 Καὶ ἐζήτησεν πινακίδα, καὶ ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης εἶναι τὸ ὄνομα. καὶ ἰθαύμασαν ὅλοι.

64 Καὶ παρευδὺς ἀποίχθη τὸ γόμα τοῦ Ζαχαρίου, καὶ ἡ γλῶσσά του· καὶ ἐλάλει καὶ ἔμεινεν τοῖς Θεοῖς.

65 Καὶ φόβῳ ἦλθεν εἰς ὅλους ὅπου ἐκατοικῶσαν τρυγυρήνας· καὶ εἰς ὅλα τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας ἰδιαλαλεῖσθαι ὅλα τὰ λόγια ἐνῆτο.

66 Καὶ ὅλοι τὰ ἔθνη μέσα εἰς τὴν καρδίαν ἦεν ὅσοι τὰ ἤκουσαν, καὶ ἔλεγον· τί ἄρα θέλει ἰσοῦσαι τὸ παιδίον ἐνῆτο; καὶ τὸ χεῖρ τοῦ Κυρίου ἦτον μετ' αὐτό.

67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατήρ του ἐπληρώθη πνεύμα ἁγίῳ καὶ εὐφραίνεται, λέγων·

68 Ἄς εἶναι εὐλογημένῳ Κυρίῳ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπισκέψατο καὶ ἔκαμε λύτρωσιν εἰς τοὺς λαοὺς Ἰη·

69 Καὶ ἐσήκωσε δύναμιν σωτηρίας εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς Ἰη·

70 Καθὼς τὸ εἶπε διὰ στόματος τοῦ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος· τῶν προφητῶν τῶν τῶν,

71 Σωτηρίας ἀπὸ τῆς ἐχ-

μῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν
μισούντων ἡμᾶς·

72 Ποιῆσαι ἕλε[⊙] μετὰ τῶν
πατέρων ἡμῶν, καὶ μησοῦναι
διαθήκας ἀγίας αὐτοῦ·

73 Ὁρκον ὃν ἔμοσεν πρὸς
Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν,
τῷ δῦναι ἡμῖν,

74 Ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν
ἐχθρῶν ἡμῶν βουθέλλας, λα-
τρεύειν αὐτῷ,

75 Ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιο-
σύνη ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας
ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

76 Καὶ σὺ, παιδίον, προ-
φῆτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπο-
ρεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυ-
ρίου, ἰτοιμάσαι ὁδὸν αὐτοῦ,

77 Τῷ δῦναι γινῶσιν σωτη-
ρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφίσει
ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

78 Διὰ σπλάγχχων ἰλέως
Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπίσκεψατο
ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὑψους·

79 Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει
καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις,
τοῦ κατευθῆναι τῆς πόδας
ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

80 Τὸ δὲ παιδίον ἤξασεν
καὶ ἐκραταιώθη πνεύματι· καὶ
ἦν ἐν ταῖς ἐρημίαις ἕως ἡμέ-

θρῆς μας, καὶ ἀπὸ τοῦ χέρι
ὀλοῦν ἐκείνων ὅπῃ μᾶς μι-
σῶσι·

72 Νὰ κάμῃ ἕλε[⊙] μετὰ
τῶν πατέρων μας, καὶ νὰ ἐν-
δυμηθῇ τῆς ἀγίας ἡ διαθήκης·

73 Τὸν ὄρκον ἐκεῖνον ὅπῃ
ἔμοσεν εἰς τὸν Ἀβραὰμ τὸν
πατέρα μας, νὰ μᾶς δώσῃ,

74 Νὰ ἰλευθρευθῶμεν ἡ-
μεῖς χωρὶς φόβου ἀπὸ τὰ χέ-
ρια τῶν ἐχθρῶν μας, νὰ τὸν
λατρεύωμεν,

75 Μὴ ἀγνωσύνης καὶ δικαιο-
σύνης ἔμπροσθέν, εἰς ὅλαις
ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μας.

76 Καὶ ἐσὺ, παιδίον, θείλεις
καλιθεῖν προφήτης τοῦ ὑψίστου·
διὰ τὸ θείλεις ὑπάγει ἔμπροσθέν
εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου, νὰ
ἰτοιμάσῃς ταῖς γράτας ἡ,

77 Νὰ δώσῃς γινῶσιν σω-
τηρίας εἰς τὸν λαόν ἡ, εἰς
ἀφίσει τῶν ἁμαρτιῶν ἡς·

78 Διὰ τῆς εὐσπλαγχνίας
τῆς ἰλημοσύνης Θεοῦ ἡμῶν, μὴ
τὰ ὅποια μᾶς ἐπίσκεψεν ἡ
ἀνατολὴ ἀπὸ ὑψοῦς·

79 Νὰ φέξῃ εἰς ἐκείνους ὅ-
πῃ κάθησθαι εἰς τὸ σκότος· καὶ
εἰς τὴν σκιά τοῦ θανάτου, νὰ
σιάσῃ τῆς πόδας μας εἰς τὴν
γράταν τῆς εἰρήνης.

80 Καὶ τὸ παιδίον ἤξασεν,
καὶ ἰδυναμώνειον κατὰ τὸ πνεῦ-
μα· καὶ ἦτον εἰς ταῖς ἐρημίαις.

ρας ἀναδείξεν αὐτῷ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ.

Ἰως τὴν ἡμέραν ὅπῃ ἔκριπεν ἰὰ Φαρισεῶν εἰς τὸν Ἰσραὴλ.

Κεφ. 6. 2.

Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθεν δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγύστου, ἀπογράψασθαι πᾶσαι τὴν οἰκουμενὴν.

2 (Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη, ἐγένετο ἡγεμονεύουσι τῆς Συρίας Κυρηναίω.)

3 Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράψασθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρέτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαβὶδ ἣτις καλεῖται Βηθλεὲμ, (διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβὶδ.)

5 Ἀπογράψασθαι σὺν Μαρίας τῇ μεμνημένῃ αὐτῷ γυναικί, ἣσ' ἐγκύη.

6 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸς ἐκεῖ, ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν.

7 Καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἱσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλιεν αὐτὸν ἐν τῇ φάττῃ· διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῇ καταλύματι.

Καὶ ἔγινεν εἰς ταῖς ἡμέρας ἐκείναις, καὶ εὐγῆκεν ὀρισμὸς ἀπὸ τοῦ Καίσαρα τοῦ Αὐγύστου, ἰὰ ἀπογραφῆ ἅλη ἡ οἰκουμένη.

2 (Ἐτούτη ἡ ἀπογραφὴ ἔγινεν πρώτη, αἰθιουμένη τῷ Κυρηναίῳ τῆν Συρίαν.)

3 Καὶ ἐπήγειαν ὅλοι ἰὰ ἀπογράφωσαι, πᾶσα ἕνας εἰς τὴν ἰδικῆν τε πόλιν.

4 Καὶ ἀνέβη καὶ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆν Γαλιλαίαν, ἀπὸ τῆν πόλιν τῆν Ναζαρέτ, εἰς τῆν Ἰουδαίαν, εἰς τῆν πόλιν τῷ Δαβὶδ ἡ ὁποῖα καλεῖται Βηθλεὲμ (μὲ τὸ ἰὰ εἶναι αὐτὸς ἀπὸ τὸ σπῆτι καὶ ἀπὸ τῆν Φαμελίαν τῷ Δαβὶδ.)

5 Νὰ ἀπογραφῆ μαζὺ μὲ τῆν Μαρίας ὅπῃ τῆν ἔχεν ἀρραβωνιασμένη διὰ γυναϊκά τε, ἡ ὁποῖα ἦτος ἐγγασμένη.

6 Καὶ ὅταν ἦταν αὐτοὶ ἐκεῖ, ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραι ἰὰ γενέσθαι αὐτήν.

7 Καὶ ἐγέννησεν τὸν υἱότης τὸν πρωτότοκον, καὶ τὸν ἐτύλιξε, καὶ τὸν ἐπλαγίασεν εἰς τὸ παχρῆ· διατὶ δὲν εἶχαν αὐτοὶ τόπος εἰς τὸ κοπάειν.

8 Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλῶντες, καὶ φυλάσσοις φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τῆν ποιμνῆν αὐτῶν.

9 Καὶ ἰδὼν ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψε αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.

10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβεῖσθε· ἰδὼν γὰρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ·

11 Ὅτι ἐγένετο ὑμῖν σήμερον σωτὴρ, ὃς ἐστὶ Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβὶδ.

12 Καὶ τῆτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· εὐρέσετε βρέφος ἰσκαρῶναιμνον, κείμενον ἐν τῇ φάττῃ.

13 Καὶ ἰξαίφης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος γρατιᾶς ἑραίων, αἰνούντων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων·

14 Δόξα ἐν ὑψίσις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

15 Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθοι ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν ἕρανόν· οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ρῆμα τῆτο τὸ γεγενῆς, ὃ ὁ Κύριος ἐγγύρισεν ἡμῖν.

8 Καὶ ἦσαν καὶ ποιμένες εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, ὅπῃ ἐμίνασιν ἔξω εἰς τὰ χωράφια, καὶ ἐφύλαγαν τὴν νύκτα τὸ κοπάδι τους.

9 Καὶ παρευδὺς ἄγγελος Κυρίου ἦλθεν εἰς αὐτούς, καὶ δόξα Κυρίου ἔλαμψε τρυγῆν τους καὶ ἐφοβήθησαν μέγαν φόβον.

10 Καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου τους εἶπε· μὴ φοβεῖσθε· διαστὸ σας εὐαγγελίζω χαρὰν μεγάλην, ἣ ὅποια δίδει εἶσθαι εἰς ὅλοι τοὺ λαοὺς·

11 Ὅτι σας ἐγενήθη σήμερον σωτὴρ, ὁ ὅποιος εἶναι Χριστὸς αὐδίντας, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαβὶδ.

12 Καὶ τῆτο εἶναι τὸ σημεῖον· ὅτι δίδετε εὐρεῖ βρέφος τυλιμμένον, ἐὰ κέντεται μίσα εἰς τὸ παχτή.

13 Καὶ παρευδὺς μαζὺ μὲ τὸν ἄγγελον εὐρέθη πλῆθος γρατιύμαλ· ἑραίων, ὅπῃ ἔμειναι τὸν Θεόν, καὶ ἔλογον·

14 Δόξα ἐν ὑψίσις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

15 Καὶ ὡσανεὶ πέρασαν ἀπ' αὐτῶν οἱ ἄγγελοι καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸν ἕρανόν, οἱ ποιμένες εἶπαν ἀνάμισα τους· γὰρ ὅς πᾶμεν λοιπὸν ἕως τῆν Βηθλεὲμ, ἐὰ εἰδῶμεν τὸ πρᾶγμα τῆτο ὅπῃ ἔγενε, τὸ ὅποιον ὁ Κύριος ἔκαμε ἐὰ γνωρίσωμεν.

16 Καὶ ἴδων σπιύσαντες, καὶ ἀνεῦρον τῆν τι Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφους κείμενον ἐν τῇ φάττῃ.

17 Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τῷ ῥήματι τοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς περὶ τὸ παιδίον τούτου.

18 Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες θαύμασαν περὶ τῶν λαλοῦντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτῆς.

19 Ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συντήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

20 Καὶ ἐπίγραφαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνῶντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

21 Καὶ ὅτι ἐπλήσθησαν ἡμέραι ἐκτὸς τοῦ περιτριμῆναι τὸ παιδίον, καὶ ἐλήθη τὸ ὄνομα αὐτῷ Ἰησοῦς, τὸ κληθῆναι ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸς τὸ συλλαβῆσαι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.

22 Καὶ ὅτι ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῷ καθαρισμῷ αὐτῆς, κατὰ τὸν νόμον Μωσίου, ἀπέβηκεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσόλυμα, παραστήσαι τῷ Κυρίῳ,

23 (Καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίου ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται.)

24 Καὶ τῷ δῶσαι θυσίαν, κατὰ τὸ εἰρημίον ἐν νόμῳ Κυ-

16 Καὶ ἐπῆγαν γλύφορα, καὶ εἶψαν τὴν Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφος ὅπῃ κείμετος εἰς τὸ παχτή.

17 Καὶ ὡσαν εἶδαι ἐφίμνησαν τὸν λόγον ὅπῃ τὸς εἶπαν διὰ τὸ παιδίον ἱστῶτο.

18 Καὶ ὅλοι ὄσω τὸ ἤκουσαν θαύμασαν εἰς ἐκείνα ὅπῃ τὸς εἶπαν οἱ ποιμένες.

19 Καὶ ἡ Μαριὰμ ἐφύλαττον ἱστῶτα ὅλα τὰ λόγια, βάλλουσά τὰ μέσα εἰς τὴν καρδίᾳ αὐτῆς.

20 Καὶ οἱ ποιμένες ἐγύρισαν, δοξάζοντες καὶ ὑμῶντες τὸν Θεὸν εἰς ὅλα ὅσα ἤκουσαν καὶ εἶδαν, καθὼς τὸς ἐλαλήθη.

21 Καὶ ὡσαν ἐπιλειώθησαν ἐκτὸς ἡμέραις τὰ περιτριμῶσι τὸ παιδίον, καὶ τὸ ὀνόμασαν Ἰησοῦς, καθὼς τὸ ὀνόμασεν ὁ ἀγγέλος, πρὸς τὸ συλλαβῆσαι αὐτὸ εἰς τὴν κοιλίαν.

22 Καὶ ὅταν ἐπιλειώθησαν αἱ ἡμέραις τῷ καθαρισμῷ αὐτῆς, κατὰ τὸν νόμον τῷ Μωσίου, τὸν ἀπέβηκεν εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, τὰ τὸν παραστήσει εἰς τὸν Θεόν,

23 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον τῷ Κυρίῳ ὅτι κάθε ἄρσενικὸν ὅπῃ ἀποίγει μήτραν, δίδωκεν καλεσθῆναι ἅγιον εἰς τὸν Θεόν.)

24 Καὶ τὰ δῶσαι θυσίαν, καθὼς τὸ λέγει εἰς τὸν νόμον τοῦ

ρις, ζεύγος τρυγόνων, ἢ δύο ποσσὺς περιγεγῶν·

25 Καὶ ἰδὺ, ἦν ἄνθρωπος· εἰς Ἱερουσαλὴμ ἢ ὄνομα Συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔτος· δίκαιος· καὶ εὐλαβῆς, προσδιχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν.

26 Καὶ ἦν αὐτῷ κειχηματισμένος ὑπὸ τοῦ πνεύματος· τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδίῳ θάνατον πρὶν ἢ ἰδεῖν τὸν Χριστὸν Κυρίῳ.

27 Καὶ ἦλθεν εἰς τὸ πνεῦμα· εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τὴς γοσιῆς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τῷ ποιῆσαι αὐτὴς κατὰ τὸ εἰδισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ,

28 Καὶ αὐτὸς εἰδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε·

29 Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου, εἰς εἰρήνην·

30 Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου,

31 Ὁ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν·

32 Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἰθνην, καὶ δόξαν λαῷ σου Ἰσραὴλ.

33 Καὶ ἦν Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλημένοις περὶ αὐτοῦ.

Θεῷ, ἵνα ζευγάρι τρυγόνια, ἢ δύο περιγεροπέλια.

25 Καὶ τότε ἰκέσιν τὸν καιρὸν ἦτον ἵνας ἄνθρωπος· εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ τὸ ὄνομα Συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐτῶν· ἦτον δίκαιος· καὶ εὐλαβῆς, καὶ ἀπαντέχειν παρηγορίας τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ πνεῦμα ἅγιον ἦτον εἰς αὐτόν.

26 Καὶ ἦτον εἰς αὐτόν προφητευμένος ἀπὸ τοῦ πνεύματος τὸ ἅγιον, γὰρ μὴν εἰδῆ θάνατον, πρὸ τοῦ γὰρ εἰδῆ τὸν Χριστὸν Κυρίῳ.

27 Καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ἱερόν κινόμενος· ἀπὸ τοῦ πνεύματος· καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἐμβάξασιν οἱ γοσιῆς τὸ παιδίον τὸν Ἰησοῦν, γὰρ κάμην αὐτοὶ κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ νόμου δι' αὐτό,

28 Καὶ αὐτὸς τὸ εἰδέσθαι μέσα εἰς ταῖς ἀγκάλας ἱε, καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε·

29 Τῶρα ἐλευθερώνεις τὸν δούλον σου, αὐδέκτη, μὲ εἰρήνην, κατὰ τοὺς λόγους σου·

30 Διατὶ τὰ μάτιαί μου εἶδαν τὸ σωτήριόν σου,

31 Τὸ ὅποιον ἠτοίμασας ὁμπρὸς εἰς τὸ πρόσωπον ὅλων τῶν λαῶν·

32 Φῶς γὰρ φάσιση τὰ ἔθνη, καὶ δόξαν τῷ λαῷ σου τῷ Ἰσραὴλ.

33 Καὶ ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ ἱε εὐαύμαζαν εἰς ἰκέσιν ὅπῃ ἐλέγεσθαι δι' αὐτό.

34 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μαρίας τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἰδὲ, ἐπι-
κεῖται εἰς πτωσὶν καὶ ἀνάστα-
σιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ
εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον·

35 (Καὶ οὗ δὲ αὐτῆς τὴν
ψυχὴν διελύσεται ῥομφαία·)
ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ
πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί.

36 Καὶ ἦν Ἄνια προφῆτις,
δυγάτηρ Φανηλ, ἐκ φυλῆς
Ἀσὴρ· αὕτη προβεβακυῖα ἐν
ἡμέραις πολλαῖς, ζῆσασα ἕτη
μῆλα ἀνδρὸς ἑπτά ἀπὸ τῆς
καρδείας αὐτῆς.

37 Καὶ αὕτη χήρα ὡς
ἑτῶν ὀγδοήκοντα τισσάζων, ἣ
οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱερῶ,
ρηστίας καὶ δέησις λατρεύου-
σα νύκτα καὶ ἡμέρας·

38 Καὶ αὕτη αἰτῆ τῆ
ῥα ἐπιγᾶσα ἀνθωμολογεῖτο
τῷ Κυρίῳ, καὶ ἰλάλει περὶ
αὐτοῦ πᾶσι ταῖς προσδεχομέ-
ναις λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλῆμ.

39 Καὶ ὡς ἰτέλεισεν ἅπαν-
τα ἰὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου,
ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν,
εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ.

40 Τὸ δὲ παιδίον ἤξανε, καὶ

34 Καὶ ὁ Συμεὼν τὸς εὐλό-
γησι, καὶ εἶπεν εἰς τὴν Μαρίας
τὴν μητέρα τῆς Ἰά, ἐπι-
κεῖται εἰς πείσιμον καὶ ἀνάστα-
σιν πολλῶν ἀνθρώπων εἰς τὸ
γίνεσθαι τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς
σημεῖον ὅπῃ ἐναντιεῖται·

35 (Ἄμην ἰσῖα, καὶ μέ-
σα εἰς αὐτὴν τὴν ψυχὴν σου
δίλει πικρᾶσι σπαδί) διὰ τὰ
ξισκιπασθῆσι διαλογισμοὶ
πολλῶν καρδιῶν.

36 Καὶ (τότε) ἦτον καὶ ἡ
Ἄνια ἡ προφῆτις ἡ δυγάτιρα
τοῦ Φανηλ, ἀπὸ τὴν φυλὴν
τοῦ Ἀσὴρ· καὶ αὕτη περι-
μένη πολλῶν χρόνῶν, ἕσθιας
τὰ ζῆση ἑπτά χρόνους μὴ τὸν
ἄνδρα ἀφῶντις ἑκατηδρεῖθη.

37 Καὶ ἐτάτη ἦτον χήρα εἰς
ὀγδοήκοντα τισσάζων χρόνῶν,
ἡ ὅποια ποτὶ δὲν ἐμάκρυνεν
ἀπὸ τοῦ ἱερῶ, ἕσθιας τὰ λα-
τρεύη τὸν Θεὸν νύκτα καὶ ἡμέ-
ραν μὴ ρηστίας καὶ μὴ δέησις·

38 Καὶ ἐτάτη ἕσθιας τὰ ἔλ-
θη ἐκείνη τὴν ῥα ἐσταπο-
κρινομένη ἐδόξαζε τὸν Θεὸν, καὶ
ἐλάλει διὰ τὸ παιδίον εἰς ὅ-
λης ἐκείνης ὅπῃ ἀναμένασιν
ἐλευθερίαν εἰς τὴν Ἱερουσα-
λῆμ.

39 Καὶ ὡσὸν ἰτέλεισεν
ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι κατὰ τὸν
νόμον τοῦ Κυρίου, ἐγύρισεν
ὀπίσω εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς
τὴν πόλιν Ἰου τὴν Ναζαρέτ.

40 Καὶ τὸ παιδίον ἤξανε,

ριω, ζεύγος τευγόσιω, ἡ δύο νεοσσὸς περιγερωῶν·

25 Καὶ ἰδὼν, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ ὃ ὄνομα Συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔτος δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, προσδιχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν.

26 Καὶ ἦν αὐτῷ κειχηματισμένος ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἰδῆ τὸν Χριστὸν Κυρίω.

27 Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τὰς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τῆ ποιῆσαι αὐτὰς κατὰ τὸ εἰδισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ,

28 Καὶ αὐτὸς ἰδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε·

29 Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ·

30 Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου,

31 Ὁ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν·

32 Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαῶν σου Ἰσραὴλ.

33 Καὶ ἦν Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλωμένοις περὶ αὐτοῦ.

Θεῷ, εἶνα ζευγάρι τευγόσιω, ἡ δύο περιγεροπέαλια.

25 Καὶ τότε ἐκείνον τὸν καιρὸν ἦτον ἴσας ἄνθρωπος εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ τὸ ὄνομά τε Συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐτέτος ἦτον δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, καὶ ἀπαντέχεις πασηγορίας τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ πνεῦμα ἅγιον ἦτον εἰς αὐτόν.

26 Καὶ ἦτον εἰς αὐτόν προφητευμένος ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, γὰ μὴν εἰδῆ θάνατον, πρὸ τοῦ γὰ εἰδῆ τὸν Χριστὸν Κυρίω.

27 Καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ἱερόν κινόμενος ἀπὸ τοῦ πνεύματος· καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἐμβάζασιν οἱ γονεῖς τὸ παιδίον τὸν Ἰησοῦν, γὰ κάμην αὐτοὶ κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ νόμου δι' αὐτό,

28 Καὶ αὐτὸς τὸ ἰδέχθη μέσα εἰς ταῖς ἀγκάλας ἑα, καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε·

29 Τῶρα ἐλευθερώνεις τὸν δούλον σου, αὐδέκτη, μὲ εἰρήνην, κατὰ τὸν λόγον σου·

30 Διατὶ τὰ μάτια μου εἶδαν τὸ σωτήριόν σου,

31 Τὸ ὅποιον ἠτοίμασας ὁμπρὸς εἰς τὸ πρόσωπον ἅλων τῶν λαῶν·

32 Φῶς γὰ φώτισεν τὰ ἔθνη, καὶ δόξαν τῷ λαῷ σου τῷ Ἰσραὴλ.

33 Καὶ ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ ἑα ἰθαύμαζαν εἰς ἐκεῖνα ὅπῃ ἐλάλωσαν δι' αὐτό.

34 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸς Συμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μαρτὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἰδὲ, ἐτι-
κεῖται εἰς πτωσὶν καὶ ἀνάστα-
σιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ
εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον·

35 (Καὶ οὗ δὲ αὐτῆς τὴν
ψυχὴν διεκώσεται ῥομφαία·)
ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ
πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί.

36 Καὶ ἦν Ἄνια προφῆτις,
θυγάτηρ Φανουὴλ, ἐκ φυλῆς
Ἀσέρ· αὕτη προβιβηκυῖα ἐν
ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἕτη
μῆλα ἀνδρὸς ἑπτά ἀπὸ τῆς
παρθενίας αὐτῆς.

37 Καὶ αὕτη χήρα ὡς
ἑπτὰ ὀγδοήκοντα τισσάρων, ἢ
ὡς ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱερῶ,
ησθίας καὶ δέησις λατρεύου-
σα νύκτα καὶ ἡμέραν·

38 Καὶ αὕτη αἰτῆ τῇ
ἡμέρᾳ ἐπιτάσσα ἀνθωμολογεῖτο
τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ
αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδιχομέ-
νους λύτρων ἐν Ἰερουσαλήμ.

39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαν-
τα ἰὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου,
ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν,
εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ.

40 Τὸ δὲ παιδίον ἠύξανε, καὶ

34 Καὶ ὁ Συμεὼν τὸς εὐλό-
γησι, καὶ εἶπεν εἰς τὴν Μαρτὰμ
τὴν μητέρα τῆ· ἰὰ, ἐτι-
κεῖται εἰς πείσιμον καὶ ἀνάστα-
σιν πολλῶν ἀνθρώπων εἰς τὸ
γίνεσθαι τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς
σημεῖον ὅπῃ ἰσταντιεῖται·

35 (Ἄμὴ ἰσῖα, καὶ μέ-
σα εἰς αὐτὴν τὴν ψυχῆν σου
δίλει πιάσει σπαδί·) διὰ ἰὰ
ξισκιπασθῶσι διαλογισμοὶ
πολλῶν καρδιῶν.

36 Καὶ (τότε) ἦτον καὶ ἡ
Ἄνια ἡ προφῆτις ἡ θυγάτηρ
τοῦ Φανουὴλ, ἀπὸ τῆς φυλῆς
τοῦ Ἀσέρ· καὶ αὕτη περιου-
μένη πολλῶν χρόνῶν, ἕσθιας
ἰὰ ζῆση ἑπτά χρόνους μὲ τὸν
ἄνδρα ἀφόντις ἑκατηδρέωδη.

37 Καὶ ἐτέτη ἦτον χήρα ἕως
ὀγδοήκοντα τισσάρων χρόνῶν,
ἢ ὅποια ποτὶ δὲν ἰμάκρυνεν
ἀπὸ τὸ ἱερὸν, ἕσθιας ἰὰ λα-
τρεῖν τὸν Θεὸν νύκτα καὶ ἡμέ-
ραν μὲ ησθίας καὶ μὲ δέησις·

38 Καὶ ἐτέτη ἕσθιας ἰὰ ἔλ-
θη ἐκείνη τὴν ἡμέραν ἀσταπο-
κριτομένη ἰδοῦσα τὸν Θεὸν, καὶ
ἐλάλει διὰ τὸ παιδίον εἰς ὅ-
λος ἐκείνους ὅπῃ ἀναμείνασιν
ἐλευθερίαν εἰς τὴν Ἰερουσα-
λήμ.

39 Καὶ ὡσαν ἰτελείωσαν
ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι κατὰ τὸν
νόμον τοῦ Κυρίου, ἐγύρισαν
ὀπίσω εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς
τὴν πόλιν ἰως τὴν Ναζαρέτ.

40 Καὶ τὸ παιδίον ἠύξανε,

ἰκραταιῶτο πνεύματι, πληρέ-
 μιον σοφίας· καὶ χάρις Θεῷ
 ἦν ἐπ' αὐτό.

41 Καὶ ἰσφορεύοντο οἱ γοσιῖς
 αὐτῷ κατ' ἴτθ· εἰς Ἱερουσα-
 λὴμ τῇ ἰορτῇ τῷ πάσχα.

42 Καὶ ὅτε ἔγενίλο ἰτῶν
 δώδεκα, ἀναβάτων αὐτῶν εἰς
 Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἴθος τῆς
 ἰορτῆς·

43 Καὶ τελειωσάντων τὰς
 ἡμέρας, ἐν τῷ ὑπογράφειν αὐ-
 τῶς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς
 ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ οὐκ ἔγνω
 Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῷ.

44 Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν
 τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον ἡμέ-
 ρας ὀδόν· καὶ ἀνεζήτην αὐτὸν
 ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς
 γνωστοῖς.

45 Καὶ μὴ εὑρόντες αὐτὸν,
 ὑπέγραψαν εἰς Ἱερουσαλήμ,
 ζητῶντες αὐτόν.

46 Καὶ ἐγένετο, μεθ' ἡμί-
 ρας τρεῖς ἕξον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ
 καθιζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδα-
 σκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν,
 καὶ ἰπερωτῶντα αὐτῶς.

47 Ἐξίσταστο δὲ πάντες οἱ
 ἀκούοντες αὐτῷ, ἐπὶ τῇ συνέσει
 καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτῷ.

48 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξε-
 πλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτοὺς ἡ μή-
 τηρ αὐτῷ εἶπε· Τέκνον, τί ποίη-

καὶ ἰδυναμένοντο κατὰ τὸ πνεῦ-
 μα, καὶ ἰπληρέτο σοφίας· καὶ
 χάρις τοῦ Θεοῦ ἦτον εἰς αὐτό.

41 Καὶ ἐπήγειαν οἱ γοσιῖς
 τε κάθε χρόνον εἰς τὴν Ἱερου-
 σαλήμ εἰς τὴν ἰορτῆν τῷ
 πάσχα.

42 Καὶ ὅταν ἔγινε δώδεκα
 χρόνων, ἀνέβηκαν εἰς τὴν Ἱε-
 ρουσαλήμ κατὰ τὴν συνήθειαν
 τῆς ἰορτῆς·

43 Καὶ τελειώοντες ταῖς
 ἡμέραις, ἐκίθ ὅπῃ ἐγύριζαν
 ἐκίθιοι, ἀπόμεινε τὸ παιδίον ὃ
 Ἰησοῦς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ
 ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ
 τὸ ἔζηραν.

44 Ἀμὴ λογιζόμενοι πῶς
 γὰ εἶναι μὲ τὴν συνοδίαν, ἦλ-
 θαν μιᾶς ἡμέρας γράταν· καὶ
 τὸν ἀναζήτησαν εἰς τὴς συγγ-
 γενεῖς καὶ εἰς τὴς γνωρίμους.

45 Καὶ μὴ τὸ γὰ μὴν τὸν
 εὑρην, ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερου-
 σαλήμ, γυρεύοντες αὐτόν.

46 Καὶ ὡσάν ἐπέρασαν
 τρεῖς ἡμέραις, τὸν εὑρήκαν μέσα
 εἰς τὸ ἱερόν ὅπῃ ἐκάθετοι ἀνά-
 μεσα εἰς τὴς διδασκάλους, καὶ
 τὴς ἀκούοντες, καὶ τὴς ἐρώοντες.

47 Καὶ ἰθαύμαζαν ὅλοι ὅ-
 σοι τὸν ἦκουσαν, εἰς τὴν γνῶσιν
 αὐτοῦ καὶ εἰς ταῖς ἀποκρίσεις αὐτοῦ.

48 Καὶ ὡσάν τὸν εἶδαν ἐξε-
 πλάγησαν· καὶ λέγει αὐτοῖς ἡ μη-
 τέρα αὐτοῦ· παιδί μου, διατί μας ἰ-

σας ἡμῖν ὕτως; ἰδὲ ὁ πατήρ σου καὶ γὰρ ὀδυνώμενος ἐζητῶμέν σοι.

49 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτάς· Τί ὅτι ἐζηλιῶτέ με; οὐκ ᾔθετε ὅτι ἐν τοῖς τῷ πατρὸς μου δεῖ εἶναί με;

50 Καὶ αὐτοὶ ἔσυνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς.

51 Καὶ κατίβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διατήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

52 Καὶ Ἰησοῦς πρόκοπτε σοφίας καὶ ἡλικίας, καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

καμεις ἔτρε; ἰὰ, ὁ πατήρ σου καὶ ἐγὼ λυκώμενοι σὶ ἰγουράμεν.

49 Καὶ εἰπὴν ἰς διατί με γυρίζετε; δὴν ἐξεύριτε πῶς κάμωσι χρεία ἵνα εἶμαι εἰς τὰ πράγματα τοῦ πατρὸς μου;

50 Καὶ ἐτύτοι δὴν ἰγροίησαν τὸν λόγον ὁπῶ τὸς εἶπε.

51 Καὶ ἰκατίβη μαζότους, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρέτ· καὶ τὸς ὑποτάσσειτο. καὶ ἡ μητέρα ἰς ἐφύλαττει ὅλα τὰ λόγια ἐτύτα μέσα εἰς τὴν καρδίαν ἰης.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσφόκοπτε καὶ αὔξαιεν καὶ εἰς τὴν σοφίαν καὶ εἰς τὴν ἡλικίαν, καὶ εἰς τὴν χάριν σημᾶ εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸς ἀνθρώπους.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΝ ἴτε δι πεντηκαιδεκάτῃ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντι Ποππίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχῶν τῆς Γαλιλαίας Ηρώδης, Φίλιππος δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχῶν τῆς Ἰτυραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχῶν,

2 Ἐσ' Ἀρχιερίων Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννη τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱόν, ἐν τῇ ἐσθήμῃ.

ΚΑΙ εἰς τὸς δικαίωσι χρόνος τῆς αὐθεντίας τοῦ Τιβερίου Καίσαρος, ὅταν αὐθεντεῖεν ὁ Πόπιος ὁ Πιλάτος τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ὅταν ὁ Ἡρώδης ἦτον τετράρχης τῆς Γαλιλαίας καὶ ὁ ἀδελφός ἰς ὁ Φίλιππος τετράρχης τῆς Ἰτυραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίας τετράρχης τῆς Ἀβιληνῆς,

2 Εἰς τὸν καιρὸν τῶν Ἀρχιερίων Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἦλθε λόγος Θεοῦ εἰς τὸν Ἰωάννη τὸν υἱὸν τοῦ Ζαχαρίου μέσα εἰς τὴν ἔσθημον.

3 Καὶ ἦλθεν εἰς πῦσαι τὴν περὶ χωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφισιν ἁμαρτιῶν·

4 Ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἠσαΐου τοῦ προφήτου, λέγουσι· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε ἰσας τρίβους αὐτοῦ.

5 Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρυξ καὶ βυθὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεΐαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδὸς λαίας·

6 Καὶ ἴψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

7 Ἐλεγει ἔν τοις ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;

8 Ποιήσατε ἔν καρπῶς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἀρξῆσθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγων γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἡγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ.

9 Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίη σφός τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κείται· πᾶν ἔν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν

3 Καὶ ἐπῆγεν εἰς ὅλην τὴν περὶ χωρον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκηρτυε βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφισιν ἁμαρτιῶν·

4 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῶν λόγων τοῦ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου, ὅπῃ λέγει· Φωνὴ ἐκείνου ὅπῃ βοᾷ μέσσα εἰς τὴν ἐρήμον· ἰτοιμάσσετε τὴν γράταν τοῦ Κυρίου, κάμψτε ἴσους τὰς δρόμους ἰου.

5 Κάθε λαγκαδιὸν θίλει γυμίσση, καὶ κάθε ὄρυξ καὶ βυθὸς θίλει ταπεινωθῆ· καὶ τὰ γραβὰ θίλωσι ἰσιάζουσι, καὶ ἡ κατοπεριπάτηταις γράταις θίλων γίνεται ἴσας·

6 Καὶ κάθε ἄνθρωπος θίλων εἶδῃ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ·

7 Ἐλεγει λοιπὸν εἰς τὰς ὄχλους ὅπῃ ἔγχετο ἐὰν βαπτισθῶσιν ἀπ' αὐτόν· σπαιδία τῆς ὄχλητρας, τίς σᾶς ἰδειε ἐὰν φύγετε ἀπὸ τῆν ὀργὴν ὅπῃ μέλλει ἐὰν ἔλθῃ;

8 Κάμψτε τὸ λοιπὸν καρπῶς ὅπῃ ἐὰν εἶναι ἀξίους μετανοίας· καὶ μὴ ἀρχίσσεται ἐὰν λέγεται ἀνάμισάσας· ἐμῖς ἔχομεν πατέρα τὸν Ἀβραάμ· διαλλί σᾶς λέγων, ὅτι ὁ Θεὸς δύναται ἀπὸ ταῖς πέτραις ἐτάταις ἐὰν ἐξαναγήσῃ σπαιδία εἰς τὸν Ἀβραάμ.

9 Καὶ ἐὰν καὶ τὸ πελέκει ὅπῃ κείται εἰς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων· κάθε δένδρον ὅπῃ δὴν κάμψεται

καλόν, ἐκπέπτιται, καὶ εἰς
πῦρ βάλλεται.

10 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ
ὄχλοι, λέγοντες· Τί ἔν ποιή-
σομεν;

11 Ἀπεκριθεὶς δὲ λέγει
αὐτοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας,
μεταδόντω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ
ἔχων βρώματα, ὁμοίως ποιή-
τω.

12 Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι
βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον πρὸς
αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιή-
σομεν;

13 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Μηδὲν πλείον παρὰ τὸ διατε-
ταγμένον ὑμῖν φράσσειτε.

14 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ
γραμματεῖοι, λέγοντες· Καὶ
ἡμεῖς τί ποιήσομεν; καὶ εἶπε
πρὸς αὐτούς· Μηδένα διασιί-
σσετε, μηδὲ συκοφαντήσητε·
καὶ ἀρκιῖσθε τοῖς ὀφεισίοις
ὑμῶν.

15 Προσδοκῶντος δὲ τῷ λαῷ,
καὶ διαλογιζόμενον πάντων ἐν
ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τῷ
Ἰωάννῃ, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ
Χριστός,

16 Ἀπεκρίσαστο ὁ Ἰωάννης,
ἅπανσι λέγων· Ἐγὼ μὲν ὕδατι
βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσ-
χυρότερός μου, ἃ οὐκ εἰμὶ ἰκανός
λύσαι τὸν ἱμάτιον αὐτοῦ ὑποδημά-
των αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτί-

καλόν καρπὸν, κόπτεται, καὶ
βάλλεται εἰς τὴν φῶλια.

10 Καὶ οἱ ὄχλοι τὸν ἐρω-
τῶσας, καὶ τῷ ἔλεγον τί ἐὰ
κάμωμεν λοιπὸν;

11 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἀπεκρί-
θη, καὶ λέγει τὰς ἐκείνῃ· ὅτι
ἔχει δύο φορέματα, ἃς δώσω
τὸ ἵνα ἐκίβω ὅτι διὸ ἔχει· τὸ
αὐτὸ ἃς κάμη καὶ ἐκίβω, ὅτι
ἔχει φαγητά.

12 Καὶ ἦλθαν καὶ οἱ τε-
λῶναι ἐὰ βαπτισθῆσι, καὶ λέ-
γουν τῷ διδάσκαλε, τί ἐὰ κά-
μωμεν;

13 Καὶ τὸς εἶπε· τίποτε
περισσότερον μὲν ζητᾷτε ἔξω
ἀπὸ τὸ διατεταγμένον σας.

14 Ἐρωτῶσαντων καὶ οἱ
γραμματεῖοι, καὶ ἔλεγον· ἄμῃ
ἡμεῖς τί ἐὰ κάμωμεν; καὶ εἶ-
πέντος· κατεῖνα ἐὰ μὴ διασιί-
σσετε, μὴ δὲ ἐὰ συκοφαντή-
σσετε· καὶ ἐὰ εἰσθε εὐχαριστη-
μένοι εἰς τὴν ῥύγαν σας.

15 Καὶ ἐλπίζοντες ὁ λαός,
καὶ διαλογιζόμενοι ὅλοι μίσα
τες διὰ τὸν Ἰωάννην, μήπως
καὶ ἦδελον εἰσθαι αὐτὸς ὁ
Χριστός,

16 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης εἰς
ὅλους, καὶ εἶπεν· ἐγὼ σᾶς βα-
πτίζω μὲ νερόν· ἄμῃ ἔρχεται ὁ
δυνατώτερός μου, τοῦ ὅποιον ἐγὼ
δὲν εἶμαι ἄξιον· ἐὰ λύσω τὸ λε-
ρίον τῶν ὑποδημάτων τῶν αὐ-

σι ἐν πνεύματι ἁγίῳ, καὶ πυρί.

17 Οὐ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαρίζει τὴν ἄλωνα αὐτῆ· καὶ συναξει τοὺς σίτους εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτῆ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέσῃ.

18 Πολλὰ μὲν ἔν και ἕτερα παρακαλῶν ἐξηγγελλίζετο τὸν λαόν.

19 Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης, ἐλιγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ, περὶ Ἡρωδιάδος τῆς γυναικὸς Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆ, καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησε ποτηρῶν ὁ Ἡρώδης,

20 Προσέθηκε καὶ τῆτο ἐπὶ πᾶσι, καὶ κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

21 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαόν, καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος, καὶ προσευχομένου, ἀνοίχθῆναι τὸν ἔρανον·

22 Καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῶ εἶδει, ὡσεὶ περιγεῖραν, ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴν ἐξ ἔρανος γενέσθαι, λέγουσαν· Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ ἠδόκησα.

23 Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς ὡσεὶ ἑτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος, ὧν (ὡς ἐνομίζετο) υἱὸς Ἰωσήφ, τῆ Ἠλῆ,

τὸς θίλεισῶς βαπτίσει μὲ πνεῦμα ἅγιον, καὶ μὲ φωτίαν.

17 Εἰς τοῦ ὁποῖος τὸ χεῖρ ἔλαι τὸ φτυάρι· καὶ θίλει καθαρίζει τὸ ἄλωνι τῆ· καὶ θίλει μαζῶξει τὸ σιτάρι εἰς τὸ ἔμπάρι τῆ· καὶ τὸ ἄχυρον θίλει τὸ κατακαύσει μὲ φωτίαν ὅπῃ δὲν σθεῖ ποτί.

18 Καὶ ἄλλα πολλὰ παρακινῶν ἐυαγγελίζετο τὸν λαόν.

19 Καὶ ὁ Ἡρώδης ὁ τετράρχης, ἔγοντας γὰ ἐλιγχιτοῦ ἐπ' αὐτόν, διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα τῆ ἀδελφῆ τῆ τοῦ Φιλίππου, καὶ διὰ ὅλα ἐκείνα γὰ κακὰ ὅπῃ ἔκαμει ὁ Ἡρώδης,

20 Ἐπρόσθεσε καὶ τῆτο ἀπάνω εἰς ὅλα, καὶ ἐσφάλισε τὸν Ἰωάννην μέσα εἰς τὴν φυλακῆν.

21 Καὶ ὅταν ἐβαπτίζετο ὅλος ὁ λαός, ἐκεῖ ὅπῃ ἐβαπτίσθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπροσέυχτο, ἀνοίχθῃσαν οἱ ἔρανοί·

22 Καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκατίβη μὲ σωματικὸν εἶδος, ὡσαν περιγεῖρι, ἀπάνω εἰς αὐτόν· καὶ γὰ, καὶ ἦλθε φωνὴ ἀπὸ τὸν ἔρανον, ὅπῃ ἔλεγεν· ἰσοῦ εἶσαι ὁ υἱὸς μου ὁ ἠγαπημένος, εἰς εἶσα ἀναπαύομαι.

23 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἦτον ὡσαν γὰ ἀρχίζε τριάκτα χρόνων. καθὼς ἐλογιάζετο γὰ εἶσαι υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ· καὶ ὁ Ἰωσήφ τοῦ Ἠλί.

24 Τῷ Ματθαῖ, τῷ Λευί, τῷ Μιχαί, τῷ Ἰαννά, τῷ Ἰωσήφ,

25 Τῷ Ματθαίῳ, τῷ Ἀμώ, τῷ Ναύμ, τῷ Ἐσλί, τῷ Ναγγαί,

26 Τῷ Μααθ, τῷ Ματταδίῳ, τῷ Σιμί, τῷ Ἰωσήφ, τῷ Ἰύδα,

27 Τῷ Ἰωανᾶ, τῷ Ῥησά, τῷ Ζοροβάβελ, τῷ Σαλαδιήλ, τῷ Νηρί,

28 Τῷ Μιχαί, τῷ Ἀδδί, τῷ Κωσάμ, τῷ Ἐλμωδάμ, τῷ Ἡρ,

29 Τῷ Ἰωσή, τῷ Ἐλίξει, τῷ Ἰωρείμ, τῷ Ματθαῖ, τῷ Λευί,

30 Τῷ Συμῶν, τῷ Ἰύδα, τῷ Ἰωσήφ, τῷ Ἰωάν, τῷ Ἐλιακίμ,

31 Τῷ Μιλαῖ, τῷ Μαϊνά, τῷ Ματθαδά, τῷ Ναθάν, τῷ Δαβίδ,

32 Τῷ Ἰισσαί, τῷ Ὠβήδ,

24 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ Ματθαῖ καὶ ὁ Ματθαῖ τῷ Λευί· καὶ ὁ Λευὶς τοῦ Μιχαί· καὶ ὁ Μιχαὶς τοῦ Ἰαννά· καὶ ὁ Ἰαννά τῷ Ἰωσήφ.

25 Καὶ ὁ Ἰωσήφ τοῦ Ματθαίου· καὶ ὁ Ματθαίος τοῦ Ἀμώ· καὶ Ἀμώ τῷ Ναύμ· καὶ Ναύμ τοῦ Ἐσλί· καὶ ὁ Ἐσλί τῷ Ναγγαί.

26 Καὶ ὁ Ναγγαί τῷ Μααθ· καὶ Μααθ τῷ Ματταδίῳ· καὶ Ματταδίος τῷ Σιμί· καὶ Σιμί τῷ Ἰωσήφ· καὶ Ἰωσήφ τῷ Ἰύδα.

27 Καὶ Ἰύδας τῷ Ἰωανᾶ· καὶ Ἰωανᾶς τῷ Ῥησά· καὶ Ῥησᾶς τῷ Ζοροβάβελ· καὶ Ζοροβάβελ τῷ Σαλαδιήλ· καὶ Σαλαδιήλ τῷ Νηρί.

28 Καὶ Νηρὶς τῷ Μιχαί· καὶ Μιχαὶς τῷ Ἀδδί· καὶ Ἀδδὶς τῷ Κωσάμ· καὶ Κωσάμ τῷ Ἐλμωδάμ· καὶ Ἐλμωδάμ τοῦ Ἡρ.

29 Καὶ Ἡρ τοῦ Ἰωσήφ· καὶ Ἰωσήφ τῷ Ἐλίξει· καὶ Ἐλίξει τῷ Ἰωρείμ· καὶ Ἰωρείμ τῷ Ματθαί· καὶ Ματθαῖ τῷ Λευί.

30 Καὶ Λευὶ τῷ Συμῶν· καὶ Συμῶν τῷ Ἰύδα· καὶ ὁ Ἰύδας τῷ Ἰωσήφ· καὶ Ἰωσήφ τῷ Ἰωάν· καὶ Ἰωάν τῷ Ἐλιακίμ.

31 Καὶ Ἐλιακίμ τῷ Μιλαῖ· καὶ Μιλαῖς τῷ Μαϊνά· καὶ Μαϊνάς τῷ Ματθαδά· καὶ Ματθαδάς τῷ Ναθάν· καὶ Ναθάν τῷ Δαβίδ,

32 Καὶ Δαβὶδ τῷ Ἰισσαί· καὶ Ἰισσαί τῷ Ὠβήδ· καὶ Ὠβήδ

τῷ Βοόξ, τῷ Σαλμών, τῷ
Ναασών,

33 Τῷ Ἀμιναδάβ, τῷ Ἀ-
ράμ, τῷ Ἐσρώμ, τῷ Φαρίς,
τῷ Ἰύδα,

34 Τῷ Ἰακώβ, τῷ Ἰσαάκ,
τῷ Ἀβραάμ, τῷ Θάρα, τῷ
Ναχώρ,

35 Τῷ Ζαρούχ, τῷ Ρα-
γαῦ, τῷ Φαλίκ, τῷ Ἐβερ,
τῷ Σαλά,

36 Τῷ Καϊνάν, τῷ Ἀρφα-
ξὰδ, τῷ Σήμ, τῷ Νῶι, τῷ
Λάμειχ,

37 Τῷ Μαθυσάλα, τῷ
Ἐνώχ, τῷ Ἰαρίδ, τῷ Μαλιλι-
ήλ, τῷ Καϊνάν,

38 Τῷ Ἐνώς, τῷ Σὴθ,
τοῦ Ἀδάμ, τῷ Θεῷ.

τῷ Βοόξ· καὶ Βοόξ τῷ Σαλμών·
καὶ Σαλμών τῷ Ναασών.

33 Καὶ Ναασών τῷ Ἀμινα-
δάβ· καὶ Ἀμιναδάβ τῷ Ἀράμ·
καὶ Ἀράμ τῷ Ἐσρώμ· καὶ
Ἐσρώμ τῷ Φαρίς· καὶ Φαρίς
τῷ Ἰύδα.

34 Καὶ Ἰύδας τῷ Ἰακώβ· καὶ
Ἰακώβ τῷ Ἰσαάκ· καὶ ὁ Ἰσαάκ
τῷ Ἀβραάμ· καὶ Ἀβραάμ τῷ
Θάρρα· καὶ Θάρρας τῷ Ναχώρ·

35 Καὶ Ναχώρ τῷ Σιρέχ·
καὶ Σιρέχ τῷ Ραγαῦ· καὶ
Ραγαῦ τῷ Φαλίκ· καὶ Φαλίκ
τῷ Ἐβερ· καὶ Ἐβερ τῷ Σαλά.

36 Καὶ Σαλά τῷ Καϊνάν·
καὶ Καϊνάν τῷ Ἀρφαξὰδ· καὶ
Ἀρφαξὰδ τῷ Σήμ· καὶ Σήμ
τῷ Νῶι· καὶ Νῶι τοῦ Λάμειχ.

37 Καὶ Λάμειχ τῷ Μαθυ-
σάλα· καὶ Μαθυσάλα τῷ
Ἐνώχ· καὶ Ἐνώχ τῷ Ἰαρίδ·
καὶ Ἰαρίδ τῷ Μαλιλιήλ· καὶ
Μαλιλιήλ τῷ Καϊνάν.

38 Καὶ Καϊνάν τῷ Ἐνώς·
καὶ Ἐνώς τοῦ Σὴθ· καὶ Σὴθ τῷ
Ἀδάμ· καὶ Ἀδάμ τῷ Θεῷ.

Κεφ. δ'. 4.

ἸΗΣΟΥΣ δὲ πνεύματος ἁγίου
πλήρης ὑπέγραψεν ἀπὸ τῷ
Ἰορδάνῃ· καὶ ἦγετο εἰς τὸ
πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον,

2 Ἡμέρας τεσσαράκοντα
πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου.
καὶ οὐκ ἔφαγεν ἕδην ἐν ταῖς ἡ-
μέραις ἐκείναις· καὶ συντελε-

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς γιμάτῃ
Πνεῦμα ἅγιον ἐγύρισεν
ἀπὸ τὸν Ἰορδάνῃ· καὶ ἐφίξε-
τον διὰ μίσητα τῷ πνεύματῃ
εἰς τὴν ἔρημον,

2 Καὶ ἐπειράζετο ἀπὸ τοῦ
διάβολου σαράντα ἡμέραις· καὶ
τίποτες διὲν ἔφαγεν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις· καὶ ὡσὰν ἐτελειώθη-

εθροσῶν αὐτῶν, ὕψιστον ἐπιείασι.

3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ τοῦ ἰδῶν τὸ ἐπὶ τῆς γῆς ἄρτος.

4 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν, λέγων· Γέγραπται, ὅτι ἕκ ἐκ' ἄρτου μόνου ζῆσται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ περὶ ρήματι Θεοῦ.

5 Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ἕρος ὑψηλόν, ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμήν χρόνου.

6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· Σὺ δὲ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν, καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· ὅτι ἰμοὶ παραδίδονται, καὶ ὃ ἅν δέλω, δίδωμι αὐτῆν.

7 Σὺ ἂν ἴαν προσκυνήσῃς ἐμπροσθέν μου, ἔσται σοι πάντα.

8 Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἰταγε ὀπίσω μου Σατανα· γέγραπται γάρ· Προσκυνήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

9 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ· καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰ ὁ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σιαυτὸν ἵνα τιθῆι κάτω·

10 Γέγραπται γάρ· Ὅτι τοῖς

σοῦν αὐταῖς αἱ ἡμέραι, ὕψιστον ἐπιείασι.

3 Καὶ λέγουσιν ὁ διάβολος· ἂν εἶσαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ τῆς πέτρας ἐταῦτης ἵνα γένη ψωμί.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· εἶναι γεγραμμένον, ὅτι ὄχι μόνον μὲν ψωμί τὰ ζῆ ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ καὶ κάθε λόγον Θεοῦ.

5 Καὶ ἀνεθάρσυνάς του ὁ διάβολος εἰς ἕνα ὑψηλόν ὄρος, τῷ ἰδειν ὅλας τὰς βασιλείαις τοῦ κόσμου εἰς μίαν στιγμήν καιροῦ.

6 Καὶ εἶπεν του ὁ διάβολος· ἰσῖνα δέλω δώσει ἐταῦτην τὴν ἐξουσίαν ὅλην, καὶ τὴν δόξαν τῆς· ὅτι ἰμίνα ἰπαραδόθη, καὶ ὁ τινος δέλω, τὴν δίδω.

7 Ἐὰν ἰσὺ λοιπὸν μὲ προσκυνήσῃς ὀμπροσῶμου, δέλω εἶσθαι ὅλα ἰδικά σου.

8 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν του ὕπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ· διατὶ εἶναι γεγραμμένον· Δέλει προσκυνῆσει τὸν αὐθέντην τὸν Θεόν σου, καὶ αὐτὸν μόνον δέλει λατρεύσει.

9 Καὶ ἔφερέτου εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔστησεντου ἀπάνω εἰς τὴν ἄκρην τοῦ ἱεροῦ· καὶ εἶπεντου· ἰάν ἰσαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ρίξει τῷ λόγου σου ἂν ἰδῶ κάτω·

10 Διατὶ εἶναι γεγραμμένον·

ἄγγελοι αὐτῷ ἐπιτελιῦται περὶ
σου, τῷ διαφυλάξαι σε.

11 Καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἀρεῶ-
σί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς
λίθον τὸν πόδα σου.

12 Καὶ ἀπεκριθεὶς, εἶπεν
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅσι εἰρηται· Οὐκ
ἐκπεράσασθαι Κύριοι τὸν Θεὸν σου.

13 Καὶ συντελίσας πάντα
πειρασμὸν ὁ διάβολος, ἀπέ-
στη ἀπ' αὐτῷ ἄχρι καιρῶ.

14 Καὶ ὑπέγραψεν ὁ Ἰησοῦς
ἐν τῇ δυνάμει τῷ πνεύματος εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· καὶ φήμη ἐξῆλ-
θε καθ' ὅλης τῆς περιχώρου
περὶ αὐτῷ.

15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν
ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξα-
ζόμενος ὑπὸ πάντων.

16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Να-
ζαρέτ, ἧ ἦν τετραμμίον· καὶ
εἰσηλθεὶς κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ, ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, εἰς
τὴν συναγωγὴν· καὶ ἀπέστη ἀ-
ναγνῶναι.

17 Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βί-
βλιον Ἡσαΐου τῷ προφήτῃ· καὶ
ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, εὔρε
τὸν τόπον ὃ ἦν γεγραμμένον·

18 Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμὲ,
ἧ ἔθηκεν ἔχρισί με· εὐαγγελί-
σθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με,
ἰάσασθαι τὰς συντετριμμένους
τὴν καρδίαν, κηρῆσαι αἰχμα-

ῥοι· δέσει πρὸς ἄξει τὰς ἀγγελίας
του διὰ λόγου σου, γὰρ σὺ διαφυ-
λάξου.

11 Καὶ γὰρ σὺ φέρων ἀπάνω
εἰς τὰ χεῖρά τες, διὰ γὰρ μὴν
σκοπτάφη εἰς τὴν πέτραν τὸ
ποδάρι σου.

12 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ λέγων· ἰλαλήθη· δὲν θέλει
δοκιμάσει Κύριον τὸν Θεὸν σου.

13 Καὶ τελειώνουλας κάθε
πειρασμὸν, ὁ διάβολος ἰμά-
κρυνει ἀπ' αὐτὸν ἕως τὸν (διω-
ρισμῶν) καιρὸν.

14 Καὶ ἐγύρισεν ὁ Ἰησοῦς
μὲ τὴν δυνάμει τῷ πνεύματι·
εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ ἡ φήμη
εὐγῆκει εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαί-
αν διὰ λόγου ἰου.

15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν εἰς
ταῖς συναγωγαῖς ἰους, δοξαζόμε-
νος ἀπὸ ὅλης.

16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Να-
ζαρέτ, ἐκεῖ ὅπῃ ἦτο ἀνατριμ-
μίον· καὶ ἰμβῆκε κατὰ τὴν
συνήθειαν του τὴν ἡμέραν τοῦ
σαββάτου εἰς τὴν συναγωγὴν·
καὶ ἰσκάθη γὰρ διαβῶση.

17 Καὶ τοῦ ἰδουκαὶν τὸ βιβλί-
ον τοῦ Ἡσαΐου τῷ προφήτῃ· καὶ
ἀνοίγωνλας τὸ βιβλίον, εὔρηκε τὸν
τόπον ὅπῃ ἦτο γεγραμμένον·

18 Τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ ἀ-
πάνω εἰς ἐμὲ, καὶ διὰ τῆτο μὲ
ἔχρισι· καὶ μὲ ἔγειλε διὰ γὰρ εὐ-
αγγελίσω τὰς πτωχὺς, γὰρ ἰα-
τρηίσω ἐκείνους ὅπῃ ἔχου καρ-

λότοις ἄφροσι, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποσιῦλαι τὸ θραυσμένους ἐν ἀφροσι,

19 Κερεύξαι ἑαυτὸν Κυρίῳ δικτόν.

20 Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον, ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθιστο καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτινίζοντες αὐτῷ.

21 Ἦρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτούς· Ὅτι σήμερον πιωλήρωται ἡ γραφή αὕτη ἐν τοῖς ὤσιν ὑμῶν.

22 Καὶ πάντες ἰμαρτύρουν αὐτῷ, καὶ ἰθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἰκτερουμένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον· Οὐχ ἕτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ;

23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πάντως ἱερεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἰατρὲι, θειάκιθσον σιαυτόν ὅσα ἠέωσαμιν γινόμενα ἐν τῇ Κασσιτριανῷ, πύησον καὶ ὕδι ἐν τῇ πατρίδι σου.

24 Εἶπε δὲ Ἄμην λέγων ὑμῖν, ὅτι ὕδις προφήτης δικτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ.

25 Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγων ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλίου ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ἅτε ἐκλείσθη ὁ ἕρανος

διὰς βροχισμῆτον, τὰ κερεύξω ἰλευθιρίαι εἰς τὰς σκλαβωμένους, καὶ ξαναβλεψιν εἰς τὰς τυφλὰς, τὰ πέριψω μὲ συγχώρησι τὰς πωλησμένους,

19 Νὰ κερεύξω χρόνον Κυρίῳ γικτόν.

20 Καὶ σφαλῶντας τὸ βιβλίον, καὶ δίδωντάς το τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθιστο καὶ τὰ μάτια ὀλοῦν ἐπὶ ἦταν εἰς τὸ συναγωγή ἀτινίζαι εἰς αὐτόν.

21 Καὶ ἄρχισι τὰ τὰς λέγη ὅτι σήμερον ἰτελιρῶδη ἡ γραφή ἐτάτη εἰς τὰ αὐτία σας.

22 Καὶ ὄλοι ἰμαρτυρῶσαν εἰς αὐτόν, καὶ ἰθαύμαζαν εἰς τὰ λόγια ἰὰ χαριτωμένα, ὅπῃ ἔγιναι ἀπὸ τὸ στόμα του, καὶ ἔλεγον· δὲν εἶναι ἐτάτη ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ;

23 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· ἰξάπαντως δέλιτε μὲ ἰερεῖτὴν τὴν παραβολὴν ἐτάτην· ἰατρὲι, θειάκιθουσι τῷ λόγῃ σου ὅσα ἀέωσαμιν ὅπῃ ἔγιναι εἰς τὴν Κασσιτριανῷ, κάμει τα καὶ ἰδῶ εἰς τὴν πατρίδα σου.

24 Καὶ εἶπε· βέβαια οὐκ λέγων, ὅτι ὅ δὲ κανίνας προφήτης εἶναι δικτός εἰς τὴν πατρίδα του.

25 Καὶ ἐπ' ἀληθείας οὐκ λέγων, πολλαῖς χῆραις ἦταν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἡλίου εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ, ὅταν ἰσφάλῃσιν

ἐπὶ ἔτη τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν·

26 Καὶ πρὸς ἑδαιμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλίας, εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος, πρὸς γυναῖκα χήραν.

27 Καὶ πολλοὶ λιπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισσαίῃ τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραὴλ· καὶ ἑδίδε αὐτῶν ἱκαδαρίσθη, εἰ μὴ Νειμᾶν ὁ Σύρος.

28 Καὶ ἰσπλήσθησαν πάντες θυμῷ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκρότις ταῦτα.

29 Καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὄφρυδος ὄρεος, ἐφ' ἧς ἡ πόλις αὐτῶν ἐκοδόμητο, εἰς τὸ κατὰ κρημνίσαι αὐτόν.

30 Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, ἱκορεύετο.

31 Καὶ κατῆλθεν εἰς Καπριναὺμ πόλιν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν διδάσκων αὐτὸς ἐν τοῖς σάββασι.

32 Καὶ ἐξισπλήσθησαν ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάστου, καὶ ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ,

34 Λέγων· Ἐα, τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ Ναζαρηθῆ; ἡλλοὺς ἀ-

ὁ ὕρατος τρεῖς ἡμισυ χρότους, εἰς τόσον ὅσῳ ἔγινε μεγάλη πείνα εἰς ὅλην τὴν γῆν.

26 Καὶ εἰς ἧ δὲ καμίαν ἀπ' αὐταῖς ἐγάλθη ὁ Ἡλίας, παρὰ εἰς Σάρεφθα τῆς Σιδῶνος, εἰς γυναῖκα χήρα.

27 Καὶ πολλοὶ λιπροὶ ἦσαν εἰς ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου εἰς τὸ γένος τῷ Ἰσραὴλ· καὶ κανένας ἀπ' αὐτῶν δὲν ἱκαδαρίσθη, παρὰ Νειμᾶν ὁ Σύρος.

28 Καὶ ὅλοι ἐγίμισαν θυμὸν εἰς τὸ συναγωγήν, ἀκρότις τὰ λόγια ἱεῖτα.

29 Καὶ ἰσπλήσθησαν καὶ ἰδίωξαν αὐτὸν ἔξω ἀπὸ τῆς πόλεως· καὶ ἐπήγαγον αὐτὸν ἕως εἰς τὸ ὄφρυδι τῷ ὄρει, εἰς τὸ ὅποιον ἦτον ἡ πόλις τῶν κρημνίσθη, διὰ τὰ τὸν κρημνίσθη.

30 Ἀμὴν αὐτὸς ἐπέρασεν ἀπὸ τῆς μίσητος, καὶ ἰδίωθη.

31 Καὶ ἱκατίθη εἰς τὴν Καπριναὺμ ἡ ὅποια εἶναι πόλις τῆς Γαλιλαίας· καὶ τὸς ἰδιδάσκει εἰς τὰ σάββατα.

32 Καὶ ἐξισπλήθησαν εἰς τὴν διδαχὴν τῶν ὅτι τὰ λόγια τῶν ἦσαν ἐξουσιαστικά.

33 Καὶ εἰς τὴν συναγωγὴν ἦτον ἕνας ἄνθρωπος ὅσῳ εἶχε πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάστου, καὶ ἐφώνηξε μὲν μεγάλην φωνήν,

24 Καὶ εἶπεν· ἄφες ἡ Ἰησοῦ Ναζαρηθῆ, τί ἔχεις τὰ κάμους

πελάσαι ἡμᾶς; οἶδά σι τίς εἶ·
ὁ ἅγιος τῷ Θεῷ.

35 Καὶ ἐπιτίμησιν αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Φιμώθητι, καὶ
ἐξέλθι ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ῥήσαν
αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέ-
σον, ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, μηδὲν
βλάψαν αὐτόν.

36 Καὶ ἐγένετο θάμβος
ἐπὶ πάσης καὶ συνελάνθον
πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Τίς
ὁ λόγος ὅτος, ὅτι ἐν ἰερωσίᾳ καὶ
δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκα-
θάκτοις πνεύμασι, καὶ ἐξέρ-
χονται;

37 Καὶ ἐξεπορεύετο ἡχος
περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον
τῆς περιχώρου.

38 Ἀναγὰς δὲ ἐκ τῆς συ-
ναγωγῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰ-
κίαν Σίμωνος ἢ κειθαρᾶ δὲ
τῷ Σίμωνος ἦν συνηχομένη
· περὶ τῷ μεγάλῳ καὶ ἠρώτησαν
αὐτὸν περὶ αὐτῆς.

39 Καὶ ἐπιτάσας ἰπάνω αὐ-
τῆς, ἐπιτίμησιν τῷ περὶ αὐ-
τῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτήν. παραχερῆ-
μα δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει αὐ-
τοῖς.

40 Δύοτος δὲ τῷ ἡλίῳ,
πάντες ὅσοι εἶχον ἀσθενήσας
νόσοις ποικίλαις, ἠγαγοῦ αὐ-
τὸς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἐνὶ ἰκάζῳ
αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθεῖς,
ἰδιεπάρισσιν αὐτοῦς.

41 Ἐξέρχεται δὲ καὶ δαιμό-

μι τῷ λόγῳ μαρ; ἤλθις ἐὰ μᾶς
χαλαίσης; ἐξέρου ποῦ· εἶσαι·
ὁ ἅγιος τῷ Θεῷ.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν·
ἀπογομῶσαι, καὶ εὐγα ἀπ'
αὐτόν. καὶ τὸ δαιμόνιον τὸν
ἔρριξεν εἰς τὴν μίσσην, καὶ εὐ-
γῆκεν ἀπ' αὐτόν, καὶ· δὲν τὸν
ἔβλαψεν τίποτις.

36 Καὶ μεγάλη τρομάρα
τὸς ἐπίασιν ὅλοι; καὶ ἰσχυ-
τύχισαι ἀνάμισσάτους, καὶ
ἔλεγον· τί εἶναι ἐπὶ τοῦτο τὸ
πρᾶγμα, ὅτι μὴ ἰερωσίαν καὶ
δύναμιν προτάσσει τὰ ἀκα-
θάρα πνεύματα, καὶ εὐγῆκεν;

37 Καὶ ἡ φήμη τῆς εὐγῆκεν
εἰς ὅλον τὸν τόπον τῆς περιχώ-
ρου.

38 Καὶ σκηνοῦμεν· ἀπὸ
τῆς συναγωγῆς, ἐμβῆκεν εἰς τὸ
σπῆτι τῷ Σίμων· καὶ ἡ κει-
θαρὰ τῷ Σίμων· ἐκραλείτο
ἀπὸ μεγάλῳ θέρμην· καὶ ἰπα-
ρακάλισσιν τοῖς δὲ αὐτῆς.

39 Καὶ ἰερωσίας ἐὰ πάγη
ἀπάσθης ἐὰ γαθῆ, ἐπρόταξε
τὴν θέρμην, καὶ ἀφῆσιν τῆν·
καὶ παρῆνδῆς ἰσηκώθη καὶ τὸς
ἰπῆρετα.

40 Καὶ ὅταν ἰερασίλευν ὁ
ἡλιος, ὅλοι ὅσοι εἶχαν ἀσθε-
νημένους ἀπὸ διαφοραῖς ἀσθενει-
αις, τὸς ἰφῆσαν εἰς αὐτόν· καὶ
αὐτὸς βάνωντας ἀπάνω εἰς κα-
θῆνα τὸ χεῖρι τῶν, τὸς ἰάτρους.

41 Καὶ εὐγῆκεν καὶ πολλὰ

Υ

να ἀπὸ πολλῶν, κράζοντα καὶ λίγοντα· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἰπιτιμῶν οὐκ εἶα αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ἤδεισαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι.

42 Γενομένης δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν ἰκπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον, καὶ οἱ ὄχλοι ἐζήτην αὐτὸν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ· καὶ κατεῖχον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν.

43 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅτι καὶ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαι με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ὅτι εἰς τῆτο ἀπέειπα.

44 Καὶ ἦν κηρῦσσω ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν, ὅπῃ ἔκραζαν καὶ ἔλεγαν· ὅτι ἰσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. καὶ μὴ ὀργῆν τὰ ἑσπέρουαξαι, καὶ διὸν ἰὰ ἄφινε γὰ λαλεῖσιν, ὅτι ἔξουραν πῶς εἶναι αὐτὸς ὁ Χριστὸς.

42 Καὶ ὡσάν ἐξημέρωσις εὐγῆκε καὶ ἐδίεθη εἰς ἕνα ἔρημον τόπον, καὶ τὸ πλῆθος τὸν ἐγύρευε, καὶ ἐπῆγαν ἕως ἐκεῖ καὶ τὸν ἐμπόδιζαν γὰ μὴν παγίτη ἀπ' αὐτούς.

43 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπεν· ὅτι καὶ εἰς ταῖς ἄλλαις πόλεσι κάμνει χρεία γὰ εὐαγγελίσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ὅτι διὰ τῆτο ἐγάλθηκα.

44 Καὶ ἐκήρυττει εἰς ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

Κιφ. ἰ. 5.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικιῖσθαι αὐτῷ τῷ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν ἐγὼς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ·

2 Καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἄλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα.

3 Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαιαγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκει ἐκ τοῦ πλοίου τὸς ὄχλους.

ΚΑΙ ὅταν ὁ ὄχλος τὸν ἐπλάκωσει γὰ ἀκούη τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἐγένετο εἰς τὴν λίμνην τῆς Γεννησαρέτ·

2 Καὶ εἶδε δύο μονόξυλα ὅπῃ ἐστῆκοντα εἰς τὴν λίμνην· καὶ οἱ ψαράδες εὐγένοντες ἀπὸ τὰ μονόξυλα ἐξέπλυναν τὰ δίκτυα.

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆκεν εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ μονόξυλα, τὸ ὅποιον ἦτο ἐκ τοῦ Σίμωνος, καὶ τὸν ἐπαρακάλεσε γὰ τὸν μακρύτη ὀλίγον ἀπὸ τὴν γῆν· καὶ ἐκάθισεν καὶ ἐδίδασκει τὸς ὄχλους ἀπὸ τοῦ μονόξυλου.

4 Ὡς δὲ ἔπαύσατο λαλῶν, ἔπει πρὸς τὸν Σίμωνα Ἐπαύωγα εἰς τὸ βάρδος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σίμων, εἰπὼν αὐτῷ Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιῶσαυτις, ἔδην ἰλάβομεν ἑπὶ δὲ τῷ ῥήματι σου χαλάσω τὸ δίκτυον.

6 Καὶ τότε ποιήσαυτις, συνέκλεισαι ἰχθύων πλῆθος πολὺ διαῤῥήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν.

7 Καὶ κατέπυσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, τῷ ἐλθόντας συλλαβίσθη αὐτοῖς καὶ ἤλθεν, καὶ ἔκλωσαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζισθαι αὐτά.

8 Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσέειπε τοῖς γόνεσι τῷ Ἰησοῦ, λίγων Ἐξέλθε ἀπ' ἡμῶν, ὅτι ἀπὸ ἀμαρτωλὸς εἰμι, Κέρι.

9 Θάμβος γὰρ ἐπερίσχευ αὐτὸν καὶ πάντα τῆς σὺν αὐτῷ, ἑπὶ τῇ ἄγρα τῶν ἰχθύων ἢ συνέλαβεν.

10 Ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, υἱὸς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωτοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς. Μὴ φοβῆσθαι ἀπὸ τῶν νῦν ἀδελφῶν ἰσηζούτων.

4 Καὶ ὡς ἂν ἔπαυσε τὰ λαλῆν, εἶπεν εἰς τὸν Σίμωνα πάγειν βαδύτερα, καὶ ῥίξτε τὰ δίκτυά σας τὰ ψαρεύετε.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σίμων, καὶ λέγει ἰσ' διδασκαλε, ὅλην τὴν νύκτα ἐκοπιῶσαμεν, καὶ οὐκ ἐπιείσαμεν τίποτις· ἀμὴ τῶρα μετὸν λόγον σου τὰ ῥίξω τὸ δίκτυον.

6 Καὶ ὡς ἂν ἔλαμιν ἐτότο, ἐσφάλισαν πολὺ πλῆθος ψαρίων, ὅπῃ τὸ δίκτυον τῆς ἐσχίζησαν.

7 Καὶ ἔπιψαν τὴς συντροφῆς τῆς ὅπῃ ἦσαν εἰς τὸ ἄλλο μοροξυλον, τὰ ἔλθεν τὰ τῆς βοηθήσεν καὶ ἤλθαν, καὶ ἰγέμισαν καὶ τὰ δύο μοροξυλα, τόσων ὅπῃ ἤθελαν τὰ βολίσαν.

8 Καὶ ὡς ἂν εἶδεν ἐτότο ὁ Σίμων Πέτρος, εἶπεν εἰς ἰσ' γόνεα τοῦ Ἰησοῦ, λίγων ἰσ' αὐθιγη, ἔγχε ἀπὸ μένα, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἄθροπος ἀμαρτωλός.

9 Διατὶ τῆς ἐπίασε τρομάρα, καὶ αὐτὸν τὸν Πέτρον καὶ τῆς ἄλλης ὅλης ὅπῃ ἦσαν μαζύτω, διὰ τὸ κυνήγι τῶν ψαρίων ὅπῃ ἐπίασαν.

10 Ὁμοίως καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην, τῆς υἱὸς τῷ Ζεβεδαίῳ, οἳ ὅποιοι ἦσαν σύντροφοι μετὸν Σίμωνα. καὶ λέγει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Σίμωνα μὴ φοβῆσθαι ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμωρογῶ θίλους κιάσει ἀδελφῶν τῆς ζῶνταιός.

11 Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀφίεντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

12 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων, καὶ ἰδὼν, ἀνὴρ πλήρης λέπρας· καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, πρὸς αὐτὸν ἐπὶ πρόσωπον, ἐκλήθη αὐτῷ, λέγων· Κύριε, ἵαν θύλης, δύνασαι με καθαρίσαι.

13 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἤψατο αὐτῷ, εἰπὼν· Θέλω, καθαρῶσθε. Καὶ ἐθύετο ἡ λέπρα ἀπὸ αὐτοῦ.

14 Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδὲν εἰπεῖν· ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σιαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένηκε περὶ τῷ καθαρισμῷ σου, καθὼς προστάξει Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

15 Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ· καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκύνειν, καὶ θεραπεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἱρήμοις, καὶ προσευχόμενος.

17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων· καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ Νομοδιδάσκαλοι, οἳ ἦσαν ἐπισημοὶ ἐν πάσῃ κώμῃ τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἰε-

11 Καὶ ὡσαν εὐγαλαὶ τὰ μοιόξυλα εἰς τὴν γῆν, τὰ ἄφηναν ὅλα, καὶ τῷ ἀκολούθησαν.

12 Καὶ μίαν φοράν εὐρισκόμενος εἰς μίαν πόλιν, ἦλθεν ἵνας ἄνθρωπος γεμάτος λέπρα· καὶ ὡσαν εἶδε τὸν Ἰησοῦν, ἔπισε κατὰ πρόσωπον, καὶ τὸν ἱπαρακάλει, λέγων· Κύριε, ἵαν θύλης, δύνασαι με καθαρίσαι.

13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπλωσεν τὸ χεῖρην, καὶ τὸν ἵπιασεν, κατεῖπε· Θέλω, καθαρῶσθε. καὶ παρευθύς ἐθύετο ἡ λέπρα ἀπὸ αὐτοῦ.

14 Καὶ αὐτὸς τῷ ἱπαραγγείλεν νὰ μὴν εἰπῆ κανεὶνός τις· ἀλλὰ τῷ εἰπε· πάγειν δεῖξεν τῷ λόγῳ σου εἰς τὸν ἱερέα, καὶ πρόσφερε τὸ δῶρον σου διὰ τὸν καθαρισμὸν σου, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Μωϋσῆς, διὰ μαρτυρίαν αὐτῶν.

15 Καὶ ἡ φήμη ἦν περισσώτερον ἐπάγειν τρυγύρην· καὶ ἱμαζύνονταν ὄχλοι πολλοὶ νὰ ἀκύνειν, καὶ νὰ ἱατρεύονταν ἀπὸ αὐτοῦ ἀπὸ ταῖς ἀσθενείαις τῆς.

16 Ἀμὴν αὐτὸς ἱπαραμύριζεν εἰς ἱρημαίαις, καὶ ἱπροσύχοντο.

17 Καὶ ἐγένετο μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν· καὶ ἐκάθοντο οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομοδιδάσκαλοι, οἳ ὅποιοι ἦλθασιν ἀπὸ κάθε τόπου τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἰερουσαλὴμ καὶ

ρωσάλημ· καὶ δύναμις Κυρίου
πρὸς εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς.

18 Καὶ ἰδὼν, ἄνδρες φέρον-
τες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον ὃς ἦν
παραλελυμέν[⊗]· καὶ ἰζήτην
αὐτὸν εἰσενεγκεῖν, καὶ θιῆναι
ἐνώπιον αὐτοῦ.

19 Καὶ μὴ εὐρόντες διὰ
ποιᾶς εἰσιπέγκωσι αὐτὸν, διὰ
τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ
δῶμα, διὰ τῶν κειράμων καθῆ-
καν αὐτὸν σὺν τῷ κλιιδίῳ εἰς
τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ.

20 Καὶ ἰδὼν τὴν πίσιν αὐ-
τῶν, εἶπεν αὐτῶν· Ἄθροωπε, ἀ-
φίονται σοι φεῖ ἁμαρτίαι σου.

21 Καὶ ἤρξαντο διαλογίζε-
σθαι οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ
Φαρισαῖοι, λέγοντες· Τίς ἐστιν
ὁτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας;
τίς δύναται ἀφίεναι ἁμαρτίας,
εἰ μὴ ὁ μόνος ὁ Θεός;

22 Ἐκπηγῆς δὲ ὁ Ἰησοῦς τῆς
διαλογισμῶς αὐτῶν, ἀποκρι-
θεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί δια-
λογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑ-
μῶν;

23 Τί ἐστιν εὐκολώτερον,
εἰπεῖν· Ἀφίονται σοι αἱ ἁ-
μαρτίαι σου· ἢ εἰπεῖν· Ἐγειραι
καὶ περιπάτει;

24 Ἴνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν
ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς

δύναμις τοῦ Κυρίου ἦτον εἰς τὸ
να ἰατριῶνται αὐτοί.

18 Καὶ γὰρ, καὶ (ἔρχονται)
ἄνδρες καὶ ἐσήκωναι ἄνθρωπον
ἀπάνω εἰς κρεβάτι, ὃ ὀποι-
⊗ ἦτον παράλυτο[⊗] καὶ ἰγί-
ρουναι γὰρ τὸν ἐμβάσει μίση,
καὶ γὰρ τὸν βάλων ὀμπροσῶ τῷ.

19 Καὶ ἰσονίας γὰρ μὴν-ἔφρον
ἀπὸ πῦ γὰρ τὸν ἐμβάσει, διὰ τὸν
ὄχλον, ἀνέβηκαν ἀπάνω εἰς τὸ
δῶμα, καὶ ἀπὸ τὰ κεραμίδια
τὸν ἐκατάβασαν μαζῷ μὲ τὸ
κρεβάτι εἰς τὴν μίσην καὶ
ἔβαλλάντο ὀμπροσῶ εἰς τὸν
Ἰησοῦν.

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσάν εἶδε
τὴν πίσιν αὐτῶν, εἶπεν εἰς τοὺς
παράλυτο[⊗] ἄνθρωπε, σὺ εἶναι
συγχωρημέναις ἡ ἁμαρτίαις σου.

21 Καὶ ἄρχισαν οἱ γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι γὰρ διαλο-
γίζονται, καὶ γὰρ λέγουσιν ἵς εἶναι
ἐτότος ὀπῶ βλασφημῶ; τίς
δύναται γὰρ συγχωρήσει ἁμαρ-
τίαις, παρὰ μόν[⊗] ὁ Θεός;

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων
ταῖς διαλογισμῶς ταῖς, ἀπι-
κρίθη, καὶ τῆς εἶπεν· τί διαλο-
γίζεσθε μέσα εἰς ταῖς καρδίαις
σας;

23 Τί εἶναι εὐκολώτερον,
γὰρ εἰπεῖν τινάς· σὺ εἶναι συγ-
χωρημέναις ἡ ἁμαρτίαις σου· ἢ
γὰρ εἰπεῖν· σήκω ἀπάνω καὶ
περιπάτει;

24 Ἀλλὰ διὰ γὰρ εἰδῆτε ὅτι ἐ-
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν

γῆς ἀφίεναι ἁμαρτίας, (εἶπε τῷ παραλελυμένῳ) Σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ ἄρας τὸ κλιδίδιόν σου, πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου.

25 Καὶ παραχρῆμα ἀναγὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἰφ' ᾧ κατίκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ, δοξάζων τὸν Θεόν.

26 Καὶ ἔκτασις ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ ἰδόξαζον τὸν Θεόν· καὶ ἐκλήσθησαν φόβου, λέγοντες· Ὅτι εἶδομεν παράδοξα σήμερον.

27 Καὶ μιλᾷ ταῦτα ἐξῆλθε, καὶ ἰθείασατο τελῶνην ὀνόματι Λευὴν, καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι.

28 Καὶ καταλιπὼν ἅπαντα, ἀναγὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

29 Καὶ ἐποίησε δοχὴν μεγάλην ὁ Λευὴς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος τελωνῶν πολλὸς, καὶ ἄλλων οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι.

30 Καὶ ἐγγύγγυζον οἱ Γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τὴν μαθητᾶς αὐτοῦ, λέγοντες· Διατί μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε;

31 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Οὐ χρειᾶν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.

32 Οὐκ ἐλήλυθα καλίσσαι

τὰ συγχωρῆ ἁμαρτίαις ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, (λέγει εἰς τὸν παράλυτον) ἰσθίαι λέγω, σῆκω, καὶ σηκύνωθαι τὸ κρεββάτι σου, σύρει εἰς τὸ σπῆτί σου.

25 Καὶ παριεθὺς ἐσηκώθη ὀμπροσῆς, καὶ ἰσηκώσεν ἐκεῖνα ὅπῃ ἐκείτιτος μίσα, καὶ ἐπῆγει εἰς τὸ σπῆτί τε, εὐχαρισθῆνας τὸν Θεόν.

26 Καὶ ἐτρόμαξαν ὅλοι, καὶ ἰδόξασαν τὸν Θεόν· καὶ ἐγίμωσαν ὅλοι φόβου, λέγοντες· Ὅτι σήμερον εἶδαμεν παράδοξα.

27 Καὶ ὕστερον εὐγῆκεν ἔξω, καὶ εἶδεν ἕνα κημερκιάρην, τὸ ὄνομά τε Λευὴν, ὅπῃ ἐκάθιστο εἰς τὸ κημέρι, καὶ εἶπεν τε· ἀκολούθα με.

28 Καὶ ἐκεῖ· ἀφίνωθαι ὅλα, ἰσηκώθη καὶ τὸν ἀκολούθησε.

29 Καὶ ὁ Λευὴς τοῦ ἕκαμο μεγάλην φιλίαν εἰς τὸ σπῆτί τε· καὶ ἦταν ὄχλος πολλὸς τῶν κημερκιάρων, καὶ ἄλλων οἳ ὅποιοι ἐκάθισταν εἰς τὸ τραπέζι μετ' αὐτούς.

30 Καὶ ἐγγύγγυζαν οἱ γραμματεῖς τῆς καὶ οἱ φαρισαῖοι εἰς τῆς μαθητᾶδες τε, καὶ ἔλεγαν· διατί τρώγετε καὶ πίνετε μετὰ τῆς τελωνῆς καὶ ἁμαρτωλῆς;

31 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τῆς εἶπεν· ἐκεῖνοι ὅπῃ εἶσαι γεροὶ δὲν χρειάζονται ἰατροῦ, ἀλλὰ οἱ ἀσθενημένοι.

32 Ἐγὼ δὲν ἦλθα τὰ καλίσσαι

δικαίως, ἀλλὰ ἀμαρτωλὺς εἰς μετάνοιαν.

33 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου ηγεῖσθε πυκνὰ, καὶ δέησεις ποιῆται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων· οἱ δὲ σοὶ ἐσθίωσι καὶ πίνωσι;

34 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μὴ δύνασθε τὴν υἱὸν τοῦ νυμφῶτος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστὶ, κοῖησαι ἡγεύουσιν;

35 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι καὶ ἔσται ἀπαρθῆ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε ἡγεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

36 Ἐλεγεν δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτούς· Ὅτι ἔδειξεν ἐπίβλημα ἰματίου καινοῦ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἰμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μήτι, καὶ τὸ καινὸν σχίζει, καὶ τῷ παλαιῷ ἔσυνμφωνεῖ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ.

37 Καὶ ἔδειξεν βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκὸς παλαιός· εἰ δὲ μήτι, ῥήξει ὁ νέος οἶνος τὴν ἀσκὸς, καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολήνται.

38 Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκὸς καινὸς βλητέον· καὶ ἀμφοτέρω συντηρῆνται.

39 Καὶ ἔδειξεν πῶν παλαιόν, εὐθὺς θέλει νέον· λέγει γάρ· Ὁ παλαιὸς χρηστότερός ἐστι.

τὴν δικαίως, ἀλλὰ τὴν ἀμαρτωλὺς, γὰ μετανόησον.

33 Καὶ ἐκείνοι τῷ εἶπαν· διὰ τί οἱ μαθητῆδες τοῦ Ἰωάννου ηγεῖσθε πυκνὰ, καὶ κάμνον δέησεις, καὶ οἱ μαθητῆδες τῶν Φαρισαίων ὁμοίως, καὶ οἱ ἐσθίωσι καὶ πίνωσι;

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴν εἶπε· μήνα ἤμπορεῖτε γὰ κάμειτε γὰ ἡγεύουσιν οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶτος, ὅσον καιρὸν εἶναι ὁ νυμφίος μετ' αὐτούς;

35 Ἀλλὰ θέλωσιν ἔλθῃ ἡμέραις ἔσται παρθῆ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε ἐκείναις ταῖς ἡμέραις θέλωσιν ἡγεύουσιν.

36 Καὶ εἶπεν τὴν καὶ μίαν παραβολὴν· ὅτι κανίνας ἀνδραπῶ δὲν βάνει μπάλωμα καινύριον εἰς φέρεμα παλαιόν· εἰ δὲ μή, καὶ τὸ καινύριον σχίζει, καὶ εἰς τὸ παλαιόν δὲν συμφωνεῖ τὸ μπάλωμα τὸ καινύριον.

37 Καὶ μὴ δὲ κανίνας βάλλει κρασὶ νέον εἰς ἀσκία παλαιά· εἰ δὲ μή, τὸ νέον κρασὶ καὶ γὰ ἀσκία θέλει σπάσει, καὶ τὸ κρασὶ θέλει χυθῆσιν καὶ τὰ ἀσκία χαλῶσιν.

38 Ἀλλὰ τὸ νέον κρασὶ κάμει χρεία γὰ τὸ βάλλωμεν εἰς καινῆρια ἀσκία· διὰ γὰ φυλαχθῶσιν καὶ τὰ δύο.

39 Καὶ μὴ δὲ κανίνας ὁπῶ πῖνει παλαιόν κρασὶ, εὐθὺς θέλει καινῆριον· διὰ τί λέγει· ὁ παλαιὸς εἶναι καλλίτερος.

Κιφ. ς'. 6.

Εγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ δι-
 τεροπρώτῳ διαπορεύ-
 σθαι αὐτὸν διὰ τῶν σπορίμων·
 καὶ ἔπιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτῷ
 τὰς γάχυας, καὶ ἡσθιοί, ψώ-
 χοντες ταῖς χερσὶ.

2 Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἴ-
 πον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε ὃ οὐκ ἐξ-
 εἰς ποιεῖν ἐν τοῖς σάββασι;

3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐ-
 τὰς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ τῦτο
 ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησε Δαβὶδ, ὅπο-
 τε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ'
 αὐτοῦ ὄντες;

4 Ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
 τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἄρτας τῆς προ-
 θέσεως ἔλαβε, καὶ ἔφαγε,
 καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ·
 ἔς οὐκ ἔξεισι φαγεῖν εἰ μὴ μό-
 νως τὰς ἱερεῖς.

5 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι
 κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 καὶ τοῦ σαββάτου.

6 Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ
 σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς
 τὴν συναγωγὴν, καὶ διδάσκειν·
 καὶ ἦν ἐν αὐτῷ ἄνθρωπος, καὶ ἡ
 χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά.

7 Παρετήρην δὲ αὐτὸν οἱ
 Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
 εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσει·

ΚΑὶ τὸ πρῶτον σάββατον,
 ἀπὸ τὴν δευτέραν ἡμέ-
 ραν τοῦ πάσχα, ἔτυχε καὶ ἐπι-
 νῆσαι ἀπὸ μίσα ἀπὸ τὰ σπαρ-
 τά· καὶ οἱ μαθηταὶ ἐβ-
 σπῶσαν γάχυα, καὶ ἅ ἔτριβαν
 μὲν τὰ χεῖρά ἰης, καὶ ἔτριγαν.

2 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τῶν Φα-
 ρισαίων τὰς εἶπαν· διατί κά-
 μνιτε ἐκεῖνο ὅπῃ δὲν πρέπει γὰρ
 γίνεσθαι τὸ σάββατον;

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ
 τὰς εἶπεν· Ἐδὲ τῦτο δὲν ἀνεγνώ-
 σαιτε, τὸ ὅποιον ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ,
 ὅταν ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ ἐκεῖ-
 νοι ὅπῃ ἦταν μαζὺ ἰη;

4 Πῶς ἐμβῆκεν εἰς τὸ σπῆ-
 τι τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπῆρε καὶ ἔφαγε
 ἰη ψωμῖα τῆς προθέσεως, καὶ
 ἔδωκε καὶ εἰς ἐκεῖνης ὅπῃ ἦταν
 μαζὺ ἰη· τὰ ὅποια δεῖ εἶχαν ἐξ-
 ἠσιασθῆναι γὰρ τὰ φάσιν ἄλλοι παρὰ
 μοναχᾶ οἱ ἱερεῖς.

5 Καὶ ἔλεγεν ἰη· ὅτι ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου εἶναι αὐθέντης
 καὶ τοῦ σαββάτου.

6 Καὶ πάλιν ἄλλο σάββα-
 το ἔτυχε γὰρ ἔμβη μίσα εἰς τὴν
 συναγωγὴν, καὶ ἰδίδασκε· καὶ
 ἦτον ἐκεῖ ἕνας ἄνθρωπος,
 καὶ τὸ ἑναῖεν τὸ χεῖρι τὸ δεξιὸν
 ἦτον ξηρόν.

7 Καὶ τὸν ἰπαρὰ φύλαγαν οἱ
 γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι,
 ἂν τὸν ἰατρύσῃ τὸ σάββατο·

ἵνα εὖρωσι κατηγορίαν αὐτοῦ.

8 Αὐτὸς δὲ ἤδεν τὰς διαλο-
γισμὰς αὐτῶν, καὶ εἶπε τῷ ἀν-
θρώπῳ τῷ ξηρῶν ἔχουσι τὴν
χειρά· Ἐγειραι, καὶ γῆθι εἰς τὸ
μέσον. Ὁ δὲ ἀναγὰς ἔστη.

9 Εἶπε ἔν ὁ Ἰησοῦς πρὸς
αὐτὰς· Ἐπιρωτήσω ὑμᾶς τι
Ἐξίγι τοῖς σάββασι ἀγαθο-
ποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυ-
χὴν σῶσαι, ἢ ἀπολίσαι;

10 Καὶ περιβλεψάμενοι
πάσας αὐτὰς, εἶπε τῷ ἀνθρώ-
πῳ· Ἐκλείου τὴν χειρὰ σου. Ὁ
δὲ ἐποίησεν ἕτω· καὶ ἀπεκατι-
γάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ
ἄλλη.

11 Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἀ-
νοίας· καὶ διαλάλουν πρὸς ἀλ-
λήλας, τί αὐ ποιήσεται τῷ Ἰη-
σοῦ.

12 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμε-
ραις ταύταις, ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄ-
ρος προσεύξασθαι· καὶ ἦν
διανηκέρων ἐν τῇ προσευχῇ
τοῦ Θεοῦ.

13 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα,
προσιφώνησι τὰς μαθητὰς αὐ-
τοῦ· καὶ ἐκλεξάμενοι ἅπ' αὐ-
τῶν δώδεκα, ὧς καὶ ἀποστόλους
ἠνόμασι·

14 (Σίμωνα, ὃν καὶ ἠνόμα-
σι Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἰ-
διλφὸν αὐτοῦ, Ἰάκωβον καὶ Ἰω-

διὰ τὰ εὖρωσι κατηγορίαν ἰσταν-
τῶν Ἰω.

8 Ἀμὴ αὐτὸς ἔξευρε τὰς
διαλογισμώστων, καὶ εἶπει εἰς
τὸν ἄνθρωπον ὅπῃ εἶχε τὸ χεῖρ
Ἰω ξηρὸν· σῆκω ἀπάνω, καὶ
γάσσω εἰς τὴν μέσην. καὶ ἐκείνῳ
σηκωνόμενῳ ἐγάθη.

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν τὰς
εἶπε· θίλω τὰ σῶς ἐρωτήσω ἵνα
λόγος· τί πρέπει τὰ σάββατα,
τὰ κάμη κακίς, καλὸν, ἢ κα-
κόν; τὰ σῶση ψυχῆς, ἢ τὰ
τὴν χαλάση;

10 Καὶ σηκωνήσας τὰ μᾶ-
τῶν Ἰω τὰ εἰδῆ ὅλως τρυγῆσθαι,
εἶπει εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον·
ἄπλωσι τὸ χεῖρ σου. καὶ ἐκεί-
νῳ τὸ ἄπλωσε· καὶ ἀπεκατα-
γάθη τὸ χεῖρ Ἰω γερὸν ὡσάν
καὶ τὸ ἄλλον.

11 Καὶ αὐτοὶ ἐγέμισαν μα-
ρίαν· καὶ ἰστυτύχουν ἀνάμε-
σάτης, ἰ. τὰ ἤθελαν κάμη τὸν
Ἰησοῦν.

12 Καὶ ταῖς ἡμέραις ἐκεῖ-
ναις εὐγῆκεν εἰς τὸ ὄρε· τὰ
προσευχηθῆ· καὶ ἐνυκτίρειεν
εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ Θεοῦ.

13 Καὶ ὅταν ἐξημέρωσεν,
ἰλάλησι τὰς μαθητὰδες Ἰω·
καὶ ἰδιάλειξεν ἅπ' αὐτὰς δώ-
δεκα, τὰς ὁποίας καὶ ἀποστόλους
ἠνόμασι·

14 (Σίμωνα, τὸν ὁποῖον ἠνό-
μασι Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν
ἀδελφὸν Ἰω, Ἰάκωβον καὶ Ἰω-

άντην, Φίλιππον καὶ Βαρδο-
λομαῖον·

15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν,
Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ
Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλω-
τήν.

16 Ἰῦδαν Ἰακώβου, καὶ Ἰῦ-
δαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ ἰγένετο
προδότης·)

17 Καὶ καταβάς μετ' αὐ-
τῶν, ἔστη ἐπὶ τόκῳ πεδινῷ· καὶ
ὄχλῳ μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ
πληθῶ πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ
πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερου-
σαλήμ, καὶ τῆς παραλίῃ Τύρου
καὶ Σιδῶν, οἱ ἦλθον ἀκούσαι
αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν
νόσων αὐτῶν·

18 Καὶ οἱ ὄχλῳ μὲνοι ὑπὸ
πνευμάτων ἀκαθάρτων καὶ ἰ-
διπραπέουσα.

19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλῳ ἐζήτη-
σεν ἀπισθαι αὐτοῦ· ὅτι δύναμις
παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰάτο
πάντας·.

20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τὰς
ὀφθαλμὰς αὐτοῦ εἰς τὰς μαθη-
τάς αὐτοῦ, ἔλεγεν· Μακάριοι οἱ
πτωχοί· ὅτι ὑμῖν ἐστὶν ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ.

21 Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν·
ὅτι χορτασθήσασθε. Μακάριοι
οἱ κλαίοντες νῦν· ὅτι γελάσθη.

άντην, Φίλιππον καὶ Βαρδολο-
μαῖον·

15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν,
Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλφαίου,
καὶ Σίμωνα τὸν ὀποῖον ἔκραζαν
ζηλωτήν·

16 Ἰῦδαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰακώ-
βου, καὶ Ἰῦδαν τὸν Ἰσκαριώτην,
ὁ ὀποῖος ἔγινε προδότης·)

17 Καὶ κατιβένωσας μετ'
αὐτῶν, ἐστάθη εἰς ἓνα τόπον ὅπου
ἦτον κάμπος· καὶ ὄχλῳ τῶν
μαθητῶν ἦν, καὶ πολὺ πληθῶ
τοῦ λαοῦ ἀπὸ ὅλης τῆς Ἰουδαίας
καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπὸ τῶ
περιγιάλιον τῆς Τύρου καὶ τῆς
Σιδῶν, οἱ ὀποῖοι ἦλθον ἐὰν τοῦ
ἀκούσαι, καὶ ἐὰν ἰατρευθῶσιν
ἀπὸ τῶν ἀρρώστιας ἦν·

18 Καὶ ἐκείνοι ὅπου ἰσο-
ράχησαν ἀπὸ πνεύματα ἀκά-
θαρτα ἤρχοντο καὶ ἰδιπραπέ-
ουσαν.

19 Καὶ ὄχλῳ ὁ ὄχλῳ ἐ-
ζήτησαν ἐὰν τοῦ πιάσῃ· ὅτι δύναμις
εὐγενεῖς ἀπ' αὐτὸν, καὶ ἰάτρειον
ὄλης.

20 Καὶ αὐτὸς σηκῶσας τὰ
μάτια ἦν εἰς τὰς μαθητάδες ἦν,
ἔλεγεν· καλότυχοι ἐσθεῖς οἱ πτω-
χοί· ὅτι ἰδικήσας εἶναι ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ.

21 Καλότυχοι ἐσθεῖς ἐσθεῖς
ὅπου πεινᾶτε τῶρα· ὅτι θείετε
χορτάσθη. καλότυχοι ἐσθεῖς ἐ-
σθεῖς ὅπου κλαίετε τῶρα· ὅτι θεί-
ετε γελάσθη.

22 Μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσι ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὄψων ἀφορίσων ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίωσι, καὶ ἐβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς ποτηρὸν, ἵνα καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

23 Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σιετήσατε· ἰδὲ γὰρ, ὃ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ ἔρατῷ· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίησεν Ἰησοῦς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

24 Πλὴν καὶ ὑμῖν τοῖς πλυσίως· ὅτι ἀπέχθει τὴν παράκλησιν ὑμῶν.

25 Οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπλησμένοι· ὅτι κεινάσσετε. Οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελῶντες ὑν' ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε.

26 Οὐαὶ ὑμῖν ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἰπωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίησεν τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

27 Ἄλλ' ὑμῖν λέγω ἰησοῦς ἀκούσατε· ἀγαπᾶτε τὴν ἐχθρὸν ὑμῶν· καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς.

28 Εὐλογεῖτε τὴν καταραμένην ὑμῖν καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς.

29 Τῷ τύπτουσί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα, πᾶρεχε καὶ τὴν ἄλλην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος σε τὸ

22 Καλότυχοι θείστε ἐῖσθαι, ὅταν σᾶς μισῶσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν σᾶς ἀφορίσων, καὶ σᾶς ὀνειδίωσιν, καὶ ἐβάλωσιν τὸ ὄνομά σας ὡς καλὸν, διὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

23 Χαροῦτε ἐκείνη τὴν ἡμέραν καὶ πηδᾶτε· διὰ τὴν γὰρ, ἡ πληρωμὴ σας εἶναι πολλὴ εἰς τὸν ἔρατόν· διὰ τὰ ὅμοια ἔκαμαν οἱ πατέρες ἰησοῦς εἰς τὴν προφήτας.

24 Ὅμως ἀειλύμοσι εἰς ἰσᾶς τὴν πλυσίως, ὅτι ἐπέριτε τὴν παραρηγορίαςας.

25 Ἀειλύμοσι εἰς ἰσᾶς τὴν χορτάτης· ἔτι θείστε κεινάσει. ἀειλύμοσι εἰς ἰσᾶς ὅπῃ γελῶτε τῶρα· ὅτι θείστε λυπηθῆ καὶ θείστε κλαύσει.

26 Ἀειλύμοσι εἰς ἰσᾶς ὄψων σᾶς καλολογῶσιν ὄλοι οἱ ἄνθρωποι· διὰ τὰ ὅμοια ἔκαμαν εἰς τὴν ψευδοπροφήτας οἱ πατέρες ἰησοῦς.

27 Ἄλλα λέγω εἰς ἰσᾶς ὅπῃ ἀκούσατε· ἀγαπᾶτε τὴν ἐχθρὸν σας· κάμνετε καλὸν εἰς ἐκείνης ὅπῃ σᾶς μισοῦσιν.

28 Εὐλογεῖτε ἐκείνης ὅπῃ σᾶς καταραθῆναι· παρακαλεῖτε διὰ ἐκείνης ὅπῃ σᾶς πειράζου.

29 Ἐκεῖνος ὅπῃ σὺ κτυπήσει εἰς τὸ ἕνα μάγουλον, γύρισέτε καὶ τὸ ἄλλον· καὶ ὅποιος

ιμάτιον, και τον χιτώνα μη κώλυσκ.

30 Παιδι δι τῷ αἰτῦντί σε, διδου· και ἀπὸ τοῦ αἶροσι· ἰα σὰ, μη ἀπαίτει.

31 Και καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, και ὑμῖς ποιῆτε αὐτοῖς ὁμοίως.

32 Και εἰ ἀγαπᾶτε τὴν ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἔστι; και γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὴν ἀγαπῶντας αὐτὴν ἀγαπῶσι.

33 Και ἰὰν ἀγαθοποιῆτε τὴν ἀγαθοποιῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἔστι; και γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιῶσι.

34 Και ἰὰν δανίζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἔστι; και γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανίζουσι, ἵνα ἀπολάβωσι ἰα ἴσα.

35 Πλὴν ἀγαπᾶτε τὴν ἐχθρὸν ὑμῶν, και ἀγαθοποιεῖτε, και δανίζετε μηδὲν ἐπιλπίξουσι· και ἔτσι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, και ἴσοσθε υἱοὶ τοῦ ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς χρηστὸς ἔστιν ἐπὶ τὴν ἀχαρίστους και ποτηρῶν.

36 Γίνεσθε ἔν οικίῃμονες, καθὼς και ὁ πατήρ ὑμῶν οἰκίεμον ἔστι.

πάρου τὸ φέρμα σου, ἀφροσί τυ και τὸ πικρῶμισόν σου.

30 Και εἰς κάθ' ἕνα ὅπῃ σὺ ζητᾶ, διδου· και ἀπ' ἐκείνου ὅπῃ πέρου τὰ ἰδικά σου, μη τὰ ζητᾶς ὅπισου.

31 Και καθὼς θέλετε διὰ τὰ σὰς κάμουν οἱ ἄνθρωποι, ἔτσι κάμνετε και ἰσοῖς εἰς ἐκείνους.

32 Και ἂν ἀγαπᾶτε ἐκείνους ὅπῃ σὰς ἀγαπῶσι, τί χάρις ἔχετε; διὰ τὴν και οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀγαπῶσι ἐκείνους ὅπῃ τὴν ἀγαπῶν.

33 Και ἂν κάμνετε καλὸν εἰς ἐκείνους ὅπῃ σὰς κάμουν καλὸν, τί χάρις ἔχετε; διὰ τὴν και οἱ ἁμαρτωλοὶ αὐτὸ κάμνουσι.

34 Και ἰὰν δανίζετε εἰς ἐκείνους ἀπὸ τὴν ὅποιους ἔχετε δάρρ· ἰα ἰα πᾶρσι πάλιν, τί χάρις ἔχετε; διὰ τὴν και οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς ἁμαρτωλὸν δανίζουσι, διὰ τὰ ἀπολαύουσι τὰ ἴσα.

35 Ἄλλὰ ἰσοῖς ἀγαπᾶτε τὴν ἐχθρὸν σας, και κάμνετε τὴν καλὸν, και δανίζετε και μη ἐλπίζετε ἴσοσθε ἀπὸ τῦτου· και θέλει ἴσοσθε ἢ πληρομήσας πολλὰ, και θέλετε γίνου υἱοὶ τοῦ ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς εἶναι ἀγαθὸς εἰς τὴν ἀχαρίστους και ποτηρῶν.

36 Γίνεσθε λοιπὸν και ἰσοῖς ἐλεήμονες, καθὼς εἶναι ἐλεήμων και ὁ πατήρ σας.

37 Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ ἐ μὴ κριθῆτι· μὴ καταδικάζετε, καὶ ἐ μὴ καταδικασθῆτι· ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσονται.

38 Δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλόν, πικισμέμενον καὶ σισαλευμένον καὶ ὑπερεκχυόμενον δώσασιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ἢ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσονται ὑμῖν.

39 Εἶπεν δὲ παραβολὴν αὐτοῖς· Μήτις δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; ἢ ἀμφότεροι εἰς βάλανος πισυῖλαι;

40 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτῷ· κατηρητισμένον δὲ πῶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτῷ.

41 Τί δι βλέπεις τὸ κάρφον τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῷ ἀδελφῷ σου· τὴν δὲ δοκὸν τῆς ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ ἐ καταποιῖς;

42 Ἡ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· Ἀδελφί, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφον τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου· αὐτὸς τῆς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν ἐ βλέπων; Ἰπποκρίτᾳ, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ

37 Μὴ κρίνετε, καὶ διὸν θίλατε κριθῆ· καὶ μὴν κατακρίνετε, καὶ διὸν θίλετε κατακριθῆ· συγχωρεῖτε, καὶ θίλετε συγχωρηθῆ.

38 Δίδοτε, καὶ θίλει σᾶς δοθῆ· μέτρον καλόν, καὶ πατημένον καὶ σισμέμενον, καὶ ὁπῶ ἐὰ χύσειαι θίλει σᾶς δώσει εἰς τὸν κόλπον σας· διαλλί μὲ τὸ αὐτὸ μέτρον ὁπῶ μέτρετε, θίλει μετρηθῆ καὶ εἰς ἐσᾶς.

39 Καὶ εἶπεν Ἰωσὴφ καὶ μίαν παραβολὴν· μήνα ἤμπορεῖ ὁ τυφλὸς ἐὰν δείχη τὴν γράτα τοῦ τυφλοῦ; διὸν θίλεισι πίσσι καὶ οἱ δύο εἰς τὸν λάκκον;

40 Δὲν εἶναι μαθητὴς παραπάνω ἀπὸ τὸν διδάσκαλον Ἰω· ἀμὴν κάδε μαθητὴς τελειωμένον, θίλει εἰσθαι ὡσανὲν ὁ διδάσκαλος Ἰω.

41 Καὶ τί βλέπεις τὸ ξυλαράκι ὁπῶ εἶναι εἰς τὸ μάτι τοῦ ἀδελφῷ σου· καὶ τὸ παλίκι ὁπῶ εἶναι εἰς τὸ μάτι σου διὸν τὸ βάσεις εἰς τὸν νοῦν σου;

42 Ἡ πῶς ἤμπορεῖς ἐὰν εἰπῆς τοῦ ἀδελφῷ σου· ἀδελφί, ἄφες με ἐὰν εὐγάλω τὸ ξυλαράκι ὁπῶ ἔχης εἰς τὸ μάτι σου· καὶ ἐσὺ διὸν βλέπεις τὸ παλίκι ὁπῶ ἔχης εἰς τὸ μάτι σου; Ἰπποκρίτᾳ, εὐγάλε πρῶτα τὸ παλίκι ὁπῶ ἔχης εἰς τὸ μάτι σου· καὶ ὕ-

Z

σὺ· καὶ τότε διαβλέψεις ἐμβα-
λεῖν τὸ κάρφον· τὸ ἐν τῷ ὀ-
φθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

43 Οὐ γὰρ ἐστὶ δένδρον κα-
λὸν, ποιῶν καρπὸν σαπρὸν· ἢ δὲ
δένδρον σαπρὸν, ποιῶν καρπὸν
καλόν.

44 Ἐκαστος γὰρ δένδρον ἐκ
τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκειται· ἢ
γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγῃσι σῦ-
κα, ἢ δὲ ἐκ βάτου τρυγῶσι γα-
φύλην.

45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος
ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρ-
δίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγα-
θόν· καὶ ὁ ποτηρὸς ἄνθρωπος ἐκ
τῆς ποτηρῆς θησαυροῦ τῆς καρδί-
ας αὐτοῦ προφέρει τὸ ποτηρὸν·
ἐκ γὰρ τῆς περισσεύματι τῆς
καρδίας λαλεῖ τὸ γόμα αὐτοῦ.

46 Τί δέ με καλεῖτε, Κύ-
ριε, Κύριε· καὶ ἢ ποιεῖτε ἅ-
λγω;

47 Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς
με, καὶ ἀκούσῃ με τῶν λόγων,
καὶ ποιῶν αὐτῆς, ὑποδείξω
ἑμῖν ἵνα ἐστὶν ὅμοιος.

48 Ὅμοιος ἐστὶν ἀνθρώπων
οἰκοδομηθῆναι οἰκίαν, ὃς ἴσκαψι
καὶ ἐβάθυνι, καὶ ἔθηκε θεμέ-
λιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημ-
μύρας δὲ γεινομένης, προσέρ-
ρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐ-
κείνῃ, καὶ ἀνίσχυσε σαλεύσαι
αὐτήν· τεταμελιώλο γὰρ ἐπὶ τὴν
πέτραν.

γὰρ θέλεις εἰδῆν ἡ ἐυγάλης τὰ
ξύλαράκι ὅπως εἶναι εἰς τὸ μάτι
τοῦ ἀδελφοῦ σου.

43 Διαπὶ δὲν εἶναι καλὸν
δένδρον καλόν, ὅπως ἡ κάμνη
καρπὸν σάπιον· μὴ δὲ δένδρον
σάπιον, ὅπως ἡ κάμνη καλόν
καρπὸν.

44 Διαπὶ κάθε δένδρον ἀ-
πὸ τὸν καρπὸν ἡ γνωρίζεται·
διαπὶ ἀπὸ τὰ ἀκανθὰ δὲν μα-
ζώνησι σῦκα, ἢ δὲ ἀπὸ τῆς
βάτου τρυγῶσι γαφύλια.

45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος
ἀπὸ τὸν καλὸν θησαυρὸν τῆς
καρδίας ἡ εὐγάει τὸ ἀγαθόν·
καὶ ὁ ποτηρὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν
ποτηρὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας ἡ
εὐγάει τὸ ποτηρὸν· διαπὶ ἀπὸ
ἡ περισσεύματα τῆς καρδίας
λαλεῖ τὸ γόμα.

46 Τί με κράζετε, αὐθέν-
τη, αὐθέντη· καὶ ἐκείνα ὅπως
λέγω δὲν κάμνετε;

47 Κάθε ἄνθρωπος ὅπως
ἔρχεται εἰς ἐμένα, καὶ ἀκούει ἡ
λόγιά μου, καὶ ἡ κάμνει, ἡ
σᾶς δείξω τίαν ὁμοιάζει.

48 Εἶναι ὅμοιος μὲ ἀν-
θρώπων ὅπως οἰκοδομᾷ σπητι, ὁ
ὅποιος ἴσκαψι καὶ ἐβάθυνι,
καὶ ἐβαλλε θεμέλιον ἀπάνω εἰς
τὴν πέτραν· καὶ ὅταν ἔγῃ
πλημμύρα, ἐκτύπησιν ὁ ποτα-
μὸς τὸ σπητι ἐκείνο, καὶ δὲν
ἡμπόρσει ἡ τὸ σαλέψῃ· διαπὶ
ἡτον θεμελιωμένου εἰς τὴν
πέτραν.

49 Ὅτι ἀκύσας καὶ μὴ ποιήσας, ὁμοίος ἐστὶν ἀνθρώπων οἰκοδομήσασθε οἰκίαν ἐπὶ τῆν γῆν χωρὶς θεμελίου ἢ προσέρχῃεν ὁ ποταμός· καὶ εὐθείως ἔπιπτοι, καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγας.

49 Ἀμὴ ἐκεῖ· ἐπεὶ ἀκύσας καὶ δὴν κάμεις, ὁμοιάζει ἵνα ἀνθρώπων ὅπερ ἔκτισται τὸ σπητίτι ἀπάνω εἰς τὴν γῆν χωρὶς θεμέλιον· τὸ ὅποιον τὸ ἐκτύπησεν ὁ ποταμός· καὶ παρυεύδους ἔπιπτοι, καὶ τὸ πῆσιμον τοῦ σπητίτι ἐκείνου ἔγινε μεγάλον.

Κιφ. ζ. 7.

ἘΠΕΙ δὲ ἐπλήρυσεν πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀποὰς τοῦ λαοῦ, ἐσηλῶσεν εἰς Καπριναῦμ.

2 Ἐκατοντάρχου δὲ τινος δούλου πακῶς ἔχοντος, ἤμιλλε τελευτᾶν ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος.

3 Ἀκύσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπίστους πρὸς αὐτὸν πρισβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἱρατῶν αὐτὸν, ὅπως ἰδῶν διασώσῃ τὸν δούλον αὐτοῦ.

4 Οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρακάλουν αὐτὸν στυδαίως, λέγοντες, ὅτι ἀξίος ἐστὶν ὃ παρίξει τῆτο·

5 Ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ἀνοδομοῦσιν ἡμῖν.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἵπορεύετο σὺν αὐτοῖς. ἤδη δὲ αὐτοῦ ἐμακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐ-

ΚΑΙ ἰπιπθὴν ἐτελεύσεν ἔλα ἵνα λέγῃα εἰς τὰς ἀποὰς τοῦ λαοῦ, ἐμβῆκεν εἰς τὴν Καπριναῦμ.

2 Καὶ κάποιου ἐκατοντάρχου δούλου ἤτοι ἀρρώστου, καὶ ἤμιλλε ἵνα ἀποθάτῃ, τὸν ὅποιον εἶχεν ὁ ἀδόντης ἵνα παλλὰ ἀκρῶδον.

3 Καὶ ὡσαν ἄκουσι διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἔγειλαν εἰς αὐτὸν τῶς πρισβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἵνα τὸν παρακάλουν, διὰ ἵνα ὑπάγῃ ἵνα βοηθήσῃ τὸν δούλον ἵνα.

4 Καὶ ἐκείνοι ὡσαν ἐπιγγασι εἰς τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἐπαρακαλῶσαν μὲ μεγάλῃν σκηδῆν, λέγοντες, ὅτι εἶναι ἀξίος ἵνα τῷ κάμης τὴν καλωσύνην αὐτῆν·

5 Διατὶ ἀγαπᾷ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὸ συναγωγὴν μας αὐτὸς τὸ ἔκτισσι.

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὑπάγει μαζὺ μετ' αὐτῶν· καὶ σχεδὸν δὴ ἤτοι μακρὰ ἀπὸ τὸ σπητίτι, καὶ

πιμψι πρὸς αὐτὸν ὁ ἱκατόν-
ταρχ[Ⓞ], φίλος, λέγων αὐτῷ·
Κύριε, μὴ σκύλλω· ἔ γάρ εἰμι
ἱκανὸς ἵνα ὑπὸ τῆν γένην μω
εἰσέλθῃς·

7 Διὸ ὑδὲ ἱμαυτὸν ἠξίωσα
πρὸς σὲ ἰλθεῖν· ἀλλὰ εἰπὶ λόγῳ,
καὶ ἰαθῆσθαι ὁ παῖς μου.

8 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπὸς εἰμι
ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμην[Ⓞ], ἔχων
ὑπ' ἱμαυτὸν γρατιώτας· καὶ
λέγω τῷτῳ Πορεύθη, καὶ πο-
ρεύσθαι· καὶ ἄλλῳ· Ἐρχου, καὶ
ἔρχεσθαι· καὶ τῷ δούλῳ μου· Ποίη-
σον τῷτῳ, καὶ ποιεῖ.

9 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰη-
σοῦς, ἰθαύμασι αὐτόν· καὶ
γραφίεις, τῷ ἀκολουθῶντι αὐ-
τῷ ὄχλῳ εἶπεν· Λέγω ὑμῖν,
ὑδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην
πίστιν εὔρον.

10 Καὶ ὑπογράφαντες οἱ
πιμψιδίτις εἰς τὸν οἶκον, εὔρον
τὸν ἀσθενῆνα δούλον ὑγιαίνον-
τα.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἐξῆς,
ἰπορεύθη εἰς πόλιν καλωμένην
Ναῖν· καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοὶ, καὶ
ὄχλος πολὺς.

12 Ὡς δὲ ἤγγισεν τῇ πύλῃ
τῆς πόλεως, καὶ ἰδὼν, ἐξικομί-

ἔπιμψεν ἄλλως φίλος ὁ ἱκατόν-
ταρχ[Ⓞ], λέγων ἑαυτῷ· αὐδέητα,
μὴ περιάξισαι· διατὶ δὲν εἶ-
μαι ἄξι[Ⓞ]· γὰρ ἔλθῃς εἰς τὸ
σκῆτι μου·

7 Διὰ τῷτῳ ἔ δὲ τοῦ λόγῳ
μου δὲν ἔκρινα ἄξιον γὰρ ἔλθω εἰς
εἰσίνα· ἀλλὰ εἰπὶ μοναχᾶ λό-
γου, καὶ θίλει ἰατρευθῆ ὁ δυ-
λευτῆς μου.

8 Διατὶ καὶ ἐγὼ εἶμαι ἄν-
θρωπ[Ⓞ]· ὁπῶ εἶμαι ἀπὸ κάτω
εἰς ἐξουσίαν ὑποτασσόμην[Ⓞ],
καὶ ἔχω καὶ ἐγὼ ἀπὸ κάτω μου
γρατιώτας· καὶ λέγω εἰς τῷτῳ·
σύρι, καὶ παγίγει· καὶ εἰς
ἄλλον· ἔλα, καὶ ἔρχεσθαι· καὶ
εἰς τὸν δαυλυτῆ μου· κάμει τῷτῳ,
καὶ τὸ κάμνει.

9 Καὶ ὡσὰν ἀκουσεν ὁ Ἰη-
σοῦς ἰτῷτα, τὸν ἰθαύμασι· καὶ
ἐγύρισεν εἰς τὸ πλῆθ[Ⓞ]· ὁπῶ
τοῦ ἀκολούδα, καὶ εἶπεν λέγω-
σας, ὅτι ἔ δὲ εἰς τὸ γέν[Ⓞ] τῷ
Ἰσραὴλ δὲν εὔρηκα τόσην με-
γάλην πίστιν.

10 Καὶ ἐγύρισαν ὁπίσω οἱ
ἀπειθαλμῆτοι εἰς τὸ σκῆτι, καὶ
εὔρηκαν τὸν ἀσθενῆνον δούλον
γιρόν.

11 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν
ἐπῆγεν εἰς μίαν πόλιν ὁπῶ τὴν
ἔλεγεν· Ναῖν· καὶ μαζὺ μίτ' αὐ-
τὸν ἰσάγιας καὶ μαθητάδες
ἀρκετοὶ, καὶ ὄχλ[Ⓞ] πολὺς.

12 Καὶ ὡσὰν ἐσῆμωσεν εἰς
τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως, γὰ, καὶ

ζετο τειδικώς, υἱὸς μορογογιῆς τῆ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὕτη χῆρα· καὶ ὄχλῳ τῆς πόλεως ἰκαδὸς ἦν σὺν αὐτῇ.

13 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος, ἰσπλαγχθῆσα ἰσ' αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Μὴ κλαῖς.

14 Καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς σαρῶ, (οἱ δὲ βασιλεύοντες ἔγνωσαν) καὶ εἶπε· Νισαῖσκι, σὺ λίγω, ἰγέρθητι.

15 Καὶ ἀπεκάθισεν ὁ περὸς, καὶ ἤρξατο λαλεῖν. καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ.

16 Ἐλαβε δὲ φόβῳ ἄπαιθας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν, λέγοντες· Ὅτι προφήτης μέγας ἐγήγερται εἰς ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπισκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος ὑποῦ ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ.

18 Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννη οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων.

19 Καὶ προσκαλεσάμενοι· δύο τιναὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης, ἔπεμψε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλος προσδοκῶμεν;

εὐγάνασιν ἵνα ἀπειθαμμένοι, ὁ δὲ ποῖ· ἦτον υἱὸς μορογογιῆς τῆς μάνας Ἰσ, καὶ ἐκείνη χῆρα· καὶ ὄχλῳ ἀρεκτὸς τῆς πόλεως ἦτον· μαζὺ μὲν αὐτῇ.

13 Καὶ ὡσαύτην τὴν εἶδεν ὁ Κύριος, τὴν ἰσπλαγχθῆσα, καὶ λέγει ἑῆς· μὴν κλαίσεις.

14 Καὶ ἐπῆγει κοτᾶ καὶ ἐπίασεν τὸ κρεῖθβάτι, (καὶ ἐκείνοι· ὅπῃ τὸ ἰβαγῦσαν ἐγάθησαν) καὶ εἶπε εἰς τὸν ἀπειθαμμένον· ὦ νισαῖσκι, ἰσίμα λίγω, σῆκω ἀπάνω.

15 Καὶ ὁ περὸς ἰσπῶδη· καὶ ἐκάθισεν, καὶ ἀρχίσεν νὰ λαλῆ καὶ ἔδωκεν ἰσὶ τῆς μάνας Ἰσ.

16 Καὶ φόβῳ· μὴγάλῳ τῆς ἐπίασιν ὄλων, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν, λέγοντες· ὅτι μέγας προφήτης ἰσπῶδη· εἰς τὸ γέ· νῳ· μας, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς ἐπισκέψατο τὸν λαὸν Ἰσ.

17 Καὶ ἡ φῆμη ἐτότη· εὐ· γῆκει εἰς ὄλην τὴν Ἰουδαίαν· διὰ λόγου Ἰσ, καὶ εἰς ὅλα τὰ περίχωρα.

18 Καὶ εἶπαν εἰς τὸν Ἰωάννη οἱ μαθηταὶ εἰς Ἰσ διὰ ὅλα· ἐτότα.

19 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἰσπροσκάλισεν δύο ἀπὸ τῆς μαθητιάδης Ἰσ, καὶ τῆς ἔπεμψε εἰς τὸν Ἰησοῦν, νὰ τοῦ εἶπῃ· ἰσοῦ εἶσαι ἐκείνῳ· ὅπῃ μίλλει νὰ ἔλθῃ, ἢ ἄλλον ἀπαντέχομεν;

20 Παραγινόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες, εἶπον· Ἰωάννης ὁ βαπτιστῆς ἀπέγαλκεν ἡμᾶς πρὸς σε, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλο προσδοκῶμεν;

21 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἰδεράπτουσε πολλὰς ἀπὸ νότων καὶ μαγίων καὶ πνευμάτων ποτηρῶν· καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχάρισατο τὸ βλέπειν.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγεῖλατε Ἰωάννῃ ἃ εἶδτε καὶ ἤκούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσιν, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται·

23 Καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐάν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

24 Ἀπειθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννη, ἤρξατο λέγειν πρὸς τὸς ὄχλους περὶ Ἰωάννη· Τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον διασασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμῳ σαλευόμενος;

25 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱμασίοις ἠμφισμένον; ἰδὲ, οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες, ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν.

26 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε εἰ-

20 Καὶ παγίνοτες οἱ ἄνδρες εἰς αὐτὸν, τοῦ εἶπαν· ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστῆς μᾶς ἔγειλεν εἰς σένα, καὶ λέγει· ἐσὺ εἶσαι ἐκεῖνος· ὡς μὲν μέλλει γὰρ εἶδῃ, ἢ ἄλλον ἀπαρτίχομεν;

21 Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν ἰάτρυσεν πολλὰς ἀπὸ ἀσθένειαις καὶ ἀπὸ μαγίας καὶ ἀπὸ πνεύματα ἀκάθαρτα· καὶ πολλὰς τυφλὰς τὰς ἐχάρισεν τὸ φῶς ἰεῦς.

22 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν ἰεῦς· σύρτε καὶ εἰπίτε εἰς τὸν Ἰωάννην ἐκεῖνα ὡς εἶδτε, καὶ ἐκεῖνα ὡς ἤκούσατε· ὅτι τυφλοὶ βλέπουσιν, κωφοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσιν, νεκροὶ ἀναστάντες, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.

23 Καὶ καλότυχός ἐστιν ἐκεῖνος ὡς μὴ διὰ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

24 Καὶ ὡς αὐτὸν ἐδίβησαν εἰς ματατοφόροι τοῦ Ἰωάννη, ἄρχισεν γὰρ λέγειν εἰς τὸν ὄχλον διὰ τὸν Ἰωάννην· τί εὐγῆκετε εἰς τὴν ἔρημον γὰρ εἰδῆτε; κάλαμος ὡς μὴ κενεῖται ἀπὸ τῶν ἀνέμων;

25 Ἀλλὰ τί εὐγῆκετε γὰρ εἰδῆτε; ἄνθρωπον ἐνδυμένον μὲ μαλακὰ φορέματα; γὰρ, ἐκεῖνοι ὡς μὴ φορῶσιν ὁμορφα φορέματα καὶ τρυφῶσιν, εἶναι εἰς τὰ σωτήρια τῶν βασιλείων.

26 Ἀλλὰ τί εὐγῆκετε γὰρ εἰ-

διῷ; προφήτην; καὶ, λέγων ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτην.

27 Οὗτός ἐστι περὶ ὑγέγραπται· Ἰδὲ, ἐγὼ ἀποπέμψω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὅς κατασκευάσῃ τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου.

28 Λέγων γὰρ ὑμῖν, μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης Ἰωάννης τοῦ βαπτιστῆ ἔδειξεν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, μείζων αὐτῷ ἐστίν.

29 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας, καὶ οἱ τελῶναι, ἰδικαίωσαν τὸν Θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου·

30 Οἱ δὲ φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βεβλήν τῷ Θεῷ ἠδέτησαν εἰς ἑαυτοὺς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτῷ.

31 Εἶπεν δὲ ὁ Κύριος· Τίτι ἐν ὁμοίῳ τῶν ἀνθρώπων τῆς γενεᾶς ταύτης; καὶ τίσι ἴσιν ὅμοιοι;

32 Ὅμοιοί εἰσι παιδίοις ἡῶν ἐν ἀγορᾷ καθεμένοις, καὶ προσφυνέουσι ἀλλήλοισι, καὶ λέγουσιν· Ἠδύλασμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐρχήσασθε· ἰθρηθήσασμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκλαύσατε.

33 Ἐλέλυνθε γὰρ Ἰωάννης ὁ

δῆτι; προφήτην; καὶ, σὰς λέγων, καὶ περισσότερον προφήτην.

27 Ἐτέτε· εἶναι ἐκείνου διὰ τὸν ὅποιον ἠγράφη· ἰὰ, ἐγὼ ὅπως πέμψω τὸν ἄγγελόν μου ἔμπροσθ' εἰς τὸ πρόσωπόν σου, ὁ ὅποιος θέλει κατασκευάσῃ τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθ' σου.

28 Διατὶ σὰς λέγων, ὅτι εἰς ἐκείνου ὅπως ἐγενήθησαν ἀπὸ γυναικῶν μεγαλύτερος προφήτης δὲν εἶναι κανένας, παρὰ ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· ἀλλ' ὁ μικρότερος εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, εἶναι μεγαλύτερος ἀπ' αὐτοῦ.

29 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ὡσαντὸ ἤκουσαν, καὶ οἱ τελῶναι, ἰδικαίωσαν τὸν Θεόν, μὴ τὸ ἐὰν ἰβαπτισθῆσαν τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου.

30 Ἀλλ' οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ ἀδέτησαν τὴν βεβλήν τοῦ Θεοῦ εἰς τοῦ λόγου τῆς, μὴ τὸ ἐὰν μὴν βαπτισθῶσιν ἀπ' αὐτόν.

31 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· μὴ τί λοιπὸν θέλω ὁμοίῳ τῶν ἀνθρώπων τῆς γενεᾶς ἐταύτης; καὶ τί ὁμοιάζουσιν;

32 Ὅμοιάζουσι παιδία ὅπως κάθηται εἰς τὸν φόρον, καὶ κρᾶζουσιν ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, καὶ λέγουσιν· σὰς ἐπαίξασμεν, καὶ δὲν ἰχορέψετε· σὰς ἐμυρολογήσασμεν, καὶ δὲν ἐκλαύσῃτε.

33 Διατὶ ἦλθεν ὁ Ἰωάννης

βασιλεῖς μήτε ἄρτοι ἰσθίων, μήτε οἶνον πίνων· καὶ λέγετε· Δαιμόνιοι ἔχει.

34 Ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνδρώπε ἰσθίων καὶ πίνων· καὶ λέγετε· Ἰδὲ, ἀνδρωπὸ φάγῃ καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλῃ καὶ ἁμαρτωλῶν.

35 Καὶ ἰδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς πάντων.

36 Ἡρῶτα δὲ τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἀνεκλιθῆ.

37 Καὶ ἰδὲ, γυνὴ ἐν τῇ πόλει, ἣτις ἦν ἁμαρτωλὸς, ἐπιγῶσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβατρον μύρον·

38 Καὶ ᾄδουσα παρὰ τὴς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω, κλαίουσα, ἤρατο βρέχειν τὴς πόδας αὐτῆ τοῖς δάκρυσι· καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τὴς πόδας αὐτῆ, καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλίσσας αὐτὸν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Οὐτὸς, εἰ ἦν προφήτης, ἰγίνωσκαι ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἣτις ἄπτειλαι αὐτῷ· ὅτι ἁμαρτωλὸς ἐστίν.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς,

ὁ βασιλεῖς, μὴ δὲ τρώγωντας ψωμί, μὴ δὲ πίνωντας κραστὸ καὶ λέγετε· δαιμόνιοι ἔχει.

34 Ἠλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνδρώπε, καὶ τρώγει καὶ πίνει· καὶ λέγετε· γὰρ, ἀνδρωπὸ φάγῃ καὶ οἰνοπότης, φίλῃ κερμερικαρῶν καὶ ἁμαρτωλῶν.

35 Ἀλλὰ ἰδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ ὅλα τῆς τὰ παιδία.

36 Καὶ κάποιος ἀπὸ τῶν Φαρισαίων τὸν ἐπαρακάλει γὰρ φάγῃ μετ' αὐτόν· καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ σπήτι τοῦ Φαρισαίου, καὶ ἐκάθιστο.

37 Καὶ γὰρ, καὶ μία γυναῖκα εἰς τὴν πόλιν ἐκείνη, ἡ ὀποῖα ἦτο ἁμαρτωλὴ, καὶ ἔμαθε πῶς ἐκάθιστο εἰς τὴν τράπεζαν εἰς τὸ σπήτι τοῦ Φαρισαίου, καὶ ἐπῆρε ἵνα κατὰ μύρον·

38 Καὶ ἐγάθη ὀπίσω τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔκλαιεν, καὶ ἄρχιστο γὰρ βρέχειν τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ μετὰ δάκρυά της, καὶ μετὰ τὰ μαλλία τῆς κεφαλῆς ἴης τὰ ἰσφύγγιζε, καὶ ἐκαταφίλει τὰ ποδάρια ἴη, καὶ τὰ ἄλειφε μύρον.

39 Καὶ ὁ Φαρισαῖος ἐκείνος ὅπερ τὸν ἐκάλιστο εἰς τὸ σπήτι ἴη, ὡσαύτ' εἶδεν, εἶπε μέσσα ἴη λέγωντας· ἐτέτο· ὁ ἀνδρωπὸς, ἂν ἦτο προφήτης, ἦδελο γνωρίση ποῖα εἶναι καὶ τί λογῆς γυναῖκα εἶναι ὅπερ τὸν πίπει· ὅτι εἶναι ἁμαρτωλὴ.

40 Καὶ ἀποκριθῆ ὁ Ἰησοῦς,

εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχου σοι τί εἰπέῃς. Ὁ δὲ φησὶ· Διδάσκαλε, ἐπί.

41 Δύο χρεωφειλέται ἦσαν δαισιγῆτιν· ὁ εἰς ἕφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πετήκοντα.

42 Μὴ ἰχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδεῖλαι, ἀμφοτέροις ἰχαρίσατο· Τίς ἔνι αὐτῶν, ἐπί, πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει;

43 Ἀπεκρίθεις δὲ ὁ Σίμων, εἶπε· Ὑπολαμβάνω ὅτι ἢ τὸ πλεῖον ἰχαρίσατο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὁρθῶς ἔπειρας.

44 Καὶ γραφίς πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμονι ἴφη· Βλέπεις ἑαυτὴν τὴν γυναῖκα; εἰσηλθὼν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὑδωρ ἐπὶ τὰς πόδας μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβριξέ μου τὰς πόδας, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε.

45 Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ, ἀφ' ἧς εἰσηλθὼν, ἐδίλιπε καθαφιλῶσά μου τὰς πόδας.

46 Ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου οὐκ ἔλειψας· αὕτη δὲ μύσῳ ἔλειψέ μου τὰς πόδας.

47 Οὐ χάρις, λέγω σοι, ἀ-

κα' λέγει ἴη· ἢ Σίμων, κάτι ἔχου γὰρ σὺ εἰπέῃς. λέγει ὁ Σίμων· διδάσκαλε, ἐπίς.

41 Δύο χρεωφειλέται ἰχρεωγῶσαν κάποιου δαισιγῆ· ὁ ἑνας ἰχρεώσθη πεντακόσια δηνάρια· καὶ ὁ ἄλλο· πετήκοντα.

42 Καὶ διὰ γὰρ μὴν ἔχον καὶ οἱ δύο γὰρ ἑα δώσαν, τὰ ἰχαρίσει καὶ τῶν δύο· εἰπέμεν λοιπὸν, ποιῶ ἀπὸ τῆς δύο τῆς θίλει τὸν ἀγαπήσει περισσότερο;

43 Ἀπεκρίθη ὁ Σίμων, καὶ εἶπε· λογιάζω ὅτι κείνος τοῦ ὁποῖος αὐτὸς ἰχαρίσει τὸ περισσότερο. καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε· καλῶ τὸ ἔπειρας.

44 Καὶ γυρίζουσας εἰς τὴν γυναῖκα, λέγει εἰς τὸν Σίμονα· βλέπεις ἐτάτην τὴν γυναῖκα; ἐγὼ ἰμβήκα εἰς τὸ σπητί σου, καὶ (κἄν) νερὸν εἰς τὰ ποδάριά μου δὲν ἔχυσαι, καὶ ἐτάτη μὲ γὰρ δάκρυά της ἔβριξε γὰρ ποδάριά μου, καὶ μὲ τα μαλία τῆς κεφαλῆς της γὰρ εἰσφύγγισα.

45 Ἐσὺ δὲν με ἰφίλησας· καὶ ἐτάτη, ἀπὸ τὴν ὕραν ὅπως ἰμβήκα, δὲν ἔλειψα γὰρ φιλῆ γὰρ ποδάριά μου.

46 Ἐσὺ μὲ λάδι τὸ κεφάλι μου δὲν τὸ ἄλειψας· καὶ ἐτάτη ἄλειψα μὲ μύρον τὰ ποδάριά μου.

47 Διὰ τῆστιν τὴν ἀφορ-

Φίλῃαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ
πολλαί, ὅτι ἠγάπησε πολὺ·
ἢ δὲ ὀλίγον ἀφίλειαι, ὀλίγον
ἀγαπᾷ.

48 Εἶπε δὲ αὐτῇ· Ἀφίλω-
ταί σε αἱ ἁμαρτίαι.

49 Καὶ ἤρξαντο οἱ συνα-
ρακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς·
Τίς ἔτος ἔστιν ὃς καὶ ἁμαρτίας
ἀφήσιν;

50 Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυ-
ναῖκα· Ἡ πίστις σε εἰσώκε σε·
πορεύε εἰς εἰρήνην.

μὴν σὺ λέγων, εἶσαι συγχωρη-
μέταις αἱ ἁμαρτίαις ἴης αἱ
πολλαῖς, ὅτι ἀγάπησεν πολὺ·
ἂμὴ ὅποι· συγχωρᾶται ὀλί-
γον, ὀλίγον ἀγαπᾷ.

48 Καὶ εἶπεν τῆς· συγχω-
ρημέταις εἶσαι· αἱ ἁμαρτίαις
σε.

49 Καὶ ἄρχισαν ἐκεῖνοι ὁ-
πῦ ἐκάθησαν μαζὺ τὰ λέγων
μίση ἴης· τί ἀνδρῶν· εἶσαι
ἐτύτ· ὁπῦ συγχωρᾷ ἁμαρ-
τίαις;

50 Καὶ εἰς τὴν γυναῖκα
εἶπεν· ἡ πίστις σε σὲ εἰσώσει·
σύρε εἰς τὸ καλόν.

Κεφ. ἡ. 8.

ΚΑΙ ἔγένετο ἐν τῇ καθε-
ξῆς, καὶ αὐτὸς δάδαινε
κατὰ πόλιν καὶ κώμην, κηρύσ-
σων καὶ εὐαγγελιζόμεν· τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώ-
δεκα σὺν αὐτῷ,

2 Καὶ γυναῖκίς τινες αἱ
ἦσαν τεδιρακτιμέναι ἀπὸ
πνευμάτων ποτηρῶν καὶ ἁ-
σθινηῶν· Μαρία ἡ καλωμένη
Μαγδαληνῆ, ἀφ' ἧς δαιμόνια
ἐπέτα ἐξελάλυθαι,

3 Καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χυζᾶ
ἐπιτροπῆς Ἡρώδου, καὶ Σουσά-
να, καὶ ἴτιραι πολλαί, αἵτινες
δηκόνου αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρ-
χόντων αὐταῖς.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ τῦτο ἐπι-
ρηπάται ἀπὸ πόλιν εἰς
πόλιν, καὶ ἀπὸ χώραν εἰς χῶ-
ραν, καὶ ἐκήρυττε καὶ εὐαγ-
γέλιζε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ·
καὶ οἱ δώδεκα μαθητάδες
μαζὺ τε,

2 Καὶ κάποιαις γυναῖκίς,
αἱ ὁποίαις ἰατροῦθικαν ἀπὸ
πνεύματα ποτηρᾶ καὶ ἁσθί-
ναις· ἡ Μαρία ὁπῦ ἐκαλεῖτο·
Μαγδαληνῆ, ἀπὸ τὴν ὁποίαν
εὐγήκασιν ἐπέτα δαιμόνια,

3 Καὶ ἡ Ἰωάννα ἡ γυναῖ-
κα Χυζᾶ, ὁ ὁποι· ἦτον ἐ-
πίτροπ· τοῦ Ἡρώδου, καὶ ἡ
Σουσάνα, καὶ ἄλλαις πολλαῖς,
αἱ ὁποίαις τὸν ἰδιακοῦσαν
ἀπὸ τὰ πράγματάτης.

4 Σοφίᾳ δὲ ἔχλε πολ-
λῷ, καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπο-
ρευομένων πρὸς αὐτὸν, εἶπε
διὰ παραβολῆς·

5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ
σπείρειν τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ
ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ὁ μὲν
ἔπεισε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ κα-
τιπατήθη, καὶ τὰ σπεινὰ
τοῦ ἔραυθῆ κατέφαγεν αὐτό.

6 Καὶ ἕτερον ἔπεισεν ἐπὶ
τὴν σίτραν, καὶ φύει ἐξηράν-
θη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα·

7 Καὶ ἕτερον ἔπεισεν ἐν μέ-
σῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμ-
φυεῖσαι αἱ ἀκανθαὶ ἀπέπι-
ξαν αὐτό·

8 Καὶ ἕτερον ἔπεισεν ἐπὶ
τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φύει
ἑσπείρησεν καρπὸν ἑκατοντα-
πλασίονα. Ταῦτα λέγων ἐ-
φώνησεν· Ὁ ἔχων ὄρα ἀκούει,
ἀκούει.

9 Ἐσπερώτων δὲ αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγουσιν, τίς
εἶν ἡ παραβολὴ αὕτη.

10 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δίδο-
μαι γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βα-
σιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ λοι-
ποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέ-
ποντες μὴ βλέπωσι, καὶ
ἀκούοντες μὴ συνῶσιν.

11 Ἐς δὲ αὕτη ἡ παραβο-

4 Καὶ ἔγοντας τὰ συντρέ-
χῃ πολλὰς ἄλλοι, καὶ τὰ πη-
γύμνοι εἰς αὐτὸν ἀπὸ ἐκείνου
ὅσῳ ἦσαν εἰς ταῖς πόλεις,
εἶπε μὲν παραβολῆς·

5 Εὐγῆκεν ἔξω ὁ σπείρων
διὰ τὰ σπείρειν τὸν σπόρον ἔξω
καὶ ἐκεῖ ὅσῳ ἔσπειρειν, ἄλλο
ἔπεισεν εἰς τὴν σίτραν, καὶ
ἑκατονταπλήθη, καὶ τὰ σπεινὰ
τοῦ ἔραυθῆ τὸ ἑκατάφαγεν·

6 Καὶ ἄλλο ἔπεισεν εἰς τὴν
σίτραν, καὶ ἀφόντις ἐφύτρω-
σεν ἐξηράνη, μὲν τὸ τὰ μὴ
ἔχειν ὑγρασίαν·

7 Καὶ ἄλλο ἔπεισεν μέσα
εἰς τὰ ἀκανθία, καὶ μὲν τὸ τὰ
φυτεύσεν μαζὺ τὰ ἀκανθία
τὸ ἐπιέξαν·

8 Καὶ ἄλλο ἔπεισεν εἰς τὴν
γῆν τὴν καλὴν, καὶ ἐφύτρωσεν
καὶ ἔκαμν καρπὸν ἑκατοντα-
πλασίονα. ἐτέτα διδάσκωντας
ἐφώνησεν· ὅσοι ἔχει αὐτίως
διὰ τὰ ἀκούει, ἀς ἀκούει.

9 Καὶ οἱ μαθηταὶς τὸν
ἐρωτήσαν, καὶ ἔλεγον· τί δήλοι
τὰ εἰσῆ ἡ παραβολὴ ἐτάτη;

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἰσοῦς
ἐδόθη τὰ γνωρίζετε τὰ μυστή-
ρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἀ-
μὴ εἰς τὰς λοιπὰς λαλῶ μὲν
παραβολαῖς· διὰ τὰ μὴν βλέ-
ποντες βλέποντες, καὶ ἀκούον-
τες τὰ μὴν ἀκούουσι.

11 Καὶ ἡ παραβολὴ ἐτάτη

λή· Ὁ σπόρος, ἴσιν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

12 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν, εἰσὶν οἱ ἀκούοντες· εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν.

13 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἱ ὅταν ἀκούσωσι, μὴδ' ἀγαθῶς δέχονται τὸν λόγον· καὶ ὅτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμῷ ἀφίστανται.

14 Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πικρὸν, ὅτοι εἰσὶν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλοῦτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου περιεσπόμενοι συμπνιγόνται, καὶ ἐτελισφοροῦσι.

15 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῆ, ὅτοι εἰσὶν οἱ οἰκτιρῶντες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχουσιν, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ.

16 Οὐδεὶς δὲ ἄχνην ἔψας, καλύπτει αὐτὸν σκιδίον, ἢ ὑποκάτω κλίης τίθησιν· ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς·

εἶναι· ὁ σπόρος, εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ εἶναι σπαρμένοι εἰς τὴν γράταν, εἶναι ἐκεῖνοι ὅπῃ ἀκούει ἴπεται ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ σηκώνει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας ἡς, διὰ τὰ μὴ πιστεύσαν καὶ σωθῆσι.

13 Καὶ οἱ ἄλλοι ὅπῃ εἶναι ἐσπαρμένοι εἰς τὴν πέτραν, εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ὅταν ἀκούσῃ, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· ἀμὴ ἴτατοι ῥίζαν δὲν ἔχουσιν, οἱ ὅποιοι εἰς ὀλίγον καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ὅταν ἔλθῃ πειρασμὸς μακρύνουσι.

14 Καὶ ἐκεῖνο ὅπῃ ἴπεται εἰς τὰ ἀγκάθια, εἶναι ἐκεῖνοι ὅπῃ ἀκούσαν τὸν λόγον, καὶ ἀπὸ ταῖς φροντίδεις τοῦ κόσμου, καὶ ἀπὸ τὸν πλοῦτον, καὶ ἀπὸ ταῖς ἡδοναῖς τῆς ζωῆς πνιγόνται, καὶ δὲν τελισφοροῦσι.

15 Καὶ ἐκεῖνο ὅπῃ ἴπεται εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἀκούσαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν κρατῶσι μίση εἰς τὴν καρδίαν τὴν καλὴν καὶ ἀγαθὴν, καὶ μὴ τὴν ὑπομονὴν καρποφοροῦσι.

16 Καὶ κανίνας δὲν ἀνάπτει τὸν ἄχνην, καὶ τὸν σκιδίον μὴ ἀγγιγῆν, ἢ τὸν βάνει ἀπὸ κάτω εἰς τὴν κλίην· ἀλλὰ τὸν βάνει εἰς τὸν λυχνόσάτην, διὰ τὰ βλέπων τὸ φῶς ἐκεῖνοι ὅπῃ ἐμβαίνει·

17 Οὐ γὰρ ἴσι κρυπτοὶ ὁ ἔ-
φανερὸν γινώσκονται· ἐδὲ ἀπό-
κρυφοὶ ὁ ἔγνωσθήσονται, καὶ
εἰς φανεροὺς ἔλθῃ.

18 Βλέπετε ἕν πῶς ἀπέτι-
ός γὰρ ἂν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ·
καὶ ὅς ἂν μὴ ἔχη, καὶ ὁ δεκτὴ
ἔχει, ἀρθθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

19 Παραγίγοντο δὲ πρὸς αὐ-
τῶν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
τῶ, καὶ οὐκ ἠδύνατο συιτυχεῖν
αὐτῇ διὰ τὸν ὄχλον.

20 Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ,
λεγόντων· Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ
ἀδελφοὶ σου ἐστήκασιν ἔξω, ἰδίῳ
σε θέλοσσι.

21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε
πρὸς αὐτὰς· Μήτηρ μου καὶ ἀ-
δελφοὶ μου, ἔτσι εἰσιν οἱ τὸν λό-
γον τοῦ Θεοῦ ἀκούσσι, καὶ
ποιῶσσι αὐτόν.

22 Καὶ ἦγεντο ἐν μιᾷ τῶν
ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐβίβη εἰς
πλοῖον, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτῶ
καὶ εἶπε πρὸς αὐτὰς· Διέλθα-
μεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης.
Καὶ ἀπήχθησαν.

23 Πλέοντων δὲ αὐτῶν ἀφύ-
πνοι· καὶ κατέβη λαίλαψ
ἀέριμος εἰς τὴν λίμνην· καὶ συν-
επληρώσθη, καὶ ἐκινδύνευσεν.

24 Προσιλθόντες δὲ διήγοι-

17 Διατι δὲν εἶναι πανίνα
κρυφὸν ὁπῶ γὰ μὴν φανερωθῆ·
ἔ δὲ ἀπόκρυφοὶ ὁπῶ γὰ μὴν γνω-
ρισθῆ, καὶ γὰ εὐγη εἰς τὸ φανε-
ρόν.

18 Βλέπετε λοιπὸν πῶς ἀπέ-
τι· διατι ὅποι· ἔχει (τίπο-
τες χάρισμα), θίλει τοῦ δοθῆ
καὶ ἄλλο περισσότερον· καὶ
ὅποι· δὲν ἔχει (χάρισμα),
καὶ ἐκείνο ὁπῶ φαίνεται πῶς γὰ
ἔχη, θίλει παρθῆ ἀπ' αὐτόν.

19 Καὶ ἐπήγασσεν εἰς αὐτὰς
ἡ μάνα τῆ καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῆ,
καὶ δὲν ἠμπερῶσαν γὰ τὸν σμι-
ξον ἀπὸ τὸ πλῆθος.

20 Καὶ κάποιος τοῦ εἶπεν·
ἔτι ἡ μάνα σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ
σου στήκονται ἔξω, καὶ θίλουν γὰ
σὲ εἰδῆν.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη,
καὶ εἶπεν τῆς· ἡ μάνα μου καὶ
οἱ ἀδελφοὶ μου, ἔτσι εἰναι
ὁπῶ ἀκούον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ,
καὶ τὸν κάμουν.

22 Καὶ μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ
αὐτὸς ἐβίβη μέσσω εἰς καράβι,
καὶ οἱ μαθηταὶ τῆ μαζύ· καὶ
εἶπεν τῆς· ἔς πέρασωμεν πέρα
ἀπὸ τῆν λίμνην. καὶ ἐσηκώθη-
σαν.

23 Καὶ ἐκεί ὁπῶ ἀρμίνιζαν
ὁ Ἰησοῦς ἐκοιμήθη· καὶ ἐκατί-
θη ἀνεμοφόρηλος· εἰς τὴν λί-
μνην· καὶ τὸ καράβι ἐγύμριζε,
καὶ ἐκινδύνευσαν.

24 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐπή-

ραν αὐτὸν, λέγοντες· Ἐπιτά-
τα, ἐπιτάτα, ἀπολλύμεθα· Ὁ
δὲ ἰγυρθῆς ἐπιτίμησε τῷ αἵματι
καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος·
καὶ ἵκαυσαντο, καὶ ἰγένετο
γαλήνη.

25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Πῦ ἰγεν
ἢ πίσις ὑμῶν; Φοβηθήτις δὲ ἰ-
θαύμασαν, λέγοντες πρὸς ἀλ-
λήλους· Τίς ἄρα ὁτός ἰγεν, ὅτι
καὶ τοῖς αἵμοις ἐπιτάσσει καὶ
τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακύνουσι αὐ-
τῷ;

26 Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν
χώραν τῶν Γαδαρηῶν, ἧτις
ἰσὶν ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας.

27 Ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ
τὴν γῆν, ὑπέστησαν αὐτῷ αἰνή-
τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαι-
μόνια ἐκ χρόνων ἰκανῶν, καὶ
ἰμάτιον οὐκ ἰνεδιδύσκετο, καὶ
ἐν οἰκίᾳ ἐκ ἴμενει, ἀλλ' ἐν τοῖς
μνήμασι.

28 Ἴδων δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀ-
νακράξας, προσέτισεν αὐτῷ,
καὶ φωνῆ μεγάλη εἶπε· Τί ἔμοι
καὶ σοὶ, Ἰησοῦ υἱὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ
ὑψίστου; δίομαί σε μὴ με
βασανίσῃς.

29 Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύ-
ματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν
ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· πολλοῖς γὰρ
χρόνοις συνηπάκει αὐτόν· καὶ
ἰδισμιῖτο ἀλύσισι καὶ πίδασι
φυλασσόμενος· καὶ διαρρήσ-

γαν κοιτᾶ καὶ τὸν ἐξύπνισαν,
λέγοντις· διδάσκαλε, διδά-
σκαλε, χαρόμισθε· καὶ ὁ Ἰη-
σοῦς ἰσηκώθη καὶ ἰπρόσραξε τὸν
αἷμοι καὶ τὴν ἰαραχὴν τῷ νε-
ρῷ· καὶ ἵκαυσαν, καὶ ἰγένετο
γαλήνη.

25 Καὶ εἶπεν τῶν· πῦ εἶσαι
ἢ πίσις σας; καὶ ἀπὸ τὸν φόβος
τῶν ἰθαύμασαν, λέγοντις
ἀνάμισά τῶν· τίς εἶσαι λοιπὸν
ἰτῷτ, ὁπῦ πρὸς ἰάσσει καὶ τῶν
αἵματος καὶ ἰὰ νερά, καὶ τοῦ
ὑπακύνουσι;

26 Καὶ ἰκατέπλευσαν εἰς
τὴν χώραν τῶν Γαδαρηῶν, ἢ
ὁποῖα εἶσαι ἀντίπερα τῆς Γαλι-
λαίας.

27 Καὶ ὡσάν εὐγῆκεν ἰξεν
εἰς τὴν γῆν, τὸν ἀπάντησαν ἰνας
ἰάνθρωπος· ἀπὸ τὴν πόλις, ὁ
ὁποῖ· εἶχε δαιμόνια ἀπὸ πολ-
λῶν χρόνων, καὶ φέρεμα διν
ἰνδύνειον, καὶ εἰς τὸ σπῆτι διν
ἰμενει, ἀλλὰ εἰς τὰ μνήματα.

28 Καὶ ὡσάν εἶδι τὸν Ἰησοῦν,
ἰφώναξε, καὶ ἰπῆγε καὶ ἰπεισεν
εἰς ἰὰ ποδάρια τῶ, καὶ μὴ μεγά-
λην φωνῆν εἶπεν· Ἰησοῦ υἱὸ τοῦ
Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, τί ἰχαις τὰ
κάμης μετεμένα; παρακαλῶ
σε μὴ με βασανίσῃς.

29 Διατὶ ἰπαρήγγειλεν εἰς τὸ
πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐὰ εὐγῆ
ἀπὸ τὸν ἀνθρώπου· διατὶ πολ-
λῶν χρόνων τὸν ἰκράττει καὶ ἰ-
δίνωτις μὴ ἀλυσιδὶς καὶ μὴ κλά-
παις τὸν ἰφύλαγαν· ἀμὴ ἰκῆ-

σαν τὰ δαιμόνια, ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους.

30 Ἐπηρώτησι δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοί ἐστιν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λαγιάν· ὅτι δαιμόνια πολλά εἰσῆλθον εἰς αὐτόν.

31 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν.

32 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγάλη χοίρων ἰακωῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλεν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν. Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς.

33 Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς τὰς χοίρας· καὶ ὤρμησαν ἢ ἀγάλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην· καὶ ἀπεπίγη.

34 Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοι τὸ γεγιμημένον, ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγελλον εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰς ἀγρούς.

35 Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγιμημένον· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὔροισαν ἐπιτίθειν τὸν ἄνθρωπον ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἰματισμένοι καὶ σφροδῦντα παρὰ τὰς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐφροδῶθησαν.

36 Ἀπήγγελλον δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθεὶς.

καὶ ἔκειτο τὰ δαιμόνια, καὶ ἰδιώχρητον ἀπὸ τὸν δαίμονα εἰς τὰς ἐρήμους (τόπως).

30 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἐρώτησε, καὶ εἶπε· τί εἶναι τὸ ὄνομά σου; καὶ ἐκεῖνος εἶπε· λαγιάν· ὅτι πολλά δαιμόνια ἐμβῆκαν εἰς αὐτόν.

31 Καὶ τὸν ἐπαρακάλει νὰ μὴν τὸς πρὸς ἄξῃ νὰ πάσιν εἰς τὴν ἄβυσσον.

32 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ ὄρει ἦταν ἀγάλη τῶν χοίρων ὅπως ἔβασαν· καὶ τὸν ἐπαρακαλῶσαι νὰ τὸς δώσῃ ἄδναον νὰ ἔμβαν εἰς ἐκείνους. καὶ τὸς ἔδωκε.

33 Καὶ ὡσαν εὐγῆκαν τὰ δαιμόνια ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἐμβῆκαν εἰς τὰς χοίρας· καὶ ἐκίνησαν ἢ ἀγάλη ἐκίνη ἀπὸ τὸν ἰγκρημὸν εἰς τὴν λίμνην· καὶ ἐπίγη.

34 Καὶ ὡσαν εἶδαν οἱ βόσκοι ἐκεῖνο ὅπως ἔγιγεν, ἔφυγον· καὶ ἐπήγγεον εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ χωράφια καὶ εἶπαν το.

35 Καὶ οἱ ἄνθρωποι εὐγῆκαν νὰ εἰδῶν ἐκεῖνο ὅπως ἔγιγεν· καὶ ἦλθαν εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὔρηκαν τὸν ἄνθρωπον ὅπως ἐκείνους, ἀπὸ τὸν ὅποιον εὐγῆκαν τὰ δαιμόνια, ἰδυμένοι καὶ σφροδῶντες εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐφροδῶθησαν.

36 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπως τὸ εἶδαν τὸ εἶπαν εἰς αὐτὸν, πῶς ὁ δαιμονισθεὶς ἐλευθερώθη.

37 Καὶ ἤρώτησαν αὐτὸν ἄπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν, ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβος μεγάλη συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἰμβάσας εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστρεψεν.

38 Ἐδίδετο δὲ αὐτῷ ὁ ἀνὴρ ἐφ' ἃ ἐξελαλούθη ἰὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων·

39 Ὑπόμψαι εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγῆ ὅσα ἐποίησέν σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε, καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

40 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποστρέψαι τὸν Ἰησοῦν, ἀπιδίδεσθαι αὐτὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτόν.

41 Καὶ ἰδὼν, ἦλθεν ἀνὴρ ἃ ὄνομα Ἰάειρος·, καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε· καὶ πεισὼν παρά τῆς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, παρικάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ·

42 Ὅτι θυγάτηρ μοι γενεῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἑτῶν δώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνησκεν. (Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνίππιγον αὐτόν.

43 Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἑτῶν δώδεκα, ἦτις εἰς ἰατροὺς προσακαλώσα-

37 Καὶ τὸ πλῆθος ὅλον τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἐπαρκαλίσειαν τὸν Ἰησοῦν, ἰὰ εὐγὴ ἰὰ πάγη ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι εἶχαν μεγάλοι φόβοι· καὶ αὐτὸς ἐμβῆκεν εἰς τὸ παράδει, καὶ ἐγένετο ὅπισθεν.

38 Καὶ ὁ ἀνὴρ ἰκεῖνος, ἀπὸ τοῦ ὅπου ἦν εὐγῆσαι τὰ δαιμόνια, ἐπαρκαλίσειαν τὸν Ἰησοῦν, ἰὰ εἶναι μαζύ τῷ ἀμῆ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπόλυσει, λέγωντας·

39 Γύρισε εἰς τὸ σπητιόν σου, καὶ διηγῆ ὅσα σὺ ἔκαμιν ὁ Θεός. καὶ ἐπῆγεν εἰς ὅλην τὴν πόλιν καὶ ἐκῆρτυλει ὅσα τοῦ ἔκαμιν ὁ Ἰησοῦς.

40 Καὶ ὅταν ἐγένετο ὁ Ἰησοῦς, τὸν ἰδέχθηκεν ὁ ὄχλος· διατι ὅλοι τὸν ἀτάμιαν.

41 Καὶ ἐκείτην τὴν ὥραν ἦλθεν ἕνας ἀνὴρ ἰκεῖνος τὸ ὄνομα σου Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἦτο ἄρχων τῆς συναγωγῆς· καὶ ἐπίσειν εἰς ἰὰ πιδάρια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τὸν ἐπαρκαλίσει ἰὰ πάγη εἰς τὸ σπητιόν σου·

42 Ὅτι εἶχε μίαν θυγατέρα μοι γενεῆς, ὡς δώδεκα χρόνων, καὶ ἐκείτη ἀπέθανεν. (Καὶ ἐκεῖ ἐπῆ ἐπάγειν ὁ Ἰησοῦς τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ τὸν ἐγενωχουρῶσαν.

43 Καὶ μία γυναῖκα ἡ ὅπου εἶχε κίησειν αἵματος δώδεκα χρόνους, καὶ ἐξοδάσει ὅλοι

σα ὅλον τὸν βίον, οὐκ ἴσχυσιν·
 ἰσ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι·

44 Προσιλθοῦσα ἔπισθεν,
 ἤψατο τοῦ κρασπίδου τοῦ ἱμα-
 τὸς αὐτοῦ· καὶ παραχρῆμα
 ἔστη ῥύσις τῷ αἵματι· αὐτῆς.

45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς
 ὁ ἀψάμιός μου; Ἀρθεμίω δὲ
 πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος· καὶ
 εἰ μετ' αὐτῷ Ἐπιστάτα, οἱ
 ἄλλοι συνίχουσί σοι καὶ ἀποθλί-
 βουσι, καὶ λέγεις· Τίς ὁ ἀψά-
 μιός μου;

46 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν·
 Ἠψάτό μου τις ἰγὼ γὰρ
 ἰγῶν δύναμις ἐξελθῆσαι ἀπ'
 ἐμοῦ.

47 Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι
 ἔκ ἔλαθε, τρίμυσα ἦλθε, καὶ
 προσκισυῦσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰ-
 τίας ἤψατο αὐτοῦ, ἀπήγγε-
 λεν αὐτῷ ἰσχυρίον παντός τοῦ
 λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆ-
 μα.

48 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θάρ-
 σει θυγατερ, ἡ πίστις σου σί-
 σκε σὲ· περὶ σου εἰς εἰρήνην.)

49 Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος,
 ἔρχεται τις παρὰ τοῦ ἀρχι-
 συναγῆγε, λέγων αὐτῷ· Ὅτι
 τίθηκας ἡ θυγάτηρ σου μὴ
 σκύλλαι τὸν διδάσκαλον.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας
 ἀπεκρίθη αὐτῷ, λέγων· Μὴ

της τὸν βίον εἰς τὰς ἰατρὰς,
 καὶ δὴν ἠμπόρουν ἀπὸ κανίνας
 γὰρ ἰατρείου·

44 Σημῶντος ἰσχυρίον τῷ
 ἰσχυρίῳ τῆς ἀκρας τοῦ φορέ-
 ματός τῷ· καὶ παρευδύς ἐτά-
 θη τὸ τρίμυτον τῷ αἵματός της·

45 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ποῖ-
 ος εἶναι ἐκείνη· ὁπῶ μὲ ἰσχυρίσιν;
 καὶ ἰσχυρίθ' ὅλοι ἀρῶνταν, λέγει
 ὁ Πέτρος· καὶ ἐκείνοι ὁπῶ ἦταν·
 μὴ τὸν Πέτρον· διδάσκαλον, οἱ
 ἄλλοι σὶ σφίγγου καὶ σὶ γε-
 νωχωρῶν, καὶ λέγεις· ποῖ-
 εἶναι ὁπῶ μὲ ἰσχυρίσιν;

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· κά-
 ποῖ μὲ ἰσχυρίσιν· διατὶ ἰγῶν
 ἰγῶν δύναμις ἐξελθῆσαι ἀπ'
 ἐμοῦ.

47 Καὶ ὡσὰν εἶδεν ἡ γυναικί-
 κα ὅτι δὴν τὸν ἔλαθεν, ἦλθεν τρυ-
 μασμένη, καὶ ἰσχυρίσιν εἰς τὰ πο-
 δάρια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ διὰ ποῖαν
 ἀφορμὴν τὸν ἰσχυρίσιν, τοῦ τὸ
 εἶπεν ὁμπροσθ' εἰς ὅλον τὸν λαόν,
 καὶ πῶς ἰατρεύθη παρευδύς.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆν εἶπεν·
 ἦ θυγατερ ἔχει θάρσει, ἡ
 πίστις σου σὶ ἐλευθέρουσι σύρε
 εἰς τὸ καλόν.)

49 Καὶ ὅταν ἀκόμι ὁ Ἰη-
 σοῦς ἔλεγεν τὸν λόγον, ἔρχεται
 ἴσας ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγῆγον,
 καὶ λέγει τῷ· ὅτι ἀπίθαι ἡ
 θυγατήρα σου μὴν· περὶ σου
 τὸν διδάσκαλον.

50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν τὸ
 ἦκουσιν, ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν τῷ·

φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται.

51 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, οὐκ ἄφηκεν εἰσελθεῖν οὐδένα, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα.

52 Ἐκκλαιοὶ δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.

53 Καὶ κατιγίλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν.

54 Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἰφώησεν, λέγων· Ἡ παῖς, ἴγυρε.

55 Καὶ ἐπίσφιψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα· καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν.

56 Καὶ ἐξέτισαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ παρεγγύειεν αὐτοῖς μηδεὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

μὴν φοβᾶσθε· μόνον πίστευε, καὶ θείει γλυτώσει.

51 Καὶ ὡσὰν ἐμβῆκεν εἰς τὸ σπήτι, δὲν ἄφηκε κανίνα γὰ ἐμβη μέσα, παρὰ μόνω τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα τῆς κορασίδιας καὶ τὴν μητέρα.

52 Καὶ ἔκκλαιοὶ ὅλοι καὶ ἰλυπῶνταν. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· μὴ κλαίετε· δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμᾶται.

53 Καὶ τὸν ἰκαταγιλῶσαν, ἰξεύροντες πῶς ἀπέθανεν.

54 Καὶ αὐτὸς ἐυγαλωνιάς τες ἔξω ὄλης, καὶ πιανωιάς τῆ ἀπὸ τὸ χέρι τες, ἰφώηξεν· ἃ κορασίδια, σῆκω ἀσάνω.

55 Καὶ τὸ πνεῦμά τες ἰγύρισεν εἰς αὐτήν, καὶ παρευδύς ἰσηκώθη· καὶ εἶπε γὰ τῆς δώσαν γὰ φάγη.

56 Καὶ οἱ γονεῖς τες ἰτράμαξαν· καὶ ὁ Ἰησοῦς τες ἰπαράγγειλε γὰ μὴν εἰπεῖσι κανενὸς ἐκεῖνο ὁπῶ ἔγινε.

Κεφ. 9.

ΣΥΓΚΑΛΕΣΑΜΕΝΟΙ δὲ τὸς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν.

2 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τὸς ἀσθενῶντας.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς προσκαλῶντας τὸς δώδεκα μαθητάς τες, τες ἔδωκε δύναμιν καὶ ἐξουσίαν εἰς ὅλα γὰ δαιμόνια, καὶ γὰ ἰατρεύειν ἀσθενήσας.

2 Καὶ τες ἔστειλε γὰ κηρύττων τῆ βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ γὰ ἰατρεύειν τες ἀσθενήσας.

3 Καὶ λέγει τες· μὴ σκεῖ-

Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν, μήτε ράβδον, μήτε πῆραν, μήτε ἄρτοι, μήτε ἀργύριον· μήτε ἀλλὰ δύο χιτῶνας ἔχει·

4 Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε.

5 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, ἐξέρχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκεῖς, καὶ τὸν κοινορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξτε, εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτῆς.

6 Ἐξέρχόμενοι δὲ διέρχοντο κατὰ τὰς κώμας, εὐαγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχῶ.

7 Ἦκασιν δὲ Ἡρώδης ὁ τετραάρχης τὰ γινόμενα ἐπ' αὐτοῦ πάντα· καὶ διεπόρῃ, διὰ τὸ λέγισθαι ὑπὸ τινῶν, ὅτι Ἰωάννης ἐγγύγιται ἐκ νεκρῶν·

8 Ὑπό τινων δὲ, ὅτι Ἡλίας ἐφάνη· ἄλλων δὲ, ὅτι προφήτης εἰς τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡρώδης· Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς δὲ ἐστὶν ὅστις ἐγὼ περὶ ἧς ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα; Καὶ ἐζητεῖ ἰδίῳ αὐτόν.

10 Καὶ ὑπογράψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν· καὶ παραλαβὴν αὐτῆς, ὑπεχώρησεν κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον πόλεως καλυμμένης Βηθσαιῶδα.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι γινόμενοι, ἤκο-

μιτι τίποτε εἰς τὴν γράταν, μὴ δὲ ράβδον, μὴ δὲ σακκῶν, μὴ δὲ ψωμί, μὴ δὲ ἀσῆμι· μὴ δὲ γὰρ ἔχετε ἀπὸ δύο φορέματα·

4 Καὶ εἰς ὅποιον σπήτι ἰμβήτε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἀπ' ἐκεῖ γὰρ εὐγέμετε ἔξω.

5 Καὶ ὅσοι δὲν σᾶς διχθῶσιν, εὐγέμετε ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκεῖθεν, καὶ τὸν κοινορτὸν ἰνάξτε ἀπὸ τὰ ποδάριά σας, γὰρ εἶναι διὰ μαρτυρίας εἰς αὐτῆς.

6 Καὶ ὅταν εὐγέμεν ἐπιερῶσαι ἀπὸ μίσα ἀπὸ τὰ χωρία, κηρύττοντες τὸ εὐαγγέλιον καὶ ἰατρούοντες εἰς κάθε τόπον.

7 Καὶ ὁ Ἡρώδης ὁ τετράρχης ἤκασιν ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ ἐγένηκαν ἀπ' αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν· καὶ ἀπόρῃ· διατὶ ἔλιγαν κάποιον, ὅτι ὁ Ἰωάννης ἀνέστη ἐκ νεκρῶν·

8 Καὶ κάποιον, ὅτι ὁ Ἡλίας ἐφάνη· καὶ ἄλλοι, ὅτι εἶνας προφήτης ἀπὸ τῆς παλαιῆς ἀνασῶδη.

9 Καὶ ὁ Ἡρώδης εἶπεν· ἐγὼ ἀπεκεφάλισα τὸν Ἰωάννην· καὶ ποῖος εἶναι ὅστις ἐγὼ περὶ ἧς ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα; καὶ ἐζήτη γὰρ τὸν εἶδῃ.

10 Καὶ γυρίζοντες οἱ ἀπόστολοι εἰς τὸν Ἰησοῦν τοῦ ἰδιηγήθησαν ὅσα ἔκαμαν· καὶ ἐκεῖθεν τῆς ἐπῆρε, καὶ ἀνεχώρησεν ἐξωχωρησῶν εἰς ἕνα ἔρημον τόπον τῆς πόλεως ὅπῃ ἐκαλεῖτο Βηθσαιῶδα.

11 Καὶ οἱ ὄχλοι ὡσᾶν τὰ

λήθησαν αὐτῶν· καὶ διξάμενοι αὐτὸς, ἰλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸς χεῖρας ἔχουλας θεραπείας ἰάτο.

12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα, εἶπον αὐτῶν· Ἀπόλυσοι τὸν ὄχλον, ἵνα ἀπιθόντες εἰς τὰς πόλιν κάμας καὶ τὸς ἀγρῶς, καταλύσωσι, καὶ εὐρωσιν ἐπισιτισμόν· ὅτι ὕδὴ ἐν ἡμέρῃ τούτῃ ἰσμίν.

13 Εἶπὶ δὲ πρὸς αὐτούς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ εἶπον· Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν κλειῖον ἢ πέντε ἄρτοι καὶ δύο ἰχθύες, εἰ μὴ τι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τῆτοι βρώματα.

14 Ἦσαν γὰρ ὡσὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι. εἶπὶ δὲ πρὸς τὸς μαθητὰς αὐτῶν· Κατακλίνατε αὐτὸς κλισίας ἀνὰ πενήτηκοιλα.

15 Καὶ ἐποίησαν ἕτω καὶ ἀνέκλινα ἅπαντας.

16 Λαβὼν δὲ τὸς πέντε ἄρτους καὶ τὸς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν ἕρανον, εὐλόγησι αὐτούς· καὶ κατέκλασι, καὶ ἰδὼν τοῖς μαθηταῖς, παρατιθέσθαι τῷ ὄχλῳ.

17 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἰχορτάσθησαν πάντες· καὶ ἤρθη τὸ περισσιῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων, κοφίνοι δώδεκα.

ἐγνώρισαι, τὸν ἀκολούθησαν· καὶ ἔγοντας τὰ τὸς διχθῆ, τὸς ἰλάλει διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκείνους ὡς ἔχουλας ζυγται θεραπείαν τὸς ἰάτρειν.

12 Καὶ ἡ ἡμέρα ἄρχισι τὰ βραδιάζην· καὶ ἐρχόμενοι οἱ δώδεκα, τοῦ εἶπασ· ἀπόλυσι τὸν ὄχλον, διὰ τὰ ὑπᾶσι τρυγῆσαι εἰς τὰς χώρας καὶ εἰς τὰ χωράφια, τὰ κοτίψην, καὶ τὰ εὐρωσι καὶ φαγητόν· ὅτι ἰδῶ ἕμωσθαι εἰς ἔρημον τόπον.

13 Λέγει τος· Δότε τος ἰστίς τὰ φαῖσιν· καὶ ἐκείνοι εἶπασ· ἕμεις δὲν ἔχομεν· περισσότερον· ἀπὸ πέντε ψωμία καὶ δύο ψάρια, ἔξω παρὰ τὰ ὑπᾶμε, τὰ ἀγοράσωμεν φαγητὰ διὰ ὅλον τὸν λαὸν ἑτῶτον·

14 Διατὶ ἦσαν ἄνδρες ἕως πέντε χιλιάδες· καὶ ἕπτω εἰς τὸς μαθητὰς τῶν βάλλετέ τος εἰς τὰξιν· τὰ καθίσου ἀπὸ πητήγται.

15 Καὶ ἔτξ ἕκαμαν· καὶ τὸς ἐκάθισαι ὅλως.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πέντε τὰ πέντε ψωμία καὶ τὰ δύο ψάρια, ἀτίσιν εἰς τὸν ἕρανον, καὶ τὰ εὐλόγησι· καὶ τὰ ἕκαλάκοψι, καὶ ἕδιδν τὰ εἰς τὸς μαθητὰς τῶν τὰ τὰ βάλλουσιν εἰς τὸν ὄχλον.

17 Καὶ ἔφαγαν, καὶ ἰχορτασάν ὅλοι· καὶ ἰσῆκωσαν τὰ κομμάτια ὡς ἕπερισσιουσιν, δώδεκα κοφίγια.

18 Καὶ ἰγένιτο ἐν τῷ εἶ-
και αὐτὸν προσευχόμενον κα-
ταμόνας, συῆσας αὐτῷ οἱ
μαθηταί· καὶ ἐκπρότερον αὐ-
τῆς, λέγων· Τίνα με λύχουσιν
οἱ ὄχλοι εἶναι;

19 Οἱ δὲ ἀποκριθέντες,
εἶπον· Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν·
ἄλλοι δὲ Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ,
ὅτι προφῆτης τις τῶν ἀρχαίων
ἀέσθη.

20 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὑμεῖς
δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀ-
ποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε·
Τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ.

21 Ὁ δὲ ἐπιτιμῆσας αὐ-
τοῖς, παρήγγειλε μηδεὶ εἰπεῖν
τῆτο.

22 Εἶπὼν· Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν,
καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ
τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιε-
ρέων καὶ γραμματέων, καὶ
ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἠγερθῆναι.

23 Ἐλεγε δὲ πρὸς πάντας·
Εἴ τις θέλει ὀπίσω με ἰλθεῖν,
ἀπαρτησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀρά-
τω τὸν σαυρὸν αὐτῷ καθ' ἡμέ-
ραν, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.

24 Ὃς γὰρ ἂν θέλη τὴν
ψυχὴν αὐτῷ σῶσαι, ἀπολί-
σσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολίσῃ
τὴν ψυχὴν αὐτῷ ἕκειν ἑμῶ,
ἕτος σώσει αὐτήν.

25 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρω-

18 Καὶ ὅταν ἐπροσιύχο-
τον κατὰ μόνας, ἦταν μαζῷ οἱ
μαθηταὶς τε· καὶ τῆς ἐρώ-
τησι· ποῖον μὲ λέγουσιν αἱ ὄχλοι
νὰ εἶμαι;

19 Καὶ ἐπεὶ οἱ ἀπεκρίθη-
καν, καὶ εἶπαν· ἄλλοι λέγουσιν
πῶς νὰ εἶσαι ὁ Ἰωάννης ὁ βαπ-
τιστής· καὶ ἄλλοι, ὁ Ἠλίας· καὶ
ἄλλοι, ὅτι καί τις προφῆτης,
ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἀνιστάθη.

20 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς·
ἀμὴ ἐσθίς ποῖ· λέγετε νὰ εἶ-
μαι; καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος,
καὶ εἶπεν· ὁ Χριστὸς τῷ Θεῷ.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς ἐφοβή-
ρισι, καὶ τῆς ἐπαρηγγεῖλε και-
νὸς νὰ μὴν τὸ εἰπεῖν ἰτῆτο;

22 Λέγωντας· ὅτι κάμνει
χρεία ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ νὰ
πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ ἀποδοκι-
μασθῇ ἀπὸ τῆς πρεσβυτέρως
καὶ ἀρχιερεῖς καὶ γραμμα-
τεῖς, καὶ νὰ σκοτωθῇ, καὶ τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀνασταθῇ.

23 Καὶ ἔλεγεν εἰς ὅλους· εἰς
καί τις θέλει νὰ ἰλθῇ κατὰ πό-
δω, ἄς ἀρτηθῇ τῷ λήγῃ τε, καὶ
ἄς σηκώσῃ τὸν σαυρὸν τῆ καθῆ
ἡμέρᾳ, καὶ ἄς με ἀκολουθῶ.

24 Διατὶ ὅποιος θέλει νὰ
φυλάξῃ τὴν ζωὴν τε, θίλει
τὴν χάσει· καὶ ὅποιος χάσει
τὴν ζωὴν τε διὰ λόγῳ μου, ἐτύ-
τῳ θίλει τὴν κερδέσει.

25 Διατὶ τί διάφορον εἶναι

π^Ϟ κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον, ἵαυτὸν δὲ ἀκολύσας, ἢ ζημιωθείς ;

26 Ὅς γὰρ ἂν ἐπαισχυθῆ με καὶ τὸς ἱμῶς λόγους, τῆτος δ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ ἐπαισχυθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτῷ καὶ τῷ πατρὶ, καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων.

27 Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσὶ τινες τῶν ἄδελφῶν ἐρηκότων, οἳ ἔ μὴ γινύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

28 Ἐγένιστο δὲ μετὰ τὸς λόγους τάτους ὡσὶ ἡμέραι ὀκτῶ, καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρ^Ϟ προσεύξασθαι.

29 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχασθαι αὐτὸν τὸ εἶδ^Ϟ τῷ προσώπῳ αὐτῷ ἕτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτῷ λευκὸς ἕξαγράπτων.

30 Καὶ ἰδὼν, ἄνδρες δύο συνελάλων αὐτῷ, οἳτινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἡλίας·

31 Οἳ ὀφθέντες ἐν δόξῃ, ἔλεγος τὴν ἔξοδον αὐτῷ, ἢ ἔμελλε πληρῆν ἐν Ἱερουσαλήμ.

32 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ οὖν αὐτῷ ἦσαν βιβραρημίνοι ὑπνω· διακηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτῷ, καὶ τὸς δύο ἄνδρας τὸς συνεγῶτας αὐτῷ.

εἰς τὸν ἀνθρώπον, ἵαν κερδίση τὸν κόσμον ὅλον, καὶ τοῦ λόγου τε νὰ χάσῃ, ἢ νὰ ζημιωθῇ ;

26 Διατὶ ὅποι^Ϟ ἐντραπῆ εἰς ἱμένα καὶ εἰς τὸς λόγους με, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἐντραπῆ δι' αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν δόξαν τε καὶ εἰς τὴν δόξαν τοῦ πατρὸς τε, μαζὺ μὲ τὸς ἁγίους ἀγγέλους.

27 Καὶ λέγω σας ἀληθινῶς, εἶναι κάποιοι ἀπὸ ἐκείνους ὅπῃ γίνονται ἰδῶ, οἳ ἕποιοι δὲν θέλουν ἀποθάει, ἕως ὅπῃ νὰ εἰδῶσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

28 Καὶ ἕστερα ἀπὸ τὸς λόγους τάτους, ἕως ὀκτῶ ἡμέραις, ἐπῆς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρ^Ϟ νὰ προσευχηθῆ.

29 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἐπροσῆχίτο, τὸ εἶδ^Ϟ τοῦ προσώπου τε ἕγιεν ἄλλος λογιῆς, καὶ ἰὰ φορέματά τε λευκὰ καὶ ἕξαπῆαν.

30 Καὶ νὰ, καὶ δύο ἄνδρες τοῦ ἱστυχίαν, οἳ ὅποιοι ἦταν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἡλίας·

31 Ὅπῃ ἐφάνηκαν με δέξαν, καὶ ἔλεγος τὸ εὔγαλμά τε, τὸ ὅποιον ἔμελλε νὰ πληρῶσῃ μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

32 Καὶ ὁ Πίτερ^Ϟ καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἦταν μαζὺ τε ἦταν βεβαρημίνοι ἀπὸ τὸν ὑπνο· καὶ ὡσαν ἕξῦπνισαν εἶδαν τὴν δόξαν τε, καὶ τὸς δύο ἄνδρας ὅπῃ ἐρίκνυταν μαζὺ τε.

33 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ δια-
 χυρίζεσθαι αὐτὸς ἀπ' αὐτῷ,
 ἵπτι ὁ Πέτρος ὡρὸς τὸν Ἰη-
 σὺν Ἐπιτάτα, καλὸν ἔστιν ἡ-
 μᾶς ἕδει εἶναι· καὶ ποιήσωμεν
 σκῆσας τρεῖς, μίαν σοῖ, καὶ
 Μωσῆ μίαν, καὶ μίαν Ἡλία·
 μὴ εἰδὼς ὁ λέγει.

34 Ταῦτα δὲ αὐτῷ λέγου-
 τας, ἐγένετο κενεῖν, καὶ ἐπι-
 σκίασιν αὐτὸς ἐφοβήθησαν
 δὲ ἐν τῷ ἐκείνως εἰσελθεῖν εἰς
 τὴν κενεῖν.

35 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς
 κενεῖς, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν
 ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, αὐτῷ
 ἀκούετε.

36 Καὶ ἐν τῷ γινώσθαι τὴν
 φωνὴν, ἐκείνη ὁ Ἰησοῦς μόνος·
 καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ ἕδει
 ἀπήγγελλαν ἐν ἐκείναις ταῖς
 ἡμέραις ἕδει ἂν ἰωράσασιν.

37 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἐξῆς
 ἡμέρᾳ, κατελθόντων αὐτῶν
 ἀπὸ τοῦ ὄρους, συνήτησιν αὐ-
 τῷ ὄχλος πολὺς.

38 Καὶ ἰδὼν, αὐτὸς ἀπὸ τῷ
 ὄχλῳ ἀνέβησιν, λέγων· Δο-
 δάσκαλε, δέομαί σε, ἐπι-
 βλεψὼν ἐπὶ τὸν υἱὸν μου, ὅτι
 μοτογενῆς ἐγὶ μοι.

39 Καὶ ἰδὼν, κενεῖν λαμ-
 βάσει αὐτὸν, καὶ ἐξαίφτης κρά-
 ζει, καὶ σπαράσσει αὐτὸν μιλῶ

33 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἐχάρησαν
 αὐτοὶ ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν, εἶπεν ὁ
 Πέτρος εἰς τὸν Ἰησοῦν διδάσ-
 καλε, καλὸν εἶναι καὶ ἡμασθῆναι
 ἡμεῖς ἰδὼν καὶ θέλομεν κάμει
 τρεῖς καλύβεις, ἵσθια μίαν,
 καὶ διὰ τὸν Μωσῆ μίαν, καὶ
 διὰ τὸν Ἡλία μίαν· μὴ ἐξέ-
 ρωντας τί λέγει.

34 Καὶ λέγωντας ἐτάτα ἰὰ
 λόγια ὁ Πέτρος, ἦλθεν ἵνα
 σύνιπθῃ, καὶ τὸς ἐσκήπασιν·
 καὶ οἱ μαθητάδες ἐφοβήθησαν
 ὅταν ἐβῆσαν ἐκεῖνοι μίση εἰς
 τὸ σύνιπθῃ.

35 Καὶ φωνὴ ἀκούσθη ἀπὸ
 μίση ἀπὸ τὸ σύνιπθῃ, ὅπῃ
 ἔλεγεν· Ἐτάτα εἶναι ὁ υἱὸς μου
 ὁ ἀγαπητός, αὐτῷ ἀκούετε.

36 Καὶ ὅταν ἔγινεν ἡ φωνὴ,
 ἐκείνη ὁ Ἰησοῦς μοναχός· καὶ
 αὐτοὶ ἰὰ ἐσκήπασιν, καὶ δὲν
 εἶπαν κανεῖν Ἰησοῦς ἐκείναις
 ταῖς ἡμέραις ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπῃ
 εἶδασιν.

37 Καὶ τὴν ἄλλαν ἡμέραν,
 ἵσθια ἱκατέσθῃ ἀπὸ τὸ ὄρος,
 τὸν ἀπάτησιν πολὺς ὄχλος.

38 Καὶ ἰὰ, ἵσθια ἀνέβησιν
 ἀπὸ μίση ἀπὸ τὸ πλῆθος
 ἐκείνη, καὶ εἶπεν· διδάσκαλε,
 σπαμακῶ σε, γοχάσσω εἰς τὸν
 υἱὸν μου, ὅτι μὴ εἶναι μοτογενῆς.

39 Καὶ σπιάσει ἵσθια τὸν δαιμόνιον,
 καὶ σπαρευδὺς κράζει, καὶ τὸν
 σπαράσσει μὴ ἀφρὸς, καὶ μὴ

αφῶ, καὶ μόγις ἀποχωρεῖ
ἀπ' αὐτῷ, συτρίβον αὐτόν.

40 Καὶ ἰδεήθη τῶν μαθη-
τῶν σου ἵνα ἐκβάλλωσιν αὐτό,
καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν· Ὡ γινεὰ ἄπιστος καὶ διε-
γραμμέντ, ἕως πότε ἴσομαι
πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνίσχομαι ὑμῶν;
Προσάγαγε ὡδοὶ τὸν υἱὸν σου.

42 Ἐτι δὲ προσερχομένῃ
αὐτῷ, ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ δαι-
μόνιον, καὶ συνισσάραξεν·
ἐπιτίμησι δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύ-
ματι τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἴα-
σατο τοὺς παῖδα· καὶ ἑσπίδω-
κεν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτῷ.

43 Ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες
ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ Θεοῦ.
πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ
πᾶσιν οἷς ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν πρὸς τὰς μαθητάς αὐτῷ·

44 Θέσθε ὑμῖς εἰς τὰ ὄτα
ὑμῶν τὰς λόγους τούτους· ὁ γὰρ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παρα-
δίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.

45 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα
τούτο, καὶ ἦν παρακαλυμμέ-
νοι ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ αἰσθῶν-
ται αὐτό· καὶ ἐφοβῆντο ἐρω-
τῆσαι αὐτὸν περὶ τοῦ ῥήματος
τούτου.

46 Εἰσῆλθε δὲ διαλογισ-
μὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς ἀν εἴη
μεῖζον αὐτῶν.

47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν δια-
λογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν,

λεῖς τὸν ἀφίει, συτρίβου ἰον.

40 Καὶ ἰσαρακάλισα τὴς
μαθητάδες σου ἵνα τὸ εὐγάλην,
καὶ δὴν ἡμώρεσαν.

41 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν· ὦ γινεὰ ἄπιστε καὶ
διεγραμμέντ, ἕως πότε θέλω
εἶσθαι μετεσᾶς, ἕως πότε θέ-
λω σοῦς ὑπομῖνι; φέρε τον
ιδῶ τον υἱόν σου.

42 Καὶ ἐρχόμενῳ ὁ υἱὸς τυ,
τὸν ἐσάσαι τὸ δαιμόνιον, καὶ
ἴσχισί τον καὶ τὸν ἴσάραξε·
καὶ ὁ Ἰησοῦς μὲ ὀργῆν ἐπρό-
ταξε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκαθάρτον,
καὶ ἰάτριυσε τὸ παιδίον· καὶ
τὸ ἴδωκεν ὀπίσω του πατρός τυ.

43 Καὶ ὅλοι ἐξεπλήττηνται
εἰς τὴν μεγαλειότητα τοῦ Θεοῦ.
καὶ ἴγοντας ὁ λαὸς ἵνα θαυμάζη
εἰς ἐκείνα ὁπῶ ἴκαμεν ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν εἰς τὰς μαθητάδες τυ·

44 Τὰ λόγια ἐτῶτα βάλ-
λετί ἴα μῖσα εἰς ἴα αὐτιά σας·
διατί ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μίλ-
λει ἵνα παραδοθῆ εἰς ἴα χέρια
τῶν ἀνθρώπων.

45 Καὶ ἐκεῖνοι δὴν ἐγνώρι-
ζαν τὸν λόγον ἐτῶτος, καὶ ἦτοι
σκεπασμένῳ ἀπ' αὐτῆς, διὰ
τὰ μὴν τὸν γροικῆσαν· καὶ
ἐφοβῶνται ἵνα τὸν ἐρωτήσαν δια
τὸν λόγον ἐτῶτος.

46 Καὶ ἰδιαλογίζνται
ἴνας μὲ τὸν ἄλλον, τὸ, τίς ἵνα
εἶναι μεγαλίτερος ἀπ' αὐτῆς.

47 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἴγοντας ἵνα
εἰδῆ τὰς διαλογισμὸς τῆς καρ-

ἰπλαζόμεν· καιδέ, ἔφησιν αὐτὸ παρ' αὐτῶ·

48 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅς ἰὰν δέξηται τὸτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅς ἰὰν ἐμὲ δέξηται, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, ἕτος ἔσται μέγας.

49 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης, εἶπεν· Ἐπιστάτα, εἶδομέν τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλουσα τὰ δαιμόνια· καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἀκαλεθεῖ μεθ' ἡμῶν.

50 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ κωλύετε· ὅς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἔστιν.

51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληρῆσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως αὐτῆ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτῆ ἐγήριξε τῆ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ.

52 Καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτῆ· καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, ὡς ἐτοιμάσασαι αὐτῆ.

53 Καὶ οὐκ εἰδὲξαντο αὐτὸν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτῆ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ.

54 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτῆ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, εἶπον· Κύριε, θέλεις ἐπιπυρκαλασθῆναι ἀπὸ τοῦ ἕρανῶ, καὶ

δίας αὐτῶν, ἵπιασει ἕνα παιδί, καὶ ἔφησιν ἰο κοιλᾶ τῷ

48 Καὶ εἶπεν ἰως ὅποιος δεχθῆ ἰτῆτο τὸ παρδίον διὰ ὀνομά μου, ἐμένα δέχεται· καὶ ὅποιος δέχεται ἐμένα, δέχεται ἐκείνον ὀπῆ μὲ ἔστειλε· διατὶ ἐκείν· ὀπῆ εἶναι μικρότερος ἀνάμισά σας, ἐκείνος θέλει εἶσθαι μεγαλύτερ·.

49 Καὶ ἔφουλας νὰ ἀποκριθῆ ὁ Ἰωάννης, εἶπε· διδάσκαλε, εἶδαμεν κάποιος ὁ ὀποιος μὲ τὸ ὀνομά σου εὔγωνε δαιμόνια· καὶ τὸν ἐμποδίσσαμεν διατὶ δὲν ἀκολοθᾶ μετε μᾶς.

50 Καὶ λέγει ἰω ὁ Ἰησοῦς· μὴν τὸν ἐμποδίζετε· διατὶ ὀποιος δὲν εἶναι ἰναρτίος μας, ἐκείντος εἶναι διὰ λόγου μας.

51 Καὶ ὅταν ἐτελείωσαν αἱ ἡμέραις τῆς ἀναλήψεώς ἰω, καὶ αὐτὸς ἰγύρισε καὶ ἐγήριξε τὸ πρόσωπόν ἰω νὰ πάγη εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

52 Καὶ ἔστειλε μαθητοφόρους ὀμπροσᾶ εἰς τὸ πρόσωπόν ἰω· καὶ ἰπῆγαν καὶ ἐμβῆκαν εἰς μίαν χώραν τῶν Σαμαρειτῶν, διὰ νὰ τοῦ ἐτοιμάσων τόπον.

53 Καὶ δὲν τὸν εἰδέχθησαν, ὅτι τὸ πρόσωπόν ἰω ἦτον νὰ πάγη εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

54 Καὶ ὡσαν εἶδανοὶ μαθητᾶδες ἰω, ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, εἶπαν· αὐθένη, θέλεις νὰ ἐπιπυρκαλασθῆμε νὰ κατίβῃ φωτία ἀπὸ τὸν

ἀναλῶσαι αὐτὰς, ὡς καὶ Ἡλίας ἐποίησεν;

55 Στραφίς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ οἴδατε οἷα πνεύματος ἐστὶν ἡμεῖς·

56 Ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολίσσαι, ἀλλὰ σῶσαι. Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἕτεραν κώμην.

57 Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν, ἐν τῇ ὁδῷ εἶπε τις πρὸς αὐτὸν· Ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ, Κύριε.

58 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκις φωλιὰς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ ἔρανος, κατασκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει πῦρ τὴν κεφαλὴν κλίθῃ.

59 Εἶπε δὲ πρὸς ἕτερον· Ἀκολούθει μοι· Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον θάψαι τὸν πατέρα μου.

60 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες τὰς νεκρὰς θάψαι τὰς ἑαυτῶν νεκρὰς· σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

61 Εἶπε δὲ καὶ ἕτερος· Ἀκολουθήσω σοι, Κύριε· πρῶτος δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀπολύξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου.

62 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν

ἑρανὸν, ἢ τὰς χαλάσῃ, καθὼς ἔκαμε καὶ ὁ Ἡλίας·

55 Καὶ γυρίζουσας ὁ Ἰησοῦς τὰς ὀπίσθιοι, καὶ εἶπεν· δὲν ἰξίετε τί λογιῆς πνεύματος ἰσθῆ ἰσθῆ·

56 Διαπὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθεν ἢ χαλάσῃ ψυχῆς ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἢ σῶσῃ, καὶ ἐπῆγαι εἰς ἄλλην χώραν.

57 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἐπάγειαν εἰς τὴν γράτα, τοῦ εἶπε κάποιος· αὐθίη, θίλω σε ἀκολουθήσει ὅπου καὶ ἂν πάγῃς.

58 Καὶ λέγει ἰε ὁ Ἰησοῦς· ἢ ἀλωπῆδεις ἔχουσι φωλιῆς, καὶ τὰ πετλῆια τοῦ ἔρανος, καλοικῆς· ἀμὴ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει πῦρ ἢ κλίθῃ τὸ κεφάλῃ ἰε.

59 Καὶ λέγει εἰς ἄλλον· ἀκολουθῆτα με καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· αὐθίη, συγχώρησέ με πρῶτον ἢ πάγω ἢ θάψω τὸν πατέρα μου.

60 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· ἄφῃσι τὰς νεκρὰς ἢ θάψω τὰς ἑδικῆς τὰς νεκρὰς· ἀμὴ ἰσθῆ σύρι καὶ διαλάλει τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

61 Καὶ ἄλλος· εἶπεν· αὐθίη, θίλω σε ἀκολουθήσει· ἀμὴ πρῶτα ἢ μὲ συγχωρήσῃς ἢ ὑπάγω ἢ ἀποχαριτησῶ ἐκεῖνος ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ σπῆτί μου.

62 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· Μὴ δὲ κατένας ὅπῃ βάλλει τὸ χέρι τῷ

χειρα αὐτῷ ἐπ' ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εὐθετὸς ἔστω εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

εἰς τὸ ἄλτρυ, καὶ βλέπει ὀπίσω, εἶναι ἄξιον διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ι. 10.

ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα ἀνίδειξεν ὁ Κύριος καὶ ἰτέρως ἰβδομήκοιτα, καὶ ἀπίστειλαν αὐτὸς ἀπὸ δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον ἃ ἔμελλεν αὐτὸς ἐρχοσθαι.

2 Ἐλεγεν ἔτι πρὸς αὐτούς· Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἔργαται ὀλίγοι· διήθητε ἔτι τῷ Κυρίῳ τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλλῃ ἔργατας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

3 Ὑπάγετε ἰδὲ, ἰγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων.

4 Μὴ βαράζετε βαλάδιον, μὴ πήραν, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ μηδὲνα καλὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσσοσθε.

5 Εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρχοσθε, πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ.

6 Καὶ εἰάν μιν ἢ ἐκεῖ ὁ υἱὸς εἰρήνης, ἐκαραπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἢ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει.

7 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἰσθιότες καὶ πίνοιτες τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιον γὰρ ὁ ἔργατης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἔστι. Μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ τούτων ὁ Ἰησοῦς ἐκατάστει ἄλλους ἰβδομήκοιτα μαθητάδες, καὶ τὸς ἔστειλεν ἀπὸ δύο ὁμωροσῶν εἰς τὸ πρόσωπόν τε, εἰς κἀθε πόλιν καὶ τόπον, ὅπῃ ἔμελλεν αὐτὸς ἰὰ πάγη.

2 Καὶ τὸς ἔλεγεν· ὁ θερισμὸς εἶναι πολὺς, ἀμὴ οἱ ἔργαται εἶναι ὀλίγοι· παρακαλεῖσθε λοιπὸν τὸν αὐδέντην τοῦ θερισμοῦ, διὰ τὰ ἐνυγάλλη ἔργαταις εἰς τὸ θῆρος τε.

3 Σύρτε, ἰὰ, ὅπῃ σᾶς πέμπω ὡσάν· ἀρξία εἰς τὴν μέσην τῶν λύκων.

4 Μὴν βαράτε πωγγίον, μὴ δὲ σακκάδι, μὴ δὲ ὑποδήματα· καὶ κανίνα εἰς τὴν γράτα ἰὰ μὴν τὸν χαμερτήσατε.

5 Καὶ εἰς ὅποιον σπητὶ ἐμβῆτε, πρῶτον ἰὰ λέγετε· εἰρήνη εἰς τὸ σπητὶ τούτῳ.

6 Καὶ εἰάν εἶναι ἐκεῖ υἱὸς τῆς εἰρήνης, θέλει ἀναπαυθῆ ἀπάνω εἰς αὐτὸν ἢ εἰρήνη σας· εἰ δὲ μὴ, θέλει γυρίσει εἰς ἰσοᾶς.

7 Καὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ σπητὶ μένετε, καὶ τρώγετε καὶ πίνετε ἀπὸ τὰ φαγητά της· διατὶ ἄξιον εἶναι ὁ ἔργατης τῆς πληρωμῆς της· μὴν μεταίστιζετε ἀπὸ ἰνα σπητὶ εἰς ἄλλα.

ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἰμὶ ἀθετῶ· ὁ δὲ ἰμὶ ἀθετῶν, ἀθετῶ τὸν ἀποστράταντά μί.

17 Ὑπέγραψαν δὲ οἱ ἰβδομήκοισι μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσονται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

18 Εἶπεν δὲ αὐτοῖς· Ἐβιάσθη τὸν σατανᾶν, ὡς ἀγραπῆν, ἐκ τοῦ ἕραυθῆ πισόττα.

19 Ἴδὺ, δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τῷ πατῆρι ἐπάνω ὄφισσιν καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πάντων τῆν δύναμιν τοῦ ἰχθῦθῶ· καὶ ὕδριν ὑμᾶς ὃ μὴ ἀδικήσῃ.

20 Πλὴν ἐν τῷτῃ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσονται· χαίρετε δὲ μᾶλλον, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς ἕραυθῆ.

21 Ἐν αὐτῇ τῇ ἕρα ἡγαλιόσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ἐξομολογῶμαι σοι, πάτερ, κύριε τοῦ ἕραυθῆ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ ἡπείοις· καὶ ὁ πατῆρ, ὅτι ἕτως ἐγένετο εὐδοκία ἱμπεροδῆί σου.

22 Πάντα παρεδόθη μοι ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ ὕδριν γνωρίσκει τίς ἐστίν ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατῆρ· καὶ τίς ἐστίν ὁ πατῆρ,

ἰμένα ἀκούει· καὶ ὅπῃ ἀθετῶ ἰσαῖς, ἰμένα ἀδελφεῖ· καὶ ἐκείνῃ ὅπῃ ἀδελφεῖ ἰμένα, ἀδελφεῖ ἐκείνον ὅπῃ μὲ ἴσηλε.

17 Καὶ ἐγράψαν οἱ ἰβδομήκοισι μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· αὐθίθη, καὶ τὰ δαιμόνια μᾶς ὑποτάσσονται διὰ ὀνομά σου.

18 Καὶ εἰπίπῃς· ἔβλεπα τὸν Σατανᾶν, ὅπῃ ἴπισιν ἀπὸ τοῦ ἕραυθῆ ἰσαῖν ἀγραπῆν.

19 Νᾶ, ὅπῃ σᾶς δίδω τὴν ἐξουσίαν τᾶ πατῆρι ἀπάνω εἰς τὰ φειδία καὶ εἰς τὸς σκορπίους, καὶ εἰς ὄλων τῆν δύναμιν τοῦ ἰχθῦθῶ· καὶ κατῆνα πρῶγμα δῖν δῖλε σᾶς βλάψει.

20 Ὅμως εἰς τῷτο μὴν χαίρεσθε, ὅτι σᾶς ὑποτάσσονται τὰ πνεύματα· ἀλλὰ χαίρεσθε, ὅτι τὰ ὀνόματά σας ἐγράφησαν εἰς τὸν ἕραυθῆ.

21 Ἐκείνη τὴν ἕραν ἰχάσθη κατὰ τὸ πνεῦμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· εὐχαριστῶ σοι, πάτερ, αὐθίθη τοῦ ἕραυθῆ καὶ τῆς γῆς· ὅτι ἰτῆτα τὰ ἔκρυψες ἀπὸ τὸς σοφῆς καὶ γνωστικῆς, καὶ τὰ ἰφανέρωσες εἰς μικρὰ παιδία· καὶ βίβλια, ὃ πάτερ· ὅτι ἴτῆ σῶ ἄριστι. καὶ γυρίζῃς εἰς τὸς μαθητάδς εἶπεν·

22 Ὅλα μῶ τὰ ἰπαράδωκον ὁ πατῆρ μου· καὶ κατῆνας δῖν γνωρίζει τίς εἶναι ὁ υἱός; παρὰ ὁ πατῆρ· καὶ τίς εἶναι ὁ πατῆρ,

εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὃ ἴαν βέληται ὁ υἱός ἀποκαλύψαι.

23 Καὶ γραφεῖς πρὸς τὰς μαθητάς, κατ' ἰδίαν εἶπε· Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε.

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκῦσαι ἃ ἀκῦετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

25 Καὶ ἰδὼν, νομικός τις ἀείρη, ἐκπειράζων αὐτόν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζῶν αἰώνιον κληρονομήσω;

26 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ ἴε γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις;

27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

28 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τὐτο ποίεις, καὶ ζήσῃ.

29 Ὁ δὲ, θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστὶ μὲν πλησίον;

30 Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς,

παραὸ υἱός, καὶ εἰς ὅποιον θέλει ὁ υἱός ἐὰν τῷ τὸ ἀποκαλύψῃ.

23 Τότε ἐγύρισεν εἰς τὰς μαθητάδας ξεχωριστῶν, καὶ τὰς εἶπε· καλότυχα εἶναι ἰὰ μάτια ὅπῃ βλέπεσιν ἐκεῖνα ὅπῃ βλέπετε ἰσοῖς.

24 Διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἐπεθύμησαν ἐὰν εἶδον ἐκεῖνα ὅπῃ ἰσοῖς βλέπετε, καὶ δὲν τὰ εἶδαν· καὶ ἐὰν ἀκῦσον ἐκεῖνα ὅπῃ ἀκῦετε, καὶ δὲν ἤκουσαν.

25 Καὶ παρευθὺς ἰσχυώθη ἓνας νομοδιδάσκαλος, πειράζων τὸν Θεόν, καὶ λέγει· διδάσκαλε, τίνα κάμω ἐὰν κληρονομήσω τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον;

26 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· εἰς τὸν νόμον τί ἐγράφηκε; πῶς ἀναγινώσκεις;

27 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· ἐὰν ἀγαπήσῃς Κύριον τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχὴν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν δύναμίν σου, καὶ μὲ ὅλην σου τὴν διάνοιαν· καὶ τὸν γείτονά σου ὡς σεαυτόν καὶ τοῦ λόγου σου.

28 Καὶ λέγει ἰεὺ ὁ Ἰησοῦς· καλῶ ἀπεκρίθης· ἐτὸτο κάμεις, καὶ θέλεις ζῆσαι.

29 Καὶ ἐκεῖνος, θέλων δικαιοῦν ἐὰν δικαιώσῃ τῷ λόγῳ τῷ, εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· καὶ ποῦ εἶναι ὁ γείτονάς μου;

30 Καὶ ὁ Ἰησοῦς διαδεξάμενος τὸν λόγον, εἶπεν· ἓνας

εἶπεν ἄνθρωπος τις κατέβαινε ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼ, καὶ ληστῆαι περιέπιπεν· οἱ καὶ ἐδύσαντες αὐτὸν, καὶ πωληγὰς ἐπιθήντες, ἀπῆλθον, ἀφίετες ἡμιθανῆ τυγχάνουσα.

31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν.

32 Ὁμοίως δὲ καὶ λευίτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθεν.

33 Σαμαρεῖτης δὲ τις ὁδύων, ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἰσπλαγχίσθη.

34 Καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχρίων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτῷ.

35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτῷ· καὶ ὁ, τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἑκατέχειρο δαίμι ἀποδώσω σοι.

36 Τίς ἔν τούτων τῶν τριῶν δοκεῖ σοι πλεονεξίον γεγονέναι τῷ ἴμπεσοῦτι· εἰς τὴν λησῆν;

ἄνθρωπος· ἑκατέβαινεν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν Ἱεριχὼ, καὶ ἔπιπεν εἰς τὰ χέρια τῶν ληστῶν· οἱ ὅποιοι τὸν ἐξεγύμνωσαν καὶ τὸν ἔδειραν, καὶ τὸν ἄφησαν μισαποδαμμένον καὶ ἰδιάβηκαν.

31 Καὶ κατὰ τύχην ἑνας ἱερεὺς ἑκατέβαινεν εἰς τὴν γράταν ἐκείνην· καὶ βλέπων ἰσχύσθη, ἐπέρασε ἀπαγνάντια.

32 Ὁμοίως καὶ κάποιος Λευίτης, περιῶντας ἀπὸ τοῦ τόπου ἐκείνου, ἐπῆγε καὶ τὸν εἶδε, καὶ ἐπέρασε ἀπαγνάντια.

33 Ἀμὴν κάποιος Σαμαρεῖτης περιπατῶντας τὴν γράταν ἐκείνην, ἐπῆγεν εἰς αὐτὸν, καὶ ὡσάν τὸν εἶδει, τὸν ἰσπλαγχίσθη.

34 Καὶ ἐπῆγε κοντᾶ καὶ ἔδισε ταῖς πωληγαῖς τε, χινοῦνας ἀπάνω λάδι καὶ κρασί· καὶ τὸν ἔβαλλεν ἀπάνω εἰς τὸ κτῆνος τε, καὶ τὸν ἐπῆγεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, καὶ τὸν ἐπιμελήθηκε.

35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ὅταν εὐγῆκε ἐὰν πηγῆνη, εὐγάλε δύο δηνάρια καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν ξενοδόχον, καὶ εἶπεν τε· ἐπιμελήθησθε ἐν τούτοις τὸν ἄνθρωπον· καὶ εἰ τι ἐξοδίασης παραπάνω, ἐγὼ ὡσάν γυρίσω θέλω σὺ ἐὰν δώσῃ.

36 Ποῖος λοιπὸν ἀπὸ τῶν τριῶν τὴν πλεονεξίαν φαίνεται ἐὰν εἴπωι γείτονας εἰς ἐκείνον ὅπερ ἔπιπεν εἰς τὰ χέρια τῶν ληστῶν;

37 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλε^ϛ μὲτ' αὐτῷ. Εἶπεν ἔν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως.

38 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτῆς, καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· γυνὴ δὲ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

39 Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλεμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τὰς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτῷ·

40 Ἡ δὲ Μάρθα περισιπῶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιγᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, ὃ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μὲ μόνη με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ ἔν αὐτῇ ἵνα μοι συναβιβάσθῃται.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά.

42 Ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξέλεξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθῆσεται ἀπ' αὐτῆς.

37 Ὁ ῥομικός εἶπεν· ἐκεί^ϛ ὅπῃ τοῦ ἔκαμε τὴν ἐλεημοσύνην. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· σύρε λοιπὸν, καὶ ἐσὺ κάμε ὁμοίως.

38 Καὶ ὅταν ἐπήγανεν εἰς τὴν γράταν, ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆκεν εἰς μίαν χώραν· καὶ κάποια γυναικίκα τὸ ὄνομά της Μαρθα τὸν ἐδέχθηκεν εἰς τὸ σπήτι της.

39 Καὶ ἰτέτη εἶχεν ἀδελφὴν ὅπῃ τὴν ἔλεγαν Μαρίαν, ἣ ὅποια ἐπήγε καὶ ἐκάθισε κοντᾶ εἰς τὰ ποδάριχ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἄκουε τὰ λόγια της·

40 Ἀμὴ ἡ Μάρθα ἐποχλῶνταν ἀπὸ ταῖς πολλαῖς ὑπηρεσίαις· καὶ πάγει καὶ λέγει της· αὐδέτη, δὲν σε μέλει τίποτες ὅπῃ μὲ ἄφθουν ἡ ἀδελφὴ με μοιαχὴν ἐὰ ὑπηρετῷ; εἰπίς της λοιπὸν ἐὰ μὲ βοηθήσῃ.

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπέν της· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ συγχίζεις διὰ πολλά.

42 Ἀλλὰ ἵνα κάμνει χρεία· ἀμὴ ἡ Μαρία ἐδιάλειξε τὸ καλὸν μερικὸν, τὸ ὅποῖον δὲν θέλει παρῆ ἀπ' αὐτῆς.

Κεφ. ια. 11.

ΚΑΙ ἔγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ Ἰαῖ πρὸς τυχοῖμοι, ὡς ἐπαύσατο, εἰπέ τις τῶν μαθητῶν αὐτῷ πρὸς αὐτόν· Κύριε, διδάξον ἡμᾶς πρὸς τυχοῖσθαι, καθὼς καὶ Ἰω-

ΚΑΙ μίαν φορὰν ὅταν ἦτον εἰς κάποιοι τόποι καὶ ἐπρὸς τυχοῖμοι, ὡσαν ἔπαυσι, λέγει ἰα ἵνας ἀπὸ τῶν μαθητᾶδισ ἰα· αὐδέτη, διδάξέ μας ἐὰ πρὸς τυχοῖμοσθε, καθὼς καὶ ὁ

άνης ἰδίδαξε τὸς μαθητὰς αὐτῷ.

2 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὅταν προσύχησθε, λέγετε· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ἕρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σε· ἐλθῆτω ἡ βασιλεία σε· γειθηθῆτω τὸ θέλημά σε, ὡς ἐν ἕρανοῖς, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιόσθιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν·

4 Καὶ ἄφισθε ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ ὀφειλοῦσι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσιέλθῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ποτηροῦ.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὰς· Τίς ἐξ ὑμῶν ἔχει φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μισοῦντία, καὶ εἶπῃ αὐτῷ· Φίλε, χρησόν μοι τρεῖς ἄρτους·

6 Ἐπειδὴ φίλος με παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρὸς με, καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ·

7 Κακεῖνος ἔσθθην ἀποκριθεὶς εἶπῃ· Μὴ μοι κόπης πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται, καὶ τὰ παιδία με μετ' ἐμῆ εἰς τὴν κούτην εἰσίν· ἐ δύναμαι ἀναστὰς δεῦναί σοι.

8 Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ ἐδώσει αὐτῷ ἀναστὰς, διὰ τὸ εἶναι αὐτῷ φίλος· διὰ γὰρ τὴν ἀναίδειαν αὐτῷ ἰγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρεῖζεις.

Ἰωάννης ἰδίδαξε τὸς μαθητὰς αὐτοῦ.

2 Καὶ λέγει τὸς ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· Ὁ πατήρ μας ὁπῆ εἶσαι εἰς τὸς ἕρανοῦς, ἄς ἀγιασθῆ τὸ ὄνομά σε· ἄς ἐλθῆ ἡ βασιλεία σε· ἄς γένη τὸ θέλημά σε, καθὼς εἰς τὸν ἕρανον, ἔτζι καὶ εἰς τὴν γῆν.

3 Τὸ ψωμί μας τὸ καθημερινὸν δός μας το σήμερον·

4 Καὶ συγχώρησί μας ταῖς ἁμαρτίαις μας· διατὶ καὶ ἐμεῖς συγχωρῆμεν κάδε ἕνα ὁπῆ μᾶς χρεωσεί· καὶ μὴ μᾶς βάλῃς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἰλευθέρωσί μας ἀπὸ τὸν ποτηρόν.

5 Καὶ εἰπέν τὸς· ποῦ ἄπο σᾶς γὰ ἤθειλεν ἔχη φίλον, καὶ γὰ ἤθειλε ὑπάγη εἰς αὐτὸν τὴν ἕραν τοῦ μισοῦντίου, γὰ τοῦ εἶπῃ· ὦ φίλε, δάνεισέ με τρεῖα ψωμῖα·

6 Ἐπειδὴ φίλος μὲ ἤλθεν ἀπὸ γράτα, καὶ δὲν ἔχω τί γὰ τοῦ βάλλω ὑμπροσᾶ τε·

7 Καὶ ἐκεῖνος γὰ ἤθειλεν ἀποκριθῆ ἀπὸ μέσα γὰ εἶπῃ· μὴ με πειράζῃς, ὅτι τῶρα ἡ θύρα με ἐσφάλισε, καὶ γὰ παιδία με κοιμῆνται μαζύ με· καὶ δὲν ἔμπορῶ γὰ σηκωθῶ γὰ σὲ δώσω.

8 Λέγω σας, ἂν καλᾶ καὶ δὲν θέλει σηκωθῆ γὰ τοῦ δώση διὰ τὴν φιλίαν· ὅμως διὰ τὴν ἀδιαντροπίαν τε θέλει σηκωθῆ γὰ τοῦ δώση ὅσον χρειάζεται.

9 Καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω· Αἰτεῖ-
τε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· Ζητεῖτε,
καὶ εὐρήσεται· κρῖετε, καὶ ἀνοι-
γήσεται ὑμῖν.

10 Πᾶς γὰρ οἱ αἰτῶν λαμβά-
νει· καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει· καὶ
τῷ κρῖοντι ἀνοίγησεται·

11 Τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα
αἰτήσῃ ὁ υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον
ἐπιδώσῃ αὐτῷ; εἰ καὶ ἰχθῦν,
μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσῃ
αὐτῷ;

12 Ἡ καὶ εἰάν τις αἰτήσῃ ὕδωρ,
μὴ ἐπιδώσῃ αὐτῷ σκορπίον;

13 Εἰ ἢ ὑμεῖς ποτηροὶ ὑπ-
άρχοντες, οἴδατε ἀγαθὰ δό-
ματα δίδοναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν,
πόσω μᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ ἐξ ἑρα-
νοῦ, δώσει πνεῦμα ἅγιον τοῖς
αἰτῶσιν αὐτόν.

14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμό-
νιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο
δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξιελθόντος,
ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμα-
σαν οἱ ὄχλοι.

15 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον·
Ἐν Βιελζιβουλ ἄρχοντι τῶν δαι-
μονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

16 Ἐτεροὶ δὲ πειράζοντες,
σημαῖον παρ' αὐτῷ ἐζητεῖν ἐξ
ἐρανοῦ.

17 Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ
διασημάματα, εἶπεν αὐτοῖς·

9 Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω· Ζητεῖ-
τε, καὶ θέλει σᾶς δοθῆ· γυρεύε-
τε, καὶ θέλετε εὐρεῖ· κρῖετε,
καὶ θέλει σᾶς ἀνοιχθῆ.

10 Διαστὶ ὅποιος ζητᾷ, πέρ-
νει· καὶ ὅποιος γυρεύει, εὐρή-
σκει· καὶ ὅποιος κρῖει, θέλει
τῷ ἀνοιχθῆ.

11 Καὶ ἀποτις σᾶς ποῖος γὰρ
ἦτο πατέρας, καὶ γὰρ τοῦ ζητήσῃ
ὁ υἱὸς τε ψωμί, μῆνα ἤθειλε τοῦ
δώσει πίτραν; καὶ εἰάν (ἤθειλε
τοῦ ζητήσῃ) ψάρι, μῆνα ἀντὶ
ψάρι ἤθειλε τοῦ δώσει φίδι;

12 Ἡ καὶ εἰάν τις ἤθειλε ζητήσῃ
αὐγὸν, μῆνα ἤθειλε τοῦ δώσει
σκορπίον;

13 Ἄν τὸ λοιπὸν εἰσὶς ὁπῶ
εἰσθε ποτηροὶ, ἐξεύρετε γὰρ δίδετε
καλὰ δασίματα εἰς τὰ παιδία
σας, πόσω μᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ
ἐράνιος θέλει δώσει Πνεῦμα ἅ-
γιον εἰς ἐκείνους ὁπῶ τοῦ ζητῶσι;

14 Καὶ τότε εἶχεν εὐγάλει
εἶνα δαιμόνιον, τὸ ὁποῖον ἦτον
βεβόν· καὶ ὅταν εὐγῆκε τὸ δαι-
μόνιον, ἐλάλησεν ὁ βεβός· καὶ
οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν.

15 Καὶ κάποιος ἀπ' αὐτῶν
εἶπεν· μὴ τὸν Βιελζιβουλ τὸν
ἄρχοντα τῶν δαιμονίων εὐγάγει
τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἄλλοι τὸν ἐπειράζαν,
καὶ ἐζητεῖσαν ἀπ' αὐτῶν
σημάδι ἀπὸ τὸν ἐράνον.

17 Καὶ αὐτὸς γνωρίζων τὰς
τῶν διαλογισμῶν τῶν, τῶν εἶπεν·

Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐξημεῖται, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει.

18 Εἰ δὲ καὶ ὁ σαταναῖς ἐφ' ἑαυτὸν διμερίσθη, πῶς γαθῆσται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγεται, ἐν Βελζεβὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια.

19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βελζεβὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίῳ ἐκβάλλουσιν; διὰ τῆτο κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἴσονται.

20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασιν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένῳ φυλάσῃ τὴν αὐτῆ αὐλήν, ἐν εἰρήτῃ εἰς τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆ.

22 Ἐπὰν δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτῆ ἐπιθῶν νικήσῃ αὐτόν, τὴν κατοικίαν αὐτῆ αἴρει ἐφ' ἧ ἐπιποίθει, καὶ τὰ σκύλα αὐτῆ διαδίδωσιν.

23 Ὁ μὴ ὦν μετ' ἡμῶν, κατ' ἡμῶν εἰσι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἡμῶν, σκορπίζει.

24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέχεται δι' αὐτόν τὸν τόπον, ζητῶν ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ εὐρίσκον, λέγει· Ὑπογράψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξήλθον.

κάθι βασιλεία ὅπῃ τὰ διαμοιρασθῆ εἰς τῷ λόγῳ τῆς ἐξημεῖνται, καὶ τὸ σπῆτι (ἂν μοιρασθῆ) εἰς τῷ λόγῳ τε πίπτει.

18 Καὶ ἂν ὁ σαταναῖς διμερίσθῃ εἰς τοῦ λόγου τε, πῶς θίλει γαθῆ ἡ βασιλεία τε; διαθι λέγεται, ὅτι μὴ τὸν Βελζεβὺλ ἐγάλω τὰ δαιμόνια.

19 Καὶ ἂν ἐγὼ ἐγάλω τὰ δαιμόνια μὴ τὸν Βελζεβὺλ, οἱ υἱοὶ σας μετὶ τὰ ἐγάλωσιν; διὰ τῆτο αὐτοὶ θίλιν γίνι κριλάδης σας.

20 Ἀμὴ ἂν ἐγὼ ἐγάλω τὰ δαιμόνια μὴ τὸ δάκτυλον τοῦ Θεοῦ, ἔφθασι λοιπὸν εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία τῷ Θεῷ.

21 Ὅταν ὁ δυνατὸς ἀρματωμένῳ φυλάγῃ τὴν αὐλήν τε, εἶναι εἰρήτη εἰς τὰ ὑπάρχοντά τε.

22 Ἀμὴ ὅπταν ἔλθῃ ὁ δυνατώτερός τε καὶ τὸν νικήσῃ, πέρει τὴν ἀρματωσίαν τε, εἰς τὴν ὁποῖαν ἤλπιζε, καὶ διαμοιράζει τὰ κερσεύματά τε.

23 Ἐκεῖνῳ ὅπῃ δὴν εἶναι μὲν μίνα, εἶναι ἐνανθῖ μω· καὶ ἐκεῖνῳ ὅπῃ δὴν μαζῶνι μαζῷ μετεμίνα, σκορπίζει.

24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐγῆ ἐξω ἀπὸ τὸν ἀνθρώπον, περιᾶ ἀπὸ μίσα ἀπὸ αὐτόν τὸν τόπον, καὶ γυρεύει ἀνάπαυσιν· καὶ ὡσὰν δὴν εὐρει, λέγει· ἄς γυρήσω εἰς τὸ σπῆτι μω, ἀπ' ἐκεῖ ὅπῃ ἐγῆκα.

25 Καὶ ἔλθον εὐρίσκει σαρωμένοι καὶ κεκοσμημένον.

26 Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα ποτηρότερα ἑαυτῷ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἴσχυα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χεῖρονα τῶν πρώτων.

27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνῆν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαβάσασά σε, καὶ μασοὶ ἕς ἐθῆλασας.

28 Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενεγγε μακάριοι οἱ ἀκόντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάττοντες αὐτόν.

29 Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροισμένοι ἤρξατο λέγειν· Ἡ γενεὰ αὕτη ποτηρὰ ἐστὶ σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον ἔδοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωάννου τοῦ προφήτου.

30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωάννης σημεῖον τοῖς Νινευίταις, ἔτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ.

31 Βασίλισσα νότιν ἐγερεθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτούς· ὅτι ἦλθον ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκῆσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος· καὶ ἰδὼν, πλεῖον Σολομῶντος εἶδε.

32 Ἄνδρες Νινευεὶ ἀναστήσου-

25 Καὶ ὡσὺν ἔλθῃ καὶ τὸ εὔρει σαρωμένοι καὶ γολισμένοι.

26 Τότε πάγει καὶ πέρνει ἄλλα ἑπτὰ πνεύματα ποτηρότερα ἀπὸ λύγου τε, καὶ ἐρχονται καὶ ἐμβαίνει καὶ κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ὑστερα τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνου χεῖρότερα ἀπὸ τὰ πρώτα.

27 Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ Ἰησοῦς ἐτέτα, μία γυναῖκα ἀπὸ τὸ πλῆθος ἰσηκωσι φωνῆν, καὶ εἶπεν τε· καλότυχῃ ἡ κοιλία ὅπῃ σὲ ἐβάσαξεν, καὶ τὰ βυζία ὅπῃ ἐβύζασεν.

28 Καὶ αὐτὸς εἶπεν· μῦλλον περισσότερον καλότυχος εἶναι ἐκεῖνοι ὅπῃ ἀκῆν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν φυλάττην.

29 Καὶ συμμαζωνόμενοι τὸ πλῆθος ἄρχισεν εἰς τὴν λέγειν· Ἡ γενεὰ ἐτέτη εἶναι ποτηρὰ καὶ γυρεύει σημάδι, καὶ σημάδι δὲν θέλει τῆς δοθῆ, παρὰ μοναχῶν τὸ σημάδι τῷ Ἰωάννῃ τῷ προφήτῃ.

30 Διατὶ καθὼς ἐγένετο ὁ Ἰωάννης σημάδι εἰς τὴν Νινευίταις, ἔτσι θέλει εἶσθαι καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν γενεὰν ἐτέτην.

31 Βασίλισσα τοῦ νότιν θέλει σηκωθῆ εἰς τὴν κρίσιν μετὰ τῶν ἀνθρώπων τῆς γενεᾶς ἐτέτης, καὶ θέλει τὴν κατακρινεῖ· ὅτι ἦλθεν ἀπὸ ταῖς ἀκραις τῆς γῆς εἰς ἀκῆσῃ τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος· καὶ εἰδὼν, ἰδὼ περισσότερον ἀπὸ τὸν Σολομῶντα.

32 Οἱ ἄνδρες τῆς Νινευεὶ θέλω-

λαι ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακριθῶσιν αὐτὴν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωῆ· καὶ ἰδὼ, πλείον Ἰωῆ ἔδει.

33 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄψας, εἰς κρυφτὴν τίθησιν, ἔδει ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλὰ ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φέγγος βλέπωσιν.

34 Ὁ λύχνος τοῦ σώματος ἐστὶν ὁ ὀφθαλμὸς· ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλμὸς σου ἀπλῆς ᾖ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἐστὶν· ἵκαν δὲ σκοτεινὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν.

35 Σκέπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοί, σκότος ἐστὶν.

36 Εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχῃς τὴν μέρος σκοτεινόν, ἵνα φωτεινὸν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῆς ἀγραπῆς φωτίξης σε.

37 Ἐν δὲ τῇ λαλήσει, ἤρῃτα αὐτὸν φαρισαῖος τις ὅπως ἀρετήση παρ' αὐτῷ. εἰσὼδὼν δὲ ἀνέκτισιν.

38 Ὁ δὲ φαρισαῖος ἰδὼν ἰθαύμασιν ὅτι οὐ πρῶτον ἰβαστίσθη πρὸ τοῦ ἀρετήση.

σιν ἀναγαθῆ εἰς τὴν κρίσειν μὴ τὴν γενεάν ἐτύτην, καὶ θύλων τὴν κατακρίσει· ὅτι ἐκείνοι ἐμετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωῆ· καὶ γὰρ, ἰδὼ περισσότερον ἀπὸ τὸν Ἰωῆ.

33 Καὶ κανίνας διὰ ἀνάψας λύχνου, καὶ τὸν βάσει εἰς κρυφτὸν τόπον, ἔδει τὸν βάσει ἀπὸ κάτω εἰς τὸ μόδιον, καὶ τὸν σκιωάξει, ἀλλὰ τὸν βάσει εἰς τὸν λυχνόγαττην, διὰ γὰρ βλέπων τὸ φῶς ἐκείνοι ὁπῶ ἐμβαίνουσιν μέσα.

34 Ὁ λύχνος τοῦ κορμίου εἶναι τὸ μάτι· ὅταν εἶναι τὸ μάτι σου καθαρὸν, καὶ ὅλον τὸ κορμί σου εἶναι φωτεινόν· ἀμὴ ὅταν εἶναι διαφθαρεμένον, καὶ τὸ κορμί σου εἶναι σκοτεινόν.

35 Στοιχάσου λοιπὸν, μήπως τὸ φῶς ὁπῶ εἶναι εἰς ἴσην, εἶναι σκότος.

36 Ἐὰν λοιπὸν ὅλον σου τὸ κορμί εἶναι φωτεινόν, καὶ διὰ ἔχει κανίνα μέρος σκοτεινόν, θίλει εἰσθεῖν ὅλον φωτεινόν ὡσαν ὅταν ὁ λύχνος σὲ φέγγη μὴ τὴν λάμπην ἴη.

37 Καὶ ὡσαν ἐλάλησέ τὸν λόγον, ἵνα φαρισαῖος τὸν ἱερακάλει γὰρ πάγη γὰρ φάγη μετ' αὐτόν. καὶ πηγίνωσις ἐκάθισιν.

38 Καὶ ὁ φαρισαῖος ἰδὼν τὸν εἶδεν ὅτι διὰ ἰψίφθη πρῶτον πρὸ τοῦ γὰρ φάγη, ἰθαύμασιν.

39 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν· Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνουκος καθαρίζετε· τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἀρκαγῆς καὶ ποτηρίας.

40 Ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν, καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησι;

41 Πλὴν τὰ ἰόντα ὅτι ἐλεημοσύνη· καὶ ἰδὼν, πάντῃα καθαρὰ ὑμῖν ἔστι.

42 Ἄλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀποδικατῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πῆγανον καὶ πᾶς λάχανον, καὶ παρέρχοσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ. ταῦτα ἴδει ποιῆσαι, καὶ κείτῃα μὴ ἀφίεσθαι.

43 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθιδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμῶδες ἐν ταῖς ἀγοραῖς.

44 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἐστὶ ὡς ἰὰ μνημεῖα τὰ ἄθηλα, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω οὐκ οἶδασιν.

45 Ἀποκριθεὶς δὲ ἓς τῶν ρομικῶν λέγει αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα λέγουσιν καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις.

46 Ὁ δὲ εἶπε· Καὶ ὑμῖν ἴσως

39 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς αὐτόν· ἴσως οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξω τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνουκος καθαρῦντε· ἀμὴ τὸ μέσας εἶναι γεμᾶτοι ἀπὸ ἀρκαγῆς καὶ ποτηρίας.

40 Ὡς ἄγνοοι, ἰκεῖν ὁπῶς ἴκαμε τὸ ἔξω, δὲν ἴκαμε καὶ τὸ μέσα;

41 Μὴ ὅλος τῦτο ἰκεῖνα ὁπῶς ἔχετε ὁδοὶ τα ἐλεημοσύνη, καὶ ὅλα σας θίλει ἴσθαι καθαρὰ.

42 Ἄλλὰ ἀειλύμοι εἰς ἴσας τῶς Φαρισαίως, ὅτι ἀποδικατῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πῆγανον καὶ κάθε λάχανον, καὶ ἀφίετε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ. ἔτῃτα ἴπρωπα ἐὰ κάμπε, καὶ ἰκεῖνα ἐὰ μὴ ἀφίετε.

43 Ἀειλύμοι εἰς ἴσας τῶς Φαρισαίως, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθιδρίαν εἰς τὰ συναγώγια, καὶ τῶς ἀσπασμῶδες εἰς τῶς φέρος.

44 Ἀειλύμοι εἰς ἴσας γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἴσθαι ὡς ἰὰ μνημεῖα ὁπῶς δὲν φαίνονται, καὶ οἱ ἄνθρωποι περιπατῦσι ἐπάνω καὶ δὲν ἰξέρωσι.

45 Ἀπεκρίθη ἓνας ἀπὸ τῶς ρομικῶς, καὶ λέγει ἰω· διδάσκαλε, ἴσθαι λέγουσιν καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις.

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· αἰ-

ρομικοῖς ὡαὶ, ὅτι φορτίζετε
 ἑαυτοὺς ἀνδρώνας φορτία δυσβά-
 ραστα, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τῶν δα-
 κτύλων ὑμῶν ἔσονται ἐπιβαρύνοντες
 τοὺς φορτίους.

47 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδο-
 μεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφη-
 τῶν, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέ-
 κλησαν αὐτούς.

48 Ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ συ-
 νειδικαίετε τοῖς ἔργοις τῶν πατέ-
 ρων ὑμῶν ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέ-
 κλησαν αὐτούς, ὑμῖς δὲ οἰκο-
 δεμεῖτε αὐτῶν ἕνεκα μνημείων.

49 Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία
 τοῦ Θεοῦ εἶπεν Ἄποσιλῶ εἰς
 αὐτούς προφήτας, καὶ ἀποπέ-
 λων, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀπεκτινῶσι
 καὶ ἐκδιώξουσιν·

50 Ἴσα ἐκζητηθῆ τὸ αἷμα
 πάντων τῶν προφητῶν, τὸ ἐκ-
 χυθὲν ἀπὸ καταβολῆς κόσ-
 μου, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης,

51 Ἀπὸ τοῦ αἵματος
 Ἀβελ, ἕως τοῦ αἵματος Ζα-
 χαρίου, τοῦ ἀπελομένου μεταξὺ
 τοῦ δυσιασθήριου καὶ τοῦ οἴκου
 καὶ λέγων ὑμῖν, ἐκζητηθήσονται
 ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

52 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς ρομικοῖς,
 ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώ-
 σεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθον, καὶ
 τὸς ἐκλειόμενους ἐκλείσατε.

53 Λέγουσιν δὲ αὐτοῦ ταῦτα

ρομικοὶ καὶ εἰς ἰσᾶς τὸς ρομ-
 κούς, ὅτι φορτίζετε τὸς ἀνδρώ-
 νας φορτία δυσκολοσθέντα,
 καὶ ἰσοῖς καὶ μὴ δὲ μὴ ἵνα δάκ-
 τυλοι διὲν δέλοισι καὶ ταγκίξουσι.

47 Ἀειλύμοισι εἰς ἰσᾶς,
 ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα
 τῶν προφητῶν, καὶ οἱ πατέρες
 σας τὸς ἐκλείψασα.

48 Τὸ λοιπὸν μαρτυρεῖτε,
 καὶ συμφωνεῖτε εἰς τὰ καμώ-
 ματα τῶν πατέρων σας ὅτι
 αὐτοὶ τὸς ἐκλείψασα, καὶ
 ἰσοῖς κτιζέτε τὰ μνημεῖά ἑαυ-
 τῶν.

49 Διὰ τοῦτο εἶπεν ἡ σο-
 φία τοῦ Θεοῦ· θάλω γίλιν εἰς
 αὐτούς προφήτας καὶ ἀποπέ-
 λων, καὶ θάλω σκοτώσει ἅσ'
 αὐτούς, καὶ θάλω διώξει·

50 Διὰ τὸ ἐκζητηθῆ τὸ αἷ-
 μα ὁλοῶν τῶν προφητῶν, ὅ-
 πω ἐχέθη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ
 κόσμου, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ἐπι-
 τῆς,

51 Ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Ἀ-
 βελ τοῦ δικαίου, ἕως τὸ αἷμα
 τοῦ Ζαχαρίου, ὅπω ἐκλειώθη
 ἀνάμισσα εἰς τὸ δυσιασθήριον
 καὶ εἰς τὸ σπήτι (τοῦ Θεοῦ)
 βέβαια σᾶς λέγων, ἀπὸ τῆς
 γενεᾶς ἐπιτῆς θάλω ἐκζητηθῆ.

52 Ἀειλύμοισι εἰς ἰσᾶς τὸς
 ρομικούς, ὅτι ἐκλείψασα τὸ κλει-
 δι τῆς γνώσεως· καὶ ἰσοῖς διὲν
 ἐκλείψασα, καὶ ἐκλείψασα ὅπω ἔμ-
 βισα τὸς ἐκλείψασα.

53 Καὶ λέγουσιν ἐπιτῆς τὰ
 2 C 2:

πρὸς αὐτὰς, ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι θηρῶς ἐπέχειν, καὶ ἀπογοματίζειν αὐτὸν περὶ σελιόνων·

54 Ἐπιθροῦντες αὐτὸν, καὶ ζητοῦντες θηρῶσαι ἵε ἐκ τοῦ γράμα[Ⓞ] αὐτοῦ, ἵνα κατηγορήσωσι αὐτοῦ.

λόγια ὁ Ἰησοῦς εἰς αὐτὰς, ἄρχισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐὰν τὸν ἐχθρεύηται πικρᾶ, καὶ ἐὰν τὸν ἰραλίῃν διὰ πολλὰ, θέλοντες ἐὰν τὸν πασιγιδίψων.

54 Καὶ ἐγύρευαν ἐὰν πάρον ἀπὸ τοῦ γράμα[Ⓞ] ἵε λόγον, διὰ ἐὰν τὸν κατηγορήσων.

Κιφ. β. 12.

ΕΝ οἷς ἐπισυναχθειῶν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὡς ἐκαταπαταῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τὰς μαθητὰς αὐτοῦ· Πρῶτον προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, ἧτις ἐστὶν ὑπόκρισις.

2 Οὐδὲν δὲ συγκαλυμμένοι ἐστὶν ὁ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται· καὶ κρυπτὸν, ὁ οὐ γνωσθήσεται.

3 Ἀθ' ὃν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπασι, ἐν τῷ φωτὶ ἀκυσθήσεται· καὶ ὁ πρὸς τὸ ἕρ ἑλαλήσεται ἐν τοῖς ταμίαις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν θυμάτων.

4 Λέγω δὲ ὑμῖν ἰοῦς φίλοις μου· Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκλειόντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἔχοντων περισσότεροις τι ποιῆσαι.

5 Ὑποδίξω δὲ ὑμῖν τίνα φο-

Α Νάμισα εἰς τέτα (τὰ λόγια) ἰσυναχθῆσαν μυριάδας ὄχλου, εἰς τόσον ὅπῃ ἐκαταπαταῦσαι ἵνας τὸν ἄλλον· καὶ ἄρχισι ἐὰν λέγη εἰς τὰς μαθητὰς ἵε· πρῶτον ἔχετε τὸν νῦν σας ἀπὸ τὴν ζύμην τῶν Φαρισαίων, ἡ ὁποῖα εἶναι ὑπόκρισις.

2 Καὶ δὲν εἶναι κανένα σκεπασμένο ὅπῃ ἐὰν μὴν ξησκεπασθῆ· καὶ κρυφόν, ὅπῃ ἐὰν μὴν γνωρισθῆ.

3 Διὰ τὸτο ὅσα εἶπτε εἰς τὰ σκοτεινά, θίλωνσι ἀκυσθῆ εἰς τὸ φῶς· καὶ ἐκεῖνο ὅπῃ ἐλαλήσῃτε κρυφᾶ εἰς τὸ αὐτὶ εἰς ταῖς καμαραῖς σας, θίλει κηρυχθῆ εἰς ἵα δύματα.

4 Καὶ λέγω εἰς ἰσᾶς τὰς φίλους μου· μὴ φοβηθῆτε ἀπ' ἐκείνους ὅπῃ σκοτύνων τὸ κορμῖ, καὶ ἕγερων δὲν ἡμπορῶν ἐὰν κάμην τίποτες περισσότερον.

5 Ἀμὲν ἐγὼ ἐὰν σᾶς δίδίξω τί-

βαθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκατεῖναι, ἰευσίας ἔχοντα ἰμβαλεῖν εἰς τὴν γένηαν· καὶ λέγω ὑμῖν, τῆτοι φοβήθητε.

6 Οὐχὶ πέντε γροθία πωλεῖται ἀσσαρίων δύο, καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστι ἐπιλαησμένοι ἰσώπιοι τοῦ Θεοῦ;

7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχις τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠριθμηταί· μὴ οὖν φοβῆσθε· πολλῶν γροθίων διαφέρετε.

8 Λέγω δὲ ὑμῖν· Πᾶς ὃς ἀνὸς ὁμολογήσῃ ἐν ἡμοῖς ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.

9 Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἰσώπιοι τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρητηθήσεται ἰσώπιοι τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ πᾶς ὃς ἰρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφιδήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφημήσῃ οὐκ ἀφιδήσεται.

11 Ὅταν δὲ προσφίρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγάς καὶ τὰς ἀρχαίς καὶ τὰς ἰευσίας, μὴ μεριμᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογησάμεθα, ἢ εἰ εἰπάτε·

καὶ ἐὰν φοβήθητε φοβηθήτε ἑαυτοὺς ὅτι ἐφόντις σκοτώσει, ἔχει ἰευσίας ἐὰν βάλλῃ εἰς τὴν γένηαν· καὶ βίβαια σᾶς λέγω, τῆτοι φοβηθήτε.

6 Δὲν πυλῆναι πέντε πωλῖα δύο φόλαι, καὶ τὸ ἓν ἀπ' αὐτὰ δὲν εἶναι ἀλησημομένοι ὁμωροσᾶ εἰς τὸν Θεόν.

7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχις τῆς κεφαλῆς σᾶς ἔλαις εἶναι μετρημέναις· μὴν φοβηθήτε λοιπόν· ἀπὸ πολλὰ πωλῖα διαφέρει.

8 Καὶ λέγω σᾶς· ὅτι ὅποιος μὲ ὁμολογήσῃ ὁμωροσᾶ εἰς τὴς ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει τὸν ὁμολογήσει ὁμωροσᾶ εἰς τὴς ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.

9 Καὶ ἐκεῖνος ὅτι μὲ ἀρητηθῆ ὁμωροσᾶ εἰς τὴς ἀνθρώπων, θέλει τὸν ἀρητηθῆ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμωροσᾶ εἰς τὸς ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ κἀκεῖ ἓνας ὅτι θέλει εἰρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, θέλει τοῦ συχωρηθῆ· ἀμὴν ἐκεῖνος ὅτι βλασφημήσει εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον δὲν θέλει συχωρηθῆ.

11 Καὶ ὅταν ᾤσιν φέρωσιν ὁμωροσᾶ εἰς ταῖς συναγωγαῖς καὶ εἰς ταῖς ἀρχαῖς καὶ εἰς ταῖς ἰευσίας, μὴν ἔχετε ἔγνωσαν πῶς ἢ τί λογιῆς ἐὰν ἀποκριθῆτε, ἢ τί θέλετε εἰρεῖ.

2.C.3.

12 Τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὕρα, ἃ δὲ εἰπῆν.

13 Εἶπε δὲ τις αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου· Διδάσκαλε, ἐπεὶ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμῶ τὴν κληρονομίαν.

14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπε, τίς με κατέστησε δικαστῆν ἢ μεριστῆν ἐφ' ὑμᾶς;

15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν· Ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλοιοξίας· ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τιπὶ ἢ ζῶῃ αὐτοῦ εἰσιν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ.

16 Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτὸν, λέγων· Ἄνθρωπε τινοὺς πλοσίω εὐφρόησεν ἢ χώρα.

17 Καὶ διηλογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Τί ποιήσω; ὅτι οὐκ ἔχω πῶ ἑσυναίξω τὰς καρπὸς μου.

18 Καὶ εἶπεν· Τέτο ποιήσω· καθελεῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω· καὶ συναίξω ἐκτὶ πάντα τὰ γινημάτά μου καὶ ἰὰ ἀγαθά μου·

19 Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου.

12 Διατὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα δίδει ὡς διδάξει εἰς ἐκείτην τὴν ὕραν, ἐκεῖνα ὅσα κάμνει χρεία ἵα εἰπῆτι.

13 Καὶ κάποιος ἀπὸ τῶν ὄχλων τοῦ εἶπεν· διδάσκαλε, ἐπεὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἵα μοίραση μαζὺ μου τὴν κληρονομίαν.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· ὦ ἄνθρωπε, καὶ τίς με κατέστησε δικαστῆν ἢ μοιραστῆν εἰς ἰσᾶς;

15 Καὶ λέγει ἰσ· βλέπετε καὶ φυλάγισθε ἀπὸ τῆς πλοιοξίας· διατὶ ἂν καλᾶ καὶ περισσεύουν τινοὺς ἵα ὑπάρχον· ἵα ἰσ, ἢ ζῶῃ τε δὲν εἶναι ἁπῶ ἐκεῖνα.

16 Καὶ εἰπὼν ἰσ μίαν παραβολὴν, λέγων ἰσ· ἐνὸς ἀνθρώπου πλοσίω εὐτύχησαν ἵα χωράφια ἰσ.

17 Καὶ ἰδιαλογίζετο μετὰ ἰσ, καὶ ἔλεγε· τί θέλω κάμει; ὅπου δὲν ἔχω ποῦ ἵα μαζὼξω τοὺς καρποὺς μου.

18 Καὶ εἶπεν ἰσ τοῦτο θέλω κάμει· θέλω χαλάσει ταῖς ἀποθήκας μου, καὶ θέλω ταῖς κάμει μεγαλτεραις· καὶ θέλω μαζὼξει ἐκτὶ ὅλα τὰ γινημάτα ἵα μου καὶ τὰ ἀγαθά μου·

19 Καὶ θέλω εἰπεῖ εἰς τὴν ψυχῇ μου· ὦ ψυχῇ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ ὅσα κείμενται εἰς πολλὰς χρόνους· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου.

20 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· ἄφρον, ταύτη τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτήσουσιν ἀπὸ σέ· ἃ δὲ ἠτοίμασας, τίς ἔσται;

21 Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τὰς μαθητάς αὐτοῦ· Διὰ τοῦτο ὑμῖν λέγω, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε· μηδὲ τῷ σώματι, ἧ ἐνδύσασθε.

23 Ἡ ψυχὴ πλείον ἐστὶ τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα, τοῦ ἐνδύματος.

24 Κατανοήσατε τὰς κόρακας, ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θιρίζουσιν· οἷς οὐκ ἔστι λαμῖον, οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ Θεὸς τρέφει αὐτάς· πόσω μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πτερυγῶν;

25 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα;

26 Εἰ οὖν ἔτι ἰλαχίον δύνασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε;

27 Κατανοήσατε τὰ κρίνα, πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιβάλετο ὡς ἐν τούτων.

20 Ἀμὴν ὁ Θεὸς τοῦ εἰπῆν. ἢ ἄγνοε ἀνθρώποι, ἐτέτην τὴν νύκτα ζηῆσει τὴν ψυχὴν σου ἀπὸ σίνα· καὶ ἰκεῖνα ὀπῆ ἠτοίμασας, τίς θείλωνσιν εἶσθαι;

21 Ἐτξί γίνεσαι εἰς ἰκεῖνον ὀπῆ θησαυρίζει εἰς τοῦ λόγου τε, καὶ δὲν πλουτεῖ εἰς τὸν Θεόν.

22 Καὶ εἶπει εἰς τὰς μαθητάδας ἰάδεις ἰη· διὰ τοῦτο ζῆς λέγω· μὴν ἰγνοιάξισθε διὰ τὴν ζωὴν ἡν σας, τί νὰ φᾶτε· μὴ δὲ διὰ τὸ κορμί σας, τί νὰ ἐνδύθητε.

23 Ἡ ψυχὴ εἶναι περισσότερη ἀπὸ τὸ φαγί, καὶ τὸ κορμί, ἀπὸ τὸ φέριμα.

24 Καταλάβετε τὰς κόρακας, ὅτι οὐ δὲ σπείρουσιν, οὐδὲ θιρίζουσιν· οἰ ὀποιοῖ οὐ δὲ κελάρι ἔχυν, οὐ δὲ ἀμπάρι, καὶ ὁ Θεὸς τὰς τρέφει· πόσω μᾶλλον διαφέρετε εἰσεῖς ἀπὸ τὰ πτερυγῶν;

25 Καὶ ποῖθ· ἀπὸ ζῆς φροτίζωσιας, ἡμπορεῖ νὰ βάλλη παρὰ πάνων εἰς τὴν ἡλικίαν ἰη καὶ μίαν πῆχυν;

26 Ἐὰν τὸ λοιπὸν δὲν δύνασθε διὰ τὸ πολλᾶ μικρὸν, ἧ ἰγνοιάξισθε διὰ τὰ λοιπά;

27 Καταλάβετε τὰ κρίνα, πῶς ἀναθρίφονται· καὶ δὲν κοπιάζουσιν, οὐ δὲ νήθει· καὶ λέγω σας, οὐ δὲ ὁ Σολομῶν μὲ ὄλην ἰη τὴν δόξαν ἐνδύθη ὡσας ἕνα ἀπὸ τούτων.

28 Εἰ δὲ τὸν χόρτον ἐν τῷ ἀγγρῷ σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον θαλλόμενον, ὁ Θεὸς ἄνω ἀμφιέννυσι, πᾶσαν μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι·

29 Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε ἢ φάγητι, ἢ ἢ πίητε· καὶ μὴ μετιωρίζεσθε.

30 Ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ εἶδει ὅτι ζητεῖτε τῶντων.

31 Πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστιθήσεται ὑμῖν.

32 Μὴ φοβῆ, τὸ μικρὸν ποιμίον· ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν.

33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, καὶ δότε ἐλεημοσύνην· Ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλάτια μὴ παλαιόμενα, θησαυροὺς ἀνεκλείπτους ἐν τοῖς ἔσχατοις· ὅπου κλέπτῃς οὐκ ἐγγίξει, ἐδὲ σὺς διασφείρει.

34 Ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται.

35 Ἐξωσθε ὑμῶν οἱ ὀσφύεις περιεζωσμένοι, καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι·

36 Καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν

28 Καὶ ἀπίσως τὸ χορτάρ· ὅπου εἶναι σήμερον εἰς τὸ χωράφι, καὶ αὔριον τὸ θάλλασιν εἰς τὸν φῦρον, ὁ Θεὸς ἔτι τὸ ἐνδύσει, πᾶσαν μᾶλλον ἰσᾶς, ὀλιγόπιστοι·

29 Καὶ ἰσοῖς μὴν γυρεύετε τὰ νὰ φάτι, ἢ τὶ νὰ πίητι· καὶ μὴν ὑψηλοφρονεῖτε.

30 Διατὶ ἐτῆτα ὅλα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου τὰ ζητοῦσιν· ἀμὴ ὁ πατὴρ ὁ ἰδικὸς σας ἐξεύρει ὅτι τὰ χρειάζεσθαι ἐτῆτα.

31 Μάλιστα ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐτῆτα ὅλα θίλων σᾶς προστιθή.

32 Μὴ φοβᾶσαι, ὃ μικρὸν ποιμίον· ὅτι ὁ πατὴρ σου ἠδέλησεν νὰ ᾤ δώσῃ τὴν βασιλείαν.

33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντά σας, καὶ δότε ἐλεημοσύνην· κάμειτε εἰς τοῦ λόγου σας σακεῖλια ὅπου δὲν παλαιώνουν, θησαυροὺς εἰς τὸν ἔρανον ὁσού νὰ μὴ λείπει ποτὶ· ἐκεῖ ὅπου οὐδὲ κλέπτῃς φθάσει, αὐδὲ σκελήκει χαλᾶ.

34 Διατὶ ὅπου εἶναι ὁ θησαυρὸς σας, ἐκεῖ θίλων εἶσθαι· καὶ ἡ καρδία σας.

35 Ἄς εἶναι ἡ μέσας σας ἐζωσμένας, καὶ αἱ λύχνοι σας ἄς ἀνάπτον·

36 Κάμειτε καὶ ἰσοῖς ὡσαντὸς ἀνθρώπου ἐκείνου ὅπου ἀναμένωσι τὸν ἀνέντηλον, πότε νὰ

γάμων ἵνα ἰδῶντες καὶ κρύ-
σαντες, εὐθίως ἀποίξωσιν αὐ-
τῶν.

37 Μακάριοι οἱ δούλοι ἰκλιῶ-
νοι, ἕως ἰδῶν ὁ κύριος εὐρήσει
γρηγοροῦντας· ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι περιζώσεται, καὶ ἀνακλιεῖ
αὐτὸς, καὶ παρελθὼν διακοπή-
σει αὐτοῖς.

38 Καὶ ἰὰν ἴδῃ ἐν τῇ δευ-
τέρᾳ φυλακῇ καὶ ἐν τῇ τρίτῃ
φυλακῇ ἴδῃ, καὶ εὐρῆ ἔστω,
μακάριοί εἰσιν οἱ δούλοι ἰκλιῶ-
νοι.

39 Τῷτο δὲ γινώσκατε, ὅτι εἰ
ἤδει ὁ οἰκοδοσότης ποῖα ἔρα
ὁ κλέπτης ἐρχίται, ἐγρηγόρησεν
αὐτῷ, καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκε διαφυγῆ-
ναι τὸν οἶκον αὐτοῦ.

40 Καὶ ὑμῖς σὺν γίνεσθε ἑ-
τοιμοὶ ὅτι ἢ ἔρα ἢ δοκεῖτε, ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐρχίται.

41 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος·
Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παρα-
βολὴν ταύτην λέγεις, ἢ καὶ
πρὸς πάντας;

42 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίς
ἔρα ἐστὶν ὁ πειγὸς οἰκοδόμου καὶ
φρόνιμου, ὃν καταθήσει ὁ κύ-
ριος ἐπὶ τῆς θύρας αὐτοῦ,
τοῦ δίδου ἐν καιρῷ τὸ σιτο-
μέτριον;

43 Μακάριος ὁ δούλος ἰ-

γυρίση ἀπὸ τῆς γάμψης καὶ ὀ-
πύται ἴδῃ καὶ κτυπήσῃ ἐὰν
τοῦ ἀποίξεν παρευδύς.

37 Καλότυχοι εἶναι ἰκλιῶνοι
οἱ δούλοι, τῆς ὁποίας ὅταν ἴδῃ
ὁ ἀυθίγτης ἴσως ἐὰν τῆς εὐρῆ ξυ-
πιντῆς βέβαια ὅσας λέγω, ὅτι
δέλει περιζωσθῆ, καὶ δέλει τῆς
καθίσει, καὶ δέλει περιάσει ἐὰν
τῆς ὑπηρετήσῃ.

38 Καὶ ἰὰν ἴδῃ εἰς τὴν
δευτέραν βίβλαν, καὶ εἰς τὴν
τρίτην βίβλαν, καὶ τῆς εὐρῆ
ἔστω, καλότυχοι εἶναι οἱ δούλοι
ἰκλιῶνοι.

39 Καὶ τῷτο ἰξεύρετε, ὅτι
ἂν ἰξεύρει ὁ ἀυθίγτης τοῦ σπηλῆος
ποῖαν ἔραν ὁ κλέπτης ἐρχί-
ται, ἢ δέλει ἀγριπτήσῃ, καὶ δὲν
ἤδεικεν ἀφίσῃ ἐὰν τρυπήσῃ τὸ
σπητὶ ἴσως.

40 Καὶ ἰσαῖς λοιπὸν γίνεσθε
ἑτοιμοὶ ὅτι τὴν ἔραν ὁπῶ δὲν
δαρρήτε, ἐρχίται ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου.

41 Καὶ ὁ Πέτρος τοῦ εἶπεν·
αὐθίγτη, διὰ λόγου μας λέγεις
τὴν παραβολὴν ἐτούτην, ἢ καὶ
εἰς ἅλως;

42 Καὶ εἶπεν ἴσως ὁ Κύριος·
ποῖος λοιπὸν εἶναι ἰκλιῶνος ὁ
πειγὸς οἰκοδόμου καὶ φρόνιμου,
τὸν ὁποῖον δέλει καταθήσει ὁ
Κύριος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἴσως,
ἐὰν δίδῃ τοῦ καιροῦ εἰς τὸν και-
ρὸν τὸ μερικὸν τῆς τροφῆς ἴσως;

43 Καλότυχος εἶναι ὁ δού-

κειῖν, ὃν ἔλθων ὁ κύριος αὐ-
τοῦ εὐρήσει ποιοῦντα ἕτως.

44 Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι
ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐ-
τοῦ καταστήσει αὐτόν.

45 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δού-
λος ἐκεῖν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ·
Χροίζει ὁ κύριός μου ἔρχομαι·
καὶ ἄρχεται τύπτειν τὰς παι-
δας καὶ τὰς παιδίσκας, ἰ-
σθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μεθύ-
σκουσαι.

46 Ἦξει ὁ κύριος τοῦ δού-
λου ἐκεῖν ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἔ προσδο-
κᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἣ οὐ γνώσκει·
καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ
τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν
ἀπίστων θήσει.

47 Ἐκεῖν δὲ ὁ δούλος ὁ
γνῶς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου
ἑαυτοῦ, καὶ μὴ ἐτοιμάσας,
μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα
αὐτοῦ, δαρήσεται πολλὰς·

48 Ὁ δὲ μὴ γνῶς, ποιήσας
δὲ ἄξια πλεονῶν, δαρήσεται
ὀλίγας· παντὶ δὲ ὃ ἰδὲθη πο-
λὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ'
αὐτοῦ· καὶ ὃ παρ' ἰδίῳ πολὺ,
περισσότεροι αἰτήσουσιν αὐτόν.

49 Πῦρ ἦλθεν βαλεῖν εἰς
τὴν γῆν, καὶ τί, θίλω εἰ ἤδη
ἐτήφθη·

λ. ἐκεῖν, τὸν ὁποῖον ὅταν
ἔλθῃ ὁ αὐτίθης Ἰησὺς καὶ τὸν
εὐρεῖ ἐν κάμῃ ἔτξῃ.

44 Ἀληθινῶς λέγω, ὅτι
θίλει τὸν καθάρησει εἰς ὅλα τὰ
τὰ ὑπάρχοντα.

45 Ἀμὴν ἂν εἴπῃ ὁ δού-
λος ἐκεῖν μίση εἰς τὸν λογισμόν
Ἰησὺς ὁ αὐτίθης μου ἔρχεται ἐν
ἔλθῃ καὶ ἀρχίσῃ ἐν δειρῇ τὰς
δουλευταῖς καὶ ταῖς δουλί-
τραις, ἐν τρώγῃ, ἐν πίτῃ, καὶ
ἐν μεθῶ.

46 Θίλει ἔλθῃ ὁ αὐτίθης
τοῦ δούλου ἐκεῖν μίαν ἡμέραν
ὅπῃ δὲν ἀπαντηθῆναι, καὶ εἰς
ὥραν ὅπῃ δὲν γνωρίζῃ καὶ θί-
λει τὸν χωρῖον, καὶ τὸ μέρος
τῆ θίλει τὸ βάλλει μὲ τὰς
ἀπίστους.

47 Καὶ ἐκεῖν ὁ δούλος
ὅπῃ γνωρίζει τὸ θέλημα τοῦ
αὐτίθους Ἰησὺς, καὶ δὲν ἐτοιμάσει
τοῦ λόγου Ἰησὺς ἐν δὲ κάμῃ, θίλει
δαρῆν πολλαῖς (ξύλαις)·

48 Ἀμὴν ἐκεῖν ὅπῃ δὲν
τὸ γνωρίζει, καὶ κάμῃ πλεον-
ωμάτων ὅπῃ εἶναι ἄξια ἐν δαρ-
θῇ, θίλει δαρῆν ὀλίγαις· καὶ
καθ' ἑἰς ὅπῃ τοῦ ἰδῆθη πο-
λὺ, θίλει ζητηθῆ καὶ πολὺ
ἀπὸ λόγου τῆ καὶ ἐκεῖν
ὅπῃ ἄφῃσαι πολὺ, θίλωσι
τῶ ζητήσῃ περισσότερας.

49 Πῦρ ἐλθὼν ἐν βάλλῃ
εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θίλω, ἵπῃ
δὲ ἔραμῃ ἀναψῇ τῆρα·

50 Βάπτισμα δὲ ἔχον βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνήχομαι ἕως οὗ τελειοθῆ;

51 Δοκιᾶτε ὅτι εἰρήνη παρεγγόμενον δοῦναι ἐν τῇ γῆ; ἔχι, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ διαμαρισμόν·

52 Ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πάντι ἐν οἴκῳ εἰς διαμαρισμοί, τρεῖς ἐπὶ δυσὶ, καὶ δύο ἐπὶ τρισί.

53 Διαμερισθῶσονται πατὴρ ἐφ' υἱῷ, καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ θυγάτηρ ἐπὶ μητρὶ· πενθερὰ ἐπὶ τῇ σύμφῳ αὐτῆς, καὶ σύμφη ἐπὶ τῇ πενθερᾷ αὐτῆς.

54 Ἐλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις· Ὅταν εἰδῆτε τὴν νεφέλην ἀναεῖλαισθαι ἀπὸ δυσμῶν, εὐθέως λέγετε· Ὀμβρὸς ἔρχεται· καὶ γίνεται ὕψυ.

55 Καὶ ὅταν ὅπως κινῶντα, λέγετε· Ὅτι καύσων ἔσται· καὶ γίνεται.

56 Ὑποκριταί, τὰ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ ἕρανῦ εἶδαστε δοκιμάζειν· τὸν δὲ καρδιαν οὕτως πῶς ὑ δοκιμάζετε;

57 Τί δὲ καὶ ἄφ' ἰουδαίων ὑ κρίνετε τὸ δίκαιον;

58 Ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπὶ ἄρχοντά,

50 Καὶ ἔχον βάπτισμα τὰ βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνήχομαι ἕως οὗ τὰ τελειοθῆ;

51 Δοκιάζετε ὅτι ἦλθα τὰ δώσω εἰρήνην εἰς τὴν γῆν; ἔχι, ὣς λέγω, ἀλλὰ χωρισμόν·

52 Διατὶ ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμοιωθῆ θέλει εἶσθαι πίστε εἰς ἕνα σπῆτι χωρισμένοι· οἱ τρεῖς θέλει φιλονικεῖ μὲ τῶν δύο, καὶ οἱ δύο μὲ τῶν τρεῖς.

53 Ὁ πατὴρ θέλει χωρισθῆ ἀπὸ τὸν υἱόν, καὶ ὁ υἱὸς ἀπὸ τὸν πατέρα· ἡ μάνα θέλει χωρίσει ἀπὸ τὴν θυγατέρα, καὶ ἡ θυγατέρα ἀπὸ τὴν μητέρα· ἡ πενθερὰ ἀπὸ τὴν σύμφη, καὶ ἡ σύμφη ἀπὸ τὴν πενθερὰ τῆς.

54 Καὶ ἔλεγε εἰς τῶν ὄχλων· ὅταν εἰδῆτε τὴν νεφέλην ὁρῶ ἀναεῖλαισθαι ἀπὸ τῶν δυσίων, παρευθὺς λέγετε· ὅτι ἔρχεται βροχή· καὶ ἔτχι γίνεσαι.

55 Καὶ ὅταν εἰδῆτε ὁρῶ φυσᾶ ὁ ῥύτος, λέγετε· ὅτι καύμα θέλει γίνεσθαι· καὶ ἔτχι γίνεσαι.

56 Ὑποκριταί, τὰ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ ἕρανῦ ἐξέουρετε τὰ δοκιμάζετε· καὶ τὸν καρδιαν ἐπὶ τοῦ πῶς διὰ τὸν δοκιμάζετε;

57 Καὶ διατὶ ἀπὸ λόγου σας διὰ κρίνετε τὸ δίκαιον;

58 Διατὶ ὅταν ὑπαγίτης μὲ τὸν ἀντιδίκον σου εἰς τὸν ἄρχοντά,

ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἰργασίαν ἀπηλ-
λάχθαι ἀπ' αὐτοῦ· μήποτε
καλασύρη σε πρὸς τὸν κριτὴν,
καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῶ τῷ
πράκτορι, καὶ ὁ πρᾶκτωρ σε
βάλλῃ εἰς φυλακὴν.

59 Λέγω σοι, ἂ μὴ ἐξέλθῃς
ἐκεῖθεν ἕως ἔτι καὶ τὸ ἰσχαίον
λεωτοῖ ἀποδοῖς.

εἰς τὴν γράτα κάμει κάθε λο-
γῆς τρόπον ἵνα γλυτώσῃς ἀπ'
ἐκεῖνον· μήπως καὶ σὺ ὑπάγῃς
εἰς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς σε
παραδῶσῃ εἰς τὰ χεῖρα ἐκεῖνου
ὡς ἐζηῖα τὰ δικαιώματά, καὶ
ἐκεῖνός σε βάλλῃ εἰς τὴν φυλα-
κὴν.

59 Λέγω σοι, πῶς δὲν θέλεις
εὐγεῖν ἀπ' ἐκεῖ, ἕως ἔτι ἵνα πλη-
ρώσῃς τὸ χρεῖσός σου ὅλοι, ἕως
μίας φύλας.

Κεφ. ιγ'. 13.

Π Ἀρῆσαν δὲ τινες ἐν αὐτῷ
τῇ καιρῷ ἀπαγγέλλον-
τες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων,
ὅτι τὸ αἷμα Πιλάτου ἔμιξε
μετὰ τῶν θυσῶν αὐτῶν.

2 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτοῖς. Δοκιεῖτε ὅτι οἱ
Γαλιλαῖοι ἔτι ἀμαρτωλοὶ
παρὰ πάντας τῆς Γαλιλαίας
ἐγίνοντο, ὅτι ἰσαῦτα πιπύον-
τασιν;

3 Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ'
εἶναι μὴ μελανοῦσι, πάντες ὡς
αὐτῶς ἀπολεισθεῖ.

4 Ἡ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ
ὀκτώ, ἐφ' ἧς ἔπαιον ὁ πύργος
ἐν τῷ Σιλωάμ, καὶ ἀ-
πίπτειν αὐτῶς, δοκιεῖτε ὅτι
ἔτι ὀφειλέται ἐγίνοντο πα-
ρὰ πάντας ἀνθρώπων τῶς

Κ Αὶ εἰς ἐκεῖνοι τὸν καιρὸν
ἦσαν παρὼν καὶ κάποιοι,
οἱ ὅποιοι ἔλεγαν εἰς τὸν Ἰησοῦν
διὰ τῆς Γαλιλαίας, τῶν ὁποίων
Γαλιλαῖον τὸ αἷμα ὁ Πι-
λάτος τὸ ἀνακάτωσε μετὰ τῆς
θυσῶν;

2 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
καὶ εἶπεν ἵνα λογιάζεσθε ὅτι
ἐγὼ οἱ Γαλιλαῖοι ἵνα ἐγίνον-
ταν ἀμαρτωλώτεροι ἀπὸ ὅλης
τῆς Γαλιλαίας, διὰ τὴν ἰσαῦτα-
σιν τίτοιας λογῆς;

3 Ὁχι, σὰς λέγω· ἀλλὰ
καὶ ἰσθῆς ἂν δὲν μελανοῦσιντι,
ὅλοι ἔτι θέλειτε ἀφανισθῆναι.

4 Ἡ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτώ,
εἰς τῶν ὁποίων ἔπαιον ὁ πύργος
εἰς τὸ Σιλωάμ, καὶ τῶς ἰσθῆ-
τωσιν, λογιάζεσθε ὅτι ἐκεῖνοι
ἐγίνονταν ἀμαρτωλώτεροι πα-
ρὰ ὅλης τῆς ἀνθρώπων ὡς

κατοικούντας ἐν Ἱερουσαλήμ ;

κάθονται μίση εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ;

5 Οὐχὶ λέγω ὑμῖν ἄλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὁμοίως ἀπολειψθε.

5 Ὅχι, σὰς λέγω· ἀλλὰ ἐὰν δὲν μετανοήσετε, ἔλοι τίτῳ-ας λογιῆς θείατε ἀφανισθῆ.

6 Ἐλεγεν δὲ ταύτην τὴν παραβολὴν Συκῆς εἶχε τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ σποφυτευμένῃ· καὶ ἔλθε καρπὸν ζητῆν ἐν αὐτῇ, καὶ ἔχ εὐρεν.

6 Καὶ ἔλεγεν ἐτότην τὴν παραβολὴν· κάποιος ἀδραπέτης εἶχε μίαν συκίαν εἰς τὸ ἀμπέλι τοῦ φυτευμένην· καὶ ἐπῆγεν εἰς ἐκείνην ἐὰν γυρεύω καρπὸν, καὶ δὲν εὐρέθη.

7 Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελωργόν· Ἴδὲ, τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ ἔχ εὐρίσκω· ἐκκοψοὺς αὐτήν· ἵνατί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ ;

7 Καὶ εἶπε τοῦ ἀμπελωργῷ· ἐὰν, τρεῖς χρόνους ἔχω τῶρα ὀκτὴ ἔρχομαι καὶ γυρεύω καρπὸν εἰς τὴν συκίαν ἐτότην, καὶ δὲν εὐρίσκω· κόψε τὴν· διατί ἀμποδίζει καὶ τὴν γῆν ;

8 Ὁ δὲ ἀποκαρδίας λέγει αὐτῷ· Κύριε, ἄφες αὐτῇ καὶ τῆτο τὸ ἔτος, ἕως ἔτι σκάψω περὶ αὐτῆν, καὶ βάλω κοπρίαν·

8 Καὶ ὁ ἀμπελωργὸς ἀπεκρίθη καὶ λέγει ἑ· αὐθίκτη, ἄφες τῇ ἀκόμῃ καὶ τῆτοι τὸν χρόνον, ἕως ὅπῃ ἐὰν σκάψω τρυγῶν, ἐὰν βάλω κοπρίαν·

9 Καὶ μὲν ποιῆση καρπὸν· εἰ δὲ μήτε, εἰς τὸ μέλλον ἐκόψεις αὐτήν.

9 Καὶ ἐὰν κάμη καρπὸν καλῶ· εἰδερῶ, τοῦ χρόνου θείας τῆς κόψει.

10 Ἦν δὲ ἀδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασι.

10 Καὶ ἐδίδασκεν εἰς ἑκα συναγωγῇ τα σάββατα.

11 Καὶ ἰδὼν, γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ἦν συγκλύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ περτελεῖς.

11 Καὶ ἐκεῖ ἦτος καὶ μία γυναῖκα ἡ ὁποῖα εἶχε πνεῦμα ἀσθενείας δεκαοκτὴ χρόνος· καὶ ἐκαμπύρρασι, καὶ δὲν ἠμπόρει καθάλω· ἐὰν ἰσώση τοῦ λόγου τῆς.

12 Ἴδὼν δὲ αὐτῆν ὁ Ἰησοῦς, προσεφώνησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπελεύσῃς τῆς ἀσθενείας σε.

12 Καὶ ὡσὰν τὴν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς, τῆς ἐλάλησε, καὶ τῆς εἶπεν· ὦ γύναι, ἰλευθέρωσθε ἀπὸ τῆς ἀσθενείας σε.

13 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς

13 Καὶ ἔβαλλεν ἐὰν χεῖρά το

χειρας και παρασχημα ανωρ-
θωδη, και ιδόξαζε τον Θεόν.

14 Αποκριθείς δι' ο αρχι-
συναγωγος, αγανακτων' οτι τῷ
σαββάτῳ ἰδεράπτουσιν ὁ Ἰησοῦς,
ἔλεγεν τῷ ὄχλῳ· Ἐξ ἡμέραις εἰ-
σὶν ἐν αἷς δι' ἐργάζεσθαι· ἐν
ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θρα-
πίουσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ
σαββάτου.

15 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ
Κύριος, καὶ εἶπεν· Ὑποκριτὰ,
ἵκατος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ
λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον
ἀπὸ τῆς φάττης, καὶ ἀπαγα-
γὼν ποτίζει;

16 Ταύτην δι, θυγατέρα
Ἀβραάμ ἦσαι, ἣν ἔδρασεν ὁ
σατανᾶς ἰδὲ δέκα καὶ ὀκτὼ
ἔτη, οὐκ εἶδεν λυθῆναι ἀπὸ τοῦ
δισμῆ τέττα τῇ ἡμέρᾳ τοῦ
σαββάτου;

17 Καὶ ταῦτα λέγων ὁ
αὐτῷ, κατησχύνοιο πάντες οἱ
ἀνικείμενοι αὐτῷ· καὶ πᾶς ὁ
ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς
ἐπιδόξοις τοῖς γινόμενοις ὑπὸ
αὐτοῦ.

18 Ἐλεγεν δι· Τίτι ὁμοία
ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; καὶ
τίτι ὁμοιώσω αὐτήν;

19 Ὅμοία ἐστὶ κόκκῳ σιτάπικῳ,
ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν
εἰς κῆπον ἰαυτοῦ· καὶ πύξησει,
καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μεγα,

ἀπάνω Ἰης· καὶ παρευδὺς ἐπά-
σθη, καὶ εὐχαρίστησι τὸν Θεόν.

14 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ αρχι-
συναγωγος, ἀδημοιῶντας δια-
τὶ τὸ σάββατον ἰατρίουσιν ὁ
Ἰησοῦς, καὶ ἔλεγεν εἰς τὸ πλῆ-
θος· Ἐξ ἡμέραις εἶναι ὀπῷ πρέ-
πει νὰ θελεύειν οἱ ἄνθρωποι·
εἰς τέττας λοιπὸν ταῖς ἡμέραις
ἔρχεσθε νὰ ἰατρίουσθε, καὶ
ὄχι τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου.

15 Ὁ Κύριος λοιπὸν ἀπε-
κρίθη, καὶ εἶπεν Ἰη· Ὑποκριτὰ,
καθίνας ἀπὸ σᾶς τὸ σάββα-
τον διεν λύει τὸ βόδι Ἰη ἢ τὸν
γάϊδαρον Ἰη ἀπὸ τὸ σαχή Ἰη,
καὶ πάγει καὶ τὸ ποτίζει;

16 Καὶ ἐτάτη ὀπῷ εἶναι θυ-
γατέρα τοῦ Ἀβραάμ, σὴν ὀποῖ-
αν ἔδρασεν ὁ Σατανᾶς τῶρα δε-
καοκτὼ χρόνους, διεν ἔπρεπει νὰ
λυθῆ ἀπὸ τὸ δέσιμον ἐτάτο
τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου;

17 Καὶ λέγων ἵλας αὐτὸς ἐτά-
τα ἵλα λόγια, ἐντροπιάζεσθαι
ὄλοι ἐκεῖνοι ὀπῷ ἐαντιοῦνται·
καὶ ὄλος ὁ ὄχλος ἔχασθη εἰς
ὄλα ἐκεῖνα ἵλα ἐπιδόξα ὀπῷ ἐγί-
νεσθαι ἀπ' αὐτόν.

18 Καὶ ἔλεγεν· μὲ τί ὀμοι-
άζει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; καὶ
μὲ τί νὰ τῇ ὀμοιάσω;

19 Ὅμοιάζει τὸ κόκκῳ τοῦ
συναπίου, τὸ ὀποῖον τὸ ἐπῆρεν
ἵνας ἄνθρωπος, καὶ τὸ ἴσπειρεν
εἰς τὸ περιβόλι Ἰη· καὶ αὐξήνη,
καὶ ἐγένετο ὡσαν δένδρον μεγα-

καὶ τὰ πετινὰ τοῦ ἕρανῦ καταπρήνωσιν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτῶ.

20 Καὶ πάλιν εἶπεν· Τίμι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;

21 Ὅμοια ἐστὶ ζύμη, ἣν λαβύσα γυνὴ ἐπέκρυψεν εἰς ἀλεύρι σάτα τρία, ἕως ἃ ἐξυμώθη ὅλον.

22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων, καὶ περιεῖπεν εἰς Ἱερουσαλήμ.

23 Εἶπεν δὲ ἰς αὐτῶν Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; Ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς·

24 Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς γενῆς πόλης· ὅτι πολλοὶ, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσι εἰσελθεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύσουσι.

25 Ἀφ' ἃ ἂν ἰγερθῇ ὁ οἰκοδυσωτός, καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἀρξήσθε ἐξω ἐσθαι, καὶ κρούειν τὴν θύραν, λέγοντες· Κύριε, Κύριε, ἀνοιξὸν ἡμῖν καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν· οὐκ οἶδα ὑμᾶς, πότεν ἐστέ.

26 Τότε ἀρξήσθε λέγειν· Ἐφάγομεν ἐνσπίον σου, καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας.

27 Καὶ ἐρεῖ· Λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πότεν ἐστέ ἀπόστη

λον, καὶ τὰ πετινὰ τοῦ ἕρανῦ ἐφωλίασαν εἰς τὰ κλαδίά τε.

20 Καὶ πάλιν εἶπεν· μὴ ἴδὲ ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;

21 Ὅμοιάζει προζύμη, τὸ ὄπωρον μία γυναῖκα τὸ ἐκρυψε μίσα εἰς τρία κοιλὰ ἀλεύρι, ἕως ὅπῃ ἐξυμώθη ὅλον.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπίρριπα ἀπὸ μίσα ἀπὸ ταῖς χώραις καὶ ἀπὸ τὰ χωρία διδάσκωντας, καὶ πηγίνωντας εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

23 Καὶ κάποιος τοῦ λέγει· αὐδέτη, ἂν εἶναι ὀλίγοι ἐκείνοι ὅπῃ σώζονται; καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπεν·

24 Ἀγωνίζεσθε νὰ ἱμβῆτε ἀπὸ τὴν γενὴν τὴν θύραν· ὅτι πολλοὶ, σὰς λέγω, θέλουσιν ζητήσῃ νὰ ἱμβῆν, καὶ δὲν θέλουσιν ἠμπορέσει.

25 Ἀφῶτις σηκωθῇ ὁ οἰκοκύρης, καὶ σφαλῆσῃ τὴν θύραν, καὶ ἀρχίσθε νὰ γένησθε ἐξω, καὶ νὰ κτυπᾶτε τὴν θύραν, νὰ λέγητε· αὐδέτη, αὐδέτη, ἀνοιξέ μας· καὶ ἐκεῖνος θέλει ἀποκριθῇ, νὰ σὰς εἰπῇ· δὲν σὰς ἰξεύρω, ἀπὸ πῶ ἴσθε.

26 Τότε θέλειτε ἀρχίσει νὰ λέγητε· ἐφάγαμεν, καὶ ἐπίομεν ὁμπροσθὰ σου, καὶ εἰς τὰ πλατώματά μας ἐδίδαξας.

27 Καὶ ἐκεῖνος θέλει εἰπεῖ· λέγω σας, δὲν σὰς ἰξεύρω ἀπὸ

ἀπ' ἐμῶ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας.

28 Ἐκεί ἔσαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ἤψοδῃ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, καὶ πάντας τὰς προφήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω.

29 Καὶ ἤξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν, καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου· καὶ ἀνακληθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

30 Καὶ ἰδὲ, εἰσὶν ἰσχαῖοι οἳ ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶ πρῶτοι οἳ ἔσονται ἰσχαῖοι.

31 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ προσήλθόν τινες φαρισαῖοι, λέγοντες αὐτῷ· Ἐξελθε, καὶ πορεύσθε ἰερουζαλήμ· ὅτι Ἡρώδης θέλει σὲ ἀποκτεῖναι.

32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰπάτε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ· Ἰδὲ, ἐκβάλλω δαιμόνια, καὶ ἰάσκει ἐπιτιλῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελευτῶμαι.

33 Πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ ἐχομένῃ πορευθῆναι· ὅτι οὐκ ἰδοῦχεται προφήτης ἀπολίσθαι ἔξω Ἱερουσαλήμ.

34 Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ἡ ἀπακτείνουσα τὰς προφήτας, καὶ λιθοβολῶσα τὰς ἀ-

πῶ εἰσοῦσι παγίνετι ἀπὸ μίνας ὅλοι οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας.

28 Ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν εἰδῆτε τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ, καὶ ὅλης τῆς προφήτας μέσα εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰσᾶς ἐκβαλλόμενος ἔξω.

29 Καὶ θέλουσιν ἔλθῃ ἀπὸ τὴν ἀνατολήν καὶ ἀπὸ τὴν δύσιν, καὶ ἀπὸ τὸν βορρᾶν καὶ ἀπὸ τὸν νότον· καὶ θέλουν καθίσαι εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

30 Καὶ γὰρ, κάποιοι ὅπῃ εἶναι ὑγερινοὶ καὶ θέλουν γίνεσθαι πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι θέλουν γίνεσθαι ὑγερινοί.

31 Ἐκείνη τὴν ἡμέραν ἤλθαι εἰς τὸν Ἰησοῦν κάποιοι φαρισαῖοι, καὶ τῷ ἔλεγον· εὐχα, καὶ πάγειν ἀπ' ἐδῶ, ὅτι ὁ Ἡρώδης θέλει γὰρ σὲ φοβεύσθαι.

32 Καὶ εἶπεν τὸς· σύρτε καὶ εἰπάτε τῆς ἀλώπεως ἐκείνης· γὰρ, ὅπῃ εὐγάζω δαιμόνια, καὶ ἰατρεύω σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν τελευτῶμαι.

33 Ὅμως πρέπει σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τὴν ἄλλην κάμνει χρεία γὰρ πηγίνω· ὅτι δεῖ ἡμῶν γὰρ χαλασθῆναι τὴν προφήτην ἔξω ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ.

34 Ὡς Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ὅπῃ σκοτώνεις τὰς προφήτας, καὶ λιθοβολῶς τὰς ἀπι-

πεγαμίνας πρὸς αὐτῆν, πο-
σάκις ἠθέλησα ἐπισυναΐσαι τὰ
τέκνα σου, ὅτι τρόποι ὄντι τὴν
ἑαυτῆς ποσιν ὑπὸ τὰς πτί-
φυγας, καὶ οὐκ ἠθέλησατι;

35 Ἴδὲ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ
οἶκος ὑμῶν ἱερῆμος. ἀμὲν δὲ
λέγω ὑμῖν, ὅτι ἕ μὴ με ἴδῃτε
ἕως ἂν ἦξῃ ὅτε εἴπητε· Εὐλο-
γημίον ὁ ἱρχόμενος ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου.

γαμίνας εἰς ἰσθίνα, πένσας
φοραῖς ἠθέλησα ἐὰν μαζώξῃ
τὰ παιδιὰ σου, καθὼς ἡ ὄρνι-
θα μαζώνει τὰ πτελιά της ἀπὸ
κάτω εἰς ταῖς σπερῆγαις της,
καὶ δὲν ἠθέλησται;

35 Νὰ, τῶρα ὅπῃ σᾶς ἀφι-
νται τὸ σπῆτί σας ἱερῆμον. καὶ
λέγω σας, ὅτι δὲν θίλατε μὲ εἰ-
δῆ σπλίον, ἕως ὅπῃ ἐὰν ἔλθῃ
καιρὸς, ὅπῃ ἐὰν εἴπητε· Εὐλο-
γημίον ὁ ἱρχόμενος ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑΙ ἰγίνετο ἐν τῷ ἔλθειν
αὐτοὺς εἰς οἶκόν τινα τῶν
ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαβ-
βάτω φαγεῖν ἄρτους, καὶ αὐτοὶ
ἦσαν παρατηρήσιμοι αὐτόν.

2 Καὶ ἰδὲ, ἀνθρωπὸς τις ἦν
ὕδρωπικὸς ἔμπρωσθεν αὐτοῦ.

3 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπε πρὸς τὸς ρομικὸς καὶ φα-
ρισαίους, λέγων· Εἰ ἔξεσι τῷ
σαββάτῳ θεραπεύει;

4 Οἱ δὲ ἠσύχασαν. Καὶ
ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτόν,
καὶ ἀπίλυσι.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐ-
τὸς, εἶπε· Τίνος ὑμῶν ὄντος ἡ
βῆς εἰς φρέαρ ἐμπικεῖται, καὶ
οὐκ ὑδάτως ἀνασπάσει αὐτόν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου;

ΚΑΙ ὅταν ἐπῆγεν εἰς ἱνα
σπῆτι κάποιον ἀπὸ τῶν
ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων τὸ
σαββάτον ἐὰν φάγῃ ψωμί, καὶ
αὐτοὶ τὸν ἐκυραφύλαγαν.

2 Καὶ ἐὰν, καὶ ἕνας ἀνθρω-
πος ὕδρωπικὸς ὀμπροσθῆ ἱε.

3 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν εἰς τὸς ρομικὸς καὶ
εἰς τὸς Φαρισαίους, λέγωντας·
ἂν εἶναι ἐξουσία τὸ σαββάτον
ἐὰν ἰατρύη τινας;

4 Καὶ ἱκεῖνοι ἠσύχασαν.
καὶ ὁ Ἰησοῦς πιάνων ἱε τὸν
ἱάτρευσι, καὶ τὸν ἀπόλυσιν.

5 Καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν
της· ἂν ἡθελεν πύση λιγὸς γαί-
δαρος ἡ βόδι εἰς πηγάδι, πα-
ρευθὺς δὲν ἡθελε τὸ εὐγάλει
τὸ σαββάτον;

6 Καὶ ἐπὶ ἰσχυραὶ ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ ταῦτα.

7 Ἐλεγεν δὲ πρὸς τὰς κεκλημένους παραβολὴν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτούς·

8 Ὅταν κληθῆς ὑπὸ τινος εἰς γάμους, μὴ κατακληθῆς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν· μήποτε ἐντιμότερός σε ἢ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ.

9 Καὶ ἰδὼν δὲ οἱ καὶ αὐτὸν καλίσας, εἶπεν· Δὸς τῷ τόπῳ· καὶ τότε ἄρξῃ μετ' αἰσχύνης τὸν ἰσχατοῦ τόπον κατέχειν.

10 Ἄλλ' ὅταν κληθῆς, πορευθεὶς αἰτιάπεσον εἰς τὸν ἰσχατοῦ τόπον· ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκός σε, εἴπῃ σοί· Φίλε, προσανάβηθι αἰώτερον. τότε ἔσαι σοὶ δόξα ἐνώπιον τῶν συνακειμένων σοί.

11 Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

12 Ἐλεγεν δὲ καὶ τῷ κεκληκότι αὐτόν· Ὅταν ποιῆς ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φῶναι τὰς φίλους σου, μηδὲ τὰς ἀδελφάς σου, μηδὲ τὰς συγγενεῖς σου, μηδὲ

6 Καὶ δὲν ἠμπόρισαν ἐὰν τοῦ ἀποκριθῆναι εἰς ἐγὼτα.

7 Καὶ εἶπεν καὶ μίαν παραβολὴν εἰς τὰς καλισμένους, ἵνα ἰδῆ ἔβλεπε πῶς ἐδιάλειψαν ταῖς πρωτοκαθεδρίαις, λέγων τὰς τῆς·

8 Ὅταν καλισθῆς ἀπὸ κείνου εἰς τὸν γάμον, μὴ πάγη ἐὰν καθίσῃς εἰς τὸν πρῶτον τόπον· μήπως καὶ εἶναι ἄλλο καλισμένος τιμιώτερός σου·

9 Καὶ ἰδὼν ἐκεῖνος ὅπως ἐκάλεσε καὶ ἰσῖνα καὶ ἐκεῖνον, καὶ θέλει εἰπεῖν· Δὸς ἐγὼ τῷ τόπῳ· καὶ τότε θέλεις ἀρχίσαι μὲ ἐντροπῆν ἐὰν κρατῆς τὸν παρακάτω τόπον.

10 Ἄμην ὅταν καλισθῆς, σέρε κάθισαι εἰς τὸν κατώτερον τόπον· καὶ ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ὅσῳ σε ἐκάλεσε, καὶ σὺ εἰπεῖς· ὦ φίλε, ἀνίβα παραπάνω. τότε θέλει εἶσθαι τιμὴ σου ἑμπεροσᾶ εἰς ἐκείνους ὅσῳ κάθονται μαζί σου.

11 Ὅτι κἀκεῖνος ὅσῳ ὑψῶναι τοῦ λόγου ἴσῃ, θέλει ταπεινωθῆ· καὶ ἐκεῖνος ὅσῳ ταπεινῶναι τοῦ λόγου τῆ, θέλει ὑψωθῆ.

12 Καὶ ἔλεγεν εἰς ἐκεῖνον ὅσῳ τὸν ἐκάλεσε· ὅταν κάμνης γεῦμα ἢ δεῖπνον, μὴ καλεῖς τὰς φίλους σου, μὴ δὲ τὰς ἀδελφάς σου, μὴ δὲ τὴν γειά σου,

γίγνεται σωσίως· μήποτε καὶ αὐτοὶ σε ἀδικαλίωσι, καὶ γίγηταί σοι ἀνταποδόμα.

13 Ἄλλ' ὅταν φοιῆς δοχῆν, κάλει πτωχούς, ἀναπήρους, χεῶν, τυφλούς·

14 Καὶ μακάριος ἔσθ' ὅτι οὐκ ἔχουσι ἀνταποδοῦναι σοι· ἀνταποδοθήσονται γὰρ σοι ἐν τῇ ἀιγάσῳ τῶν δικαίων.

15 Ἀκούσας δὲ τίς τῶν συναγακτιμῶν ταῦτα, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος ὃς φάγεται ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

16 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄφρωνός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς.

17 Καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλου αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τῷ δεῖπνον εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· Ἐρχισθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα.

18 Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παρακαλεῖσθαι πάντας. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἄφρον ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν, καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἔρω τῷ σε, ἔχει με παρατηρήσει.

19 Καὶ ἕτερος εἶπεν· Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα σίντε, καὶ σφεύρομαι δοκιμάσαι αὐτά·

μὴ δὲ τὸς γιγνόμενος σου τὸς σωσίως· μήπως καὶ αὐτοὶ σε ἀδικαλίωσι, καὶ σὺ τὸ ἀνταποδώσουσι.

13 Ἀμὴν ὅταν κάμης κάλισμα, κάλῃσι τὸς πτωχούς, τὸς βλαμμένους, τὸς κητίζους, τὸς τυφλούς·

14 Καὶ θέλεις εἶσαι καλότυχος· διατὶ δὲν ἔχεις ἐὰν σὺ τὸ ἀνταποδώσῃ· καὶ θέλει σὺ ἀνταποδοθῆναι εἰς τὴν ἀιγάσῳ τῶν δικαίων.

15 Καὶ ὡσάν ἰὰ ἤκουσεν ἕνας ἀπὸ ἐκείνων ὡσὺ ἐκάθισεν μαζὺ ἐν ταῖς λόγοις, τοῦ εἰπῶν· καλότυχος εἶσαι ἐκείνῳ· ὡσὺ φάγει ψωμὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἰπῶν· ἕνας ἀνθρώπου· ἕκαμε μέγαλον δεῖπνον, καὶ ἐκάλεσε πολλούς.

17 Καὶ εἰς τὴν ὥραν τοῦ δεῖπνου ἔστειλε τὸν δούλου τῷ ἐπεῖν εἰς τοὺς κεκλημένους· ἔλατε, ὅτι τῶρα εἶναι ὅλα ἔτοιμα.

18 Καὶ ἄρχισαν ὅλοι μίμναι ἀγνώμην ἐὰν παρατηρήσῃ. καὶ ὁ πρῶτος τοῦ εἰπῶν· χωράζω ἀγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐὰν πάγω ἐὰν τὸ εἶδῷ παρακαλεῖσθαι σε, ἔχει με παρατηρήσει.

19 Καὶ ἄλλος εἶπεν· σίντε ζευγάρια βόδια ἀγόρασα, καὶ ἔσφραγισα ἐὰν δοκιμάσω· καὶ

ἰρντῷ σι, ἔχε με παρατημέ-
τον.

20 Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυ-
ναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τῆτο ἔ-
δυναμαι ἰλθεῖν.

21 Καὶ παραγινόμενος ὁ
δῦλος· ἐκείνος· ἀπήγγειλε τῷ
κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὁρ-
γισθεῖς ὁ οἰκοδισπότης εἶπε
τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἐξελθε τα-
χίως εἰς τὰς πωλαθείας καὶ ρύ-
μας τῆς πόλεως, καὶ τὸς
πτωχὺς καὶ ἀναπήρους καὶ
χρῶλὺς καὶ τυφλὺς εἰσάγαγε
ἄδι.

22 Καὶ εἶπεν ὁ δῦλος·
Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπατάξας,
καὶ ἔτι τόσῳ· ἄδι.

23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος·
πρὸς τὸν δῦλον· Ἐξελθε εἰς τὰς
ὁδοὺς καὶ φραγμῆς, καὶ ἀνάγ-
κασοι εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ
ὁ οἶκός μου.

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι
ἔδειξεν τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν
κεκλημένων γεύσεταιί μου τοῦ
δίσκου.

25 Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῶ
ὄχλοι πολλοί· καὶ γραφεῖς εἶ-
πον πρὸς αὐτὸς·

26 Εἴ τις ἔρχεται πρὸς
μου, καὶ ἔμισέ τὸν πατέρα
ἑαυτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ
τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα,
καὶ τὸς ἀδελφούς, καὶ τὰς ἀδελ-
φάς· ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ
ψυχὴν, ἔδυναταί μου μαθη-
τὴς εἶναι.

παρακαλῶ σι, ἔχε με παρα-
τημέτος.

20 Καὶ ἄλλος· εἶπεν ἰγὼ
ἰσανδρεύθηκα, καὶ δὲν ἡμ-
πορῶ νὰ ἰλθω.

21 Καὶ ἰσηγεν ὁ δουλιτής
ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν τοῦ αὐθέν-
τη τῷ ἐκείνω. τότε ἰδυμάθη ὁ
οἰκοκύρης ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν
τοῦ δούλου τῷ· εἴγα ἔξω ὄγλι-
γορα εἰς τὰ πωλατώματα καὶ
εἰς ταῖς ρύμας τῆς χώρας,
καὶ τὸς πτωχὺς καὶ βλαμ-
μένους καὶ κελίους καὶ τυφλὺς
φέρεις ἰδῶ.

22 Καὶ εἶπεν ὁ δουλιτής·
αὐθέντη, ἔγινε καδὼς ὄρισες,
καὶ ἀκόμι εἶναι τόσῳ· ἄδι.

23 Καὶ λέγει ὁ αὐθέντης εἰς
τὸν δούλον· ἴε· εἴγα ἔξω εἰς ταῖς
γράταις καὶ εἰς τὸς φραγμῆς,
καὶ ἀνάγκασί ἴε· νὰ ἰλθον μέ-
σα νὰ γεμίση τὸ σπητί μου.

24 Διατί λέγω σας· ὅτι μὴ
δὲ κανίνας ἀπὸ τῶν ἀνδρας
ἐκείνης τὸς καλισμένους θίλει
γεματίσει τὸ δεῖπτόν μου.

25 Καὶ ὄχλοι πολλοὶ ἰσηγέ-
νασιν μαζὺ μὲ τὸν Χριστόν· καὶ
ὁ Χριστός ἰγύρισι καὶ τὸς εἶπεν·

26 Ἀνίσως καὶ κανίνας ἔρ-
χεται εἰς ἰμένα, καὶ δὲν μιστί
τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα
τε, καὶ τὴν γυναῖκά τε καὶ
τὰ παιδία τε, καὶ τὸς ἀδελ-
φούς ἴε καὶ ταῖς ἀδελφαῖς τε,
ἀκόμι καὶ τὴν ζῶν ἴε, δὲν ἡμ-
πορεῖ νὰ εἶναι μαθητής μου.

27 Καὶ ὅς τις ἐ βασιάζει τὸν γαυρὸν αὐτῷ, καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, ἔ δύναται μὲ εἶναι μαθητής.

28 Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, θέλων πύργου οἰκοδομῆσαι, ἐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρτισμὸς;

29 Ἴνα μήποτε θείτω αὐτῷ θεμέλιον, καὶ μὴ ἰσχύοντῷ ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεωρεῖτες ἀρξήναι ἱμπαίξουσιν αὐτῷ,

30 Λέγοντες· Ὅτι ὕτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ οὐκ ἰσχυσεῖ ἐκτελέσαι.

31 Ἡ τίς βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν ἐτίθω βασιλεῖ εἰς πόλεμον, ἐχὶ καθίσας πρῶτον βεβαίεται εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν;

32 Εἰ δὲ μήτι, ἐτι αὐτῷ πόρρω ἔστω, περιβίαιον ἀποστείλας, ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην.

33 Οὕτως ἔν, πᾶς ἐξ ὑμῶν ὅς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτῷ ὑπάρχουσιν, ἔ δύναται μὲ εἶναι μαθητής.

34 Καλὸν τὸ ἄλας· ἰὰν δὲ τὸ ἄλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται;

35 Οὐτε εἰς γῆν, ἔτι εἰς κοπρίαν εὐθετόν ἐστι· ἔξω

27 Καὶ ὅποιος δὲν βασιάζει τὸν γαυρὸν τῷ, καὶ τὰ ἔρχεται κατὰ πόδι μου, δὲν ἠμπορεῖ τὰ εἶναι μαθητής μου.

28 Διατὶ πῶς ἀπὸ ἰσῶς, θέλωντας τὰ κτίση ἔνα πύργου, δὲν καθίζει πρῶτον καὶ λογαριάζει τὴν ἔξοδον, εἰ ἔχει τὰ τὸν τελείωσιν;

29 Μήπως καὶ βάσει θεμέλιον, καὶ δὲν ἠμπορέσει τὰ τὸν τελείωσιν, καὶ ἀρχίσουν ὅλοι ὅσοι τὸν βλέπουν τὰ τὸν περιπαίξουν,

30 Λέγοντες· ὅτι ἐτίθω ὁ ἄνθρωπος ἀρχισεῖ τὰ κτίση, καὶ δὲν ἠμπορέσει τὰ τὸ τελείωσιν.

31 Ἡ ἔνας βασιλεὺς ὅπῃ πάγει τὰ κλυπηθῆ μετ' ἄλλοι βασιλεία εἰς πόλεμον, δὲν καθίζει πρῶτον καὶ συμβουλεύεται, ἀπῆ ἠμπορῆ μετ' δέκα χιλιάδες τὰ ἀπαντήσῃ ἐκείνῳ ὅπῃ ἔρχεται ἀπάνω τῷ μετ' εἴκοσι χιλιάδες;

32 Εἰδὲ μὴ, καὶ δὲν ἠμπορεῖ, ἀκόμι ὄντας ἐκείνῳ μακρᾷ, γέλλει παρακαλεσάδες, καὶ παρακαλεῖ (τὰ κάμη) εἰρήνην.

33 Ἐτρεῖ λοιπὸν καὶ κάθε ἔνας ἀπὸ σῶς, ὅπῃ δὲν ἀποτάσσεται ὅλα ἡτὰ ὑπάρχοντα, δὲν δύναται τὰ εἶναι μαθητής μου.

34 Καλὸν τὸ ἄλας· ἀμὴ ἔάν τὸ ἄλας γένη ἀνάλαλον, μετὶ τὰ ἀλατισθῆ;

35 Οὐ δὲ διὰ τὴν γῆν, ἔ δὲ διὰ τὴν κοπρίαν εἶναι καλόν·

βάλλουσιν αὐτό. Ὁ ἔχων ὕτα ἀκύνει, ἀκύνειτω.

ἀλλὰ τὸ βίβησιν ἔξω ὅποιος ἔχει αὐτία γὰ ἀκύνῃ, ὡς ἀκύνῃ.

Κιφ. ιβ. 15.

Ἦ ΞΑΝ δὲ ἐγγιζοῦτες αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἀκύνει αὐτῷ.

2 Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, λέγοντες· Ὅτι ὕτος ἁμαρτωλὸς προσδίδεται, καὶ συνοδίζει αὐτοῖς.

3 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὰς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων·

4 Τίς ἀνθρώπος· ἐξ ὑμῶν ἔχων ἰκαθὸν πρόβατον, καὶ ἀπολίσσας ἐν ἑξ αὐτῶν, ἢ κεικαλίπει τὰ ἐπιτηχοτασιεῖα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ περιεῖται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς, ἕως εὕρῃ αὐτό;

5 Καὶ εὕρῃς ἐπιτίθησιν ἐπὶ τὰς ἄλλας ἑαυτῷ χαίρει;

6 Καὶ ἔλθῃς εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τὰς φίλους καὶ τὰς γείτονας, λέγων αὐταῖς· Συγχαίρειτέ μοι, ὅτι εὕρῃς τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός.

7 Λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσῳ χαρὰ ἔσται ἐν τῷ ἔρανον ἐπὶ ἐν ἁμαρτωλῷ μετανοῶντι, ἢ ἐπὶ ἐπιτηχοτασιεῖα δικαίως, οἷτινες ἢ χρεῖαν ἔχουσι μελαιοῖας.

8 Ἦ τίς γυνὴ, δραχμὰς ἔχουσα δέκα, εἰάν ἀπολίσσῃ δραχμὴν μίαν, ἢ χὶ ἀπτεῖ λύ-

Κ ΑΙ ὅλοι οἱ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐπάγεται καὶ ἰσημῶναι, γὰ τὸ ἀκύνει.

2 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς ἐγόγγυζαν, καὶ ἔλεγον· ὅτι ἐπὶ ἁμαρτωλὸς ἀνθρώπος δίδεται, καὶ τρώγει μαζύ τας.

3 Καὶ εἶπεν τας τὴν παραβολὴν ἐταύτην, λέγωντας·

4 Ποῦς ἀποτισῶς γὰ ἔχει ἰκαθὸν πρόβατον, καὶ γὰ ἤθελε χάσῃ ἕνα ἀπ' αὐτὰ, δὲν ἀφίκει τὰ ἐπιτηχοτασιεῖα εἰς τὴν ἐρημον, καὶ πάγει εἰς τὸ χαμίνοι, ἕως ὅπῃ γὰ τὸ εὕρῃ;

5 Καὶ ὡσάν τὸ εὕρῃς τὸ βάνον ἀπάνω εἰς τὰς ῥώμας τας καὶ χαίρειται.

6 Καὶ ὡσάν ἔλθῃ εἰς τὸ σπῆντι τας, κρᾶζει τὰς φίλους καὶ τὰς γείτονας, καὶ λέγει τας· χαίρειτε καὶ ἐστέ μελεμένα, ὅτι εὕρῃς τὸ χαμίνοι μου πρόβατον.

7 Λέγω σας, ὅτι τίτοιαις λογῆς χαρὰ θέλει εἶσθαι εἰς τὸν ἔρανον διὰ ἕνα ἁμαρτωλὸν ὅπῃ μελανοῖ, παρὰ εἰς τὰς ἐπιτηχοτασιεῖα δικαίως, οἱ ὅποιοι δὲν χρεῖάζονται μετάνοιαν.

8 Ἦ καμία γυναῖκα, ὅπῃ γὰ ἔχη δέκα δραχμὰς, ἐν ἣθελε χάσῃ μίαν δραχμὴν, δὲν

χρον, καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ ζῆτι ἐπιμαλῶς, ἕως ὅτε εὐρη;

9 Καὶ ἐρεῦσα συγκαλιῖται τὰς φίλας καὶ ἴας γείτονας, λέγουσα· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὐροὶ τὴν δραχμὴν ἢ ἀπώλεσα.

10 Οὕτω, λέγω ὑμῖν, χαρὰ γίνεταί ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῶ μισητοῦσι.

11 Εἶπεν δὲ· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς.

12 Καὶ εἶπεν ὁ πρῶτος αὐτῶν τῷ πατρί· Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς ὑσίας. Καὶ διείλεν αὐτοῖς τὸν βίον.

13 Καὶ μετ' ἕ πολλαὶ ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ πρῶτος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν· καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισεν τὴν ὑσίαν αὐτῷ, ζῶν ἀσώτως.

14 Δαπανήσας δὲ αὐτῷ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκεῖνη· καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑπερεῖσθαι.

15 Καὶ πωροθυβίς ἐκολλήθη εἰς τῶν πωλιτῶν τῆς χώρας ἐκεῖνης· καὶ ἐπιμύβεν αὐτὸν εἰς τὰς ἀγρὰς αὐτῷ βόσκειν χοίρας.

16 Καὶ ἐπιθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτῷ ἀπὸ ἰῶν κερα-

ἀνάπλει λυχνόν, καὶ σαρώσει τὸ σπῆτι, καὶ γυρεύει ἐπιμαλῶς, ἕως ὅπῃ τὰ τὴν εὐρη;

9 Καὶ ὡσαν τὴν εὐρει, κρᾶζει ἰαῖς φιλενάδεις καὶ ἰαῖς γειτονισαῖς τῆς, καὶ λέγει· χαρῆτε καὶ ἰσοῖς μετεμίνα, ὅτι εὐρηκα τὴν δραχμὴν ὅπῃ ἔχασα.

10 Τέτοιας λογιῆς, σὰς λέγω, χαρὰ γίνεταί ὁμωροσᾶ εἰς τὰς ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ διὰ ἕνα ἀμαρτωλὸν ἐπῷ μισητοῖ.

11 Καὶ εἶπεν· κάποιος ἄνθρωπος εἶχε δύο υἱούς.

12 Καὶ εἶπεν ὁ μικρότερος ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν πατέρα τῷ ᾧ πάτερ, δός μου τὸ μερικὸν ὅπῃ μῦσχυεῖν ἰῆς κληρονομίας. καὶ ἔχώρισεν τὴν τὸν βίον τῷ.

13 Καὶ εἰς ὀλίγαις ἡμέραις ἐμάζωξεν ὅλα ὁ μικρότερος υἱός, καὶ ἐμίσειεν εἰς χώραν μακρὰν· καὶ ἐκεῖ ἐσκόρπισεν τὰ πράγματά τῷ, ζῶντας ἀσώτως.

14 Καὶ ὡσαν τὰ ἐξόδιασιν αὐτὸς ὅλα, ἐγένετο πείνα μεγάλη εἰς τὴν χώραν ἐκεῖνη· καὶ αὐτὸς ἄρχισεν τὰ γίνεται ἐνδεής.

15 Καὶ ἐπῆγε καὶ ἐκόλλησεν εἰς ἕνα ἀπὸ τῶν πολιτῶν ἰῆς χώρας ἐκεῖνης· καὶ ἐπιμύβεται εἰς τὰ χωράφια τῷ, τὰ βόσκει τὴν χοίρας.

16 Καὶ ἐπιθύμα τὰ γεμίση τὴν κοιλίαν τῷ ἀπὸ τὰ ξυλοκί-

τίων ἂν ἦσθιον οἱ χοῖροι· καὶ ἕ-
δεις εἶδεν αὐτῶν.

17 Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἰδὼν, εἶπε·
Πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρὸς μου
περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λι-
μῶ ἀπόλλυμαι;

18 Ἀναγὰς πορεύσομαι
πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ
αὐτῷ· Πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν
ὕρανον, καὶ ἐνώπιόν σου.

19 Καὶ οὐκέτι εἰμι ἄξιος
κληθῆναι υἱός σου· ποιήσον με ὡς
ἓνα τῶν μισθίων σου.

20 Καὶ ἀναγὰς ἦλθε πρὸς
τὸν πατέρα ἑαυτοῦ. Ἐτι δὲ αὐτῷ
μακρὰν ἀπέχοντο, εἶδεν αὐ-
τὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἰσπλαγ-
χίσθη· καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν
ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ
κατεφίλησεν αὐτόν.

21 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· Πάτερ,
ἡμαρτον εἰς τὸν ὕρανον καὶ ἐνώ-
πιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμι ἄξι-
ος κληθῆναι υἱός σου.

22 Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τὰς
δούλους αὐτοῦ· Ἐξενέγκατε τὴν
σολῆν τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύ-
σατε αὐτὸν, καὶ δότε δακτύλιον
εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ὑπο-
δήματα εἰς τὰς πόδας·

23 Καὶ ἐνέγκαντες τὸν μό-
σχον τὸν σιτευτὸν θύσατε· καὶ
φαγόντες εὐφρανθῶμεν.

24 Ὅτι ἕτος ὁ υἱός μου νε-
κρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησεν· καὶ ἀπο-

ραῖα ὅπῃ ἔτρωγαν οἱ χοῖροι·
καὶ κανίνας δὲν τοῦ εἶδεν.

17 Καὶ ὡσὰν ἦλθεν εἰς τὸν
ἑαυτὸν τε, εἶπε· πόσοι γειχη-
τοὶ τοῦ πατρὸς μου περισσεύουσι
ψωμί, καὶ ἐγὼ χάνομαι ἀπὸ
τῆς πείνας;

18 Ἄς σηκωθῶ καὶ ἄς πάγω
εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ εἰλῶ τῷ
εἰπεῖ· ὦ πάτερ, ἡμαρτον εἰς
τὸν ὕρανον, καὶ ἐνώπιόν σου.

19 Καὶ δὲν εἶμαι ἄξι-ος κἀ
καλεσθῶ υἱός σου· κάμει με καὶ
ἐμένα ὡσὰν ἓνα ἀπὸ τῶν γειχη-
τῶν σου.

20 Καὶ σηκωνώμενος ἦλθεν
εἰς τὸν πατέρα ἑ. καὶ ἀκόμιν ὄν-
τας μακρὰ, τὸν εἶδεν ὁ πατὴρ
τε, καὶ τὸν ἰσπλαγχνίσθη· καὶ
ἔτρεξε καὶ ἔπεσεν εἰς τὸν λαμῶν
τε, καὶ τὸν ἱκατεφίλησεν.

21 Καὶ λέγει τε ὁ υἱός· ὦ
πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν ὕρανον
καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ πλείον δὲν εἶ-
μαι ἄξι-ος κἀ καλεσθῶ υἱός σου.

22 Καὶ ὁ πατὴρ εἶπεν εἰς τὰς
δουλευταδας τε· εὐγάλετε τὴν
φορεσίαν τὴν πρώτην, καὶ
ἐνδύετε ἑ, καὶ δότε καὶ δακτυ-
λίδιον εἰς τὸ χεῖρ τε, καὶ ὑπο-
δήματα εἰς τὰ ποδιὰ τε·

23 Καὶ φέριτε καὶ τὸ βοσχα-
ρι τὸ θρεπτόν καὶ σφάξτε· κἀ
φᾶμε κἀ χαρῶμεν.

24 Ὅτι ἔτητος ὁ υἱός μου
ἦλον νεκρὸς, καὶ ἀνέζησεν· καὶ χα-

λαλῶς ἦν, καὶ εὐρίθη. Καὶ ἤρ-
ξαντο εὐφραίνεσθαι.

25 Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτῆ ὁ
πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς
ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ,
ἦκουσι συμφωνίας καὶ χορῶν.

26 Καὶ προσκαλισάμενος
ἕνα τῶν παιδῶν ἐκυνθάνειο τί
εἶη πρῶτα.

27 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι
ὁ ἀδελφός σου ἦκει· καὶ ἔθυσεν
ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν
σιτευτῆν, ὅτι ἐγαίωθη αὐτὸν
ἀπέλαβεν.

28 Ἦργίσθη δὲ, καὶ ἐκ
ἤθιλεν πισυθεῖν. Ὁ ὅν πατήρ
αὐτῆ ἐξιληθὼν παρεκάλε αὐ-
τόν.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ
πατρὶ· Ἰδὲ, τσαῦτα ἔτη θυ-
λεύω σοι, καὶ ἕδέποτι ἰταλῆν
σου παρεῆλθον, καὶ ἐμοὶ ἕδέπο-
τι ἰθακῆς ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν
φίλων μὴ εὐφρανθῶ·

30 Ὅτι δὲ ὁ υἱὸς σε ἔτῃ,
ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον με-
τὰ περιῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ
τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν.

31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τίε-
πον, οὐ πάντοτε μετ' ἐμῆ εἶ,
καὶ πάντα τὰ ἐμά, σὰ εἶν.

μίν, καὶ εὐρίθη. καὶ ἄρχο-
σαν ἵα εὐφραίνονται.

25 Καὶ ὁ μεγαλύτερός τε
υἱὸς ἦτον εἰς τὸ χωράφι· καὶ
καθὼς ἤρχετο καὶ ἰσημῶσιν
εἰς τὸ σπῆτι, ἄκουσι τραγῦδια
καὶ χοροί.

26 Καὶ ἐλάλησεν ἵνα ἀπὸ
τῶν θυλυτάδων τε, καὶ ἐρώτη-
σε τί θέλει νὰ εἶναι αὐτά.

27 Καὶ ἐκίη· τῷ εἶπεν
ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦλθεν· καὶ ὁ
πατήρ σου ἰσοφάξει τὸ μο-
σχάρι τὸ θρεπτόν, διὰ τὸν
ἀπόλαυσι γιρόν.

28 Καὶ ἠργίσθη, καὶ δὴν
ἤθιλε νὰ ἔμβη μέσα. ὁ πατήρ
τε λοιπὸν ἐγγίνοντας ἔξω τὸν
ἐπαρακάλε.

29 Καὶ ἐκίη· ἀπεκρίθη
καὶ εἶπεν τῷ πατρὶ τῷ νὰ,
τόσους χρόνους ὅπῃ σε θυλεύω,
καὶ ἕ δὲ ποτὶ δὴν ἐπαρήκουσα
τὴν ἰταλῆν σου, καὶ ἐμένα κα-
μίαν φεραν δὴν μὲ ἰθακῆς ἵνα
κατξίκι, νὰ εὐφρανθῶ καὶ
ἐγὼ μὲ τῶν φίλων μὴ·

30 Καὶ τῶρα διὰ τὴν ἦλθον
ὁ υἱὸς σου ἐτῆ, ὅπῃ ἐκατά-
φαγι τὸν βίον σου μετὰ ταῖς πόρ-
ναις, ἰσοφάξει τὸ μοσχάρι τὸ
θρεπτόν διὰ τὴν ἀγάπην σου.

31 Καὶ ἐκίη· τῷ εἶπεν· Ἄ
παιδί μου, ἵν' πάντοτε μετ'
ἐμένα εἶσαι, καὶ ὅλα τὰ ἰδικά
μου, ἰδικά σου εἶναι.

32 Εὐφρανθήναι δὲ καὶ χαρῆσαι ἴδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔτος μικρός ἦν, καὶ ἀνέζησεν· καὶ ἀπολωλώς ἦν, καὶ εὗρέθη.

32 Ἀμὴν ἱσχυροῦμαι νὰ χαρῆμαι καὶ νὰ εὐφρανθῶμαι, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἐτύθη· ἦτον μικρός, καὶ ἀνέζησεν· καὶ χαμῆνθη, καὶ εὗρέθη.

Κεφ. 15. 16.

ἜΛΕΓΕ δὲ καὶ πρὸς τὰς μαθητάς αὐτῶν· Ἄνθρωπος τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμον· καὶ ἔτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ.

2 Καὶ φωνήσας αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Τί τῦτο ἀκῶν περὶ σοῦ; ἀπόδοθι τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου· ἔ γὰρ δύνησῃ ἔτι οἰκοδομεῖν.

3 Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· Τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτει οὐκ ἰσχύων, ἱκαντεῖν ἀισχύνομαι.

4 Ἐγὼν τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μετασθῶ τῆς οἰκονομίας, δέξωταί με εἰς τὴν οἶκον αὐτῶν.

5 Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα ἕκατον τῶν χρεωφειλητῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ, ἔλεγεν τῷ πρώτῳ· Πόσοι ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου;

6 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν βάττας ἑλαίου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δίξαι σοὶ τὸ γράμμα, καὶ κα-

ΚΑΙ ἔλεγεν εἰς τὰς μαθητάς αὐτοῦ τὸν Χριστός· κάποιος ἄνθρωπος πλούσιος εἶχεν ἕνα οἰκονόμον· καὶ διεβλήθη εἰς αὐτὸν, πῶς σκορπίζει τὰ ὑπάρχοντά του.

2 Καὶ φωνάζων τὸν τοῦ εἶπε· τί εἶναι ἐτῆτα ὅπῃ ἀκῶν διὰ λόγου σου; δός μου λογαριασμοὺς διὰ τὴν οἰκονομίαν ὅπῃ ἔκαμες· διατί δὲν θέλεις ἠμποροῖσθαι πλεονεξῆσαι οἰκονομαῖς.

3 Καὶ ὁ οἰκονόμος εἶπε μίσησα τὴν τὴν κάμω, ἰπιδὴν πέρνει ὁ αὐθίτης μου τὴν οἰκονομίαν ἀπὸ τοῦ λόγου μου; νὰ σκάπτω δὲν δύνομαι· νὰ ζητῶ ἰντρέπομαι.

4 Ἰξέρω τί θέλω κάμω, διὰ νὰ μὲ δεχθῶσι ἴνεις εἰς τὰ σπήτιά σου, ὅταν ἀλλαχθῶ ἀπὸ τὴν οἰκονομίαν.

5 Καὶ προσκαλῶντας κάδε ἕνα ἀπὸ τὰς χρεωφειλέτας τοῦ αὐθίτης του, εἶπεν εἰς τὸν πρώτον· πόσα χρεωγεῖς τοῦ αὐθίτης μου;

6 Καὶ ἰκῆν εἶπε· ἑκατὸν μέτρα λάδι. καὶ λέγει τὴν· ἔκαρε τὴν ἀπόδειξίν σου, καὶ κά-

θισας ἰαχίως γράψον πιτη-
κοντα.

7 Ἐπειτα ἰτέρω εἶπε· Σὺ δὲ
πόσοι ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν·
Ἐκατὸν κόρυς σίτη. Καὶ λέγει
αὐτῷ· Δίξαι σοι τὸ γράμμα,
καὶ γράψον ὀγδοήκοντα.

8 Καὶ ἐπήρσει ὁ κύριος
τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι
φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ
τοῦ αἰῶνος τῆτι φρονιμώτεροι
ἔπιρ τὴς υἱὸς τοῦ φωτός εἰς
τὴν γενεάν τὴν ἰαυτῶν εἰσι.

9 Καγὼ ὑμῖν λέγω· Ποιή-
σατε ἰαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ
μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας· ἵνα ὅταν
ἐκλίπητι, δέξωνται ὑμᾶς εἰς
τὰς αἰωνίως σκηνάς.

10 Ὁ πιστός ἐν ἰλαχίῳ,
καὶ ἐν πολλῷ πιστός ἐστ· καὶ ὁ
ἐν ἰλαχίῳ ἄδικος, καὶ ἐν
πολλῷ ἄδικός ἐστιν.

11 Εἰ ὅν ἐν τῷ ἀδίῳ μα-
μωνᾷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ
ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει;

12 Καὶ εἰ ἐν τῷ ἄλλοτριῳ
πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτε-
ροι ἴς ὑμῖν δώσει;

13 Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται
δυσι κυρίως δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν
ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγα-
πήσει· ἢ ἐνὸς ἀνεθέξεται, καὶ τοῦ

δισι γλύγορα καὶ γράψι πι-
τηλια,

7 Καὶ εἰς τὸν ἄλλον εἶπεν· καὶ
ἰσὺ πόσα χρεωγείς; καὶ ἐκεῖνος
εἶπεν· ἰκατὸν κοιλὰ σιτάρι,
καὶ λέγει τῷ ἑπαρι τὴν ἀπόδει-
ξιν σοι, καὶ γράψι ὀγδοήκοντα.

8 Καὶ ἐπαίνισεν ὁ αὐθέντης τὸν
οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρό-
νημα ἰποριύθηε· διαλί οἱ υἱοὶ
τοῦ αἰῶνος τῆτι ἰναι φρονιμώ-
τεροι περισσύτερον ἀπὸ τῆς υἱὸς
τοῦ φωτός εἰς τὴν γενεάν τῆς.

9 Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω· κάμη-
τε φίλους εἰς τοῦ λόγου σας ἀπὸ
τὸν μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας· καὶ
ὅπότες ἀποθάνετε, θέλων σᾶς
δεχθῆ εἰς τὰς αἰωνίως σκηνάς.

10 Ἐκεῖνος ὅπῃ εἶναι ἰμ-
πιστευμένος εἰς τὸ ὀλίγον, καὶ
εἰς τὸ πολὺ ἰμπιστευμένος εἶναι·
καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ εἶναι ἄδικος
εἰς τὸ ὀλίγον, καὶ εἰς τὸ πολὺ
ἄδικος εἶναι.

11 Ἄν λοιπόν εἰς τὸν ἄδικον
πλῆτον δὲν ἐγενήκετε ἰμπιστευ-
μένοι, ποῦ θέλει σᾶς ἰμπι-
τευθῆ τὸν ἀληθινός;

12 Καὶ ἰὰν εἰς τὰ ξένα δὲν
ἐγενήκετε ἰμπιστευμένοι, τὸν ἰδι-
κόν σας πλῆτον ἴς θέλει σᾶς
τὸν δώσει;

13 Κανένας δουλευτῆς δὲν
δύναται ἰὰ δουλεύη δύο αὐ-
θεντάδεις· διατι ἢ τὸν ἕνα
θέλει μισήσει, καὶ τὸν ἄλλον
θέλει ἀγαπήσει· ἢ τὸν ἕνα
θέλει διαλίξει, καὶ τὸν ἄλλον

ἰτέρῳ καταφρονήσει. ἢ δυνασθε
Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.

14 Ἦκον δι ταῦτα πάντα
καὶ οἱ Φαρισαῖοι, Φιλάργυροι
ὑπάρχοντες· καὶ ἰξίμυκτῆρι-
ζον αὐτόν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς
ἔστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἰνώ-
πιοι τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ Θεὸς
γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν·
ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλόν,
βδελυγμα ἰνώπιοι τοῦ Θεοῦ
ἔστιν.

16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆ-
ται ἕως Ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγελί-
ζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν
βιάζεται.

17 Εὐκολώτεροι δὲ ἔστε τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν,
ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πι-
σιῖν.

18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν
γυναῖκα αὐτῷ, καὶ γαμῶν ἑτέ-
ραν, μοιχεύει· καὶ πᾶς ὁ ἀπο-
λιλυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν,
μοιχεύει.

19 Ἄνθρωπος δὲ τις ἦν
πλούσιος, καὶ ἐπιδιδύσκειτο πορ-
φύραν καὶ βύσσον, εὐφραινό-
μενος· καθ' ἡμέρας λαμπρῶς.

20 Πτωχὸς δὲ τις ἦν ὀνό-
ματι Λάζαρος, ὃς ἐβίβλητο

δίπλι καταφρονήσει. διν δυνα-
σθε ἐὰν δουλεύετε Θεῷ καὶ
πλῆτον.

14 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἤκω-
σαν ἰτῦτα ὅλα, καὶ τὸν ἰγυ-
λῶσαν· διατὶ ἦταν Φιλάργυ-
ροι.

15 Καὶ λέγει τῶν· ἰστοῖς εἶ-
σθε ὅπῃ δικαιοῦντε τοῦ λόγου
σας ὀμπροσᾶ εἰς τὸς ἀνθρώπους·
ἀμὴν· ὁ Θεὸς γινώσκει τὰς καρ-
δίαις σας· διατὶ ἐκεῖτο ὅπῃ
εἶναι ὑψηλὸν ὀμπροσᾶ εἰς τὸς
ἀνθρώπους, εἶναι συγχασία
ὀμπροσᾶ εἰς τὸν Θεόν.

16 Ὁ νόμος· καὶ οἱ προφῆ-
ται ἕως τὸν καιρὸν τοῦ Ἰωάννου
ἦταν· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ κάθε
ἄνθρωπος· εἰς αὐτὴν βιάζεται.

17 Εὐκολώτεροι εἶναι ἐὰν
παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ,
παρὰ ἐὰν πίσῃ ἀπὸ τὸν νόμον
μία ἄκρη.

18 Κάθε ἄνθρωπος· ὅπῃ
ἀφήσει τὴν γυναῖκά τῆ, καὶ
πανδρευθῇ ἄλλῃ, εἶναι μοι-
χός· καὶ κάθε ἴνας ὅπῃ παν-
δρευταῖ γυναῖκα ἀπολιλυμέ-
την ἀπὸ τὸν ἀνδρα τῆς, μοιχεύει.

19 Καὶ κάποιος· ἄνθρωπος·
ἦτον πλούσιος, καὶ ἐπιδύτοιο
κόκκινα καὶ βύσσινα φορέμα-
τα, καὶ εὐφραινότο καθ' ἡμέ-
ρας λαμπρῶς.

20 Καὶ ἦτο καὶ ἴνας πτω-
χὸς τὸ ὄνομά τῆ Λάζαρος, ἢ

πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτῆ ἤλων μένος.

21 Καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πικτότων ἀπὸ τῆς τραπίζης τῆ πλεσίῃ ἀλλὰ καὶ οἱ κύβητες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτῆ.

22 Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχόν, καὶ ἀπειχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλεσίῃ, καὶ ἐτάφη.

23 Καὶ ἐν τῷ ἄθῃ ἐπάρας τὸς ὀφθαλμούς αὐτῆ, ὑπάρχων ἐν βασάνῃ, ὅρα τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆ.

24 Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· Πάτερ Ἀβραάμ ἰλήσόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου· ὅτι ὀδυῖμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτης.

25 Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον, μή σοι δοκίμησεν ὅτι ἀπίσταί σοι εἰσι τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά σου· ἐν δὲ ὁδοῖ παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυῖσθαι.

26 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τέτοις,

ὅποιος ἦτορ ἰρρίμμεται ὀμπροσᾶ εἰς τὴν θύραν τοῦ πληγυμένου.

21 Καὶ ἐπιθύμα ἰὰ χορτάση ἀπὸ ταῖς ψίχαις ὅπῃ ἐπίπλασι ἀπὸ τὴν τραπίζαν τοῦ πλεσίῃ· ἀλλὰ καὶ οἱ κύβητοι ἤρχονται καὶ ἔγλυφαν ταῖς πληγαῖς τῆ.

22 Καὶ ἦλθε καιρὸς καὶ ἀπέθανε ὁ πτωχός, καὶ ἐπῆραν τον οἱ ἀγγελοι, καὶ ἐπῆγαν τον εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· καὶ ἀπέθανε καὶ ὁ πλεσίῃ καὶ ἰθάπη.

23 Καὶ μέσα εἰς τὸν ἄθῃ, εὐρισκόμεν εἰς τὰ βάσανα, ἰσηκωσι τὰ μάτια τῆ, καὶ ἰδοι τον Ἀβραάμ ἀπὸ μακρᾶ, καὶ τον Λάζαρον εἰς τὸς κόλπους τῆ.

24 Καὶ αὐτὸς ἐφῶναξ, καὶ εἶπεν ὃ πάτερ Ἀβραάμ λυπήσῃ με, καὶ πέμψι τον Λάζαρον, ἵνα βετήσῃ τὴν ἄκραν τοῦ δακτύλου τῆ εἰς τὸ νερό, ἵνα δροσίῃ τὴν γλῶσσάν μου· διατὶ βασανίζομαι μέσα εἰς τὴν φλόγαν ἰτέτην.

25 Καὶ ὁ Ἀβραάμ τῆ εἶπεν ὃ παιδί μου, ἐνδυμήθησον, ὅτι ἰσὺ ἀπάλαυσις ἰὰ ἀγαθά σου εἰς τὴν ζωὴν σου, καὶ ὁ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· καὶ τῶρα ἰτέτη παρακαλεῖται, καὶ ἰσὺ λυπᾶσαι.

26 Καὶ ἀπάνω εἰς ὅλα ἰτῶ
2 E 3

μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστὶν, ὅπως οἱ θίλοισι διαβῆται ἐντιῦθεν πρὸς ὑμᾶς, μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκείθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν.

27 Εἶπε δὲ Ἐρωτῶ ἦν σε, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου·

28 Ἐχω γὰρ πίντι ἀδελφούς, ὅπως διαμαρτυρηταὶ αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον ἐτέτον τῆς βασιάνου.

29 Λίγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἐχσοι Μωυσία καὶ τὴς προφῆτας ἀκυσάτωσαι αὐτῶν.

30 Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' εἴαν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῆ πρὸς αὐτάς, μετανοήσουσιν.

31 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωσίως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκύουσιν, ἔδὲ εἴαν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ, πεισθήσουσιν.

ἵνα, ἀνάμισα εἰς ἰσαῖς καὶ εἰς ἡμᾶς εἶναι μεγάλον χάσμα, διὰ τὰ μὴ δύνωνται ἐκεῖνοι ὅπῃ θίλων περιάσων ἀπ' ἰδῶ εἰς ἰσαῖς, μὴ δὲ ἐκεῖνοι ὅπῃ εἶναι ἀπ' ἐκεῖ, τὰ περιῦσιν εἰς ἡμᾶς.

27 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· παρακαλῶ σε λοιπὸν, ἦ πάτερ, τὰ τὸν πέμψῃς εἰς τὸ σπήτι τοῦ πατρὸς μου·

28 Διὰ τὴν ἔχων πίντι ἀδελφούς, τὰ τὴς μαρτυρησῆ ἐτέτα, διὰ τὰ μὴ ἔλθωσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν τόπον ἐτέτον τῆς βασιάνου.

29 Λίγει τῷ ὁ Ἀβραάμ· Ἐχσοι τὸν Μωυσία καὶ τὴς προφῆτας ἄς ἀκύουσιν αὐτάς.

30 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· ὄχι, πάτερ Ἀβραάμ· ἀμὴ ἂν πάγη καίνιας ἀπὸ τὴς νεκρῶς εἰς ἐκείνας, θίλων μετανοήσου.

31 Καὶ ὁ Ἀβραάμ τοῦ εἶπεν· ἂν τὸν Μωυσίην καὶ τὴς προφῆτας δὲν ἀκύουσιν, ἔδὲ ἂν ἀνασταθῆ καίνιας ἀπὸ τὴς νεκρῶς, θίλων τὸν πειτεύσου.

Κεφ. 17.

ἘΠΙΠΕ δὲ πρὸς τὰς μαθητάς· Ἀπίδεντόν ἐστι μὴ ἔλθειν τὰ σκάνδαλα· ἔαι δὲ δι' ἔρχεται.

2 Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλον ὀνικός περιπίκεται περὶ τὸν τραχῆλον αὐτῷ, καὶ ἔρριπται εἰς

ΚΑΙ εἶπεν εἰς τὰς μαθητάς· ἀδύνατον εἶναι τὰ μὴ ἔλθωσι τὰ σκάνδαλα· ἀμὴ ἀειδύμονον εἰς ἐκεῖνοι, διὰ μέσον τοῦ ὅποιος ἔρχονται.

2 Καλλίτερόν τε εἶναι, τὰ εἶναι μία μυλόσπετρα τραγγῆρον εἰς τὸν λαμόν τε, καὶ τὰ ριφθῆ

τῶν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίση ἵνα τῶν μικρῶν τούτων.

3 Προσέχετε ἑαυτοῖς. Ἐὰν δὲ ἀμάρτη εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ ἵαν μιλαιώσει, ἄφισ αὐτῷ.

4 Καὶ ἵαν ἐπιτάκις τῆς ἡμέρας ἀμάρτη εἰς σὲ, καὶ ἐπιτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιγρέψῃ ἐπὶ σε, λέγων· Μιλαιώ· ἀφήσεις αὐτῷ.

5 Καὶ ἵπον οἱ ἀπόστολοι τῷ Κυρίῳ· Πρόσθε ἡμῖν πίστιν.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Εἰ εἴχετε πίστιν ὡς κόκκον σιδήρειος, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ· Ἰαύτη· Ἐκριζύθητι, καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ ὑπήκουσιν ἂν ὑμῖν.

7 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀστυρεῶντα, ἢ ποιμαίνοντα, ὅς εισελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ εὐθέως· Παρελθὼν ἀνάπαισαι;

8 Ἄλλ' ἔχει ἐρεῖ αὐτῷ· Ἐβόημασον τί δεικνήσω, καὶ πιμψωσάμενοι διακόνει μοι, ἵως φάγω καὶ πίω· καὶ μετὰ ταῦτα φάγισαι καὶ πίισαι σύ;

9 Μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ἐκεῖνον, ὅτι ἐποίησε τὰ διαλαχθέντα αὐτῷ; ἢ δοκῶ.

10 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν

εἰς τὴν θάλασσαν, παρὰ τὰ σκανδαλίση ἵνα ἀπὸ τῆς μικρῆς ἐτύγης.

3 Ἐχετε τὸν ἵον σας, καὶ ἵαν σφάλῃ ὁ ἀδελφός σου εἰς ἵνα, ἐπιτίμησον· καὶ ἵαν μιλαιώσει, συγχώρησί τυ.

4 Καὶ ἂν σὺ σφάλῃ ἐπιλάφοραῖς τὴν ἡμέραν, καὶ εἰς ταῖς ἐπιλά τὰ γυρίση εἰς ἵνα τὰ εἶπῃ· μιλαιώ· τὰ τοῦ συγχώρησις.

5 Καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπαν εἰς τὸν Κύριον· αὐξήσῃ μας πίστιν.

6 Καὶ ὁ Κύριος· εἶπεν· ἵαν εἴχετε πίστιν ὡσαν τὸ κοκκὶ τοῦ συνακίω, ἠδίλετι εἰπῆ εἰς ἐτύτην τὴν συκαμινάϊαν· ξεριζύσῃ, καὶ φυτεύσῃ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἠδίλε σᾶς ὑπακώση.

7 Καὶ πρὸς ἀπόστολῶν ἔχοντα δούλον ὀκῶ τὰ κάμητ τὸ ἀλέτρι, ἢ τὰ βόσκη τὰ πρόβαλα, ὁ ὀποιος, ὅταν ἴλθῃ μέισα εἰς τὸ σπῆτι ἀπὸ τὸ χωράφι, τῷ λέγει παρευδύς· πίισαι κάδισι;

8 Καὶ δὲν δίλει τῷ εἶπεν· ἐτοίμασε λίποτες τὰ δεικνήσω, καὶ περιζύσω καὶ ὑπηρετά με, ἵως ὀκῶ τὰ φάγω καὶ τὰ πίω· καὶ ὑγιρον δίλεις φάγῃ καὶ δίλεις πιῖ καὶ ἵσύ;

9 Τάχα εὐχαριστᾷ τὸν δούλον ἐκεῖνον, ὅτι ἔκαμει ἐκεῖνα ὀκῶ τὸν ἰδιᾶλαξεν; δὲν λογιᾶζω.

10 Ἐτῆ καὶ ἵσις, ὅταν κά-

ποιήσῃτε πάντα τὰ θρατα-
χθέντα ὑμῖν, λέγεται· Ὅτι δὲ-
λοι ἀχρεῖοί ἐσμεν· ὅτι ὁ ὀφεί-
λομεν ποιῆσαι, πεποιθήκαμεν.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορευέ-
σθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ,
καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μίση
Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας.

12 Καὶ εἰσερχομένῳ αὐτῷ
εἰς τινα κώμην, ἀπήντησαν αὐ-
τῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἔση-
σαν πόρρωθεν.

13 Καὶ αὐτοὶ ἤσαν φωνῆν,
λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιβάτα, ἐλέ-
ησον ἡμᾶς.

14 Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς·
Πορευθέντες ἐπιδέξατε ἑαυτοὺς
τοῖς ἱερέσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
ὑπάγειν αὐτοὺς, ἐκαθαρίσθη-
σαν.

15 Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι
ιάθη, ὑπέστρεψε, μετὰ φωνῆς
μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν.

16 Καὶ εἶπεν ἐπὶ σφόδρα
παρὰ τὴν πόδα αὐτοῦ, εὐχα-
ριστῶν αὐτῷ. καὶ αὐτὸς ἦν Σα-
μαρείτης.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν· Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρί-
σθησαν; οἱ δὲ ἐνία πᾶ;

18 Οὐχὶ εὐρέθησαν ὑποστρί-
ψαντες δέναι δόξαν τῷ Θεῷ,
εἰ μὴ ὁ ἄλλογενὴς ἕτερος;

μετὰ ὅλα ἐκεῖνα, ὅπῃ σὰς ἰδια-
τάχθησαν, γὰρ λέγεται· ὅτι
ἄχρηστοὶ δουλεύαδες εἰμὸσθιν·
ὅτι ἐκεῖνο ὅπῃ ἐχρωσθήσαμεν
γὰρ κάμωμεν, ἐκάμαμεν.

11 Καὶ ὅταν αὐτὸς ἐπάγειεν
εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐπίερα
διὰ μίση τῆς Σαμαρείας καὶ
τῆς Γαλιλαίας.

12 Καὶ ἰμβαίνοντα εἰς κά-
ποιαν χώραν, τὸν ἀπάντησαν
δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι
ἐσάθησαν ἀπὸ μακρᾶ.

13 Καὶ εὐγαλαὶ φωνῆν, καὶ
εἶπαν· ὦ διδάσκαλε Ἰησοῦ, λυ-
πήσῃ μας.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσάν τὴς
εἶδεν, εἶπεν· ἄμετε δεῖξτε τοῦ
λόγου σας εἰς τὴς ἱερεῖς. καὶ αὐ-
τοὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἐπάγειαν ἐκαθα-
ρίσθησαν.

15 Καὶ ἓνας ἀπ' αὐτῶν,
ὡσάν εἶδεν πῶς ἰατρεύθη, ἐγύ-
ρισεν (εἰς τὸν Χριστὸν), μὲ με-
γάλαις φωναῖς δοξάζωντα τὸν
Θεόν.

16 Καὶ εἶπεν προύμνηα εἰς
τὰ ποδάρια τε, εὐχαριστῶν
λάς τον. καὶ αὐτὸς ἦτον Σαμα-
ρείτης.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν· δὲν ἐκαθαρίσθησαν
καὶ οἱ δέκα; ἀμὴ οἱ ἐνία πᾶ
εἶναι;

18 Δὲν εὐρέθησαν γὰρ γυρί-
σεν γὰρ δώσαν δόξαν τῷ Θεῷ,
παρὰ μοιχαῖ ἰτέτο· ὁ ἄλλο-
εθνῆς;

19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναγὰς πορεύου· ἡ πείσις σου σίσηκε σι.

20 Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότι ἐρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ ἐρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μίαν παρατηρήσιμος·

21 Οὐδὲ ἐρῶσιν· Ἴδὲ ἄθε, ἦ, ἰδὲ ἰκεῖ· ἰδὲ γὰρ, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ὑμῶν ἐστίν.

22 Εἶπεν δὲ πρὸς τὰς μαθητάς· Ἐλεύσονται ἡμέραι, ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν, καὶ οὐκ ἔψοθε.

23 Καὶ ἐρῶσιν ὑμῖν· Ἴδὲ ἄθε, ἦ, ἰδὲ ἰκεῖ· μὴ ἀπέλθῃτε, μηδὲ διώξετε.

24 Ὡσπερ γὰρ ἡ ἀγραπὴ ἡ ἀγράπτουσα ἐκ τῆς ὑπὸ ἕρανον, εἰς τὴν ὑπὸ ἕρανον λάμπει· ὕψους ἔχει καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτῇ.

25 Πρῶτος δὲ δι᾽ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενιᾶς ταύτης.

26 Καὶ καθὼς ἔγνωτο ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, ὅπως ἔχει καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

27 Ἦσοδιον, εἴπιον, ἐγά-

19 Καὶ λέγει τῷ σὴκῳ πάγει· ἡ πείσις σου σὲ ἴσωσι.

20 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὸν ἐρώτησαν· πότι ἐρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν τῷ· διὸ ἐρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μὴ φύλαξιν·

21 Οὐ δὲ θέλωσιν εἰπεῖν· ἰὰ ἰδῶ, ἦ, ἰὰ ἰκεῖ εἶναι· διατὶ ἰὰ, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι μέλασας.

22 Καὶ εἰς τὰς μαθητάδεις εἶπεν· θέλωσιν ἔλθῃ ἡμέραις, ἰὰ ἐπιθυμήσετε μίαν ἀπὸ ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰα εἶδῃτε, καὶ διὸ θέλιτε τὴν εἶδῃ.

23 Καὶ θέλων σᾶς εἰπεῖν· ἰὰ ἰδῶ εἶναι· ἰὰ ἰκεῖ εἶναι· καὶ ἰσῆς ἰὰ μὴν ὑπαῖτε, μὴ δὲ ἰὰ τὰς ἀκολουθήσετε.

24 Διατὶ καθὼς ἡ ἀγραπὴ ὁπῦ ἀγράφτει ἀπὸ τῆν μίαν μεραίαν ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸν ἕρανον, λάμπει ἕως τὴν ἄλλην μεραίαν ἀπὸ κάτω εἰς τὸν ἕρανον· τίτοι-ας λογιῆς θέλει εἶσθαι καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ἡμέραν τῷ.

25 Καὶ πρῶτα κάμνει χρεῖα ἰὰ πάθη πολλὰ, καὶ ἰὰ κλιεφρονιθῇ ἀπὸ τῆν γενιᾶν ἐτύτην.

26 Καὶ καθὼς ἔγνωτο εἰς ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, ἔτι θέλοι εἶσθαι καὶ εἰς ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

27 Ἐτρωγαν καὶ εἴπιαν,

μην, ἐξεγαμίζοντο, ἄχρι ἧς
ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κι-
βωτόν· καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυ-
σμός, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας.

28 Ὅμοίως καὶ ὡς ἐγένετο ἐν
ταῖς ἡμέραις Λῶτ· ἥσθιον, ἔπι-
νον, ἠγόραζον, ἐπόλων, ἐφύ-
τινον, ἠκοδόμουν·

29 Ἡ δὲ ἡμέρα ἐξῆλθε Λῶτ
ἀπὸ Σοδόμων, ἔβριξε πῦρ καὶ
θειῖον ἀπ' ἕραν, καὶ ἀπώλε-
σεν ἅπαντας·

30 Κατὰ ταῦτα ἔσται ἡ ἡμέ-
ρα οὐιοῦς τῷ ἀνθρώπῳ ἀποκαλύ-
πτται.

31 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅς
ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματός, καὶ λα-
σκιῦν αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ
καταβάτω ἀραιαὶ αὐτά· καὶ ὁ ἐν
τῷ ἀγρῷ, ὁμοίως μὴ ἐπιστριψά-
τω εἰς τὰ ὀπίσω.

32 Μη μοιεύετε τῆς γυναικὸς
Λῶτ.

33 Ὅς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυ-
χὴν αὐτῷ σῶσαι, ἀπολέσει αὐ-
τήν· καὶ ὅς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτῆς,
ζωογονήσῃ αὐτήν.

34 Λέγω ὑμῖν. ταύτη τῇ νυ-
κτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς·
ὁ εἰς παραληφθήσεται, καὶ ὁ
ἕτερος ἀφεθήσεται.

35 Δύο εἶσοιαι ἀλήθευσαι ἐπὶ

ἐπάνδρυσαν καὶ ἐπάνδρυνσαν,
ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅπῃ
ἐμβῆκεν ὁ Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν·
καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμός, καὶ
τὴς ἐχάλασεν ὅλης.

28 Τέτοιαις λογιῆς ἀκόμι ὡς
καθὼς ἐγένετο εἰς ταῖς ἡμέραις
τοῦ Λῶτ· ἔτρωγον καὶ ἔπιναν,
ἀγόραζαν, ἐκλυθῶσαν ἐφύτευ-
σαν, ἔκαμναν σκῆτια·

29 Καὶ τὴν ἡμέραν ὅπῃ εὐ-
γῆκεν ὁ Λῶτ ἀπὸ τὰ Σόδομα,
ἔβριξε φάσμα καὶ θειάφῃ ἀπόλον
ἕραν, καὶ τὴς ἐχάλασεν ὅλης·

30 Τὰ ὅμοια δεῖλον εἶσθαι καὶ
εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅπῃ ὁ
υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ δέλει φανε-
ρωθῆ.

31 Ἐκείνη τὴν ἡμέραν,
ὅποιος δέλει εἶσθαι ἀπάν εἰς
τὸ δῶμα, καὶ λα ἀγγεῖα ὅπῃ ἔχει
μίσα εἰς τὸ σκῆτί τε, γὰ μὴν
κατέβῃ τὰ τὰ πάρη· καὶ ἐκείνῃ
ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ χωράφι,
ὁμοίως ἄς μὴν γυρίσῃ ὀπίσω.

32 Καὶ ἐνδυμᾶσθε τὴν γυ-
ναῖκα τῷ Λῶτ.

33 Ὅποιος ζητήσῃ γὰ φυ-
λάξῃ τὴν ζωὴν τε, δέλει τὴν
χάσιν· καὶ ὅποιος τὴν χάσιν,
δέλει τὴν φυλάξιν.

34 Λέγω σας, εἰς ἐκείνην
τὴν νύκτα δέλευσιν εἶσθαι δύο
εἰς ἓνα κρεβάτι· καὶ ὁ ἓνας
δέλει παραθῆ, καὶ ὁ ἄλλος
δέλει ἀφεθῆ.

35 Δύο δέλευσιν ἀλήθη εἰς

τὸ αὐτό· ἢ μία παραληφθήσεται., καὶ ἡ ἑτέρα ἀφιεθήσεται.

30 Δύο ἴσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἰς παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφιεθήσεται.

37 Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ· Πῶ, Κύριε ; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἄστοί.

μίας μεραίας· καὶ ἡ μία θίλει παρεθῆ, καὶ ἡ ἄλλη θίλει ἀφιεθῆ.

30 Δύο θίλων εἶσθαι εἰς τὸ χωράφι· ὁ ἓνας θίλει παρεθῆ, καὶ ὁ ἄλλος θίλει ἀφιεθῆ.

37 Καὶ ἀπεκρίθησαν καὶ λέγουσιν τῷ πῶ, Κύριε ; καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπεν· Ὅπου εἶναι τὸ πτῶμα, ἐκεῖ θίλων μαζωχθῆσονται καὶ οἱ ἄστοί.

Κιφ. ιη. 18.

ΕΛΕΓΕ δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχασθαι, καὶ μὴ ἐκκαεῖν·

2 Λέγων· Κριτῆς τις ἦν ἐν τινὶ πόλει τὸν Θεὸν μὴ φοβόμενος, καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρέπομενος·

3 Χήρα δὲ τις ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ· καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, λέγουσα· Ἐκδικήσόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου.

4 Καὶ ἐκ ἡθέλησεν ἐπὶ χρόνον· μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· Εἰ καὶ τὸν Θεὸν ἐφοβῶμαι, καὶ ἄνθρωπον οὐκ ἐντρέπομαι.

5 Διάγει τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην, ἐκδικήσω αὐτήν· ἵνα μὴ εἰς τέλλος ἰρχομένη ὑπωπιάζῃ με.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Ἀκούσατε τί ὁ κριτῆς τῆς ἀδικίας λέγει·

7 Ὁ δὲ Θεὸς ἐ μὴ ποιήσει

ΚΑΙ ἰλαγίνους καὶ παραβολὴν, πῶς πρέπει πάντοτε προσεύχασθαι, καὶ νὰ μὴ ὀκνεῖσι.

2 Λέγων· ἦταν ἓνας κριτῆς εἰς μίαν χώραν, καὶ μὴ δὲ τὸν Θεὸν ἐφοβῆσαι, μὴ δὲ τὸς ἀνθρώπους ἐντρέπυῖναι.

3 Ἦταν καὶ μία χήρα εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην· καὶ ἤρχετο εἰς τὸν κριτὴν, καὶ ἰλαγίνουσα αὐτήν, ἐκδικήσόν με ἀπὸ τοῦ ἐναντίου μου.

4 Καὶ δὲν ἡθέλησεν εἰς μερικὸν καιρὸν· ὕστερα εἶπεν μέσα τῷ ἄνθρωπῳ καὶ τὸν Θεὸν δὲν φοβῶμαι, καὶ ἄνθρωπον δὲν ἐντρέπομαι·

5 Ὅμως διατὶ νὰ μὴ πειράξῃ ἡ χήρα ἐστὴν, ἄς τὴν ἐκδικήσω· διὰ νὰ μὴ ἔρχεται εἰς τὸ τέλος καὶ μὴ θλίβῃ.

6 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· ἀκούσατε τί λέγει ὁ κριτῆς τῆς ἀδικίας·

7 Καὶ ὁ Θεὸς πῶς νὰ μὴν

τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐ-
τῷ τῶν βωόντων πρὸς αὐτὸν ἡμέ-
ρας καὶ νύκτας, καὶ μακροθυ-
μῶν ἐπ' αὐτοῖς;

8 Λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσει τὴν
ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν ἰσχύει. πλὴν
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔλθων ἄρα
εὐρήσει τὴν πίσιν ἐπὶ τῆς γῆς;

9 Εἶπε δὲ καὶ πρὸς τινὰς
τῆς πεποιθότας ἐφ' ἰαυλοῖς ὅτι
εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἐξυθιῦντας
τῆς λοιπῆς, τὴν παραβολὴν
ταύτην·

10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν
εἰς τὸ ἱερόν προσεύξασθαι· ὁ εἰς
Φαρισαῖ[Ⓞ], καὶ ὁ ἴτερος[Ⓞ] τε-
λώτης.

11 Ὁ Φαρισαῖ[Ⓞ] σταθεὶς
πρὸς ἰαυλὸν λαύτα προσήχιστο·
Ὁ Θεὸς, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι
ἐν ἐμοὶ ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν
ἀνθρώπων, ἄρκαγες, ἄδικοι,
μοιχοὶ, ἢ καὶ ὡς ἕτος ὁ τελώ-
της.

12 Νηγεῖον δις τοῦ σαββάτου,
ἀποδικατῶ πάντα ὅσα κτῶ-
μαι.

13 Καὶ ὁ τελώτης μακρόθεν
ἔσως οὐκ ἤθελεν εὐθεῖ τὰς ὀφθαλ-
μῆς εἰς τὸν ἕρανόν ἐκᾶραι·
ἀλλ' ἔτυπτεν εἰς τὸ γῆθ[Ⓞ] κῦ-
τῷ, λέγων· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί
μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

14 Λέγω ὑμῖν, κατέβη ἕτος
διδικαιωμέν[Ⓞ] εἰς τὸν οἶκον αὐ-

κάμῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν διαλεγ-
μένων ἐπεὶ βούν εἰς αὐτὸν
ἡμέρα καὶ νύκτα, καὶ ὅπερ
μακροθυμεῖ εἰς αὐτῆς;

8 Λέγω σας ὅτι θέλει κάμει
τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν γλήγορα·
ὅμως ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπου ὡσὰν
ἔλθῃ, ἰσχύα θέλει εὐρεῖ τὴν πί-
σιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν;

9 Καὶ εἶπεν καὶ εἰς κάποιους,
ὅπερ ἐπίστευαι εἰς τοῦ λόγου τῆς
πῶς εἶναι δίκαιοι, καὶ ἐκατα-
φρονῆσαν τῆς ἄλλης, ἐπέτην
τὴν παραβολὴν·

10 Δύο ἄνθρωποι ἀνέβησαν
εἰς τὸ ἱερόν νὰ προσευχηθῶσι·
ὁ ἓνας Φαρισαῖ[Ⓞ], καὶ ὁ ἄλ-
λος[Ⓞ] κημερκιάρης·

11 Ὁ Φαρισαῖ[Ⓞ] ἔστοντας
νὰ σταθῆ εἰς τῷ λόγῳ τῷ ἱερο-
εὐχεται ἑτέτα τὰ λόγια· Ὁ
Θεὸς, εὐχαριστῶ σε, διατὶ δὴν
εἶμαι ἐγὼ ὡσὰν οἱ λοιποὶ ἄνθρω-
ποι, ὅπερ εἶναι ἄρκαγες, ἀδι-
κοι, μοιχοὶ, ἢ καὶ ὡσὰν ἐπῶ-
τος[Ⓞ] ὁ κημερκιάρης.

12 Νηγεῖον δύο φοραῖς τὴν
ἑβδομάδα, ἀποδικαρίζω ὅλα
ὅσα καὶ ἂν ἴχω.

13 Καὶ ὁ κημερκιάρης ἐπέτε-
τον ἀπὸ μακρῶ, καὶ δὴν ἤθελεν
εὐθεῖ τὰ μάτια τῷ νὰ ἰὰ σηκώσῃ
εἰς τὸν ἕρανόν· ἀλλὰ ἐκτύπη
τὸ γῆθός τῷ, καὶ ἔλεγεν· Ὁ Θε-
ὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

14 Λέγω σας· ἐπέτε[Ⓞ] ἐκα-
τέτην διδικαιωμέν[Ⓞ] εἰς τὸ σπῆ-

τῷ, ἢ ἐκείνῳ. ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν
 ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· ὁ δὲ
 ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

15 Προσίφισον δὲ αὐτῶν καὶ
 τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἄπτηται·
 ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετί-
 μησαν αὐτοῖς.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλι-
 σάμην· αὐτὰ, εἶπεν· Ἄφε-
 τε τὰ παιδία ἔρχισθαι πρὸς
 με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά·
 τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασι-
 λεία τοῦ Θεοῦ.

17 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς
 ἐάν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν
 τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, ἐ μὴ
 εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

18 Καὶ ἐπρωτόησέ τις αὐ-
 τὸν ἄρχων, λέγων· Διδάσκαλε
 ἀγαθὲ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώ-
 νιον κληρονομήσω;

19 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
 Τί με λέγεις ἀγαθόν; ἔδεις
 ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.

20 Τὰς ἐπιτολάς οἶδας· Μὴ
 μοιχεύσης· Μὴ φοιύσης· Μὴ
 κλέψης· Μὴ ψευδομαρτυρή-
 σης· Τίμα τὸν πατέρα σου
 καὶ τὴν μητέρα σου.

21 Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα
 πάντα ἐφυλάξα μὴν ἐκ νεότη-
 τός μου.

22 Ἀκόσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰη-

τί του, παρὰ ἐκεῖνῳ. διατὶ
 κάθει ἄνδρον· ἐπὶ ὑψῶνι-
 ται, θέλει ταπεινωθῆ· καὶ
 ὅποι· ταπεινώνει τῷ λόγῳ του,
 θέλει ὑψωθῆ.

15 Καὶ ἴφισον του καὶ τὰ
 μικρὰ παιδία, ἵνα τὰ πιάση·
 καὶ οἱ μαθητάδες του ὡς ἂν
 εἶδαν τὸς ὑπιδίσαν ἐκείνους
 ἐπὶ τὰ ἴφισον.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰ ἐπρο-
 κάλισι, καὶ εἶπεν· ἀφήτε τὰ
 παιδία ἵνα ἔρχονται εἰς ἐμένα,
 καὶ μὴ τὰ ἐμποδίζετε· διατὶ
 τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία
 τῷ Θεῷ.

17 Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι
 ὅποι· δὲν δεχθῆ τὴν βασιλεί-
 αν τῷ Θεῷ ὡς ἂν παιδί, δὲν
 θέλει ἔμβει εἰς αὐτήν.

18 Καὶ κάποι· ἄρχωντας
 τὸν ἐρώτησι, καὶ εἶπεν· διδά-
 σκαλε ἀγαθὲ, τί ἐὰ κάμω ἵνα
 κληρονομήσω τὴν ζωὴν τὴν
 αἰώνιον;

19 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν·
 τί με λέγεις ἀγαθόν; καινὰς
 δὲν εἶναι ἀγαθός, παρὰ ἑνας,
 ὁ Θεός.

20 Ταῖς παραγγελίαις ταῖς
 ἐξεύρεις· μὴ μοιχεύσης· μὴ
 φοιύσης· μὴ κλέψης· μὴ
 ψευδομαρτυρήσης· τίμα τὸν
 πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.

21 Καὶ ἐκεῖνῳ· εἶπεν· ἐτῶ-
 τα ὅλα τὰ ἐφύλαξα ἀπὸ τῆς
 νεότητά μου.

22 Καὶ ἀκόσας τὰ ὁ Ἰη-

σῆς, εἶπεν αὐτῷ· Ἐπι εἰ σοὶ
λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώ-
λησον, καὶ διάδο· πτωχοῖς,
καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν ἕρανῳ·
καὶ διῦρο, ἀκολούθει μοι.

23 Ὁ δὲ, ἀκήσας ταῦτα,
περίλυπο· ἐγένετο· ἦν γὰρ
πλῆσι· σφόδρα.

24 Ἴδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς
περίλυποι γινόμενοι, εἶπε·
Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα
ἔχοντες εἰσιλεύονται εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

25 Εὐκοπώτεροι γὰρ εἰσι
κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ραφι-
δοῦ εἰσελθεῖν, ἢ πλῆσιον εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελ-
θεῖν.

26 Εἶπον δὲ οἱ ἀκήσαντες·
Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

27 Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ ἀδύνατα
παρὰ ἀνθρώποις, ἴδυνατά εἰσι
παρὰ τῷ Θεῷ.

28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἴδὲ,
ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ
ἠκολυθήσασμέν σοι.

29 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς εἰσι
ὡς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ
ἀδελφὸς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα,
ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ,

30 Ὃς ἐ μὴ ἀπολάβῃ πολ-
λαπλάσια ἐν τῷ καιρῷ τού-
τῳ,

σῆς, τῷ εἶπεν· ἀκόμῃ εἶνα σὺ
λείπει· ὅλα ὅσα καὶ ἂν ἔχῃς
πώλησόν τα, καὶ μοίρασόν τα εἰς
τὸς πτωχοῦς, καὶ θύλοις ἀποκ-
τήσῃ θησαυρὸν εἰς τὸν ἕρανόν·
καὶ εἶνα, ἀκολούθευ μοι.

23 Καὶ ἐκείνῳ, ὡσάν τὸ
ἤκουσεν, ἐλυπήθη πολλᾶ· διὰ τὸ
ἦτον πολλᾶ πλῆσιον.

24 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσάν τὸν εἶ-
δει πῶς ἐλυπήθη πολλᾶ, εἶπεν·
πῶς ἐκείνοι ὅπῃ ἔχουσιν τὰ χρέ-
ματα, δύσκολα θύλου ἔμβου
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

25 Εὐκολώτεροι εἶναι ἐὰν
σιράση ἢ κάμηλον ἀπὸ τῆς
τρυπα τῆς βελόνας, παρὰ ὁ
πλῆσιον· ἐὰν ἔμβου εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ ἐκείνοι ὅπῃ τὸ ἤκου-
σαν, εἶπαν· καὶ τίς δύναται ἐὰν
σωθῆναι;

27 Καὶ ἐκεῖνῳ· εἶπεν· ἐκεί-
νη ὅπῃ εἶναι ἀδύνατα σημεῖα
εἰς τὸς ἀνθρώπους, εἶναι δυνα-
τὰ σημεῖα εἰς τὸν Θεόν.

28 Καὶ ὁ Πέτρος· εἶπεν·
ἐὰν, ἡμεῖς ὅπῃ ἀφήκαμεν ὅλα,
καὶ σὶ ἀκολυθήσασμεν.

29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπεν·
βέβαια σῆς λέγω, ὅτι διὸν εἶναι
καθίνας ὁ ὅποιον· ἀφικε σπῆντι,
ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφὸς, ἢ γυναῖ-
κα, ἢ τέκνα, διὰ τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ,

30 Ὃπῃ ἐὰν μὴν ἐὰν ἀπο-
λάβῃ πολλὰπλάσια εἰς τὸ
καίριον τούτου,

των· καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἔρχο-
μῶν ζῶν αἰῶνιοι.

31 Παραλαβὼν δὲ τὰς δώδε-
κα, εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ἴδθ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα,
καὶ τελισθήσεται πάντα ἢ ἀ-
γγραμμένα διὰ τῶν προφη-
τῶν, τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου.

32 Παραδοθήσεται γὰρ
ἡμεῖς Ἰθνησι, καὶ ἐμπαιχθήσο-
νται, καὶ ὑβρισθήσονται, καὶ
ἐμπτυσθήσονται·

33 Καὶ ματιγώσαντες
ἐπακτιπῶσιν αὐτόν· καὶ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναθήσεται.

34 Καὶ αὐτοὶ ἔδιδον τύτυον
συνῆκαν· καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τὸτο
κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ
ὅτι ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα.

35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἑσπεί-
ρῳ αὐτὸν εἰς Ἱεριχὼν, τυφλὸς
ἢς ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν
προσαιτῶν.

36 Ἀκούσας δὲ ἔχεν δια-
πορευομένον, ἐκυνθάνετο τί εἴη
τὸτο.

37 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ,
ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος πα-
ρίρχεται.

38 Καὶ ἐβόησεν, λέγων· Ἰη-
σοῦ υἱὸ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

39 Καὶ οἱ προέχοντες ἐπιτί-
μων αὐτῷ ἦσαν σιωπήσαν· αὐτὸς

καιρὸν ἐτύτο, καὶ εἰς τὸν ἔρ-
χόμενον αἰῶνα ζῶν αἰῶνιοι.

31 Καὶ ὁ Ἰησοῦς περιβύτας
τῆς δώδεκα μαθητάδης, τῆς
εἶπεν· ἰδθ, ὅτι ἀναβαίνομεν εἰς
τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ θέλει τε-
λειωθῆ ὅλα ὅσα εἶναι γραμ-
μένα ἀπὸ τῆς προφητίας, διὰ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

32 Διατί θέλει παραδοθῆ
εἰς ἢ Ἰθνη, καὶ θέλει ἐμπαιχ-
θῆ, καὶ θέλει ὑβρισθῆ, καὶ
θέλει πτυσθῆ·

33 Καὶ ὡσανὺ τὸν δῆσον
θέλει τὸν σκοτώσει· καὶ τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ θέλει ἀνασταθῆ.

34 Καὶ αὐτοὶ δὲ ἐγροίκα-
σαν ἢ ποτις ἀπὸ τῶτα· καὶ
ἐτύτο· ὁ λόγος ἦτο κρυμμέ-
νος ἀπ' αὐτῶν, καὶ δὲ ἐγνώ-
ριζαν ἐκεῖνα ὅτι ἐλέησεν.

35 Καὶ ὅταν ἐσημνεῖ εἰς
τὴν Ἱεριχὼν, ἐκάθητο ἢνας
τυφλὸς εἰς τὴν ὁδὸν καὶ
ἐζῆτα.

36 Καὶ ὡσανὺ ἐκυνθῶν
ἐπειραν τὰ πλῆθη, ἐζήτησε
τί εἴη ἐτύτο;

37 Καὶ εἰπῶν τῷ, ὅτι ἢ
Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος περιῶ.

38 Καὶ ἐβόησεν, καὶ εἶπεν·
Ἰησοῦ, υἱὸ τοῦ Δαβὶδ, ἐ-
λέησον με.

39 Καὶ ἐκεῖνοι ὅτι ἐπέκριναν
ὁμωροσῶν, τὸν ἀποσιωπῶσαν διὰ
τὸ σιωπήσῃ· καὶ αὐτὸς ἐπεί-
2 E 2

δι πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν· Τί Δαβὶδ, ἐλήσόν με.

40 Σταθίς δι' Ἰησοῦς ἐκίλευσι αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν· ἐγγύσαντο δὲ αὐτῷ ἰσηρώτησεν αὐτούς,

41 Λέγων· Τί σοι θέλεις ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπεν· Κύριε, ἵνα ἀναβλήψω.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἢ πῶς σε σίσωμί σε.

43 Καὶ παραχερῆμα ἀνέβλεψεν, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δεξιᾶν τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

λᾶ περισσότερον ἔκραζεν· υἱὸ τοῦ Δαβὶδ, ἐλήσόν με.

40 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγάθη καὶ ἐπρόσραξε ἐὰν τοῦ τὸν φέρου· καὶ ὡσάν ἐτήμωσιν αὐτούς, τὸν ἐρώτησε,

41 Καὶ εἶπεν· Τί θέλεις ἐὰν σὲ κάμω; καὶ ἐκίεντο εἶπεν· αἰδέεσθαι, ἐὰν εἶδῃ.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· ἰδὲ· ἢ πῶς σε σὲ ἴσωσι.

43 Καὶ παρευδὺς εἶδε, καὶ τοῦ ἀκολούθησε δεξιᾶν τὸν Θεόν· καὶ ὅλος ὁ λαὸς ὡσάν τὸ εἶδαν, εὐχαρίστησαν τὸν Θεόν.

Κεφ. 19.

ΚΑΙ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱεριχῶν.

2 Καὶ ἰδὼν ἀνὴρ ὀνόματι καλόμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ ἔτῃ ἦν πλούσιος.

3 Καὶ ἐζήτησεν ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν ἵς ἔστι· καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν.

4 Καὶ προδραμὸν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομορείαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι' ἐκείνης ἤμελλε διέρχασθαι.

5 Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον,

ΚΑΙ ὡσάν ἰμβήκεν μέσα ἐπίρταν ἀπὸ τῆς μέσης τῆς Ἱεριχῶν.

2 Καὶ ἐὰν, καὶ ἵνας ἀνδρῶντο· ὅπῃ τὸν ἔκραζαν τὸ ὄνομά τε Ζακχαῖον· καὶ ἐτῃ ἦτον πρῶτον κυμειάρις, καὶ πλούσιος.

3 Καὶ ἐζήτησεν ἐὰν εἶδῃ τὸν Ἰησοῦν ποῦ εἶται· καὶ διὲν ἰδύνητο ἀπὸ τοῦ πλοῦθου, ὅτι ἦτον κοτὸς εἰς τὸ κορμί.

4 Καὶ ἔτρεξεν ὀμωροσᾶ, καὶ ἀνέβη ἀπάνω εἰς μίαν συκομορείαν, διὰ ἐὰν τὸν εἶδῃ· ὅτι ἀπὸ ἐκείνης τὴν γράταν ἤμελλε ἐὰν περάσῃ.

5 Καὶ ὡσάν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς

ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ζαχααῖ, σπύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μῆσαι.

6 Καὶ σπύσας κατίβη, καὶ ὑπεδίζατο αὐτὸν χαίρων.

7 Καὶ ἰδοὺς ἀπαρτίς διεγγυζοί, λέγουσιν· Ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῶ ἀνδρῶ ἐσηλθε καταλύσαι.

8 Σταθίς δὲ Ζαχααῖ εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδὺ, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἰ τιὸς ἢ ἰσχυφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλῆν.

9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν·

10 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

11 Ἀκούωντων δὲ αὐτῶν Ἰαῶ-Ἰα, προσθεῖς εἶπε παραβολήν, ἀὰ τὸ ἐγγὺς αὐτὸν εἶναι Ἰερουσαλήμ, καὶ δοκεῖν αὐτῶς ὅτι παραχρῆμα μέλλει ἢ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀναφαίνεσθαι.

12 Εἶπεν ἔτι· Ἀνθρωπὸς τις εὐγενῆς ἐπορεύθη εἰς χώραν μακρὰν, λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν, καὶ ὑποστρέψαι.

13 Καλίσας δὲ δέκα δούλους

εἰς τὸν τόπον ἑαῖνον, ἀτίστω καὶ εἶδεν τον, καὶ εἶπεν· Ζαχααῖ, κατίβη ὀγλήγορα· διατὶ σήμερον κάμει χρεία ἐὰ μείνω εἰς τὸ σπῆτί σου.

6 Καὶ ἰσπύδασι καὶ ἰκατίβη, καὶ τὸν ἰδέχθηκε χαρῶραι.

7 Καὶ ὡσαν τὸν εἶδαν ὄλοι ἐγγυζοί, καὶ ἔλεγαν· ὅτι εἰς ἀνθρώπου ἀμαρτωλὸν ἐπήγε· ἐὰ κόνίψη.

8 Καὶ ὁ Ζαχααῖ ἐγάθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν Κύριον· ἐὰ, αὐδίντη, ἐὰ ἡμισυ τῶν ὑπαρχόντων μου δίδω εἰς τὸς πτωχοῖς· καὶ ἀν ἰσχυφάντησω τιὸς τίποτις, τὸ δίδω ὅπισω τετραδωλον.

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν ὅτι σήμερον ἔγει σωτηρία εἰς τὸ σπῆτι ἐτούτο, εἰς ἔσον εἶναι καὶ ἐπῶτ υἱὸς τῷ Ἀβραάμ·

10 Διατὶ ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπου ἦλθε ἐὰ ζητήση καὶ ἐὰ σάση τὸ χαμίνον.

11 Καὶ ἀκούοντις ἰκαῖνοι ἐτούτα, ἰερόσδοισι καὶ εἰσὲ μίαν παραβολήν, μὲ τὸ ἐὰ εἶναι κοτᾶ εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ, καὶ ἐὰ λογιᾶζην, ὅτι παρευδὺς μέλλει ἢ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐὰ ἀναφανῆ.

12 Λοιπὸν εἶπεν· ἴνας ἀνθρώπου· εὐγενῆς ἐπῆγεν εἰς χώραν μακρὰν, ἐὰ πάρη διὰ λόγου τυ βασιλείαν, καὶ ἐὰ γυρίση.

13 Καὶ ἰκραξί δέκα τυ δού-

ἑαυτῷ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸς· Πραγματεύσασθε ἕως ἔρχομαι.

14 Οἱ δὲ πολῖται αὐτῷ ἠμίσην αὐτὸν, καὶ ἀπίστειλαν πρὸς βίαν ὀπίσω αὐτῷ, λέγοντες· Οὐ θέλομεν τῆτον βασιλεύσαι ἐφ' ἡμᾶς.

15 Καὶ ἰγένετο ἐν τῷ ἑπαμειβίῳ αὐτὸν λαβὴν τὴν βασιλείαν, καὶ εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τὴν δούλην τέττην, οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον· ἵνα γινῶ τίς τί διεπραγματεύσατο.

16 Παριγένετο δὲ ὁ πρῶτος, λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου πρῶτος ἐργάσατο δέκα μνᾶς.

17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εὖ ἀγαθὴ δούλη· ὅτι ἐν ἰλαχίῳ πηγὸς ἰγένεθαι, ἴσθαι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλει.

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου ἐποίησε πέντε μνᾶς.

19 Εἶπε δὲ καὶ τρίτῳ· Καὶ σὺ γίνεθαι ἐπάνω πέντε πόλει.

20 Καὶ ἕτερος ἦλθε, λέγων· Κύριε, ἰδοὺ, ἡ μνᾶ σου, ἣν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σφραγίδι.

21 Ἐφοβήμην γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· αἴρεις ὁ οὐκ ἔθικας, καὶ θερίζεις ὁ ἐκ ἰσχυρίας.

λευτάδης, καὶ τὴν ἔδωκε δέκα μνᾶς, καὶ τὴν εἶπε· ἵνα πραγματεύσασθε ἕως ὅπῃ ἔλθω.

14 Καὶ οἱ πολῖται τῆτον ἠμισῶσαν, καὶ ἔσειλαν πρὸς βίαν ὀπίσω τῆ, καὶ ἔλεγαν· δὲν τὸν θέλομεν ἵνα βασιλεύσῃ εἰς ἡμᾶς.

15 Καὶ ὅταν ἰγύρισε καὶ ἐπῆρε τὴν βασιλείαν, εἶπε ἵνα τῷ λαλήσῃ τὴν δουλεύαδης ἐκείνης, εἰς τὴν ὁποίαν ἔδωκε τὸ ἀσήμι τῆ· διὰ ἵνα μάθῃ τί ἐκέρδισεν καδί ἕνας εἰς τὴν πραγματείαν τῆ.

16 Καὶ ἦλθεν ὁ πρῶτος, καὶ εἶπεν· αὐθέντη, ἡ μία σου μνᾶ ἕκαμε παραπάνω δέκα μνᾶς.

17 Καὶ λέγει τῆ γιάου, δούλη ἀγαθὴ· ἐπειδὴ εἰς τὸ ὀλίγον ἔγενεθαι ἐμπιστευμένη, ἔχει ἐξουσίαν ἀπάνω εἰς δέκα πόλεις.

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, καὶ εἶπεν· αὐθέντη, ἡ μνᾶ σου ἕκαμεν ἄλλαις πέντε μνᾶς.

19 Καὶ εἶπεν καὶ εἰς ἐτῆτος καὶ σὺ ἵνα γίνῃς ἐξουσίας ἀπάνω εἰς πέντε πόλεις.

20 Καὶ ὁ ἄλλος ἦλθε, καὶ εἶπεν· αὐθέντη, ἵα, ἡ μνᾶ σου, ὅπῃ τὴν εἶχα βαλμένην εἰς τὸ μανδύλιον.

21 Διατί σὺ ἐφοβήμην, ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος αὐστηρὸς· σηκώνεις ἐκείνο ὅπῃ δὲν ἔβαλες, καὶ θερίζεις ἐκείνο ὅπῃ δὲν ἰσχυρίζεις.

22 Λέγει δι' αὐτῶν· Ἐκ τῆ
 γράματός σε κρινῶ σε, ποτηρὸν
 δὲλα· ἤδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος
 αὐστηρὸς εἶμι, αἶρων ὃ οὐκ ἔδη-
 κα, καὶ θιρίζων ὃ οὐκ ἴσπειρα.

23 Καὶ διατί οὐκ ἔδωκας τὸ
 ἀργύριόν μου ἐπὶ τὴν τράπεζαν,
 καὶ ἐγὼ ἰλθὼν σὺν ἰσκαῖ ἄν ἔπρα-
 ξα αὐτό;

24 Καὶ ἰσὶς παρεστῶσιν εἶ-
 πιν· Ἀρατί ἀπ' αὐτῶν τὴν μῶν,
 καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μῶς
 ἔχοτι.

25 Καὶ εἶπον αὐτῶν· Κύριε,
 ἔχει δέκα μῶς·

26 Λέγων γὰρ ὑμῖν, ὅτι παν-
 τὶ τῷ ἔχοτι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ
 τοῦ μὴ ἔχοτος, καὶ ὃ ἔχει,
 ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

27 Πλὴν τὸς ἰχθῆρας μὴ
 ἐκείνους, τὸς μὴ θελήσαντας
 με βασιλεύσαι ἐπ' αὐτοὺς, ἀ-
 γάγετι ἄδι, καὶ κλασφάξαις
 ἔμπροσθέν μου.

28 Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἴκο-
 ρεύετο ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων
 εἰς Ἱερσόλυμα.

29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν εἰς
 Βηθσαγῆ καὶ Βηθανίαν, πρὸς
 τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν,
 ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐ-
 τῶν,

22 Καὶ λέγει τῷ ὁ αὐδίτης
 τῷ ἀπὸ τὸ γόμα σε θίλω σε
 κρίνει, ποτηρὸν δὲλα· ἔξευρες
 ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος αὐστη-
 ρός, σηκώνων ἐκείνο ὅπῃ δὴν
 ἔβαλα, καὶ θιρίζω ἐκείνο ὅπῃ
 δὴν ἴσπειρα.

23 Καὶ διατί δὴν ἔδωκας τὸ
 ἀργύριόν μου εἰς τὴν τράπεζαν,
 καὶ ἐγὼ ὡσάν ἤρχωμαι ἠθελῶ
 τὸ πάρη μὲ τὸν κάματος;

24 Καὶ εἰς ἐκείνους ὅπῃ
 ἔπαράγεινταν ἐκεῖ, εἶπιν·
 ἔπαρετε ἀπ' αὐτὸν τὴν μῶν,
 καὶ δότε τῷ ἐκείνῃ ὅπῃ ἔχει
 ἴας δέκα μῶς.

25 Καὶ λέγουσιν τῷ αὐδίτην,
 ἔχει δέκα μῶς·

26 Διατί ἐγὼ ὅσας λέγων, κά-
 θε ἴνας ὅπῃ ἔχει, θίλει τῷ δοθῆ·
 καὶ ἀπὸ ἐκείνου ὅπῃ δὴν ἔχει,
 καὶ ἐκείνο ὅπῃ ἔχει, θίλει
 παρθεῖ ἀπ' αὐτοῦ.

27 Καὶ ἀπέκει τὸς ἰχθῆρας
 μὴ ἐκείνους, ὅπῃ δὴν ἠθίλησαν
 νὰ βασιλεύσω εἰς αὐτοὺς, φέ-
 ρετέ μου τὸς ἰδῶ, καὶ κλασφά-
 ξετέ τὸς ὄμπροσθέν μου.

28 Καὶ ὡσάν εἶπεν ἰτέτα
 ὁ Ἰησοῦς, ἔπάγειεν ὄμπροσθέν,
 ἀναβαίνωντας εἰς τὰ Ἱερσόλυ-
 μα.

29 Καὶ ὡσάν ἐσήμωσεν εἰς
 τὴν Βηθσαγῆ καὶ Βηθανίαν,
 εἰς τὸ ὄρος ὅπῃ κρᾶζεται
 ἰλαιῶν, ἔστειλε δύο ἀπὸ τῶν
 μαθητῶν τῶν

30 Εἰπὼν Ἐπάγετε εἰς τὴν κατίνατι κίμη· ἐν ἣ εἰσπορευόμενοι εὐρησιτε πῶλον διδόμενον, ἰφ' ὃν ἕδεις πόποτε ἀθρώπων ἰκάθιστ' λύσαγτις αὐτὸν ἀγάγετε.

31 Καὶ ἰὰν τις ὑμᾶς ἰρωτᾷ· Διὰ τί λύετε; Οὕτως ἰρωτᾷ αὐτῷ· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτῷ χρεῖαν ἔχει.

32 Ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπειγαλμένοι, εὐρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς.

33 Δυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπον οἱ κύριοι αὐτῷ πρὸς αὐτῷ· Τί λύετε τὸν πῶλον;

34 Οἱ δὲ εἶπον· Ὁ Κύριος αὐτῷ χρεῖαν ἔχει.

35 Καὶ ἦγαγον αὐτοὶ πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ἐπιρρήψαγτις ἑαυτῶν ἰὰ ἰμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, ἰπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν.

36 Πορευομένου δὲ αὐτῷ, ἰπεγρόννου ἰὰ ἰμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ.

37 Ἐγγίζοντ' δὲ αὐτῷ ἤδη πρὸς τῇ καλαβάσει ἰὸν ὄρου ἰὼν Ἐλαιῶν, ἠξασαν ἄπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰεῖν τὸν Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδοι δυνάμεων,

38 Λέγοντες· Εὐλογημένοι ὁ ἰερχόμενος βασιλεὺς ἐν.

30 Καὶ εἶπεν· σύρτε εἰς τὸ χωρίον ὅπῃ εἶναι ἀγνάθια· καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἰμβραίνετε εἰς αὐτὸ δέλετε εὐρει ἰνα πυλᾶρι διμένον, εἰς τὸ ὅποῖον κατίνας ἀνδρωπὸς ἀκόμι δὲν ἰκάθιστ' καὶ λύσιτε καὶ φέριτέ με το.

31 Καὶ ἄν σαῖς ἰρωτήση κατίνας· διατί τὸ λύετε; ἰὰ τῷ εἰπῆτε ἰτξί· ὅτι ὁ αὐδέτης τῷ τὸ χρεῖάζεται.

32 Καὶ ὡσὰν ἰπῆγαν οἱ ἀπειγαλμένοι, εὐρηκασ καθὼς τῷ εἶπι.

33 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἰλωαν ἰὰ πυλᾶρι, τῷ εἶπαν οἱ αὐδέτᾶδες τῷ· διατί λύετε τὸ πυλᾶρι;

34 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· ὅτι ὁ αὐδέτης τῷ τὸ χρεῖάζεται.

35 Καὶ ἠφειραν τὸ πυλᾶρι εἰς τὸν Ἰησοῦν· καὶ ἰβαλλασ ἀπάνω ἰὰ φορέμαλά τῷ, καὶ ἰκάθισαν τὸν Ἰησοῦν.

36 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἰπῆρασ, ἰερώκασιν ἀπὸ κάτω τὰ φορέμαλά τῷ εἰς τὴν γράταν.

37 Καὶ ὡσὰν ἰσημοσιν ὡραμάη εἰς τὸν κατήφορον τῷ βυεῖ τῶν ἰλαιῶν, ἄρχισαν ὅλον τὸ πλῆθος ἰὼν μαθητῶν καὶ ἰχαίρονται, καὶ ἰμνεῖσαν τὸν Θεὸν μὲ μεγάλη φωνῇ διὰ ὅλαις ταῖς δυνάμασι, ὅπῃ εἶδαν.

38 Καὶ ἰλεγαν· εὐλογημένοι ὁ ἰερχόμενος βασιλεὺς ἐν.

ἐνόματι Κυρίου εἰρήνη ἐν ἔρα-
νῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίσοις.

39 Καὶ τινες τῶν Φαρισαίων
ἀπὸ τῶ ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτόν·
Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς
μαθηταῖς σου.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· Λέγω ὑμῖν ὅτι ἰὰν ἔτοι-
σιωπήσωσι, οἱ λίθοι κεκράζου-
ται.

41 Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν
τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐκ' αὐτῆς,

42 Λέγων· Ὅτι εἰ ἔγνων
καὶ σὺ, καί γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου
λαύτη, ἰὰ πρὸς εἰρήνην σου· νῦν
δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου.

43 Ὅτι ἤξευσιν ἡμέραι ἐπί-
σε, καὶ περιβαλῶσιν οἱ ἐχθροὶ
σου χάρακά σοι, καὶ περικυ-
κλώσιν σε, καὶ συνέξουσίν σε
πάντοθεν·

44 Καὶ ἰδαφιῶσί σε, καὶ ἰὰ
τέκτα σου ἐν σοί· καὶ οὐκ ἀφή-
σωσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ· ἀνθ'
ὅτι οὐκ ἔγνων τὸν καιρὸν τῆς ἐπι-
σκοπῆς σου.

45 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱε-
ρόν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τὰς πω-
λῦντας ἐν αὐτῇ καὶ ἀγοράζου-
σας,

46 Λέγων αὐτοῖς· Γί-
γραπται· Ὁ οἶκός μου, οἶ-
κός ἐστιν προσευχῆς· καὶ ἐστίς

ἐν ἐνόματι Κυρίου εἰρήνη ἐν
ἔρανῷ καὶ δόξα ἐν ὑψίσοις.

39 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τῶν
Φαρισαίων ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ
πλῆθος τοῦ εἶπαν· διδάσκαλε,
φοβήρισε τὰς μαθητάδες σου.

40 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· λέγω σας, ὅτι ἰὰν αὐτοὶ
σιωπήσωσι, ἡ πέτρα ἔσται
λαλήσει.

41 Καὶ ὡς ἂν ἐσήμεσθαι εἶ-
δι τὴν πόλιν, καὶ τὴν ἔκλαυσεν,

42 Λέγωντας· ὅτι ἂν ἔγνώ-
ριζες καὶ ἐσὺ, καὶ ἐν τὴν ἡμέ-
ραν σου τέτην, ἰὰ πρᾶγμα
ὅπῃ εἶναι ἐν τὴν εἰρήνην σου·
ἀμὴ τῶρα ἐκρύφθη ἀπὸ ἰὰ μά-
τιά σου·

43 Ὅτι θέλωσιν σε ἔλθῃ
ἡμέραις, καὶ οἱ ἐχθροὶ σου θέλωσιν
βάλλειν ἰσχυρῶς σου χαϊῖάκι,
καὶ θέλωσιν σε τρυγυρίσει, καὶ
θέλωσιν σε θλίψει ἀπὸ κάθε
τόπου·

44 Καὶ θέλωσιν σε ἐπιπαύσει
ἕως ἰὰ θιμέλια, καὶ τὰ παιδιὰ
σου θέλωσιν χαλάσει μέσα ἐν ἐστί-
να· καὶ δὲν θέλωσιν σε ἀφήσει πέ-
τραν ἀπάνω ἐν τὴν πέτραν·
διὰ τὸ δὲ ἐγνώρισε τὸν καιρὸν
τῆς ἐπισκοπῆς σου.

45 Καὶ ὡς ἂν ἐμῆκε μέσα
εἰς τὸ ἱερόν, ἄρχισεν νὰ εὐγάτη
ἔξω ἐκείνης ὅπῃ ἐπελῶσαν μέ-
σα καὶ ἀγοράζαν,

46 Λέγωντάς τους· εἶναι γε-
γραμμένοι, ὅτι τὸ σπηῖτι με εἶ-
ναι σπηῖτι προσευχῆς; καὶ ἐστίς

αὐτοὶ ἐποιήσατε στήλαις λη-
γῶν.

47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ. οἱ δὲ ἀρχιε-
ρεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζητοῦν
αὐτὸν ἀπολίσσαι, καὶ οἱ πρῶτοι
τοῦ λαοῦ·

48 Καὶ ἔχ εὕρισκον τὸ τί
ποιήσωσιν· ὁ λαὸς γὰρ ἅσπας
ἐξεκρέμαλο αὐτοῦ ἀκύνων.

τὸ ἐκάμετι στήλαιά τῶν κλε-
πτῶν.

47 Καὶ ἐδίδασκε κάθε ἡ-
μέραν εἰς τὸ ἱερόν. καὶ οἱ ἀρ-
χειρεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐγύ-
ρηναν γὰρ τὸν χαλάσων, καὶ οἱ
πρῶτοι τοῦ λαοῦ·

48 Καὶ δὲν εὕρισκαν τὸ τί
εἰς ἡθέλειαν τοῦ κάμη· διατὶ ὅ-
λο· ὁ λαὸς ἐκρέμιον ἀπ' αὐ-
τὸν γὰρ τῷ ἀκύνῃ.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡ-
μερῶν ἐκείνων, διδά-
σκειν αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ
ἱερῷ, καὶ εὐαγγελιζομένῳ, ἐπί-
στησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμ-
ματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις,

2 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, λέ-
γοντες· Εἰπέ ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξου-
σία ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστιν ὁ
δύς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς
αὐτούς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ
ἓνα λόγον· καὶ εἰπατέ μοι·

4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ
ὕρατος ἢ, ἢ ἐξ ἀνθρώπου;

5 Οἱ δὲ συνλογίσαντο πρὸς
ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ὅτι εἰάν εἴ-
πωμεν· Ἐξ ὕρατος· ἐρεῖ· Δια τί
οὖν οὐκ ἐπιγεύσατε αὐτῷ;

6 Ἐάν δὲ εἴπωμεν· Ἐξ ἀν-
θρώπου· πᾶς ὁ λαὸς καταλι-
θάσει ἡμᾶς· πεπεισμένῳ γὰρ

ΚΑΙ μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκει-
νῶν, διδασκείας τὸν λαὸν
ἐν εἰς τὸ ἱερόν καὶ εὐαγγελίζοντα,
ἀπροσδοκῆτως ἐπήγαγον οἱ ἀρχι-
ερεῖς καὶ ἡ γραμματεῖς μαζὺ
μὲ τῶν πρεσβυτέρων,

2 Καὶ εἶπαν ἑ· εἰπέ μας μετ
ποίας ἐξουσίας κάμεις ἐτεῦτα·
ἢ ποῖ· εἶναι ἐκείν· ὁπῶ σὺ ἴ-
δωκε τὴν ἐξουσίαν ἐταύτην;

3 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε
ἑ· γὰρ σὰς ἐρωτήσω καὶ ἐγὼ ἓνα
λόγον· καὶ εἰπέτε με·

4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου
ἀπὸ τὸν ὕρατος ἢ τοῦ, ἢ ἀπὸ τῶν
ἀνθρώπων;

5 Καὶ ἐκείνοι ἐσυλλογίζον-
ται μέσα τῶν, καὶ ἔλεγον· ὅτι
εἰ εἴπωμεν· ἀπὸ τὸν ὕρατος·
θίλει εἰπεῖ· διατὶ λοιπὸν δὲν
τὸ ἐπιγεύσατε;

6 Ἄν εἴπωμεν· ἀπὸ τῶν ἀν-
θρώπων· ὅλο· ὁ λαὸς θίλει
μᾶς λιθάσει· διατὶ εἶναι καὶ α-

ἔγει Ἰωάννου ἀποφύγαν εἶναι·

7 Καὶ ἀπεκρίθησας μὴ εἰδέναι πότεν.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποίω.

9 Ἡξάκις δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγει τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπος τις ἐφύτευσεν ἀμπέλωνα, καὶ ἐξίδολο αὐτὸν γεωργούς· καὶ ἀπειδήμους χρόνους ἰκανός.

10 Καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τὰς γεωργούς δούλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρπῷ τοῦ ἀμπέλωνος δώσω αὐτῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ δείσαντες αὐτὸν, ἐξαπέστειλαν κενόν.

11 Καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτερον δούλον· οἱ δὲ καὶ αὐτοῦ δειρανίης καὶ ἀτιμάσασίης ἐξαπέστειλαν κενόν.

12 Καὶ προσέθετο πέμψαι τρίτον· οἱ δὲ καὶ τῷ τρωματίσαστι ἐξέβαλον.

13 Ἐίπε δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπέλωνος· Τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἵσως τῷ τρωματίσαστι ἰσχυροῦνται.

14 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ, διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Οὗτός ἐστι ὁ κληρο-

νομισμὸς, πῶς ὁ Ἰωάννης εὐεργετῆς εἶναι ἀποφύγης.

7 Καὶ ἀπεκρίθησας ὡς εἶπεν διὸν ἐξείρυσεν ἀπὸ τοῦ εἶναι.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰς εἶπεν· Ἐγὼ δὲ ἐγὼ σὰς λέγω μὴ ποίας ἐξουσίας τὰ κάμνω ἐνέτα.

9 Καὶ ἄρχισι εὐαγγέλιον εἰς τὸν λαὸν ἐπέθετο τὴν παραβολὴν· ἵνας ἀνθρώπων ἐφύτευσεν ἀμπέλι, καὶ τὸ ἴδωσιν ἔξω εἰς τὰς γεωργούς· καὶ τὸ ἀμπελωργῶν· καὶ ἰδίεβη καὶ ἑλλοψε χρόνους μεριστός.

10 Καὶ εἰς τὸν καιρὸν ἀπέστειλε δούλου τὴν εἰς τὰς γεωργούς, εὐαγγέλιον ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπέλωνος· καὶ οἱ γεωργοὶ τὸν ἴδωσαν, καὶ τὸν ἐστειλαν ἑὺ καιρον.

11 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλο δούλον· καὶ οἱ γεωργοὶ τὸν ἴδωσαν καὶ ἐκείνον, καὶ ἵον ἀτιμάσαστι καὶ τὸν ἐξαπέστειλαν ἑὺ καιρον.

12 Καὶ πάλιν ἐπέμψεν ἀκόμιν καὶ τρίτον· καὶ ἐκείνοι καὶ τῷ τρωματίσαστι τὸν ἰσχυροῦσαν καὶ τὸν εὐγαλαν ἔξω.

13 Καὶ ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπέλωνος εἶπε· Ἦ καὶ κάμνω; ἄς πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· καὶ ἀντύχη ὡσαν τὸν εἰδόντι θείωσι τὸν ἰσχυροῦσαν.

14 Ἀλλὰ οἱ γεωργοὶ ὡσαν ἵον εἶδαν, ἰσχυροῦσαν μίσησάσας, καὶ ἑλλοψαν· ἐνέτα· εἶναι ὁ

νάμ[⊙] διῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐ-
τὸν ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρο-
νομία.

15 Καὶ ἐκβαλό τις αὐτὸν
ἔξω τοῦ ἀμπελῶν[⊙], ἀπέκτει-
ναν· Τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ
κύρι[⊙] τοῦ ἀμπελῶν[⊙];

16 Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει
τὴς γεωργὸς τύτης, καὶ δώσει
τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. Ἀκού-
σαντες δὲ εἶπον· Μὴ γένοιτο.

17 Ὁ δὲ ἰμβλίψας αὐτοῖς,
εἶπε· Τί οὖν ἐστὶ τὸ γεγραμμένον
τῆτο· Λίθον ὃν ἀπιδόκίμασαν
οἱ οἰκοδομοῦντες, ἔτ[⊙] ἐγενήθη
εἰς κεφαλὴν γωνίας;

18 Πᾶς ὁ πιστὸν ἐπ' ἐκείνου
τὸν λίθον, συνθρασθήσεται·
ἐφ' ὃν δ' ἂν ᾠέσῃ, λιχμήσει
αὐτόν.

19 Καὶ ἐζήτησαν οἱ ἀρχι-
ερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν
ἐπ' αὐτὸν ἰὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ
τῇ ᾠρᾷ· καὶ ἐφοβήθησαν τὸν
λαόν· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς
αὐτὸς τὴν παραβολὴν ταύτην
εἶπε.

20 Καὶ παρατηρήσαντες
ἀπίστειλαν ἰγκαδίτης, ὑπο-
κρινομένως ἑαυτὸς δικαίως
εἶναι ἵνα ἐπιλάβωται αὐτῷ
λόγῳ, εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτὸν

κληρονομί[⊙]· ἰλάτῃ, καὶ ἄς τὸν
σκοτώσωμεν, διὰ τὰ γίγη ἡ
κληρονομία ἰς ἰδική μας.

15 Καὶ εὐγαλάντο ἔξω ἀ-
πὸ τοῦ ἀμπελί, καὶ ἰὸν ἰσκότω-
σαν. ἴ ἴθιλι κάμει λοιπὸν ὁ
αὐδύτης τοῦ ἀμπελίω εἰς
ἐκείνης τὴς γεωργός;

16 Θέλει ἔλδη καὶ θέλει
χαλάσει τὴς γεωργός ἐτύτης,
καὶ τὸ ἀμπελί θέλει ἰὸ δώσει εἰς
ἄλλης. καὶ ἐκείνοι ὡσαν τὸ ἡ-
κυσαν, εἶπαν· μὴ γένοιτο.

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε καὶ
τὴς εἶδε, καὶ εἶπε· ἴ εἶναι λοι-
πὸν ἐτύτο τὸ γεγραμμένον· ὅτι
ἡ πῆτρα τὴν ὁποίαν ἰκαλα-
φρόνεσαν οἱ κτιγάδες, ἐκείνη ἔ-
γινε κεφάλι τῆς γωνίας;

18 Καὶ ὅποι[⊙] πίσει ἀπά-
νω εἰς αὐτὴν τὴν πέτραν, θέ-
λει συνθρασθῆ· καὶ εἰς ὅποιον
πίσει, θέλει τὸν λιχμήσει.

19 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς ἠδέλησαν ἐκείνην
τὴν ᾠρᾷν ἵα ἀπλώσῃ τὰ χέ-
ρᾶ τῆς ἀπάνω ἰς ἀμὴ ἐφοβή-
θησαν τὸν λαόν· διαὶ ἰγνώρι-
σαν, ὅτι διὰ λόγῳ ἰς εἶπεν
τὴν παραβολὴν ἐκείνην.

20 Καὶ παραφυλάγοιτες
τοῦ ἔγειλαν ἀνθρώπων ἐπιθύ-
λων, οἱ ὁποῖοι ἰμελαπλάτην ἰαν
ἵα εἶναι δίκαι[⊙]· διὰ ἵα πᾶ-
ρσι[⊙] ἀπ' αὐτὸν λόγον, ἵα τὸν
παραδώσῃ εἰς τὴν αὐδύτην,

τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνου.

21 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ὁρῶνς λέγεις καὶ διδάσκεις, καὶ ἐ λαμβάνεις πρῶσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις·

22 Ἐξίγειν ἡμῖν Καίσαρι φόροι δύναι, ἢ ἔ;

22 Κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν στανουργίαν, εἶπε πρὸς αὐτάς· Τί με πειράζετε;

24 Ἐπιδείξατέ μοι δηάρια· τίνας ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφὴν; Ἀποκριθέντες δὲ εἶπον· Καίσαρος.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε ἰούνα τὰ Καίσαρος· Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.

26 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβῆσθαι αὐτοῦ ῥήματα· ἐναντίος τοῦ λαοῦ καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ, ἐσίγησαν.

27 Προσιδόντες δὲ τινες τῶν Σαδδουκαίων, (οἱ ἀντιλέγοντες αἰάτασιν μὴ εἶναι) ἐπηρώτησαν αὐτὸν,

28 Λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωϋσῆς ἔγραψεν ἡμῖν· Ἐάν ἴνη ἀδελφός ἀποδάνη ἔχων γυναῖκα, καὶ ἔτῃ ἄτικῃ ἀποδάνη, ἴνα λάβῃ ὁ ἀδελφός

καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἡγεμόνου.

21 Καὶ τὸν ἐρώτησαν, καὶ εἶπαν· διδάσκαλε, ἐξίτουμεν ὅτι καλῶ λέγεις καὶ διδάσκεις, καὶ δὲν ἀποβλέπεις εἰς πρῶσωπον, ἀλλὰ ἐπ' ἀληθείας τὴν γράταν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις·

22 Ἡμποροῦμεν ἡμῖς εὐὰ δίνουμεν χαράττι εἰς τοῦ Καίσαρα, ἢ ὄχι;

23 Καὶ γωρίζωντας τὴν στανουργίαν, τὴς λέγει· τί με πειράζετε;

24 Δείξατέ μου ἑνα δηάρια· τίνας εἰκόνα ἔχει καὶ ἀστανιώγραμμα; ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν· τοῦ Καίσαρος.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴς εἶπεν· ἀπόδοτε λοιπὸν τὰ πρᾶγματα τοῦ Καίσαρος εἰς τὸν Καίσαρα· καὶ ἴνα πρᾶγματα τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Θεόν.

26 Καὶ δὲν ἠμπόρτισαν εὐὰ τὸν πιάσιν εἰς λόγον ἑμπροσῶ εἰς τὸν λαόν· καὶ ἐθαύμασαν εἰς τὴν ἀποκρίσιν ἴνα, καὶ ἐσίγησαν.

27 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τὴς σαδδουκαίης, ὡπῶ ἐναντιῦνται πῶς εὐὰ μὴν εἶναι ἀνάτασις, ἐπῆγαν κοιλᾶ, καὶ τὸν ἐρώτησαν,

28 Καὶ εἶπαν· διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς ἔγραψεν εἰς ἴνη νόμον· ἴαν ἀποδάνη κατενὸς ἀδελφός, ὡπῶ εὐὰ ἔχων γυναῖκα, καὶ ἐτῷ ἴνη εὐὰ ἀποδάνη ἄτικῃ, εὐὰ πᾶση

αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, καὶ ἐξα-
ναγήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ.

29 Ἐπτά οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν·
καὶ ὁ πρῶτος, λαβὼν γυναῖκα,
ἀπέθανεν ἄτεκνος.

30 Καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος
τὴν γυναῖκα, καὶ ἔτε ἀπέ-
θανεν ἄτεκνος.

31 Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐ-
τὴν. ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτὰ·
καὶ ἔκατέλιπον τέκνα, καὶ
ἀπέθανον.

32 Ὑγεροὶ δὲ πάντων ἀπέ-
θανε καὶ ἡ γυνή.

33 Ἐν τῇ οὖν ἀναγάζσει, τί-
νος αὐτῶν γίνεται γυνή; οἱ
γὰρ ἐπίλυτον αὐτὴν γυναῖκα.

34 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οἱ υἱοὶ τοῦ
αἰῶνος τέτε γαμῶσι καὶ
ἐγκαμίσκονται.

35 Οἱ δὲ καταξιοθῆντες τοῦ
αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν, καὶ τῆς
ἀναγάζσεως τῆς ἐκ νεκρῶν, ἔτε
γαμῶσιν, ἔτε ἐγκαμίσκομαι·

36 Οὔτε γὰρ ἀποθάνειν ἔτι
δύναται· ἰσάγγελοι γὰρ εἰσι·
καὶ υἱοὶ εἰσι τοῦ Θεοῦ, τῆς
ἀναγάζσεως υἱοὶ αὐτοῦ.

37 Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νε-
κροί, καὶ Μωσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ
τῆς βάπτου, ὡς λέγει Κύριος τὸν

ὁ ἀδελφός ἴσ τὴν γυναῖκά ἴσ,
να ἐξαναγήσῃ σπέρμα εἰς τὸν
ἀδελφόν ἴσ.

29 Ἐπὶ ἅ λοιπὸν ἦσαν ἀ-
δελφοί· καὶ ὁ πρῶτος ἐπῆρε
γυναῖκα, καὶ ἀπέθανεν ἄτε-
κνος.

30 Καὶ ἐπῆρεν ὁ δεύτερος
τὴν γυναῖκα, καὶ ἀπέθανεν
καὶ ἐκεῖνος ἄτεκνος.

31 Καὶ ἐπῆρεν τὴν ὁ τρίτος·
ὁμοίως καὶ οἱ ἑπτὰ· καὶ δὲν ἄφη-
σαν παιδία, καὶ ἀπέθαναν.

32 Καὶ ὑγερα ἀπὸ ὅλης ἀ-
πέθανε καὶ ἡ γυναῖκα.

33 Τίς λοιπὸν ἀπ' αὐτῆς
ὅλης εἰς τὴν ἀναγάζσει θίλει
εἶσθαι ἡ γυναῖκα; διαλί τὴν
εἶχαν καὶ οἱ ἑπτὰ γυναῖκα.

34 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς
καὶ εἰπὴν ἴσ· οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος
τέτε παιδρεύου καὶ παιδρεύ-
ουσαι.

35 Ἀμὲν ἐκεῖνοι ὅπῃ κατα-
ξιοθῶσι να τύχην τοῦ αἰῶνος ἐ-
κείνου, καὶ τῆς ἀναγάζσεως τῶν
νεκρῶν, ἔτε παιδρεύου, ἔτε παι-
δρεύουσαι·

36 Οὔτε ἠμποροῦσι σλεῖον
να ἀποθάσσι· διαλί εἶσαι ἴσα
μὲ τῆς ἀγγέλως· καὶ εἶσαι
υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ υἱοὶ τῆς
ἀναγάζσεως.

37 Καὶ ὅτι οἱ ἀποθαμμένοι
σὲκάνονται, καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐδὲσῆ-
μανε εἰς τὴν βάπτου, ἐκεῖ ὅπῃ

Θεὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰσαὰκ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰακώβ.

38 Θεὸς δὲ οὐκ ἔστι νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν.

39 Ἀποκριθέντες δὲ ἱεροὶ τῶν γραμματέων εἶπον· Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.

40 Οὐκ ἔτι δὲ ἐτόλμων ἑπερωτᾶν αὐτὸν ἕδην.

41 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Πῶς λέγεσι τὸν Χριστὸν υἱὸν Δαβὶδ εἶναι;

42 Καὶ αὐτὸς Δαβὶδ λέγει ἐν βιβλῷ ψαλμῶν· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

43 Ἔως ἂν θῶ τὸς ἰχθρῆς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

44 Δαβὶδ οὖν Κύριον αὐτὸν καλεῖ, καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἔστι;

45 Ἀκούοντες δὲ πάντες τοῦ λαοῦ, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

46 Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν δειλόντων περιπατεῖν ἐν σοφαῖς, καὶ φιλόνητον ἀσπασμὸς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ πρῶτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ

λέγει Κύριον εἶναι τὸν Θεὸν τοῦ Ἀβραάμ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσαὰκ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.

38 Καὶ ὁ Θεὸς δὲ ἐστὶν ἰσακρῶν Θεός, ἀλλὰ ἰκνηῶν ὅπως ζῶσι· διατὶ ὅλοι εἰς αὐτὸν ζῶσι.

39 Καὶ ἀπεκρίθησαν ἄποιοι ἀπὸ τῶν γραμματέων καὶ εἶπαν· διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.

40 Καὶ ὁπλῶν δὲ ἀποκοτῆσαι ἐὰν τὸν ἐρωτήσῃν ἱεροίτες.

41 Καὶ εἶπεν εἰς ἐκείνους· πῶς λέγεσι τὸν Χριστὸν ἐὰν εἶναι υἱὸς τοῦ Δαβὶδ;

42 Καὶ αὐτὸς ὁ Δαβὶδ εἰς τὸ βιβλίον τῶν Ψαλμῶν λέγει· εἶπεν ὁ αὐθέντης εἰς τὸν αὐθέντην μου· κάθου ἀπὸ τῆς δεξιᾶν μου,

43 Ἔως ὅπου ἐὰν βάλλω τὸς ἰχθρῆς σου ἀπὸ κάτω εἰς τὰ πόδια σου.

44 Ὁ Δαβὶδ τὸ λοιπὸν τὸν κράζει αὐθέντην, καὶ πῶς εἶναι υἱὸς ἑαυτοῦ;

45 Καὶ ἀκούσας ὁ λαὸς, εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς·

46 Ἐχετε τὸν νῦν σας ἀπὸ τῶν γραμματέων ὅπως δέλων ἐὰν περιπατεῖσι μὲν σοφαῖς, καὶ ἀγαπῶν τὸς χαιρετισμὸς εἰς τὸς φόβους, καὶ ταῖς πρῶτοκαθεδρίας εἰς τὰ συναγωγία, καὶ

πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δειπνοῖς.

47 Οἱ κατεσθίονσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται· ἔτοι λήψονται περισσότερον κρίμα.

τὰ προκαθίζουσαι εἰς τὰ δεῖπνα.

47 Οἱ ὁποῖοι κατατρέγουσι τὰ σπήτια τῶν χηρῶν, καὶ κάμουν ἀφορμῆν πῶς προσύχουσαι μεγάλας προσευχαῖς· ἔτῃτοι θέλουσιν πάρει περισσότερον κρίμα.

Κεφ. κα'. 21.

Αναβλέψας δὲ εἶδεν τὰς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πτωσίστης;

2 Εἶδεν δὲ καὶ ἴσα χήραν πτωχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά.

3 Καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ αὐτῆ πλεῖον πάντων ἔβαλεν·

4 Ἀπαντες γὰρ ἔτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ· αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑπερήματ^{ος} αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλε.

5 Καὶ τινι λιγόντων περὶ τοῦ ἱερῶ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται, εἶπε·

6 Ταῦτα ἂν θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφιδήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ ὃς ἂν καὶ ἀκαλυφθῆσεται.

ΚΑὶ ἄτιμοι οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶδεν πτωσίως ὡς ἔβαλαν τὰ δῶρά τας εἰς τὸ κελίον τῆς ἱεροσύνης.

2 Καὶ εἶδεν καὶ κάποιαν χήρα πτωχρὰν, ἡ ὅποια ἔβαλε δύο φόλαις.

3 Καὶ εἶπεν· ἀληθινῶς σᾶς λέγω, ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ ἐτήτη ἔβαλε περισσότερον ἀπὸ ἄλλης·

4 Διατὶ ὅλοι ἐτήτοι ἔβαλαν εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ ἐκείνου ὡς τὰς ἐπερίσσειεν· ἀμὴ αὕτη ἀπὸ τοῦ πτωχικόν της ὅλοι της τὸν βίον ὅσοι καὶ ἂν εἶχεν τὸν ἔβαλε.

5 Καὶ διὰ κάποιους ὡς ἔλεγον διὰ τὸ ἱερὸν, ὅτι εἶναι γολισμῖνοι μὲ πῆτρας ὁμορφαις καὶ μὲ ἀφιερύματα, εἶπεν·

6 Αὐτὰ ὡς βλέπετε, θέλουν ἔλθῃ ἡμέραις, ὡς τὰ μὴν ἀπομείνη πῆτρα ἀπάνω εἰς τὴν πῆτραν, ὡς τὰ μὴν χαλασθῆ.

7 Ἐσπρώθησαν δὲ αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε ἔν ταῦτα εἶσαι; καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι;

8 Ὁ δὲ εἶπε· βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῆ ὀνόμαί μου, λέγοντες Ὅτι ἐγὼ εἰμι· καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε. μὴ οὖν παρευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν.

9 Ὅταν δὲ ἀκούσῃτε πολέμου καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· διὸ γὰρ ταῦτα γινώσθαι πρῶτον· ἀλλ' οὐκ εὐδίως τὸ τέλος.

10 Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἐγεθῆσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν·

11 Σεισμοὶ τε μεγάλοι καὶ ἄλματα, καὶ λιμοὶ, καὶ λοιμοὶ ἴσονται, φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ' ἑρανοῦ μέγала εἶσαι.

12 Πρὸ δὲ τούτων πάντων ἐπιβαλῶσιν ἐφ' ὑμᾶς ἰσχυροὶ αἰτῶν, καὶ διώξεις, παραδίδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακὰς, ἀγομῆνες ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἵνα κεν τῆ ὀνοματί μου.

13 Ἀποθήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον.

14 Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρ-

7 Καὶ ἐρώτησάν τον, λέγοντες· διδάσκαλε, πότε λοιπὸν θείων γίνεσθαι ἐτῶτα; καὶ τί εἶναι τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ἐν γίνεσθαι ἐτῶτα;

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· βλέπετε ἐν μὴν πλανηθῆτε· διατὶ πολλοὶ θείων εἰσὶν ἔλθῃ εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐν εἰπῶσιν, ὅτι ἐγὼ εἰμαι· καὶ ὁ καιρὸς ἰσῆμωσι. μὴν πᾶτε λοιπὸν ὀπίσω ἑαυτῶν.

9 Καὶ ὅταν ἀκούσῃτε πολέμου καὶ ἀκαταστασίας, μὴν φοβηθῆτε· διατὶ κάμνει χρεία ἐν γίνεσθαι ἐτῶτα πρῶτα· ἀλλὰ διὸ εἶναι παρῆνδύς τὸ τέλος.

10 Τότε τὸς ἔλεγεν· θείων σημεῖα εἶναι ἔθνος ἀπᾶν εἰς ἄλλο ἔθνος, καὶ βασιλεία ἀπᾶν εἰς ἄλλην βασιλείαν·

11 Καὶ θείων γίνεσθαι σεισμοὶ μεγάλοι καὶ ἄλματα, καὶ πείναις, καὶ πανέκλαις, καὶ πρᾶγματῃ ἀπᾶν ἐν δίδεσθαι φόβον καὶ σημεῖα μέγала ἀπὸ τῶν ἑρανοῦ θείων εἶσθαι.

12 Καὶ πρῶτῆρα ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν ὅλα θείων ἀπᾶν ἑαυτῶν, καὶ θείων χείρας ἀπᾶν ἑαυτῶν, καὶ θείων ἑαυτῶν κατατρίχει, ἐν ἑαυτῶν παραδῶσθαι εἰς συναγωγὰς καὶ εἰς φυλακὰς, ἐν ἑαυτῶν πᾶσιν εἰς βασιλεῖς καὶ ἀυθεντάδεις, διὰ ὄνομά μου.

13 Ἀμὲν θείων ἑαυτῶν εἰς μαρτύριον.

14 Βάλλετε λοιπὸν εἰς τὰς

δίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι.

15 Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν γόμα καὶ σοφίαν, ἣ ἐδυσήσοιαι ἀντειπεῖν, ἐδὲ ἀντισηῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.

16 Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονίων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων· καὶ θανατώσεσιν ἐξ ὑμῶν·

17 Καὶ ἴσοσθε μισόμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου.

18 Καὶ θριξὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὀμῶν ἐ μὴ ἀπόληται.

19 Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

20 Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλωμένην ὑπὸ γρατωσίδων τὴν Ἱερουσαλήμ, τότε γινώτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς.

21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκχωρήτωσαν· καὶ οἱ ἐν λαῖς χώραις, μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν.

22 Ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὐταί εἰσι, τοῦ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα.

23 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἰχθύσεως, καὶ ταῖς θηλαζούσαις.

καρδίαν σας, ἵνα μὴν προμελετᾶτε τὸ ἵνα ἀποκριθῆτε.

15 Διατὶ ἐγὼ δέλω σᾶς δώσει γόμα καὶ σοφίαν, ὅσῳ ἵνα μὴν ἠμπορήσῃτε ἵνα σᾶς ἐναντιωθῆν, μὴ δὲ ἵνα ἀντισηθῆν ὅλοι οἱ ἐναντίοι σας.

16 Καὶ θέλιτε παραδοθῆ καὶ ἀπὸ γονιῖς, καὶ ἀπὸ ἀδελφῶν, καὶ ἀπὸ συγγενεῖς καὶ φίλων· καὶ θέλιτε θανατώσεσιν μερικὰς ἀπὸ σᾶς.

17 Καὶ θέλιτε εἶσθαι μισόμενοι ἀπὸ ὅλης διὰ τὸ ὄνομά μου.

18 Ἀμὴ τρίχα ἀπὸ τὸ κεφάλυ σας δὲν θέλει χαθῆ.

19 Μὴ τὴν ὑπομονὴν σας θέλιτε ἀποκλήσει ταῖς ψυχαῖς σας.

20 Καὶ ὅταν εἰδῆτε τὴν Ἱερουσαλήμ ἵνα εἶναι τρυγυρισμένη ἀπὸ φουράτα, τότε ἵνα γνωρίζετε ὅτι ἐσήμωσεν ἡ ἐρήμωσις τῆς.

21 Τότε ἐκεῖνοι ὅσῳ εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἅς φεύγουσιν εἰς τὰ ὄρη· καὶ ἐκεῖνοι ὅσῳ εἶναι εἰς τὴν μέσην τῆς, ἅς ἀναχωρήσου· καὶ ἐκεῖνοι ὅσῳ εἶναι εἰς ταῖς χώραις, ἅς μὴν ἐμβῶσιν εἰς αὐτήν.

22 Ὅτι αὐταῖς εἶναι ἡμέραις ἐκδικήσεως, ἵνα πληρωθῆν ὅλα τὰ γεγραμμένα.

23 Καὶ ἀειλύμονοι εἰς ταῖς ἰγυαγρωμέναις, καὶ ἐκεῖναις ὅσῳ.

ἐν ἰκίνας ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὄργη ἐν τῷ λαῷ τότε.

24 Καὶ πισϋνται γόμαθι μαχαίρας, καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα ἴα ἔθνη· καὶ Ἰερουσαλὴμ ἔσται πατημὴν ὑπὸ ἰθῶν, ἄχρι πληρωθῶσι καιροὶ ἰθῶν.

25 Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ, καὶ σελήνῃ, καὶ ἄστροις· καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἰθῶν ἐν ἀπορίᾳ, ἠχέουσι θαλάσσης καὶ θάλας·

26 Ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπιρχομένων τῇ οἰκῆμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν ἕρατῶν σαλευθήσονται.

27 Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμειος καὶ δόξης πολλῆς.

28 Ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι, ἀνακύνφατε καὶ ἐκάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν· διότι ἰγγίξει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν.

29 Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς· Ἴδτε τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα·

βυζάνθια εἰς ἰκίνας ταῖς ἡμέραις· διατι θέλει εἶσθαι μεγάλη ἀνάγκη ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ὄργη μεγάλη εἰς τὸν λαὸν ἐτούτον.

24 Καὶ θέλουσι πιστεῖν εἰς τὸ γόμα τοῦ σπαθίου, καὶ θέλουσι σκλαβωθῆν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη· καὶ ἡ Ἰερουσαλὴμ θέλει εἶσθαι καταπατημὴν ἀπὸ τὰ ἔθνη, ἕως ὅπῃ ἴα τιλιωθῶσι οἱ καιροὶ τῶν ἰθῶν.

25 Καὶ θέλουσι εἶσθαι σημεῖα εἰς τὸν ἥλιον, καὶ εἰς τὸ φεγγάρι, καὶ εἰς τὰ ἄστρα· καὶ σειοχωρία ἰθῶν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, ἡ θάλασσα ἴα εὐγάζη ἦχον καὶ ταραχὴν.

26 Νὰ ἀποδαίνουσι οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὸν φόβον ἰης, καὶ ἀπὸ τὴν προσδοκίαν ἰκειῶν τῶν πραγμάτων ὅπῃ ἐρχονται εἰς τὴν οἰκῆμένην· διατι αἱ δυνάμεις τῶν ἕρατῶν θέλουσι σαλευθῆν.

27 Καὶ τότε θέλουσι εἰδῆν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἴα ἐρχεσθαι εἰς σύννεφον, με δύναιμι καὶ δόξαν πολλήν.

28 Καὶ ὅταν ἀρχίσου ἐτῶν ἴα ἴα γίνωται, σηκῶτε ἀπάνω, καὶ σηκῶστε ἴα κεφάλιασας· διατι σημῶνει ἡ ἰλευθερία σας.

29 Καὶ εἶπεν ἰης καὶ παραβολὴν· εἰδέτε τὴν συκιάν, καὶ ὅλα ἴα δένδρα·

δίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι.

15 Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν γόμα καὶ σοφίαν, ἣ ἔδυνήσοιαι ἀντειπεῖν, ὑδὲ ἀντισηῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.

16 Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γοιῶν, καὶ ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων· καὶ θανατώσεσιν ἐξ ὑμῶν·

17 Καὶ ἴσοσθε μισέμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου.

18 Καὶ θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν ἔμῃ ἀπόληται.

19 Ἐν τῇ ὑπομοנῇ ὑμῶν κτήσεσθε ἰὰς ψυχὰς ὑμῶν.

20 Ὅταν δὲ ἴδῃτε κυκλωμένην ὑπὸ γρατοπέδων τὴν Ἱερουσαλήμ, τότε γινῶτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς.

21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φευγίτωσαν εἰς τὰ ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκχωρήτωσαν· καὶ οἱ ἐν λαῖς χώραις, μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν.

22 Ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὐταὶ εἰσι, τοῦ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα.

23 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχέουσας, καὶ ταῖς θηλαζούσας

καρδίας σας, ἵνα μὴν προμελετᾶτε τί ἵνα ἀποκριθῆτε.

15 Διατί ἐγὼ δέλω σᾶς δώσει γόμα καὶ σοφίαν, ὅπως ἵνα μὴν ἠμπορέσῃτε ἵνα σᾶς ἐναντιωθῆν, μὴ δὲ ἵνα ἀντισηθῆν ὅλοι οἱ ἐναντίοι σας.

16 Καὶ θίλετε παραδοθῆ καὶ ἀπὸ γοιῶν, καὶ ἀπὸ ἀδελφῶν, καὶ ἀπὸ συγγενεῖς καὶ φίλων· καὶ θίλετε θανατώσει μερικὸς ἀπὸ σᾶς.

17 Καὶ θίλετε εἶσθαι μισημένοι ἀπὸ ὅλης διὰ τὸ ὄνομά μου.

18 Ἀμὴ τρίχα ἀπὸ τὸ κεφάλι σας δὲν θίλετε χαθῆ.

19 Μὴ τὴν ὑπομονὴν σας θίλετε ἀποκλήσει ταῖς ψυχαῖς σας.

20 Καὶ ὅταν εἰδῆτε τὴν Ἱερουσαλήμ ἵνα εἶναι τρυγυρισμένη ἀπὸ φασάτα, τότε ἵνα γνωρίζετε ὅτι ἐσῆμωσει ἡ ἐρήμωσις τῆς.

21 Τότε ἐκεῖνοι ὅπως εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἄς φεύγωσιν εἰς τὰ ὄρη· καὶ ἐκεῖνοι ὅπως εἶναι εἰς τὴν μέσην τῆς, ἄς ἀναχωρήσῃ· καὶ ἐκεῖνοι ὅπως εἶναι εἰς ταῖς χώραις, ἄς μὴν ἐμβῶσιν εἰς αὐτήν.

22 Ὅτι αὐταῖς εἶναι ἡμέραις ἐκδικήσεως, ἵνα πληρωθῆν ὅλα ἵνα γεγραμμένα.

23 Καὶ ἀειλύμονοι εἰς ταῖς ἐγγαστριμείναις, καὶ ἐκεῖναις ὅπως

ἐν ἑκαταίαις ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὄργη ἐν τῷ λαῷ τότε.

24 Καὶ πεισοῦνται γόμαϊ μαχαίρας, καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη· καὶ Ἱερουσαλὴμ ἔσται πατυμένη ὑπὸ ἰθῶν, ἄχρι πληρωθῶσι καιροὶ ἰθῶν.

25 Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ, καὶ σελήνῃ, καὶ ἄστροις· καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἰθῶν ἐν ἀπορία, ἠχέως θαλάσσης καὶ σάλω·

26 Ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπιρχομένων τῇ οἰκουμένη· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν ἕρατῶν σαλευθήσονται.

27 Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

28 Ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι, ἀνακύφατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν· διότι ἰγγίξει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν.

29 Καὶ εἶπτε παραβολὴν αὐτοῖς· Ἴδτε τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα·

βυζαννίαι εἰς ἑκαταίαις ταῖς ἡμέραις· διατὶ θέλει εἶσθαι μεγάλη ἀνάγκη ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ὄργη μεγάλη εἰς τὸν λαὸν ἐτούτου.

24 Καὶ θέλουσι πείσῃ εἰς τὸ γόμα τοῦ σπαδίου, καὶ θέλουσι σκλαβωθῆ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη· καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ θέλει εἶσθαι καταπατημένη ἀπὸ τὰ ἔθνη, ἕως ὅπῃ τὰ τελειωθῶσι οἱ καιροὶ τῶν ἰθῶν.

25 Καὶ θέλουσι εἶσθαι σημεῖα εἰς τὸν ἥλιον, καὶ εἰς τὸ φεγγάρι, καὶ εἰς τὰ ἄστρα· καὶ γενοχωρία ἰθῶν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, ἡ θάλασσα τὰ εὐγάλη ἤχον καὶ ταραχήν.

26 Νὰ ἀποδαίνεν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὸν φόβον ἰως, καὶ ἀπὸ τὴν προσδοκίαν ἐπειῶν τῶν παραγμάτων ὅπῃ ἔρχονται εἰς τὴν οἰκουμένην· διὰ αἱ δυνάμεις τῶν ἕρατῶν θέλουσι σαλευθῆ.

27 Καὶ τότε θέλουσι εἶδῆ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου τὰ ἐρχεσθαι εἰς σύννεφον, μὲ δύναμι καὶ δόξαν πολλήν.

28 Καὶ ὅταν ἀρχίσουν ἰθῶνα τὰ γίνονται, σηκώτε ἀπάνω, καὶ σηκώσιτε τὰ κεφάλια σας· διατὶ σημῶναι ἡ ἰλευδερία σας.

29 Καὶ εἶπεν ἰως καὶ παραβολήν· εἶδτε τὴν συκίαν, καὶ ὅλα τὰ δένδρα·

30 Ὅταν προβάλωσι ἡ-
δη, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν γι-
νώσκετε ὅτι ἡδη ἰγγύς τὸ θεί-
ον ἐστίν·

31 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν
ἴδῃτε ταῦτα γινόμενα, γινώ-
σκετε ὅτι ἰγγύς ἐστὶν ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ.

32 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
ἂν μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὐτῆ,
ἕως ἂν πάντα γένηται.

33 Ὁ ἕρανος καὶ ἡ γῆ πα-
ρελεύσονται, αἱ δὲ λόγοι μου ἂν
μὴ παρέλθωσι.

34 Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς
μήποτε βαρυθῶσι ὑμῶν αἱ
καρδιαὶ ἐν κραιπάλῃ, καὶ μέ-
θη, καὶ μερίμναις βιωτικαῖς,
καὶ αἰφνιδίῳ ἰφ' ὑμᾶς ἐπιση-
ῆ ἡμέρα ἐκείνη·

35 Ὡς παγίς γὰρ ἐπιλεί-
σεται ἐπὶ πάντας τὴς καθη-
μένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης
τῆς γῆς.

36 Ἀγρυπνεῖτε οὖν, ἐν
σωτηρίᾳ καιρῷ διόμενοι, ἵνα κα-
ταξιώθῃτε ἐκφυγεῖν ταῦτα
πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι,
καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

37 Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ
ἱερῷ διδάσκων· ἴσας δὲ νύκτας
ἐξερχόμενος· ἠύλιξτο εἰς τὸ
ἔρος τὰ καλούμενον Ἐλαιῶν.

30 Ὅταν ἀνοίξεν, τότε
βλέποντες γνωρίζετε ἀπὸ λόγου
σας, ὅτι σημᾶ εἶναι τὸ θείον·

31 Ἐτὶ καὶ ἰσοῖς, ὅταν
εἰδῆτε ἐν ταῖς ὅλας πῶς γίνου-
ται, γνωρίζετε ὅτι σημᾶ εἶναι
ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

32 Βίβαια σᾶς λέγω, ὅτι
δὴν θείας περιάσει ἡ γενεὰ ἐ-
τέτη, ἕως ὅπῃ τὰ γινῶν ἐν ταῖς
ὅλας.

33 Ὁ ἕρανος καὶ ἡ γῆ θεί-
λως παρελθῇ, ἀμὴν τα λόγια
μου δὴν θείως παρελθῇ.

34 Καὶ ἔχετε τὸν νοῦν σας
μήπως καὶ καμίας φοράν βα-
ρυθοῦν ἡ καρδιαὶ σας εἰς τὴν
σκατάλην καὶ εἰς τὴν μέθη
καὶ εἰς φροντίδας κοσμικαῖς,
καὶ ἔλθῃ ἕξαφνα εἰς ἑσᾶς ἡ
ἡμέρα ἐκείνη·

35 Διαλί ὡσαν παγίδα
θείας ἔλθῃ εἰς ὅλης ὅπῃ κάθην-
ται ἀπάνω εἰς τὸ πρόσωπον
τῆς γῆς.

36 Ἀγρυπνεῖτε τὸ λοιπόν,
καὶ παρακαλεῖτε κάθε καιρὸν,
ἵνα ἀξιώθῃτε ἵνα φύγετε ἐν ταῖς
ὅλας ὅπῃ μέλλῃν ἵνα γινῶν,
καὶ ἵνα σταθῆτε ἔμπροσθεν εἰς
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

37 Καὶ τὴν ἡμέραν ἐδίδα-
σκειν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν· καὶ
τὴν νύκτα εὔγενεν ἔξω καὶ ἔ-
μενει εἰς τὸ ἔρος ὅπῃ κρίζεται
ἐλαιῶν.

38 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρ-
θριξε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ
ἀκύνου αὐτοῦ.

38 Καὶ ἅλ· ὁ λαὸς ἐση-
κύνιστον εἰς τὸν θρόνον καὶ
ἐπάγειναι εἰς τὸ ἱερὸν γὰ τοῦ
ἀκύνου.

Κεφ. κβ'. 22.

ἮΓΓΙΖΕ δι' ἡ ἰορτὴ τῶν
ἀζύμων, ἡ λογομένη
πάσχα.

2 Καὶ ἐζήτου οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ γραμματεῖς, τὸ, πῶς
ἀείλωσιν αὐτόν· ἐφοβῆτο γὰρ
τὸν λαόν.

3 Εἰσῆλθε δι' ὁ σατανᾶς εἰς
Ἰούδα· τὸν ἐπικαλύμειν Ἰο-
καριώτην, ὅσα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ
τῶν δώδεκα·

4 Καὶ ἀπειλῶν συνιλά-
λοις τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς
γραττηγαῖς, τὸ, πῶς αὐτὸν πα-
ραδῶν αὐτοῖς.

5 Καὶ ἐχάρησαν· καὶ συνί-
δειτο αὐτῷ ἀργύριοι δοῦναι·

6 Καὶ ἐξωμολόγησε· καὶ
ἐζήτηε εὐκαιρίαν τοῦ παραδῶ-
ναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτις ὄχλω.

7 Ἦλθε δι' ἡ ἡμέρα τῶν ἀ-
ζύμων, ἐν ἧ ἴδει δύσεισαι τὸ
πάσχα·

8 Καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ
Ἰωάννην, εἰπών· Περιυθέλις
ἱτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα,
ἵνα φάγωμεν.

ΚΑΙ ἡ ἰορτὴ τῶν ἀζύμων,
ὅπῃ ἐλίγιτον πάσχα,
ἰσημνι.

2 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς ἐζητήσαν, μὴ τί
τρόπον γὰ τὸν σκοτώσων· διατὶ
ἐφοβῶνταν τὸν λαόν.

3 Καὶ ὁ Σατανᾶς ἐμῶηκε
μίσα εἰς τὸν Ἰούδα· ὅπῃ ἐκρά-
ζειτον Ἰοκαριώτης, ὁ ὅποι·
ἦτοι ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώ-
δεκα·

4 Καὶ ἐπῆγε καὶ ἐσύντυχε
μὲ τὸς ἀρχιερεῖς καὶ μὲ τὸς
γραττηγᾶς, τὸ, πῶς γὰ τὸς τὸν
παραδώση.

5 Καὶ ἐχάρηκαν· καὶ ἐσυνμ-
φώνησαν γὰ τοῦ δώσου, ἀργύ-
ριοι.

6 Καὶ αὐτὸς ἴταξε (γὰ τὸ
κάμη)· καὶ ἐζήτηε εὐκαιρίαν γὰ
τὸς τὸν παραδώση χωρὶς σύγ-
χισιν.

7 Καὶ ἦλθε ἡ ἡμέρα τῶν
ἀζύμων, ὅπῃ ἴκαμε χρεία γὰ
δυσιάσων τὸ πάσχα·

8 Καὶ (ὁ Χριστὸς) ἐστειλε τὸν
Πέτρον καὶ Ἰωάννην, καὶ εἶπεν·
ὑπάγετε καὶ ἱτοιμάσατέ μας
διὰ γὰ φᾶμε τὸ πάσχα.

9 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Πῶς θέλεις ἰτοιμάσωμεν;

10 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἴδὲ, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, συναρτήσῃ ὑμῖν ἄνθρωποι κεράμιοι ὕδατος βαράζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν ἢ εἰσπορεύεται.

11 Καὶ ἐπιτε τῷ οικοδοσώτῃ τῆς οἰκίας· Λέγει σοι ὁ διδάσκαλος· Πῶς εἰς τὸ καλάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μὴ τῶν μαθητῶν με φάγω;

12 Καὶ ἐκείνους ὑμῖν δείξει ἀνώγει μίγα ἰσχυμένους· ἐκεῖ ἰτοιμάσατε.

13 Ἀπελθόντες δὲ εἶρον καθὼς εἴρηκεν αὐτοῖς· καὶ ἰτοιμάσατε τὸ πάσχα.

14 Καὶ ὅτε ἰγύνετο ἡ ἄρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ.

15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθύμια ἐπιθύμησα τῷ τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν.

16 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔστι ἢ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ, ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ δεξάμενος ποτήριον, εὐχαριστήσας εἶπε· Λάβετε τῷ τῷ, καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς·

18 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἢ μὴ

9 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· πῶς θέλεις ἰτοιμάσωμεν;

10 Καὶ ἐκεῖνους τὸς εἶπεν· εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, συναρτήσῃ ὑμῖν ἄνθρωποι κεράμιοι ὕδατος βαράζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν ἢ εἰσπορεύεται.

11 Καὶ θέλει εἰπεῖ εἰς τὸν οικοκύριον τοῦ σπητιῶ· ὁ διδάσκαλος· σὺ λέγει· πῶς εἶσαι τὸ κατοίκημα, ὅπου μέλλω εἰς φάγω τὸ πάσχα μεθ' ὑμῶν μὴ τὸς μαθητάς με;

12 Καὶ ἐκεῖνους θέλει εἰπεῖ εἰς τὸν ἀνώγει μίγα ἰσχυμένους· ἐκεῖ ἰτοιμάσατε.

13 Καὶ ὡσανεὶ ἐπήγαν, εὐρήκαν καθὼς τὸς εἶπε· καὶ ἰτοιμάσατε τὸ πάσχα.

14 Καὶ ὅταν ἦλθεν ἡ ἄρα, ἐκάθισεν, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι μεθ' αὐτοῦ.

15 Καὶ εἶπεν ἰσ· μὴ μεγάλην ἐπιθύμια ἐπιθύμησα εἰς φάγω τῷ τῷ τὸ πάσχα μετῶν ὑμῶν, πρὸ τοῦ εἰς πάθω.

16 Διατὶ εἰς λέγω, ὅτι πληροῦ εἰς εἰς φάγω ἀπ' αὐτοῦ, ἕως ὅπου εἰς τελειωθῇ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ ἐπήρει ποτήριον, καὶ εὐχαριστήσας καὶ εἶπεν· ἰσ· λαβετε τῷ τῷ, καὶ διαμερίσατε τῷ τῷ ἀνάμεινά σας·

18 Διατὶ εἰς λέγω, ὅτι

πίω ἀπὸ τοῦ γινημάτου τῆς ἀμπέλου, ἵνα ὅτε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ.

19 Καὶ λαβὼν ἄριστον, εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἔδωκε αὐτοῖς, λέγων· Τὐτό ἐστὶ τὸ σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τὐτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἑμὴν ἀνάμνησιν.

20 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δεῖπνῆσαι, λέγων· Τὐτο τὸ ποτήριον, ἡ καιρὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἰκχυρόμενον.

21 Πλὴν ἰδὼν, ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἑμῶ ἐπὶ τῆς τραπέζης.

22 Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὄρισμένον· ὅλην ἕξει τῷ ἀνθρώπῳ ἰκίῃν, δι' ἣ παραδίδοιαι.

23 Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτὸς, τὸ, τίς ἄρα εἶη ἐξ αὐτῶν ὁ τὐτο μέλλων πρᾶσσειν.

24 Ἐγένετο δὲ καὶ φιλοσοκία ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν ἐνεργεῖται καλοῦνται.

26 Ὑμεῖς δὲ ἔχ' ἕτως· ἀλλ'

δὲν θίλω πῶς ἀπὸ τοῦ γινημάτου τῆς ἀμπέλου, ἵνα ὅτε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

19 Καὶ πίνουσας ψωμί, καὶ εὐχαριστήσας τὸ ἵκοφθ'· καὶ τὸς ἔδωκε, καὶ εἶπε· τὐτο εἶναι τὸ κορμί μου, ὅπῃ δίδεται διὰ λόγου σας· ἐτὐτο κάμειτε εἰς τὴν ἐνθύμησίν μου.

20 Ὁμοίως ἐπῆρε καὶ τὸ ποτήριον, καὶ τὸς τὸ ἔδωκε, ὑγερον ἀφόρτις ἰδιότησε, λέγων· τὐτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ καινὴ διαθήκη εἰς τὸ αἷμά μου, τὸ ὅποιον χύνεται διὰ λόγου σας.

21 Ὅμως γὰρ, τὸ χεῖρ ἐοκίειν ὅπῃ μὲ παραδίνοι, εἶναι μαζύ μου εἰς τὸ τραπέζι.

22 Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παγίνει καθὼς εἶναι ὄρισμένον· ὅμως ἀειλύμοτον εἰς τὸν ἀνθρώπον ἐκίῃον, διὰ μίσου τοῦ ὅποιον παραδίδοιαι.

23 Καὶ αὐτοὶ ἄρχισαν γὰρ γυρεύειν ἀνάμισά τις, τὸ, ποῖος ἄρα γὰρ εἶναι ἀπ' αὐτῶν ὅπῃ μέλλει γὰρ κάμῃ ἐτὐτο.

24 Καὶ ἐγενε καὶ φιλοσοκία εἰς αὐτῶς, τὸ, ποῖος ἀπ' αὐτῶν γὰρ εἶναι ὁ μεγαλύτερος.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπεν· οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτὰ τὰ ἔθνη· καὶ ἐκίῃοι ὅπῃ τὰ ἐξουσιάζουσι κρᾶζονται ἐνεργεῖται.

26 Ἀμὴν ἰσοῖς δὲν ἴσοθ:

ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν.

27 Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀτακαίμενος, ἢ ὁ διακονῶν; ἔχι ὁ ἀτακαίμενος; ἐγὼ δὲ εἶμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν.

28 Ὑμεῖς δὲ ἐστὶ οἱ διαμνησκόμενοι μετ' ἐμῶ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου.

29 Καὶ γὰρ διαλίθισμαι ὑμῖν, καθὼς διέθιστό μοι ὁ πατήρ μου, βασιλείαν·

30 Ἴσα ἰσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθίσθητε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ.

31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων, Σίμων, ἰδὼ, ὁ σαταναῖς ἐζητήσατο ὑμᾶς, τοῦ σιναῖσαι ὡς τὸν σῖτον·

32 Ἐγὼ δὲ ἰδιήθην περὶ σου, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σὺ ποτε ἐπιστρέψῃς, γήριξον τὰς ἀδελφάς σου.

33 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μὴ ἀ σὺ ἔτοιμός εἶμι καὶ εἰς

ἔττι· ἀλλὰ ὁ μεγαλίτερος ἀνάμισά σας, ὡς γίνῃ ὡσαν ὁ μικρότερος· καὶ ὁ προτερός; ὡσαν ὁ ὑπερήτης.

27 Διατί ποιῶ εἶναι μεγαλίτερος, ἐκείνῳ ὅπῃ κάθεται, ἢ ἐκείνῳ ὅπῃ ὑπερείδῃ; διὸ εἶναι μεγαλίτερος ἐκείνῳ ὅπῃ κάθεται; ἀλλὰ ἐγὼ εἶμαι εἰς τὴν μέσην σας ὡσαν ἐκείνος ὅπῃ ὑπερείδῃ.

28 Καὶ ἰσθίς ἰσθίε ἐκείνοι ὅπῃ ἐμῖνῃτε πάντοτε μαζὸν μου εἰς τὰς πειρασμὸς μου.

29 Καὶ καθὼς ὁ πατήρ μου διέθισεν εἰς ἐμένα τὴν βασιλείαν, ἔττι καὶ ἐγὼ διαλίθω ἐκείνη εἰς ἰσθίς·

30 Νὰ τρώγητε καὶ νὰ πίνητε εἰς τὸ τραπέζι μου εἰς τὴν βασιλείαν μου· καὶ νὰ καθίσθητε εἰς τὰς θρόνους, νὰ κρίνητε τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ.

31 Καὶ ὁ Κύριος εἶπε· Σίμων, Σίμων, νὰ, ὁ Σαταναῖς ὅπῃ σᾶς ἐζητήσῃ νὰ σᾶς κοσκινίσῃ τὸ σῖκίρι·

32 Καὶ ἐγὼ ἰσθίθην δια λόγου σου, δια νὰ μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου· καὶ ἰσθί τότε ὡσαν γυρίσης, γήριξ τὰς ἀδελφάς σου.

33 Καὶ ὁ Πίτερ· τοῦ εἶπεν· ἀνδρῆτη, ἔτοιμος εἶμαι μετὰ

φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πο-
ρεύσθαι.

34 Ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι, Πί-
τρε, ἢ μὴ φωνήσῃ σήμερον ἀ-
λέκτωρ, πρὶν ἢ τρεῖς ἀπαρτήσῃ
μὴ εἶδέναι με.

35 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι
ἐπίστευα ὑμᾶς ἀτιεβαλατίου,
καὶ πήραις, καὶ ὑποδημάτων,
μή τι ὑψιρέσαστε; Οἱ δὲ εἶ-
πον· Οὐδὲός.

36 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς· Ἀλλὰ
εὖν, ὃ ἔχων βαλατίον, ἀρά-
τω, ὁμοίως καὶ πήρας· καὶ ὃ
μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμάτι-
ον αὐτοῦ, καὶ ἀγορασάτω μά-
χιραν.

37 Λέγων γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἔτι
τέτο τὸ γραμμῆιον δεῖ τελε-
σθῆναι ἐν ἡμοῖς, τό· Καὶ μὴ ἀ-
νόμων ἰλογίσθη. Καὶ γὰρ ἴα
σπρὶ ἡμῶ τέλει ἔχει.

38 Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδὲ
μάχιραι ὡδε δύο. Ὁ δὲ εἶπε
αὐτοῖς· Ἰκανόν ἐστι.

39 Καὶ ἐξελθὼν ἰπορεύθη
κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν
Ἐλαιῶν· ἀκολούθησαν δὲ αὐτῷ
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

40 Γινόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τό-
που, εἶπεν αὐτοῖς· Προσιύχι-
σθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν.

εἶνα γὰ πάγω καὶ εἰς τὴν
φυλακὴν καὶ εἰς τὸν θάνατον.

34 Καὶ ἐκείνου τοῦ εἶπεν·
λέγω σοι, Πέτρε· ὅτι πρὸ τῆ
γὰ λαλήσῃ ὁ πετεινὸς σήμερον,
δίλεις ἀρετῆν τρεῖς φοαῖς πῶς
δέν καὶ ἰξυρέας.

35 Καὶ εἶπεν τῶν· ὅταν σᾶς
ἰστολα χωρὶς πυργί, καὶ σακ-
κῆλι, καὶ ὑποδηματα, μήνα
ὑψιρεθῆκεῖς ἰστολας; καὶ ἐκείνου
ἴα εἶπαν· ἰστολας δέν μας ἰστολας.

36 Εἶπεν τῶν λοιπῶν· ἀλλὰ
τῶρα, ὅποιος ἔχει πυργί, ἄς
τὸ πάρε· τὸν ὁμοιοτρόπου καὶ
ὅποιος ἔχει σακκῆλι, ἄς τὸ
πάρε· καὶ ὅποιος δέν ἔχων σπα-
δί, ἄς πωλήσῃ τὸ φέρεμά τῶ,
καὶ ἄς ἀγοράσῃ σπαδί.

37 Διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι
ἀκόμι ἐτέτο τὸ γραμμῆιον κά-
μου χρεία γὰ τελεσθῆ εἰς ἡμέ-
ρα· τό, πῶς ἰλογαριάσθη μὴ
τῶς ἀνόμων. διατὶ ἐκείνα ὅπῃ
εἶναι γραμμῆια διὰ λόγου με
τελειούονται.

38 Καὶ ἐκείνου τῶ εἶπαν·
αὐδέιγη; γὰ ἰδῶ δύο σπαδία.
καὶ ἐκείνου τῶ εἶπεν· φθάρε.

39 Καὶ ὡσαν εὐγῆκεν ἔξω
ἰδέθη κατὰ τὴν συνήθειαν εἰς τὸ
ὄρος τῶν Ἐλαιῶν· καὶ ἀκολούθη-
σαν τοι καὶ οἱ μαθητὰδες τῶ.

40 Καὶ παγίνωντας εἰς τὸν
τόπον, τῶς εἶπεν· προσιύχι-
σθε γὰ μὴν πέσιτε εἰς πειρα-
σμόν.

2 H

41 Καὶ αὐτὸς ἀπισπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου βολῆν, καὶ θίει τὰ γόνατα προσεύχωντο,

42 Λέγων· Πάτερ, εἰ βύλι περιεγκιῖν τὸ ποτήριον τῆτο ἀπ' ἐμεῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημα μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω.

43 Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν.

44 Καὶ γενόμενος ἐν ἀγῶνίᾳ, ἰκτενίζετον προσεύχωντο. ἔγιγνετο δὲ ὁ ἰδρῶς αὐτῷ ὡσεὶ θρόμβοι αἱμάτων καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν.

45 Καὶ ἀνασὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἔλθων πρὸς τὰς μαθητὰς αὐτῷ, εὖρει αὐτὰς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης.

46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί καθεύδετε; ἀνασάντες προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν.

47 Ἔτι δὲ αὐτῷ λαλῶντος, ἰδὲ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας, εἰς τῶν δώδεκα, προήρχιστο αὐτῶν, καὶ ἤγγισεν τῷ Ἰησοῦ φιλησάμενος αὐτόν.

48 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἰούδα, φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεις;

49 Ἰδοῦντες δὲ οἱ περὶ αὐτῶν

41 Καὶ αὐτὸς ἀνιχώρησε μακρὰ ἀπ' αὐτὰς ὡς μίαν πετροβολίαν τόπον· καὶ γοαῖζωντας ἐπροσεύχοντο,

42 Λέγωντας· ὦ πάτερ, ἂν θέλῃς, ἵνα περάσῃ τῆτο τὸ ποτήρι ἀπὸ λόγου μου· ὅμως ἔχι τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ ἰδικόν σε ἄς γένη.

43 Καὶ ἰφάτη εἰς αὐτὸν ἄγγελος ἀπὸ τῶν οὐρανῶν ὁ ὁποῖόν τὸν ἐδυναμῶνεν.

44 Καὶ ἔστοντας ἵνα ἔλθῃ εἰς γενοχωρίαν, ἐπροσεύχοντο πλείον σφοδρότερον. καὶ ὁ ἰδρῶς τῷ ἔγιγεν ὡσανύ κόμποι αἱμάτων· καὶ ἔπιπταν εἰς τὴν γῆν.

45 Καὶ ὡσανύ ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν προσευχῆν, ἦλθεν εἰς τὰς μαθητὰς τῶν, καὶ τὰς εὖρειν ὅπῃ ἐκοιμῶνταν ἀπὸ τὴν λύπην τῶν.

46 Καὶ τὰς εἶπε· τί κοιμᾶσθε; σηκῶτε προσεύχεσθε, διὰ ἵνα μὴν ἰμβῆτε εἰς πειρασμόν.

47 Καὶ ἀκόμι ἐλεῖ ὅπῃ τὸ ἔλεγε, καὶ ἄ ὄχλος· καὶ ἰφάσθη, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας· ἵνας ἀπὸ τὰς δώδεκα ἐπάγειν ἄνθρωπον ἀπ' αὐτῶν· καὶ ἐσήμωσεν εἰς τὸν Ἰησοῦν ἵνα τὸν φιλήσῃ.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· ὦ Ἰούδα, μὴ φίλημα παραδίδεις τὸν υἱὸν τῷ ἀνθρώπῳ;

49 Καὶ ὡσανύ ἰδαν ἐκεῖνοι ὅπῃ ἦταν τρυφῶν τῷ ἐκεῖνο

τὸ ἰσόμενος, εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ;

50 Καὶ ἐπάλαξεν εἰς ἡμέρας ἐξ αὐτῶν τὸν δῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφείλεν αὐτῷ τὸ ὄστρον τοῦ διζίου.

51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐὰν εἴς τούτου. Καὶ ἀψάμενος τοῦ ὄστρου αὐτοῦ, ἔλαστο αὐτόν.

52 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὰς παραγνομήτους ἐπ' αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ γραττηγὰς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρισβυτέρους· Ὡς ἐπὶ ληστῆν ἐξελλυθήσθε μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων;

53 Καθ' ἡμέραν ὄντες μὴ ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, οὐκ ἐξετίματε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμὲ. ἀλλ' αὐτὴ ὑμῶν ἐστὶν ἡ ὥρα, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.

54 Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον, καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν.

55 Ἀψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς, καὶ συγκαθισάργτων αὐτῶν, ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν.

56 Ἰδῶσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις καθήμενος πρὸς τὸ φῶς, καὶ ἀτινίσασα αὐτῷ, εἶπε· Καὶ εἶπες σὺν αὐτῷ ἦν.

57 Ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτόν, λέγων· Γύναι, οὐκ εἶδα αὐτόν.

ὅπως ἔμμελλε γὰρ γίνεσθαι, λέγων τῷ αὐθιγῆτι, θείλις γὰρ κτυπήσωμεν μὴ τὸ σπαδί;

50 Καὶ ἔλαστο ἀπ' αὐτῆς ἐκλύπησεν τὸν δῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφείρεται τὸ αὐτὸν τῷ διζίου.

51 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· ἀφῆτε, φθάσει εἰς ἰδῶν. καὶ ἐπίσασεν τὸ αὐτὸν τῷ, καὶ τὸν ἰάτρουσι.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τὰς τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραττηγῶν τοῦ ἱεροῦ, καὶ τῶν πρισβυτέρων, ὅπως ἤλθαν ἀπάνω τῷ ὡσαν εἰς ληστῆν εὐγῆκετε εἰς ἐμένα μὴ σπαδία καὶ μὴ ξύλα;

53 Καθ' ἡμέραν ἤμεν μετῶν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ διὲν ἀπλώσθητε ἐν χεῖράς σας ἀπάνω μου· ἀμῆ ἐστὶν εἶναι ἡ ὥρα σας, καὶ ἡ ἐξουσία τῷ σκότους.

54 Καὶ ὡσαν τὸν ἐπίσασαν, ἤφισαν καὶ ἐμβασάν τον εἰς τὸ σπήτι τῷ ἀρχιερέως. καὶ ὁ Πέτρος ἀκολούθη ἀπὸ μακρῶ.

55 Καὶ ἔσονται γὰρ ἀνάψων φωτία εἰς τὴν μέσην τῆς αὐλῆς, ἐκάθησαν μετῶν, καὶ ὁ Πέτρος ἐκάθητο εἰς τὴν μέσην τῆς.

56 Καὶ ὡσαν τὸν εἶδε μία κοπίλα ὅπως ἐκάθητο αὐτὸς εἰς τὴν φωτία, καὶ ἀτινίσων εἰς αὐτῷ, εἶπε· καὶ ἐστὶν μετῶν αὐτὸν ἦτον.

57 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἀρνήθη, λέγωντας· ἢ γυναῖκα, διὲν τὸν ἐξέμεν.

58 Καὶ μετὰ βραχὺ ἴτερον ἰδὼν αὐτοὺς, ἔφη· Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Ἄθροωπι, οὐκ εἰμί.

59 Καὶ διαγίας ὡστὶ ὤρας μίας, ἄλλοις τις διίσχυρίζετο, λέγων· Ἐπ' ἀληθείας καὶ ὅτος μετ' αὐτῷ ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖος ἐστίν.

60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἄθροωπι, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. Καὶ παραχρῆμα, ἔτι λαλῶντος αὐτῷ, ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ.

61 Καὶ γραφεὶς ὁ Κύριος· ἐπέβλεψε τῷ Πέτρῳ· καὶ ὑπομήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἀπαρτήσῃ με τρεῖς.

62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος· ἔκλαυσε πικρῶς.

63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνήχοιτες τὸν Ἰησοῦν, ἐπέπαιζον αὐτῷ, ῥιζοτεις.

64 Καὶ περικαλῶντες αὐτὸν, ἔτυπτον αὐτῷ τὸ πρόσωπον· καὶ ἐπρωτόν αὐτὸν, λέγοντες· Προφήτευσεν τίς ἐστίν ὁ παίσας σε.

65 Καὶ ἴτερα πολλά βλασφημῶντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.

66 Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ περισβυτίριον τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον ἑαυτῶν,

67 Λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ

58 Καὶ ὡσὰν ἐπίρασαν ὀλίγοι, τὸν εἶδον ἄλλοι, καὶ εἶπεν· καὶ σὺ ἀπ' αὐτῶν εἶσαι. καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· Ἄθροωπι, δὲν εἰμαι.

59 Καὶ περιῶντας ἴως μίας ὥρα, κάποιος ἄλλος τὸ ἕβουσαιῶνι, καὶ ἔλεγεν· ἐπ' ἀληθείας καὶ ἰγύτος μετ' αὐτὸν ἦτον· διατὶ Γαλιλαῖος εἶσαι.

60 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· Ἄθροωπι, δὲν ἰξίρω τι λέγεις. καὶ παρευδὸς, ἀκόμι ἐκὶ ὅπῃ ἴδ' ἔλεγι, καὶ ὁ πετεινὸς ἰλάλησι.

61 Καὶ γυρίζοντας ὁ Κύριος εἶδα εἰς τὸν Πέτρον· καὶ ὁ Πέτρος ἀναδυμήθη τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὅπῃ τῷ εἶπεν· ὅτι πρὸ τῆνὰ λαλήση ὁ πετεινὸς, θέλις με ἀρτηθῆ τρεῖς φοραῖς.

62 Καὶ ἐγῆκεν ἔξω ὁ Πέτρος· καὶ ἔκλαυσε πικρῶς.

63 Καὶ οἱ ἄνδρες ὅπῃ ἰκρατῶσαν τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἀνέμπαζαν καὶ τὸν ἰδρηναι.

64 Καὶ σκεπάζοντες ἰοι, τοῦ ἰκτυπῶσαν εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ ἔλεγαν· προφῆτευσεν τίς εἶσαι ὅπῃ σὺ ἰκτύπησι.

65 Καὶ ἄλλα πολλά βλασφημῶντες ἔλεγαν εἰς αὐτόν.

66 Καὶ ὡσὰν ἰξημέρωσιν, ἰμαζώχθηκαι τὸ περισβυτίριον τοῦ λαοῦ, καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ ἀνέβασαν ἰοι εἰς τὴν σύναξιν τας,

67 Καὶ τοῦ ἔλεγαν· εἰπέ

Χριστός; ἐπὶ ἡμῖν. Εἶπει δὲ αὐ-
τοῖς Ἐὰν ὑμῖν εἴπω, ἢ μὴ
πιστεύσητε·

68 Ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, ἢ
μὴ ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπολύ-
σητε.

69 Ἀπὸ τοῦ νῦν εἶσαι ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ
δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

70 Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ ἄν
εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ πρὸς
αὐτὸς εἶπεν Ἰμῶς λέγετε ὅτι
ἐγὼ εἰμι.

71 Οἱ δὲ εἶπον· Τί ἐτι χρεί-
αν ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ
γὰρ ἤκουσαμεν ἀπὸ τοῦ στόμα-
τος αὐτοῦ.

μας, ἂν ἐστὶν εἶσαι ὁ Χριστός;
καὶ λέγει τὴς ἰὰν σὰς εἴπω,
δὲν θέλετε μὴ ἀποκριθῆτε.

68 Καὶ ἰὰν καὶ σὰς ἐρωτήσω,
δὲν θέλετε μὴ ἀποκριθῆτε, μὴ δὲ
θέλετε μὴ ἀπολύσητε.

69 Ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμαρτοῦ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει
καθίξει ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως
τοῦ Θεοῦ.

70 Καὶ ὅλοι εἶπαν· ἐστὶν
λοιπὸν εἶσαι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;
καὶ ἐκεῖνος τὴς εἶπεν ἰσὺς τὸ
λέγετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι.

71 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· τί
χρεῖαν ἔχομεν πλείον μαρτυρί-
ας; αὐτοὶ ἡμεῖς τὸ ἀκούσαμεν
ἀπὸ τοῦ στόματος τῶ.

Κεφ. κγ'. 23.

ΚΑΙ ἄσας ἂν ἄπαν τὸ πλε-
θος αὐτῶν, ἤγαγεν αὐ-
τὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτου.

2 ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν
αὐτοῦ, λέγοντες· Τύττον εὐρα-
μεν διασείροισα τὸ ἔθνος, καὶ
καλιόντα Καίσαρι φόβου δι-
δόναι, λέγοῖσα ἑαυτὸν Χριστὸν
βασιλέα εἶναι.

3 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτη-
σεν αὐτὸν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βα-
σιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς αὐτῷ εἶπεν· Σὺ λέγεις.

4 Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς
τὴς ἀρχιερεῖς καὶ τὴς ὄχλους·

ΚΑΙ σηκνόμενοι ὅλοι τὸ
πλεθος τῶν Ἰουδαίων,
τὸν ἔφεραν εἰς τὸν Πιλάτου.

2 Καὶ ἄρχισαν νὰ τὸν κατη-
γορεῖσι, νὰ λέγῃσιν ἡμεῖς εὐ-
ρήκαμεν ἐτύττον ἐπὶ ἔθνος τὸ
ἔθνος, καὶ ἐμπόδιζε τὴς νὰ δι-
δῶν φόβου τῷ Καίσαρι, λέ-
γοντας τῷ λόγῳ τῶ, πὺς νὰ εἶ-
ναι Χριστὸς βασιλεὺς.

3 Καὶ ὁ Πιλάτος τὸν ἐρώτη-
σεν, καὶ εἶπεν· ἐστὶν εἶσαι ὁ βασι-
λεὺς τῶν Ἰουδαίων; καὶ ὁ Ἰησοῦς
ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν τῶ ἰσὺς τὸ
λέγεις.

4 Καὶ ὁ Πιλάτος εἶπεν εἰς
τὴς ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τὸν ὄχλον·

Οὐδὲν εὐρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ.

5 Οἱ δὲ ἐπίσχυον, λέγοντες· Ὅτι ἀνασίσσει τὸν λαόν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ἡδῶ.

6 Πιλάτος δὲ ἀκύσας Γαλιλαίαν, ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστι.

7 Καὶ ἐπιγνὼς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας Ἡρώδου ἐστίν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδη, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐν Ἱερουσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις.

8 Ὁ δὲ Ἡρώδης, ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανῶ ἰδεῖν αὐτὸν, διὰ τὸ ἀκύνει πολλά περὶ αὐτοῦ· καὶ ἤλπικεν ἵε σημεῖοι ἰδεῖν ἐπ' αὐτῷ γινόμενα.

9 Ἐπρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ ἔδεν ἀπεκρίνατο αὐτῷ.

10 Εἰσῆκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς εὐτοίως κατηγοροῦντες αὐτῷ.

11 Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς γρατεῦμασιν αὐτοῦ, καὶ ἱμπαίξας, περιβαλὼν αὐτὸν ἰσοδίητα λαμπρᾶν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ.

12 Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὅ, τι Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρώδης ἐν αὐ-

τῷ δὲν εὐρίσκω τίποτες ἀφορμῆν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐτούτον.

5 Ἀμὲν ἱκανοὶ φιλοσοφῶντες δυνατώτερα ἐκαταποῦσαν, λέγοντες· ὅτι συγχίζει τὸν λαόν, διδάσκωντας εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, ἀρχίζωντας ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ἰδῶ.

6 Καὶ ὁ Πιλάτος ὡσάν ἤκουσιν Γαλιλαίαν, ἐρώτησιν, ἂν ὁ ἄνθρωπος εἶται Γαλιλαῖος.

7 Καὶ ὡσάν ἴμαθιν πῶς εἶται ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ Ἡρώδου, τὸν ἐπέμψεν εἰς τὸν Ἡρώδη, ὁ ὅποιος ἦταν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις εἰς τὴν Ἱερουσολύμην.

8 Καὶ ὁ Ἡρώδης, ὡσάν εἶδεν τὸν Ἰησοῦν, ἐχάρη καλὰ πολλὰ· διὰ τὸ ἠδελῖν ἀπὸ πολὺν καιρὸν ἰδῆν αὐτὸν· καὶ ἠλπικεν ἰδῆν τίποτες σημεῖον ὅπῃ ἰδῆν ἀπ' αὐτόν.

9 Καὶ ἐρώτησιν τοι εἰς πολλὰ λόγια· ἀμὲν αὐτὸς δὲν τοῦ ἀπεκρίθη τίποτες.

10 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐξέκυνταν καὶ τὸν ἐκατηγοῦσαν δυνατᾶ.

11 Καὶ ὁ Ἡρώδης μαζὺ μὲ τὸς γρατιώτας τε τὸν αἵμασιν, καὶ τὸς ἐπέκαιξε, καὶ ἐνδύωντας τοι εἶτα φόρεμα λαμπρῶν, ἰδῆν ἐστειλε κάλιν εἰς τὸν Πιλάτον.

12 Καὶ ἐκείτην τὴν ἡμέραν ἐγένηκαν φίλοι ὁ Ἡρώδης καὶ ὁ

τῇ τῇ ἡμέρᾳ μὲτ' ἀλλήλων·
 προὔπτερον γὰρ εἶχθησαν ὄντες
 πρὸς ἑαυτοὺς.

13 Πιλάτος δὲ, συγκαλεσά-
 μαι τὸν ἀρχιερεῖς, καὶ τοὺς ἀρ-
 χόντας, καὶ τὸν λαόν,

14 Εἶπε πρὸς αὐτούς· Προσ-
 κεύκατί μοι τὸν ἄνθρωπον τού-
 τον, ὡς ἀποκρίφοντα τὸν λαόν·
 καὶ ἰδὼν, ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνα-
 κείνας, ὑδὲν εὔρον ἐν τῷ ἀνθρώ-
 πῳ τούτῳ αἰτίου, ἢν κατηγορεῖ-
 τι κατ' αὐτῷ.

15 Ἀλλ' ὑδὲ Ἡρώδης ἀνέ-
 πιμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτόν,
 καὶ ἰδὼν, ὑδὲν ἄξιον θανάτου εἶναι
 πεπραγμένον αὐτῷ.

16 Παιδεύσας ἔν αὐτοὺς ἀπο-
 λύσω.

17 Ἀνάγκη δὲ εἶχεν ἀπολύ-
 σαι αὐτοὺς κατὰ ἰουδαίαν ἔθνη.

18 Ἀνείραξαν δὲ παμπλη-
 θεῖ, λέγοντες· Αἴρε τούτον,
 ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν Βαραβ-
 βᾶν·

19 Ὅτις ἦν διὰ γάσιν τινα
 γινομένην ἐν τῇ πόλει καὶ φό-
 νη, βεβλαμμένον εἰς φυλακὴν.

20 Πάλιν ἔν ὁ Πιλάτος
 προσιφώνησι, θέλων ἀπολύσαι
 τὸν Ἰησοῦν.

21 Οἱ δὲ ἐπιφώνησι, λέγον-

Πιλάτος· ἴσας μὲ τὸν ἄλλον
 διατὶ προτιτίτερα εἶχαν ἔχθησαν
 ἀνάμισόν τας.

13 Καὶ ὁ Πιλάτος ἰμάζω-
 ξει τοὺς ἀρχιερεῖς, καὶ τοὺς ἀρ-
 χόντας, καὶ τὸν λαόν,

14 Καὶ εἰπὺν τας· ἰσὺς μὲ
 ἐφίριτε τὸν ἄνθρωπον ἐτέτον,
 ὡσαι ὅπῃ διατρίφει τὸν λαόν·
 καὶ ἐὰν, ἐγὼ ὅπῃ ὁμωροῦσας
 τὸν ἐξίταξα, καὶ δὲν εὔρηκα
 ἴσποδες ἀφορμῆν εἰς τὸν ἄνθρωπον
 ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπῃ ἴον κατῆγορεῖται.

15 Ἀλλὰ μὴ δὲ ὁ Ἡρώδης
 εὔρηκα τίποτες· διατὶ ἐγὼ ἐπὶ
 τούτῳ σᾶς ἐπιμψα εἰς αὐτόν,
 καὶ ἐὰν, ὅπῃ δὲν ἴκαμα ἴσποτες
 ὅπῃ ἐὰν εἶναι ἄξιον θανάτου.

16 Νὰ τὸν παιδεύσω λοιπὸν,
 καὶ ἐὰν τὸν ἀπολύσω.

17 Εἶχεν καὶ ἀνάγκη εἰς
 τὴν ἰουδαίαν, ἐὰν τὸν ἀπολύσῃ
 εἶνα φυλακωμένον.

18 Καὶ ὅλοι τὸ πλῆθος
 ἔκραξαν, λέγοντες· εὔγαλε
 τέτον ἀπὸ τῆς μίσησι, καὶ ἀπό-
 λυσι μας τὸν Βαραββᾶν.

19 Ὁ ὁποῖον Βαραββᾶς
 ἦτον βαμμένον εἰς τὴν φυλα-
 κὴν, διὰ κάποιαν διχομασίαν
 ὅπῃ ἴγινεν εἰς τὴν πόλιν καὶ
 διὰ φόνον.

20 Θέλωντας λοιπὸν ὁ Πι-
 λάτος· ἐὰν ἀπολύσῃ τὸν Ἰησοῦν,
 τὸν ἐλάλησει πάλιν.

21 Ἀμὴν ἐκεῖνοι ἐφώνησαν

τας· Σταύρωσον, γαύρωσον αὐτόν.

22 Ὁ δὲ τρίτος εἶπε πρὸς αὐτός· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος· ἔδιν αἴτιον θανάτου εὖρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας ἔν αὐτὸν ἀπολύσω.

23 Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλας, αἰτέμενοι αὐτὸν σαυραθῆναι· καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων.

24 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπέκρισε γινῆσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν.

25 Ἀπέλυσε δὲ αὐτοῖς τὸν διὰ γάσιν καὶ φόρον βεβλημένον εἰς τῆς φυλακῆν, ὃν ἤπεντο· τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκε τῷ θείληματι αὐτῶν.

26 Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνός τινος Κυρηναίου τοῦ ἔρχομένου ἀπ' ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν, φέρον ὀπίσθω τοῦ Ἰησοῦ.

27 Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν· αἱ καὶ ἐκόπτοντο καὶ ἔβρῆνον αὐτόν.

28 Στραφαῖς δὲ πρὸς αὐτάς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμὲ, πολλὴ ἐφ' ἑαυτάς κλαίετε, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν·

29 Ὅτι ἰδὲ, ἔρχονται ἐμὲ·

καὶ ἔλεγον· γαύρωσι, γαύρωσί τοι.

22 Καὶ ὁ Πιλάτος εἶπε τρίτον εἰς ἐκείνους· καὶ τί κακὸν ἔκαμιν ἐτότε· ὁ ἄνθρωπος·· ἰγὼ δὲν εὖρηκα εἰς αὐτὸν ἔδει μίαν ἀφορμὴν θανάτου· ἵνα τὸν παιδεύσω λοιπὸν, καὶ ἵνα τὸν ἀπολύσω.

23 Καὶ ἐκίνοι ἐπίμνηται φωνάζοντες μεγάλας φωναῖς, ζητῶντες ἵνα σαυρωθῆ· καὶ ἡ φωναῖς αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων ἱκατακουῦσαν.

24 Καὶ ὁ Πιλάτος ἀποφάσισι ἵνα γίνη τὸ ζήτημά της.

25 Καὶ τὴς ἀπολύσει ἐκίνοι ὅπῃ ἐζητῶσαν· ὁ ὁποῖός ἦτον βαλμίνος· μέσα εἰς τὴν φυλακῆν διὰ διχογραφίας καὶ διὰ φόρον· καὶ τὸν Ἰησοῦν ἱκαράδωκε εἰς τὸ θείλημά της.

26 Καὶ ὡσαν τὸν ἐπάγουσαν, ἐπίασαν κάποιον Σίμωνα Κυρηναῖον ὁ ὁποῖός ἤρχετον ἀπὸ τὸ χωράφι, καὶ ἔβαλαν ἀπάνω της τὸν σταυρὸν ἵνα τὸν σηκῶν ὀπίσω ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν.

27 Καὶ ἀκολουθῶσαν τὸν Χριστὸν πολὺ πλῆθος τῷ λαῷ καὶ τῶν γυναικῶν· αἱ ὁποῖαις τὸν ἰλυκῆνται καὶ τὸν ἔκλαιον.

28 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισεν εἰς αὐταῖς, καὶ ταῖς εἶπεν· ἡ θυγατέρες τῆς Ἱερουσαλήμ, μὴ κλαίετε ἐμὲ, ἀλλὰ κλαίετε τῷ λόγῳ σας, καὶ ἵνα παιδιά σας·

29 Ὅτι ἰδὲ, ὅπῃ ἔρχονται.

ραι ἐν αἷς ἱεῖσι· Μακάριαι αἱ γίραι, καὶ κοιλίας αἱ οὐκ ἰγύνθησαν, καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ ἐδήλασαν.

30 Τότε ἄρχονται λέγειν τοῖς ὄρεσι· Πίστιτε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τοῖς βουαῖς· Καλύψατε ἡμᾶς.

31 Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὕγρῳ ξύλω ταῦτα κωῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γίνηται;

32 Ἦγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακῆργοι σὺν αὐτῷ ἀναστρέφονται.

33 Καὶ ὅτε ἀπῆλθοι ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλύμνον Κράνιον, ἐκεῖ ἐξαύρωσαν αὐτὸν καὶ τὸς κακῆργος ὃν μὲν ἐκ διεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν.

34 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγεν· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· ἔγὰρ οἶδας τί κωῦσιν. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶ, ἔβαλον κλῆρον.

35 Καὶ εἰσήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. ἐξιμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· Ἄλλως ἔσωσι, σωσάτω ἑαυτοὺς, εἰ ἔτιος ἴστω ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ἱλικτῆς.

36 Ἐπέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ γρατῖῶται, προσερχόμενοι, καὶ ἐξῶ προσφίροντες αὐτῷ,

37 Καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτὸν.

ἡμέραις εἰς ταῖς ὁποίαις θίλων εἶπε· καλότυχαις ἡ γίραι, καὶ ἡ κοιλίαις ὅπῃ δὲν ἰγύνθησαν, καὶ τὰ βυζία ὅπῃ δὲν ἐβύζασαν.

30 Τότε θίλων ἀρχίσει ἐλάλῃν εἰς τὰ ὄρη· πίστιτε ἀπάνω μας· καὶ τὰ βυζία· σκεπάστέ μας.

31 Ὅτι ἂν εἰς τὸ χλωρὸν ξύλον κάμνησι αὐτὰ, εἰς τὸ ξερὸν τί θίλοι γίνοι;

32 Καὶ ἰφίρηνταν καὶ ἄλλοι δύο κακῆργοι ἐὰν σκοτωθῶσι μαζῷ μὲ τὸν Ἰησοῦν.

33 Καὶ ὅταν ἰπῆγαν εἰς τὸν τόπον ὅπῃ ἐκράζοντο Κράνιον, ἐκεῖ τὸν ἐξαύρωσαν, καὶ τὸς κακῆργος τὸν εἶνα ἀπὸ τῆν διεξιῶν, καὶ τὸν ἄλλον ἀπὸ τῆν ζεβιῶν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν· ἦ πάτερ, συγχώρησέ τους· διατὲ δὲν ἐξίβρην ἵ κάμνησι. καὶ διαμοιράζοντες τὰ φορέματά του, ἔρριχθαι λαχρῆς.

35 Καὶ ὁ λαὸς ἐγίγνετο καὶ ἔβλεπε. καὶ μαζῷ μετ' αὐτῆς καὶ οἱ ἄρχοντες τὸν ἰγιλῶσαν, καὶ ἔλεγον· ἄλλως ἔσωσι, ἄς σώσει καὶ τῷ λόγῳ του, ἂν εἶναι ἰτῦτ· ὁ Χριστὸς ὁ διαλεγμίν· τοῦ Θεοῦ.

36 Καὶ τὸν ἀνίμπαιζαν καὶ οἱ γρατῖῶται, ἐρχόμενοι κοτῶ, φέροντίς του ξύδι,

37 Καὶ ἔλεγον· ἂν ἰσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσε τῷ λόγῳ σου.

38 Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γυγραμμένη ἐπ' αὐτῶν γράμμασι Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· Οὗτος ἔστιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

39 Εἰς δὲ τῶν κριμασθέντων κακῶρων ἰβλασφήμει αὐτὸν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σιαυτοὺ καὶ ἡμᾶς.

40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἴτερος ἐπίλημα αὐτῷ, λέγων· Οὐδέ φοβῆ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ·

41 Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· ἔτος δὲ ὑδὲν ἄποποι ἐπράξει.

42 Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

43 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμήν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμῶ ἐσθὲν ἐν τῷ παραδείσῳ.

44 Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἑνάτης.

45 Καὶ ἰσχυρίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἰσχύισθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μίσην.

46 Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ

38 Ἦτος καὶ ἡ ἀπανογραφὴ γυγραμμένη ἀποπάνω τε μὲ γράμμασι Ἑλληνικὰ καὶ Ῥωμαϊκὰ καὶ Ἑβραϊκὰ· ΕΤΟΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

39 Καὶ ἕνας ἀπὸ τῶν κακοποιῶν τῶν κριμασθέντων ἰβλασφήμει εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγεν· εἶς εἶσαι ἰσὺ ὁ Χριστός, γλύτωσε καὶ τῷ λόγῳ σου καὶ ἡμᾶς.

40 Καὶ ὁ ἄλλος ἀπεκρίθη καὶ τὸν ἀνείδισεν, καὶ τῷ εἶπε· δὴν φοβᾶσαι τὸν Θεόν, ὅτι ἰσὺ εἶσαι εἰς τὸ αὐτὸ κρίμα·

41 Καὶ ἡμεῖς δικαίως τὰ παθίνομεν· διατὶ ἀπολαμβάνομεν ἄξια ἐκεῖνῶν ὅπῃ ἐκάμαμεν· ἀμὴν εἰπὼν· κανίνα ἄποποι δὴν ἕκαμην.

42 Καὶ ἔλεγεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· αὐθήτη, ἐδυμήσω με ὅταν ἔλθῃς εἰς τὴν βασιλείαν σου.

43 Καὶ λέγει τε ὁ Ἰησοῦς· βεβαια σὺ λέγω, σήμερον μετιμένα θίλεις εἶσαι μίση εἰς τὸν παράδεισον.

44 Καὶ ἦτος κοντὰ ἕκτη ὠραϊῆς ἡμέρας, καὶ ἔγινεν σκοτάδι εἰς ὅλην τὴν γῆν, ἕως τὴν ἐνάτην ὥραν.

45 Καὶ ὁ ἥλιος ἰσχυρίσθη, καὶ τὸ σκέπασμα τῷ καὶ ἰσχύισθη εἰς τὴν μίσην.

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· ὦ πάτερ, εἰς τὰ χεῖρά σου παρα-

πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξήπνισεν.

47 Ἴδὼν δὲ ὁ ἰκατόπαιρχος τὸ γεγόμενον, ἰδόξασεν τὸν Θεόν, λέγων· Ὅπως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν.

48 Καὶ πάντες οἱ συμπαράγοντες οὗτοι ἐπὶ τῆν θεωρίαν αὐτῆν, θεωρῶντες τὰ γεγόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέσβετον.

49 Εἰσῆκισαν δὲ πάντες αἱ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρᾶσαι ἑαυτά.

50 Καὶ ἰδὼν αὐτῆς ὄνοματι Ἰωσήφ, βελευτῆς ὑπάρχων, αὐτῆς ἀγαθὸς καὶ δίκαιος,

51 (Οὗτος οὐκ ἦν συγκατατιθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν) ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων ὅς καὶ προσεδίχθητο καὶ αὐτὸς τῆν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

52 Οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ἤτήσασθαι τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

53 Καὶ καθελὼν αὐτὸ ἐπέτιλλεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λαξευτῷ, ἃ οὐκ ἦν ὑδέπω ἐδεῖς κείμενος.

54 Καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευῆ, καὶ σάββατον ἐπίφωσκει.

δίδω τὸ πνεῦμά μου. καὶ ὡσὰν εἶπει ἰτῦτα ἐξηψύχησι.

47 Καὶ ὁ ἰκατόπαιρχος ὡσὰν εἶδεν ἑκείνο ὅπῃ ἔγεινεν, ἰδόξασεν τὸν Θεόν, λέγωντας· βίβαια ἰγῦτος ὁ ἄνθρωπος ἦτος δίκαιος.

48 Καὶ ὅλοι οἱ λαὸς ὅπῃ ἐπῆγει μαζῷ εἰς τὴν θεωρίαν ἑκείνην. βλέπωντας ἑκείνα ὅπῃ ἔγεινεν, κτυπῶντας τὰ στήθη τῆς ἑγύριζαν.

49 Καὶ ἔγεινεν ὅλοι οἱ γυναικοὶ τῆ ἀπὸ μακρῶ, καὶ γυναῖκαις ἢ ὅποιαις τὸν ἀκολουθῶσαν ἀπὸ τῆν Γαλιλαίαν, καὶ ἔβλεπαν ἰτῦτα.

50 Καὶ ἐὰν, καὶ ἦτος ἴνας ἄνθρωπος, τὸ ὄνομά τῃ Ἰωσήφ, ἄνθρωπος ἀγαθὸς καὶ δίκαιος, ὁ ὅποιος ἦτος βελευτῆς

51 Ἐτῦτος δὲν ἰσυμφώτησεν εἰς τὴν βουλὴν καὶ εἰς τὴν πράξιν αὐτῶν· ὁ ὅποιος ἦτος ἀπὸ τῆν Ἀριμαθαίαν πόλιν τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπροσεδίχθητο καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τῆ Θεοῦ.

52 Ἐτῦτος ἐπῆγειν εἰς τὸν Πιλάτον, καὶ ἐζήτησι τὸ κορμὶ τῆ Ἰησοῦ.

53 Καὶ τὸ ἰκατέβασεν καὶ τὸ ἐτίλλεν μὲ ἴνα σινδόνι, καὶ τὸ ἔβαλλεν εἰς ἴνα μνήμα περικητόν, εἰς τὸ ὅποιον ἀκόμι κανὴς δὲν ἦτος βαλμίνος.

54 Καὶ ἡ ἡμέρα ἦτος παρασκευῆ, καὶ ἰσημῶνι τὸ σάββατον.

55 Κατακολυθῆσασαι δὲ καὶ γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συλλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἰδιάσαντο τὸ μνημεῖον, καὶ ὡς ἐτίθη τὸ σῶμα αὐτῷ.

56 Ὑπορέψασαι δὲ ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐτολήν.

55 Καὶ ἔγοντας τὰ ἀκολουθήσων καὶ γυναῖκες, ἧ ὁποίαις εἶχασιν ἔλθῃ μαζὺ μετ' αὐτὸν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ εἶδασιν τὸ μνημα, καὶ πῶς ἐβάλη τὸ σῶμα ἐν ἐκεῖ.

56 Καὶ γυρίζουσαι ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ ἡσύχασαν τὸ σάββατον κατὰ τὴν ἐτολήν.

Κιφ. κδ'. 24.

Τῆ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων, ἔρρηξεν βαθίον ἡλλοι ἐπὶ τὸ μνημα, φέρονσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα· καὶ τινες συν' αὐταῖς.

2 Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου.

3 Καὶ εἰσελθῆσαι ἔχ' εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεύεσθαι αὐτὰς περὶ τέτα, καὶ ἰδὲ, δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἰσοθήσειν ἀγραπύσσις·

5 Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλισῶν τὸ πρῶτον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶνα μιὰ τῶν νεκρῶν;

6 Οὐκ ἔστιν ὁδε, ἀλλ' ἠγέρθη. Μνήσθητι ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὡν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,

ΑΜΗ' τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, σύνυχλα, ἦλθαν εἰς τὸ μνημα αἱ γυναῖκες ἐκεῖναι, καὶ ἔφεραν τὰ εἰδήματα ὅπῃ ἡτοίμασαν· καὶ κάποιαις ἄλλαις μαζὺ μετ' αὐταῖς.

2 Καὶ εὗρηκαν τὴν πέτραν κυλισμένην ἀπὸ τοῦ μνημα.

3 Καὶ ἐμβέουτες μέσα δὲν εὗρηκαν τὸ κορμὶ τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ.

4 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἀπορῦσαν διὰ τέτο τὸ πρῶγμα, τὰ, καὶ δύο ἄνδρες καὶ ἦλθαν εἰς αὐταῖς μὲ φορέματα ὅπῃ ἀγραπύαν.

5 Καὶ ἔγοντας τὰ φοβηθῆσιν ἐκεῖναι, καὶ τὰ βάλλεν τὸ πρῶτον τῆς κάτω εἰς τὴν γῆν, ταῖς εἶπαν· τί ζητεῖτε τὸν ζῶνα τὸν μὲ τῶν νεκρῶν;

6 Δὲν εἶναι ἰδω, ἀλλ' ἀναγάρθη. ἐνδυμηθῆτε καθὼς σὰς εἶπε τότε, ὅταν ἀκόμ' εὗρίσκετον εἰς τὴν Γαλιλαίαν,

7 Λέγων· Ὅτι διὲ τὰν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.

8 Καὶ ἰμῆσθησαν τῶν ρημάτων αὐτῆ.

9 Καὶ ὑπογράψασαι ἀπὸ τῶν μνημείων ἀπήγγειλαν· ταῦτα πάντα τοῖς ἰουδαῖοις καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς.

10 Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ, σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τὸς ἀποστόλους ταῦτα.

11 Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν, ὥστε ἄφρον τὰ ρήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίσθη αὐταῖς.

12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόλια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθεν, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

13 Καὶ ἰδὼ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κάμητον ἀπίχουσαν γαδίως ἐξήκοισθα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ἣ ὄνομα Ἐμμαῦς.

14 Καὶ αὐτοὶ ὁμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων.

7 Λέγοντας· ὅτι κάμηναι χεῖρα ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ παραδοθῆ εἰς χεῖρα ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ νὰ σταυρωθῆ· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀνασταθῆ.

8 Καὶ ἰθυμήθησαν τὰ λόγια τα.

9 Καὶ ὡσαν ἰγύρισαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, τὰ εἶπαν ὅλα ἐτέτα εἰς τὸς ἰουδαῖοις, καὶ εἰς ὅλους τὸς ἐπιλοιπούς.

10 Καὶ ἦσαν ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία τοῦ Ἰακώβου, καὶ ἡ ἐπιλοιπαιὶς μαζὺ μετ' αὐταῖς, ἡ ὁποῖαις ἔλεγαν εἰς τὸς ἀποστόλους ἐτέτα.

11 Καὶ ἐφάνησαν ὁμοστροφῶς ὡσαν φλυαρία τὰ λόγια τα, καὶ δὲν ταῖς ἐπίστυσαν.

12 Καὶ ὁ Πέτρος ἰσηκώθη καὶ ἔτρεξεν καὶ ἦλθεν εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ σκύπτει καὶ βλέπει μοναχᾶ τὰ σενδόλια ὅπῃ ἐκείντηται· καὶ ἰγύριζεν ὀπίσω, καὶ ἔθαύμαζε μίση τα ἐκείνη ὅπῃ ἔγινε.

13 Καὶ νὰ, καὶ δύο ἀπ' αὐτῶν ὅπῃ ἐπηγάσασιν αὐτὴν τὴν ἡμέραν εἰς μίαν χώραν, ἡ ὁποῖα εἶναι μακρᾶ ἀπὸ τῆν Ἱερουσαλὴμ ἐξήντα στάδια, τὸ ὄνομα ταῖς Ἐμμαῦς.

14 Καὶ ἐτέτοι ἰσυντύχησαν ἀνάμισθὰ τα εἰς ὅλα ἐτέτα ὅπῃ ἰσυνίθησαν.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὄμιλῳ αὐτὸς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς.

16 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατῦντο τοῦ μὴ ἐπιγινῶναι αὐτόν.

17 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίτις οἱ λόγοι ἔστωι ἕς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατεῦντες, καὶ ἐστὶ σκυθρωποὶ;

18 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἰς ὃ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνον παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γινόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις;

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο αἰῆς προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἰσχυρότερος τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ.

20 Ὅπως τι παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσάυρωσαν αὐτόν·

21 Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτρωθῆναι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γινεὶ σὺν πᾶσι τάτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον ἀφ' ἧς ταῦτα ἐγένετο.

22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκίς τινες.

15 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἴσυνμιλῶσαν καὶ ἰδιαλεγῶνταν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐσήμωσεν καὶ ἐπάγει μετ' αὐτούς.

16 Καὶ τὰ μάτια τῆς ἐμποδίζονται νὰ μὴ τὸν γνωρίσῃ.

17 Καὶ εἶπεν τῆς· τί εἶναι τὰ λόγια αὐτὰ ὅπῃ συντυχέιντε ἵνας μὴ τὸν ἄλλον ἰδῶ ὅπῃ περιπατεῖτε, καὶ εἶσθε σκυθρωποὶ;

18 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἵνας τὸ ὄνομά τε Κλεόπας, καὶ εἶπεν τῆ· ἰσὺ κατοικῶντας εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, μόνον δὲν ἐξέυρεις ἐκεῖνα ὅπῃ ἐγένεθαι μέσα εἰς αὐτὴν εἰς ταῖς ἡμέραις ἐτέταις;

19 Καὶ λέγει τῆς· ποῖα; καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαι· τὰ πράγματα ἴα ὅπῃ ἐγένεθαι διὰ τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον· ὁ ὅποιον ἐγένεθαι ἄνθρωπον προφήτης, δυνατὸς καὶ εἰς ἔργα καὶ εἰς λόγια ὁμωροσᾶ εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ὅλοι τὸν λαόν.

20 Καὶ πῶς τὸν ἐπαράδωκαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες μας εἰς κρίμα θανάτου, καὶ τὸν ἐσάυρωσαν.

21 Καὶ ἡμεῖς ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνον ὅπῃ μέλλει νὰ ἰλευθερώσῃ τὸν Ἰσραὴλ· ὅμως μὴ τῆτα ὅλα τρεῖς ἡμέραις μὴ τῆτη τὴν ἡμέραν ἔχει σημερον, ἀφ' ὅστις ἐγένεθαι ἐτέτα.

22 Ἀλλὰ καὶ κάποιαις γυναῖ-

ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ἄσθρηναι ἐπὶ τὸ μνημεῖον·

23 Καὶ μὴ εὐρεῖσαι τὸ σῶμα αὐτῆ, ἤλθον, λέγῃσαι καὶ ὀπτασίαι ἀγγέλων ἰωρακίνας, ἃ λέγουσι αὐτὸν ζῆν.

24 Καὶ ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν τῶν συν ἡμῶν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὐρον ἔτι καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον αὐτὸν δι' οὐκ εἶδον.

25 Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτὰς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδείς τῆ καρδία τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται.

26 Οὐχὶ ταῦτα εἶδε παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἰσχυρῶν εἰς τὴν δόξαν αὐτῆ;

27 Καὶ ἀρχαίως ἀπὸ Μωσίου καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διακρίνουσιν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ αὐτῆ.

28 Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην ἣ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι.

29 Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν, λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἰσχυρῶν ἐστὶ, καὶ χίλιον ἡμέραν. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς.

30 Καὶ ἰγένετο ἐν τῷ κατα-

καις ἀπὸ ταῖς ἰδικαῖς μαῖς μαῖς. ἐξιτρόμαζαν, αἱ ὁποῖαις ἐπῆγαν τὴν αὐγὴν εἰς τὸ μνημα·

23 Καὶ μὴ τὸ νὰ μὴν εὐρεοσι τὸ κορμὶ τῆ Ἰησοῦ, ἤλθον καὶ εἶπαν πῶς νὰ εἶδασιν καὶ ὀπτασίαι ἀγγέλων, οἱ ὁποῖοι ἀγγελοὶ λέγουσιν αὐτὸν πῶς νὰ ζῆ.

24 Καὶ ἐπῆγαν κάποιοι ἀπ' ἐκείνης ὁπῶ ἦταν μαζὺ μετ' ἡμᾶς εἰς τὸ μνημα, καὶ εὐρηκαν ἔτι καθὼς εἶπαν καὶ αἱ γυναῖκαις· ἀμὴ αὐτὸν εἶν τὸν εἶδαν.

25 Καὶ αὐτὸς τὺς εἶπεν· Ὡ ἀγνωστοὶ καὶ βραδείς τῆ καρδία· εἰς τὸ νὰ πιστεύετε εἰς ἐκεῖνα ὅλα ὁπῶ ἐλάλησαν οἱ προφῆται.

26 Δὲν ἔπρεπε νὰ τὰ πᾶθη ἔτι τὰ ὁ Χριστὸς, καὶ νὰ ἔμβη εἰς τὴν δόξαν τῆ;

27 Καὶ ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν Μωϋσίου καὶ περιτῶντας ἀπὸ ὅλων τῶν προφητῶν, τὺς ἐξηγοῦσιν τὰ πράγματα ὁπῶ ἐγράφησαν διὰ λόγου τῆ εἰς ὅλαις ταῖς γραφαῖς.

28 Καὶ ἐσῆμωσαν εἰς τὴν χώραν ὁπῶ ἐπάγειναι· καὶ αὐτὸς ἐκαμῶθη πῶς πάγει μακρότερα.

29 Καὶ τὸν ἐβίασαν, λέγοντες· μείνε μετ' ἡμᾶς, ὅτι θραδιάζει, καὶ ἐπέρασεν ἡ ἡμέρα· καὶ ἐμβῆκε μέσα νὰ μείνη μετ' αὐτῆς.

30 Καὶ ὅταν ἐκάθισεν αὐ-

κλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδιδε αὐτοῖς.

31 Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπίγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἔγενετο ἀπ' αὐτῶν.

32 Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἰλάσει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς;

33 Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέγραψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐρον συνηθροισμένους τῆς ἰσδίκᾳ καὶ τῆς σὺν αὐτοῖς,

34 Λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος· ὁτως, καὶ ἔφθη Σίμωνι.

35 Καὶ αὐτοὶ ἐξηγῆσθαι ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὡς ἐγινώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

36 Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλόντων, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἔειπεν ἐν μέσσοις αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.

37 Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γινόμενοι ἰδοῦντες πνεῦμα θιβεῖν.

38 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τετραραγμένοι ἐστέ, καὶ διατὲ διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

τὸς μετ' αὐτῆς, ἰπῆρε τὸ ψωμί, καὶ τὸ εὐλόγησε, καὶ ἔκοψε καὶ τῆς ἐδίδοι.

31 Καὶ τότε ἀνοίχθησαν αἱ μάτια τῆς, καὶ τὸν ἐγνώρισαν· καὶ αὐτὸς ἐγένετο ἄφαντος ἀπ' αὐτῆς.

32 Καὶ εἶπαν ἀνάμισάτους· διὲν ἦτον ἡ καρδιά μας καιμένη εἰς ἡμᾶς, ὅταν μᾶς ἰλάσῃ εἰς τὴν γράτα, καὶ ὅταν μᾶς ἐξῆγαν ταῖς γραφαῖς;

33 Καὶ αὐτοὶ σηκνωμένοι, ἐκείνην τὴν ὥραν ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐρέθηκαν μαζωμένους τῆς ἰσδίκᾳ, καὶ τῆς ἄλλῃς ὅπῃ ἦταν μαζῷ μετ' αὐτῆς,

34 Ὅπῃ ἔλεγον· ὅτι ὁ Κύριος ἀνεγάρθη βίβαια, καὶ ἔφαθον εἰς τὸν Σίμωνα.

35 Καὶ αὐτοὶ οἱ δύο ὅπῃ ἤλθον ἐδιηγῆνται ἅ τὰ πράγματα ὅπῃ ἐγιναν εἰς τὴν γράταν· καὶ πῶς τὸν ἐγνώρισαν ἐκεῖ ὅπῃ ἔκοψε τὸ ψωμί.

36 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἔλεγον αὐτοὶ αὐτὰ ἅ τὰ λόγια, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγάρθη εἰς τὴν μέσην τῆς, καὶ λέγει τῆς· εἰρήνη εἰς ἐσᾶς·

37 Καὶ ἔγοντας τὰ φοβηθένσι δυνατὰ καὶ ἐντρομάξην, τῆς ἐφαίνετο τὰ βλέπων πνεῦμα.

38 Καὶ λέγει τῆς· διατί ἐσθε συγχισμένοι; καὶ διατὲ λογιμοὶ ἀναβαίνουσιν εἰς ἰαῖς καρδίαις ὑμῶν;

39 Ἴδτε τὰς χεῖράς μου καὶ τὰς πόδας μου ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ἠπλαφήσατέ με καὶ ἴδτε ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα.

40 Καὶ τὸτο εἰπὼν ἐπίδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας.

41 Ἐτε δὲ ἀπισούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε;

42 Οἱ δὲ ἐπίδωκαν αὐτῷ ἰχθῦν ὅσπερ μίρον, καὶ ἀπὸ μελισσῶν κηρίον.

43 Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν.

44 Εἶπεν δὲ αὐταῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι ἕς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἐτι ἦν σὺν ὑμῖν, ὅτι διὲ πλερωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωυσέως, καὶ προφῆταις, καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ.

45 Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν κοῦν, τοῦ συνίναί τὰς γραφάς·

46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ἔτι ἔτι γεγραπταί, καὶ ἔτι ἴδτε παθεῖν τὸν Χριστόν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,

47 Καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῷ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς

39 Ἴδτε τὰ χεῖρά μου καὶ τὰς πόδας μου ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ἠπλαφήσατέ με καὶ ἴδτε με· διατι τὸ πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστά δὲν ἔχει, καθὼς βλέπετε ἐμένα ὅπερ ἔχω.

40 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτότο, τὴς ἰδείξει τὰ χεῖρα καὶ τὰ πόδαρια.

41 Καὶ ἔγοντας τὰ ἀπιστῶν ἀκόμι ἀπὸ τῆς χαρᾶς τῆς, καὶ τὰ θαυμάζων, τὴς εἶπεν ἔχεται ἵκποτις φαγιστρον ἰδῶ;

42 Καὶ ἐκίνοι τῷ ἰδῶκαν ἴνα κομμάτι ψάρε ψητόν, καὶ ἀπὸ μελόπητα.

43 Καὶ ἐπῆρεν ὁ μωρος ἄβης καὶ ἔφαγε.

44 Καὶ εἶπεν τῆς ἐτότα εἶναι ἐκίνα ὅπερ σᾶς ἐλάλησω ἀκόμι ὄντας μετισᾶς, ὅτι πῶς κάμνει χεῖρα ἐν πλερωθῆν ὅλα· ἐκίνα ὅπερ εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸν νόμον τοῦ Μωυσέως, καὶ εἰς τὴς προφῆτας, καὶ εἰς τὴς Ψαλμὸς διὰ λόγῃ μου.

45 Τότε τὴς ἀνοιξεν τὸν κοῦν τῆς, ἐν καταλύβην ταῖς γραφαῖς.

46 Καὶ εἶπεν τῆς ὅτι ἔτι εἶναι γεγραμμένον· καὶ τίτοιαις λογιῆς ἐκαμνει χεῖρα ἐν πάδη ὁ Χριστός· καὶ τῆν τρίτην ἡμέραν ἐν ἀνασταθῆ ἀπὸ τῆς νεκρῶς·

47 Καὶ ἐν κηρυχθῆ εἰς τὸ ὄνομά τῃ μετάνοια καὶ ἄφεις ἁμαρτιῶν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη,

πάντα τὰ ἔθνη, ἀρχάμενοι ἀπὸ Ἱερουσαλήμ.

48 Ὑμεῖς δὲ εἰς μάρτυρες τούτων.

49 Καὶ ἰδὼ, ἐγὼ ἀποσέλ-
λώ τῃ ἐπαγγελίᾳ τοῦ πατρὸς
μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσα-
τε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ, ἕως
ὃ ἰδύσθητε δύναμιν ἐξ ὕψους.

50 Ἐξήγαγε δὲ αὐτὸς ἔξω
ἕως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἐπάρας
τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν
αὐτούς.

51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλο-
γεῖν αὐτὸν αὐτὸς, διέστη ἀπ'
αὐτῶν, καὶ ἀνέφερετο εἰς τὸν
ὐρανόν.

52 Καὶ αὐτοὶ προσκυνή-
σαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς
Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς με-
γάλης.

53 Καὶ ἦσαν διακαιότις
ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλο-
γοῦντες τὰς Θεοὺς. Ἀμήν.

ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν Ἱερουσα-
λήμ.

48 Καὶ ἰστίς εἰσοδε μάρτυ-
ρες ἰτέτων.

49 Καὶ ἰὰ, ἐγὼ ὁπῦ γέλλω
τὸ τάξιμοι τοῦ πατρὸς μου εἰς
ἰσᾶς· καὶ ἰστίς καθίσατε εἰς
τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ, ἕως ὃ
ἰὰ ἰνδυθῆτε δύναμιν ἀπὸ πά-
νω.

50 Καὶ εὐγαλίεν ἰες ἔξω
ἕως εἰς τὴν Βηθανίαν· καὶ ἰ-
σήκωσι ἰὰ χερίά τε, καὶ τὸς
εὐλόγησι.

51 Καὶ ἰκεῖ ὁπῦ αὐτὸς τὸς
εὐλογεῖσιν, ἰχωρίσθη ἀπ' αὐ-
τῶν, καὶ ἰφέρειτον ἀπάνω εἰς
τὸν ἕρανόν.

52 Καὶ αὐτοὶ ὡσαν τὸν ἰ-
προσκύνησαν, ἰγύρισαν εἰς
τὴν Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρὰν με-
γάλην.

53 Καὶ εὐρίσκωνται πάν-
τοτε εἰς τὸ ἱερὸν, ὑμνοῦντες
καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀ-
μήν.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α. 1.

Ε^Ν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος.

2 Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν.

3 Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο ἕδὴ ἐν ᾧ γέγονεν.

4 Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων·

5 Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ ἐκατίλαβεν.

6 Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπειθαλμῖνος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης.

7 Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ.

8 Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός.

9 Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.

10 Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ

Ε^ΙΣ τὴν ἀρχὴν ἦτον ὁ λόγος· καὶ ὁ λόγος ἦτον μὴ τὸν Θεόν· καὶ Θεὸς ἦτον ὁ λόγος.

2 Ἐτούτος ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν μὴ τὸν Θεόν.

3 Ὅλα (τὰ πράγματα) διὰ μέσου τοῦ (λόγου) ἐγένεσαν, καὶ χωρὶς αὐτοῦ δὲν ἐγενε καίνα ἀπὸ ὅσα ἔγιναν.

4 Εἰς αὐτὸν ἦτον ζωὴ· καὶ ἡ ζωὴ ἦτον τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων·

5 Καὶ τὸ φῶς εἰς τὴν σκοτίαν φέγγει, καὶ ἡ σκοτία δὲν τὸ ἐκατάλαβεν.

6 Ἐγενε ἵνας ἄνθρωπος ἀπειθαλμῖνος ἀπὸ τὸν Θεόν, τὸ ὄνομά τε Ἰωάννης.

7 Ἐτούτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, νὰ μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς, διὰ τὰ πιστεύσῃ ὅλοι διὰ μέσου αὐτοῦ.

8 Δὲν ἦτον ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλὰ νὰ μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς.

9 Ἦτον τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ ὅποιον φωτίζει κάθε ἄνθρωπον ὅπῃ ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον.

10 Εἰς τὸν κόσμον ἦτον· καὶ

κόσμῳ δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ ὁ
κόσμῳ αὐτὸν οὐκ ἔγνω.

11 Εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν, καὶ οἱ
ἴδιοι αὐτὸν ἔπαρέλαβον.

12 Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔ-
δωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τίκτα
Θεῷ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν
εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ·

13 Οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, ἢ δι'
ἐκ θελήματος σαρκός, ἢ δι' ἐκ
θελήματι ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ
ἐγεννήθησαν.

14 Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐ-
γένετο· καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν,
(καὶ ἐδυσάμηθα τὴν δόξαν
αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενῆς
παρὰ πατρὸς,) πλήρης χάρι-
τος· καὶ ἀληθείας.

15 Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ
αὐτοῦ, καὶ κέκραγε, λίγων· Οὐ-
τὸ ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μὲν
ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μὲν γέ-
γονεν· ὅτι πρῶτός μὲν ἦν.

16 Καὶ ἐκ τῆ πληρωμάτι
αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν,
καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος·

17 Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μω-
σῆως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλή-
θεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

18 Θεὸν ἔδειξεν ἰώρακε πῶ-
ποτε· ὁ μονογενὴς υἱός, ὁ ὢν εἰς

ὁ κόσμῳ διὰ μέσου αὐτοῦ ἔγι-
μεν· ἀμὴν ὁ κόσμῳ δὲν τὸν ἐ-
γνώρισεν.

11 Εἰς τὰ ἴδικά ἴα ἦλθεν, καὶ
οἱ ἴδιοί τε δὲν τὸν ἴδιχθησαν·

12 Καὶ ὅσοι τὸν ἴδιχθησαν,
εἰς αὐτοὺν ἐδωκεν ἐξουσίαν γὰ
γενεῶν τίκτα Θεῷ, (τῷτ' ἐστὶν)
εἰς ἐκείνας ὅπῃ πιστεύουν εἰς τὸ
ὄνομά ἴα·

13 Οἱ ὅποιοι ἔ δι' ἀπὸ αἰ-
ματα, ἔ δι' ἀπὸ τὸ θελήμα τῆς
σαρκός, ἔ δι' ἀπὸ τὸ θελήμα
τοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν
Θεὸν ἐγεννήθησαν.

14 Καὶ ὁ λόγος ἔγιγε σὰρξ,
καὶ ἐκατοίκησεν εἰς ἐμᾶς, καὶ
εἶδαμεν τὴν δόξαν ἴα, δόξαν ὡ-
σαν (υἱῷ) μονογενῆς ἀπὸ τὸν
πατέρα, γεμάτος χάριν καὶ ἀ-
λήθειαν.

15 Ὁ Ἰωάννης ἐμαρτύρησε
δι' αὐτὸν, καὶ ἔκραξε, λίγωντας·
ἐτῷτ' εἶναι ἐκεῖν τὸν ὅποῖον
σᾶς εἶπα, ὅτι ἐκεῖν ὅπῃ ἐρ-
χέται ὀπίσω μὲν, ἔγιγεν ὀμπροσθ
μὲν· ὅτι ἦτον προτίτερός μὲν.

16 Καὶ ἀπὸ τὸ πληρωμά
τε ἡμεῖς ὅλοι ἀπολαύσαμεν,
καὶ ἐπῆραμεν χάριν ἀπάνω εἰς
χάριν·

17 Ὅτι ὁ νόμος ἐδόθη διὰ
μέσου τοῦ Μωϋσῆως· (ἀμὴν) ἡ
χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια ἐγιγε διὰ
μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Τὸν Θεὸν ἔ δι' ἐκείνας
ποτε δὲν τὸν εἶδεν· ὁ μονογενὴς.

τὸν κάλπος τοῦ πατρὸς, ἐκεῖ-
 • ἐξηγήσατο.

19 Καὶ αὕτη ἴσιν ἡ μαρτυ-
 ρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτι ἀπίστει-
 λαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱερουσάλυμων
 ἱερεῖς καὶ λευίτας, ἵνα ἐρωτή-
 σωσι αὐτὸν· Σὺ τίς εἶ;

20 Καὶ ἀμολόγησι, καὶ
 οὐκ ἤρῃσατο· καὶ ἀμολόγησιν·
 Ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός.

21 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν·
 Τί οὖν; Ἠλίας εἶ σὺ; Καὶ
 λέγει· Οὐκ εἰμι. Ὁ προφήτης
 εἶ σὺ; Καὶ ἀπεκρίθη· Οὐ.

22 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τίς
 εἶ; ἵνα ἀποκριθῶμεν τοῖς
 πύμψασιν ἡμῶς· τί λέγεις
 περὶ σεαυτοῦ;

23 Ἔφη· Ἐγὼ φωνὴ βοῶν-
 τος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Εὐδύνατε
 τὴν ὁδὸν Κυρίου· καθὼς εἶπεν
 Ἡσαΐας ὁ προφήτης.

24 Καὶ οἱ ἀπειθαλμῆτοι
 ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων·

25 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν,
 καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί οὖν βαπτί-
 ζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστός,
 ἔτι Ἠλίας, ἔτι ὁ προφήτης;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰω-
 ἄνης, λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω
 ἐν ὕδατι· μίση δὲ ὑμῶν ἔση-
 κει ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε·

υἱὸς, ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν κόρπον
 τοῦ πατρὸς, ἐκεῖ• τὸν ἐξηγή-
 δη.

19 Καὶ ἰτέτη εἶναι ἡ μαρ-
 τυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅποταν
 ἀπίστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τὰ
 Ἱερουσόλυμα ἱερεῖς καὶ Λευί-
 τας, ἵνα τὸν ἐρωτήσουν· ἐσὺ
 ποι• εἶσαι;

20 Καὶ ἀμολόγησι, καὶ
 δὲν τὸ ἀρνήθη· ἀμολόγησι, λέ-
 γωντας· ὅτι δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ
 Χριστός.

21 Καὶ ἐρώτησάν τον· τί
 εἶσαι λοιπόν; Ἠλίας εἶσαι
 ἐσὺ; καὶ λέγει· δὲν εἶμαι. ὁ
 προφήτης εἶσαι; καὶ ἀπεκρί-
 δη· ὄχι.

22 Καὶ λέγει τῷ ποι•
 εἶσαι λοιπόν; διὰ τὰ δῶσωμεν
 ἀποκριθῶμεν εἰς ἐκείνους ὅπῃ μᾶς
 ἐπίμψασιν· τί λέγεις διὰ λό-
 γου σου;

23 Εἶπεν· ἐγὼ εἶμαι ἡ
 φωνὴ ἐκεῖνου ὅπῃ βοᾷ μέσα εἰς
 τὴν ἐρημον· ἰσιάζατε τὴν
 γράταν τοῦ Κυρίου· καθὼς
 εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης.

24 Καὶ οἱ ἀπειθαλμῆτοι
 ἦσαν ἀπὸ τῶν Φαρισαίων.

25 Καὶ ἐρώτησάν τον, καὶ
 εἶπᾶν τῷ διατι λοιπόν βαπτι-
 ζεις, ἐπειδὴ καὶ δὲν εἶσαι
 ἐσὺ ὁ Χριστός, ἔτι Ἠλίας, ἔτι
 ὁ προφήτης;

26 Ὁ Ἰωάννης ἀπεκρίθη,
 λέγωντας· ἐγὼ βαπτίζω εἰς
 νερόν· ἀμὴ ἐκεῖν• γίνεται εἰς
 τὴν μίσησας, τὸν ὁσοῦον
 ἐσὺ δὲν τὸν γνωρίζετε·

27 Αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἔρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ἔγωγε οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματός.

28 Ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾷ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων.

29 Τῇ ἑκαύτῃ βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἔρχομενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει· Ἴδε ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

30 Οὗτός ἐστι περὶ ἃ ἐγὼ εἶπον· Ὁπίσω μου ἔρχεται ἀπ᾽ αὐτοῦ, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν.

31 Καὶ ἐγὼ οὐκ ἤδην αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, διὰ τῆτο ἤλθοι ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων.

32 Καὶ ἁμαρτύρησεν Ἰωάννης, λέγων· Ὅτι τεθίαμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν.

33 Καὶ ἐγὼ οὐκ ἤδην αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζει ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, ἕτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

27 Αὐτός ἐστὶν ὁπῶ ἔρχεται ὀπίσω μου, ὁ ὁποῖός ἐγενετο ὀμπροσῶ μου· τοῦ ὁποῖου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιός, γὰρ λύσω τὸ λυρίον τοῦ ὑποδημάτου τῆ.

28 Ἐτάτα ἐγένετο ἐν τῇ Βηθαβαρᾷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐκεῖ ὅπῃ ὁ Ἰωάννης ἐβάπτιζε.

29 Τὴν ἑκαῖσιν (ἡμέραν) βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ὁπῶ ἤρχουτο ἐπὶ αὐτόν, καὶ λέγει· γὰρ ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ ὁπῶ σκάνει καὶ ἐγάνει τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

30 Ἐτάτός ἐστὶν (ἐκεῖνός)· διὰ τὸν ὁποῖον ἐγὼ εἶπα· ἄνδρωπός ἔρχεται ὀπίσω μου, ὁ ὁποῖός ἐγενετο ὀμπροσῶ μου· ὅτι ἦτο πρῶτός μου.

31 Καὶ ἐγὼ δὲν τὸν ἴξουρα· ἀμὴν διὰ γὰρ φανερωθῇ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, διὰ τῆτο ἤλθα ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζοντας ἐπὶ τὸ νερό.

32 Καὶ ἁμαρτύρησεν ὁ Ἰωάννης, λέγωντας· ὅτι εἶδα τὸ Πνεῦμα ὁπῶ ἐκατέβαινε ὡσανεὶ περιστερὴ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινε ἀπάνω τῆ.

33 Καὶ ἐγὼ δὲν τοῦ ἐγνώριζα· ἀμὴν ἐκεῖνός ὁπῶ μὲ ἐπέμψε γὰρ βαπτίζω ἐπὶ τὸ νερόν, ἐκεῖνός μὲ εἶπεν· ἐπὶ ὁποῖου καὶ ἂν εἶδῃς τὸ Πνεῦμα ὁπῶ γὰρ κατεβαῖνη καὶ γὰρ μένη ἐπὶ αὐτόν, ἐτάτός ἐστὶν ὁπῶ βαπτίζει με Πνεῦμα ἁγίον.

34 Καὶ γὰρ ἰώρακα, καὶ μαρτύρηκα ὅτι υἱὸς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

35 Τῇ ἑκατέρῳ πάλιν εἰσήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

36 Καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει. Ἴδι ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

37 Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἀκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.

38 Στραφίς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ θιασάμενος αὐτὸς ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς.

39 Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββί (ὃ λέγεται ἑρμηνεύμενον, διδάσκαλε) πῶ μένεις;

40 Λέγει αὐτοῖς· Ἐρχισθε καὶ ἴδετε. Ἦλθον καὶ εἶδον πῶ μένει· καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη.

41 Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκρωσάντων παρὰ Ἰωάννη, καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ.

42 Εὐρίσκει ἔτος πρῶτον τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· Εὐρέκαμεν σὸν Μισσαίαν, ὃ ἐστὶν μετερμηνεύμενος ὁ Χριστὸς.

43 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς

34 Καὶ ἐγὼ τον εἶδα, καὶ ἑμαρτύρησα, ὅτι ἐστὶν υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

35 Καὶ τὴν αὐριοσινην ἡμέραν πάλιν ἐξέκετο ὁ Ἰωάννης, καὶ ἀπὸ τῆς μαθητάδης τε δύο.

36 Καὶ βλέπωντας τὸν Ἰησοῦν ὅπῃ περιπατεῖ, λέγει· ἴδις γὰρ ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

37 Καὶ ἤκουσαν τον οἱ δύο τε μαθητάδης ὅπῃ τὸ εἶπε, καὶ ἀκολούθησαν τὸν Ἰησοῦν.

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γυρίζωντας, καὶ βλέπωντάς τες ὅπῃ τὸν ἀκολουθοῦσαν, λέγει τες·

39 Τί γυρίζετε; καὶ ἐκεῖνοι του εἶπαν· Ῥαββί (τὸ ὅποῖον θέλει γὰρ εἰπεῖ μεταγωγτικίζμενον, διδάσκαλε) πῶ μένεις;

40 Καὶ λέγει τες· ἰλᾶτε καὶ εἰδῆτε. ἔλθαν καὶ εἶδαν πῶ μένει· καὶ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην σημᾶ τε· καὶ ἦτον ὡς δεκάτη ὥρα (τῆς ἡμέρας).

41 Ἦτον ὁ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς του Σίμωνος Πέτρου, εἷας ἀπὸ τῆς δύο, ὅπῃ ἄκουσαν ἀπὸ τὸν Ἰωάννην ἐκεῖνοι τον λόγον, καὶ ἀκολούθησασι του Χριστοῦ.

42 Καὶ ἐτῆτον πρῶτον εὖς τον ἴδιον τε ἀδελφὸν τον Σίμωνα, καὶ λέγει τε· εὐρέκαμεν τον Μισσαίαν, τὸ ὅποῖον μεταγωγτικίζμενον θέλει γὰρ εἰπεῖ ὁ Χριστός.

43 Καὶ ἔφερεν τον εἰς τον Ἰη-

τὸν Ἰησοῦν. Εμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωάνᾳ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος.

44 Τῇ ἑκαύτῃ ἡμέρῃ ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὗρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθε μοι.

45 Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρείου καὶ Πέτρου.

46 Εὗρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται, εὗρηκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ.

47 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρέτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἐρχεσθαι καὶ ἴδε.

48 Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενος πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι.

49 Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ σε Φίλιππον ρωνῆσαι, ὅντα ὑπὸ τῆν συκῆν, εἰδὸς σε.

50 Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββί, σὺ εἶ ὁ

σοῦν. καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσάν τὸν εἶδεν, εἶπεν· ἰσὺ εἶσαι ὁ Σίμων ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωάνᾳ· ἰσὺ θέλεις καλεσθῆναι Κηφᾶς, τὸ ὁποῖον θέλει γὰρ εἰπῆ Πέτρος.

44 Καὶ τὴν αὐριστινὴν ἡμέραν πάλιν ἡθέλησεν (ὁ Ἰησοῦς) γὰρ εὐγγεῖα εἶναι εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὗρίσκει τὸν Φίλιππον καὶ λέγει τῷ ἀκολουθῆσαι αὐτῷ.

45 Καὶ ὁ Φίλιππος ἦτο ἀπὸ τῆν Βηθσαϊδᾶ, ἀπὸ τῆν πόλιν τοῦ Ἀνδρείου καὶ Πέτρου.

46 Ὁ Φίλιππος ἤρε τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει τῷ· ἐκεῖνος ὅπῃ ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν νόμον καὶ οἱ προφῆται εὗρηκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆν Ναζαρέτ.

47. Καὶ λέγει τῷ ὁ Ναθαναήλ· ἀπὸ τῆν Ναζαρέτ ἡμπορεῖ γὰρ εἶναι τίποτε καλόν; λέγει τῷ ὁ Φίλιππος· ἔλα καὶ ἴδε.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶδε τὸν Ναθαναήλ ὅπῃ ἤρχοντο εἰς αὐτὸν, καὶ εἶπεν δι' αὐτόν· ἴδεις ἀληθινῶς Ἰσραηλίτης, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν εἶναι δόλος.

49 Λέγει τῷ ὁ Ναθαναήλ· ἀπὸ πῶς με γινώσκεις; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν τῷ· πρὸ τοῦ γὰρ σε λαλήσῃ ὁ Φίλιππος, ὅπῃ ἤσου ἀπὸ κάτω εἰς τὴν συκίαν, σὶ εἶδεν.

50 Ὁ Ναθαναήλ ἀπεκρίθη, καὶ λέγει τῷ· διδάσκαλε,

υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεύς τοῦ Ἰσραήλ.

51 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπός σοι· Εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μίջω τότεν ὄψαι.

52 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν· Ἀπ' ἄρτι ὄψισθε τὸν ἕρανον ἀνωγύρα, καὶ τὸς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

ἰσὺ εἶσαι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ· ἰσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

51 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν τῷ· διατι σὺ εἶπα πῶς σὶ εἶδα ἀπὸ κάτω εἰς τὴν συκίαν, πιστεύεις; μεγαλύτερα ἀπὸ τῦτα θέλεις εἶδῃ.

52 Καὶ λέγει τῷ· βέβαια βέβαια σὰς λέγω· ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμωροσᾶ θέλετε εἶδῃ τοὺς ἕρανον ἀνοικτῶν, καὶ τὸς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ὅπῃ τὰ ἀναβαίνουσιν καὶ τὰ καταβαίνουσιν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Κιφ. β. 2.

ΚΑΙ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμου ἐγένετο ἐν Κανά τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ.

2 Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον.

3 Καὶ ὑπερήσαντο οἶνον, λέγει ἡ μήτηρ τῷ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· Οἶνον οὐκ ἔχουσι.

4 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; ὕψω ἤκει ἢ ὕρα μὲν.

5 Λέγει ἡ μήτηρ αὐτῷ τοῖς διακόνοις· Ὁ, τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε.

6 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαὶ λίθιναι ἕξ, κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων,

ΚΑΙ τὴν τρίτην ἡμέραν ἐγενε γάμου εἰς τὴν Κανά τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἐκεῖ ἦτον ἡ μητέρα τοῦ Ἰησοῦ.

2 Καὶ ἐκάλεσαν καὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸς μαθητάς τε εἰς τὸν γάμον.

3 Καὶ ἔγοντας τὰ λείψη κρασί, λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν ἡ μητέρα τῷ· κρασί δὲν ἔχουσι.

4 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Ὡ γυναῖκα, τί ἔχεις (τὰ κάμης) ἰσὺ μετεμένα; ἀκόμι δὲν ἤλθεν ἡ ὕρα μὲν.

5 Λέγει ἡ μητέρα τῷ εἰς τὸς ὑπηρέτας· Ὁ, τι καὶ ἂν σὰς εἶπῃ, κάμητέ το.

6 Καὶ ἦσαν ἐκεῖ πιθάρια πίτρινα ἕξι, ὅπῃ ἐκίτουται διὰ καθαρισμὸν (κατὰ τὴν συνήθειαν) τῶν Ἰουδαίων· τὰ ὅποια

καὶ ἐπίστεισαν τῇ γραφῇ, καὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

23 Ὡς δὲ ἦν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ πάσχα ἐν τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίστεισαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θεωροῦντες αὐτὸ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει.

24 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστεινεν ἑαυτοὶ αὐτοῖς, διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας·

25 Καὶ ὅτι ἐχρεῖαν εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

λαγῆ· καὶ ἐπίστεισαν τῆς γραφῆς, καὶ τὸν λόγον ὅπῃ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

23 Καὶ ὅταν ἦταν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα, πολλοὶ ἐπίστεισαν εἰς τὸ ὄνομά του, βλέποντες τὰ σημεῖα ὅπῃ ἔκαμε.

24 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐπίστειντοί τῷ λόγῳ του εἰς αὐτὸς, διατι αὐτὸς ἔξερει ὅλας·

25 Καὶ ὅτι δὲν εἶχε χρεῖαν ἵνα μαρτυρήσῃ κανεὶς διὰ τὸν ἀνθρωπον· διατι αὐτὸς ἐγνώριζε τί ἦτον εἰς τὸν ἀνθρωπον.

Κεφ. γ'. 3.

ἮΝ δὲ ἀνθρωπῶ ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημῶ ὄνομα αὐτῷ, ἀρχων τῶν Ἰουδαίων.

2 Οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββί, οἶδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλῶ· ἐδίεις γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἵαν μὴ ᾗ ὁ Θεὸς μετ' αὐτῆ.

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἵαν μὴ τις γεννηθῆ ἄνωθεν, ἐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

4 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημῶ· Πῶς δύναται ἄνθρω-

ΚΑΙ ἦτον ἕνας ἀνθρωπῶ ἀπὸ τῆς Φαρισαίας, τὸ ὄνομά του Νικόδημῶ, ἀρχων τῶν Ἰουδαίων.

2 Ἐτοῦτος ἦλθε τὴν νύκτα εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν του· διδάσκαλε, ἐξέρωμεν ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἦλθεις διδάσκαλῶ· διατι αὐτὰ τὰ σημεῖα ὅπῃ κάμνεις ἐσὺ, κανεὶς δὲν ἤμπορεῖ ἵνα τὰ κάμη, ἂν δὲν εἶται ὁ Θεὸς μετ' αὐτόν.

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν του· βίβαια βίβαια σοῦ λέγω, ἀπίσως καὶ κανεὶς δὲν γεννηθῆ ἄνωθεν, δὲν ἤμπορεῖ ἵνα εἰδῆ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

4 Λέγει του ὁ Νικόδημῶ· πῶς ἤμπορεῖ ἕνας ἀνθρωπῶ

πῶς γεννηθῆναι γέρον ἄν; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι;

5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἵαν μὴ τις γεννηθῆ ἔξ ὕδατος καὶ πνεύματός, ἢ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

6 Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκός, σὰρξ ἐστὶ καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος, πνεῦμά ἐστι.

7 Μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπόν σοι· Δεῖ ὑμῶς γεννηθῆναι ἄνωθεν.

8 Τὸ πνεῦμα ὅπῃ θέλει πνεῖ καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας πῶθεν ἔρχεται καὶ πῶς ὑπάγει· ἕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος.

9 Ἀπεκρίθη Νικόδημος, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι;

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ταῦτα ἢ γινώσκεις;

11 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν, καὶ ὁ ἰωράκαμεν μαρτυροῦμεν καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν ἢ λαμβάνετε.

12 Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν, καὶ ἢ πιστεύετε· πῶς, ἵαν

ὅπῃ εἶναι γέροντας καὶ γεννηθῆ; μήνα ἢμπορεῖ δεύτερον καὶ ἔμβη μέσα εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μάνας ἵα καὶ γεννηθῆ;

5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· βίβαια βίβαια σὺ λέγω, ὅτι ἔποιεν δὲν γεννηθῆ ἀπὸ νερό καὶ πνεῦμα, δὲν ἢμπορεῖ καὶ ἔμβη εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

6 Ἐκεῖνο ὅπῃ ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν σάρκα, εἶναι σάρκα· καὶ ἐκεῖνο ὅπῃ ἐγεννήθη ἀπὸ πνεῦμα, εἶναι πνεῦμα.

7 Μὴν θαυμάσης διατὶ σὺ εἶπα· ἀνάγκη εἶναι καὶ γεννηθῆ· ἵα ἐπεὶς ἄνωθεν.

8 Ὁ ἀνεμὸς ὅπῃ θέλει φύσ᾽· καὶ τὴν φωνήν ἵα ἀκούεις, ἀμὴν δὲν ἰξεύρεις πῶθεν ἔρχεται καὶ πῶς ὑπάγει· τέτοιας λογῆς εἶναι κάθε ἵνας ὅπῃ ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ πνεῦμα.

9 Ὁ Νικόδημος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν ἵα· πῶς ἢμποροῦν καὶ γένουν ἔτῃτα;

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς; καὶ εἶπεν ἵα· ἐσὺ εἶσαι ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ δὲν τὰ ἰξεύρεις ἔτῃτα;

11 Βίβαια βίβαια σὺ λέγω, ὅτι ἐμεῖς ἐκεῖνο ὅπῃ εἶδαμεν μαρτυροῦμεν καὶ τὴν μαρτυρίαν μας ὀὲν τὴν πιάνετε.

12 Ἀνίσως καὶ σᾶς εἶπα τὰ ἐπίγεια, καὶ ὀὲν πιστεύετε· πῶς.

εἶπω ὑμῖν ἵα ἰκυράνια, πιγεύσι-
σιτι;

13 Καὶ ἐδὶς ἀναβέβηκεν εἰς
τὸν ἕρανον, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ ἕρανεῦ
καλαβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ὁ ὢν ἐν τῷ ἕρανεῷ.

14 Καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψωσε
τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἕτως ὕ-
ψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τῆ ἀνθρώπου.

15 Ἴνα πᾶς ὁ πιγεύων εἰς
αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ'
ἔχη ζωὴν αἰώνιον.

16 Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ
Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν
αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα
πᾶς ὁ πιγεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀ-
πόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰ-
ώνιον.

17 Οὐ γὰρ ἀπίστειλεν ὁ Θεὸς
τὸν υἱὸν αὐτῆ εἰς τὸν κόσμον,
ἵνα κρίνη τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα
σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτῆ.

18 Ὁ πιγεύων εἰς αὐτὸν, ἔ-
κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιγεύων, ἤδη
κρίνεται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν
εἰς τὸ ὄνομα τῆ μονογενῆς υἱῆ
τῆ Θεῆ.

19 Αὕτη δὲ εἶσι ἡ κρίσις, ὅτι
τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κό-
σμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρω-
ποι μᾶλλον τὸ σκότος, ἢ τὸ
φῶς· ἦν γὰρ ποτηρὰ αὐτῶν τὰ
ἔργα.

20 Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσ-

δίτετε ἤπιστεύσει, ἀν σᾶς εἶπω
ἵα ἰκυράνια;

13 Καὶ κατένας δὲν ἀνέβη-
κεν εἰς τὸν ἕρανον, παρὰ ἐκεῖ-
νον ὅπῃ ἐκατίβη ἀπὸ τὸν ἕ-
ρανον, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὅπῃ
εἶσαι εἰς τὸν ἕρανον.

14 Καὶ καθὼς ὁ Μωϋσῆς
ὑψωσε τὸ φεῖδι εἰς τὴν ἐρημον,
τέτοιαις λογιῆς κάμνει χρειαὶ νὰ
ὑψωθῆ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

15 Διὰ νὰ μὴν χαθῆ κάθ'
ἕνας ὅπῃ πιγεύει εἰς αὐτὸν,
ἀλλὰ νὰ ἔχη ζωὴν αἰώνιον.

16 Διατί τέτοιαις λογιῆς ἀ-
γάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὅ-
που ἔδωκε τὸν υἱὸν ἵα τὸν μονο-
γενῆ, διὰ νὰ μὴν χαθῆ κάθ'
ἕνας ὅπῃ πιγεύει εἰς αὐτὸν,
ἀλλὰ νὰ ἔχη ζωὴν αἰώνιον.

17 Διατί ὁ Θεὸς δὲν ἔστειλε
τὸν υἱὸν ἵα εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ
τὸν κατακρίνη, ἀλλὰ διὰ νὰ
σωθῆ ὁ κόσμος διὰ μίση αὐτοῦ.

18 Ὅποιος πιγεύει εἰς αὐ-
τὸν, δὲν κατακρίνεται· ἀμὴ ὅ-
ποιος δὲν πιγεύει, ἀπὸ τῶρα
ἐκατακρίθη, ὅτι δὲν ἐπίστευσε
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενῆς υἱῆ
τοῦ Θεῆ.

19 Καὶ ἡ κατὰ κρίσις ἰτάτη
εἶσαι, ὅτι τὸ φῶς ἦλθεν εἰς τὸν
κόσμον, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀ-
γάπησαν περισσότεροι τὸ σκό-
τος, παρὰ τὸ φῶς· διατί τὰ
ἔργα ἵα ἦταν κακά.

20 Καὶ κάθ' ἕνας ὅπῃ κά-

σιν, μισῶ τὸ φῶς· καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλιγχθῆ τὰ ἔργα αὐτῷ.

21 Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῆ αὐτῷ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ εἰσὶν ἔργασμένα.

22 Μιὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζεν.

23 Ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνῶν, ἐγγὺς τῷ Σαλείμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοιτο καὶ ἐβαπτίζοιτο.

24 Οὐκ ᾔκουσεν γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης.

25 Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου μετὰ Ἰουδαίων περὶ καθαρισμῶν·

26 Καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ· Ραββί, ὃς ἦν μετὰ σὺ πέραν τῷ Ἰορδάνῳ, ἢ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε, ὅτι ἐβαπτίζει, καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν.

27 Ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ εἶπεν· Οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν ἕδιν ἐὰν μὴ ἢ δεδομένοι αὐτῷ ἐκ τῷ ἔραν.

28 Αὐτοὶ ἡμεῖς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον· Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ

μοι κακὰ, μισῶ τὸ φῶς, καὶ δὲν ἔρχεται εἰς τὸ φῶς, διὰ τὰ μὴ ἐλιγχθῆσι τὰ ἔργα ἡ.

21 Ἀμὴν ἐκεῖ· ὅπῃ κάμω τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται εἰς τὸ φῶς, διὰ τὰ φανερωθῆν τὰ ἔργα ἡ, ὅτι τὰ ἔκαμε εἰς τὸν Θεόν.

22 Ὑπερον ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθητάδες ἡ εἰς τὴν Ἰουδαίαν· καὶ ἐκεῖ ἐδίτριβε μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζε.

23 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἦτονος εἰς τὴν Αἰνῶν, κοιλῶ εἰς τῷ Σαλήμ, καὶ ἐβάπτιζεν, ὅτι ἐκεῖ ἦταν πολλὰ ἕρῃ· καὶ ἐπάγειαν καὶ ἐβαπτίζονταν.

24 Διατὶ ὁ Ἰωάννης ἀκόμος τότε δὲν ἦτον βαλμίν· εἰς τὴν φυλακὴν.

25 Ἐγενε λοιπὸν ζήτησις ἀπὸ τῶν μαθητῶν τῷ Ἰωάννῳ μετὰ τῶν Ἰουδαίων διὰ τὸν καθαρισμὸν·

26 Καὶ ἦλθαν εἰς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπαν ἡ· διδάσκαλε, ἐκεῖ· ὅπῃ ἦτον μαζὺ μετσίνα πέραν τῷ Ἰορδάνῳ, τὸν ὁποῖον ἐστὶ μαρτύρησις, ἐὰ ὅπῃ ἐκεῖ· βαπτίζει, καὶ ὅλοι πηγίνωσιν εἰς αὐτόν.

27 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης καὶ εἶπε· δὲν ἡμπορεῖ ἄνθρωπος· ἐὰ πᾶρῃ τίποτις ἐν δένῃ εἶναι δομένον ἀπὸ τὸν ἔραν.

28 Ἐστὶς ἀποισας μὲ μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπα· δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ

Χριστός, ἀλλ' ὅτι ἀπειθαλμένῳ
εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου.

29 Ὁ ἔχων τὴν νύμφην,
συμφίῳ ἐστίν· ὁ δὲ φίλῳ τοῦ
συμφίου ὁ ἑσθιωὺς καὶ ἀκύνων αὐ-
τοῦ, χαρὰ χαίρει διὰ τὴν φω-
τὴν τοῦ συμφίου. Αὕτη οὖν ἡ χα-
ρὰ ἢ ἐμὴ πεπληρωται.

30 Ἐκεῖνοι δὲ αὐξάνουσιν,
εἰμὶ δὲ ἰλαττῶσθαι.

31 Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος, ἰ-
σπάνω πάντων ἐστίν. ὁ ὢν ἐκ τῆς
γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστίν, καὶ ἐκ τῆς
γῆς λαλεῖ. Ὁ ἐκ τοῦ ἔρανος
ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστίν.

32 Καὶ ὁ ἰώρακε καὶ ἤκουσε,
τῆτο μαρτυρεῖ καὶ τὴν μαρτυ-
ρίαν αὐτοῦ ἔδειξ λαμβάνει.

33 Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρ-
τυρίαν, ἰσφράγισεν ὅτι ὁ Θεὸς
ἀληθὴς ἐστίν.

34 Ὅν γὰρ ἀπίστειλεν ὁ Θεός,
τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· οὐ
γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν ὁ Θεὸς
τὸ πνεῦμα.

35 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν
υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ
χερὶ αὐτοῦ.

36 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱόν,
ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπει-

ὁ Χριστός, ἀλλὰ ὅτι εἶμαι ἀ-
πειθαλμένῳ ἔμπροσθεν ἀπ' ἐκει-
νον.

29 Ἐκεῖνος ὅπως ἔχει τὴν
νύμφην, εἶναι γαμβρός· καὶ ὁ
φίλος τοῦ γαμβροῦ ὅπως γίκεται
καὶ τοῦ ἀκύνου, χαίρεται πολλὰ
διὰ τὴν φωτὴν τοῦ γαμβροῦ.
αὕτη λοιπὸν ἡ χαρὰ ἢ ἰδική
μὴ ἰσπληρώθηκεν.

30 Ἐκεῖνοι εἶναι ἀνάγκη
να αὐξάνη, καὶ ἐγὼ να ὀλιγο-
τεύω.

31 Ἐκεῖνος ὅπως ἔρχεται
ἀπὸ πάντων, εἶναι ἀπάνω εἰς ὅ-
λους· ἐκεῖνος ὅπως εἶναι ἀπὸ τῆς
γῆς, ἀπὸ τῆς γῆς εἶναι, καὶ
ἀπὸ τῆς γῆς λαλεῖ· ἐκεῖνος
ὅπως ἔρχεται ἀπὸ τὸν ἔρανον,
εἶναι ἀπάνω ἀπὸ ὅλων.

32 Καὶ ἐκεῖνο ὅπως εἶδε καὶ
ἤκουσεν, ἐκεῖνο μαρτυρεῖ καὶ
τὴν μαρτυρίαν ἴσκει καὶ δὲν
τὴν πιάνει.

33 Ἐκεῖνος ὅπως πιάσει τὴν
μαρτυρίαν ἴσκει, ἐπιβαίωσεν ὅτι
ὁ Θεὸς εἶναι ἀληθινός.

34 Διατὶ ἐκεῖνον ὅπως ἐσει-
λεν ὁ Θεός, ἐκεῖνος τὰ λόγια
τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· διατὶ ὁ Θεὸς δὲν
τοῦ δίδει τὸ πνεῦμα μὲ μέτρον.

35 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν
υἱόν, καὶ ὅλα τὰ ἔδωκεν εἰς τὰ
χερῶν ἴσκει.

36 Ἐκεῖνος ὅπως πιστεύει
εἰς τὸν υἱόν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον·
ἀμὴ ἐκεῖνος ὅπως δὲν πείθειται

Ἰὼν τῷ υἱῷ, οὐκ ἐψήφισται ζῶντι,
ἀλλ' ἡ ἔργη τῷ Θεῷ μένει ἐπ'
αὐτόν.

τοῦ υἱῷ, δὲν θάλει εἰδῆ ζῶντι,
ἀλλὰ ἡ ἔργη τοῦ Θεοῦ μένει εἰς
αὐτόν.

Κεφ. δ'. 4.

Ὁ Σ οὖν ἔγνω ὁ Κύριος ὅτι
ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι
Ἰησοῦς πλείονας μαθητάς ποιεῖ
καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης,

2 (Καὶ τοιγαρ Ἰησοῦς αὐτὸς
οὐκ ἐβάπτισεν, ἀλλ' οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ·)

3 Ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ
ἐπέηλθε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαί-
αν.

4 Ἐδοκ δὲ αὐτὸς διέρχασθαι
διὰ τῆς Σαμαρείας.

5 Ἐρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς
Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ,
πλησίον τῷ χωρίῳ ὃ ἔδωκεν Ἰα-
κώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

6 Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τῷ Ἰα-
κώβ· ὃ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς
ἐκ τῆς ὁδοπορίας, ἐκαθέζετο ἕ-
τως ἐπὶ τῇ πηγῇ. ὕρα ἦν ὡσεὶ
ἕκτη.

7 Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σα-
μαρείας ἀντλησάσα ὕδωρ. λέγει
αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πιεῖν.

8 (Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν,
ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι.)

9 Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ

Ὁ ΣΑΝ ἐγνώρισεν λοιπὸν ὁ
Κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ
Φαρισαῖοι, ὅτι ὁ Ἰησοῦς περισ-
σότερος μαθητάδης κάμνει καὶ
βαπτίζει, παρὰ ὁ Ἰωάννης·

2 Ἄν καλῶ καὶ αὐτὸς ὁ Ἰη-
σοῦς δὲν ἐβάπτισεν, ἀλλὰ οἱ
μαθητάδες ἴη.

3 Ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ
ἐπέηγε πάλιν εἰς τὴν Γαλι-
λαίαν.

4 Καὶ ἔκαμτε χρεῖα γὰ
περάσῃ ἀπὸ τῆν μέσην τῆς
Σαμαρείας.

5 Ἦλθε λοιπὸν εἰς μίαν
πόλιν τῆς Σαμαρείας ὁποῦ τὴν
ἔλεγαν Συχάρ, σημεῖ εἰς τὸν
τόπον ὁποῦ ἔδωκεν ὁ Ἰακώβ τῷ
Ἰωσήφ, τῷ υἱῷ ἴη.

6 Καὶ ἐκεῖ ἦτονος πηγάδι τῷ
Ἰακώβ· ὃ Ἰησοῦς λοιπὸν κο-
πιασμένῳ ἀπὸ τῆνς γράτα, καὶ
ἔτξε ἐκάθισεν εἰς τὸ πηγάδι.
καὶ ἦτονος ὡσαν ἕκτη ὕρα.

7 Ἦλθε λοιπὸν μία γυναῖ-
κα ἀπὸ τῆν Σαμαρείαν γὰ ἀ-
νασύρη νερό. καὶ λέγει τῆς ὁ
Ἰησοῦς· δός μου γὰ πιεῖν.

8 Διατὶ οἱ μαθητάδες τῆ
εἶχαν πάγει εἰς τὴν πόλιν, διὰ
γὰ ἀγοράσων φαγητά.

9 Λέγει ἴη λοιπὸν ἡ γυναῖ-

Σαμαρείτις· Πῶς σὺ Ἰουδαίῳ
 ἂν παρ' ἐμὲ πιεῖν αἰτείς, ὅσης
 γυναικὸς Σαμαρείτιδος; ἔγὰρ
 συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμα-
 ρεῖταις.

10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶ-
 πεν αὐτῇ· Εἰ ἤδεις τὴν δωρεάν
 τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων
 σοι· Δός μοι πιεῖν· σὺ ἂν ἤτη-
 σας αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν ἂν σοι
 ὕδωρ ζῶν.

11 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύ-
 ρι, ὅτι ἀτλημα ἔχεις, καὶ
 τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν
 ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν;

12 Μὴ σὺ μίζωσιν εἶ τοῦ πα-
 τρός ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν
 ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ
 αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ,
 καὶ τὰ θρέμματά αὐτοῦ;

13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
 εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίπῃ ἐκ τῆ
 ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν·

14 Ὃς δ' ἂν πίη ἐκ τῆ ὕδα-
 τος ἢ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, ἢ μὴ
 διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ
 ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται
 ἐν αὐτῷ πηγή ὕδατος· ἄλλο-
 μένου εἰς ζῶναι αἰῶνιον.

15 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή·

καὶ ἡ Σαμαρείτισσα· πῶς ἐστὶν
 ὡπίας Ἰουδαῖοι ζῆλῆς γὰρ πίης
 ἀπὸ μένα, ὅπῃ εἶμαι γυναῖκα
 Σαμαρείτισσα; διατὶ οἱ Ἰου-
 δαῖοι δὲν σμίγονται μὲ τὰς
 Σαμαρείτας.

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
 εἶπεν τῆς· ἂν ἔξευρες τὴν δω-
 ρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ ποῖοί εἶσαι
 ἐκεῖν· ὅπῃ σὺ λέγεις· δός μοι
 γὰρ πίω· ἐστὶν ἡ θέλις τοῦ ζητήσης,
 καὶ ἡ θέλις σὺ δώσῃ νερὸ ζῶντα-
 ρόν.

11 Λέγει ἡ ἡ γυναῖκα· αὐ-
 θήνη, ἐστὶν ἀνασυστάρι δὲν ἔ-
 χεις· καὶ τὸ πηγάδι εἶναι βαθύ·
 ἀπὸ πῦ λοιπὸν ἔχεις τὸ νερὸ τὸ
 ζῶντα;

12 Μῆνα ἐστὶν εἶσαι μεγα-
 λίτερος ἀπὸ τὸν πατέρα μας
 τὸν Ἰακώβ, ὅπῃ μᾶς ἔδωκε τὸ
 πηγάδι, καὶ ἔπιε καὶ αὐτὸς
 ἀπ' αὐτὸ, καὶ οἱ υἱοὶ ἡ, καὶ
 τὰ θρέμματά τε;

13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
 εἶπεν τῆς· καθ' ἕνα ὅπῃ πίπῃ
 ἀπὸ τὸ νερὸν ἐτούτου, θέλει δι-
 ψάσει πάλιν·

14 Ἀμὴν ὅποιος πίη ἀπὸ
 τὸ νερὸν ὅπῃ θέλω τοῦ δώσει ἐ-
 γὼ, δὲν θέλει διψάσει εἰς τὸν
 αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ νερὸν ὅπῃ θέ-
 λω τοῦ δώσει, θέλει γίνῃ εἰς
 αὐτὸν βρῦσις νερῷ ὅπῃ γὰρ ἀνα-
 βρῆναι εἰς τὴν ζῶναι τὴν αἰῶ-
 νιον.

15 Λέγει ἡ γυναῖκα· αὐ-

Κύριε, δός μοι τῆτο τὸ ὕδωρ,
ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχωμαι
ἐνθάδε ἀντλιεῖν.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Ἔταγε, φώτισον τὸν ἄνδρα σου,
καὶ ἰλθὶ ἐνθάδε.

17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ, καὶ
εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει
αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας·
Ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω.

18 Πίντε γὰρ ἄνδρας ἴσχυις·
καὶ νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ ἔστι σε
αἰτήρ· τῆτο ἀληθῆς εἰρηκας.

19 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύ-
ριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ·

20 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῆτω
τῷ ὄρει προσεκύνησαν· καὶ ὑ-
μεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις
ἐστὶν ὁ τόπος ὅπῃ δεῖ προσκυ-
νεῖν.

21 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύ-
ραι, πίσεισόν μοι, ὅτι ἔρχεται
ἄρα, ἕτε ἕτε ἐν τῷ ὄρει τῆτω
ἕτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυ-
νήσετε τῷ πατρί.

22 Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ
οἶδατε· ἡμεῖς προσκυνῶμεν ὃ
οἶδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν
Ἰουδαίων ἐστὶν.

23 Ἀλλ' ἔρχεται ἄρα, καὶ
νῦν ἐστὶν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ
προσκυνῆται προσκυνήσουσι
τῷ πατρί ἐν πνεύματι καὶ
ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατήρ

θεῖται, δός μου ἐτῆτο τὸ νερό,
διὰ τὰ μὴν διψῶ, μὴ δὲ τὰ ἐρ-
χωμαι ἐδῶ τὰ ἀνασύριω.

16 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· σύρει,
λάλησι τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἴλα
ἐδῶ.

17 Ἀπεκρίθη ἡ γυναῖκα,
καὶ εἶπεν· δὲν ἔχω ἄνδρα. λέ-
γει τῆς ὁ Ἰησοῦς· καλῶ εἶπες,
ὅτι δὲν ἔχεις ἄνδρα.

18 Διατὶ πίντε εἰσχυις· καὶ
τῶρα αὐτὸν ὅπῃ ἔχεις, δὲν εἶ-
ναι ἄνδρα σου· ἐτῆτο ἀλήθεια
τὸ εἶπες.

19 Λέγει τῆς ἡ γυναῖκα· αὐ-
θεῖται, βλέπω ὅτι προφήτης εἶ-
σαι.

20 Οἱ πατέρες μας εἰς τὸ
ὄρ· τῆτο ἱπροσκύνησαν· καὶ
ἐσῖς λέγετε, ὅτι εἰς τὰ Ἱεροσό-
λυμα εἶναι ὁ τόπος ὅπῃ κά-
μνει χρεῖα τὰ προσκυνῶμεν.

21 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· ἡ γυ-
ναῖκα, πίσεισόν μου, ὅτι ἔρχε-
ται ἄρα, ὅπῃ ἕτε εἰς τὸ ὄρος τῆ-
το, ἕτε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα θέ-
λετε προσκυνῆσαι τὸν πατέρα.

22 Ἔσῖς προσκυνᾶτε ἐ-
κεῖνο ὅπῃ δὲν ἰξεύρετε· ἐμεῖς
προσκυνῶμεν ἐκεῖνο ὅπῃ ἰξεύ-
ρομεν· ὅτι ἡ σωτηρία εἶναι ἀπὸ
τῆς Ἰουδαίας.

23 Ἀλλὰ ἔρχεται ἄρα, καὶ
τῶρα εἶναι, ὅταν οἱ ἀληθινοὶ
προσκυνῆται θέλῃσι προσκύ-
νήσαι τὸν πατέρα με πνεῦμα καὶ
με ἀλήθειαν· διὰ καὶ ὁ πα-

ἰοιάτης ζητεῖ τὰς προσκυνοῦ-
τας αὐτόν.

24 Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ τὰς
προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύ-
ματι καὶ ἀληθείᾳ δι᾽ προσ-
κυνοῦν.

25 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Οἶ-
δα ὅτι Μισσίας ἐρχεται, ὃ λο-
γόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐ-
κεῖνον, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα.

26 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Ἐγὼ εἰμι, ὃ λαλῶν σοι.

27 Καὶ ἐπὶ τῷ ἤλθον οἱ
μαθηταὶ αὐτῆ, καὶ ἰδαύμασαν
ὅτι μετὰ γυναῖκός ἐλάλει· ἔ-
δειξάντες ἑαυτοὺς· Τί ζητεῖς; ἢ,
τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς;

28 Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν
αὐτῆς ἡ γυνή, καὶ ἀπῆλθεν εἰς
τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀν-
θρώποις·

29 Διῦτε, ἴδτε ἄνθρωπος
ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα·
μήτις ἕτός ἐστιν ὁ Χριστός;

30 Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πό-
λεως, καὶ ἔρχοντο πρὸς αὐτόν.

31 Ἐν δὲ τῷ μεταξύ ἡρώπων
αὐτόν οἱ μαθηταί, λέγοντες·
Ῥαββί, φάγε.

32 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ

τῆρ τίτοις ζητᾷ ἐκείνος ὁπῶ
τὸν προσκυνοῦσι.

24 Ὁ Θεός εἶναι Πνεῦμα·
καὶ ἐκεῖνοι ὁπῶ τὸν προσκυνοῦσι,
κάμνει χρεῖα γὰρ τὸν προσκυνοῦ-
σιν μὲ πνεῦμα καὶ μὲ ἀλήθει-
αν.

25 Λέγει ἡ ἡ γυναῖκα· ἐξ-
εύρω ὅτι ἐρχεται Μισσίας, ὃ
λεγόμενος Χριστός· καὶ ὅταν
ἔλθῃ ἐκεῖνον, θέλει μᾶς ἰδᾶ
εἰπεῖ ὅλα.

26 Λέγει ἡς ὁ Ἰησοῦς·
ἐγὼ ὁπῶ σου λαλῶ, εἶμαι ἐκεῖ-
νον.

27 Καὶ ἀπάνω εἰς τὸ ἤλ-
θον οἱ μαθηταὶ ἡς, καὶ ἰθαύ-
μασαν πῶς ἰσυντύχενε μὲ γυ-
ναῖκα· ὅμως κατεῖξεν δὲν εἶπε·
τί ζητεῖς; ἢ, τί συντυχίσεις
μὲ αὐτήν;

28 Ἀφῆκε λοιπὸν τὸ λα-
γνὴν τῆς ἡ γυναῖκα, καὶ ἐπῆγεν
εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει εἰς
τῆς ἀνθρώπων·

29 Ἐλάτε, γὰρ εἰδῆτε ἕνα ἄν-
θρωπος ὁπῶ μὲ εἶπεν ὅλα ὅσα
ἔκαμα· μήπως καὶ εἶναι ἐτύ-
τῳ ὁ Χριστός;

30 Εὐγῆκαν λοιπὸν ἀπὸ
τὴν πόλιν, καὶ ἔρχοντο εἰς αὐ-
τόν.

31 Καὶ ἀνάμωσα εἰς τοῦτο
τὸν ἰπαρακαλῶσανοὶ μαθητά-
δης, καὶ τῷ ἰλεγαν· διδάσκα-
λε, φάγε.

32 Ἀμὲν ἐκεῖνον τῆς εἶπεν·

βρωσιν ἔχω φαγεῖν, ἢ ὑμῖς εὖκ οἴδατε.

33 Ἐλεγεν οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μήτις ἤτηκεν αὐτῷ φαγεῖν;

34 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρωμά ἐστι, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πατέρα μου, καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον.

35 Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἔτι τετράμησος ἐστὶ, καὶ ὁ θειρισμὸς ἔρχεται; Ἴδὲ, λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τὰς ὀφθαλμὰς ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσι πρὸς θειρισμὸν ἤδη.

36 Καὶ ὁ θιρίζων, μισθὸν λαμβάνει, καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα καὶ ὁ σπείρῃ ὁμῶς χαίρῃ, καὶ ὁ θιρίζων.

37 Ἐν γὰρ τῷτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θιρίζων.

38 Ἐγὼ ἀπίστευτα ὑμᾶς θιρίζων ὁ ἔχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάσασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε.

39 Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν, διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς, μαρτυρήσας· Ὅτι εἰπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα.

ἔγὼ ἔχω φαγεῖν ἢ φαγεῖν, τὸ ἑκαὶ ἰστίς δὲν τὸ ἱεῖρετε.

33 Ἐλεγαν λοιπὸν οἱ μαθητὰδες ἀνάμισά τους μήτις καὶ τοῦ ἔφερε κανεὶς ἰὰ φάγη;

34 Λέγει ἰς ὁ Ἰησοῦς· ἰδικόν μου φαγεῖν εἶναι, ἰὰ κάμω τὸ θέλημα ἐκείνου ὅπῃ μὲ ἔπεμψεν, καὶ ἰὰ τελειώσω τὴν δουλίαν ἰς.

35 Δὲν λέγετε ἰστίς, ὅτι ἀκόμι τίσσαρις μῆνις εἶναι ἔως τὸ θίρειν; ἰὰ, ὅπῃ σᾶς λέγω· σηκωντε ἰὰ μάτια σας ἀπάνω, καὶ ἰδῆτε τὰ χωράφια, ὅτι εἶναι ἄσπρα ἄραμάη διὰ θίρειν.

36 Καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ θιρίζει, πέρνει πληρωμὴν, καὶ μαζώνει καὶ καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον· διὰ ἰὰ χεῖρεται μαζὺ ἐκεῖνος ὅπῃ σπέρνει, καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ θιρίζει.

37 Διατί εἰς τῷτῳ (τὸ πρᾶγμα) ἀληθινός εἶναι ὁ λόγος, ὅτι ἄλλος εἶναι ὅπῃ σπέρνει, καὶ ἄλλος ὅπῃ θιρίζει.

38 Ἐγὼ σᾶς ἐστὶλα ἰὰ θιρίζετε ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὅποῖον δὲν ἐκοπιάσαστε· ἄλλοι ἐκοπιάσασι, καὶ ἰστίς ἠλθῆτε καὶ ἐμβήκατε εἰς τὸν κόπον ἰς.

39 Καὶ ἀπὸ τῆς πόλιν ἐκείνην πολλοὶ ἀπὸ τῆς Σαμαρείας ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν, διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς, ὅπῃ ἐμαρτύρησεν (λέγασα)· ὅτι εἰπέ μου ὅλα ὅσα ἔκαμα.

40 Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαριῖται, ἠρώτων αὐτὸν μείναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας.

41 Καὶ πολλῶν πλείους ἐπίφειυσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ.

42 Τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον· Ὅτι ἐκίτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἔτος ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

43 Μετὰ δὲ ἴαρος δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

44 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἡμαρτύρησεν, ὅτι προφήτης ἐν τῇ ἰδία πατρίδι Ἰμὴν οὐκ ἔχει.

45 Ὅτι οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδίξαστο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἑυρακότες ἀπίσθησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν.

46 Ἦλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον. Καὶ ἦν ἴσ βασιλικός, ἢ ὁ υἱὸς ἠσθέου ἐν Καπερναούμ.

47 Οὗτ' ἀκύσας ὅτι Ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἠρώτα αὐτὸν, ἵνα κα-

40 Ὡσαν ἦλθον λοιπὸν οἱ Σαμαριῖται εἰς αὐτὸν, τὸν ἐπαρκαλῆσαν ἵνα ἀπομείνη εἰς αὐτούς· καὶ ἀπέμεινε δύο ἡμέραις.

41 Καὶ πολλὰ περισσότεροις ἐπίφειυσαν διὰ τὰ λόγια Ἰη.

42 Καὶ εἰς τὴν γυναῖκα ἔλεγον· ὅτι πλείον διὲν πιστεύομεν διὰ τὰ λόγια τὰ ἰδικά σου· διατί ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ἀκήσαμεν καὶ οἶδαμεν, ὅτι ἐτέτ' εἶναι ἀληθινᾶ ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

43 Καὶ ὕστερον ἀπὸ δύο ἡμέραις ἐυῆγεν ἀπ' ἐκεῖ, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

44 Διατί αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἡμαρτύρησεν, ὅτι προφήτης εἰς τὴν πατρίδα Ἰη διὲν ἔχει τιμὴν.

45 Ὅταν τὸ λοιπὸν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τὸν ἐδίχθησαν καὶ οἱ Γαλιλαῖοι, ὅπῃ εἶδαν ὅλα ὅσα ἔκαμεν εἰς τὰ Ἱεροσολύμα εἰς τὴν ἑορτήν· διατί καὶ αὐτοὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν ἑορτήν.

46 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἦλθε πάλιν εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ἐκεῖ ὅπῃ ἔκαμε τὸ νερὸν κρασί. καὶ ἦτον κάποιος βασιλικός, τοῦ ὀνόμου ὁ υἱὸς ἦτον Ἀσθενὴς εἰς τὴν Καπερναούμ.

47 Ἐτέτ' ὡσαν ἤκουσεν, ὅτι ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐπῆγεν εἰς ἐκεῖνον, καὶ τὸν ἐπα-

ταβῆ καὶ ἰάσῃται αὐτῷ τὸν
υἷόν· ἤμελλε γὰρ ἀποθῆσκειν.

48 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς
αὐτόν· Ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ
τέραλα ἴδῃτε, ἔ μὴ πιστεύσῃτε.

49 Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ βασι-
λικός· Κύριε, κατάβηθι πρὶν
ἀποθαιεῖν τὸ παιδίον μου.

50 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Πορεύε· ὁ υἱός σου ζῆ· Καὶ ἐπί-
στεισιν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ
ᾧ εἶπεν αὐτῷ Ἰησοῦς· καὶ ἐπο-
ρεύθη.

51 Ἦδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνου-
τος, οἱ δούλοι αὐτοῦ ἀπήνησαν
αὐτῷ, καὶ ἀπήγγειλαν, λέ-
γοντες· Ὅτι ὁ παῖς σου ζῆ.

52 Ἐπίδωλο οὖν παρ' αὐ-
τῶν τὴν ὕραν ἐν ᾗ κομψότε-
ρον ἴσχε· καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι
χθδὶς ὕραν ἰβδόμην ἀφῆκεν
αὐτὸν ὁ πυρετός.

53 Ἐγὼ οὖν ὁ πατήρ ὅτι ἐν
ἐκείνῃ τῇ ὕρα, ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ὁ υἱός σου ζῆ. καὶ
ἐπίστεισιν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία
αὐτοῦ ὅλη.

54 Τῷτο πάλιν δεύτερον
σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἰλ-
θὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γα-
λιλαίαν.

ρακάλοι, τὰ κατίβη καὶ ἰπτεῦ-
ση τὸν υἱόν τε· διατὶ ἤμελλε
τὰ ἀποθάη.

48 Εἶπεν ἰω λοιπὸν ὁ Ἰη-
σοῦς· ἰὰν δὲν εἰδῆτε σημεῖα καὶ
τέραλα, δὲν θίλετε πιστεύσει.

49 Λέγει τε ὁ βασιλικός·
αὐθίγη, κατίβα πρὸ τοῦ τὰ
ἀποθάη τὸ παιδί μου.

50 Λέγει ἰω ὁ Ἰησοῦς· σῦρε,
καὶ ὁ υἱός σου ζῆ. καὶ ὁ ἄν-
θρωπος ἐπίστεισε τὸν λόγον ὁ-
πῶ τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐ-
πάγει.

51 Καὶ ἐκί ὀπῶ ἰκατίβαι-
νει, τὸν ἀπάντησαν οἱ δουλιά-
δεις ἰω, καὶ εἶπᾶν ἰω ὅτι τὸ παι-
δί σου ζῆ.

52 Ἐρώτησι λοιπὸν αὐτὸς
τὴν ὕραν ἐκείνη εἰς τὴν ὀποι-
αι ἔχνη καλλίτερα· καὶ τῷ
εἶπᾶν· ὅτι ἰχθδὶς τὴν ἰ-
βδόμην ὕραν τὸν ἀφῆκεν ἡ
θέρμη.

53 Ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ πα-
τήρ τοῦ παιδίου, ὅτι ἐκείνη τὴν
ὕραν ὀπῶ τῷ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς,
ὅτι ὁ υἱός σου ζῆ (ἐκείνη τὴν
ὕραν τὸν ἀφῆκεν ἡ θέρμη). καὶ
ἐπίστεισιν αὐτὸς, καὶ ὅλον τε
τὸ σπῆτι.

54 Ἐτῷτο πάλιν ἔκαμεν ὁ
Ἰησοῦς δεύτερον σημεῖον, ἀφ' ἔ
ἤλθεν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν
Γαλιλαίαν.

Κιφ. ι. 5.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἦν ἰορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσόλυμα.

2 Ἐστὶ δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἣ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊσὶ Βηθσδα, πίντι γοὰς ἔχουσα.

3 Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθ^ο πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδιχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν.

4 Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρα, καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὁ ἔν πρώτος ἔμβας μετὰ τὴν παραχρῆν τῷ ὕδατι, ὑγιὴς γίνετο, ἢ δὴ ποτε κατεῖχτο νοσήματα.

5 Ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκὶ τριακοντα ὡτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενίᾳ.

6 Τῆτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γινῶσκει ὅτι πολλὸν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· Θέλεις ὑγιὴς γινέσθαι;

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον ἔκ ἔχω, ὅταν παραχρῆν τὸ ὕδωρ, βάλλη με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγὼ, ἄλλος ἐρχομαι ἐγὼ καταβαίνει.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ τῶτα ἦτον ἰορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα.

2 Καὶ εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα εἰς τὴν προβατικὴν (ἀγορὰν) ἦτον κολυμβήθρα, ἣ ὁποῖα ἐλέγεται Ἑβραϊκῶ Βηθσδα, ἣ ὁποῖα εἶχει πίντι καμάραις.

3 Μῖσα εἰς αὐταῖς ἐκίετο πολὺ πλῆθ^ο ἀσθενούντων, τυφλῶν, κωτζῶν, ξηρῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκαρτεροῦσαν τὴν ἀνακάτωσιν τοῦ νεροῦ.

4 Διατὶ ἄγγελ^ο εἰς καιροῦ καιρὸν ἐκατέβαινεν εἰς τὴν κολυμβήθραν, καὶ ἐτάραττε τὸ νερό· καὶ ὁ πρώτ^ο λοιπὸν ὅπῃ ἤδειεν ἔμβη ὕστερα ἀπὸ τὴν λαραχὴν τοῦ νεροῦ, ἐγίνετο ὁλόγι^ο, ἀπὸ ὅ, τι λογιῆς ἀσθένειαι ἤδιε κρατιῖται.

5 Καὶ ἐκὶ ἦτον ἓνας ἄνθρωπ^ο, ὁ ὁποῖ^ο εἶχε τριακοντὼ χρόνους ἀσθενημέν^ο.

6 Ὡσαύτ^ο τὸν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς ὅπῃ ἐκίετο, καὶ γνωρίζωντας ὅτι ἔχει πολλὰς χρόνους ἀσθενημέν^ο, λέγει τῷ· Θέλεις πὰ γίνης καλά;

7 Καὶ ὁ ἀσθενημέν^ο τοῦ ἀπεκρίθη ἀδύνητη, ἄνθρωπον δὲν ἔχων, ὅταν λαραχθῇ τὸ νερό, πὰ μὲ βάλλη εἰς τὴν κολυμβήθραν· καὶ τὴν ὥραν ὅπῃ ἔρχομαι ἐγὼ, καταβαίνει ἄλλ^ο πρῶτίτερα ἀπὸ μείνα.

8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἔγεραι, ἄρρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει.

9 Καὶ εὐθὺς ἐγένετο ὑγιὴς ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἤρει τὸν κράββαλον αὐτοῦ, καὶ περιπάτη. ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

10 Ἐλεγον ἔν οι Ἰουδαῖοι τῷ Ἰησοῦ· Ἰατροπευμένῳ Σάββατόν ἐστιν, οὐκ ἐξεστὶ σοὶ ἄρειν τὸν κράββατον.

11 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκείνός μοι εἶπεν· ἄρρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει.

12 Ἠρώτησαν ἔν αὐτόν· Τίς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἶπέν σοι· ἄρρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει;

13 Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ἤδει τίς ἐστιν ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξέτισεν ἔρχων ὄντας ἐν τῷ τόπῳ.

14 Μετὰ ταῦτα εὕρισκε αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε, ὑγιὴς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χειρὸν τι σοὶ γένηται.

15 Ἀπήλθιν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἀπήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.

16 Καὶ διὰ τῆτο ἰδίωκεν τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐζήτην

8 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· σήκω, ἴκαρι τὸ κράββατι σου, καὶ περιπάτει.

9 Καὶ παρευδὺς ἐγένετο γερῶς ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἰσήκωσι τὸ κράββατι τῷ, καὶ ἰπεριπάτη. καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἦτον σάββατον.

10 Ἐλεγαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τὸν ἱατροπευμένον· σάββατον εἶναι, καὶ δὲν σὺ κρίπεις ἐὰ σηνῶνῃς τὸ κράββατι σου.

11 Ἀπεκρίθη τῶς· ἐκείνῳ· ὅπῃ μὲ ἰάτρειουσιν, ἐκείνῳ μὲ εἶπε· σήκωσι τὸ κράββατι σου, καὶ περιπάτει.

12 Ἐρώτησάν τοι λοιπὸν· ποῦ εἶναι ὁ ἄνθρωπος· ὁπῃ σὺ εἶπε· σήκωσι τὸ κράββατι σου, καὶ περιπάτει;

13 Καὶ ἐκείνῳ· ὅπῃ ἰατροεῖδῃ δὲν ἐξευρε ποῦ εἶναι· διατι ὁ Ἰησοῦς μὲ τὸ ἐὰ εἶκασι πλῆθῶς πολὺ εἰς τὸν τόπον ἐκείνον, ἐσράφηκεν ἔξω.

14 Καὶ ὕστερα τὸν ἤρειν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ εἶπεν τῷ· ἐὰ, ὅπῃ ἐγενεσι ὀλόγερος· πλείον· ἐὰ μὴν ἀμαρτάνῃς, διὰ ἐὰ μὴν· σὺ γίγη τίποτες χειρότερον.

15 Ἐπήγεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ εἶπεν ἰο εἰς τῆς Ἰουδαίως, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦτον ὅπῃ τοὶ ἴκαμε γερῶν.

16 Καὶ διὰ τῆτην τὴν ἀφορμὴν ἐκατάτριχαν τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐγύρευαν· ἐὰ

αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ὅτι ταῦτα ἔποιε ἐν σαββάτῳ.

17 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· Ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι.

18 Διὰ τῆτο ἔν μᾶλλον ἐζητησέν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι ἔμονον ἔλκε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ.

19 Ἀπεκρίνατο ἔν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἔ δύναται ὁ υἱὸς ποιῆν ἀφ' ἑαυτῆ ἕδεν, ἵαν μὴ τι βλίπη τὸν πατέρα ποιῶντα· ἄ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῆ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ.

20 Ὁ γὰρ πατήρ φιλεῖ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέικνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε.

21 Ὡσπερ γὰρ ὁ πατήρ ἐγείρει τὸν νεκρὸν καὶ ζωοποιεῖ, ἔτω καὶ ὁ υἱὸς ἕς θέλει ζωοποιεῖ.

22 Οὐδὲ γὰρ ὁ πατήρ κρίνει ἕδνα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δίδωκε τῷ υἱῷ.

23 Ἴνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱόν, καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα. ὁ μὴ ἡμῶν τὸν υἱόν, ἔ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν πέμφαντα αὐτόν.

τὸν σκοτώσων, ὅτι τὸ σάββατον ἔκαμν ἐτῆτα.

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς ἀπεκρίθη· ὁ πατήρ μου ἐργάζεται ἕως τῶρα, καὶ ἐργάζομαι καὶ ἐγώ.

18 Διὰ τῆτο λοιπὸν περισσότερον τὸν ἐζητῆσαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐὰν τὸν σκοτώσων, διὰτὶ ὅχι μόνον ἔλκε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεόν, κάμνωνας τοῦ λόγου τῆ ἴσα μὲ τὸν Θεόν.

19 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν τὸς· βίβαια βίβαια σᾶς λέγω, δὲν δύναται ὁ υἱὸς ἐὰν κάμη τίποτε ἀπὸ λόγου τῆ, ἂν δὲν βλίπη τὸν πατέρα ἐὰν τὸ κάμη· διὰτὶ ἐκεῖνα ὁ πῶ κάμνει ἐκεῖν, αὐτὰ (τὰ ἴδια) ὁμοίως κάμνει καὶ ὁ υἱός.

20 Διὰτὶ ὁ πατήρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ ὅλα τοῦ τὰ δείχνει ἐκεῖνα ὁπῶ κάμνει αὐτός· καὶ μεγαλότερα ἀπὸ τῆτα θέλει τοῦ δείξει, διὰ ἐὰν θαυμάζητε ἰστίς.

21 Διὰτὶ καθὼς ὁ πατήρ ἀναγῆνει τὸν νεκρὸν καὶ τὸν ζωοποιεῖ, ἔττι καὶ ὁ υἱὸς ὁπῶς θέλει ζωοποιεῖ.

22 Διὰτὶ ὁ πατήρ δὲν κρίνει κανένα, ἀλλὰ ὅλην τὴν κρίσιν τὴν ἔδωκε τοῦ υἱῷ.

23 Διὰ ἐὰν ἡμῶσι ὅλοι τὸν υἱόν, καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα. ἐκεῖν ὁπῶ δὲν τιμᾷ τὸν υἱόν, δὲν τιμᾷ τὸν πατέρα ὁπῶ τὸν ἐπέμφει.

24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβίβηκεν ἐκ τῆ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.

25 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτι οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσουται.

26 Ὡσπερ γὰρ ὁ πατήρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ.

27 Καὶ ἕξουσιν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιῆσαι, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν.

28 Μὴ θαυμάζετε τῆτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ·

29 Καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα φράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.

30 Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιῆσαι ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν. καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι ἐ ζητῶ τὸ δέλημα τὸ ἴμῳ, ἀλλὰ τὸ δέλημα τῷ πέμψαντί με πατρός.

24 Βέβαια βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ἐκείνῳ ὅπῃ ἀκούει τὸν λόγον μου, καὶ πιστεύει εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ μὲ ἔπεμψεν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ δὴν ἔρχεται εἰς τὴν κρίσιν, ἀλλὰ ἰμετίθη ἀπὸ τοῦ θάνατου εἰς τὴν ζωὴν.

25 Βέβαια βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ τῶρα εἶναι, ὅταν οἱ νεκροὶ θύλων ἀκούσι τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ τὴν ἀκούσιν θύλωσι ζήσου.

26 Διατὶ καθὼς ὁ πατήρ ἔχει ζωὴν εἰς τοῦ λόγου τε, ἔτξῃ ἔδωκε καὶ τοῦ υἱῷ τὰ ἔχη ζωὴν εἰς τοῦ λόγου τε.

27 Καὶ ἔδωκεν τε ἕξουσιν καὶ τὰ κρίσιν, καὶ ὅτι εἶναι υἱὸς ἀνθρώπου.

28 Μὴν θαυμάζετε τῆτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα εἰς τὴν ὁποίαν ὅλοι ὅπῃ εἶναι εἰς τὰ μνημεία θύλωσι ἀκούσι τὴν φωνὴν τε·

29 Καὶ θύλωσι εὐγεῖ ἕξω ἐκεῖνοι ὅπῃ ἔκαμαι τὰ ἀγαθὰ, εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς ζωῆς· καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἔκαμαι τὰ κακὰ, εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς κατακρίσεως.

30 Δὴν δύνομαι ἐγὼ τὰ κάμω ἀπὸ λόγου μου τίποτε. καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις μου εἶναι δικαία· διὰ δὴν ζητῶ τὸ δέλημα τὸ ἰδικόν μου, ἀλλὰ τὸ δέλημα τῷ πατρός μου ὅπῃ μὲ ἔπεμψεν.

31 Ἐὰν ἰγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἢ μαρτυρία μὲ οὐκ ἔστιν ἀληθής.

32 Ἄλλο ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἑμῦ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστὶν ἢ μαρτυρία ἢ μαρτυρεῖν περὶ ἑμῦ.

33 Ὑμεῖς ἀπετάλακατε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ.

34 Ἐγὼ δὲ ἔπαρά ἀνδρῶν περὶ τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω· ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε.

35 Ἐκείνῳ ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος· καὶ φαίνων ὑμῖς δὲ ἠδελύσατε ἀγαλλιασθῆναι πρὸς ὄραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.

36 Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔργα ἃ ἔδωκε μοι ὁ πατὴρ ἵνα τελειώσω αὐτὰ, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ἰγὼ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἑμῦ ὅτι ὁ πατὴρ με ἀπέσταλε.

37 Καὶ ὁ πέμψας με πατὴρ, αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ ἑμῦ. ὅτι φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκάατε πρόποτε, ὅτι εἶδον αὐτὸ ἐωράκατε.

38 Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν· ὅτι ὁ ἀπέσταλεν ἐκεῖνον, τότε ὑμεῖς ἔπιστεύετε.

39 Ἐριυνᾶτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζῶ-

31 Ἄν ἰγὼ μαρτυρῶ διὰ λόγου μου, ἢ μαρτυρία μὲ δὲν εἶναι ἀληθινή.

32 Ἄλλο εἶναι ὅπῃ μαρτυρῶ διὰ λόγου μου, καὶ ἰξεύρω ὅτι ἀληθινή εἶναι ἢ μαρτυρία ὅπῃ μαρτυρῶ διὰ λόγου μου.

33 Ἐστῖς ἐξελίτε εἰς τὸν Ἰωάννην, καὶ ἐκεῖνον ἰμαρτύρησα τὴν ἀλήθειαν.

34 Ἀμὲν ἰγὼ δὲν πέρω ἀπὸ ἀνδρῶν τὴν μαρτυρίαν· ἀλλὰ σᾶς λέγω ἰτῦτα, διὰ τὰ σωθῆτε ἰσοῖς.

35 Ἐκεῖνον ἦταν ὁ λύχνος ὅπῃ ἐκαίετο καὶ ἔφειγγε· καὶ ἰσοῖς ἠδελύσαστε πρὸς ὄραν τὰ χαρῆτε εἰς τὸ φῶς τοῦ.

36 Ἀμὲν ἰγὼ ἔχω μαρτυρίαν μεγαλίτησιν (ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν) τοῦ Ἰωάννου· διατὶ τὰ ἔργα ὅπῃ μὲ ἔδωκεν ὁ πατὴρ διὰ τὰ τελειώσω, αὐτὰ τὰ ἔργα ὅπῃ κάμνω ἰγὼ, μαρτυρεῖν διὰ λόγου μου, ὅτι ὁ πατὴρ με ἀπέσταλε.

37 Καὶ ὁ πατὴρ ὅπῃ με ἔπεμψεν, αὐτὸς ἰμαρτύρησε διὰ λόγου μου. ἔ δὲ τὴν φωνήν τοῦ ἀκούσατε ποτὶ, ἔ δὲ τὸ εἶδος τοῦ εἶδτε.

38 Καὶ τὸν λόγον τοῦ δὲν τὸν ἔχετε ὅπῃ τὰ μῆνη εἰς ἰσοῖς· ὅτι δὲν πιστεύετε τῶτον, τὸν ὁποῖον ἐκεῖνον σᾶς ἔσταλεν.

39 Ἐξήλάξτε ταῖς γραφαῖς, ὅτι ἰσοῖς λογιᾶσθε τὰ

ἢ αἰώνιος ἔχει· καὶ ἐκείναι εἰ-
σιν αἱ μαρτυρήσασαι περὶ ἐμῶ.

40 Καὶ ἐθέλητε ἰλθεῖν πρὸς
μῆ, ἵνα ζῶντες ἔχητε.

41 Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων
ἐ λαμβάνω·

42 Ἄλλ' ἔγνωκα ὑμᾶς, ὅτι
τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ ἐκ ἔχετε
ἐν ἑαυτοῖς.

43 Ἐγὼ ἠήλυθα ἐν τῷ ὀνό-
ματι τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐ
λαμβάνετε με· ἵαν ἄλλος ἔλθῃ
ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνος
λήψεται.

44 Πῶς δύνασθε ὑμῖς πι-
στεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων
λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξαν
τὴν παρὰ τοῦ μόου Θεοῦ ἐ
ζητεῖτε;

45 Μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κα-
τηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα·
ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν,
Μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπικα-
τε.

46 Εἰ γὰρ ἐπιτεύετε Μωσῆ,
ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ
ἐμῶ ἐκεῖνος ἔγραψεν.

47 Εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμ-
μασι ἐ πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐ-
μοῖς ῥήμασι πιστεύετε;

ἔχετε εἰς αὐταῖς ζῶντες αἰώνιος·
καὶ ἐκείναις αἱ γραφαὶς εἶναι
ὅπῃ μαρτυρῶν διὰ λόγου μου.

40 Ἄμην ἰσχύει δὲ θέλετε ἵνα
ἰλθῆτε εἰς ἐμένα, διὰ ἵνα ἔχε-
τε ζῶντες.

41 Ἐγὼ δόξαν ἀπὸ ἀνθρώ-
πων δὲν πείρω·

42 Ἀλλὰ σᾶς ἐγνώρισα,
ὅτι τὴν ἀγάπην τῷ Θεῷ δὲν
τὴν ἔχετε εἰς τοῦ λόγου σας.

43 Ἐγὼ ἦλθα εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ πατρὸς μου, καὶ δὲν με
δέχονται· ἵαν ἔλθῃ ἄλλος εἰς
τὸ ὄνομα τὸ ἰδικόν τε, ἐκεῖνον
δέλετε δεχθῆ.

44 Πῶς ἠμπορεῖτε ἰσχύει ἵνα
πιστεύετε, ὅπῃ πείρετε δόξαν
ἵνας ἀπὸ τὸν ἄλλον; καὶ τὴν
δόξαν ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὸν μόου
Θεοῦ δὲν τὴν γυρεύετε.

45 Μὴ λογιάζετε, ὅτι ἐγὼ
δέλω σᾶς κατηγορήσει εἰς τὸν
πατέρα· εἶναι ὁ Μωσῆς ὅπῃ
σᾶς κατηγορᾷ, εἰς τὸν ὅποιον
ισχύει ἐλπίζετε.

46 Διατί ἂν ἐπιτεύετε εἰς
τὸν Μωσῆν, ἠθέλετε πιστεύει
καὶ εἰς ἐμένα· διατί ἐκεῖνος
διὰ λόγου μου ἔγραψεν.

47 Καὶ ἀπίσως καὶ ἐκείνου τὰ
γράμματα δὲν πιστεύετε, πῶς
δέλετε πιστεύει τὰ ἰδικά μου
λόγια;

Κιφ. ς'. 6.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἀπέλθον ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος.

2 Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὅτι ἐύρωι αὐτῷ τὰ σημεῖα ἃ ἰποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων.

3 Ἀγῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

4 Ἦν δὲ ἰγγύς τὸ πάσχα, ἡ ἱορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

5 Ἐπάρας ἦν ὁ Ἰησοῦς τὴν ὀφθαλμῶν, καὶ διασάμει· ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· Πόθεν ἀγοράσομεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι;

6 (Τῦτο δὲ ἔλεγε πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἔμελλε ποιῆν·)

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· Διακοσίωι δηναρίωι ἄρτοι ἐκ ἀρκῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχὺ τι λάβῃ.

8 Λέγει αὐτῷ εἰς ἓκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρίας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου·

9 Ἔστι παιδάριον ἦν ἔδει ὁ ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνης καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἔστιν εἰς τόσους;

10 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Ποιήσατε τὴν ἀνθρώπων ἀναπιστῶν.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ τῆς λαίπης γενεῆ ὁ Ἰησοῦς πέραν ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριάδος.

2 Καὶ τὸν ἀκολουθῶσιν ὄχλος πολὺς, διατι ἴδοντες τὰ σημεῖα ὃν ἔκαμιν εἰς τὴν ἀσθενήσας.

3 Καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν του.

4 Καὶ ἦτοι σημεῖα τὸ πάσχα, ἡ ἱορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

5 Ἐσῆκωσι λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τὰ μάτια του, καὶ ὡσάν ἰδὼν ὅτι πολὺς λαὸς ἔρχεται εἰς αὐτόν, λέγει εἰς τὸν Φίλιππον· ἀπὸ πῶνὰ ἀγοράσομεν ψωμῖα, διὰ τὰ φαῖσιν ἐῦτοι;

6 Καὶ τῦτο τὸ εἶπεν δοκιμάζοντάς τον· διατι αὐτὸς ἔξευρε τί ἔμελλε τὰ κάμῃ.

7 Ἀπεκρίθη του ὁ Φίλιππος· διακοσίωι δηναρίωι ψωμῖα δὲν τὴν φάσει, τὰ πάρεη κάδι ἕνας ἀπὸ κομμαλιάκι.

8 Λέγει του ἕνας ἀπὸ τῶν μαθητῶν του, Ἀνδρίας ὁ ἀδελφὸς τῷ Σίμωνι τῷ Πέτρῳ·

9 Εἶναι ἰδῶ ἕνα παιδί ὃ ἔχει πέντε ψωμῖα κριθαρίνια καὶ δύο ψάρια· ἀλλὰ τί εἶναι αὐτὰ εἰς τόσους ἀνθρώπων;

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· κάμτε τὴν ἀνθρώπων τὰ καδί-

Ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. Ἀπίψισον οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡστὶ πεντακισχίλιαι.

11 Ἐλαβε δὲ ἴσους ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαρισήσας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὄψαριων ὅσον ἤθελον.

12 Ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μὴ τι ἀπόληται.

13 Συνήγαγον ἔν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἃ ἐπερίσσευσε τοῖς βιβρωκόσιιν.

14 Οἱ ἔν ἄνθρωποι ἰδόντες ὁ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Ὅτι ἕτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.

15 Ἰησοῦς ἔν γὰρ ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι, καὶ ἀρπάξαι αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλεία, ἀπεχρήσθη πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.

16 Ὡς δὲ ὄψια ἐγένετο, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτῷ ἐπὶ τὴν θάλασσαν.

17 Καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον, ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καπερναῦμ. καὶ

καὶ εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ἦτον πολὺ χορτάρη. ἐκάθισαν λοιπὸν οἱ ἄνδρες κοτᾶ πέντε χιλιάδες τὸν ἀριθμὸν.

11 Καὶ ἐπῆρε τὰ ψωμῖα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαρίστησε καὶ τὰ ἐμοίρασε εἰς τὸς μαθητάδες τε· καὶ οἱ μαθητάδες (τὰ ἐμοίρασαν) εἰς ἐκείνους ὅπῃ ἐκάθισταν· ἔτζι καὶ ἀπὸ τὰ ψάρια ὅσον ἤθελαν.

12 Καὶ ὡσαν ἐχόρτασαν, λέγει εἰς τὸς μαθητάδες τε· μαζώξετε τὰ κομμάτια ὅπῃ ἐπερίσσευσαν, γὰ μὴν χαθῆ εἴποτες.

13 Ἐμάζωξαν λοιπὸν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνας κομμάτια ἀπὸ τὰ πέντε ψωμῖα τὰ κριθῖνα, τὰ ὅποια ἐπερίσσευσαν ἀπ' ἐκείνους ὅπῃ ἔφαγαν.

14 Οἱ ἄνθρωποι λοιπὸν ὡσαν εἶδαν τὸ θαῦμα ὅπῃ ἔκαμιν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· ἐτύτθῃ εἶσαι ἀληθινᾶ ὁ προφήτης ὅπῃ ἔμελλε γὰ ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον·

15 Ὡσαν ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι μέλλου γὰ ἔλθῃν γὰ τὸν ἀρπάξαι γὰ τὸν κάμιν βασιλεία, ἀπεχρήσθη πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος τε.

16 Καὶ ὡσαν ἐβραδίασιν, ἐκατίβηκαν οἱ μαθητάδες τε εἰς τὴν θάλασσαν.

17 Καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὸ καράβι, καὶ ἐπερῶσαν πέρα ἀπὸ τὴν θάλασσαν εἰς τὴν Καπερνα-

σποτία ἤδη ἐγγόνει, καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς.

18 Ἡ τε θάλασσα, ἀνέμω μεγάλῃ πεινίος, διηγείρετο.

19 Ἐλλακότες ἔνι ὡς γαδίως εἰκοσιπέντε ἢ τριάκοντα, διμερῶσι τὸν Ἰησοῦν περιπατῶντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ἰγγύς τῷ πλοίῳ γινόμενοι· καὶ ἐφοβήθησαν.

20 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβείσθε.

21 Ἦθελον ἔνι λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον.

22 Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἰσραηλῶν πέραν τῆς θαλάσσης, ἰδὼν ὅτι πλοῖάριον ἄλλο ἐκ ἦν ἐκεῖ, εἰ μὴ ἔνι ἐκεῖνο εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτῷ, καὶ ὅτι ἐ συνεισῆλθε τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖάριον, ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτῷ ἀπῆλθον·

23 Ἄλλα δὲ ἦλθε πλοῖάριον ἐκ Τιβεριάδος· ἰγγύς τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον, εὐχαριστήσαντος τοῦ Κυρίου.

24 Ὅτι ἔνι εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι Ἰησοῦς ἐκ ἔστιν ἐκεῖ, ἐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ, ἐνέβησαν καὶ

καὶ αὐτῷ· καὶ ὠραμῆθη ἰσχυροί αὐτοῖς, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκόμη δὲν ἤθελε ὑπάγει εἰς αὐτούς.

18 Καὶ ἡ θάλασσα ἐφύσκαιε, διὰ τὴν ἰφύσα μεγάλῃ ἀνέμῳ.

19 Λοιπὸν ὡσάν ἔλαμναν εἰκοσιπέντε ἢ τριάκοντα γάδια, βλίπῃσι τὸν Ἰησοῦν ὅπῃ ἐπεριπάτει ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἦλθε κοντᾶ εἰς τὸ καράβι· καὶ ἐφοβήθησαν.

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς εἰπὸν ἐγὼ εἰμαι, μὴν φοβᾶσθε.

21 Ἦθελαν λοιπὸν εἶναι τὸν πᾶρτι εἰς τὸ καράβι· καὶ παρευθὺς τὸ καράβι ἐκρίθη εἰς τὴν γῆν ὅπῃ ἰσχυροί αὐτοῖς (τὰ πᾶσι).

22 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ λαὸς ὅπῃ ἐζήκειτο πᾶρ ἀπὸ τὴν θάλασσαν, βλίπῃντας ὅτι ἄλλο καράβι δὲν εἶναι ἐκεῖ, παρὰ ἓνα ἐκεῖνο εἰς τὸ ὅποιον ἐμβῆκαν οἱ μαθηταὶς τῷ, καὶ ὅτι δὲν ἐμβῆκε μαζὺ μὲ τῆς μαθηταὶς τῷ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ καράβι, ἀλλὰ μοναχοὶ οἱ μαθηταὶς τῷ ἐδίβησαν·

23 Καὶ ἦλθαν καὶ ἄλλα μικρὰ καράβια ἀπὸ τὴν Τιβεριάδα, κοντᾶ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ὅπῃ, εὐχαριστῶντας ὁ Κύριος, ἔφαγαν τὸ ψωμί.

24 Καὶ ὅταν λοιπὸν εἶδαν τὸ πλῆθος, ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ἐκεῖ, ἐδὲ οἱ μαθηταὶς τῷ,

αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα, καὶ ἦλθον εἰς Καπερναῦμ, ζητῶντες τὸν Ἰησοῦν.

25 Καὶ εὐρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης, εἶπον αὐτῷ Ῥαββί, πότε ᾧδε γέγονας;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με ὅχι ὅτι εἶδότε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων, καὶ ἐχορτάσθητε.

27 Ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τῷτοι γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν, ὁ Θεός.

28 Εἶπον ἔν τωρὸς αὐτόν· Τί ποιῶμεν, ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τῷτό ἐστὶ τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πιστεύσητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνον.

30 Εἶπον ἔν αὐτῷ· Τί ἔν ποιῆς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμέν σοι; ἢ ἐργάζῃ;

31 Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάνα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον· Ἄρτοι ἐκ τοῦ ἕρατος ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν.

32 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ ἕρατος· ἀλλ' ὁ πατήρ μου δίδωσιν

ἐμβῆκαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ καράβια, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Καπερναῦμ, γυρεύοντες τὸν Ἰησοῦν.

25 Καὶ ὡσάν τὸν ἦσαν πέραν ἀπὸ τῆς θάλασσης, εἶπάν τε· διδάσκαλε, πότε ἦλθες ἰδῶ;

26 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν τε· βίβαια βίβαια σᾶς λέγω, μὴ γυρεύετε, ὅχι διατι εἶδῃτε σημεῖα, ἀλλὰ ὅτι ἐφάγετε ἀπὸ τοῦ ψωμοῦ, καὶ ἐχορτάσθητε.

27 Μὴ δουλεύετε διὰ τὸ φαγεῖν ὅπῃ φθείρεται, ἀλλὰ διὰ τὸ φαγεῖν ὅπῃ μένει εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, τὸ ὅποιον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δέλει σᾶς τὸ δώσει· διατι τῷτοι ὁ πατήρ ὁ Θεὸς ἐσφράγισεν.

28 Εἶπάν τε λοιπὸν· τί γὰρ κάμωμεν, διὰ γὰρ κάμωμεν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν τε· τῷτο εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, γὰρ πιστεύετε εἰς ἐκεῖνον ὃν ἐστὶν αὐτός.

30 Εἶπάν τε· ἢ σημεῖον λοιπὸν κάμεις ἰσὺ, γὰρ εἶδῃμεν, γὰρ σὶ πιστεύσωμεν; τί κάμεις;

31 Οἱ πατέρες μας ἔφαγαν τὸ μάνα εἰς τὴν ἐρημῷ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· ἄρτοι ἀπὸ τῶν ἕρατος τῆς ἔδωκε γὰρ φαῖσι.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς εἶπεν· βίβαια βίβαια σᾶς λέγω· ὅτι ὅχι ὁ Μωϋσῆς σᾶς ἔδωκε τὸ ψωμὶ ἀπὸ τῶν ἕρατος· ἀλλὰ ὁ

ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ ἔραυῦ
τὸν ἀληθινόν.

33 Ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Θεοῦ ἐστὶν
ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ ἔραυῦ,
καὶ ζῶν διδὼς τῷ κόσμῳ.

34 Εἶπον ἔτι πρὸς αὐτόν·
Κύριε, πάντοτε δός ἡμῖν τὸν
ἄρτον τῆτον.

35 Εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ
ἐρχόμενος πρὸς με, ἔμὴ πεινά-
σῃ· καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἔμὴ
διψήσῃ πώποτε.

36 Ἄλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ
ἐωράκατέ με, καὶ ἔπιστεύετε.

37 Πᾶν ὁ δίδωσί μοι ὁ πα-
τήρ, πρὸς ἐμὴ ἤξει· καὶ τὸν ἐρ-
χόμενον πρὸς με ἔμὴ ἐκβάλω
ἔξω.

38 Ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ
ἐραυῦ, ἔχ' ἵνα ποιῶ τὸ θέλη-
μα τοῦ ἱμῶν, ἀλλὰ τὸ θέλημα
τῷ πέμψαντός με.

39 Τῆτο δὲ ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ
πέμψαντός με πατρός, ἵνα
πᾶν ὁ δίδωκέ μοι, μὴ ἀπολέσω
ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ
ἐν τῇ ἰσχυάτῃ ἡμέρᾳ.

40 Τῆτο δὲ ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ
πέμψαντός με, ἵνα πᾶς ὁ θεω-
ρῶν τὸν υἱόν, καὶ πιστεύων εἰς
αὐτόν, ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· καὶ
ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἰσχυάτῃ
ἡμέρᾳ.

πατήρ με πᾶς δίδει τὸ ψωμί
τὸ ἀληθινὸν ἀπὸ τοῦ ἔραυῦ.

33 Διατὶ τὸ ψωμί τοῦ Θεοῦ
εἶναι ἐκεῖνο ὅπῃ καταβαίνει
ἀπὸ τοῦ ἔραυῦ, καὶ δίδει ζῶν
εἰς τὸν κόσμον.

34 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν·
αὐδίτη, δός μας πάντοτε τὸ
ψωμί ἐτῆτο.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπεν·
ἐγὼ εἰμαι τὸ ψωμί τῆς ζωῆς·
ἐκεῖν[Ⓞ] ὅπῃ ἐρχεται εἰς ἐμένα,
δὲν θίλει πεινάσει· καὶ ὅποι[Ⓞ]
πιστεύει εἰς ἐμένα, δὲν θίλει δι-
ψάσει ἔμὴ ποτέ.

36 Ἄλλὰ εἶπά σας, ὅτι καὶ
εἶδετέ με, καὶ δὲν πιστεύετε.

37 Ὅλον ἐκεῖνο ὅπῃ μὲ δίδει
ὁ πατήρ, θίλει ἔλθῃ εἰς ἐμέ-
να· καὶ ἐκεῖν[Ⓞ] ὅπῃ ἐρχεται εἰς
ἐμένα, δὲν θίλω τὸν εὐγάλει ἔξω.

38 Διατὶ ἐγὼ ἐκατέβηκα
ἀπὸ τοῦ ἔραυῦ, ὅχι νὰ κάμω τὸ
θέλημα τὸ ἐδικόν με, ἀλλὰ τὸ
θέλημα ἐκεῖνου ὅπῃ μὲ ἐπέμψε.

39 Καὶ τῆτο εἶναι τὸ θέλη-
μα τῷ πατρός ὅπῃ μὲ ἐπέμψε,
νὰ μὴν χάσω κανένα ἀπ' ἐκεῖνα
ὅπῃ μὲ ἴδωκεν, ἀλλὰ νὰ τὸ
ἀναστήσω εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέ-
ραν.

40 Διατὶ τῆτο εἶναι τὸ θέ-
λημα ἐκεῖνου ὅπῃ μὲ ἐπέμψεν,
ὅτι κάθε ἕνας ὅπῃ βλέπει τὸν
υἱόν καὶ πιστεύει εἰς αὐτόν, νὰ
ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ νὰ
τὸν ἀναστήσω εἰς τὴν ὑστερινὴν
ἡμέραν.

41 Ἐγόγγυζον ἔν οι Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτὸν, ὅτι εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

42 Καὶ ἔλεγον· Οὐχ ἔτος ἐστὶν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, οὗ ἡμεῖς οἶδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; Πῶς ἔν λέγει ἔτος· Ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα;

43 Ἀπεκρίθη ἔν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων.

44 Οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με, εἰ μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με ἐκλύσῃ αὐτόν, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτόν τῇ ἰσχύα τῆς ἡμέρας.

45 Ἔστι γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις· Καὶ ἴσονται πάντες διδακτοὶ τοῦ Θεοῦ· Πᾶς ἔν ὁ ἀκύσας παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ μαθὼν, ἔρχεται πρὸς με.

46 Οὐχ ὅτι τὸν πατέρα τὶς εἴρακεν, εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ Θεοῦ· ἔτ· εἴρακε τὸν πατέρα.

47 Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

48 Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς.

49 Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον.

50 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ

41 Ἐγόγγυζαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι δι' αὐτόν, ὅτι εἶπεν· ἐγὼ εἰμαι ὁ ἄρτ·, ὅπῃ ἐκατέβηκεν ἀπὸ τὸν οὐρανοῦ.

42 Καὶ ἔλεγον· διὸν εἶπαι ἐτέτ· ὁ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ ὁποίῃς ἡμεῖς ἐξεύρομεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; πῶς λοιπὸν λέγει ἐτέτ· ὅτι ἀπὸ τὸν οὐρανοῦ ἐκατέβηκα;

43 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· τὴς μὴν γογγύζετε ἀνάμισά σας.

44 Καίνας διὸν δύεται ἐὰν ἐλθῇ εἰς ἐμένα, ἀίσιως καὶ ὁ πατὴρ ὅπῃ μὲ ἔσειλε διὸν τὸν σύρει, καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀναστήσει εἰς τὴν ὑπερινὴν ἡμέραν.

45 Εἶπαι γεγραμμένον εἰς τὴς προφήτας· καὶ ὅλοι θέλωσι γίνεαι διδακτοὶ τοῦ Θεοῦ· κάθῃ εἷνας (ἄνθρωπ·) τὸ λοιπὸν, ὅπῃ ἀκύσει ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ μάθῃ, ἔρχεται πρὸς ἐμένα.

46 Ὅχι πῶς καιεὶς εἶδε τὸν πατέρα, παρὰ ἐκεῖν· ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· ἐτέτ· εἶδε τὸν πατέρα.

47 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐκεῖν· ὅπῃ πιστεύει εἰς ἐμένα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

48 Ἐγὼ εἰμαι τὸ ψωμὶ τῆς ζωῆς.

49 Οἱ πατέρες σας ἔφαγαν τὸ Μάννα εἰς τὴν ἐρημον, καὶ ἀπέθαναν.

50 Ἐτέτο εἶναι τὸ ψωμὶ

τοῦ ἔρανε καλαβαίνει, ἵνα τις
ἔξ αὐτῆ φάγη καὶ μὴ ἀποθάνῃ.

51 Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν,
ὁ ἐκ τοῦ ἔρανε καλαβάς· ἵαν
τις φάγη ἐκ τῆτος τοῦ ἄρτου,
ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ
ἄρτος δι' ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ σὰρξ
μου εἶσι, ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς
τοῦ κόσμου ζωῆς.

52 Ἐμάχοντο ἔν τε πρὸς ἀλ-
λήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες·
Πῶς δύναται ἐστὶ ἡμῖν δῆνα
τὴν σάρκα φαγεῖν;

53 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν, ἵαν μὴ
φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου, καὶ πῆτε αὐτῆ τὸ
αἷμα, οὐκ ἔχετε ζῶν ἐν ἑαυ-
τοῖς.

54 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρ-
κα, καὶ πίνει μου τὸ αἷμα,
ἔχει ζῶν αἰῶνος· καὶ ἐγὼ ἀ-
ναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ
ἡμέρᾳ·

55 Ἡ γὰρ σὰρξ μου ἀληθῶς
ἐστὶ βρωσίς, καὶ τὸ αἷμά μου
ἀληθῶς ἐστὶ πόσις.

56 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρ-
κα, καὶ πίνει μου τὸ αἷμα, ἐν
ἡμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ.

57 Καθὼς ἀπίστειλέ με ὁ
ζῶν πατήρ, καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν

ὄπῃ καλαβαίνει ἀπὸ τὸν ἔρανε,
διὰ τὰ μὴν ἀποθάνῃ ὅποιος
τὸ φάγει.

51 Ἐγὼ εἶμαι τὸ ψωμὶ τὸ
ζωηλατὸν, ὄπῃ ἐκατεβηκεν ἀπὸ
τὸν ἔρανον· καὶ ὅποιος φάγει
ἀπὸ τῆτος τὸ ψωμὶ, θίλει ζήσῃ
εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τὸ ψωμὶ ὄπῃ
θίλω δώσει ἐγὼ, εἶναι ἡ σάρκα
μου, τὴν ὅποιαν ἐγὼ θίλω τὴν
δώσει διὰ τὴν ζῶν τοῦ κόσμου.

52 Ἐμάχονται λοιπὸν
ἀνάμισά τες οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ
ἔλεγαν· πῶς ἔμπορεῖ ἐτῆτος
τὰ μᾶς δώσῃ τὴν σάρκα τε καὶ
τὴν φᾶμιν;

53 Εἶπεν τες λοιπὸν ὁ Ἰη-
σοῦς· βέβαια βέβαια σᾶς λέγω,
ἵαν δις φᾶτε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τὰ πῆτε τὸ
αἷμά τε, δις ἔχετε ζῶν εἰς
τοῦ λόγου σας.

54 Ἐκεῖνος ὄπῃ τρώγει τὴν
σάρκα μου, καὶ πίνει τὸ αἷμά
μου, ἔχει ζῶν αἰῶνος· καὶ
ἐγὼ θίλω τὸν ἀναστήσει εἰς τὴν
ὑστερινὴν ἡμέραν·

55 Διατὶ ἡ σάρκα μου εἶναι
ἀληθινὸν φαγί, καὶ τὸ αἷμά
μου εἶναι ἀληθινὸν πιόσις.

56 Ἐκεῖνος ὄπῃ τρώγει
τὴν σάρκα μου, καὶ πίνει τὸ
αἷμά μου, μένει εἰς ἐμένα, καὶ
ἐγὼ εἰς αὐτόν.

57 Καθὼς ὁ ζῶν πατήρ με
ἀπίστειλε, καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν πα-

πατέρα· καὶ ὁ τρώγων με, κα-
κίει· ζήσεται δι' ἐμέ.

58 Οὗτός ἐστι ὁ ἄρτος ὁ ἐκ
τῆν ἕραν ὑ καταβάς· ἔ καθὼς
ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ
μᾶνα, καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώ-
γων τῆτος τὸν ἄρτον, ζήσεται
εἰς τὸν αἰῶνα.

59 Ταῦτα εἶπει ἐν συναγω-
γῇ, διδάσκων ἐν Καπιριναῦμ.

60 Πολλοὶ ἦν ἀκούσαντες ἐκ
τῶν μαθητῶν αὐτῆ, εἶπον·
Σκληρὸς ἐστι ὅτος ὁ λόγος· τίς
δύναται αὐτῆ ἀκούει;

61 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυ-
τῷ ὅτι γογγύζουσιν περὶ τῆτος οἱ
μαθηταὶ αὐτῆ, εἶπει αὐτοῖς·
Τῆτος ὑμᾶς σκανδαλίζει;

62 Ἐὰν ἦν θεωρῆτε τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου
ἦν τὸ πρότερον;

63 Τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποι-
ῶν, ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ ἕδιν.
τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν,
πνεῦμά ἐστι καὶ ζῶή ἐστιν.

64 Ἄλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν ἰσως
οἱ ἔ πιστεύουσιν. ἦδει γὰρ ἐξ ἀρ-
χῆς ὁ Ἰησοῦς, τίνας εἰσὶν οἱ μὴ
πιστεύοντες, καὶ τίς ἐστι ὁ πα-
ραδώσει αὐτόν.

65. Καὶ ἔλεγεν· Διὰ τῆτος

τήρα· ἔττι καὶ ἐκείν· ὅπου μὴ
τρώγει, θέλει ζῆσει καὶ ἐκείν·
διὰ τ' ἐμένα.

58 Ἐτῆτος· εἶναι ὁ ἄρτος·
ὅπου ἐκατέθηκεν ἀπὸ τὸν ἕραν·
ὅχει καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες
σας τὸ Μᾶνα, καὶ ἀπέθαναν·
ἐκείν· ὅπου τρώγει ἐτῆτος τὸ
ψωμί, θέλει ζῆσει εἰς τὸν αἰῶνα.

59 Ἐτῆτος εἶπει εἰς τῆς συν-
αγωγῆν, διδάσκωντας εἰς τῆς
Καπιριναῦμ.

60 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπὸ τῆς
μαθητάδες τε ὅπου ἄκουσαν
ἐτῆτος τὸν λόγον, εἶπαν· σκλη-
ρὸς εἶναι ἐτῆτος· ὁ λόγος· τίς
ἠμπορεῖ νὰ τῆ ἀκούη;

61 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων-
τας εἰς τῆ λόγος τε, ὅτι γογγύ-
ζουσιν οἱ μαθητάδες τε διὰ τῆ-
τον τὸν λόγον, τῆς εἶπει· τῆτος
σᾶς σκανδαλίζει;

62 Ἄν λοιπὸν ἠθέλιτε εἰδῆ τὸν
υἱὸν τῆ ἀνθρώπου νὰ ἀναβαίη
ἐκεῖ ὅπου ἦτος εἰς τῆς ἀρχῆν;

63 Τὸ Πνεῦμα εἶναι ἐκείνο
ὅπου ζωοποιεῖ· ἡ σὰρξ δὲν
ὠφελεῖ ἴσποτες. ἰὰ λόγια ὅπου
σᾶς λαλῶ ἐγὼ, εἶναι Πνεῦμα
καὶ ζῶή.

64 Ἄλλὰ εἶναι ἀπὸ ἰσᾶς
κάποιοι ὅπου δὲν πιστεύουσιν· δι-
αλλὴ ὁ Ἰησοῦς ἔξευρεν ἀπὸ τῆς
ἀρχῆν, ποιοὶ εἶναι ὅπου δὲν πι-
στεύουσιν, καὶ ποῖ· εἶναι ἐκεῖν·
ὅπου μέλλει νὰ τὸν παραδώσῃ.

65 Καὶ ἔλεγεν· διὰ τῆτος
2 M 3.

εἶπεν ἡμῖν ὅτι ἐπίσης δύναται ἔλθειν πρὸς με, ἰὰν μὴ ἦ δεδομένοι αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρὸς μου.

66 Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μαθητῶν αὐτῷ εἰς Ἰαὸπίσω, καὶ ἕκτι μετ' αὐτῷ περιπατοῦν.

67 Εἶπεν ἦν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα· Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν;

68 Ἀπεκρίθη ἦν αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, πρὸς τίνα ἀπιλευσόμθα; ῥήματα ζωῆς αἰωνίης ἔχεις·

69 Καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

70 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τῆς δώδεκα ἐξελεξάμην, καὶ ἐξ ὑμῶν εἰς διάβολός ἐστιν;

71 Ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτην ἄτος γὰρ ἤμελλεν αὐτὸν παραδίδόναι, εἰς ὃν ἐκ τῶν δώδεκα.

σᾶς εἶπα, ὅτι κανένας δὲν δύναται ἰὰ ἔλθῃ εἰς ἐμένα, ἂν δὲν εἶναι δεδομένος εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν πατέρα μου.

66 Ἀπὸ τούτου πολλοὶ ἀπὸ τῆς μαθητῆδος τῆ ἐγύρισαν ὀπίσω, καὶ πλείον δὲν ἐπεριπατοῦσαν μετ' αὐτόν.

67 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τῆς δώδεκα· μὴνα θέλετε καὶ ἐσεῖς ἰὰ παγεῖντε;

68 Ὁ Σίμων Πέτρος τοῦ ἀποκρίθηκεν· Ἀδύνητη, εἰς ἵνα ἰὰ πᾶμεν, ἐσὺ ἔχεις λόγια ζωῆς αἰωνίης·

69 Καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, καὶ ἐγνώρισάμεν ὅτι ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος·

70 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς ἀπεκρίθη· δὲν ἐδιάλεξα ἐγὼ ἐσεῖς τῆς δώδεκα, καὶ ἀπὸ σᾶς εἶναι ἑνας διάβολος;

71 Καὶ τούτο τὸ ἔλεγε διὰ τὸν Ἰούδα τὸν υἱὸν τοῦ Σίμωνος τὸν Ἰσκαριώτην· διατὶ ἐκεῖνος ἤμελλε ἰὰ τὸν παραδώσῃ, ὁ ὁποῖος ἦτον ἑνας ἀπὸ τῆς δώδεκα.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ περιπατοῦν ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· ὁ γὰρ ἠθέλει ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζητοῦν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι.

2 Ἦν δὲ ἐγγύς ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, ἡ σκηνοπηγία.

ΚΑΙ ἕτερον ἀπὸ τούτων ἐπεριπατοῦν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· διατὶ δὲν ἠθέλει ἰὰ περιπατῆ εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι τὸν ἐζητοῦσαν οἱ Ἰουδαῖοι ἰὰ τὸν φοβεύσῃν.

2 Καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων τῆς σκηνοπηγίας ἦτον κοντᾶ.

3 Εἶπον ἔν σφρος αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆ. Μιλᾶβηθι ἐντιῶθι, καὶ ἔπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα καὶ οἱ μαθηταὶ σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα σου ἃ ποιεῖς·

4 Οὐδαῖς γὰρ ἐκ κρυπτῶν τι ποιεῖ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρήρῃσῃ εἶναι εἰ ταῦτα ποιεῖς, φαίρωσον σταντὸν τῶ κόσμῳ.

5 Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆ ἐπίστευον εἰς αὐτόν.

6 Λέγει ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς ἔκω πάρεστιν· ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτε ἴστιν ἔτοιμῳ.

7 Οὐ δύναται ὁ κόσμῳ μιστῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μιστῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτῆ, ὅτι τὰ ἔργα αὐτῆ ποτηρά ἴστιν.

8 Ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἰορτὴν ταύτην· ἐγὼ ἔκω ἀναβαίνω εἰς τὴν ἰορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς ἔκω πεπωλήρωται.

9 Ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτοῖς, ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

10 Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆ, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἰορτὴν, ἔ φανερῶς, ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῶ.

11 Οἱ ἔν Ἰουδαίῳ ἐζήτην αὐτὸν ἐν τῇ ἰορτῇ, καὶ ἔλεγον· Πῶ ἴστιν ἐκεῖνῳ;

12 Καὶ γογγυσμὸς πολὺς πε-

3 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῆ τοῦ εἶπαν· ἔγω ἀπ' ἰδῶ, καὶ σῦρε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, διὰ τὰ εἰδῶσιν οἱ μαθητάδες σου τὰ ἔργα ὅπῃ κάμνεις·

4 Διατῖ ἔ δὲ κανίνας κάμνει ἴποτες κρυφᾶ, καὶ αὐτὸς ζητεῖ τὰ φανερωθῆ· ἐπειδὴ καὶ κάμνεις ἐτέτα, φανέρωσι τῆ λόγῳ σου εἰς τὸν κόσμῳ.

5 Διατῖ ἔ δὲ οἱ ἀδελφοὶ τῆ δὲν ἐπίστευαν εἰς αὐτόν.

6 Λέγει τῆς λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· ὁ καιρὸς ὁ ἐδικὸς μῆ ἀκόμι δὲν ἦλθεν· ἀμὴ ὁ ἐδικὸς σας πάντοτε εἶναι ἔτοιμῳ.

7 Ὁ κόσμῳ ἰσοῦς δὲν ἠμπορεῖ τὰ σᾶς μισῆ· ἀμὴ ἐμῆνας μὲ μισᾶ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ δὲ αὐτόν, ὅτι τὰ ἔργα τῆ εἶναι κακά.

8 Ἐσοῖς ἀνωβαῖτε εἰς τὴν ἰορτὴν· ἐγὼ ἀκόμι δὲν ἀνωβαίνω εἰς τὴν ἰορτὴν ἐτέτην, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐδικὸς μῆ ἀκόμι δὲν ἔφθασι.

9 Καὶ ὡσᾶν τῆς εἶπεν ἐτέτα τὰ λόγια, αὐτὸς ἀπόμεινεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

10 Καὶ ὡσᾶν ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ τῆ, τότε ἀνέβη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἰορτὴν, ὅχι φανερωᾶ, ἀλλὰ ὡσᾶν κρυφᾶ.

11 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν τὸς ἐζήτησαν εἰς τὴν ἰορτὴν, καὶ ἔλεγαν· πῶ εἶναι ἐκεῖνῳ;

12 Καὶ πολὺς γογγυσμὸς

ρὶ αὐτῷ ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις· οἱ μὲν ἔλεγον, ὅτι ἀγαθὸς ἐστίν. ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Οὐ· ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.

13 Οὐδὲις μάντις παρρησία ἐλάλει περὶ αὐτῷ, διὰ τοῦ φόβου τῶν Ἰουδαίων.

14 Ἦδη δὲ τῆς ἰορτῆς μεσῆσας, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἰδίδασκε.

15 Καὶ ἰθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς ἔστος γραμματεῖα οἶδε, μὴ μεμαθηκώς;

16 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἐστίν ἐμῆ, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με.

17 Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτῷ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς, πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἑμαυτῷ λαλῶ.

18 Ὁ ἀφ' ἑαυτῷ λαλῶν, τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζηκῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντός αὐτὸν, ἐστὶ ἀληθὴς ἐστίν, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστίν.

19 Οὐ Μωσῆς δίδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ ὑμεῖς ἐξ ὑμῶν ποιεῖτε τὸν νόμον; τί με ζητεῖτε ἀποκριθῆναι;

20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος· καὶ εἶπε· Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκριθῆναι;

ἦτος μίσα εἰς τὸν ὄχλον διὰ λόγου τῷ. ἄλλοι ἔλεγον· καλὰς εἶναι. ἄλλοι ἔλεγον· ὄχι· ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.

13 Ὅμως κανίνας παρρησία δὲν ἐλάλει διὰ λόγου τῷ, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

14 Καὶ ὡραμάνη ὅταν ἐμψασαι ἡ ἰορτή, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἰδίδασκε.

15 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἰθαύμαζαν, καὶ ἔλεγον· πῶς ἐξεύρει ἐτύτ· γραμματεῖα, ὅπῃ δὲν ἔμαθε;

16 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὴς εἶπεν· ἡ διδαχὴ μὲ δὲν εἶναι ἰδική μὲ, ἀλλὰ ἐκείνου ὅπῃ μὲ ἔπεμψε.

17 Καὶ ἀνίσως καὶ κανίς θέληνὰ κάμητὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, θέλει γνωρίσει, ἐάν ἀπὸ τὸν Θεὸν εἶναι ἐτύτῃ ἡ διδαχὴ, ἢ ἐγὼ ἀπὸ λόγου μὲ λαλῶ.

18 Ἐκεῖν· ὅπῃ λαλεῖ ἀπὸ λόγου τῷ, γυρεύει τὴν ἰδικὴν τῷ δόξαν· ἀμὴ ἐκεῖν· ὅπῃ ζητᾷ τὴν δόξαν ἐκείνου ὅπῃ τὸν ἔπεμψεν, ἐτύτ· εἶναι ἀληθινός, καὶ ἀδικία εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι.

19 Δὲν σᾶς ἰδωκεν ὁ Μωϋσῆς τὸν νόμον, καὶ κανίνας ἀπὸ σᾶς δὲν κάμνει τὸν νόμον; διαβὴ γυρεύετε νὰ μὲ σκοτώσετε;

20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος· καὶ εἶπε· δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε γυρεύει νὰ σε σκοτώσῃ;

21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν ἔργον ἰποιήσα, καὶ πάντες θαυμάζετε.

22 Διὰ τῆτο Μωσῆς δίδωκε ὑμῖν τὴν σπειροτομήν, (ὕχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωσείως ἐστίν, ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων) καὶ ἐν σαββάτω σπειροτέμεντε ἄνθρωπον.

23 Εἰ σπειροτομήν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτω, ἵνα μὴ λυθῆ ὁ νόμος Μωσείως, ἐμοὶ χολᾷτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἰποιήσα ἐν σαββάτω;

24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε.

25 Ἐλεγον ἕν τινες ἐκ τῶν Ἰεροσολυμιτῶν· Οὐχ ἕτός ἐστιν ὁ ζῆτῶσιν ἀποκτείναι;

26 Καὶ ἴδε, παρρησία λαλεῖ; καὶ ἔδεν αὐτῷ λέγεσι· μήποτε ἀληθῶς ἴγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι ἕτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Χριστός;

27 Ἀλλὰ τῆτο οἶδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστός ὅταν ἔρχεται, ἐδεις γνώσκει πόθεν ἐστίν.

28 Ἐκραξεν ἕν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγων· Καμὲ οἶδατε, καὶ οἶδατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' ἑμαυτῶ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐστίν ἀλη-

21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸς εἶπεν· ἵνα ἔργον ἱκαμα, καὶ ὅλοι σᾶς θαυμάζετε.

22 Διὰ τῆτο ὁ Μωϋσῆς σᾶς ἔδωκε τὴν σπειροτομήν, (ὄχι διατὶ εἶναι ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν, ἀλλ' ἀπὸ τὸς πατέρας) καὶ ἐστὶς τὸ σάββατον σπειροτέμεντε ἄνθρωπον.

23 Ἄν τὸ λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος σπειροτέμενται τὸ σάββατον, διὰ τὰ μὴν χαλάσῃ ὁ νόμος τῷ Μωϋσείως, πῶς μὲ ὀργίζεσθε διατὶ ἱκαμα ὅλον τὸν ἄνθρωπον γὰρ τὸ σάββατον;

24 Μὴν κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε.

25 Ἐλεγον λοιπὸν κάποιος ἀπὸ τὸς Ἰεροσολυμίτας· δὲν εἶναι ἐτῶτ· ἐκεῖν· ὅπῃ γυρεύειν τὰ χαλάσῃ;

26 Καὶ τὰ, ὅπῃ συντυχίει παρρησία, καὶ δὲν τοῦ λέγεσι· τίποτες· μήπως τάχα οἱ ἄρχοντες ἴγνωρισαν ἀληθινῶ, ὅτι ἐτῶτος εἶναι ἀληθινῶ ὁ Χριστός;

27 Ἀλλὰ ἐμεῖς τῆτο τὸν ἱεζύρομεν, ἀπὸ πῦ εἶναι· καὶ ὁ Χριστός ὅταν ἔρχεται, κατένας δὲν ἱεζύρει ἀπὸ πῦ εἶναι.

28 Ἐκραξε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν ἐκεῖ ὅπῃ ἐδίδασκε, καὶ εἶπεν· καὶ ἐμένα ἱεζύρετε, καὶ ἀπὸ πῦ εἶμαι· ἐγὼ ἀπὸ λόγου μὲ δὲν ἤλθῃ, ἀλλὰ εἶναι ἀλη-

Θιός ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.

29 Ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτὸν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι, καὶ κεινός με ἀπέστειλεν.

30 Ἐξήτηεν ἔν αὐτὸν πιάσαι· καὶ ἔδειξεν ἐπιβάλλειν ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὅτι ἔπνευσε ἐν αὐτῇ ἡ ὕρα αὐτῆς.

31 Πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστυσαν εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μῆτι πλείονα σημεῖα τέτων ποιήσει ἢ ἔστι· ἐποίησεν;

32 Ἦκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτῶν ταῦτα· καὶ ἀπέστειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας, ἵνα πιάσωσιν αὐτόν.

33 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με.

34 Ζητήσατέ με, καὶ ἔχῃ εὐρήσατέ· καὶ ὅπου εἰμι ἔγω, ὑμεῖς ἔδυνασθε εἰλθεῖν.

35 Εἶπον ἔν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς· Πῶς ἔστος μέλλει πορεύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς ἔχῃ εὐρήσομεν αὐτόν; μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι, καὶ διδάσκει τὴς Ἑλληνικῆς;

36 Τίς ἐστὶν ἔστος ὁ λόγος ὃν

Θιός ἐκεῖνος· ὅπου μὴ ἔπειμψεν, τὸν ὅποιον δὲν τὸν ἐξεύρετε.

29 Ἀμὴ ἐγὼ τὸν ἐξεύρω, ὅτι ἀπ' ἐκεῖνον εἶμαι, καὶ ἐκεῖνος μὴ ἔστειλεν.

30 Ἐζητήσαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι τὸν πιάσαν· ἀμὴ κατέρας δὲν ἀσπλωνεῖ ἀπάνω τῆς χεῖρι, διατι ἀκόμη δὲν εἶχεν ἔλθῃ ἡ ὕρα τῆς.

31 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοῦ πληθῆ· ἐπίστυσαν εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μῆτι θάλλει κάμει περισσότερα ἀπὸ τῶν ταῦτα σημεῖα ὅπου εἶκαμεν ἐπ' αὐτόν;

32 Οἱ Φαρισαῖοι λοιπὸν ἄκουσαν τὸ πληθῆ· ὅπου ἐγόγγυζαν ἐπ' αὐτὸν διὰ λόγου τῆς· καὶ ἔστειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας, ἵνα τὸν πιάσωσι.

33 Καὶ ὁ Ἰησοῦς· εἶπεν· ἀκόμη ὀλίγον καιρὸν εἶμαι μετῶν, ἔπειτα ὑπάγω εἰς ἐκεῖνον ὅπου μὴ ἔπειμψεν.

34 Θίλλετε με γυρέψετε, καὶ δὲν θίλλετε μὴ εὐρεῖ· καὶ ἐκεῖ ὅπου εἶμαι ἐγὼ, ἐστὶς δὲν ἡμπορεῖτε ἵνα εἰλθετε.

35 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι εἶπαν ἀνάμεισά τῆς· πῶς μέλλει ἵνα ὑπάγη ἐπ' αὐτόν, ὅπου ἡμεῖς δὲν θίλλομεν τὸν εὐρεῖ; μῆτι εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει ἵνα ὑπάγη, ἵνα διδάσκη τὴς Ἑλληνικῆς;

36 Τί θάλλει ἵνα εἰπῇ ἐπ' αὐτόν·

εἶπὶ· Ζητήσατέ με, καὶ ἔχ' εὐ-
ρίσεται· καὶ ὅπου εἰμι ἐγὼ, ὑ-
μῖς ἔδύνασθε ἰλθεῖν;

37 Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ
τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἰσῆκει
ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξε, λέγων·
Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς
με, καὶ πιπέτω.

38 Ὁ πιπέων εἰς ἐμὲ, κα-
θὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ
τῆς κοιλίας αὐτῷ ῥύσονται
ὑδατος ζῶτος.

39 (Τῆτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ
πνεύματος ἃ ἔμελλον λαμβάνειν
οἱ πιπέοντες εἰς αὐτόν· ἔπει-
γάρ ἦν πνεῦμα ἅγιον, ὅτι ὁ
Ἰησοῦς ἔδίδεκεν ἰδοξάσθην.)

40 Παλλοὶ ἦν ἐκ τοῦ ὄχλου
ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον·
Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης.

41 Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός
ἐστιν ὁ Χριστός. ἄλλοι δὲ ἔλεγον·
Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ
Χριστός ἔρχεται;

42 Οὐχὶ ἡ γραφή εἶπεν, ὅτι
ἐκ τοῦ σπέρματος Δαβὶδ, καὶ
ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης ὅπου ἦν
Δαβὶδ, ὁ Χριστός ἔρχεται;

43 Σχίσμα ἦν ἐν τῷ ὄχλῳ
ἐγένετο δὲ αὐτόν.

44 Τινὲς δὲ ἠθέλον ἐξ αὐτῶν
πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' ὑδαὶς ἐπί-
βαλον ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας.

ὁ λόγος· ὅπου εἶπὶ· θέλετε μὲ
ζητήσαι, καὶ δὲν θέλετε μὲ εὑρεῖν·
καὶ ἐκεῖ ὅπου εἰμαι ἐγὼ, ἐσεῖς
δὲν δύνασθε γὰρ ἰλθεῖν;

37 Καὶ εἰς τὴν ὑστερῆν
ἡμέραν τὴν μεγάλην τῆς ἑορτῆς
εἰσέκετον ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξε,
καὶ εἶπεν· ἰάν διψᾷ κανίνας, ἄς
ἔλθῃ εἰς ἐμένα, καὶ ἄς πίῃ.

38 Ἐκεῖ· ὅπου πιπέουσι εἰς
ἐμένα, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή,
ποταμοὶ περὶ ζωντανῶν θέλωσι
τρέχει ἀπὸ τῆς κοιλίας τῆς.

39 Καὶ τῆτο τὸ εἶπε διὰ τὸ
Πνεῦμα ὅπου ἔμελλον γὰρ πάρεσ-
οἱ πιπέοντες εἰς αὐτόν· διατὶ
ἀκόμι δὲν ἦτον δοκίμος Πνεῦμα
ἅγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀκόμι δὲν
ἔδοξάσθη.

40 Παλλοὶ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ
πληθῶ·, ὡσάν ἄκουσαι ἰτῆτα
ἰὰ λόγια, ἔλεγον· ἰτῆτ· εἶ-
ναι ἀληθινᾶ ὁ προφήτης.

41 Ἄλλοι ἔλεγον· ἰτῆτ·
εἶναι ὁ Χριστός. καὶ ἄλλοι ἔλε-
γον· μῆνα ἀπὸ τῆς Γαλιλαί-
ας ἔρχεται ὁ Χριστός;

42 Δὲν εἶπεν ἡ γραφή, ὅτι
ἀπὸ τοῦ σπέρμα τῷ Δαβὶδ, καὶ
ἀπὸ τῶν Βηθλεὲμ τῆς χώρας,
ἐκεῖ ὅπου ἦτον ὁ Δαβὶδ, ὁ Χρι-
στός ἔρχεται;

43 Διχογραφία λοιπὸν ἐγι-
νεν εἰς τὸ πληθῶ· δι' αὐτόν.

44 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτῶν
ἠθέλον γὰρ τὸν πιάσῃ· ἀλλὰ
κανίνας δὲν ἄπλωνι ἀπάνω τῆ
χεῖρα.

45 Ἦλθον ἕν οι ὑπηρέται
πρὸς τὰς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρι-
σαίους· καὶ εἶπον αὐτοῖς ἰκαίνοι·
Διὰ τί ἐκ ἡγάγιστε αὐτόν;

46 Ἀπεκρίθησαν οι ὑπηρέ-
ται· Οὐδέποτε ἕτως ἐλάλησεν
ἄνθρωπος, ὡς ἕτος ὁ ἄνθρω-
πος.

47 Ἀπεκρίθησαν ἕν αὐτοῖς
οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς
πειλάτησθε;

48 Μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων
ἐπίστεισεν εἰς αὐτόν, ἢ ἐκ τῶν
Φαρισαίων;

49 Ἀλλ' ὁ ὄχλος ἕτος ὁ μὴ
γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατά-
ρατοὶ εἰσι.

50 Λέγει Νικόδημος πρὸς
αὐτὸν, ὁ ἰλθὼν νυκτὸς πρὸς
αὐτόν, εἰς ἃν ἐξ αὐτῶν.

51 Μὴ ὁ νόμος ὑμῶν κρίνει
τὸν ἄνθρωπον, ἰὰν μὴ ἀκύση
παρ' αὐτῷ πρῶτον, καὶ γινῶ
τί ποιῶ;

52 Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον
αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλι-
λαίας εἶ; ἐρεύησον καὶ ἴδι ὅτι
προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας
οὐκ ἐγγύγεται.

53 Καὶ ἰσπερὺθη ἕκαστος εἰς
τὸν οἶκον αὐτῷ.

45 Ἦλθον λοιπὸν οι ἰση-
ρέται εἰς τὰς ἀρχιερεῖς καὶ Φα-
ρισαίους· καὶ ἰκαίνοι τὰς εἶπαν·
διὰ τί δὲν τὸν ἐφέρετε;

46 Ἀπεκρίθησαν οι ὑπη-
ρέται· Ἐδὲ καμίαν φοράν τέ-
τοιαιας λογιῆς ἐλάλησι καμίνας
ἄνθρωπῶ, ὡσὰν ὁπῷ ἐλάλησιν
ἐτῷτῶ ὁ ἄνθρωπῶ.

47 Οἱ Φαρισαῖοι λοιπὸν
τὰς ἀπεκρίθησαν· μήπως καὶ
ἰσλατηθηκετε καὶ ἐσοῖς;

48 Μῆνα καμίνας ἀπὸ τὰς
ἀρχοντας ἐπίστεισιν εἰς αὐτόν,
ἢ ἀπὸ τὰς Φαρισαίους;

49 Ἀλλὰ ἐτῷτῶ ὁ ὄχλῶ
ὁπῷ δὲν γινώριζει τὸν νόμον, εἶ-
ναι καταραμίνῶ.

50 Λέγει τὸς ὁ Νικόδημῶ,
(ὁ ὁποῖῶ εἶχει ὑπάγει τὴν νύ-
κτα εἰς αὐτόν) ὡντας ἕνας ἀπ'
αὐτῶς·

51 Μῆνα ὁ νόμῶ μας κρί-
νει τὸν ἄνθρωπον, ἂν δὲν ἀκύση
πρωτίτερα αὐτόν, καὶ γὰ γινῶ-
ρίση τί κάμει;

52 Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶ-
πάν τε· μῆνα εἶσαι καὶ ἐσοῖ
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας; ἐξίταξε
καταλεπτῶς καὶ ἴδι, ὅτι προ-
φήτης ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας δὲν
ἰσηκῶθη.

53 Καὶ πᾶσα ἕνας ἐπῆγει
εἰς τὸ σπῆτί τε.

Κιφ. η'. 8.

ΙΗΣΟΥΣ δὲ ἰσχυροῦθη εἰς τὸ ἔρος τῶν Ἑλαιῶν

2 Ὁρθεν δὲ πάλιν παρεγγύπητο εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ καδίσας ἐδίδασκεν αὐτούς.

3 Ἄγασιν δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς αὐτόν· γυναῖκα ἐν μοιχείᾳ κατειλημμένην· καὶ ῥησαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ,

4 Λέγουσιν αὐτῇ· Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατειλήφθη ἑαυτοφώρῳ μοιχισομένη·

5 Ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωϋσῆς ἡμῖν ἐπιτίλατο λίαν τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι· σὺ ἕν τι λέγεις;

6 Τῆτο δὲ ἔλεγον περιάζοντες αὐτόν, ἵνα ἔχουσι κατηγορεῖν αὐτῆ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας, τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

7 Ὡς δὲ ἐπίμεινον ἐρωτῶντες αὐτόν, ἀνακύψας εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν, πρῶτος τὸν λίθον ἐκ' αὐτῆ βαλέτω.

8 Καὶ πάλιν κάτω κύψας, ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

9 Οἱ δὲ, ἀκούσαντες, καὶ ἰδοὺ τῆς συνειδήσεως ἐλογχόμενοι, ἐξήρχοντο εἰς καθ' εἷς, ἀρ-

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς ἐπήγγεν εἰς τὸ ἔρος τῶν Ἑλαιῶν.

2 Καὶ πάλιν τὴν ὥραν τοῦ ἔρην ἦλθεν εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ὁ λαὸς ἤρχονταν εἰς αὐτόν· καὶ ἐκίνοιοι ἐκάδιον καὶ τὴν ἐδίδασκεν.

3 Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐφίρασαν μίαν γυναῖκα εἰς αὐτόν ὅπως τὴν ἐπίασαν εἰς μοιχείαν· καὶ τὴν ἔρησαν εἰς τὴν μέσην,

4 Καὶ λέγουσιν τῷ διδασκάλῳ, ἐτότη τὴν γυναῖκα ἐπίασαμεν ἅπανον εἰς τὸ κακόν ὅπως ἱμοιχευεῖται·

5 Καὶ εἰς τὸν νόμον ὁ Μωϋσῆς μᾶς ἐπαρήγγειλεν, ἢ τίτοιαις γυναῖκαις γὰρ λιθοβολεῖται· λοιπὸν ἐσὺ τί λέγεις;

6 Καὶ τῆτο τὸ ἔλεγον δοκιμάζοντες τὸν, διὰ γὰρ ἔχεν ἀφορμὴν καὶ τὸν κατηγορεῖσθαι. ἀμὴ ὁ Ἰησοῦς ἔσκυψε κάτω, καὶ μὴ τὸ δακτυλὸν τοῦ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

7 Καὶ ὡσαν ἀνήμενοι ἐρωτῶντες τὸν, ἐσηκώθη ἅπανον καὶ εἶπεν τὴν· ὅποιος ἀπὸ σᾶς δὴν ἔχει ἁμαρτίαν, ἐκίνοιο πρῶτον ἅς ῥίξῃ πέτραν εἰς αὐτήν.

8 Καὶ πάλιν ἔσκυψε κάτω, καὶ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

9 Καὶ ἐκίνοιο ὡσαν τὸ ἦκουσαν, ἐλογχόμενοι ἀπὸ τὴν συνειδήσιν τὴν, εὐχόμενοι ἕνας ἕνας

ξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἰσχυάτων· καὶ καταλείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ ἡγῶσα.

10 Ἀνακίψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ μηδένα διασάμενος πλὴν τῆς γυναικός, εἶπεν αὐτῇ· Ἡ γυνὴ, πῦ εἰσιν ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου; ἔδειξέ σε κατέκρινε;

11 Ἡ δὲ εἶπεν· Οὐδεὶς, Κύριε. Εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρίνω. πορεύου, καὶ μηκέτι ἀμαρτάνου.

12 Πάλιν ἔν ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς ἐλάλησει, λέγων· Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ ἂ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

13 Εἶπον ἔν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι· Σὺ περὶ σεαυτῶ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστι ἀληθής.

14 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Καὶ ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτῶ, ἀληθής ἐστι ἡ μαρτυρία μου· ὅτι οἶδα πῶθεν ἦλθον, καὶ πῶ ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πῶθεν ἔρχομαι, καὶ πῶ ὑπάγω.

15 Ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ ἔ κρίνω ἐδύνα.

16 Καὶ ἂν κρίνω δὲ ἐγὼ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστι· ὅτι

ἔξω, ἀρχίζοντες ἀπὸ τῆς γεροτοτέρας ἕως τῆς ὑτέρας· καὶ ἀπόμεινεν ὁ Ἰησοῦς μοναχός, καὶ ἡ γυναῖκα ὅπῃ ἐτέκετον εἰς τὴν μίσσην.

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσηκώθη, καὶ ὡσὰν δὲν εἶδε κανίνας, παρὰ τῆν γυναῖκα, εἶπεν τῆς ὡ γυναῖκα, πῦ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου; κανίνας δὲν σε κατέκρινε;

11 Καὶ ἐκείνη εἶπεν· Ἐ δὲ κανίνας, αὐδένητη. καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς εἶπεν· Ἐ δὲ ἐγὼ σὲ κατακρίνω· σύρει, καὶ ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμωροσᾶ πλιόν γὰ μὴν ἀμαρτάνης.

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν τῆς ἐλάλησει, καὶ εἶπεν· ἐγὼ εἶμαι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ἐκεῖν· ὅπῃ μὴ ἀκολουθᾷ, δὲν θέλει περιπατήσῃ εἰς τὴν σκολίαν, ἀλλὰ θέλει ἔχει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

13 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι τοῦ εἶπαν· ἐσὺ μαρτυρεῖς διὰ λόγου σου· ἡ μαρτυρία σου δὲν εἶναι ἀληθινή.

14 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν τῆς· καὶ ἐγὼ μαρτυρῶ διὰ λόγου μου, ἀληθινή εἶναι ἡ μαρτυρία μου· διὰ τὴν ἐξέυρω ἀπὸ πῦ ἦλθα, καὶ πῦ ὑπάγω· ἂ μὴ ἐσεῖς δὲν ἐξέύρετε ἀπὸ πῦ ἔρχομαι, καὶ πῦ ὑπάγω.

15 Ἐσεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε· ἐγὼ δὲν κρίνω κατῆνα.

16 Καὶ ἂν ἐγὼ κρίνα, ἡ κρίσις ἡ ἐδική μου εἶναι ἀληθινή·

μόνος οὐκ εἶμι, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ
πάτερ μου με πατήρ.

17 Καὶ ἐν τῷ νόμῳ διὰ τῶν
ματιῶν γέγραπται, ὅτι δύο ἀν-
θρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθὴς ἐστίν.

18 Ἐγὼ εἶμι ὁ μαρτυρῶν
περὶ ἑαυτοῦ, καὶ μαρτυροῦμαι
περὶ ἑμοῦ ὁ πάτερ μου πατήρ.

19 Ἐλεγον ἐν αὐτῷ· Πῦ ἐστίν
ὁ πατήρ σου; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰη-
σοῦς· Οὐτε ἔμοι οἴδατε, ἔτι τὸν
πατέρα μου· εἰ ἔμοι ᾔδειτε, καὶ
τὸν πατέρα μου ᾔδειτε ἄν.

20 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλά-
λουν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ γαζοφυ-
λακίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ
ἄδεις ἐπίασεν αὐτὸν, ὅτι ἔκω
ἐλαλύθει ἡ ὥρα αὐτῆ.

21 Εἶπεν ἐν πάλιν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ ζη-
τήσιστέ με, καὶ ἐν τῇ ἁμαρτία
ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐγὼ
ὑπάγω, ὑμεῖς ἂν δύνασθε ἐλ-
θεῖν.

22 Ἐλεγον ἐν οἱ Ἰουδαῖοι·
Μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτὸν, ὅτι λέ-
γει· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς
ἂν δύνασθε ἐλθεῖν;

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς
ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν
ἄνω εἶμι· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου
τῆς ἐξῆς, ἐγὼ οὐκ εἶμι ἐκ τοῦ
κόσμου τῆς ἐξῆς.

διὰ δὲν εἶμαι μοναχός, ἀλ-
λά εἶμαι ἐγὼ, καὶ ὁ πατήρ
ὅπου με ἔπειμψε.

17 Καὶ εἰς τὸν νόμον τὸν
ἰδικόν σας εἶναι γεγραμμένον,
ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία
εἶναι ἀληθινή.

18 Εἶμαι ἐγὼ ὅπου μαρτυρῶ
διὰ λόγου μου· καὶ μαρτυροῦμαι
ὁ πατήρ ὅπου με ἔπειμψε.

19 Ἐλεγάν τε λοιπόν· πῦ
εἶναι ὁ πατήρ σου; ἀπεκρίθη ὁ
Ἰησοῦς· ἔδοι ἑμένα ἐξεύρετε, ἔ
δι τὸν πατέρα μου· ἂν ἐξεύρετε
ἑμένα, ᾔδειτε ἐξεύρη καὶ τὸν
πατέρα μου.

20 Ἐτῆτα γὰρ λόγια ἐλάλη-
σεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ γαζοφυλά-
κιον, διδάσκωντας εἰς τὸ ἱερόν·
καὶ καιρίας δὲν τὸν ἐπίασεν, ὅτι
ἀκόμη δὲν εἶχεν ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆ.

21 Εἶπεν τῆς πάλιν ὁ Ἰη-
σοῦς· ἐγὼ ὑπάγω, καὶ θέλειτε
μὲ ζητήσῃ, καὶ εἰς τῆν ἁμαρτί-
αν σας θέλειτε ἀποθάνει· καὶ
εἰκὲ ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ἐσεῖς δὲν
ἠμπορεῖτε γὰρ ἐλθεῖτε.

22 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπόν ἔλε-
γαν· μήπως καὶ θέλει σκοτώσει
τοῦ λόγου τῆ, καὶ διὰ τῆτος
λέγει· ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ἐσεῖς
δὲν ἠμπορεῖτε γὰρ ἐλθεῖτε;

23 Καὶ εἶπεν τῆς· ἐσεῖς εἶ-
σθε ἀπὸ τῆς κάτω, ἐγὼ εἶμαι
ἀπὸ τῆς ἄνω· ἐσεῖς εἶσθε
ἀπὸ τὸν κόσμον ἐξῆς, ἐγὼ δὲν
εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον ἐξῆς.

24 Εἶπον ἔν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἴαν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

25 Ἐλεγον ἔν αὐτῷ· Σὺ τίς εἶ; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ἀρχὴν ὃ, τι καὶ λαλῶ ὑμῖν.

26 Πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν. ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθὴς ἐστὶ· καὶ γὰρ ἂ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον.

27 Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγει.

28 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ ἀπ' ἑμαυτοῦ ποιῶ ἑδὼν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέ με ὁ πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ.

29 Καὶ ὁ πέμψας με, μετ' ἐμοῦ ἐστίν. οὐκ ἄφηκέ με μόνον ὁ πατήρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρετὰ αὐτοῦ ποιῶ πάντοτε.

30 Ταῦτα αὐτῷ λαλῶντος πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

31 Ἐλεγεν ἔν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὰς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίως· Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταὶ μὲν ἐστέ·

32 Καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλή-

24 Εἶπά σας λοιπὸν, ὅτι θέλει ἀποθάνει εἰς ταῖς ἁμαρτίαις σας· διατὶ ἂν δὲν πιστεύητε, ὅτι ἐγὼ εἰμαι, θέλει ἀποθάνει εἰς ταῖς ἁμαρτίαις σας.

25 Ἐλεγάν τε λοιπὸν καὶ ποῖοι εἶσαι ἐσύ; καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰς εἶπεν· ἐκεῖνο εἶμαι ὅπῃ σὰς λαλῶ ἀπὸ τῆν ἀρχῆν.

26 Πολλὰ ἔχω γὰ εἰπῶ καὶ γὰ κρίνω διὰ λόγου σας· ἀλλὰ ἐκεῖνο ὅπῃ με ἔπεμψεν εἶναι ἀληθινός· καὶ ἐγὼ ἐκεῖνα ὅπῃ ἤκουσα ἀπ' αὐτόν, αὐτὰ λαλῶ εἰς τὸν κόσμον.

27 Δὲν ἔγνωσαν ὅτι διὰ τὸν πατέρα τὰς ἔλεγε.

28 Εἶπέν τας λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τῷ ἀνθρώπου, τότε θέλειτε γνωρίσει, ὅτι ἐγὼ εἰμαι, καὶ ἀπὸ λόγου μὲν δὲν κάμνω τίποτε, ἀλλὰ καθὼς μὲ ἐδίδαξεν ὁ πατήρ μου, ἐτῶτα λέγω.

29 Καὶ ἐκεῖνο ὅπῃ μὲ ἔπεμψε, μετεμίνα εἶναι. καὶ δὲν με ἄφηκε μοναχὸν ὁ πατήρ, ὅτι ἐγὼ κάμνω πάντοτε ἐκεῖνα ὅπῃ τῷ ἀρίσιν.

30 Λέγωντας αὐτὸς ἐτῶτα, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

31 Ἐλεγε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰς Ἰουδαίως ὅπῃ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἴαν ἐστέ μείνητε εἰς τὸν λόγον τὸν ἰδικόν μου, ἀληθῆ μαθητάδες μὲ εἶσθε·

32 Καὶ θέλειτε γνωρίσει τῆν

θειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἰλευθερώσει ὑμᾶς.

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ Σπέρμα Ἀβραάμ ἴσμεν, καὶ ἔδει διδουλεύκαμεν πώποτε πῶς σὺ λέγεις· Ὅτι ἰλευθεροὶ γήσομεν;

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, δούλος ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας.

35 Ὁ δὲ δούλος ἔμεινεν ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

36 Ἐάν ᾖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἰλευθερώσῃ, ὅτως ἰλευθεροὶ ἔσθε.

37 Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστὶ· ἀλλὰ ζητιῦτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς ἔχωρεῖ ἐν ὑμῖν.

38 Ἐγὼ ὁ ἰωρακαὶ παρὰ τῷ πατρὶ μου, λαλῶ. καὶ ὑμεῖς ᾖν ὁ ἰωρακαὶ παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν, ποιεῖτε.

39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστὶ. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ ἱκοιῖτε ἅν.

40 Νῦν δὲ ζητιῦτέ με ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λαλάσκα, ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ· τὸ ἄβραάμ οὐκ ἱποίησεν.

41 Ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ

ἀλήθειαν· καὶ ἡ ἀλήθεια θέλει σᾶς ἰλευθερώσει.

33 Ἀπεκρίθησαν τε ἡμεῖς εἰσοδι σπέρμα τῷ Ἀβραάμ, καὶ κανίνα δὲν ἰδυλεύσαμεν ποτέ· πῶς ἰσὺ λέγεις· ὅτι θέλεις ἰλευθερωθῆ;

34 Ἀπεκρίθη τες ὁ Ἰησοῦς· βίβαια βίβαια σᾶς λέγω, ὅτι κάδε ἄνθρωπος ὁπῆ κάμει τὴν ἁμαρτίαν, εἶναι δούλος τῆς ἁμαρτίας.

35 Καὶ ὁ δούλος δὲν μένει εἰς τὸ σπήτι παρτοτεινᾶ· ὁ υἱὸς μένει πάντοτε.

36 Ἐάν λοιπὸν ὁ υἱὸς σᾶς ἰλευθερώσῃ, βίβαια ἰλευθεροὶ θέλεις εἶσθαι.

37 Ἰξεύρω ὅτι σπέρμα τῷ Ἀβραάμ ἰσθε· ἀλλὰ γυρεύετε γὰ μὲ φοιύσιτε, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐδικὸς μου δὲν χωρεῖ εἰς ἰσᾶς.

38 Ἐγὼ ἐκεῖνο ὁπῆ εἶδα σημά εἰς τὸν πατέρα μου, λαλῶ· καὶ ἰσιῖς λοιπὸν ἐκεῖνο ὁπῆ εἶδετε ἀπὸ τὸν πατέρα σας, κάμειτε.

39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν τε· ὁ πατέρας μας εἶναι ὁ Ἀβραάμ. λέγει τες ὁ Ἰησοῦς· ἄν ἦσαν παιδία τοῦ Ἀβραάμ, ἠθέλιτε κάμει τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ.

40 Ἀμὴ τῶρα ζητᾶτε γὰ μὲ φοιύσιτε, ἄνθρωπον ὁπῆ σᾶς ἰλάλσκα τὴν ἀλήθειαν, ὁπῆ ἄκουσα ἀπὸ τὸν Θεοῦ· ἰτέτο ὁ Ἀβραάμ δὲν τὸ ἔκαμε.

41 Ἐσιῖς κάμειτε γὰ ἔργα

πατρός ὑμῶν. Εἶπον ἔν αὐτῷ· Ἡμεῖς ἐκ πορνείας ἔγεννηθημεθα· ἵνα πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν.

42 Εἶπει ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ ὁ Θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἦκω· ἐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπίστευε.

43 Διατί τὴν λαλίαν τὴν ἡμῶν ἐγινώσκετε; ὅτι ἐ δύνασθε ἀκῆειν τὸν λόγον τοῦ ἡμῶν.

44 Ἰμεῖς ἐκ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστε, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. ἐκεῖνός ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀλήθειᾳ ἐχέσθηκεν· ὅτι οὐκ ἔστι ἀλήθεια ἐν αὐτῷ· ὅταν λαλή τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ· ὅτι ψεύστης ἐστὶ, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

45 Ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, ἐ πιστεύετε μοι.

46 Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διατί ὑμεῖς ἐ πιστεύετε μοι;

47 Ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θεοῦ, λαλήσει μακάριον τοῦ Θεοῦ ἀκῆει· διὰ τῆτο ὑμεῖς ἐκ ἀκῆετε, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστε.

48 Ἀπεκρίθησαν ἔν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ· Οὐ

τοῦ πατρὸς σας. εἶπᾶν τε· ἡμεῖς ἀπὸ πορνείας δὲν ἐγεννηθήκαμεν· ἵνα πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν.

42 Ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπει. ἂν ὁ Θεὸς ἦτο ὁ πατὴρ σας, ἠδέλιτε ἀγαπᾶ ἡμεῖς· διατί ἐγὼ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθα καὶ ἦλθα· διατί ἀπὸ λόγου μου δὲν ἦλθα, ἀλλὰ ἐκεῖνός με ἔστειλε.

43 Διατί δὲν γνωρίζετε τὴν λαλίαν μου; ἐπειδὴ δὲν ἠμνορεῖτε τὰ ἀκῆετε τὰ λόγια μου.

44 Ἐστὶς εἶσθε ἀπὸ τὸν πατέρα σας ἰὸν διάβολον, καὶ θέλετε τὰ κάμνετε ταῖς ἐπιθυμίαις τῷ πατρὸς σας. ἐκεῖνός ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἦτο ἀνθρωποκτόνος, καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν δὲν ἐστάθηκε· διατί ἀλήθεια εἰς αὐτὸν δὲν εἶται· ὅταν λαλή τὸ ψέμα, ἀπὸ τὰ ἰδικά τε λαλεῖ· ὅτι ψεύστης εἶται, καὶ ὁ πατὴρ τῷ ψεύδους.

45 Ἐγὼ διατί λέγω τὴν ἀλήθειαν, δὲν με πιστεύετε;

46 Ποῦς ἀπὸ σας με ἐλέγχει περὶ ἁμαρτίας; ἀμὲν ἂν ἐγὼ λέγω ἀλήθειαν, διατί ἐστὶς δὲν με πιστεύετε;

47 Ἐκεῖνός ὅπῃ εἶται ἀπὸ τὸν Θεόν, ἀκῆει τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ· διὰ τῆτο ἐστὶς δὲν ἀκῆετε, διατί δὲν εἶσθε ἀπὸ τὸν Θεόν.

48 Ἀπεκρίθησαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπᾶν τε· δὲν λέ-

καλῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι Σαμαρείτης εἶ σὺ, καὶ δαιμόνιος ἔχεις;

49 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαιμόνιος οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με.

50 Ἐγὼ δὲ ἐζητῶ τὴν δόξαν μου· εἶναι ἡμεῖς ἐκείνου ὅπου ἐστὶν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων.

51 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατος ἐμὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

52 Εἶπον ἄν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιος ἔχεις. Ἀβραάμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· Ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, ἐμὴ θεωρήσεται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα.

53 Μὴ σὺ μίζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅς τις ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον. τίνα σιαυτὸν σὺ ποιῆς;

54 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐάν ἐγὼ δοξάζω ἑαυτὸν, ἢ δόξα μου ἐδέν εἶναι· εἶναι ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε, ὅτι Θεὸς ὑμῶν ἐστίν.

55 Καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· καὶ εἰάν εἶπω ὅτι ἐκείνου εἶμαι ὅμοιος ὑμῶν, ψεύστης· ἀλλ' οἶδα

γομεν ἡμεῖς καλῶς, ὅτι Σαμαρείτης εἶσαι, καὶ δαιμόνιος ἔχεις;

49 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ δαιμόνιος δὲν ἔχω, ἀλλὰ ἡμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ἐσεῖς μὲ ἀτιμάζετε.

50 Καὶ ἐγὼ δὲν ζητῶ τὴν δόξαν μου· εἶναι ἐκεῖνου ὅπου ἐστὶν ὁ ζητῶ καὶ κρίνει.

51 Βέβαια βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ὅποιος φυλάξῃ τὸν λόγον μου, δὲν θείλει εἰδῆ θάνατον εἰς τὸν αἰῶνα.

52 Εἶπέν τε λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι· τῶρα ἐγνώρισαμεν πῶς ἔχεις δαιμόνιον· ὁ Ἀβραάμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ ἐσὺ λέγεις· ὅποιος φυλάξῃ τὸν λόγον μου, δὲν θείλει γινῆθαι θάνατος εἰς τὸν αἰῶνα.

53 Μῆνα εἶσαι ἐσὺ μεγαλήτιος ἀπὸ τοῦ πατέρα μας τὸν Ἀβραάμ; ὁ ὑπόκεινος ἀπέθανε, καὶ οἱ προφῆται ἀπέθαναν. ποῖον κάμνεις ἐσὺ τοῦ λόγου σου;

54 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· ἐάν ἐγὼ δοξάζω τῷ λόγῳ μου, ἢ δόξα μου δὲν εἶναι τίποτις· ὁ πατήρ μου εἶναι ὅπου μὴ δοξάζει, τὸν ὅποιον ἐσεῖς λέγετε, ὅτι εἶναι Θεὸς σας.

55 Καὶ δὲν τὸν ἐγνώρισαι· ἀμὴν ἐγὼ τὸν ἐξεύρω· καὶ ἐάν εἶπῶ, πῶς δὲν τὸν ἐξεύρω, θείλω εἶσθαι καὶ ἐγὼ μιᾶς λογῆς ὡσαν καὶ ἐσεῖς, ψεύστης· ἀλλὰ τὸν ἐξεύρω,

αὐτοῦ, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ
τηρῶ.

56 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν
ἠγαλλίασατο, ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέ-
ραν τὴν ἰμῆν, καὶ εἶδε, καὶ ἰ-
χάρη.

57 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι
πρὸς αὐτόν· Πεντήκοντα ἔτη
ἔστω ἔχεις, καὶ Ἀβραὰμ ἰώρα-
κας ;

58 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν, πρὶν
Ἀβραὰμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμι.

59 Ἦραν οὖν λίθους ἵνα βλά-
ψωσιν ἐπ' αὐτόν. Ἰησοῦς δὲ
ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ
ιεροῦ, διελθὼν διὰ μέση αὐτῶν·
καὶ παρήγγειλε ἕτας.

καὶ φυλάττω τὸν λόγον Ἰη.

56 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρας σας
χαρὰ τὸ εἶχε, ἵα εἶδῃ τὴν ἡ-
μέραν τὴν ἰδικὴν μου· καὶ εἶδε,
καὶ ἰχάρη.

57 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ εἶπαν·
ἀκόμι πενήντα χρονῶν δὲν εἴ-
σαι, καὶ εἶδες τὸν Ἀβραάμ ;

58 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπε· βί-
βαια βέβαια σας λέγω, πρὸ Ἰου
ἵα γίγη ὁ Ἀβραάμ, ἐγὼ εἰμαι.

59 Ἐσήκωσαν λοιπὸν πέ-
τραις ἵα ρίξουν ἀπάνω Ἰη. ἀμῆ
ὁ Ἰησοῦς ἐκρυβήθη, καὶ εὐγῆκεν
ἀπὸ τὸ ἱερόν, περιῶντας ἀπὸ
τὴν μέση της· καὶ ἔττι ἐπέ-
ρασε καὶ ἐδίβη.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑΙ παράγων εἶδεν ἄνθρω-
ποι τυφλοὺς ἐκ γενετῆς.

2 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες·
Ραββί, τίς ἡμαρτεν, ἕτ' ἢ οἱ
γονεῖς αὐτοῦ, ἵα τυφλὸς γεννη-
θῆ ;

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐ-
τε ἕτ' ἡμαρτεν, ἕτε οἱ γονεῖς
αὐτοῦ· ἀλλ' ἵα φανερωθῆ τὰ
ἔργα τῷ Θεῷ ἐν αὐτῷ·

4 Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα
τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρας

ΚΑΙ περιῶντας εἶδεν ἵα
ἄνθρωπον ὃπῃ ἦτο τυ-
φλὸς ἀφόρτις ἐγεννήθη.

2 Καὶ τὸν ἠρώτησαν οἱ μα-
θητὰδες Ἰη, καὶ εἶπαν· διδάσ-
καλε, τίς ἡμαρτεν, ἐτῆτ' ἢ οἱ
γονεῖς τε, ἵα γεννηθῆ τυ-
φλός ;

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· ἕ δὲ
ἐτῆτ' ἡμαρτεν, ἕ δὲ οἱ γονεῖς
τε· ἀλλὰ (ἐγεννήθη τυφλός)
διὰ ἵα φανερωθῶν τὰ ἔργα
τῷ Θεῷ εἰς αὐτόν.

4 Ἐμείνα πρέπει ἵα κάμνω
τὰ ἔργα ἐκεῖνε ὃπῃ μὲ ἔπιμ-
ψεν ἕως ὃπῃ εἶται ἡμέρα ἕρ-

ἴσιν. ἔρχεται νῦν, ὅτι ἔδεις
δύναται ἐργάζεσθαι.

5 Ὅταν ἴν τῷ κόσμῳ ᾖ,
φῶς εἴμι τοῦ κόσμου.

6 Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσε
χαμαί, καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ
τῷ πτύσματι, καὶ ἐπέχρισε
τὸν πηλὸν ἐπὶ τὰς ὀφθαλμοὺς
τοῦ τυφλοῦ.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰθαγι,
νύψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ
Σιλωάμ (ὃ ἱερμανεύεται, ἀπε-
γαλμίν). Ἀπῆλθεν οὖν καὶ
ἐνύψατο, καὶ ἤλθε βλέπων.

8 Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ
θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον
ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ
ἔτός ἐστιν ὁ καθημίν, καὶ
προσαϊτῶν;

9 Ἄλλοι ἔλεγον Ὅτι ἔτός
ἐστίν· ἄλλοι δὲ Ὅτι ὅμοιοι
αὐτῷ ἐστίν. Ἐκεῖν ἔλεγον
Ὅτι ἐγὼ εἴμι.

10 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ Πῶς
ἀνεμάχθησάν σοι οἱ ὀφθαλμοί;

11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖν, καὶ
εἶπεν Ἄνθρωπος λεγόμενος
Ἰησοῦς, πηλὸν ἐποίησε, καὶ ἐπέ-
χρισέ με τὰς ὀφθαλμοὺς, καὶ
εἶπε μοι Ἰθαγι εἰς τὴν κο-
λυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, καὶ νύ-
ψαι. Ἀπῆλθὼν δὲ καὶ ἐνύψα-
μεν, ἀνέβλεψα.

12 Εἶπον οὖν αὐτῷ Πῶ
ἐστίν ἐκεῖν; Λέγεις· Οὐκ οἶδα.

3 Ἀγνοοῦσιν αὐτὸν πρὸς τὰς

χίταις νύκτα, ὁπότε αὐτὸν δι κα-
νίνας διδύναται νὰ ἐργάζεται.

5 Ὅταν εἶμαι εἰς τὸν κό-
σμον, εἶμαι φῶς τοῦ κόσμου.

6 Ἐτῶτα εἶπε, καὶ ἔπτυσε
κάτω, καὶ ἔκαμε πηλὸν ἀπὸ
τὸ πτύσμα τε, καὶ ἔχρισε τὸν
πηλὸν εἰς τὰ μάτια τοῦ
τυφλοῦ.

7 Καὶ εἶπεν τῷ σύρει, νύψω
εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σι-
λωάμ· τὸ ὁποῖον θάλασσα
εἶπῃ, ἀπεγαλμίν. ἐπῆγε
λοιπὸν καὶ ἐνύψθη, καὶ ἐγύρισε
βλέπωντας.

8 Οἱ γείτονοι λοιπὸν καὶ
ἐκεῖνοι ὅπῃ τὸν ἔβλεπαν προ-
τίτερα ὅτι ἦτο τυφλός, ἔλε-
γον· διὸ εἶναι ἐτότε ὅπῃ
ἐκάθητο καὶ ἐζήτα;

9 Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι ἐτῶ-
τος εἶναι ἄλλοι ἔλεγον τῷ
ὁμοιάζει. καὶ ἐκεῖν ἔλεγον
ὅτι ἐγώ εἰμι.

10 Ἐλεγάν τε καὶ πῶς
λοιπὸν ἀνοίξαν τὰ μάτια σου;

11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖν, καὶ
εἶπεν ἕνας ἄνθρωπος ὅπῃ τὸν
λέγουσιν Ἰησοῦν, ἔκαμε πηλόν, καὶ
ἔβαλλεν ἀπάνω εἰς τὰ μάτια
με, καὶ εἶπέ μου σύρει εἰς τὴν
κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, καὶ
νύψω. καὶ ἐπῆγα καὶ ἐνύ-
ψθηκα, καὶ εἶδα.

12 Εἶπάν ἑν καὶ πῶ εἶναι
ἐκεῖν; λέγεις τῶς διὸ ἐξεύ-
ρω.

13 Καὶ ἔφεραν ἕως τὰς φα-

Φαρισαίως, τόν ποτε τυφλόν.

14 Ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνέβλεψεν αὐτοῦ τὰς ὀφθαλμούς.

15 Πάλιν οὖν ἤρώτων αὐτὸν καὶ οἱ φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἐνψάμην, καὶ βλέπω.

16 Ἐλεγον οὖν ἐκ τῶν φαρισαίων τινές· Οὐτὸς ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρά τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον ἐτήρει. Ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς.

17 Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνοιξέ σου τὰς ὀφθαλμούς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὅτι προφήτης ἔστιν.

18 Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτε ἐφώνησαν τὰς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος.

19 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν ἄρτι βλέπει;

20 Ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· Οἶδαμεν

φαισαίως ἐκεῖνον, ὅπῃ ἦτον ἕνα καιρὸν τυφλός.

14 Καὶ ὅταν ἕκαμεν ὁ Ἰησοῦς τὸν πηλόν, καὶ ἄνοιξε τὰ μάτια τῆ, ἦτον σάββατον.

15 Πάλιν λοιπὸν τὸν ἐρώτησαν καὶ οἱ φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψε. καὶ ἐκεῖνος τὰς εἶπε· πηλὸν ἐβαλλεν ἀπάνω εἰς τὰ μάτια μου, καὶ ἐνψάμην, καὶ βλέπω.

16 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τὰς φαρισαίως ἔλεγαν· ἐτετὸς ὁ ἄνθρωπος· διὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν, διατι διὲν φυλάγει τὸ σάββατον ἄλλοι ἔλεγαν· πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τὰ κάμη τῆτοιαις λογιῆς σημεῖα; καὶ ἦταν διχογνωσία ἀνάμεσα τῆς.

17 Λέγουσι πάλιν τοῦ τυφλοῦ· ἰσὺ τί λέγεις διὰτ' αὐτὸν, ὁ, τι ἄνοιξε τὰ μάτια σου; καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· ὅτι προφήτη· εἶναι.

18 Διὲν ἐπίστευσαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι δι' αὐτὸν, ὅτι ἦτον τυφλὸς καὶ εἶδεν, ἕως ὅπῃ ἐλάλησαν τὰς γονεῖς ἐκεῖνον ὅπῃ ἀνέβλεψε.

19 Καὶ ἐρώτησαν τῆς, καὶ εἶπαν· ἐτετὸς εἶναι ὁ υἱὸς σου, ὅπῃ λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς λοιπὸν τῶρα βλέπει;

20 Οἱ γονεῖς τῆ τὰς ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν· ἔξυρόμεν ὅτι ἰ-

ὅτι ἔτος ἐστίν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη·

21 Πῶς δὲ νῦν βλέπει, οὐκ οἶδαμεν, ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τὰς ὀφθαλμούς, ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λαλήσει.

22 Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβῶντο τῆς Ἰουδαίας· ἤδη γὰρ συντεθειντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα ἴαν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστὸν, ἀποσυναγωγῶν γίνηται.

23 Διὰ τῆτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον· Ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε.

24 Ἐφώτισαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἀνδρῶπον ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· Δὸς δόξαι τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι ὁ ἀνδρῶπος ἔτ' ἀμαρτωλὸς ἐστίν.

25 Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Εἰ ἀμαρτωλὸς ἐστίν, οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ἔην, ἄρτι βλέπω.

26 Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· Τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἤνοιξέ σοι τὰς ὀφθαλμούς;

27 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς. Εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλτε ἀκούειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι;

τῆτο εἶναι ὁ υἱὸς μας, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη·

21 Ἀμὴν τῶρα πῶς βλέπει, δὲν ἰξεύρομεν· ἢ τίς ἀνοιξε τὰ μάτια τα, ἡμεῖς δὲν ἰξεύρομεν· αὐτὸς ἔχει ἡλικίαν, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς διὰ λόγου τοῦ θείου σᾶς ἐπιπῆ.

22 Ἐτῆτα εἶπαν οἱ γονεῖς τοῦ, διατὶ ἐφοβῶνται τῆς Ἰουδαίας· διατὶ καὶ προτίτερα ἰσυμφώησαν οἱ Ἰουδαῖοι, ὅτι ὅποι' ὁμολογήσει αὐτὸν πῶς εἶναι Χριστός, γὰ τὸν διάχρονον ἀπὸ τὸ συναγωγή.

23 Διὰ τῆτο εἶπαν οἱ γονεῖς τοῦ· ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσετε.

24 Ἐλάλησαν λοιπὸν δεύτερον τὸν ἀνδρῶπον, ὅπῃ ἦτον τυφλός, καὶ εἶπᾶν τοῦ· δόξα σοι τὸν Θεόν· ἡμεῖς ἰξεύρομεν, ὅτι ὁ ἀνδρῶπος ἐτῆτο εἶναι ἀμαρτωλός.

25 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· ἂν εἶναι ἀμαρτωλός, δὲν ἰξεύρω· ἵνα μόνον ἰξεύρω, ὅτι ἀπ' ἐκεῖ ὅπῃ ἤμου τυφλός, τῶρα βλέπω.

26 Καὶ πάλιν εἶπᾶν τοῦ· τί σῆ ἔκαμε; πῶς ἀνοιξε τὰ μάτια σο;

27 Τῆς ἀπεκρίθη· προτίτερα σᾶς τὸ εἶπα, καὶ δὲν ἀκούσετε· τί πάλιν θέλετε γὰ ἀκούσετε; μὴνα θέλετε καὶ ἰσεῖς γὰ γενῆτε μαθητάδες τοῦ;

28 Ἐλοιδόρησαν οὖν αὐτὸν, καὶ εἶπον· Σὺ εἶ μαθητὴς ἰκεῖνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωσέως ἴσμεν μαθηταί.

29 Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι Μωσὴν λαλάηκεν ὁ Θεός· τῦτος δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τῷ θουμασόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἶδατε πόθεν ἐστίν, καὶ ἀνέβη μὲν τὰς ὀφθαλμούς.

31 Οἶδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεός οὐκ ἀκύνει· ἀλλ' ἴαν τις θιοσιβῆς ἦ, καὶ τὸ θίλημα αὐτοῦ ποιῇ, τότε ἀκύνει.

32 Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκώσθη, ὅτι ἠνοιξέ τις ὀφθαλμούς τυφλῷ γογγυσημένῳ.

33 Εἰ μὴ ἦν ἔτι παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν.

34 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὄλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξίβαλον αὐτὸν ἔξω.

35 Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξίβαλον αὐτὸν ἔξω· καὶ εὐρῶν αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ;

36 Ἀπεκρίθη ἰκεῖνος καὶ εἶπε· Τίς ἐστίν, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν;

28 Ἵβρισάσ τον λοιπόν, καὶ εἶπαν· ἰσὺ εἶσαι μαθητὴς ἰκεῖνου· ἀμὴ ἡμεῖς εἴμεσθε μαθητάδες τοῦ Μωσέως.

29 Ἐμεῖς ἰξεύρομεν, ὅτι ὁ Θεὸς ἰσύντυχε μὲ τὸν Μωσῆν· ἀμὴ ἐτῦτος, δὲν τὸν ἰξεύρομεν πόθεν εἶναι.

30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος, καὶ εἶπεν τῶν· ἐτῦτο εἶναι τὸ θαυμασόν, ὅτι ἰσιῖς δὲν ἰξεύριτε πόθεν εἶναι, καὶ ἀνοιξε τὰ μάτια μὲν.

31 Ὅμως ἰξεύρομεν ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς δὲν ἀκύνει· ἀλλὰ ἂν εἶναι κανίνας ὅπῃ σίβεται τὸν Θεὸν, καὶ κάμνει τὸ θίλημά τε, ἐτῦτη ἀκύνει.

32 Ἀπὸ τῆν ἀρχῆν τοῦ κόσμου δὲν ἀκώσθηκεν, ὅτι κανίνας νὰ ἀνοιξε μάτια κανιῦ, ὅπῃ νὰ ἐγενήθηκε τυφλός.

33 Ἄν δὲν ἦτον ἐτῦτος ἀπὸ τὸν Θεὸν, δὲν ἠμπόρει νὰ κάμη τίπαρτις.

34 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν τε· ἰσὺ ὄλος· θίλη ἐγενήθης εἰς ταῖς ἁμαρτίαις, καὶ ἰσὺ μᾶς διδάσκεις; καὶ τὸν εὐγαλαν ἔξω.

35 Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι τὸν εὐγαλαν ἔξω· καὶ ὡσαν τὸν ἦρε, τοῦ εἶπεν· πιστεύεις ἰσὺ εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ;

36 Ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν τε· καὶ ποῖος εἶναι, αὐθέντη, νὰ πιστεύσω εἰς αὐτόν;

37 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἰώρακας αὐτὸν, καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ, ἐκεῖνός ἐστιν.

38 Ὁ δὲ εἶπε· Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

39 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τῶν τοῦ ἡλδοῦ ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσι, καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γίνωνται.

40 Καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων ἑαυτὰ οἰόμενοι μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ ἴσμεν;

41 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἶχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε· Ὅτι βλέπομεν· ἢ οὐκ ἁμαρτία ὑμῶν μένει.

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· καὶ τὸν εἶδες, καὶ ἐκεῖνος εἶπαι ὅπῃ συντύχεται μιτωσίνα.

38 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· πιστεύω, αὐδότη· καὶ τὸν ἱεροσύντησι.

39 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐγὼ εἰς κρίσιν ἤλθα εἰς τῶν τοῦ κόσμου· διὰ τὰ εἶδοῦν ἐκεῖνοι ὅπῃ δὲν βλέπουσι, καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ βλέπουσι τὰ γινούν τυφλοί.

40 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἦταν μί αὐτὸν ἀπὸ τῆς Φαρισαίως, τὰ ἄκουσαν αὐτὰ τὰ λόγια, καὶ εἶπαν ἰσ· μῆνα καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ εἴμεσθε;

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς εἶπεν· ἂν ἦσαν τυφλοὶ, δὲν εἶχετε ἁμαρτίαν· ἀμὴ τῶρα λέγετε· ὅτι βλέπομεν· ἢ ἁμαρτία σας λοιπὸν μένει.

Κεφ. 10.

ΑΜΗΝ ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλοτρίων, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ ληστής.

2 Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμὴν ἐστὶ τῶν προβάτων.

3 Τύτῃ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά.

ΒΕΒΑΙΑ ΒΕΒΑΙΑ σῶς λέγω, ἐκεῖνος ὅπῃ δὲν ἐμβαίνει ἀπὸ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνει ἀπ' ἄλλῃ, ἐκεῖνος εἶναι κλέπτης καὶ ληστής.

2 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὅπῃ ἐμβαίνει ἀπὸ τῆς θύρας, ἐκεῖνος εἶναι βοσκὸς τῶν προβάτων.

3 Ἐπεισοῦ ὁ πορτάρης τῷ ἀνοίγει· καὶ τὰ πρόβατα ἀκούει τῆς φωνῆς τῆς· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα κράζει κατὰ τὸ ὄνομα τῆς, καὶ τὰ ἐξάγει ἔξω.

4 Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ.

5 Ἄλλοτρίων δὲ ἐμὴ ἀκολουθήσωσι, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν.

6 Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκείνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἢ ἐλάλει αὐτοῖς.

7 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων.

8 Πάντες ὅσοι πρὸ ἐμῆ ἤλθον, κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκησαν αὐτῶν τὰ πρόβατα.

9 Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμὲ εἰάν τις εἰσελθῆ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ τομὴν εὕρησει.

10 Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἤλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὴν ἔχωσιν.

11 Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων.

12 Ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, ἐ οὐκ εἰσὶ τὰ πρό-

4 Καὶ ὅταν εὐγάλῃ ἔξω τὰ ἴδια πρόβατα, παγίνοι ὁμωρογὰ τῆς· καὶ τὰ πρόβατα τοῦ ἀκολουθεῖν, ὅτι ἐξεύρησι τὴν φωνὴν τῆ.

5 Ἀμὴ τοῦ ξένου δὲν θίλουν τοῦ ἀκολουθήσει, ἀλλὰ θίλουν φύγει ἀπ' αὐτόν· ὅτι δὲν γνωρίζουν τῶν ξένων τὴν φωνήν.

6 Ἐτέτην τὴν παροιμίαν τῆς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴ ἐκεῖνοι δὲν ἐγνωρίσαν, τὶ ἦταν ἐκεῖνα ὅπῃ τῆς ἐλάλει.

7 Εἶπεν Ἰησὺς πάλιν ὁ Ἰησοῦς· βίβαια βίβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐγῶμαι ἡ θύρα τῶν προβάτων.

8 Ὅλοι ὅσοι ἤλθαν προτίτερα ἀπὸ μένα, εἶναι κλέπται καὶ ληστές· ἀλλὰ τὰ πρόβατα δὲν τῆς ἄκησαν.

9 Ἐγὼ εἰμαι ἡ θύρα· εἰάν ἐμβῆ τινὰς διὰ μέσου τοῦ λόγου μου, θίλει σωθῆ· καὶ θίλει ἐμῶσι καὶ θίλει εὕγει, καὶ θίλει εὕρει βωσκῆν.

10 Ὁ κλέπτης δὲν ἔρχεται, παρὰ διὰ τὰ κλέψῃ, καὶ τὰ σφάξῃ, καὶ τὰ χαλάσῃ· ἐγὼ ἤλθα διὰ τὰ ἔχουν ζωὴν, καὶ τὰ ἔχουν καὶ εὐπορίαν περισσῆν.

11 Ἐγὼ εἰμαι ὁ ποιμένας ὁ καλός· ὁ ποιμένας ὁ καλὸς βάνει τὴν ζωὴν τῆ διὰ τὰ πρόβατα.

12 Ἀμὴ ἐκεῖνοι ὅπῃ εἶναι ποιμηλὸς, καὶ δὲν εἶναι ποιμένας,

βαλα ἴδια, θιωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα.

13 Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ, καὶ ἔμειλε αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων.

14 Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμά, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν.

15 Καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ, καὶ γὼ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων.

16 Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἐστὶν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· καὶ ἐκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν· καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσονται καὶ γινήσονται μία ποίμνη, εἰς ποιμὴν.

17 Διὰ τοῦτο ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν.

18 Οὐδεὶς αἶρει αὐτὴν ἀπ' ἐμῶ· ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ. ἐξουσίαν ἔχω θείναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν. ταύτην τὴν ἐβόλην ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρὸς μου.

19 Σχίσμα οὖν πάλιν ἰ-

τοῦ ὁποῖου δὲν εἶναι τὰ πρόβατα ἰδικά τε, ὅταν βλέπῃ τὸν λύκον ὅπῃ ἐρχεται, ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα.

13 Καὶ ὁ γοιχητὸς φεύγει, ὅτι εἶναι γοιχητὸς, καὶ δὲν τὸν μέλει διὰ τὰ πρόβατα.

14 Ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γνωρίζω τὰ ἰδικά μου, καὶ γνωρίζομαι ἀπὸ τὰ ἰδικά μου.

15 Καθὼς μὲ γνωρίζει ὁ πατήρ, γνωρίζω καὶ ἐγὼ τὸν πατέρα· καὶ βάνω τὴν ψυχὴν μου διὰ τὰ πρόβατα.

16 Ἐχω καὶ ἄλλα πρόβατα· τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀπὸ τῆς αὐλῆς ἐκείνης· καὶ κάμνει χρεία ἐὰν τὰ μαζώξω· καὶ ἐκεῖνα ἐὰν ἀκούσονται τὴν φωνὴν μου· καὶ θέλει γίνεαι μία ποίμνη, καὶ εἷνας ποιμὴνας.

17 Διὰ τοῦτο ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ βάνω τὴν ψυχὴν μου, διὰ τὰ τὴν πάρω πάλιν.

18 Καμίνας δὲν τὴν πέρνει ἀπὸ μένα· ἀλλὰ ἐγὼ τὴν βάνω ἀπὸ λόγου μου· ἔχω ἐξουσίαν ἐὰν τὴν θέσω, καὶ ἔχω ἐξουσίαν πάλιν ἐὰν τὴν πάρω. ἐκείνη τὴν παραγγελίαν ἔπηρα ἀπὸ τοῦ πατρὸς μου.

19 Καὶ ἔγινε πάλιν διχο-

γένειο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τὰς λόγους τούτους.

20 Ἐλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν· Δαιμόνιοι ἔχει, καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε;

21 Ἄλλοι ἔλεγον· Ταῦτα ἰαθήματα οὐκ ἔστι δαιμονιοζομένῳ· μὴ δαιμόνιοι δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν;

22 Ἐγένετο δὲ τὰ ἰγκαίνια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ χειμὼν ἦν.

23 Καὶ περιπατεῖ ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ γοᾷ τοῦ Σολομῶντος.

24 Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ· Ἔως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, εἰπέ ἡμῖν παρρησίᾳ.

25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν καὶ ἔπιστεύετε· ἰὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, ἰαῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.

26 Ἄλλ' ὑμεῖς ἔπιστεύετε· ἐ γάρ ἴστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν.

27 Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει, καὶ γὰρ γινώσκω αὐτὰ, καὶ ἀκολουθεῖσίν μοι·

28 Καὶ γὰρ ζῶντες αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς, καὶ ἔτι μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἔτι ἀρπάσσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου.

φασία ἀνάμισα εἰς τὰς Ἰουδαίας διὰ τὰ λόγια ἐτάτα.

20 Καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτῆς ἔλεγαν· δαιμόνιοι ἔχει, καὶ λαλαῖνται· τί τοῦ ἀκούετε;

21 Ἄλλοι ἔλεγαν· ἐτάτα τὰ λόγια δὲν εἶναι δαιμονιοζομένῳ· μῆνα τὸ δαιμόνιο δύναται τὰ ἀνοίγη τὰ μάτια τῶν τυφλῶν;

22 Καὶ τότε ἰγένηκαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα τὰ ἰγκαίνια· καὶ ἦτον χειμῶνας.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπεριπατεῖ μίσα εἰς τὸ ἱερόν, εἰς τὴν κάμαραν τοῦ Σολομῶντος.

24 Ἐπερυγύρισάν τον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ τοῦ ἔλεγαν· ἔως πότε ἔχεις κριμασμένην ἡν ψυχὴν μας; ἂν εἶσαι ἰσὺ ὁ Χριστὸς, εἰπέ μας το παρρησίᾳ.

25 Ἀπεκρίθη τῆς ὁ Ἰησοῦς· εἰπά σας, καὶ δὲν πιστεύετε· τὰ ἔργα ὅπῃ ἐγὼ κάμνω εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς μου, αὐτὰ μαρτυροῦν διὰ λόγου μου.

26 Ἄλλὰ εἰσὶς δὲν πιστεύετε· διὰ δὲν εἶσθιν ἀπὸ τὰ πρόβατα τὰ ἐδικά μου, καθὼς σᾶς εἶπα·

27 Τὰ πρόβατα τὰ ἐδικά μου ἀκούει τὴν φωνὴν μου· καὶ ἐγὼ τὰ γνωρίζω, καὶ μὲ ἀκολουθεῖν.

28 Καὶ ἐγὼ τῶν δίδω ζῶντες αἰώνιος, καὶ δὲν θίλουν χαλασθῆ εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ κατίνας δὲν θίλει ἰὰ ἀρπάξει ἀπὸ τὰ χερίᾳ μου.

29 Ὁ πατήρ μου ὃς δίδωκε μοι, μίζων πάντων ἐστὶ καὶ ἕδεις δύναται ἀρπάξαι ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς μου.

30 Ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἑσμεν.

31 Ἐβάλασαν οὖν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν.

32 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρὸς μου· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάζετε με ;

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Περὶ καλοῦ ἔργου ἢ λιθάζομεν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σιαυτὸν Θεόν.

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἐστὶ γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν· Ἐγὼ εἶπα, Θεοὶ ἐστε ;

35 Εἰ ἐκεῖνος εἶπεν Θεός, πρὸς ἕς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγένετο, καὶ ἢ δύναται λυθῆναι ἢ γραφή·

36 Ὁ δὲ πατήρ ἡγάσασα καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε· Ὅτι βλασφημεῖς, ὅτι εἶπον, υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἶμι ;

37 Εἰ ἢ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς μου, μὴ πιστεύετε μοι·

38 Εἰ δὲ ποιῶ, καὶ ἔμοι μὴ

29 Ὁ πατήρ μου ὃς ἐδωκεν τὰ ἔδωκεν, εἶναι μεγαλότερος ἀπὸ ἄλλου· καὶ κατὰ δύναται ἐὰν τὰ ἀρπάξῃ ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς μου.

30 Ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἑσμεν εἰμσθεν.

31 Καὶ πάλιν ἐβίασαν πίτρας οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν τὸν λιθάσωσιν.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς ἀπεκρίθη· πολλὰ καλὰ ἔργα σὰς ἔδειξα ἀπὸ τοῦ πατέρα μου διὰ ποῖον ἔργον ἀπὸ τῶν με λιθάζετε ;

33 Οἱ Ἰουδαῖοι ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπαν ἰσ· διὰ καλοῦ ἔργου δὲν σε λιθάζομεν, ἀλλὰ διὰ βλασφημίας· ὅτι ἰσὺ ἄνθρωπος ἄνθρωπος· κάμνεις τοῦ λόγου σου Θεόν.

34 Ὁ Ἰησοῦς τὸς ἀπεκρίθη· δὲν εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον σας· ὅτι· ἐγὼ εἶπα, Θεοὶ ἐστε ;

35 Ἐὰν ἐκεῖνος εἶπεν Θεός, εἰς τὸς ὁποῖους ἐγένετο ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ γραφή δὲν ἔμπορεῖ ἐὰν λυθῇ·

36 Ἐκεῖνος ὃς ἐδωκεν τὰ ἡγάσασα καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ἰσὺς λέγετε· ὅτι βλασφημεῖς, διὰ τὸ σὰς εἶπα, ὅτι υἱὸς εἶμαι τοῦ Θεοῦ ;

37 Ἄν δὲν κάμνω τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς μου, μὴ με πιστεύετε·

38 Ἀμὴ ἂν τὰ κάμνω, καὶ

πιστεύετε, τοῖς ἔργοις πιστεύσα-
τε· ἵνα γινῶτε καὶ πιστεύσητε
ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ πατήρ καὶ γὰρ ἐν
αὐτῷ.

39 Ἐξήτουν οὖν πάλιν αὐ-
τὸν πιάσαι· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς
χειρὸς αὐτῶν.

40 Καὶ ἀπῆλθεν πάλιν πεί-
ραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν τόπον
ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον
βαπτίζων· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ.

41 Καὶ πολλοὶ ἤλθοι πρὸς
αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι Ἰωάν-
νης μὲν σημεῖον ἐποίησεν ὑμῖν·
πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης
περὶ τότε, ἀληθῆ ἦν.

42 Καὶ ἐπίστυσαν πολλοὶ
ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

ἰμένα δὲν πιστεύετε, τὰ ἔργα μὲν
πιστεύετε· διὰ τὰ γνωρίζετε,
καὶ τὰ πιστεύετε, ὅτι ὁ πατήρ
εἶναι εἰς ἰμένα, καὶ ἐγὼ εἰς τὸν
πατέρα.

39 Ἐζητῶσαν λοιπὸν πάλι-
ν τὸν πιάσασαι· ἀμὴ ἐξίβη
ἀπὸ τὰ χεῖρά Ἰου.

40 Καὶ ἐπῆγε πάλιν πείραν
τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν τόπον ὅπου
ἦτον ὁ Ἰωάννης πρῶτα καὶ
ἐβάπτιζε· καὶ ἐστάθη ἐκεῖ.

41 Καὶ πολλοὶ ἤλθασιν εἰς
αὐτόν, καὶ ἔλεγον· ὅτι ὁ Ἰω-
άννης δὲν ἔκαμε κανένα σημεῖ-
ον· ἀμὴ ὅλα ὅσα εἶπεν ὁ Ἰω-
άννης διὰ ἐτύτου, εἶναι ἀλη-
θινά.

42 Καὶ πολλοὶ ἐπίστυσαν
ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

Κεφ. ια. 11.

ἮΝ δὲ τις ἀσθενῶν Λάζα-
ροῦ ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ
τῆς κωμῆς Μαρίας, καὶ Μάρ-
θας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

2 (Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλεί-
ψασα τὸν Κύριον μύρον, καὶ
ἐκμάχασα τὰς πόδας αὐτοῦ
ταῖς θριξίν αὐτῆς· ἧς ὁ ἀδελ-
φὸς Λάζαροῦ ἦσθιεν.)

3 Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελ-
φαὶ πρὸς αὐτόν, λέγουσαι· Κύ-
ριε, ἶδε, ὃν φιλεῖς, ἀσθενεῖ.

ἮΤΟΝ καὶ κάποιος ἀσθε-
νῆς Λάζαροῦ ἀπὸ τῆς
Βηθανίας, ἀπὸ τοῦ χωρίου τῆς
Μαρίας καὶ τῆς Μάρθας τῆς
ἀδελφῆς τῆς.

2 Καὶ ἡ Μαρία ἦτον ὅπου
ἄλειψεν τὸν Κύριον μύρον, καὶ
μὴ τὰ μαλλιά τῆς ἐσφύγγισεν ἰα-
σοδάριά τε τῆς ὀσποίας ὁ ἀ-
δελφὸς Λάζαροῦ ἦτον ἀσθε-
νῆς.

3 Ἐστειλαν λοιπὸν αἱ ἀδελ-
φαὶ ἰε εἰς αὐτόν, καὶ ἔλεγον·
αὐθιγῆ, ἰδὲ ἐκεῖτον ὅπου ἀγα-
πᾶς, ἐκεῖν· ἀσθενεῖ.

4 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀυτὴ ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς.

5 Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον.

6 Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας.

7 Ἐπιτα μετὰ τῆτο λέγει τοῖς μαθηταῖς· Ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν.

8 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ· Ῥαββί, οὖν ἐζήτην σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ἰπάγεις ἐκεῖ;

9 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὥραι τῆς ἡμέρας; ἵάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἢ προσκόπτει ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τέτε βλέπει·

10 Ἐὰν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτὶ, προσκόπτει ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστι ἐν αὐτῷ.

11 Ταῦτα εἶπε· καὶ μετὰ τῆτο λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ παροῦμαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν.

12 Εἶπεν οὖν οἱ μαθηταὶ

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσάν τὸ ἤκουσεν, εἶπεν· ἰτέτη ἡ ἀσθένεια δὲν εἶναι διὰ θάνατον, ἀλλὰ εἶναι διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὰ δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ διὰ μίση αὐτῆς.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀγάπα τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς καὶ τὸν Λάζαρον.

6 Ὡσαύτως ἤκουσε λοιπὸν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε ἐγάθη εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦτον, δύο ἡμέραις.

7 Μετὰ ταῦτα ὑστερον ἀπὸ τῆτο λέγει εἰς τὸς μαθητάδας· ὡς πᾶμε πάλιν εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

8 Λέγου Ἰε οἱ μαθητάδες· διδάσκαλε, ἀπὸ τῶρα σὶ ἐζητήσαν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ σὶ λιθάσων, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη· δὲν εἶναι δώδεκα ὥραις τῆς ἡμέρας; ὅποιος περιπατεῖ τὴν ἡμέραν, δὲν σκοτάπτει ὅτι βλέπει τὸ φῶς τῆ κόσμου ἰτέτε·

10 Ἀμὴ ὅποιος περιπατεῖ τὴν νυκτα, σκοτάπτει ὅτι δὲν ἔχει τὸ φῶς εἰς τοῦ λόγου Ἰε.

11 Ἐτέτα εἶπεν· καὶ ὑστερον ἀπὸ τῆτο τὸς λέγει· Λάζαρος ὁ φίλος μας ἐκοίμηθη· καὶ πηγιῶ νὰ τὸν ἐξυπνίσω.

12 Καὶ οἱ μαθητάδες εἶπαν·

αὐτοῦ· Κύριε, εἰ κοιμήηται, σωθήσεται.

13 Εἰρήκοι δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκείνοι δὲ ἰδοῦσαι ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὑπνυ λέγει.

14 Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ· Λάζαρος· ἀπέθανε·

15 Καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς (ἵνα πιστεύσητε) ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν.

16 Εἶπεν οὖν Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, τοῖς συμμαθηταῖς· Ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ.

17 Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ.

18 (Ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγυὲς τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε·)

19 Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίας, ἵνα παραμυθήσονται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν.

20 Ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήνητησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἰκαδίζετο.

21 Εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ἄρα, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἴτεθῆκει·

αὐδέητη, ἂν ἐκοιμήθη, θέλει σηκωθῆ.

13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴν εἶπε διὰ τὸν θάνατόν τε· καὶ ἐκείνης τὴν ἰφάνη, ὅτι διὰ τὸ κοιμήσασμα τοῦ ὑπνυ λέγει.

14 Τότε λοιπὸν τὴν εἶπε παρρησίᾳ· Λάζαρος· ἀπέθανε·

15 Καὶ χαίρομαι διὰ τῶν σῶς, διὰ τὸ πιστεύετε· ὅτι ἐγὼ δὲν ἤμην ἐκεῖ· ἀλλὰ ἄς πᾶμεν εἰς αὐτόν.

16 Καὶ ὁ Θωμᾶς ὅπῃ ἐλέγεται Δίδυμος, εἶπεν εἰς τὴν συμμαθητάδιν· ἄς πᾶμεν καὶ ἐμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ.

17 Ὅταν λοιπὸν ἐπῆγεν ὁ Ἰησοῦς, τὸν πῦρην ὅπῃ εἶχεν ὠραμῆν τέσσαρας ἡμέραις εἰς τὸ μνημα.

18 Καὶ ἡ Βηθανία ἦτο κοινὴ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἕως δεκαπέντε σταδία.

19 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐπήγασιν εἰς τὴν Μάρθαν καὶ Μαρίας, ἵνα ταῖς παρεγορεύησαν διὰ τὸν ἀδελφόν Ἰωσ.

20 Ἡ Μάρθα λοιπὸν ὡς ἂν ἄκουσεν ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τὸν ἐπροῦπάντησεν· ἀμὴ ἡ Μαρία ἰκάδιστος εἰς τὸ σπῆτι.

21 Ἡ Μάρθα λοιπὸν εἶπεν τοῦ Ἰησοῦ· αὐδέητη, ἂν ἦσων ἰδῶ, ὁ ἀδελφός μου δὲν ἦθελον ἀποθάη·

22 Ἄλλὰ καὶ οὖν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεὸν, δώσει σοὶ ὁ Θεός.

23 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου.

24 Λέγει αὐτῇ Μάρθα· Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἰσχύατῃ ἡμέρᾳ.

25 Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καὶ ἀποθάτη, ζῆσται.

26 Καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἢ μὴ ἀποθάτη εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τῷτο;

27 Λέγει αὐτῇ· Ναὶ Κύριε· ἐγὼ πιστεύω, ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος.

28 Καὶ ταῦτα εἰπῶσα ἀπῆλθε, καὶ ἐφώνησε Μαρίας τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα, εἰπῶσα· Ὁ διδάσκαλος πάρεστι, καὶ φωνεῖ σε.

29 Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ, καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν.

30 (Οὐκ ἔτι ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην· ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήνησεν αὐτῇ ἡ Μάρθα.)

31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθόμενοι αὐτὴν, ἰδοὺς

22 Ἄλλὰ καὶ τῶρα ἐξέειπεν, ὅτι ὅσα ζητήσῃς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς δώσει σοὶ τὰ δώσει.

23 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Θέλει ἀνασταθῆ ὁ ἀδελφός σου.

24 Λέγει ἰη ἡ Μάρθα· ἐξέειπεν ὅτι θέλει ἀνασταθῆ εἰς τὴν ἀνάστασιν εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

25 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ ὁ ποιῶν πιστεύει εἰς ἐμένα, ἂν καὶ ἀποθῆ, θέλει ζῆσαι.

26 Καὶ πᾶς ἀνθρωπος ὁ πῶ ζῆ καὶ πιστεύει εἰς ἐμένα, δὲν ἀποθῆναι εἰς τὸν αἰῶνα. πιστεύεις τῷτο;

27 Λέγει ἰη ἡ Μάρθα· ναὶ ἀυθῆτη· ἐγὼ ἐπίστευσα, ὅτι ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ πῶ ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον.

28 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐταῦτα, ἐπῆγε καὶ ἐλάλησε τὴν Μαρίας τὴν ἀδελφὴν τῆς κρυφᾶ, καὶ τῆς εἶπεν· ὁ διδάσκαλος εἶναι ἰδῶ, καὶ σὶ κράζει.

29 Ἐκείνη ὡσὰν τὸ ἤκουσεν, ἰσηκώθη γλήγορα, καὶ ἐπῆγεν εἰς αὐτόν.

30 (Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκόμη δὲν εἶχεν ἔλθῃ εἰς τὸ χωρίον, ἀλλὰ ἦτο εἰς τὸν τόπον ὅπου τὸν ἀπάντησεν ἡ Μάρθα.)

31 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν ὅσῳ ἦταν μετ' αὐτῆς εἰς τὸ σπητι, καὶ τὴν ἔγαργόρῳσαν, ὡσὰν

τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, λέγοντες· Ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον, ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ.

32 Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδύσα αὐτὸν, ἔπεισεν εἰς τὴν πόδας αὐτοῦ, λέγουσα αὐτῷ· Κύριε, εἰ ἦς ὄντι, οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός.

33 Ἰησοῦς οὖν, ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν, καὶ τὴν συνελθούσας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίουσας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι, καὶ ἰτάραξεν ἑαυτόν·

34 Καὶ εἶπεν· Πῶ τιθεῖκατε αὐτόν; Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδου.

35 Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς.

36 Ἐλεγεν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Ἴδου πῶς ἰφίλη αὐτόν.

37 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Οὐκ ἠδύνατο ἕτερος, ὁ ἀνοιξάσ τὴν ὀφθαλμὸν τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι ἵνα καὶ ἕτερος μὴ ἀποθάτῃ;

38 Ἰησοῦς ἔτι πάλιν ἐμβριμήσεν ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον. Ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ.

39 Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἄρατι τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος· Μάρθα·

εἶδαι τὴν Μαρίαν ὅτι ἰσηκώθη γλῆγορα καὶ εὐγῆκεν ἔξω, τὴν ἀκολούθησαν, λογιάζοντες· ὅτι πάγει εἰς τὸ μνημα, διὰ τὰ κλαύσῃ ἐκεῖ.

32 Ἡ Μαρία λοιπὸν ὡσάν ἐπήγει ἐκεῖ ὅπου ἦτο ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸν εἶδεν, ἔπεισεν εἰς τὰ πόδας τε, λέγουσάς τε· αὐθέντη, ἵαν ἦσους ἰδῶ, δὲν ἦδελαν ἀποδάτῃ ὁ ἀδελφός μου.

33 Ὁ Ἰησοῦς ὡσάν τὴν εἶδεν ὅπου ἔκλαιε, καὶ τὴν Ἰουδαίους ὅπου ἦταν μαζὺ καὶ ἔκλαιαν, ἰπόσειεν ἡ ψυχὴ τε, καὶ ἰσυγχίσθη·

34 Καὶ εἶπεν· πῶ τὸν ἰβάλετε; λέγουσ' αὐθέντη, ἔλα καὶ ἰδὲ.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδάκρυσι.

36 Ἐλεγεν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι· ἰδὲ πῶς τὸν ἀγαπά.

37 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτῶν εἶπαν· ἰπῶτος ὅπου ἀνοιξί τὰ μάτια τοῦ τυφλοῦ, δὲν ἰδύνειον τὰ κάμη (καὶ ἰπῶτος), τὰ μὴν ἀποδάτῃ ἰπῶτος;

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν βρυχώμενος· μίσα τε, ἰπῆγεν εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ ἦτοι σπήλαιον, καὶ ἀπάνω εἰς αὐτὸ ἐκίτετεν πέτρα.

39 Καὶ λέγει ὁ Ἰησοῦς· σηκώσῃτε τὴν πέτραν. λέγει τε ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἀποθαμμένου ἡ Μάρθα·

Κύριε, ἤδη ἔξω· τιταραταῖ· γάρ ἐγι.

40 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἰπὼν σοι ὅτι ἰὰν πιστεύσης, ὄψει τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;

41 Ἦσαν οὖν τὸν λίθον, ἃ ἦν ὁ τεθνηκὼς κείμενος· Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἦρε τὰς ὀφθαλμὰς ἄνω, καὶ εἶπε· Πάτερ, εὐχαρισῶ σοι ὅτι ἤκουσάς με.

42 Ἐγὼ δὲ ἤδειν ὅτι πάντοτε με ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σύ με ἀκούςεως.

43 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, φωνῆ μεγάλη ἐκραύγασε· Δάξασε, δειρὸ ἔξω.

44 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς, δεδεμέν· τὰς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σνδαρίῳ περιεδέδιλο. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Λύσατε αὐτόν, καὶ ἄφετε ὑπάγειν.

45 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν, καὶ θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστεισαν εἰς αὐτόν.

46 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τὰς Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς.

θα· αὐδίτη, ἠραμάν βρωμᾶ· διατὶ ἔχει τίσσαρις ἡμέραις.

40 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· διὸ σὺ εἶπα, ὅτι ἰὰν πιστεύσης, θείλεις εἰδῆ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;

41 Ἐσήκωσαν λοιπὸν τὴν πέτραν ἀπὸ ἐκεῖ, ὅπῃ ἐκείτιλον ὁ ἀποδαμμέν· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσήκωσε τὰ μάρτια τὰ ἀπάνω, καὶ εἶπε· Πάτερ, εὐχαρισῶ σοι, ὅτι μὲ ἤκουσες.

42 Καὶ ἐγὼ ἔξουρα ὅτι πάντοτε μὲ ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν λαὸν ὅπῃ γίχει τρυγύρω εἶπα, διὰ τὰ πιστεύσει ὅτι ἐσὺ μὲ ἔσειλεις.

43 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτῶτα, μὲ μεγάλῃ φωνῇ ἐκραξέ· Δάξασε, εὐγα ἔξω.

44 Καὶ εὐγῆκεν ὁ ἀποδαμμέν·, δεμένα τὰ ποδάριά τε καὶ τὰ χεῖριά τε μὲ φουσκάιαις· καὶ τὸ πρόσωπόν τε μὲ μανδύλι δεμένον· λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· λύσιτέ τον, καὶ ἄφίτε τον τὰ ὑπάγειν.

45 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίως ὅπῃ ἤλθαν εἰς τὴν Μαρίαν, καὶ εἶδαν ἐκεῖνα ὅπῃ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστεισαν εἰς αὐτόν.

46 Ἀμὲ κάποιοι ἀπ' αὐτῆς ἐπῆγαν εἰς τὰς Φαρισαίους, καὶ εἶπαν ἰθὺς ἐκεῖνα ὅπῃ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς.

47 Συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον· Τί ποιῶμεν; ὅτι ἔτι ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα ποιῶ.

48 Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν ἔτι, πάντες πιστεύουσιν εἰς αὐτόν· καὶ ἰλιεύονται οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ ἀρῶσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος.

49 Εἰς δὲ ἓς ἐξ αὐτῶν Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἑνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς οὐκ οἴδατε ἕδεν·

50 Οὐδὲ διαλογίζεσθε ὅτι συμφέρει ἡμῖν ἕνα εἰς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται.

51 Τῆτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν· ἀλλ' ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἑνιαυτοῦ ἐκείνου, προεφῆτευσεν ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς ἀποθῆσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους·

52 Καὶ ἔχ' ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἕνα καὶ ἰὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ δισκορπισμένα Ἰουδαγαγῆ εἰς ἔν.

53 Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας συνεβελύσαντο ἕνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν.

47 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς λοιπὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔκαμαν σύνοδον, καὶ ἔλεγον· τί γὰρ κάμωμεν; ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔτι καμῶσι πολλὰ σημεῖα.

48 Ἄν τὸν ἀφῶμεν ἔτι, ὅλοι θύλων πιστεύουσι εἰς αὐτόν· καὶ θύλων ἔλθῃ οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ θύλων χαλάσει καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος μας.

49 Καὶ κάποιος ἕνας ἀπ' αὐτῶν, Καϊάφας, ὁ ὁποῖός ἦτον ἀρχιερεὺς τοῦ χρόνου ἐκείνου, τὸς εἶπεν· Ἰστίς δὲν ἐξεύριτε τίποτε;

50 Οὐ δὲ βάνετε εἰς τὸν νοῦν σᾶς, ὅτι καλλίτερόν μας εἶναι, γὰρ ἀποθάνῃ ἕνας ἄνθρωπος ἀγτίς διὰ τὸν λαόν, καὶ γὰρ μὴν χαλασθῇ ὅλον τὸ ἔθνος.

51 Καὶ τῆτο δὲν τὸ εἶπεν ἀπὸ λόγου τῆ· ἀλλὰ μὲ τὸ γὰρ εἶναι ἀρχιερεὺς τῆ χρόνου ἐκείνου, ἐπροφῆτευσεν, ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς γὰρ ἀποθάνῃ διὰ τὸ ἔθνος·

52 Καὶ ὄχι μόνον διὰ τὸ ἔθνος, ἀλλὰ διὰ γὰρ μαζώξῃ εἰς ἕνα ἰὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ ἰὰ δισκορπισμένα.

53 Ἀπ' ἐκείνης τῆν ἡμέραν λοιπὸν ἐσυμβελύθησαν, γὰρ τὸν χαλάσεν.

54 Ἰησοῦς οὖν οὐκ ἔτι παρήσια περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπηλθὼν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἰγγύς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραΐμ λεγομένην πόλιν· κακεῖ διέτριβε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

55 Ἦν δὲ ἰγγύς τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱερουσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ πάσχα, ἵνα ἀγιάσωσιν ἑαυτούς.

56 Ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἐρηκότες· Τί θαυμάσιόν ἐστιν ὅτι εὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;

57 Δεδόκεισαν δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ἐπιόλον, ἵνα ἴαν ἵς γινῶ πῶ καὶ ἐστὶ μυστήριον, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.

54 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν παρήσια δὲν περιεπάτει εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἀλλὰ ἐπηλθὼν ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν χώραν ὅπου εἶναι κοινή εἰς τὴν ἐρήμον, εἰς πόλιν ὅπου λέγεται Ἐφραΐμ· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μὲ τῶν μαθητῶν τε.

55 Καὶ ἦτον σημεῖα τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ ἀπὸ τῆς χώρας εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα προτίτερα ἀπὸ τοῦ πάσχα, διὰ ἵνα καθαρίσουν τοῦ λόγου ἵες.

56 Καὶ ἐζητῶσαι τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγαν ἕνας μὲ τὸν ἄλλον, ἐκεῖ ὅπου ἐξέκουρταν εἰς τὸ ἱερόν· τί θαυμάσιον ἐστὶν (ἴαχα) ἵνα μὴν ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;

57 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ἔδωκαν παραγγεῖλαιαν, ἀνίσως καὶ γνωρίσῃ κανίνας πῶ εἶναι, ἵνα τῶν τὸ εἰπῆ, διὰ ἵνα τὸν πιάσωσιν.

Κεφ. 12.

Ὁ Ἰησοῦς πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.

Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἐξ ἡμερῶν προτίτερα ἀπὸ τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς τὴν Βηθανίαν, ἐκεῖ ὅπου ἦτον ὁ Λάζαρος ὁ ὅπου ἀπέθανε, τὸν ὅποιον ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν.

2 Ἐποίησαν ἔν αὐτῷ δίδυνοι ἰκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόου· ὁ δὲ Λάζαρος εἰς ἣν τῶν συνακακισμένων αὐτῷ.

3 Ἡ ἔν Μαρία, λαβύσα λίτραν μύρον νάρδου πισικῆς πολυτίμη, ἤλειψε τὰς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξίμαξε ταῖς θριξίν αὐτῆς τὰς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐσπληρώθη ἐκ τῆς ὁσμῆς τῆ μύρου.

4 Λέγει ἔν εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμων Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδόναι·

5 Διατί τῆτο τὸ μέρος οὐκ ἐκράθη τριακοσίων δηναρίων, καὶ ἰδόθη πτωχοῖς;

6 Εἶπε δὲ τῆτο, ἔχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμιλεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομοι εἶχε, καὶ τὰ βαλλόμενα ἰβίασεν.

7 Εἶπεν ἔν ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες αὐτήν· εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμῆ μου τιθήρηκεν αὐτό.

8 Τὰς πτωχὰς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὶ δὲ ἔ πάντοτε ἔχετε.

9 Ἐγὼ ἔν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἔστι· καὶ ἦλθον ἐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσι, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.

2 Ἐπαμάν τε λοιπὸν δίδυνοι ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα ὑπαρέται· καὶ ὁ Λάζαρος ἦτον ἕνας ἀπ' ἐκείνων ὅπῃ ἐκάθηταν εἰς τὴν τράπεζαν μαζὺ μὲ τὸν Ἰησοῦν.

3 Ἡ Μαρία λοιπὸν ἐπῆρε μίαν λίτραν μύρον ἀπὸ νάρδου ὑγροῦ πολυτίμητου, καὶ ἄλειψε τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ μὲ τὰ μαλιά της τὰ ἰσφύγγισα· καὶ τὸ σπῆτι ἐγίμισεν ἀπὸ τὴν μυροδίαν τοῦ μύρου.

4 Λέγει λοιπὸν ἕνας ἀπὸ τὰς μαθητάδες τε, Ἰούδας οὐιὸς τοῦ Σίμων ὁ Ἰσκαριώτης, ὅπῃ ἔμιλλε νὰ τὸν παραδῶσῃ·

5 Διατί δὲν ἐπελήθη ἐτῆτο τὸ μέρος διὰ τριακόσια δηνάρια, νὰ δοθῆ εἰς τὰς πτωχὰς;

6 Καὶ τῆτο τὸ εἶπει, ὄχι πῶς τὸν ἔμιλλε διὰ τὰς πτωχὰς, ἀλλὰ διὰ τὸν κλέπτης, καὶ ἰβίασεν τὸ πηγγίον, καὶ ἐκράτες ἐκεῖνα ὅπῃ ἰβίασεν.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπει ἄφες την· (ὅτι) τὸ ἐφύλαξεν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμῆ μου.

8 Διατί τὰς πτωχὰς τὰς ἔχετε πάντοτε μαζὺ σας, ἀμὴ ἐμένα πάντοτε δὲν με ἔχετε.

9 Καὶ πολὺς ὄχλος τῶν Ἰουδαίων ἔμαθαν ὅτι ἐκεῖ εἶναι· καὶ ἦλθαν ὄχι μοναχᾶ διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἀλλὰ διὰ νὰ εἰδῶσι καὶ τὸν Λάζαρον, τὸν ὅποιον ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν.

10 Ἐβουλεύσαντο δι' οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν·

11 Ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπέθγωσιν τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπίσταντες εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12 Τῇ ἰκαυτίριον ὄχλος πολλὸς ὁ ἰλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκώσαντες ὅτι ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα,

13 Ἐλαβον γὰρ βαίαι τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ καὶ ἔκραζον Ὠσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

14 Εὐρῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάρισον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτὸ, καθὼς εἰσι γυγραμμέτον·

15 Μὴ φοβῆ θύγατερ Σιών· ἰδὲ, ὁ βασιλεὺς σε ἐρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.

16 Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅτε ἰδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ.

17 Ἐμαρτύρει ἔν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ, ὅτι τὸν Λάζαρον ἐφώτισεν ἐκ τοῦ μπημείσ, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

18 Διὰ τῆτο καὶ ὑπέθγωσιν

10 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἰσχυροβουλεύθησαν, νὰ σκοτώσων καὶ τὸν Λάζαρον·

11 Διατὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων διὰ τὸν (Λάζαρον) παραινέμενοι ἐπήγνασαν, καὶ ἐπίσταντες εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12 Τῇ ἄλλῃ ἡμέρᾳ ὁ πολλὸς ὄχλος· ὅπῃ ἐπήγειν εἰς τὴν ἑορτήν, ὡσαν ἄκουσαν, ὅτι ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα,

13 Ἐπήραν τὰ βαίαι τῶν φοινίκων, καὶ ἐνήγκαν νὰ τὸν ἀπατηήσων, καὶ ἔκραζαν Ὠσαννά· εὐλογημένον· ὁ ἐρχόμενον· ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἤρειν ἵνα γαϊδάρακι, καὶ ἐκάθισεν ἀπάνω του, καθὼς εἶναι γεγραμμέτον·

15 Ὡ θύγατερ Σιών μὴ φοβῆσαι· νὰ, ὁ βασιλεὺς σε ὀπῆ ἐρχεται καθαλάρις ἀπάνω εἰς τὸ πωλάρι τῆς γαϊδάρας.

16 Καὶ ἐτῆτα δὲν τὰ ἐγνώρισαν οἱ μαθητάδες του εἰς τὴν ἀρχήν· ἀλλὰ ὅταν ἰδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐθυμήθησαν, ὅτι ἐτῆτα ἦσαν γεγραμμένα δι' αὐτὸν, καὶ ἐτῆτα ἐκαμαν εἰς αὐτόν.

17 Τὸ πλῆθος λοιπὸν ἰμαρτύρει ὅπῃ ἦταν μετ' αὐτὸν, ὅτι ἐλάλησε τὸν Λάζαρον ἀπὸ τὸ μπημμα, καὶ τὸν ἀνάτησιν ἐκ νεκρῶν.

18 Καὶ διὰ τῆτο τὸν ἀπαί-

αὐτῷ ὁ ὄχλος· ὅτι ἤκουσε τὸτο
κῦτον πεποιθέναι τὸ σημεῖον.

19 Οἱ ἔν φαρισαῖοι εἶπον
εὐρὸς ἑαυτῆς· Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ
ἠφελιῖτε ἕδιν; ἴδε, ὁ κόσμος
ὀπίσω αὐτῷ ἀπῆλθεν.

20 Ἦσαν δὲ ἴνιες Ἑλληνες
ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσ-
κυνήσωσιν ἐν τῇ ἰερῇ.

21 Οὗτοι ἔν προσῆλθον Φι-
λίπῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαιδᾶ τῆς
Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν,
λέγοντες· Κύριε, θέλομεν τὸν
Ἰησοῦν ἰδεῖν.

22 Ἐρχεται Φίλιππος καὶ
λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· καὶ πάλιν
Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι
τῷ Ἰησοῦ·

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο
αὐτοῖς, λέγων· Ἐλήλυθεν ἡ
ἄρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου.

24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίντε πρὸς
εἰς τὴν γῆν ἀποθάῃ, αὐτὸς
μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάῃ,
πολὺν καρπὸν φέρει.

25 Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν
αὐτῷ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ
μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτῷ ἐν τῷ
κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνι-
ον φυλάξει αὐτήν.

26 Ἐὰν ἐμοὶ διακοῆ τις,

τῆσι τὸ πλεῖστον· ὅτι ἄκουσε πῶς
ἔκαμιν αὐτὸς ἐν τούτῳ τὸ σημεῖον.

19 Οἱ φαρισαῖοι λοιπὸν εἶ-
παν ἀνάμυσά της· βλέπετε πῶς
δὲν ἠφελιῖτε τίποτε; γὰρ, ὁ κό-
σμῳ ὅλῳ ὀκῷ ἐπῆγει κατῶ-
πιεν της.

20 Ἦσαν καὶ κάποιοι Ἑλλη-
νες ἀπὸ ἐκείνης ὀκῷ ἀνέβαιναν
γὰρ προσκυνήσει εἰς τὴν ἰερῆν.

21 Ἐτέτοι λοιπὸν ἐπῆγαν
εἰς τὸν Φίλιππον ὀκῷ ἦτον ἀπὸ
τὴν Βηθσαιδᾶ (ἡ ὀποῖα εἶ-
ναι πόλις) τῆς Γαλιλαίας, καὶ
τὸν ἰρωτῶσαν, καὶ ἔλεγαν·
αὐδέντη, θέλομεν γὰρ ἰδεῖμεν
τὸν Ἰησοῦν.

22 Ἐρχεται ὁ Φίλιππος· καὶ
λέγει ἰο εἰς τὸν Ἀνδρέαν· καὶ
ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Φίλιππος
πάλιν τὸ εἶπαν εἰς τὸν Ἰησοῦν·

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἀπι-
κρίθη, καὶ εἶπεν· ἤλθιν ἡ ἄρα,
γὰρ δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Βίβαια βίβαια σῶς λέ-
γων· ἐὰν δὲν πρὸς τὸ σπειρὶ τοῦ
σιταρίου εἰς τὴν γῆν γὰρ ἀποθά-
γη, αὐτὸ μοναχὸν ἀπομένει·
ἀμὴ ἂν ἀποθάγη, φέρει πολὺν
καρπὸν.

25 Ἐκεῖν· ὀκῷ ἀγαπᾷ
τὴν ζωὴν της, θίλει τὴν χάσει·
καὶ ὀποι· τὴν μισᾷ εἰς τὸν κό-
σμον ἐν τούτῳ, θίλει τὴν φυλά-
ξει εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

26 Ἐὰν μὲ ὑπηρέτᾳ κατέ-

ἰμοὶ ἀκολουθεῖτω· καὶ ὅπου εἰμι ἔγωγ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος· ὁ ἑμὸς ἔσται· καὶ ἴαν τις ἰμοὶ διακοπῆ, ἴμῃσιν αὐτὸν ὁ πατήρ.

27 Νῦν ἡ ψυχὴ μου ταρασσεται· καὶ τί εἶπω; Πάτερ, σώσον με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης· ἀλλὰ διὰ τῆτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.

28 Πάτερ, δοξάσον σου τὸ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Καὶ ἰδοῦσασα, καὶ πάλιν δοξάσει.

29 Ὁ ὢν ὄχλος· ὁ ἔξωθεν καὶ ἀκούσας, ἔλεγεν βροτὴν γιγνόμεναι. Ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Οὐδὲ ἰμὶ αὐτὴ ἡ φωνὴ γίγνεται, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς.

31 Νῦν κρίσις ἐστὶ τῷ κόσμῳ· τὴν ὥραν ὁ ἀρχὼν τοῦ κόσμου τῆτο ἐκβλήθησεται ἔξω.

32 Καὶ γὰρ, ἴαν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἰκλύσω πρὸς ἑμαυτόν.

33 (Τῆτο δι' ἔλεγε, σημαίνων πῶς θανάτῳ ἤμαλλεν ἀποθνήσκειν.)

34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; ἵς ἔστιν ἔτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

νας, ἀς μὴ ἀκολουθῶ· καὶ ὅπου εἶμαι ἔγωγ, ἐκεῖ θίλει εἶσθαι καὶ ὁ ὑπηρέτης ὁ ἰδικὸς μου· καὶ ἂν μὴ ὑπηρέτῃ πάντας, θίλει τὸν τμήσει ὁ πατήρ.

27 Τῶρα ἡ ψυχὴ μου εἶναι ταραγμένη· καὶ τί ἐὰν εἶπω; Ἄ πάτερ, ἐλευθέρωσέ με ἀπὸ τῆν ὥραν ἐταύτην· ἀλλὰ διὰ τῆτο ἦλθα εἰς τὴν ὥραν ἐταύτην.

28 Ὡ πάτερ, δοξάσον τὸ ὄνομά σου. Φωνὴ ἦλθεν λοιπὸν ἀπὸ τὸν οὐρανοῦ (λέγουσα)· Καὶ τὸ ἰδοῦσασα, καὶ πάλιν θίλω τὸ δοξάσει.

29 Ὁ ὄχλος· λοιπὸν ὅπου ἔγίνονταν καὶ ἄκουαν, ἔλεγον καὶ εἶναι βροτὴν. ἄλλοι ἔλεγον· ἄγγελος τοῦ ἐσύντυχου.

30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· ἐταύτη ἡ φωνὴ δὲν ἔγινε διὰ λόγου μου, ἀλλὰ διὰ λόγου σας.

31 Τῶρα εἶναι ἡ κρίσις τοῦ κόσμου· τῶρα ὁ ἀρχὼν τοῦ κόσμου τῆτο θίλει ῥιχθῆ ἔξω.

32 Καὶ ἴαν ὑψωθῶ ἀπὸ τῆν γῆν, θίλω σύρει ὅλως εἰς τοῦ λόγου μου.

33 (Καὶ τῆτο τὸ ἔλεγε σημαίνωντας μὴ τί λογιῆς θάνατον· ἔμαλλε ἐὰν ἀποθάνῃ.)

34 Ὁ ὄχλος· τοῦ ἀπεκρίθη· ἰμεῖς ἀκούσαμεν ἀπὸ τὸν νόμου, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς ἐσὺ λέγεις, κάμνει χρεία ἐὰν ὑψωθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; πῶς εἶναι ἐταύτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

35 Εἶπεν ἄν αυτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι μικροὶ χρόνοι τὸ φῶς μὲθ' ὑμῶν ἐστὶ περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκόλια ὑμᾶς καὶ λαλαβῆ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν πῶς ὑπάγει.

36 Ἔως τὸ φῶς ἔχετε, περιπατεῖτε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτός γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπεκλῆθ' ἐκρούσθαι ἀπ' αὐτῶν.

37 Τόσα αὐτὰ δὲ αὐτῷ σημεῖα πεποιηκότα ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν·

38 Ἴνα ὁ λόγος· Ἡσαΐας τοῦ προφήτου πληρωθῆ; ὃν εἶπεν· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίον Κυρίου τίς ἀπεκαλύφθη;

39 Διὰ τὸτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας·

40 Τετύφλωκεν αὐτῶν τὰς ὀφθαλμούς, καὶ περιώρεκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν· ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ ρύθωσι τὴν καρδίαν, καὶ ἐπιγραφῶσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτάς.

41 Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτι εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ·

42 Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τὸς φαρισαίους ἔχ' ὑμολόγησαν, ἵνα μὴ ἀποσυιάνωγαι γένηνται.

35 Εἶπεν τὸς (πάλιν) ὁ Ἰησοῦς· ἀκόμι ὀλίγον καιρὸν τὸ φῶς εἶναι μείσας· περιπατεῖτε ἕως ὅπῃ ἔχετε τὸ φῶς, διὰ τὸ μὴ σᾶς πλανήσῃ τὸ σκοτάδι· καὶ ὅσοι· περιπατεῖτε εἰς τὸ σκοτάδι, δὲν ἰξίῦρει πῶς ὑπάγει.

36 Ἔως ὅπῃ ἔχετε τὸ φῶς, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, διὰ τὸ γινῆτε υἱοὶ τοῦ φωτός. Ἐἴτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, ἔπειτα ἐπηγγύησεν καὶ ἐκρούσθαι ἀπ' αὐτῶν.

37 Καὶ τόσα σημεῖα ὅπῃ ἔκαμιν ἔμπροσθ' αὐτῶν, δὲν ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν·

38 Διὰ τὸ πληρωθῆ ὁ λόγος τοῦ προφήτου Ἡσαΐου, ὅπῃ εἶπεν· ἀδύνητα, τίς ἐπίστευσε τὸ κήρυγμά μας; καὶ ὁ βραχίον Κυρίου εἰς τίνα ἀπεκαλύφθη;

39 Διὰ τὸτο δὲν ἠμποροῦσαν τὰ πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας·

40 Ἐτύφλωσε τὰ μάτια τὸς, καὶ ἐσκλήρυνε τὴν καρδίαν τὸς· διὰ τὸ μὴ εἰδῆσαι μὴ τὰ μάτια τὸς, καὶ ρύθωσεν μὴ τὴν καρδίαν τὸς, καὶ γυρίσεν, καὶ τὸς ἰστρεύσει.

41 Ἐτῆτα εἶπεν Ἡσαΐας, ὅταν εἶδε τὴν δόξαν τοῦ· καὶ ἐλάλησεν διὰ τὸν Χριστόν.

42 Ὅμως ἀκόμι καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τὸς φαρισαίους δὲν τὸν ὁμολογῶσαν, διὰ τὸ μὴ διωχθῆσαι ἀπὸ τῶν συναγωγῶν·

43 Ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢπερ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

44 Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἔπιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με.

45 Καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ, θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με.

46 Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλάλησα, ἵνα πῶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνη.

47 Καὶ ἴαν τις με ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων, καὶ μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ ἔκρινω αὐτόν. Οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον.

48 Ὁ ἀδικῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος δὲ ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἰσχύει ἡμέρας·

49 Ὅτι ἐγὼ ἐξ ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα· ἀλλ' ὁ πέμψας με πατήρ, αὐτὸς μοι ἐντολὴν ἔδωκε ἵνα εἶπω καὶ ἵνα λαλήσω.

50 Καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐστίν· ἃ ἔτι λαλῶ ἐγὼ, καθὼς εἶρηκέ μοι ὁ πατήρ, ἔτι λαλῶ.

43 Διατί ἠγάπησαν περισσότερον ἢν δόξαν τῶν ἀνθρώπων, παρά τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

44 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔκραξε καὶ εἶπεν· ἐκεῖνος ὅπῃ πιστεύει εἰς ἐμένα, δὲν πιστεύει εἰς ἐμένα, ἀλλὰ εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ μὲ ἔπεμψε.

45 Καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ βλέπει ἐμένα, βλέπει ἐκεῖνον ὅπῃ μὲ ἔπεμψε.

46 Ἐγὼ ἦλθα φῶς εἰς τὸν κόσμον, διὰ τὰ μὴν μείνη εἰς τὸ σκότος· ἐκεῖνος ὅπῃ πιστεύει εἰς ἐμένα.

47 Καὶ ὅποιος ἀκούσει τὰ λόγια μου, καὶ δὲν ἴα πιστεύσει, ἐγὼ δὲν τὸν κρίνω· διατί δὲν ἦλθα τὰ κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλὰ τὰ τὸν σώσω.

48 Ἐκεῖνος ὅπῃ μὲ καταφρονᾷ, καὶ δὲν πιστεύει τὰ λόγια μου, ἔχει ἐκεῖνον ὅπῃ τὸν κρίνει· ὁ λόγος ὅπῃ ἐλάλησα ἐγὼ, ἐκεῖνος κρίνει τὸν κρίνει εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν·

49 Ὅτι ἐγὼ ἀπὸ λόγου μου δὲν ἐλάλησα· ἀλλὰ ὁ πατήρ ὅπῃ μὲ ἔπεμψεν, αὐτὸς μὲ ἐπαράγγειλε ἵνα εἶπῶ, καὶ ἵνα λαλήσω.

50 Καὶ ἰξεύρω ὅτι ἡ ἐντολή ἵνα εἶναι ζωὴ αἰώνιος· ἐκεῖνος λοιπὸν ὅπῃ ἐγὼ λαλῶ, καθὼς μὲ ἴα εἶπεν ὁ πατήρ, ἔτι τὰ λαλῶ.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΠΡΟ' δὲ τῆς ἰορῆς τῷ πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἠήλυθεν αὐτῷ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῆ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τὴν ἰδίην τὴν ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτήν.

2 Καὶ δίδωκε γινόμενος, (τοῦ διαβόλου ἤδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου, ἵνα αὐτὸν παραδώσῃ)

3 Εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δίδωκεν αὐτῷ ὁ πατήρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει.

4 Ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια· καὶ λαβὼν λίθιον, δίδωσιν ἑαυτὸν.

5 Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν ἰαπηρὰ, καὶ ἤρξατο ἰαπτειν τὴν πόδα τῶν μαθητῶν, καὶ ἐμάσσειν τῷ λιπῶν ᾧ ἦν διεζωσμένον.

6 Ἐρχεται ἔν πρὸς Σίμωνα Πέτρον· καὶ λέγει αὐτῷ ἐκείνον· Κύριε, σὺ με ἰαπτεις τὴν πόδα;

7 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώση δὲ μετὰ ταῦτα.

8 Λέγει αὐτῷ Πίτερ· Οὐ

ΚΑΙ' ἠρωτήθη ἀπὸ τῆς ἰορῆς τῆς τοῦ πάσχα, ἐξεύρωνας ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα ἵνα εὐγῆ ἀπὸ τοῦ κόσμου ἵνα πάγῃ εἰς τὸν πατέρα, μετὰ ἵνα ἀγαπήσῃ τὴν ἰδίην τὴν ὡς ἦταν εἰς τὸν κόσμον, εἰς τὸ τέλος τὴν ἀγάπην.

2 Καὶ ὡς ἂν ἔγινε τὸ δίδωκεν, (ἔγοντας ἵνα ἔβαλεν ἡραμῆ ὁ διάβολος εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἰούδα τοῦ υἱοῦ τοῦ Σίμωνος τοῦ Ἰσκαριώτου, ἵνα τὸν παραδώσῃ)

3 Ἐξεύρωντας ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὅλα ἵνα ἔδωκεν ὁ πατήρ εἰς τὰς χεῖράς του, καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἦλθε, καὶ εἰς τὸν Θεὸν ὑπάγει.

4 Σηκώνεται ἀπὸ τοῦ δείπνου, καὶ βάνει κάτω τὰ φορέματά του, καὶ πέρνησας φιλὰ, ἐζώσθη.

5 Καὶ ἀπέκει ἔβαλε νερὸ εἰς τὴν λεκάνην, καὶ ἄρχισε ἵνα ἰαπτῇ τὰ ποδάρια τῶν μαθητῶν, καὶ ἵνα ἵνα σφηνγγίξῃ μετὰ τὸ φετὰ ὡς ἦτον ζωσμένον.

6 Ἐρχεται λοιπὸν εἰς τὸν Σίμωνα τὸν Πέτρον· καὶ ἐκεῖνον τοῦ εἶπε· αὐθέντη, ἰσὺ ἰαπτεις ἵνα ποδάρια μου;

7 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τοῦ εἶπεν· ἐκεῖνον ὡς καί μεν ἐγὼ, ἰσὺ τῶρα δὲ τὸ γνωρίζεις, ἀμὴ ὕστερον θέλεις τὸ γνωρίσει.

8 Λέγει τῷ ὁ Πίτερ· ἵνα

μὴ νύφη τὰς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νύφη σι, ἕκ ἔχεις μίρον μετ' ἐμοῦ.

9 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τὰς πόδας μου μόνοι, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὸν κεφαλῆν.

10 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λευμμένος ἔχει χεῖρας ἢ τὰς πόδας νύφασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε, ἀλλ' ἕχι πάντες.

11 Ἦδει γὰρ τὸν παραδιδύλα αὐτόν· διὰ τῆτο εἶπεν· Οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐστε.

12 Ὅτι ὅν ἔνιψεν τὰς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔλαβεν τὰ ἱμάτια αὐτῶ, ἀναπιστὼν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί ποιήσασθε ὑμῶν;

13 Ὑμεῖς φωνεῖτέ με· Ὁ διδάσκαλε καὶ ὁ κύριε· καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ.

14 Εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τὰς πόδας, ὁ κύριε καὶ ὁ διδάσκαλε, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τὰς πόδας.

15 Ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκε ὑμῶν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἵποῖσα ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε.

16 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῶν, οὐκ ἔστι δούλος μείζων τῷ κυρίῳ αὐτῷ, ἢ δὲ ἀπεγαλμμένος μείζων τῷ πέμψαντι αὐτόν.

μὴν νύφη τὰ ποδάρια μου εἰς τὸν αἰῶνα. ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη αὐτῷ εἰπὼν, δὲν ἔχεις μίρτον μετὰ μένα.

9 Λέγει τῷ ὁ Σίμων Πέτρος· αὐδέτη, ἔχι μοναχᾶ τὰ ποδάρια μου, ἀλλὰ καὶ τὰ χεῖρά μου, καὶ τὸ κεφάλι μου.

10 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· ὁ λευμμένος δὲν ἔχει χεῖρας παρὰ τὰ νύφη τὰ ποδάρια τῷ, ἀλλὰ εἶναι καθαρὸς ὅλος· καὶ ἐστὶς καθαρὸς εἶσθε, ἀλλ' ἔχι ὅλοι.

11 Διατὶ ἔξευρον ἐκείνον ὅπῃ τὸν ἐπαράδιδ'· διὰ τῆτο εἶπε· δὲν εἶσθε ὅλοι καθαρὸι.

12 Ὅταν ἔνιψεν λοιπὸν τὰ ποδάρια τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκῆρε τὰ φοριμαλᾶ τῷ, ἐκάθισεν πάλιν, καὶ λέγει τῷ γνωρίζετε τί σᾶς ἔπαμα;

13 Ἐστὶς μὲ κράζετε· ὁ διδάσκαλε καὶ ὁ αὐδέτης· καὶ καλᾶ λέγετε, ὅτι εἶμαι.

14 Ἄν ἐγὼ λοιπὸν ὁ αὐδέτης καὶ ὁ διδάσκαλε ἔνιψα τὰ ποδάρια σας, χρεωτῶτε καὶ ἐστὶς ἕνας τὸν ἄλλον ἵνα νίψετε τὰ ποδάρια.

15 Διατὶ παράδειγμα σᾶς ἔδωκε, διὰ ἵνα κάμειτε καὶ ἐστὶς, καθὼς ἔπαμα ἐγὼ εἰς ἐσᾶς.

16 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, δὲν εἶναι κανένας δουλιτῆς μεγαλύτερ' ἀπὸ τοῦ αὐδέτη τῷ, ἢ δὲ ἀπεγαλμμένος μεγαλύτερ' ἀπ' ἐκείνον ὅπῃ τὸν ἐπέμψεν.

17 Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε ἵνα ποιῆτε αὐτά.

18 Οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα ὅς ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον ἰσχυρὸν ἐπ' ἐμὴ τῆς πίστεως αὐτῆ.

19 Ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τῆ γενέσεως, ἵνα ὅταν γένηται, πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι.

20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ὁ λαμβάνων ἵνα τισὶ πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει τὸν πέμψαντά με.

21 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἔταράχθη τῷ πνεύματι, καὶ ἠμαρτύρησι, καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

22 Ἐβλεπων ἔν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταί, ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει.

23 Ἦν δὲ ἀνακείμενος εἰς τῶν μαθητῶν αὐτῆ ἐν τῷ κόλπῳ τῷ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς.

24 Νύει ἔν τῷ Σίμων Πέτρῳ πυθίσθαι τίς ἂν εἴη περὶ ὃ λέγει.

25 Ἐπισπῶν δὲ ἐκείνῳ ἐπὶ

17 Ἐὰν ἐξυῦρθε ἐν τῷτα, καλότυχοι θέλωτε εἶσθαι, ἀνίσως καὶ ἰὰ κάμειτε.

18 Ἐγὼ δὲν λέγω διὰ ὅλης σας· διὰ τῆ ἐξυῦρω ἐκείνης ὅπῃ ἐδιάλειξα· ἀλλὰ διὰ τὰ πληρωθῆ ἡ γραφὴ (ὅπῃ λέγει)· Ἐκεῖνος ὅπῃ τρώγει ψωμὶ μετιμένα ἰσχύωσι ἰναττία με τῆς πίστεως τῆ.

19 Ἀπὸ τῶρα σᾶς τὸ λέγω πρὸ τοῦ ἵνα γένη, διὰ τὰ πιστεύσητε ὅταν γένη, ὅτι ἐγὼ εἰμαι.

20 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω· ὅτι ἐκεῖνος ὅπῃ δέχεται ἐκεῖνον ὅπῃ θέλω πέμψει, ἐμένα δέχεται· καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ δέχεται ἐμένα, δέχεται ἐκεῖνον ὅπῃ με ἵπεμψει.

21 Ἐν τῷτα εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔταράχθη εἰς τὴν ψυχὴν τῆ καὶ ἠμαρτύρησι, καὶ εἶπε· βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἕνας ἀπὸ σᾶς θέλω με παραδώσει.

22 Καὶ οἱ μαθηταί εἶδον ὅτι ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, καὶ ἀπορούσαν διὰ ποῖον λέγει.

23 Καὶ ἕνας ἀπὸ τῶν μαθητῶν τῶ ἦτον πληγιασμένος εἰς τὴν ἀγκάλην τοῦ Ἰησοῦ· τὸν ὁποῖον ἀγάπα ὁ Ἰησοῦς.

24 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος τοῦ ἐνεψιὸν τὸν ἐρωτήσῃ, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος διὰ τὸν ὁποῖον λέγει.

25 Καὶ ἐκεῖνος ἐπισπῶν εἰς τὰ

τὸ γῆθ^ο τῷ Ἰησοῦ, λέγει αὐτῷ·
Κόριε, τίς ἐγίη;

26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς·
Ἐκείνός ἐγίη ὃ ἐγὼ βάψας τὸ
ψωμίον ἐπιδώσω. Καὶ ἰμβά-
ψας τὸ ψωμίον, δίδωσιν Ἰῦδα
Σίμων^ο Ἰσκαριώτη.

27 Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε
εἰσηλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς.
Λέγει ἔν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ ποι-
εῖς, ποιήσον τάχιον.

28 Τῆτο δὲ ὑδεῖς ἔγνω τῶν
ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν
αὐτῷ·

29 Τινὲς γὰρ ἰδοῦντες, ἐπεὶ
τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ Ἰῦδας,
ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀγό-
ρασον ὧν χρεῖαι ἔχομεν εἰς τὴν
ἑορτήν· ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα
τί δῶ.

30 Λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον
ἐκεῖν^ο, εὐθέως ἐξῆλθεν· ἦν
δὲ ἰύξ.

31 Ὅτι ἔν ἐξῆλθε, λέγει ὁ
Ἰησοῦς· Νῦν ἰδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου καὶ ὁ Θεὸς ἰδοξά-
σθη ἐν αὐτῷ.

32 Εἰ ὁ Θεὸς ἰδοξάσθη ἐν
αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐ-
τὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει
αὐτόν.

33 Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ'

γῆθ^ο τοῦ Ἰησοῦ, καὶ λέγει τε
αὐδέιτη, ποι^ο εἶναι;

26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς, καὶ
λέγει τε· ἔπρως ἐγὼ θείλω δώσειν
τὸ ψωμάκιον ὅπῃ βωτίσω,
ἐκεῖν^ο εἶναι. καὶ βωτῶντας ἵνα
ψωμάκιον, ἰδ' ἔδωσεν τοῦ Ἰῦδα τοῦ
Ἰσκαριώτη τοῦ υἱοῦ τοῦ Σίμων^ο.

27 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὸ ψω-
μάκιον, ἰμβῆκεν εἰς ἐκεῖνον ὁ
Σατανᾶς. καὶ λέγει τε ὁ Ἰησοῦς·
ὅ, ἴε ἔχεις εὐὰ κάμητος, κάμητο
γλήγορα.

28 Καὶ ἔ δὲ κανίνας ἀπ' ἐ-
κεινους ὅπῃ ἦταν ἐκεῖ καθήμενος
δὲν τὸ ἐγνωρίσασεν διατὶ εἶπεν
ἐτῆτο εἰς τὸν Ἰῦδα.

29 Διατὶ κάποιοι ἐλόγια-
ζαν, ἰπειδὴ ὁ Ἰῦδας εἶχε τὸ
πυγγίον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν·
ὅτι ἀγόρασον ἐκεῖνα ὅπῃ χρεια-
ζόμεσθαι εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ διὰ
καὶ δώση τίποτε εἰς τὴς πτω-
χός.

30 Ἐκεῖν^ο λοιπὸν ὡσάν
ἐπῆρε τὸ ψωμίον, παρευθὺς εὐ-
γῆκεν ἔξω· καὶ ἦτον ἰύκτα.

31 Ὅταν λοιπὸν εὐγῆκεν,
λέγει ὁ Ἰησοῦς· τῶρα ἰδοξάσθη
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ
Θεὸς ἰδοξάσθη εἰς αὐτόν.

32 Ἐὰν ὁ Θεὸς ἰδοξάσθη εἰς
αὐτόν, καὶ ὁ Θεὸς θείλει τὸν δο-
ξάσει εἰς τῷ λόγῳ τε, καὶ πα-
ρευθὺς θείλει τὸν δοξάσει.

33 Παιδάκιά μου, ἀκόμει
ὀλίγον καιρὸν εἶμαι μετῖσας·

ὑμῶν εἰμι. ζητήσατέ με, καὶ καθὼς εἶπον ἰοῖς Ἰουδαίοις· Ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς ἔδυνασθε ἰλθεῖν· καὶ ἕμιν λέγω ἄρτι.

34 Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

35 Ἐν τρίτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἰμοὶ μαθηταὶ εἰστε, ἰὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.

36 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, πῶ ὑπάγεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου ὑπάγω, ἔδυνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὑστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι.

37 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί ἔδυναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σε θήσω.

38 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἔμὴ ἀλέκτωρ φωνήσει ἕως ἔσται ἀπαρνήσῃ με τρεῖς.

καὶ θέλετε μὴ ζητήσι· καθὼς εἶπα εἰς τὰς Ἰουδαίας, ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ἰσχύεις δὲ ἡμπορεῖτε νὰ ἔλθετε, καὶ πρὸς ἰσοῦς τῶρα λέγω.

34 Καινὴν εἰπολὴν σοῦς δίδω, νὰ ἀγαπᾶτε ἕνας τὸν ἄλλοι· καὶ καθὼς σοῦς ἀγάπησα, ἔτρε καὶ ἰσχύεις νὰ ἀγαπᾶτε ἕνας τὸν ἄλλο.

35 Μὴ τρίτῳ θέλει σοῦς γνωρίσει ὅλοι πῶς εἶσθε μαθηταῖδες μου, ἰὰν ἔχητε ἀγάπην ἕνας μὴ τὸν ἄλλο.

36 Λέγει τε ὁ Σίμων Πέτρος· αὐθίγη, πῶ ὑπάγεις; ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη· ἰκεῖ ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ἰσὺ τῶρα δὲ ἡμπορεῖς νὰ μὲ ἀκολουθήσης, ἀμὴ ὑστερα θέλεις μὲ ἀκολουθήσει.

37 Λέγει τε ὁ Σίμων Πέτρος· αὐθίγη, διατί δὲν δύνομαι νὰ σὲ ἀκολουθήσω τῶρα; τὴν ζωὴν μου νὰ βάλλω διὰ λόγου σου.

38 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη· τὴν ζωὴν σου νὰ βάλλης διὰ λόγου μου; βέβαια βέβαια σὲ λέγω, ὁ πτεῖνός δὲν θέλει λαλήσει, ἕως ὅπου νὰ μὴ ἀρνηθῆς τρεῖς φοραῖς.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΜΗ' ταρασσίδω ὑμῶν ἡ καρδιά· πιστεύετε εἰς τὸν Θεὸν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε.

ΑΣ μὴν ταρασσεται ἡ καρδιά σας· πιστεύετε εἰς τὸν Θεὸν, πιστεύετε καὶ εἰς ἐμένα.

2 Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς μου μοι πολλοὶ εἰσὶν· εἰ δὲ μὴ, εἴπω ἂν ὑμῖν περιβόησαι ἱτοιμάσθαι τόπον ὑμῖν.

3 Καὶ ἴαν περιουθῶ, καὶ ἱτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἑαυτοῦν. ἵνα ὅπου εἰμι ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ᾔητε.

4 Καὶ ὅπου ἐπάγω εἴδωσι, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδασι.

5 Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἶδαμεν πῶ ἐπάγωγος καὶ πῶς διπάρουθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι;

6 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ. ὁδοὺς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ.

7 Εἰ ἐγνώκετέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκετε ἂν καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν, καὶ ἠγάπησατε αὐτόν.

8 Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, διζῆσαι ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ ἄρα καὶ ἡμεῖς.

9 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τασῶν χρόνων μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ἔκ ἐγνωκάς με; Φίλιππι, ὁ ἰσραηλῆς ἦν, ἰσραηλῆς τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις· Διζῆσαι ἡμῖν τὸν πατέρα;

10 Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐμοῖ

2 Εἰς τὸ σῶντι τοῦ πατρὸς μου εἶναι πολλαῖς κατοικίαις· καὶ ἴαν διὸ ἦταν, ἤθελα σᾶς εἰπῶ· ἐγὼ πάγω καὶ σᾶς ἱτοιμάσω τόπον σπορῆναι.

3 Καὶ ἴαν ἐπάγω, καὶ σᾶς ἱτοιμάσω τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ θίλω σας πάροις εἰς τοῦ λόγου μου διὰ τὰ εἶδοσι καὶ ἰοῖσι· ἐκὼ ἐμοῦ εἰμαι καὶ ἐγὼ.

4 Καὶ ὅπου ἐπάγω ἐγὼ, ἰοῖσι τὸ ἐξεύρεται, καὶ τὴν γράττω ἐξεύρεται.

5 Λέγει τῷ ὁ Θωμᾶς· αὐθιγῆ, διὸ ἐξεύρομαι πῶ ἐπάγωγος καὶ πῶς ἠμπεροῦμαι καὶ ἐξεύρομαι τὸν γράττω;

6 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμαι ἡ γράττω, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ. κανίνας διὸ ἔρχεται εἰς τὸν πατέρα, παρά διὰ μίση ἐμοῦ.

7 Ἄν ἠδίλατε γνωρίζῃ ἐμένα, ἠδίλατε γνωρίζῃ καὶ τὸν πατέρα μου ἀπὸ τῶρα τὸν γνωρίζετε, καὶ τὸν εἴδετε.

8 Λέγει τῷ ὁ Φίλιππος· αὐθιγῆ, διζῆσαι μας τὸν πατέρα, καὶ σῶσαι μας.

9 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· τόσων καιρὸν εἰμαι μετισσᾶς, καὶ διὸ με ἐγνώρισαι, Φίλιππι; ἐκὼ ἐμοῦ εἴδω ἐμένα, εἴδει τὸν πατέρα· καὶ πῶς ἐσὺ λέγεις· διζῆσαι μας τὸν πατέρα;

10 Διὸ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ εἰμαι εἰς τὸν πατέρα, καὶ ὁ πατήρ

ἔστι; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἑμαυτῶ ἔλαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἑμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα.

11 Πιστεύτέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἑμοὶ ἔστι· εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύτέ μοι.

12 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, καὶ οὐκ ἔτι ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μὴ πορεύομαι.

13 Καὶ ὅ, τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τούτο ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ.

14 Ἐάν τις αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.

15 Ἐὰν ἀγαπᾷτε με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε.

16 Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλοι παράκλητοι δώσω ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα·

17 Τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος ἔδυναται λαβεῖν, ὅτι ἔδιωκε αὐτό, ἔδὴ γνωσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γνωσκιτε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται.

ρας εἶναι εἰς ἐμένα; τὰ λόγια ὅπῃ σᾶς λέγω, ἀπὸ λόγου μου δὲν τὰ λέγω· ἀλλὰ ὁ πατὴρ ὅπῃ εὐρίσκεται εἰς ἐμένα, αὐτὸς κάμνει τὰ ἔργα.

11 Μὴ πιστεύετε ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν πατέρα, καὶ ὁ πατὴρ εἶναι εἰς ἐμένα; εἰ δὲ μὴ, διὰ αὐτὰ τὰ ἔργα πιστεύτέ με.

12 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, οὐκ ἔτι πιστεύει εἰς ἐμένα, τὰ ἔργα ὅπῃ κάμνω ἐγὼ, δίδει τὰ κάμει καὶ οὐκ ἔτι, καὶ δίδει κάμει καὶ μεγαλύτερα ἀπὸ τούτων·

13 Ὅτι ἐγὼ παγίω εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ ὅ, τι καὶ ἂν ζητήσητε εἰς τὸ ὄνομά μου, δίδω τὸ κάμει, διὰ τὸ δοξασθῆναι ὁ πατὴρ εἰς τὸν υἱόν.

14 Ἐὰν ζητήσητε τίποτες εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐγὼ δίδω τὸ κάμει.

15 Ἐὰν μὲ ἀγαπᾷτε, ταῖς παραγγελίαις μου φυλάξετε.

16 Καὶ ἐγὼ δίδω παρακλήσει τὸν πατέρα, καὶ δίδει σᾶς δύο, ἄλλοι παράκλητοι, διὰ τὸ εὐρίσκειται μετ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα·

17 (Δηλαδὴ) τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας· τὸ ὅποιοι ὁ κόσμος δὲν ἤμπορεῖ εἶναι τὸ πάρει, ὅτι δὲν τὸ βλέπει, ἔδὴ τὸ γνωρίζει· ἀμὴ ἐστὶς τὸ γνωρίζετε, ὅτι εἰς ἐσᾶς εὐρίσκεται, καὶ εἰς ἐσᾶς δίδει εἰσθαι.

18 Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.

19 Ἔτι μικρὸν, καὶ ὁ κόσμος[⊙] με οὐκ ἔτι θεωρεῖ ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσισθε.

20 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνωσίσθε ὑμᾶς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μω, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν.

21 Ὁ ἔχων ἴακ ἐντολάς μου, καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκείνός ἐστι ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν, καὶ ἑμφανίσω αὐτῷ ἑμαυτόν.

22 Λέγει αὐτῷ Ἰούδας (ὄχι δὲ Ἰσκαριώτης)· Κύριε, τί γίγνεται ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἑμφανίζειν σιαυτόν, καὶ ὄχι ἐν τῷ κόσμῳ;

23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει· καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτόν ἔλυσόμεθα, καὶ μετῆν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν.

24 Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τῆς λόγου μου ἔ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστιν ἐμὸς, ἀλλὰ τοῦ πατρὸς ἐμὸς καὶ πατρὸς.

18 Καὶ διὸν θίλω σᾶς ἀφήσει ὀρφανούς· ἔρχομαι (πάλιν) εἰς ἰσᾶς.

19 Ἀκόμι ὀλίγον, καὶ ὁ κόσμος[⊙] ὀλίγον δὲν μὲ βλέπει· ἀμὴ ἰσῆς μὲ βλέπει· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ἰσῆς θίλει ζήσει.

20 Καὶ εἰς ἐκείνη τὴν ἡμέραν θίλειτε γνωρίσει ἰσῆς, ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ ἰσῆς εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς ἰσᾶς.

21 Ἐκεῖν[⊙] ὅπῃ ἔχει ταῖς ἐντολαῖς μου, καὶ ταῖς φυλάττει, ἐκεῖν[⊙] εἶναι ὅπῃ μὲ ἀγαπᾷ· καὶ ἐκεῖν[⊙] ὅπῃ μὲ ἀγαπᾷ, θίλει ἀγαπηθῆ ἀπὸ τοῦ πατέρα μου· καὶ ἐγὼ θίλω τὸν ἀγαπήσει, καὶ θίλω φανερώσει τοῦ λόγου μου εἰς αὐτόν.

22 Λέγει τε ὁ Ἰούδας, ὄχι δὲ Ἰσκαριώτης· αὐθίγη, τί ἔγινε ὅτι μέλλεις ἐὰ φανερώσης τοῦ λόγου σου εἰς ἐμᾶς, καὶ ὄχι εἰς τὸν κόσμον.

23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν τε· ἂν μὲ ἀγαπᾷ ἰσᾶς, θίλει φυλάξει τὸν λόγον μου· καὶ ὁ πατήρ θίλει τὸν ἀγαπήσει, καὶ θίλωμεν ἔλθη εἰς αὐτόν, καὶ θίλωμεν κάμει κατοικίᾳ εἰς αὐτόν.

24 Ἐκεῖν[⊙] ὅπῃ δὲν μὲ ἀγαπᾷ, δὲν φυλάττει τῆς λόγου μου· καὶ ὁ λόγος ὅπῃ ἀκούετε, δὲν εἶναι ἰδικός μου, ἀλλὰ τοῦ πατρὸς ὅπῃ μὲ ἔπιμψε.

25 Ταῦτα λαλάσκα ὑμῖν
παρ' ὑμῶν μένων·

26 Ὁ δὲ παράκλητος, τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πέμψῃ ὁ
πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεί-
νος ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ
ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον
ὑμῖν.

27 Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν,
εἰρήνην τὴν ἑμὴν δίδωμι ὑμῖν,
ὡ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσι, ἐγὼ
δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταρασσίσθω
ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ διελιάτω.

28 Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον
ὑμῖν· Ἰπάγω καὶ ἔρχομαι
πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἠγαπήσατέ με,
ἔχρατε ἂν ὅτι εἶπον, πορεύο-
μαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ
πατὴρ μου μίζων μου ἐστίν.

29 Καὶ νῦν εἶρηκα ὑμῖν πρὶν
γεῖσθαι· ἵνα ὅταν γένηται,
πιστεύσῃτε.

30 Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω
μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ
κόσμου τέρας ἄρχων, καὶ ἐν
ἐμοὶ οὐκ ἔχει ὑδίν.

31 Ἄλλ' ἵνα γινῶ ὁ κόσμος
ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ
καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατὴρ,
ἄνω ποῖω ἐγείρισθαι, ἄγωμαι
ἐπιπέθει.

25 Ἐτύθη σᾶς ἰλάλησα ἐν-
ρισκόμενος εἰς ἰσοῦς·

26 Καὶ ὁ παράκλητος, τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὅπερ μέλλει
ἐὰν πέμψῃ ὁ πατὴρ εἰς τὸ ὄνο-
μά μου, ἐκεῖνος θέλει σᾶς δι-
δάξει (ἰτυῖτα) ὅλα, καὶ θέλει
σᾶς ἀναδυμῆσαι ὅλα ὅσα σᾶς
εἶπα.

27 Εἰρήνην σᾶς ἀφίνω,
τὴν εἰρήνην τὴν ἰδικὴν μου σᾶς
δίδω, ὅχι καθὼς δίδει ὁ κό-
σμος, ἐγὼ σᾶς δίδω καὶ ὡς
μὴν ταρασσίσσῃ ἡ καρδία σᾶς,
μὴ δὲ ἐὰν φοβᾶται.

28 Ἀκούσῃτε ὅτι ἐγὼ σᾶς εἶ-
πα· ὑπάγω καὶ πάλιν ἔρχομαι
εἰς ἰσοῦς. ἂν με ἀγαπήσῃτε,
ἠθέλητε χαρῆν, ὅτι εἶπα, πα-
γίνω εἰς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ
πατήρ μου εἶναι μεγαλύτερός μου.

29 Καὶ τῶρα σᾶς τὸ εἶπα
πρὸ τοῦ ἐὰν γένη· διὰ τὸ πιστεύ-
σῃτε ὅταν γένη.

30 Πλίον δὲν θέλω συντύ-
χει πολλὰ (λόγια) με τῷ λό-
γῳ σας· διαλὶ ἔρχεται ὁ ἄρχων
ἐπιπεθῆ τοῦ κόσμου, καὶ δὲν
ἔχει τίποτε εἰς ἑμένα.

31 Ἄλλ' ἀπὸ ἐὰν γινῶσῃ
ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν πα-
τέρα· καὶ καθὼς με ἐπαράγγει-
λεν ὁ πατὴρ, ἔτι κάμνω· ση-
κωθῆτε ἐὰν πᾶσαι ἀπ' ἑμῶν.

Κεφ. ιι'. 15.

ΕΓΩ εἶμι ἡ ἄμμιλος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστίν.

2 Πᾶν κλήμα ἐν ἔμοι μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ.

3 Ἦδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστέ διὰ τὸν λόγον ὃν λαλάσατε ὑμῖν.

4 Μείνατε ἐν ἔμοι, καὶ γὰρ ἐν ὑμῖν· καὶ ὡς τὸ κλήμα ἐδύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἵνα μὴ μείνη ἐν τῇ ἀμμιλῷ ἕως ἡμεῖς, ἵνα μὴ ἐν ἔμοι μείνητε.

5 Ἐγὼ εἶμι ἡ ἄμμιλος, ὑμεῖς τὰ κλήματα· ὁ μένων ἐν ἔμοι, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, ἕως φέροι καρπὸν πολὺν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ ἐδύνασθε ποιῆν ἕδιν.

6 Ἐὰν μὴ τις μείνη ἐν ἔμοι, ἐξέλθῃ ἔξω ὡς τὸ κλήμα, καὶ ἐξηράθῃ· καὶ συνάγουσιν αὐτὰ, καὶ εἰς πῦρ βάλλουσιν, καὶ καίεται.

7 Ἐὰν μείνητε ἐν ἔμοι, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνη, ὁ ἵνα θέλωτε αἰτήσασθε, καὶ γενησεται ὑμῖν.

8 Ἐν τῷτο ἰδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέ-

ΕΓΩ εἶμαι ἡ ἄμμιλος ἡ ἀληθινή· καὶ ἐσεῖς τὰ κλήματα· καὶ ὁ πατήρ μου εἶμαι ὁ γεωργός.

2 Κάθε κλήμα ὅπου δὲν κάμνει καρπὸν εἰς ἑμένα, τὸ κόπτεται καὶ τὸ ῥίχθαι· καὶ κάθε κλήμα ὅπου κάμνει καρπὸν, τὸ καθαίρειται, διὰ τὰ κάμη περισσότερον καρπὸν.

3 Τῶρα ἐσεῖς καθαροὶ εἶσθε διὰ τὸν λόγον ὅπου σᾶς εἶπα.

4 Μείντε εἰς ἑμένα, καὶ ἐγὼ εἰς ἑσᾶς· καὶ ὡς τὸ κλήμα δὲν ἠμπορεῖ τὰ κάμη καρπὸν ἀπὸ λόγου τυ, ἀν δὲν γαθῆ εἰς τὸ ἀμμιλῷ· ἕττι ἐ δὲ ἐσεῖς, ἀν δὲν μείντε εἰς ἑμένα.

5 Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἄμμιλος, ἐσεῖς τὰ κλήματα· ἐκεῖν ὅπου μένει εἰς ἑμένα, καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὸν, ἐκεῖν κάμνει πολὺν καρπὸν· ὅτι χωρὶς ἑμένα δὲν ἠμπορεῖτε τὰ κάμη τίποτες.

6 Ἐὰν δὲν μείνη κανένας εἰς ἑμένα, ἕρριχθη ἔξω ὡς ἂν τὸ κλήμα, καὶ ἐξηράθῃ· καὶ τὰ μαζώνουσι, καὶ τὰ βάνουσι εἰς τὴν φωτία, καὶ καίουται.

7 Ἐὰν εὐρίσκεισθε εἰς ἑμένα, καὶ τὰ λόγιά μου εὐρίσκουται εἰς ἑσᾶς, ὁ, ἵνα πρᾶγμα θέλωτε ζητήσῃ, θέλει σᾶς γίνοι.

8 Εἰς τῷτο ἰδοξάσθη ὁ πατήρ μου, διὰ τὰ καρποφορή-

ρεται· καὶ γιγῆσι σθεῖμοι μαθη-
ταί.

9 Καθὼς ἠγάπησέν με ὁ πα-
τήρ, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς·
μείνετε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ.

10 Ἐὰν τὰς ἐπιτολάς μου τη-
ρήσητε, μείνετε ἐν τῇ ἀγάπῃ
μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐπιτολάς
τοῦ πατρὸς μου τητήρηκα, καὶ
μένω αὐτῷ ἐν τῇ ἀγάπῃ.

11 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν
ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμῇ ἐν ὑμῖν μείνη,
καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ.

12 Αὕτη ἐστὶ ἡ ἐπιτολή ἡ ἐμῇ,
ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς
ἠγάπησα ὑμᾶς.

13 Μείζονα ταύτης ἀγάπην
ὑδὲις ἔχει, ἵνα ἴδῃ τὴν ψυχὴν
αὐτῷ θῆ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτῷ.

14 Ἵμεῖς φίλοι μου ἐστὶ,
ἵαν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐπιτέλλομαι
ὑμῖν.

15 Οὐκ ἐπί τῳ ὑμᾶς λέγω δούλος,
ὅτι ὁ δούλος ἐκ οἴδῃ τί ποιῆ αὐ-
τῷ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἴρηκα
φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα
παρὰ τοῦ πατρὸς μου, ἐγνώρισα
ὑμῖν.

16 Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξα-
σθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην
ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα
ὑμεῖς ὑπάγητε, καὶ καρπὸν
φίσητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μέ-

σσει πολὺ· καὶ ἐτι θίλεται γι-
νεῖ μαθητάδῃς μου.

9 Καθὼς μὲ ἠγάπησεν ὁ πα-
τήρ, ἠγάπησα καὶ ἐγὼ ἰσοῦς·
μείνατε εἰς τὴν ἀγάπην μου.

10 Ἐὰν φυλάξτε τὰς πα-
ραγγελίαις μου, θίλεται μείνει
εἰς τὴν ἀγάπην μου· καθὼς ἐγὼ
ἐφύλαξα τὰς παραγγελίας
τοῦ πατρὸς μου, καὶ μένω εἰς
τὴν ἀγάπην του.

11 Ἐτέτα σᾶς ἐλάλησα,
διὰ τὰ μείνη ἡ χαρὰ μου εἰς
ἰσοῦς, καὶ ἡ χαρὰ σας τὰ πλη-
ρωθῇ.

12 Ἐτέτη εἶναι ἡ παραγγε-
λία ἡ ἰδική μου, τὰ ἀγαπᾶτε
ἴσας τοῖς ἄλλοις, καθὼς σᾶς
ἀγάπησα.

13 Μεγαλίτερον ἀπὸ τού-
του τὴν ἀγάπην καιρίας δι-
ἔχει, ἀπὸ τοῦ βάλλῃ καιρίας
τὴν ζωὴν του διὰ τὸς φίλους του.

14 Ἐσοῦς φίλοι μου εἴσθε,
ἵαν κάμνῃτε ὅσα σᾶς παραγγε-
λέλω.

15 Δίνε σας λέγω πολλοὶ δού-
λος, ὅτι ὁ δούλος δι-
ἔξῆρει τί κάμνῃ ὁ αὐθέντης του· ἀμὴν
ἰσοῦς σᾶς εἶπα φίλους, ὅτι ἅλα
ὅσα ἤκουσα ἀπὸ τοῦ πατρός
μου, σᾶς εἶ ἐφάηρωσα.

16 Ἐσοῦς δίνε με ἐδιλέξετε,
ἀλλὰ ἐγὼ σᾶς ἐδιλέξα, καὶ
σᾶς ἐβάλλα, διὰ τὰ πᾶτε
ἰσοῦς, τὰ φέρετε καρπὸν, καὶ
ὁ καρπὸς σας τὰ μείνη· διὰ τὰ

τα· ἵνα ὃ, ἢ ἂν αἰτήσῃτε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῶ ὑμῖν.

17 Ταῦτα ἐπιτέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

18 Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γνωσθήτε ὅτι ἐμὲ πρῶτος ὑμῶν μισήσκει.

19 Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἠφιλεῖ· ὅτι δι' ἐκ τοῦ κόσμου ἐκ ἔστι, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τὸτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

20 Μνημονεύετε τοῦ λόγου ὃ ἐγὼ εἶπα ὑμῖν· Οὐκ ἔστι δῦλον μίξων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἠγάπησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν.

21 Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι ἐκ οἴδασι τὸν ἐπιμψαλίά μου.

22 Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα ἀποτοῖς, ἁμαρτίαι οὐκ εἶχον· νῦν δὲ ἐφάσθαι οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν.

23 Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ.

24 Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐς ἀποτοῖς ἢ ὑδαὶς ἄλλος κρινοῖμαι, ἁμαρτίαι οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ

σᾶς δόξης ὁ πατὴρ, ὃ, τι καὶ ἂν τοῦ ζητήσῃτε διὰ τὸ ὄνομά μου.

17 Ἐτότα σᾶς παραγγέλλω, ἵνα ἀγαπᾶτε ἑαυτοὺς τῶν ἄλλων.

18 Ἐὰν ὁ κόσμος σᾶς μισᾷ, ἰξείρετε ὅτι ἐμένα ἠμίσησιν προτίτερα ἀπὸ σᾶς.

19 Ἀνῆσαν ἀπὸ τὸν κόσμος, ὁ κόσμος ἠφιλεῖ ἀγαπήσῃ τὸ ἴδιόν του· ἀλλὰ διὰ τὸν εἶσοθι ἀπὸ τὸν κόσμος, ἀλλὰ ἐγὼ σᾶς ἐδίωξα ἀπὸ τὸν κόσμος, διὰ τὸτο σᾶς μισᾷ ὁ κόσμος.

20 Ἐδύμασθαι τὸν λόγον ὅπῃ σᾶς εἶπα· διὰ εἶσαι διλιυτὴς μεγαλίτης ἀπὸ τὸν ἀδίδιτου του. ἂν ἐμένα ἐδίωξαν, καὶ ἐσᾶς δίλιον διώξει· ἂν ἠφιύλαξαι τὸν λόγον μου, καὶ τὸν ἰδικόν σας δίλιον φυλάξει.

21 Ἀλλὰ ἐτότα ὅλα δέλιον σᾶς τὰ κάμει διὰ τὸ ὄνομά μου· διὰ δὲ ἰξείρουσιν ἐκείνου ὅπῃ μὲ ἐπιμψαλί.

22 Ἐὰν διὰ ἠφιλεῖ ἔλθῃ, καὶ διὰ ἠφιλεῖ τὸς λαλήσῃ, ἁμαρτίαι διὰ εἶχον· ἀμὲ τῶρα ἐφάσθαι διὰ ἔχουσι διὰ τὸν ἁμαρτίαι τες.

23 Ἐκεῖν ὅπῃ μισᾷ ἐμένα, μισᾷ καὶ τὸν πατέρα μου.

24 Ἀν διὰ ἔκαμα τὰ ἔργα ἐκείνα εἰς ἀποτοῖς, ἵα ὅπῃ ἄλλο κανίνας διὰ ἔκαμα, διὰ εἶχον ἁμαρτίαι· ἀμὲ τῶ

ἰωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἰμέ καὶ τὸν πατέρα μου.

25 Ἄλλ' ἵνα πληρωθῆ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένῳ ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· Ὅτι ἰμίσησαν με δωρεάν.

26 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, (τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται) ἐκείνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ.

27 Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε.

ρα καὶ εἶδασι, καὶ ἰμίσησαν καὶ ἰμένα καὶ τὸν πατέρα μου.

25 Ἀμὴν διὰ τὰ πληρωθῆ ὁ λόγῳ ἐπεὶ εἶναι γεγραμμένῳ· μέσα εἰς τὸν νόμον τῆς· ὅτι δωρεανὰ μὴ ἰμίσησαν.

26 Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ παράκλητῳ, τὸν ὁποῖον ἐγὼ σᾶς δέλω πέμψω ἀπὸ τοῦ πατέρα, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῖον ἐκπορεύεται ἀπὸ τοῦ πατέρα, ἐκεῖνο δέλω μαρτυρήσει διὰ λόγῳ μου.

27 Ἀλλὰ καὶ ἐστὶς μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μετιμένα εἶσθε.

Κεφ. 15'. 16.

Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε.

2 Ἀποσυναγωγῆς ποιήσασιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ἕρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνων ὑμᾶς, δόξῃ λατρεῖν ἐν τῷ Θεῷ.

3 Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἐγνώσαν τὸν πατέρα ἐδὲ ἰμέ.

4 Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ἕρα, μημονεύετε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς ἐκ εἶπον, ὅτι μετ' ὑμῶν ἤμην.

5 Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ ὑδεῖς ἐξ ὑμῶν ἐξῆτα· με. Πῶ ὑπάγετε;

ἘΤῶτα σᾶς ἐλάλησα, διὰ ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε.

2 Θέλω σᾶς διώξω ἀπὸ ταῖς συναγωγαῖς· ἀλλὰ καὶ δέλω ἔλθῃ ἕρα, ἐπεὶ κἀδ' εἶσα ἐπεὶ σᾶς σκοτίωσι, ἵνα τῷ φανῆ πῶς φέρεται δυσία εἰς τὸν Θεόν.

3 Καὶ ἐτῶτα δέλω σᾶς τὰ κάμει, διατὶ δὲν ἐγνώρισαν τὸν πατέρα, ἐδὲ ἰμένα.

4 Ἀλλὰ ἐτῶτα σᾶς τὰ εἶπα, διὰ τὰ ἐνδυμᾶσθε, ὅταν ἔλθῃ ἡ ἕρα, ὅτι ἐγὼ σᾶς ἵα εἶπαι καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς δὲν σᾶς τὰ εἶπα, διατὶ ἤμην μετισᾶς.

5 Ἀμὴν τῶρα ὑπάγω εἰς ἐκεῖνον ἐπεὶ μὴ ἐπιμψε· καὶ κανένας ἀπὸ σᾶς δὲν με ἐξῆτα, πῶ παγετε;

6 Ἄλλ' ὅτι ἰαῦτα λαλάσκα ὑμῶν, ἢ λόγῳ πικλέρκει ὑμῶν τὴν καρδίαν.

7 Ἄλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν, συμφέροι ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλω' ἵαν γὰρ μὴ ἀπέλω, ὁ παράκλητος ἔκλεισται πρὸς ὑμᾶς ἵαν δὲ πορευθῶ, τίμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς.

8 Καὶ ἔλθων ἐκεῖνος, ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως.

9 Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι ἔπιπέυσιν εἰς ἐμὲ

10 Περὶ δικαιοσύνης δὲ ὅτι, πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω, καὶ ἔκ ἔτι θεωρεῖτέ με

11 Περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τύτου κέκριται.

12 Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῶν, ἀλλ' ἔδυνασθε βαγάξαι ἅσθι.

13 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὀδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· ἔγὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ, λαλήσει, καὶ τὰ ἰσχυόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

14 Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

15 Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ, ἐμὰ ἔστι· διὰ τούτου εἶπεν

6 Ἄλλὰ διὰ τὸ ὅς ἐλάλησα ἑτάτα, ἢ λόγῳ ἡγάμισι τὴν καρδίαν σας.

7 Ἄλλ' ἐγὼ σᾶς λέγω τὴν ἀλήθειαν, ὑφέλιμοι εἶναι εἰς ἰσᾶς, γὰ ὑπάγω ἐγώ· διαβῆ ἂν ἐγὼ δὴ ὑπάγω, ὁ παράκλητος· δὴ θίλει ἔλθῃ εἰς ἰσᾶς· ἀμὴ ἂν ὑπάγω, θίλω σᾶς τὸν τίμψι.

8 Καὶ ἐκεῖνος· ὡσὺν ἔλθῃ, θίλει ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως.

9 Περὶ ἁμαρτίας, διὰ τὸ δὴν πιπέυσιν εἰς ἐμὲ.

10 Περὶ δικαιοσύνης, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ πλεόν δὴν θίλιτε μὲ εἰδῆ.

11 Καὶ περὶ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου ἑτάτου ἐκρίθη.

12 Ἀκόμη πολλὰ ἔχω γὰ σᾶς εἰπῶ, ἀμὴ τῶρα δὴν ἡμ· πορεῖτε γὰ τὰ βαγάτι.

13 Ἄλλ' ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, θίλει σᾶς ὀδηγήσει εἰς ἅπαν τὴν ἀλήθειαν· διὰ τὸ δὴν θίλει λαλήσει ἀπὸ λόγου τυ, ἀλλ' ὅσα καὶ ἂν ἀκούσῃ, θίλει λαλήσει, καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ μέλλων γὰ ἔλθῃ θίλει σᾶς γὰ εἰπῆ.

14 Ἐκεῖνος· θίλει δοξάσει ἐμὲ, ὅτι θίλει πάρῃ ἀπὸ τὸ ἰδικόν μου, καὶ θίλει σᾶς γὰ εἰπῆ.

15 Ὅλα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ, ἰδικά μου εἶναι· διὰ τούτου εἶπεν

ὅτι ἐκ τοῦ ἐμῶ λήφεται, καὶ ἀναγγαλιῖ ὑμῶν.

16 Μικρὸν, καὶ ἔθεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ἔψευσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα.

17 Εἶπον ἕν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί ἐστὶ τῆτο ὃ λέγει ἡμῶν· Μικρὸν, καὶ ἔθεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ἔψευσθέ με· καὶ· Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα;

18 Ἐλεγον ἕν· Τῆτο τί ἐστὶ ὃ λέγει, τὸ μικρὸν; οὐκ οἶδαμεν τί λαλεῖ.

19 Ἐγὼ ἔν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἰρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τύτου ζηταῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μικρὸν, καὶ ἔθεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ἔψευσθέ με;

20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῶν, ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνησῆτε ὑμεῖς, ὃ δὲ κόσμος χαρῆσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται.

21 Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη, λύπη ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γενήσῃ τὸ παιδίον, οὐκ ἔτι μνημονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγενήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.

22 Καὶ ὑμεῖς ἔν λύπῃ μὲν

ὅτι ἀπὸ τοῦ ἰδικόν μου πύρει, καὶ θέλει σᾶς τὸ εἰπεῖ.

16 Θέλει περάσει ὀλίγον καιρὸς, καὶ δὲν θέλετε μὲ εἰδῆ· καὶ πάλιν ὀλίγον, καὶ θέλετε μὲ εἰδῆ· ὅτι ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα μου.

17 Εἶπαν λοιπὸν (κάποιοι) ἀπὸ τῆς μαθηθιάδος τοῦ ἀνάμισά της· τί εἶναι ἰτῆτο ὅπῃ λέγει· ὀλίγον, καὶ δὲν με βλέπει· καὶ πάλιν ὀλίγον, καὶ θέλετε μὲ εἰδῆ· καὶ ὅτι ἐγὼ παγίνω εἰς τὸν πατέρα μου;

18 Ἐλεγαν λοιπὸν· Ἦ εἶναι ἰτῆτο ὅπῃ λέγει, τὸ ὀλίγον; δὲν ἐξεύρομεν τί λαλεῖ.

19 Ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελαν ἰὰ τὸν ἰρωτήσων, καὶ εἶπεν της· διὰ τῆτο ζητᾶτε ἀνάμισά σας, ὅτι εἶπα· ὀλίγον, καὶ δὲν με βλέπετε· καὶ πάλιν ὀλίγον, καὶ θέλετε μὲ εἰδῆ;

20 Βίβαια βίβαια σᾶς λέγω, ὅτι θέλετε κλαύσει ἰστίς καὶ θέλετε θρηνησῆ, ἀμὴ ὁ κόσμος θέλει χαρῆ· καὶ ἰστίς θέλετε λυπηθῆ, ἀλλὰ ἡ λύπη σας θέλει γίνε εἰς χαρὰν.

21 Ἡ γυναῖκα ὅταν γινῆ, ἔχει λύπη, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα της· ἀμὴ ὅταν γενήσῃ τὸ παιδίον, σπλὴν δὲν ἐθυμᾶται τὸν λύπη, διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγενήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.

22 Καὶ ἰστίς λοιπὸν τῶς

ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν ὕδεις αἴρει ἀφ' ὑμῶν.

23 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε ὕδιν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν.

24 Ἔως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε ὕδιν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτιῶτε, καὶ λήψοσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ἢ πεπληρωμένη.

25 Ταῦτα ἐν παροιμίαις λαλάσκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ἄρα ὅτε οὐκ ἔτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησία περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγιλιῶ ὑμῖν.

26 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσισθε· καὶ ἐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν.

27 Αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον.

28 Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα.

29 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ· Ἴδι, οὐκ παρρησία λαλεῖς, καὶ παροιμίαν ὕδιν λέγεις.

ἔχετε λύπην· ἀμὴ πάλιν θίλω σᾶς εἰδῆ, καὶ ἡ καρδία σας θύλει χαρᾷ· καὶ τὴν χαρὰν σας καινὴς δὲν θίλει τὴν πᾶρτι ἀπὸ λόγου σας.

23 Καὶ ἐκείνη τὴν ἡμέραν ἐμένα δὲν θέλετέ με ἐρωτήσῃ τίποτις. βίβαια βίβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅσα ζητήσῃτε ἀπὸ τοῦ πατέρα εἰς τὸ ὄνομά μου, θέλει σᾶς τὰ δώσει.

24 Ἔως τῶρα δὲν ἐζητήσατε τίποτις εἰς τὸ ὄνομά μου· ζητᾶτε, καὶ θέλετε πᾶρτι, διὰ τὰ εἶναι ἡ χαρὰ σας τελειωμένη.

25 Μὲ παροιμίαις σᾶς ἐλάλησα· ἀλλὰ ἔρχεται ἄρα, ὅπῃ δὲν θίλω σᾶς λαλήσει πλεον με παροιμίαις, ἀλλ' θίλω σᾶς λαλήσει παρρησία διὰ τὸν πατέρα.

26 Ἐκείνη τὴν ἡμέραν θέλετε ζητήσῃ εἰς τὸ ὄνομά μου· καὶ δὲν σᾶς λέγω ὅτι ἐγὼ θίλω παρακαλῶ τὸν πατέρα διὰ λόγου σας·

27 Διαὶ αὐτὸς ὁ πατὴρ σᾶς ἀγαπᾷ, ὅτι ἐσεῖς ἀγαπήσατε ἐμένα, καὶ ἐπιστεύσατε ὅτι ἐγὼ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐγῆκα.

28 Εὔγηκα ἀπὸ τὸν πατέρα, καὶ ἦλθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίω τὸν κόσμον, καὶ παγίνω εἰς τὸν πατέρα.

29 Λέγουσιν τε οἱ μαθηταὶς τε· ἰδὲ, τώρα ὅπῃ λαλεῖς παρρησία, καὶ δὲν λέγεις καμίαν παροιμίαν.

30 Νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα, καὶ ἡ χεὶρ σου ἔχει ἴσα τίς σε ἰσθῆ. ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθεις.

31 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἄρτι πιστεύετε;

32 Ἰδοὺ, ἔρχεται ἄρα, καὶ νῦν ἐλεύθεθι, ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφήτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἔστι.

33 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε. ἐν τῇ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρσύνετε, ἐγὼ νίκησα τὸν κόσμον.

30 Τῶρα ἐξέβρομεν, ὅτι ἐλατὰ γνωρίζεις, καὶ διὸ κάμωσι χεὶρ σου ἐὰν σὲ ἰσθῆ τινὰς· εἰς τούτο πιστεύομεν, ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐλθεις.

31 Ἀπεκρίθη τὸς ὁ Ἰησοῦς, τῶρα πιστεύετε;

32 Νὰ, ἐπεὶ ἔρχεται ἄρα, καὶ τῶρα ἔλθεις, ἐὰν σκορπισθῆτε κάθε ἕνας εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμένα ἐὰν ἀφήσετε μοναχόν· ἀλλὰ διὸ εἶμαι μοναχός, ὅτι ὁ πατὴρ με εἶναι μετ' ἐμοῦ.

33 Ἐτῶτα σὰς τὰ εἶπα, διὰ τὰ ἔχετε εἰρήνην εἰς ἐμένα, εἰς τὸν κόσμον θλίβετε ἔχει θλίψιν· ἀλλὰ ἔχετε θάρσυνον, ἐγὼ νίκησα τὸν κόσμον.

Κεφ. ιζ. 17.

ΤΑῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπέσει τὸς ὀφθαλμούς αὐτοῦ εἰς τὸν ἕραν, καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλεύθεθι ἢ ἄρα, δεξασθὲν σου τὸν υἱόν σου, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δεξάσῃ σε·

2 Καθὼς ἴδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ ἔδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον.

3 Αὕτη δὲ ἔστιν ἡ αἰώνιον ζωὴ, ἵνα γνωσθῶσι σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Ἐγὼ σε ἰδέξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω.

ΕΤῶτα εἶπε ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐσηκώσεν τὰ μάτια του εἰς τὸν ἕραν, καὶ εἶπεν· Ὁ Πάτερ, ἔλθεις ἢ ἄρα, δεξασθὲν τοῦ υἱοῦ σου, διὰ τὰ σὲ δεξάσῃ καὶ ὁ υἱός σου·

2 Καθὼς τοῦ ἴδωκας ἐξουσίαν κάθε σαρκός, διὰ τὰ δώσῃ ζωὴν αἰώνιον εἰς ἅλως ἔσας τοῦ ἴδωκας.

3 Ἐτότη εἶναι ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιον, ἐὰν γνωρίζωσι ἰσθῆ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ἐκεῖνον ἐπεὶ ἔστειλας τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Ἐγὼ σε ἰδέξασα εἰς τὴν γῆν· τὸ ἔργον ἐπεὶ μὲν ἴδωκας διὰ τὰ κάμω, τὸ ἐτελείωσα.

5 Καὶ νῦν δέξασί με σὺ πάντε παρα σιαυτῷ τῷ δέξῃ ἢ εἶχοι ἀπὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι, παρὰ σοί.

6 Ἐφασίρωσά σου τὸ ὄνομα τῶν ἀνθρώπων ἃς δίδουκας μοι ἐκ τῷ κόσμῳ σοὶ ἦσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτὰς δίδουκας, καὶ τὸν λόγον σου τηρήμασι.

7 Νῦν ἔγνωκα ὅτι πάντα ὅσα δίδουκας μοι, παρὰ σοῦ εἶναι.

8 Ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δίδουκας μοι, δίδουκα αὐτοῖς· καὶ πότῃ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀλαθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σὺ με ἀπίστους.

9 Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἰσχυρῶ ἢ περὶ τοῦ κόσμου ἰσχυρῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δίδουκας μοι, ὅτι σοὶ εἶσι.

10 Καὶ γὰρ ἡμὰ πάντα σὰ εἶσι, καὶ τὰ σὰ ἡμὰ· καὶ διδύξασμαι ἐν αὐτοῖς.

11 Καὶ οὐκ ἔτι εἶμι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἔτι ἐν τῷ κόσμῳ εἶσι, καὶ ἐγὼ πρὸς σὺ ἔρχομαι. Πάτερ ἄγιε, τηρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἃς δίδουκας μοι, ἵνα ὡσιν ἐν καθῶς ἡμεῖς.

12 Ὅτι ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἰτήρευι αὐτὰς ἐν τῷ ὀνόματί σου ἃς δίδουκας.

5 Καὶ τῶρα, ὦ Πάτερ, ἐσὺ δέξασί με σημᾶ σου τὴν δέξαι, ὅπῃ εἶχα εἰς ἰσῖα πρατίτερα παρὰ τὰ γῆν ὁ κόσμος.

6 Ἐφασίρωσα τὸ ὄνομά σου εἰς ἐκείνους τῶν ἀνθρώπων ὅπῃ μὲ ἴδουκας ἀπὸ τὸν κόσμον· ἰδικαὶ σου ἦσαν, καὶ μὲ τῶν ἴδουκας, καὶ ἐφύλαξαν τὸν λόγον σου.

7 Τῶρα ἔγνωρισαν, ὅτι ὅλα ὅσα μὲ ἴδουκας ἀπὸ λόγου σου εἶσαι.

8 Ὅτι τὰ λόγια ὅπῃ μὲ ἴδουκας, τῶν ἴδουκα· καὶ αὐτοὶ τὰ ἰπῆραν, καὶ ἔγνωρισαν ἀλαθῶς, ὅτι ἀπὸ ἰσῖα ἐγῆκα, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι ἐσὺ με ἀπίστους.

9 Ἐγὼ δὲ αὐτοὺς παρακαλῶ· ἔχι διὰ τὸν κόσμον παρακαλῶ, ἀλλὰ διὰ ἐκείνους ὅπῃ μὲ ἴδουκας, διὰ τὸ εἶναι ἰδικοὶ σου.

10 Καὶ γὰρ ἰδικὰ μὲ ὅλα, ἰδικὰ σου εἶσαι· καὶ γὰρ ἰδικὰ σου, ἰδικὰ μὲ· καὶ ἰδοξάσθηκα ἐς αὐτοὺς.

11 Καὶ θῆν εἶμαι πλείον εἰς τὸν κόσμον, ἢ μὴ ἔτῃτοι εἶναι εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἔρχομαι εἰς ἰσῖα. Πάτερ ἄγιε, φύλαξέ τες εἰς τὸ ὄνομά σου, ἐκείνους ὅπῃ μὲ ἴδουκας, διὰ τὰ εἶσαι ἵνα, ὡσάν καὶ ἡμεῖς.

12 Ὅταν ἤμην μετ' αὐτῶν εἰς τὸν κόσμον, ἐγὼ τῶν ἐφύλαγα εἰς τὸ ὄνομά σου· ἐκείνους

μοι ἐφύλαξα, καὶ ἕδεις ἐξ αὐ-
τῶν ἀπώλειο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς
ἀπωλείας· ἵνα ἡ γραφὴ πλη-
ρωθῇ.

13 Νῦν δὲ πρὸς σὶ ἔρχομαι,
καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ,
ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἡμῶν
πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

14 Ἐγὼ δίδακα αὐτοῖς τὸν
λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίση-
σεν αὐτὰς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ
κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ
τοῦ κόσμου.

15 Οὐκ ἔρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐ-
τὰς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τη-
ρήσῃς αὐτὰς ἐκ τοῦ ποτηρῆ.

16 Ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶ,
καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου ἕκ ἐ-
μέ.

17 Ἀγιάσον αὐτὰς ἐν τῇ
ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλή-
θεια ἐστίν.

18 Καθὼς ἐμὶ ἀπέστειλας εἰς
τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἀπέστειλα
αὐτὰς εἰς τὸν κόσμον.

19 Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγι-
άζω ἑμαυτὸν, ἵνα καὶ αὐτοὶ
ᾄσῃ ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ.

20 Οὐ περὶ τέττων δὲ ἔρωτῶ
μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν
περιευσούλων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν
εἰς ἐμέ·

21 Ἴνα πάντες ἐν ᾗσιν, κα-
θὼς σὺ πάτερ ἐν ἑμοί, καὶ ἐγὼ ἐν

ὁπῷ μὲ ἴδωκες τὰς ἐφύλαξα·
καὶ κανόνας ἀπ' αὐτῆς δὲν ἔχω-
θα, παρὰ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας·
διὰ τὰ πληρωθῆ ἡ γραφὴ.

13 Ἀμὴν τῶρα ἔρχομαι εἰς
εἰσὶνα, καὶ λαλῶ ἱτῦτα εἰς τὸν
κόσμον, διὰ τὰ ἔχωσι τὴν χα-
ρὰν τὴν ἰδικὴν μου τελείαν εἰς
τοῦ λόγου τες.

14 Ἐγὼ τὰς ἴδωκα τὸν λόγον
σου· καὶ ὁ κόσμος τὰς ἐμίσησε,
διὰ τὴν δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον,
καθὼς καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ
τὸν κόσμον.

15 Δὲν παρακαλῶ τὰ τὰς
σηκώσης ἀπὸ τὸν κόσμον, ἀλλὰ
τὰ τὰς φυλάξης ἀπὸ τὸν ποτηρῶν.

16 Ἐκίνοι δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν
κόσμον, καθὼς καὶ ἐγὼ δὲν
εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον.

17 Ἀγιάσῃ τες εἰς τὴν ἀλή-
θειάν σου· ὁ λόγος ὁ ἰδικός σου
εἶναι ἀλήθεια.

18 Καθὼς ἔστειλας ἐμένα εἰς
τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἔστειλα
αὐτὰς εἰς τὸν κόσμον.

19 Καὶ διὰ ταυτὰς ἀγιάζω
ἐγὼ τῷ λόγῳ μου, διὰ τὰ εἶναι
καὶ αὐτοὶ ἀγιασμένοι εἰς τὴν
ἀλήθειαν.

20 Καὶ ὄχι μόνοι διὰ τέττες
παρακαλῶ, ἀλλὰ καὶ διὰ ἐκεί-
νους ὁπῷ μέλλου τὰ περιεύσων
διὰ μίση τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς
ἐμένα·

21 Διὰ τὰ εἶναι ὅλοι εἶνα,
καθὼς εἶσαι καὶ ἐσὺ πάτερ εἰς

σοι, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἴν
ᾧσω ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι
σύ με ἀπίστεις.

22 Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν
δίδωκός μοι, δίδωκε αὐτοῖς·
ἵνα ᾧσω ἔν, καθὼς ἡμεῖς ἐν ἰ-
σμεν.

23 Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ
ἐν ἱμοῖ, ἵνα ᾧσι τετιλειωμένοι
εἰς ἔν, καὶ ἵνα γνωσῆ ὁ κό-
σμος ὅτι σύ με ἀπίστεις, καὶ
ἠγάπησας αὐτὸς, καθὼς ἐμὲ
ἠγάπησας.

24 Πάτερ, ὅς δίδωκός
μοι, θέλω ἵνα ὅπως εἰμι ἐγὼ,
καὶ οἱ λοιποὶ ᾧσι μετ' ἐμῶ ἵνα δι-
ωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν
ἔδωκός μοι, ὅτι ἠγάπησάς με
πρὸ καταβολῆς κόσμου.

25 Πάτερ δικαίε, καὶ ὁ
κόσμος· σὲ οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δὲ σὲ
ἔγνω, καὶ ἔτσι ἔγνωσαι ὅτι σύ
με ἀπίστεις.

26 Καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ
ᾧμά σε, καὶ γνωρίσω ἵνα
ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με, ἐν
αὐτοῖς ἦ, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτοῖς.

ἱμίνα, καὶ ἐγὼ εἰς ἰσῖνα, γὰρ εἶ-
ναι καὶ αὐτοὶ ἵνα εἰς ἱμῶς· διὰ
γὰρ πιστεύῃ ὁ κόσμος· ὅτι ἐσὺ
μὲ ἀπίστεις.

22 Καὶ ἐγὼ τὸς ἔδωκα τὴν
δόξαν ὅπως μὲ ἔδωκες· διὰ γὰρ
εἶναι ἵνα, καθὼς καὶ ἡμεῖς εἶ-
μσθν ἵνα·

23 Ἐγὼ εἶμαι εἰς αὐτὸς, καὶ
ἐσὺ εἰς ἱμίνα, διὰ γὰρ εἶναι καὶ
αὐτοὶ τελειωμένοι εἰς ἵνα, καὶ διὰ
γὰρ γνωρίξῃ ὁ κόσμος· ὅτι ἐσὺ μὲ
ἀπίστεις· καὶ τὸς ἀγάπησας,
καθὼς ἀγάπησας ἱμίνα.

24 Ὡ πάτερ, ἐκείνος ὅπως
μὲ ἔδωκες, θέλω ἐκεῖ ὅπως εἶ-
μαι ἐγὼ, γὰρ εἶναι καὶ ἐκεῖνος
μετεμίνα· διὰ γὰρ βλέψωσι
τὴν δόξαν τὴν ἐδικὴν μου ὅπως
μὲ ἔδωκες, ὅτι μὲ ἀγάπησας
πρῶτίτερα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ
κόσμου.

25 Ὡ πάτερ δικαίε, ὁ κό-
σμος· δὲν σὲ ἐγνώρισε, ἀμὲν
ἐγὼ σὲ ἐγνώρισα, καὶ ἔτσι
ἐγνώρισαν ὅτι ἐσὺ μὲ ἀπίστι-
λεις.

26 Καὶ ἱκαμα γὰρ γνωρίσων
τὸ ᾧμά σε, καὶ ἀκόμι θέλω
τὸ κάμει γνωρίμων εἰς αὐτὸς·
διὰ γὰρ εὐρίσκειται εἰς αὐτὸς ἡ
ἀγάπη ὅπως μὲ ἀγάπησας, καὶ
ἐγὼ γὰρ εὐρίσκομαι εἰς αὐτὸς.

Κεφ. ιη'. 18.

ΤΑῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθε ἐν τοῖς μαθηταῖς ἀπὸ τοῦ πύργου τοῦ χαμαῖρου τῶν Κιθρῶν, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθον αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Ἦδεν δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδίδὸς αὐτὸν, τὸν τόπον· ὅτι πολλάκις συνεχθῆν ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

3 Ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπιῆραν, καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ Φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὄσλων.

4 Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε;

5 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον· Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι. Εἰρήνη δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδίδὸς αὐτὸν, μετ' αὐτῶν.

6 Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀπήλθον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεισον χαμαί.

7 Πάλιν οὖν αὐτὸς ἐπηρώτησεν· Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

8 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Εἰ-

Ὡσαν εἶπεν ἐκῦτα ὁ Ἰησοῦς, εὐγῆκε μαζὺ μὲ τὸς μαθητάδες τυ (καὶ ἐπήγει) πέρα ἀπὸ τὸ κοιάμι ὅπου λέγεται κίθρων, ἐκεῖ ὅπου ἦτος κῆπος, εἰς τὸν ἔσοιεν ἑμβήης μίσσα αὐτὸς καὶ οἱ μαθητάδες τυ.

2 Καὶ ὁ Ἰούδας ὅπου τὸν ἐπαράδιδεν, ἔξευρε τὸν τόπον· διὰ τὴν πολλάκις φοραῖς ὁ Ἰησοῦς ἐπήγειν ἐκεῖ μαζὺ μὲ τὸς μαθητάδες τυ.

3 Ὁ Ἰούδας λοιπὸν ἐπήγει τὸ ἴαγμα τῶν γρασιωτῶν, καὶ ὑπηρέτας ἀπὸ τὸς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίως, καὶ ἤλθον ἐκεῖ μὲ Φανὸς καὶ λαμπάδες καὶ ἄρματα.

4 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν, ὡσαν εἶδεν ὅλα ἐκεῖνα ὅπου ἤρχουσαν ἀπάνω ἰω, εὐγῆκεν ἔξω καὶ λέγει ἰω· τίνα ζητεῖτε;

5 Τῷ ἀπεκρίθησαν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. λέγει ἰω ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμαι. καὶ εἰρήνη μετ' αὐτὸς καὶ ὁ Ἰούδας ὅπου τὸν ἐπαράδιδεν.

6 Ὡσαν τὸς εἶπεν λοιπὸν ὅτι ἐγὼ εἰμαι, εἰσῆλθον ὀπίσω, καὶ ἔπεισαν κάτω.

7 Καὶ πάλιν τὸς ἐμπαρώτησεν· τίνα ζητεῖτε; καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

8 Ὁ Ἰησοῦς τὸς ἀπεκρίθη·

ποι ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι. εἰ οὐκ ἐμὲ
ζητεῖτε, ἀφίτε τύτους ὑπά-
γειν.

9 Ἴσα πλερωθῆ ὁ λόγος ὅν
εἶπεν ὅτι ἕς διδουκας μοι, οὐκ
ἀπόλλισα ἐξ αὐτῶν ὑδῖνα.

10 Σήμεν οὖν Πέτρος ἔχων
μάχαιραν, εἰλυσει αὐτήν, καὶ
ἔπαισι τὸν ἰου ἀρχιερέως δῦλον,
καὶ ἀπίκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον
τὸ δεξιόν ἢ δι ἔνομα τῷ δῦλῳ
Μάλχῳ.

11 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ
Πέτρῳ Βάλε τὴν μάχαιράν σου
εἰς τὴν θῆκην. τὸ ποτήριον ὃ
δίδωκέ μοι ὁ πατήρ, ἢ μὴ πίνω
αὐτό;

12 Ἦ οὐκ σπυῖρα καὶ ὁ χι-
λίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν
Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν
καὶ ἔδησαν αὐτόν.

13 Καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν
πρὸς Ἄνναν πρῶτον ἢ γὰρ
πειθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν
ἀρχιερεὺς τοῦ ἱναυτοῦ ἐκείνου.

14 Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμ-
βουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι
συμφέροι ἵνα ἀνδρωπον ἀπολέτ
σθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

15 Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ
Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος
μαθητής. ὃ δὲ μαθητής ἐκεῖνος

εἶπά σας ὅτι ἐγὼ εἰμαι. ἰαν
λοιπὸν ζητῶτε ἐμένα, ἀφίτε
τύτους γὰ πᾶσιν.

9 Διὰ τὰ πλερωθῆ ὁ λόγος
τὸν ὁποῖον εἶπεν ὅτι ἐκείνως ὁ-
πῶ μὲ ἰδουκας, διὲ ἔχασσα ἀπὸ
αὐτῶς κανίνα.

10 Ὁ Σήμεν Πέτρος λοι-
πὸν εἶχε σπαθί, καὶ εὐγαλέν
τα, καὶ ἐκτύπησε τὸν δῦλον τοῦ
ἀρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ αὐτί-
τυ τὸ δεξιόν καὶ τὸ ἔνομα
τύτου δῦλου ἦτον Μάλχῳ.

11 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν εἶπε τοῦ
Πέτρου βάλε τὸ σπαθί σου εἰς
τὸ θηκᾶρι. τὸ ποτήριον ὁποῦ
μὲ ἰδουκεν ὁ πατήρ μου, γὰ μὴν
τὸ πίνω;

12 Τὸ τάγμα λοιπὸν τὸ
γραίωτικὸν καὶ ὁ χιλίαρχος,
καὶ οἱ δουλευτάδες τῶν Ἰουδαί-
ων ἰσίασαν τὸν Ἰησοῦν, καὶ
ἔδισάν τον.

13 Καὶ τὸν ἰσπῆγαν πρῶτον
εἰς τὸν Ἄνναν διὰ τὸ ὅτι Ἄννας
ἦτον πειθερὸς τοῦ Καϊάφα
καὶ ὁ Ἄννας τὸν ἔσειλε διμένον
εἰς τὸν Καϊάφαν ὁ ὁποῖος
Καϊάφας ἦτον ἀρχιερεὺς τοῦ
χρόνου ἐκείνου.

14 Καὶ ὁ Καϊάφας ἦτον ὁ-
πῶ ἰσυμβούλευε τῶς Ἰουδαίως,
ὅτι συμφέροι ἵνας ἀνδρωπον
γὰ χαλασθῆ διὰ τὸν λαόν.

15 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος
καὶ ὁ ἄλλος μαθητής ἀκολου-
θῆσαν τὸν Ἰησοῦν. καὶ ὁ μα-

ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ
 Συκκοῦλαδι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν
 αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως.

16 Ὁ δὲ Πέτρος εἰσήκει πρὸς
 τῆ θύρα ἔξω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ μα-
 θητὴς ὁ ἄλλος ὃς ἦν γνωστὸς τῷ
 ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῷ θυρωρῷ,
 καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον.

17 Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ
 θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· Μὴ καὶ σὺ
 ἐκ τῶν μαθητῶν εἰ τοῦ ἀνθρώπου
 τούτου; Λέγει ἰκεῖνος· Οὐκ
 εἰμί.

18 Εἰσήκισαν δὲ οἱ δούλοι
 καὶ οἱ ὑπερέται ἀνδρακίαν
 πιστευομένους, ὅτι ψύχῃ ἦν,
 καὶ ἰδιωμαίνοντο· ἦν δὲ μετ'
 αὐτῶν ὁ Πέτρος ἰσθὺς καὶ θερ-
 μαίνόμενος.

19 Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώ-
 τῆσι τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μα-
 θητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς
 διδαχῆς αὐτοῦ.

20 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰη-
 σοῦς· Ἐγὼ παρρησία ἐλάλησα
 ἐν κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα
 ἐν τῇ συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ,
 ὅπου πάντοθεν οἱ Ἰουδαῖοι συνέ-
 χονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλη-
 σα ἔδidi.

21 Τί με ἐρωτᾷς; ἐπερώ-

τητὸς ἰκεῖνος ἦτον γνώριμος
 τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἐμῶκε
 μέσα μὴ τὸν Ἰησοῦν εἰς τὴν
 αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως.

16 Ἀμὴν ὁ Πέτρος ἐγίκου-
 τον ἔξω εἰς τὴν θύραν. εὐγῆκε
 λοιπὸν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὁ
 ὁποῖος ἦτον γνώριμος τοῦ ἀρ-
 χιερέως, καὶ εἶπε τῆς πορτάρη-
 σας, καὶ ἔβαλλε μέσα τὸν Πέ-
 τρον.

17 Λέγει λοιπὸν ἡ δουλεύ-
 τρα ἡ πορτάρησα τοῦ Πέτρου
 μῆκα εἶσαι καὶ ἰσὺ ἀπὸ τῆς
 μαθητάδης τοῦ ἀνθρώπου ἐτού-
 του; λέγει ἰκεῖνος· διὲν εἶ-
 μαι.

18 Καὶ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπε-
 ρεῖται ἐγίκονταν καὶ ἀνα-
 πταν ἀνδρακοφωτίαν, ὅτι ἦ-
 ταν κρύου καὶ ἐξιγίονταν·
 καὶ ἐγίκοντο καὶ ὁ Πέτρος
 μαζὺ μετ' αὐτῆς καὶ ἐξιγι-
 νητον.

19 Ὁ ἀρχιερεὺς λοιπὸν ἐ-
 ρώτησι τὸν Ἰησοῦν διὰ τῆς
 μαθητάδης του, καὶ διὰ τῆς δι-
 δαχῆς του.

20 Ὁ Ἰησοῦς τῷ ἀπεκρίθη·
 ἐγὼ παρρησία ἐλάλησα εἰς
 τὸν κόσμον· ἐγὼ πάντα ἐδίδα-
 ξα εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ
 εἰς τὸ ἱερὸν, ὅπου πάντο-
 τε μαζύονται οἱ Ἰουδαῖοι,
 καὶ κρυφῶ τίποτις διὲν ἐλά-
 λησα.

21 Τί με ἐρωτᾷς; ἐρώτησε

τησου τὰς ἀκηκόοντας, τί ἰλά-
λησα αὐτοῖς· ἴδι, ὅτοι οἶδασι
ἔ εἶπον ἰγῶ.

22 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντῃ,
εἰς τῶν ὑπερητῶν παρεστῆς
ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰ-
πών· Οὕτως ἀπικρίθη τῷ ἀρ-
χιερῷ;

23 Ἀπικρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Εἰ κακῶς ἰλάλησα, μαρτύρη-
σον ἐπὶ τοῦ κακῷ· εἰ δὲ καλῶς,
τί με δέρεις;

24 Ἀπίσκει οὖν αὐτὸν ὁ
Ἄνας διδαμένον πρὸς Καϊάφα
τὸν ἀρχιερέα.

25 Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος· ἰ-
στῶς καὶ θυρμαινόμενος· εἶπον
οὖν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἠρή-
σατο ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Οὐκ
εἰμί.

26 Λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων
τοῦ ἀρχιερέως, συγγενῆς ὢν ἢ
ἀπέκοψε Πέτρος· τὸ ὠτίον·
Οὐκ ἰγῶ σε εἶδον ἐν τῷ κῆπῳ
ματ' αὐτοῦ;

27 Πάλιν οὖν ἠρήσατο ὁ
Πέτρος, καὶ εὐθίως ἀλέκτως
ἰφώνησεν.

28 Ἄγωσι οὖν τὸν Ἰησοῦν
ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώ-
ριον. ἦν δὲ πραιτώριον καὶ αὐτοὶ
οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώρι-

εἰκίως ὅπῃ μὲ ἀκροῦσαι, τί τὸς
ἰλάλησα· ἰὰ, ἰτῆτοι ἰξεύρωσι
ἐκεῖνα ὅπῃ εἶπα ἰγῶ.

22 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἰτῆτοι,
ἰνας ἀπὸ τὸς ὑπερητῶν ὅπῃ ἰ-
πρασείκουσιν ἐκεῖ, τῷ ἰκτύ-
πησι ῥάπισμα, καὶ εἶπεν ἰτῆ
ἀποκρίνεσαι εἰς τὸν ἀρχιερέα;

23 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπικρίθη
ἂν ἰσύντυχα κακῶ, μαρτύ-
ρησι διὰ τὸ κακῶ· ἀμὴ ἂν
(ἰσύντυχα) καλῶ, τί μὲ
δέρεις;

24 Ὁ Ἄνας λοιπὸν τὸν
ἰστῶσε διμένον εἰς τὸν Καϊάφα
τὸν ἀρχιερέα.

25 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος
ἰστῶσι καὶ ἰξεύρωσι. καὶ
λέγουσι τῷ· μὴνα ἰσαι καὶ ἰ-
σὺ ἀπὸ τὸς μαθητῶν τῷ; καὶ
ἐκεῖνος ἀρήθη, καὶ εἶπε· δὲν
εἶμαι.

26 Λέγει ἰνας ἀπὸ τὸς θυ-
λωτάδες τοῦ ἀρχιερέως, ὁ ὅποι-
ος ἦτον συγγενῆς ἐκεῖνος ὅπῃ
ἰκοψεν ὁ Πέτρος· τὸ αὐτί τῷ·
δὲν σε εἶδα ἰγῶ εἰς τὸν κῆπον
ματ' αὐτόν;

27 Πάλιν λοιπὸν ἀρήθησι
ὁ Πέτρος· καὶ παρευδὺς ὁ πι-
τεινὸς ἰλάλησι.

28 Φέρωσι λοιπὸν τὸν Ἰη-
σοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ
πραιτώριον. καὶ ἦτον λαχῦ· καὶ
αὐτοὶ δὲν ἰμβῆκαν μέσα εἰς τὸ
πραιτώριον, διὰ τὰ μὴν μισ-

ον, ἵνα μὴ μισθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.

29 Ἐξήλθιν οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτὸς, καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέριτε κατὰ τοῦ ἀνδρώπου τούτου;

30 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Εἰ μὴ ἦν ἔτος· κακοποιός, οὐκ ἂν σοι παραδώκαμεν αὐτόν.

31 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτόν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν οὐκ ἔστιν ἀποκλιῖναι ἕδναι.

32 Ἴνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῆ, ὃν εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλον ἀποθνήσκειν.

33 Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλάτος, καὶ ἰφώνησε τὸν Ἰησοῦν· καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τῆτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ;

35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκαν σε ἐμοί· τί ἐποίησας;

36 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου

θούτου, ἀλλὰ διὰ τὰ φῶσιν τὸ πάσχα.

29 Εὐγῆκε λοιπὸν ἔξω ὁ Πιλάτος· εἰς αὐτὸς, καὶ εἶπεν· τί κατηγορίαν ἔχετε ἐναντίον τοῦ ἀνδρώπου τούτου;

30 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν τῷ ἄνδρῳ ἦτον ἐτύτος ὁ ἀνθρώπος· κακοποιός, διὸν ἠθέλαμεν σὺ τὸν παραδώσῃ.

31 Εἶπεν ἴως λοιπὸν ὁ Πιλάτος· ἐκάρτε ἴον ἰσῆς, κατὰ κατὰ τὸν νόμον σας κρίνετέ τον· καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ εἶπαν· ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν τὰ σκοτώσωμεν ἕδναι.

32 Διὰ τὰ πληρωθῆ ὁ λόγος τῷ Ἰησοῦ; τὸν ὁποῖον εἶπε σημαδιούνας μὲ τὶ θάνατος ἤμελλε τὰ ἀποδάσῃ.

33 Ἐμβῆκε λοιπὸν πάλιν ὁ Πιλάτος· εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ ἔκραξε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν τῷ ἰσῷ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

34 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη ἀπὸ λόγου σου τὸ λέγεις ἐτύτος, ἢ ἄλλος σὺ τὸ εἶπε διὰ λόγου μου;

35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· μῆνα ἐγὼ εἶμαι Ἰουδαῖος; τὸ ἔθνος τὸ ἐδικόν σου καὶ οἱ ἀρχιερεῖς σὶ ἐπαράδωκαν εἰς ἐμένα· τί ἔκαμες;

36 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη ἢ βασιλεία ἡ ἐδική μου διὸν εἶσαι ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτύτος ἄν ἦτον.

τότε ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπερέται ἐπὶ οἱ ἱμοὶ ἠγωνίζοντο ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· οὗν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντιθεῖν.

37 Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶσὺ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐγώ· ἐγὼ εἰς τὸτο γενέσθαι, καὶ εἰς τὸτο ἰληλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει μου τῆς φωνῆς.

38 Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος·, Τί ἐστιν ἀλήθεια; Καὶ τὸτο εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τὰς Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ ἕδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ.

39 Ἐστὶ δὲ ζήτημα ὑμῖν ἵνα ἐναυμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα· βύλιος δὲ οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

40 Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες, λέγοντες· Μὴ τὸτο, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν· ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.

ἡ βασιλεία ἡ ἰδική μου ἀπὸ τὸν κόσμον ἐγῆτον, οἱ ὑπερέται μου ἤθελαν ἀγωνίζεσθαι ἵνα μὴ παραδοθῶ εἰς τὰς Ἰουδαίους· ἐμὴ τῶρα ἡ βασιλεία ἡ ἰδική μου δὲν εἶναι ἀπ' ἰδῶ.

37 Ὁ Πιλάτος τοῦ εἶπε· τὸ λοιπὸν βασιλεὺς εἶσαι; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· ἐσὺ τὸ λέγεις, ὅτι ἐγὼ εἶμαι βασιλεὺς· ἐγὼ διὰ τὸτο ἰγενήθηκα, καὶ διὰ τὸτο ἦλθα εἰς τὸν κόσμον, διὰ ἵνα μαρτυρήσω τὴν ἀλήθειαν· ἐκεῖν· ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, ἀκούει τὴν φωνὴν μου.

38 Λέγει τῷ ὁ Πιλάτος· τί εἶναι ἀλήθεια; καὶ ὡσάν εἶπεν ἐπὶ τὸτο, πάλιν εὐγῆκεν ἐξῶ εἰς τὰς Ἰουδαίους, καὶ λέγει τῆς· ἐγὼ δὲν εὐρίσκω καμίαν ἀφορμὴν εἰς αὐτόν.

39 Καὶ εἶναι ζήτημα εἰς ἐσᾶς, διὰ ἵνα σᾶς ἀπολύσω· εἶνα εἰς τὸ πάσχα· θίλετε λοιπὸν ἵνα σᾶς ἀπολύσω τὸν βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

40 Καὶ πάλιν ἔκραξαν ἔλοι καὶ εἶπαν· μὴ ἐπὶ τὸτο, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν· καὶ ὁ Βαραββᾶς ἦτον εἷνας ληστής.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΤΟΤΕ οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἱμαθίσεν.

2 Καὶ οἱ γραῖωται πλέξαντες γίφανον ἐξ ἀκαθῶν, ἰπί-

ΤΟΤΕ λοιπὸν ἐπίασεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἴδεν.

2 Καὶ οἱ γραῖωται ἐπλέξαν ἵνα γίφανον ἀπὸ ἀκαθῶν,

θηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν.

3 Καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἰδίδουν αὐτῶ ῥαπίσματα.

4 Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γινώτε ὅτι ἐν αὐτῷ ὑδὲμίαν αἰτίαν εὐρίσκω.

5 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάθαρτον γίφαινον, καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος.

6 Ὅτι οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκράυγασαν, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.

7 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἱαυτὸν υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν.

8 Ὅτι οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος· τῆτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη.

9 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πρόδεις ἐῖς; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπέκρινεν εὐκ ἔδωκεν αὐτῷ.

καὶ τὸ ἱβαλεν εἰς τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸν ἰδύσαι ἵνα φέρεμα κόκκινον.

3 Καὶ ἔλεγον· χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, καὶ τὸν ἰδιδραν.

4 Εὐγῆκε πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει ἰς· νὰ, ὁπῆ σᾶς τὸν φέρω ἔξω, διὰ νὰ γνωρίσετε, ὅτι εἰς αὐτὸν δὲν εὐρίσκω ὑδὲ καμίαν αἰτίαν.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εὐγῆκεν ἔξω, καὶ ἐφόρει τὸ ἀγκαθέριον γιφάνι, καὶ τὸ φέρεμα τὸ κόκκινον. καὶ λέγει ἰς ὁ Πιλάτος· νὰ ὁ ἄνθρωπος.

6 Καὶ ὡσὰν τὸν εἶδαν λοιπὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐφώναξαν, καὶ ἔπαι· σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. λέγει τος ὁ Πιλάτος· ἐπάρετί τοι ἐσεῖς, καὶ σταυρώσειτέ ἰον· διαβὶ ἐγὼ καμίαν ἀφορμὴν δὲν εὐρίσκω εἰς αὐτόν.

7 Οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ ἀποκρίθησαν· ἐμεῖς ἔχομεν νόμον, καὶ κατὰ τὸν νόμον μας χρεωγεῖ νὰ ἀποδάνῃ ὅτι ἔκαμεν τοῦ λόγου τε υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

8 Ὅταν λοιπὸν ἄκουσεν ὁ Πιλάτος· ἐτῆτον τὸν λόγον, περισσότερον ἐφοβήθη.

9 Καὶ ἐμβῆκε πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ λέγει ἰοῦ Ἰησοῦ· ἀπὸ πῆ εἶσαι ἐῖς; καὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν τοῦ ἀπεκρίθη.

10 Δίγν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλά-
 τος· Ἐμοὶ ἐλαλιῖς; οὐκ οἶ-
 दाς ὅτι ἰησοῖαν ἔχῃ γαυρωσαί
 σι, καὶ ἰησοῖαν ἔχῃ ἀπολύσαι
 σι;

11 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ
 εἶχες ἰησοῖαν ὑδεμίαν κατ' ἑ-
 μῆ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένος ἄ-
 νθρωπος διὰ τὸτο ὁ παραδιδύς με
 σοὶ μίζονα ἁμαρτίαν ἔχει.

12 Ἐκ τῆτος ἐζήτησεν ὁ Πιλά-
 τος ἀπολύσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰου-
 δαῖοι ἔκραζον, λέγοντες· Ἐὰν
 τῆτον ἀπολύσης, οὐκ εἶ φίλος
 τοῦ Καίσαρος. πᾶς ὁ βασιλία
 αὐτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ
 Καίσαρι.

13 Ὁ οὖν Πιλάτος ἀπέ-
 σασ τῆτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἑ-
 ξῶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐ-
 πὶ τοῦ θήματος, εἰς τόπον λι-
 γόμενον Λιδόγρατον, Ἑβραϊστὶ
 δὲ Γαββαδᾶ.

14 Ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ
 πάσχα, ἦρα δὲ ὡσεὶ ἔκτη· καὶ
 λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βα-
 σιλεὺς ὑμῶν.

15 Οἱ δὲ ἰπράυγασαν ἄ-
 ρον, ἄρον, γαύρωσον αὐτόν. Δί-
 γναι αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν
 βασιλία ὑμῶν γαυρώσω; Ἀ-
 πεκρίθησάσιν οἱ ἀρχιερεῖς·

10 Δίγν τε ὁ Πιλάτος·
 μετιμίνα δὲν λαλιῖς; δὲν ἐξεύ-
 ρεις ὅτι ἔχῃ ἰησοῖαν ἵνα σὶ γαυ-
 ρώσω, καὶ ἔχῃ ἰησοῖαν ἵνα σὶ
 ἀπολύσω;

11 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη· Ἐ-
 δὲ μίαν ἰησοῖαν δὲν ἤθελος ἔ-
 χῃ ἰναλία μου, ἂν δὲν σὲ ἦ-
 τον δεδομένος ἀπὸ πάντων διὰ
 τῆτον ἰκεῖν· ὅπῃ μὲ ἰπαρά-
 δωκε εἰς ἰσῖνα, ἔχει μεγαλιτε-
 ρην ἁμαρτίαν.

12 Ἀπὸ ἰκεῖνης τὴν ἦραν
 ἐζήτησεν ὁ Πιλάτος ἵνα τὸν ἀπο-
 λύσῃ ἀμὴ οἱ Ἰουδαῖοι ἔκραζαν,
 καὶ ἔλεγαν· ἂν ἀπολύσης ἐτῆ-
 ῖον, δὲν εἶσαι φίλος τοῦ Καί-
 σαρος. κάδε ἄνθρωπος ὅπῃ
 κάμνει τοῦ λόγου τε βασιλία,
 ἐναντιεῖται τὸν Καίσαρα.

13 Ὁ Πιλάτος λοιπὸν ἠ-
 σᾶν ἄκουσεν ἐτῆτα τὰ λόγια,
 εὔγαλεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ αὐ-
 τὸς ἐκάθισεν εἰς τὸ κριτήριον,
 εἰς ἵνα τόπον ὅπῃ τὸν λέγουσιν
 Λιδόγρατον, καὶ Ἑβραϊκῶ
 Γαββαδᾶ.

14 Καὶ ἦτον ἡ παρασκευὴ
 τοῦ πάσχα, κοτᾶ ἔκτη ἦρα·
 καὶ λέγει εἰς τὴς Ἰουδαίως· ἵνα
 ὁ βασιλεὺς σας.

15 Καὶ ἰκεῖνοι ἰφώναξαν·
 σήκωσι, σήκωσι, γαύρωσέ τον.
 λέγει ἵνα ὁ Πιλάτος· τὸν βασι-
 λία σας ἵνα γαύρωσω; ἀπεκρί-
 θησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ εἶπαν·

Οὐκ ἔχομεν βασιλία εἰ μὴ Καίσαρα.

16 Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῆ. παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον.

17 Καὶ βασιάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξήλθιν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίον τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθά.

18 Ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλες δύο, ἐκτεῦθεν καὶ ἐκτεῦθεν, μέσους δὲ τὸν Ἰησοῦν.

19 Ἐγραψε δὲ καὶ τίτλος ὁ Πιλάτου, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τῆ σταυροῦ. ἦν δὲ γεγραμμένος ἸΗΣΟΥΣ Ὁ ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤῶΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

20 Τῆτος οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν ἰὼν Ἰουδαίων· ὅτι ἰγγύς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος· ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένος Ἑβραϊστὶ, Ἑλληνιστὶ, Ῥωμαϊστὶ.

21 Ἐλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· Μη γράφῃ· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκείνός ἐστι βασιλεὺς εἰμι τῶν Ἰουδαίων.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος·

ἡμεῖς δὲν ἔχομεν βασιλία παρὰ τὸν Καίσαρα.

16 Τότε λοιπὸν τὰς τὸν ἐπαρέδωκεν διὰ τὰ σταυρωθῆ. καὶ ἐπήραν τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν ἐπάγιναι.

17 Καὶ ἐσήκωνε τὸν σταυρὸν τε καὶ ἐυγῆκεν ἐξω εἰς τὸν τόπον ὃπῃ ἐλέγεται τόπος κρανίου, ὁ ὃποῖός λέγεται Ἑβραϊκῶς Γολγοθά.

18 Ἐκεί ὃπῃ τὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτὸν ἄλλες δύο, ἵνα ἀπὸ τῆν μίαν μεραίαν, καὶ ἄλλοι ἀπὸ τῆν ἄλλην, καὶ εἰς τῆν μέσην τὸν Ἰησοῦν.

19 Καὶ ὁ Πιλάτος ἔγραψε καὶ ἀπαιτωγραφῆν, καὶ ἔβαλεν ἀπάνω εἰς τὸν σταυρὸν καὶ ἦτον γεγραμμένη ἸΗΣΟΥΣ Ὁ ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤῶΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

20 Ἐτότην τῆν ἀπαιτωγραφῆν πολλοὶ ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων τῆν ἀνάγνωσαν· διὰ τὸ ἦτον κοντὰ εἰς τῆν πόλιν ὁ τόπος· ὃπῃ ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦτον γεγραμμένη Ἑβραϊκῶς, Ἑλληνικῶς, καὶ Λατινικῶς.

21 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων ἔλεγαν εἰς τὸν Πιλάτον· μὴ γράφῃς· ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκείνός ἐστι βασιλεὺς εἰμαι τῶν Ἰουδαίων.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος·

Ὁ γίγραφα, γίγραφα.

23 Οἱ οὖν γρατιῶται, ὅτι ἐ-
γαύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, (καὶ ἐποίη-
σαν τέσσαρα μέρη, ἐκάστη γρα-
τιώτη μέρος) καὶ τὸν χιτῶνα·
ἢ δὲ ὁ χιτῶν ἄρραφός, ἐκ τῶν
ἄνωθεν ὑφαντός δι' ὅλης.

24 Εἶπον οὖν πρὸς ἀλλή-
λους· Μὴ σχίσωμεν αὐτὸν, ἀλλὰ
λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, ἵνα ἴ-
σασαι. ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἢ
λέγουσα· Διμερίσαντε τὰ ἱμά-
τιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ ἴσῳ ἱμά-
τισμός μου ἴβαλον κληροί. Οἱ
μὲν οὖν γρατιῶται ταῦτα ἐποίη-
σαν.

25 Εἰσήκουσαν δὲ παρὰ τῆ
γαυρῆ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ
καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐ-
τοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ
Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ.

25 Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μη-
τέρα, καὶ τὸν μαθητὴν παρα-
στῆτα ὃς ἠγάπα, λέγει τῇ μη-
τρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἰδὺ ὁ υἱός
σου.

27 Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ·
Ἴδὺ ἡ μήτηρ σου· Καὶ ἀπ' ἐκεῖ-
νος τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ
μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια.

ἐκεῖνο ὅπῃ ἔγραψα, ἔγρα-
ψα.

23 Ὅταν λοιπὸν ἐγαύρω-
σαν οἱ γρατιῶται τὸν Ἰησοῦν,
ἐπῆραν τὰ φορέματά ἰου, (καὶ
ἑκάμην ἰα τέσσαρα μερτικὰ,
κάδ' ἐπὶς γρατιώτε τὸ μερι-
κόν ἰου) καὶ τὸν χιτῶνα· καὶ ὁ
χιτῶν ἦτο ἄρραφός, ἀπὸ
πάνω εἰς κάτω ὅλης.

24 Εἶπαν λοιπὸν ἀνάμεσά
τους· ἄς μὴ ἴδωμεν σχίσωμεν, ἀλλὰ
ἄς ῥίξωμεν λαχρῶς δι' αὐτοῦ,
τίνος· Δίλοι εἶσθαι. διὰ τὸ
πληρωθῆ ἡ γραφὴ ὅπῃ λέ-
γει· ἱμερίσαντε τὰ φορέματά
μου ἀνάμεσά τους, καὶ εἰς τὴν
φορέσιάν μου ἔρριξαν λαχρῶς.
οἱ γρατιῶται λοιπὸν ἑκάμασαν
ἐκεῖνα.

25 Καὶ ἐτίκουνται κοντὰ
εἰς τὴν γαυρὴν τοῦ Ἰησοῦ ἡ μη-
τέρα ἰου καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μη-
τρὸς του, Μαρία ἡ γυναῖκα
τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ.

26 Ὅσαν εἶδε λοιπὸν ὁ Ἰη-
σοῦς τὴν μητέρα ἰου, καὶ τὸν μα-
θητὴν ὅπῃ ἠγάπα ὅπῃ ἐστῆ-
κουνται σημᾶ, λέγει εἰς τὴν
μητέρα ἰου· Ὁ γύναι, ἰὰ ὁ υἱός
σου.

27 Ἀπὸ ἐκεῖ λέγει εἰς τὸν μα-
θητὴν ἰὰ ἡ μητέρα σου, καὶ ἀπ'
ἐκεῖνον τὴν ὥραν τὴν ἐπῆραν
ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος εἰς τὸ σπῆ-
τί ἰου.

28 Μὴ τὸ γέγραπτο ἰδὼς δ' ἴη-
σὺς ὅτι πάντα ἤδη τιτίλισται,
ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει·
Διψῶ.

29 Σκεψθε· ἢ ἵκντο ἕξος
μετροί. οἱ δὲ, ὡλῆσαυτες ὑπὸ γ-
γονῆξας, καὶ ὑσσώπων περιβί-
τες, προσήνεγκαν πρὸς τὸ γό-
ματι.

30 Ὅτι ἔνθα λαβὴ τὸ ἕξος δ'
Ἰησοῦς, εἶπε· Τιτίλισται· καὶ
καλίως τὴν κεφαλὴν, παρῆθουκε
τὸ πνεῦμα.

31 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ
μείνη ἐπὶ τοῦ γαιουρὸ τὰ σώματα
ἐν τῷ σαββάτῳ, ἔπει· παρα-
σκευῆ ἦν, (ἦν γὰρ μεγάλη ἡ
ἡμέρα ἐκείνη τοῦ σαββάτου)
ἔφρασησαν τὸν Πιλάτου· ἵνα
κατακυβώσῃ· αὐτῶν ἵα σκέλη,
καὶ ἀρθῶσιν.

32 Ἦλθον ἄλλοι γρατιῶται,
καὶ τοῦ μὲν πρῶτου καίεαξαν
τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ
συναυραθέντος αὐτῶν.

33 Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες,
ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθηκῶτα,
ἔ κατῆαξαν αὐτῷ τὰ σκέλη·

34 Ἄλλ' εἰς τῶν γραπῶτων
λόγῃ αὐτῷ τὴν πλευρὰν ἔρυ-
ξεν, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ
ὕδωρ.

28 Καὶ ἔγραψεν ἀπὸ τούτου,
ὡσάν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἡραμάν
πάντα ἐτελειώθησαν, διὰ τὰ
πληρωθῆν ἡ γραφή, λέγει·
διψῶ.

29 Λοιπὸν ἐκέντητοι ἐκαὶ
ἀγγεῖων γεμάτων ὄξυδι. καὶ
ἐκείνοι γεμίζοντες τὸ σφογγάριον
ὄξυδι, καὶ ἐρωπήγοιτες ἰσὶς τὸ
καλάμι, τὸ ἔβαλαν εἰς τὸ γό-
ματι.

30 Ὅταν λοιπὸν ἴπῃς τὸ
ὄξυδι· ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· ἑταλι-
ώθη καὶ σκύντωντας τὸ κεφά-
λι τι, ἐπαράδουκε τὸ πνεῦμα.

31 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, διὰ τὰ
μὴν μείνουσι τὰ κορμῖα ἀπάνω
εἰς τὸν γαιουρὸν τὸ σάββατον,
ἐπειδὴ ἦτον παρασκευῆ, (καὶ ἡ
ἡμέρα τοῦ σαββάτου ἐκείνη ἦτον
μεγάλη) ἐπαρῆαλυσαν τὸν
Πιλάτου, διὰ τὰ τζακῶσαι ἵα
σκέλας τες, καὶ τὰ τες σκώ-
σεν ἀπέκει.

32 Ἦλθον λοιπὸν οἱ γρα-
τιῶται, καὶ τῷ πρῶτῳ ἐτζακῶ-
σαν τὰ σκέλας τες, καὶ τοῦ
ἄλλου δὲ ἔρυξεν αὐτῷ μαζῶματ'·
αὐτῶν.

33 Καὶ ἔρυστας ἵα ἔλθον καὶ
εἰς τὸν Ἰησοῦν, ὡσάν εἶδαν ὅτι
ἦτον ἀποδαμμένος, δὴν ἐτζα-
κῶσαι τὰ σκέλας τες.

34 Ἄλλ' ἵνας ἀπὸ τῶν γρα-
τιῶτας ἐκέντησε τὴν πλευρὰν
τι μὲ λόγῃ, καὶ παρῆουδὸς
εὐγῆκεν αἷμα καὶ ὕδωρ.

35 Καὶ ὁ ἰσραηλῆς μαρτυροῦμαι, καὶ ἀληθινὴ αὐτῷ ἐστὶ ἡ μαρτυρία· καὶ αὐτὸς οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα ὑμεῖς πιστεύσῃτε.

35 Ἐγένετο γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὁ γὰρ ἐσυτρηθήσεται αὐτῷ.

37 Καὶ πάλιν ἄλλη γραφὴ λέγει· Ὁφθῆναι εἰς ὃν ἐξελήνθησιν.

38 Μετὰ δὲ ταῦτα ἤρωςεν τὸν Πιλάτου ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, (ὃν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κρυπτός· διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων)· ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐπιτεφύσῃ ὁ Πιλάτος. ἦλθεν ὅν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

39 Ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος (ὁ ἔλθων πρὸς τὸν Ἰησοῦν σκεπτός τὸ πρῶτον) φέρον μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόνος ὡσεὶ λίτραις ὀκτώ.

40 Ἐλαβον ὅν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ὀθονίαις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐπιταφιάζου.

41 Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐταφιάζετο κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημῖον καινόν, ἐν ᾧ ὑδῆκα ὑδαὶς ἐτίθη.

35 Καὶ ἰσραηλῆσὺ τὸ εἶδεν τὸ ἰμαρτύροσεν, καὶ ἀληθινὸν εἶπαι ἡ μαρτυρία τε καὶ αὐτὸ τὸ ἰξίφου ὅτι ἀλήθεια λέγει, διὰ τὰ πιστεύσῃτε ἰσῆς.

36 Διαλί ἐτύτα ἔγιναι διὰ τὰ πληρωθῆ ἡ γραφὴ ὅπῃ λέγει· κέκαλον δὲν δέλωι τζακωσθῆ ἀπ' αὐτόν.

37 Καὶ πάλιν ἄλλη γραφὴ λέγει· δέλωι εἰδῆ εἰς ἐκείτου ὅπῃ ἐκίτησαν.

38 Καὶ ὕφου ἀπὸ τῆτα δ Ἰωσῆφ ὁκαὶ ἦτου ἀπὸ τῆ Ἀριμαθαίαιον, ὁ ὁποῖσ ἦτου μαθητῆσ τοῦ Ἰησοῦ, ἀμῆ ἦτου κρυμμένσ διὰ τὸν φόβου τῶν Ἰουδαίων, ἰξῆτησιν· ἀπὸ τὸν Πιλάτου, τὰ σπῶση τὸ κερμὶ τῷ Ἰησοῦ καὶ ὁ Πιλάτσ τοῦ ἔδωσαν ἀδων. ἰσῆγε λουκῶν καὶ ἰσῆμωσῆτὸ κερμὶ τοῦ Ἰησοῦ.

39 Καὶ ἦλθε καὶ ὁ Νικόδημσ, ὁ ὁποῖσ ἦλθε τὸ πρῶτου εἰς τὸν Ἰησοῦν ἰσῆλα, καὶ ἔφου ἵνα μίγμα, σμύρνα καὶ ἀλόνη ἵμα ἱκατόν λίτραισ.

40 Ἐπῆσαν λουκῶν τὸ κερμὶ τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἔδωσαν ἵο μὲ σινδῶνα μαζῶ μὲ τὰ μυρικῆσ, καθὼς εἶπαι συνῆδων εἰσ τῶσ Ἰουδαίαισ.

41 Καὶ ἰσῆ εἰσ τὸν τόπου ὅπῃ ἰσῆταφιάζε ὁ Ἰησοῦσ ἦτου κῆπσ, καὶ μῖσαι εἰσ τὸν κῆπον ἦτου ἵνα μῆμα καινῆριον, εἰσ τὸ ὁποῖον ἀδῶμι κενῆσαισ διὸ ἰσῆλθη.

42 Ἐπεὶ ἦν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγύς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

42 Ἐπεὶ λοιπὸν ἔβαλαν τὸ Ἰησοῦν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων· διατὶ ἦτον τὸ μνημεῖον κοινῶν.

Κεφ. κ'. 20.

Τῆ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτῃ, σκοτίας ἔτι ἔσης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου.

2 Τρέχει ἦν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς· καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦσαν τὸν Κύριος ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν πῶ ἔθηκαν αὐτόν.

3 Ἐξῆλθεν ἦν ὁ Πέτρος· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ ἔρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον.

4 Ἐτρέχαν δὲ οἱ δύο ὁμῶς, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε λαχίον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος· εἰς τὸ μνημεῖον.

5 Καὶ παρακίψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· ὃ μίγτοι εἰσῆλθεν.

6 Ἐρχεται ἦν Σίμων Πέτρος· ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα,

7 Καὶ τὸ σιδάριον ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ὃ μίλα τῶν ὀθονίων.

ΚΑΙ τὴν πρῶτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ τὴν αὐγὴν, ὅπῃ ἦτον ἀκόμη σκοτάδι, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει ἡν πέτραν σηκωμένην ἀπὸ τοῦ μνημείου.

2 Τρέχει λοιπὸν καὶ ἔρχεται πρὸς τὸν Σίμωνα τὸν Πέτρον, καὶ τὸν ἄλλον μαθητὴν, ὅπῃ ἀγάπαι ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει τῆς ἐσήκωσαι τὸν Κύριος ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν πῶ τὸν ἔβαλαν.

3 Εὐγῆκε λοιπὸν ἔξω ὁ Πέτρος· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ ἔρχονται εἰς τὸ μνημεῖον.

4 Καὶ ἔτρεχαν καὶ οἱ δύο μαζῶν, ἀμὴ ὁ ἄλλος μαθητὴς ἐπρόδραμε γλυγορέτερα ἀπὸ τὸν Πέτρον, καὶ ἦλθε πρῶτος· εἰς τὸ μνημεῖον.

5 Καὶ σκύπτωντας βλέπει ὅπῃ ἐκίπτονται τὰ σιδόνια· ὅμως οὐκ εἰσῆλθεν (μέσα).

6 Ἐρχεται λοιπὸν ὁ Σίμων Πέτρος· ἀκολουθῶντάς ἰον, καὶ εἰσῆλκεν μέσα εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὰ σιδόνια ὅπῃ ἐκίπτονται,

7 Καὶ τὸ μανδύλι, τὸ ὅποιον ἦτον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, εἰς τὸ κεφάλι τῆς

είναι κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐν
τιτυλυμένῳ εἰς ἕνα τόπον.

8 Τότε ἔα εἰσῆλθαι καὶ ὁ ἄλ-
λος μαθητὴς ὁ ἰδιῶν πρῶτ^{ος}
εἰς τὸ μνημαῖον, καὶ εἶδεν, καὶ
ἐπίστευσεν·

9 Οὐδέτις γὰρ ἤδεισαν τὴν
γραφὴν, ὅτι διὰ αὐτῶν ἐκ το-
κρῶν ἀναστῆναι.

10 Ἀπῆλθον ἔτι πάλιν πρὸς
ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

11 Μαρία δὲ ἐστῆκει πρὸς τὸ
μνημαῖον κλαίουσα ἔξω· ὡς ἔν
ἔκλαιε, παρέκλυεν εἰς τὸ μνη-
μαῖον·

12 Καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους
ἐν λευκαῖς καθαζομένους, ἕνα
πρὸς τῆ κεφαλῇ, καὶ ἕνα πρὸς
τοὺς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα
τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐπι-
νοεῖ· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγου-
σιν αὐτοῖς· Ὅτι ἤσασ τὸν Κύριόν
μου, καὶ οὐκ εἶδα πῶ ἔθηκαν
αὐτόν.

14 Καὶ ταῦτα εἰπῶσα,
ἐγράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεω-
ρεῖ τὸν Ἰησοῦ ἐστῶτα· καὶ ἐκ
ἤδου ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστῆ.

15 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς;
Ἐκείνη, δοκῶσα ὅτι ὁ κηπουρὸς
ἐστῆ, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ
ἐβάβησας αὐτόν, εἰπέ μοι πῶ

ὄχι μὲν τὰ σιδήσια κείμενον,
ἀλλὰ χωρία τυλιγμένου εἰς ἕνα
τόπον.

8 Τότε λοιπὸν ἐμβῆκε μέσα
καὶ ὁ ἄλλ^{ος} μαθητὴς, ὁπῶ ἤ-
δει πρῶτ^{ος} εἰς τὸ μνημαῖον, καὶ
εἶδεν, καὶ ἐπίστευσεν·

9 Διὰ τὴν ἀνάμνησιν δὲν ἔδεισαν
τὴν γραφὴν, ὅτι κείμενον χωρί-
ον αὐτὸς ἐκ ἀναγκαστῆ ἐκ το-
κρῶν.

10 Ἐγύρισαν πάλιν οἱ μα-
θηταὶ εἰς τὰς ἰδικὰς τὰς.

11 Καὶ ἡ Μαρία ἐστῆκονταν
ἔξω εἰς τὸ μνημαῖον, καὶ ἔκλαιεν·
ὡσάν ἔκλαιε λοιπὸν, ἐκπαρέ-
σκυψεν εἰς τὸ μνημαῖον·

12 Καὶ βλέπει δύο ἀγγέλ-
ους ὅπῳ ἐκάθονταν μὲν ἄσπρα
φορέματα, ἕνα εἰς τὴν κεφα-
λῆν, καὶ ἕνα εἰς τὰ ποσῶρια,
ἐκεῖ ὅπῳ ἐκείονταν τὸ κορμὶ
τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ λέγουσιν τῆς ἐπινοεῖ· Ἡ
γυναῖκα, τί κλαίεις; λέγου-
σιν τῆς· ὅτι ἐσῆκωσας τὸν αὐδέοντῶ
μου, καὶ δὲν ἐξείρω πῶ τὸν
ἔβαλαν.

14 Καὶ ὡσάν εἶπεν ἐτῶτα,
ἐγύρισεν ὀπίσω, καὶ βλέπει
τὸν Ἰησοῦν ὅπῳ ἔστηκε καὶ δὲν
ἔδεισαν ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς.

15 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Ἡ γυ-
ναῖκα, διατί κλαίεις; τίνα ζη-
τεῖς; ἐκείνη, λογιάζουσα ὅτι
εἶναι ὁ κηπουρὸς, τοῦ λέγει·
αὐδέοντῶ, εἰάν ἐσὺ τὸν ἐβάβησας,

αὐτὸν ἴδεναι· καὶ γὰρ αὐτὸν
ᾤψατο.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Μαρία. Στραφιῖσα ἐκείνη λέ-
γει αὐτῷ· Ῥαββουὶ, ὃ λέγε-
σαι, διδάσκαλε.

17 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Μὴ μὲν ἄπτε· ἔγω γὰρ ἀναβί-
βωκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πο-
ρεύου δὲ πρὸς τὰς ἀδελφάς μου,
καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· Ἀναβαίνω
πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα
ὑμῶν, καὶ Θεὸς μου καὶ Θεὸς
ὑμῶν.

18 Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαγ-
δαληνὴ, ἀπαγγέλλουσα τοῖς
μαθηταῖς, ὅτι ἴδρακε τὸν Κύ-
ριον, καὶ ταῦτα εἶπει αὐτῇ.

19 Οὕτως ἔτι ἐφίλιας τῇ ἡμέ-
ρῃ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββά-
των, καὶ Ἰωάννου θυρῶν κεκλεισμένων,
ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι
διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων,
ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔφη εἰς τὸ
μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη
ὑμῖν.

20 Καὶ τῷτο εἰπὼν, ἴδειξεν
αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν
πλευρὰν αὐτῆ. Ἐχάρησαν ἔτι
οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον.

21 Εἶπεν ἔτι αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς
πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς
ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ
πέμπω ὑμᾶς.

22 Καὶ τῷτο εἰπὼν, ἐπι-

εἶπεν μὲ πᾶ τὸν ἄλλος· καὶ
ἔγω θύλω τὸν σικώσι.

16 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Μα-
ρία. ἐκείνη ἐγύρισεν, καὶ λέγει
τῷ Ῥαββουί· τὸ ὅποιον θύλω
καὶ εἶπῃ, διδάσκαλε.

17 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· μὴ με
πιάσεις· διατὶ ἀκόμι δὲν ἀνί-
βωκα εἰς τὸν πατέρα μου· ἀλλὰ
σύρει εἰς τὰς ἀδελφάς μου, καὶ
εἰπέτε· ἀναβαίνω εἰς τὸν πα-
τέρα μου καὶ πατέρα σας, καὶ
Θεὸς μου καὶ Θεὸς σας.

18 Ἦλθεν ἡ Μαρία ἡ Μαγ-
δαληνὴ, καὶ εἶπεν ἑτάτα εἰς
τὰς μαθητάς, ὅτι εἶδε τὸν
Κύριον, καὶ πῶς τῆς εἶπεν
αὐτὰ τὰ λόγια.

19 Ὅσῳν ἐβραδίασι λοιπὸν
τὴν ἡμέραν ἐκείνη τὴν πρῶ-
την τῆς ἑβδομάδος, ὅστις ἡ θύ-
ραις σφαιλισμέναις, ἐκί· ὅπῃ
ἦσαν οἱ μαθητάς μαζωμένοι
διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων,
ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐστάθη εἰς
τὸ μέσον, καὶ λέγει τῶν· εἰρήνη
εἰς ἑσᾶς.

20 Καὶ ὡσῶν εἶπεν ἑτάτον
τὸν λόγον, τὸς εἶδειξεν τὰ χεῖρά
τε καὶ τὴν πλευρὰν τε. καὶ οἱ
μαθητάς ἐχάρησαν ὡσῶν εἶ-
δαν τὸν Κύριον.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν τὰς
εἶπεν· εἰρήνη εἰς ἑσᾶς· καθὼς
μὲ ἐστύλην ὁ πατήρ, καὶ ἔγω
πέμπω ἑσᾶς.

22 Καὶ ὡσῶν εἶπεν ἑτάτο,

φύσσει, καὶ λέγει αὐτοῖς·
 Λάβετε πνεῦμα ἅγιον.

23 Ἄν τιων ἀφήτε τὰς
 ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν
 τιων κρατῆτε, κεκράτηται.

24 Θωμᾶς δὲ, εἷς ἐκ τῶν δώ-
 δεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος,
 οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ
 Ἰησοῦς.

25 Ἐλεγον ἔν αὐτῷ οἱ ἄλ-
 λοι μαθηταί· Ἐρωτάκαμεν τὸν
 Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν
 μὴ ἴδῃ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῷ τὸν
 τύπον τῶν ἤλων, καὶ βάλῃ τὸν
 δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν
 ἤλων, καὶ βάλῃ τὴν χεῖρά μου
 εἰς τὴν πλευράν αὐτῷ, ἢ μὴ
 πισύσω.

26 Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ
 πάλιν ἦσαν ἰσω οἱ μαθηταὶ αὐ-
 τῷ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν.
 ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν
 κλεισμένων, καὶ ἔση εἰς τὸ
 μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν.

27 Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ·
 Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ἴδε, καὶ
 ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν
 χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν
 πλευράν μου· καὶ μὴ γίνῃ ἄπι-
 σος, ἀλλὰ πιστός.

28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς,
 καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου
 καὶ ὁ Θεός μου.

29 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
 Ὅτι ἰωρακάς μου, Θωμᾶ, πι-

σιφύσσει εἰς αὐτὸς, καὶ εἶπε·
 λάβετε Πνεῦμα ἅγιον.

23 Καὶ ὅποιον ἁμαρτίας
 συγχωρήσῃτε, εἶναι συγχωρη-
 μέναις· καὶ ὅποιον κρατῆτε,
 εἶναι κρατημέναις.

24 Καὶ ὁ Θωμᾶς, ὁ λεγό-
 μενος Δίδυμος, ἦσας ἀπὸ τῶν
 δώδεκα, δὲν ἦγον ἐκὶ μετ' αὐ-
 τῶν, ὅταν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.

25 Ἐλεγάν τε λοιπὸν οἱ ἄλ-
 λοι μαθηταῖς· εἶδαμεν τὸν Κύ-
 ριον. καὶ ἐκὶν τὸς εἶπεν· ἂν
 δὲν εἶδῷ εἰς τὰ χεῖρά τε τὰ ση-
 μάδια τῶν καρφίων, καὶ ἂν δὲν
 βάλῃ τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὰ
 σημάδια τῶν καρφίων, καὶ ἂν
 δὲν βάλῃ τὸ χεῖρι μου εἰς τὴν
 πλευράν τε, δὲν δέλω πισεύσει.

26 Καὶ ὕστερα ἀπὸ ὀκτῶ
 ἡμέραις, πάλιν ἦσαν οἱ μαθη-
 τᾶδες μέσα, καὶ ὁ Θωμᾶς μετ'
 αὐτῶν. καὶ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ὄστις
 ἡ θύρας σφραλισμέναις, καὶ
 ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν·
 εἰρήνη εἰς ἰσᾶς.

27 Ἀπέκει λέγει εἰς τὸν Θω-
 μᾶν· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ἴδῃ,
 καὶ ἴδῃ τὰ χεῖρά μου· καὶ φέρε
 τὸ χεῖρι σου, καὶ βάλλε το εἰς
 τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ
 γίνῃσαι ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.

28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς,
 καὶ εἶπεν τε· ὁ Κύριός μου, καὶ
 ὁ Θεός μου.

29 Λέγει τε ὁ Ἰησοῦς· δια-
 τί μὴ εἶδες, Θωμᾶ, ἐπίστει-

πίστευκας· μακάριοι, οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες.

30 Πολλὰ μὲν ἔν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτῶ, ἃ οὐκ ἔστι γραμμένα ἐν τῇ βιβλίῳ τούτῳ.

31 Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοιτες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτῶ.

σας· καλότυχοι εἶνα· ἐκείνοις ὅπῃ δὴν εἶδαν, καὶ ἐπίστευσαν.

30 Καὶ ἄλλα πολλὰ σημεῖα λοιπὸν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς ὁμοεργῶς εἰς τὰς μαθητάς τε, τὰ ὅποια δὴν εἶναι γραμμένα εἰς τὸ βιβλίον ἐτούτο.

31 Καὶ ἐτούτα ἐγράφηκαν, διὰ τὰ πισύσεται, ἅτα ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὰ ἔχητε ζωὴν αἰώνιον πιστεύοντες εἰς τὸ ὄνομά τε.

Κεφ. κα. 21.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἐφανερώσθη ἑαυτοὶ πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανερώσθη δὲ ὕτως.

2 Ἦσαν ἐμὲ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμαῆς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανιᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτῶ δύο.

3 Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοι. Ἐξῆλθον, καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον ἐνδύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν ὕδιν.

4 Πρωίας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· ἔμιντοι ἠδείσαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι.

ΚΑὶ ὕστερον ἀπὸ τῆτα πάλιν ἐφανερώσθη τοῦ λόγου τε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰς μαθητάς τε εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Τιβεριάδος· καὶ ἐφανερώσθη τίτοιαις λεγῶς.

2 Ἦσαν μαζὺ ὁ Σίμων Πέτρος καὶ Θωμαῆς ὅπῃ ἐλέγτεον Δίδυμος· καὶ Ναθαναὴλ ὅπῃ ἦτο ἀπὸ τῆς Κανιᾶ τῆς Γαλιλαίας· καὶ οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου· καὶ ἄλλοι δύο ἀπὸ τῶν μαθητῶν τε.

3 Λέγει τῶς ὁ Σίμων Πέτρος· ἐγὼ πάγω καὶ ψαρεύω. λέγου τε οἱ ἄλλοι· ἐρχόμεσθε καὶ ἡμεῖς μαζὺ σοι. ἐνῆικαν ἔξω, καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὸ μοκόξυλον ἐνδύς· καὶ ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ δὴν ἐπίασαν τίποτες.

4 Καὶ ὅταν ἐφίξεν, ἰσάθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ παρασιάλι· ὁμοις οἱ μαθητάς δὴν ἔξευραν ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς.

5 Λέγει ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ.

6 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσεται. Ἐβαλον ἔν, καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἰλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων.

7 Λέγει ἔν ὁ μαθητὴς ἐκείνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων ἔν Πέτρος, ἀκυσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπιδύτην διεζώσατο, (ἔν γὰρ γυμνός) καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν.

8 Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, (ἔ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων) σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων.

9 Ὡς ἔν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνδρακίαν κερμίνην, καὶ ὄψαριον ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον.

10 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὄψαριων ὧν ἐπιάσατε ἔν.

11 Ἀνέβη Σίμων Πέτρος, καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεθὲς ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πενηντοτατριῶν· καὶ τούτων ὄντων οὐκ ἴσχυσθη τὸ δίκτυον.

12 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·

5 Λέγει τὺς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μήτι ἔχετε τίποτε προσφάγιον; ἀπεκρίθησαν τῷ· ὄχι.

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὺς εἶπε· ῥίξτε τὸ δίκτυον εἰς τὴν δεξιὰν μερίαν τῷ μοροξύλῳ, καὶ θέλωτι εὐρεῖν. ἔρριξάν το λοιπόν, καὶ πλοῖον δὲν ἠμποροῦσαν γὰ τὸ σύρσειν ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ψαρίων.

7 Ὁ μαθητὴς λοιπὸν ἐκεῖνος ὅπῃ ἀγάπα ὁ Ἰησοῦς, λέγει τοῦ Πέτρου ὁ Κύριός εἶναι· καὶ ὁ Σίμων Πέτρος, ὡσάν ἀκυσας ὅτι ὁ Κύριός εἶναι, ἐζώσθη τὸ ὑποκάμισον, διαβὶ ἦτον γυμνός, καὶ ἔρριξε τοῦ λόγου τῷ εἰς τὴν θάλασσαν.

8 Καὶ οἱ ἄλλοι μαθητὰδες ἦλθαν μετὸ μοροξύλον, διαβὶ δὲν ἦταν μακρὰ ἀπὸ τὴν γῆν, ἀλλὰ ἕως διακοσίων πηχῶν, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ψαρίων.

9 Ὡσάν εὐγῆκαν λοιπὸν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνδρακοφωτίαν ὅπῃ ἐκείτετον, καὶ ψάρι ὅπῃ ἐκείτετον ἀπάνω εἰς τὴν ἀνδρακοφωτίαν, καὶ ψωμί.

10 Λέγει τὺς ὁ Ἰησοῦς· Φέρετε ἀπὸ τὰ ψάρια ὅπῃ ἐπιάσατε τῶρα.

11 Ἀνέβη ὁ Σίμων Πέτρος, καὶ ἔσυρε τὸ δίκτυον ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, γιμάτων ψάρια μεγάλα ἑκατὸν πενήντα τρία· καὶ τόσα ὅπῃ ἦταν, δὲν ἴσχυσθη τὸ δίκτυον.

12 Λέγει τὺς ὁ Ἰησοῦς· ἰλά-

Διδυτε, ἀρητίσαστι. Οὐδὲς δι
 ἰτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι
 αὐτὸν, Σὺ τίς εἶ; ἰδόντες ὅτι ὁ
 Κύριός ἐστιν.

13 Ἐρχεται ἔν ὁ Ἰησοῦς, καὶ
 λαμβάνει ἄρτον, καὶ δίδωσιν
 αὐτοῖς, καὶ τὸ ψᾶριον ὁμοίως.

14 Τῆτο ἤδη τρίτον ἴφανε-
 ρῶθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐ-
 τῆ, ἰγερθεῖς ἐκ νεκρῶν.

15 Ὅτι ἔν ἠρίσασαν, λέγει
 τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς Σί-
 μων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με πλείον
 τέτων; λέγει αὐτῷ Ναὶ Κύ-
 ριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέ-
 γει αὐτῷ Βόσκε τὰ ἄρῖα μου.

16 λέγει αὐτῷ πάλιν διύ-
 τερον Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς
 με; λέγει αὐτῷ Ναὶ Κύριε·
 σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐ-
 τῷ Ποίμαινι τὰ πρόβατά μου.

17 λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον
 Σίμων Ἰωνᾶ. φιλεῖς με; Ἐλυ-
 πῆθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ
 τὸ τρίτον· φιλεῖς με; καὶ εἶπεν
 αὐτῷ Κύριε, σὺ πάντα οἶδας·
 σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. λέγει
 αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκε τὰ πρό-
 βαλά μου.

18 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι,
 ὅτι ἦς ἰώτερος, ἐζώνεις σὺ
 αὐτὸν, καὶ περιπάτεις ὅπου
 ἤθελεις· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκ-
 τιμῆς ἴας χεῖράς σου, καὶ ἄλ-
 λος σε ζῶσει, καὶ εἶσιν ὅπου ἂ
 θέλεις.

τε, φᾶτι. καὶ κανίνας διν ἀπο-
 κέταν ἀπὸ τὰς μαθητάδης ἐκ
 τὸν ἐξετάξῃ, ἰσὺ ποιῶ· εἶσαι;
 ἐξεύροντες ὅτι ἦτον ὁ Κύριος.

13 Ἦλθε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς,
 καὶ ἐπῆρε τὸ ψωμί, καὶ τὰς τὸ
 ἴδωσι, καὶ τὸ ψᾶρι ὁμοίως.

14 Ἐτέτη ἦτον τότε τρίτη
 φορὰ ὅπῃ ἴφανερώθη ὁ Ἰησοῦς
 εἰς τὰς μαθητάδης τε, ἀφῶτις
 ἀναστάθῃ ἐκ νεκρῶν.

15 Ἀφῶτις λοιπὸν ἴφασαν,
 λέγει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Σίμονα
 Πέτρον ἢ Σίμων (υἱὸς τοῦ) Ἰωνᾶ,
 ἀγαπᾶς με περισσότερον ἀπὸ
 τέτων; λέγει τε· ναὶ ἀδύδιτη
 ἰσὺ ἐξεύρης ὅτι ἀγαπῶ σε. λέ-
 γει τε· βόσκε τὰ ἄρῖα μου.

16 λέγει τε πάλιν διύτερον
 ἢ Σίμων (υἱὸς τοῦ) Ἰωνᾶ, ἀγα-
 πᾶς με; λέγει τε· ναὶ ἀδύδιτη
 ἰσὺ ἐξεύρης ὅτι ἀγαπῶ σε. λέγει
 τε· ποιμαίνι τὰ πρόβατά μου.

17 λέγει τε τὸ τρίτον ἢ
 Σίμων (υἱὸς τοῦ) Ἰωνᾶ, φιλεῖς
 με; ἐλυπῆθη ὁ Πέτρος, ὅτι
 τοῦ εἶπεν τὸ τρίτον· φιλεῖς με;
 καὶ λέγει τε· ἀδύδιτη, ἰσὺ ἐξεύ-
 ρεις ὅλα· ἰσὺ γινώριζεις ὅτι σὲ
 ἀγαπῶ. λέγει τε ὁ Ἰησοῦς·
 βόσκε τὰ πρόβατά μου.

18 Βέβαια βέβαια σὺ λέγω,
 ὅταν ἦσιν ἰώτερος, ἐζώνουν,
 καὶ περιπάτεις ὅπου ἤθελεις·
 ἀμὴν ὅταν γηράσῃς, θέλεις
 ἀπλώσει τὰ χεῖρά σου, καὶ ἄλ-
 λος θέλει σε ζῶσει, καὶ θέλεις
 πάγι ἐκεῖ ὅπου ἂν θέλεις.

19 Τῦτο δὲ εἶπεν, σημαίνων πρὶν θανάτῳ δοξάσαι τὸν Θεόν. Καὶ τῦτο εἶπεν, λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι.

20 Ἐπιγραφείς δὲ ὁ Πέτρος βλίσκει τὸν μαθητὴν ὄν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθῆντα, ὃς καὶ ἀπέτισεν ἐν τῷ δειπνῶ ἐπὶ τὸ γῆθος αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Κύριε, τίς ἐστίν ὁ παραδίδως σε;

21 Τῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, ὅτος δὲ τί;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί σπρός σε; σὺ ἀκολούθει μοι.

23 Ἐξηλθεν ἂν ὁ λόγος ὅτος εἰς τὰς ἀδελφούς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκείνῳ ἐκ ἀποθήσκει. καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθήσκει· ἀλλ'· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί σπρός σε;

24 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστίν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

25 Ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἴαν γράψω· αἱ καθ' ἑαυτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

19 Καὶ τῦτο τὸ εἶπεν, σημαίνων δίδωντας μὴ τί λογῆς θάνατον θάλλει δοξάσαι τὸν Θεόν. καὶ ὡσάν εἶπεν ἐτῦτο, λέγει τῷ ἀκολουθεῖα μου.

20 Καὶ γυρίζοντας ὁ Πέτρος βλίσκει ὁπῦ ἀκολουθεῖν ὁ μαθητὴς ὁπῦ ἀγάπα ὁ Ἰησοῦς, ὁ ὁποῖός· ἐπίσιν εἰς τὸ γῆθος τε εἰς τὸν δειπνῶ, καὶ εἶπεν· κούδίντη, ποῖός· εἶναι ὁπῦ σὺ παραδίδοι;

21 Ὡσάν εἶδεν ὁ Πέτρος ἐτῦτον, λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν κούδίντη, ἀμὴ ἐτῦτός· τί (θάλλει γίνε);

22 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· ἴαν ἰγὼ θέλω γὰ γῆρη αὐτός· ἴως ὁπῦ γὰ ἔλθω, τί σὺ μέλει ἰσίνα; ἰσὺ ἀκολουθεῖα μου.

23 Εὐγῆκε λοιπὸν ἔξω ὁ λόγός· ἐτῦτός· εἰς τὰς ἀδελφούς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκείνῳ δὲν ἀποθήσκει. ἀμὴ δὲν τῷ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι δὲν ἀποθήσει· ἀλλά· ἴαν ἰγὼ θέλω γὰ εὐρίσκειται ἴως ὁπῦ γὰ ἔλθω, τί σὺ μέλει ἰσίνα;

24 Ἐτῦτός· εἶναι ὁ μαθητὴς ὁπῦ μαρτυρῶν διὰ ἐτῦτα, καὶ ὁπῦ ἔγραψεν ἐτῦτα· καὶ ἔξυρομεν ὅτι ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία τῷ.

25 Καὶ εἶναι καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, γὰ ὁποῖα ἴαν γράφονται καθ' ἑαυτὸν. λογιάζω ἔ δὲ αὐτός ὁ κόσμος· ἠθελε χωρῆσαι τὰ βιβλία ὁπῦ ἠθελεν γραφῆ. Ἀμήν.

ΠΡΑΞΕΙΣ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Κεφ. α'. 1.

ΤΩΝ μὲν πρῶτον λόγον ἰκοινοσάμην περὶ πάντων, ὡς Θεόφιλε, ὡς ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν,

2 Ἀχρι ἧς ἡμέρας ἐπιειλάμην τοῖς ἀποστόλοις διὰ πνεύματ^ος ἁγίου, ὡς ἐξιλέεσθαι, ἀνελήφθη.

3 Οἱς καὶ παρέστησαν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν, ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τισσαράκοστα ὀπτατόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

4 Καὶ συναλιζόμενοι^ο παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱερουσαλῶν μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς, ἣν ἠέκαστέ μου.

5 Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσισθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ ἐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας.

6 Οἱ μὲν ἔτι συνελθόντες, ἐκπρώτων αὐτὸν, λίγοντες

Ἐγὼ, ὡς Θεόφιλε, ἔγραψα τὸν πρῶτον λόγον διὰ ὅλας ἐκεῖνα, ὅπως ἄρχισιν ὁ Ἰησοῦς ἐν κάμνῃ καὶ ἐν διδασκῇ,

2 Ἔως τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅπως ἀνελήφθη, ἔγοντας καὶ ἐν ἑσπέρῳ τὴν ἀποστόλους διὰ μέσον τοῦ ἁγίου Πνεύματ^ο, τὴν ὁποίαν ἐδιάλεξεν.

3 Εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἰκαράσθησαν τοῦ λόγου τε ζῶντα ὄντα ὑπερὰ ἀπὸ τὸ πάθος, μετὰ πολλὰ σημάδια, ὁρατάς ἡμέρας φαινόμενοι^ο εἰς αὐτὸς, καὶ λέγοντας τὰ πράγματα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

4 Καὶ συναλισσόμενοι^ο μετ' αὐτὸς τὴν ἐπαγγελίαν, ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλῆμ ἐ μὴ χωρίσιν, ἀλλὰ ἐ προσμένον τὸ τάξιμον τοῦ πατρὸς, τὸ ὁποῖον ἀπέσπετε, ὅπως σὰς εἴπα.

5 Ὅτι ὁ Ἰωάννης ἐβάπτισεν μετ' ὕδατος, ἀλλ' ἐσεῖς δεῖτε βαπτισθῆναι μετὰ Πνεῦμα ἁγίου, εἰς ὀλίγαις ἡμέραις.

6 Οἱ ἀπόστολοι λοιπὸν ἔγοντας ἐν μαζωχθῆσιν εἰς μίαν μερίαν, τὸν ἐρωτῆσαν, λίγοντες

Κύριοι, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαταστάσεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ;

7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γινῶσθαι χρόνος ἢ καιρὸς ἕως ὃ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ.

8 Ἀλλὰ λήψοσθε δύναμιν ἐπιπλοῦντος Ἰησοῦ ἀγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ἵσοσθέ μοι μάρτυρες ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἰσχύατω τῆς γῆς.

9 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ἐπέλασεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

10 Καὶ ὡς ἀτινίζοντες ἦσαν εἰς τὸν ἕρανόν, πορευομένη αὐτῷ, καὶ ἰδὼν, ἄνδρες δύο παρεστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἰσοθῆτι λευκῇ.

11 Οἱ καὶ εἶπον· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐσθήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν ἕρανόν; ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν ἕρανόν, ἔτως ἐλεύσεται ὅν πρότερον ἰδεῖσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν ἕρανόν.

12 Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλυμμέ-

της· αὐθίγη, τάχα εἰς τὸν χρόνον τούτον ἀποκαταστάσεις τὴν βασιλείαν εἰς τὸ γένος Ἰσραὴλ;

7 Καὶ λέγει τὴς· διὸ εἶπαι ἰδικόν σας ἐὰν γνωρίζετε χρόνος ἢ καιρὸς, τὴς ὁποῖους ὁ πατὴρ τὴς ἔθετο εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ.

8 Ἀλλὰ ὡσὰν ἔλθῃ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον εἰς ὑμᾶς, θέλετε πάρεῖ δύναμιν ἀπ' αὐτοῦ· καὶ θέλετε ἵσθαι μάρτυρες με, καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, καὶ εἰς τὴν Σαμαρείαν, καὶ ἕως εἰς τὴν ἄκρην τῆς γῆς.

9 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐν ταῦτα, βλέποντες ἐκείνοι, ὑψώθη· καὶ ἔνα σύννεφον τὸν ἐπέκει ἀπ' ὀμωροσῶ ἀπὸ τὰ μάτια τὴς.

10 Καὶ ἐκεί ὅπῃ ἐτίκνυταν καὶ ἔβλεπαι ἀπάνω εἰς τὸν ἕρανόν, παγίνοντας ἐκεῖ, καὶ ἐὰν, καὶ δύο ἄνδρες καὶ ἐσθήκεισαν σημᾶ εἰς αὐτὴς μετὰ φορέματα ἄσπρα.

11 Οἱ ὁποῖοι καὶ εἶπαι· ὦ ἄνδρες Γαλιλαῖοι, διατί εἰσθε βλέποντες εἰς τὸν ἕρανόν; ἐν τούτοις ὁ Ἰησοῦς ὅπῃ ἀνελήφθη· κεν ἀπὸ σᾶς εἰς τὸν ἕρανόν, τέτοιαις λογιῆς θέλει ἔλθῃ πάλιν, καθὼς τὸν εἶδτε κηγίοντα εἰς τὸν ἕρανόν.

12 Τότε ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τοῦ ὄρους ὅπῃ

καὶ Ἐλαιῶν, ὃ ἴσιν ἰγγυὲς Ἰερουσαλήμ, σαββάτω ἔχον ὁδόν.

13 Καὶ ὅτι εἰσῆλθον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῶν, ἧ ἦσαν καταμίοντες, ὃ, τε Πέτρος καὶ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης, καὶ Ἀνδρίας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαιῦ καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτῆς, καὶ Ἰούδας Ἰακώβου.

14 Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτερῶντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δέήσει, σὺν γυναίξιν, καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶ.

15 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναγὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν, εἶπεν· (ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἰκοσί.)

16 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἴδετε πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην ἣν προεῖπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαβὶδ, περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγῆ τοῖς συλλαβύσι τὸν Ἰησοῦν·

17 Ὅτι κληριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης.

18 Οὗτος μὲν ἔν ἐκτύσατο

ἰκράζον Ἐλαιῶν, τὸ ὁποῖον εἶναι σημᾶ εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ, ἔχοντας διάστημα γράταν σαββάτω.

13 Καὶ ὡσάν ἐμβῆκαν εἰς τὸ σκῆτι, ἀνέβησαν εἰς τὸ ἀνώγειον, ὅπῃ ἐκάθονταν ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρίας, καὶ Φίλιππος καὶ ὁ Θωμᾶς, καὶ Βαρθολομαῖος καὶ ὁ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαιῦ καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτῆς, καὶ Ἰούδας Ἰακώβου.

14 Ἐτέτοι ὅλοι ἐπροσκαρτερῶσαν ὁμοφύχως εἰς τὴν προσευχὴν καὶ εἰς τὴν δέησιν, μαζὺ μὲ ταῖς γυναῖκες, καὶ μὲ τὴν Μαρίαν τὴν μητέρα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ μὲ τὰς ἀδελφάς τε.

15 Καὶ εἰς ταῖς ἡμέραις ταύταις ἰσηκώθη ὁ Πέτρος εἰς τὴν μέσην τῶν μαθητῶν, καὶ εἶπεν· (καὶ ἦτον πληθὺς, εἰς μίαν μερσίαν, ὡς ἑκατὸν εἰκοσί ὀνομάτοι.)

16 Ὡ ἄνδρες ἀδελφοί, ἔκαμνε χρεία γὰ πληρωθῆ ἡ γραφὴ ἐταύτη, τὴν ὁποίαν ἐπροεῖπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ μέση τοῦ στόματος τοῦ Δαβὶδ, διὰ τὸν Ἰούδα ὅπῃ ἔγινεν ὁδηγὸς εἰς ἐκείνους ὅπῃ ἐπίασαν τὸν Ἰησοῦν·

17 Διατί ἦτον συναριθμημένος μετ᾽ ἐμᾶς, καὶ ἐπῆρε τὸν λαχρὸν τῆς ὑπηρεσίας ἐταύτης.

18 Ἐτέτοι λοιπὸν ἀπέκτη

χωρίον ἐκ τοῦ μισθῆς ἀδικίας· καὶ πρηγὸς γινόμενοι· ἰλάκησι μίσοι, καὶ ἐξιχύθη πάντα τὰ σπλάγγνα αὐτῶ.

19 Καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικῦσιν Ἱερουσαλὴμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν, Ἀκελδαμὰ, τυτίσι, χωρίον αἵματῶ.

20 Γίγνεται γὰρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Γενηθήτω ἡ Ἰσαυλὶς αὐτῷ ἔρημῶ, καὶ μὴ ἔσῳ ὁ καιοικῶν ἐν αὐτῇ. Καὶ· Τῆν ἐπισκοπὴν αὐτῷ λάβοι ἕτερος.

21 Διὸ ἔν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ, ἐφ' εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος· Ἰησοῦς,

22 Ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ βασιλείου· Ἰωάννη ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτῶ γνωσθαι σὺν ἡμῖν ἵνα τέτυται.

23 Καὶ ἔσπασαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλῶμενον Βαρσαβᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰῦς, καὶ Ματθίαν.

24 Καὶ προσευξάμενοι εἶπαν· Σὺ Κύριε καρδιογνώστης

σιν ἵνα χωράφι ἀπὸ τῆν πληρωμῆν τῆς ἀδικίας· καὶ ἔπασσε προύμηλα, καὶ ἴσκασι ἐὶς τὴν μέσην, καὶ ἐχύθησαν ἔξω ὅλα τὰ ἐντόσδιά τε.

19 Καὶ τῷτο ἐγνωρίσθη ἐὶς ἕλως ὅπῃ κατοικῶν ἐὶς τὴν Ἱερουσαλὴμ, τόσσοι ὅπῃ ἐκαλίσθη τὸ χωράφι ἐκεῖνο ἐὶς τὴν γλώσσει τὴν ἰδικὴν τῆς, Ἀκελδαμὰ, ὡσάν τὰ εἰπῆς, χωράφι αἵματῶ.

20 Διατὶ εἶναι γραμμέτοι ἐὶς τὸ βιβλίον τῶν ψαλμῶν· ἄς γίνεῃ ἡ κατοικία τε ἔρημῶ, καὶ ἄς μὴν εἶναι καιίνας, ὅπῃ νὰ καιοικῆ ἐὶς αὐτῆν. καὶ· τὸ ἀξίωμα τε, ἄς τὸ πάρη ἄλλῶ.

21 Κάμνει χρεία λοιπὸν ἀπὸ ἐκείνης τῆς ἀνδρας ἀποῦ ἤλθαι μετῆμας ἐὶς ὅλον τὸν καιρὸν, ὅπου ἰμβῆκε καὶ εὐγῆκε ἐὶς ἡμᾶς ὁ ἀυδίτης ὁ Ἰησοῦς,

22 Ἀρχίζωντας ἀπὸ τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννη ἕως τὴν ἡμέραν ὅπῃ ἀνελήφθη ἀπὸ ἡμᾶς, ἵνας ἀπὸ τέτυται μαζὺ μετῆμας νὰ γίνη μάρτυρας τῆς ἀναστάσεως τε.

23 Καὶ ἔβαλαν δύο, τὸν Ἰωσήφ ὅπῃ ἐκαλίτο Βαρσαβᾶς, ὁ ὅποιος ὀνομάζετο Ἰῦς, καὶ τὸν Ματθίαν.

24 Καὶ προσευχόμενοι εἶπαν· Ἰσὺ ἀυδίτη, ὅπῃ γνωρίζεις ταῖς καρδίαις ὁλοῦτης

πάντων, ἀνάδειξον ἐκ τούτων
τῶν δύο ἕνα ὃν ἐξελέξω,

25 Λαβειὺν τὸν κληρὸν τῆς
διακονίας αὐτῆς καὶ ἀπογαλῆς,
ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας, πορευ-
θῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον.

26 Καὶ ἴδουσαν κληρὸς
αὐτῶν, καὶ ἔπισεν ὁ κληρὸς
ἐπὶ Ματθίαν, καὶ συγκατατίθη-
φίσθη μίλᾳ τῶν ἰσδिका ἀποστό-
λων.

φανέρωσι ἐκείνου ὅπῃ ἰδιά-
λιξις ἀπὸ τούτης τὰς δύο τὸν
ἕνα,

25 Νὰ πάρη τὸν λαχρὸν τῆς
ὑπηρεσίας ἐτούτης καὶ τῆς ἀπο-
γαλῆς, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐπαρέβη
ὁ Ἰούδας, γὰ πάγη εἰς τὸν τόπον
τῶν τὸν ἴδιον.

26 Καὶ ἔρριξαν λαχρὸς, καὶ
ἔπισεν ὁ λαχρὸς εἰς τὸν Ματ-
θίαν, καὶ συναριθμήθη μαζὺ
μὲ τὰς ἰσδικα ἀποστόλους.

Κιφ. β. 2.

ΚΑΙ ἐν τῷ συμπληρῶσθαι
τῆς ἡμέρας τῆς Πεντη-
κοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ἑμοδυ-
μαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό.

2 Καὶ ἐγένετο ἄφῃν ἐκ τοῦ
ἔραυῦ ἤχ^ο ὡσπερ φερομέ-
νης πτοῆς βιαίας, καὶ ἐπλή-
ρωσεν ὅλοι τὸν οἶκον ὃ ἦσαν
καθήμεινοι.

3 Καὶ ὠφθῆσαν αὐτοῖς δια-
μεριζόμεναι γλώσσαι ὡσεὶ πυ-
ρὸς, ἐκάδιστί τι ἐφ' ἕνα ἕκαστον
αὐτῶν.

4 Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες
πνεύματι^ο ἁγίῳ, καὶ ἤρξαντο
λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις, κα-
θὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς
ἀποφθίγγεσθαι.

5 Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλῆμ
κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες
εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντὸς ἔθνους

ΚΑΙ ὅταν ἦλθῃ ἡ ἡμέρα
τῆς πεντηκοστῆς, ἦσαν ὅλοι
μαζωμένοι ὁμοψύχως εἰς ἕνα
τόπον.

2 Καὶ παρευδὺς ἔγενε μία
βοῆ ἀπὸ τοῦ ἔραυῦ ὡσαύτῃ
ἤρχουίλου φυσιματία δυνατῆ,
καὶ ἐγένετο τὸ σπῆτι ἐκεί ὅπῃ
ἐκάδουσαν.

3 Καὶ τὰς ἐφάνησαν γλώσ-
σαις ὅπῃ ἰδιαμοιράζονται ὡ-
σὰν φωτῖα, καὶ ἐκάδισιν ἁ-
πάνω εἰς καθ' ἕνα ἀπ' αὐ-
τῆς.

4 Καὶ ἐγένεσαν ὅλοι Πνεῦ-
μα ἁγίου, καὶ ἄρχισαν γὰ λα-
λοῦν ξέναις γλώσσαις, καθὼς
τὸ Πνεῦμα τῆς ἰδίδει γὰ λα-
λοῦν.

5 Καὶ ἐκαλοικῶσαν εἰς τὴν
Ἱερουσαλῆμ ἄνδρες Ἰουδαῖοι εὐ-
λαβεῖς, ἀπὸ κάθε λογιῆς ἰσδι^ο.

τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν.

6 Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συῆλθε τὸ πλῆθος, καὶ συνηχύθη ὅτι ἤκουον εἰς ἑκατος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλοῦντων αὐτῶν.

7 Ἐξίκαστο δὲ πάντες καὶ ἰθαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδὲ πάντες ἔτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι;

8 Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστῷ τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ἧ ἔγνωθήμεν;

9 Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μισσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν,

10 Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι,

11 Κρήτες καὶ Ἀραβες, ἀκούομεν λαλοῦντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις ἢ μεγαλιᾶ τοῦ Θεοῦ.

12 Ἐξίκαστο δὲ πάντες καὶ διεπόρου, ἀλλῷ πρὸς ἄλλον λέγοντες· Τί ἂν θέλοι τῆτο εἶναι;

ὅτῃ εἶναι ἀπὸ κάτω εἰς τὸν οὐρανόν.

6 Καὶ ὡσὰν ἔγινε ἡ φωνὴ ἐκείνη, ἰμαζύχθη τὸ πλῆθος, καὶ ἰσυχύθη ὅτι ἤκουε καθ' ἑκάστων ὅτῃ ἰσυχύοντες τὴν γλῶσσάν τε.

7 Καὶ ἰτρόμαζαν ὅλοι καὶ ἰθαύμαζαν, καὶ ἔλεγον ἑκάστος εἰς τὸν ἄλλον· Δὴν εἶναι ὅλοι ἰτῆτοι ὅτῃ συνηχέουσι Γαλιλαῖοι;

8 Καὶ πῶς ἡμεῖς τὴν ἀκούομεν πᾶσα ἑκάστων τὴν ἰδικὴν μάς γλῶσσαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔγνωθήκαμεν;

9 Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἑλαμίται, καὶ ἐκεῖνοι ὅτῃ καλοῦντο τὴν Μισσοποταμίαν, τὴν Ἰουδαίαν καὶ τὴν Καππαδοκίαν, τὸν Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν,

10 Τὴν Φρυγίαν καὶ Παμφυλίαν, τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης, ὅτῃ εἶναι ἀγνώστια εἰς τὴν Κυρήνην καὶ οἱ Ῥωμαῖοι οἱ ξένοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι.

11 Κρητικοὶ καὶ Ἀράβηδες, γροικῶμεν ὅτῃ λέγουσιν αὐτοὶ μὲν ταῖς γλώσσαις ταῖς ἰδικαῖς μάς ἢ μεγαλιᾶ τῷ Θεῷ.

12 Καὶ ὅλοι ἰθαύμαζαν περισσοῦ καὶ ἀπορῶσαν, λέγοντες ἑκάστος εἰς τὸν ἄλλον· Τί θέλει τῆτο εἶναι ἰτῆτο;

2 T 3

13 Ἄλλοι δὲ χλευάζοντες ἔλεγαν· Ὅτι γλαύκως μεμερωμένοι εἰσὶ.

14 Σταθεὶς δὲ Πέτρος· Ἐν τοῖς Ἰουδαῖοις, ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπιφθόγγατο αὐτοῖς· Ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ ἁπακτικαί, τῷτο ὑμῶν γνωστὸν ἔστω, καὶ ἐνώμισασθε τὰ ῥήματά μου.

15 Οὐ γὰρ, ὡς ὑμεῖς ἀπολαμβάνετε, ἔτσι μεθύουσιν· ἔστι γὰρ ὕρα τρίτη τῆς ἡμέρας·

16 Ἀλλὰ τῷτο ἔστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ·

17 Καὶ ἔσαι ἐν ταῖς ἰσχυραῖς ἡμέραις, (λέγει ὁ Θεός) ἐκχεῖω ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· καὶ προφητεῖουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται.

18 Καὶ γὰρ ἐπὶ τὰς δούλας μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῖω ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, καὶ προφητεῖουσιν.

19 Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ ἔρειθῳ αἵνω, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀστρίδια καπνῷ.

13 Καὶ ἄλλοι ἀναμπαίζοντες ἔλεγαν· ὅτι εἶναι μεμερωμένοι.

14 Καὶ ὁ Πέτρος· ἐγάθη μαζῷ μὲ τὰς Ἰουδαῖα, καὶ ἰσχυρῶς τὴν φωνὴν τῆ, καὶ τὰς εἶπεν· Ὁ ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ ἰσχυρῶς ὅλοι ὅπῃ κατοικεῖτε τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὡς εἶναι γνώριμον ἔτῃτο εἰς τοῦ λόγου σας, καὶ ἀκούσθητε τὰ λογιὰ μου.

15 Διατί ὄχι, καθὼς ἰσχυρῶς λογιάζετε, ἔτῃτοι μεθύουσι· διατί ἀκόμη τρίτη ὕρα εἶναι τῆς ἡμέρας·

16 Ἀλλὰ τῷτο εἶναι ἐκεῖνο ὅπῃ ἐλαλήθη διὰ μέσου τοῦ προφήτου Ἰωήλ·

17 Καὶ εἰς ταῖς ὑπερηβαῖς ἡμέραις, (λέγει ὁ Θεός) θέλω χύσει ἀπὸ τὸ Πνεῦμά μου εἰς πᾶσαν σάρκα· καὶ θέλουν προφητεῖουσι οἱ υἱοὶ σας καὶ αἱ θυγατέρες σας, καὶ οἱ νεανίσκοι σας θέλουν εἰδῆ ὁράσεις, καὶ οἱ γεροντώτεροί σας θέλουν ἐνυπνιασθῆ ἐνύπνια.

18 Καὶ θέλω χύσει ἀπὸ τὸ Πνεῦμά μου εἰς ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἰς τὰς δούλας μου καὶ εἰς ταῖς δούλας μου, καὶ θέλουν προφητεῖουσι.

19 Καὶ θέλω δώσω τέρατα ἀπάνω εἰς τὸν ἔρειθον, καὶ σημεῖα κάτω εἰς τὴν γῆν, αἷμα καὶ φωτιά καὶ ἀστρίδια καπνῷ.

20 Ὁ ἄλλο μίσηγραφῆσται εἰς σκότος, καὶ ἡ σιλήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἢ ἰλθῆν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ.

21 Καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπιπαλίσηται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

22 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τὰς λόγους τούτους· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποδιδοιγμένον εἰς ὑμᾶς δυνάμει καὶ τέρασι καὶ σημείοις οἷς ἐποίησεν δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ οἴδατε,

23 Τῆτος τῇ ὀρισμένη βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ Θεοῦ ἐκδοτὸν λαβόντες, διὰ χειρῶν αἰνῶμων προσπήξαντες ἀνείλετε.

24 Ὅτι ὁ Θεὸς ἀνέστη, λύσας τὰς ῥάβδους τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ.

25 Δαβὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν· Προφῶμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἔστιν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.

26 Διὰ τῆτο εὐφράνη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σάξξ μου κατασηνώσει ἐπ' ἰσπίδι,

20 Ὁ ἄλλο θίλει γυρίσει εἰς σκότος, καὶ τὸ φηγγάρι εἰς αἷμα, πρὸ τοῦ παρὰ τὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα Κυρίου ἡ μεγάλη καὶ λαμπερά.

21 Καὶ θίλει εἶσθαι, ὅποι ἐπιπαλισηθῆ τὸ ὄνομα Κυρίου, θίλει σωθῆ.

22 Ἦ ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσιτε ἰτῆτα τὰ λόγια· τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα φατηρωμένον εἰς ἰσᾶς ἀπὸ τὸν Θεὸν μὲ δύνάμας καὶ μὲ τέρατα καὶ μὲ σημάδια, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς τὰ ἔκαμε διὰ μέσου αὐτοῦ ἀνάμεισα εἰς ἰσᾶς, καθὼς τὰ ἐξίβριτε καὶ ἰσῆς·

23 Ἐτῆτον δεδομένοι μὲ τὴν ὀρισμένη βουλῇ καὶ μὲ τὴν προγνώσει τοῦ Θεοῦ πιάνοτες ἰσῆ ἰσῆς, καὶ διὰ μέσου αἰνῶμων ἀνδρῶν γαυρώτοτες τὸν ἰσχοτώσι·

24 Τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστη, λύσας τὰς πόνας τοῦ θανάτου· εἰς ὅσον δὲν ἦτοι δυνατὸν τὸν τὰ τὸν κρατῆ ὁ θάνατο.

25 Διαβὶ καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει δι' αὐτόν· ἰσρόβλεπα τὸν αἰδέτην πάντοτε ὁμπροσᾶ μου, ὅτι ἔσται ἀπὸ τὴν δεξιᾶν μου, διὰ τὰ μὴν σαλευθῶ.

26 Διὰ τῆτο ἡ καρδία μου εὐφράνη, καὶ ἡ γλῶσσά μου ἠγαλλιάσθη· καὶ ἀκόμι καὶ τὸ κορμί μου θίλει κατοικίσει μὲ ἰσπίδα·

27 Ὅτι οὐκ ἔγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μὴ εἰς ἄδου, ἐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου εἶδιν διαφθοράν.

28 Ἐγνώρισάς μοι ὁδὸς ζωῆς· πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου.

29 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαβὶδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἰτάφη, καὶ τὸ μνήμα αὐτοῦ εἰς ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.

30 Προφήτης οὖν ὑπάρχων, καὶ εἰδὼς ὅτι ὄρκω ὤμοσεν αὐτῷ ὁ Θεός, ἐκ καρπῶ τῆς ὀσφύς αὐτοῦ τὸ κατὰ σάρκα ἀναστήσειν τὸν Χριστὸν, καδίσει ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ,

31 Προϊδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὅτι ἔκατελειφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς ἄδου, ἐδὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν.

32 Τῆτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεός, ἔ πάντες ἡμεῖς ἴσμεν μάρτυρες.

33 Τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θεοῦ ὑψωθεὶς, τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ ἁγίου πνεύματος λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς, ἐξέχει τῆτον ὅνουν ἡμεῖς βλέπτετε καὶ ἀκούετε.

34 Οὐ γὰρ Δαβὶδ ἀνέβη εἰς

27 Διατὶ δὲν θέλεις ἀφήσει τὴν ψυχὴν μὴ εἰς τὸν ἄδου, ἐδὲ θέλεις δώσεις τὸν ὅσιόν σου εἰδῆ διαφθοράν.

28 Ἐκαμῆς με εἰς τὴν γνώσιν ταῖς γράταις τῆς ζωῆς· θέλεις μὴ γυμῆσει χαρὰν διὰ μέσῃ τοῦ προσώπου σου.

29 Ὡ ἀνδρες ἀδελφοί, ἡμπορῶμεν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας εἰς ἰσῶς διὰ τὸν πατριάρχην Δαβὶδ, ὅτι καὶ ἀπέθανε καὶ ἐθάπτε, καὶ τὸ μνήμα τῆ εἶναι εἰς ἡμᾶς ἕως τῆς ἡμέραν ἐτέτην.

30 Ὡνας λοιπὸν προφήτης, καὶ ἐξέυρηθας ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ ὤμοσεν ὄρκον, ἀπὸ τὸν καρπὸν τῆς μέσης τῆ εἰς ἀναστήσει τὸν Χριστὸν κατὰ σάρκα, καὶ εἰς τὸν καδίσει εἰς τὸν θρόνον τῆ,

31 Προγνωρίζωντας ἐλάλησε διὰ τῆς ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, ὅτι δὲν ἀπέμεινεν ἡ ψυχὴ τῆ εἰς τὸν ἄδου, ἐδὲ τὸ κορμὶ τῆ εἶδε διαφθοράν.

32 Ἐτέτην τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεός, τοῦ ὁποῖον ὅλοι ἡμεῖς εἴμεσθε μάρτυρες.

33 Ἐκείνῃ λοιπὸν ἔγοντας εἰς ὑψωθῆ με τῆς δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν πᾶρῃ ἀπὸ τὸν πατέρα τὸ τάξιμον τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐξέχει ἐτέτη ὁπῶν βλέπτετε καὶ ἀκούετε ἰσῶς τῶν

34 Διατὶ ὁ Δαβὶδ δὲν ἀ-

τὰς ἑραυὰς· λέγει δὲ αὐτός· Εἴ-
πειν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου·
Κάθε ἐκ διξίων μου,

35 Ἐως ἂν θῶ τὰς ἰχθῦς
σὺ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

36 Ἀσφαλῆς οὖν γνωστέ-
λω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι Κύ-
ριος καὶ Χριστὸν αὐτὸν ὁ Θεὸς
ἐποίησεν, τῦτον τὸν Ἰησοῦν δι
ἡμεῖς ἐγαυρώσατε.

37 Ἀκούσαντες δὲ κατενύ-
γησαν τῇ καρδίᾳ, εἰπὸν τι πρὸς
τὸν Πέτρον καὶ τὰς λοιπὰς
ἀποστόλους· Τί ποιήσομεν, ἄνδρες
ἀδελφοί;

38 Πέτρος δὲ εἶπεν πρὸς αὐ-
τούς· Μετανοήσατε, καὶ βα-
πτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ
ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφισιν
ἁμαρτιῶν καὶ λήψετε τὴν
δουρὰν τοῦ ἁγίου πνεύματος·

39 Ὑμῶν γὰρ ἐστὶν ἡ ἰσαγγι-
λία καὶ ἰοῖς τέκνοις ὑμῶν, καὶ
πᾶσι τοῖς εἰς μακρὰν, ὅσους ἂν
προσκαλίσηται Κύριος ὁ Θεὸς
ὑμῶν.

40 Ἐτέροις τι λόγοις σπλίσσι
διμαρτύρετο, καὶ παρεκάλει,
λέγων· Σωθήτε ἀπὸ τῆς γενεᾶς
τῆς σχολιᾶς ταύτης.

41 Οἱ μὲν οὖν ἀσμένως
ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ,

ἴβη εἰς τὰς ἑραυὰς· ἀλλὰ αὐ-
τὰς λέγει· εἴπειν ὁ Κύριος εἰς
τὸν Κύριόν μου· κάθε ἐκ δι-
ξίων μου,

35 Ἐως ὅπου γὰ βάλω τὰς
ἰχθῦς σὺ ἀποκατωπάτημα
εἰς τὰ ποδάρια σου.

36 Ἄς γνωρίζῃ λοιπὸν ὁ-
λοι τὸ σπῆτι τοῦ Ἰσραὴλ μὴ ἁ-
σφάλαιαν, ὅτι ἐγένετο τὸν Ἰησοῦν
(τὸν ἐποίησεν ἰσοῖς ἐγαυρώσατε)
ὁ Θεὸς τὸν ἕκαμιν ἀβδίντην
καὶ Χριστόν.

37 Καὶ ὡσανεὶ τὸ ἄκουσαι ἰ-
κατανύχθη ἡ καρδία τῆς, καὶ
εἶπαν εἰς τὸν Πέτρον καὶ τὰς
λοιπὰς ἀποστόλους· τί γὰ κάμω-
μεν, ἢ ἄνδρες ἀδελφοί;

38 Καὶ ὁ Πέτρος τὸς εἶπεν
μετανοήσατε, καὶ ἄς βαπτισθῆ
κάθ' ἑκάστου ἀπὸ πάντων εἰς τὸ ὄνο-
μα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς συγ-
χώρησιν ἁμαρτιῶν καὶ θέτετε
πᾶσαι τὴν δουρὰν τοῦ ἁγίου
Πνεύματος·

39 Διὰ τὸ εἰς ἑκάστου εἶναι τὸ
τάξιμον καὶ εἰς τὰ παιδιὰ σας,
καὶ εἰς ὅλους τὸς μακρυνὸς, ὅ-
σους ἂν προσκαλίση Κύριος ὁ
Θεὸς μας.

40 Καὶ μὴ ἄλλα λόγια πε-
ρισσότερα τὸς ἑμαρτύρα, καὶ
τὸς ἑπαρακίνα, λέγοντας· φυ-
λαχθήτε ἀπὸ τῆς γενεᾶς ἐπέ-
τη τὴν διεγραμμίση.

41 Καὶ ἐκείνοι ἄπῃ ἰδέχθη-
σαν τὸν λόγον ἰε μὲν ἁ χαρᾶς,

ἰβαπτίσθησαν· καὶ προστίθησαν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὡσὶ τρισχίλιαι.

42 Ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων, καὶ τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου, καὶ ταῖς προσευχαῖς.

43 Ἐγένετο δὲ πάση ψυχῇ φόβος· πολλά τε τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγένετο.

44 Πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ εἶχον πάντα κοινά.

45 Καὶ ἅ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον, καὶ διμερίζον αὐτὰ πᾶσι, καθότι ἅν τις χρείαν εἶχε.

46 Καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντές τε κατ' οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἡγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας,

47 Αἰνοῦντες τὸν Θεόν, καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν. Ὁ δὲ Κύριος προσετίθει τῆς σωζομένης καθ' ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ.

ἰβαπτίσθησαν· καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐπροσέθησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν κοτᾶ τρεῖς χιλιάδες ψυχαῖς.

42 Καὶ ἰκαρτεροῦσαν εἰς τὴν διδαχὴν τῶν ἀποστόλων, εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ εἰς τὸ κόψιμον τοῦ ψωμίου, καὶ εἰς ταῖς προσευχαῖς.

43 Καὶ καθὲ ψυχὴν ἐφοβᾶτον· καὶ πολλὰ τέρατα καὶ σημεῖα ἐγένονταν διὰ μέσου τῶν ἀποστόλων.

44 Καὶ ὅλοι ὅσοι ἐπίστευσαν ἦσαν εἰς ἓνα τόπος, καὶ εἶχαν ὅλα κοινά.

45 Καὶ ἅ τὰ κτήματα καὶ ἅ τὰ ὑπάρχοντά τες τὰ ἐπελύσαν, καὶ τὰ ἐμοίραζαν εἰς ὅλους, ὅ, τι καὶ ἂν ἤδειλε χρειασθῆναι καθὲ ἑνας.

46 Καὶ πᾶσα ἡμέρα ἐσέκουσαν εἰς τὸ ἱερὸν ὁμοψύχως, καὶ κόπλοντες ψωμὶ ἀπὸ σπῆτι εἰς σπῆτι, ἐμεγαλάμβανον τροφὴν μὲ χάραν καὶ μὲ ἀπλήν καρδίαν.

47 Ὑμνοῦντες τὸν Θεόν, καὶ ἔχοντες παρρησίαν καὶ χάριν εἰς ὅλον τὸν λαόν. καὶ ὁ Κύριος ἐπρόσθεν πᾶσα ἡμέρα εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐκείνης ὅπῃ ἔμελλαν ἰὰ σωθῆσι.

Κεφ. γ'. 3

ΕΠΙ τὸ αὐτὸ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερόν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἑνάτην.

2 Καὶ ἵς αὐτῆς χολῆς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑψάστων, ἔβασάζετο ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὠραίαν, τοῦ αἰτιῦν ἰλημοσύνην παρὰ τῶν ἐισπορευομένων εἰς τὸ ἱερόν.

3 Ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερόν, ἤρῳτα ἰλημοσύνην λαβεῖν.

4 Ἀτινίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν εἶπεν τῷ Ἰωάννῃ, εἶπεν Βλέψον εἰς ἡμᾶς.

5 Ὁ δὲ ἰσχυρῶς αὐτοῖς, προσδοκῶν ἵε παρ' αὐτῶν λαβεῖν.

6 Εἶπεν δὲ Πέτρος Ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔχ ὑπάρχει μοι ὃ δὲ ἔχω, τὐτο σοι δίδωμι Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἴγυραι καὶ περιπάται.

7 Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε παρακλήματα δὲ ἐστρωθήσαν αὐτοῦ εἰ βάσεις καὶ ἰὰ σφυρά.

ΚΑΙ ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ἀνέβαιναν μαζῶ εἰς τὸ ἱερόν εἰς τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἑνάτην.

2 Καὶ κάποιος ἄνθρωπος, ὃπῃ ἦτον κελῆδος ἀπὸ τῆς κοιλίας τῆς μάτας τε, ἰὸν ἐσήκωναν, ἰὸν ὁποῖον τὸν ἔβαναν καθὲ ἡμέραν εἰς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὠραίαν, νὰ ζητᾶ ἰλημοσύνην ἀπ' ἐκείνου ὃπῃ ἐμβίνασιν εἰς τὸ ἱερόν.

3 Ὁ ὁποῖος ὡτὰν εἶδε τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, ὃπῃ ἐμίλλασιν νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὸ ἱερόν, ἐζῆτα ἰλημοσύνην.

4 Καὶ ὁ Πέτρος ἀτινίσας εἰς αὐτὸν μαζῶ μὲ τὸν Ἰωάννην, εἶπεν σοχάσου εἰς ἡμᾶς.

5 Καὶ ἐκεῖνος εἶχε τὰ μάτια τε εἰς αὐτῆς, ἀναμίωθας νὰ πάρη τίποτε ἀπ' αὐτῆς.

6 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν ἄσῃμι καὶ χρυσάφι δὲν ἔχω ἄμῃ ἰσχυρῶς ὃπῃ ἔχω, ἐκεῖνο σοῦ δίδωμι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἴγκω ἄπάνω καὶ περιπάται.

7 Καὶ πιάσαντάς ἰὸν ἀπὸ τοῦ δεξιῶν χίρι, ἰὸν ἐσήκωσεν καὶ παρακλήματα ἐστρωθήσαν ἢ κατάναις τε, καὶ οἱ ἄσφυράλοι τε.

8 Καὶ ἐξαλλόμενοι ἴση, καὶ περιπατοῦντες καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ ἱερόν, περιπατῶν καὶ ἀλλόμενοι, καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεόν.

9 Καὶ εἶδον αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν Θεόν·

10 Ἐπεγίνωσκόν τε αὐτὸν ὅτι ἄγιος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἰλημοσύνην καθήμενος ἐπὶ τῇ Ὠραΐα πύλῃ τοῦ ἱερῶ· καὶ ἐσπλάσθησαν δάμβυς καὶ ἐκράσιος ἐπὶ τῇ Συμβιβηκότι αὐτῶ.

11 Κρατοῦντος δὲ τοῦ ἰαθίλου χωλῷ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, Συνίδραμι πρὸς αὐτὸς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ γοᾷ τῇ καλυμένη Σολομῶντι· ἰκταμβοί.

12 Ἴδων δὲ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν· Ἄνδρες Ἰσραηλιῖται, ἡμεῖς θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν ἡ ἀτιμίζετε, ὡς ἰδία δυνάμει ἢ εὐσιβείᾳ πεπωκηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐτόν;

13 Ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἐδόξασι τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὃν ἡμεῖς παρεδώκατε, καὶ ἠρῆσασθε αὐτὸν κατὰ πρόσωπον Πιλάτου,

8 Καὶ περὶ αὐτὸν ἐγράθη, καὶ ἐπεριπατοῦντες καὶ ἐμβῆκε μετ' αὐτὸς εἰς τὸ ἱερόν, περιπατῶντας καὶ περὶ αὐτὸν καὶ ὑμῶν τὸν Θεόν.

9 Καὶ ὁ λαὸς τὸν εἶδον ὅτι ἐπεριπατοῦν καὶ ὑμῖν τὸν Θεόν.

10 Καὶ τὸν ἐγινώσκον πῶς ἦτον ἐπὶ τῷ ὀρθῷ ἐκείνου εἰς τὴν Ὠραΐαν πύλιν τοῦ ἱερῶ ζητῶντας ἰλημοσύνην· καὶ πολλὰ ἰθαύμασαν, καὶ ὄντας ἐκράσιοι εἰς ἐκείνου ὅτι τοῦ ἐσυνίβη.

11 Καὶ ὁ κριτὴς ὅτι ἐπερὶ αὐτὸν ἔμεινε ἀχώρις ἀπὸ τῶν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, καὶ ὁ λαὸς ὅλος ὄντας ἐκπεσληγμένους ἔτριξεν εἰς αὐτὸς εἰς τὴν καμάραν ὅτι ἐκράζοντο τοῦ Σολομῶντι.

12 Καὶ ὁ Πέτρος ὡσάν εἶδον ἐπὶ τούτῳ, εἶπεν εἰς τὸν λαόν· Ἄνδρες Ἰσραηλιῖται, τί θαυμάζετε εἰς ἐπὶ τούτῳ, ἢ τί ἀτιμίζετε εἰς ἡμᾶς, ὡσάν γὰρ τὸ ἰκταμβοί μὲ δυνάμει ἢ εὐσιβείᾳ ἰδικῆς μας γὰρ περιπατῶν αὐτός.

13 Ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἐδόξασι τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, τὸν ὅποιον ἡμεῖς παρεδώκατε, καὶ τὸν ἀρῆσθηκατε ἐμπροσθὰ εἰς τὸ

κρίσασθε· ἐκείνου ἀπαλύ-
σιν.

14 Ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ
δίκαιον ἠρώτησασθε, καὶ ἠτήσα-
σθε ἀνδρα φονία χαρισθῆναι
ὑμῖν.

15 Τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς
ἀπεικτιμάτε, ὃν ὁ Θεὸς ἠγει-
ρειν ἐκ νεκρῶν, ὃ ἡμεῖς μάστι-
γες ἴσμεν·

16 Καὶ ἐπὶ τῇ πίσει τοῦ οἴο-
ματ^ο αὐτοῦ, τῦτον, ὃν θεω-
ρεῖτε καὶ οἴδατε, ἐξερίωσι τὸ
ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἡ πίσις ἡ δὲ
αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὀλο-
κληρίαν ταύτην ἀπίσασθε πάν-
των ὑμῶν.

17 Καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἶδα
ἔτι καλὰ ἄγνοια ἐπράξατε ὡς-
περ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν.

18 Ὅδὲ Θεὸς ἀπροκατήγ-
γαλε διὰ γόμα^ι πάντων τῶν
προφητῶν αὐτοῦ, καθεῖν τὸν
Χριστὸν, ἐπλήρωσιν ἔτι.

19 Μετανοήσατε οὖν καὶ
ἐπιστρέψατε, εἰς τὸ ἐξαλειφθῆ-
ναι ὑμῶν ἅς ἁμαρτίας· ὅπως
ἂν ἔλθωσι καιροὶ ἀναψύξεως
ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου,

20 Καὶ ἀποστείλῃ τὸν προ-

σώσωπον τοῦ Πλάτου, ὃπῃ
ἔκριεν ἐκεῖν^ο· γὰρ τὸν ἀπαλύ-
σῃ.

14 Ἀμὴ ἰοῖς ἀζητήκατε
τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον, καὶ ἐζη-
τήσατε γὰρ σᾶς χαρίσιν εἶνα
ἀνδρα φονία.

15 Καὶ ἐκεῖνοι ὃπῃ εἶναι
ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς τὸν ἰσχοτώσε-
τε, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς τὸν ἀνά-
στησιν ἀπὸ τῆς νεκρῶν· τοῦ ὁποῖου
ἡμεῖς εἴμεσθε μάστιγες·

16 Καὶ εἰς τὴν πίσιν τοῦ
ὀνόματός τε, τὸ ὄνομά τε ἐξε-
ρίωσιν ἐτῶτον, τὸν ὁποῖον βλέ-
πετε καὶ ἐξεύρετε· καὶ ἡ πίσις
ὃπῃ εἶναι δὲ αὐτοῦ τοῦ ἔδωκεν
ἐτῶτη τὴν ὑγίαν ὅλων τοῦ
σώμα^ι, ὁμπροσῶ εἰς ὅλους
σας.

17 Καὶ τῶρα, ἀδελφοί, ἐξ-
εύρω, ὅτι μὴ ἐξεύροτις τὸ
ἐκάμετε, καθὼς καὶ οἱ ἄρχον-
τές σας.

18 Ἀμὴ ὁ Θεὸς ἐκεῖνα ὃ-
πῃ ἰσχοῖτε διὰ μίσην τῷ γό-
μα^ι ὅλων τῶν προφητῶν τε,
γὰρ πάδη ὁ Χριστὸς, ἔτρε τὰ
ἐπιλείωσιν.

19 Μετανοήσατε λοιπὸν καὶ
γυρίσατε, διὰ γὰρ ἐξαλειφθῶν
ἡ ἁμαρτίας σας· διὰ γὰρ ἔλ-
θουν καιροὶ παρηγορίας ἀπὸ τοῦ
πρόσωπον τοῦ Κυρίου.

20 Καὶ γὰρ εἰλήνη ἐκεῖνοι
ὃπῃ ἦτον προτιτίτρα κερυ-

κειρηυμένον ὑμῶν Ἰησοῦν Χριστόν,

21 Ὅτι δι' ἕρανον μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων ἢ ἰλάησιν ὁ Θεὸς διὰ γέματ' πάντων ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν ἀπ' αἰῶν.

22 Μωσῆς μὲν γὰρ πρὸς τὸς πατέρας εἶπεν Ὅτι προφήτην ὑμῶν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς·

23 Ἐγὼ δὲ, πᾶσα ψυχὴ, ἥτις ἂν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ.

24 Καὶ πάντες δὲ οἱ προφητῆται ἀπὸ Σαμεὴλ καὶ τῶν καδεξῆς, ὅσοι ἰλάησαν, καὶ προκατήγγυλαν ἰὰς ἡμέρας Ιαύϊας.

25 Ὑμεῖς ἴστε υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης ἧς δέδωκε ὁ Θεὸς πρὸς τὸς πατέρας ἡμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ. Καὶ τῇ σπέρματί σου ἐνυλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς.

26 Ὑμῶν πρῶτος ὁ Θεὸς ἀναστήσας τὸν παιῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογῆσαι ὑμᾶς, ἐν τῇ ἀπογράφῃ ἵκατον ἀπὸ τῶν ποτηρίων ὑμῶν.

γμί· εἰς ἰσαῖς, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν·

21 Τὸν ὅποιον εἶναι ἀναγκαῖον νὰ τὸν ἔχη ὁ ἕρανος, ἕως τὸν καιρὸν ὅπῃ νὰ ἀποκατασταθῶν ὅλα τὰ πράγματα, τὰ ὅποια ἰλάησιν ὁ Θεὸς διὰ γέματ' ὅλων τῶν ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν ἀπὸ τὴν ἀρχήν.

22 Διατὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς τὸς πατέρας· ὅτι ὁ ἀδελφῆς ὁ Θεὸς σας θίλει σᾶς ἀναστήσει ἵνα προφήτην ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν σας, ὡς ἐμένα· αὐτὸν νὰ ἀκούσθε εἰς ὅλα ὅσα λαλήσῃ εἰς ἰσαῖς·

23 Καὶ πᾶσα ψυχὴ ὅπῃ νὰ μὴ ἀκούσῃ τῷ προφῆτι ἐκείνῃ, θίλει ἐξολοθρευθῆ ἀπὸ τὸν λαόν.

24 Καὶ ὅλοι οἱ προφῆται ἀπὸ τὸν Σαμεὴλ καὶ ἰδῶθεν, ὅσοι ἰλάησαν, ἐπροῖπαν καὶ ταῖς ἡμέραις ἐτάταις.

25 Ἐστὶς ἴσθι υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης ὅπῃ ἵκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τὸς πατέρας μας, λέγωντας εἰς τὸν Ἀβραάμ· καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου θίλιν εὐλογηθῆ ὅλαις ἢ γενναῖς τῆς γῆς.

26 Ὁ Θεὸς πρῶτος ἀνέστην εἰς ἰσαῖς τὸν παιῖδα τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἐστειλεν νὰ σᾶς εὐλογᾷ, γυρίζοντας καδίνας ἀπὸ ταῖς ποτηρίαις σας.

Κιφ. δ. 4.

Λ Αλόντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν, ἐπίτησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ γρατηγός τοῦ ἱερῆ καὶ οἱ σαδδουκαῖοι,

2 Διαπορεύμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτὸς τὸν λαόν, καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν.

3 Καὶ ἐκίβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ ἔδωκεν εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον ἢ γὰρ ἰσπίρα ἦδη.

4 Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκροάτων τὸν λόγον ἐπίγευσαν· καὶ ἔγενετο ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡσεὶ χιλιάδες πέντε.

5 Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον Ἰουδαχοῦμαι αὐτῶν τὸς ἀρχοντας καὶ πρεσβυτέρους καὶ γραμματεῖς εἰς Ἱερουσαλήμ·

6 Καὶ Ἄννας τὸν ἀρχιερεῖα καὶ Καϊάφαν καὶ Ἰωάννη καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερωτικῆς.

7 Καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐν τῷ μίσῳ, ἵπικυδάνοντο· Ἐν ποίᾳ δυνάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τῆτο ὑμεῖς;

8 Τότε Πέτρος ἀγίος εἶπε πρὸς αὐ-

Κ Αἰ· ἐκί ὅπῃ ἰσυντύχισαν αὐτοὶ ἰτῆτα τὰ λόγια εἰς τὸν λαόν, ἔφθασαν εἰς αὐτοὺς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ γρατηγός τοῦ ἱερῆ καὶ οἱ σαδδουκαῖοι,

2 Λυπημένοι πολλᾶ διατὶ ἐδίδασκον αὐτοὶ τὸν λαόν, καὶ ἐκήρυτταν εἰς τὸν Ἰησοῦν τὴν ἀνάστασιν ἐκ νεκρῶν.

3 Καὶ ἔβαλον τὰ χεῖρά τες ἀπάνω τες, καὶ τὸς ἐφυλάκωσαν ἕως τὴν αὔριον· διατὶ τότε ἦτο βράδι.

4 Καὶ πολλοὶ ἀπ' ἐκείνης ὁποῦ ἄκυσαν τὸν λόγον ἐπίγευσαν· καὶ ὁ λογαριασμὸς τῶν ἀνδρῶν ἔγενετο ἕως πέντε χιλιάδες.

5 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἱμαζώχθησαν οἱ ἀρχοντίς τες καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ·

6 Καὶ Ἄννας ὁ ἀρχιερεὺς καὶ Καϊάφας καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσοι ἦσαν ἀπὸ γένους ἀρχιερωτικόν.

7 Καὶ ἔρησαν τες εἰς τὸ μέσον, καὶ τὸς ἐρωτήσαν· με ποίαν δυνάμει ἢ εἰς ποῖον ὄνομα ἐκάμετε τῆτο ἰσῆς;

8 Τότε ὁ Πέτρος ἰσπλήθη Πνύματι ἀγίῳ, καὶ ἕως εἶπεν·

τῆς· Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ,

9 Εἰ ἡμεῖς ἡμέρον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπων ἀσθενῶς, ἐν ἴνι ἕτ' ἰσίσωται.

10 Γνωστὸν ἔγω παῖσιν ὑμῶν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἐσαυρώσατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τῷ ἕτ' παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής.

11 Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὃς ἐξεδιηθείς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδομῶντων, ὃ γινόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας·

12 Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ ἔδενι ἢ σωτηρία· ἕτερος γὰρ ὀνομά ἐστιν ἕτερος ὑπὸ τὸν ἕρανον τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ δι' ἐσθῆναι ἡμῶς.

13 Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου παρρησίαν καὶ Ἰωάννη, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί εἰσι καὶ ἰδιῶται, ἰθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν τι αὐτὸς ὅτι ἄνθρωποι ἦσαν·

14 Τὸν δὲ ἄνθρωπον βλέποντες ἄνθρωποις ἰσίσωται τὸν τετρακευμένον, ἔδεν εἶχον ἀντιπεῖν.

ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ,

9 Ἐπειδὴ ἡμεῖς σήμερον ἐξεταζόμεσθε διὰ εὐεργεσίαν ἀνθρώπων ἀσθενῶν, μὴ τί τρόπον ἰσίσωται ἰατρῶν·

10 Ἄς εἶναι γνώριμον εἰς ὅλους ἰσίσωται καὶ εἰς ὅλον τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἐσαυρώσατε, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνάστηκεν ἐκ νεκρῶν, εἰς τὸτο (λίγω) τὸ ὄνομα ἰσίσωται παραστίκεται γερὸς ὁμωροσῶσας.

11 Ἐτῷτ' εἶναι ἐκείν' ὁ λίθος ὃς ἐκαταφρονήθη ἀπὸ σαῶς τῆς οἰκοδόμης, καὶ ἔγινε κεφαλὴ τῆς γωνίας.

12 Καὶ δὴν εἶναι σωτηρία εἰς ἄλλο κανίνα· διατὶ δὴν εἶναι ἄλλο ὄνομα ἀπὸ κάτω εἰς τὸν ἕρανον ὃν ἐὰ ἐδόθη εἰς τῆς ἀνθρώπων, εἰς τὸ ὅποῖον κάμνει χρεία ἐὰ ἐσθῆμιν.

13 Καὶ βλέποντες ἐκείνοι τὴν παρρησίαν τῷ Πέτρου καὶ Ἰωάννη, καὶ καταλαμβάνοντες ὅτι εἶναι ἄνθρωποι ἀγράμματοί καὶ ἰδιῶται, ἰθαύμαζαν· καὶ ἐγνώρισαν ἰσίσωται πῶς εἶχαν γαθῆ προτίτερα μαζὺ μὴ τὸν Ἰησοῦν.

14 Καὶ βλέποντες τὸν ἄνθρωπον τὸν ἰατρῶν ὃν ἐγίνετον μαζὺ μὴ αὐτὸς, δὴν ἠμπορῆσαι ἐὰ ἐναντιωθῆς τίποτες.

15 Καλιύσαυτες δι' αὐτὰς ἔξω
 τοῦ Συκεδρίου ἀπὸ λαοῦ, Συκεδα-
 λων πρὸς Ἀλλήλους,

16 Λίγοις· Τί ποιήσομεν
 τοῖς ἀνθρώποις τούτοις; ὅτι μὲν
 γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονε δι'
 αὐτῶν, πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν
 Ἱερουσαλὴμ φανερόν, καὶ οὐ
 δυνάμεθα ἀρῆσαι.

17 Ἄλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ σπλίον
 διασημῆθῃ εἰς τὸν λαόν, ἀπει-
 λῆ ἀπειλησόμεθα αὐτοῖς μη-
 κίτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ
 μηδὲν ἀνθρώπων.

18 Καὶ καλίσαντες αὐτὰς,
 παρήγγειλαν αὐτοῖς τὸ καθόλου
 μὴ φθίγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν
 ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.

19 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάν-
 νης ἀποκριθέντες πρὸς αὐτὰς,
 εἶπον· Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον
 τοῦ Θεοῦ, ὑμῶν ἀκέραιον μᾶλλον
 ἢ τοῦ Θεοῦ, κρίνατε·

20 Οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς,
 ἅ εἶδομεν καὶ ἠέκασαμεν, μὴ
 λαλεῖν.

21 Οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι
 ἀπίλυσαν αὐτὰς, μηδὲν εὐρί-
 σκοτις τὸ πῶς κολάσσονται
 αὐτὰς, διὰ τὸν λαόν· ὅτι πάν-
 τες ἰδόξαζον τὸν Θεόν ἐπὶ τῷ
 γυγνομένῳ·

15 Ἀμὴ ἰστορίας τὰς προελά-
 ξαν τὰ εὐγενη ἔξω ἀπὸ τῆν σὺ-
 κεδων, ἰσυμβυλευθησαν ἀνά-
 μισά ἴας,

16 Λίγοις· τί να τὸς κά-
 μωμει τὸς ἀνθρώπους ἰτύτης;
 διατί, ὅτι πῶς τὰ ἔγινε διὰ
 μίσω αὐτῶν σημάδι γνώριμοι,
 εἰς ὅλης εἶναι φανερόν ἰτύτης
 ὅπῃ κατοικοῦν εἰς τὴν Ἱερου-
 σαλὴμ, καὶ διὸν ἠμποροῦμεν τὰ
 τὸ ἀρῆθῶμεν·

17 Ἄλλὰ διὰ τὰ μὴν δια-
 σκορπισθῆ περισσώτεροι τὸ
 πρᾶγμα εἰς τὸν λαόν, τὰ τὸς
 φοβερῶσωμεν τὰ μὴν λαλεῦσι
 σπλίον εἰς τὸ ὄνομα ἰτύτο εἰς
 κατῖνα ἀνθρώπων.

18 Καὶ ἱκραξάντες, καὶ τὸς
 ἱπαράγγειλαν καθόλου μὴ διὰ
 λέγουσι, μηδὲ τὰ διδάσκωσι εἰς
 τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

19 Καὶ ἀπεκρίθησαν ὁ Πέτ-
 ρος καὶ ὁ Ἰωάννης, καὶ τὸς
 εἶπαν· ἂν εἶναι δίκαιο ὀμωρο-
 γᾶ εἰς τὸν Θεόν, τὰ ἀκέραιον ἱ-
 σᾶς περισσώτερον παρὰ τὸν
 Θεόν, κρίνετέ το·

20 Ἐμεῖς διὸν ἠμποροῦμεν,
 τὰ μὴν λαλεῦμεν ἰκίῖνα, ὅπῃ
 εἶδαμεν καὶ ἠέκασαμεν.

21 Καὶ ἰκίῖνοι ἰστοτας τὰ
 τὸς μεταφοβερῶσου τὸς ἀπό-
 λυσαν, διατί διὸν εὐρίσκασι
 ἴποτες ἀφορμὴν πῶς τὰ τὸς
 ἱμωρήσου διὰ τὸν λαόν· ὅτι
 ὅλοι ἰδόξαζαν τὸν Θεόν εἰς
 ἰκίῖνοι ὅπῃ ἔγινε·

22 Ἐτῶν γὰρ ἦν πωλιόνων
 τισσαράκοινα ὁ ἄνθρωπος· ἐφ'
 ὃν ἐγιγόνει τὸ σημεῖον τῆτο τῆς
 ἰάσεως.

23 Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον
 πρὸς τὰς ἰδίους, καὶ ἀπήγγειλαν
 ὅσα πρὸς αὐτὸς οἱ ἀρχιερεῖς
 καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον.

24 Οἱ δὲ ἀκούσαντες, ὁμοθυ-
 μαδῶν ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν
 Θεόν, καὶ εἶπον· Δέσποτα, σὺ
 ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν ἕρανον
 καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,
 καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

25 Ὁ δὲ διὰ στόματος· Δαβὶδ
 τοῦ παιδὸς σου εἰπών· Ἴσα τί
 ἐφρούραξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμε-
 λήτησαν κινά·

26 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς
 τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συν-
 ἤχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ
 Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ
 αὐτῶ.

27 Συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀ-
 ληθείας ἐπὶ τὸν ἅγιον παιδὰ σου
 Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης
 τε καὶ Πόντιος· Πιλάτος, σὺν
 ἔθνεσι καὶ λαοῖς Ἰσραὴλ,

28 Ποιῆσαι ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ
 ἡ βελὴ σου προώρισεν γενέσθαι.

22 Διατὶ ὁ ἄνθρωπος, εἰς
 τὸν ὁποῖον ἔγινε τὸ σημεῖον ἐπέτο
 τῆς ἰατρείας, ἦτορ περισσώτερον
 παρὰ σαράντα χρόνων.

23 Καὶ ὡς ἂν ἀπολύθησαν
 ἦλθον εἰς τὰς ἰδικὰς τῆς, καὶ
 εἶπαν ὅσα τὰς εἶπαν οἱ ἀρχιε-
 ρεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι.

24 Καὶ ἐκείνοι ὡς ἂν τὸ
 ἄκουσαν, ὅλοι μὲ μίαν ψυχὴν
 ἐσήκωσαν φωνὴν εἰς τὸν Θεόν,
 καὶ εἶπαν· ὦ Δέσποτα, ἐσὺ ὁ
 Θεὸς ὁ πᾶν ἔκαμες τὸν ἕρανον
 καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασ-
 σαν, καὶ ὅλα ὅσα εἶναι μίσα
 εἰς αὐτά·

25 Ἐσὺ ὁ πᾶν (μὲ τὸ Πνεῦμα
 σου τὸ ἅγιον) εἶπες διὰ μέσου
 τοῦ στόματος· τοῦ Δαβὶδ τοῦ
 παιδὸς σου· διατὶ ἐσυγχύσθησαν
 τὰ ἔθνη, καὶ οἱ λαοὶ ἐμελετή-
 σασι εὐκαιρα·

26 Ἐπαρυσάθησαν οἱ βα-
 σιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
 ἐμαζώχθησαν ἐπιταυτοῦ ἐναν-
 τίος τοῦ Κυρίου καὶ ἐναντίον τοῦ
 Χριστοῦ τῆς.

27 Διατὶ ἰσὺ ἀληθείας ἐ-
 μαζώχθησαν εἰς τὴν πόλιν
 ἐτέτη ἐναντία τοῦ ἁγίου παι-
 δὸς σου τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον
 ἔχρισες, καὶ ὁ Ἡρώδης καὶ ὁ
 Πόντιος ὁ Πιλάτος, μὲ ἰσὺ ἔθνη
 καὶ μὲ τὰς λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ,

28 Νὰ κάμωσι ὅσα προ-
 ὠρισε τὸ χεὶρ σου καὶ ἡ βελὴ
 σου ἰσὺ γίνουσι.

29 Καὶ τὰ νῦν Κύριε ἴπιδι ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παρρησίας πάσης λαλεῖν τοῖς λόγοις σου,

30 Ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου ἐκτείνειν σε εἰς ἴασις, καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδὸς σου Ἰησοῦ.

31 Καὶ διηδίντων αὐτῶν ἰσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν ζυγημένοι· καὶ ἐπωλήθησαν ἅπαντες πνεύματος ἁγίου, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παρρησίας.

32 Τῆ δὲ πλῆθους τῶν πειρευσάντων ἦν ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία· καὶ ἕδ' εἰς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά.

33 Καὶ μεγάλη δυνάμει ἀπειδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀπόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς.

34 Οὐδὲ γὰρ ἰδιῆς τις ὑπῆρχεν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κλήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πωπρασκομένων,

35 Καὶ ἐτίθων παρὰ τῆς πόδας τῶν ἀποστόλων διεδί-

29 Καὶ τῶρα, αὐθίγη, χάσθη εἰς τῆς φοβηρισμῶν ἰσως, καὶ δὸς εἰς τῆς δούλους σου νὰ λαλῶσι τὸν λόγον σου μετὰ κάθε λογῆς παρρησίαν,

30 Ἀσπλώνωλης τὸ χερί σου εἰς ἰατρείαν, καὶ νὰ γίνονται σημεῖα καὶ τέρατα διὰ μίσην τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδὸς σου τοῦ Ἰησοῦ.

31 Καὶ ὡσὰν ἐπαρακάλεσαν, ὁ τόπος ὅλος ἰσαλεύθη ἐκεῖ ὅπῃ ἦταν μαζωμένοι· καὶ ἐγίμισαν ὅλοι ἀπὸ Πνεῦμα ἁγίου, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παρρησίας.

32 Καὶ τὸ πλῆθος ὅπῃ ἐπίστεισεν, ἦταν ἡ καρδία ἰσως καὶ ἡ ψυχὴ τῆς μία· καὶ ἕδῃ κανένας ἀπὸ τὰ ὑπαρχοντά τε ἔλεγε νὰ εἶναι ἰσποτες ἰδικόν τε, ἀλλὰ ὅλα ἦταν εἰς αὐτῆς κοινά.

33 Καὶ οἱ ἀπόστολοι μετὰ μεγάλην δύναντι ἐπαράδιδαν τὸ μαρτύριον τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ χάρις μεγάλη ἦτον εἰς ὅλους αὐτούς.

34 Διατὶ ἕδῃ κανένας ἦτον ἰδιῆς εἰς αὐτούς· καὶ ὅσοι ἦταν κτήτορες τόπων ἢ σπηλιῶν, ἰπυλῶσαν καὶ ἔφεραν ταῖς τιμαῖς ἐκεινῶν ὅπῃ ἰπυλοῦνταν·

35 Καὶ τὰ ἔρριχαν εἰς τὰ ποδάρια τῶν ἀποστόλων· καὶ ἰ-

δοτο δι' ἐκείνην καδότην ἂν τις
χρείαν εἶχεν.

36 Ἰωσῆς δὲ, ὁ ἐπικληθεὶς
Βαρνάβας ὑπὸ τῶν ἀποστόλων,
(ὁ εἶσι μεμεμενημένοι, υἱὸς
παρακλήσεως) λειψίτης, Κύ-
πριος τῷ γένει,

37 Ὑπάρχοντος αὐτῷ
ἀγροῦ, πωλήσας ἤγειρε τὸ
χρῆμα, καὶ ἔθηκε παρὰ τῆς
πόδας τῶν ἀποστόλων.

δίδονται εἰς καδίνα καδὼς τῷ
ἐκαμνι χρεία.

36 Καὶ ὁ Ἰωσῆς, ὁπῶ ἐκα-
λέσθη ἀπὸ τῆς ἀποστόλης Βαρ-
νάβας, τὸ ὁποῖον μεμεμενηύ-
εται υἱὸς παραγορίας, ὄντας
Λειψίτης, τὸ γένος τε Κύπριος,

37 Εἶχει ἓνα χωράφι, καὶ
τὸ ἐπύλησι, καὶ ἔφερε τὰ ἄ-
σπρα, καὶ τὰ ἔβαλεν σημᾶ εἰς
τὰ ποδάρια τῶν ἀποστόλων.

Κιφ. ε'. 5.

Ἄνερ δὲ τις Ἀνανίας ὀνό-
ματι, σὺν Σαπφείρῃ
τῇ γυναικὶ αὐτῷ ἐπύλησι
κτῆμα·

2 Καὶ ἰουσοφισαλοῦ ἀπὸ τῆς τι-
μῆς, συνειδυίας καὶ τῆς γυναι-
κὸς αὐτῷ· καὶ ἐνέγκας μέρος ἑ-
καστῶν παρὰ τῆς πόδας τῶν ἀποστόλων
ἔθηκεν.

3 Εἶπε δὲ Πίτρος Ἀνανία,
διατί ἐπύλησιν ὁ Σατανᾶς τῆν
καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ ἰουσοφισα-
σθαί ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου;

4 Οὐχὶ μένοι, σοὶ ἔμεινε,
καὶ πρᾶθιν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ
ὑπῆρχε; τί ὅτι ἔθε ἐν τῇ καρ-
δίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τῆτο;
οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ
τῷ Θεῷ.

Καὶ κάποιος ἀνδρῶν
τὸ ὄνομα τε Ἀνανίας,
μαζὺ μὴ τὴν γυναῖκά τε τῆν
Σαπφείρα ἐπύλησι χωράφι·

2 Καὶ ἰχώρισε διὰ λόγους
τε μερικὰ ἄσπρα ἀπὸ τῆν ἑ-
μῆν τε, καὶ τὸ ἔξευρεν καὶ ἡ
γυναῖκά τε· καὶ ἔφερε ἓνα
μέρος, καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὰ
ποδάρια τῶν ἀποστόλων.

3 Καὶ ὁ Πίτρος τοῦ εἶπεν
Ἀνανία, διατί ἐγύμισιν ὁ Σα-
τανᾶς τῆν καρδίαν σου, γὰρ εἰ-
πῆς ψέματι εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον, καὶ γὰρ ἐξουσίης διὰ
λόγους σου ἀπὸ τῆν τιμῆν τοῦ
χωραφίου;

4 Ἄν τὸ ἐκράτης, δὲν ἦτον
εἰς ἐξουσίαν; καὶ ὡσαν ἐπυλήθη,
δὲν ἦτον εἰς τῆν ἐξουσίαν σου; διὰ
τί ἔβαλλες τῆτο τὸ πρᾶγμα
μέσα εἰς τῆν καρδίαν σου; δὲν
ἐγύλασις ἀνθρώπους, ἀλλὰ τὸν
Θεόν.

5 Ἀκόντι δὲ Ἀναΐας τὴς λόγῃς τέτῃς, πισῶν ἐξέψυξι· καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τὴς ἀκρόντας ταῦτα.

6 Ἀναστάντες δὲ οἱ πῶτι-ροὶ συνέβησαν αὐτὸν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν.

7 Ἐγένετο δὲ ὡς ὥρων τριῶν διάστημα, καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονός ἐισῆλθεν·

8 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ Πέτρος· Εἰπέ μοι, εἰ τοσούτῃ τὸ χωρίον ἀπίσθουσι; Ἡ δὲ εἶπε· Ναι, τοσούτῃ.

9 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτήν· Τί ὅτι συνιφωνήθη ὑμῖν παράσαι τὸ πνεῦμα Κυρίου; ἰδὲ οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου, ἐπὶ τῇ θύρᾳ, καὶ ἐξοίσουσί σοι.

10 Ἐπισὶ δὲ παραχρῆμα παρὰ τὴς πόδας αὐτῆ, καὶ ἐξέψυξεν· εἰσελθόντες δὲ οἱ πῶτισκοὶ εὔρον αὐτὴν νεκρὰν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

11 Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐπὶ πάντας τὴς ἀκρόντας ταῦτα.

12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· (καὶ ἦσαν

5 Καὶ ὁ Ἀναΐας ὡσὰν ἄκυσεν ἐτέτα τὰ λόγια, ἔπισσι καὶ ἐξέψυχον· καὶ ἐγένετο μὲγάλος φόβος εἰς ὅλην ἐκκλήσιον ὅπῃ τὰ ἄκυσαν.

6 Καὶ ἐσηκώθησαν οἱ πῶτι, καὶ τὸν ἐσυμάζωσαν, καὶ εὔγαλαν καὶ ἐπῆγαν καὶ ἔθαψάν τον.

7 Καὶ ἐπέρασαν ἕως τρεῖς ὥραις, καὶ ἡ γυναῖκά τε μὴ ἐξέύροντας ἐκκῆτο ὅπῃ ἐγένετο ἐμβῆκε μίσα.

8 Καὶ ὁ Πέτρος τῆς εἶπε· εἰπέ μοι, ἂν ἐπαλήσῃτε τὸ χωράφι τόσα ἄσπρα; καὶ ἐκείνη εἶπε· ναι, τόσα.

9 Καὶ ὁ Πέτρος τῆς εἶπε· διατί ἐσυμφωνήσῃτε ἐσῆς ἐὰν παράξῃτε τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου; ἐὰν, τὰ ποδάρια ἐκκῆτων ὅπῃ ἔθαψαν τὸν ἄνδρα σου, εἰς τὴν θύραν, καὶ δέλωσιν εὔγαλει καὶ ἐσίνα.

10 Καὶ παρὶνδὺς ἔπισσι εἰς τὰ ποδάρια τε, καὶ ἐξέψυχον· καὶ ὡσὰν ἐμβῆκαν μίσα οἱ πῶτι, τὴν εὔρηκαν ἀπεθαμένην, καὶ εὔγαλαν καὶ ἐκείνην καὶ τὴν ἔθαψαν κοντᾶ εἰς τὸν ἄνδρα τῆς.

11 Καὶ ἐγένετο φόβος μὲγάλος εἰς ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ εἰς ὅλην ἐκκλήσιον ὅπῃ ἄκυσαν ἐτέτα.

12 Καὶ πολλὰ σημεῖα καὶ τέρατα ἐγένεθῃσαν εἰς τὸν λαὸν διαμέσῃ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων·

ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ
τοῦ Σολομῶντος.

13 Τῶν δὲ λοιπῶν ἕδειξ
ἔτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς·
ἀλλ' ἰμογάλυον αὐτὸς ὁ λαός.

14 Μᾶλλον δὲ προσετίθειτο
πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ, πλῆθθ
ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν.)

15 Ὡς κατὰ τὰς πλα-
τείας ἐκφέρειν τὸς ἄσθινοῖς,
καὶ τιθεῖναι ἐπὶ κλιῶν καὶ
κρεβάτων, ἵνα ἐρχομένῳ Πέ-
τρῳ καὶ ἡ σκιὰ ἐπισκιάσθῃ τινὶ
αὐτῶν.

16 Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ
πλῆθθ τῶν πέριξ πόλεων εἰς
Ἱερουσαλὴμ, φέροντες ἄσθινοῖς
καὶ ὀχλυμένους ὑπὸ πνευμά-
των ἀκαθάρατων· οἵτινες ἰδε-
ραπιεύοντο ἅπαντες.

17 Ἀναγὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς
καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, (ἡ
ἕσα αἵρεσις τῶν σαδδουκαίων)
ἐπληρώθησαν ζήλῳ·

18 Καὶ ἐτίβαλον τὰς χεῖ-
ρας αὐτῶν ἐπὶ τὸς ἀποστόλους,
καὶ ἔθιγον αὐτὸς ἐν τῆρῃσι
δημοσίᾳ.

19 Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ
τῆς νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας
τῆς φυλακῆς· ἐξαγαγὼν τε
αὐτὸς, εἶπε·

(καὶ μὴ μίαν ψυχὴν ὅλοι εὐ-
ρίσκονταν εἰς τὴν καμάραν
τοῦ Σολομῶντος·)

13 Καὶ ἀπὸ τῶν ἐπίλοιπων
καίνας δὲν ἀποκόταν ἐὰν πάγη
ἐὰν γαδῆ κορτὰ της· ἀλλὰ ὁ
λαὸς τὸς ἐτίμα μεγάλας.

14 Καὶ περισσώτερον αὐ-
ξάνασιν τὸ πλῆθθ τῶν ἀνδρῶν
καὶ τῶν γυναικῶν, ὅπῃ ἐπίστευ-
αν εἰς τὸν Κύριον.)

15 Εἰς τόσον ὅπῃ εὐγάντα-
σιν ἔξω τὸς ἄσθινοῖς εἰς ταῖς
πλατείας γράταις, καὶ τὸς
ἔβαιναν εἰς μικραῖς κλίταις καὶ
κρεβάτια, διὰ ἐὰν ἐπισκιάσθῃ
καὶ εἰς καίνας ἀπ' αὐτῶν ὁ
ἴσκιθ· τῷ Πέτρῳ ὅταν περιᾶ.

16 Καὶ τὸ πλῆθθ τῶν πό-
λεων ὅπῃ ἦταν τραγύρω ἰμα-
ζώνονταν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ἐφέρονται τὸς ἄσθινοῖς, καὶ
ἐκείνους ὅπῃ ἐπειράζονταν ἀπὸ
πνεύματα ἀκάθαρτα· οἱ ὁ-
ποῖοι ὅλοι ἰατρειούνονταν.

17 Καὶ ἰσηκῆθη ὁ ἀρχιε-
ρεὺς καὶ ὅλοι ἱερεῖοι ὅπῃ ἦταν
μαζύ του, ὅπῃ ἦτον ἡ αἵρεσις
τῶν σαδδουκαίων, καὶ ἐγίμισαν
φθόρον·

18 Καὶ ἄπλωσαν τὰ χεῖ-
ριά της εἰς τὸς ἀποστόλους, καὶ
ἔβαλάν της εἰς φύλαξιν κοι-
νήν.

19 Ἄμῃ ἄγγελθ Κυρίου
τὴν νύκτα ἄνοιξε ταῖς θύραις
τῆς φυλακῆς· καὶ εὐγάλει της
ἔξω, καὶ εἶπε·

20 Πορεύεσθε, καὶ καθί-
τες λαλιῆτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ
πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς
ταύτης.

21 Ἀκούσαντες δὲ εἰσῆλθον
ὑπὸ τὸν ἄρθρον εἰς τὸ ἱερόν, καὶ
ἐδίδασκον. Παραγινόμενοι δὲ ὁ
ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ,
συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ
πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ· καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ
δισματώριον, ἀχθῆναι αὐτούς.

22 Οἱ δὲ ὑπερέται παραγι-
νόμενοι ἔχ' ἔυρον αὐτούς ἐν τῇ
φυλακῇ· ἀναστρέψαντες δὲ ἀ-
πήγγυαλαν,

23 Λέγοντες· Ὅτι τὸ μὲν
δισματώριον εὔρομεν κελει-
σμίνοι ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ,
καὶ τὴς φύλακας ἔξω ἐστῶτας
πρὸ τῶν θυρῶν ἀνοίξαντες δὲ,
ἴσω ὑδῖνα εὔρομεν.

24 Ὡς δὲ ἤκουσαν τὴς λόγους
ταύτης ὁ, τὸ ἱερεὺς καὶ ὁ γρατ-
ηγὸς τοῦ ἱερῷ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς,
δηπόρην περὶ αὐτῶν, τί ἂν
γένοιτο τῆτο.

25 Παραγινόμενοι δὲ τις
ἀπήγγυαλαν αὐτοῖς, λέγων· Οὐκ
ἰδὲ, οἱ ἄνδρες ἡς ἔθισθε ἐν τῇ
φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἰσῶ-
της, καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν.

26 Τότε ἀπελθὼν ὁ γρατ-

20 Παύστε, καὶ καθίτες
λαλήσετε εἰς τὸ ἱερόν εἰς τὸν
λαὸν ὅλα τὰ λόγια ἐταύτης τῆς
ζωῆς.

21 Καὶ ὡσὰν τὸ ἀκουσαν,
ἀπὸ τῆν αὐγῆν ἐμῶηκαν εἰς τὸ
ἱερόν, καὶ ἐδίδασκον. καὶ ὡσὰν
ἐπῆγεν ὁ ἀρχιερεὺς καὶ ἱκεῖνοι
ὅσῳ ἦταν μαζὺ μετ' αὐτόν,
ἐκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ ὅλον
τὴν σύναξιν τῶν γερότων τῶν
υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἔστειλαν
ἀνδρώπας εἰς τὴν φυλακῆν, τὰ
τὴς φέρειν.

22 Καὶ οἱ ὑπερέται ὡσὰν
ἐπῆγαν, δὴν τὴς εὐρέηκαν εἰς
τὴν φυλακῆν· ἀμὴ γυρίζοντες
ἀπέφεραν,

23 Λέγοντες· ὅτι τὴν φυ-
λακῆν τὴν εὐρέηκαμεν σφαλι-
σμίτην πολλᾶ φυλαγμίνα, καὶ
τὴς φύλακας ἔξω ὅσῳ ἰσῶκη-
ται ὁμπροσῶ εἰς ταῖς θυραῖς·
ἀμὴ ὡσὰν ἀνοίξαμεν, δὴν πύ-
ραμεν μίσα κανίνα.

24 Καὶ ὡσὰν ἀκουσαν τὰ
λόγια ἐταῦτα ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ γρα-
τηγὸς τῷ ἱερῷ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς,
ἀπορῶσαν δὲ αὐτούς, πῶς θίλει
καλατηῆσει ἐτῆτο (τὸ πρῶγμα).

25 Καὶ κάποι· ἐπῆγεν καὶ
τὴς εἶπεν· ὅτι τὴς ἀνδρώπας
ὅσῳ ἐβάλλετε εἰς τὴν φυλα-
κῆν, τὰ τὴς ὅσῳ εἶναι μίσα
εἰς τὸ ἱερόν καὶ γίκενται καὶ
διδάσκου τὸν λαόν.

26 Τότε ἐπῆγεν ὁ γρατηγὸς

γὰρ οὗτοι ὑπερήταις, ἤγαγον αὐτοὺς, ἢ μετὰ βίας· (ἐφοβήντο γὰρ τὸν λαὸν ἵνα μὴ λιθασθῶσιν.)

27 Ἀγαρόντις δὲ αὐτοὺς ἔησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς,

28 Λέγων· Οὐ παραγγελία παραγγέλλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; καὶ ἰδὼν, πεσπληρέκατε τὴν Ἱερουσαλήμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν, καὶ βύβλισθε ἱσαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος· καὶ οἱ ἀπόστολοι, εἶπον· Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις.

30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς, διεχειρίσασθε κριμάσασθαις ἐπὶ ξύλου.

31 Τούτου ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτήρα ὑψώσεν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, δέναι μιλάνοιαν τῷ Ἰσραῆλ, καὶ ἀφίσειν ἁμαρτιῶν.

32 Καὶ ἡμεῖς ἴσμεν αὐτῷ μάρτυρες τῶν ῥημάτων τούτων, καὶ τὸ πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον, ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς πειθαρχῆσιν αὐτῶν.

33 Οἱ δὲ, ἀκύνσαντες διεκρίνοντο, καὶ ἐβυβλίουσθε ἀπειλεῖν αὐτούς·

μαζὺ μὴ τὺς ὑπερήταις, καὶ τὺς ἴφρι, ὄχι γαικῶς. (διατί ἐφοβήνταν τὸν λαόν, ἵνα μὴ τὺς λιθάσῃν.)

27 Καὶ ὡσανὺς τὺς ἴφριαν, τὺς ἔησαν εἰς τὸ συνεδρίον· καὶ τὺς ἐρώτησεν ὁ ἀρχιερεὺς,

28 Καὶ εἶπε· δὲν σᾶς ἱσαγγέλλαμεν ἱμεῖς παντιλῶς ἵνα μὴν διδάσκητε εἰς τὸ ὄνομα τούτο; καὶ ἰὰ, ἰσιῖς ὡραμάη ἐγιμίστε τὴν Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τὴν διδαχὴν σας, καὶ βύβλισθε ἵνα βίξτε ἀπάνω μας τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου ἐτούτου.

29 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος· καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ εἶπαν· κάμνει χρεία περισσότιρον ἵνα ὑπακῆ τινὰς τοῦ Θεοῦ παρὰ τῶν ἀνθρώπων.

30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας ἀνάγησι τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὀπειῖον ἰσιῖς τὸν ἰσκούσῃτε, μὴ τὸ ἵνα τὸν κριμάσῃτε εἰς τὸ ξύλον.

31 Ὁ Θεὸς ἐτούτου τὸν ὑψώσεν μὴ τὴν δεξιᾷν του (καὶ τὸν ἱκαμεν) ἀρχηγὸν καὶ σωτήρα, ἵνα δώσῃ μιλάνοιαν εἰς τὸν Ἰσραῆλ, καὶ συγχώρησιν ἁμαρτιῶν.

32 Καὶ ἱμεῖς εἴμεσθιν μάρτυρες αὐτῶν ἐτάτω ἰλῶν λόγων, καὶ ἀκόμη τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὅπῃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς ἱκίεινς ὅπῃ τοῦ ὑπακύνουσιν.

33 Καὶ ἱκίῖτοι ὡσανὺ ἱὰ ἁκύνσαν, ἱτριζαν ἱὰ δόνῃά τους, καὶ ἱσυμβυλεύονται ἵνα τὺς φοιύσῃν.

34 Ἀναστὰς δὲ Ἰς ἐν τῷ συν-
εδρίῳ Φαρισαῖ^ο, ὀνόματι
Γαμαλιήλ, νομοδιδάσκαλος,
τίμιος παντὶ τῷ λαῷ, ἐκέλευ-
σεν ἔξω βραχὺ τιτὺς ἀπογόλως
ποιῆσαι·

35 Εἰπέ τε πρὸς αὐτούς·
Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, προσέχθιτε
ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τῶ-
ν τοις, τί μέλλετε πράσσειν·

36 Πρὸ γὰρ τέτων τῶν ἡμερῶν
ἀνίστη Θεοῦδᾶς, λέγων εἶναί ἴνα
ἑαυτὸν, ᾧ προσκαλλήθη ἀρι-
θμὸς ἀνδρῶν ὡσὶ τετρακοσίων·
ὅς ἀνῆρθη, καὶ πάντες ὅσοι
ἐπίθοιτο αὐτῷ, διελύθησαν,
καὶ ἐγένοντο εἰς ἕδι·

37 Μετὰ τῶντοι ἀνίστη Ἰῦδας
ὁ Γαλιλαῖος, ἐν ταῖς ἡμέραις
τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ἀπέστησε
λαὸν ἰκανὸν ὀπίσω αὐτῷ· καὶ κί-
ε^ο ἀπέλυτο, καὶ πάντες ὅσοι
ἐπίθοιτο αὐτῷ, δισκορπίσθη-
σαν·

38 Καὶ ἰὰ νῦν λέγω ὑμῖν,
ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τῶ-
ντων, καὶ ἰάσατε αὐτούς· ὅτι
ἰὰν ἢ ἐξ ἀνθρώπων ἢ βυλῆ αὐτῆ
ἢ τὸ ἔργον τῶτο, καταλυθήσι-
ται·

39 Εἰ δὲ ἐκ Θεοῦ ἰσιν, ἔδ-
νασθε καταλυῶσαι αὐτὸ, μήπο-
τε καὶ θεομάχοι εὐρεθῆτε·

34 Ἀλλὰ ἰσηκώθη μῖσα εἰς
τὴν σύναξιν ἴνας Φαρισαῖ^ο,
τὸ ὄνομά τε Γαμαλιήλ, νο-
μοδιδάσκαλ^ο, τιμημέν^ο εἰς
ἅλους τὸν λαὸν, καὶ ἰπρόσραξινὰ
εὐγάλων ἔξω καμπόσου τὺς
ἀπογόλως·

35 Καὶ εἶπεν τὺς ἄνδρες
Ἰσραηλῖται, γοχασθῆτι, τί
μέλλετε νὰ κάμετε εἰς τὺς ἀν-
θρώπους ἐτέτους·

36 Διατί πρῶτίτερα ἀπὸ τῶ-
ν ταῖς ἡμέραις ἰσηκώθη ὁ
Θεοῦδᾶς, λέγωντας τῷ λόγῳ
τῷ, πῶς νὰ εἶναι κάποι^ο μί-
γας, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκολλήθησαν
ἄνδρες ἕως τετρακοῖσιοι τὸν ἀρι-
θμὸν· ὁ ἕκοῖ^ο ἰσηκώθη, καὶ
ἅλοι ὅσοι ἴδον ἐπίστειναι, ἰσκορπί-
σθησαν, καὶ ἐγένοντο εἰς ἕδι·

37 Καὶ ἕτερα ἀπὸ τῶτων
ἰσηκώθη ὁ Ἰῦδας ὁ Γαλιλαῖ^ο,
εἰς ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογρα-
φῆς, καὶ ἰσυνε λαὸν ἀρεκτὸν
ὀπίσω τῷ· καὶ ἰχαλάσθη καὶ
ἐκίε^ο, καὶ ἅλοι ὅσοι τὸν ἐπί-
στειναι, ἰσκορπίσθησαν·

38 Καὶ τῶρα σᾶς λέγω,
λείπετε ἀπὸ τὺς ἀνθρώπους τῶ-
ντων, καὶ ἀφίτε τὺς· καὶ ἂν
εἶναι ἢ βυλῆ ἰτύτη ἢ τὸ ἔργον
ἰτῶτο ἀπὸ ἀνθρώπων, θίλει
χαλασθῆ·

39 Ἀμὴ ἀνῖλαιαι ἀπὸ τὸν Θε-
όν, δὲν ἡμπορεῖτε νὰ τὸ χα-
λάσσετε, μήπως καὶ εὐρεθῆτε
καὶ θεομάχοι·

40 Ἐπείσθησαν δὲ αὐτῶ· καὶ προσκαλισάμενοι τὴς ἀποστόλους, δειραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπίλυσαι αὐτούς.

41 Οἱ μὲν ἔν ἱεροῦστο χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ συνεδρίου, ὅτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆναι·

42 Πᾶσά τε ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' ὄλιγον ἐκ ἰκασύλλου διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι Ἰησοῦν τὸν Χριστόν.

40 Καὶ ἐκαταπέισθησαν εἰς αὐτόν· καὶ ἐκάλισαι τὴς ἀποστόλους, καὶ τὴς ἔδοξαν, καὶ τὴς ἐπαράγγειλαν νὰ μὴν λαλεῖν ὡς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τὴς ἀπόλυσαν.

41 Καὶ οἱ ἀπόστολοι λοιπὸν ἐπάγειαν ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς συνόδου μὴ χαρὰν, ὅτι ἐκαταξιώθησαν νὰ ἀτιμασθοῦν διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

42 Καὶ ὅλαις ταῖς ἡμέραις δὲν ἔπαυαν νὰ διδάσκουν, καὶ νὰ εὐαγγελίζων τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ εἰς τὸ ἱερόν καὶ εἰς τὰ σπήλαια.

Κιφ. ς'. 6.

ἘΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν μαθητῶν, ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τὴς Ἑβραῖους, ὅτι παρεθωρῶντο ἐν τῇ διακοίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν.

2 Προσκαλισάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον· Οὐκ ἀρεστὸν ἐστὶν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, διακοιῆν τραπέζαις.

3 Ἐπισκίψασθε ἔν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρούμεν ἐπὶ τῷ πνεύματι καὶ σοφίᾳ, ἕς καταστήσωμεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης.

4 Ἡμεῖς δὲ τῷ προσευχῶ

ΚΑΙ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὡσὰν ἐπλήθυναν οἱ μαθητάδες, ἐγόγγυζαν οἱ Ἑλληνισταὶ εἰς τὴς Ἑβραῖους, ὅτι αὐτοὶ χῆραις τῆς ἐπαρὰ βλάβου ἐκείνης ἐκ τῆς καθημερινῆς ὑπηρεσίας.

2 Καὶ οἱ δώδεκα ἐπροσέκλεισαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, καὶ εἶπαν· δὲν ἡμᾶς πρέπει νὰ ἀφίνωμεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, νὰ ὑπηρετῶμεν τραπέζαις.

3 Προμηθεύσετε λοιπὸν ἀπὸ λόγου σας ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν, ἀδελφοί, ὅπως νὰ εἶναι μαρτυρημένοι, γεμάτοι ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιον καὶ σοφίαν, τὴς ὁποίας θέλομεν καταστήσει εἰς τὴν χρείαν ἐκείνην.

4 Καὶ ἡμεῖς θέλομεν εὐρί-

καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν.

5 Καὶ ἤρρισεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλῆθους· καὶ ἐξελίξαντο Στέφανος, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ πνεύματ^ο ἁγίου, καὶ Φίλιππον, καὶ Πρόχορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τίμωνα, καὶ Παρμενῆαν, καὶ Νικόλαον προσηλύτου Ἀντιοχία.

6 Οὓς ἔησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων· καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας.

7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἤξανεν, καὶ ἐκληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλήμ σφόδρα· πολὺς τε ὄχλ^ο τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

8 Στέφανος δὲ πλήρης πίστεως καὶ δυνάμειος ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ.

9 Ἀνέστησαν δὲ λίβεις Ἰωνικτῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων, καὶ Κυρηναίων, καὶ Ἀλεξανδρίων, καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας, συζητῶντες τῷ Στεφάνῳ.

10 Καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιγῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει.

11 Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας

σκεσθαι εἰς τὴν προσευχὴν καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λόγου.

5 Καὶ ἄρρισεν ὁ λόγ^ο ὁμοπροσᾶ εἰς ὅλον τὸ πλῆθ^ο· καὶ ἐδιάλεξαν τὸν Στέφανον, ἄνδρῳ πνεύματος ἁγίου καὶ Πνεῦμα ἁγίου, καὶ τὸν Φίλιππον, καὶ τὸν Πρόχορον, καὶ τὸν Νικάνορα, καὶ τὸν Τίμωνα, καὶ τὸν Μπαρμενῆαν, καὶ τὸν Νικόλαον τὸν Ἀντιοχία τὸν προσηλύτου.

6 Τῶν ὁποίους ἔησαν ὁμοπροσᾶ εἰς τὰς ἀποστόλους· καὶ ὡσαν ἰπροσευχῆθηκαν, ἔβαλλαν ἀπάνω τῆς τὰ χεῖρά τῆς.

7 Καὶ ὁ λόγ^ο τοῦ Θεοῦ ἤξανεν, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἰπληθύνειν κατὰ πολλᾶ μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ πολὺ πλῆθ^ο ἀπὸ τῶν ἱερέων ὑπακούασιν εἰς τὴν πίστιν.

8 Καὶ ὁ Στέφαν^ο μὲ τὸ εἶναι γεμάτ^ο πίστεως καὶ δυνάμει ἔκαμει μεγάλα σημεῖα καὶ τέρατα εἰς τὸν λαόν.

9 Καὶ ἰσηκώθηκαν κάποιος ἀπὸ τὴν συναγωγὴν ὁπῶ ἐλέγχοι τῶν Λιβερτίνων, καὶ ἀπὸ τὴν συναγωγὴν τῶν Κυρηναίων, καὶ Ἀλεξανδρίων, καὶ ἀπὸ ἐκείνων ὁπῶ ἦταν ἀπὸ τὴν Κιλικίαν καὶ Ἀσίας, καὶ ἰφιλορηκῶσαν μὲ τὸν Στέφανον.

10 Καὶ δὲν ἰδύνονταν τὰ ἀντιγᾶθεῖσι τὴν σοφίαν καὶ τὸ πνεῦμα μὲ τὸ ὁποῖον ἐλάλει.

11 Τότε ἔβαλλαν κρυφᾶ ἀν-

λέγοντας ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτῷ
λαλῆντος ῥήματα βλάσφημα
εἰς Μωσῆν καὶ τὸν Θεόν.

12 Συνεκίνησαν τε τὸν λαὸν
καὶ τὲς πρεσβυτέρους καὶ τὲς
γραμματεῖς· καὶ ἐπιτάλλουσιν
ἤρπασαν αὐτὸν, καὶ ἤγαγον
εἰς τὸ συνέδριον.

13 Ἐγρησάν τε μάρτυρας
ψευδοῦς, λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος
ἕτος ἔπαύεται ῥήματα βλάσ-
φημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ
ἁγίου τότε καὶ τοῦ νόμου.

14 Ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτῷ λέ-
γοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖ-
ῦτος καταλύσει τὸν τόπον,
τῆτοιο, καὶ ἀλλάξει τὰ ἴθνη ἃ
παρέδωκεν ὑμῖν Μωϋσῆς.

15 Καὶ ἀτεισάντες εἰς αὐ-
τὸν ἅπαντες οἱ καθιζόμενοι ἐν
τῷ συνέδριῳ, εἶδον τὸ πρόσωπον
αὐτῷ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου.

δρας ὅπῃ ἔλεγαν, ὅτι ἀκούσα-
μεν ἀπ' αὐτὸν ὅπῃ ἐλάλει λό-
για βλάσφημα εἰς τὸν Μωϋσῆν
καὶ εἰς τὸν Θεόν.

12 Καὶ ἐπαράκλιναν τὸν
λαὸν καὶ τὲς πρεσβυτέρους καὶ
τὲς γραμματεῖς· καὶ ἤλθαν
καὶ τὸν ἄρπαξαν, καὶ τὸν
ἔφεραν εἰς τὴν σύναξιν.

13 Καὶ ἔβαλλαν μάρτυρας
ψεύδαις, ὅπῃ ἔλεγαν· ἰδοὺ
ὁ ἄνθρωπος· δὲν παύει τὰ
λαλῆ λόγια βλάσφημα ἐναν-
τία τῷ ἁγίῳ τόπῳ ἐτότε, καὶ
τοῦ νόμου.

14 Διατὶ ἀκούσαμεν αὐτὸν
ὅπῃ ἔλεγεν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐτύ-
τῃ ὁ Ναζωραῖ-ὸς θίσει χαλά-
σει ἰδοὺ τὸν τόπον, καὶ θίσει
ἀλλάξει ταῖς ἰάξαις ὅπῃ μᾶς
ἐπαρέδωκεν ὁ Μωϋσῆς.

15 Καὶ ὅλοι ὅσοι ἐκάθην-
ται εἰς τὴν σύναξιν, ἀναν-
τράνισαν εἰς αὐτὸν, καὶ εἶδαν
τὸ πρόσωπόν τε ὡσεὶ πρόσω-
πον ἀγγέλου.

Κεφ. ζ'. 7.

Εἶπε δὲ ὁ ἀρχιερεὺς· Εἰ
ἄρα ἰαῦτα ἕτως ἔχει;

2 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελ-
φοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ
Θεὸς τῆς δόξης ἔφθην τῷ πατρὶ
ἡμῶν Ἀβραάμ ὅτι ἐν τῇ Μισο-
ποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι
αὐτὸν ἐν Χαρρᾶν·

Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν εἰς τὸν
Στίφανον· ἀπίστος καὶ τά-
χα εἶναι τίτοιας λογιῆς ἐτότα;

2 Καὶ ὁ Στίφανος εἶπεν· Ἄ
ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες,
ἀκούσατε. ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐφά-
νη εἰς τὸν πατέρα μας τὸν Ἀβρα-
άμ, (ἀκούμι) ὅταν ἦτον εἰς τὴν
Μισοποταμίαν, πρὶν παρὰ τὰ
κατοικῆσαι εἰς τὴν Χαρρᾶν·

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ διῦρο εἰς γῆν ἣν ἄν σοι δείξω.

4 Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Καλδαίων, κατέκησιν ἐν Χαρρᾶν. Κακείθι, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ, μετατόκισιν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν Ιαύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε.

5 Καὶ ἐκ ἰδοκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ, ὑδὲ βῆμα ποδός· καὶ ἐπηγγέλατο αὐτῷ δῦναι εἰς κατὰσχισιν αὐτὴν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν, οὐκ ὄντ' αὐτῷ τέκνῳ.

6 Ἐλάλησι δὲ ἕτως ὁ Θεός· Ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικοι ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, καὶ θαλάσσωσιν αὐτὸ καὶ κακώσωσιν ἔτη τετρακόσια.

7 Καὶ τὸ ἔθνος, ᾧ ἴαν δουλεύωσι, κρινῶ ἐγὼ, εἶπει ὁ Θεός. καὶ μίαν ἑαυτὰ ἐξιλεύσονται, καὶ λατρεύουσίν μοι ἐν τῇ τόπῃ τῆτι.

8 Καὶ ἰδοκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς· καὶ ἕτως ἐγένησιν τὸν Ἰσαὰκ, καὶ περιέτεμεν αὐτόν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ· καὶ ὁ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, καὶ ὁ Ἰακώβ τὸς δώδεκα πατριάρχας.

9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ζήλωσαν τὸν Ἰωσήφ ἀπιδούλο

3 Καὶ εἶπεν τῷ εὐγα ἀπὸ τῆς γῆς σου καὶ ἀπὸ τῆς γεινίας σου, καὶ ἔλα εἰς τὴν γῆν ἣν δέξω σὺ δείξαι.

4 Τότε εὐγίνωντας ἀπὸ τῆς γῆς τῶν Καλδαίων, ἐκατοίκησιν εἰς τὴν Χαρρᾶν· καὶ ἀπεκεί, ἕστερα ἀφ' οὐρίας ἀπέθανεν ὁ πατήρας τῷ, τὸν ἐμίλακατοίκισιν ὁ Θεὸς εἰς τὴν γῆν ἐτέτη, εἰς τὴν ὁποίαν ἰστίς κατοικεῖτε τῶρα.

5 Καὶ δὲν τοῦ ἰδοκεν εἰς αὐτὴν κληρονομίαν, ὑδὲ ἴνα πάτημα ποδαρίῳ· καὶ τοῦ ἔταξε ἰὰ τοῦ τῆς δώση διὰ κληρονομίαν, καὶ εἰς τὸ σπέρμα τῷ ἕστερα ἀπ' αὐτόν, μὴ ἔχωντας αὐτὸς παιδί.

6 Καὶ ὁ Θεὸς τῷ εἶπεν ἔττι· ὅτι τὸ σπέρμα σου θείλει ἰσθαί. πάροικοι εἰς ξένην γῆν· καὶ θέλουν τὸ σκλαβώσῃ, καὶ ἰὰ τὸ λαλαπυρήσῃ τετρακόσις χρόνῳ.

7 Καὶ τὸ ἔθνος, ὅπῃ θείλῃ δουλεύσῃ, ἐγὼ θείλω τὸ κρίνει, εἶπει ὁ Θεός. καὶ ἕστερα θείλῃσιν εὐγε, καὶ θείλῃν μὲ λατρεύσῃ εἰς τὸν τόπον ἐτέτοι.

8 Καὶ ὁ Θεὸς τοῦ ἰδοκεν διαθήκην περιτομῆς· καὶ ἔττι ἐγένησιν τὸν Ἰσαὰκ, καὶ εἰς ταῖς ὀκτῶ ἰδὸν περιέτεμε· καὶ ὁ Ἰσαὰκ (ἐγένησιν) τὸν Ἰακώβ, καὶ ὁ Ἰακώβ τὸς δώδεκα πατριάρχας.

9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ἐζήλωσαν τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸν ἐπέλα-

εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῷ·

10 Καὶ ἐξείλιτο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῷ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἰσχυροῦ Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἡγούμενον ἐκ' Αἴγυπτον καὶ ἅλων τὸν οἶκον αὐτῷ.

11 Ἦλθε δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ Χαναάν, καὶ θλίψις μεγάλη· καὶ ἔχθιστοι χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν.

12 Ἀκούσας δὲ Ἰακώβ ὄντα σῖτα ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαπέστειλε τὰς πατέρας ἡμῶν πρῶτον.

13 Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνιγνωρίσθη Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῷ, καὶ φανερὸν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ.

14 Ἀποστείλας δὲ Ἰωσήφ μετ' ἐκαστοῦ τὸν πατέρα αὐτῷ Ἰακώβ, καὶ πᾶσαι τὴν συγγένειαν αὐτῷ, ἐν ψυχαῖς ἑβδομήκοντα πέντε.

15 Κατέβη δὲ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἰτελιώτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν.

16 Καὶ μετετίθησαν εἰς Συχὴν, καὶ ἐτίθησαν ἐν τῷ μνηματί, ὃ ἀνήσκατο Ἀβραὰμ ἱμεῖς ἀεγυρίῳ παρὰ τῶν υἱῶν Ἐμμέδ τοῦ Συχίμ.

σαν (ἐὰν φεῖθῃ) εἰς τὴν Αἴγυπτον· ἀμὴ ὁ Θεὸς ἦτον μετ' αὐτόν·

10 Καὶ ἐλευθέρωσέν τον ἀπὸ ὅλαις ταῖς πίκραις ἰου, καὶ ἔδωκεν τὴν χάριν καὶ σοφίαν ὁμοιωροῦ εἰς τὸν Φαραὼ τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὸν ἱκατάστησεν ἡγούμενον εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ εἰς ὅλον τὴν τὸ σπῆτι.

11 Καὶ ἦλθε πείνα εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου καὶ Χαναάν, καὶ μεγάλη γεινοχωρία· καὶ οἱ πατέρες μας δὲν εἴρισκαν φαγητά.

12 Καὶ ὁ Ἰακώβ ὡσαντὸ ἄκουσι πῶς εἶναι σιτάρι εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἐστειλε τὰς πατέρας μας πρῶτα.

13 Καὶ τὴν δευτέραν φοράν ἠγνωρίσθη ὁ Ἰωσήφ εἰς τὰς ἀδελφὰς τὴν καὶ ἐφανερῶθη τὸ γένος τῷ Ἰωσήφ εἰς τὸν Φαραὼ.

14 Καὶ ἐστειλε ὁ Ἰωσήφ καὶ ἐπροσκάλισεν τὸν πατέρα τὴν Ἰακώβ, καὶ ὅλην τὴν γενεάν, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἕως ἑβδομήκοντα πέντε ψυχαῖς.

15 Καὶ ὁ Ἰακώβ ἠκατέβη εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες μας.

16 Καὶ τὰς ἑμιστόπισαν εἰς τὴν Συχὴν, καὶ τὰς ἔβαλλαν εἰς τὸ μνηματὸν ὅπου ἀγόρασεν ὁ Ἀβραὰμ μετ' αἰσῆμι ἀπὸ τῶν υἱῶν τοῦ Ἐμμέδ τοῦ Συχίμ.

17 Καθὺς δὲ ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς ἠμοσεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, ἠύξησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύθη ἐν Αἰγύπτῳ,

18 Ἄχρῃς ἔ ανέστη βασιλεὺς ἕτερος ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ·

19 Οὐτὸ κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν, ἐκάκωσε τὴς πατέρας ἡμῶν, τοῦ ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη αὐτῶν, εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι.

20 Ἐν δὲ καιρῷ ἐγενήθη Μωσῆς, καὶ ἦν ἀγεῖ τῷ Θεῷ, ὃς ἀνιτράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

21 Ἐκτιθέτω δὲ αὐτὸν, ἀνεῖλιτο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραῶ, καὶ ἀπεθρέψατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱόν.

22 Καὶ ἐπαυδαύθη Μωσῆς πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων· ἦν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις.

23 Ὡς δὲ ἐπληρῆτο αὐτῷ τισσαρακοσιετῆς χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι τὴς ἀδελφῆς αὐτοῦ τὴς υἱῆς Ἰσραήλ.

24 Καὶ ἰδὼν ἵνα ἀδικήμῃοι, ἠμύνατο, καὶ ἐποίησεν ἐκδικησῆναι τῷ καταπονεμένῳ, πατάξας τὸν Αἰγύπτιον.

17 Καὶ καθὺς ἐσήμηνεν ὁ χρόνος τοῦ ἰαξίματ' τοῦ ὁποῖου ἠμωσεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀβραάμ, αὕξησεν ὁ λαὸς, καὶ ἐπληθύθη ἐν τῇ Αἰγύπτῳ,

18 Ἔως ὅπῃ ἐσηκώθη ἄλλο βασιλεὺς εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὁ ὁποῖος δὲν ἰγνώριζε τὸν Ἰωσήφ.

19 Ἐτὺτ' ἐκατατέχνισεν τὸ γένος μας, καὶ ἐκακοποίησεν τὴς πατέρας μας, μὲ τὸνὰ κάμη νὰ ρίχνωσι τὰ βρέφη τας, νὰ μὴν ζωογονῶνται.

20 Εἰς τὸν ὁποῖον καιρὸν ἐγενήθη ὁ Μωϋσῆς· καὶ εἶχε θείαν εὐμορφίαν· ὁ ὁποῖος ἀνιτράφη τρεῖς μῆνες εἰς τὸ σπητι τοῦ πατρὸς τῆ.

21 Καὶ ὡσαν τὸν ἔρριξαν, τὸν ἐπῆρεν ἡ θυγάτηρ τῆ Φαραῶ, καὶ τὸν ἀνιθρέψεν διὰ υἱόν τῆς.

22 Καὶ ἐπαυδαύθη ὁ Μωϋσῆς εἰς κάθε λογῆς σοφίαν τῶν Αἰγυπτίων· καὶ ἦτον δυνατὸς εἰς λόγια καὶ ἔργα.

23 Καὶ ὡσαν ἐτελείωσεν τὸν τισσαρακοσὸν χρόνον, ἤλθεν εἰς τὴν καρδίαν τῆ, νὰ πάγη νὰ εἰδῆ τὴς ἀδελφῆς τῆ, τὴς υἱῆς τοῦ Ἰσραήλ.

24 Καὶ ἔγοντας νὰ εἰδῆ κάποιον ἀπὸ τὸ γένος τῆ ὅπῃ ἀδικήτωι, τῆ ἐβούθησεν, καὶ ἐκαμῆ τὴν ἐκδικησῆναι εἰς τὸν καταπονεμένον, φοβεύωντας τὸν Αἰγύπτιον.

25 Ἐρόμιζε δὲ συνίναί τὴν ἀδελφὸν αὐτῷ, ὅτι ὁ Θεὸς διὰ χειρὸς αὐτῷ δίδωσιν αὐτοῖς σωτηρίαν· οἱ δὲ ἐ συνήκαν.

26 Τῇ δὲ ἐπιόσῃ ἡμέρᾳ ἠφθῆ αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ συνήλασεν αὐτὸς εἰς εἰρήνην, εἰπὼν· Ἄνδρες, ἀδελφοί εἰς ἐμαῖς· ἴσα ἢ ἀδικεῖτε ἀλλήλους;

27 Ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πωλησίον, ἀπέσωστο αὐτόν, εἰπὼν· Τίς σε κατήγησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς;

28 Μὴ ἀνιλεῖ με σὺ θύλεις, οἱ τρέπον ἀνιλεῖς χθὲς τὸν Αἰγύπτιον;

29 Ἐφυγε δὲ Μωσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν γῆ Μαδιάμ, ὅπου ἐγέννησεν υἱὸς δύο.

30 Καὶ πληρωθέντων ἰτῶν τεσσαράκοντα, ἠφθῆ αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ ἄγγελος Κυρίου ἐν φλόγῃ πυρὸς βάτου.

31 Ὁ δὲ Μωσῆς ἰδὼν, ἰθαύμασι τὸ ὄραμα· προσερχομένη δὲ αὐτῷ καταροῆσαι, ἐγένετο φωνὴ Κυρίου πρὸς αὐτόν·

32 Ἐγὼ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ

25 Καὶ ἰλογιάζει πῶς τὰ γροικῶν οἱ ἀδελφοί τε, ὅτι ὁ Θεὸς διὰ μίσου τῆς χειρὸς αὐτῶν νῦν θύλει τὰ τὴν δώσῃ σωτηρίαν· ἀμὴν ἰκεῖνοι δὲν τὸ ἐγροίκησαν.

26 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐφάτη εἰς αὐτὸς ὅτι ἐμάχονταν· καὶ τὴν ἀνάγκασεν διὰ τὸ κάμειν εἰρήνην, λέγωντάς τας· ὦ ἄνδρες, ἰσοῖς ἴσως ἀδελφοί· διατί ἀδικᾶ ἴσας τὸν ἄλλον;

27 Καὶ ἰκεῖνος ὅτι ἀδικῶσι τὸν γείτονά τε, τὸν ἄμικνον, καὶ εἶπε· ποῖος σε κατήγησεν ἄρχοντα καὶ κριτὴν ἀπάνω εἰς ἐμᾶς;

28 Μὴ θύλεις τὰ μὴ σκοτώσης καὶ ἐμένα, καθὼς ἰσότησιν ἐχθὲς τὸν Αἰγύπτιον;

29 Καὶ ὁ Μωσῆς ὡς ἂν ἄκουσε τὸν λόγον ἐτάτο ἔφυγε· καὶ ἦγεν πάροικος εἰς τὴν γῆν Μαδιάμ, ἰκεῖ ὅπου ἐγέννησεν δύο υἱὸς.

30 Καὶ ὡς ἂν ἰτελείωσαι οἱ σαράντα χρόνοι, ἄγγελος Κυρίου ἐφάτη εἰς αὐτόν μίση εἰς τὴν ἐρημίαν τῆς ὄρους τοῦ Σινᾶ, εἰς τὴν φλόγα τῆς φωτιᾶς τῆς βάτου.

31 Καὶ ὁ Μωσῆς ὡς ἂν ἴδεν, τὸ ὄραμα ἰθαύμασι· καὶ πηγιῶντας κοίτῃ τὰ καλαῖα ἐτάτο, τοῦ ἦλθε φωνὴ Κυρίου ὅτι τῷ ἔλεγει·

32 Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ,

Θεός Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεός Ἰακώβ. Ἐντρομέθ δὲ γενόμεθ Μωσῆς ἐκ ἐτόλμα καίλανοῆσαι.

33 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος· Λύσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἴσθαις, γῆ ἁγία ἐστίν.

34 Ἴδων εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τῷ ἐν Αἴγυπτῳ, καὶ τοῦ γενναγμῶ αὐτῶν ἤκουσα, καὶ κατίβην ἐξιέλθαι αὐτός· καὶ νῦν δεῦρο, ἀποσελῶ σε εἰς Αἴγυπτον.

35 Τῆτοι τὸν Μωϋσῆν ὃν ἠρήσαντο, εἰπόντες· Τίς σε κατίστησιν ἄρχοντα καὶ δικαστήν; τῆτοι ὁ Θεός ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπίστειλον ἐν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βάρῃ.

36 Οὐτός ἐξήγαγεν αὐτὸς, ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῆ Αἴγυπτου, καὶ ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἕτη τισσαράκοντα.

37 Οὐτός ἐστιν ὁ Μωϋσῆς ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· Προφήτη ὑμῶν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· αὐτὸ ἀκούσισθε.

38 Οὐτός ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ, μίαν ἰου ἀγγέλου τοῦ λαλῆτος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, καὶ τῶν πατί-

καὶ ὁ Θεός Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεός Ἰακώβ. καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐτρόμαξε, καὶ δὴν ἀποκόπησεν ἰὰ ἀτεισίη ἰὰ εἶδῃ.

33 Καὶ ὁ Κύριος τοῦ εἶπε· λῦσον τὸ ὑπόδημα ἀπὸ τὰ ποδάριά σου· διὰ τὸ ὅτι ὁ τόπος ὅπου εἶσαι, εἶναι γῆ ἁγία.

34 Εἶδα εἶδα τὴν κακοπάθειαν τοῦ λαοῦ μου ὅπου εἶναι εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἤκουσα τὸς γενναγμὸς ἰων, καὶ ἐκατίβηκα πρὸς τὸς ἐλευθερώσω· καὶ τῶρα ἴλα, ἰὰ σὶ σεῖλω εἰς τὴν Αἴγυπτον.

35 Ἐτῆτοι τὸν Μωϋσῆν τὸν ὅπου οἱ ἀρήθησαν, λέγοντες· τίς σε κατίστησιν ἄρχοντα καὶ δικαστήν; ἐτῆτοι ὁ Θεός ἀπίστειλον ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν μὲ τὸ χεῖρ τοῦ ἀγγέλου ὅπου τοῦ ὀφάνη εἰς τὴν βάρῃ.

36 Ἐτῆτος τὸς εὐγαλει, μὲ τὸ ἰὰ κάμη τέρατα καὶ σημεῖα εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ εἰς τὰν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ εἰς τὴν ἐρημον, σαράβια χρόνους.

37 Ἐτῆτος εἶναι ὁ Μωϋσῆς ὅπου εἶπεν εἰς τὸς υἱὸς τῷ Ἰσραὴλ· ὅτι αὐθέντης ὁ Θεός σας θίλει σᾶς ἀναστήσει προφήτην ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν σας ὡσαν εἶμένα· αὐτεῖν ἰὰ ἀκούσιστε.

37 Ἐτῆτος εἶναι ὅπου ἦτον εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὴν ἐρημον, μαζὺ μὲ τὸν ἀγγελον ὅπου τῷ ἰσυντύχησεν εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ μαζὺ μὲ τὸς πατί-

ρον ἡμῶν, ὃς ἰδέξατο λόγια
ζῶνια, δῶναι ἡμῖν.

39 Ὡς οὐκ ἠθέλησαν ὑπὸ
κοιο γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν,
ἀλλ' ἀπέωσαντο, καὶ ἐγράφησαν
ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς Αἴγυ-
πτον,

40 Εἰπόντες τῷ Ἀαρῶν·
Ποίησον ἡμῖν θεὸς οἱ προπορεύ-
σονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωσῆς
ὄτ' ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου, οὐκ οἶδαμεν τί
γέγονε αὐτῷ.

41 Καὶ ἔμοσχοποίησαν ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀνή-
γαγον θυσίας τῷ εἰδώλῳ, καὶ
εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν
χειρῶν αὐτῶν.

42 Ἐγράψεν δὲ ὁ Θεὸς, καὶ
παρίδωκεν αὐτὸς λατρεύειν τῇ
γραμμῇ τοῦ ἕρανῦ· καθὼς γέ-
γραπται ἐν βίβλῳ τῶν προφη-
τῶν· Μὴ σφάγια καὶ θυσίας
προσηγάγετέ μοι ἔτη τισσαρά-
κοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσρα-
ὴλ·

43 Καὶ ἀνιλάβετε τὴν σκη-
νὴν τοῦ Μολόχ, καὶ τὸ ἄστρον τοῦ
θεοῦ ὑμῶν Ῥεμφάν, τὸς τύπας
ὅς ἐποίησατε προσκυνεῖν αὐτοῖς·
καὶ μετοικεῖν ὑμᾶς ἐπίκεινα
Βαβυλῶν.

44 Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου
ἦν ἐν τοῖς πατράσι ἡμῶν ἐν τῇ
ἐρήμῳ, καθὼς διετέλεστο ὁ λα-

ρος μας· ὁ ὅποιος ἰδέχθηκε
λόγια ζῶνια· ἐὰν μᾶς ἐὰν δώσῃ.

39 Τῷ ὅποιον δὲν ἠθέλησαν
οἱ πατέρες μας ἐὰν τῷ ὑπακού-
σων, ἀλλὰ τὸν ἀπεδίωξαν, καὶ
ἐγύρισαν μὲ τὴν καρδίαν τὴν
εἰς τὴν Αἴγυπτον,

40 Καὶ εἶπαι εἰς τὸν Ἀαρῶν·
κάμει μας Θεὸς, ὅπως ἐὰν πηγί-
ων ὁ μπροστὰ μας· διὰ τὸ ὁ
Μωσῆς ἰτέτ' ὅπως μᾶς εὐ-
γαλεῖ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, δὲν
ἰξεύρομεν τί ἔγινεν εἰς αὐτόν.

41 Καὶ ἔκαμαν θαμάλι εἰς
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἰδυ-
σίασαν εἰς τὸ εἶδωλον· καὶ εὐ-
φραίνονταν εἰς τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν τῆς.

42 Καὶ ὁ Θεὸς ἐγύρισεν τὸ
πρόσωπόν τε ἀπ' αὐτῆς, καὶ
τὴν ἰπαράδωκεν ἐὰν λατρεύουσα
τὴν γραμμὴν τοῦ ἕρανῦ· καθὼς
εἶναι γραμμένοι εἰς τὸ βιβλίον
τῶν προφητῶν· ὡσπῆτι τῷ Ἰσ-
ραὴλ, μῆνα μὲ ἰφίξετε σφα-
κίλᾳ καὶ θυσίαις σαράβια χρόνους
μῆσα εἰς τὴν ἔρημον·

43 Ἀλλὰ ἰπῆρατε τὴν σκη-
νὴν τοῦ Μολόχ καὶ τὸ ἄστρον τοῦ
θεοῦ σας Ῥεμφάν, τὸς τύπας
τὴς ὅποιως ἐκάμετε ἐὰν τὴς
προσκυνᾶτε· καὶ θέλωσῶς με-
τακοικίσει παρὰ πάνω ἀπὸ
τὴν Βαβυλῶνα.

44 Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου
ἦτον μὲ τὴς πατέρες μας εἰς τὴν
ἔρημον, καθὼς ἐκείτ' ὅπως

λῶν τῷ Μωσῆ, ποιῆσαι αὐτὴν
κατὰ τὸν τύπον ὃν ἰσράκει.

45 Ἦν καὶ εἰσήγαγον δια-
δεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ
Ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχίσει τῶν
ἔθνων, ἃν ἐξῶσει ὁ Θεὸς ἀπὸ
προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν,
ἕως τῶν ἡμερῶν Δαβίδ.

46 Ὃς εὔρε χάριν ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ, καὶ ἠτήσατο εὐρεῖν
σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

47 Σολομῶν δὲ ἠκοδόμησεν
αὐτῷ οἶκον.

48 Ἄλλ' ἔχ' ὁ ὑψίστος ἐν
χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ,
καθὼς ὁ προφήτης λέγει·

49 Ὁ ἕρατός μοι θεόσις,
ἢ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν
μου. Ποῖον οἶκον οἰκοδομήσεται
μοι, λέγει Κύριος· ἢ τίς τόπος
τῆς καταπαύσεώς μου;

50 Οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησε
ταῦτα πάντα;

51 Σκληροτράχηλοι, καὶ
ἀπειρίτητοι τῇ καρδίᾳ καὶ
τοῖς ὤσιν, ὑμεῖς αἰὶ τῷ Πνεύ-
ματι τῷ ἁγίῳ ἀληκίπτειτε, ὡς
οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς.

52 Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ

ἰάλαι μὴ τὸν Μωϋσῆν ἰδαῖαξι,
ἐὰν τὴν κάμη κατὰ τὸν τύπον
ὅπῃ ἔβλεπι.

45 Τὴν ὁποῖαν σκητὴν ἔστω-
τας ἐὰν τὴν διαδεχθῶσιν οἱ πα-
τέρες μας μαζὺ μὴ τὸν Ἰησοῦν
τοῦ καὶ τὴν ἔμβασαν μέσα εἰς
τὸν τόπον ὅπῃ ἐκυρίουσαν καὶ
εἶχαν τὰ ἴδιον, ἐὰν ὁποῖα ἐὰν
ἐξῶρσιν ὁ Θεὸς ἀπὸ τὸ πρῶ-
σωπον τῶν πατέρων μας, ἕως
ταῖς ἡμέραις τῷ Δαβίδ.

46 Ὁ ὁποῖος εὔρε χάριν
ὁμωροῦ εἰς τὸν Θεόν, καὶ
ἐζήτησε ἐὰν εὔρη κατοικίαν διὰ
τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.

47 Καὶ ὁ Σολομῶν τῷ ἔκα-
μεν ἕνα σπήτι.

48 Ἀλλὰ ὁ ὑψίστος δὲν κα-
τοικᾷ εἰς ναοὺς ὅπῃ γίνονται
μὴ χεῖρια· καθὼς λέγει ὁ προ-
φήτης·

49 Ὁ ἕρατός εἶναι θρόνος
μου, καὶ ἡ γῆ εἶναι ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν μου· ποῖον σπήτι θε-
λετε μὴ κάμει, λέγει Κύριος·
ἢ ποῖος τόπος εἶναι τῆς ἀνα-
παύσεώς μου;

50 Ἐτῆτα ὅλα δὲν τὰ ἔκα-
με τὸ χεῖρ μου;

51 Ὁ σκληροτράχηλοι, καὶ
ὅπῃ δὲν ἔχετε περιτομὴν τῆς
καρδίας καὶ τῶν αὐτίων, ἐστὶς
πάντοτε ἐναντιεῖσθε τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον, καθὼς οἱ πατέρες
σας ἔτχι καὶ ἐστὶς.

52 Ποῖον ἀπὸ τῶν προφητῶν

ἰδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ ἀπέκταναι τὸς προκαταγγέλλαντας περὶ τῆς ἰλευσίως τοῦ δικαίου, ἃ νῦν ὑμῖς προδότες καὶ φοιεῖς γεγίμησθε·

53 Οἷτις ἰλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ ἄν ἰφυλάξατε.

54 Ἀκούοις δὲ ταῦτα, διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν, καὶ ἔβρουχον τὸς ὁδοῦτας ἐπ' αὐτόν.

55 Ὑπάρχων δὲ πλῆρης πνεύματος ἁγίου, ἀτίσις εἰς τὸν ἕρανον, εἶδε δόξαν Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦν ἰσῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ·

56 Καὶ εἶπεν· Ἰδὲ, θεωρῶ τὸς ἕρανὸς ἀνοικτῆς, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἰσῶτα τοῦ Θεοῦ.

57 Κράζοντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ, συνίσχον τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ ἔρηψαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν.

58 Καὶ ἐβαλότις ἔξω τῆς πόλιος, ἐλιθοβόλην· καὶ οἱ μάρτυρες ἀπίδοντο τὰ ἰμάτια αὐτῶν παρὰ τῆς πόδας νεανίῃ καλυμμένῃ Σαύλῃ,

59 Καὶ ἐλιθοβολῶν τὸς Στέφανον, ἐπικαλέμενον καὶ λί-

δὸν ἰδίωξαν οἱ πατέρες σας; καὶ ἰσκότωσαν ἐκείνους ὅπως ἰερωοῦσαν διὰ τὸν ἰρχομὸν ἰ- τῶτα τῷ δικαίῳ, τῷ ὁποίῳ τῶρα ἰσιῖς ἰγιθήκετε προδότες καὶ φοιᾶδες·

53 Οἱ ὁποῖοι (ἰσιῖς) ἰπή- ρετε τὸν νόμον, διὰ μῖσου τῆς τακτικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀγγέλων, καὶ δὸν τὸν ἰφυλάξατε.

54 Καὶ ἐκείνοι ὡσαύτως ἄκουαν ἰτῶτα, ἰκόπτηνταν ἡ καρδίαις τῆς, καὶ ἔτριζαν εἰς ἐκείνοι τὰ δότια τῆς.

55 Καὶ ἐκείνος μὲ τὸ νὰ ἰῖναι γιμάτος ἀπὸ Πνεῦμα ἁγίου ἀτίσις εἰς τὸν ἕρανον, καὶ εἶδε τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶδε καὶ τὸν Ἰησοῦν ὅπως ἰσῶται ἀπὸ τὴν δεξιᾶν τοῦ Θεοῦ·

56 Καὶ εἶπε· νὰ, ὅπως βλέπω τὸς ἕρανὸς ἀνοικτῆς, καὶ τὸν υἱὸν τῷ ἀνθρώπου, ὅπως γίκεται ἀπὸ τὴν δεξιᾶν τῷ Θεῷ.

57 Καὶ κράζοντες μεγάλην φωνῇ, ἔφραξαν τὰ αὐτία τῆς, καὶ ἔρηψαν ὅλοι μὲ ἰνα θυμὸν ἀπάνω τῆ.

58 Καὶ τὸν ἰύγαλαν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, καὶ τὸν ἐλιθοβολῶσαν· καὶ οἱ μάρτυρες ἰύγαλαν καὶ ἔθισαν τὰ φορέματά τῆς εἰς τὰ ποδάρια κάσωις ἰῖν, ὅπως ἰκράζετον Σαῦλ·

59 Καὶ ἐλιθοβολῶσαν τὸν Στέφανον, ὁ ὁποῖος ἰεπροσεύ-

γοῖα· Κύριε Ἰησοῦ, δίξαι τὸ πνεῦμά μου.

60 Θεὸς δι' τὰ γόνατα, ἔκραξε Φωνὴ μεγάλη· Κύριε, μὴ γένης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη.

χοτος καὶ ἔλεγεν· Ὁ αὐθίγην Ἰησοῦ, δίξω τὴν ψυχὴν μου.

60 Καὶ γονατίζουσας, ἔκραξε μὲν μεγάλη φωνὴ καὶ εἶπεν· Κύριε, μὴν τὴς λογαριάσης τὴν ἁμαρτίαν ἐτέτην. καὶ ὡσαν εἶπεν ἐτότον τὸν λόγον, ἐκοιμήθη.

Κιφ. η'. 8.

Σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀκαιρίσει αὐτῷ. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν πῆν ἐν Ἱεροσολύμοις· πάντες τε διεσπάρασαν κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, πλὴν τῶν ἀποστόλων.

2 Συνεκόμισαν δὲ τὸν Στίφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, καὶ ἔποιήσαντο κοπιτὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ.

3 Σαῦλος δὲ ἰλυμαίνοτο τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τὰς οἰκας εἰσπεριεὸμετος, σύρειν τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας, παριδίδου εἰς φυλακὴν.

4 Οἱ μὲν ἔν διασπαρίντες διήλθοι, εὐαγγελιζόμετοι τὸν λόγον.

5 Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν Χριστόν.

6 Προσιῆχόν τε οἱ ὄχλοι.

ΚΑΙ ὁ Σαῦλος ἦτον συμφορημίνος εἰς τὸν φόρον τοῦ Στιφάνου. καὶ ἐκείνη τὴν ἡμέραν ἔγενε μὲν μεγάλη διωγμὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὅπῃ ἦτον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὅλοι ἰσχορπίσθησαν εἰς ταῖς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, ἔξω ἀπὸ τῆς ἀποστόλης.

2 Καὶ ἄνδρες εὐλαβεῖς ἔφεραν εἰς τὸ μῆμα τὸν Στίφανον, καὶ ἔκαμαν μέγαν διήτηνον εἰς αὐτόν.

3 Καὶ ὁ Σαῦλος ἐκαταρῆμαζεν τὴν ἐκκλησίαν, ἐμῶντωντας μῖσα εἰς τὰ σπῆτια, καὶ σύρειντωντας ἄνδρες καὶ γυναῖκας, τὰς ἰπαράδιδου εἰς τὴν φυλακὴν.

4 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ὅπῃ ἰδιασχορπίσθησαν (ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ) ἰτρυγύριζαν, εὐαγγελιζόντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ ὁ Φίλιππος ἐκατέβη εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, καὶ ἐκεί τὴς ἐκήρυττε τὸν Χριστόν.

6 Καὶ τὸ πλῆθος ἐγοχά-

τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὁμοθυμαδὸν, ἐν τῇ ἀκύνῃ αὐτῆς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα αὐτοῦ.

7 Πολλῶν γὰρ τῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα, βοῶντα μεγάλη φωνῇ, ἐξήρχετο· πολλοὶ δὲ παραλυμῖνοι καὶ χωλοὶ ἰδραπεύθησαν.

8 Καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ.

9 Ἄνῃ δὲ τις ὄψαται Σίμων, προῦπηρχεν ἐν τῇ πόλει μαγείων καὶ ἐξίξων τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας, λέγων εἶναι τινα ἑαυτὸν μέγαν.

10 Ὡς προσεῖχον πάντες ἀπὸ μικρῆ ἕως μεγάλης, λέγοντες· Οὗτός ἐστι ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἡ μεγάλη.

11 Προσεῖχον δὲ αὐτῷ, διὰ τὸ ἰκανῶς χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξίξαίναι αὐτῆς.

12 Ὅτε δὲ ἐπίγευσαν τῷ Φιλίππῳ εὐαγγελισζομένῳ ἰὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες.

13 Ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίγευσε, καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ·

ζηταν ὅλοι ὁμοφύχως εἰς ἐκείνα ὅπῃ ἔλεγεν ὁ Φίλιππος, μὴ τὸ νὰ ἀκύνῃσιν αὐτοὶ καὶ νὰ βλέψουσιν ἰὰ σημεῖα ὅπῃ ἔκαμνε.

7 Διατὶ πολλὰ πνεύματα ἀκάθαρτα εὐγένισιν ἀπ' αὐτῆς, ὅπῃ ἰὰ εἶχασιν, μὴ μεγάλης φωνῆ φωνάζοντας· καὶ πολλοὶ παράλυτοι καὶ κηζοὶ ἰατρεύθησαν.

8 Καὶ μεγάλη χαρὰ ἐγένετο εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν.

9 Καὶ κάποιος ἄνθρωπος, τὸ ὄνομά τε Σίμων, ἦτον ἀπὸ πρωτίτερα εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐμάγει καὶ εὐγάριε τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας ἀπὸ τὸν νῦν τῆς, λέγωντας τοῦ λόγου τε νὰ εἶναι κανίνας μεγάλος.

10 Εἰς τὸν ὅποῖος ὅλοι ἀπὸ μικρῆ ἕως μεγάλης εἶχαν ἰὸν νῦν τῆς, καὶ ἔλεγαν· ἐτέτος εἶναι ἡ μεγάλη δύναμις τοῦ Θεοῦ.

11 Καὶ ἀπόβλεπαν εἰς αὐτὸν, διατὶ τῆς εὐγάριε ἀπὸ τὸν νῦν τῆς ἀρκιτὸν καιρὸν μὴ ταῖς μαγείαις τε.

12 Ἀμὴ ὅταν ἐπίγευσαν εἰς τὸν Φίλιππον, ὅπῃ εὐαγγέλιζε τὰ πράγματα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔβαπτίζονταν ἄνδρες καὶ γυναῖκαις.

13 Καὶ αὐτὸς ὁ Σίμων ἐπίγευσε, καὶ ὡσὰν ἔβαπτίσθη, ἐγένεστον μαζὺ μὴ ἰὸν Φίλιππου·

διωρῶν τε σημεῖα καὶ δυνάμεις
μεγάλας γινόμενας, ἐξίγατο.

14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱε-
ρουσολύμοις ἀπόστολοι ὅτι διδου-
ται ἢ Σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς
τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην.

15 Οἵτινες καταβάντες πρὸς-
κῆσαντο περὶ αὐτῶν, ὅπως
λάβωσι πνεῦμα ἅγιον.

16 (Οὐκ ἔστι γὰρ ἦν ἐκ' ὑδρὸς
αὐτῶν ἐπιτιπτικὸς, μόνον δὲ
βεβαηθῆσιν ὑπὸ ἄρχοις εἰς τὸ
ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.)

17 Τότε ἐπιτίθειν ἰὰς χεῖρας
ἐκ' αὐτῶν, καὶ ἰλάμβανον
πνεῦμα ἅγιον.

18 Θεωσάμενοι δὲ ὁ Σίμων
ὅτι διὰ τῆς ἐπιτίσεως τῶν
χερῶν τῶν ἀποστόλων δίδεται
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, προσήει-
κεν αὐτοῖς χρήματα,

19 Λέγων· Δότε καὶ μοι τῆς
ἐξουσίας ταύτης, ἵνα ὡς ἰὰν ἐπι-
θῶ τὰς χεῖρας, λαμβάνη πνεῦ-
μα ἅγιον.

20 Πέτρος δὲ εἶπε πρὸς αὐ-
τόν· Τὸ ἀργύριόν σου σὺν σοὶ εἶη
εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τὴν δωρεάν
τοῦ Θεοῦ ἰσόμισας διὰ χρημά-
των κτᾶσθαι.

21 Οὐκ ἔστι σοὶ μερὶς ἐνδὲ
κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· ἢ γὰρ

καὶ βλέπωντας ἰὰ σημεῖα καὶ
ταῖς μεγάλας δυνάμεις, ὅπως
ἐγίνοντο ἀπ' αὐτῶν, ἰδύ-
μαζι κατὰ πολλᾶ.

14 Καὶ ὡσαν ἄκουσαν οἱ
ἀπόστολοι ὅπως ἦσαν εἰς τὴν Ἱε-
ρουσαλὴμ, ὅτι ἡ Σαμάρεια
εἰδέχθη τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐστει-
λαν εἰς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ
Ἰωάννην·

15 Οἱ ὅποιοι ὅταν ἰκατέ-
θηναι ἱεροσυνηθῆναι διὰ τ'
αὐτῶν, διὰ τὰ λάβειν Πνεῦμα
ἅγιον.

16 (Διατί ἀκόμι δὲν εἶχεν
πίσει εἰς κανίνα ἀπ' αὐτῶν,
ἀμὴ μοιχαχᾶ ἦσαν βαπτισμένοι
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.)

17 Καὶ τότε ἔβαλαν τὰ χε-
ριά τες ἀπάνω εἰς αὐτοὺς, καὶ
ἔπεσαν Πνεῦμα ἅγιον.

18 Καὶ ὡσαν εἶδεν ὁ Σίμων,
ὅτι μὲ τὰ ἰὰ βάνον οἱ ἀπόστολοι
ἰὰ χεῖριά τες ἀπάνω, δίδεται
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τες ἔφε-
ρειν ἄσπρα,

19 Λέγωντας· δότε με καὶ
ἐμένα τὴν ἐξουσίαν αὐτῆν, εἰς
ὅποιοι βάλλω τὸ χεῖρ με ἀπά-
νω τε, τὰ πέσει Πνεῦμα ἅγιον.

20 Καὶ ὁ Πέτρος τῷ εἶπε·
τὰ ἄσπρα σου ἄς εἶναι μαζὺ
μετ' ἐμένα εἰς ἀπώλειαν, δια-
τί ἰλόγιασις ὅτι ἡ δωρεὰ τοῦ
Θεοῦ τὰ ἀποκτᾶται μὲ ἄσπρα.

21 Δὲν ἔχεις ἰσὺ μερικὸν
ἐνδὲ κληρονομίαν εἰς τὸ πρᾶ-

καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

22 Μείανόησον ἔν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ διήθητι τοῦ Θεοῦ, εἰ ἄρα ἀφιεθήσεται σοι ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου.

23 Εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδισμον ἀδικίας ὤρω σε ὄντα.

24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπε· Διήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως μηδὲν ἐπίλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὧν εἰρήκατε.

25 Οἱ μὲν ἔν, διαμαρτυράμενοι, καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, πολλὰς τε κόμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο.

26 Ἄγγελος δὲ Κυρίου ἐλάλησεν πρὸς Φίλιππον, λέγων· Ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίας, ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Γάζαν· αὕτη ἐστὶν ἔρημος.

27 Καὶ ἀναγὰς ἐπερεύθη· καὶ ἰδὼν, ἀγὴρ Αἰθίοψ εὐεῦχος, δυνάστης Κανδάκης τῆς βασιλείας Αἰθιοπίας, ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γάζης αὐτῆς, ὃς ἐλαλύθει προσκυρήσων εἰς Ἱερουσαλήμ.

γὰρ τῆτο· διατὶ ἡ καρδία σου δὲν εἶναι ἴσια ὁμωροῦν εἰς τὸν Θεόν.

22 Μείανόησι λοιπὸν ἀπὸ τῆς κακίας σου, καὶ παρακάλοισι τὸν Θεόν, ἂν τύχη νὰ σὺ συγχωρηθῇ ὁ λογισμὸς τῆς καρδίας σου.

23 Διατὶ βλέπω πῶς εἶσαι εἰς χολὴν πικρίας καὶ εἰς τὸν δισμὸν τῆς ἀδικίας.

24 Ἀπικρίθη ὁ Σίμων καὶ εἶπε· παρακαλίστετε ἐμοῖς τὸν Κύριον διὰ λόγου μου, διὰ νὰ μὴν ἔλθῃ τίποτες κακὸν εἰς ἐμένα ἀπ' ἐκεῖνα ὅπῃ εἶπετε.

25 Ἐκεῖνοι λοιπὸν, ἀφόντις ἡμαρτύρησαν, καὶ ἐλάλησαν τὸν λόγον τῷ Κυρίῳ, ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εἰς πολλαῖς χύραις τῶν Σαμαρειτῶν ἐκήρυξαν τὸ εὐαγγέλιον.

26 Καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐλάλησεν εἰς τὸν Φίλιππον, καὶ εἶπε· σήκω καὶ πάγινε εἰς τὸ μέρος τῆς μεσημβρίας, εἰς τὴν γράταν ὅπῃ κατεβαίνει ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ εἰς τὴν Γάζαν· καὶ αὕτη εἶναι ἔρημος.

27 Καὶ ἰσκημάθη καὶ ἐπῆγε· καὶ νὰ, ἴνας ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν Αἰθιοπίας εὐεῦχος, δυνάστης τῆς Κανδάκης τῆς βασιλείας τῶν Αἰθιοπῶν, ὁ ὅποιος ἦτο προεγὼς εἰς ὅλον Ἰσραὴλ πλῆτος αὐτῆς τῆς βασιλείσσης, καὶ ἔλθειν νὰ προσκυρήσῃ εἰς τὸν Ἱερουσαλήμ.

28 Ἦσ τε ὑποσρέφον, καὶ καθήμεν· ἐπὶ τῷ ἄρμαίος αὐτῷ, καὶ ἀνεγίνωσκε τὸν προφῆτην Ἡσαΐαν.

29 Εἶπε δὲ τὸ πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ· Πρόσελθε, καὶ κολλήσῃσι τῷ ἄρματι τέτρω.

30 Προσδραμὼν δὲ ὁ Φίλιππος ἤκουσεν αὐτῷ ἀναγινώσκοντος τὸν προφῆτην Ἡσαΐαν, καὶ εἶπεν· Ἀρά γε γινώσκεις ἀναγινώσκεις;

31 Ὁ δὲ εἶπε· Πῶς γὰρ ἀδυναίμην, ἰὰν μή τις ὀδηγήσῃ με; Παρακάλεισε τι τὸν Φίλιππον ἀναβάτῃ καθίσεισιν αὐτῷ.

32 Ἡ δὲ περιουχὴ τῆς γραφῆς ἦν ἀνεγίνωσκον, ἢ αὐτῇ· Ὡς σφόδαροι ἐπὶ σφαγῆν ἤχθη· καὶ ὡς ἀμνὸς ἰνατῖον τοῦ κείροισι· αὐτὸν ἄφωτον, ἕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτῷ.

33 Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῷ ἡ κρίσις αὐτῷ ἔρθη· τὴν δὲ γενεάν αὐτῷ ἵς διηγῆσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτῶ.

34 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐεῦχ· τῷ Φιλίππῳ, εἶπε· Δέομαί σοι, περὶ τίνος ὁ προφῆτης λέγει τέτο; περὶ ἑαυτοῦ, ἢ περὶ ἑτέρου τινός;

35 Ἀποίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτῷ, καὶ ἀρχίζαμεν·

28 Καὶ γυρίζοντας ἐκάθου· τὸν ἀπάνω εἰς τὸ ἀλογάμαξόν τε, καὶ ἰδιάβαζε τὸν προφῆτην Ἡσαΐαν.

29 Καὶ τὸ Πνεῦμα εἶπε εἰς τὸν Φίλιππον· σύρε κοτῶ, καὶ κέλλησι εἰς τὸ ἀλογάμαξον ἵετο.

30 Καὶ ὁ Φίλιππος ἔδραμε καὶ τὸν ἄκουσεν ὅπῃ ἰδιάβαζε τὸν προφῆτην Ἡσαΐαν, καὶ εἶπεν· Ἰάχα γυρίζεις αὐτὰ ὅπῃ διαβάσεις;

31 Καὶ ὁ εὐεῦχ· εἶπε· πῶς ἔθιλα ἠμπορέση, ἰὰν δὲν μὲ διίξη κανίς τὴν γράταν; καὶ ἰπαρακάλεισε τὸν Φίλιππον ἵα ἀνέβη ἵα καθίσει μετ' αὐτόν.

32 Καὶ τὸ μέγεθος τῆς γραφῆς ὅπῃ ἰδιάβαζεν, ἦτον ἑτέρο· ὡσὰν σφόδαροι ἐφέρεθη εἰς τὴν σφαγῆν· καὶ ὡσὰν κριάρι ὀμωροῦ εἰς ἰκαίτον ὅπῃ τὸ κερύει εἶναι ἄφωτον, τέτοιας λογῆς δὲν ἀνοίγει τὸ στόμα τε·

33 Εἰς τὴν ταπεινώσειν τε ἰσηκώθη ἡ κρίσις τε· ἀμὴ τὴν γενεάν τε τίς ἠμπορεῖ ἵα τὴν διηγῆθῆ; διὰ τέτο σηκῶνεται ἀπὸ τῆν γῆν ἡ ζωὴ τε.

34 Καὶ ὁ εὐεῦχ· ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν Φίλιππον· παρακαλῶ σοι, ὁ προφῆτης διὰ ποῖον τὸ λέγει ἑτέρο; διὰ λόγου τε, ἢ διὰ ἄλλου κανίνα;

35 Καὶ ὁ Φίλιππος ἀποίξας τὸ στόμα ἑαυτοῦ, καὶ ἀρχίζων ἑαυτοῦ ἀπὸ

ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης, εὐαγγελίσασθε αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν.

36 Ὡς δὲ ἰσπορεύοιο κατὰ τὴν ὁδὸν, ἤλθοι ἐπὶ τὴν ὕδωρ· καὶ φησιν ὁ εὐεῦχ· Ἴδὲ ὕδωρ· τί κωλύει με βαπτισθῆναι;

37 Εἶπε δὲ ὁ Φίλιππος· Εἰ πιγεύεις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἔξεστ· Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε· Πιγεύω τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

38 Καὶ ἐκέλευσε γῆραι τὸ ἄρμα· καὶ κατίβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὃ, τε Φίλιππος καὶ ὁ εὐεῦχ· καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν.

39 Ὅτι δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, πνεῦμα Κυρίου ἤρπασεν τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκέτι ὁ εὐεῦχ· ἰσπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτῷ χαίρων.

40 Φίλιππος δὲ ἐπέβη εἰς Ἄζωτον· καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο ἰὰς πόλεις πάσας, ἕως τοῦ ἰλθεῖν αὐτὸν εἰς Καισάρειαν·

τὴν γραφὴν ἐτύθη, τῷ εὐαγγελίσαι τὸν Ἰησοῦν.

36 Καὶ καθὼς ἰσπεριπατούσαν εἰς τὴν γράταν, ἐπήγασεν εἰς ἕνα νερόν· καὶ λέγει ὁ εὐεῦχ· ἰὰ νερόν· τί με ἐμποδίζει ἵνα βαπτισθῶ;

37 Καὶ ὁ Φίλιππος εἶπεν· ἂν πιγεύης με ὅλην σου τὴν καρδίαν, ἠμπορεῖς· καὶ ἐκείν· ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· πιγεύω τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

38 Καὶ ἰσπρόραξε ἵνα γαθῶ τὸ ἀλογάμαξόν τε· καὶ ἐκατίβησαν καὶ οἱ δύο εἰς τὸ νερόν, καὶ ὁ Φίλιππος καὶ ὁ εὐεῦχ· καὶ τὸν ἐβάπτισεν.

39 Καὶ ὅταν εὐγῆκαν ἀπὸ τοῦ νεροῦ, Πνεῦμα Κυρίου ἄρπασεν αὐτὸν Φίλιππον, καὶ δὲν τὸν εἶδεν πάλιν ὁ εὐεῦχ· καὶ ἐπάγειν τὴν γράταν τε χαρούμενος.

40 Καὶ ὁ Φίλιππος ἐπέβη εἰς τὴν Ἄζωτον· καὶ περιήγνηται διὰ μίσην εὐαγγέλιζε ταῖς πόλεις ὅλας, ἕως ἵνα πάγη εἰς τὴν Καισάρειαν.

Κεφ. 9.

Ο δὲ Σαῦλος· ἔτι ἰμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόβου εἰς τὰς μαθητὰς τοῦ Κυρίου, προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ,

2 Ἠτήσαστο παρ' αὐτῷ ἐπιτολάς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς

Κ Αἰ' ὁ Σαῦλος· ἀκόμη πνέωντας φοβερισμὸς καὶ φόβος ἰναστία τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ἐπήγειν εἰς τὸν ἀρχιερεῖα,

2 Καὶ ἐζήτησεν ἀπ' αὐτοῦ ἐπιτολαῖς εἰς τὰ συναγωγία

συναγωγὰς, ὅπως ἰσάνῃσας εὖ-
ρη τῆς ὁδοῦ ὄντας ἀνδρας τε καὶ
γυναῖκας, διδιδίμενος ἀγάγη εἰς
Ἱερουσαλήμ.

3 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, ἐγένετο
αὐτὸν ἰγγίσειν τῇ Δαμασκῷ·
καὶ ἐξαίφνης περιέγραψεν αὐ-
τὸν φῶς ἀπὸ τοῦ ἕρανῶ·

4 Καὶ πρὸν ἐπὶ τὴν γῆν,
ἤκουσεν φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ·
Σαῦλ, Σαῦλ, τί με διώκεις;

5 Εἶπε δὲ· Τίς εἶ, Κύριε;
Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι
Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· σκληρόν
σοι πρὸς κίττρα λακτίζεις.

6 Τρέμων τε καὶ θαμβῶν
εἶπε· Κύριε, τί με θέλεις ποι-
ῆσαι; Καὶ ὁ Κύριος πρὸς αὐ-
τόν· Ἀνάστη καὶ εἰσέλθε εἰς
τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεται
σοι τί σοι δεῖ ποιεῖν.

7 Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδίου-
τες αὐτῷ, ἐσῆκισαν ἑννοιοί,
ἀκέουτες μὲν τῆς φωνῆς, μηδέ-
να δὲ θεωροῦντες.

8 Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ
τῆς γῆς· ἀνοήμων δὲ τῶν ὀ-
φθαλμῶν αὐτῷ, ἕδινα ἔβλεπε·
χειραγωγῶντες δὲ αὐτόν, εἰσή-
γαγον εἰς Δαμασκόν.

ὅπῃ ἦσαν εἰς τὴν Δαμασκόν,
ἂν εὖρη ἔκει τιτὰς ὅπῃ εἶναι
ἀπὸ τὴν αἵρεσιν αὐτὴν ἀνδρες
καὶ γυναῖκας, γὰ τὸς φῶς
διδίδίμενος εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

3 Καὶ παγίνωντας, ἔκει
ὅπῃ ἐσῆκισαν εἰς τὴν Δαμα-
σκόν, ἐξαίφνης ἔγραψε τρυγῶν
τε ἴσα φῶς ἀπὸ τοῦ ἕρανῶ.

4 Καὶ πρὸν ἐπὶ τὴν
γῆν, ἤκουσεν φωνὴν ὅπῃ τοῦ ἔλε-
γι· Σαῦλ, Σαῦλ, τί με δι-
ώκεις;

5 Καὶ αὐτὸς εἶπε· ποί-
εἶσαι ἰσὺν, αὐθῆντη; καὶ ὁ Κύ-
ριος τοῦ εἶπεν· ἐγὼ εἰμαι ὁ
Ἰησοῦς ὅπῃ ἰσὺν κατατρέχης·
κακόν σοι εἶναι γὰ κλοτζῆς εἰς
τὰ κιντρίδια.

6 Καὶ ὁ Σαῦλος τρέμωντας
καὶ ἀπορῶντας εἶπεν· αὐθῆντη,
τί με ὀρίζεις γὰ κάμω; καὶ ὁ
Κύριος τῷ εἶπεν· σῆκω καὶ
ἔμβα μίσα εἰς τὴν πόλιν, καὶ
θέλει σὺ λαληθῆ, γὰ κάμωσι
χερῖα γὰ κάμης.

7 Καὶ οἱ ἀνδρωποὶ ὅπῃ τὸν
ἰσυνόδιουαν, ἐσῆκισαν (ἐξε-
σῆκωτες καὶ) ἄφωνοι, ἔσοντας
γὰ ἀκέουσι τὴν φωνὴν, καὶ
κακίνα γὰ μὴν βλέπωσι.

8 Καὶ ὁ Σαῦλος ἰσικῶδη
ἀπὸ τὴν γῆν· καὶ εἰχίλα μάτια
τε ἀνοικτὰ, ἀμὴ κακίνα ἄν-
δρωποὶ δὲν ἔβλεπε· καὶ οἱ σύν-
τροφοί τε βαγῶντίς τοι ἀπὸ τὸ
χῆρι, τὸν ἔμβασαν μίσα εἰς
τὴν Δαμασκόν.

9 Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων· καὶ οὐκ ἔφαγεν, ἐδὲ ἔπιεν.

10 Ἦν δὲ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκιῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος· ἐν ὄραματι· Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδὼ ἐγὼ, Κύριε.

11 Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτὸν· Ἀνασὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν βύβησιν τὴν καλυμμένην, Εὐθειῶν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰύδα Σαῦλον ὀνόματι, Ταρσία· ἰδὼ γὰρ προσεύχεται.

12 Καὶ εἶδεν ἐν ὄραματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσιελθόντα, καὶ ἐπιτίθειν αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψῃ.

13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνανίας· Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησεν τοῖς ἁγίοις σου ἐν Ἱερουσαλήμ·

14 Καὶ ἔδιδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερίων, δῆσαι πάντας τὰς ἐπικαλυμένους τὸ ὄνομά σου.

15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος· Πορεύου, ὅτι σκεῦός ἐκλογῆς μοι ἐστὶν ἔτος, τοῦ βασιλεύσαι τὸ ὄνομά μου ἐν ὅσιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεύειν, οὕτως τε Ἰσραὴλ.

9 Καὶ ἔκαμε τρεῖς ἡμέραις ὅπῃ δὴν ἔβλεπε· καὶ μὴ δὲ ἔφαγε, μηδὲ ἔπιε.

10 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν Δαμασκὸν ἦτον ἕνας μαθητὴς τὸ ὄνομά τε Ἀνανίας, καὶ εἶπεν τε ὁ Κύριος· δὲ ὄραματός· ὁ Ἀνανία. καὶ ἐταῦτό· εἶπεν· γὰρ με ἰδῶ, αὐθίγη.

11 Καὶ λέγει τε ὁ Κύριος· σήκω καὶ σύρει εἰς τὴν γράταν ἀπὸ κράστης Ἰσα, καὶ ζήτησαι εἰς τὸ σπητι τοῦ Ἰύδα κάποιον τὸ ὄνομά τε Σαῦλον (ὅπῃ εἶναι Ταρσίος)· διατὶ τάτην τὴν ὥραν προσεύχεται.

12 Καὶ ὁ Σαῦλος· εἶδεν διὰ μίσην ὄραματός· εἶνα ἄνθρωπον τὸ ὄνομά τε Ἀνανίαν, ὅπῃ ἐμῆκε μίσην, καὶ ἔβαλλεν ἅπαντα τε τὸ χεῖρι τε, διὰ γὰρ ξαναβλέψῃ.

13 Καὶ ὁ Ἀνανίας ἀπεκρίθη· αὐθίγη, ἤκουσα ἀπὸ πολλῶν διὰ τὸν ἄνδρα τούτον, πόσα κακὰ ἔκαμε εἰς τὰς ἁγίας σου εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ·

14 Καὶ ἰδῶ ἔχει ἐξουσίαν ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων, γὰρ δίσση ὅλους, ὅσους ἐπικαλύπτονται τὸ ὄνομά σου.

15 Καὶ ὁ Κύριος· τοῦ εἶπε· σύρει, ὅτι ἐταῦτό· εἶναι ἀγγεῖον μὴ διαλεγμένον, γὰρ βασιλεύει τὸ ὄνομά μου ἐμπροσθα εἰς τὰ ἔθνη, καὶ εἰς τὰς βασιλεῖς, καὶ εἰς τὰς υἱὰς τοῦ Ἰσραὴλ.

16 Ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δι' αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος μὲ παθεῖν.

17 Ἀπῆλθε δὲ Ἀνασίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, εἶπε· Σαῦλ ἀδελφί, ὁ Κύριος ἀπίσταλί με (Ἰησοῦς ὁ ὀφθειῖς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἤρχου) ὅπως ἀναβλέψῃς, καὶ πλησθῆς πνεύματος ἁγίου.

18 Καὶ εὐθύς ἀπίπισον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὡσεὶ λεπίδες, ἀπέβλεψέ τε παραχρῆμα· καὶ ἀναγὰς ἐβαπτίσθη.

19 Καὶ λαβὼν τροφήν ἐνδύσασθαι ἔβη· Ἐγένετο δὲ ὁ Σαῦλος μέλα τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας ἰσθίας.

20 Καὶ εὐθύς ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν Χριστὸν, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

21 Ἐξίγατο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες, καὶ ἔλεγον· Οὐχ ὁ υἱὸς ἐστὶν ὁ προφήτας ἐν Ἱερουσαλὴμ τὴν ἐπικαλωμένην τὸ ὄνομα τῆτο· καὶ ἄδι εἰς τῆτο ἐλαθεῖν ἵνα διδιδίμενος αὐτὸς ἀγάγῃ ἐπὶ τὴν ἀρχιερεῖς;

22 Σαῦλος δὲ μάλλον ἐνδυναμῆτο, καὶ συνέχων τὴν Ἰουδαίαν τὴν κατοικῶντας ἐν Δα-

16 Διατὶ ἐγὼ θείω τοῦ δείξω, ὅσα πρέπει νὰ πάθῃ αὐτὸς διὰ τὸ ὄνομα μὲ.

17 Καὶ ὁ Ἀνασίας ἐπήγει, καὶ ἐμβῆκε μίσα εἰς τὸ σπῆτι ἐκείνο· καὶ βάζωντας τὰ χεῖρά τε ἀπάνω εἰς αὐτὸν, εἶπε· Σαῦλ ἀδελφί, ὁ Κύριος ὁ Ἰησοῦς, ὅπῃ σὺ ἐφάνη εἰς τὴν γράταν ὅπῃ ἤρχουσον, μὲ ἴσκειν, διὰ νὰ ξαναβλέψῃς, καὶ νὰ γεμισθῆς Πνεῦμα ἅγιον.

18 Καὶ παρευθὺς ἔπισαν κάτω ἀπὸ τὰ μάτια τε ὡσαν λείπια, καὶ ἐκίθη τὴν ὄραν ἱμεταιίδι· καὶ ὡσαν ἰσηκώθη, ἔβαπτίσθη.

19 Καὶ τρέγωντας φαγὴ ἰδυναμωσι τοῦ λόγου· καὶ ἔκαμει καμπόσαις ἡμέραις ὁ Σαῦλος· ἐκεῖ μὲ τὴν μαθητάδες, ὅπῃ ἦταν εἰς τὴν Δαμασκόν.

20 Καὶ παρευθὺς μίσα εἰς τὰ συναγωγία ἐκήρυττε τὸν Χριστὸν, ὅτι ἐτότ· εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

21 Καὶ ὅλοι ὅσοι τὸν ἄκουον ἐθαυμάζωνταν, καὶ ἔλεγαν· δὴν εἶναι ἐτότ· ὅπῃ ἐκήρυσσεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκεῖνος ὅπῃ ἐπικαλῶνταν τὸ ὄνομα ἐτότ· καὶ διὰ τῆτο ἦλθε καὶ ἰδῶ, διὰ νὰ τὴν πάγη διμείνῃς εἰς τὴν ἀρχιερεῖς;

22 Καὶ ὁ Σαῦλος· περισσότερον ἰδυναμώνετο, καὶ ἐσύγχιζε τὴν Ἰουδαίαν ὅπῃ ἐκάθει-

μασκῷ, συμβιβάζων ὅτι ἔτος
ἔστιν ὁ Χριστός.

23 Ὡς δὲ ἐπληρῶντο ἡμέραι
ἱκαναί, συμβουλεύσατο οἱ Ἰου-
δαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν.

24 Ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ
ἐπιβουλὴ αὐτῶν. παρητήρην τε
τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυ-
κτός, ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσι.

25 Λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ μα-
θηταὶ νυκτός καθῆκαν διὰ τῆ
τείχους, χαλάσαντες ἐν σφυρί-
δι.

26 Παραγινόμενος δὲ ὁ Σαῦ-
λῶς εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐπειρᾶτο
κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς· καὶ
πάντες ἐφοβήθη αὐτόν, μὴ πι-
στεύοντες ὅτι ἐστὶ μαθητῆς.

27 Βαριάβας δὲ ἐπιλαβόμε-
νος αὐτόν, ἤγαγεν πρὸς τὸς ἀπο-
στόλους, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς
πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν Κύριον,
καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ
πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐκαρρήσιάζ-
σατο ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.

28 Καὶ ἦν μετ' αὐτῶν ἐισ-
πορευόμενος· καὶ ἐκπορευόμε-
νος ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ παρ-
ρησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ.

29 Ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει
πρὸς τὸς Ἑλλημιστάς· οἱ δὲ ἐπι-
χείρην αὐτὸν ἀνελεῖν.

30 Ἐπιγινόντες δὲ οἱ ἀδελ-

ταν εἰς τὴν Δαμασκὸν, βε-
βαιώνοντες ὅτι ἐστὶν ὁ
Χριστός.

23 Καὶ ὥσαν ἐπίρασαν ἡμέ-
ραις πολλαῖς, ἐσυμβουλευθήκαν
οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν σκοτώσων.

24 Ἀμὴ ὁ Σαῦλῶς ἔμαθι
τὴν ἐπιβουλὴν τῆς· καὶ ἐπαρ-
φύλαξαν ταῖς πόρταις ἡμέρα
καὶ νύκτα, διὰ νὰ τὸν σκοτώσων.

25 Ἀμὴ οἱ μαθηταὶς πύρ-
ροντίς ἰον τὴν νύκτα τὸν ἔβαλαν
εἰς ἕνα κοφίνι, καὶ τὸν ἱκατίθα-
σαν ἀπὸ τὸν τείχους.

26 Καὶ ὥσαν ἐπήγειν ὁ Σαῦ-
λῶς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἰδο-
κίμαξε νὰ κολλήσῃ μὲ τὸς μα-
θητάς· καὶ ὅλοι τὸν ἐφοβῶν-
ταν, διατὶ δὲν ἐπίστευαν ὅτι
εἶναι μαθητῆς.

27 Ἀμὴ ὁ Βαριάβας πύρ-
ροντίας τον, τὸν ἐπήγειν εἰς τὸς
ἀποστόλους, καὶ τὸς ἰδιηγήθη,
πῶς εἰς τὴν γράταν εἶδε τὸν Κύρι-
ον, καὶ ὅτι ἐσύτηχε μὲτ' αὐτόν,
καὶ πῶς εἰς τὴν Δαμασκὸν ἐκαρ-
ρησιάζθη εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

28 Καὶ ἐσυναγαγέφθητο
μετ' αὐτὸς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ,
καὶ ἐκαρρησιάζθητος εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

29 Καὶ ἐλάλει καὶ ἐφιλοπέ-
κα μὲ τὸς Ἑβραῖους ὅπῃ ἐλλή-
νιζαν· καὶ ἐκίνοι ἰδοκίμαζαν
νὰ τὸν σκοτώσων.

30 Ἀμὴ οἱ ἀδελφοὶ ὥσαν

Φοι κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισάρειαν, καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν.

31 Αἱ μὲν ἦν ἐκκλησίαι καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας εἶχον εἰρήνην, οἰκοδομῆμεναι καὶ πορευόμεναι τῷ φόβῳ τῷ Κυρίου, καὶ τῇ παρακλήσει τῷ ἁγίῳ πνεύματος ἰσχυρόντο.

32 Ἐγένετο δὲ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων, καταλθεῖν καὶ πρὸς τὰς ἁγίας τὰς κατοικοῦντας Λύδδαν.

33 Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπον τινα Αἰνίου ὀνόματι, ἐξ ἰτῶν ὅκτῳ κατακείμενος ἐπὶ κρεβάτι, ὃς ἦν παραλυμῆτος.

34 Καὶ εἶπει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνία, ἰάταί σοι Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι, καὶ ἄρῃσθε σιαυτῷ. Καὶ ἐθύει ἀνάστη.

35 Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέβρισαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

36 Ἐν Ἰόππῃ δὲ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιδά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυῶν ὣν ἰσίοις.

37 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέ-

ρῶ ἐγνώρισαν, τὸν ἴφειραν εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ τὸν ἴφειραν εἰς τὴν Ταρσόν.

31 Αἱ ἐκκλησίαι λοιπὸν ὅπῃ ἦταν εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, καὶ εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εἰς τὴν Σαμαρείαν, εἶχαν εἰρήνην, καὶ οἰκοδομῆνται, καὶ ἐπάγουσιν μὴ τὸν φόβον τῷ Κυρίῳ, καὶ μὴ τὴν παρεγορίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος· ἰσχυρόντων.

32 Καὶ περιῶντας ὁ Πέτρος· διὰ μέσων ὁλοῶν, ἐκατίεθ καὶ εἰς τὰς ἁγίας ὅπῃ ἐκατοικῶσαν εἰς τὴν Λύδδαν.

33 Καὶ ἐκεῖ εὗρήκειν ἕνα ἄνθρωπον τὸ ὄνομά τε Αἰνίου, ὅπῃ ἐκείτετο ἀπὸ ὅκτῳ χρόνου εἰς τὸ κρεβάτι, καὶ ἦτο παραλύτος.

34 Καὶ εἶπεν τε ὁ Πέτρος· Αἰνία, ὁ Ἰησοῦς Χριστός σοι ἰατρεύει· σήκω ἀπάνω, καὶ ἄρῃσαι τὸ κρεβάτι σου. καὶ παρεθύς ἐσηκώθη.

35 Καὶ εἶδαν Ἰοὶ ὅλοι ἐκεῖνοι ὅπῃ ἐκατοικῶσαν τὴν Λύδδαν καὶ τὸν Ἀσάωνα, οἱ ὅποιοι ἐγύρισαν εἰς τὸν Κύριον.

36 Καὶ εἰς τὴν Ἰόππην ἦτο κάποιον μαθήτριαν, τὸ ὄνομά της Ταβιδά, ἣ ὅποια μεταγλωττιζομένη λέγεται Δορκάδι· ἐτύθη ἦτο γιμάτη ἀπὸ καλὰ ἔργα καὶ ἀπὸ ἐλεημοσύνης ὅπῃ ἐκαμί.

37 Καὶ ταῖς ἡμέραις ἐκεῖ-

ραις ἐκείναις ἀσθιθέσασαι αὐ-
τὴν ἀποθανεῖν· λώσαντες δὲ
αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερῶνι.

38 Ἐγγύς δὲ ἕσσης Λύδδης
τῆ Ἰόπκη, οἱ μαθηταὶ ἀκύ-
σαυτις ὅτι Πέτρος· ἰστὶ ἐν αὐ-
τῇ, ἀπέστειλαν δύο ἀνδρας πρὸς
αὐτὸν, παρακαλοῦντες μὴ
ἐκνήσαι διελευθεῖν ἕως αὐτῶν.

39 Ἀναγὰς δὲ Πέτρος· συ-
ἤλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενό-
μενοι ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῶν·
καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι
αἱ χῆραι κλαίουσαι, καὶ ἐπι-
δοικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμά-
τια ὅσα ἐποίησεν μετ' αὐτῶν
ἕσα ἢ Δορκάς.

40 Ἐμβαλὼν δὲ ἔξω πάν-
τας ὁ Πέτρος·, θίξεν τὰ γόνατα
προσηύξατο· καὶ ἐπίστρεψας
πρὸς τὸ σῶμα, εἶπε· Ταβιδά,
ἀνάστηθι· Ἡ δὲ ἤνοιξε τὰς ὀ-
φθαλμῶς αὐτῆς· καὶ ἰδῶσα
τὸν Πέτρον, ἀνικάδισι.

41 Δὴς δὲ αὐτῇ χεῖρα,
ἀνίστησι αὐτήν. φωνήσας δὲ
τὰς ἀγίας καὶ τὰς χήρας,
παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν.

42 Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅ-
λης τῆς Ἰόπκης· καὶ πολλοὶ
ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

43 Ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἰκα-
νὰς μῆναι αὐτὸν ἐν Ἰόσπη

ραις ἰουθήβη καὶ ἀσθιθέσι καὶ
ἀπίθαν· καὶ ὡσαντὴν ἔλωσαν
τὴν ἔβαλαν εἰς τὸ ἀνώγι.

38 Καὶ μὲ τὸ εἶναι σημεῖα
εἰς τὴν Ἰόσπην ἢ Λύδδα, οἱ
μαθητάδες ὡσαν ἀκουσαν, ὅτι
ὁ Πέτρος· εἶναι εἰς τὴν Λύδδα,
ἀπέστειλαν δύο ἀνδρας εἰς αὐ-
τὸν, παρακαλοῦντές τον νὰ
μὴν ἐκνήσῃ νὰ ἐλθῇ ἕως εἰς
αὐτὰς.

39 Καὶ ὁ Πέτρος· ἰσηκμάθη
καὶ ἤλθε μαζὺ μετ' αὐτῆς· ὁ
ὁποῖ· ὡσαν ἤλθε τὸν ἀνέβασ-
σαν εἰς τὸ ἀνώγι· καὶ ἐγράθη-
καν τρυγύρω τε ὄλαις ἢ χῆ-
ραις, καὶ ἔκλαιαν, καὶ τοῦ
ἰδειχθῆναι τὰ πενήμισα καὶ τὰ
φορέματα ἐπὶ ἕκαμῃ ὅταν
ἦτον μετ' αὐταῖς ἡ Ζορκάδι.

40 Καὶ ὁ Πέτρος· τὰς εὐ-
γαλιεν ὅλης ἔξω, καὶ γονατί-
ζωντας ἱπροσσηυχήθη· καὶ ἐγύ-
ρισεν εἰς τὸ κορμί, καὶ εἶπεν·
Ταβιδά, σῆκω ἀπάνω. καὶ
ἐκείνη ἀνοιξὴ τὰ μάτια τῆς,
καὶ ὡσαν εἶδε τὸν Πέτρον,
ἀνικάδισι.

41 Καὶ δίδωντάς τῆς τὸ
χέριτε, τὴν ἰσηκῶσι. καὶ ἰ-
λάλησι τὰς ἀγίας, καὶ ταῖς
χήραις, καὶ τὰς τὴν ἰκα-
ράσῃσι ζῆτανῆν.

42 Καὶ ἰμαθητεῖν ἰτέτο
εἰς ὅλην τὴν Ἰόπκη· καὶ πολ-
λοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον.

43 Καὶ αὐτὸς ἀνήμενιν ἀρ-
κεταῖς ἡμέραις εἰς τὴν Ἰόσ-

παρά τινι Σίμωνι βυρσιῖ.

την, σημά εἰς κάποιον Σίμονα
γραφία.

Κιφ. β. 10.

ΑΝΗΨ δὲ ἴς ἦν ἐν Καισα-
ρεία ὀνόματι Κορηλίῳ,
ἑκατοῦλάχισ ἐκ σκείρας τῆς
καλυμμένης Ἰταλικῆς,

2 Εὐσιβῆς καὶ φοβούμενος
τὸν Θεόν, ὦν κατὰ τῆ οἴκῳ
αὐτοῦ, ποιῶν τε ἰλεημοσύνας
πολλὰς τῇ λαῷ, καὶ δίδουσαν
τοῦ Θεοῦ διαπαντός·

3 Εἶδεν ἐν ὄραματι φανεῶς,
ὡσεὶ ἄρα ἐνιάτη τῆς ἡμέρας,
ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἐισελθὼντα
πρὸς αὐτὸν, καὶ εἰπόντα αὐ-
τῷ· Κορηλίε.

4 Ὅ δὲ ἀτιτίσας αὐτῷ, καὶ
ἔμφοβος γινόμενος, εἶπε· Τί
εἶσι Κύριε; Εἶπε δὲ αὐτῷ· Αἱ
προστιχαί σου καὶ αἱ ἰλεημο-
σύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημό-
συνοι ἰνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ νῦν πέμψον εἰς Ἰόπ-
πην ἄνδρας, καὶ μετὰπέμψαι
Σίμονα ὃς ἐπικαλεῖται Πέ-
τρος.

6 Οὗτος ἐκρίβεται παρά τινι
Σίμωνι βυρσιῖ, ὃ εἶσι οἰκίτη
παρὰ θάλασσαν· ἔτι· λαλή-
σει σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.

7 Ὡς δὲ ἀπεῖλθεν ὁ ἄγγελος

ΚΑΙ κάποιος ἀίδρευτος
ὅπως ἦτο ἐκ τῆς Καισά-
ρειαν, τὸ ὄνομα τῆ Κορηλίῳ,
ἑκατοῦλάχισ ἀπὸ τὸ τάγμα
ὅπως ἰσραζέτω Ἰταλικόν,

2 Εὐσιβῆς καὶ φοβούμενος
τὸν Θεόν, μὲ ὅλοι ἴσῃ τὸ σκῆτι,
κάμινθιας ἰλεημοσύναις πολ-
λαῖς εἰς τὸν λαόν, καὶ παρα-
καλώνας τὸν Θεόν πάντοτε·

3 Εἶδεν εἰς τὸ ὄραμα τῆ φα-
νεῶ, σημά εἰς τὴν ἐνιάτην
ἄρα τῆς ἡμέρας, ἵνα ἄγγελος
τοῦ Θεοῦ ὅπως ἦλθεν εἰς αὐτόν,
καὶ τοῦ εἶπεν· ὁ Κορηλίε.

4 Καὶ ἰδὼν ἀτίτισεν εἰς
αὐτόν, καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν
τῷ ἴσῃ, αὐδέτη; καὶ ὁ
ἄγγελος τῷ εἶπεν· αἱ προστιυ-
χαί σου καὶ ἰλεημοσύναι σου ἀ-
νέβηκαν εἰς μνημόσυνοι ὁμωρε-
γᾶ εἰς τὸν Θεόν.

5 Καὶ τῶρα πέμψαι εἰς τὴν
Ἰόππην ἄνδρας, καὶ προσκά-
λῃσι κάποιον Σίμονα ὃ ὅποιος
κράζεται Πέτρος.

6 Ἐτότος εὐρίσκειται ὁ
μα εἰς κάποιον Σίμονα γρα-
φία, τῷ ὅποιος τὸ σκῆτι εἶσαι
εἰς τὸ παραγάλι· καὶ αὐτὸς
θίλει σὺ εἶπεν τί κάμνει χρεία
νὰ κάμης.

7 Καὶ ὡσαν ἰδίβη ὁ ἄγ-

ὁ λαλῶν τῷ Κορηλίῳ, Φωτή-
σας δύο τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ, καὶ
γραλιώτην εὐσεβῆ τῶν προσ-
καρτερούντων αὐτῷ,

8 Καὶ ἐξηγήσαμεν αὐτοῖς
ἀπαντα, ἀπέστειλεν αὐτὸς εἰς
τὴν Ἰόππην.

9 Τῇ δὲ ἑπαύριον ὁδοιπο-
ροῦντων ἐκείνων, καὶ τῇ πόλει
ἐγγιζόντων, ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ
τὸ δῶμα προσεύξασθαι, περὶ
ἕραν ἕκτην.

10 Ἐγένετο δὲ πρόσπειν, καὶ ἤθελε γεῦσασθαι· παρα-
σκευαζόντων δὲ ἐκείνων, ἐπίπι-
σεν ἐπ' αὐτὸν ἕκτασις.

11 Καὶ θιωρεῖ τὸν ἕρανον
ἀνεωγμένον, καὶ καταβαίνει ἐπ'
αὐτὸν σκυδὸς τι ὡς ὀδύνη με-
γάλην, τίσσαρσιν ἀρχαῖς δεδι-
μένοι, καὶ καθιέμενον ἐπὶ τῆς
γῆς·

12 Ἐν ᾧ ὑψήχευε πάντα τὰ
τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θη-
ρία, καὶ τὰ ἑρπετὰ, καὶ τὰ πι-
τεινὰ τοῦ ἕρανεῦ.

13 Καὶ ἐγένετο Φωνὴ πρὸς
αὐτόν· Ἀνασᾶς, Πέτρε, θῦσον
καὶ φάγε.

14 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε· Μη-
δαμῶς, Κύριε· ἅτι ὑδέποτε

γελῶ ὁπῦ ἰλάσει εἰς τὸν Κορ-
νήλιον, αὐτὸς ἰλάσει δύο ἀπὸ
τῆς δουλευτάδος τῆ, καὶ ἕνα
γραλιώτην εὐσεβῆ ἀπὸ ἐκεί-
νης ὁπῦ ἐσέκουσαι πάντα μίλ'
αὐτόν,

8 Καὶ ἰδιγηθήκεν ἕως ὅλα
τὰ πράγματα, καὶ τῆς ἕστασης
εἰς τὴν Ἰόππην.

9 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν
περιπατῶντες αὐτοί, καὶ Ση-
μώνιτις εἰς τὴν πόλιν, ἀνέβη
ὁ Πέτρος εἰς τὸ δῶμα νὰ προσ-
ευχηθῆ, κοίτῃ εἰς τὴν ἕκτην
ἕραν.

10 Καὶ ἔροιας νὰ κενιάσῃ,
ἤθελε νὰ γευθῆ. καὶ ὅσην ἕ-
ραν ἰτοίμαζαν οἱ ἄνθρωποι τῆ
σπητίῳ φαγητόν, ἔπισιν εἰς
αὐτόν ἕκτασις·

11 Καὶ βλέπει τὸν ἕρανον
ἀνοικτόν, καὶ ἕνα ἀγγιῖον ὁ-
ποῦ ἐκατέβαινον εἰς αὐτόν,
ὡσαν σινδόνι μέγαν, δεμένον
ἀπὸ ταῖς τίσσαρες ἄκραις,
καὶ καταβαζόμενον ἀπάνω εἰς
τὴν γῆν.

12 Εἰς τὸ ὅποιον σινδόνι
ἦταν ὅλα τὰ τετράποδα τῆς
γῆς, καὶ ὅλα τὰ θηρία, καὶ
ὅλα τὰ ἑρπετὰ, καὶ ὅλα τὰ
πιτεινὰ τῆ ἕρανεῦ.

13 Καὶ Φωνὴ ἦλθε πρὸς αὐ-
τόν καὶ ἔλεγεν· ὦ Πέτρε, σῆκω,
σφάξε καὶ φάγε.

14 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν·
ὄχι, αὐδέποτε· διαλί ποτὶ ἀν

ἔφαγον πᾶσι κοινοὶ ἢ ἀκάθαρ-
τον.

15 Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ διυ-
τέρου πρὸς αὐτόν· Ἄ ὁ Θεὸς ἰ-
καθάρισε, σὺ μὴ κοίτω.

16 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρεῖς
καὶ πάλιν ἀνελάφθη τὸ σκεῦ-
ος εἰς τὸν ἕρανον.

17 Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διηπόρει
ὁ Πέτρος· τί ἂν εἴη τὸ ἔραμα
ὃ εἶδε, καὶ ἰδὼ, οἱ ἄνδρες οἱ
ἀπειθαλμῆτοι ἀπὸ τοῦ Κορ-
νήλιου, διερωτήσαντες τὴν οἰ-
κίαν Σίμωνος, ἐπέτησαν ἐπὶ
τὸν πυλῶνα·

18 Καὶ φωνήσαντες ἑαυτο-
θάροστο εἰ Σίμων ὁ ἐπικαλύ-
μνος Πέτρος ἐνθάδε ζειζίζησαι.

19 Τοῦ δὲ Πέτρου ἐνδυμμένου
περὶ τοῦ ὄραματος, εἶπεν
αὐτῷ τὸ πνεῦμα· Ἰδὼ, ἄνδρες
τρεῖς ζητῶσὶ σι.

20 Ἀλλὰ ἀναγὰς κατάβηθι,
καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς, μηδὲν
διακρινόμενος· διότι ἐγὼ ἀπέ-
γαλακα αὐτούς.

21 Καίταβας δὲ Πέτρος πρὸς
τὺς ἄνδρας τὺς ἀπειθαλμῆτους
ἀπὸ τοῦ Κορνήλιου πρὸς αὐ-
τὸν, εἶπεν· Ἰδὼ, ἐγὼ εἰμι ὃν

ἔφαγα τίποτις συγχαμένους
καὶ ἀκάθαρτον.

15 Καὶ πάλιν δεύτερον τοῦ
ἔλθε φωνὴ καὶ ἔλεγεν· ἐκίθη
ὁποῦ ὁ Θεὸς ἰκαθάρισεν, ἰσὺ
μὴν τὰ συγγένισαι (λέγοντας
πῶς γὰρ εἶσαι ἀκάθαρτα).

16 Καὶ τοῦτο ἐγένε τρεῖς
φοραῖς· καὶ πάλιν ἀνελάφθη
τὸ ἀγγεῖον ἐκίθη εἰς τὸν ἕ-
ρανον.

17 Καὶ ἀπορῶνθας ὁ Πέ-
τρος· εἰς τῷ λόγῳ τι τι γὰρ
ἤθελεν εἶσθαι τὸ ἔραμα ὁποῦ
εἶδε, καὶ ἰὰ, οἱ ἄνδρες ὁποῦ ἤ-
ταν ἀπειθαλμῆτοι ἀπὸ τὸν
Κορνήλιου, καταρωτῶντες τὸ
σπήτι τοῦ Σίμωνος, καὶ ἔλθου
εἰς τὴν θύραν·

18 Καὶ κρίζοντες ἐρώτη-
σαν αὐτὸς ὁ Σίμων ὁποῦ κρίζεται
Πέτρος· εἶσαι κοινός·
εἰδὼ.

19 Καὶ ὁ Πέτρος ἐνδυμέ-
μνος τὸ ὄραμα, τοῦ εἶπεν τὸ
Πνεῦμα· γὰρ, τρεῖς ἄνδρες ὁποῦ
σι ζητῶσι.

20 Καὶ σήκω καὶ κατέβη,
καὶ σύρει μετ' αὐτὸς, καὶ τίπο-
τις γὰρ μὴ ἀμφιβάλλης· διαβῆ
ἐγὼ τὺς Ἰταλίας.

21 Καὶ ἐκατέβη ὁ Πέτρος
εἰς τὺς ἄνδρας ὁποῦ ἦταν
ἀπειθαλμῆτοι ἀπὸ τὸν Κορνήλιου
εἰς αὐτόν, καὶ εἶπεν· γὰρ, ἐγὼ

ζηταῖτε· τίς ἡ αἰτία δὲ ἦν πά-
ρσι;

22 Οἱ δὲ εἶπον· Κορηλί⊕
βασιτοστάτης, ἀπὸ δίκαι⊕
καὶ φοβούμεν⊕ τὸν Θεὸν μαρ-
τυρούμενός τε ὑπὸ ὅλων τῶν Ἰ-
σραηλῶν τῶν Ἰουδαίων, ἐχρηματί-
σθη ὑπὸ ἀγγέλου ἁγίου με-
ταπέμψασθαι σε εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ, καὶ ἀκῆσαι ῥήματα
παρὰ Κυ.

23 Εἰσκαλισάμεν⊕ οὖν αὐ-
τὸς ἐξίησι. Τῇ δὲ ἑκατέρῳ ὁ
Πέτρο⊕ ἐξῆλθε συνᾶντοῖς, καὶ
τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ τῆς
Ἰόππης συνῆλθοι αὐτῷ·

24 Καὶ τῇ ἑκατέρῳ εἰσῆλ-
θον εἰς τὴν Καισάρειαν· ὁ δὲ
Κορηλί⊕ ἦν προσδοκῶν αὐ-
τὸς, συγκαλισάμεν⊕ τὸς συγ-
γενεῖς αὐτοῦ καὶ τὸς ἀναγ-
καίους φίλους.

25 Ὡς δὲ ἐγένετο εἰσελθεῖν
τῷ Πέτρῳ, συναντήσας αὐτῷ
ὁ Κορηλί⊕, πρὸς ἐπὶ τὸς
πόδας, προσεκύθησιν.

26 Ὁ δὲ Πέτρο⊕ αὐτὸν ἤγει-
ρε, λέγων· Ἀνάστη· καὶ γὰρ αὐ-
τὸς ἄνθρωπος εἰμι.

27 Καὶ συνομιλῶν αὐτῷ,
εἰσῆλθε, καὶ εὗρισκε συναλη-
θιδότας πολλὰς.

εἰμαι ἐκεῖν⊕ ὑποῦ ζητᾶτε·
τί εἶναι ἡ ἀφορμὴ ὅπως ἤλθετε
εἰδῶ.

22 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· ὁ
Κορηλί⊕ ὁ ἑκατόστατος,
ἄνθρωπος δίκαι⊕ καὶ φο-
βούμεν⊕ τὸν Θεόν, μαρτυρη-
μέν⊕ ἀπὸ ὅλων τῶν Ἰσρα-
ηλῶν, ἰσραηλίτης ἀπὸ τῶν
Θεῶν διὰ μίση ἐπὶς ἁγίου ἁγ-
γέλου, γὰρ σὲ προσκαλίσει εἰς τὸ
σπήτιόν σου, καὶ γὰρ ἀκῆσῃ λόγια
ἀπὸ λόγου σου.

23 Ὁ Πέτρο⊕ λοιπὸν προσ-
καλῶντάς τις μίση τὸς ἐκόν-
ψι. καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ
Πέτρο⊕ ἐγῆκε μαζὺ μὲν αὐ-
τὸς, καὶ κάποιοι ἀπὸ τῶν ἀδελ-
φῶν ὅπως ἦταν ἀπὸ τῆς Ἰόπ-
πης ἐπῆγαν μετ' αὐτόν·

24 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν
ἐμβήκασιν εἰς τὴν Καισάρειαν
καὶ ὁ Κορηλί⊕ τὸς ἑκατέρ-
ροι, προσκαλισάμεν⊕ ὁμῶς τὸς
συγγενεῖς ἑαυτοῦ καὶ τὸς φίλους τε
τὸς ἀναγκαίους.

25 Καὶ ὡς αὐτὸς ἐμβῆκεν ὁ
Πέτρο⊕, τὸν ἰσραηλίτην ὁ
Κορηλί⊕, καὶ ἔπιεν εἰς τὰ
ποδάρια ταυ, καὶ τὸν ἰσραηλί-
την.

26 Ἀμὲν ὁ Πέτρο⊕ τὸν ἰσρα-
ηλίτην, καὶ εἶπε· Ἐγὼ ἄνθρωπος
καὶ ἐγὼ ἄνθρωπος εἰμαι.

27 Καὶ συνομιλῶντας μετ'
αὐτόν, ἐμβῆκε μίση, καὶ εὗρι-
σκε πολλὰς συμμαζωμένους.

28 Ἐφη τι πρὸς αὐτὸς· Ἔμεις ἐπίσασθε ὡς ἀδέμιτον ἐστι ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι ἢ προσέρχεσθαι ἀλλοφύλῳ· καὶ ἔμοι ὁ Θεὸς ἔδειξε μηδένα κοινὸν ἢ ἀκάδαρτον λέγειν ἀνδρῶν.

29 Διὸ καὶ ἀνατιθήτωσ ἡλθοι μεταπειμφθίς. Πυρῶνομαί οὖν, τίτι λόγῳ μετιπέμψασθέ με ;

30 Καὶ ὁ Κορινθῶν ἔφη· Ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς ὥρας ἤμην ηγεύων, καὶ τὴν ἐνάτην ὥραν προσευχόμεν· ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἐδὲ, ἀγὴρ εἶπα ἐνώπιόν μου ἐν ἰσθῆτι λαμπερῶ·

31 Καὶ φησι· Κορινθῆ, εἰσηκώσθη σε ἡ προσευχή, καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σε ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

32 Πέμψον οὖν εἰς Ἰόππην, καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα, ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρον· ὅτι ἐξοίχεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσίως παρὰ θάλασσαν· ὃς παραγιτόμενος λαλήσει σοι.

33 Ἐξ αὐτῆς οὖν ἐπιμψα πρὸς σε· σύ τι καλῶς ἐποίησας παραγιτόμενος· τῶν οὖν πάν-

28 Καὶ τὸς εἶπεν· ἰσοῖς ἐξέβριστε καλῶς ὅτι εἶναι ἀνομία εἰς ἀνδρῶν Ἰουδαῖοι ἐὰν συγκαλλίσται ἢ ἐὰν σμίγη μὴ ἀλλόφυλοι ἀνδρῶν· ἀλλὰ ὁ Θεὸς μὲ τὸ ἔδειξε ἐὰν μὴν λέγω κανένα ἀνδρῶν συγκατὸν ἢ ἀκάδαρτον.

29 Διὰ τῆτο μὴ τὸ ἐὰν προσκαλισθῶ ἡλθα χωρὶς ἀνίλογίας. ἐρωτῶ σας λοιπὸν, διὰ ποῖον λογαριασμὸν μὴ ἐπροσκαλίσιτε ;

30 Καὶ ὁ Κορινθῶν εἶπεν· ἀπιδῶ καὶ τίσσαρες ἡμέραις εἰς ἐτήτην τὴν ὥραν ἐτήγισα, καὶ τὴν ἐνάτην ὥραν ἐπροσεύχουμι εἰς τὸ σπῆτί μου· καὶ ἐὰν, εἶνας ἀνδρῶν καὶ ἐγάδη ὁμωρογᾶ μου μὴ φόριμα λαμπερόν·

31 Καὶ λέγει· ὁ Κορινθῆ, ἡ προσευχή σε εἰσηκώσθη, καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σε ἀνεθυμίσθησαν καὶ ὁμωρογᾶ εἰς τὸν Θεόν.

32 Πέμψε λοιπὸν εἰς τὴν Ἰόππην, καὶ προσκάλεσε τὸν Σίμωνα, ὁ ὁποῖον κράζεται Πέτρον· ἐτήτη εἶναι κομιμένον εἰς σπῆτι κάποιον Σίμωνος γραφία ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ παραγιάλι· καὶ ἐκεῖ ὡσὲν ἔλθῃ θέλει σοῦ ζυτῆ.

33. Καὶ ἀπὸ ἐκεῖνη τὴν ὥραν ἐπιμψα τὸς ἀνδρῶν εἰς ἰσθῆτα· καλῶς ἔκαμεις καὶ ἐσθ

τις ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πά-
ρισται, ἀκῆσαι πάντα τὰ
προσπιταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ
Θεοῦ.

34 Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ
στόμα, εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας κα-
ταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστι
προσωπολήπτης ὁ Θεός·

35 Ἀλλ' ἐν παντὶ ἴθιμι ὁ
φοβούμενος αὐτὸν, καὶ ἐργαζό-
μαι δικαιοσύνην, δικτὸς αὐ-
τῷ ἔστι.

36 Τὸν λόγον ὃν ἀπέστειλε
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, εὐαγγελίζο-
μαι εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ· ὅτις ἔστι πάντων Κύριος.

37 Ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενο-
μενον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς Ἰου-
δαίας, ἀρχάμενοι ἀπὸ τῆς Γα-
λιλαίας, μίαν τὸ βάπτισμα ὁ
ἠκήρυξεν Ἰωάννης.

38 Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζα-
ρετ, ὡς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ Θεὸς
Πνεύματι ἁγίῳ καὶ δυνάμει,
ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώ-
μιν· πάντας τὰς καταδυνα-
στευομένας ὑπὸ τοῦ διαβόλου,
ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ.

39 Καὶ ἡμεῖς ἴσμεν μάστι-
γες πάντων ὃν ἐποίησεν ἐν τε τῇ
χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐν
Ἱερουσαλήμ· ὃν ἀνείλον κριμά-
σαντες ἐπὶ ξύλον.

ὅπῃ ἤλθεις· τῶρα λοιπὸν ἡμεῖς
ὄλοι εὐρισκόμεθα ἰδὼ ὁμωροῦν
εἰς τὸν Θεόν, γὰ ἀκῆσωμεν ὅλα
ἐκείνα ὅπῃ σὶ ἐπρόσραξεν ὁ Θεός.

34 Καὶ ὁ Πέτρος ἀνοίξει τὸ
στόμα, καὶ εἶπεν· ἐπ' ἀληθείας
γνωρίζω, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἀπο-
βλέπει εἰς πρόσωπα·

35 Ἀλλὰ εἰς κάθε ἴθιμι
ἐκείνοι ὅπῃ τὸν φοβᾶται, καὶ
κάμει δικαιοσύνην, τὸν ἐδίχο-
νται.

36 Κατὰ τὸν λόγον ὅπῃ ἔ-
στειλεν εἰς τὰς υἱὰς τοῦ Ἰσραὴλ
εὐαγγελίζωντας εἰρήνην διὰ
μίσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐτέτο
εἶναι αὐθέντης ὁλοκλήρων.

37 Ἐσεῖς ἐξεύρετε τὸ πρῶ-
γμα ὅπῃ ἔγινεν εἰς ὅλην τὴν
Ἰουδαίαν, ἀρχίζουσαν ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας, ὑστερὰ ἀπὸ τὸ βά-
πτισμα ὅπῃ ἐκήρυξεν ὁ Ἰωάννης·

38 Τὸν Ἰησοῦν ὅπῃ ἦταν
ἀπὸ τῆς Ναζαρετ, πῶς τὸν ἔ-
χρισεν ὁ Θεὸς μὲ Πνεῦμα ἅγιον
καὶ μὲ δυνάμει, ὁ ὁποῖος ἐπέ-
ρασει εὐεργετῶντας καὶ ἰατρεύ-
οντας ὅλης ἐκείνης ὅπῃ ἐτυραν-
νοῦνταν ἀπὸ τὸν διάβολοι, δια-
τι ὁ Θεὸς ἦταν μετ' αὐτόν.

39 Καὶ ἡμεῖς εἴμεσθε μάστι-
γες ὁλων τῶν πραγμάτων
ὅπῃ ἔκαμεν, καὶ εἰς τὴν χώ-
ραν τῶν Ἰουδαίων καὶ εἰς τὴν
Ἱερουσαλήμ· τὸν ὁποῖον ἐκείνοι
τὸν ἐφόβουσαν κριμάζουσι· τὴν
εἰς τὸ ξύλον.

40 Τῆτον ὁ Θεὸς ἤγειρε τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἔδωκε αὐτὸν ἰμφανῶ γενέσθαι·

41 Οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς προκειχειροτοπημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν, οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν·

42 Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ, καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι αὐτὸς ἔστι ὁ ὄρισμῆν· ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτῆς ζώντων καὶ νεκρῶν.

43 Τάτῳ πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν, ἄφθισιν ἀμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματι· αὐτῷ πάντα τὸν κόσμον εἰς αὐτόν.

44 Ἐτι λαλοῦντι τοῦ Πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα, ἐπίπρισι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάσης τῆς ἀκρότης τὸν λόγον.

45 Καὶ ἐξέφησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πρισοὶ ὅσοι Ἰουδαῖοι τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου πνεύματι· ἐκείχηται·

46 Ἦκειν γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις, καὶ μεγαλυνόντων τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος·

47 Μῆτι τὸ ὕδωρ κωλύσαι δύναται τις τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τῆτες, οἵτινες τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον καθὼς καὶ ἡμεῖς·

40 Ἐτῆτον ὁ Θεὸς τὸν ἀνάγνωσιτῆν τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ τὸν ἔκαμε νὰ φανερῶθῃ·

41 Ὅχι εἰς ὅλον τὸν λαόν, ἀλλὰ εἰς ἡμᾶς ὅπῃ εἴμισθαι μάρτυρες προτίτερα χειροτοπημένοι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ· οἱ ὅποιοι ἡμεῖς ἐσυνεφάγαμεν καὶ ἐσυνεπίομεν μετ' αὐτόν, ὕστερα ἀφ' ὁνίς ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν.

42 Καὶ μᾶς ἐπαράγγειλε, νὰ κηρύξωμεν εἰς τὸν λαόν καὶ νὰ μαρτυρήσωμεν, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ὄρισμῆν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ κριτῆς καὶ τῶν ζωντανῶν καὶ τῶν νεκρῶν.

43 Καὶ ὅλοι οἱ προφῆται ἐτῆτοι μαρτυροῦσιν, ὅτι καθὲς ἕνας ὅπῃ πρισύει εἰς αὐτόν πρισί τὴν ἀφθισιν τῶν ἀμαρτιῶν ἰσὲν διὰ τὸ ὄνομα τῆ.

44 Καὶ ἀκόμι ὁ Πέτρος ἐλάλει ἐτῆτα ἰσὲν λόγια, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπισιν ἀπάνω εἰς ὅλους ἐκείτους ὅπῃ ἄκουαν τὸν λόγον.

45 Καὶ ὅσοι πρισοὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίως ἦλθαν μαζὺ μὲ τὸν Πέτρον, ἐτρόμαξαν, ὅτι ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου πνεύματι· ἐκείχηται καὶ εἰς ἰσὲν ἔθνη·

46 Διατὶ ἄκουαν αὐτῆς ὅπῃ ἐλάλῶσαν γλώσσαις, καὶ ἡμεγάλυναν τὸν Θεόν. τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος·

47 Μῆνα ἡμπορεῖ κανένας νὰ ἐμποδίσῃ τὸ νερόν νὰ μὴν βαπτισθῶσιν ἐτῆτοι, οἱ ὅποιοι ἔλαβαν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὡσαν καὶ ἡμεῖς ;

48 Προσίταξί τε αὐτὸς βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Τότε ἤρρωτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

48 Καὶ ἰωρόσαξε τὰ βαπτισθῶν αὐτοὶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. τότε ἰὸν ἱπαρακάλεσαν, τὰ ἀπομείνη καμπόσαις ἡμέραις.

Κεφ. ια. 11.

ΗΚησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἰδίξαντο τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

ΚΑΙ ἄκουσαν οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὅπῃ ἤρταν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἰδίχθησαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ ὅτι ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱεροσόλυμα, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς,

2 Καὶ ὅταν ὁ Πέτρος ἀνέβη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐφιλονεκῶσαν μὲν αὐτὸν ἐκείνοι ὅπῃ εἶχαν περιτομὴν,

3 Λέγοντες· Ὅτι πρὸς ἀνδρας ἀκροβυγίαν ἔχοντας εἰσῆλθεις, καὶ συνέφαγεις αὐτοῖς.

3 Καὶ ἔλεγον· ὅτι μὲ ἀνδρώπης ὅπῃ ἔχουν ἀκροβυγίαν ἐπῆγεις, καὶ ἔφαγεις μετ' αὐτῆς.

4 Ἀρχάμειος δὲ ὁ Πέτρος, ἐξῆλθeto αὐτοῖς καδιξῆς, λέγων·

4 Καὶ ὁ Πέτρος ἀρχισε, καὶ τὴς ἰδίδασκε τὰ πρᾶγματᾶ κατὰ τάξιν, καὶ ἔλεγεν·

5 Ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει Ἰόππῃ πρῶσιυχόμενος· καὶ εἶδον ἐν ἰκτάσει ὄραμα, καταβαῖνον σκευὸς τι ὡς ὀθόνη μεγάλην, τίσσαρσιν ἀρχαῖς καδιεμίτην ἐν τοῦ ἕρανῆ, καὶ ἤλθεν ἀρχις ἐμῆ·

5 Ἐγὼ ἤμουν εἰς τὴν πόλιν τὴν Ἰόππην καὶ ἰπρῶσιυχόμενος· καὶ εἶδα εἰς τὴν ἕκασίν με ἕνα ὄραμα, ἕνα ἀγγεῖον ὡσὰν σινδόνι μεγάλην κρεμασμένον ἀπὸ τῶν τίσσαρς ἀπραις, καὶ ἐκατέβενεν ἀπὸ τοῦ ἕρανῆ, καὶ ἤλθεν ἕως ἐμῆ·

6 Εἰς ἣν ἀτερίσας κατιέβου, καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἐρπίτᾶ, καὶ τὰ πετινὰ τοῦ ἕρανῆ.

6 Εἰς τὸ ὁποῖον ἀνατράνισα καὶ ἐγυχάσθηκα· καὶ εἶδα ὅλα τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἐρπίτᾶ, καὶ τὰ πετόμενα τοῦ ἕρανῆ.

7 Ἦκουσα δὲ φωνῆς λεγούσης μοι· Ἀναγὰς, Πέτρε, θύσον καὶ φάγε.

8 Εἶπον δέ· Μηδαμῶς, Κύριε· ὅτι πᾶν κοῖτον ἢ ἀκάθαρτον ὑδέποτε εἰσῆλθον εἰς τὸ γόμα μν.

9 Ἀπεκρίθη δέ μοι φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ ἕρανῶ· Ἄ ὁ Θεὸς ἱκαδάρισσι, σὺ μὴ κοῖνε.

10 Τῷτο δὲ ἐγένετο ἐπι· τρεῖς· καὶ πάλιν ἀνισπάσθη ἄπαντα εἰς τὸν ἕρανόν.

11 Καὶ ἰδὼ, ἔξαυτῆς τρεῖς ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπι· τὴν οἰκίαν ἐν ᾗ ἦ ἡμεν, ἀπεγαλμένοι ἀπὸ Καισαρείας πρὸς με.

12 Εἶπε δέ μοι τὸ πνεῦμα Συνιδεῖν αὐτοῖς, μηδὲν διακρυόμενοι. ἦλθον δὲ Συν ἡμοὶ καὶ οἱ ἐξ ἀδελφοὶ ὄντοι, καὶ εἰσῆλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός.

13 Ἀπήγγαλλέ τι ἡμῖν πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ φαδίνα καὶ εἰπόντα αὐτῷ· Ἀπόγειλον εἰς Ἰόππην ἄνδρας καὶ μετὰπιμψαι Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον,

14 Ὃς λαλήσει ῥήματα πρὸς σι, ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ

7 Καὶ ἄκουσα φωνῆς ὅπῃ μὲ ἔλεγεν· Ἄ Πέτρε, σήκω καὶ σφάξε καὶ φάγε.

8 Καὶ ἐγὼ εἶπα· ὄχι, αὐδένη· ὅτι κανένα συγχάμειον ἢ ἀκάθαρτον ὑδὲ καμία φορὰ δὲν ἐμβήκειν εἰς τὸ γόμα μν.

9 Καὶ μὲ ἀπεκρίθη μία φωνὴ δεύτερον ἀπὸ τοῦ ἕρανόν· ἐκείνα ὅπῃ ὁ Θεὸς ἱκαδάρισσι, ἐσὺ μὴ τὰ συγχάμεισι (λέγωντας πῶς γὰ εἶσαι ἀκάθαρτα).

10 Καὶ τῷτο ἐγένε τρεῖς φοραῖς· καὶ πάλιν ἐσύρθησαν ὅλα εἰς τὸν ἕρανόν·

11 Καὶ γὰ, πάραυτα τρεῖς ἄνδρες καὶ ἦλθαν εἰς τὸ σπητι ὅπῃ ἡμεν, ἀπεγαλμένοι ἀπὸ τὴν Καισαρείαν εἰς ἡμένα.

12 Καὶ τὸ Πνεῦμα μὲ εἶπε γὰ πάγω μί· αὐτοῖς, καὶ γὰ μὴν ἀμφιβάλλω ἴσποτες. καὶ ἦλθαν μαζύ μν καὶ οἱ ἐξ ἐτῶτοι ἀδελφοί, καὶ ἐκήγαμεν καὶ ἐμβήκαμεν εἰς τὸ σπητι τοῦ ἀνδρός ἐκεῖν.

13 Καὶ ἐκεῖν· μᾶς εἶπε πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον εἰς τὸ σπητι· γν ὅπῃ ἐφάθη, καὶ τοῦ εἶπεν· γεῖλε ἀνδρός· εἰς τὴν Ἰόππην, καὶ προσκάλεσι τὸν Σίμωνα, ὅπῃ κράζεται Πέτρε·,

14 Ὃ ὁποῖ· θέλει σὺ εἰπεῖ λόγια, διὰ μέσον τῶν ὁποι·

καὶ πᾶς ὁ οἶκος σου.

15 Ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαί με λαλεῖν, ἐπίπτεσι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτὸς, ὥσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ.

16 Ἐμνήσθη δὲ τοῦ ῥήματος Κυρίου, ὡς ἔλεγεν Ἰωάννης μὲν ἰβάπτισαι ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

17 Εἰ οὖν τὴν ἴσπιν δωρεάν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν, πιεῖσασι ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἰγὼ δὲ τίς ἡμῶν δυνατὸς κωλύσαι τὸν Θεόν;

18 Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἠσύχασαν, καὶ ἰδοῦντες αὐτὸν λέγοντες Ἄρα γε καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ Θεὸς τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωὴν.

19 Οἱ μὲν οὖν διασπαρείτες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ, διήλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀσιοχίας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνοις Ἰουδαίοις.

20 Ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς τὸς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν.

ὡν θίλεις σωθῆ ἰσὺ καὶ ὄλοι σου τὸ σωῆντι.

15 Καὶ ἰκαὶ ὅπῃ ἄρχισα ἰγὼ γὰρ τὸς λαλῶ, ἔπισιν ἀπάνω ἰως τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὡσὰν ἔπισιν καὶ εἰς ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχῇν.

16 Καὶ ἰθυμῆθηκα τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὅπῃ ἔλεγεν ὅτι ὁ Ἰωάννης μὲν ἰβάπτισι με ἰερὸν, ἀμὴ ἰσιῖς θίλιτε βαπτισθῆ με Πνεῦμα ἅγιον.

17 Ἐπισθὴ λοιπὸν καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸς ὅπῃ ἰπίγευσαν εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸς ἔδωκε τὴν ἴσιν ἡμᾶς καὶ ἡμᾶς, ἰγὼ τί ἡσων δυνατὸς ἰεὶ ἰμποδῖσιν τὸν Θεόν;

18 Ὦσὰν ἄκυσαν ἰτῦτα ἡσύχασαν, καὶ ἰδοῦσαν τὸν Θεόν, καὶ ἔλεγαν ὁ Θεὸς λοιπὸν καὶ εἰς τὰ ἔθνη ἔδωκε μετάνοιαν εἰς ζωὴν.

19 Ἐκείνοι λοιπὸν ὅπῃ ἰδιασκορπισθῆκαν διὰ τὴν θλίψιν ὅπῃ ἔγινε εἰς τὸν Στέφανον, ἰπέρασαν ἰως τὴν Φοινίκην καὶ Κύπρον καὶ Ἀσιοχίαν, καὶ διὸ ἐλάλῶσαν εἰς κανένα τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, παρὰ μοιᾶχᾶ εἰς τὸς Ἰουδαίους.

20 Καὶ κάποιοι ἄνδρες ἀπ' αὐτὸς ἦταν Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἱ ὅποιοι ὡσὰν ἰμῆθῆκαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ἰσάλῶσαν εἰς τὸς Ἑλληνιστάς, καὶ εὐαγγέλιζαν τὸν Κύριον Ἰησοῦν.

21 Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν· πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπίγραφεν ἐπὶ τὸν Κύριον.

22 Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ἔθνη τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν· καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιόχειας.

23 Ὃς παραγγέλλεται, καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προδίσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ·

24 Ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως, καὶ προστεθήσεται ὄχλῳ ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ.

25 Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσοὺς ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον· καὶ εὗρὼν αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸς εἰς Ἀντιόχειαν.

26 Ἐγένετο δὲ αὐτὸς ἐν αὐτῷ ὄλον ζυγαχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανὸν, χρηματίζειν τε πρῶτον ἐν Ἀντιόχειᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς.

27 Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν.

28 Ἀναγὰς δὲ εἰς ἑξ' αὐτῶν ἑνόματι Ἀγαβός, ἐσήμανε διὰ

21 Καὶ τὸ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἦτον μετ' αὐτῶν· καὶ πολὺς ἀριθμὸς (ἀνθρώπων) ἐπίστευσε καὶ ἐγράψεν εἰς τὸν Κύριον.

22 Καὶ ἡ φήμη τις ἀκούσθη εἰς τὰ αὐτὰ τῆς ἐκκλησίας ὅπως ἦταν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐστειλαν τὸν Βαρνάβαν εἰς ἔθνη ἕως εἰς τὸν Ἀντιόχειαν.

23 Ὁ ὅποιος ὡσαύτως ἐπῆγε, καὶ εἶδε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη, καὶ ἐνεδίταν ὅλους τὰ γίνονται γέροι εἰς τὸν Κύριον μετὴν ὄρεξι τῆς καρδίας ἵνα·

24 Διατί ἦτον ἀνθρώπος ἀγαθὸς καὶ γιμᾶτος Πνεύματος ἁγίου καὶ πίστιν, καὶ πολὺ πλῆθος αὐξήθη εἰς τὸν Κύριον.

25 Καὶ ὁ Βαρνάβας ἐβῆκε καὶ ἐπῆγε εἰς τὴν Ταρσοὺς εἰς ἀναγυρέψην τὸν Σαῦλον· καὶ ὡσαύτως τὸν κύριον τὸν ἔφερεν εἰς τὸν Ἀντιόχειαν.

26 Καὶ ἵνα χρόνοι σωγῶν ἐισυιάζονταν αὐτοὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἰδίδαξαν πλῆθος πολὺ· καὶ πρῶτον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν οἱ μαθηταὶ ὀνομάσθησαν Χριστιανοί.

27 Καὶ εἰς ἐκείταις ταῖς ἡμέραις ἐκατίβηκαν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα προφῆται εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

28 Καὶ ἐσημάθη ἵνας ἀπ' αὐτοῦν τὸ ὄνομα τοῦ Ἀγα-

τοῦ πνεύματος, λιμὸν μέγαν μέλλει ἴσως εἶναι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἰγίητο ἐπὶ Κλαυδία Καίσαρος.

29 Τῶν δὲ μαθητῶν, καθὼς ἠπόρευτο τις, ἤρρισαν ἑκάς· αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοίς·

30 Ὁ καὶ ἐποίησεν, ἀποστελλάντας πρὸς τὰς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβου καὶ Σαύλου.

60., καὶ ἰφανέρωσι διὰ τοῦ Πνεύματος, πῶς μέλλει γίνεσθαι μεγάλη πείνα εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην· ἢ ὅποια καὶ ἔγινε εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Κλαυδίου τοῦ Καίσαρος.

29 Καὶ καθὼς ἦσαν ἀπὸ τῶν μαθητῶν ἤρρισαν, (καθὼς ἠμπόρουν καθὼς ἦσαν) ἐπέμψαι διακονίαν εἰς τὰς ἀδελφούς ὅσῃ ἐκείδονται εἰς τὴν Ἰουδαίαν·

30 Τὸ ὅποιον τὸ ἔκαμαν, ἀποπέμποντίς τινεῖς εἰς τὰς πρεσβυτείας διὰ μέσου τῶν χειρῶν τοῦ Βαρνάβου καὶ τοῦ Σαύλου.

Κεφ. 12. 12.

ΚΑΤ' ἐκείνο δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινος τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.

2 Ἀεὶτε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου, μαχαίρα.

3 Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρξάν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέειπε συναλαβεῖν καὶ Πέτρον· (ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν Ἀζύμων)

4 Ὁ καὶ πιάσας ἔδειξε εἰς φυλακὴν, παραδόντις τεσσαροσὶ τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτὸν βελόμην· μετὰ

Εἶς ἐκείνον τὸν καιρὸν ἔβαλλε τὰ χεῖρά τε ὁ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐν κακοποιήσῃ μερικῶς τῶν ἐκκλησιαστικῶν.

2 Καὶ ἐφόνησε τὸν Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰωάννου μὴ σπαθί.

3 Καὶ ὡσὰν εἶδεν ὅτι ἐτότε ἀρξάν ἐστι εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἐπέροδοισι καὶ τῷτο ἐν πιάσει καὶ τὸν Πέτρον· καὶ ἔλαχαν καὶ ἦσαν ἡμέραι τῶν ἀζύμων.

4 Τὸν ὅποιον ὡσὰν τὸν ἐπίασε τὸν ἔβαλλεν εἰς τὴν φυλακὴν, παραδίδωντάς τον εἰς δικάζις στρατιώτας ἐν τὸν φυλά-

τὸ πάσχα ἀναγαγῆναι αὐτὸν εἰς λαὸν.

5 Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχῆ δὲ ἦν ἐκτενής γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ.

6 Ὅτι δὲ ἔμελλεν αὐτὸν ἐρωάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο γρατιωτῶν, διδιδυμῶν· ἀλυσίσι δὲ δύο, φύλακίς τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρου τὴν φυλακῆν.

7 Καὶ ἰδὼν ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτὸν, λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπυσεν αὐτοῦ αἱ ἀλυσίδες ἐκ τῶν χειρῶν.

8 Εἰπέ τι ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περιβῶσαι, καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ ἕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλὼ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθη μοι.

9 Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἔστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου· ἰδοὺ δὲ ὄραμα βλέπειν.

10 Διελθόντες δὲ ἐσώτην φυλακῆν καὶ διετίραν, ἦλθον

πρὸς Ἡρώδην ὑστερὰ ἀπὸ τοῦ πάσχα ἵνα τὸν φέρῃ ἔξω εἰς τὸν λαόν.

5 Ὁ Πέτρος λοιπὸν ἐφυλάττετο εἰς τὴν φυλακῆν· καὶ ἡ ἐκκλησία ἐπροσέυχεται κατὰ πολλὰ πάντοτε εἰς τὸν Θεὸν διὰ λόγου Ἰω.

6 Καὶ ὅποτε ὁ Ἡρώδης ἔμελλεν ἵνα τὸν ἐπάγῃ εἰς τὸν λαόν, τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ Πέτρος ἐκοιμᾶτο ἀνάμεσα εἰς δύο γρατιώταις, διδιδυμῶν· μὴ δύο ἀλυσίδες· καὶ ἐφύλαγαν καὶ φυλακᾶτορες ὁμοστροφᾶ εἰς τὴν θύραν τῆς φυλακῆς.

7 Καὶ ἰὰ, καὶ ἦλθεν ἄγγελος Κυρίου, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐκεῖ ὅπου ἐκάθετο, καὶ ἐκτύπησε τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, καὶ τὸν ἐσήκωσε, καὶ εἶπε· Ὕψη γλήγορα· καὶ αἱ ἀλυσίδες ἔπυσαν ἀπὸ τὰ χεῖρά σου.

8 Καὶ εἰπὲν τε ὁ ἄγγελος ζῶσον καὶ βάλλε τὰ σανδάλιά σου· καὶ ἵκαμεν ἔτσι· καὶ λέγου τε· βάλλε τὸ ἀπανωφόρημά σου, καὶ ἀκολούθε με.

9 Καὶ ἐσῆκεν ἔξω καὶ τοῦ ἀκολουθῆσαι, καὶ δὲν ἐγνώριζε ὅτι εἶναι ἀληθινὸν ἐκεῖνο ὅπου ἐγένετο ἀπὸ τὸν ἄγγελον· ἀλλὰ τοῦ ἐφαινεῖν ἵνα βλέπῃ ὄραμα.

10 Καὶ ὡς ἐκίρασαν τὴν ἐσώτην φυλακῆν καὶ τὴν διέ-

ἔπι τὴν πύλην τῆς σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις αὐτομάτῃ ἀνοίχθη αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν· καὶ εὐδύως ἀπέστη ὁ ἄγγελος· ἀπ' αὐτοῦ.

11 Καὶ ὁ Πέτρος· γινόμενος· ἐν ἑαυτῷ, εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπίγειτε Κύριος· τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

12 Συριδάν τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου, τοῦ ἐπικαλυμμένου Μάρκου, ὃ ἦσαν ἱκανοὶ Κυθηροισμένοι καὶ προσευχόμενοι.

13 Κρέσαντος δὲ τοῦ Πέτρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος, προσῆλθε παιδίσκη ὑπακῦσαι, ὁνόματι Ῥόδη·

14 Καὶ ἐπιγυῖσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ἤνοιξε τὸν πυλῶνα, εἰσδραμῦσα δὲ ἀπήγγελλεν ἵσταται τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος·

15 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον· Μαίη. Ἡ δὲ διῶχυρίζετο

την, ἴφθασαι εἰς τὴν θύραν τὴν Σιδηρίαν, ὅπου πάγει εἰς τὴν πόλιν, ἡ ὁποῖα μοι αὐτῆς ἀνοίχθη· καὶ ὡσαν εὐγῆκαι ἐπῆγαν ὁμωροφᾶ εἰς μίαν ῥύμην· καὶ παρευδύς ὁ ἄγγελος· ἰδίβη ἀπ' αὐτόν.

11 Καὶ ὁ Πέτρος· ὡσαν ἰσυσάθη, εἶπε· τῶρα ἐξεύρω ἀληθινῶς, ὅτι ὁ Κύριος· ἐξαπίγειτε τὸν ἄγγελόν τε, καὶ μὲ ἰλευθέρωσιν ἀπὸ τῶν χερίων τοῦ Ἡρώδου, καὶ ἀπὸ ὅλης τῆς ἐλπίδα τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

12 Καὶ ὡσαν ἰγνώρισιν, ἦλθεν εἰς τὸ σπήτι τῆς Μαρίας, τῆς μάνας τοῦ Ἰωάννου, ὁ ὅποιοι· ἐκράξιον Μάρκου, ἐκεῖ ὅπῃ ἦσαν καὶ ἀρεκετοὶ ἀδελφοὶ μαζωμένοι καὶ ἐπροσεύχονταν.

13 Καὶ ὡσαν ἐκτύπησιν ὁ Πέτρος· τὴν θύραν τοῦ προαυλίου, ἐπῆγε μία κοπέλα, τὸ ὄνομά της Ῥόδη, ἐὰ ἀφηκρασθῆ τίς εἶναι.

14 Καὶ γνωρίζοντας τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τὴν χαρὰν της δὲν ἄνοιξε τὸ προαύλιον, ἀμὴ ἴδραμε μέσα καὶ εἶπε πῶς γίνεται ὁ Πέτρος· ὁμωροφᾶ εἰς τὸ προαύλιον.

15 Καὶ ἐκεῖνοι τῆς εἶπαν· λωλή εἶσαι; καὶ ἐκεῖνη τὸ ἴδρα-

ἔτως ἔχειν. Οἱ δ' ἔλεγον· Ὁ ἄγγελος αὐτοῦ ἴσιν.

16 Ὁ δὲ Πίτρος ἐπέμπε κρέων· ἀνοίξαντες δὲ εἶδον αὐτόν, καὶ ἐξέγησαν.

17 Κατασίσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγαῖν, διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ Κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς. εἶπε δέ· Ἀπαγγεῖλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. καὶ ἐξιλθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον.

18 Γιομένης δὲ ἡμέρας ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγη ἐν τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο.

19 Ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτόν, καὶ μὴ εὕρων, ἀνακρίνας τὰς φύλακας, ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι· καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν, διέτριβεν.

20 Ἦν δὲ ὁ Ἡρώδης θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις· ὁμοθυμαδὸν δὲ παρεῖσαν πρὸς αὐτόν, καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶν τοῦ βασιλέως, ἠτοῦντο εἰρήνην διὰ τὸ τρέφεισθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς.

21 Τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Ἡ-

βαίωνε πῶς νὰ εἶναι τίτοιας λογῆς. καὶ ἐκεῖνοι ἔλεγον· ὁ ἄγγελός τε εἶναι.

16 Καὶ ὁ Πίτρος ἐπέμπε κρέων· καὶ ὡσὰν ἀνοίξαν καὶ τὸν εἶδαν, ἐξεπλάγησαν.

17 Καὶ μὴ τὸ χεῖρ τε τὰς ἔσοισι νὰ σιωπάσουσι, καὶ τὰς ἐδιηγήθη πῶς ὁ Κύριος τὸν ἐύγαλεν ἀπὸ τῆς φυλακῆς. καὶ τὰς εἶπεν· εἰπέτε ἐντῦτα εἰς τὸν Ἰάκωβον καὶ εἰς τὰς ἀδελφάς· καὶ ἐύγηκεν ἔξω καὶ ἐδίβη εἰς ἄλλον τόπον.

18 Καὶ ὡσὰν ἐξημέρωσεν ἔγινε μεγάλη σύγχυσις εἰς τὰς στρατιώτας, τὸ, τί νὰ ἴγινει ὁ Πίτρος.

19 Καὶ ὁ Ἡρώδης τὸν ἐζήτησε, καὶ ὡσὰν δὴν τὸν εὕρει, ἐξέταξε τὰς φυλακάτορας, καὶ ἐπρόσαξε νὰ πᾶσιν νὰ τὰς χαλάσουσι· καὶ αὐτὸς ὁ Ἡρώδης καὶ αὐθιῶνιαν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν, διέτριβεν ἐκεῖ.

20 Καὶ ὁ Ἡρώδης ἦτον ἐχθραμένος εἰς τὰς Τύρους καὶ Σιδωνίας· καὶ ἐκεῖνοι ἦλθαν συμφωνημένοι εἰς αὐτόν, καὶ μὴ τὸ νὰ καταπέσουσι τὸν Βλάστον τὸν κρεββατοφύλακα τοῦ βασιλέως, ἐζητῶσαν εἰρήνην διὰ τὴν ἢ χώρα τῆς Ἰερουσαλὴμ ἀπὸ τῆς βασιλικῆς (χώραν).

21 Καὶ τὴν διατεταγμένην

ρώδης ἰδυσάμενοι· ἰσθῆτα βασιλικῆν, καὶ καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἰδημηγόρει πρὸς αὐτές.

22 Ὁ δὲ δῆμος ἐπιφώνει· Θεῷ φωνῇ, καὶ οὐκ ἀνθρώπου.

23 Παραχρῆμα δι' ἐπάταξι αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου, ἀνθ' οὗκ ἴδωκε τὴν δόξαν τῷ Θεῷ καὶ γινόμενος σκωληκώβριος ἐξίψυξεν.

24 Ὁ δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ αὐξάνει καὶ ἐπληθύνεται.

25 Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερουσαλήμ, πληρώσαντες τὴν διακονίαν, συμπαραλαβόντες καὶ Ἰωάννη τὸν ἐπικληθεῖσα Μάρκον.

ἡμέρας ὁ Ἡρώδης ἰδουμένους τὸ βασιλικὸν φόρημα ἐκάθισεν εἰς τὸν θρόνον τῆς, καὶ τὰς εἰδίδασκει.

22 Καὶ ὁ λαὸς ἐφώνησεν· Θεῷ φωνῇ, καὶ ἄχι ἀνθρώπου.

23 Καὶ παρευδύς τὸν ἐκτύπησεν ἄγγελος Κυρίου, διὰ τὸ δὴν ἴδωκε τὴν δόξαν εἰς τὸν Θεόν. καὶ ἔστοιχεν ἐν σκωληκώβριον ἐξίψυχτος.

24 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ αὐξάνει καὶ ἐπληθύνεται.

25 Καὶ ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Σαῦλος τελειώσαντες τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐγύρισαν ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ ἐπῆραν μαζὺ καὶ τὸν Ἰωάννην ὃν ἐκράζεται Μάρκος.

Κεφ. ιγ. 13.

ἮΣΑΝ δὲ τινες ἐν Ἀντιόχειᾳ κατὰ τὴν ἔσσαν ἐκκλησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλοι, ὃ, τὸ Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λύκιος ὁ Κυρηναῖος, Μαριαῖν τε Ἡρώδης τοῦ τετράρχου σὺντροφος, καὶ Σαῦλος.

2 Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ Κυρίῳ καὶ ηγευόντων, εἶπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· Ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν τε Βαρνά-

ΚΑΙ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὃν ἦτον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ἦταν κάποιοι προφῆται καὶ διδάσκαλοι, ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Συμεὼν ὃν ἐκράζεται Νίγερ, καὶ ὁ Λύκιος ὃν ἦταν ἀπὸ τῆς Κυρήνης, καὶ ὁ Μαριαῖν ὁ σὺντροφος τοῦ Ἡρώδου τοῦ τετράρχου, καὶ ὁ Σαῦλος.

2 Καὶ ὡσαν ὑσηρετέσαν ἐταῖοι τὸν Κύριον καὶ ἐηγεύσαν, εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· χωρίσιτέ με τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν

βαι καὶ τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὁ προσκίκλημαι αὐτός.

3 Τότε ηγεύσατες καὶ προσευξάμενοι, καὶ ἐπιθίτες ἰὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἀπέλυται.

4 Οὗτοι μὲν οὖν ἐκπιμφθέντες ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, κατῆλθον εἰς τὴν Σελεύκειαν, ἐκιδέν τι ἀπέλυσαι εἰς τὴν Κύρον.

5 Καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμίῃ, κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην.

6 Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου, εὗρόν τινα μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, ὃ ὄνομα Βαρισηῦς,

7 ὅς ἦν ὄν τῷ ἀδύπατῳ Σέργιῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ Κυριῶ· ἔτ· προσκαλεσάμεν· Βαριάβαν καὶ Σαῦλον, ἐπιζήτησιν ἀκῆσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

8 Ἀντίσταθ δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας ὁ μάγος, (ὅτε γὰρ μεθιερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ) ζητῶν διασρέψαι τὸν ἀδύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως.

9 Σαῦλ· δὲ (ὁ καὶ Παῦλος·) πλοσθίς πνεύματος

Σαῦλος, εἰς τὴν ὑπηρέσιαν ὁπῶ τὸς ἐκάλισα.

3 Τότε ἐνήγευσαν καὶ ἐπροσευχήθησαν, καὶ ἔβαλαν ἰὰ χεῖρά ἰς ἀπάνω ἰς, καὶ τὸς ἀπόλυσαι.

4 Ἐτῆτοι λοιπὸν πεμπόμενοι ἀπὸ τοῦ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐκατίβησαν εἰς τὴν Σελεύκειαν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἔωλυσαι εἰς τὴν Κύρον.

5 Καὶ ὡσαν ἴφθασαν εἰς τὴν Σαλαμίνα, εἰδασκαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τὰ συναγωγία τῶν Ἰουδαίων· καὶ εἶχαν καὶ τὸν Ἰωάννην ὑπηρέτην.

6 Καὶ ὡσαν ἐπέρασαν τὸ ησὶ ἰως τὴν Πάφον, ἤραν ἐκεῖ κάποιον Μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, τὸ ὄνομά τε Βαρισηοῦν·

7 Ὁ ὁποῖ· ἦτον μαζὺ μὲ τὸν Σέργιον Παῦλον τὸν ἀδύπαλον, ὁ ὁποῖ· ἦτον ἀνθρωπ· φρόνιμ· ἐτῆ· ἐπροσκάλισε τὸν Βαριάβαν καὶ τὸν Σαῦλον, καὶ ἐζήτησε ἰὰ ἀκῆση τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

8 Ἀμὴ τὸς ἐκατητήτος ὁ Ἐλύμας ἦγεν ὁ Μάγος·, (διατὶ τίτοιαις λογιῆς ἐερμηνεύεται τὸ ὄνομά τε) ζητῶντας ἰὰ γυρίση τὸν ἀδύπατον ἀπὸ τὴν πίστιν.

9 Καὶ ὁ Σαῦλος· (ὁπῶ ὀνομάσθη Παῦλος·) ἐγίμισε

ἀγίω, καὶ ἀτίσις αἰς αὐτόν,

10 Εἶπεν Ὁ πλῆρης παν-
τός δόλων καὶ πάσης βλαπτικῆς,
υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης δι-
καισύνης, ὃ παύσῃ διασρέ-
φωσι τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐ-
θείας;

11 Καὶ νῦν ἰδὼ, χεὶρ τοῦ
Κυρίου ἐπὶ σοὶ καὶ ἴση τυφλὸς
μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι
αιμοῦ· παραχρῆμα δὲ ἐπίπι-
σει ἐπ' αὐτόν ἀχλὺς καὶ σκό-
τος· καὶ περιάγων ἰζήτει χει-
ραγωγός.

12 Τότε ἰδὼν ὁ ἀνδύκατος
το γαιονός, ἐπίγειται, ἐκωλο-
σύμει· ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ
Κυρίου.

13 Ἀναχθίτες δὲ ἀπὸ τῆς
Πάφου οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ἤλ-
θον εἰς Πέργην τῆς Παμφυ-
λίας· Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας
ἐκ' αὐτῶν, ὑπέστρεψεν εἰς
Ἱεροσόλυμα.

14 Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ
τῆς Πέργης, παρεγένοντο εἰς
Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ
εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν
τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ἐκά-
θισαν.

15 Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν
τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν,

Πνεῦμα ἅγιον, καὶ ἀτίσις αἰς
αὐτόν,

10 Καὶ εἶπεν Ὁ υἱὲ διαβό-
λου, ἐχθρὲ ὅλης τῆς δικαιοσύνης,
γινάτε κάθε λογῆς δολιότητος
καὶ κάθε λογῆς ποτηρίας, δὲν
θίλει παύσῃ τὰ ξανασρέφωσι
ταῖς ἴσαις γράταις τοῦ Κυ-
ρίου;

11 Καὶ τῶρα τὰ ὅπως ἴφθα-
σαι εἰς ἴσην τὸ χεὶρ τοῦ Κυρίου·
καὶ θίλει ἴσθαι τυφλός, τὰ
μὴ βλέπης τὸν ἥλιον ἕως ἰκα-
νόν καιρός. καὶ παρευδύς ἐπι-
σαι ἀπάνω τῆ θαιμάδα καὶ
σκότος· καὶ ἰγύριζε τρυγύρω
καὶ ἰγύριται (ἀνδρῶπος) τὰ
τὸν βαγοῦν ἀπὸ τὸ χεὶρ.

12 Τότε ὡσάν ἰδὼν ὁ ἀνδύ-
κατος ἐκείνο ὅπως ἰγύριται, ἐπί-
γειται, καὶ ἐξεωλήτῆτος εἰς τῆ
διδαχῇ τοῦ Κυρίου.

13 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ἐκεῖ-
νοι ὅπως ἦταν τρυγύρω ἦν ἴση-
κώθησαν ἀπὸ τῆς Πάφου, καὶ
ἐπῆγαν εἰς τὴν Πέργην τῆς
Παμφυλίας. ἀλλὰ ὁ Ἰωάν-
νης ἀποχωρήσει ἀπ' αὐτῶν, καὶ
ἰγύριται εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

14 Καὶ αὐτοὶ ἀπέρασαν
ἀπὸ τῆς Πέργης, καὶ ἐπῆγαν
εἰς τὴν Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας·
καὶ ὡσάν ἰμβῆκαν εἰς τὴν συ-
ναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββά-
του, ἐκάθισαν.

15 Καὶ ἀφόντις ἰγύριται ὃ
συνηθισμένη ἀνάγνωσις τῶν

ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυναγωγοὶ πρὸς αὐτὺς, λέγοντες· Ἄνδρες ἀδελφοί, εἰ ἔστι λόγος ἐν ὑμῖν παρακλήσεως πρὸς τὸν λαόν, λέγετε.

16 Ἀναγὰς δὲ Παῦλος, καὶ κατασιόσας τῇ χειρὶ, εἶπεν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, καὶ οἱ φοβούμεοι τὸν Θεόν, ἀκούσατε.

17 Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τὰς πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν λαόν ὑψωσεν ἐκ τῆ παροικίας ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτὺς ἐξ αὐτῆς·

18 Καὶ ὡς τισσαρακονταετῆ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

19 Καὶ καθελὼν ἔθνη ἐπιλά ἐν γῆ Χαναάν, κατεκληροδότησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν.

20 Καὶ μετὰ ταῦτα ὡς ἑττοσι τετρακοσίοις καὶ πενήκοντα ἔδωκε κριτὰς ἕως Σαμψὼλ τοῦ προφήτου.

21 Καὶ κίθειν ἠτήσαντο βασιλεία, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς τὸν Σαῦλ υἱὸν Κίς, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ἑτη τισσαράκοντα.

κόμῳ καὶ τῶν προφητῶν, οἱ ἀρχισυναγωγοὶ ἀπέστειλαν ἄνθρωποι εἰς αὐτὺς, καὶ εἶπαν ὅτι ἄνδρες ἀδελφοί, ἐν ἔχετε τίποτες λόγων καὶ μεθετήσεται τὸν λαόν, λέγετέ τοις.

16 Καὶ ἰσηκώθη ὁ Παῦλος, καὶ ἔσησε τὸ χεῖρι τυ, καὶ εἶπεν· ὁ ἄνδρες Ἰσραηλῖται, καὶ οἱ φοβούμεοι τὸν Θεόν, ἀκούσατε.

17 Ὁ Θεὸς τῷ λαῷ ἰτέτευ τοῦ Ἰσραὴλ ἰδιάλειξε τὰς πατέρας μας, καὶ ὑψωσε τὸν λαόν ἐκεῖ ὅπου ἦταν πάροιχοι εἰς τῆς γῆς τῆς Αἰγύπτου, καὶ μετὰ χεῖρι ὑψηλοῦ τὰς εὐγαλι ἐκ μίσα ἀπὸ τῆς Αἰγυπτοῦ.

18 Καὶ σαράντα χρόνους τὰς ἔθνεφι μίσα εἰς τὴν ἐρημον.

19 Καὶ ἔθνη ἐπιλά ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Χαναάν, τὰς ἔδωκε κληρονομίαν τῆς γῆς ἐκεῖνων.

20 Καὶ ἕτερον ἀπὸ τέσσα ἕως τετρακοσίων πενήκοντα χρόνους ἔδωκε κριτὰς ἕως τοῦ Σαμψὼλ τοῦ προφήτου.

21 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ καὶ ἔδωκε ἐξήτησαν βασιλεία, καὶ τὰς ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Σαῦλ, τὸν υἱὸν τοῦ Κίς, ἄνδρα ἀπὸ τῆς φυλῆς τοῦ Βενιαμίν, σαράντα χρόνους.

22 Καὶ μεταθήσας αὐτὸν, ἤγειρεν αὐτοῖς τὸν Δαβὶδ εἰς βασιλίαν, ἃ καὶ εἶπε μαρτυρήσας· Εὗρον Δαβὶδ τὸν τοῦ Ἰησοῦ, ἄνδρα καλὰ ἰη καρδίαν μν, ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μν.

23 Τάτῃ ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματ^ο κατ' ἐπαγγελίαν ἤγειρε τῷ Ἰσραὴλ σωτῆρα Ἰησοῦν,

24 Προκηρύξαντ^ο Ἰωάννη πρὸ προσώπτῃ τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ.

25 Ὡς δὲ ἐσωλήθη ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τίνα μὲ ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγὼ, ἀλλ' ἰδὲ, ἔρχεται μετ' ἐμὶ, ὃ οὐκ εἰμὶ ἄξι^ο τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι.

26 Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγ^ο τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη.

27 Οἱ γὰρ καιριοκῶντες ἐν Ἰερουσαλήμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τῆτοι ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν ἰὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγι-

22 Καὶ εὐμάλωντάς τον, τὴς ἐσήκωσε τὸν Δαβὶδ εἰς βασιλίαν, διὰ τὸν ὁποῖον ἐμαρτύρησε, καὶ εἶπεν· εὐρῆκα τὸν Δαβὶδ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰησοῦ, ἄνδρα καλὰ τὴν καρδίαν μν, ὁ ὁποῖ^ο θέλει κάμει ὅλα τὰ θελήματά μν.

23 Ἀπὸ τοῦ σπέρμα ἐτέτυ ὁ Θεὸς κατὰ τὸ ἰάξιμόν τε ἐξήνησεν εἰς τὸ γέν^ο τοῦ Ἰσραὴλ τὸν σωτῆρα Ἰησοῦν.

24 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἐπροκήρυξε ὁμωροσίτερα ἀπὸ Ἰὸν ἔρχομόν τε βάπτισμα μετανοίας εἰς ὅλον τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ.

25 Καὶ ὡσὰν ἐτελείωσεν ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· ποῖον μὲ θαρρεῖτε πῶς γὰρ εἶμαι; δὲν εἶμαι ἐγὼ ἐκεῖ^ο, ἀλλὰ γὰ, ὅπῃ ἔρχεται κατὰ πόδ^ο ἀπὸ ἐμένα, τοῦ ὁποῖου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξι^ο γὰ λύσω τὸ ὑπόδημα ἀπὸ τὰ ποδάρια τε.

26 Ὡ ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ τοῦ γένους τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ εἶναι ἀνάμιστα εἰς ἐσᾶς φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὁ λόγ^ο τῆς σωτηρίας ἐτέτης ἐστάλη εἰς ἐσᾶς.

27 Διατὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ καιριοκῶσιν εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, ἐτύτοι δὲν τὸν ἐγνώρισαν, καὶ καιριοκῶσιν τοῖς τοῖς ἐτελείωσαν ταῖς

πυρομένας, κρίνατις, ἰ-
πλόρωσαν.

28 Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θα-
νάτου εὐρόντες, ἤτήσαντο Πι-
λάτου ἀναιρεθῆναι αὐτόν.

29 Ὡς δὲ ἐτίλεισαν ἅπαντα
τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα,
καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου
ἔθηκαν εἰς μνημεῖον.

30 Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν
ἐκ νεκρῶν.

31 Ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας
πλείους τοῖς συναρταβῶσιν αὐτῷ
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσα-
λὴμ, οἵτινες εἰσι μάρτυρες αὐ-
τοῦ πρὸς τὸν λαόν.

32 Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελι-
ζόμεθα τὴν πρὸς τὰς πα-
τέρας ἐπαγγελίαν γινομένην, ὅτι
ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπιπλήρωκε
τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀγα-
θήσας Ἰησοῦν.

33 Ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ
τῷ δευτέρῳ γέγραπται· Υἱὸς
με εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγένη-
κά σοι.

34 Ὅτι δὲ ἀνίστησιν αὐτὸν
ἐκ νεκρῶν, μηκέτι μέλλοιεν ὑπο-
στρέφειν εἰς διαφθοράν, ἕτως
εἴρηκεν· Ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ
ἔσθια Δαβὶδ τὰ πιγά.

φωαῖς τῶν προφητῶν ὅπῃ
ἀναγινώσκονται. καὶ διὰ σάβ-
βατον.

28 Καὶ ἂν καλᾶ καὶ διὰ
εὐρήκαν καμίαν ἀφορμὴν θα-
νάτου, ἐζήτησαν ἀπὸ τοῦ Πιλά-
του νὰ σκοτωθῇ.

29 Καὶ ὡσὰν ἐτελείωσαν
ἅλα ἐκεῖνα ὅπῃ ἦσαν γραμ-
μένα δι' αὐτὸν, τὸν ἱκατίθασαν
ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ τὸν ἱβαλλὰς
εἰς τὸ μνημεῖον.

30 Ἀμὴν ὁ Θεὸς τὸν ἀνάστη-
σεν ἐκ νεκρῶν.

31 Καὶ αὐτὰς πολλαῖς ἡ-
μέραις ἐφάνη εἰς ἐκείνας ἡ-
μερᾶς ἀνίστασθαι μαζὺ μετ'
αὐτὸν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς
τὴν Ἱερουσαλὴμ, οἱ ὅποιοι
εἶναι καὶ μάρτυρές τε εἰς τὸν
λαόν.

32 Καὶ ἡμεῖς σᾶς εὐαγγελι-
ζομεν τὸ ἱάξιμον ὅπῃ ἔγειρεν εἰς
τὰς πατέρας, ὅτι ὁ Θεὸς τὸ
ἐτελείωσεν εἰς ἡμᾶς ὅπῃ εἴμεσθε
παιδιά τες, μὲ τὸ νὰ ἀναστήσῃ
τὸν Ἰησοῦν.

33 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον
καὶ εἰς τὸν δεῦτερον Ψαλμόν·
υἱὸς με εἶσαι ἐσὺ, ἐγὼ σήμερον
σὲ ἐγέννησα.

34 Καὶ ὅτι τὸν ἀνάστησιν ἐκ
νεκρῶν, καὶ πλέον διὰ μέλλει
νὰ γυρίσῃ εἰς τὴν διαφθοράν,
τέτοιας λογῆς εἶπεν· ὅτι δέλω
σᾶς δώσω τὰ ἔσθια ἐκεῖνα ὅπῃ
ἔταξα εἰς τὸν Δαβὶδ τὰ πιγά.

35 Διὸ καὶ ἐν ἐτέρῳ λέγει·
Οὐ δώσεις τὸν ὄσιόν σου εἰδῆν
διαφορᾶν.

36 Δαβὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ
ὑπηρετήσας τῇ τοῦ Θεοῦ βεβλή, ^ἐ
ἰκοιμήθη, καὶ προσετίθη πρὸς
τὴς πατέρας αὐτῆ, καὶ εἶδε
διαφορᾶν·

37 Ὃς δὲ ὁ Θεὸς ἤγειρεν, ἐκ
εἶδε διαφορᾶν.

38 Γνωστὸν ἔν ἐγὼ ὑμῖν, ἄν-
δρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τῆς
ὑμῖν ἄφεις ἀμαρτιῶν καταγ-
γίλλεται·

39 Καὶ ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ
ἠδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ Μωσείως
δικαιωθῆναι, ἐν τῷ πᾶσι ὁ
πιστεύει δικαιοῦται.

40 Βλέπετε ἔν μὴ ἐπέλθῃ
ἐφ' ὑμᾶς, τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς
προφήταις·

41 Ἰδετε οἱ καταφρονηταί,
καὶ θαυμάσατε, καὶ ἀφανί-
σθητι· ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι
ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον ᾧ
ἔ μὴ πισεύσητε, εἰάν τις ἐκδη-
γῆται ὑμῖν.

42 Ἐξιόντων δὲ ἐκ τῆς συνα-
γωγῆς τῶν Ἰουδαίων, παρεκάλουν
τὰ ἔθνη εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον

35 Διὰ τῆτο καὶ εἰς ἄλλον
Ψαλμὸν λέγει· δὴν θέλεις ἀφή-
σει τὸν ὄσιόν σου εἰδῆν διαφο-
ρᾶν.

36 Διατὶ ὁ Δαβὶδ ἔγοντας
ἐν ὑπηρετήσῃ τὴν βεβλήν τοῦ
Θεοῦ εἰς τὸν χρόνον τῆς ζωῆς τῆς,
ἰκοιμήθη, καὶ ἐβάλλθη εἰς τὴς
πατέρας τῆς, καὶ εἶδε διαφο-
ρᾶν.

37 Ἀμὴν ἐκεῖν τὸν ὁποῖον
ὁ Θεὸς ἀνάστη, δὴν εἶδε δια-
φορᾶν.

38 Ὡ ἀνδρες ἀδελφοί, ἅς
εἶναι λοιπὸν γνώριμον εἰς ἰσᾶς,
ὅτι διὰ μέσῃ ἐτῆτε κηρύττεται
εἰς ἰσᾶς ἡ συγχώρησις τῶν
ἀμαρτιῶν·

39 Καὶ ἀπ' ἐκεῖνα ὅλα ἀπὸ
τὰ ὁποῖα δὴν ἐδυνήθητε εἰς τὸν νό-
μον τοῦ Μωσείως ἐν δικαιοῦθητε,
εἰς τῆτοι κάθε ἀνδρῶν ὅπῃ
πιστεύει δικαιοῦνται.

40 Βλέπετε λοιπὸν μήπως
καὶ ἔλθῃ εἰς ἰσᾶς ἐκεῖνο ὅπῃ
ἐλαλήθη εἰς τὴς προφήτας·

41 Ἰδετε ἰσοῖς οἱ καταφρο-
νηταί, καὶ θαυμάσιτε, καὶ
ἀφανίσθητε· ὅτι ἐγὼ ἐργάζομαι
ἔργον εἰς ταῖς ἡμέραις σας, ἔρ-
γον τὸ ὁποῖον δὴν θέλετε τὸ πι-
στεύσει, ἂν σᾶς τὸ διηγηθῆ
τῆνας.

42 Καὶ ὅταν αὐτοὶ εὐγεναν
ἀπὸ τὸ συναγωγῆ τῶν Ἰουδαίων,
τὰ ἔθνη τὴς ἐπαρακαλεῖσθαι ἐν

λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα.

43 Λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς, ἠκολούθησαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σιβομένων προσηλύτων τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβῳ· οἵτινες προσλαλήντες αὐτοῖς, ἔπειθον αὐτὺς ἐπιμένειν τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ.

44 Τῷ δὲ ἐρχομένῳ σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις συνηχθη ἀκῆσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

45 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τὰς ἄλλους, ἐπλήσθησαν ζήλου, καὶ ἀντίλεγον τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις, ἀντιλέγοντες καὶ βλασφημῶντες.

46 Παῤῥησιασάμενοι δὲ ὁ Παῦλ^{ος} καὶ ὁ Βαρνάβας, εἶπον· Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον ἐρωτοῖν λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἀπῳθεύσατε αὐτὸν, καὶ οὐκ ἀξίως κρίνετε ἑαυτὰς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδὲ, φερόμεθα εἰς τὰ ἔθνη.

47 Οὕτω γὰρ ἐτίθεται ἡμῖν ὁ Κύριος· τίθεικά σε εἰς φῶς ἔθνων, τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἰσχύατος τῆς γῆς.

48 Ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἠχαιοὶ, καὶ ἰδοῦντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

τὰς δηγηθῆν αὐτὰ ἰὰ λόγια τὸ ἄλλο σάββατον.

43 Καὶ ἔγοντας ἰὰ λυθῆ ἡ συναγωγή, πολλοὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ ἀπὸ τῆς ξείνης ὅπῃ ἦταν εἰσεβίς ἀκολούθησαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν· οἱ ὅποιοι συτυχεῖν τῆς, τὰς ἔπειθον ἰὰ γέκνεται εἰς τὴν χάριτι τῷ Θεῷ.

44 Καὶ τὸ ἐρχόμενοι σάββατον παρολίγον ὄλη ἡ πόλις ἰμαζώχθη ἰὰ ἀκῆση τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

45 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ὡσαν εἶδαν τὸ πλῆθος, ἐπλήσθησαν φθόνου, καὶ ἰναντιώνταν ἰκείνους ὅπῃ ἔλεγεν ὁ Παῦλ^{ος}, ἰαντιόμενοι καὶ βλασφημῶντες.

46 Καὶ ὁ Παῦλ^{ος} καὶ ὁ Βαρνάβας ἰπαῤῥησιασθήσαν, καὶ εἶπαν· ἀναγκαῖον ἦτον ἐρωτοῖν ἰὰ λαληθῆ εἰς ἰσᾶς ὁ λόγ^{ος} τοῦ Θεοῦ· ἀμῆ ἐπειδὴ ἰδὸν ἀποδιώχοντες, καὶ δὲν κρίνετε τοῦ λόγου σας ἀξίως τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰὰ, ὅπῃ γυρίζομεν εἰς ἰὰ ἔθνη.

47 Διαλί ἰτζι μᾶς ἰπαράγγυιλεν ὁ Κύρι^{ος} (λέγωντας)· ἰβαλά σε δια ἰὰ εἶσαι φῶς τῶν ἔθνων εἰς τὴν σωτηρίαν, ἕως εἰς τὰ ἄκρα τῆς γῆς.

48 Καὶ τὰ ἔθνη ὡσαν ἀκούσαν ἐτήλια ἰὰ λόγια ἰχαίεσαν, καὶ ἰδοῦντες τὸν Θεόν, καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦταν διαδεμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

49 Διεφέριτο δι' ὃ λόγῳ τῷ Κυρίῳ δι' ὅλης τῆς χώρας.

50 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρότρυναν ἰὰς σιβομένας γυναῖκας καὶ τὰς εὐσχήμονας, καὶ τὴν πρῶτην τῆς πόλεως, καὶ ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν, καὶ ἐξίβαλον αὐτὸς ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν.

51 Οἱ δὲ ἐκίναξάμενοι τὸν κομπορτὸν τῶν ποδῶν αὐτῶν ἐπ' αὐτὸς, ἤλθον εἰς Ἰκόνιον.

52 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐσωληρέντο χαρᾶς καὶ πνεύματος ἁγίου.

49 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου διεφέριτο διὰ μέσου ὅλης τῆς χώρας.

50 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἐπαράκλινθησαν ταῖς γυναῖκας ὅπως εἶχαν εὐλάβειαν εἰς τὴν θρησκίαν τῆς, καὶ ἰαῖς ἰσημέταις, καὶ τὴν πρῶτην τῆς πόλεως, καὶ ἐσήκωσαν διωγμὸν εἰς τὸν Παῦλον καὶ εἰς Ἰὸν Βαρνάβαν, καὶ ἴδως εὐγαλαν ἀπὸ τὰ ὀρία τῆς ἐξῆς.

51 Καὶ ἐτίθητο ἐτίναξαι εἰς ἐκίνας τὸν κορναχτὸν ἀπὸ ἰὰ ποδάριά τῆς, καὶ ἐπήγαν εἰς τὴν Κόνιον.

52 Καὶ οἱ μαθητὰς ἐγέμισαν χαρὰν καὶ Πνεῦμα ἁγίου.

Κεφ. ιδ'. 14.

ἘΓίνετο δὲ ἐν Ἰκονίῳ, κατὰ τὰ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτὸς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ λαλῆσαι ἕως ὅσῃ πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος.

2 Οἱ δὲ ἀπειθῶντες Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν ἰὰς ψυχὰς τῶν ἰθιῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν.

3 Ἰκανὸν μὲν ἔν χρόνῳ διέτριψαν παρήρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, καὶ διδόντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν.

ΚΑΙ ὅταν ἔφθασεν εἰς τὴν Κόνιον, ὁμοίως ἐπήγαν εἰς τὸ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐλάλησαν τίτοιαις λογῆς ὅσῃ ὅπως πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἑλλήνας ἐπίστεισαν.

2 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ὅπως διῆσαν ἐκαταπίσθησαν, ἐπαράκλινθησαν εἰς κακὸν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἰθιῶν ἰναντία εἰς τὴν ἀδελφίαν.

3 Καὶ αὐτοὶ λοιπὸν διέτριψαν ἐκὶ ἄριστον καιρὸν, καὶ ἐπαρήρησιαζόνταν μὲν τὴν δύναμιν τῷ Κυρίῳ, ὅπως ἐμαρτύρουν ἰδὼν λόγον τῆς χάριτός τε, καὶ ἴδιδι ἰὰ γίνονται σημεῖα καὶ τέρατα διὰ μέσου τῶν χειρῶν αὐτῶν.

4 Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθ^ο τῆς πόλεως· καὶ οἱ μὲν ἦσαν Ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ Ἐν τοῖς ἀποστόλοις.

5 Ὡς δὲ ἰγνέילו ὀρμητῶν ἰθιῶν τι καὶ Ἰουδαίων Ἐν τοῖς ἀρχουσι αὐτῶν, ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτούς,

6 Συνδόντες κατίφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, Λύτραν καὶ Δίεβην, καὶ τὴν περιχώρον·

7 Καὶ κί ἦσαν εὐαγγελίζομενοι.

8 Καὶ τις ἀνὴρ ἐν Λύτροις ἀδύνατ^ο· τοῖς ποσὶ ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ὃς ὑδέποτε περιπατήκει.

9 Οὗτ^ο ἦκε τοῦ Παύλου λαλῶντ^ο· ὃς ἀτίμισας αὐτῷ, καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι,

10 Εἶπε μεγάλη τῇ φωνῇ· Ἀνάστη ἐπὶ τὴν πόδα σου ὀρθός. Καὶ ἤλλετο, καὶ περιπάτει.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδοῦτες ὅτι οἶπον ὁ Παῦλ^ο, ἐπήραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, Λυκαονισὶ λέγοντες· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατίβησαν πρὸς ἡμᾶς.

12 Ἐκάλων τι τὸν μὲν Βαρ

4 Καὶ τὸ πλῆθ^ο τῆς πόλεως εἰσχίσθη· καὶ μερικοὶ ἦσαν μαζῷ μὲ τὸς Ἰουδαίους· ἄλλοι ἦσαν μαζῷ μὲ τὸς ἀποστόλους.

5 Καὶ ὡσαν ἔγινεν ἡ ὀρμητῶν ἰθιῶν καὶ τῶν Ἰουδαίων μαζῷ μὲ τὸς ἀρχουτάς των, γὰ ὑβρίσων τὸς ἀποστόλους καὶ γὰ τῆς λιθοβολήσων,

6 Ὡσαν τὸ εἶδαν οἱ ἀπόστολοι ἔφυγον καὶ ἐπήσαν εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, εἰς τὴν Λύτραν καὶ εἰς τὴν Δίεβην, καὶ εἰς τὰ περιχώρα·

7 Καὶ ἐκεῖ εὐαγγέλιζαν.

8 Καὶ κάποι^ο ἀνδρῶν^ο εἰς τὴν Λύτραν ἀδύνατ^ο· εἰς τὰ ποδάρια ἐκάθητο· ὁ οἰοῖτο ἦτο κωλὸς ἀπὸ τῆς κοιλίας τῆς μάνας τυ, καὶ ποτὶ δὲ ἰεωριπάτησι.

9 Ἐτῷτ^ο ἦκε τὸν Παῦλον ὅπῃ ἰλάλει· ὁ οἰοῖτο ὡσαν ἀτίμισω εἰς αὐτόν, καὶ εἶδεν ὅτι ἔχει πίστιν γὰ σωθῆναι,

10 Εἶπε μὲ μεγάλην φωνήν· σῆκω ὀρθός ἀπάνω εἰς τὰ ποδάρια σου· καὶ ἐκίθη· ἐπήδησι, καὶ ἰεωριπάτοι.

11 Καὶ τὸ πλῆθ^ο ὡσαν εἶδαν ἐκεῖνο ὅπῃ ἰκαμιν ὁ Παῦλ^ο, ἰσῆκωσαν τὴν φωνήν τυς Λυκαονισὶ, καὶ εἶπαν· οἱ θεοὶ ὁμοιώθηκαν μὲ τὸς ἀνθρώπους καὶ ἐκατίβηκαν εἰς ἡμᾶς.

12 Καὶ ἐκράζαν τὸν Βαρ

νάβαν, Δία· τὸν δὲ Παῦλον, Ἔρμην· ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου.

13 Ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διὸς, τοῦ ὄντος ἐν τῇ πόλει αὐτῶν, ταύρους καὶ γέμματα ἐπὶ τῆς πυλῶνας ἐπέθηκε, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν.

14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν εἰσιπῆδησαν εἰς τὸν ὄχλον, κρίζοντες,

15 Καὶ λέγοντες· Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησεν τὸν ἔρανον καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

16 Ὅς ἐν ταῖς παρεχόμεναις γενναῖς εἴασιν πάντα τὰ ἔθνη περιεῖσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

17 Καὶ τοι γὰρ οὐκ ἀμαρτυροῦντα ἑαυτὸν ἄφηκεν, ἀγαθοποιῶν, ἕρανόθεν ἡμῖν ὑετὸς διδῶν καὶ καιρὸς καρποφόρος, ἐμπιστῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης ἰσῆς καρδίας ἡμῶν.

18 Καὶ ταῦτα λέγοντες, μὲ-

σαν, Δία· καὶ τὸν Παῦλον, Ἴδον ἔκραζαν Ἔρμην· ἐπειδὴ αὐτὸς ἦτον ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου.

13 Καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ Διὸς, τοῦ ὄποιος ὁ ναὸς ἦτον ἐμπαροῦσθαι εἰς τὴν πόλιν, ἔφερε ταύρους καὶ γεφάνια εἰς τὸ προαύλιον, μαζὺ μὲ τὸ πλῆθος, καὶ ἤθελε τὰ θυσιασθῆναι.

14 Ἀμὴν οἱ ἀπόστολοι ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Παῦλος ὡσάν τὸ ἤκουσαν, ἴσχυσαν τὰ φορέματα τῆς, καὶ ἐπῆδησαν μέσα εἰς τὸ πλῆθος, καὶ ἔκραζαν.

15 Καὶ ἔλεγαν· Ὁ ἄνδρες ἀδελφοί, διατί κάμνετε ἰεῖντα; καὶ ἡμεῖς ἄνθρωποι ὁμοιοπαθεῖς εἴμεσθε ὡσάν καὶ ἰσῆς, καὶ σᾶς εὐαγγελίζομεν τὰ γυρίσσει ἀπὸ τῆς ἰσχυρῆς εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς ἔκτισεν τὸν ἔρανον καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ὅλα ὅσα εἶναι μέσα εἰς αὐτά.

16 Ὁ ὅποιος εἰς ταῖς ἀπερασμέναις γενναῖς ἄφησεν ὅλα τὰ ἔθνη τὰ περιπατῶν ταῖς ὁδοῖς τῆς.

17 Ἄν καλῶ καὶ θῆν ἄφηκεν ἀμαρτυροῦντος τοῦ λόγου τῆς, κάμνησας καλωσύνην, καὶ διδωντῆς μας ἀπὸ τοῦ ἔρανον βροχῆς καὶ καιρὸς καρποφόρος, καρποφύωντας φαγητῆς καὶ εὐφροσύνης ταῖς καρδίαις μας.

18 Καὶ λέγοντες ἰεῖντα,

λις κατίπαυσεν τὸς ὄχλους τοῦ μὴ δύνει αὐτοῖς.

19 Ἐπῆλθον δὲ ἀπὸ Ἀρτιόχριας καὶ Ἰκονίῳ Ἰουδαῖοι, καὶ κείσαντες τὸς ὄχλους, καὶ λυθάσαντες τὸν Παῦλον, ἴσχυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομίσαντες αὐτὸν τεθνήσκειν.

20 Κοκλωσάντων δὲ αὐτὸν τῶν μαθητῶν, ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ τῇ ἑπαύριον ἐξῆλθε (ὦν τῷ Βασινάβῃ εἰς Δέρβην).

21 Εὐαγγελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ μαθητεύσαντες ἱκανοὺς, ὑπέγραψαν εἰς τὴν Λύτραν καὶ Ἰκόνιον καὶ Ἀρτιόχριαν·

22 Ἐπισηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλῶντες ἑμμένειν τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

23 Χειροτοήσαντες δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρως κατ' ἐκκλησίαν, προσευξάμενοι μετὰ ἡγερῶν, παρέβητο αὐτὸς τῷ Κυρίῳ εἰς ὃ πεπεπιστεύκεισαν.

24 Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν, ἦλθον εἰς Παμφυλίαν·

25 Καὶ λαλήσαντες ἐν Πέρ-

μόλις ἐκατάπαυσεν τὸ πλῆθος· ἵνα μὴ τὸς δυσιάσων.

19 Καὶ ἦλθον ἀπὸ τῆν Ἀρτιόχριαν καὶ ἀπὸ τῆν Κόνιαν Ἰουδαῖοι, καὶ ἐκατάκτισαν τὸ πλῆθος, καὶ ἐλυθάσαντες τὸν Παῦλον, καὶ τὸν ἴσχυρον ἔξω ἀπὸ τῆν πόλιν, λογιάζοντίς τεον ἵνα ἀπέθανεν.

20 Ἀμὴ ὡσαν τὸν ἰερευγύρισαν οἱ μαθητῆδες, ἐσηκώθη καὶ ἦλθε μέσα εἰς τὴν πόλιν· καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐγῆκε μαζὺ μὴ τὸν Βασινάβαν καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Δέρβην.

21 Καὶ εὐαγγέλισαν τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ ὡσαν ἑμαδαρ πολλὰς, ἰγύρισαν εἰς τὴν Λύτραν καὶ εἰς τὴν Κόνιαν καὶ εἰς τὴν Ἀρτιόχριαν.

22 Καὶ ἐσηρίζον ταις ψυχαῖς τῶν μαθητῶν, ὑδερῆντίς τῆς ἵα γίνονται εἰς τὴν πίστιν, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων κάμνει χρεία ἵα ἐμβῶμεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

23 Καὶ τὸς ἰχειροτότησαν πρεσβυτέρως εἰς κάθι ἐκκλησίαν, ἔγοντας ἵα προσευχῆ δῆσι μὴ ἡγερῶν· καὶ τὸς ἐσύστησαν εἰς τὸν Κύριον εἰς τὸν ὁποῖον ἐπίστευσαν.

24 Καὶ ἐπέρασαν τὴν Πισιδίαν, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Παμφυλίαν·

25 Καὶ ἔγοντας ἵα λαλέσαν·
3 B 2

γη τὸν λόγον, κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν.

26 Καί κειθεν ἀπέσπλιυσαν εἰς Ἀντιόχειαν ὅθι ἦσαν παραδιδόμενοι τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐσπλήρωσαν.

27 Παραγινομένοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀπήγγειλαν ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤτοιξε τοῖς ἔθνεσι θύρας πίστεως.

28 Διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον ὅκ ἐλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς.

εἰς τὴν Πέργην τὸν λόγον τῷ Κυρίῳ, ἱκατίσθκαν εἰς τὴν Ἀττάλειαν.

26 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἔσπλιυσαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἐκεῖ ὅπῃ ἦταν παραδιδόμενοι εἰς τὴν χάριν τῷ Θεῷ εἰς τὸ ἔργον ὃπῃ ἐτελείωσαν.

27 Καὶ ὡσὰν ἐπῆγαν ἐκεῖ καὶ ἐμάζωξαν τὴν ἐκκλησίαν, εἶπαν ὅσα πράγματα ὁ Θεὸς ἔκαμε διὰ μίση των, καὶ ὅτι ἄνοιξε καὶ εἰς τὰ ἔθνη θύρας τῆς πίστεως.

28 Καὶ ἐκεῖ διέτριψαν πολλὸν καιρὸν μαζὺ μὲ τὸς μαθητάδης.

Κιφ. ιβ. 15.

ΚΑΙ ἦτες καταλόγοντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἰδιδασκον τὸς ἀδελφούς· Ὅτι ἰὰν μὴ περιτέμνησθε τῷ ἔθει Μωϋσείως, ἔ δύνασθε σωθῆναι.

2 Γενομένης ἔν γάστως καὶ συζητήσεως ἐκ ἐλίγκς τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβῳ πρὸς αὐτὸς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καὶ τινὰς ἄλλως ἐξ αὐτῶν πρὸς τὸς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἰερουσαλήμ, περὶ τοῦ ζητήματ^ο τούτου.

3 Οἱ μὲν ἔν προπεμφθέντες ἐπὸ τῆς ἐκκλησίας, διήρχοντο τὴν Φοινίκην καὶ ἁμάριαν,

ΚΑΙ κάποιοι ὅπῃ ἱκατίσθκαν καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἰδιδασκον τὸς ἀδελφούς (λέγοντες) ὅτι ἂν δὴν περιτέμνηται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μωϋσείως, δὴν ἡμπερεῖτε εἰς σωθῆναι.

2 Καὶ ἔγοντας εἰς γίτη μεγάλη φιλονεικία καὶ ζήτησις τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Βαρνάβα μετ' ἐκείνους, ἔβαλλαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν καὶ κάποιως ἄλλως ἀπ' αὐτῶν εἰς ἀνίθειν εἰς τὸς ἀποστόλους καὶ εἰς τὸς πρεσβυτέρους ὅπῃ ἦταν εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ, διὰ τὸ ζήτημα ἐτέτο.

3 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ἔγοντας εἰς συμπεροπεμφθῆσιν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας, ἐπερεύσαν τὴν Φοινί-

ἰδιωγέμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἔθνων· καὶ ἰποῖεν χαρὰν μεγάλην πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς.

4 Παραγγεόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀπεδέχθησαν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγελλάν τι ὅσα ὁ Θεὸς ἰποίησι μετ' αὐτῶν.

5 Ἐξανίστησαν δὲ ἱεροὶ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες· Ὅτι διὰ περιτέμνει αὐτὸς, παραγγέλλειν τι τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσείως.

6 Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδίῳ περι τοῦ λόγου τούτου.

7 Πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης, ἀναστὰς Πέτρος· εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο διὰ τοῦ στόματος μου ἀκούσαι· ἵνα ἔθνη λόγον τοῦ εὐαγγελίου, καὶ πιστεύουσι·

8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἡμαρτύρησεν αὐτοῖς, δὲς αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ ἡμῖν·

9 Καὶ ὕδιν διέκριν μεταξὺ ἡμῶν. τε καὶ αὐτῶν, τῆ πίστεως

καὶ τὴν Σαμαρείαν, καὶ ἰδιωγῆνται πῶς ἰγύρισαν τὰ ἔθνη (εἰς τὴν πίστιν)· καὶ ἰδιδάσχαρὰν μεγάλην εἰς ἅλως τῆς ἀδελφείας.

4 Καὶ ὡσαν ἰπῆγαι, εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, τὸς ἀποδέχθησαν ἡ ἐκκλησία καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ αὐτοὶ εἶπαν ὅσα θαύματα ἴκαμιν ὁ Θεὸς διὰ μίση των.

5 Καὶ κάσποιοι ὅπῃ ἦσαν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν Φαρισαίων καὶ ἐπίστυσαν, ἰσηκώθησαν, λέγοντες· ὅτι κάμει χρῆμα τὰ περιτέμνει· ἵνα ἔθνη ὅπῃ ἐπίστυσαν, καὶ τὰ τὸς παραγγέλλειν ἵνα φυλάττωσιν τὸν νόμον τοῦ Μωϋσείως.

6 Καὶ ἰσυνάχθησαν οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι· ἵνα ἰιδῶσι διὰ τούτου τὸ πρῶγμα.

7 Καὶ ἰσποτας ἵνα ἴγνη μεγάλη ἐξέταξις, ἰσηκώθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπεν τὸς· Ἄ ἄνδρες ἀδελφοί, ἰσπίς ἰξίερετι ὅτι ἀπὸ ἡμέρας παλαιαῖς ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀνάμυσά μας μὴ ἰδιάλειξε, ἵνα ἀκούσων ἵνα ἔθνη διὰ μίση τοῦ στόματος μου τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου, ἵνα πιστεύουσι.

8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς τὸς ἰμαρτύρησεν, μὴ τὸ ἵνα τὸς δώσῃ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ εἰς ἡμᾶς.

9 Καὶ δὲν ἰχέρησι τίποτες ἀναμυσταξὺ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς αὐτὸν

καθαρίσας τὰς καρδίας αὐ-
τῶν.

10 Νῦν ἐνλίπειτε τὸν
Θεὸν, ἐπιθίψαι ζυγὸν ἐπὶ τὸν
τράχηλον τῶν μαθητῶν, ὃν ἔτι
οἱ πατέρες ἡμῶν ἔτι ἡμεῖς
ἰσχύσαμεν βαγᾶσαι;

11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύομεν
σωθῆναι, καθ' ὃν τρόπον κα-
κῆνοι.

12 Ἐσίγησι δὲ πᾶν τὸ πλῆ-
θος, καὶ ἤκουσεν Βαρνάβαν καὶ
Παύλον ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίη-
σεν ὁ Θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα
ἐν τοῖς ἔθνεσι δι' αὐτῶν.

13 Μετὰ δὲ τὸ συγῆσαι αὐ-
τὰς, ἀπεκρίθη Ἰάκωβος, λέ-
γων· Ἄδελφοι ἀδελφοί, ἀκούσα-
τέ μου.

14 Συμῶν ἐξηγήσατο κα-
θὼς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπισκέψατο
λαβαῖν ἐξ ἰθιῶν λαὸν ἐπὶ τῷ ὀ-
νόματι αὐτοῦ·

15 Καὶ τῷτε συμφωνῶσι οἱ
λόγοι τῶν προφητῶν· καθὰς
γίνεσθαι·

16 Μετὰ ταῦτα ἀναγρέψω,
καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν
Δαβὶδ τὴν πεπρωκυῖαν, καὶ
ἐν κατασκευαμένῃ αὐτῆς ἀνοί-
κοδομήσω, καὶ ἀνορθώσω αὐ-
τήν·

17 Ὅπως ἂν ἐκζητήσωσι οἱ

αὐτοὶ, ἵσχυομαι ἐὰν καθαρίσῃ
ταῖς καρδίαις τῶν διὰ μέσῃ
τῆς πίστεως.

10 Τῶρα λοιπὸν τί περιέζι-
τε τὸν Θεὸν, βάλλοιτες ζυγὸν
ἀπάνω εἰς τὸν τράχηλον τῶν
μαθητῶν, τὸν ὁποῖον ὑδὲ οἱ
πατέρες μας ὑδὲ ἡμεῖς ἠμπορέ-
σαμεν ἐὰν τὸν βαγᾶξωμεν;

11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύομεν
ἐὰν σωθῶμεν, καθὰ τὸν τρόπον
ὁπῶ (ἰσάθηκαν) καὶ ἐκίνοι.

12 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος
ἰσίγησεν, καὶ ἤκουσαν τοῦ Βαρνά-
βαν καὶ τοῦ Παύλου ὁπῶ ἐξηγῶν-
ταν ὅσα σημεῖα καὶ τέρατα
ἔκαμει ὁ Θεὸς εἰς τὰ ἔθνη διὰ
μέσῃ τῶν.

13 Καὶ ὑστερον ἀφόντις ἐσιώ-
πησαν αὐτοὶ, ἀπεκρίθη ὁ Ἰά-
κωβος, καὶ εἶπεν· Ἦ ἄνδρες
ἀδελφοί, ἀκούστέ μου.

14 Ὁ Συμῶν ἐξηγήθη, κα-
θὼς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπρομηθεύ-
θη ἐὰν πάρῃ λαὸν ἀπὸ τὰ ἔθνη
εἰς τὸ ὄνομα τῶν.

15 Καὶ εἰς τῷτε τὸν λόγον
(ὁπῶ εἶπεν ὁ Πέτρος) συμφω-
νῶσι οἱ λόγοι τῶν προφητῶν·
καθὰς γίνεσθαι·

16 Ἔτινα ἀπὸ τῶτα θείων
γυρίσω πάλιν, καὶ θείων μετα-
κάμει τὴν σκηνὴν τοῦ Δαβὶδ
τὴν καταπισθημένην, καὶ ἐὰν χα-
λασθῆναι τῆς θείων ἐὰν μετασκευ-
δομήσῃ καὶ θείων τῆς σκηνῆς·

17 Διὰ τὸ γυρέψωσι οἱ ἀπο-

κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' ἧς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐκ' αὐτῆς· λέγει Κύριος· ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα.

18 Γνωστὰ ἀπ' αἰῶνός ἐστι τῷ Θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

19 Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρασχελεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιγέφυσι ἐπὶ τὸν Θεόν.

20 Ἀλλὰ ἐπιγεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχισθαι ἀπὸ τῶν ἀλισθημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας καὶ τοῦ πικτῆ καὶ τοῦ αἵματός.

21 Μωσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν ἴδεν κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει, ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκόμενος.

22 Τότε ἰδοὺ τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις ὄντι ὅλη τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξαμένως ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ· Ἰούδας τὸν ἐπικαλούμενον Βαρσαβᾶν, καὶ Σίλαν, ἄνδρας ἠγαπήμενος ἐν τοῖς ἀδελφοῖς.

23 Γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν ἰάδε· οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοί, τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συ-

ρίοις ἀνθρώποις τὸν Κύριον, καὶ ὅλα τὰ ἔθνη, εἰς τὰ ὁποῖα ἐκαλίσθη τὸ ὄνομά μου εἰς αὐτῆς· λέγει Κύριος· ὅτι καμία ἐστὶν ἔθνη ὅλα.

18 Γνωρισμένα εἶναι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος· εἰς τὸν Θεὸν ὅλα τε τὰ ἔργα.

19 Διὰ τῆτο ἐγὼ κρίνω τὰ μὴ δίδωμεν παρασχελεῖν εἰς ἐκείνους ὅτι γυρίζουσι ἀπὸ τὰ ἔθνη εἰς τὸν Θεόν.

20 Ἀλλὰ τὰς γράψωμεν τὰ φυλάττειναι ἀπὸ ταῖς μεμνησμέταις (φυσίαις) τῶν εἰδώλων, καὶ ἀπὸ πορνείας, καὶ ἀπὸ πικτῆ, καὶ ἀπὸ τὰ αἵματα.

21 Διὰ τὸ Μωϋσῆς ἔχει ἀπὸ παλαιαῖς γενεαῖς εἰς κάθε πόλιν ἄνδρας ὅτι τὸν κηρύττειν, ἴσοντας τὰ διαβάλλεται κάθε σάββατον εἰς τὰ συναγώγια.

22 Τότε ἐφάνη εἰς τὸς ἀποστόλους καὶ εἰς τὸς πρεσβυτέρους μαζὺ μὲ ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, τὰ διαλέξην ἄνδρας ἀπ' αὐτῆς τὰ πέμψην εἰς τὴν Ἀντιόχειαν μαζὺ μὲ τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν, ἦγον τὸν Ἰούδα ὅτι κηρύττει Βαρσαβᾶς, καὶ τὸν Σίλαν, ἀνθρώπους ἠγαπήμενος εἰς τὸς ἀδελφούς.

23 Καὶ ἔγραψαν καὶ ἔστειλαν διὰ μίσην τῆς χειρὸς αὐτῶν ἔθνη· οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοί, εἰς ἐκείνους ὅτι εἶναι εἰς τὴν Ἀντιόχειαν

ρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς
τοῖς ἐξ ἰθιῶν, χαίρειν.

24 Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι
τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες ἐτάρα-
ξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀσασκεινά-
ζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, λέγον-
τες περιτίμνεσθαι, καὶ τηρεῖν
τὸν νόμον, οἷς ἔδιδουμένεθα·

25 Ἐδοξεν ἡμῖν γενομένοις
ὁμοθυμαδὸν, ἐκλεξαμένους ἄν-
δρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, (ὧν
τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβαν
καὶ Παῦλον,

26 Ἄνδρες ποὺ παραδιδω-
κόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ
τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

27 Ἀπεστάλαμεν ἔν Ἰούδα
καὶ Σίλαν, καὶ αὐτὸς διὰ λό-
γου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά.

28 Ἐδύξεν γὰρ τῷ ἁγίῳ πνεύ-
ματι καὶ ἡμῖν, μηδὲν πλεονέ-
πιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος πλὴν
τῶν ἀναγκαῖων τούτων·

29 Ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων
καὶ αἵματός· καὶ πικτῶ καὶ
πορνείας· ἐξ ὧν διατηρῆντες
ἑαυτοὺς, εὖ πράξειτε. Ἐρρω-
σθε.

30 Οἱ μὲν ἔν ἀπολυθῆντες

αὐ καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν
καὶ ἀδελφῶς ὡς εἶναι ἀπὸ τῶν
ἰθιῶν, χαίρειν.

24 Ἐπειδὴ ἀκούσαμεν ὅτι
κάποιοι εὐγίνοτες ἀπὸ ἡμῶν
ἦλθαν καὶ σᾶς ἐτάραξαν μὲ λό-
για, χαλῶντες ταῖς ψυχαῖς
σας, καὶ λέγοντες νὰ περιτίμνε-
σθε, καὶ νὰ φυλάττετε, τὸν
νόμον, τὲς ὁποῖας ἡμεῖς δὲν τὲς
ἔπροστάξαμεν ἐν τούτῳ·

25 Ἐφάνη εἰς ἡμᾶς ὅπως
ἰσυναχθήκαμεν μὲ μίαν ψυ-
χῆν, νὰ διαλέξωμεν νὰ πέμ-
ψωμεν εἰς ἰσᾶς ἄνδρας, μαζὺ
μὲ τὲς ἀγαπητὰς μας τὸν Βαρ-
νάβαν καὶ τὸν Παῦλον·

26 Οἱ ὁποῖοι εἶναι ἔνδρωποι
ὅπως ἐπαράδωκαν ταῖς ψυχαῖς
τους διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου
μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

27 Ἀπεστάλαμεν λοιπὸν τὸν
Ἰούδαν καὶ τὸν Σίλαν, οἱ ὁποῖοι
θήλωσιν ἐπιπῆ μὲ λόγου τὰ αὐτά
(ὅπως γράφομεν).

28 Διατὶ ἐφάνη εἰς τὸ Πνεῦ-
μα τὸ ἅγιον καὶ εἰς ἡμᾶς, τίπο-
τις περισσύτερον βάρος νὰ μὴν
βάλλωμεν εἰς ἰσᾶς ἔξω ἀπὸ
τῆτα τὰ ἀναγκαῖα·

29 Νὰ ἀπέχεσθε ἀπὸ τὰ εἰ-
δωλόθυτα καὶ ἀπὸ τὰ αἵματα
καὶ ἀπὸ τὰ πικτὰ καὶ ἀπὸ τῆς
πορνείας· ἀπὸ τὰ ὁποῖα φυλάτ-
τοιτες τοῦ λόγου σας, θέλειτε
περάσει καλῶς ἡ ἔρρωσθε.

30 Ἐκλήθη λοιπὸν ἕξοντας

ἦλθον εἰς Ἀντιόχειαν· καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος, ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολήν.

31 Ἀγαγόντες δὲ, ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει.

32 Ἰούδας δὲ καὶ Σίλας, καὶ αὐτοὶ προφῆται ὄντες, διὰ λόγου πολλῷ παρικάλισαν τὺς ἀδελφούς, καὶ ἐπιγέριξαν.

33 Ποίησαντες δὲ χρόνον, ἀπέλυθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ Ἰωάννου ἀδελφῶν πρὸς τὺς ἀποστόλους.

34 Ἐδοξε δὲ τῷ Σίλα ἐπιμῖναι αὐτῷ.

35 Παῦλος δὲ καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀσιοχίᾳ, διδάσκοις καὶ εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ ἑτέροις πολλῶν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.

36 Μὲν δὲ ἴνας ἡμέρας εἶπε Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν· Ἐπιγέριψαντες δὲ ἐπισκεψόμεθα τὺς ἀδελφούς ἡμῶν κατὰ πᾶσαι πόλιν, ἐν αἷς κατηγγίλαμι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχουσι.

37 Βαρνάβας δὲ ἐβουλεύσατο συμπαραλαβεῖν τὸν Ἰωάννη τὸν καλούμενον Μάρκον.

38 Παῦλος δὲ ἤξω, τὸν ἀποστάτα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας, καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς

ἐὰν συμπροπιμψῶσιν ἦλθαι εἰς τὴν Ἀντιόχειαν· καὶ ἐμάζωξαν τὸ πλῆθος, καὶ ἔδωκαν τὴν ἐπιστολήν.

31 Καὶ ἐκίνοι ὡσάν τὴν ἀνάγνωσαν, ἐχάρηκαν εἰς τὴν παράκλησιν.

32 Καὶ ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Σίλας, ἴσοντας ἰὰ εἶναι καὶ αὐτοὶ προφῆται, μὲν πολλὰ λόγια ἐνεδήτησαν τὺς ἀδελφούς, καὶ τὺς ἐγέριξαν.

33 Καὶ ὡσάν ἴκαμαν ἐκίει καμπύσοι καιρὸν, ἐσυμψροσθηθησαν πάλιν μὲν εἰρήνη ἀπὸ τὺς ἀδελφούς εἰς τὺς ἀποστόλους.

34 Ἀμὲν ἐφάνηκε τοῦ Σίλας ἰὰ ἀναμῖναι ἐκίει.

35 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας διέτριβαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, διδάσκοις καὶ εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου μαζὺ μὲν ἄλλυς πολλύς.

36 Καὶ ὕστερα μὲν καμπύσαις ἡμέραις εἶπεν ὁ Παῦλος εἰς τὸν Βαρνάβαν· ἄς γυρίσωμεν ἰὰ πᾶμι ἰὰ εἰδῶμεν τὺς ἀδελφούς μας, πῶς εὐρίσκομαι, εἰς κάθε πόλιν, εἰς ταῖς ὁποίαις ἐιδάξαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.

37 Καὶ ὁ Βαρνάβας ἐσυμβουλεύθη ἰὰ πάρη μαζὺ τὸν Ἰωάννη ὅπῃ ἐκράζοντο Μάρκος·

38 Ἀμὲν ὁ Παῦλος ἐκρινεν ἀξίον, ἐκίειν ὅπῃ ἐχάρησε ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ τὴν Παμφυλίαν, καὶ δὲν ἐπῆγεν μαζὺ μὲν

εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμπαραλαβῆν τῆτον.

39 Ἐγένετο ἔν παροξυσμῶς, ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτὸς ἀπ' ἀλλήλων· τὸν τε Βαρνάβαν παραλαβόντα Ἰὸν Μάρκον ἐκωλευσάσαι εἰς Κύπρον·

40 Παῦλος δὲ ἐπιλιξάμενος Σίλαν ἐξῆλθε, παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν.

41 Διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας.

αὐτὸς εἰς τὸ ἔργον, γὰρ μὴν τὸν πάρεσιν.

39 Μεγάλη λοιπὸν πίκρα ἔργη, εἰς τόσον ὅπῃ γὰρ ἀποχωρισθῆσιν ἕκασ ἀπὸ τοῦ ἄλλου καὶ ὁ Βαρνάβας ἐπέηκε τὸν Μάρκον, καὶ ἔπωλευσεν εἰς τὴν Κύπρον·

40 Καὶ ὁ Παῦλος ἰδὼς ἔλαλε ξι τὸν Σίλαν καὶ ἐγγήκει, ἔσονται γὰρ παραδοθῆ εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν.

41 Καὶ ἐπίερα τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, βεβαιώνωντας ταῖς ἐκκλησίαις.

Κεφ. 15'. 16.

Κ Ατήνησι δὲ εἰς Διέβην καὶ Λύγραι· καὶ ἰδὼ, μαθητῆς τις ἦν ἐκαὶ ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικὸς τῆς Ἰουδαίας πηγῆς, πατὴρ δὲ Ἕλληνας·

2 Ὃς ἰμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύγροις καὶ Ἰκονίῃ ἀδελφῶν.

3 Τῆτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος εἰς αὐτῷ ἐξελεῖν· καὶ λαβὼν περιέτεμεν αὐτὸν, διὰ τὴν Ἰουδαίαν· τὴν ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· ἠδεῖσαι γὰρ ἅπαντες τὸν πατέρα αὐτῷ ὅτι Ἕλληνας ὑπέχεον.

4 Ὡς δὲ διπορούοντο τὰς πόλεις, παρεδίδον αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κει-

Κ Αὶ ἐκατάνησιν εἰς τὴν Διέβην καὶ τὴν Λύγραι· καὶ γὰρ, καὶ ἦτον κάποιος μαθητῆς τὸ ὄνομά τε Τιμόθεος, υἱὸς κάποιας γυναίκας Ἰουδαίας πηγῆς, ἀμὴ ἀπὸ πατέρα Ἕλληνας.

2 Ὁ ὅποιος ἰμαρτυρεῖτον διὰ καλῶς ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν, ὅπῃ ἦταν εἰς τὴν Λύγραι καὶ εἰς τὴν Κόνιας.

3 Ἐτῆτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος γὰρ πάγη μαζύ τε καὶ ὡτὰν τὸν ἰπῆρι τὸν ἰπερίτεμπος, διὰ τῆς Ἰουδαίας ὅπῃ ἦταν εἰς τῶν τόπων ἐκείνας· διαλὶ ὅλοι ἔξευρα τὸν πατέρα τε ὅτι ἦτον Ἕλληνας.

4 Καὶ ὡτὰν ἰπεριῦσαι ταῖς πόλεις, ταῖς ἰπαράδιδαν γὰρ φυλάγειν τὰ δόγματὰ ὅπῃ ἦταν ἀποφασισμένα ἀπὸ τῶν

μίνα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.

5 Αἱ μὲν ἔνι ἐκκλησίαι ἐγερίσθησαν τῇ πίσει, καὶ ἐπερίσσειον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν.

6 Διαλθόντες δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν Γαλατικὴν χώραν, κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος λαλήσαι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ,

7 Ἐλθόντες καὶ τὴν Μυσίαν, ἐπέραζον κατὰ τὴν Βιθυνίαν κηρύσσειν· καὶ οὐκ εἴασιν αὐτὸς τὸ πνεῦμα.

8 Παριλθόντες δὲ τὴν Μυσίαν, κατίβησαν εἰς Τρωάδα.

9 Καὶ ὄραμα διὰ τῆς νυκτὸς ὤφθη τῷ Παύλῳ· Ἀγὴ τις ἦν Μακεδῶν ἰσῶς, παρακαλῶν αὐτὸν, καὶ λέγων· Διαβάς εἰς Μακεδονίαν βοηθήσοι ἡμῖν.

10 Ὡς δὲ τὸ ὄραμα εἶδεν, εὐθὺς ἐζητήσαμεν ἐξιελθῆναι εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι προσκίληται ἡμᾶς ὁ Κύριος· εὐαγγελίσασθαι αὐτός.

11 Ἀναχθέντες ἔνι ἀπὸ τῆς Τρωάδος, εὐνδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην, τῇ τε ἐπιπέσει εἰς Νεάπολιν·

12 Ἐκιδόντες τε εἰς Φιλίπ-

ποστόλους καὶ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ὅπῃ ἦσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

5 Αἱ ἐκκλησίαι λοιπὸν ἐγερίσθησαν εἰς τὴν πίσιν, καὶ πᾶσα ἡμέρα ἐπερίσσειον εἰς τὸν λογαριασμόν.

6 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασαν τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν χώραν τὴν Γαλατικὴν, ἐμποδίσθησαν ἀπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἵνα λαλήσωσι τὸν λόγον εἰς τὴν Ἀσίαν.

7 Καὶ ὡσὰν ἤλθασιν εἰς τὴν Μυσίαν, ἰδοκίμαζαν ἵνα πᾶσιν εἰς τὴν Βιθυνίαν· ἀμὴ τὸ Πνεῦμα δὲν τὸς ἄφησι.

8 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασαν τὴν Μυσίαν, ἐκατίβησαν εἰς τὴν Τρωάδα.

9. Καὶ ἐφάνη τῷ Παύλῳ εἰς τὸν νυκτὸς ὄραμα· ἰδέσθαι ἑνα ἄνθρωπον Μακεδῶν, ὁ ὄποιος τὸν ἐπαρακάλει, λέγων· Πέρασε εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ βοηθήσέ μας.

10 Καὶ ὡσὰν εἶδεν ὁ Παῦλος τὸ ὄραμα, παρευθὺς ἐζητήσαμεν ἵνα πᾶμεν εἰς τὴν Μακεδονίαν, σημαδιύοντες ἀπὸ τοῦτο πῶς μᾶς ἐκάλεσεν ὁ Κύριος, ἵνα τὸς εὐαγγελίσωμεν.

11 Ἐμισίψαμεν λοιπὸν μετὰ καράβου ἀπὸ τῆς Τρωάδας, καὶ ἐπήγαμεν ἴσα εἰς τὴν Σαμοθράκην, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν εἰς τὴν Νεάπολιν.

12 Καὶ ἀπ' ἐκείνῃ εἰς τὸς Φι-

πης, ἧτις ἐστὶ πρώτη τῆς μερι-
δος τῆς Μακεδονίας πόλις, κο-
λώνια. ἡμιν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πό-
λει διατρίβοντες ἡμέρας ἰσάς.

13 Τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββά-
των ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως
παρὰ ποταμὸν, ὃ νομίζετο
προσιυχὴ εἶναι· καὶ καθίσαν-
τες ἱλαῶμεν ταῖς συνιθῆσασαι
γυναιξί.

14 Καὶ τις γυνὴ ὀνόματι
Λυδία, πορφυρόπωλις πόλεως
Θυατείρων, σιβομένη τὸν Θεὸν,
ἤκει· ἧς ὁ Κύριος δῆνοιξε
τὴν καρδίαν, προσέχειν τοῖς
λαλημένοις ὑπὸ τοῦ Παύλου.

15 Ὡς δὲ ἰβαπτίσθη, καὶ
ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλισι,
λέγουσα· Εἰ κηρίκατέ με πι-
στῆν τῷ Κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόν-
τες εἰς τὸν οἶκόν μου, μείνατε.
Καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς.

16 Ἐγένετο δὲ πορευομένων
ἡμῶν εἰς προσιυχὴν, παιδί-
σκην ἰνὰ ἔχουσαν πνεῦμα Πύ-
δωνος, ἀπαγγῆσαι ἡμῖν, ἧτις
ἐργασίας πολλὴν παρεῖχε ἰαῖς
κυρίοις αὐτῆς μαρτυρομένη.

17 Αὕτη κατακολυθῆσασα
τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν, ἔκραξε,
λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι,
δούλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσὶν,

λίπκως, ἢ ὅποια εἶναι πρώτη
πόλις τῆς μερίας τῆς Μακεδο-
νίας, καὶ εἶναι Κολώνια. καὶ
εἴμεσθαι εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν,
καὶ ἰκάμαμεν καμπόσασαι
ἡμέραις.

13 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαβ-
βάτου ἐυγήκαμεν ἔξω ἀπὸ τῆν
πόλιν εἰς τὸ παραπόταμον, εἰς
εἶνα τόπον ὃπῶ ἦτοιν συνήθεια γὰ
προσιύχονται· καὶ ὡσαν ἰκα-
δίσαμεν ἰσυντυχίσαμεν μὴ ἰαῖς
γυναῖκαις ὃπῶ ἰμαζώχθησαν.

14 Καὶ κάποια γυναῖκα τὸ
ὄνομά της Λυδία, ὃπῶ ἰερα-
γματεύειον πορφυρὰ παλία,
ἀπὸ τῆν πόλιν τῶν Θυατείρων,
καὶ ἰσίδειον τὸν Θεόν, ἄκει τὸν
λόγον· τῆς ὁποίας τῆν καρδίαν
ἄνοιξεν ὁ Κύριος, γὰ ἔχη τὸν
ἔν της εἰς ἰκίνα ὃπῶ ἰλάλει ὁ
Παῦλος.

15 Καὶ ὡσαν ἰβαπτίσθη αὐ-
τῇ· καὶ ἡ φαμηλία της ὄλη, τῆς
ἰπαραπάλισι καὶ ἰῖπεν· ἂν μὲ
κρίνιτε πῶς ἰῖμαι πιστῆ εἰς τὸν
Κύριον, ἰλάτι γὰ μείνιτε εἰς
τὸ σπῆτι μου· καὶ μᾶς ἰβίασε.

16 Καὶ ὅταν ἰπηγήσαμεν εἰς
τῆν προσιυχὴν, μᾶς ἀπάτη-
σε μία δουλεύτρια ὃπῶ ἰῖχε
πνεῦμα πύδωνος, ἢ ὁποία
μαρτυύοντας ἰδιδε πολὺ διά-
φορον εἰς τῆς αὐδειτάδες της.

17 Ἐτέτη ἀκολυθῆσι τοῦ
Παύλου καὶ ἰμας, καὶ ἰκραξε λέ-
γουσα· ἰτέτοι οἱ ἄνθρωποι ἰῖναι
δουλεύτάδες τῷ Θεῷ τοῦ ὑψί-

οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν ἔδδν σωτηρίας.

18 Τῦτο δὲ ἵποιοι ἐπὶ πολ-
λὰς ἡμέρας. διαπονηθεῖς δὲ ὁ
Παῦλ[Ⓞ], καὶ ἐπιστρέψας, τῷ
πνεύματι εἶπει· Παραγγέλλω
σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἐξέλθειν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλ-
θεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.

19 Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐ-
τῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἢ ἐλπὶς τῆς
ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι
τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν,
εἴλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ
τὴς ἀρχοντας.

20 Καὶ προσαγαγόντες αὐ-
τὴς τοῖς γραττηγοῖς, εἶπον·
Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσου-
σιν ἡμῶν τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι
ὑπάρχοντες·

21 Καὶ καταγγέλλουσιν ἔδδν
ἃ ὑκ ἔξειν ἡμῖν παραδίχι-
σθαι, ἔδδν ποιεῖν, Ῥωμαίοις
ὑσι.

22 Καὶ συνειπίτη ὁ ὄχλ[Ⓞ]
κατ' αὐτῶν, καὶ οἱ γραττηγοὶ
περιρρήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια,
ἐκάλουν ραβδίζουσι.

23 Πολλὰς τε ἐπιθίντες αὐ-
τῶς πλογαῖς, ἔβαλον εἰς φυ-
λακὴν, παραγγέλαντες τῷ
δισμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν
αὐτὴς.

24 Ὃς παραγγέλαια τοι-

γε, οἱ ὅποιοι σᾶς διδάσκουσι
γράται τῆς σωτηρίας.

18 Καὶ τῦτο τὸ ἔκαμεν πολ-
λαῖς ἡμέραις. καὶ βαρέως φέ-
ρωντας ὁ Παῦλ[Ⓞ], γυρίζοντας
εἶπει εἰς τὸ πνεῦμα· προσάξω
σε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἐὰ εὐγῆς ἀπ' αὐτῆς. καὶ ἐκεί-
την τὴν ὥραν εὐγῆκεν.

19 Καὶ ὡσὰν εἶδαν οἱ αὐθι-
λάδες τῆς, ὅτι ἔχασαν τὴν ἐλ-
πίδα τοῦ κέρδους τῆς, ἐπίασαν
τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, καὶ
τὴς ἴσουσαν εἰς τὸ κριτήριον εἰς
τὴς ἀρχοντας.

20 Καὶ ὡσὰν τὴς ἐπῆγαν εἰς
τὴς γραττηγὸς, εἶπαν· ἴτῦτοι
οἱ ἄνθρωποι συγχίζου τὴν πό-
λιν μας, ὅστις Ἰουδαῖοι·

21 Καὶ μᾶς λέγουσι ἰάξαισι
ταῖς ὅποιας δὲν πρέπει ἐὰ ἰαῖς
διχόμεσθαι, μὴ δὲ ἐὰ ταῖς κά-
μωμεν, ἡμῖς ὅπῃ εἴμεσθε
Ῥωμαῖοι.

22 Καὶ ἐδὲ πλῆθ[Ⓞ] ἱμαζώ-
χθη καὶ ἰσηκώθησαν ἰναντία
αὐτοῖν· καὶ οἱ γραττηγοὶ ἴσχυ-
σαν τὰ φορέματά τῆς, καὶ
ἱσρόσαζαν ἐὰ τὴς δέροντι.

23 Καὶ δέροντίς τῆς πολ-
λαῖς ραβδίαις, τὴς ἔβαλαν εἰς
τὴν φυλακὴν· καὶ ἐπαράγγου-
λαν ἡκείνοι ὅπῃ ἐφύλαγε τὴς
διμίνας, ἐὰ τὴς φυλάγη πα-
ρατηρημένα.

24 Ὁ ὅποιο[Ⓞ] ὡσὰν ἐπῆρε

αὐτῶν εἰλαφῶς, ἔβαλαν αὐτὸς εἰς τὴν ἰσχυτέραν φυλακὴν, καὶ τὰς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον.

25 Κατὰ δὲ τὸ μισονύκτιον Παῦλ^ο καὶ Σίλας^ο ἠρωστυχοῦντο ὑμνοῦν τὸν Θεόν ἑπισηρῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δίσμοιοι.

26 Ἄφην δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δισμωτηρίου· ἀνέψυχθησάν τε παραχερῆμα αἱ θύραι πάσαι, καὶ πάντων τὰ δισμὰ ἀνέθη.

27 Ἐξυπνοὶ δὲ γενόμενοι ὁ δισμοφύλαξ, καὶ ἰδὼν ἀνεψυχθείσας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν, ἔμιλλαν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, τομιζῶν ἠκπιφηνύμενοι τὸς δισμοίους.

28 Ἐφώνησι δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παῦλ^ο, λίγων· Μηδὲν σφράξης σιαυτῇ κακόν· ἄκαρτες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε.

29 Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησι, καὶ ἔτρομοι γενόμενοι ἠρωστυχοῦντο τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλα.

30 Καὶ ἠρωστυχοῦντο αὐτὸς ἔξω, ἔφη· Κύριοι, τί με διῶκοῦν ἵνα σωθῶ;

31 Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσο ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.

τίτοιαι παραγγέλαι, ἵως ἔβαλαν μίσα εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ τὰ ποδάρια τὺς τὰ ἔβαλαν εἰς τὸ ξύλον.

25 Καὶ ἰὰ μισάνυκτα ὁ Παῦλ^ο καὶ ὁ Σίλας ἠρωστυχοῦνται καὶ ὑμνεῖσαι τὸν Θεόν καὶ τὸς ἄκκαρτεῖκοι οἶπε ἦταν δισμοίκοι.

26 Καὶ παρευθὺς ἔγενετο μεγάλη σεισμός, τόσον οἶπε ἰσαλεύθησαν ἰὰ θεμέλια τῆς φυλακῆς· καὶ παρευθὺς ἀνοίξαν ἡ θύραις ὅλαις, καὶ τὰ δισμὰ ἔλασιν ἰλύθησαν.

27 Καὶ ἰκίνοῦ οἶπε ἰφύλαγει τὸς δισμοίους ἰξύπνισι, καὶ ὡσαν ἰδὲ ἰαῖς θύραις τῆς φυλακῆς ἀνοίκαῖς, ἰύγαλε τὸ μαχαίρι ἰὰ σκοτώσῃ τῷ λόγῳ τῷ, λογιάζοντας πῶς ἰφύγαν ἰκίνοι οἶπε ἦταν δισμοίκοι.

28 Ἀμὲν ὁ Παῦλ^ο τοῦ ἰφώνηξε μὲ μεγάλην φωνῇ, καὶ ἰεπε· μὴν κάμης τίποτες κακόν τοῦ λόγου σου· διαλί· ἰμεῖς ὅλοι ἰμμοσθιν ἰδῶ.

29 Καὶ ἰξύπνισι φῶς καὶ ἰπέδησι μίσα, καὶ τρομασμένοι ἰπνισι εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Παύλου καὶ τῷ Σίλα.

30 Καὶ ἰύγαλιν τὺς ἔξω, καὶ ἰεπε· ἀνδρατάδες, ἰί κάμης χρεία ἰὰ κάμν ἰὰ σωθῶ;

31 Καὶ ἰκίνοι τῷ ἰεπαν· πίστευσο εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ θίλεις σωθῆ ἰσὺ καὶ τὸ σπῆτί σου.

32 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆ.

33 Καὶ παραλαβὼν αὐτὸς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτός, ἔλωσιν ἀπὸ τῶν πλεγῶν· καὶ ἰβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτῷ πάντες παραχρῆμα.

34 Ἀναγαγόντι αὐτὸς εἰς τὸν οἶκον αὐτῆ, παρέθηκε τραπέζαν, καὶ ἠγαλλιάσατο πανοικί πεπεσιυκῶς τῷ Θεῷ.

35 Ἡμέρας δὲ γινομένης ἀπίστευται οἱ γραττηγοὶ τῆς βαβυλῶν, λέγοντες· Ἀπόλυσον τὸν ἀνδρώπυς ἐκείνους.

36 Ἀπίγγειλι δὲ ὁ δισμοφύλαξ τῆς λόγους τέτυς πρὸς τὸν Παῦλον· Ὅτι ἀπειγάλασι οἱ γραττηγοί, ἵνα ἀπολυθῆτε. ἵν' ἔν' ἐξελθόντες, πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ.

37 Ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν πρὸς αὐτὸς· Δείραντες ἡμᾶς δημοσία, ἀκαίαικρυς, ἀνδρώπυς Ῥωμαῖος ὑπάρχοντας, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, καὶ ἵν' λάδρα ἡμᾶς ἐβάλλουσιν; Οὐ γὰρ· ἀλλὰ ἰλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγίτωσαν.

38 Ἀπήγγειλαν δὲ τοῖς γραττηγοῖς οἱ βαβυλῶχοι τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ ἐφοβήθησαν ἀκύνσαστες ὅτι Ῥωμαῖοὶ εἴσι.

32 Καὶ τῷ ἐλάλησαν τὸν λόγον τῷ Κυρίῳ, καὶ εἰς ὅλους ὄσους ἦταν μέσσα εἰς τὸ σπῆτι τῆ.

33 Καὶ τὰς ἐπῆρει ἐκείνου τὴν ὥραν τῆς νύκτας, καὶ τὰς ἔλωσιν ἀπὸ ταῖς λαβωμαθιαῖς· καὶ ἰβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ ἰδικοὶ τῆ ἄλοι παρευδύς.

34 Καὶ τὰς ἀνίστασι· εἰς τὸ σπῆτι τῆ, καὶ τὰς ἔβαλλον ὀμπροσῶ τραπέζι, καὶ εὐφράθη μὲ ὄλον τῆ τὸ σπῆτι πῶς ἐπίγειουσι εἰς τὸν Θεοῖ.

35 Καὶ ὡσαν ἐξημέρωσι, οἱ γραττηγοὶ ἔγειλαν τὰς βαβυλῶν, καὶ ἔλεγον· ἀπόλυσι τὸν ἀνδρώπυς ἐκείνους.

36 Καὶ ὁ δισμοφύλαξ εἶπεν ἰὰ λόγια ἐτύτα εἰς τὸν Παῦλον· ὅτι ἔγειλαν οἱ γραττηγοί, ἵνα σᾶς ἀπολύσωμαι· τῶρα λοιπὸν εὐγίνοντες, σύρτε εἰς τὸ καλόν.

37 Καὶ ὁ Παῦλος τὰς εἶπεν· ἀφόντες μᾶς ἴδειραν παρρησία, χωρὶς κρίσει, ὅπῃ ἐμισοθει ἀνδρωποὶ Ῥωμαῖοι, καὶ μᾶς ἔβαλον εἰς τὴν φυλακὴν, τῶρα μᾶς εὐγάζην κρυφῶ; δὲν (γίνιται τῆτο) ἴτζι· ἀλλὰ ἄς ἔλθην αὐτοὶ καὶ ἄς μᾶς εὐγάλοισι.

38 Καὶ οἱ βαβυλῶχοι ἐπῆγαν καὶ εἶπαν τὰ λόγια ἐτύτα εἰς τὰς γρατηγύς· καὶ οἱ γραττηγοὶ ὡσαν ἄκυσαν πῶς εἶσαι Ῥωμαῖοι, ἐφοβήθησαν.

39 Καὶ ἰδόντες παρεκάλεσαι αὐτὸς, καὶ ἔξαγαγόντες ἡρώτων ἐξιελθῆν τῆς πόλεως.

40 Ἐξιελθόντες δὲ ἐκ τῆς φυλακῆς εἰσῆλθοι εἰς τὴν Λυδίαν· καὶ ἰδόντες τὴν ἀδελφὸν, παρεκάλεσαν αὐτὸς, καὶ ἐξῆλθοι.

39 Καὶ ὡσὰν ἦλθαν τὴν ἐπαρηγόρησαι, καὶ ἴθις εὐγαλαν ἔξω καὶ τὴν ἐπαρεκάλεσαι ἐὰν εὐγυι ἀπὸ τὴν πόλιν τῆς.

40 Καὶ ὡσὰν εὐγῆκαι ἀπὸ τὴν φυλακῆν ἐπῆγαν μίσα εἰς τὸ σπῆτι τῆς Λυδίας· καὶ ὡσὰν εἶδαν τὴν ἀδελφὸν, τὴν ἐνθῆτῆσαι, καὶ εὐγῆκαι ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ ἰδίβῆκαι.

Κεφ. ιζ'. 17.

Διοδύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλωνίαν, ἦλθοι εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων.

2 Κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸς, καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διελίγισο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν,

3 Διανοίγων καὶ παρατιθίμεν· ὅτι ἰδοὺ Χριστὸν εἶδοι παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι ἕτός ἐστιν ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.

4 Καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐπίσθησαι, καὶ προσεκληρώθησαι τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλα, Ἰῶν τε σινομίονι Ἑλλήνι πολὺ πλῆθ·, γυναικῶν τε Ἰῶν πρῶτων οὐκ ὀλίγαι.

5 Ζηλώσαντες δὲ οἱ ἀπειθέντες Ἰουδαῖοι, καὶ προσλαβόμεν

ΚΑΙ ὡσὰν ἐπίρασαι τὴν Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν, ἐπῆγαν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἐκεῖ ὅπου ἦτο ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων.

2 Καὶ κατὰ τὴν συνήθειαν ὅπου εἶχει ὁ Παῦλος· ἐμβῆκει εἰς αὐτὰς, καὶ τρία σάββατα ἰδιαλίγισο μετ' αὐτὸς ἀπὸ ταῖς γραφαῖς,

3 Ἐξηγῶντας καὶ ἀποδείχωντας, ὅτι ἔκαμι χρεῖα ἐὰν πάθῃ ὁ Χριστὸς, καὶ ἐὰν ἀνασταθῇ ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι ἐτύθη· εἶσαι ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, ὅπου ἐγὼ (λέγει) σᾶς κηρύττω.

4 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτὸς ἐκαταπέισθηκαι, καὶ ἐκολλήθησαι μετὸν Παῦλον καὶ μετὸν Σίλαν, καὶ πολὺ πλῆθ· ἀπὸ τὴν Ἑλλῆνας τὴν εὐσιθεῖς, καὶ πολλαῖς γυναικαῖς ἀπὸ ταῖς πρῶταις.

5 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ὅπου δὲν ἐπιτίθενταν ἐφθόθησαι, καὶ

νοι τῶν ἀγοραίων ἴνας ἀνδρας ποτηρῆς, καὶ ὄχλοποιήσαντες, ἰδοῦσθαι τὴν πόλιν· ἐπιστάντες τε τῇ οἰκίᾳ Ἰάσοιο, ἐζήτησαν αὐτῆς ἀγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον.

6 Μὴ εὐρόντες δὲ αὐτῆς, ἔσουραν τὸν Ἰάσοιο καὶ τινὰς ἀδελφῆς ἐπὶ τῆς πολιτάρχας, βοῶντες· Ὅτι οἱ τὴν οἰκημίην ἀναστατώσατες, ἔτοι καὶ ἰσθᾶδι πάροισιν,

7 Οὓς ὑποδίδικται Ἰάσων· καὶ ἔτοι πάντις ἀπίανθι τῶν δογμάτων Καίσαρος· σφράτισσι, βασιλεία λέγοντες Ἴτεροι εἶναι, Ἰησοῦν.

8 Ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τῆς πολιτάρχας ἀκούοντας ἰαῦτα·

9 Καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσοιο καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτῆς.

10 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθίως διὰ τῆς νυκτὸς ἐξέπιμψαν τὸν τε Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς Βέροια· οἵτινες παραγινομένοι, εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπήσαν.

11 Οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι ἢ ἐν εἰ Θεσσαλονίκη, οἵτινες ἐδέξατο ἡν λόγον μὴ ἀπάσης προ-

εἰμάζωξαν κάποιους ἀνδρας ποτηρῆς· φοροσπλανωμένους, καὶ ἕκαμασι ὄχλον, καὶ ἰσύγχισαν τὴν πόλιν· καὶ ἐρχόμενοι εἰς τὸ σπῆτι τῷ Ἰάσοιο, ἐζητήσαν τὸν Παῦλον καὶ ἰκείνους ὅπῃ ἦταν μαζὺ τε ἐὰν τῆς φέρων εἰς τὸν λαόν.

6 Καὶ ὡσάν δὲν τῆς ἤσαν, ἔσουραν τὸν Ἰάσοιο καὶ κάποιους ἀδελφῆς εἰς τῆς ἀρχοντας τῆς πόλιως, φωνάζοντες· ὅτι ἰκείνοι ὅπῃ ἤφειραν ἄνω κάτω τὴν οἰκημίην, ἰτῆτοι ἤλθαι καὶ ἰδῶ.

7 Τῆς ὁποιῆς τῆς ἀποδέχθηκεν ὁ Ἰάσων· καὶ ἰτῆτοι ὅλοι κάμνωσιν ἰναίλια ἰῶν δογμάτων τοῦ Καίσαρος, λέγοντες· ἐὰν εἶναι ἄλλο βασιλεὺς ὁ Ἰησοῦς.

8 Καὶ ἰσύγχισαν τὸ πλῆθος· καὶ ἔως ἀρχοντας τῆς πολιτείας ὁπῶν ἄκουσαν ἰτῆτοι.

9 Καὶ ὡσάν εὐχαριστήθησαν ἀπὸ τὸν Ἰάσοιο, καὶ ἀπὸ τῆς λοιπῆς, τῆς ἀπόλυσαν.

10 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ παριευθῆς τὴν νύκτα ἔσειλαν ἔξω τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς τὴν Βέροιοιαν· οἱ ὁποῖοι ὡσάν ἴφθασαν, ἐπήγαν εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων.

11 Καὶ ἰτῆτοι (οἱ Βέροιοῦται) ἦταν πλείον εὐγενικότεροι παρὰ τῆς Ἰουδαίως ἢς Θεσσαλονίκης, καὶ ἐδέχθησαν τὸν λόγον μὴ ἀπάδι λογιῆς προθυμίας, ἐξ-

θυμίας, τὸ καθ' ἡμέραν ἀνακρίοντες τὰς γραφάς, εἰ ἔχουσιν ἅπαντα ὕτως.

12 Πολλοὶ μὲν ἔν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν, καὶ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων, καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι.

13 Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θισσαλοῦικης Ἰουδαῖοι, ὅτι καὶ ἐν τῇ Βερέροια καταγγέλη ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἦλθον κἀκεῖ, σαλεύοντες τὴν ἄχλην.

14 Εὐθύως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ὑπέμεινον δὲ ὁ, τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος· ἐκεῖ.

15 Οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν· καὶ λαβόντες ἐπιτολὴν πρὸς τὸν Σίλαν καὶ Τιμόθειον, ἵνα ὡς ἱάχιστα ἔλθωσι πρὸς αὐτοὺς, ἐξήρισαν.

16 Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκδιχομένῳ αὐτῷ τοῦ Παύλου, παραξύνειο τὸ πνεῦμα αὐτῷ ἐν αὐτῷ, θεωρῶντι κατείδωλον ἦσαν τὴν πόλιν.

17 Διαλέγειο μὲν ἔν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σιβομένοις, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ ἀ-

τάζοντες κάθι ἡμέραν ταῖς γραφαῖς, ἀν ἰτέτα εὐρίσκονται τέτοιας λογῆς.

12 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπ' αὐτῶν ἐπίστευσαν, καὶ ἀπὸ ταῖς Ἑλληνίδων γυναικῶν ταῖς ἱερμίναις, καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν.

13 Καὶ ὡσαν ἔμαθον οἱ Ἰουδαῖοι οἱ Θισσαλοικεῖς, ὅτι καὶ εἰς τὴν Βερέροιαν ἐκηρύχθη ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοῦ Παύλου, ἐπῆγαν καὶ ἐκεῖ, κινῶντες τὸ πλῆθος.

14 Καὶ παρευθὺς οἱ ἀδελφοὶ ἔστειλαν τὸν Παῦλον εἰς πύργον ὡσαν ἀπὸ τῆς θάλασσης· καὶ ἀπόμειναν ἐκεῖ ὁ Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος.

15 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἐχρημάσαν εἰς φυλάξαι καὶ εἰς πᾶσιν τὸν Παῦλον παρατηρημένον, τὸν ἐπῆγαν ἕως εἰς ταῖς Ἀθήναις· καὶ πύροντες παραγγέλιαν ἀπ' αὐτοῦ διὰ τὸν Σίλαν καὶ διὰ τὸν Τιμόθειον, εἰς ἔλθωσι πολλὰ γλήγορα εἰς αὐτοὺς, ἐγγῆκαν.

16 Καὶ καρτερῶντάς τες ὁ Παῦλος εἰς ταῖς Ἀθήναις, ἐπικραίνετο μέσα τὸ πνεῦμα τε, βλέπωντας τὴν πόλιν ὅπῃ ἦτο ὅλη γεμάτη εἰδωλα.

17 Καὶ ἰσυντύχειν εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ ἦταν εὐσεβεῖς εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν

πᾶσαι ἡμέραι πρὸς τὴν παρα-
τυγχάνουσας.

18 Τινὲς δὲ τῶν Ἐπικυρείων
καὶ τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων
συνέβαλλον αὐτῷ· καί τινες ἔλε-
γον· Τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος
ἔτος λέγειν; Οἱ δὲ· εἶπὼν δαι-
μοσίῳ δοκεῖ καὶ ἀγγελίους εἶναι.
ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν
αὐτοῖς κήγγελλε.

19 Ἐπιλαβόμενοι τε αὐτῷ,
ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἤγαγον,
λέγοντες· Δυνάμεθα γνῶναι τίς
ἢ καιρὴ αὕτη ἢ ὑπὸ σὺ λαλω-
μένη διδασχῇ;

20 Πιζίζοντα γάρ τινε εἰσ-
φέρεις εἰς ἴασι ἀκοὰς ἡμῶν. βυ-
λόμεθα ἔν γνῶναι ἴί ἂν θέλοι
ἰαῦτα εἶναι.

21 (Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ
οἱ ἐπιδημῶντες ξένοι εἰς ἕδεν
ἴτερον εὐκαίρου ἢ λέγουσιν καὶ
ἀκῶν καιρότερον.)

22 Σταθίσι δὲ ὁ Παῦλ· εἰς
μέσῳ τοῦ Ἄρειῳ πάγου, εἶπ·
Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάν-
τα ἕς δαιδαίμονεστέρας ἡμᾶς
διερῶ.

23 Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀνα-
βιερῶν τὰ σιβάσματα ἡμῶν,

εἰδίδασκε κάθε ἡμέραν ὅσους
ἤθελον εὔρη.

18 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τῶν
Ἐπικυρείων, καὶ ἀπὸ τῶν Στωϊ-
κῶν φιλοσόφων εἰδιάλευσταν
μεί' αὐτόν· καὶ κάποιοι ἔλεγον·
τί τάχα θέλει νὰ εἰπῆ ἐτέτος
ὁ σπερμολόγ·; καὶ ἄλλοι ἔλε-
γον· φαίνεται νὰ εἶναι μνηστῆς
ξέων Θεῶν. διατὶ τῶν εὐαγ-
γέλιζε τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν
ἀνάστασιν.

19 Καὶ πιάνουτέσ τον, τῶν
εἰπῆσαν εἰς τὸν Ἄρειον πάγον,
καὶ εἶπαν· (τάχα) ἡμπορεῖμεν
νὰ μάδωμεν, ποῖα εἶναι ἐτέτη
ἢ καινῆρια διδασχῇ, ὅπῃ λέγεις
εἰσῷ;

20 Διατὶ φέρεις κάποια
παράξενα πράγματα εἰς τὰ
αὐτία μας. καὶ θέλωμεν λοιπὸν
νὰ μάδωμεν, ἴί θέλεις νὰ εἶναι
αὐτά.

21 Καὶ ὄλο οἱ Ἀθηναῖοι καὶ
οἱ ξένοι ὅπῃ ἐκατοικῶσαν ἐκεῖ,
εἰς ἄλλο τίποτες δὲν εἶχαν νὰ
κάμην, παρὰ νὰ λέγην καὶ νὰ
ἀκῶν τίποτες καινῆριο.

22 Καὶ ὁ Παῦλ· εἰσάθη εἰς
τὴν μέσην τοῦ Ἄρειῳ πάγου, καὶ
εἶπεν· Ἄ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
εἰγὼ καθολικῶ σᾶς βλέπω πῶς
εἰσθε εἰς κάποιον τρόπον εὐ-
λαβεῖς περιεσσότεροι ἀπ' ἐκεῖ-
νο ὅπῃ κρέπτε.

23 Διατὶ ἀπυρῶντας καὶ βλε-
πωντας τὰ σιβάσματα ἡμῶν, εὐ-

ράγματι τέχνης καὶ ἐθυμήσι-
ως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι
ὅμοιον.

30 Τὴς μὲν ἦν χρόνος τῆς
ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεὸς, λα-
τῶν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώ-
ποις πᾶσι πανταχῶ μετανοεῖν.

31 Διότι ἔγρησε ἡμέραν ἐν
ἣ ἴσχυς κρίνειν τὴν οἰκουμενὴν
ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ἦ ἄρι-
στοι, πρὶν παρασχωῖν πᾶσιν,
ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

32 Ἀκύσαντες δὲ ἀνάστασιν
νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον, οἱ
δὲ εἶπον· Ἀκυσόμεθα σε πά-
λιν περὶ τούτου.

33 Καὶ ἔτις ὁ Παῦλος ἐξ-
ἦλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν.

34 Τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθί-
ντες αὐτῷ, ἐπίγευσαν· ἐν οἷς
καὶ Διονύσιος ὁ Ἀριστοπαγίτης,
καὶ γυνὴ ὀνομαζομένη Δάμαρις, καὶ
ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

πίτραις, ἢ τὰ χαράγματα ὅπου
εἶναι ἔργα τῆς τέχνης καὶ τῆς
ἐπιποιίας τοῦ ἀνθρώπου.

30 Διατὶ τὴς χρόνος τῆς
ἀγνοσίας ὁ Θεὸς ἔγοντας καὶ
ἐὰν τὴς παραβλέψῃ, τῶρα πα-
ραγγέλλει εἰς ὅλους τὴς ἀνθρώ-
πους καὶ πανταχῶ ἐὰν μετανοή-
σων.

31 Διατὶ ἐδιώρισεν μίαν ἡ-
μέραν, εἰς τὴν ὁποίαν ἴσχυς
ἐὰν κρίνῃ, τὴν οἰκουμενὴν ἐν δι-
καιοσύνῃ, διὰ μέσου ἀνδρός,
τὸν ὁποῖον ἄριστον καὶ τούτο τὸ
ἐπίγευσεν φανερῶς εἰς ὅλους, ἔγον-
τας ἐὰν τὸν ἀναστήσῃ ἐκ νεκρῶν.

32 Καὶ ὡς αὐτοὶ ἀκυσαν ἀνά-
στασιν νεκρῶν, ἄλλοι τοῦ ἐπαι-
γέλασαν, ἄλλοι εἶπαν· θέ-
λομεν σὺ ἀκύσει πάλιν διὰ
τούτου τὸ πρᾶγμα.

33 Καὶ τίτοις λογῆς ὁ
Παῦλος εὐγῆκεν ἀπὸ τῆς μέ-
σου τῆς.

34 Καὶ κάποιοι ἄνδρες τὸν
ἐκολλήθησαν, καὶ ἐπίγευσαν.
ἀνάμεσα εἰς τὴς ὁποίας ἦτον
καὶ ὁ Διονύσιος ὁ Ἀριστοπαγί-
της καὶ μία γυναῖκα τὸ ὄνομα
τῆς Δάμαρις· καὶ ἄλλοι μαζὺ
μετ' αὐτῆς.

Κεφ. ιη. 18.

ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα χωρισθεὶς
ὁ Παῦλος ἐκ τῶν Ἀθηναίων,
ἦλθεν εἰς Κόρινθον.

ΚΑΙ ὑγέρων ἐχώρισεν ὁ
Παῦλος ἀπὸ ταῖς Ἀθή-
ναις, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Κόριν-
θον.

2 Καὶ εὐρών' ἵνα Ἰουδαῖον ἐνόματι. Ἀκύλαι, Ποτικὸν τῷ γίνεαι, προσφάτως ἰλαλυβότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκυλαι γυναῖκα αὐτῷ, (διὰ τὸ διατεταχίαι Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντα τὴς Ἰουδαίας ἐκ τῆς Ῥώμης) προσῆλθεν αὐτοῖς·

3 Καὶ διὰ τὸ ὁμοίεχρον εἶναι, ἔμειν παρ' αὐτοῖς, καὶ εἰσγάζετο ἥσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην.

4 Διιλέγυτο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον, ἔπειθ' ἐτι Ἰουδαίως καὶ Ἑλληνας.

5 Ὡς δὲ κατῆλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὁ, τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, συνείχετο τῷ πνεύματι ὁ Παῦλος, διαμαρτυροῦμαι τοῖς Ἰουδαίοις τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

6 Ἀντιτασσομένῳ δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημῶντων, ἐκίναξάμενος τὰ ἱμάτια, εἶπε πρὸς αὐτῆς· Τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπι τὴν κεφαλὴν ὑμῶν καθαρὸς ἐγὼ, ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη περιούσομαι.

7 Καὶ μελαβὰς ἐκείθεν, ἦλθεν εἰς οἶκον τιδὸς ἐνόματι Ἰούστου, σιβομίτου τὸν Θεοῦ, ὃ ἦ

2 Καὶ εὐρίσκοντας κάποιον Ἰουδαῖον τὸ ὄνομα τε Ἀκύλαι, Μαυρωδαλασσίτην τὸ γίνεσθαι, ὁ ὁποῦσθαι ἦλθε τότε κοτᾶ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, μὲ τὰς Πρίσκυλαι τὴν γυναῖκά τε, (διὰ αὐτὴν ἐπαρογάξεν ὁ Κλαύδισθαι, γὰρ ἀναχωρίσθη οἱ Ἰουδαῖοι ὅλοι ἀπὸ τῆς Ῥώμης) ἰσμιξε μετ' αὐτῆς·

3 Καὶ διὰ τὰ εἶναι συντεχρίτης, εὐρίσκειτο σημά εἰς αὐτῆς, καὶ ἰδύλευε διατὶ ἡ τέχνη τῆς ἦταν γὰρ κάμειν σκηνας.

4 Καὶ κατὰ σάββατον ὁμιλοῦν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἱκατίπειθε τὴς Ἰουδαίας καὶ τὴς Ἑλλήνας.

5 Καὶ ὡσαν ἱκατίβηκαν ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὁ Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, ἰσμεταχωρῶνται ὁ Παῦλος εἰς τὴν ψυχὴν, καὶ ἱμαρτύραι εἰς τὴς Ἰουδαίας πῶς γὰρ εἶναι ὁ Ἰησοῦς ὁ Χριστός·

6 Καὶ ἐτῶτοι ἰσέκινηται ἱνακτίον καὶ ἱβλασφημῶσαν· καὶ ὁ Παῦλος τινάζωντας ἱὰ φρεμίμαί τε, τὴς εἶπε· τὸ αἷμα σας ἂς εἶναι εἰς τὸ κεφάλι σας, ἐγὼ καθάρισθαι εἶμαι· ἀπὸ τῶν ῥα καὶ ὁμωρογᾶ θείλω πάγει εἰς τὰ ἔθνη.

7 Καὶ μετατοπίζωντας ἀπ' ἐκεῖ, ἐπῆγεν· εἰς ἱνα σπῆτι κάποιον τὸ ὄνομα τε Ἰούστου, ὁποῦ ἱφοβᾶτω τὸν Θεοῦ, τῷ ὁποῦν τὸ

οικία ἢ συνομοῦσα τῇ συναγωγῇ.

8 Κρίσπος δι' ἄρχισυναγωγος ἐπίστεισε τῷ Κυρίῳ σὺν ὅλῃ τῇ οἰκῇ αὐτῆ· καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες ἐπίστειον, καὶ ἐβαπτίζοντο.

9 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· δι' ὀφθαλμοῦ ἐν κυκλί τῷ Παύλῳ· Μὴ φοβῆ, ἀλλὰ λάλει, καὶ μὴ σιωπήσῃς·

10 Διότι ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ, καὶ ἄδεις ἐπιθήσεται σοι τοῦ κακῶσαι σι· διότι λαός ἐστὶ μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

11 Ἐκάθισέ τι ἑαυτὸν καὶ μῆνας ἕξ, διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

12 Γαλλίωσι δὲ ἀνδραπέυοντο τῆς Ἀχαΐας, καλεῖσθαι ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα,

13 Λέγοντες· Ὅτι παρὰ τὸν νόμον ἔτος ἀναπέδιδι τὴν ἀνθρώπου σίβησθαι τὸν Θεόν.

14 Μέλλοντο δὲ τοῦ Παύλου ἀποίγειν τὸ γόμα, εἶπε ὁ Γαλλίῳ πρὸς τὰς Ἰουδαίας· Εἰ μὲν ἂν ἦν ἀδίκημά τι ἢ ραδιουργημα

σπῆτι ἦτον σύμφωλοι μὴ τὸ συναγωγή.

8 Καὶ ὁ Κρίσπος ὁ ἀρχισυναγωγος ἐπίστεισε εἰς τὸν Κύριον μὴ ὅλον τε τὸ σπῆτι· καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῆς Κορινθίας ἀκούοντες ἐπίστεισαν, καὶ ἐβαπτίζονταν.

9 Καὶ ὁ Κύριος· εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον τὴν ἔνκτα εἰς τὸ θραμά τω μὴ φοβᾶσαι, ἀλλὰ λάλει, καὶ μὴ σιωπήσῃς·

10 Διατὶ ἐγὼ εἰμαι μετσί σοι, καὶ κανίνας διενδίλει βάλλει χερί ἀπάνω σοι, γὰ σοι κακοποίησῃ· διατὶ πολὺς λαός μω εἶναι εἰς ἐτήτην τῆς πόλις.

11 Καὶ ἐκάθισεν εἰς τὴν Κόρινθον ἕξα μῆνας καὶ ἕξι μῆνας, διδάσκοντα εἰς αὐτὴν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

12 Ἀμὴ ὅταν ὁ Γαλλίῳ ἔγινεν ἀνδραπέυοντο τῆς Ἀχαΐας, ἰσηκάλθησαν ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι μὴ μίαν γνώμην ἰναντία τοῦ Παύλου, καὶ ἔφειραν τὸν εἰς τὸ κρητήριον,

13 Καὶ ἔλεγαν ἐπ' αὐτὸν ὁ ἀνθρώπου καταπέδιδι τὴν ἀνθρώπου γὰ σίβησθαι τὸν Θεόν ἔξω ἀπὸ τὸν νόμον.

14 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἔμαλλεν ὁ Παῦλος γὰ ἀποίξῃ τὸ γόμα τω, εἶπεν ὁ Γαλλίῳ εἰς τὰς Ἰουδαίας· ἂν ἴσως καὶ ἦτον, ἢ Ἰουδαίος, τίποτε ἀδίκημα, ἢ κάμωμα

ποτηρῶν, ὡς Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον
αἰετὴν ἠνεσχόμενοι ὑμῶν·

15 Εἰ δὲ ζήτημά ἐστι περὶ λό-
γῳ καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ
καθ' ὑμᾶς, ὄψισθε αὐτοί· κρι-
τῆς γὰρ ἐγὼ τέτων ἐ βύλομαι
εἶναι.

16 Καὶ ἀπέλασεν αὐτὸς
ἀπὸ τοῦ βήματος.

17 Ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες
οἱ Ἕλληες Σωσθέτην τὸν ἀρχι-
συναγωγόν, ἔτυπον ἔμπροσθεν
τοῦ βήματος· καὶ ἔδιν τέτων
τῷ Γαλίῳ ἔμειν.

18 Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προσ-
μείνας ἡμέρας ἰκανὰς, τοῖς ἀ-
δελφοῖς ἀπολαξάμενος, ἐξί-
σπει εἰς τὴν Συρίαν· καὶ σὺν
αὐτῷ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας,
κειράμενος τὴν κεφαλὴν ἐν
Κεγχραιαῖς· εἶχε γὰρ εὐχήν.

19 Κατήτησεν δὲ εἰς Ἐφῆσον,
κακίηνος κατέλιπεν αὐτὸν· αὐ-
τὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγω-
γὴν, διελέχθη τοῖς Ἰουδαίοις.

20 Ἐρωτῶντων δὲ αὐτῶν ἐπι-
σπείοντα χρόνοι μεῖναι παρ' αὐ-
τοῖς, οὐκ ἐπέμυσεν·

21 Ἄλλ' ἀπιλάξατο αὐτοῖς,
εἰπὼν· Δεῖ με πάντως τὴν ἰορ-

κακόν, ἥθελα σᾶς ὑπομίμη
κατὰ τὸ δίκαιον·

15 Ἀμὴν ἐποιδῆ καὶ εἶναι ζήτη-
μα διὰ λόγους καὶ ὀνόματα, καὶ
νόμοι τὸν ἰδικόν σας, ἰσιῖς θί-
λετε ἰὰ εἰδῆ· ἐγὼ δὲ θίλω νὰ
γενᾶ κριτῆς ἰτέτων τῶν πρα-
γμάτων.

16 Καὶ τὸς ἐδίωξεν ἀπὸ τοῦ
κριτήριον.

17 Καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληες πι-
άνοις ἰδὸν Σωσθέτην ἰὸν ἀρχισυ-
νάγωγόν, τὸν ἰδιεραν ὀμπροσᾶ
εἰς τὸ κριτήριον· καὶ διὰ τέτο
τὸ πρᾶγμα τὸν Γαλίῳα δὲν
τὸν ἔμειν τίποτις.

18 Καὶ ὁ Παῦλος ἀπόμει-
νεν ἐκεῖ ἀκόμι ἀρεσταῖς ἡμί-
ραις, ἰτα ἰχαιρίτησι τὸς ἀδι-
φῆς, καὶ ἰσπλευσεν εἰς τὴν Συ-
ρίαν· καὶ μετ' αὐτὸν μεζὺ ὁ
Ἀκύλας καὶ ἡ Πρίσκιλλα. καὶ
ὁ Ἀκύλας ἰκρυεύθη εἰς ταῖς
Κεγχραιαῖς· διατὶ εἶχε ἀπά-
νω τε ἰάξιμον.

19 Καὶ ὁ Παῦλος ἰκαλάν-
τησεν εἰς τὴν Ἐφῆσον, καὶ ἐκεῖ-
νὸς τὸς ἄφῆσεν ἐκεῖ· καὶ αὐτὸς
ἰμβύνοντας εἰς τὸ συναγωγή,
ἰδιαλέγντο μὲ τὸς Ἰουδαῖους.

20 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν ἰπαρα-
καλῶσαν ἰὰ γαθῆ σημά εἰς αὐ-
τὸς περισσότερον καιρὸν, ἀλ-
λὰ δὲν ἔκλινεν·

21 Ἄλλὰ μισύοντας τὸς
ἰχαιρίτησι, καὶ ἰπτε· χρεῖας
εἶναι βέβαια, τὴν ἰερχομίμη

τὴν τὴν ἔρχομένην ποιῆσαι εἰς Ἱεροσόλυμα· πάλιν δὲ ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς, τοῦ Θεοῦ θέλωντος. Καὶ ἀνήχθη ἀπὸ τῆς Ἐφίσου.

22 Καὶ καταβῶν εἰς Καισάρειαν, ἀναβάς, καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, κατίβη εἰς Ἀντιόχειαν.

23 Καὶ ποιήσας χρόνον τινα, ἐξῆλθε, διερχόμενος καθεξῆς τὰν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, ἐπισπρίζων πάντας τὰς μαθητάς.

24 Ἰουδαῖοι δὲ τισὶ Ἀπολλῶς ὀνόματι, Ἀλεξανδρείου τῷ γένει, ἀγῆς λόγι, κατήτησεν εἰς Ἐφισον, δυνατὸς ὡς ἐν ταῖς γραφαῖς.

25 Οὗτος ἦν κατηχημένος σὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· καὶ ζῶν τῷ πνεύματι, ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Κυρίου, ἐπιτάμμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου.

26 Οὗτός τις ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ. Ἀκύναντες δὲ αὐτῷ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, προσελάβοντο αὐτὸν, καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐδίδοντο τὴν τοῦ Θεοῦ ὁδόν.

27 Βελομένη δὲ αὐτῷ διελθῆναι εἰς τὴν Ἀχαΐαν, προτρέ-

ῖορτῆν ἐὰν τὴν κάμω εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ πάλιν ἂν θέλῃ ὁ Θεός, θέλω γυρίσει εἰς ἰσᾶς. καὶ εὐγῆκεν μὲ τὸ καράδι ἀπὸ τῆν Ἐφισον.

22 Καὶ ἱκατίβη εἰς τὴν Καισάρειαν, ἔπειτα ἀνήθη εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐχαίρει τὴν ἐκκλησίαν, ἔπειτα ἱκατίβη εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

23 Καὶ ὡς αὐτὸν ἴκαμεν ἐκὶ κάμπόσον καιρὸν, εὐγῆκε, καὶ ἤρχοντο τρυγῆσαι ἀράδα τὸν τόπον τῆς Γαλατίας καὶ τὴν Φρυγίαν, ἐπισπρίζων ὅλους τὰς μαθητάδας.

24 Καὶ κάποιος Ἰουδαῖος τὸ ὄνομά τε Ἀπολλῶς, Ἀλεξανδρείου τὸ γένος, ἀνδρῶκος λόγι, ἱκατάτησεν εἰς τὴν Ἐφισον, καὶ ἦτο δυνατὸς εἰς ταῖς γραφαῖς.

25 Ἐτότος ἦτο διδαγμένος τὴν γράταν τοῦ Κυρίου· καὶ διεμύτατο κατὰ τὸ πνεῦμα, καὶ ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν καταλεπτῶς τὰ πράγματα τοῦ Κυρίου, ἐξείρωντας μόνον τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου.

26 Ἐτότος ἄρχισεν ἐὰν παρρησιάζεται εἰς τὴν συναγωγὴν. καὶ ἀκύναντες τοῦ Ἀκύλας καὶ ἡ Πρίσκιλλα, τὸν ἐπέχοντο εἰς τὸν λόγον τῆς, καὶ τὸν ἐδίδοντο ἀκριβέστερον τὴν γράταν τοῦ Θεοῦ.

27 Καὶ θέλωντας αὐτὸς ἐὰν πάγη εἰς τὴν Ἀχαΐαν, ἰδοὺ φα-

ψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδιξασθαι αὐτόν. ὃς παραγενόμενος, συνβάλετο πολὺ τοῖς πιπιγευκόσι διὰ τῆς χάριτος.

28 Εὐτόμως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ, ἐπιδικνύς διὰ τῶν γραφῶν, εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

ρακίησαν καὶ οἱ ἀδελφοί, καὶ ἔγραψαν εἰς τὰς μαθητάδας τὰ τὸν διχθῆσιν. ὁ ὅποιος παγέωντας εἰς ἐκείνης, ἐβούθησε πολλὰ ἐκείνης ὅπῃ ἐπίγευσαν διὰ μίση τῆς χάριτος.

28 Διατὶ ἐλεγχῆ δυνατὰ τῆς Ἰουδαίως παρρησία, διίχωντας ἀπὸ ταῖς γραφαῖς, πῶς ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός.

Κεφ. ιθ'. 19.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα ἰὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἰλθεῖν εἰς Ἐφεσον καὶ εὐρῶν Ἰίνας μαθητὰς,

2 Εἶπε πρὸς αὐτὸς· Εἰ πνεῦμα ἅγιον ἰλάβετε πιγεύσατες; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἄλλ' ἔδὲ εἰ πνεῦμα ἅγιόν ἔστιν, ἠέσασαμεν.

3 Εἶπέ τι πρὸς αὐτὸς· Εἰς τί ἔν ἰβαπτίσθητε; Οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννη βάπτισμα.

4 Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἰβάπτισι βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων, εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιγεύσῃσι, τῆτίσω, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

5 Ἀέσασατες δὲ ἰβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

ΚΑΙ ὅταν ἦτον ὁ Ἀπολλῶς εἰς τὴν Κορίνθον, ὁ Παῦλος ἐπέρασε ἰὰ ἀπάνω μέρη, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἐφεσον καὶ εὐρῆκε κάποιους μαθητάδας,

2 Καὶ εἶπεν τῆς· ἰλάβετε Πνεῦμα ἅγιον, ὅταν ἰπιγεύσατε; καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· ἄλλα ἔδὲ ἂν εἶναι Πνεῦμα ἅγιον, ἀέσασαμεν.

3 Καὶ ἐκεῖνος τῆς εἶπεν· εἰς τί λοιπὸν ἰβαπτίσθητε; καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· εἰς τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννη.

4 Καὶ ὁ Παῦλος· εἶπεν· ὁ Ἰωάννης ἰβάπτισι βάπτισμα μετανοίας, λέγωντας εἰς τὸν λαόν, διὰ τὰ πιγεύσῃσι εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ ἔρχεται καταπόδι ἀπ' αὐτόν, τῆτίσω, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

5 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ τὸ ἀέσασαν ἰβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Καὶ ἐπιθέντες αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἤλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτὰς ἰλάσσων τι γλώσσαις, καὶ σποροφῆτιον.

7 Ἦσαν δὲ οἱ πάλαι ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο.

8 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαρρησιάζετο, ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος καὶ πείθων ἰὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

9 Ὡς δὲ ἴσως ἰσκληρύνοντο καὶ ἠπειθούνη, κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν ἰνώπιον τοῦ πλήθους, ἀπογὰς ἀπ' αὐτῶν, ἀφώρισεν τὰς μαθητάς, καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ Τυράνη τιός.

10 Τέτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο ὥστε πάντας τὰς κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀκῦσαι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλληνας.

11 Δυναμίς τε ἔτι τὰς τυχεύσας ἐποίει ὁ Θεὸς διὰ τῶν χειρῶν Παύλου.

12 Ὡς καὶ ἐπὶ τὰς ἀσθενούντας ἐπιφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίνθια, καὶ ἀπαλάσσεισθαι ἀπ' αὐτῶν ἰλας νόσους, ἰὰ τε

6 Καὶ ὡσαν ἴβαλεν ὁ Παῦλος ἰὰ χεῖρά τε ἀπάνω τας, ἤλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον εἰς αὐτὰς καὶ ἰστυτύχηναι γλώσσαις, καὶ ἰσποροφῆτιον.

7 Καὶ ὄλοι ἦταν ἔως δώδεκα ἄνδρες.

8 Καὶ ὁ Παῦλος ἐπάγειν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἐπαρρησιάζοντον, εἰς τρεῖς μῆνες διαλεγόμενος καὶ πείθοντάς τας εἰς ἰὰ πράγματα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

9 Καὶ ἰπερὶ κάποιον ἰσκληρύνονταν καὶ δὲν ἰπείθονταν, ἀμὴ ἰκακολογεῖσαν τὴν πίσιν τοῦ Χριστοῦ ὁμωροσῶ εἰς τὸ πλῆθος, μακρύνοντας ἀπ' αὐτὰς, ἰχώρισεν τὰς μαθητάδας, καὶ ἰδιαλέγοντον κάδε ἡμέραν εἰς σχολῆον κάποιον ὁπῶ ἰλέγιτον Τύρραν.

10 Καὶ τέτο ἐγένετον δύο χρόνους· εἰς τόσον ὁπῶ ὄλοι ὄσοι ἰκατοικῶσαν τὴν Ἀσίαν, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ Ἑλληνας, ἄκυσαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

11 Καὶ διὰ μέση τῶν χειρῶν τοῦ Παύλου ὁ Θεὸς ἰκαμὲ δυναμίς πολλῶ μεγάλαις.

12 Εἰς τόσον ὁπῶ ἰφέρεσαν εἰς τὰς ἀσθενημίνας ἀπὸ τὸ κορμί τε μανδύλια ἢ ποδῖαις, καὶ ἰλευθερώνονταν αὐτοὶ ἀπὸ ταῖς ἀσθενημαῖς, καὶ τὰ

πνεύματα ἵα ποτηρὰ ἐξέρχισ-
σθαι ἀπ' αὐτῶν.

13 Ἐπεχίρηνσαν δὲ ἴσιν ἀ-
πὸ τῶν περιερχομένων Ἰουδαίων
ἐξορκιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ τῆς
ἔχοντος τὰ πνεύματα τὰ ποτη-
ρὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ,
λέγοντες· Ὀρκίζομεν ὑμᾶς τὸν
Ἰησοῦν, ὃν ὁ Παῦλος κηρύσσει.

14 Ἦσαν δὲ ἴσιν υἱοὶ Σκευᾶ
Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἐπτά, οἱ
τῷτο ποιοῦντες.

15 Ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα
τὸ ποτηρὸν, εἶπε· Τὸν Ἰησοῦν
γινώσκω, καὶ τὸν Παῦλον ἐπί-
σταμαι· ὑμεῖς δὲ τίνας ἐστέ;

16 Καὶ ἐφαλλόμενος ἐπ'
αὐτῆς ὁ ἄνθρωπος ἐν ᾧ ἦν τὸ
πνεῦμα τὸ ποτηρὸν, καὶ κατα-
κυριεύσας αὐτῶν, ἴσχυσε κατ'
αὐτῶν, ὥστε γυμνῆς καὶ τετραυ-
μαλισμένης ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ
δίκου ἐκείνου.

17 Τῷτο δὲ ἐγένετο γνωστὸν
πᾶσιν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλησι
τοῖς κατοικοῦσι τὴν Ἐφεσον· καὶ
ἐπέπεσε φόβος ἐπὶ πάντας
αὐτῆς, καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ
ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ·

18 Πολλοὶ τε τῶν πεπεσιυ-
κότων ἤρχοντο, ἐξομολογού-

ποτηρὰ πνεύματα εὐγιναι ἀπ'
αὐτῆς.

13 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τῆς
Ἰουδαίας ἐξορκιστῆδες ὅπως ἤρ-
χονται τρυγῆρω ἀρχίζαν καὶ
ὀνομάζουσι τὸ ὄνομα τοῦ Κυ-
ρίου Ἰησοῦ εἰς ἐκείνης ὅπως εἶ-
χαν ἵα ποτηρὰ πνεύματα, λέ-
γοντες· σᾶς ὀρκίζομεν εἰς τὸν
Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον ὁ Παῦλος
κηρύττει.

14 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπως ἔκαμαν
ἐτέτο, ἦταν οἱ ἐπὶ ἅ υἱοὶ ἐνός
Ἰουδαίου ἀρχιερέως, τὸ ὄνομα τε
Σκευᾶ.

15 Καὶ τῆς ἀπεκρίθη τὸ
πνεῦμα τὸ ποτηρὸν, καὶ εἶπε·
ἐγὼ τὸν Ἰησοῦν τὸν γινώσκω,
καὶ τὸν Παῦλον τὸν ἐπίσταμαι·
ἀμὴ ἐσεῖς ποῖοι εἶσθε;

16 Καὶ ἐπήδησεν ἀπάνω τῆς
ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον
κατοικημένος τὸ πνεῦμα τὸ πο-
τηρὸν, καὶ ἰδυναμῶδη ἐναντία
τῆς, τόσον ὅπως ἔφυγαν γυμνοὶ
καὶ πληγωμένοι ἀπὸ τὸ σπῆτι
ἐκεῖνο.

17 Καὶ τῷτο τὸ ἔμαθαν
ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ Ἕλλητες
ὅπως ἐκατοικῆσαν τὴν Ἐφε-
σον· καὶ μεγάλος φόβος ἐπέ-
σεν εἰς αὐτῆς ὅλης, καὶ τὸ ὄνο-
μα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐμεγαλύ-
ρουταν.

18 Καὶ πολλοὶ ἀπ' ἐκείνης
ὅπως ἐπίστεισαν ἤρχονταν, καὶ

μιοι καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς
σφάξεις αὐτῶν.

19 Ἰκανοὶ δὲ τῶν τὰ περιέρ-
γα σφραξάντων, Συνεινγαν-
τες τὰς βίβλους, κατέκαιον ἐνώ-
πιον πάντων· καὶ Συνειψήφισαν
τὰς ἑμάς αὐτῶν, καὶ εὐρον ἀρ-
γυρίου μυριάδας πέντε.

20 Οὕτω κατὰ κράτ^{ος} ὁ λό-
γ^{ος} τοῦ Κυρίου ηὔξανε καὶ ἰ-
σχυεν.

21 Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα,
ἴδωτο ὁ Παῦλ^{ος} ἐν τῷ πνεύματι,
διελθὼν τὴν Μακεδονίαν καὶ
Ἀχαΐαν, πορεύεσθαι εἰς Ἱε-
ρουσαλὴμ, εἰπὼν· Ὅτι μὲν τὸ
γενέσθαι με ἐκεῖ, δεῖ με καὶ
Ῥώμην ἰδεῖν.

22 Ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν
Μακεδονίαν δύο τῶν διακο-
πούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ
Ἔραστον, αὐτὸς ἐπίσχευε χρόνον
εἰς τὴν Ἀσίαν.

23 Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν
ἐκεῖνον ταραχ^ή οὐκ ὀλίγ^η
ἐπι τῆς οδοῦ.

24 Δημήτρι^{ος} γάρ τις ὀνό-
ματι, ἀργυροκόπ^η, ποιῶν
ναῖς ἀργυρῆς Ἀρτέμιδ^{ος},
παρεῖχeto τοῖς τεχνίταις ἱε-
ργασίαι οὐκ ὀλίγην.

25 Οὗς Συνεδροίσας, καὶ

ἰξομολογοῦνταν, καὶ ἔλεγαν·
τὰ καμώματά της.

19 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ ἐκείνης·
ὅπῃ ἔκαμαν τὰ μαγικά σφρά-
γματα, ἐμάζωξαν καὶ ἔφισαν
τὰ βιβλία της, καὶ τὰ ἔκαιον
ὁμωροῦσά εἰς ὄλεθ^{ος}· καὶ ἰλογά-
ρισαν τὴν τιμὴν της, καὶ εὐ-
ρῆκαν καὶ ἄχρισαν πενήτηα χι-
λιάδες ἀργύρια.

20 Τίτοιαις λογιῆς ὁ λόγ^{ος}
τοῦ Κυρίου ἀύξανε δυνατά, καὶ
ἰδυναμώντοιοι.

21 Καὶ ὡσὰν ἐτελειώθησαν
ἐτῆτα, ὁ Παῦλ^{ος} ἔβαλλεν εἰς
τὸν νοῦν του, γυρίζοντας τὴν Μα-
κεδονίαν καὶ τὴν Ἀχαΐαν, καὶ
πάγη εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ· λέ-
γωντας· ὅτι ἀφόνητις πάγω ἐκεῖ,
κάμνει χρεία νὰ εἶδῶ καὶ τὴν
Ῥώμην.

22 Καὶ ἔστειλε δύο ἀπ' ἐ-
κείνης ὅπῃ τοῖς ὑσπρητιῦσαν, τὸν
Τιμόθειον καὶ τὸν Ἔραστον, εἰς
τὴν Μακεδονίαν, καὶ αὐτὸς
ἐστάθη καμπόσοσιν καιρὸν εἰς τὴν
Ἀσίαν.

23 Καὶ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἔ-
γενε ταραχὴ μεγάλη διὰ τὴν
γράται (τῆς πίστεως).

24 Διατὶ κάποι^{ος} τὸ ὄ-
νομά του Δημήτρι^{ος}, ἀργυ-
ροκόπ^η, κάμνωνας ναῖς ἀση-
μίνας τῆς Ἀρτέμιδ^{ος}, ἴδιδε
εἰς τὰς τεχνίτας μεγάλον διά-
φορον.

25 Τὰς ὁποῖαις τεχνίτας, καὶ:

τὰς περὶ τὰ τοιαῦτα ἰργάτας, εἶπεν ἄνδρες, ἰστίσασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἰργασίας ἡ εὐπορία ἡμῶν ἐστὶ·

26 Καὶ διωρεῖτε καὶ ἀκρίβετε ὅτι ἔμνοι Ἐφίσι, ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος ἔπεισας μετίστησεν ἰκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι.

27 Οὐ μόνον δὲ τῆτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρος εἰς ἀπιλογμὸν ἰλδιῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος ἱερὸν εἰς ἔδην λογισθῆναι, μέλλου τι καὶ καθαιρεῖσθαι τὴν μεγαλειότητα αὐτῆς, ἥν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκωμένη σίβιται.

28 Ἀκώσαντες δὲ, καὶ γινόμενοι πλέρεις θυμῶ, ἱμαζον, λέγοντες· Μεγάλη ἡ Ἀρτεμὶς Ἐφισίων.

29 Καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις ὄλου Συγκήσιως ἄρημασάν τι ἄμαδυμαδὸν εἰς τὸ θίατρον, Συναρκάσαντες Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, Συνοκδήμους τοῦ Παύλου.

30 Τῶ δὲ Παύλου βυλομένω

ἰργάτας ὁπῶ ἦταν εἰς τέτοια πράγματα, τὸς ἰμάζωξε, καὶ εἶπεν· ὦ ἄνδρες, ἰξίερετε καλῶ ὅτι ἀπὸ τῆτην τὴν θελείαν εἶναι τὸ κέρδος τῆς ζωῆς μας·

26 Καὶ τῶρα βλέπετε καὶ ἀκρίβετε, ὅτι ἔχει μόνον τὴν Ἐφίσιον, ἀλλὰ ἄραμῆ ὄλην τὴν Ἀσίαν ἰτέτ· ὁ Παῦλος ἔπεισει καὶ ἰμβλαγύριστι πολλὸν λαὸν, μὲ το ἰὰ λέγη πῶς δὴν εἶναι θεοὶ ἰκίνοι ὁπῶ γίνουται μὲ χέρια.

27 Καὶ ἔχει μόνον εἶναι κινδυνὸν εἰς ἰμάς ἰὰ ἰλεγχθῆ τῆτο τὸ μέρος τῆς τέχτης, ἀλλὰ κινδυνεύει καὶ τὸ ἰερὸν τῆς μεγάλης Θεᾶς τῆς Ἀρτέμιδος, ἰὰ μὴν ψηφᾶται πλείον δια ἔδῆτιποτες· καὶ μέλλει ἰὰ χαλασθῆ τὸ μεγαλειῖόν της, τὴν ὁποιαν ὄλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκωμένη τμηᾶ.

28 Καὶ ἰκίνοι ὡσαν τὸ ἄκωσαν, ἰθύμωσαν καταπολλᾶ, καὶ ἰφώιαζαν καὶ ἰλεγαν ἡ Ἀρτεμὶς τῶν Ἐφισίων εἶναι μεγάλη.

29 Καὶ ὄλη ἡ πόλις ἰγέμισι σύγκησιν καὶ ἄρημασιν μαζῶ ὄλοι εἰς τὸ θίατρον, καὶ ἄρπαξαν μαζῶ τὸν Γάϊον καὶ τὸν Ἀρίσταρχον τῶς Μακεδοῦντας, οἱ ὁποιοὶ ἦταν· Σύντροφοι τοῦ Παύλου.

30 Καὶ ὁ Παῦλος ἔβλεπε

εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον, οὐκ εἶναι αὐτὸν οἱ μαθηταί.

31 Τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν ὄντες αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτὸν, παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ θάνατον.

32 Ἄλλοι μὲν σὺν ἄλλοις ἔκραζον· ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, καὶ οἱ πλείους οὐκ ᾔδεισαν τίς ἐκεῖν βυβλιολύθεισαν.

33 Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν Ἀλέξανδρον, προβαλλόντων αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος κάλασίσας τὴν χεῖρα, ἤθελε ἀπολογεῖσθαι τῷ δήμῳ.

34 Ἐπιγινόντων δὲ ὅτι Ἰουδαῖός ἐστι, φωνὴ ἰγένετο μία ἐκ πάντων, ὡς ἐπὶ ἄρας δύο κραζόντων· Μεγάλη ἢ Ἀρτεμις Ἐφεσίων.

35 Κατατείλας δὲ ὁ Γραμματεὺς τὸν ὄχλον, φησὶ· Ἄνδρες Ἐφεσίοι, τίς γάρ ἐστι ἄνθρωπος ὃς ἔγνωσκει τὴν Ἐφεσίῳ πόλιν πενκάροτος ἕσσαι τῆς μεγάλης Θεᾶς Ἀρτέμιδος, καὶ τοῦ Διοσπεύς;

τὰ ἔμβη μέσα εἰς το πλῆθος, ἀμὴ οἱ μαθητάδες δὲν τὸν ἄφηκαν.

31 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τῶ ἀρχοντας τῆς Ἀσίας, οἱ ὁποῖοι ἦταν φίλοι τε, ἔστειλαν εἰς αὐτὸν ἀνδρώπως, καὶ τὸν ἐπαρακαλῶσαν νὰ μὴ δώση τοῦ λόγου τε εἰς τὸ θάνατον.

32 Ἄλλοι λοιπὸν ἐφώναζαν ἄλλο τι καὶ ἄλλο ἄλλο διατὶ ἡ κρίσις ἦτον συγχισμένη, καὶ οἱ περισσότεροι δὲν ἔξευραν διὰ ποῖαν ἀφορμὴν ἱμαζώχθησαν.

33 Καὶ ἀπὸ τὸν ὄχλου εὐγάλαν καὶ ἐπροβίβασαν τὸν Ἀλέξανδρον, ἔγοντας νὰ τὸν προβάλλουν οἱ Ἰουδαῖοι· καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἔσησε τὸ χεῖρι τε, καὶ ἤθελε νὰ ἀποκριθῆ εἰς τὸν λαόν.

34 Ἀμὴ ὡσὰν ἰγνώρισαν ὅτι εἶναι Ἰουδαῖος, ἔγειε μία φωνὴ ἀπὸ ἕλης, οἱ ὁποῖοι ἐφώναζαν ἕως δύο ἄραις· ἡ Ἀρτεμις τῶν Ἐφεσίων εἶναι μεγάλη.

35 Καὶ ὁ γραμματεὺς ἔγοντας νὰ καταπαύση τὸ πλῆθος, εἶπεν· ὦ ἄνδρες Ἐφεσίοι, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος, ὅπῃ δὲν ἔξεύρει τὴν πόλιν τῶν Ἐφεσίων, πῶς εἶναι γολίθρια τοῦ νὰ τῆς μεγάλης Θεᾶς τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ τοῦ (εἰδώλου) ὅπῃ ἔπισεν ἀπὸ τὸν Δία;

36 Ἀναντιρρήτων οὖν ὄντων τέτων, δίοτες ἐν ὑμᾶς κατεγαλμένης ὑπάρχειν, καὶ μηδὲν προκετίς πράττειν·

37 Ἠγάγετε γὰρ τὴν ἀνδρας τέτης, ἕτε ἱεροσύλης, ἕτε βλασφημοῦντας τὴν θεῖαν ὑμῶν.

38 Εἰ μὲν οὖν Δημήτρι· καὶ οἱ συνταυτῶ τεχνίταις πρὸς τινα λόγον ἔχουσιν, ἀγοραῖοι ἀγοραῖοι, καὶ ἀνδύπαλοι εἰσιν, ἐγκαλιότῳσαν ἀλλήλοισ·

39 Εἰ δὲ τι περὶ ἐτέρων ἐπιζητιῖτε, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκκλησία ἐπιλυθήσεται.

40 Καὶ γὰρ κινδυνεύομεν ἐγκαλιῶσθαι γάσεως περὶ τῆς σήμερον, μηδὲν οὐδὲ αἰτίᾳ ὑπάρχοντ· περὶ ἃ δυνήσομεθα ἀποδοῦναι λόγον τῆς συστροφῆς ταύτης. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπέλυσε τὴν ἐκκλησίαν.

36 Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐτέτα εἶναι ἀναντιρρήτα, κρίπει εἰσὶς νὰ ἡσυχάζετε, καὶ νὰ μὴν κάμντε τίποτες ἀπόκοτον.

37 Διατὶ ἐφέρετε ἐτέτης τὴν ἀνδρας, οἱ ὁποῖοι ἕτε ἱεροσυλοὶ εἶναι, ἕτε τὴν θεῖαν σας βλασφημῶσιν.

38 Ἄν ἴσως ὁ Δημήτρι· καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ εἶναι μαζὺ μὲ αὐτὸν οἱ συντεχνίταις τε, ἔχουσι μὲ κανένα κρίσιν, εἶναι ἡμέραις ὅπῃ γίνονται κρίσαις, καὶ εἶναι καὶ ἀνδύπατοι, ἃς ἐγκαλιότῳσιν ἴνας μὲ τὸν ἄλλον.

39 Ἀμὴ ἀνίσως καὶ ζητᾶτε διὰ ἄλλα, θέλωσι λυθῆ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὴν διαταγμένην.

40 Διατὶ κινδυνεύομεν μήπως καὶ ἐγκαλιότῳμεν πῶς ἐκάμαμεν σήμερον γάσιν, ὅπῃ δὲν ἦτον τίποτες ἀφορμῆ, διὰ τὴν ὁποῖαν νὰ ἐμποροῦμεν νὰ δώσωμεν λογαριασμὸν ἐτέτης τῆς ἐκκλησίᾳ. καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτέτα, ἔλυσε τὴν σύναξιν.

Κεφ. κ'. 20.

ΜΕΤΑ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον, προσκαλιόσάμεν· ὁ Παῦλ· τὴν μαθητᾶς καὶ ἀσπασάμεν·, ἐξῆλθε πορευθῆναι εἰς τὴν Μακεδονίαν.

ΚΑΙ ὕστερον ἀφόντις ἴσασιν ἢ σύγχισις, ἐπροσκάλισεν ὁ Παῦλ· τὴν μαθητᾶς, καὶ τὴν ἐχαιρέτησε καὶ εὐγῆκε νὰ πάγη εἰς τὴν Μακεδονίαν.

2 Διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖ-
να, καὶ παρακαλίσας αὐτὸς
λόγῳ πολλῶ, ἦλθεν εἰς τὴν
Ἑλλάδα.

3 Ποίησας τε μῆνας τρεῖς,
γενομένης αὐτῷ ἐπιβουλῆς ὑπὸ
τῶν Ἰουδαίων μέλλοιτι ἀνάγι-
σθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἐγένετο
γνώμη τοῦ ὑπογράψειν διὰ Μα-
κεδονίας.

4 Συνείπειο δὲ αὐτῷ ἄχρι Ἰῆς
Ἀσίας Σώπατρος Βεροιαῖος·
Θισσαλονικίων δὲ, Ἀρίσαρχ·
καὶ Σικουῆνδ· καὶ Γάϊ· Δερ-
βαῖ· καὶ Τιμόθε· Ἀσιατοὶ
δὲ, Τυχικός καὶ Τρόφιμ·.

5 Οὗτοι προελθόντες ἴμενον
ἡμᾶς ἐν Τρωάδι.

6 Ἡμεῖς δὲ ἐξιπλεύσαμεν
μὲν τὰς ἡμέρας τῶν Ἀζύμων
ἐπὶ Φιλίππων, καὶ ἦλθομεν
πρὸς αὐτὸς εἰς τὴν Τρωάδα
ἄχρις ἡμερῶν πέντε, οὗ διετρί-
ψαμεν ἡμέρας ἑπτὰ.

7 Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαβ-
βάτων, Κυρηναίων τῶν μαθη-
τῶν τοῦ κλάσαι ἄρτος, ὁ Παῦλος
διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξί-
σαι τῇ ἑκαύτῳ παρατείνει τε
ἐν λόγῳ μέχρι μεσονυκτίου.

2 Καὶ ἐπέρασιν ἐκεῖνα τὰ
μέρη, καὶ μὲν πολλὰ λόγια τὸς
ἐπιβήτησι, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν
Ἑλλάδα.

3 Καὶ ἔκαμεν ἐκεῖ τρεῖς
μῆνας, καὶ ἔγοντας νὰ γήνη ἑ-
πιβουλὴ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς
αὐτὸν, ὅπῃ ἔμελλε νὰ πάγη μὲν
καράβι εἰς τὴν Συρίαν, ἰσχυ-
ρευθεὶς νὰ γυρίσῃ διὰ μέσῳ
τῆς Μακεδονίας.

4 Καὶ τὸν ἀκολῶσαν ἕως τὴν
Ἀσίαν ὁ Σώπατρος· ὁ Βερ-
ροιαῖ· καὶ ἀπὸ τῆς Θισσα-
λονικίης, ὁ Ἀρίσαρχ· καὶ ὁ
Σικουῆνδ·, καὶ Γάϊ· Δερ-
βαῖ· καὶ Τιμόθε· καὶ ἀπὸ
τῆς Ἀσιαθῆς, ὁ Τυχικός καὶ ὁ
Τρόφιμ·.

5 Καὶ ἐτότοι ἔγοντας νὰ πᾶσι
προτίτερα μᾶς ἀνάμειναν εἰς
τὴν Τρωάδα.

6 Καὶ ἡμεῖς ὕστερα ἀπὸ ταῖς
ἡμέραις τῶν ἀζύμων ἐμβήκα-
μεν εἰς τὸ καράβι ἀπὸ τῆς Φι-
λίππων, καὶ ἦλθαμεν εἰς αὐτὸς
εἰς πέντε ἡμέραις εἰς τὴν Τρω-
άδα· καὶ ἐκεῖ ἐκάμαμεν ἑπτὰ
ἡμέραις.

7 Καὶ τὴν πρώτην ἡμέ-
ραν τῆς ἑβδομάδ·, ἐκεῖ ὅπῃ
ἦταν μαζωμένοι οἱ μαθητάδες
νὰ κόψωσι ψωμί, ὁ Παῦλ·
τὸς ἰδιαλεγόμενος, μέλλοντας
νὰ εὐγῆ ἐπὶ τὴν αὔριον· καὶ
ἐμάκρυνε τὸν λόγον ἕως τὸ μεσά-
νυκτον.

8 Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἰκα-
καὶ ἐν τῷ ὑπνεύῳ ἢ ἦσαν **Συ-**
νημίοι.

9 Καθήμην **⊕** δὲ τις νιαιίας
ὀνόματι **Εὐτυχ** **⊕** ἐπὶ τῆς θυρί-
δος, καταφερόμεν **⊕** ὑπνῷ βα-
δει, διαλεγόμενος τοῦ Παύλου
ἐπὶ πλειῶν, κατινεχθεὶς ἀπὸ
τοῦ ὑπνῷ, ἔπισεν ἀπὸ τοῦ τρί-
τεύου κάτω καὶ ἦρθη νεκρός.

10 Καταβάς δὲ ὁ Παῦλ **⊕**
ἔπιπτεν αὐτῷ καὶ συμπεριλα-
βὼν εἶπε· Μὴ θροβεῖσθε· ἢ
γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστιν.

11 Ἀναβάς δὲ, καὶ κλάσας
ἄρτον καὶ γευσάμεν **⊕**, ἐφ'
ἰκαίον τε ὀμιλήσας ἄχρις αὐ-
γῆς, ἔτως ἐξῆλθεν.

12 Ἦγαγον δὲ τὸν παιῶνα
ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν ἔ-
μετρέως.

13 Ἡμεῖς δὲ προσελθόντες
ἐπὶ τὸ πλοῖον, ἀνέχθημεν εἰς
τὴν Ἀσσον, ἐκεῖθεν μέλλοντες
ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον·
ἔτω γὰρ ἦν διατεταγμέν **⊕**,
μέλλων αὐτὸς πιζεύειν.

14 Ὡς δὲ **Συνίβαλον** ἡμῖν εἰς
τὴν Ἀσσον, ἀναλαβόντες αὐ-
τὸν ἤλαμεν εἰς **Μιτυλήνην.**

8 Καὶ ἦσαν καὶ πολλαῖς
λαμπάδες ἀναμμέναις εἰς τὸ
ἀνώγειον, ἐκεῖ ὡς εἴμασθαι
μαζωμένοι.

9 Καὶ κάποι **⊕** νί **⊕**, τὸ
ὄνομά τε **Εὐτυχ** **⊕**, ἐκάθετον
εἰς τὸ παράθυρον, καὶ ἰκοι-
μῆτον βαδεία· καὶ ὁ Παῦ-
λ **⊕** διαλεγόμεν **⊕** περισσό-
τερον, ὁ νί **⊕** ἔγυρεν ἀπὸ τὸν
ὑπνον, καὶ ἔπισεν ἀπὸ τὸ τρί-
πατον κάτω καὶ τὸν ἐσήκω-
σαν νεκρόν.

10 Καὶ ὁ Παῦλ **⊕** ἰκατίβη
καὶ ἔπισεν ἀπάνω τε, καὶ ἀγ-
κάλασέ τον, καὶ εἶπε· μὴ συγ-
χίξεισθε· διαλὶ ἢ ψυχὴ τε
εἶναι μέσα τε.

11 Καὶ ἀνέβη, καὶ ἔκοψε
ψωμί καὶ ἔφαγε, καὶ ἔγορτας
ἐὰ ὀμιλήσῃ ἀρκείᾳ ἕως τῆς
αὐγῆς, τέτοιαις λογιῆς ἐυ-
γῆκε.

12 Καὶ ἔφεραν τὸ παιδὶ
ζῶνταν, καὶ ἐπαρηγορήθη-
καν πολλᾶ.

13 Καὶ ἡμεῖς ἐπήγαμεν ὁμ-
προσᾶ εἰς τὸ καράβι, καὶ ἡμι-
σιύσαμεν εἰς τὴν Ἀσσον, μέλ-
λοντες ἀπ' ἐκεῖ ἐὰ πάρωμεν
τὸν Παῦλον· διαλὶ ἔτζι εἶχεν
παραγγελίαν, μέλλωσας αὐ-
τὸς ἐὰ πάγη διὰ ξηραῖς.

14 Καὶ ὡσαν μᾶς ἔσμιξεν
εἰς τὴν Ἀσσον, τὸν ἐπήραμεν
καὶ ἤλαμεν εἰς τὴν **Μιτυλή-**
νην.

15 Καὶ ἐκίθη ἀποπλεύσαι-
τις, τῇ ἐπιβίῃ κατητήσαμεν
ἀντικρὺ Χίω· τῇ δὲ ἑτέρα παρε-
βάλομεν εἰς Σάμον· καὶ μεί-
σαντες ἐν Τρωγυλλίῳ, τῇ ἰχο-
μείνῃ ἤλθομεν εἰς Μίλητον.

16 Ἐκρινε γὰρ ὁ Παῦλ[Ⓞ]
παραπλεύσαι τὴν Ἐφεσον, ὅ-
πως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτρι-
βῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἰσχυροὶ
γάρ, εἰ δυνατόν ἦν αὐτῷ, τὴν
ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γενέ-
σθαι εἰς Ἱεροσόλυμα.

17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου
πέμφθαι εἰς Ἐφεσον, μετεκα-
λέσασθαι τοὺς πρεσβυτέρους τῆς
ἐκκλησίας.

18 Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς
αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς
ἐπίσασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας
ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν,
πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρό-
νον ἐγενόμην·

19 Διηγούμενος τῷ Κυρίῳ μετὰ
πάσης ταπεινοφροσύνης, καὶ
πολλῶν δακρύων καὶ πειρα-
σμῶν, τῶν συμβαίνων μοι ἐν
ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων·

20 Ὡς ἔδεν ὑπεριελάμην
τῶν συμφερόντων, τοῦ μὴ
ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι

15 Καὶ ἀπ' ἐκεί ἐυγήκα-
μεν, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν
ἐκατατήσαμεν ἐναντία τῆς
Χίω· καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐ-
ράξαμεν εἰς τὴν Σάμον· καὶ
ἔροιας ἐὰν μείνωμεν εἰς τὸ Τρωγ-
λιον, τὴν ἄλλην ἤλθαμεν εἰς τὴν
Μίλητον.

16 Διαβί ὁ Παῦλ[Ⓞ] ἀπο-
φάσισε ἐὰν περάσωμεν τὴν Ἐ-
φεσον, μήπως καὶ τῷ γένῃ ἐμ-
πόδιον καὶ ἀργήσῃ εἰς τὴν Ἀσί-
αν. διατὶ ἰσχυράζει ἂν ἠμπο-
ρῇ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς
ἐὰν εὐρεθῇ εἰς τὰ Ἱεροσόλυ-
μα.

17 Καὶ ἀπὸ τῆς Μιλήτου
ἔπεμφεν ἄνθρωπον εἰς τὴν Ἐ-
φεσον, καὶ ἐπροσκάλεσε τοὺς
πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας.

18 Καὶ ὡσάν ἤλθασιν εἰς
αὐτὸν, τοὺς εἶπεν· ἰσοῖς ἰξεύ-
ριτε ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέ-
ρας, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐπάτησα
εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς ἤμουνολον
τὸν καιρὸν μετισᾶς·

19 Διηγούμενος τὸν Κύριον
μὲ κάθε λογῆς ταπεινοφροσύ-
την, καὶ μὲ πολλὰ δάκρυα καὶ
μὲ πολλὰς πειρασμούς, ὅσῃ μὲ
ἰσυνέβηκαν ἀπὸ τῶν ἐπιβουλαῖς
τῶν Ἰουδαίων·

20 Καὶ πῶς μὴ δὲ κανίνα
ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπῃ ἦταν ὠφέλη-
μα δὲν σᾶς ἔκρυψα, ἐὰν μὴ
σᾶς τὸ εἰπῶ, καὶ ἐὰν σᾶς τὸ δι-

ὑμᾶς δημοσία καὶ κατ' οἴκους·

21 Διαμαρτυρόμενοι· Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήσι τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετάνοιαν, καὶ πρὶς τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

22 Καὶ νῦν ἰδὲ, ἐγὼ δεδιμένον τῷ πνεύματι, πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ, τὰ ἐν αὐτῇ συναιρήσοιτά μοι μὴ εἰδώς·

23 Πλὴν ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεται, λέγον ὅτι δισμὰ με καὶ θλίψεις μένουσι.

24 Ἄλλ' ἕδειξέ μοι λόγον ποιῆσαι, ἐδὲ ἔχω τὴν ψυχὴν με τιμίαν ἑμαυτῷ, ὡς τελειῶσαι τὸν δρόμον μου μὴ μὲν ἡμῶν χάριτος, καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ νῦν ἰδὲ, ἐγὼ οἶδα ὅτι ἐκίτι ὄψισθε τὸ πρόσωπόν μου ὑμῖς πάντες, ἐν οἷς διηλθὼν κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Διὸ μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὅτι καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων.

δάξω, καὶ παρρησία καὶ εἰς τὰ σπῆτια·

21 Διαμαρτυρόμενοι· εἰς τὰς Ἰουδαίας καὶ εἰς τὰς Ἑλληνας, ἵνα μετανοήσουσιν εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἵνα πιστεύουσιν εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν.

22 Καὶ τῶρα ἵνα ὡς πᾶσι πάσι εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ὡς πᾶσι δεμένον ἀπὸ τὸ πνεῦμα, καὶ δὲν ἐξεύρω ἐκεῖνα ὡς πᾶσι θέλουσιν μὲ συνέβη·

23 Παρὰ μοναχᾶ, ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον μὲ διαμαρτύρεται εἰς καθὲ πόλιν, λέγοντας, ὅτι δισμὰ καὶ θλίψεις μὲ ἀναμένουσιν.

24 Ἀλλ' ἐγὼ κανένα πρᾶγμα δὲν μετρῶ, ἐδὲ ἔχω τὴν ζωὴν μου ὡς πᾶσι τιμημένην εἰς τὸν λόγον μου, ὡς πᾶσι ὡς πᾶσι ἔχω ἵνα τελειώσω τὸν δρόμον μου μὴ μὲν ἡμῶν χάριτος, καὶ τὴν διακονίαν ὡς πᾶσι ἔλαβα ἀπὸ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ἵνα μαρτυρήσω τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ τῶρα ἵνα, ἐγὼ ὡς πᾶσι ἐξεύρω ὅτι πλέον δὲν θέλειτε εἰδῆ τὸ πρόσωπόν μου ὅλοι οἱ ἰσραηλῖται, τὰς ὁποίας ἐπέρασα κηρύττωντας τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Διὰ τῆτο σᾶς τὸ μαρτυρῶ τὴν σήμερον ἡμέραν, ὅτι εἶμαι ἀθῶν ἀπὸ τοῦ αἵματος ὅλων.

27 Οὐ γὰρ ὑπερελάμη τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ.

28 Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς, καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἰδεῖτο ἐπισκόπος, ποιμαίνει τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος.

29 Ἐγὼ γὰρ οἶδα τῦτο, ὅτι ἐισιλιούσονται μετὰ τῆς ἀφίξιόν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου.

30 Καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεγραμμένα, τοῦ ἀποσπᾶν τὰς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν.

31 Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίας οὐκ ἔπαυσάμην, μετὰ δακρύων ὑδατῶν ἕνα ἕκαστος.

32 Καὶ τανῦν παρατίθεται ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσι.

33 Ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἢ ἱματισμῷ ἕδιος ἐπιθύμησα.

34 Αὐτοὶ δὲ γινώσκοντες ὅτι ταῖς χρεῖαις μὴ καὶ τοῖς ἕσ

27 Διατὶ ἐγὼ δὴν ἐσύρθηκα ὀπίσω γὰ μὴν σᾶς εἰπῶ ὅλην τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ.

28 Ἐχετε ἴσους λοιπὸν, καὶ τοῦ λόγου σας καὶ ὅλης τοῦ ποιμνίου, εἰς τὸ ὅποιον ποιμνιον τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον σᾶς ἔβαλλεν ἐπισκόπος, γὰρ ποιμαίνει τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὅποιαν τὴν ἀπόκτησεν μετὰ τὸ ἰδίον ἡ αἷμα.

29 Διατὶ ἐγὼ ἰξεύρω ἐτέτο, ὅτι ἀφόντις πάγῳ θείλῃσιν ἔλθῃ λύκοι κακοὶ εἰς ἰσᾶς, γὰ μὴν λυπηθῶσι τὸ ποιμνιον.

30 Καὶ ἀπ' ἰσᾶς τὰς ἰδίας θείλῃσιν σηκωθῆ ἄνδρες ὅπῃ γὰ λαλοῦν διεγραμμένα λόγια, διὰ γὰ σύρῃσιν ὀπίσω ἡς τὰς μαθητάδας.

31 Διὰ τῦτο ἂς εἰσθῆ ξυπνιτοί, ἐνδυμένοι, ὅτι πρεῖς χρόνος οὐκ ἔπαυσα με δάκρυα γὰ ὑδατῶ κάδι ἕνα.

32 Καὶ τῶρα, ἀδελφοί, σᾶς συγῆνω εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὸν λόγον τῆς χάριτός τε, ὅπῃ δύνηται γὰ αὐξήσῃ τὴν οἰκοδομήν σας, καὶ γὰ σᾶς δώσῃ κληρονομίαν, μαζὺ μὲ ὅλης τὰς ἡγιασμένους.

33 Ἀσῆμι ἢ χρυσάφι, ἢ ἱδυμασίαν κατιπὸς ἀνδρῶπυ δὴν ἐπιθύμησα.

34 Καὶ ἰσοῖς ἀτοί σας τὸ ἰξεύριτε, ὅτι τὰ χίρια ἐτῦτες

μει' ἐμὴ ὑπερέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί.

35 Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι ἔτω κοπιῶντας δι' ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μηημοσύνην τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μακάριόν ἐστι δίδναι μᾶλλον ἢ λαμβάνειν.

36 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θύει τὰ γόνατα αὐτοῦ, ὣν πᾶσιν αὐτοῖς προσήξατο.

37 Ἰκανὸς δὲ ἐγένετο κλαυθμὸς πάντων· καὶ ἐπισπύοντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλουσιν αὐτόν·

38 Ὀδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει, ὅτι ἔκρτε μέλλουσι τὰ πρόσωπον αὐτοῦ θειρεῖν· προέπειμωσι δὲ αὐτὸν εἰς τὸ σπλοῖον.

ὑπερέτησαν εἰς ταῖς χεῖρας μου, καὶ εἰς ἐκείνην ὅπῃ ἦσαν μαζὺ μετεμίνα.

35 Εἰς ὅλας ἄς ἴδειξα, ὅτι τέτοιας λογῆς πρέπει νὰ κοπιᾶζωμεν διὰ νὰ βοηθῶμεν τὰς ἀσθενεῖς, καὶ νὰ ἐνδυμῆμεσθαι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅπῃ εἶπε· μακάριον ἐστὶ μᾶλλον νὰ δίδῃ ἢ νὰ λαμβάνῃ.

36 Καὶ ὡσὰν εἶπει ἐτέτα, ἐγονάτισε μὲ ὅλους αὐτὸς, καὶ ἐπροσευχήθη.

37 Καὶ μεγάλῃ κλαυθμὸς ἔγενετο ὅλων· καὶ ἐπισπύοντες ὅλοι ἀπάνω εἰς τὸν λαιμόν τε καὶ τὸν ἰφιλῶσαν·

38 Καὶ ἐλυπούνταν περισσώτερον εἰς τὸν λόγον ὅπῃ τὰς εἶπει, ὅτι δὲν μέλλουσι πλεῖον νὰ εἰδῶν τὸ πρόσωπόν τε. καὶ τὸν ὤρεθραβόδησαν ἕως εἰς τὸ καράβι.

Κεφ. κα. 21.

Ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐτῶν, ἐνδυδρομήσαντες ἤλαθμεν εἰς τὴν Κῶν, τῇ δὲ ἐξῆς εἰς τὴν Ῥόδον, καὶ κειῖθεν εἰς Πάταρα·

2 Καὶ εὐρόντες σπλοῖον διαπερῶν εἰς Φοινίκην, ἐπιβάντες ἀνήχθημεν.

ΚΑΙ ὡσὰν ἐχωρίσαμεν ἀπ' αὐτῶν, εὐγήκαμεν εἰς τὸ πέλαγόν, καὶ ἔσοντας νὰ κάμωμεν δρόμον ἴσον, ἤλαθμεν εἰς τὴν Κῶν, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν εἰς τὴν Ῥόδον, καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὰ Πάταρα.

2 Καὶ ἐκεῖ ἔσοντας νὰ εὐρῶμεν καράβι ὅπῃ ἐπέραν εἰς τὴν Φοινίκην, ἐμβήκαμεν μέσσα, καὶ εὐγήκαμεν εἰς τὸ πέλαγόν.

3 Ἀναφανίτες δὲ τὴν Κύπρον, καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον, ἰσπλέομεν εἰς Συρίαν, καὶ κατήχθημεν εἰς Τύρον· ἐκεῖσι γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτιζόμενοι τὸν γόμον.

4 Καὶ ἀνιυρόντες τὴς μαθητῶν, ἐπιμαίναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἐπί· οἵτινες τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύματος, μὴ ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλήμ.

5 Ὅτι δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐκάρτισαι τὰς ἡμέρας, ἐξελθόντες ἐπορευόμεθα, προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων (ὦν γυναῖξί καὶ τέκνοις, ἕως ἔξω τῆς πόλεως· καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, προσηξάμεθα.

6 Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλων, ἐπέβημεν εἰς τὸ πλοῖον· ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

7 Ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διαύσαντες, ἀπὸ Τύρου κατηγήσαμεν εἰς Πτολεμαῖδα· καὶ ἀσπασάμενοι τὴς ἀδελφῆς ἐμίναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς.

8 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξελθόντες οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ἦλθομεν εἰς Καισάρειαν· καὶ εἰς-

3 Καὶ εἶδαμεν τὴν Κύπρον, καὶ τὴν ἀφήκαμεν ζεφθά, καὶ ἰσπλέαμεν εἰς τὴν Συρίαν, καὶ ἦλθαμεν εἰς τὴν Τύρον. διατὶ ἐκεῖ ἦδεν τὸ παράβι· ἵνα ἐξοφορώσῃ τὸ φόρτωμά τε.

4 Καὶ ἔγοντας ἵνα εὐρώμεν τὴς μαθητάς, ἐσαθήκαμεν ἐκεῖ ἐπτά ἡμέρας· καὶ οἱ μαθηταὶ ἐλεγον εἰς τὸν Παῦλον διὰ μίσου τοῦ Πνεύματος, ἵνα μὴ ἀνίβῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

5 Καὶ ὅταν ἰτελιώσαμεν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, εὐγάκαμεν καὶ ἰσαγίναμεν, καὶ μᾶς (ὡς προέπεμπαν ὅλοι μὲ γυναῖκαις καὶ μεσσηδία, ἕως ἔξω ἀπὸ τῆς πόλεως· καὶ γονατίζοντες ἐκεῖ εἰς τὸ παραγιαλί, ἐπροσευχηθήκαμεν.

6 Καὶ ἰχαιριτηθήκαμεν ἕνας μὲ τὸν ἄλλοι, καὶ ἐμβήκαμεν εἰς τὸ παράβι· καὶ ἐκεῖνοι ἐγύρισαν εἰς τὰ σπήτια τῆς.

7 Καὶ ἡμεῖς τελειώοντες τὸ πλοῦσιμον, ἀπὸ τῆς Τύρου ἰκαταντήσαμεν εἰς τὴν Πτολεμαῖδα· καὶ ἰχαιριτήσαμεν τὴς ἀδελφῆς, καὶ ἰσαθήκαμεν εἰς ἐκεῖνας μίαν ἡμέραν.

8 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν εὐγάκειν ὁ Παῦλος· καὶ ἡμεῖς ὅπῃ εἰμασθεν μὲν Παῦλον, καὶ ἐπήγαμεν εἰς τὴν Καισάρειαν·

ελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστῆ, (τοῦ ὄντος ἐκ τῶν ἐπιτῶν) ἐμείναμεν παρ' αὐτοῦ.

9 Τέτρω δὲ ἦσαν θυγατέρες παρθένοι τέσσαρες προφητεύουσαι.

10 Ἐπιμιόντων δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους, κατήλθοντι ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι Ἄγαβος.

11 Καὶ ἔλθων πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἄρας τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, δήσας τε αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας, εἶπε· Τάδε λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· Τὸν ἄνδρα, ὃ ἐστὶν ἡ ζώνη αὐτή, ἔτω δήσουσιν ἐν Ἰερουσαλῆμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἰδίων.

12 Ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλῶμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐπιτόπιοι τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἰερουσαλῆμ.

13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος· Τί ποιεῖτε, κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές με τὴν καρδίαν; ἐγὼ γὰρ ἔμῳνον διδῆναι, ἀλλὰ καὶ ἀποθάνειν εἰς Ἰερουσαλῆμ ἐτοιμῶς ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

καὶ ἐμβήκαμεν εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστῆ, ὁ ὅποιος ἦτο ἓνας ἀπὸ τῶν ἐπιτῶν (διακόνος), καὶ ἐμείναμεν εἰς αὐτόν.

9 Καὶ ἔτετο εἶχε τέσσαρες θυγατέρας παρθένας, καὶ ἰεπροφήτευαν.

10 Καὶ ὡσαν εὐρισκόμασθαι κίβητ' ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης, τὸ ὄνομά τε Ἄγαβος.

11 Καὶ ἦλθον εἰς ἡμᾶς, καὶ ἐπῆρε τὸ ζωνάρι τοῦ Παύλου, καὶ ἔδισεν ἡ χεῖρά τε καὶ ἡ πόδαί τε, καὶ εἶπεν· ἔτι τα λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· ὅτι ἔτι θείλου δέσει οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τὴν Ἰερουσαλῆμ τὸν ἄνδρα, τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ ζώνη ἐστὶν αὐτή, καὶ θείλου τὸν παραδώσει εἰς ἡ χεῖρα τῶν ἰδίων.

12 Καὶ ἡμεῖς ὡσαν ἡ ἀκούσαμεν, τὸν ἰπαρακαλύσαμεν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἐπιτόπιοι, νὰ μὴν ἀνίβη εἰς τὴν Ἰερουσαλῆμ.

13 Ἀμὴν ὁ Παῦλος ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· τί κάμνετε ὡσαν κλαίετε καὶ συνθρύβετε τὴν καρδίαν μου; ἐγὼ εἶμαι ἐτοιμὸς ὅχι μόνον νὰ διδῶ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποθάνω εἰς τὴν Ἰερουσαλῆμ διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

14 Μὴ κειδομένοι δὲ αὐτοῦ, ἠσυχάσαμεν, εἰπόντες· Τὸ δόγμα τοῦ Κυρίου γινέσθω.

15 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀποσκευασάμενοι ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ.

16 Συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας (ὦν ἡμῖν, ἀγογτες παρ' ἧ' ἐπιστάδωμεν, Μνάσωνί τινι Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ.

17 Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀσμένως ἐδέξατο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί.

18 Τῇ δὲ ἐπίσησῃ εἰσήει ὁ Παῦλος· (ὦν ἡμῖν πρὸς Ἰακώβον· πάντες τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι.

19 Καὶ ἀσπασάμενος αὐτὰς, ἐξηγῆτο καθ' ἑν ἕκασον ὡς ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσι διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ.

20 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδέξαζον τὸν Κύριον· εἰπόντι αὐτῷ· Θιβαῖς, ἀδελφί, πόσαι μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαίῳ τῶν πεπιστευκότων καὶ πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσι.

21 Κατηχήθησαν δὲ περὶ σοῦ, ὅτι ἀποστὰσιαν διδάσκεις

14 Καὶ ὡσαν δὴν μᾶς ἄκουον, ἰσιωπήσαμεν, καὶ εἶπαμεν· τὸ δόγμα τοῦ Κυρίου δε γίνεο.

15 Καὶ ὕστερα ἀπὸ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἔγοντας νὰ πάρωμεν ἡμῶν ῥῆχά μας ἀναβαίνομεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

16 Καὶ ἦλθαν κάποιοι μαθητὰδες ἀπὸ τὴν Καισάρειαν μαζὺ μετ' ἡμᾶς, καὶ ἔφεραν καὶ ἓνα ἀνδρῶπος εἰς τὸν ὁποῖον ἔκαμε χρεῖα νὰ κοπέψωμεν, τὸ ὄνομά τε Μνάσων, Κυπρίότης, παλαιὸς μαθητῆς.

17 Καὶ ὡσαν ἐπήγαμεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, οἱ ἀδελφοὶ μᾶς ἐδέχθησαν μὲ χαρὰν.

18 Καὶ τὴν ἄλλαν ἡμέραν ἐμβήκεν ὁ Παῦλος· μαζὺ μετ' ἡμᾶς εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἦταν παρὼν καὶ ὅλοι οἱ πρεσβύτεροι.

19 Καὶ ὡσαν τὸς ἐχαιρέτησα, τὸς ἐδιηγούοντο καθ' ἓνα ἅπ' ἐκεῖνα ὅσῃ ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τὰ ἔθνη διὰ μέσου τῆς διακονίας τυ.

20 Καὶ ἐκεῖνοι ὡσαν τὸ ἄκουσαν ἐδέξαζον τὸν Κύριον· καὶ εἶπαν εἰς τὸν Παῦλον· βλῆσαι, ἀδελφί, πόσαις μυριάδεις εἶναι ἀπὸ τῆς Ἰουδαίης ὅπῃ ἐπίστευσαν· καὶ ὅλοι εἶναι ζηλωταὶ τοῦ νόμου.

21 Καὶ ἔμαθαν διὰ λόγου σου, ὅτι διδάσκεις ὅλας τὰς

ἀπὸ Μουσέως τὸς κατὰ τὰ ἔθνη
πάντας Ἰουδαίους, λέγων μὴ πε-
ριτέμνοι αὐτὸς τὰ τέκνα, μη-
δὲ τοῖς ἔθνεσι περιπατεῖν.

22 Τί οὖν ἐστὶ; πάντως διὶ
πληθῶς συναλθεῖν ἀκούσονται
γὰρ ὅτι ἰηλῦδας.

23 Τῆτο οὖν ποιήσουσι ὁ σοι
λέγομαι· Εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσ-
σαρες εὐχὴν ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν.

24 Τύτους παραλαβὼν, ἀ-
γίσθητι (ὕν αὐτοῖς, καὶ δαπά-
νησον ἐκ' αὐτοῖς, ἵνα ξυρέ-
σονται τὴν κεφαλὴν· καὶ γινῶσι
πάντες ὅτι ὄν κατήχηται
περὶ σοῦ ἕδεν ἔγει, ἀλλὰ σοι-
χεῖς καὶ αὐτὸς τὸν νόμον φυ-
λάσσωνι.

25 Περὶ δὲ τῶν περιγευκό-
των ἰθιῶν ἡμεῖς ἐπεσίλαμεν,
κρίναντες μηδὲν τοιῶτον τη-
ρεῖν αὐτὸς, εἰ μὴ φυλάσσεισθε
αὐτὸς, τό τε εἰδωλόθυτον, καὶ
τὸ αἷμα, καὶ πικτὸν, καὶ
πορνείαν.

26 Τότε ὁ Παῦλος παρα-
λαβὼν τὸς ἄνδρας, τῇ ἰχο-
μῆνῃ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἀγχι-
εθμῆς εἰσῆκε εἰς τὸ ἱερόν, διαγ-

Ἰουδαίους ὅπως εἶναι εἰς τὰ ἔθνη,
καὶ λέγουσι νὰ χωρήσουσι ἀπὸ
τὸν Μωϋσῆν, καὶ νὰ μὴ πε-
ριτέμνουσι τὰ παιδία τῆς, μὴ
δὲ νὰ περιπατεῖσι κατὰ ταῖς
ἐπιταγαῖς.

22 Τί λοιπόν; βίβλαια κά-
μνη χρεία νὰ μαζωχθῶσι πλη-
θῶς διατὸ θύλου τὸ ἀκούσει
πῶς ἦλθες.

23 Ἐτῆτο λοιπόν κάμει ὅπως
σὺ λέγομαι· ἰδὼ εἶναι τέσ-
σαρες ἄνδρες ὅπως ἔχουν ἀ-
πάνω τῆς τάξιμον (Ναζη-
ραῖον).

24 Ἐπαρέ τῆς τύτης, καὶ
καθαρίσωμαζὺ μετ' αὐτὸς,
καὶ ἐξωδίασι εἰς αὐτὸς, νὰ
ξυρίσουσι τὴν κεφαλὴν τῆς·
καὶ νὰ γνωρίσουσι ὅλοι, ὅτι
ἐκεῖνα ὅπως ἀκουσαν διὰ λόγου
σε δὲν εἶναι ἴσποτες, ἀλλὰ πε-
ριπατεῖς καὶ ἐσὺ φυλάττινίας
τὸν νόμον.

25 Καὶ διὰ τὰ ἔθνη ὅπως
ἐπίγευσαν, ἡμεῖς ἐγράψαμεν
καὶ ἀποφασίσαμεν, νὰ μὴ
φυλάττινι κανένα πρᾶγμα
τίτοιας λογῆς, παρὰ μονα-
χᾶ νὰ φυλάγουται αὐτοὶ
ἀπὸ τὰ εἰδωλόθυτα, καὶ τὸ
αἷμα, καὶ τὸ πικτὸν, καὶ τὴν
πορνείαν.

26 Τότε ὁ Παῦλος ἐπήρε
τὸς ἄνδρας, καὶ τὴν ἄλλαν
ἡμέραν ἐκαθαρίσθη μετ' αὐ-
τὸς, καὶ ἐμβῆκε εἰς τὸ ἱερόν,

γίλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγνισμῆ, ἕως ἔσσω προσπνέχθη ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν ἢ προσφορά. 9

27 Ὡς δὲ ἔμελλον αἰετῶν ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι διασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, συνέχον πάντα τὸν ὄχλον, καὶ ἐπιβαλον ἰὰς χεῖρας ἐκ' αὐτόν·

28 Κράζοντες· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· ὁ ἕτός ἐστιν ὁ ἀνδρῶνος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τύπου τῆς πάντας πανταχῶς διδάσκων· ἔτι τι καὶ Ἑλληνικὰ εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ κηκόηκε τὸν ἅγιον τόπον τῆτος.

29 (Ἦσαν γὰρ προεωρακότις Τρόφιμοι τὸν Ἐφίσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ἔτι εἰς τὸ ἱερόν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος·).

30 Ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἐγένετο ἑνὸς τοῦ λαοῦ· καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου, εἶλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ· καὶ εὐθὺς ἐκλείσθησαν αἱ θύραι.

31 Ζητούντων δὲ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σιρίνης, ὅτι ὅλη συγκέχυται Ἰερουσαλήμ.

32 Ὃς ἐξαυτῆς παραλαβὼν γρατιώτας καὶ ἑκατοντάρ-

λίγωντας φανερῶς τὴν τελείωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ καθαρῆς, ἕως ὅπου ἐφίεθη διὰ κάδε ἕνα ἀπ' αὐτῆς προσφορά.

27 Καὶ ὡσάν ἔμελλαν γὰρ τελειωθῆναι ἡ ἑπτὰ ἡμέραι, οἱ Ἰουδαῖοι ὅπου ἦσαν ἀπὸ τῆς Ἀσίας ὡσάν τὸν εἶδαν εἰς τὸ ἱερόν, ἐσύγχισαν ὅλον τὸ πλῆθος, καὶ ἄπλωσαν ἰὰ χεῖρά τῆς ἀπάνω τῆς·

28 Καὶ ἔκραζαν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· ἐτῆτος εἶναι ἐκείνῳ ὁ ἀνδρῶνος ὅπου διδάσκει ὅλης εἰς κάδε τόπον ἰναγία τοῦ λαοῦ ἐτῆτος, καὶ τοῦ νόμου, καὶ τοῦ τύπου· καὶ ἀκόμι ἔμβασιν Ἑλληνικὰ μῆσα εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐβέβηλωσεν τὸν ἅγιον ἐτῆτος τόπον.

29 Διατὶ εἶδασιν προτίτερα τὸν Τρόφιμον ὅπου ἦσαν ἀπὸ τῆς Ἐφισοῦ μῆσα εἰς τὴν πόλιν μαζὺ μετ' αὐτόν, τὸν ὁποῖον ἐλόγιαζαν ὅτι ὁ Παῦλος τὸν ἔμβασεν εἰς τὸ ἱερόν.

30 Καὶ ἐκινήθη ὅλη ἡ πόλις, καὶ ἐγένετο σύναξις τοῦ λαοῦ· καὶ ἐπίασαν τὸν Παῦλον, καὶ τὸν ἔσυραν ἔξω ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ· καὶ παρευδὺς ἐσφάλησαν αἱ πόρταις.

31 Καὶ ἐγύρευαι γὰρ τὸν σκοτώσων, καὶ ἀνέβη ὁ λόγος εἰς τὸν χιλιάρχου τοῦ στρατεύματι, ὅτι ὅλη Ἰερουσαλήμ ἐσύγχισθη.

32 Ὃ ὁποῖον παρευδὺς ἐπῆρε γρατιώτας καὶ ἑκατοντάρ-

χει, κατέδραμον ἐπ' αὐτός. Οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλιάρχου καὶ τὰς γρατιώτας, ἔπαυσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον.

33 Τότε ἐγγίσας ὁ χιλιάρχου ἐπελάβετο αὐτῆ, καὶ ἐκέλευσε διδῆναι ἀλύσισι δύο· καὶ ἔπυδάντο τίς ἂν εἴη, καὶ τί εἴς τι ποιηκώς.

34 Ἄλλοι δὲ ἄλλοι ἐβόων ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ δυνάμει δὲ γινῶναι τὸ ἀσφαλές διὰ τὸν θόρυβον, ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν.

35 Ὅτι δὲ ἐγένετο ἐπὶ τὰς ἀναβαθμὰς, συνίβη βασιλεύσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν γρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου·

36 Ἠκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ, κράζον· Αἶρε αὐτόν.

37 Μέλλων τι εἰσαγῆσθαι εἰς τὴν παρεμβολήν ὁ Παῦλος, λέγει τῷ χιλιάρχῳ· Εἰ ἕξι μοι εἰπὴν ἢ πρὸς σὲ; Ὁ δὲ εἶπε· Ἕλλησι γινώσκεις;

38 Οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τέτων τῶν ἡμερῶν ἀνασταύσας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τὴν τετρακισχιλίαν ἀνδρας τῶν σικαριῶν;

39 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐγὼ ἄνθρωπος μὲν εἰμι Ἰουδαῖος,

καὶ ἔτριξεν ἀπάνωτες. καὶ ἐκείνοι ὡσάν εἶδαν τὸν χιλιάρχου καὶ τὰς γρατιώτας, ἔπαυσαν να δέρευον τὸν Παῦλον.

33 Τότε ἐσημῶσεν ὁ χιλιάρχου καὶ τὸν ἰπίασι, καὶ ἐπρόραξε να διδῆ με δύο ἀλυσίδες· καὶ ἐρώτησε ποῦ εἶναι, καὶ τί ἔκαμε.

34 Καὶ ἄλλοι ἐφώναζαν ἄλλο, καὶ ἄλλο ἄλλο μίσα εἰς τὸ πλῆθος· καὶ μὴ ἠμπορῶντας ὁ χιλιάρχου ἀπὸ τῆς σύγχυσις να μάδη τὸ βέβαιον, ἐπρόραξε να τὸν πᾶσιν εἰς τὸ κάστρον.

35 Καὶ ὅταν ὁ Παῦλος ἔφθασεν εἰς τὴν σκάλα, ἀπὸ τῆς βίαν τῆ ὄχλου τὸν ἐσηκῆναι οἱ γρατιῶται·

36 Διατὶ ἀκολούθει τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ ἐκραζον· εὐγαλίετω ἀπὸ τῆς μίσην.

37 Καὶ ἐκί ὅπῃ ἔμειλλον να ἐμβάσῃ τὸν Παῦλον εἰς τὸ κάστρον, λέγει ὁ Παῦλος εἰς τὸν χιλιάρχου· ἂν εἶναι δυνατὸν να σὺ εἰπῶ ἕνα λόγον; καὶ ὁ χιλιάρχου εἶπεν· ἱξίύρεις Ἑλληνικᾶ;

38 Δὲν εἶσαι ἐσὺ ὁ Αἰγύπτιος ὅπῃ ἀνακάτωσις προτίτερα ἀπὸ τέταις ταῖς ἡμέραις, καὶ εὐγαλιε εἰς τὴν ἔρημον τέσσαρες χιλιάδεις ἄνδρες ἀρματωμένης μετὰ σελίτα;

39 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος Ἰουδαῖος,

Ταρσεύς, τῆς Κιλικίας οὐκ ἀσήμω πόλειως πολίτης. Δίδομαι δὲ σε, ἐπιτρέψόν μοι λαλήσαι πρὸς τὸν λαόν.

40 Ἐπιτρέψαιλος δὲ αὐτῷ, ὁ Παῦλος ἐς ὧς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατίσσει τῇ χειρὶ τῷ λαῷ· πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης, προσιφώνησι τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ, λέγων·

Ταρσεύς, ἀπὸ τῆν Κιλικίαν, πολίτης πόλειως ἰσακησμένης· καὶ παρακαλῶ σε, δός μου ἄδειαν ἵνα λαλήσω εἰς τὸν λαόν.

40 Καὶ ἴσοντας ἵνα τῷ δώσει ἄδειαν, ὁ Παῦλος ἐς ἄδη εἰς τὰ σκαλοπατήματα, καὶ ἴσισθ ἰὸ χερί τω εἰς τὸν λαόν· καὶ ὡσαν ἰσίγησαν, ἰσύντυχε μὲ τῆν Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν, λέγωντας·

Κιφ. κβ'. 22.

Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρις, ἀκούσατέ μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νῦν ἀπολογίας·

2 (Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ προσιφώνει αὐτοῖς, μᾶλλον παρῖσχοι ἡσυχίαν· καὶ φησιν·)

3 Ἐγὼ μὲν εἶμι ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, γεννημένον ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατιθεραμμένον δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τῆς πόδας Γαμαλιήλ, παικιδιυμίνον κατὰ ἀκρίβειαν τοῦ πατρῶος νόμου, ζηλωτῆς ὑπαρχων τοῦ Θεοῦ, καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε σήμερον.

4 Ὅς ἰαύτην τὴν ὁδὸν ἰδίωξα ἄχρι θανάτου, δισμιύων καὶ παραδίδως εἰς φυλακὰς ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας·

5 Ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι, καὶ πᾶν τὸ πρεσβυτέριον· παρ' ὧν καὶ ἐπιτολὰς δεξάμενον πρὸς τῆς ἀδελφῶς,

Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρις, ἀκούστε τὴν ἀπολογίαν ὅπῃ ἔχω ἵνα σᾶς ἀποκρίθῃ·

2 Καὶ ὡσαν ἀκουσαν, ὅτι τῆς ἰσύντυχε μὲ Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν, περισσότερον τοῦ ἰδιδαν ἡσυχίαν· καὶ λέγει·

3 Ἐγὼ εἶμαι ἀνδρωπὸν Ἰουδαῖον, καὶ ἰγνηθήκη εἰς τὴν Ταρσὸν τῆς Κιλικίας, ἀναθεριμμένον εἰς τὴν πόλιν ἰτέτην εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Γαμαλιήλ, καὶ ἰπαιδεύθηκα κατὰ πατρῶος τὸν πατρικὸν νόμον, ἔχωντας ζῆλον τοῦ Θεοῦ, καθὼς ἔχετε καὶ ἰσῖς ὅλοι σήμερον·

4 Καὶ ἰκατάτριξα ἰτέτην τὴν πίσιν ἰως θανάτου, δίνωθιας καὶ παραδίδωντας εἰς φυλακαῖς καὶ ἀνδρας καὶ γυναῖκας.

5 Καθὼς μὲ τὸ μαρτυρᾶ καὶ ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ ὅλον ἰὸ πρεσβυτέριον· ἀπὸ τῆς ὁποιῶς ἐπῆρα καὶ ἐπιτολαῖς διὰ τῆς ἀδελφῶς,

εἰς Δαμασκὸν ἰπορευόμενι,
ἄξων καὶ τὸς ἐκεῖσε ὄντας, δι-
δεμένους εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἵνα
ἡμωρηθῶσιν.

6 Ἐγένετο δὲ μοι παρευο-
μένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμα-
σκῷ περὶ μισμηβρίαν, ἐξαί-
φνης ἐκ τοῦ ἕρανῦ περιεστρά-
ψαι φῶς ἰκανὸν περὶ ἐμέ.

7 Ἐπισὸν τε εἰς τὸ ἴδαφος,
καὶ ἤκησα φωνῆς λεγούσης μοι·
Σαῦλ, Σαῦλ, τί με διώκεις;

8 Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· Τίς
εἶ, Κύριε; Εἰπέ τε πρὸς με·
Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος,
ὃν σὺ διώκεις.

9 Οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες τὸ μὲν
φῶς ἰδιάσαντο, καὶ ἔμβοβοι
ἦγοντο· τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἤκη-
σαν τοῦ λαλῆντός μοι.

10 Εἶπον δὲ· Τί ποιήσω,
Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπε πρὸς
με· Ἀναστὰς περιεὺς εἰς Δαμα-
σκὸν· καὶ ἐκεῖ σοι λαληθήσεται
περὶ πάντων ἃν τέτακται σοι
ποιῆσαι.

11 Ὡς δὲ οὐκ ἐβίβλεπον,
ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτός ἐκείνου,
χειραγωγούμενοι ὑπὸ τῶν συν-
όντων μοι, ἦλθον εἰς Δαμα-
σκόν.

12 Ἀνανίας δὲ τις, ἀγῆ

καὶ ἐπάγινα εἰς Ἰη Δαμασκόν,
μέλλωντας γὰρ φέρω ἐκεῖνος τὸς
Χριστιανὸς ὅπῃ ἦταν ἐκεῖ, δε-
μένους εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, διὰ
τὰ τιμωρηθῆν.

6 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἐπάγινα καὶ
ἰσημίονα εἰς τὴν Δαμασκόν, μὲ
ἰσυνέβη εἰς τὴν μίσηπ τῆς ἡμέ-
ρας ἄξαφνα γὰρ ἀγράφη τρυ-
γύρω με φῶς πολὺ ἀπὸ τῶν
ἕρανῶν.

7 Καὶ ἔπισα κάτω εἰς τὴν
γῆν, καὶ ἄκησα φωνὴν ὅπῃ μὲ
ἔλεγε· Σαῦλ, Σαῦλ, διατί
μὲ διώκεις;

8 Καὶ ἐγὼ ἀπεκρίθκα·
ποῦ εἶσαι ἰσὺ, αὐδέιτη; καὶ
μὲ εἶπεν· ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς ὁ
Ναζωραῖος, τὸν ὁποῖον ἰσὺ δι-
ώκεις.

9 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἦταν
μαζὺ με εἶδαν τὸ φῶς, καὶ
ἐφοβήθησαν· ἀμὴ τὴν φωνὴν
ἐκεῖνου ὅπῃ μὲ ἰσυντύχησι, δὲν
τὴν ἄκησαν.

10 Καὶ ἐγὼ εἶπα· Ἦ γὰρ κά-
μω, αὐδέιτη; καὶ ὁ Κύριος μὲ
εἶπε· σῆκω, πάγιε εἰς τὴν
Δαμασκόν· καὶ ἐκεῖ θέλει σὲ
λαληθῆ ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ σὲ εἶ-
ναι ὀρδνδιασμένα γὰρ κάμης.

11 Καὶ ὡσὰν δὲν ἐβλεπα
σπλέον ἀπὸ τῆν δόξαν ἐκεῖνου τῶ
φωτός, βαγαζόμενοι ἀπὸ τὸ
χερὶ ἀπὸ ἐκεῖνος ὅπῃ ἦταν μαζὺ
με, ἦλθα εἰς τὴν Δαμασκόν.

12 Καὶ κάποιος Ἀνανίας,

ἰουσιβῆς κατὰ τὸν νόμον, μαρ-
τυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν
κατοικούντων Ἰουδαίων,

13 Ἐλθὼν πρὸς με, καὶ ἱπι-
στῆσαι ἐπί μοι· Σαῦλ ἀδελφί,
ἀνάβλεψον. Καὶ γὰρ αὐτῇ τῇ
ᾧρα ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν.

14 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ Θεὸς τῶν
πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό
σε γινῆναι τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ
ιδεῖν τὸν δίκαιον, καὶ ἀκῆσαι
φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ·

15 Ὅτι ἴση μάρτυς αὐτῷ
πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὡς ἰω-
ρακας· καὶ ἦκυσας.

16 Καὶ νῦν τί μέλλεις; ἀνα-
στῆσαι βάπτισαι, καὶ ἀπόλυσαι
τὰς ἁμαρτίας σου, ἐπικαλεσά-
μενος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

17 Ἐγένετο δὲ μοι ὑποστρέ-
ψαντι εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ
προσευχομένῳ με ἐν τῷ ἱερῷ,
γενέσθαι με ἐν ἐξέσει,

18 Καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγουσά
μοι· Σπεῦσον, καὶ ἔξελθε ἐν
λάχῃ ἐξ Ἱερουσαλήμ· διότι ἐ-
παρσύνονται σοὶ τὴν μαρτυρί-
αν περὶ ἐμοῦ.

19 Καὶ γὰρ εἶπον· Κύριε, αὐ-
τοὶ ἐπίστανται ὅτι ἐγὼ ἦμην φυ-
λακίζων καὶ δέρον κατὰ τὰς
συναγωγὰς τὰς πισύοντας
ἐπί σοι.

ἄνθρωπος· εὐλαβῆς κατὰ τὸν
νόμον, μαρτυρημῖνος ἀπὸ ὅλης
τῆς Ἰουδαίας ὅπως ἰκαλοικῆσαι
εἰς τὴν Δαμασκόν,

13 Ἦλθον εἰς ἐμένα, καὶ ἐλάλη-
σέν μοι καὶ μὴ εἶπεν· Σαῦλ,
ἀδελφί, ἀνάβλεψον. καὶ ἐγὼ
ἐκείνῃ τῇ ᾧρα ἀνέβλεψα εἰς
αὐτόν.

14 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· ὁ
Θεὸς τῶν πατέρων μας σὲ προώ-
ρισεν διὰ τὴν γινώσκῃς τὸ θέλη-
μά του, καὶ νὰ εἶδῃς τὸν
δίκαιον, καὶ νὰ ἀκήσῃς φωνὴν
ἀπὸ τοῦ στόματός σου·

15 Διὰ τὴν εἶσαι μάρτυράς
του εἰς ὅλης τῆς ἀνθρώπων,
ἐκείνων τῶν πραγμάτων ὅπως
εἶδες καὶ ἤκουσας.

16 Καὶ τώρα τί ἀργεῖς; σῆ-
κω ἀπάνω, βάπτισον, καὶ λύσει
ταῖς ἁμαρτίαις σου, ἐπικαλέ-
σασθε τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

17 Καὶ ὅταν ἐγένετο εἰς τὴν
Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπροσεύχεμην
εἰς τὸ ἱερόν, μὲ ἐσημείωσεν ἕκτα-
σις,

18 Καὶ εἶδα τὸν Χριστὸν ἐπὶ
μὲ ἔλθον σπένδασαι, καὶ εὐχα-
ρίστησα ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ·
διὰ τὸ δὲν θέλων διχθῆναι τὴν
μαρτυρίαν σου διὰ λόγους μου.

19 Καὶ ἐγὼ εἶπα· Κύριε,
αὐτοὶ ἐξέμυσον ὅτι ἐγὼ ἐφυλά-
κων, καὶ ἐδέρνα εἰς τὰ συνα-
γωγὰ ἐκείνης ὅπως ἐπίστανται εἰς
ἐσένα.

20 Καὶ ὅτι ἐξιχιῦτο τὸ αἷμα Στιφάνου τοῦ μάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς ἤμην ἰφίγως, καὶ συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτῆ, καὶ φυλάσσω τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρέων αὐτόν.

21 Καὶ εἶπε πρὸς με Πορεύου· ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποστελῶ σε.

22 Ἦκουον δὲ αὐτῆ ἄχρι τότε τοῦ λόγου, καὶ ἐπῆραι τὴν φωνὴν αὐτῶν, λίγοντες· Αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον· ἢ γὰρ καθῆκον αὐτὸν ζῆν.

23 Κραυγαζόντων δὲ αὐτῶν, καὶ ῥιπτύντων τὰ ἱμάτια, καὶ κοινοῦτόν βαλλόντων εἰς τὸν αἶρα,

24 Ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ χιλιάρχος ἀγισθαί εἰς τὴν παρεμβολὴν, εἰπὼν μάξιξιν ἀνιλάξασθαι αὐτόν· ἵνα ἐπιγιῶ δι' ἧς αἰτίας ἔτως ἐπιφώνουν αὐτῶ.

25 Ὡς δὲ ἐφρέθηεν αὐτὸν τοῖς ἱμαῖσι, εἶπε πρὸς τοὺς ἑσῶτα ἑκατόνταρχον ὁ Παῦλος· Εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν μαρτίζειν;

26 Ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατόνταρχος, προσελθὼν ἀπήγγειλε τῷ χιλιάρχῳ, λέγων· Ὅρα τί μέλλεις ποιεῖν· ὁ γὰρ ἄνθρωπος ἔτος Ῥωμαῖός ἐστι.

20 Καὶ ὅταν ἰχύντοισι τὸ αἷμα τοῦ Στιφάνου τῷ μάρτυρός σου, ἐγέκωμην παρὼν, καὶ ἤμην συμφωνημένῳ εἰς τοὺς φόνοις τῶν, καὶ ἐφύλαγα τὰ φορέματα ἐκείνων ὅπως τὸν ἰσχυρῶνασιν.

21 Καὶ μὲν εἶπε· πάγει· ὅτι ἐγὼ θέλω σὲ γείλω εἰς ἔθνη μακρὰν.

22 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἔως εἰς τότε τοὺς λόγους ἄκουαν τοῦ Παύλου, καὶ ἀπέκει ἰσχυρῶσαι τὴν φωνὴν τῆς, καὶ εἶπαν· εὐγαλα ἀπὸ τῆς γῆς τοῖς τοιοῖσι (ἄνθρωποι)· διατι δὲν πρέπει νὰ ζῆ.

23 Καὶ κράζοντες ἐκείνοι, καὶ ῥίχνοντες τὰ φορέματά τῆς, καὶ βάλλοντες κοινοῦτόν εἰς τὸν αἶρα,

24 Ἐπρόταξεν ὁ χιλιάρχος νὰ συρῆθῇ ὁ Παῦλος εἰς τὸ κάστρον· καὶ εἶπε νὰ τὸν ἐξιάξουν μὲ ξυλίας, διὰ νὰ γνωρίσῃ διὰ ποίας ἀφορμῆς ἐφώναζαν τέτοιας λογιῆς ἐναντία τῶ.

25 Καὶ ὡσὰν τὸν ἐξάσλωσαν καὶ τὸν ἔδωσαν μὲ τὰ λυρία νὰ τὸν δέξουν, εἶπεν ὁ Παῦλος εἰς τοὺς ἑκατόνταρχοι ὅπως ἐγέκωμην ἐκεῖ· ἄν ἔχητι ἰσχύς ἐξουσίαν νὰ δέξετε ἄνθρωπον Ῥωμαῖον χωρὶς κρίσιν;

26 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος ὡσὰν τὸ ἀκούσεν, ἐπῆγε καὶ τὸ εἶπεν εἰς τὸν χιλιάρχον, λέγων· τας· βλέπει τί μέλλεις νὰ κάμῃς· διατι ὁ ἄνθρωπος ἔτος Ῥωμαῖός ἐστι.

27 Προσιλθὼν δὲ ὁ χιλιάρχ^ο εἶπεν αὐτῷ· Λέγε μοι, εἰ σὺ Ῥωμαῖ^ο εἶ; Ὁ δὲ εἶπεν· Ναί.

28 Ἀπεκρίθη τε ὁ χιλιάρχ^ο· Ἐγὼ πολλῶν κεφαλαίων τὴν πολιτείαν ταύτην ἰκτησάμεν. Ὁ δὲ Παῦλ^ο εἶπεν· Ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι.

29 Εὐθύως ἔν ἀπίστησαν ἀπ' αὐτῶν οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάξουν. καὶ ὁ χιλιάρχ^ο δὲ ἐφοβήθη, ἐπιγινῶς ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι, καὶ ὅτι ἦν αὐτὸν διδεδωκός.

30 Τῇ δὲ ἰσαύριον βεβλόμεν^ο γινῶσαι τὸ ἀσφαλές, τὸ, τί κατηγορεῖται παρὰ τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δισμῶν, καὶ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν ἰθὺς ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν· καὶ καταγαγὼν τὸν Παῦλον, ἔστησεν εἰς αὐτὸς.

27 Καὶ ὁ χιλιάρχ^ο ἐπηγγενομήσατο εἰς τὸν Παῦλον, καὶ λέγει τε· εἰπέ μοι, ἂν εἶσαι Ῥωμαῖος; καὶ ὁ Παῦλ^ο εἶπεν· ναί.

28 Ἀπεκρίθη ὁ χιλιάρχ^ο καὶ εἶπεν· ἐγὼ ἀπόκτησα ἐκείνην τὴν πολιτείαν μὲ πολλὴν ἔξοδον. καὶ ὁ Παῦλ^ο εἶπεν· ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι πολίτης (τῆς Ῥώμης) ἀπὸ γενήσεως.

29 Καὶ παρευθὺς ἐδιέβησαν ἀπ' αὐτὸν ἐκείνοι ὅπῃ ἔμελλαν νὰ τὸν ἐξετάξουν. καὶ ὁ χιλιάρχ^ο ὡσὰν ἔμαθε πῶς εἶναι Ῥωμαῖός, ἐφοβήθη, ὅτι τὸν ἴδισι.

30 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν θέλονται νὰ γνωρίσῃ τὸ βέβαιον, τὸ, τί κατηγορεῖται ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων, τὸν ἔλυσεν ἀπὸ τῶν δισμῶν, καὶ ἐπρόσβαξε νὰ ἔλθουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλη ἡ σύναξις τῆς· καὶ ἐκατέβασεν τὸν Παῦλον, καὶ τὸν ἔστησεν εἰς αὐτὸς.

Κεφ. κγ'. 23.

Ἀ Τινίστας δὲ ὁ Παῦλ^ο τῷ συνέδριῳ, εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ Θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας.

2 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξε ἰοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτὸν τὸ σῶμα.

3 Τότε ὁ Παῦλ^ο πρὸς αὐ-

Κ ΑΓ' ὁ Παῦλ^ο ἀτενίζωντας εἰς τὴν σύναξιν, εἶπεν· ὦ ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ ἐπολιτεύθηκα εἰς τὸν Θεὸν ἕως ἐκείνης τῆς ἡμέρας, μὲ κάθε λογῆς συνειδήσειν καλήν.

2 Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ὁ Ἀνανίας ἐπρόσβαξεν ἐκείνους ὅπῃ ἐπαρσέμενταν ἐκεῖ σημᾶ τῆ, νὰ κτυπήσιν τὸ σῶμα τῆ.

3 Τότε ὁ Παῦλ^ο εἶπεν εἰς

τὸν ἵπτι· Τύπτειν σε μέλλει ὁ Θεός, τοῖχι κεκοιανμήη· καὶ σὺ κάθη κρίτων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κτελεύεις με τύπτισθαι;

4 Οἱ δὲ παρισῶτες εἶπον· Τὸν ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ λοιδορεῖς;

5 Ἐφη τι ὁ Παῦλ· Οὐκ ἤδην, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερέυς· γέγραπται γάρ· Ἀρχοντα τοῦ λαοῦ σὺ οὐκ ἐρεῖς κακῶς.

6 Γινῆς δὲ ὁ Παῦλ· ὅτι τὸ ἐν μέρος ἐστὶ σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἕτερον φαρισαίων, ἔκραξεν ἐν τῷ συνεδρίῳ· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς φαρισαίου· περὶ ἰλπίδ· καὶ ἀναστάσιως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι.

7 Τῆτο δὲ αὐτῷ λαλήσαντος, ἐγένετο γάσις τῶν φαρισαίων καὶ τῶν σαδδουκαίων· καὶ ἰσχύθη τὸ πλῆθ·

8 Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσι μὴ εἶναι ἀνάσασιν, μηδὲ ἄγγελος, μήτε πνεῦμα· φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι ἅ ἀμφότερα.

9 Ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη· καὶ ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν φαρισαίων διαμάχοτο, λέγοντες· Οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνδρῶπι

εἰκίνο· ἢ τοῖχι ἀσβισυμίει, ὁ Θεός μέλλει γὰρ σὶ δέρι· ἐσὺ κάδισαι γὰρ με κρίτης κατὰ τὸν νόμον, καὶ παραβαίνωντας τὸν νόμον πρὸς ἄξιος γὰρ με δέρισσι;

4 Καὶ εἰκίνο ὅπῃ ἵπαρρα γέκνται εἶπαν· τὸν ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ ὑβρίζεις;

5 Καὶ ὁ Παῦλ· εἶπι· δὲν τὸ ἔξευρα, ἀδελφοί, ὅτι εἶσαι ἀρχιερέυς· διαλλί εἶσαι γραμμένον· ὅτι ἀρχοντα τῷ λαῷ σὺ γὰρ μὴν κακολογήσης.

6 Καὶ ὁ Παῦλ· ὡσάν ἐγνώρισεν, ὅτι τὸ ἕνα μέρος εἶσαι τῶν σαδδουκαίων, καὶ τὸ ἄλλο εἶσαι τῶν φαρισαίων, ἔκραξεν εἰς τὸ συνεδριον· ἢ ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ εἶμαι φαρισαῖος, υἱὸς φαρισαίου· καὶ κρίνομαι περὶ ἰλπίδ· καὶ ἀναστάσιως νεκρῶν.

7 Καὶ ὡσάν εἶπι ἐτῆτο, ἐγένετο φιλονεικία τῶν φαρισαίων καὶ τῶν σαδδουκαίων· καὶ τὸ πλῆθ· ἐχώρισεν εἰς δύο.

8 Διατί οἱ σαδδουκαῖοι λέγουσι πῶς δὲν εἶσαι ἀνάσασιν, μὴ δὲ ἄγγελος, μὴ δὲ πνεῦμα· ἀμὴ οἱ φαρισαῖοι ὁμολογοῦσι καὶ γὰρ δύο.

9 Καὶ ἐγένετο μεγάλη βοή· καὶ ἰσχυώθησαν οἱ γραμματεῖς ὅπῃ ἦταν ἀπὸ τὸ μέρος τῶν φαρισαίων, καὶ ἐμάχοντο καὶ ἰλεγαν· καίνα κακὸν δὲν εὐρίσκομεν εἰς τὸν ἀνδρῶπι ἐτῆτον· ἀμὴ

τάτη· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ, ἢ ἄγγελος, μὴ διομαχῶμεν.

10 Πολλῆς δὲ γενομένης γάσωνος, εὐλαβηθεὶς ὁ χιλιάρχος μὴ διασπασθῆ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ γράτευμα καταβαῖν ἀρκάσαι αὐτὸν ἐκ μίσου αὐτῶν, ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν.

11 Τῇ δὲ ἐπιώσῃ νυκτὶ ἐπιτάξας αὐτῷ ὁ Κύριος εἶπε· Θάρσει, Παῦλε· ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμῆ εἰς Ἱερουσαλήμ, ἔτω σὶ δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.

12 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ποιήσαντες ἴναις τῶν Ἰουδαίων συγροφῆν, ἀντιματίσαν ἑαυτὰς λόγοντες μῆτε φαγιῖν μῆτε πιῖν ἕως ἢ ἀποκτείνωσι τὸν Παῦλον.

13 Ἦσαν δὲ πλείους τισσάρακοντα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν πεποιηκότις.

14 Οἷτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, εἶπον· Ἀναθίματι ἀντιματίσαμεν ἑαυτὰς, μηδεὶς γέυσασθαι ἕως ἢ ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον.

15 Νῦν ἔν ὑμῖς ἐμφανίσαιτε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ ὅπως αὐτὸν καταγά-

αίνωσιν καὶ ἐλάλησιν εἰς αὐτὸν ἢ πνεῦμα ἢ ἄγγελος, μὴν διομαχῶμεν.

10 Καὶ ὡσὰν ἔγινε πολλὴ φιλονεικία, φοβόμενος ὁ χιλιάρχος μήπως καὶ ἐξοκισθῆ ὁ Παῦλος ἀπ' αὐτῶν, ἐπρόσταξε τὸ γράτευμα νὰ κατέβῃ νὰ τὸν ἀρκάξῃ ἀπὸ τῆν μίσου τῶν, καὶ νὰ τὸν ὑπάσιν εἰς τὸ κάστρον.

11 Καὶ τὴν ἐρχομένην νύκτα ἐφάτη εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος, καὶ εἶπε τῷ· ἔχει θάρρος, Παῦλε· διαβί καθὼς ἐμαρτύρησιν τὰ ἰδικά σου εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἔτι κάμνει χρεία νὰ τὰ μαρτυρήσῃς καὶ εἰς τὴν Ῥώμην.

12 Καὶ ὡσὰν ἐξημέρωσιν, κάποιοι ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων ἔκαμαν σύναξιν, καὶ ἀναθιμάτισαν τοῦ λόγου τῶν, καὶ εἶπαν μὴ δὲ νὰ φάγωσιν μὴ δὲ νὰ πιῶσιν, ἕως ὅπῃ νὰ σκοτώσῃσι τὸν Παῦλον.

13 Καὶ ἐκείνοι ὅπῃ ἔκαμαν ἐτάτην τὴν ὀρκωμοσίαν, ἦσαν περισσότεροι ἀπὸ σαράντα.

14 Οἱ ὅκοιοι ἐπῆγαν εἰς τῶν ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τῶν πρεσβυτέρων, καὶ εἶπαν· ἐμῖς ἀναθιματίσαμεν τοῦ λόγου μας, νὰ μὴν φῶμεν τίποτες ἕως ὅπῃ νὰ σκοτώσωμεν τὸν Παῦλον.

15 Τῶρ κα λοιπὸν ἰστίς φανερώσιντε τοῦ χιλιάρχῳ μαζὶ μὲ τὴν σύναξιν, διὰ νὰ τὸν κα-

γη πρὸς ὑμᾶς, ὡς μέλλοντας διαγινώσκει ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτῷ· ἡμεῖς δὲ, πρὸ τοῦ ἔγγισαι αὐτόν, ἔτοιμοι ἴσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν.

16 Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὴν ἐνείδραν, παραγινόμενος· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολὴν, ἀπήγγειλε τῷ Παύλῳ.

17 Προσκαλισάμενος δὲ ὁ Παῦλος· ἵνα τῶν ἰκατοστάρχων, ἔφη· Τὸν ναίαν τῦτον ἀπάγαγε πρὸς τὸν χιλιάρχον· ἔχει γάρ τι ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ.

18 Ὁ μὲν ἔν παραλαβῶν αὐτόν ἤγαγε πρὸς τὸν χιλιάρχον, καὶ φησιν· Ὁ δέσμιος Παῦλος προσκαλισάμενός με ἤρώτησε τῦτον τὸν ναίαν ἀγαγεῖν πρὸς σὲ, ἔχοντά τι λαλῆσαι σοι.

19 Ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς αὐτῷ ὁ χιλιάρχος, καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν, ἐπυνθάνετο· Τί ἐστὶν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαι μοι;

20 Εἶπε δὲ· Ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαι σε ὅπως αὔριοι εἰς τὸ συνέδριον καταγάγῃς τὸν Παῦλον, ὡς μέλλοντίς τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτῷ.

21 Σὺ ἔν μὴ πεισθῆς αὐτοῖς· ἰνδρεύουσι γὰρ αὐτόν ἐξ αὐτῶν

τεθάσῃ αὔριοι εἰς ἰσᾶς, ὡσάν μέλλοιτες τάχα νὰ γνωρίσιτε καλλίτερα τὰ πράγματά τε· καὶ πρὸ τοῦ νὰ σημάσῃ αὐτὸς, ἡμεῖς εἴμεσθαι ἔτοιμοι νὰ τὸν σκοτάσωμεν.

16 Καὶ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς τοῦ Παύλου ἄκουσε τὴν ἐπιβουλὴν ἐτήτην, καὶ ἐπήγει καὶ ἰμῶθηκε μίσα εἰς τὸ κάστρον, καὶ τὸ εἶπε τοῦ Παύλου.

17 Καὶ ὁ Παῦλος· ἐπροσκάλεισιν ἵνα ἀπὸ τῆς ἰκατοστάρχου, καὶ εἶπεν τε· ἔπαρε καὶ πάγειν ἐτήτος τὸν νέον εἰς τὸν χιλιάρχον· διατὶ ἔχει κάτι τί νὰ τοῦ εἰπῆ.

18 Καὶ ὁ ἰκατόταρχος· τὸν ἐπήγει, καὶ τὸν ἐπήγειν εἰς τὸν χιλιάρχον, καὶ εἶπεν· ὁ δέσμιος ὁ Παῦλος· μὲ ἰλάλησε καὶ μὲ ἰπαρακάλεσε νὰ φέρω ἐτήτον τὸν νέον εἰς ἰσᾶσα, καὶ ἔχει κάτι τί νὰ σὲ λαλήσῃ.

19 Καὶ ὁ χιλιάρχος· τὸν ἐπίασιν ἀπὸ τὸ χέρι, καὶ ἐπήγει ξεχωριστῶν, καὶ τὸν ἐρώτησε· τί εἶναι ἰκίνο ὁπῶ ἔχεις νὰ μῶ εἰπῆς;

20 Καὶ εἶπεν· ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἰσυμφώτησαν νὰ σὲ παρακάλισιν νὰ κατεθάσῃς αὔριοι τὸν Παῦλον εἰς τὴν σύναξιν, ὡσάν μέλλοντίς ἰάχα νὰ ἐρωτήσῃν τίποτες καλλίτερα διὰ λόγῃ τε.

21 Ἐσὺ λοιπὸν νὰ μὴ καταπεισθῆς εἰς αὐτίς· διατὶ

ἄνδρες πλείους τισσαράκοντα, οἵτινες ἀνιδιμάτισαν ἑαυτὰς μῆτι φαγεῖν μῆτι πιεῖν ἕως ἢ ἀνίλωσι αὐτόν· καὶ νῦν ἑτοιμοὶ εἰσι, προσδιχόμενοι τὴν ἀπὸ σὺ ἰπαγγελίαν.

22 Ὁ μὲν ἔνι χιλίαρχῳ ἀπέλυσι τὸν μαρία, παραγγέλλας μηδὲν ἐκλαλῆσαι ὅτι λαῦτα ἐπιφάνισας πρὸς με.

23 Καὶ προσκαλισάμενός τινὰς τῶν ἑκατοντάρχων, εἶπεν· Ἐτοιμάσατε γρατιώτας διακοσίως, ὅπως πορευθῶσιν ἕως Καισαρείας, καὶ ἰκπιῖς ἑβδομήκοντα, καὶ δεξιολάβης διακοσίως, ἀπὸ τρίτης ὥρας ἰῆς νυκτός·

24 Κτήθη τι παρασῆσαι, ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦλον διασύσωσι πρὸς Φήλικα τὸν ἡγμόνα·

25 Γράψας ἐπιστολὴν περιέχουσαν τὸν τύπον τῆτος·

26 Κλαύδιῳ Λυσίας τῷ κρατίτῳ ἡγμόνι Φήλικι χαίρειν.

27 Τὸν ἄνδρα τῆτος συλληφθῆναι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ μίλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἐπιστὰς σὺν τῷ γρατεύματι ἐξευλόμησεν αὐτὸν, μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι.

περισσότεροι ἀπὸ σαράντα ἄνδρες ἀπ' αὐτῶν τὸν ἐπιβελιόνται, οἱ ὁποῖοι ἀνιδιμάτισαν τοῦ λόγου τῆς μὴ δεῖν φάγωσι μὴ δεῖν πιεῖν, ἕως ὅπου τὸν ἰσκοτώσωσι· καὶ τῶρα εἶναι ἑτοιμοὶ καὶ ἀναμένουσι, ἵνα ἀκύσων ἢ θίλεις ἰάξην.

22 Ὁ χιλίαρχος λοιπὸν ἀπόλυσι τὸν νίον, καὶ ἰπαγγέλλει τὴν λέγουσας· ἵνα μὴ τὸ εἰπῆς κακὸς πῶς μὲ τὰ ἐφαιέρωσις ἐτέτα.

23 Καὶ ἰπροσκάλισι δύο κάποιους ἀπὸ τῆς ἑκατοντάρχης, καὶ εἶπεν· ἑτοιμάσθητε διακοσίως γρατιώτας, διὰ τὸ ὑπάσωσιν ἕως εἰς τὴν Καισαρείαν, καὶ ἑβδομήντηα καθ' ἀλάριδης, καὶ διακοσίως σωμαλοφύλακας, ἀπὸ ἰῆς τρίτης ὥρας τῆς νύκτας·

24 Καὶ ἵνα φέριτε καὶ ζῶα, διὰ τὸ βάλλετε ἀπάνω τὸν Παῦλον, ἵνα τὸν ὑπάτε σωῶν εἰς τὸν Φήλικα τὸν ἡγμόνα.

25 Καὶ ἔγραψε καὶ ἐπιστολὴν, ἣ ὁποῖα ἰπεριεῖχεν ἐτέτοιον τὸν τύπον·

26 Κλαύδιῳ ὁ Λυσίας τῷ κρατίτῳ ἡγμόνι Φήλικι χαίρειν.

27 Ἐτέτος ὁ ἄνθρωπος ἐπιάσθη ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἔμιλλε ἵνα φοιουθῆ ἀπ' αὐτῶν· καὶ ἐγὼ ἐπῆγα μετὰ τὸ γράτευμα καὶ τὸν εὐγάλα ἀπὸ τῆς χεῖρός τῆς, μετὰ τὸ ἵνα μάθω πῶς εἶναι Ῥωμαῖός.

28 Βυλόμενοι δὲ γινῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐπεκάλων αὐτῶ, κατήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν.

29 Ὅτι εὖρον ἐγκαλόμενοι περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἀξίον θανάτου ἢ δισμῶν ἔγκλημα ἔχοντα.

30 Μηθυβείσης δέ μοι ἐπιβελῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλλεις εἰσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐξαυτῆς ἐπιμψα πρὸς σε παραγείλας καὶ τοῖς κατηγοροῖς λέγειν ἰά πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σὲ. Ἐρῶσο.

31 Οἱ μὲν ἔτι γρατιῶνται, κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς, ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα.

32 Τῇ δὲ ἑπαύριον ἰάσαντες τὸς ἰππιεῖς πορεύεσθαι σὺν αὐτῶ, ὑπέγραψαν εἰς τὴν παρεμβολήν.

33 Οἷτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἀναβόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέψησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῶ.

34 Ἀσπληγὲς δὲ ὁ ἡγεμῶν, καὶ ἐπιρωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστὶ, καὶ πυθόμενοι ὅτι ἀπὸ Κιλικίας·

28 Καὶ θέλωντας γὰρ μάθω τὴν ἀφορμὴν διὰ τὴν ὁποῖαν τὸν ἐγκαλῶσαν, τὸν ἔφερε εἰς τὴν σύναξιν τῆς.

29 Τὸν ὁποῖον τὸν εὖρηκα ὅπῃ ἐγκαλιῶτον διὰ ζητήματα τοῦ νόμου τῆς· καὶ δὲν εἶχε κανένα ἔγκλημα ἀξίον θανάτου, ἢ δισίματῶ.

30 Καὶ μὴ τὸ γὰρ μὲ ἐμηνύθη ἐπιβελῆ, ὅπῃ ἐμέλλει γὰρ γίνεσθαι ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὸν ἄνδρα ἰτῶτον, εὐθύς τὸν ἐπιμψα εἰς εἰσα· καὶ ἐπαράγγειλα εἰς τῆς κατηγορῆς γὰρ εἰπῶσιν ὁμωροσᾶ σὺ ἐκεῖνα ὅπῃ ἔχουσιν εἰς αὐτόν. Ἐρῶσο.

31 Οἱ γρατιῶνται λοιπόν, καθὼς ἦταν παραγγελμένοι, ἐπῆραν τὸν Παῦλον, καὶ τὸν ἔφεραν τὴν νύκτα εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα.

32 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἀφῆσαν τὸς καθαλάριδες γὰρ πᾶσιν μετ' αὐτόν, καὶ ἐκεῖνοι οἱ γρατιῶνται ἐγύρισαν εἰς τὸ καστρον.

33 Καὶ οἱ καθαλάριδες ἐπῆγαν εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἔδωκαν τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν ἡγεμῶνα, καὶ τῆ ἐπαράψησαν καὶ τὸν Παῦλον.

34 Καὶ ὁ ἡγεμῶν ὡσάν ἀναγνωσῆ τὴν ἐπιστολὴν, ἐρώτησε τὸν Παῦλον ἀπὸ ποίας ἐπαρχίας εἶναι; καὶ ὡσάν ἐμαθεῖν ὅτι εἶναι ἀπὸ τὴν Κιλικίαν,

35 Διακέσμαι σε, ἴφθ, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σε παραγίνονται. Ἐκίλιυσέ τι αὐτὸν ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρώδου φυλάσσεισθαι.

35 Εἶπε· θέλωμεν σὺ ἀκέσει, ὅταν ἔλθῃ οἱ κατήγοροί σου· καὶ ἐπρόσβαξε ἵνα φυλάττεται εἰς τὸ παλάτιον τοῦ Ἡρώδου.

Κεφ. κδ'. 24.

ΜΕΤὰ δὲ πέντε ἡμέρας καλίβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μίᾳ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ῥήτορος· Τέρτυλλου τιτὸς, οἵτινες ἐπιφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου.

2 Κληθέντ'· δὲ αὐτῷ, ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος, λέγων·

3 Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ, καὶ κατορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνεϊ τάτω διά τῆς σοῦ προνοίας, πάντη τε καὶ πανταχῶ ἀποδεχόμεθα, κράτις Φῆλιξ, μίᾳ πάσῃς εὐχαριστίας.

4 Ἴνα δὲ μὴ ἐπὶ σπλιῶν σε ἰγκόπτω, παρακαλῶ ἀκέσαι σε ἡμῶν συντόμως τῇ σοῦ ἐπιεικείᾳ.

5 Εὐφάντες γὰρ τὸν ἄνδρα τῆτον λοιμὸν, καὶ κινῶντα γάσιν πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκωμένην, πρωτογάτην τε τῆς τῶν Ναζωραίων αἰρέσεως·

ΚΑὶ ὕστερον ἀπὸ πέντε ἡμέρας ἐκατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μὲ τὸς πρεσβυτέρους, καὶ μὲ κάποιοι ῥήτορες Τέρτυλλου οἵ ποιοὶ ἐφανήσθησαν εἰς τὸν ἡγεμῶνα ἐναλίην τοῦ Παύλου.

2 Καὶ ὡσάν ἐκάλεσαι τὸν Παῦλον, ἀρχισιν ὁ Τέρτυλλος ἵνα τὸν κατηγορεῖν, λέγωντας·

3 Ὡ κράτις Φῆλιξ, ἡμεῖς ἔγοντας ἵνα ἔχωμεν πολλὴν εἰρήνην διὰ μίση σοῦ, καὶ τῶν κατορθωμάτων ὅπῃ γίνονται εἰς τὸ ἔθνος· ἐτῆτο, διὰ μίση τῆς ἰδικῆς σου προμηθείας, ἵνα γνωρίζομεν ἐτῆτα, καὶ σὺ εὐχαρισῶμεν κατὰ πάντα, καὶ εἰς κάθε τόπον.

4 Καὶ διὰ ἵνα μὴν σὲ παραβαρῶ περισσότερον, παρακαλῶ σε ἵνα μᾶς ἀκέσης συντόμως, κατὰ τὴν καλωσύνην σου.

5 Διατὶ ἔγοντας ἵνα εὐρωμεν ἐτῆτοι τὸν ἄνδρα φθοροποιόν, καὶ παρακινῶντα διχοφασίαν εἰς ὅλης τῆς Ἰουδαίως ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν οἰκωμένην, καὶ εἶναι πρωτογάτης τῆς αἰρέσεως τῶν Ναζωραίων·

14 Ὅμολογῶ δὲ τὲτό σοι, ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν ἦν λέγουσι αἵρεισι, ἔτω λατρεύω τῷ πατρὶ Ὁθεῖ, πιστεύω πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ ἐν τοῖς προφήταις γεγραμμένοις·

15 Ἐλπίδα ἔχω ἐπὶ τὸν Θεὸν, ἦν καὶ αὐτοὶ ἔτοι προσδέχονται, ἀνάστασι μίλλειν ἴσθαι νεκρῶν, δικαίων τι καὶ ἀδίκων.

16 Ἐν τῷ τῷ δὲ αὐτὸς ἀσπῶ, ἀπρόσκοποι συνείδησι ἔχου πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν ἀνδρώπυς διαπαγτός·

17 Δὶ ἐτῶν δὲ πλειόνων παρεγγιόμην ἐλεημοσύνας ποιῶσιν εἰς τὸ ἔθνος καὶ προσφοράς.

18 Ἐν οἷς εὐρόν με ἠγισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, ἢ μιὰ ὄχλυ, ἢ δὲ μιὰ δορύβη, ἴπυς ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαίῳ.

19 Οὐς ἴδει ἐπὶ σὺ παρῆναι, καὶ κατηγορεῖν εἰ το ἔχου πρὸς με.

20 Ἡ αὐτοὶ ἔτοι εἰπάτωσαν εἰ ἴε εὐρον ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα, γάστ μὲ ἐπὶ τοῦ συνεδρίου.

21 Ἡ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς, ἧς ἐκράξα ἐγὼς ἐν αὐτοῖς·

14 Καὶ τὲτό σὺ ὁμολογῶ, ὅτι κατὰ τὸν τρόπον (τῆς θεσπείας) τὴν ὁποῖαν λέγουσι (ἐτῶτοι) αἵρεισι, ἔττι λατρεύω τῷ πατρὶ Ὁθεῖ καὶ πιστεύω εἰς ὅλα ἱκεῖνα ὅπῃ εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸν νόμον καὶ εἰς τὴν προφήτας·

15 Καὶ ἔχω ἐλπίδα εἰς τὸν Θεόν, τὴν ὁποῖαν καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι προσδέχονται, πῶς μίλλει νὰ γίνῃ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν, καὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν ἀδίκων.

16 Καὶ εἰς τῷ τῷ σκευάξω, νὰ ἔχω συνείδησι εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν ἀνδρώπυς ἀσκαδάλιον.

17 Καὶ ὕγερα ἀπὸ πολλὰς χρόνυς ἦλθα εἰς τὰ Ἰεροσόλυμα μίλλωντας νὰ κάμω ἐλεημοσύνας εἰς τὸ ἔθνος καὶ προσφοράς.

18 Ἀνάμισα εἰς τὰ ὁποῖα με ἤσαν καθαρῶς εἰς τὸ ἱερὸν (ὄχι με πλῆθ ἢ δὲ με σύγχισιν) κάποιοι Ἰουδαῖοι ἀπὸ τῆς Ἀσίας.

19 Οἱ ὁποῖοι ἔπειπε νὰ εἶναι ἐδῶ παρὼν ὁμπροσῶ σε, καὶ νὰ κατηγορεῖσιν, ἂν ἔχουσι τίποτες ἐναντία μου.

20 Ἡ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἂς τὸ εἰπῶσιν ἂν εὐρήκασιν εἰς ἐμένα τίποτες ἀδικίαν, ὅταν ἐγάθηκα εἰς τὴν σύναξιν·

21 Παρὰ ἂν δὲν εἶναι διὰ εἶνα λόγον ἐτῶτοι καὶ μόνοι, ὅπῃ ἐγάθηκα καὶ εἶπα ἀνάμισα ἴπυς·

Ὅτι περὶ ἀναστάσιως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ὑφ' ὑμῶν.

22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Φηλιξ ἀνεβάλετο αὐτὸς, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ, εἰπὼν Ὅταν Λυσίας ὁ χιλιάρχος καταβῆ, διαγιώσομαι ἰὰ καθ' ὑμᾶς.

23 Διαταξάμενός τε τῷ ἰκατοτάρχῃ τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον, ἔχειν τι ἄνισιν, καὶ μηδένα κωλύειν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετιῶν, ἢ προσέρχεσθαι αὐτῷ.

24 Μετὰ δὲ ἡμέρας τιὰς παραγινομένου ὁ Φηλιξ σὺν Δρουσίλλῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἔσθη Ἰουδαία, μετεπίμψατο τὸν Παῦλον, καὶ ἤκησιν αὐτῷ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως.

25 Διαλεγόμενος δὲ αὐτῷ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ τοῦ κρίματός τοῦ μέλλουτος ἴσισθαι, ἔμφοβῶ γενόμενος ὁ Φηλιξ ἀπεκρίθη· Τὸ νῦν ἔχον πορεύεσθαι καιρὸν δὲ μετὰ λαβῶν μετακαλίσομαί σοι.

26 Ἄμα δὲ καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Παύλου, ὅπως λύσῃ αὐτόν· διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μελεπόμενος, ὠμίλει αὐτῷ.

27 Διετίνας δὲ πλεονεξίας

ὅτι ἐγὼ σήμερον ἐξετάζομαι ἀπὸ σᾶς περὶ ἀναστάσιως τῶν νεκρῶν.

22 Καὶ ὁ Φηλιξ ὡσάν ἄκυσιν ἐπέβαλε λόγια ἀπὸ τῶν Παύλου, ἀπέβαλλε τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἄλλην ἡμέραν, ἐξεύρωντάς τὴν καταλιπτόως, λέγοντάς· ὅταν κατέβῃ ὁ Λυσίας ὁ χιλιάρχος, θέλω γνωρίσει καλλίτερον τὴν ὑπόθεσίν σοι.

23 Καὶ ἐπαράγγειλεν τοῦ ἰκατοτάρχου, νὰ φυλάγῃ τὸν Παῦλον, καὶ νὰ τοῦ δίδῃ ἄνισιν, καὶ καίνα ἀπὸ τῆς ἰδικῆς τε νὰ μὴν ἐμποδίζῃ νὰ τὸν ὑπηρετᾷ, ἢ νὰ παγίτῃ εἰς αὐτόν.

24 Καὶ μὲ καμπόσαις ἡμέραις ἦλθεν ὁ Φηλιξ μὲ τὴν Δρουσίλλαν τὴν γυναῖκά τε, ἢ ὅποιον ἦσαν Ἰουδαία, καὶ ἐπροσκάλισεν τὸν Παῦλον, καὶ τοῦ ἄκησιν ὅσῳ ἔλεγεν διὰ τὴν πίστιν τὴν εἰς τὸν Χριστόν.

25 Καὶ διαλεγόμενος ὁ Παῦλος περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας, καὶ περὶ τῆς κρίσεως ὅσῳ μέλλει νὰ γίγῃ, ἐφοβήθη ὁ Φηλιξ καὶ ἀπεκρίθη· διὰ τὴν ἄραν σύρε· καὶ ὡσάν εὖρε καιρὸν θέλω σὲ μεταπροσκαλίσει.

26 Θαρρῶντας ἀκόμι πῶς θέλει τοῦ δώσει ὁ Παῦλος ἄσπρα νὰ τὸν ἀπολύσῃ· διὰ τῆτο τὸν ἐπροσκάλει πυκνότερον, καὶ τοῦ ἰσυντύχεσι.

27 Καὶ ὡσάν ἰτελιώθη

ἔλαβι διάδοχον ὁ Φῆλιξ Πέρκιον Φῆστον· θύλων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ, κατέλιπε τὸν Παῦλον δεδεδιμένον.

καὶ δύο χρόνοι, ἄφησι διάδοχον ὁ Φῆλιξ τὸν Πέρκιον τὸν Φῆστον· καὶ θύλωντας ἐν κάμη χάριν εἰς τὰς Ἰουδαίας ὁ Φῆλιξ, ἄφησι τὸν Παῦλον δεδεδιμένον.

Κιφ. ιε'. 25.

Φῆστος ἔν ἐπιβάς τῇ ἰκαραρχίᾳ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱερουσόλυμα ἀπὸ Καισαρείας.

Ο Φῆστος λοιπὸν ὡσαν ἐμβῆκαν εἰς τὴν ἰκαραρχίαν, ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τῆς Καισαρείας.

2 Ἐπιφάνισαν δὲ αὐτῶ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν,

2 Καὶ ἐφάνηκαν εἰς αὐτὸν ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων ἐναντία τοῦ Παύλου, καὶ τὸν ἰκαρακαλῶσαν,

3 Αἰτέμενοι χάριν κατ' αὐτῷ, ὅπως μετακίμψηται αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ· ἐνὶ δὲ οὖν ποιῶντες ἀκλειῶν αὐτὸν κατὰ τὴν ὁδόν.

3 Γυρεύοντες χάριν ἐναντίᾳ τῆ, ἐὰ τὸν κράξῃ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· κάμνοντες ἐπιβυθῆν, ἐὰ τὸν σκοτώσῃ εἰς τὴν γράταν.

4 Ὁ μὲν ἔν Φῆστος ἀπεκρίθη τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον ἐν Καισαρείᾳ, ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἰκπορεύεσθαι.

4 Ἀμὴ ὁ Φῆστος ἀπεκρίθη ὅτι ἐὰ φυλάγῃαι ὁ Παῦλος εἰς τὴν Καισαρείαν, καὶ ὅτι ἀτός τε μέλλει ἐὰ πάγῃ ἐκεῖ τὸ γληγορότερον.

5 Οἱ ἔν δυνατοὶ ἐν ὑμῖν, φησὶ, συγκαταβάντες, εἴ ἴε ἴε ἐν τῷ ἀνδρὶ τῷτῳ, κατηγορεύωσαν αὐτῷ.

5 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ὁσῶ εἶναι ἀπὸ σᾶς δυνατοὶ, εἶπεν, ἄς κατίβῃν μαζῷ, καὶ ἀνεῖναι τίπατες ἄτοπον εἰς τὸν ἄνδρα ἰτῆτον, ἄς τὸν κατηγορήσῃν ἐκεῖ.

6 Διατρέψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας πλείους ἢ δέκα, κατεβάς εἰς Καισαρείαν, τῇ ἰκαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσε τὸν Παῦλον ἀχθῆναι.

6 Καὶ ἔγοντας ἐὰ διατρέψῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ περισσότῃραις παρὰ δέκα ἡμέραις, ἰκατίβῃ εἰς τὴν Καισαρείαν, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἰκαθίσῃν εἰς τὸ κριτήριον, καὶ ἐπρόσᾶξε ἐὰ φέρῃσι τὸν Παῦλον.

7 Παραγιομένοι δι αὐτῷ, περιέστησαν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρῖα αἰτιάματα φέροντες κατὰ τοῦ Παύλου, ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδείξαι·

8 Ἀπολογυμένοι αὐτῷ· Ὅτι ἔτι εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, ἔτι εἰς τὸ ἱερὸν, ἔτι εἰς Καίσαρά τι ἤμαρτον.

9 Ὁ Φῆς· δι τοῖς Ἰουδαίοις θέλων χάριν καταθέσθαι ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπε· Θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβᾶς, ἐκεῖ περὶ τούτων κρίνεσθαι ἐκ' ἐμῶ ;

10 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐπὶ τοῦ βήματος· Καίσαρος· ἐγὼ εἰμι, ἔ με δι' κρίνεσθαι· Ἰουδαίως ἔδιδι ἠδίκησα, ὡς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις.

11 Εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ, καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, ἔ παραιτῆμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ ἔδιδι εἰς ὧν ἔτοι κατηγοροῦσί με, ἔδειξέ με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι· Καίσαρα ἐπικαλέωμαι.

12 Τότε ὁ Φῆς, συλλαλήσας μὲν τοῦ συμβουλίου, ἀπεκρίθη· Καίσαρα ἐπικέκλη-

7 Καὶ ὡσὰν ἦλθεν αὐτός, ἐστάθησαν τρυγύρω ἐκείνοι οἱ Ἰουδαῖοι ὅπῃ ἐκατίβησαν ἀπὸ τῆν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔλογον ἐναντία τοῦ Παύλου πολλαῖς καὶ βαρῖαις κατηγορίαις, ταῖς ὁποῖαις δὲν ἠμποροῦσαν εἰς ταῖς ἀποδείξαι·

8 Ὅτι ὁ Παῦλος ἀπολογῆνταν, λέγωντας· ἔτι εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, ἔτι εἰς τὸ ἱερὸν, ἔτι εἰς τὸν Καίσαρα ἔσφαλα τίποτες.

9 Ἀμὴν ὁ Φῆς· θέλωντας εἰς χάριν εἰς τὸς Ἰουδαίους, ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον· θέλεις εἰς ἀνάβηθις εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, εἰς κρίθης ἐκεῖ διὰ τούτα ὁμωροῦσά με ;

10 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· ἐγὼ γίνομαι εἰς τὸ κριτήριον τοῦ Καίσαρος, ἐκεῖ ὅπῃ κάμνει χρεία εἰς κρίθω· ἐγὼ τὸς Ἰουδαίους τίποτες δὲν τὸς ἀδίκησα, καθὼς τὸ γνωρίζεις καὶ ἐσὺ καλά.

11 Διατι ἂν ἀδικῶ, καὶ ἔκαμα τίποτες ὅπῃ εἰς εἶναι ἄξιον θανάτου, δὲν φεύγω τὸν θάνατον· ἀμὴ ἀνίσως καὶ δὲν εἶναι τίποτες ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπῃ ἔτῃτοι μὲ κατηγοροῦσι, κατεῖς δὲν δύναται εἰς με χάριση εἰς αὐτὸς· ἐπικαλέωμαι τὸν Καίσαρα.

12 Τότε ὁ Φῆς, ἔροντας εἰς συντύχη με τὸ συμβούλιον, ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· Καίσαρος

σαι; ἐπὶ Καίσαρα πορεύ-
ση.

13 Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων
τινῶν, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς
καὶ Βερίκη, κατήτησαν εἰς
Καισάρειαν, ἀσπασόμενοι τὸν
Φῆγον.

14 Ὡς δὲ πλείους ἡμέρας δι-
έτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆς τῷ βα-
σιλεῖ ἀνέειπε τὰ κατὰ τὸν
Παῦλον, λέγων· Ἀγὼς τις ἐστὶ
καλαλεομένης ὑπὸ Φήλικου
δίσμου,

15 Περὶ ἧς γενομένου με εἰς
Ἱεροσόλυμα, ἐπέφανισαν οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ'
αὐτῷ δίκην.

16 Πρὸς ἧς ἀπεκρίθη, ὅτι
οὐκ ἔστι ἐν ἡμῶν Ῥωμαίοις χαρί-
ξισθαί τινα ἄνθρωποι εἰς ἀπώ-
λειαν, πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος
κατὰ πρόσωπον ἔχοι τὴν κατη-
γόρην, τόποι τε ἀπολογίας λά-
βοι περὶ τοῦ ἔγκληματός.

17 Συνελθόντων ἔν αὐτῶν
Ἰουδαῖοι, ἀναβολὴν μεθιμίαν
ποισάμενοι, τῇ ἐξῆς καδί-
σας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσα
ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα.

18 Περὶ ἧς γαδύτης οἱ κατή-

ἑπικάλεις, εἰς τὸν Καίσαρα
δίλεις ὑπάγει.

13 Ὡς ἂν ἐπύρασαι καμπό-
σαις ἡμέραις, ὁ Ἀγρίππας
ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ Βερίκη ἤλθα-
σιν εἰς τὴν Καισάρειαν, μέλλον-
τες γὰρ χαιρετήσῃν τὸν Φῆγον.

14 Καὶ ὡς ἂν ἰδιάτριβαν
ἐκεῖ πολλαῖς ἡμέραις, ὁ Φῆς
ἀνέειπε εἰς τὸν βασιλεῖα τὰ
πράγματα τοῦ Παύλου, καὶ
εἶπεν ἵνας ἄνθρωπος εἶναι ἰδῶ
διμένον, ὅπως τὸν ἄφῃσιν ὁ
Φήλιξ.

15 Διὰ τὸν ὁποῖον, ὅταν
ἐπύγα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐπι-
φάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, καὶ
ἐζήτησαν γὰρ Ἰμωρηθῆ.

16 Εἰς τὴν ὁποίως ἐγὼ ἀπι-
κρίθηκα, ὅτι δὲν εἶναι συνή-
θεια εἰς τὴν Ῥωμαίως γὰρ χα-
ρίζην καίνα ἄνθρωπον διὰ
χάλασμον, πρὶν παρὰ γὰρ ἔχη
ἐκεῖνος ὅπως κατηγορεῖται
ὁμπεροσῶ εἰς τὸ πρόσωπόν τε
τὴν κατηγόρην τε, καὶ γὰρ δυνη-
θῆ γὰρ ἀπολογηθῆ διὰ τὸ
ἔγκλημά τε.

17 Καὶ ἐπειδὴ ἤλθασιν μαζί
μας καὶ αὐτοὶ ἰδῶ, δὲν ἴκαμα
καμίαν ἄργητα, ἀλλὰ τὴν
ἄλλην ἡμέραν ἰκάμισα εἰς τὸ
κριτήριον, καὶ ἐπρόσταξα γὰρ
φευθῆ ὁ ἄνθρωπος ὁμπεροσῶ.

18 Διὰ τὸν ὁποῖον ἰσοῖας γὰρ
γαδύσιν οἱ κατήγοροι δὲν ἀνέ-

γοροι ἑδμήσαν αἰτίας ἐπίφρασον
δὲ ὑπαιόνον ἰγῶ.

19 Ζητήματα δὲ τινα περὶ τῆς
ἰδίας δικαιοδομοσίας εἶχον πρὸς
αὐτόν, καὶ περὶ τοῦ Ἰησοῦ
τεθνηκότος, ὃν ἴφασκεν ὁ
Παῦλος ζῆν.

20 Ἀπορώμενος δὲ ἰγῶ εἰς
τὴν περὶ τῶν ζητησῶν, ἔλε-
γον εἰ βέλονται πορεύεσθαι εἰς
Ἱερουσαλήμ, καὶ κριθῆναι
περὶ τῶν.

21 Τῷ δὲ Παύλῳ ἐπικαλε-
σαμένῳ τηροῦν αὐτὸν εἰς τὴν
τοῦ Σεβατοῦ διάγωγῶν, ἐκέ-
λευσαν τηροῦν αὐτόν, ἕως ἃ
πέμψω αὐτόν πρὸς Καίσαρα.

22 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν
Φῆγον ἔφη Ἐβυλόμην καὶ αὐ-
τὸς τοῦ ἀνδρώπυ ἀκῦσαι. Ὁ
δὲ Ἀγρίππας, φησὶν, ἀκῦση αὐ-
τοῦ.

23 Τῇ ἡμέρᾳ ἐπαύριον ἰδούσιος τοῦ
Ἀγρίππας καὶ τῆς Βερνίκης μίση
πολλῆς Φαρισαίας, καὶ εἰσελ-
θόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον σὺν τε
τοῖς χιλιάρχοις, καὶ ἀνδρά-
σι τοῖς κατ' ἐξοχὴν ὑσι τῆς πόλε-
ως, καὶ καλύσαντο τοῦ Φῆ-
γου, ἤχθη ὁ Παῦλος.

24 Καὶ φησὶν ὁ Φῆγος Ἰ-
Ἀγρίππας βασιλεῦ, καὶ πάν-
τες οἱ συμπρόντες ἡμῖν ἄν-
δρες, διωρεῖτε τῶτον, περὶ ἃ

φρασαν καμίας ἀφορμὴν ἀπ' ἑ-
κείναις ὅπῃ ἐλόγιαζα.

19 Ἀλλὰ εἶχαν ἰσαντία τε
κάποια ζητήματα διὰ τὴν
ἰδικὴν τῶν θεησκῶν, καὶ διὰ
κάποιον Ἰησοῦν ὅπῃ ἀπέθανε,
τὸν ὅποιον ἔλεγεν ὁ Παῦλος
πῶς νὰ ζῆ.

20 Καὶ ἀπορώντας ἰγῶ εἰς
τὴν ζήτησιν ἐτέτης τῆς ὑποθέ-
σεως, εἶπα ἂν θέλη νὰ πάγη
εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐκεῖ
νὰ κριθῆ διὰ τῶν.

21 Ἀμὴν ὁ Παῦλος ἔγοντας
νὰ ζητήσῃ νὰ τὸν φυλάξῃ νὰ
κριθῆ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Σεβα-
τοῦ, ἰπρόταξα νὰ φυλάγεται,
ἕως ὅπῃ νὰ τοὶ πέμψω εἰς
τὸν Καίσαρα.

22 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπε τοῦ
Φῆγου ἠδὲ καὶ ἰγῶ νὰ ἀκῦσω
αὐτοῦ τοῦ ἀνδρώπυ. καὶ ὁ
Φῆγος εἶπεν αὐτοῖς θέλεις τῷ
ἀκῦσαι.

23 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν
ἤλθεν ὁ Ἀγρίππας καὶ ἡ Βερνί-
κη μὲ πολλῆν Φαρισαίων, καὶ ἐμ-
βήκασιν μίση εἰς τὸ ἀκροατήριον
μαζὺ μὲ τὸς χιλιάρχους, καὶ
ἐξαιρέτως ἄνδρας τῆς πόλεως,
καὶ προεζύοντας ὁ Φῆγος,
ἰφέρθη ὁ Παῦλος.

24 Καὶ λέγει ὁ Φῆγος Ἰ-
βασιλεῦ Ἀγρίππας, καὶ ἔλοι
οἱ ἄνδρες οἱ ὅποιοι εἶδοι συμ-
πρόντες μετ' ἐμᾶς, βλέ-
πετε ἐτῶτον, διὰ τὸν ὅποιον

πάν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐπέτυχον μοι εἶτε Ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε, ἐπιβοῶντες μὴ δεῖν ζῆν αὐτὸν μηκέτι.

25 Ἐγὼ δὲ καὶ λαβόμενος μηδὲν ἄξιον θανάτου αὐτὸν πεπραχέναι, καὶ αὐτοῦ δὲ τύτου ἐπικαλεσαμένους τὸν Σεβαστὸν, ἔκρινα κρίμην αὐτόν.

26 Περὶ ἧ ἀσφαλὲς τι γράψαι τῷ Κυρίῳ οὐκ ἔχω. διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν, καὶ μάλιγα ἐπὶ σὺ, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὅπως τῆς ἀνακρίσεως γινομένης σχῶ τι γράψαι.

27 Ἄλογοι γάρ μοι δοκεῖ, κρίμηναι δίσμιοι, μὴ καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημάσαι.

ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων μὴ ἐνόχλησαν, καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐδῶ, φωνάζοντες πῶς αὐτὸς δεῖν κρίνῃ πάλιν ἐὰν ζῆ.

25 Καὶ ἐγὼ ἴσοντας ἐὰν καταλάβω πῶς δεῖν ἔκαμῃ καίνα πρᾶγμα ἕξιον θανάτου, καὶ ἴσοντας ἐὰν ἐπικαλεσθῆ αὐτὸς ἀπὸς τὴν Σεβαστὸν, ἀποφάσισα ἐὰν τὸν κρίμην.

26 Διὰ τὸν ὁποῖον δεῖν ἔχω ἐὰν γράψω τίποτε βέβαιον εἰς τὸν αὐθέντην· διὰ τῆτο τὸν ἴφρα ὁμωρογᾶσας, καὶ περιωσότερον, ἢ βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὁμωρογᾶ εἰς ἰσῖα, διὰ ἐὰν γένῃ ἢ ἐξέταξις, καὶ ἔττι ἐὰν ἔχω τι ἐὰν γράψω.

27 Διὰ τὴν μὲ φαίνεται πᾶράλογοι, ἐὰν κρίμην ἴνα δίσμιοι, καὶ ἐὰν μὴν φαίνῃται ταῖς ἀφορμαῖς τῶν.

Κεφ. κς'. 26.

ἌΓρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἴφη· Ἐπιτρέψαι σοι ὡς ἐστὶν σταυτοῦ λέγειν. Τότε δὲ Παῦλος ἀπολογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα.

2 Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλέμαί ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἤγημαι ἑμαυτὸν

ΚΑΙ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον· ἐὰν ὡς σὺ εἶδῃς ἐξουσία ἐὰν μολῆσῃς διὰ λόγου σου. τότε δὲ Παῦλος ἀπλωσεν τὸ χεῖρ τῆ καὶ ἀπολογεῖτο (λέγωντας).

2 Ἐγὼ, ὁ βασιλεῦ Ἀγρίππα, μέλλωντας ἐὰν δώσω σημεῖον ἀπολογίας ὁμωρογᾶ σου διὰ ὅλα· ἐκτείνῃ ὡς ἐγκαλέμα.

μακάριον μέλλον ἀπολογεῖσθαι ἐπὶ σοῦ σήμερον·

3 Μάλισα γνώσω ὅσα σε πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίως ἰδῶν τι καὶ ζητημάτων. διὸ δίομαι σοι, μακροδύμως ἀκούσαί μου.

4 Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου τὴν ἐκ νιότητος, τὴν ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ Ἰερουσαλήμοι, ἴσασι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι·

5 Προγεννώσκοτές με αἰωνοῦν, (ὡς δέλωσι μαρτυρεῖν,) ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἴρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἐζησα Φαρισαῖος·

6 Καὶ νῦν ἀπ' ἰλπίδι τῆς πρὸς τὰς πατέρας ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἐζηκα κρινόμενος·

7 Εἰς ἣν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐκτενεία νύκτα καὶ ἡμέραν λατρεύον ἰλπίζει καταστῆσαι· περὶ ἧς ἰλπίδος ἐγκαλεῖμαι βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἰσὸς τῶν Ἰουδαίων.

8 Τί; ἄπιστος κρίνεται παρ' ἡμῶν εἰ ὁ Θεὸς νεκρὸς ἐγείρει;

9 Ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἑμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ

λοῦμαι ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, λογιάζω γὰρ εἶμαι καλότερος·

3 Μάλισα ὅπως ἐξέρω πῶς γνωρίζεις τὰ ἥδη καὶ τα ζητήματα τῶν Ἰουδαίων· διὰ τὸτο παρακαλῶ σε, μὴ ὑπομονὴν γὰρ μὲ ἀκούσης·

4 Τὴν ἀπὸ τῆς νιότητάς μου ζωὴν, ὅπως ἐζησα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, εἰς τὸ Ἰερουσαλήμοι μίσα εἰς τὰ Ἰερουσαλήμοι, ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι τὴν ἐξέουρουσι·

5 Προγεννώσκοτές με ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ὡς δέλωσι γὰρ μαρτυρήσουσι, ὅτι ἐγὼ ἐζησα κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἴρεσιν τῆς θρησκείας μου, Φαρισαῖος·

6 Καὶ τῶρα γίνομαι καὶ κρίνομαι διὰ τὴν ἰλπίδα τῆς ταξίματος· ὅπως ἴταξιν ὁ Θεὸς εἰς τὰς πατέρας μου·

7 Εἰς τὸ ὅποιον τάξιμον ἰλπίζει γὰρ καταστῆσαι τὸ γένος μου τὸ δωδεκάφυλον, λατρεύοντας παυτοῖν ἡμέρας καὶ ἡμέραν τὸν Θεόν· διὰ τούτου τὴν ἰλπίδα, ὡς βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἐγκαλεῖμαι ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας.

8 Τί; ἄπιστος κρίνεται σημεῖα εἰς ἰσῶς, ὁ Θεὸς γὰρ αἰαγήτη νεκρὸς;

9 Ἐγὼ ἐλόγιαζα μίσα μου πῶς κριθεὶς γὰρ κάμω πολλὰ

Ναζωραῖς διὲν πολλὰ ἰαντρία
πρᾶξιαι.

10 Ὁ καὶ ἐποίησα ἐν Ἱε-
ροσολύμοις καὶ πολλὰς τῶν
ἀγίων ἐγὼ φυλακαῖς κατέκει-
σα, τῆν παρὰ τῶν ἀρχιερέων
ἐξουσίαν λαβὼν ἀναιρου-
μένων τε αὐτῶν κατήτηκα
ψῆφον.

11 Καὶ κατὰ πάσας τὰς
Συναγωγὰς πολλάκις τιμωρῶν
αὐτὰς, ἠπάγκαζον βλασφη-
μίαι, περισσᾶς τε ἰμμαιώ-
μενοι αὐτοῖς, ἰδίωκοι ἕως καὶ
εἰς τὰς ἕξ πύλας.

12 Ἐν εἰς καὶ πορευόμενοι
εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας
καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν
ἀρχιερέων,

13 Ἡμέρας μίσος, κατὰ τὴν
ὁδὸν ἰδὼν, βασιλεῦ, ἕρανόθεν
ὅπως τὴν λαμπρότητα τοῦ
ἡλίου, περιλάμψαν με φῶς καὶ
τὸς ὡν ἰμοὶ πορευομένους.

14 Πάντων δὲ καταπισθέντων
ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα φων-
ὴν λαλοῦσαν πρὸς με, καὶ
λέγουσαν τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέ-
κτῳ· Σαῦλ, Σαῦλ, τί με διώ-
κεις; σκληρὸν σοι πρὸς κήτρα
λακτίζειν.

ἰαντρία εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ
τοῦ Ναζωραίου.

10 Τὸ ὅποιοι καὶ τὸ ἔκαμα
μῆσα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ
πολλὰς ἀπὸ τῶν ἀγίων τὸς ἐ-
σφάλισα μῆσα εἰς ταῖς φυλα-
καῖς, πέρωντας τὴν ἐξουσίαν
ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων· καὶ ὅταν
τὸς ἰσχύονται, ἰδῶκα καὶ ἐγὼ
τὴν ψῆφον μου.

11 Καὶ εἰς ὅλα τὰ Συνα-
γῶγα πολλάκις φοραῖς τὸς ἐτι-
μώρου, καὶ τὸς ἀπάγκαζα
τὰ βλασφημίαι, καὶ πολλὰ ἰ-
δαιμονίζεσθαι εἰς αὐτὰς, καὶ
τὸς ἰδίωχα ἕως εἰς ταῖς ἕξ
πύλαις.

12 Ἀναμεταξὺ εἰς τὰ ὁ-
ποῖα κατὰ ὁπῶ τὸς ἔκαμα
ἐπάγιστα εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ'
ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῶν
ἀρχιερέων.

13 Καὶ εἰς τὴν μίσση τῆς
ἡμέρας, ἰδα εἰς τὴν γράταν,
ἃ βασιλεῦ, φῶς ἀπὸ τὸν ἕρα-
νὸν, ὅπῶ ἔλαμπε τρυγύρω με
περισσότεροι ἀπὸ τὴν λαμπρό-
τητα τοῦ ἡλίου, καὶ τρυγύρω εἰς
ἐκείνους ὅπῶ ἐπεριπαῖῶσαν μα-
ζύ μου.

14 Καὶ πέφτοντες ὅλοι κῶ-
τω εἰς τὴν γῆν, ἄκουσα φωνὴν
ὅπῶ μῶ ἔλεγε με Ἑβραϊκῶς
λέγουσαν Σαῦλ, Σαῦλ, τί με
διώκεις; κακόν σου εἶναι τὰ
κλωτξᾶς εἰς τὰ κήτρα.

15 Ἐγὼ δὲ εἶπον· Τίς εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις.

16 Ἀλλὰ αἰνάσθητι, καὶ γῆθι ἐπὶ τῆς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ἔφθην σοι, προχειρίζασθαι σε ὑψηρέτην καὶ μαρτυραῖν ὡς τι εἶδεις, ὡς τι ἐφθῆσομαί σοι·

17 Ἐξαιρέμισός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἔθνων, εἰς ἕς νῦν σε ἀποπέλλω,

18 Ἀποῖξαι ὀφθαλμὸς αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκοτῆς εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπί τοῦ Θεοῦ, τοῦ λαβεῖν αὐτὸς ἄφισιν ἁμαρτιῶν, καὶ κληροῖν ἐν τοῖς ἁγιασμένοις, πιστοῖς τῇ εἰς ἐμέ.

19 Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθής τῇ ἡρασίᾳ ὀπτασίας·

20 Ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς Ἰθίοις, ἀπήγγελλον μελανοῖν, καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἀξιαλῆς μελανοίας ἔργα πρᾶσσοῦσας.

15 Καὶ ἐγὼ εἶπα· ποῦ εἶσαι ἰσὺν, αὐθιγῆτι; καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· ἐγὼ εἰμαι ὁ Ἰησοῦς ὃς κατὰ τρέχεις ἰσὺν.

16 Ἀμὴ σέκω ἀπάνω, καὶ γάσσω εἰς τὰ ποδάριά σου διατί ἐπιταυτοῦ ἐφάτηκα εἰς ἰσθίνα, καὶ σὲ κάμω ὑψηρέτην καὶ μαρτυρα ἰκειῶν ὅςτις εἶδεις, καὶ ἰκειῶν ὅςτις θίλω σοῦ δείξει·

17 Εὐγάζωντάς σε ἀπὸ τῶν λαῶν τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀπὸ τὰ ἔθνη, εἰς τῆς ὁποῖως τῆρα σὲ γέλλω,

18 Νὰ ἀποῖξῃς τὰς μάτιας τῆς, καὶ νὰ τῆς γυρίσης ἀπὸ τὸ σκοτῆ εἰς τὸ φῶς, καὶ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ εἰς τὸν Θεόν, καὶ πάρῃσι τὴν ἄφισιν τῶν ἁμαρτιῶν τῆς, καὶ κληρονομίαν μαζὺ μὲ τῆς ἁγιασμένους, διὰ μέσου τῆς εἰς ἐμένα πιστοῖς.

19 Διὰ τὴν ὁποῖαν ἀφορμῆν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, δὲν ἐγένηκα ἀπειθής εἰς τὴν ὀπτασίαν ἐκείνην τὴν ἡράσιον.

20 Ἀλλὰ πρῶτα ἐκήρυξα εἰς ἐκείτους ὅςτις ἦσαν μέσα εἰς τὴν Δαμασκὸν, καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ εἰς ἕλα τὰ χωρία τῆς Ἰουδαίας, καὶ εἰς τὰ ἔθνη, καὶ μετανοήσουσι, καὶ νὰ γυρίσουσι εἰς τὸν Θεόν, κάμνοντες ἔργα ἀξια μετανοίας.

21 Ἐνεκα τούτων με οἱ Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ, ἐπειρώντο διαχειρίσασθαι.

22 Ἐπιθυρίας οὖν τυχῶν τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἔστω, μαρτυρούμενοι μικρῶ τε καὶ μεγάλῳ, ἕθεν ἰκτὸς λέγων ἂν τε οἱ προφῆται ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι, καὶ Μωσῆς·

23 Εἰ πάθητός ὁ Χριστός, εἰ πρῶτος· ἐξ ἀνασάσιως νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγίλλειν τῷ λαῷ καὶ τοῖς Ἰθίοσι·

24 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολογουμένοι, ὁ Φῆς· μεγάλη τῇ φωτῇ ἔφη· Μάιη, Παῦλε· ἴα πολλά σι γράμματα εἰς ματίαν περιτρέπεις.

25 Ὁ δὲ· Οὐ μαινομαί, φησι, κράτις Φῆς, ἀλλ' ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ῥήματα ἀποφθίγγομαι.

26 Ἐπίσταται γὰρ περὶ Ἰστών ὁ βασιλεὺς, πρὸς ὃν καὶ παρρησιαζόμενοι λαλῶ. λαιδάμεις γὰρ αὐτόν· ἰστών ἔπίδομαι ἕθεν· ἔ γάρ ἐστι ἐν γνώμῃ πιπραγμένοι τούτο.

27 Πιστεύεις βασιλεῦ Ἀγρίππα ἰοὺς προφῆταις; οἶδα ὅτι πιστεύεις.

28 Ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν

21 Διὰ τούτην τὴν ἀφορμὴν οἱ Ἰουδαῖοι μὴ ἐκίασαν μίσα εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἰδοκίμασαν· ἵνα μὴ σκοτώσουν.

22 Ἀμὴ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐγγίτωσα, καὶ εἰκομαι ἕως τῆς σήμερον, μαρτυρῶντας εἰς μικρὸν καὶ εἰς μεγάλον, καὶ δὲν λέγω ἴσποτες ἔξω ἀπ' ἐκείνα ὅπῃ ἱπροεῖσαν οἱ προφῆται καὶ ὁ Μωϋσῆς, πῶς μέλλουν ἵα γειοῦσιν·

23 Ὅτι ὁ Χριστός μέλλει ἵα πάθη, καὶ ὅτι αὐτὸς Ἰσθίας ἵα ἀνασταθῆ πρῶτος· ἐκ νεκρῶν, μέλλει ἵα καταγγίλη φῶς εἰς τὸν λαόν καὶ εἰς τὰ ἔθνη.

24 Καὶ ἀπολογούμενοι ὁ Παῦλος ἔφη· εἶπε μὲ μεγάλην φωτῆν ὁ Φῆς· λωλὸς εἶσαι, Παῦλε· τὰ πολλά γράμματα σὲ λωλαίουν.

25 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· ἔ κράτις Φῆς, δὲν εἶμαι λωλὸς, ἀλλὰ λέγω λόγια ἀληθινὰ καὶ σωφροισμῖνα.

26 Διὰ τὸ καὶ ὁ βασιλεὺς, εἰς τὸν ὅποιον λαλῶ παρρησία, τὰ ἰξεύρει· καὶ πιστεύω ἵα μὴν τὸς λαιδάτη ἴσποτες ἀπὸ τούτου· διατὶ ἔφητο δὲν ἔγινεν εἰς καμίαν ἐν γνώμῃ.

27 Βασιλεῦ Ἀγρίππα, πιστεύεις τὸς προφῆτας; ἰξέρω ὅτι πιστεύεις.

28 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶ-

Παῦλον ἔφη· Ἐν ὀλίγῳ με πεί-
θεις Χριστιανοὶ γενέσθαι.

29 Ὁ δὲ Παῦλος· εἶπεν· Εὐ-
ξαίμην ἂν τῷ Θεῷ, καὶ ἐν ὀ-
λίγῳ καὶ ἐν πολλῷ ἢ μόνον σε,
ἀλλὰ καὶ πάντας τὰς ἀκροῦσάς
με σήμερον, γενέσθαι τοιούτους
ὄπῳ· καὶ γὰρ εἰμι, παρικτὸς
τῶν δισμῶν τούτων.

30 Καὶ ταῦτα εἰπὼν· αὐ-
τοῦ, ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ
ἡγεμῶν, ἢ τε Βερρῖκη, καὶ οἱ
συγκαθέμεινοι αὐτοῖς.

31 Καὶ ἀναχωρήσαντες ἐ-
λάλουσι πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες·
Ὅτι ὑδὴν θανάτου ἄξιον ἢ δι-
σμῶν πρέσσει ὁ ἄνθρωπος· ἔ-
τε·.

32 Ἀγρίππας δὲ τῷ Φῆσφ
ἔφη· Ἀπολιλύσθαι ἰδύνατο ὁ
ἄνθρωπος· ἔτε·, εἰ μὴ ἐπικί-
κλιτο Καίσαρα.

πει τοῦ Παύλου· παρ' ὀλίγον,
μὲ πείθεις ἐὰν γίνω Χριστιαν-
ός.

29 Καὶ ὁ Παῦλος· εἶπεν·
ἐγὼ παρακαλῶ τὸν Θεόν, ὄχι
μοναχᾶ ἰσὺν, ἀλλὰ καὶ ὅσοι
μὲ ἀκούου σήμερον, ἐὰν εἶναι
τίττοιαι λογῆς ὡσάν εἶμαι καὶ
ἐγὼ, καὶ εἰς ὀλίγον καὶ εἰς πολλὸν,
ἔξω ἀπὸ τούτων τὰ δισμά.

30 Καὶ ὡσάν εἶπεν ὁ Παῦ-
λος· ἐτέτα, ἰσηκώθη ὁ βασι-
λεὺς καὶ ὁ ἡγεμῶν, καὶ ἡ Βερρί-
κη, καὶ ἐκεῖνοι ὄπῳ ἐκάδουσαν
μαζύ ἴως.

31 Καὶ ὡσάν ἀνεχώρησαν,
ἰσυντύχησαν ἀνάμεισά τες, καὶ
ἔλεγαν· ὅτι ἐτέτ· ὁ ἄνθρω-
πος· δὴν κάμει τίποτος ὄπῳ ἐὰν
εἶναι ἄξι· διὰ θάνατον, ἢ ἐὰν
δεθῇ.

32 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν
εἰς τὸν Φῆσον· ἂν δὴν ἤθελεν
προσκαλιεσθῆ τὴν Καίσαρα,
ἤμπόρει ἐὰν ἀπολυθῇ ἐτέτ·
ὁ ἄνθρωπος·.

Κιφ. κζ'. 27.

Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποσπείν
ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν,
παριδίδουσι τὸν τε Παῦλον καὶ
Ἰννας ἐτέρους δισμῶτας ἰκατο-
λάρχῃ, ὀνόματι Ἰελίῳ, σπειρῆς
Σιβασιῆς.

ΚΑΙ ὡσάν ἀποφασίσθη ἐὰν
ταξιδύσωμεν εἰς τὴν
Ἰταλίαν, ἰπαράδωκαν τὸν
Παῦλον καὶ κάποιους ἄλλους
ὄπῳ εἶχαν δεμένους εἰς τὸν ἰ-
κατολάρχον, τὸ ὄνομά τε Ἰέ-
λιον, ὁ ὄποι· ἦτον ἀπὸ τοῦ τά-
γμα Σιβασιῶν.

2 Ἐπιβάντες δὲ πλοῖον Ἀδραμυτηνῶν, μέλλοιτες πλεῖν τὴν κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπον, ἀτήχθημεν, ὅτε· Ἐν ἡμῶν Ἀρίσταρχου Μακεδόνα Θισσαλονικεύς.

3 Τῇ τε ἰτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα. Φιλανδρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος, ἐπέτρεψε πρὸς τὴν φίλῃ πορευθῆναι ἐπιμελείας τυχεῖν.

4 Καὶ κίθη ἀναχθίτες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ τὸ τὴν ἀέμῳ εἶναι ἰσχυρῆς.

5 Τό, τε πέρα τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας.

6 Καὶ ἐν τῷ ἰκατόνταρχῳ πλοῖον Ἀλεξανδρινὸν πλεῖν εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐπιβίβασιν ἡμῶς εἰς αὐτό.

7 Ἐν ἰκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοῦντες, καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσπιπτόντος ἡμῶς τοῦ ἀέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην.

8 Μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν, ἤλθομεν εἰς τόπον ἰσθμῶν

2 Καὶ ὡς ἐπιβήκαμεν εἰς κάποιον παράβι Ἀδραμυτηνῶν, μέλλοιτες γὰρ πλεύσωμεν κατὰ τὴν τόπον τῆς Ἀσίας, ἐνήκαμεν εἰς τὸ πέραν, καὶ ἦτον μαζὺ μὲν μᾶς ὁ Ἀρίσταρχος ὁ Μακεδὼν ὁ Θισσαλονικεύς.

3 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἤλθομεν εἰς τὴν Σιδῶνα. καὶ ὁ Ἰούλιος Φιλανδρώπως ἐπέτρεπε εἰς τὸν Παῦλον· καὶ ἔδωκεν ἄδην γὰρ πᾶσι εἰς τὴν φίλῃν τε γὰρ τὸν κοιτάξου.

4 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπιβήκαμεν εἰς τὸ παράβι, καὶ ἐταξιδεύσαμεν ἀπὸ κάτω εἰς τὴν Κύπρον, μὲν τὸ γὰρ εἶναι οἱ ἀνεμοὶ ἰσχυροί.

5 Καὶ περιπλέοντες τὸ πέραν ὅπου εἶναι σημᾶ εἰς τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν, ἤλθομεν εἰς τὴν Μύρα τῆς Λυκίας.

6 Καὶ ἐκεῖ ἐπιβίβασιν ἡμῶς εἰς τὸν ἰκατόνταρχον πλοῖον ἑνα παράβι Ἀλεξανδρινόν, τὸ ὅποιον ἐπάγειν εἰς τὴν Ἰταλίαν, μᾶς ἔβαλλον μέσα εἰς αὐτό.

7 Καὶ πολλαῖς ἡμέραις πλεῖν ἀργᾶ, καὶ μὲν βίαια σπῆσαντες εἰς τὴν Κνίδον, διὰ δὲ μᾶς ἄφινεν ὁ ἀνεμος, ἐπλεύσαμεν ἀπὸ κάτω εἰς τὴν Κρήτην, ὁμοιωθῆναι εἰς τὴν Σαλμώνην.

8 Καὶ μὲν βίαια περιπλέοντες ποταῖ ἀπ' αὐτῆν, ἐνήκαμεν εἰς

καλύμενοι Καλῆς λιμένας, ἧ ἰγγύς ἦν πόλις Λασαία.

9 Ἰκανῷ δὲ χρόνῳ διαγενομένη, καὶ ὄντ' ἤδη ἐπισφαλῶς τοῦ πλοῦς, διὰ τὸ καὶ τῆς νηγείας ἤδη περιληλυδίαι, παρήγει ὁ Παῦλ'·

10 Λέγων αὐτοῖς· Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ ὑβρείως καὶ πολλῆς ζημίας ἔ μόνον τοῦ φόρτου καὶ τοῦ πλοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλει ἴσως εἶναι τὸν πλῆν.

11 Ὁ δὲ ἰκατόβιαρχ' τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπέειπε μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τῷ Παύλῳ λεγομένοις.

12 Ἀνυδίτῃ δὲ τοῦ λιμέν' ὑπάρχοιτ' πρὸς παραχειμασίαν, οἱ πλείους ἔδεικτο βυλὴν ἀναχθῆναι κἀκείθεν, εἰπὼς δύναιντο κατατήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ Λίβα καὶ κατὰ Χῶρον.

13 Ὑποκινύσαντ' δὲ Νότου, δόξαντες τῆς προδείξεως κενρατηκίαι, ἄραυτες ἄσ-

κάποιον τόπον ἐκτὸς τὸν ἐκράζασιν Καλῆς λιμνῶνας· εἰς τὸν ὅποιον ἦτον κορτᾶ ἢ πόλις Λασαία.

9 Καὶ ἴγοντας ἐὰν περᾶση πολλὸς καιρὸς, καὶ τὸ σπυσιμονὲν εἶναι ὑβραμῆ κινδυνεύμενοι, διαβ' καὶ ἡ νηγεία τότε ἦτον περασμένη, ὁ Παῦλ' τὸς ἐνυδίται,

10 Καὶ τὸς ἔλεγεν ὡς ἄνδρες, ἐγὼ βλέπω, ὅτι μέλλει εἶναι γίγη ἐτότο τὸ λαξίδι μὲν περασμονὸν καὶ πολλὴν ζημίαν, ἔχει μόνον τοῦ φορτίματ' καὶ τοῦ καραβίου, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς μας.

11 Ἄμῃ ὁ ἰκατόβιαρχ' περισοτέρων ἐπίστειν τὸν λιμνῆσιν καὶ τὸν ναυκλήρον, παρὰ ἐκείνα ἐπὶ ἔλεγεν ὁ Παῦλ'.

12 Καὶ διὰ τὰ μὴν εἶναι ὁ λιμένας ἐπιτήδει' διὰ χειμασμοῦ, οἱ περισσοτέροι ἐσυμβωλεύθησαν εἰς σπηλαιῶν ἀπ' ἐκεῖ, αἱ ἡμωρίσων μιν εἰς κανίνα τρόπον εἰς κατατήσωμεν εἰς τὴν Φοίνικα, εἰς εἰς χειμασμοῦ, ὁ ὅποι' εἶναι λιμένας τῆς Κρήτης, καὶ βλέπει εἰς δύο ἀίμας, εἰς τὸν Λίβα καὶ εἰς τὸν Χῶρον.

13 Καὶ ἴγοντας ἐὰν φύσῃ ὁ νότ', ἐλόγιασαν ὅτι ἴτυχαν τοῦ σκοπῆ, καὶ κάμωτες ἄρματα

σον παρελύγατε τὴν Κρήτην.

14 Μιτ' ἕ πολὺ δὲ ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμ^ο τυφνικὸς, ὃ καλέμεν^ο Εὐροκλύδων.

15 Συναρπασθέντ^ο δὲ τοῦ πλοῖου, καὶ μὴ δυναμένω ἀντοφθαλμεῖν τῇ ἀνέμῳ, ἐπιδόντες ἰφερόμεθα.

16 Νησίον δὲ ἦ ὑποδραμόντες καλούμενοι Κλαύδην, μέλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς γειέσθαι τῆς σκάφης.

17 Ἦν ἄρατις, βοηθείαις ἐχρῶντο, ὑποζωντύτις τὸ πλοῖον· φοβόμενοι τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπίσωσι, χαλάσαντες τὸ σκιῦ^ο, ἔτως ἰφέροτο.

18 Σφοδρῶς δὲ χιμαζόμενον ἡμῶν, τῇ ἐξῆς ἐκβολῆν ἐποιούητο.

19 Καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκιυὴν τοῦ πλοῖου ἐρρίψαμεν.

20 Μῆτι δὲ ἡλίω, μῆτι ἄγρων ἐπιφαινότων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, χιμαῶνός τε οὐκ

ἰσπεριῦσαν ἀπὸ κοντᾶ ἀπὸ τὴν Κρήτην.

14 Καὶ δὲν ἐπίρασι πολλῆ· ἄρα καὶ ἔβαλεν ἄνεμ^ο ἰανθιαῖης Κρήτης ἀνιμογράφου^ο ταραχῶδης, ὃ ὀποῖ^ο κράζεται Εὐροκλύδων.

15 Καὶ ἔγοντας ἐὰν περαχθῇ τὸ καράβι, καὶ ἐὰν μὴ δύναται ἐὰν περάσῃ ἰανθία εἰς τὸν ἄνεμον, ἔγοντας ἐὰν ἀφήσωμεν τὸ καράβι εἰς τὸν ἄνεμον, ἰφερόμεθα.

16 Καὶ ἔγοντας ἐὰν περάσωμεν κάποιον νησί, τὸ ὀποῖον ἐκράξεται Κλαύδη, μετὰ βίας ἠμπορέσαμεν ἐὰν πάρωμεν τὴν βάρκαν.

17 Τὴν ὀποῖαν ἔγοντας ἐὰν τὴν σηκώσουσι καὶ ἐὰν τὴν βάλουσι μέσα εἰς τὸ καράβι, ἔκαμαν βοήθειαις, καὶ ἐζῶνασι τὸ καράβι· φοβόμενοι μήπως καὶ πίσωσι εἰς τὴν ξέρην, καὶ ἰκατέβασαν ἐὰν ἄρμενα, καὶ τέτοιας λογιῆς ἰφέρουσαν.

18 Καὶ ἐπειδὴ ἰχημαζόμεσθα δυνατῶ, τὴν ἄλλην ἡμέραν ἔκαμαν χύσιν.

19 Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν μὲν ἐὰν ἰδιά μας χεῖρια ἐρρίξαιμεν τὴν ἀρματωσίαν τοῦ καραβίου.

20 Καὶ μὴ δὲ ἡλί^ο μὴ δὲ ἄγρων ἐφαίνονται πολλαῖς ἡμέραις, καὶ χιμαῶνας πο-

ἐλίγη ἐπικειμένῳ, λοιπὸν περιηρεῖτο πᾶσα ἑλπίς τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς.

21 Πολλῆς δὲ ἀσπίδος ὑπαρχούσης, τότε γαδίεις ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἶπεν· Ἔδει μιν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαί μοι, μὴ ἀνάγασθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, κερδήσαι τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν.

22 Καὶ ταῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς ὑδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν, πλὴν τοῦ πλοίου.

23 Παρέστη γάρ μοι τῇ νυκτὶ ἑαυτὴ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ εἰμι, ὃ καὶ λατρεύω,

24 Λέγων· Μὴ φοβῆ, Παῦλε· Καίσαρί σι δεῖ παραστῆναι· καὶ ἰδὼ, κεχαρίσθαι σοι ὁ Θεὸς πάντας τὰς πλείοντας μετὰ σοῦ.

25 Διὸ εὐθυμεῖτε, ἄνδρες· πιγεύω γὰρ τῷ Θεῷ ὅτι ἕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον λελάληται μοι.

26 Εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπιεῖν.

27 Ὡς δὲ τισσαρισκαϊδικάτη νῆξ ἐγένετο, διαφορομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρία, κατὰ

λὺς μᾶς ἐπλάκυσε, τῶσον ὅπῃ δὲν ἀπόμεινι καμία ἐλπίδα σωτηρίας.

21 Καὶ διὰ τὰ ἔχουσι πολλαῖς ἡμέραις νηγικοί, ἐγάθη ὁ Παῦλος εἰς τὴν μέσην τῆς, καὶ εἶπεν· ὦ ἄνδρες, ἔπρεπε γὰρ μὴ πιγεύσθαι, γὰρ μὴν σηκιδῆτι ἀπὸ τῆς Κρήτης, γὰρ ἔχετε διαφοροὶ καὶ τὸν πειρασμὸν καὶ τὴν ζημίαν ἐτότη.

22 Καὶ τῶρα σᾶς νηδετῶ γὰρ ἔχετε καλὴν καρδίαν· διατί κανείας ἀπὸ σᾶς δὲν θίλει χάσει τὴν ζῶν ἴα, παρὰ μοναχᾶ τὸ καράβι (θίλει χαλασθῆ).

23 Διατὶ ἐτότη τὴν νυκτα ἦλθεν εἰς ἐμένα ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποίου εἶμαι, καὶ ὅπῃ λατρεύω,

24 Καὶ μὲ εἶπεν· ὦ Παῦλε, μὴ φοβᾶσαι· κάμνει χρεία γὰρ γαδῆς ὁμπροσθ' εἰς τὸν Καίσαρα· καὶ γὰρ, ὅπῃ σὺ ἐχαρίστη ὁ Θεὸς ὅλης αὐτουῆς ὁποῦ πλείον μαζύ σοι.

25 Διὰ τῆτο γαδεῖτε μὲ καλὴν καρδίαν, ὦ ἄνδρες· διατί πιγεύω εἰς τὸν Θεόν, ὅτι ἔτξθι θίλει εἶσθαι καθὼς μὲ ἱλαλήθη.

26 Καὶ κάμνει χρεία γὰρ πίσωμιν ἔξω εἰς κάποιο νησί.

27 Καὶ ὡσὸν ἦλθεν ἡ τισσαρισ καὶ δεκάτη νῆκλα, ὅπῃ ἐπαρακυλιόμασθαι εἰς τὸ πύ-

μισοι τῆς νυκτός ὑπαινούν οἱ ναῦται προσάγειν τιὰ αὐτοῖς χώρας.

28 Καὶ βολίσαντες, εὖρον ὀργυιᾶς εἴκοσι βραχὺ δὲ διαστήσαντες, καὶ πάλιν βολίσαντες, εὖρον ὀργυιᾶς δικαπίτητι.

29 Φοβόμετοί τι μήπως εἰς τραχιῆς τόπους ἐκπίσωσι, ἐκ πρύμνης ῥήσαντες ἀγκύρας τέσσαρας, ἤχοντο ἡμέρας γινέσθαι.

30 Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγῆν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, προφάσει ὡς ἐκ πύρας μελλόντων ἀγκύρας ἰκτεῖναι,

31 Εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἱεροτάρχῃ καὶ τοῖς γρατιώταις· Ἐὰν μὴ ᾖτω μείνουν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι ἐ δύνασθε.

32 Τότε οἱ γρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης, καὶ εἶασαν αὐτὴν ἐκπιεῖν.

33 Ἄχρι δὲ ἔμειλλεν ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλεν ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς, λέγων· Τεσσαρισκαιδικάτην σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες, ἄσιτοι διατελιῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι·

λαγ· τὸ Ἄδρια, τὰ μεσάνυχτα οἱ ναῦται ἰλόγιαζαν τὰ σημῶναι εἰς κάποιαν χώραν.

28 Καὶ ὡσὰν ἔρριξαν τὸ σκαῖάλι εὐρήκασιν εἴκοσι ὀργυιᾶς· καὶ ὡσὰν ἐπῆγαν καμπύσιν παρακεῖθε, πάλιν ἰβόλισαν, καὶ εὐρήκασιν δικαπίτητι ὀργυιᾶς,

29 Καὶ φοβόμενοι μήπως καὶ πείσουν εἰς τόπους δύσκολας, ἔρριξαν τέσσαρες ἀγκυρας ἀπὸ τῆς πρύμνης, καὶ ἐπαρακαλῶσαν τότε τὰ ξημερώσῃ.

30 Καὶ οἱ ναῦταις ἐγύρουν τὰ φύγουν ἀπὸ τὸ καράβι, καὶ ἱκατίβασαν τὴν ἑσπεραν εἰς τὴν θάλασσαν, ἀφορμὴ πῶς μέλλου ἀπὸ τῆς πλώρης τὰ ρίξουν τὰ σίδερα.

31 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν εἰς τὸν ἱκατόταρχον καὶ τὰς γρατιώτας· ἂν δὲν ἀπομαίνου ἐτῷτοι μέσα εἰς τὸ καράβι, ἰσιῖς δὲν ἠμπορεῖτε τὰ γλιτώσῃτε.

32 Τότε οἱ γρατιῶται ἐκόψαν τὰ σχοινία τῆς βάρκας, καὶ τὴν ἄφησαν τὰ πῖση ἔξω.

33 Καὶ ἕως ὅπῃ τὰ ξημερώσῃ, ὁ Παῦλος τὰς ἐπαρακίνα ὄλων τὰ φᾶσιν ψυμί, λέγων τὰς τὴν δικατίσσερας ἡμέραις ἔχομεν μὲ τὴν σημερινήν, καὶ εἰσθε πησικῶ, ὑπὲρ δὲν ἰγυματίσῃτε τίποτες·

34 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς προσλαβεῖν τροφῆς· τῦτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάραχει. ἕδειός γὰρ ὑμῶν λρεῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς πισειῖται.

35 Εἰπὼν δὲ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ ἰνωπιον πάντων, καὶ κλάσας ἤρξατο ἰσθίειν.

36 Εὐθυμοὶ δὲ γινόμενοι πάντες, καὶ αὐλοὶ προσελάβοιτο τροφῆς.

37 Ἡμεῖ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἰπᾶσαι ψυχαί, διακόσαι ἰσδομκοιαιξ.

38 Κορισθέντες δὲ τροφῆς, ἐκέφιζον τὸ πλοῖον, ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν.

39 Ὅτε δὲ ἡμέρα ἰγένειο, τὴν γῆν οὐκ ἐπιγίνωσκον· κόλωποι δὲ τινα κατεβούει ἔχορτα αἰγιαλόν, εἰς ᾧ ἐβυλιύσαντο, εἰ δύναντο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον.

40 Καὶ τὰς ἀγκύρας περιλόντες εἶον εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίω· καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρλίμονα τῇ πιεσίῃ, κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν.

41 Περιπισόντες δὲ εἰς τὸ

34 Διὰ τῦτο (ᾶς παρακαλῶ ἐὰ φᾶτε· διατὶ ἰτῦτο εἶναι διὰ τὴν σωτηρίαν σας· διατὶ καιρός τρεῖχα δὲν θίλει βλαφθῆ ἀπὸ τὸ κεφάλι τῆ.

35 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἰταῦλα, ἐπῆρει ψωμί, καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεὸν ὀμπροσᾶ εἰς ὀλης, καὶ ἰκοψε καὶ ἄρχισι ἐὰ τρώγη.

36 Καὶ ὡσὰν ἰκαλοκάρδισαν ὄλοι, ἰπίασαν καὶ αὐτοὶ ἐὰ τρώσι.

37 Καὶ εἰμισθαι εἰς τὸ καράβι ὄλαις ἢ ψυχαῖς διακόσαις ἰβδομῆντα ἰξ.

38 Καὶ ὡσὰν ἰχόρετσαν φαγί, ἰχυναν τὸ σιτάρι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἰτξὶ ἐξελάφρυναν τὸ καράβι.

39 Καὶ ὅταν ἰξημέρωσι, δὲν ἰγνώριζαν τὴν γῆν· μοναχᾶ ἰβλεπαν κάποιον κόρπον ὀπῶ εἰχε παραγιάλι, εἰς τὸν ὀποῖον ἰσυμβυλεύουνταν, ἂν ἠμπορίσουν, ἐὰ ρίξου τὸ καράβι.

40 Καὶ ἰγοντας ἐὰ ἀνασπῶσσαν ταῖς ἀγκυρας, τὸ ἄφισαν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀντάμα ἰλυσαν καὶ ἐὰ δισίματα πῶν τιμωνῶν, καὶ ἰσῆκωσαν τὸ ἀρτεμόνι εἰς τὸν καιρὸν ὀπῶ ἰφῶσα, καὶ ἰκρατῦσαν τὸ παραγιάλι.

41 Καὶ ἰγοντας ἐὰ πῖσσαν

ποι διθάλασσοι ἐπέκλειαι τὴν ναῦν· καὶ ἡ μὲν πρῶρα ἐρείσασα ἔμεινε ἀσάλειυτο, ἡ δὲ πρῦμα ἰλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων.

42 Τῶν δὲ φρασιωτῶν βελὴ ἰγίνετο ἵνα τὸς δισμάτας ἀποκτείνωσι, μή τις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι.

43 Ὁ δὲ ἰκατόνταρχος, βυλόμενος διασωῖσαι τὸν Παῦλον, ἐκάλυσε αὐτὸς τοῦ βελήματος, ἐκίλευσέ τε τὸς δυναμένους κολυμβᾶν, ἀπορρήψασθαι πρῶτος ἐπὶ τὴν γῆν ἐξίναί.

44 Καὶ τὸς λοιπὸς, ὡς μὲν ἐπὶ σαΐσιν, ὡς δὲ ἐπὶ ἰσταν τῶν ἀπὸ τοῦ πλοῖου, καὶ ἕτως ἰγίνετο πάντα διασωθῆσαι ἐπὶ τὴν γῆν.

εἰς ἵνα τόσων ὄψῃ εἶχε δύο θάλασσαις, ἔρριξαν ἔξω τὸ καράβι· καὶ ἡ μὲν πλώρη τε ἔγοιλας ἐκείνη εἰς τὴν γῆν ἐτίκοντο ἀσάλειυτο, ἀμὴ ἡ πρῦμη ἰσυντρέβητο ἀπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων.

42 Καὶ οἱ φρασιῶται ἰσυμβυλεύθησαν ἐὰν φοιῶσιν τὸς δεμένους ὄψῃ εἶχαν, διὰ ἐὰν μὴ κολυμβήσῃ κανένας τὸς καὶ φύγῃ.

43 Ἀμὴ ὁ ἰκατόνταρχος θείλωντας ἐὰν γλιτώσῃ τὸν Παῦλον, τὸς ἐμπόδισεν ἀπὸ τῆς βελῆς τὸς· καὶ ἰπρόσραξε ἐκείνοι ὄψῃ ἠμπεροῦν ἐὰν κολυμβοῦν, ἐὰν πείσῃ πρῶτος εἰς τὴν θάλασσαν ἐὰν εὐγουν τὸς τὴν γῆν.

44 Καὶ οἱ λοιποὶ, ἄλλοι ἀπάνω εἰς τὰ Καΐδια, ἄλλοι ἀπάνω εἰς τίποτος τοῦ παραβίου ἐὰν εὐγῶσιν ἔξω, καὶ τίποτας λογιῆς ὅλοι ἐγλίτωσαν εἰς τὴν γῆν.

Κεφ. κη'. 28.

ΚΑΙ διασωθέντες, τότε ἐπίγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται.

2 Οἱ δὲ βάρβαροι παρεῖχον αὐτῶν τυχῆσαι φιλανθρωπίαν ἡμῖν. ἀνάψαντες γὰρ πυρὰν, προσελάβοντο πάντα ἡμᾶς, διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἰφεγῶτα, καὶ διὰ τὸ ψύχου.

ΚΑΙ ὡσὰν ἐγλίτωσαν, τότε ἐπίγνωσαν ὅτι ἡ νῆσος κρεῖται Μάλτα.

2 Καὶ οἱ Βάρβαροι μᾶς ἰκαμαν μεγάλην φιλανθρωπίαν. διατὶ ἀναψαν πυρῆαν, καὶ μᾶς ἐδέχθησαν ὅλας, διὰ τὴν ἑροχὴν ὄψῃ ἔβριχεν, καὶ διὰ τὸ κρύου.

3 Συγρίψαντο δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνῳ πλῆθος, καὶ ἐπιδήσαντο ἐπὶ τὴν πυρᾶν, ἕχιδνα ἐκ τῆς θέρμης ἐξεληθῆσα καθήψαι τῆς χειρὸς αὐτοῦ.

4 Ὡς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενοι τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Πάντως φοιεὺς ἐστὶν ἂν ἄνθρωπος ὕψος, ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἶασιν.

5 Ὁ μὲν οὖν, ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ, ἔπαθεν ὡδὴ κακόν.

6 Οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μίλλειν πύμπρασθαι, ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν· Ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκούντων, καὶ θεωρούντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλλόμενοι ἔλεγον Θεὸν αὐτὸν εἶναι.

7 Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρχε χωρία τῶ πρώτῳ τῆς ἡσού, ὀνόματι Ποσλίω, ὃς ἀναδιξάμενος ἡμᾶς, τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξέμισιν.

8 Ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποσλίου πυρελοῖς καὶ δυσεντερία συνεχόμενον καίλακτισθαι·

3 Καὶ μαζώνοντας ὁ Παῦλος πύλλα φρυγᾶνα, καὶ βάλλοντάς τὰ ἀκάνθια εἰς τὴν φωτίαν, μία ὄχευτρα ἀπὸ τῆς ζέσης εὐγῆκιν (ἀπὸ τὰ ξύλα), καὶ ἰδάγκασε τὸ χεῖρ τῆ.

4 Καὶ ὡσαν εἶδαν οἱ Βάρβαροι τὸ φεῖδι ὅπῃ ἐκρέμετο εἰς τὸ χεῖρ τῆ, ἔλεγον ἴνας με τὸν ἄλλον· βίβαια φοιᾶς εἶναι ἰτῦτος ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὅποιος ἔγοντας ἵνα γλυτώσῃ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ἡ δικαιοσύνη (τοῦ Θεοῦ) δὲν τὸν ἀφίσει ἵνα ζῆ.

5 Ὁ Παῦλος λοιπὸν ἰτίναξε τὸ θηρίον μίσα εἰς τὴν φωτία, καὶ τίποτες κακὸν δὲν ἔπαδι.

6 Καὶ ἐκεῖνοι ἀνάμειναν ἵνα πρὸς τὴν ὁ Παῦλος, ἢ ἵνα πίση κάτω παρρυθὺς ἀποθαμίνος. καὶ πολλὴν ὄραν ἀταμείοντες, ὡσαν εἶδαν ὅπῃ δὲν ἔπαδε τίποτες κακὸν, ἰγύρισαν καὶ ἔλεγον πῶς εἶναι αὐτὸς Θεός.

7 Καὶ τρυγύρω εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον εἶχε χωρία ὁ πρώτος τοῦ ἡσού, τὸ ὄνομά τῆ Πύσλιος, ὁ ὅποιος μᾶς ἰδέχθη, καὶ μὴ φιλικὴν διάδοσιν μᾶς ἐκόμισε τρεῖς ἡμέραις.

8 Καὶ ἔτυχε καὶ ὁ πατήρ τοῦ Πέσλιος καὶ ἐκεῖπιτος ἀπὸ θέρμης καὶ κοιλίας· εἰς τὸ

πρὸς ὃν ὁ Παῦλος εἰσελθὼν, καὶ προσευξάμενος, ἐπίθει τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἰάσατα αὐτόν.

9 Τότε οὖν γενομένου, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ ἰήσῳ, προσήρχοντο καὶ ἰδιπραπιύοντο.

10 Οἱ καὶ πολλαῖς ἱμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ἀναγομένοισι ἐπέδιντο τὰ πρὸς τὴν χεῖραν.

11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀπέχθημεν ἐν πολίῳ παρακρημακότητι ἐν τῇ ἰήσῳ, Ἀλεξάνδριῳ, παρασήμερον Διοσκύροις.

12 Καὶ καταχθίντες εἰς Συρακῆσας, ἐπιμείναμεν ἡμέρας τρεῖς.

13 Ὅθεν περιελθόντες κατηγέσαμεν εἰς Ῥήγιον· καὶ μὴδ' αὖ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου τότε, δευτεραῖοι ἤλθομεν εἰς Πολιόλους.

14 Ὅν εὐρώτες ἀδελφές, παρεκλήθημεν ἐπ' αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἑπτὰ· καὶ ὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἤλθομεν.

15 Καί κειθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῶν ἄχρις

ὁποῖον ἐρχόμενος ὁ Παῦλος, ἐπροσυχθήθη, καὶ ἔβαλε τὰ χεῖρά του ἀπάνω του, καὶ τὸς ἰάτρευσιν.

9 Καὶ ὡσάν ἔγινε ἰτέτο, ἤρχονταν καὶ οἱ ἄλλοι ὅπῃ ἦταν ἀσθενημένοι εἰς τὸ ἦσι, καὶ ἰατρούοντων.

10 Οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐτίμησαν πολλαῖς τιμαῖς, καὶ ὅταν ἤδελαιμεν ἐὰ ἐμβῶμεν εἰς τὸ παράβη, μᾶς ἔκαμαν ὄλαις μας ἰαῖς ἕξοδαις.

11 Καὶ ὕτερα ἀπὸ τρεῖς μῆνες ἐμβήκαμεν εἰς ἵνα καράβη Ἀλεξάνδριον, ὁποῦ ἐξεχέμασιν ἐκεῖ εἰς τὸ ἦσι, καὶ εἶχε τὴν σημαίαν τῶν Διοσκόρων.

12 Καὶ ἐκατιβήκαμεν εἰς ταῖς Συρακῆσαις, καὶ ἐγαθήκαμεν τρεῖς ἡμέραις.

13 Ἀπὸ τῶν ὁποῖον τόπον γυρίζοντες ἐκατατήσαμεν εἰς τὸ Ῥήγιον· καὶ ὕτερα ἀπὸ μίαν ἡμέραν ἔγοντας ἐὰ σηκωθῆ ῥότ, τὴν δεύτηρην ἤλαμεν εἰς τὰς Πολιόλους.

14 Εἰς τὸν ὁποῖον τόπον ἐεθήκαμεν ἀδελφές, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐπαρακάλεσαν ἐὰ γαθῶμεν εἰς ἐκεῖνας ἑπτὰ ἡμέραις· καὶ ἔτζι ἀπ' ἐκεῖ ἐπήγαμεν εἰς τὴν Ῥώμην.

15 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ οἱ ἀδελφοὶ ὡσάν ἀκῆσαν διὰ λόγῳ μας, εὐγῆκαν ἐὰ μᾶς ἀπαντήσουσιν

Ἀρκίω Φόρου καὶ Τριῶν Ταβερ-
τῶν ἕς ἰδῶν ὁ Παῦλος, εὐ-
χαριστήσας τῷ Θεῷ, ἔλαβε
θάροσ.

16 Ὅτι δὲ ἤλθομεν εἰς Ῥώ-
μην, ὁ ἑκατόταρχος παρέ-
δωκε τὴν δισμίαν τῷ στρατοπε-
δάρχῃ· τῷ δὲ Παύλῳ ἐπιτρέπη
μένει καθ' ἑαυτὸν, σὺν τῷ
φυλάσσοντι αὐτὸν γραγιώτῃ.

17 Ἐγένετο δὲ μιὰ ἡμέρας
τρεῖς συγκαλίσασθαι τὸν Παῦ-
λον ἕως ἄστας τῶν Ἰουδαίων πρῶ-
της· Συνελθόντων δὲ αὐτῶν,
ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες
ἀδελφοί, ἐγὼ ἔδωκα ἐναντίον
ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἔθνεσι
τοῖς πατρίοις, δίσμιον ἐξ
Ἱεροσολύμων παρεδόθη εἰς
ἴαρος χεῖρας τῶν Ῥωμαίων.

18 Οἷτις ἀνακριναντίς
μι ἰβύλοτο ἀπολῦσαι, διὰ τὸ
μηδεμίαν αἰτίαν θανάτῳ ὑ-
πάρχειν ἐν ἐμοί.

19 Ἀλληγογόντων δὲ τῶν Ἰου-
δαίων, ἠναγκάσθη ἐπικαλί-
σασθαι Καίσαρα· ἐχ ὡς τοῦ
ἔθνους μὴ ἔχων τι κατηγορεῖσαι.

20 Διὰ ταύτην ἔν τῇ αἰτί-
αν παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ
προσαλῆθαι· ἔπεικε γὰρ τῆς
ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ σὴν ἀλυ-
σιν ταύτην περιέκομαι.

ἕως τὸν φόρον τοῦ Ἀρκίου καὶ
εἰς ταῖς τρεῖς Ταβέρνας· τὴς
ὁποίας ὡσαύτως εἶδεν ὁ Παῦ-
λος, εὐχαρίστησε τὸν Θεὸν, καὶ
ἐπήρθη θάρροσ.

16 Καὶ ὅταν ἐπήγαμεν εἰς
τὴν Ῥώμην, ὁ ἑκατόταρχος
ἐπαράδωκεν ὅλην τὴν δισμίαν
εἰς τὸν μέγαν στρατηγόν· ἀμὴν ὁ
Παῦλος ἰσχυροτέρησεν ἐν ἐπι-
σκειταῖς ἐξαιρητικῶν τε, μαζὺ μὲν
τὸν στρατιώτην ἐπέβλεπον ἐφύλαγε.

17 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τρεῖς
ἡμέραις ὁ Παῦλος ἐκάλεσε
τὴν πρῶτην τῶν Ἰουδαίων καὶ
ὡσαύτως ἐμαζεύχθησαν, τὴς ἑλο-
γησὶ ὁ Παῦλος· ἐγὼ, ὡς ἄνδρες
ἀδελφοί, δὲν ἔκαμα κανίνα
ἐναντίον εἰς τὸν λαόν, ἢ εἰς ταῖς
τάξαις ταῖς πατρικαῖς, καὶ
μὴ ἐπαράδωκα δισμῖον ἀπὸ τῶν
Ἱεροσολύμων εἰς τὰ χεῖρα τῶν
Ῥωμαίων.

18 Οἱ ὁποῖοι ἔροτας ἐὰν μὴ
ἐξελάξουν ἡδὲλαν ἐὰν μὴ ἀφήσιν,
διὰ δὲ δὲν ἦτο καμία ἀφορμὴ
θανάτῳ εἰς ἐμένα.

19 Καὶ ἔροτας ἐὰν ἐναντιῶν-
ται οἱ Ἰουδαῖοι, ἀναγκάσθηκα
ἐὰν ἐπικαλισθῶ τὸν Καίσαρα·
ὄχι ἔχοντα ἐὰν κατηγορησῶ
τίποτες τοῦ ἔθνους μας.

20 Διὰ ταύτην λοιπὸν τὴν
ἀφορμὴν ἐζήτησα ἐὰν σᾶς εἰδῶ
καὶ ἐὰν σᾶς συντύχῃ· διὰ δὲ ἐγὼ
διὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ Ἰσραὴλ
εἶμαι δισμῖον ἐπὶ τὴν τὴν
ἀλυσίδα.

21 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον· Ἡμεῖς ἔτι γράμματα περὶ σοῦ ἰδιξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας· ἔτι παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἡ ἐλάλησέν τι περὶ σοῦ ποιεῖν.

22 Ἀξιῶμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκῶσαι ἃ φρονεῖς· περὶ μὲν γὰρ τῆς αἰρέσεως ταύτης γνωστὸν ἐστὶν ἡμῖν ὅτι πανταχῶς ἀνιλεῖται.

23 Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν, ἦκου πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονος· οἷς ἐξείδιλο διαμαρτυροῦμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, κείνων τε αὐτῶν ἐὰν περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπὸ τοῦ νόμου Μωυσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρῶν ἕως ἰσπίρας.

24 Καὶ οἱ μὲν ἐκείθουσι τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίσαν.

25 Ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους, ἀπελύοντο, εἰπόντες τοῦ Παύλου ῥῆμα ἐν ὅτι καλῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησεν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τὰς πατέρας ἡμῶν,

26 Λέγον· Πορεύητι πρὸς τοὺς λαοὺς τούτους, καὶ εἰπὶ· Ἀκοῆ ἀκούσεται, καὶ ἔμὴ συῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ ἔμὴ ἴδητε.

21 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· ἡμεῖς ἔτι γράμματα ἰδιχθήκαμεν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας διὰ λόγου σοῦ· ἔτι ἦλθε κανείνας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν, ὅπως ἐὰν λευλήσῃ ἡ ἐὰν εἰπῇ ἰσποτες κακὸν διὰ λόγου σοῦ.

22 Καὶ παρακαλῶμεν ἐὰν ἀκῶσωμεν ἀπὸ λόγου σοῦ· ἡ γινώμεν ἔχης· διατι διὰ ἐτύτη τὴν αἰρέσιν ἰξιύρομιν, ὅτι παντῆ ἰναλίηται.

23 Καὶ ἔγοντας ἐὰν τοῦ διωρίσων μίαν ἡμέραν, οἱ περισοῦτεροι ἦλθασιν εἰς τὸ σπῆτί τε· τὴν ὁποίως ἰδίδασει μαρτυρῶντας τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ καταπειθωθῆσιν ἐὰν πρᾶγματα τοῦ Ἰησοῦ, ἀπὸ τὸν νόμου τοῦ Μωυσέως καὶ τὸν προφητῶν, ἀπὸ τὸ ἰαχὺ ἕως τὸ ἔραδι.

24 Καὶ ἄλλοι ἐκαταπίθονταν εἰς ἐκεῖνα ὅπως ἔλεγεν, ἄλλοι ἀπίσαν.

25 Καὶ διὰ ἐὰν μὴν συμφωνῶν ἀνάμισά τες, ἀναχωρῶσαν, μὲ τὸ ἐὰν εἰπῇ ὁ Παῦλος ἕνα λόγου, ὅτι καλῶ εἶπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ Ἡσαΐου προφήτου εἰς τὰς πατέρας μας,

26 Λέγοντας· σύρε εἰς τὸν λαὸν τούτον, καὶ εἰπὶ· μὲ τὴν ἀκοῆν θέλετε ἀκούσει, καὶ δὲν θέλετε γροικήσει· καὶ μὲ τὰ μάτια θέλετε βλέπει, καὶ δὲν θέλετε εἰδῆ.

27 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαῦ τούτου· καὶ τοῖς ὡσὶ βαρέως ἤκυσαν, καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὡσὶν ἀκήσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιγρήψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.

28 Γνωστὸν ἔν ἔργῳ ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπιστάλητὰ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ καὶ ἀκήσωται.

29 Καὶ ταῦτα αὐτῷ εἰπόντῃ, ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι, πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζήτησιν.

30 Ἔμεινε δὲ ὁ Παῦλος· διείκει ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθαμαλίᾳ· καὶ ἀπειδίχθη πάντας τῆς ἐισπορευομένης πρὸς αὐτόν·

31 Κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάσης παρρησίας, ἀκωλύτως.

27 Διὰ τὴν ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου· καὶ μὴ τὰ αὐτὰ τῆς βαρέως ἤκυσαν, καὶ τὰ μάτια τῆς ἐσφάλησαν· μήπως καὶ ἰδῶσι μὴ τὰ μάτια ἰδῶσι, καὶ μὴ τὰ αὐτὰ τῆς ἀκήσωσι, καὶ μὴ τὴν καρδίαν τῆς γροικήσωσι, καὶ γυρίσωσι, καὶ τὰς ἰατρεύσωσι.

28 Γνωρίζετε λοιποὶ, ὅτι εἰς τὰ ἔθνη ἀπιστάληται ἡ σωτηρία τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτοὶ θέλωσιν τὴν ἀκήσει.

29 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἰτέτα ὁ Παῦλος, ἐδίεικται οἱ Ἰουδαῖοι, ἔχοντες πολλὴν φιλονεικίαν ἀνάμυσά τῆς.

30 Καὶ ὁ Παῦλος ἔμεινε ἐκεῖ δύο χρόνους συνεχῶς εἰς ἕνα σκῆτι ὡς τὸ ἐπλήρην ἐκπῶ λόγῳ τῷ· καὶ ἰδέχεται ὅλης ἐκείνης ὡς ἐπάγειται εἰς αὐτόν·

31 Κηρύττω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ διδάσκω τὰ πράγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὴ κάθει λογιῆς παρρησίας χωρὶς κανίνας ἐμπόδιον.

Τ Ε Λ Ο Σ.

27 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου· καὶ τοῖς ὡσὶ βαρείως ἤκουσαν, καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὡσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιγρήψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.

28 Γνωγὸν ἔν ἔργῳ ὑμῶν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεγράφεται τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται.

29 Καὶ ταῦτα αὐτῷ εἰπόντῃ, ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι, πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζήτησιν.

30 Ἐμεινε δὲ ὁ Παῦλος διέτιαν ὄλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι· καὶ ἀπιδίχλει πάντας τὰς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτόν·

31 Κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάσης παρρησίας, ἀκωλύτως.

27 Διατὶ ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ ἐτούτου· καὶ μὴ τὰ αὐτὰ τὰς βαρεῖα ἤκουσαν, καὶ τὰ μάτια τὰς ἐσφάλησαν· μήπως καὶ εἰδῶσι μὴ τὰ μάτια ἴτες, καὶ μὴ τὰ αὐτὰ τὰς ἀκούσῃ, καὶ μὴ τὴν καρδίαν τὰς γροικήσῃ, καὶ γυρίσῃ, καὶ τὰς ἰατρεύσῃ.

28 Γνωρίζετε λοιπὸν, ὅτι εἰς τὰ ἔθνη ἀπεγράφεται ἡ σωτηρία τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν τὴν ἀκούσει.

29 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτέτα ὁ Παῦλος, εἰδέσκων οἱ Ἰουδαῖοι, ἔχοντες πολλὴν φιλονηκίαν ἀνάμυσά τας.

30 Καὶ ὁ Παῦλος ἔμεινε ἐκεῖ δύο χρόνους σωγῆς εἰς ἕνα σπῆτι ὅπῃ τὸ ἐπλήρωνεν ἀπὸ λόγου τῆς· καὶ ἰδέχεται ὅλης ἐκείνης ὅπῃ ἐπάγειται εἰς αὐτόν·

31 Κηρύττω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ διδάσκων τὰ πράγματα τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ, μὴ κάθει λογιῆς παρρησίαν χωρὶς κανίνας ἐμπόδιον.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ
ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Δεύτερον μέρος,

Περιέχον τὰς Ἐπιστολάς καὶ τὴν
Ἄποκάλυψιν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἦ ΠΡΟΣ ῬΩΜΑΙΟΥΣ ἘΠΙ-
ΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α. 1.

ΠΑΥΛ· ΔΥΛ· Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, κλητὸς ἀπόστολος,
ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον
Θεοῦ,

2 (Ὁ προσηγγίλατο διὰ
τῶν προφητῶν αὐτῆ ἐν γραφαῖς
ἁγίαις.)

3 Περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆ, (τοῦ
γενομένου ἐκ σπέρματος Δαβὶδ
κατὰ σάρκα·

4 Τῆ ὁρισθέντος υἱῆ Θεοῦ
ἐν δυνάμει, κατὰ πνεῦμα ἁγιο-
σύνης, ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν)
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

5 (Δι' ἧ ἐλάβομεν χάριν καὶ
ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως
ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ὑπὲρ τοῦ
ὀνόματος αὐτῆ.

6 Ἐν οἷς ἐστὶ καὶ ὑμεῖς,
κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ·)

7 Πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐν Ῥώμῃ,
ἀγαπητοῖς Θεοῦ, κλητοῖς ἁγί-

ΠΑΥΛ· ΔΥΛ· Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, καλεσμένοι ἀποστο-
λοι, χωρισμένοι εἰς τὸ ἐν
κηνύξω τὸ εὐαγγέλιον τῆ Θεοῦ,

2 Τὸ ὁποῖον τὸ ἔταξε προλι-
τερα ὁ Θεός, διὰ μίση τῶν
προφητῶν τῆ, εἰς ταῖς ἁγίαις
γραφαῖς,

3 Διὰ τὸν υἱὸν τετὸν Κύριόν
μας Ἰησοῦν Χριστόν. ὁ ὁποῖος
ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ σπέρμα τῆ
Δαβὶδ κατὰ σάρκα·

4 Καὶ ἰφανερῶς υἱὸς Θεοῦ
μὴ δυνάμει, κατὰ Πνεῦμα ἁγιο-
σύνης, διὰ τῆς ἀναστάσεως ἐκ
νεκρῶν.

5 Διὰ μίση τῆ ὁποῖα ἐλά-
βαμεν χάριν καὶ ἀποστολὴν, διὰ
τὸ ὄνομά τε, εἰς ὑπακοὴν τῆς
πίστεως εἰς ὅλα τὰ ἔθνη·

6 Ἀνάμιστα εἰς τὰ ὁποῖα
ἔισθη καὶ ἔιστις, καλεσμένοι ἀπὸ
τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

7 Εἰς ὅλας ὅπῃ ἴσται μέσα
εἰς τὴν Ῥώμην, τῆς ἀγαπη-
μένους τῆ Θεοῦ, καλεσμένους

οις· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Πρῶτον μὲν εὐχαρισῶ τῷ
Θεῷ μὴ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ
πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν
καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κό-
σμῳ.

9 Μάρτυς γάρ μιν εἶναι ὁ
Θεός, ὃν λατρεύω ἐν τῷ πνεύ-
ματι μου, ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως
μνήσκει ὑμῶν ποιῶμαι·

10 Πάλτοί ἐπι τῶν προσευ-
χῶν μου διόμινοι, εἴπως ἤδη
ποτὶ εὐδοθήσομαι ἐν τῷ θηλή-
ματι τοῦ Θεοῦ, ἰλθῆναι πρὸς
ὑμᾶς.

11 Ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς,
ἵνα ἴη μεταδώσει χάρισμα ὑμῖν
πνευματικόν, εἰς τὸ ζηριχθῆναι
ὑμᾶς·

12 Τῷτο δὲ εἶμι, συμπαρα-
κληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐναλ-
λήλους πίστεως, ὑμῶν τε καὶ
ἐμοῦ.

13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνο-
εῖν, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις
προσέειμι ἰλθῆναι πρὸς ὑμᾶς,
(καὶ ἐκωλύθη ἄχρι τοῦ διῆρο,) ἵνα
καρπὸν τινα σχῶ καὶ ἐν ὑ-
μῖν, καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς
ἔθνεσιν.

14 Ἐλλοσίοί τε καὶ βαρβά-

αἰγίαι· ἅς εἶναι χάρις εἰς ἰσᾶς,
καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς μας,
καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Πρῶτον μὲν εὐχαρισῶ τῷ
Θεῷ μὴ διὰ μίση τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ διὰ ὅλης σας, ὅτι ἡ πί-
στις σας κηρύσσεται εἰς ὅλον τὸν
κόσμον.

9 Διὰ τὸ μάρτυς μιν εἶναι ὁ
Θεός, τὸν ὁποῖον ἐγὼ λατρεύω
μὲ ὅλην μου τὴν ψυχὴν, εἰς
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ υἱοῦ τοῦ
πατοτεῖνᾶ σᾶς ἐνδυμῆμαι·

10 Παρακαλῶντας πάντοτε
εἰς ταῖς προσευχαῖς μου, ἀνί-
σως καὶ καμίας φοράν θέλω
κατιωδωθῆναι μὲ τὸ θηλημα τοῦ
Θεοῦ, ἵνα ἰλθῶ εἰς ἰσᾶς.

11 Διὰ τὸ ἔχων μεγάλην ἀγά-
πην ἵνα σᾶς ἰδῶ, διὰ ἵνα σᾶς
μεταδώσω τίποτις χάρισμα
πνευματικόν, εἰς τὸ ἵνα ζηρι-
χθῆτε ἰσοῖς·

12 Καὶ τῷτο εἶναι, ἵνα συμπα-
ρηγορηθῶμι εἰς ἰσᾶς, διὰ τὴν
πίστιν τὴν ἰδικὴν μου καὶ τὴν ἰδι-
κὴν σας, ὅπως ἔχομεν ἀνάμισά
μας.

13 Καὶ θέλω ἵνα τὸ ἐξεύρε-
τε, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις φο-
ραῖς ἐβάλλθηκα ἵνα ἰλθῶ εἰς
ἰσᾶς, (ἀμὴ ἐμποδίσθηκα ἴως
τῶρα,) διὰ ἵνα ἀπολαύσω τί-
ποτις καρπὸν καὶ εἰς ἰσᾶς, κα-
θὼς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἔθνη.

14 Ἐγὼ εἶμαι χριώγης καὶ ἰσῖς
τῶν Ἑλλήνων καὶ εἰς ἰσῖς Βαρβά-

ροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις
ὀφειλέτης εἰμί·

15 Οὕτω τὸ κατ' εἰμὶ πρό-
φυμον καὶ ὑμῖν ἰοῖς ἐν Ῥώμῃ
εὐαγγελίσασθαι.

16 Οὐ γὰρ ἐκαιοσχύνομαι τὸ
εὐαγγέλιον τῷ Χριστῷ· δύνα-
μις γὰρ Θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν
παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε
πρῶτον καὶ Ἑλλῆσι.

17 Δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ ἐν
αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστι-
ως εἰς πίσιν· καθὼς γέγραπται·
Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσι-
ται.

18 Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ
Θεοῦ ἀπ' ἔρανος ἐπὶ πᾶσαι ἀ-
σέβειαι καὶ ἀδικίαι ἀνθρώπων
τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ
κατεχόντων·

19 Διότι τὸ γνωστὸν τῷ Θεῷ,
φανερὸν ἐστὶν ἐν αὐτοῖς· ὁ γὰρ
Θεὸς αὐτοῖς ἐφανέρωσι.

20 Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτῷ
ἀπὸ κτίσεως κόσμου, τοῖς ποι-
ήμασι νούμενα καθοράται, ἥτι
αἰδιό· αὐτῷ δύναμις καὶ θεοί-
της· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸς ἀναπο-
λογήτως·

21 Διότι γνώτισ τὸν Θεόν,
ἔχ' ὡς Θεὸν ἰδόξασαν, ἢ εὐ-

ρης, καὶ εἰς τὴς σοφῆς καὶ εἰς
τὴς ἀνοήτης·

15 Ἐγὼ εἶμαι πρόφυμ·
ὅσοι τὸ κατὰ δύναμιν μετὰ εὐ-
αγγελίῳ καὶ εἰς ἰσῆς ὁπῶ
εἰσθε μίσα εἰς τὴν Ῥώμῃ.

16 Διατὶ ἐγὼ δὲν ἐντρέπο-
μαι διὰ τὸ εὐαγγέλιον τῷ Χρι-
στῷ· διατὶ εἶναι δύναμις τῷ
Θεῷ εἰς σωτηρίαν, εἰς κάθε εἶνα
ὁπῶ πιστεύει, πρῶτον εἰς τὸν
Ἰουδαῖον εἶτα εἰς τὸν Ἑλληνα.

17 Διατὶ ἡ δικαιοσύνη τῷ
Θεῷ φανερώνεται διὰ μίση τῷ
(εὐαγγελίῳ) ἀπὸ πίστιν εἰς
πίστιν, καθὼς εἶναι γεγραμμί-
νον· ὁ δίκαιος θέλει ζήσει ἀπὸ
τὴν πίσιν.

18 Διατὶ ἡ ὀργὴ τῷ Θεῷ
φανερώνεται ἀπὸ τὸν ἔρανον εἰς
κάθε ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν τῶν
ἀνθρώπων, ὁπῶ κατακρατῆσι
τὴν ἀλήθειαν εἰς ἀδικίαν·

19 Διατὶ ἐκείνο ὁπῶ ἤμπο-
ρεῖ ὁ ἀνθρωπῶ· νὰ γροικῆσι
περὶ τῷ Θεῷ, εἶναι φανερὸν εἰς
αὐτῆς· διατὶ ὁ Θεὸς τὴς τὸ
ἐφανέρωσι.

20 Διατὶ τὰ πράγματα τῷ
Θεῷ, ὁπῶ εἶναι ἀόρατα (ἦγεν
ἢ παντοτεινὴ τε δύναμις καὶ
θειότης) βλέπονται φανεῶ εἰς
τὰ ποιήματά τε, ἀπὸ τὴν κτίσει
τῷ κόσμῳ, ἐξέλαζόμενα μετὸν
νῶ· διὰ νὰ μὴ ἤμπορῆν νὰ
ἀπολογηθῆν·

21 Διατὶ ἔγοντας νὰ γνωρί-
σῃ τὸν Θεόν, δὲν τὸν ἰδόξασαν

χαρίστησαν· ἀλλ' ἰματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἰσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία.

22 Φάσκοτες εἶναι σοφοί, ἠμωράνθησαν.

23 Καὶ ἤλλαξαν τὴν δόξαν τῷ ἀφάρτῳ Θεῷ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνοσ φαρτῶ ἀνθρώπου, καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἱρπετῶν.

24 Διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτὸς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίας, τῷ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς·

25 Οἱ τινες μετέλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τῷ Θεῷ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἰσιβάσθησαν καὶ ἰλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τὰς αἰῶνας. ἀμήν.

26 Διὰ τῆτο παρέδωκεν αὐτὸς ὁ Θεὸς εἰς πάδη ἀτιμίας· αἱ γὰρ θήλειαι αὐτῶν μείλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν·

27 Ὅμοίως τε καὶ οἱ ἄρρενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας, ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσιν· τὴν ἀσχημοσύνην καταπραζόμενοι, καὶ τὴν ἀντιμισθίαν, ἣν ἴδου, τῆς

ἐδὲ τὸν εὐχαρίστησαν ὡς ἂν Θεόν· ἀλλὰ ἰματαιώθησαν εἰς τὰς συλλογισμύσ τας, καὶ ἰσκοτίσθη ἡ ἄγιωσός τας καρδία.

22 Καὶ λέγοντες πῶς εἶναι σοφοί, ἠμωράνθησαν.

23 Καὶ ἄλλαξαν τὴν δόξαν τῷ ἀφάρτῳ Θεῷ εἰς ὁμοίωμα εἰκόνοσ φαρτῶν ἀνθρώπου, καὶ πετεινῶν καὶ (ζῶων) τετραπόδων καὶ ἱρπετῶν.

24 Διὰ τῆτο τὰς ἐπαράδωκεν ὁ Θεὸς εἰς ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν τας ἐὰ κάμνουν ἀκαθαρσίας μαγαρίζοντες ἐὰ κορμιά τας ἀνάμισά τας.

25 Οἱ ὅποιοι ἄλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τῷ Θεῷ μὲ τὸ ψέμα, καὶ ἰτίμησαν καὶ ἰλάτρευσαν τὸ κτίσμα περισσότερον παρὰ ἐκεῖνον ὅπῃ τὸ ἰκτισεν, ὁ ὅποιος εἶναι εὐλογημένος εἰς τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

26 Διὰ τῆτο τὰς ἐπαράδωκεν ὁ Θεὸς εἰς πάδη ἰτροπιασμένα· διατὶ αἱ γυναῖκές τας ἄλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν·

27 Τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ ἄνδρες ἰγοντας ἐὰ ἀφήσιν τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῷ θηλεικῷ, ἐξεκάπκαν εἰς τὴν ὀρεξίον τας, ἰτας μὲ τὸν ἄλλον, κάμνοντες τὴν ἀσχημοσύνην οἱ ἄρσενικοὶ εἰς τὰς ἄρσενικύς· καὶ ἰτξί τὴν πλθρωμὴν (ὅπῃ ἰπριπει ἐὰ πλθρωθῶσιν) τῆς πλθρωμῆς τας,

σπάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοιτες.

28 Καὶ καθὼς οὐκ ἰδοκίμασαν τὸν Θεὸν ἔχον ἐπιγνώσει, παρίδωκεν αὐτῆς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νῆν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα·

29 Πεσληρωμένους πάση ἀδικίᾳ, πορνείᾳ, ποτηρία, πλεονεξία, κακία· μετὰ φόβου, φόβου, ἱριδοῦ, δόλου, κακοηθείας·

30 Ψευδιστὰς, καταλάλης, θροισυγίης, ὑβριστὰς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἰφουριτὰς κακῶν, γοητοῖσι ὑπειθεῖς,

31 Ἄσυνίτης, ἀσυνίδιτης, ἀσέβητος, ἀσπόνδους, ἀπειθήμονας.

32 Οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ ἐπιγόντες, (ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσسونτες ἄξιοι θανάτου εἰσὶν) ἔμνον αὐτὰ ποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ συνευδοκῶσι τοῖς πράσσει.

τὴν ἀπολαμβάνουσιν εἰς τοῦ λόγου τῆς.

28 Καὶ καθὼς δὲν ἰδοκίμασαν νὰ γνωρίσῃ μὲ πίστιν τὸν Θεόν, ἔτι τῆς ἰπαράδωκεν ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νῆν, νὰ κάμνῃσιν ἰκεῖνα ὅπῃ δὲν πρέπει·

29 Γεμάτους κάθε λογῆς ἀδικίας, πορνείας, ποτηρίας, πλεονεξίας, κακίας· γεμάτους φόβου, φόβου, φιλονηκίας, δόλου, κακὰ ἤδη·

30 Παραμυθημαριστὰς, καταλάλης, θροισυγίης, ὑβριστὰς, ὑπερηφάνους, κειροδόξους, ἐπιροητὰς κακῶν, ἀνυποκόακτους εἰς τῆς γοητῆς τῆς·

31 Ἀγνώστους, ἀσυμφώνους, ἀσπλάγγχους, ἀφιλιώτους, ἀπειθήμονας.

32 Οἱ ὅποιοι ἔγοντας νὰ γνωρίσῃ τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἰκεῖνοι ὅπῃ κάμνῃσιν ἰὰ τοιαῦτα πράγματα εἶναι ἄξιοι θανάτου, ὅχι μόνον αὐτοὶ ἰὰ κάμνῃσιν, ἀλλὰ καὶ συμφωνῶσιν μὲ ἰκεῖνης ὅπῃ ἰὰ κάμνῃσιν.

Κεφ. β'. 2.

ΔΙΟ' ἀναπολόγητῶ εἶ, ὃ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων. ἐν ὃ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, σιαι τὸν καὶ αὐτὸν κρίνεις· ἰὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων.

2 Οἶδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα.

ΔΙΑ' τῆτο, ὃ ἄνθρωπε, ὅποιῶ καὶ ἂν εἶσαι, ὅπῃ κρίνεις τὸν ἄλλον, εἶσαι ἀναπολόγητῶ· διατὶ εἰς ἰκεῖνο ὅπῃ κρίνεις τὸν ἄλλον, τοῦ λόγου σου καὶ αὐτὸν κρίνεις· διατὶ ἰσὺ ὅπῃ κρίνεις, τὰ ὅμοια κάμνεις.

2 Καὶ ἰξεύρομεν ὅτι ἡ κρί-

τοῦ Θεοῦ εἰς κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ
τὴς ἰὰ τοιαῦτα πρᾶσσοντας.

3 Λογίξῃ δὲ τῦτο, ὃ ἄνθρω-
πι ὁ κρίνων τὴς τὰ τοιαῦτα
πρᾶσσοντας, καὶ κριῶν αὐτὰ,
ὅτι σὺ ἐκφύξῃ τὸ κρίμα τοῦ
Θεοῦ;

4 Ἡ τοῦ πλῆτε τῆς χρηστότα-
τος αὐτῷ, καὶ τῆς ἀνοχῆς,
καὶ τῆς μακροθυμίας καὶ ἀφρο-
νείας, ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρῆσόν τοῦ
Θεοῦ εἰς μετάνοιαν σὶ ἄγει;

5 Κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά
σῃ καὶ ἀμετανόητον καρδίαν,
θησαυρίζεις σὶ αὐτῷ ὀργὴν ἐν
ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως
δικαιοκρισίας τῷ Θεῷ.

6 Ὃς ἀποδώσει ἰκάσῃ κατὰ
τὰ ἔργα αὐτῷ

7 Τοῖς μὲν καθ' ὑπομονὴν
ἔργα ἀγαθῷ, δόξαν καὶ τιμὴν
καὶ ἀφθαρσίαν ζητῶσι, ζῶν
αἰώνιον

8 Τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, καὶ
ἀπειθεῖσι μὲν τῇ ἀληθείᾳ, πει-
δομίνοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ, θυμὸς
καὶ ὀργή.

9 Θλίψεις καὶ γενοχωρία
ἐπὶ πᾶσαι ψυχὴν ἀνθρώπου τῷ
κατεργαζομένῳ τὸ κακόν, Ἰου-
δαίῃ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνῶν.

σὶς τοῦ Θεοῦ εἶναι κατὰ ἀλήθειαν
εἰς ἐκείνους ὅπῃ κάμνῃσι τὰ τοιαῦ-
τα.

3 Καὶ λογιάσεις ἐτῦτο, ὃ
ἄνθρωπι, ἐσὺ ὅπῃ κρίνεις
ἐκείνους ὅπῃ κάμνῃσι τὰ τοιαῦ-
τα, καὶ κάμνῃσι ἰὰ αὐτὰ, ὅτι
θίλεις φύγει ἐσὺ τὴν κρίσιν
τοῦ Θεοῦ;

4 Ἡ καὶ ἀφρονείας τὴν πολ-
λὴν τε καλωσύνην, καὶ τὴν
ὑπομονὴν, καὶ τὴν μακροθυμί-
αν, μὴν ἐξεύρωντας ὅτι ἡ κα-
λωσύνη τοῦ Θεοῦ σὶ σύρει εἰς
μετάνοιαν;

5 Ἀλλὰ κατὰ τὴν σκληρότητά
σῃ καὶ ἀμετανόητον καρδίαν,
θησαυρίζεις εἰς τῷ λόγῳ σῃ ὀργὴν
εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ὀργῆς καὶ
ἀποκαλύψεως τῆς δικαίας
κρίσεως τοῦ Θεοῦ.

6 Ὃ ὅπῃ θίλει ἀποδώσει
εἰς κάδι ἕνα κατὰ τὰ ἔργα τῷ

7 Ἐκείνους μὲν ὅπῃ ζητῶσι
δόξαν καὶ ἡμὴν καὶ ἀφθαρσίαν,
μὲ τὴν ὑπομονὴν τῶν καλῶν
ἔργων, θίλει τὴς δώσει ζῶν
αἰώνιον

8 Ἀμὴν εἰς τὴς φιλονείκους,
καὶ ὅπῃ διὲν ὑπακῆσιν εἰς τὴν
ἀλήθειαν, ἀλλὰ ὑπακῆσιν
εἰς τὴν ἀδικίαν, θίλει εἶσθαι
θυμὸς καὶ ὀργή.

9 Θλίψεις (λέγω) καὶ γενο-
χωρία εἰς κάδι ψυχὴν ἀν-
θρώπου ὅπῃ κάμνῃσι τὸ κακόν,
πρῶτον Ἰουδαίῃ (εἶτα) καὶ
Ἑλληνῶν.

10 Δόξα δι' ἀλήθειαν καὶ εὐ-
σέβειαν πᾶσι τῷ ἐργαζομένῳ τὸ
ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον
καὶ Ἕλληνι.

11 Οὐ γὰρ ἐστὶ προσωπολη-
ψία παρὰ τῷ Θεῷ.

12 Ὅσοι γὰρ ἀνόμιμοι ἤμαρ-
τον, ἀνόμιμοι καὶ ἀπολύονται·
καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ
νόμου κριθήσονται,

13 (Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τῷ
νόμῳ δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ,
ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τῷ νόμῳ δικαιο-
σθήσονται.

14 Ὅταν γὰρ ἴδῃτε μὴ νό-
μον ἔχοντα, φύσει γὰρ τῷ νόμῳ
ποιῆ, ὅτοι νόμον μὴ ἔχοντες,
ἑαυτοῖς εἰσι νόμοι·

15 Οἷτινες ἐνδείκνυται τὸ
ἔργον τῷ νόμῳ γραπτὸν ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρή-
σης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως, καὶ
μὴ ἀξὸν ἀλλήλων τῶν λογισμῶν
κατηγορόντων, ἢ καὶ ἀπολογυ-
μένων.)

16 Ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ
Θεὸς γὰρ πρῶτὰ τῶν ἀνθρώπων,
κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

17 Ἴδι, σὺ Ἰουδαῖο· ἰπο-

10 Ἀμὴν δόξα καὶ τιμὴ καὶ
εὐσέβεια θέλει ἀκολουθήσει εἰς κά-
θε ἕνα ὅπῃ κάμνει τὸ καλόν,
πρῶτον εἰς Ἰουδαῖον (εἶτα) καὶ
εἰς Ἕλληνα.

11 Διατὶ σημᾶ εἰς τοὺς Θεοὺς
δὲν εἶναι προσωποληψία.

12 Διατὶ ὅσοι ἀμάρτησαν
χωρὶς νόμου, θείωσι χαλασθῆ
χωρὶς νόμου· καὶ ὅσοι ἀμάρ-
τησαν ἔχοντες τὸν νόμον, θείωσι
κριθῆ διὰ μέσου τοῦ νόμου,

13 (Διατὶ ἐκείνοι ὅπῃ ἀκρί-
νοι τὸν νόμον, δὲν εἶναι δίκαιοι
σημᾶ εἰς τὸν Θεόν, ἀλλὰ ἐκεῖ-
νοι ὅπῃ κάμνουν ἐκείνα ὅπῃ
ὀρίζει ὁ νόμος, θείωσι δικαιο-
σθῆ.)

14 Διατὶ ὅταν τὰ ἔθνη ὅπῃ
δὲν ἔχουσιν τὸν νόμον, κάμνουν φυσ-
σικὰ τὰ ἴδια τοῦ νόμου, ἐκείνοι
ἔργον γὰρ μὴ ἔχουσιν νόμον,
εἶναι αὐτοὶ νόμοι εἰς τοῦ λόγου
της·

15 Οἱ ὅποιοι δεῖχονται τὸ
ἔργον τῷ νόμῳ γραπτὸν εἰς ταῖς
καρδίαις της, ἔργον γὰρ συμ-
μαρτυρῆ καὶ ἡ συνειδήσεως της,
καὶ γὰρ κατηγοροῦσιν οἱ λογισμοί
της ἕως τὸν ἄλλον, ἢ καὶ γὰρ
ἀπολογῶνται ἀνάμεσα της.)

16 Εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην,
εἰς τὴν ὅποιαν ὁ Θεὸς θέλει κρι-
νεῖ γὰρ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων,
διὰ μέσου τῷ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ
τὸ εὐαγγέλιόν μου.

17 Νὰ, εἰσὺ ὀνομάζεις.

νομάζει, καὶ ἰσπαναπαύη τῷ νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν Θεῷ,

18 Καὶ γνώσκεις τὸ θέλημα, καὶ δοκιμάζεις ἰὰ διαφύροισα, κατηχόμενοι ἐκ τῶ νόμου·

19 Πίποιθάς τε σιαυτὸν ὀδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει,

20 Παιδιυτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, ἔχουσα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ.

21 Ὁ ἔν διδάσκων ἕτερον, σιαυτὸν ἢ διδάσκεις; ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, κλέπτεις;

22 Ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, μοιχεύεις; ὁ βδελυσσόμενος ἰὰ εἰδῶλα, ἱεροσυλεῖς;

23 Ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν Θεὸν ἀτιμάζεις;

24 Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καθὼς γέγραπται.

25 Περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ, ἰὰν νόμοι σφράσασκ' ἰὰν διὰ παραβάτης νόμου ᾖς, ἡ περιτομὴ σὺ ἀκροβυστία γίγνεται.

26 Ἐὰν ἔν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαίωμα τῶ νόμου φυλάσκη,

Ἰουδαῖοι, καὶ ἀναπαύσαι εἰς τὸν νόμον, καὶ καυχᾶσαι εἰς τὸν Θεόν.

18 Καὶ γνωρίζεις τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ διακρίνεις ἰὰ διάφορα πράγματα, διδασκόμενοι ἀπὸ τὸν νόμον.

19 Καὶ πειθεύεις τοῦ λόγου σὺ ἰὰ εἶσαι ὀδηγὸς τῶν τυφλῶν, φῶς ἐκκεῖν ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ σκοτάδι,

20 Παιδιυτὴς τῶν ἀγνώστων, διδάσκαλος τῶν νηπίων, καὶ ἰὰ ἔχης μόρφωσιν γνώσεως καὶ ἀληθείας εἰς τὸν νόμον.

21 Ἐσὺ λοιπὸν ὅπῃ διδάσκεις ἄλλον, τοῦ λόγου σὺ διὰ διδάσκεις; ἐσὺ ὅπῃ κηρύτεις καὶ μὴν κλέπτειν, κλέπτεις;

22 Ἐσὺ ὅπῃ λέγεις ἰὰ μὴν μοιχεύειν, μοιχεύεις; ἐσὺ ὅπῃ σιχαίνεσαι ἰὰ εἰδῶλα, εἶσαι ἱερόσυλος;

23 Ἐσὺ ὅπῃ καυχᾶσαι εἰς τὸν νόμον, ἰβρίζεις τὸν Θεὸν μὲ τὴν παράβασιν τοῦ νόμου;

24 Διατὶ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ διαλεσᾶς βλασφημεῖται εἰς τὰ ἔθνη, καθὼς εἶναι γραμμένον.

25 Διατὶ ἡ περιτομὴ ὠφελεῖ μὲν, ἰὰν φυλάτῃς τὸν νόμον· ἀμὴ διὰ παραβάτης τὸν νόμον, ἡ περιτομὴ σὺ ἔγινε ἀκροβυστία.

26 Ἐὰν λοιπὸν ἡ ἀκροβυστία φυλάγη τὰ δίκαια τοῦ νόμου,

ἔχι ἢ ἀκροβυστία αὐτῷ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται ;

27 Καὶ κρινεῖ ἢ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν νόμον τελῶσα, σὶ τὸν διὰ γράμματι καὶ περιτομῆς παραβάτην νόμον ;

28 Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ, Ἰουδαῖός ἐστιν· ἢ δὲ ἢ ἐν τῷ φανερῷ, ἐν σαρκί, περιτομή·

29 Ἄλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖός, καὶ περιτομή καρδίας, ἐν πνεύματι, ἢ γράμματι· ἢ ὁ ἴπαιος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ.

δὲν θέλει λογαριασθῆ ἢ ἀκροβυστία τε διὰ περιτομὴν ;

27 Καὶ ἐκείνη ἢ ἀκροβυστία ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὴν φύσιν, ἐὰν τελειώη τὸν νόμον, δὲν θέλει κατακρίνει ἰστέα, ὅπῃ παραβαίνεις τὸν νόμον μὲ τὸ γράμμα καὶ μὲ τὴν περιτομὴν ;

28 Διατὶ ἐκεῖνος ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ φανερὸν Ἰουδαῖός, δὲν εἶναι Ἰουδαῖός· ἢ δὲ ἢ περιτομή, ἢ σαρκική, ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ φανερὸν, εἶναι περιτομή·

29 Ἀλλὰ ἐκεῖνος ὅπῃ εἶναι Ἰουδαῖός· εἰς τὸ κρυφόν (εἶναι Ἰουδαῖός), καὶ περιτομή εἶναι ἢ περιτομή τῆς καρδίας, ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ πνεῦμα, καὶ ὄχι εἰς τὸ γράμμα. τῷ ὅποιος Ἰουδαῖός ὁ ἴπαιος δὲν εἶναι ἀπὸ τῆς ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Θεόν.

Κιφ. γ'. 3.

Τί ἐν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαῖός ; ἢ ἴς ἢ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς ;

2 Πολύ, καὶ ἀ πάντα τρόπων. Πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπίγειύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

3 Τί γὰρ, εἰ ἠπίγησαν ἴσες ; μὴ ἢ ἀπίγία αὐτῶν τὴν πίσιν τοῦ Θεοῦ καταργήσῃ ;

4 Μὴ γένοιτο· γινίσθω δὲ ὁ Θεός ἀληθής, πᾶς δὲ ἀνθρώπος ψεύγης· καδῶς γίγρα-

Τί εἶναι λοιπὸν τὸ διάφορον τοῦ Ἰουδαῖός παρὰ τὰ ἴση ; ἢ ποῖα εἶναι ἢ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς ;

2 Πολύ εἶναι καὶ ἀ πάντα τρόπων. πρῶτον μὲν, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἐπίγειύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ἂν ἀπίγησαν τινὲς, ἴς ; μὴνα ἢ ἀπίγία ἴσες θέλει χαλάσει τὴν πίσιν τοῦ Θεοῦ ;

4 Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ὁ Θεός ὅς εἶναι ἀληθινός, καὶ κάθῃ ἀνθρώπος ὅς εἶναι ψεύγης·

πται· Ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

5 Εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν Θεῷ δικαιοσύνην συνίστησι, τί ἐπιβουλευόμεν; μὴ ἀδικῶ ὁ Θεὸς ὁ ἐπιφέρει τὴν ὀργήν; (κατὰ ἀνθρώπων λέγω.)

6 Μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ Θεὸς τὸν κόσμον;

7 Εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψύσματι ἐπερίσσεισιν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι παρὰ ὡς ἁμαρτωλὸς κρίνομαι;

8 Καὶ μὴ (καθὼς βλασφημῆμεθα, καὶ καθὼς φασὶ τινες ἡμᾶς λέγειν,) ὅτι ποιήσωμεν ἰα κακὰ ἵνα ἔλθῃ ἰα ἀγαθά; ὡς τὸ κρίμα ἰδικόν ἐστίν.

9 Τί ἔστιν; προεχόμεθα; Οὐ πάντως· προηλιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίως τε καὶ Ἑλληνῶς πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι·

10 Καθὼς γέγραπται· Ὅτι οὐκ ἐστὶ δίκαιος ἐδὲ εἷς·

11 Οὐκ ἔστιν ὁ συνιών, οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

12 Πάντες ἐξέκλιοντες, ἅμα

καθὼς εἶναι γυγραμμένοι· διὰ τὰ δικαιωθῆς εἰς τὰ λόγια σου, καὶ τὰ νικήσῃς εἰς τὴν κρίσιν σου.

5 Ἀμὴ ἀνίσως καὶ ἡ ἀδικία μας συστήει τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, τί ἐπιβουλευόμεν; μὴ τὰ εἶναι ἀδικῶ ὁ Θεός, ὅπῃ ἐπιφέρει τὴν ὀργήν; ἀνθρώπωνως λαλῶ.

6 Μὴ γένοιτο· διατὶ (ἀλλήως) πῶς θέλει κρίνει ὁ Θεὸς τὸν κόσμον;

7 Διατὶ εἰάν ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐπερίσσεισιν διὰ τὴν δόξαν τῆς, εἰς τὸ ἰδικόν μου ψέμα, διατὶ καὶ ἐγὼ κρίνομαι ὡς ἁμαρτωλός;

8 Καὶ ὅχι, καθὼς μᾶς συκοφαντοῦσι, καὶ καθὼς λέγουσι τινες τὰ λέγωμεν ἡμεῖς, ὅτι ἂς κάμωμεν ἰα κακὰ, διὰ τὰ ἔλθῃ ἰα ἀγαθά; τῶν ὀποιῶν ἀνθρώπων τὸ κατάκριμα εἶναι δίκαιον.

9 Τί λοιπόν; ἔχομεν τίποτες προτίμησιν; ὑδάμῶς· διατὶ ἡμεῖς προτίτερα ἀποδείξαμεν, ὅτι καὶ Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνες ὅλοι εἶναι ἀπὸ κάτω εἰς τὴν ἁμαρτίαν·

10 Καθὼς εἶναι γυγραμμένοι· ὅτι δὲν εἶναι ἰναὺς δίκαιοι· δὲν εἶναι ἐδὲ κανεῖς.

11 Δὲν εἶναι κανεῖας ὅπῃ γροικᾶ, δὲν εἶναι κανεῖας ὅπῃ γυριεῖ τὸν Θεόν.

12 Ὅλοι ἰπαραγράτῃσιν

ἠχρειώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν
χρησιότητα, οὐκ ἔστι ἕως ἑσθ.

13 Τὰ φθαλαγγαῖα αὐτῶν ὁ
λάρυγγος αὐτῶν ταῖς γλώσ-
σαις αὐτῶν ἰδολιῦσαν ἰὸς
ἀσπίδων ὑπὸ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

14 Ὡν τὸ σῶμα ἀράς καὶ πι-
κρίας γίμει·

15 Ὁξείς οἱ πόδες αὐτῶν
ἐκχίαι αἷμα.

16 Σύντριμμα καὶ τάλαι-
πωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

17 Καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔ-
γνωσαν.

18 Οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπί-
ναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

19 Οἶδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νό-
μος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ
λαλιῶν· ἵνα πάντες σῶμα φραγῆ,
καὶ ὑπόδικον γίνηται πᾶς ὁ
κόσμος τῷ Θεῷ.

20 Διότι ἐξ ἔργων νόμου ἔ-
δικαιώθησιν πᾶσα σὰρξ
ἐνώπιον αὐτοῦ· διὰ γὰρ νόμου
ἐπίγνωσις ἁμαρτίας.

21 Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δι-
καιούνη Θεοῦ πεφαιρωται,
μαρτυρημένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ
τῶν προφητῶν.

22 Δικαιούνη δὲ Θεοῦ διὰ
πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πάν-

τὴν ἴσην γράταν, ὅλοι ἔγνωσαν
ἄχρηστοι· δὲν εἶναι κατίνας ὅπως
τὰ κάμηνα καλωσίτην, δὲν εἶναι
ἕως ἑσθ.

13 Ὁ λάρυγγος τῆς εἶναι
λάφθ ἀνοικτός· καὶ μὴ ταῖς
γλώσσαις τῆς ἔκαμαν δολιότη-
ταις· φαρμάκι τῆς ἀσπίδος· εἶναι
κρυμμένοι εἰς τὰ χεῖλιά τῆς.

14 Τῶν ὀπῶν τὸ σῶμα γί-
μει ἀπὸ καλάραις καὶ πίκραις.

15 Τὰ ποδάρια τῆς εἶναι
γλήγορα εἰς τὸ τὰ χύσει αἷμα.

16 Εἰς ταῖς γράταις τῆς εἶ-
ναι χαλασμός καὶ τάλαιπωρία.

17 Καὶ τὴν γράταν τῆς εἰρή-
νης δὲν ἔγνωσαν.

18 Δὲν εἶναι φόβος Θεοῦ
ὀμωροῦ εἰς τὰ μάτια τῆς.

19 Καὶ ἔξυρομεν ὅτι ὅσα
λέγει ὁ νόμος, τὰ λέγει εἰς ἐκεί-
νης ὅπως εἶναι ἀπὸ κάτω εἰς τὸν
νόμον· διὰ τὰ φραγῆ κάθε σῶ-
μα, καὶ ἕλθῃ ὁ κόσμος τὰ γίνῃ
ὑπόδικον τῷ Θεῷ.

20 Διατὶ ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νό-
μου δὲν θίλει δικαιώθῃ καμία
σὰρξ ὀμωροῦ τῆ· διατὶ διὰ
μίσου τοῦ νόμου γνωρίζεται ἡ
ἁμαρτία.

21 Καὶ τῶρα χωρὶς νόμου
ἐφανερώθη ἡ δικαιοσύνη τοῦ
Θεοῦ, ὅπως μαρτυρεῖται ἀπὸ τῶν
νόμων καὶ ἀπὸ τῆς προφήτας.

22 Ἡ δικαιοσύνη λέγου τῷ
Θεῷ, ἡ ὅποια εἶναι διὰ μίσου
τῆς πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς

τας καὶ ἐπὶ πάντας τὰς πιστεύοντας· ὃ γὰρ ἐστὶ διαγαλή.

23 Πάντες γὰρ ἡμεῖς, καὶ ὑπερένται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ·

24 Δικαιώμενοι δωρεὰν τῇ αὐτῷ χάριτι, διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

25 Ὅτι προέθετο ὁ Θεὸς ἰλασῆριον διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ αὐτῷ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, διὰ τὴν πίστιν τῶν προηγουμένων ἁμαρτημάτων·

26 Ἐν τῇ ἀποχῇ τοῦ Θεοῦ, πρὸς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, ἐν τῶν ἡμετέρων· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον, καὶ δικαιῶντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ.

27 Πῦ ἢ ἡ καύχησις; ἐκκλείσθη. Διὰ ποῖον νόμον; τῶν ἔργων; Οὐχί· ἀλλὰ διὰ νόμον πίστεως.

28 Συλλογίζομεθα ἔν, πῆς δικαιοῦσθαι ἀνθρώπου, χωρὶς ἔργων νόμου.

29 Ἡ Ἰουδαίων ὁ Θεὸς μόνος; ὕχι δὲ καὶ ἰθνηῶν; Ναι καὶ ἰθνηῶν.

30 Ἐπειπερ εἰς ὁ Θεὸς, ὅς δικαιοῦσει περιτομῆν ἐκ πί-

στεως καὶ ἀπάνω εἰς ἄλλως ἐκείως ὁπῶ πιστεύουν. διὰ δὲ εἶναι διαφορά.

23 Διατι ὅλοι ἡμεῖς, καὶ γινεύονται τῇ δόξαν τοῦ Θεοῦ·

24 Ἐροτας τὰ δικαιώματα χάρισμα μὴ τὴν χάριν τε, διὰ τῆς ἐξαγοράσεως ὁπῶ εἶναι εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

25 Τὸν ὁποῖον Χριστόν ὁ Θεὸς τὸν ἐπροέθεσεν ἰλασῆριον διὰ μίση τῆς πίστεως εἰς τὸ αἷμαίη, εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης τε, διὰ τὴν ἄφισιν τῶν ἁμαρτημάτων ὁπῶ ἐγίτηκαν προλίτερα,

26 Εἰς τὴν ὑπομονῆν τοῦ Θεοῦ. διὰ τὰ δέξη τὴν δικαιοσύνην τε εἰς τῆτον τὸν καιρὸν· διὰ τὰ εἶναι αὐτὸς δίκαιος, καὶ δικαιώματα εἰκεῖνος ὁπῶ πιστεύσει εἰς τὸν Ἰησοῦν.

27 Πῦ εἶναι λοιπὸν ἡ καύχησις; ἐσφαλίσθη ἔξω. μὴ ποῖον νόμον; μὴ τὸν νόμον τῶν ἔργων; ὕχι· ἀλλὰ μὴ τὸν νόμον τῆς πίστεως.

28 Συλλογίζομεσθε λοιπὸν, πῶς μὴ τὴν πίστιν τὰ δικαιώματα ἀνθρώπου, χωρὶς τῶν ἔργων τοῦ νόμου.

29 Ἡ ὁ Θεὸς μόνος εἶναι Θεὸς τῶν Ἰουδαίων; καὶ ὕχι καὶ τῶν ἰθνηῶν; ναι καὶ τῶν ἰθνηῶν.

30 Ἐπειδὴ εἶνας εἶναι ὁ Θεὸς, ὁ ὁποῖος δέλει δικαιοῦσει τὴν περιτομῆν ἀπὸ τῆς πίστεως,

γινῶς, καὶ ἀκροβυσίαν διὰ τῆς πίστεως.

31 Νόμος ἔν καταργῶμεν διὰ τῆς πίστεως; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ νόμος ἰσχύει.

καὶ τὴν ἀκροβυσίαν διὰ μίση τῆς πίστεως.

31 Λοιπὸν διὰ τὴν πίστιν κάμνομεν ἀργὸν τὸν νόμον; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ βεβαιώνομεν τὸν νόμον.

Κεφ. δ. 4.

Τῷ ἔν ἰσχύει Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν εὐρηκίνας κατὰ σάρκα;

2 Εἰ γὰρ Ἀβραάμ ἐξ ἔργων ἰδικαιώθη, ἔχει καύχημα, ἀλλ' ἐπὶ τὸν Θεόν.

3 Τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; Ἐπίστεισι δὲ Ἀβραάμ τῷ Θεῷ, καὶ ἰλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

4 Τῷ δὲ ἰσχυομένῳ ὁ μισθὸς ἐλογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ὀφείλημα.

5 Τῷ δὲ μὴ ἰσχυομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἄσεβῆ, λογίζεται ἡ πίστις αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

6 Καθάπερ καὶ Δαβὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνδρώπυ, ᾧ ὁ Θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων·

7 Μακάριοι ἔν ἀπίσθησαν

Τὶ θέλομεν εἰπεῖν λοιπὸν, ἵνα εὐρηκεν ὁ Ἀβραάμ ὁ πατέρας μας κατὰ σάρκα;

2 Διατί ἔάν ὁ Ἀβραάμ ἰδικαιώθη ἀπὸ τὰ ἔργα, ἔχει καύχημα, ἀλλὰ δὲν ἔχει καύχημα εἰς τὸν Θεόν.

3 Διατί τί λέγει ἡ γραφὴ; καὶ ἐπίστεισιν Ἀβραάμ εἰς τὸν Θεόν, καὶ τοῦ ἰλογαριάσθη εἰς δικαιοσύνην.

4 Εἰς ἐκείνοις ὡς ἐργάζεται, ἡ πληρωμὴ δι' τοῦ λογαριάζεται διὰ χάριν, ἀλλὰ διὰ χρίστος.

5 Ἀμὴν ἐκεῖνοι ὡς δὲν ἐργάζονται, καὶ πιστεύει εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ δικαιοῦναι τὸν ἄσεβῆ, ἡ πίστις τε λογαριάζεται εἰς αὐτὸν διὰ δικαιοσύνην.

6 Καθὼς καὶ ὁ Δαβὶδ προφέρει μακαρισμὸν τοῦ ἀνδρώπυ ἐκεῖνου, τοῦ ὁποῖου ὁ Θεὸς λογαριάζει δικαιοσύνην χωρὶς ἔργα.

7 (Λέγωντας) μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ἐσυγχωρέθησαν ἢ ἀνομίαις, καὶ ἐκείνοι.

αὶ ἀτομίαι, καὶ ὧν ἐπικαλύφθησαν αὶ ἁμαρτίας.

8 Μακάριος ἄνθρωπος ὃς ἐμὴ λογίσεται Κύριος ἁμαρτίαν.

9 Ὁ μακαρισμὸς ἔν ἔτος, ἐπὶ τὸν περιτομῆν, ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυσίαν; Λόγομεν γὰρ ὅτι ἰλογίσθη τῷ Ἀβραάμ ἢ πίσις εἰς δικαιοσύνην.

10 Πῶς ἔν ἰλογίσθη; ἐν περιτομῇ ὄντι, ἢ ἐν ἀκροβυσίᾳ; Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀκροβυσίᾳ.

11 Καὶ σημεῖον ἔλαβε περιτομῆς, σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης ἰῆς πίσιως ἰῆς ἐν τῇ ἀκροβυσίᾳ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυσίας, εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην·

12 Καὶ πατέρα περιτομῆς, τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς φοιτήσιν ἰσχυροῖς τῆς ἐν τῇ ἀκροβυσίᾳ πίσιως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.

13 Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἢ ἐπαγ-

τῶν ὁποίων ἰσκιπᾶσθηκαὶ αὶ ἁμαρτίαις τῆς.

8 Μακάριος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἰκεῖνος, τοῦ ὁποίου ὁ Θεὸς διὲν τοῦ λογαριάζει ἁμαρτίαν.

9 Ὁ μακαρισμὸς λοιπὸν ἐστὶν, διὰ τὴν περιτομῆν εἶναι μόνον, ἢ καὶ διὰ τὴν ἀκροβυσίαν; διατὶ λόγομεν, ὅτι ἡ πίσις τοῦ Ἀβραάμ τῷ ἰλογαριᾶσθη εἰς δικαιοσύνην.

10 Πῶς λοιπὸν τῷ ἰλογαριᾶσθη; ὄντας εἰς τὴν περιτομῆν ἰλογαριᾶσθη, ἢ ὄντας εἰς τὴν ἀκροβυσίαν; ὄχι εἰς τὴν περιτομῆν, ἀλλὰ εἰς τὴν ἀκροβυσίαν.

11 Καὶ ἐπῆρε τὸ σημεῖον τῆς περιτομῆς, βέβαιον τῆς δικαιοσύνης τῆς πίσιως, (ἡ ὁποία τῷ ἰλογαριᾶσθη ὄντας ἀκομι) εἰς τὴν ἀκροβυσίαν· εἰς τὸ γὰρ εἶναι αὐτὸς πατὴρ ὁλονῶν ἰκεῖνων ὅπῃ πιστεύουσιν (εὐρισκόμενοι) εἰς τὴν ἀκροβυσίαν, διὰ γὰρ λογαριασθῆ καὶ εἰς αὐτὸς ἡ δικαιοσύνη·

12 Καὶ γὰρ εἶναι καὶ πατὴρ τῶν περιτεταμένων, ἦγεν εἰς ἰκεῖνος ὅπῃ ὄχι μόνον ἔχουσιν τὴν περιτομῆν, ἀλλὰ καὶ περιπατοῦσιν εἰς τὰ πατήματα τῆς πίσιως τοῦ πατρὸς μας Ἀβραάμ, τὴν ὁποίαν πίσις ἔχουσιν ὄντας εἰς τὴν ἀκροβυσίαν.

13 Διατὶ ὄχι διὰ μίση τῷ

γιατὶ τῷ Ἀβραάμ, ἢ τῷ σπέρματι αὐτῆ, τὸ κληρονόμιον αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως.

14 Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου, κληρονόμοι, κικέινωται ἢ πίσις, καὶ κατήρηται ἢ ἐπαγγελία·

15 Ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται· ἢ γὰρ οὐκ ἔστι νόμος, ἢ δὲ παράβασις.

16 Διὰ τῆτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, ἢ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ, ὅς ἐστι πατὴρ πάντων ἡμῶν,

17 (Καθὼς γέγραπται· Ὅτι πατέρα πολλῶν ἰδνῶν τίθει σε) κατέναντι ἢ ἐπίσεισι, Θεῷ, τοῦ ζωοποιῶντος τῆς νεκρῆς, καὶ καλεῖντος· ἵα μὴ ὄντα ὡς ὄντα·

18 Ὁς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίσεισι, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἰδνῶν, κατὰ τὸ εἰρημίον· Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σε.

19 Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῆ

νόμου ἦτοι τὸ τάξιμον εἰς τὸν Ἀβραάμ, ἢ εἰς τὸ σπέρμα τε, τὸ γὰ εἶναι αὐτὸς κληρονόμος τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ διὰ μέση τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως.

14 Διατὶ εἰάν εἶναι κληρονόμοι ἐκεῖνοι ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, ἢ πίσις εἶναι ματαῖα, καὶ τὸ τάξιμον ἔγινεν ἀργόν.

15 Διατὶ ὁ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται. διατὶ ἐκεῖ ὅπῃ δὲν εἶναι νόμος, ἢ δὲ παράβασις εἶναι.

16 Διὰ τῆτο (ἢ κληρονομία εἶναι) ἀπὸ τὴν πίσις· διὰ γὰ εἶναι κατὰ χάριν, εἰς τὸ γὰ εἶναι βεβαίον τὸ τάξιμον εἰς ὅλον τὸ σπέρμα, ὅχι μοναχᾶ εἰς ἐκεῖνο τὸ σπέρμα ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκεῖνο ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὴν πίσις τῷ Ἀβραάμ, ὁ ὁποῖος Ἀβραάμ εἶναι πατέρας ὅλων ἡμῶν,

17 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· ὅτι ἐγὼ σὶ ἔβαλα πατέρα πολλῶν ἰδνῶν) ὁμπροσῆ εἰς τὸν Θεόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπίσεισι, ὁ ὁποῖος ζωοποιεῖ τῆς νεκρῆς, καὶ καλεῖ ἐκεῖνα ὅπῃ δὲν εἶναι, ὡσᾶν γὰ εἶναι.

18 Ὁ ὁποῖος Ἀβραάμ με ἐλπίδα ἐπίσεισι ἐκεῖνα ὅπῃ ξαπερῶσι τὴν ἐλπίδα, εἰς τὸ γὰ γένη αὐτὸς πατέρας πολλῶν ἰδνῶν, καθὼς τῷ ἐλαλήθη· ἔττι θελεῖ εἶσθαι τὸ σπέρμα σε.

19 Καὶ ἔγοντα· γὰ μὴν αἰ-

πίσει, ἃ κατενόησε τὸ ἑαυτῷ
σῶμα ἤδη νεκρωμένον, ἑκα-
τοταίτης πε ὑπάρχων, καὶ
τὴν νεκρωσιν τῆς μητρὸς Σάρ-
ρας.

20 Εἰς δὲ τὴν ἑπαγγελίαν τοῦ
Θεοῦ ἃ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ,
ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίσει,
ὃς δόξαν τῷ Θεῷ·

21 Καὶ πληροφορηθεῖς, ὅτι
ὁ ἐπήγγελται, δυνατός ἐστι
καὶ ποιῆσαι.

22 Διὸ καὶ ἰλογίσθη αὐτῷ
εἰς δικαιοσύνην.

23 Οὐκ ἠγράφη δὲ δι' αὐτὸν
μόνον, ὅτι ἰλογίσθη αὐτῷ·

24 Ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς, οἷς
μέλλει λογιζέσθαι, τοῖς πιστεύ-
ουσιν ἐπὶ τὸν ἑστίοντα Ἰησοῦν
τὸν Κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν,

25 Ὃς παρεδόθη διὰ τὰ
παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἠγέρ-
θη διὰ τὴν δικαιοσύνην ἡμῶν.

σθενήσῃ εἰς τὴν πίσειν, διὲν ἔβα-
λεν εἰς τὸν νῦν τε ὅτι τὸ κορμί τις
τότε ἦτον νεκρωμένον, ὅπῃ
ἦτος κοτᾶ ἑκατὸς χρόνων, καὶ
πῶς ἐνεκρώθη ἡ μήτρα τῆς
Σάρρας.

20 Ἀμὴν εἰς τὸ τάξιμον τῷ
Θεῷ διὲν ἀμφίβαλε μὲ ἀπιστί-
αν, ἀλλὰ ἰδυναμώθη μὴ τὴν
πίσειν, δίδοντας δόξαν εἰς τὸν
Θεόν·

21 Καὶ ἰπεδὴ καὶ ἰπληροφο-
ρήθη, ὅτι ἐκεῖνο ὅπῃ ἔταξεν (ὁ
Θεός), δύναται καὶ νὰ τὸ κάμη·

22 Διὰ τῆτο τῷ ἰλογαριᾶ-
σθη ἰτῆτο εἰς δικαιοσύνην.

23 Καὶ διὲν ἰγράφθηκε μο-
ναχᾶ δι' αὐτὸν, ὅτι ἰλογαριᾶ-
σθη εἰς αὐτόν·

24 Ἀλλὰ (ἰγράφη) καὶ διὰ
λόγῃ μας, εἰς τὸς ὁποίους
μέλλει νὰ ἰὲς λογαριασθῆ, ἦγεν
ἐκεῖνος ὅπῃ πιστεύουσιν εἰς ἐκεῖ-
νον ὅπῃ ἀνάστησιν Ἰησοῦν τὸν
Κύριόν μας ἀπὸ τὸς νεκρῶν·

25 Ὃ ὁποῖο παρεδόθη
διὰ ταῖς ἀμαρτίαις μας, καὶ
ἀνεγάρθη διὰ τὴν δικαιοσύνην μας.

Κεφ. 5.

Δικαιωθέντες ἔν ἐκ πίστεως,
εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν
Θεόν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ·

2 Δι' ἃ καὶ τὴν προσαγωγήν
εἰς ἡκάμεν τῇ πίσει εἰς τὴν χά-
ρι. ταύτην ἐν ἣ ἰσῆκαμεν, καὶ

ἔστοντας λοιπὸν νὰ δικαι-
ωθῶμεν ἀπὸ τὴν πίσειν,
ἔχομεν εἰρήνην μὲ τὸν Θεόν,
διὰ μέσῃ τῷ Κυρίῳ μας Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

2 Διὰ μέσῃ τῷ ὁποίῳ ἰλά-
βαιμεν τὴν εἰσοδὸν διὰ τῆς πίστεως
εἰς τὴν χάριν ἰτύτην, εἰς τὸς

καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεῆ.

3 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν· εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται·

4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα·

5 Ἡ δὲ ἐλπίς ὑκατασχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ δοδότης ἡμῶν.

6 Ἐτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἄσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἁσιβῶν ἀπέθανε.

7 Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίῃ τις ἀποδανύται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποδανῆν.

8 Συγίησι δὲ τὴν ἑαυτῆ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε.

9 Πολλῶν ἔν μαλλον, δικαιοῦντες ἡμεῖς ἐν τῇ αἵματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς.

10 Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες καταλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τῆ βα-

ποῖαν εγκόμισθε καὶ καυχώμεσθε ἐἰς τὴν ἐλπίδα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ὄχι μοιχαῖ ἐτέτο, ἀλλὰ καὶ καυχώμεσθε ἐἰς ταῖς θλίψαις· ἐξεύροντες, ὅτι ἡ θλίψις κάμνει ὑπομονὴν·

4 Καὶ ἡ ὑπομονὴ δοκιμὴν, καὶ ἡ δοκιμὴ ἐλπίδα·

5 Καὶ ἡ ἐλπίς δι' ἐντροπιάζει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι χυμένη ἐἰς ταῖς καρδίαις μας, διὰ μίση τοῦ ἁγίου Πνεύματος· ὅπῃ μᾶς ἐδόθη.

6 Διατὶ ὅταν ἀκόμι εἴμασθαι ἄσθενεῖς, εἰς διωρισμένον καιρὸν ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν διὰ λόγῃ μας, ὅπῃ εἴμασθαι ἁσιβεῖς.

7 Διατὶ μὴ βίας ἐὰ ἀποδάνη κανεῖς διὰ κανένα δίκαιον ἄνθρωπον· (διατὶ διὰ ἕνα καλὸν ἄνθρωπον τάχα τις ἀποκοτᾷ κανεῖνας ἐὰ ἀποδάνη.)

8 Ἀμὴ ὁ Θεὸς συγίησι τὴν ἀγάπην τε εἰς ἡμᾶς, ὅτι ἀκόμι ὅταν εἴμασθαι ἁμαρτωλοὶ ὁ Χριστὸς ἀπέθανε ἀντὶς διὰ λόγῃ μας.

9 Πολλᾷ περισσότερον λοιπὸν (ἰσπεδὴ ἰδικαιωθήκαμεν τῶρα εἰς τὸ αἷμά του) θίλομεν σωθῆν διὰ μίση αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς.

10 Διατὶ ἰὰν ἡμεῖς ὄντες ἐχθροὶ ἐφιλιωθήκαμεν μὲ τὸν Θεὸν διὰ μίση τοῦ θανάτου τοῦ

νάτη ἰεὺ νιῦ αὐτῆ, πολλῶ μαῶλ-
λοι καὶ ἀλλαγίτες σωθησό-
μεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτῆ.

11 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ
καυχώμενοι ἐν τῷ Θεῷ διὰ τῆ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι-
ὅτι ἔτι νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβο-
μεν.

12 Διὰ τῆτο ὡσπερ δι' ἐνὸς
ἀνθρώπου ἡ ἀμαρτία εἰς τὸν κό-
σμον εἰσῆλθε, καὶ διὰ τῆς
ἀμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ ἔτις
εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνα-
τος διῆλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες
ἤμαρτον.

13 Ἄχρι γὰρ νόμος ἀμαρτία
ἦν ἐν κόσμῳ· ἀμαρτία δὲ οὐκ
ἔλλογιται μὴ ὄντος νόμου.

14 Ἄλλ' ἐβασίλευσεν ὁ θά-
νατος ἀπὸ Ἀδὰμ, μέχρι Μω-
σίου, καὶ ἐπὶ τὰς μὴ ἀμαρτή-
σαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς
παραβάσεως Ἀδὰμ, ὅς ἐστι τύ-
πος τῆ μέλλουτος.

15 Ἄλλ' ἔχ' ὡς τὸ παράπτω-
μα, ἔτι καὶ τὸ χάρισμα. εἰ-
γὰρ τῷ τῆ ἐνὸς παραπτώματι
οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῶ
μαῶλλον ἢ χάρις τῆ Θεοῦ καὶ ἡ
δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τῆ ἐνὸς
ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰς
πολλὰς ἐπερίσεισι.

16 Καὶ ἔχ' ὡς δι' ἐνὸς ἀμαρ-
τήσαντος, τὸ δῶρημα· τὸ μί-
ν

νιῦ τῆ, πολλῶ περισσώτερον
ὄντες φιλιωμένοι, δίδομεν σω-
θῆ εἰς τὴν ζωὴν τῆ.

11 Καὶ ὄχι μόνον τῆτο, ἀλλὰ
καὶ καυχώμεσθαι εἰς τὸν Θεόν,
διὰ μίση τῆ Κυρίου μας Ἰησοῦ
Χριστοῦ, διὰ μίση τῆ ὁποίῃ
τῶρα ἀποκτήσαμεν τὴν φιλίω-
σιν.

12 Διὰ τῆτο καθὼς διὰ μί-
ση ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἀμαρτία
ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ διὰ
μίση τῆς ἀμαρτίας ἦλθεν ὁ θά-
νατος, καὶ ἔτις ὁ θάνατος ἐπέ-
ρασεν εἰς ὅλους τὸς ἀνθρώπους·
καθ' ὅσοι ὅλοι ἤμαρτον.

13 Διατὶ ἔως εἰς τὸν καιρὸν
τῆ νόμου, ἦτο ἀμαρτία εἰς τὸν
κόσμον· ἀμὴ ἀμαρτία δὲν με-
τρᾶται, μὴ ὄντας νόμου.

14 Ἄλλὰ ὁ θάνατος ἐβα-
σίλευσεν ἀπὸ τῆ Ἀδὰμ εἰς τὸν
καιρὸν τῆ Μωϋσίου, καὶ εἰς
ἐκείνην ὁπῆ δὲν ἀμάρτησαν κατὰ
τὴν ὁμοιότητα τῆς παραβάσεως
τῆ Ἀδὰμ, ὁ ὁποῖος Ἀδὰμ
εἶναι τύπος τῆ μέλλουτος.

15 Ἄλλὰ ὄχι ὡσὰν τὸ σφάλ-
μα, ἔτις εἶναι καὶ τὸ χάρισμα·
διατὶ ἴαν εἰς τὸ σφάλμα τῆ
ἐνὸς ἀπέθανον οἱ πολλοὶ, πολ-
λῶ περισσώτερον ἐπερίσεισεν
ἢ χάρις τῆ Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ διὰ
τὴν χάριτι τῆ ἐνὸς ἀνθρώπου
Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰς πολλὰς.

16 Καὶ τὸ χάρισμα δὲν εἶ-
ναι ὡσὰν ἐκείνο ὁπῆ ἦλθεν διὰ

γὰρ κρῖμα ἐξ ἑνὸς εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα.

17 Εἰ γὰρ τῷ τῷ ἑνὸς παραπτύματι ὁ θάνατος· ἑβασίλευσι διὰ τῷ ἑνὸς, πολλῶν μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος· καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες, ἐν ζωῇ βασιλεύουσιν διὰ τῷ ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Ἄρα ἔν ὡς δι' ἑνὸς παραπτώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς κατάκριμα· ἔτω καὶ δι' ἑνὸς δικαίωματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς δικαίωσιν ζωῆς.

19 Ὡσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τῷ ἑνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεγάρθησαν οἱ πολλοί, ἔτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τῷ ἑνὸς δίκαιοι καταγαθήσονται οἱ πολλοί.

20 Νόμος δὲ παρεῖπλθεν ἵνα πληροῖσθαι τὸ παράπτωμα. Ἐὰν δὲ ἰσπλοῖσασιν ἡ ἁμαρτία, ὑπεριπερισσεύουσιν ἡ χάρις·

21 Ἴνα ὡσπερ ἑβασίλευσιν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, ἔτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δι-

μίσου τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ὡς ἁμαρτησὶ· διατὶ τὸ κρῖμα, ἀπὸ ἑνα εἶναι εἰς κατὰκριμα· ἀμὴ τὸ χάρισμα εἶναι εἰς δικαίωσιν ἀπὸ πολλῶν σφαλμάτων.

17 Διατὶ ἰὰν μὴ τὸ σφάλμα τῷ ἑνὸς ἀνθρώπου ἑβασίλευσιν ὁ θάνατος· διὰ μίσην ἐκείνου τοῦ ἑνὸς, πολλῶν περισσύτερον ἐκείνου ὡς πένονσι τὸν πλῆτον τῆς δικαιοσύνης, θύλωσι βασιλεύουσιν εἰς τὴν ζωὴν διὰ τῷ ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Καθὼς λογὸν διὰ μίσην ἑνὸς σφάλματος, ἦλθεν τὸ κρῖμα εἰς ὅλους τὸς ἀνθρώπους εἰς κατὰκριμα· ἔτσι καὶ διὰ μίσην ἑνὸς δικαίωματος, ἦλθεν τὸ χάρισμα εἰς ὅλους τὸς ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς.

19 Καὶ καθὼς διὰ μίσην ἑνὸς παρακοῆς τῷ ἑνὸς ἀνθρώπου οἱ πολλοὶ κατεγάρθησαν ἁμαρτωλοὶ, ἔτσι καὶ διὰ μίσην τῆς ὑπακοῆς τῷ ἑνὸς ἀνθρώπου θύλωσι καταγαθῆ οἱ πολλοὶ δίκαιοι.

20 Καὶ νόμος ἐμβῆκε, διὰ ἵνα πληροῖσθαι ἡ ἁμαρτία· ἀμὴ ὅπου ἰσπλοῖσασιν ἡ ἁμαρτία, ὑπεριπερισσεύουσιν ἡ χάρις πάντα.

21 Διὰ ἵνα βασιλεύσῃ καὶ ἡ χάρις διὰ μίσην τῆς δικαιοσύνης εἰς. ζωνὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ

καιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Χριστῷ τῷ Κυρίῳ μας, ὡς κα-
θώς ἰθασιλευσεν καὶ ἡ ἁμαρτία
εἰς τὸν θάνατον.

Κιφ. ς. 6.

Τί ἔν ἐρῶμεν; ἐπιμενῶμεν
τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χά-
ρις πλεονάσῃ;

Τί θέλομεν εἰπεῖ λοιπὸν;
ὡς ἐκόμισθεν εἰς τὴν
ἁμαρτίαν, διὰ τὴν πλεονάσῃ ἡ
χάρις;

2 Μὴ γένοιτο· οἷτινες ἀπι-
θάνατον τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι
ζήσομεν ἐν αὐτῇ;

2 Μὴ γένοιτο. ἡμεῖς ὅπῃ
ἀπὸ θανάτου κατὰ τὴν ἁμαρ-
τίαν, πῶς θέλομεν ζήσοι πλείον
μῖσα εἰς αὐτήν;

3 Ἡ ἀγνοοῖτε ὅτι ὅσοι ἰθα-
πτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν,
εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἰθαπλί-
σθημεν;

3 Ἡ δὲν ἐξεύρετε, ὅτι ὅσοι
ἰθαπτίσθημεν εἰς τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατόν τε
ἰθαπτίσθημεν;

4 Συνήλαφθημεν ἐν αὐτῷ διὰ
τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θά-
νατον· ἵνα ὡς περὶ ἡγέρθη Χρι-
στὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ
πατρὸς, ἔτω καὶ ἡμεῖς ἐν
καινότητι ζωῆς περιπατήσω-
μεν.

4 Διὰ μίση τοῦ βαπτίσμα-
τος λοιπὸν ἰθαπτήκαμεν μαζὺ
μετ' αὐτόν εἰς τὸν θάνατον· διὰ
τὴν περιπατήσωμεν καὶ ἡμεῖς
εἰς καινότητα ζωῆς, καθὼς ὁ
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, διὰ
μίση τῆς δόξης τοῦ πατρὸς.

5 Εἰ γὰρ σύμφυτοι γυγόμεθα
τῷ ὁμοίωματι τοῦ θανάτου αὐ-
τοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως
ἰσόμεθα.

5 Διὰ τὴν εἶν ἐνεκεντρίσθη-
μεν μὴ τὸν Χριστὸν εἰς τὸ ὁμοίωμα
τοῦ θανάτου τε, θέλομεν (ἐγκεν-
τρίσθῃ) καὶ εἰς τὸ ὁμοίωμα
τῆς ἀναστάσεώς τε.

6 Τῷτο γνώσκοιτες, ὅτι ὁ
παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συ-
εσαυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ
σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι
δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ.

6 Γνωρίζοιτες τῷτο, ὅτι
ὁ παλαιὸς μας ἄνθρωπος
εἰσαυρώθη μαζὺ μὴ τὸν Χριστόν,
διὰ τὴν χαλασθῇ τὸ σῶμα τῆς
ἁμαρτίας, τὴν μὴ δουλεύειν
ἡμεῖς πλείον τὴν ἁμαρτίαν.

7 Ὁ γὰρ ἀποθάνων διδικαι-
ῶται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας.

7 Διὰ τὴν ἐπιθῶ ὅπῃ ἀπέ-
θανον, ἰλευθερώθη ἀπὸ τὴν
ἁμαρτίαν.

8 Εἰ δὲ ἀπειθάνομεν σὺν Χριστῷ, πηγεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ·

9 Εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκ ἔτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτῷ οὐκ ἔστι κυριεύσει.

10 Ὅ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανε ἰφάπαξ· ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ.

11 Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίσεσθε, ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

12 Μὴ ἔν βασιλευμένῳ ἢ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι, εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῆ·

13 Μὴ δὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας, καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ.

14 Ἄμαρτία γὰρ ὑμῶν ἔκυριεύσει· ἔ γάρ ἐστε ὑπὸ νόμοι, ἀλλ' ὑπὸ χάριν.

15 Τί ἔν; ἁμαρτήσομεν,

8 Καὶ ἰὰν ἀποθάνομεν μὴ τὸν Χριστὸν, πηγεύομεν ὅτι καὶ θήλομεν ζῆσι μαζὺ μετ' αὐτὸν·

9 Ἐγόντας νὰ ἐξεύρωμεν, ὅτι ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς ἀνεγάρθη ἐκ νεκρῶν, ἔτι ἀποθνήσκει πλείον· ὁ θάνατος αὐτὸν πλείον δὲν τὸν ἀυθιστεύει.

10 Διατὶ καθ' ὃ ἀπέθανε (ὁ Χριστὸς), ἀπέθανε κατὰ τὴν ἁμαρτίαν, μίαν φοράν· ἀμὴ καθ' ὃ ζῆ, ζῆ εἰς τὸν Θεόν.

11 Τέτοιαις λογῆς καὶ ἰσοῖς, λογαριάζεστε τῷ λόγῳ σας νὰ εἰσθε νεκροὶ ὅσον εἰς τὴν ἁμαρτίαν, καὶ νὰ ζῆτε εἰς τὸν Θεόν, διὰ μέσου τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ Κυρίῳ μας.

12 Ἄς μὴν βασιλεύῃ λοιπὸν ἢ ἁμαρτία εἰς τὸ θνητὸν σας κορμὶ, εἰς τὸ νὰ ὑπακούετε τῇ ἁμαρτίᾳ εἰς ταῖς ἐπιθυμίαις τῷ κορμίν·

13 Μὴ δὲ νὰ παραστήντε τὰ μέλη σας ἄρματα τῆς ἀδικίας εἰς τὴν ἁμαρτίαν· ἀλλὰ παραστήσατε τῷ λόγῳ σας εἰς τὸν Θεόν, ὡσὰν ὁπῷ ἐγινήκατε ἀπὸ νεκρῶν ζῶνταί, καὶ τὰ μέλη σας ἄρματα δικαιοσύνης εἰς τὸν Θεόν.

14 Διατὶ ἢ ἁμαρτία δὲν θήλει σὰς βασιλεύσει· ἐπειδὴ δὲν εἰσθε ἀπὸ κάτω εἰς τὸν νόμον, ἀλλ' ἀποκάτω εἰς τὴν χάριν.

15 Τί λοιπὸν; νὰ ἁμαρτήσωμεν, διατὶ δὲν εἰμῶσθαι ἀπὸ

ὅτι οὐκ ἴσμεν ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν; Μὴ γένοιτο.

16 Οὐκ οἶδατε ὅτι ἃ παραγίνεσθε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν, δούλοι ἐστε ἢ ὑπακούετε, ἢ τοὶ ἁμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην;

17 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι ἦτε δούλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκόοι δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύποι διδαχῆς.

18 Ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἠδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ.

19 Ἀνθρώπινοι λόγοι, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. ὡσπερ γὰρ παρεγίνεσθε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν· ἔτι νῦν παραγίνεσθε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν.

20 Ὅτι γὰρ δούλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἠλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ.

21 Τίνα ἔνι καρπὸν εἶχετε τότε, ἐφ' οἷς νῦν ἰσχυρίζεσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκίνων, θάνατος.

22 Νῦν δὲ ἠλευθερωθέντες

κάτω εἰς τὸν νόμον, ἀλλὰ εἰς τὴν χάριν; μὴ γένοιτο.

16 Δὲν ἰξυρίζετε ὅτι εἰς ἐκείνοι οὐκ ἐπαραγίνεσθε τῷ λόγῳ σας δούλους εἰς τὴν ὑπακοήν, εἰσθε δούλοι ἐκείνου ὁπῶ ὑπακούετε; ἢ τῆς ἁμαρτίας εἰς τὸν θάνατον, ἢ τῆς ὑπακοῆς εἰς τὴν δικαιοσύνην;

17 Ἀλλὰ δόξα σοὶ ὁ Θεός, ὅτι ἐσθίς μὲν ἦσαν δούλοι τῆς ἁμαρτίας, ἀμὴ ὑπακούετε ἀπὸ καρδίας τὸν τύπον τῆς διδαχῆς, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπαρδόθητε.

18 Καὶ ἔγοντας νὰ ἠλευθερωθήκετε ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἠδουλώθηκετε εἰς τὴν δικαιοσύνην.

19 Ἀνθρώπινως λαλῶ, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς σας. καθὼς λοιπὸν ἐπαραγίνεσθε τὰ μέλη σας δούλους τῆς ἀκαθαρσίας καὶ τῆς ἀνομίας εἰς τὸ νὰ κάμνετε ἀνομίαν· ἔτι τῶρα παραγίνεσθε τὰ μέλη σας δούλους τῆς δικαιοσύνης εἰς ἁγιασμόν.

20 Διατὶ ὅταν ἦσαν δούλοι τῆς ἁμαρτίας, ἦσαν ἠλεύθεροι ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης.

21 Ποῖον λοιπὸν καρπὸν εἶχετε τότε εἰς ἐκεῖνα τὰ πράγματα, εἰς τὰ ὁποῖα τῶρα ἐντρέπεσθε; διατὶ τὸ τέλος ἐκείνων τῶν πραγμάτων εἶναι θάνατος.

22 Ἀμὴ τῶρα ἔγοντας νὰ

ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δαλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν· τὸ δὲ τέλος, ζωὴν αἰώνιον.

23 Ταῦτά γὰρ ὄφθια τῆς ἁμαρτίας, θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ζωὴ αἰώνιον· ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ὑμῶν.

ἐλευθερωθήκεισθε ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἵνα δαλωθῆτε εἰς τὸν Θεόν, ἔχετε τὸν καρπὸν σας εἰς ἁγιασμόν, καὶ τὸ τέλος (ἔχετε) ζωὴν αἰώνιον.

23 Διατὶ ἡ πληρωμὴ τῆς ἁμαρτίας εἶναι θάνατος· ἀλλ' ἡ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, εἶναι ζωὴ αἰώνιον· εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριόν μας.

Κεφ. ζ'. 7.

Ἡ ἀγνωστία ἀδελφοί (γινώσκουσιν γὰρ νόμοι λαλῶ) ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ;

2 Ἡ γὰρ ὑπακοὴ γυναικὸς τῷ ζῳῆ ἀνδρὶ δίδεται νόμῳ· ἵαν δὲ ἀποδάτῃ ὁ ἀνὴρ, κατήρηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός.

3 Ἄρα οὖν ζῶντες τοῦ ἀνδρός μοιχαλῆς χρηματίσει, ἵαν γίνηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ· ἵαν δὲ ἀποδάτῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρου ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου· τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα, γενομένην ἀνδρὶ ἐτέρῳ.

4 Ὡς, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἰθανάτωθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἐτέρῳ τῷ ἐκ νεκρῶν ἐ-

Ἡ Δὲν ἰξεύρετε, ἀδελφοί, (διατὶ ἐγὼ λαλῶ εἰς ἐκείνας ὅπως ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου) ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τὸν ἀνθρώπον εἰς ὅσον χρόνον ζῆ;

2 Διατὶ ἡ γυναῖκα ἡ ὑπακορευμένη, εἶναι διμένη εἰς τὸν νόμον τοῦ ἀνδρός, ὅσον χρόνον αὐτὸς ζῆ· ἀλλ' ἂν ἀποδάτῃ ὁ ἀνδρας της, ἐλευθερωθῆ ἡ γυναῖκα ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός.

3 Ζῶντες λοιπὸν τοῦ ἀνδρός της, ἵαν σμιχθῆ μὲ ἄλλον ἄνδρα, γίνηται μοιχαλῆς· ἀλλ' ἂν ἀποδάτῃ ὁ ἀνδρας της, εἶναι ἐλεύθερη ἀπὸ τὸν νόμον, τὸ ἵαν μὴ εἶναι μοιχαλίδα, ἂν ὑπακορευθῆ ἄλλοι ἀνδρα.

3 Εἰς τόσον ὅπως καὶ ἐσθίς, ἀδελφοί μου, ἀπιδάτετε ἀπὸ τοῦ νόμου διὰ μέσου τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· διὰ τὸ ὑπακορευθῆτε ἐσθίς ἄλλοι ἀνδρα, ἢ γου-

γενθήσει, ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ.

5 Ὅτι γὰρ ἡμεῖς ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργήτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ·

6 Νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατειχόμεθα· ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος, καὶ ἐν παλαιότητι γραμμάτων.

7 Τί οὖν ἐρῶμεν; ὁ νόμος ἁμαρτία; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνω ἐἰ μὴ διὰ νόμου. τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ἔδειν, εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν· Οὐκ ἐπιθυμήσεις.

8 Ἀφορμὴν δὲ λαβῶσα ἡ ἁμαρτία, διὰ τῆς ἐπιτολῆς, κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά·

9 Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτὶ ἐλπίδος διὰ τῆς ἐπιτολῆς ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν·

10 Ἐγὼ δὲ ἀπίθανον· καὶ

ἐκείνον ὁ ὁποῖος ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, διὰ τὰ κάμνοντες καρπὸς τῷ Θεῷ.

5 Διατὶ ὅταν ἡμασθῶν εἰς τὴν σάρκα, ἐνεργοῦνται τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν, ὅπερ ἦταν διὰ τοῦ νόμου, εἰς τὰ μέλη μας, κάμνοντες καρπὸν θανάτηφόρον·

6 Ἀλλ' ἡμῶν τῶν ἐλευθερωθῆκαμεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἔσονται καὶ τὰ ἀποθάνη ἐκεῖνο ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἐκρατέμεσθον· διὰ τὰ δουλεύομεν εἰς καινεργότητα πνεύματος, καὶ ὄχι εἰς τὴν παλαιότητα τοῦ γραμμάτων.

7 Λοιπὸν τί θέλομεν εἰπεῖν; ὁ νόμος εἶναι ἁμαρτία; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν διὰ τὴν ἐγνωρίσα, παρὰ διὰ μέσου τοῦ νόμου. διατὶ καὶ τὴν ἐπιθυμίαν διὰ τὴν ἔζησα, ἵνα εἶναι ἁμαρτία, ἂν διὰ ἐλεγεν ὁ νόμος· ἵνα μὴ ἐπιθυμήσης.

8 Ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία ἐξουσίας ἵνα πάρῃ ἀφορμὴν διὰ μέσου τῆς ἐπιτολῆς, ἔκαμεν εἰς ἐμένα πᾶσαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς τὸν νόμον ἡ ἁμαρτία ἦτο νεκρή.

9 Καὶ ἐγὼ ἦναι καιρὸν χωρὶς τὸν νόμον ἔζουν· ἀλλὰ ὡς ἂν ἔλθον ἡ ἐπιτολή, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν·

10 Καὶ ἐγὼ ἀπίθανον· καὶ

εὐρέθη μοι ἡ ἐπιτολή ἢ εἰς ζωὴν, αὐτὴ εἰς θάνατον.

ἡ ἐπιτολή (ὅπου εἶδθη) εἰς ζωὴν, αὐτὴ μου εὐρέθη εἰς θάνατον.

11 Ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβῆσα διὰ τῆς ἐπιτολῆς, ἐξηπάτησέν με, καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν.

11 Διατὶ ἡ ἁμαρτία ἔγοντας ἐὰν πάρῃ ἀφορμὴν διὰ τῆς ἐπιτολῆς, με ἀπάτησε, καὶ διὰ μέσου αὐτῆς μὴ ἰθανάτωσιν.

12 Ὡστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐπιτολή ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή.

12 Λοιπὸν ὁ μὲν νόμος εἶναι ἅγιος, καὶ ἡ ἐπιτολή εἶναι ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή.

13 Τὸ οὖν ἀγαθὸν, ἐμοὶ γέγονε θάνατος; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία· ἵνα φατῇ ἁμαρτία διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον, ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐπιτολῆς.

13 Τὸ ἀγαθὸν λοιπὸν, εἰς ἐμένα ἔγινε θάνατος; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία εἰς ἐμένα ἔγινε θάνατος· διὰ ἐὰν φατῇ πῶς εἶναι ἁμαρτία, κάμνησα θάνατον εἰς ἐμένα, διὰ μέσου τοῦ ἀγαθοῦ, διὰ ἐὰν γένη κατὰ πολλὰ ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία, διὰ μέσου τῆς ἐπιτολῆς.

14 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ σαρκικός εἰμι, πεσραμμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν.

14 Διατὶ ἰξυύρομεν, ὅτι ὁ νόμος εἶναι πνευματικός, ἀμὴ ἐγὼ εἶμαι σαρκικός, πηλημένος ἀποκάτω εἰς τὴν ἁμαρτίαν.

15 Ὁ γὰρ κατεργάζομαι, ἐγινώσκω· ἐ γὰρ ὁ θείω, τῆτο πράσσω, ἀλλ' ὁ μισῶ, τῆτο ποιῶ.

15 Διατὶ ἐκεῖνο ὅπου κάμνω, δὲν τὸ γινώσκω· διατὶ δὲν κάμνω ἐκεῖνο ὅπου θέλω, ἀλλὰ κάμνω ἐκεῖνο ὅπου μισῶ.

16 Εἰ δὲ ὁ ἐ θείω, τῆτο ποιῶ, σύμφημι τῷ νόμῳ ὅτι καλός.

16 Καὶ ἐὰν κάμνω ἐκεῖνο, τὸ ὅποῖον δὲν θέλω, συμφωνῶ μὲ τὸν νόμον, ὅτι εἶναι καλός.

17 Νυνὶ δὲ οὐκ ἔτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οὐ-

17 Καὶ τῶρα πλείον δὲν τὸ κάμνω ἐγὼ ἐκεῖνο, ἀλλὰ ἡ αἰ-

κῆσα ἐν ἰμοὶ ἀμαρτία.

18 Οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἰμοὶ (τυτέστιν ἐν τῇ σαρκί μου) ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλει παρακέταί μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλόν, ἔχ εὐρίσκω.

19 Οὐ γὰρ ὃ θέλω, ποιῶ ἀγαθόν· ἀλλ' ὃ ἐθέλω κακόν, τῆτο πράσσω.

20 Εἰ δὲ ὃ θέλω ἐγὼ τῆτο ποιῶ, οὐκ ἔτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλ' ἡ οἰκῆσα ἐν ἰμοὶ ἀμαρτία.

21 Εὐρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἰμοὶ ποιεῖν τὸ καλόν, ὅτι ἰμοὶ τὸ κακόν παρακέταί.

22 Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἕσω ἄνθρωπον·

23 Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιγρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, καὶ αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου.

24 Ταλαίπυρος· ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται ἐν τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τῆτος;

25 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

μαρτία ὅπῃ κατοικᾷ εἰς ἰμένα (τὸ κάμνει).

18 Διατὶ ἱξεύρω ὅτι δὲν κατοικᾷ εἰς ἰμένα, ἤγουν εἰς τὴν σάρκα μου, τίποτις ἀγαθόν· διατὶ τὸ θέλει ἔχω, ἀμὴν· καὶ κάμνω τὸ καλόν, δὲν ἠμπορῶ.

19 Διατὶ ἐγὼ δὲν κάμνω τὸ καλόν ὅπῃ θέλω, ἀλλὰ τὸ κακόν ὅπῃ δὲν θέλω, ἐκεῖνο κάμνω.

20 Καὶ ἐὰν ἐγὼ κάμνω ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον δὲν θέλω, πλείον δὲν τὸ κάμνω ἐγὼ ἐκεῖνο, ἀλλὰ ἡ ἀμαρτία ὅπῃ κατοικᾷ εἰς ἰμένα.

21 Εὐρίσκω λοιπὸν τὸν νόμον εἰς τοῦ λόγου μου, ὅταν θέλω καὶ κάμνω τὸ καλόν, ὅτι εὐρίσκειται εἰς ἰμένα κακόν.

22 Διατὶ συγχαίρω εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν μέσα ἄνθρωπον·

23 Ἀλλὰ βλέπω ἄλλον νόμον εἰς τὰ μέλη μου, ὅπῃ ἀντιγρατεύεται εἰς τὸν νόμον τοῦ νοός μου, καὶ ὅπῃ μὲ σκλαβώνει εἰς τὸν νόμον τῆς ἀμαρτίας, ὃ ὅποιον εἶναι μέσα εἰς τὰ μέλη μου.

24 Ταλαίπυρος· ἄνθρωπος· ἐγὼ· ποῖ· θέλει μὲ ἰλευθερώσει ἀπὸ τοῦ σώματος ἐτάτου τοῦ θανάτου;

25 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας. λοι-

Ἄρα οὖν αὐτοὺς ἐγὼ τῷ μὲν τοῦ
δαλιῶ νόμῳ Θεοῦ τῇ δὲ σαρκί,
νόμῳ ἁμαρτίας.

πὸν αὐτοὺς ἐγὼ μὲ τὸν τοῦν δα-
λιῶ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ἀμὴν
μὲ τὴν σάρκα, τὸν νόμον τῆς
ἁμαρτίας.

Κεφ. η. 8.

Ὅτι δὲν ἄρα οὖν κατάκριμα
τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μὴ
κατὰ σάρκα περιπαλοῦσιν,
ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα.

Τῶρα λοιπὸν δὲν εἶναι κα-
ρίνα κατάκριμα εἰς ἐκεί-
νους ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν, καὶ δὲν περιπατοῦσι
κατὰ τὴν σάρκα, ἀλλὰ κατὰ
τὸ πνεῦμα.

2 Ὅ γὰρ νόμος τοῦ πνεύ-
μα τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου
τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

2 Διατί ὁ νόμος τοῦ πνεύ-
μα τῆς ζωῆς, ὅπῃ εἶναι εἰς
τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, μὲ ἠλευθέρω-
σεν ἀπὸ τὸν νόμον τῆς ἁμαρ-
τίας καὶ τοῦ θανάτου.

3 Τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου
ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ τῆς σαρκός, ὁ
Θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας
ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας,
καὶ περὶ ἁμαρτίας, κατέκρινε
τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί.

3 Διατί ἐκεῖνο ὅπῃ δὲν ἰ-
δύνητον γὰ κάμη ὁ νόμος, εἰς
τὸ ὁποῖον ἦτον ἄσθενής εἰς τὴν
σάρκα, ὁ Θεὸς πέμπωντας τὸν
υἱὸν τῆ, μὲ ὁμοίωμα σαρκὸς
ἁμαρτωλῆς, καὶ διὰ τὴν ἁ-
μαρτίαν, ἐκατέκρινε τὴν ἁ-
μαρτίαν εἰς τὴν σάρκα.

4 Ἴσα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου
πληρωθῆ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ
σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ
κατὰ πνεῦμα.

4 Διὰ γὰρ πληρωθῆ τὸ δι-
καίωμα τοῦ νόμου εἰς ἡμᾶς,
ὅπῃ δὲν περιπαλοῦμεν κατὰ τὴν
σάρκα, ἀλλὰ κατὰ τὸ πνεῦμα.

5 Οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες,
τὰ τῆς σαρκὸς φρονούσιν· οἱ δὲ
κατὰ πνεῦμα, ἰσὰ τοῦ πνεύμα-
τος.

5 Διατί ἐκεῖνοι ὅπῃ εἶναι
κατὰ τὴν σάρκα, φρονῶσι τὰ
πράγματα τῆς σαρκὸς· καὶ
ἐκεῖνοι ὅπῃ εἶναι κατὰ τὸ πνεῦ-
μα, φρονῶσι τὰ πράγματα
τοῦ πνεύματος.

6 Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς
σαρκὸς, θάνατος· τὸ δὲ φρό-

6 Διατί τὸ φρόνημα τῆς
σαρκὸς, εἶναι θάνατος· ἀμὴν

νημα τοῦ πνεύματος, ζωὴ καὶ εἰρήνη.

7 Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκός, ἔχθρα εἰς Θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ Θεοῦ ἔχ ὑποτάσσεται· ἐδὲ γὰρ δύναται.

8 Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες, Θεῷ ἀρίσται ἔ δύναται.

9 Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὶ ἐν σαρκί, ἀλλ' ἐν πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα Θεοῦ οἰκῆ ἐν ὑμῖν. εἰ δὲ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, ἔστω οὐκ ἐστὶν αὐτοῦ.

10 Εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δι' ἁμαρτίαν· τὸ δὲ πνεῦμα, ζωὴ διὰ δικαιοσύνην.

11 Εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἁγίου ῥαντῶσιν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκῆ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐθαύμασε τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, ζωοποιήσῃ καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν, διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτῷ πνεύματος ἐν ὑμῖν.

12 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὁφείλεται ἴσμεν ἔ τῇ σαρκί, τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν.

13 Εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποδησκειν· εἰ δὲ πνεύματι λαὸς πράξεις τοῦ

φρόνημα τοῦ πνεύματος, εἶναι ζωὴ καὶ εἰρήνη.

7 Διατὶ τὸ φρόνημα τῆς σαρκός, εἶναι ἔχθρα εἰς τὸν Θεόν. διατὶ δὲν ὑποτάσσεται εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ· ἰσπεδὴ ἐδὲ δύναται.

8 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπου εἶναι εἰς τὴν Σάρκα, δὲν ἠμποροῦν νὰ ἀρίσουν τοῦ Θεοῦ.

9 Ἀμὴ ἰστίς δὲν ἴσθῃ σαρκικοί, ἀλλὰ πνευματικοί, ἰὰν τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικῆ εἰς ἰσᾶς. ἀμὴ ἰὰν τινὰς δὲν ἔχει πνεῦμα Χριστοῦ, ἐτῶστω δὲν εἶναι τοῦ Χριστοῦ.

10 Καὶ ἰὰν ὁ Χριστὸς εἶναι εἰς ἰσᾶς, τὸ μὲν κορμὶ εἶναι νεκρὸν, διὰ τὴν ἁμαρτίαν· ἀμὴ τὸ πνεῦμα εἶναι ζωὴ διὰ τὴν δικαιοσύνην.

11 Ἀμὴ καὶ ἁγίως τὸ πνεῦμα ἐκίθη ὅπου ἀνάγησι τὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν καλοικῆ εἰς ἰσᾶς, ἐκεῖστω ὅπου ἀνάγησι τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, θίλει ζωοποιήσῃ καὶ τὰ θνητὰ σας κορμῖα, διὰ μίση τοῦ πνεύματος τῷ ὅπου κατοικῆ εἰς ἰσᾶς.

12 Λοιπὸν, ἀδελφοί, χρεῶσται ἴμμεσθῃ ἡμεῖς, ὅχι εἰς τὴν σάρκα, νὰ ζῆμεν σαρκικῶς.

13 Διατὶ ἂν ζῆτε σαρκικῶς, μέλλετε νὰ ἀποθάητε· ἀμὴ ἰὰν θανατώνητε ταῖς πράξεις

σώματ^ο θανατῆτε, ζήσι-
σθε.

14 Ὅσοι γὰρ πνεύματι Θεῷ
ἄγονται, ἑτοί εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ.

15 Οὐ γὰρ ἰλάβετε πνεῦμα
δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ'
ἰλάβετε πνεῦμα υἰοθεσίας, ἐν
ᾧ κράζομεν, Ἄββᾶ ὁ πατήρ.

16 Αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμ-
μαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν
ὅτι ἰσμὶν τέκνα Θεοῦ.

17 Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρο-
νόμοι· κληρονόμοι μὲν Θεοῦ,
συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ· εἴπερ
συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδο-
ξασθῶμεν.

18 Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ
ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν
καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν
δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς
ἡμᾶς.

19 Ἡ γὰρ ἀποκαρδοκία τῆς
κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν
υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται.

20 Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ
κτίσις ὑποτάγη, ἕχ' ἐκῆσα,
ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα·

21 Ἐκ' ἐλπίδι, ὅτι καὶ
αὐτὴ ἡ κτίσις ἰλευθερωθή-
σεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς
φθορᾶς εἰς τὴν ἰλευθερίαν

τοῦ κορμίου μὲ τὸ πνεῦμα,
θέλειτε ζῆσει.

14 Διατὶ ὅσοι (ἄνθρωποι)
κυβερνῶνται μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ
Θεοῦ, ἰτῆτοι εἶναι υἱοὶ Θεοῦ.

15 Διατὶ δὲν ἰλάβετε πνεῦ-
μα δουλείας πάλιν εἰς φόβον,
ἀλλὰ ἰλάβετε πνεῦμα τῆς υἰο-
θεσίας, μὲ τὸ ὁποῖον κράζομεν,
Ἄββᾶ, ὁ πατήρ.

16 Αὐτὸ τὸ πνεῦμα εἰς τὸ
πνεῦμά μας συμμαρτυρεῖ, ὅτε
εἴμεσθε τέκνα τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ ἐὰν εἴμεσθε τέκνα,
εἴμεσθε καὶ κληρονόμοι· κλη-
ρονόμοι μὲν τοῦ Θεοῦ, καὶ συγ-
κληρονόμοι Ἰου Χριστοῦ, ἐὰν
πάσχομεν μαζῷ (μὲ τὸν Χριστόν)
διὰ τὰ δοξασθῆμεν μαζῷ μετ'
αὐτόν.

18 Διατὶ λογαριάζω ὅτι τὰ
παθήματα ἐτύθη τοῦ καιροῦ
δὲν εἶναι ἄξια εἰς τὴν δόξαν
ὅπερ μέλλει τὰ ἀποκαλυφθῆ
εἰς ἡμᾶς.

19 Διατὶ ἡ κτίσις ἀπαρτέ-
χει, ἐλπίζουσα τὴν φανέρωσιν
τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Διατὶ ἡ κτίσις ὑποτά-
χθη εἰς τὴν ματαιότητα, ὅχι
δουληματικῆ, ἀλλὰ διὰ ἐκείνου
ὅπερ τὴν ὑπόταξιν (εἰς τὴν μα-
ταιότητα ἐτύθη)

21 Μὲ ἐλπίδα, ὅτι καὶ αὐτὴ
ἡ κτίσις θέλει ἰλευθερωθῆ ἀπὸ
τὴν σκλαβίαν τῆς φθορᾶς, εἰς

τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

22 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συσθενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν.

23 Οὐ μόνον δι, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στεναζόμενοι, υἰοθεσίας ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν.

24 Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν. ἐλπίς δὲ βλέπομένη, οὐκ ἔστι ἐλπίς· ὁ γὰρ βλέπει τις, τί καὶ ἐλπίζει;

25 Εἰ δὲ ὁ εἶ βλέπομεν, ἐλπίζομεν, δι' ὑπομοχῆς ἀπεκδεχόμεθα.

26 Ἰσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναρτιλαμβάνεται ἰαῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ ἵ προσευξόμεθα καθὸ δεῖ, οὐκ οἶδαμεν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις.

27 Ὁ δὲ ἐρευνητὴς καρδίας, οἶδε ἵ τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ὅτι κατὰ Θεοῦ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων.

28 Οἶδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεόν, πάντα συνεργεῖ

τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ.

22 Διατὶ ἰξεύρομεν ὅτι ὅλη ἡ κτίσις ἀνασθενάζει μαζὺ καὶ συμπονεῖ ἕως τῶρα.

23 Καὶ ὄχι μόνον ἡ κτίσις, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἡμεῖς, ἔσθλας γὰ ἔχομεν τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ (λέγω) ἀνασθενάζομεν μέσα μας, ἀπαυχεμένοι υἰοθεσίας, ἡγοῦν τὴν ἐλευθέρωσιν τοῦ κορμίου μας.

24 Διατὶ ἡμεῖς μὲ τὴν ἐλπίδα ἐσώθημεν. καὶ ἡ ἐλπίς ἡ βλέπομένη, δὲν εἶναι ἐλπίς· διατὶ ἐκεῖνο ὅπῃ βλέπει κανεὶς, διατὶ τὸ ἐλπίζει σπλιόν;

25 Ἀμὴ ἐὰν ἐκεῖνο ὅπῃ δὲν βλέπομεν ἐλπίζομεν, τὸ ἀσπαστεχνόμεν μὲ ὑπομοχῆν.

26 Ὁμοίως καὶ τὸ πνεῦμα βοηθεῖ εἰς ταῖς ἀσθενείαις μας· ὅτι δὲν ἰξεύρομεν τί γὰ προσευχηθῶμεν, καθὼς πρέπει· ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα παρακαλεῖ διὰ λόγους μας μὲ στεναγμοῖς ἀλαλήτους.

27 Καὶ ἐκεῖνο ὅπῃ ἐξετάζει ταῖς καρδίαις, ἰξεύρει τί εἶναι τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος· ὅτι παρακαλεῖ διὰ τὴν ἀγίαν κατὰ Θεόν.

28 Καὶ ἰξεύρομεν, ὅτι ὅλα τὰ πράγματα συνεργῶσιν εἰς τὸ ἀγαθόν, εἰς ἐκεῖνος ὅπῃ ἀ-

εις αγαθόν, τοῖς καλὰ πράξεσιν κλητοῖς ἔσιν·

29 Ὅτι ἕς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφως τῆς εἰκό-
 20 τοῦ υἱῆ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι
 αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς
 ἀδελφοῖς.

30 Οὓς δὲ προώρισε, τέτυχ
 καὶ ἐκάλεσε· καὶ ἕς ἐκάλεσε,
 τέτυχ καὶ ἰδικαίωσιν· ἕς δὲ
 ἰδικαίωσι, τέτυχ καὶ ἰδόξασε.

31 Τί οὖν ἐξῆμεν πρὸς ταῦ-
 1α ; εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς
 καθ' ἡμῶν ;

32 Ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱῆ οὐκ
 ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάν-
 τω παρίδωκεν αὐτὸν, πῶς ἕχι
 καὶ (ὦν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν
 χαρίσται ;

33 Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκ-
 λεκτῶν Θεῶ ; Θεὸς ὁ δικαίων.

34 Τίς ὁ κατακρίνων ; Χρι-
 στὸς ὁ ἀποθανὼν, μᾶλλον δὲ καὶ
 ἐγερθεὶς, ὃς καὶ ἔστι ἐν δεξιᾷ
 τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυγχάνει
 ὑπὲρ ἡμῶν.

35 Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ

γαυῶσι τὸν Θεόν, οἱ ὅποιοι εἶ-
 ναι καλεσμένοι κατὰ τὴν πρά-
 ξειν τε.

29 Ὅτι ἐκείνης ὁπῶ προ-
 29 γνώρισεν (ὁ Θεός), αὐτὴς καὶ
 προώρισε· γὰρ γινοῦν ὅμοιοι
 τῆς εἰκότος· Ἰαυ υἱοῦ τῆ· διὰ
 γὰρ εἶναι αὐτὸς πρωτότοκος·
 ἀνάμισα εἰς πολλὰς ἀδελ-
 φούς.

30 Καὶ ἐκείνης ὁπῶ προ-
 30 ώρισεν, ἐκείνης καὶ ἐκάλεσε· καὶ
 ἐκείνης ὁπῶ ἐκάλεσεν, ἐκείνης
 καὶ ἰδικαίωσιν· καὶ ὅσως ἰδι-
 καίωσεν, ἐκείνης καὶ ἰδόξασε.

31 Τί θέλομεν εἰπεῖ λοιπὸν
 εἰς ἴτετα ; ἰὰν ὁ Θεὸς εἶναι·
 διατιμᾶς, ἴς· θέλει εἶσθαι
 ἰναθί· μας ;

32 Ὅ ὁποῖ· δὲν ἐψυχο-
 ποιήθη τὸν ἰδιόν· τε υἱόν, ἀλλὰ
 διὰ ὅλης μας τὸν ἐπαράδωκε,
 πῶς δὲν θέλει μᾶς χαρίσει μα-
 ζῦ μετ' αὐτὸν καὶ ὅλα ἴα πρά-
 γματα ;

33 Τίς ἡμπορεῖ νὰ ἐγκαλέ-
 33 ση ἰναθία τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ
 Θεοῦ ; ὁ Θεὸς εἶναι ὁπῶ δι-
 καιώνει.

34 Ποῖ· εἶναι ὁπῶ κα-
 34 τακρίνει ; ὁ Χριστὸς εἶναι ὁπῶ
 ἀπέθανε, καὶ περισσότερον
 ὁπῶ καὶ ἀνίστη, ὁ ὁποῖ· καὶ
 εἶναι εἰς τὴν δεξιάν τοῦ
 Θεοῦ, καὶ παρακαλεῖ διὰ
 λόγῳ μας.

35 Τίς θέλει μᾶς χωρίσει

τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις, ἢ στενοχωρία, ἢ διωγμός, ἢ λιμός, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα;

36 (Καθὼς γέγραπται· Ὅτι ἴτεκά σε θανατέμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἰλογίσθημεν ὡς σφόδρα σφαγῆς.)

37 Ἄλλ' ἐν τέτοις παῶσι βεβαιώμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς.

38 Πίπτοιμαί γὰρ ὅτι ἔτι θάνατος, ἔτι ζῶν, ἔτι ἄγγελοι, ἔτι ἀρχαί, ἔτι δυνάμεις, ἔτι ἰερωτά, ἔτι μίλλοιτα,

39 Οὔτε ὑψωμα, ἔτι βάθος, ἔτι ἴς κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρῆσαι ἀπὸ ἴς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις, ἢ στενοχωρία, ἢ διωγμός, ἢ πείνα, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα;

36 Καθὼς εἶναι γεγραμμένοι· ὅτι διὰ λόγου σε θανατωνόμεσθαι καθ' ἡμέραν· ὡσάν σφόδρα τῆς σφαγῆς ἰλογισθήκαμεν.

37 Ἀλλὰ μεταξὺ εἰς ὅλα ἑτῶτα ἡμεῖς βεβαιώμεν διὰ μίσου ἐκείνου ὅπου μᾶς ἀγάπησι.

38 Διατὶ περιούσθαι ὅτι ἔτι θάνατος, ἔτι ζῶν, ἔτι ἄγγελοι, ἔτι ἀρχαί, ἔτι δυνάμεις, ἔτι τὰ παρόντα, ἔτι τὰ μέλλοντα·

39 Οὐδὲ ὑψωμα, ἔτι βάθος, ἔτι καμία ἄλλη κτίσις, θείας δυνάμεως ἐὰ μᾶς χωρῆσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ἢ ὅποια εἶναι εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν.

Κεφ. θ'. 9.

Ἄληθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, ἢ ψεύδομαι, (συμμαρτυρήσῃ μοι τῆς Συνιδήσιώς μου ἐν πνεύματι ἁγίῳ,)

2 Ὅτι λύπη μοι ἐστὶ μεγάλη, καὶ ἀδιάλειπτος ὀδύνη τῆς καρδίας μου.

3 Ἡ νόσος γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὡσπερ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα·

Ἄληθειαν λέγω εἰς Χριστόν, καὶ διὸ ψεύδομαι, ἔστις καὶ μὴ συμμαρτυρῆ ἢ Συνιδήσις μου εἰς Πνεῦμα ἅγιον,

2 Ὅτι ἔχω μεγάλην λύπην, καὶ παρτοστινὸν πόνον εἰς τὴν καρδίαν μου.

3 Διατὶ αὐτὸς ἐγὼ ἐπιδύμου ἐὰ εἶμαι χωρισμένος ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὴν ἀδελφείας μου τῆς συγγενείας μου κατὰ σάρκα·

4 Οἱ τινὲς εἰσὶν Ἰσραηλι-
ται, ὧν ἡ υἰοθεσία καὶ ἡ δό-
ξα καὶ αἱ διαδῆκαι καὶ ἡ νο-
μοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ
ἱπαγγελίαι·

5 Ὡν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν
ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα, ὁ ὧν
ἐπὶ πάντων Θεὸς εὐλογητὸς εἰς
τὰς αἰῶνας, ἀμήν.

6 Οὐχ οἶον δὲ ὅτι ἐκπέπτω-
κεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· ἔτι γὰρ
πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, ἔτι οἱ
Ἰσραὴλ·

7 Οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρμα Ἀβ-
ραάμ, πάντες τέκνα· ἀλλ'
ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι
σπέρμα.

8 Τυτέρι, ἔτι τὰ τέκνα τῆς
σαρκὸς, ταῦτα τέκνα τοῦ Θεοῦ·
ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἱπαγγελίας,
λογίζονται εἰς σπέρμα.

9 Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος
ἔτι· Κατὰ τὸν καιρὸν τῆτος
ἐλευσόμεαι, καὶ ἔσται τῆ Σάρρα
υἱός.

10 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ
Ῥιβέκκα, ἐξ ἑνὸς κόλπου ἔχου-
σα, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν.

4 Οἱ ὁποῖοι εἶναι Ἰσραη-
λίται, τῶν ὁποίων εἶναι ἡ
υἰοθεσία, καὶ ἡ δόξα, καὶ
αἱ διαδῆκαι, καὶ ἡ νομο-
θεσία, καὶ ἡ λατρεία, καὶ τὰ
ἱαξίματα·

5 Τῶν ὁποίων Ἰσραηλι-
τῶν εἶναι οἱ πατέρες, καὶ
ἀπὸ τῆς ὁποῖας εἶναι ὁ Χρι-
στὸς, ὅσον εἰς τὴν σάρκα, ὁ
ὁποῖος εἶναι ἀπάνω εἰς ὅλα
Θεὸς εὐλογημένος εἰς τὰς αἰῶ-
νας, ἀμήν.

6 Καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ
ἐξεπίση ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ·
διατὶ ὄχι ὅλοι ὀπῆ εἶναι ἀπὸ τὸ
γένος τοῦ Ἰσραὴλ, ἐκεῖνοι εἶναι
καὶ Ἰσραηλίται·

7 Οὐδὲ ὅτι εἶναι σπέρμα τοῦ
Ἀβραάμ, εἶναι ὅλοι τέκνα τοῦ
Ἀβραάμ· ἀλλὰ λέγει, εἰς τὸν
Ἰσαὰκ θέλει κληθῆ τὸ σπέρμα
σε.

8 Ἦγουν, ὄχι τὰ τέκνα τῆς
σαρκὸς, αὐτὰ εἶναι τὰ τέκνα τοῦ
Θεοῦ· ἀλλὰ ἱα τέκνα τοῦ ταξί-
ματός, λογαριάζονται πῶς
εἶναι σπέρμα.

9 Διατὶ ὁ λόγος τοῦ ἱαξί-
ματός ἐτῆτος εἶναι· θέλω ἔλ-
θῃ εἰς τὸν καιρὸν ἐτῆτος, καὶ ἡ
Σάρρα θέλει ἔχει υἱόν.

10 Καὶ ὄχι μόνον ἐτῆτος (ῆ-
πῆ εἴπαμεν), ἀλλὰ καὶ ἡ Ῥι-
βέκκα, ἕστας νὰ συλλάβῃ ἀπὸ
ἑνα, (ἤγουν) τὸν πατέρα μας τὸν
Ἰσαὰκ (τὸ ὅμοιον ἤκουσ).

11 Μήπω γὰρ γεννηθῆναι, μὴδὲ σφραξάστων, τὴν ἀγαθὸν ἢ κακὸν, ἵνα ἢ κατ' ἐκλογῆς τοῦ Θεοῦ πρόθεσις μίση, οὐκ ἐξ ἔργων, ἀλλ' ἐκ τοῦ καλῦντος,

12 Ἐρρήθη αὐτῇ "Ὅτι ὁ μίζων δουλεύσει τῷ ἰλάσσονι.

13 Καθὼς γέγραπται· Τὸν Ἰακώβ ἠγάπησα, τὸν δὲ Ἡσαῦ ἠμίσησα.

14 Τί ἔν ἐγὼ; μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; Μὴ γένοιτο.

15 Τῷ γὰρ Μωσῆ λέγει· Ἐλήσω ὃν ἂν ἰλεῶ, καὶ οἰκτιρήσω ὃν ἂν οἰκτιρῶ.

16 Ἄρα ἔν ἐ τοῦ θέλοντος, ἔδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἰλεῦντος Θεοῦ.

17 Λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ Φαραῶ· Ὅτι εἰς αὐτὸ τῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ ὅπως διὰ τὴν ἀγγελίαν τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῆ.

18 Ἄρα ἔν ὃν θέλει, ἰλεῖ ὃν δὲ θέλει, σκληρύνει.

19 Ἐρεῖς ἔν μοι· Τί ἔτι μέμφεται; τῷ βυβλήματι αὐτῷ τίς ἀντίστηκε;

11 Διατί (ἀκόμη τότε) σφραξάστων ἰὰ δύο παιδία, καὶ σφραξάστων τὰ κάμνον τρεῖς καλὸν ἢ κακὸν, διὰ τὰ μίση ἢ πρόθεσις τῷ Θεῷ ὅπῃ εἶναι κατ' ἐκλογῆς, ὅχι ἀπὸ ἰα ἔργα, ἀλλ' ἀπ' ἐκείνον ὅπῃ καλεῖ,

12 Ἐλαλήθη εἰς αὐτῆς (τὴν Ῥιβέκκα) ὅτι ὁ μεγαλύτερος θέλει δουλεύσει τὸν μικρότερον.

13 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· τὸν Ἰακώβ ἠγάπησα, καὶ τὸν Ἡσαῦ ἠμίσησα.

14 Τί θέλωμεν εἰπεῖ λοιπὸν; μήπως καὶ εἶναι ἀδικία εἰς τὸν Θεόν; μὴ γένοιτο.

15 Διατί λέγει εἰς τὸν Μωσῆ· Ἐλήσω ὃν ἂν ἰλεῶ, καὶ θέλω σκληροῦμαι, ἐκείνον ὅπῃ ἰλεῶ, καὶ θέλω σκληροῦμαι.

16 Ἄρα λοιπὸν ἔδὲ τῷ θέλοντος εἶναι, ἔδὲ τῷ τρέχοντος, ἀλλὰ τῷ Θεῷ ὅπῃ κάμνον τὸ ἰλεῖ.

17 Διατί λέγει ἡ γραφὴ διὰ τὸν Φαραῶ ὅτι ἐπὶ τὰ αὐτὸ σὲ ἐσήκωσα, διὰ τὰ διέξω εἰς ἰσχύα τὴν δύναμίν μου, καὶ διὰ τὰ φημισθῆ τὸ ὄνομά μου εἰς ὅλην τὴν γῆν.

18 Ἐκείνον λοιπὸν τὸν ὁποῖον θέλει ὁ Θεός, ἰλεῖ, καὶ ἐκείνον ὅπῃ θέλει, σκληρύνει.

19 Λοιπὸν θέλεις μου εἰπεῖ καὶ διατί ἀκόμη μέμφεται (ὁ Θεός); διατί τίς ἀντίστηκε εἰς τὸ θέλημά σου;

20 Μειῦνγε, ὦ ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ Θεῷ; Μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι· Τί μὲ ἐποίησας ὕτως;

21 Ἡ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τῷ πηλῷ, ἐκ τῷ αὐτῷ φυράματα ποιῆσαι, ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν;

22 Εἰ δὲ θύλων ὁ Θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν, καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτῷ, ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκευὴ ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν;

23 Καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλεῖτον τῆς δόξης αὐτῷ ἐπὶ σκευὴ ἰλίεος, ἃ προηλοίμασεν εἰς δόξαν;

24 Οὗς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς, ἔ μόνον ἐξ Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἔθνων.

25 Ὡς καὶ ἐν τῷ Ὄσηι λέγει· Καλίσω τὸν ἔ λαόν μου, λαόν μου· καὶ τὴν οὐκ ἠγαπημένην, ἠγαπημένην·

26 Καὶ ἔγει, ἐν τῷ τόπῳ ἔ ἐρήθη αὐτοῖς· Οὐ λαός μου ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος.

27 Ἡσαΐας δὲ κράζει ὑπερὶ τῷ Ἰσραὴλ· Ἐὰν ἦ ὁ ἀριθμὸς

20 Ἄλλὰ, ὦ ἄνθρωπε, ποῦ εἶσαι ἰσὺ ὅπῃ ἀνταποκρίνῃσαι τὸν Θεόν; μήνα λέγει τὸ πλάσμα εἰς ἐκείνον ὅπῃ τὸ ἔπλασε· διαλὶ μὲ ἔκαμες ἔτζι;

21 Ἡ δὲν ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμιδᾶς, ἀπὸ τῆν αὐτὴν λάσπιν ἐὰ κάμη, ἄλλο μὲν ἀγγεῖον εἰς τιμὴν, καὶ ἄλλο εἰς ἀτιμίαν;

22 Ἀμὴ ἀνίσως καὶ ὁ Θεὸς θύλωντας ἐὰ δείξῃ τὴν ὀργὴν τε, καὶ ἐὰ κάμη ἐὰ γνωρίσῃ τὴν δύναμίν τε, ὑπόφερι μὲ πολλὴν μακροθυμίαν ἀγγεῖα τῆς ὀργῆς, κατασκευασμένα εἰς ἀπώλειαν·

23 Καὶ διὰ ἐὰ κάμη γνώριμον τὸν πλεῖτον τῆς δόξης τε, εἰς σκευὴ ἰλίεος, τὰ ὅποια προηλοίμασεν εἰς δόξαν·

24 Τὲς ὅποιους καὶ μᾶς ἐκάλεσεν, ὄχι μόνον ἀπὸ τῆς Ἰουδαίως, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ ἔθνη.

25 Καθὼς λέγει καὶ εἰς τὸν Ὄσηι· ἐκεῖνον ὅπῃ δὲν εἶναι λαός μου, θύλω τὸν ὀνομάσει λαόν μου· καὶ ἐκεῖνη ὅπῃ δὲν εἶναι ἀγαπημένη, θύλω τὴν ὀνομάσει ἀγαπημένην.

26 Καὶ θύλει εἶσθαι, εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ὅπῃ ἰλαλήθη εἰς αὐτὲς, ἐκεῖ δὲν εἶσθε λαός μου· ἐκεῖ θύλωσι καλεσθηῖ οἱ υἱοὶ τῷ Θεῷ τοῦ ζῶντος.

27 Καὶ ὁ Ἡσαΐας κράζει διὰ τὸν Ἰσραὴλ· ἐὰν ἦθιλε εἶ-

τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμη
τῆς θαλάσσης, τὸ κατάλοιμμα
σωθήσεται.

28 Λόγον γὰρ συγτελῶν καὶ
συγτέμνων ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι
λόγον συγτετμημένον ποιήσει
Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς.

29 Καὶ καθὼς προείρηκει
Ἡσαΐας· Εἰ μὴ Κύριος Σαβα-
ὼθ ἔγκατέλιπον ἡμῖν σπέρμα,
ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν, καὶ
ὡς Γόμορρα ἂν ἠμοιώθημεν.

30 Τί ἔν ἐρώμεν; Ὅτι ἔθνη
τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην,
κατέλαβεν δικαιοσύνην, δικαιο-
σύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως·

31 Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον
δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιο-
σύνης ἔκ ἔφθασεν.

32 Διατί; Ὅτι ἔκ ἐκ πί-
στεως, ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων νόμου.
προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ τῷ
προσκόμματι·

33 Καθὼς γέγραπται· Ἴδὲ,
τίθημι ἐν Σιών λίθον προσκόμ-
ματι, καὶ πέτραν σκανδάλου·
καὶ πᾶς ὁ πειγύει ἐκ' αὐτῆς,
ὃ κατασχυρῆσεται.

σθαι ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν τοῦ
Ἰσραὴλ ὡσάν ὁ ἄμμη τῆς
θαλάσσης, τὸ λείψανον μόνον
θίλει γλιτώσει.

28 Διατὶ λογαριασμὸν θίλει
συγτέμνει καὶ θίλει τελειώσει
μὲ δικαιοσύνην, ὅτι θίλει κά-
μι ὁ Κύριος λογαριασμὸν
σύλλομον ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

29 Καὶ καθὼς ἐπροείπει ὁ
Ἡσαΐας· ἂν δὴν ἤθελον μῶς
ἀφήσῃ ὁ Κύριος Σαβαὼθ
σπέρμα, ἠθέλαμεν γίνῃ ὡσάν
τὰ Σόδομα, καὶ ὡσάν τὰ Γό-
μορρα ἠθέλαμεν ἠμοιωθῆν.

30 Τί θίλομεν εἰπεῖ λοιπόν;
ὅτι τὰ ἔθνη ὅπῃ δὴν ἐκνηγῶ-
σαν δικαιοσύνην, ἔφθασαν
τὴν δικαιοσύνην; δικαιοσύνην
(λίγω) ὅπῃ εἶναι ἀπὸ πίστεως.

31 Ἀλλὰ ὁ Ἰσραὴλ κνη-
γῶντας νόμον τῆς δικαιοσύνης,
δὴν ἔφθασεν εἰς τὸν νόμον τῆς
δικαιοσύνης;

32 Διατί; ὅτι δὴν (ἐζήτησεν)
δικαιοσύνην ἀπὸ τῆς πίστεως,
ἀλλὰ ὡσάν ἀπὸ τὰ ἔργα τῷ νό-
μου. διατὶ ἐσκόνησαν εἰς τὴν
πέτραν τοῦ σκανδάλου.

33 Καθὼς εἶναι γεγραμμέ-
νοι· τὰ, ὅπῃ βάλλω εἰς τὴν Σι-
ὼν πέτραν σκυτάματι καὶ
πέτραν σκανδάλου· καὶ κάθε
εἶνας ὅπῃ πειγύει εἰς αὐτὸν, δὴν
θίλει ἐτροπιασθῆν.

Κεφ. ι. 10.

Α Δελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν Θεόν, ὑπὲρ τῷ Ἰσραὴλ ἔστιν εἰς σωτηρίαν.

2 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον Θεῷ ἔχουσιν, ἀλλ' ἐκατ' ἐπίγινωσιν·

3 Ἀγνοῦντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητῶντες γῆσσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τῷ Θεῷ ἐχ' ἐπιλάβησαι.

4 Τέλοσ· γὰρ νόμος Χριστοῦ, εἰς δικαιοσύνην κατὰ τῶν πιστεύοντι.

5 Μωσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἀθροῦσ·, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

6 Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη ὕτων λέγει· Μὴ εἰπῆς ἐν καρδίᾳ σου· Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸν ἕρανό; Τῦτ' ἔστι Χριστὸν καταγαγεῖν.

7 Ἡ· Τίς καταθήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; Τῦτ' ἔστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν.

8 Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου τὸ ρῆμά ἐστιν ἐν τῷ νόμῳ σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου. τῦτ' ἔστι

Α Δελφοί, ἡ ἐπιθυμία τῆς ἰδικῆς μου καρδίας, καὶ ἡ παρακάλωσις μου εἰς τὸν Θεόν, διὰ τὸν Ἰσραὴλ εἶναι διὰ τὴν σωτηρίαν τυ.

2 Διατὶ τὴς μαρτυρῶ ὅτι ἔχουσι ζῆλον Θεῷ, ἀλλὰ ὄχι μὲ γνώρισιν.

3 Διατὶ ἔγνωσας ἵνα μὴν γνωρίζουσι τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα ζητήσιν ἵνα γῆκωσι τὴν δικαιοσύνην τὴν ἰδικήν τυς, διὲν ὑπολάβησαν εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ.

4 Διατὶ τὸ τέλος· τῷ νόμῳ εἶναι ὁ Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην, εἰς κάθε ἵνα ὁπῶ πιστεύει.

5 Διατὶ ὁ Μωϋσῆς γράφει τὴν δικαιοσύνην ὁπῶ εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, λέγωντας ὅτι ὁ ἀθροῦσ· ὁπῶ κάμωσι αὐτὰ, θέλει ζήσιν διὰ μέσου τυς.

6 Ἀμὴ ἡ δικαιοσύνη ὁπῶ εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν, ἔτσι λέγει· ἵνα μὴν εἰπῆς μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου, τίς θέλει ἀνέβη εἰς τὸν ἕρανό; τῦτίστι ἵνα καταβάσῃ τὸν Χριστόν.

7 Ἡ· τίς θέλει κατέβη εἰς τὴν ἄβυσσον; τῦτίστι ἵνα ἀνθάσῃ ἀπάνω τὸν Χριστόν ἐκ νεκρῶν.

8 Ἀλλὰ τί λέγει; ὁ λόγος· εἶναι σημά σου εἰς τὸ νόμα σου, καὶ εἰς τὴν καρδίαν σου. ἔτσι·

τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὁ κηρύσσου-
μεν·

9 Ὅτι ἰὰν ὁμολογήσῃς ἐν
τῷ σώματί σου Κύριον Ἰησοῦν,
καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου
ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νε-
κρῶν, σωθήσῃ.

10 Καρδία γὰρ πιστεύεται
εἰς δικαιοσύνην· σῶματι δὲ
ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

11 Λέγει γὰρ ἡ γραφή·
Πᾶς ὁ πισύων ἐπ' αὐτῷ, ἔ-
καταισχυθήσεται.

12 Οὐ γὰρ εἶσι διαβολὴ Ἰου-
δαίῳ τε καὶ Ἑλλήνῳ· ὁ γὰρ
αὐτὸς Κύριος πάντων, σωτη-
ρῶν εἰς πάντας τὸς ἐπικαλυ-
μίνους αὐτόν.

13 Πᾶς γὰρ ὁς ἀνεπικαλίση-
ται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσο-
ται.

14 Πῶς ἔν ἐπικαλίσειναι εἰς
ὄνεκ ἐπίστευσαι; Πῶς δὲ πιστεύ-
σῃς ἔνεκ ἤκουσαι; Πῶς δὲ
ἀκούσῃς χωρὶς κηρύσσοντος;

15 Πῶς δὲ κηρύξουσιν ἰὰν μὴ
ἀποσταλῶσι; Καθὼς γέγραπ-
ται· Ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν
εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν
εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά.

16 Ἄλλ' ἔ πάντες ἐπήκου-
σαι ἡ εὐαγγελίῳ. Ἡσαίας γὰρ

εἶπαι ὁ λόγος τῆς πίστεως, τὸν
ὁποῖον κηρύττομεν·

9 Ὅτι ἰὰν ὁμολογήσῃς μὲν
τὸ σῶμα σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ
πιστεύσῃς μέσα εἰς τὴν καρδί-
αν σου, ὅτι ὁ Θεὸς τὸν ἀνάστησεν
ἐκ νεκρῶν, θύλιος σωθῆ.

10 Διατὶ μὲν τὴν καρδίαν
πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, καὶ
μὲν τὸ σῶμα ὁμολογεῖται εἰς
σωτηρίαν.

11 Διατὶ λέγει ἡ γραφή· κά-
θε ἀνθρώπος ὅπου πιστεύει εἰς
αὐτόν, δὲν θύλιος ἰσραηλῆ.

12 Διατὶ δὲν εἶναι διαφορὰ
Ἰουδαίῳ καὶ Ἑλλήνῳ· διατὶ ὁ
αὐτὸς εἶναι ἀντίτης ὁλοῦν,
καὶ ὅπου ἐπικαλίσει ὄλεος ἐκείνου
ὅπου τὸν ἐπικαλύπτει.

13 Διατὶ κάθε εἰσας ὅπου ἐπι-
καλοῦσθαι τὸ ὄνομα Κυρίου, θύ-
λιος σωθῆ.

14 Πῶς λοιπὸν ἠμποροῦσιν
καὶ ἐπικαλοῦσθαι ἐκείνου εἰς τὸν
ὁποῖον δὲν ἐπίστευσαν; καὶ πῶς
θύλισαι πιστεύσει ἐκείνου ὅπου δὲν
ἤκουσαι; καὶ πῶς θύλισαν
ἀκούσει χωρὶς κανίνα ὅπου καὶ
κηρύσσει;

15 Καὶ πῶς θύλισαι κηρύξει
ἰὰν δὲν σταλῶσι; καθὼς εἶπαι
γεγραμμένον· πόσοι εἶναι εὐ-
μορφα τὰ ποδάρια ἐκείνων ὅπου
εὐαγγελίζουσι τὴν εἰρήνην, ἐκεί-
νων, λέγων, ὅπου εὐαγγελίζουσι
τὰ ἀγαθά.

16 Ἄλλα ἔχει ὄλοι ἐπήκου-
σαι τὸ εὐαγγέλιον. διατὶ ὁ

λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστεισι τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;

17 Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς· ἢ δὲ ἀκοή διὰ ῥήματι· Θεῷ.

18 Ἄλλὰ λέγω· Μὴ οὐκ ἤκουσαν; Μειῦστε εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ οὐκ ἴα πέρατα τῆς οἰκουμένης ἴα ῥήματα αὐτῶν.

19 Ἄλλὰ λέγω· Μὴ ἔκ ἔγνω Ἰσραὴλ; Πρῶτος Μωσῆς λέγει· Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἴδουσι, ἐπὶ ἴδουσι ἀσυνέτη παροργισθῆναι ὑμᾶς.

20 Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ, καὶ λέγει· Εὐρέθη τοῖς ἐμοὶ μὴ ζητῶσι, ἐμφανῆς ἔγνω μὴ τοῖς ἐμοὶ μὴ ἐπισκωτῶσι.

21 Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθῆντα καὶ ἀντιλέγοντα.

Ἡσαΐας λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστεισιν εἰς τὸ κήρυγμα ἡμῶν;

17 Ἡ πίστις λοιπὸν εἶναι ἐξ ἀκοῆς· ἢ δὲ ἀκοή εἶναι διὰ μέσου τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

18 Ἄλλὰ λέγω· μὴ γὰρ διὸν ἤκουσαν; βέβαια εἰς ὅλην τὴν γῆν εὐγῆκεν ἡ βοή τις, καὶ εἰς ταῖς ἄκραις τῆς οἰκουμένης τὰ λόγια τῆς.

19 Ἄλλὰ λέγω· μὴ γὰρ διὸν ἐγνώρισεν ὁ Ἰσραὴλ; πρῶτος· ὁ Μωϋσῆς λέγει· ἐγὼ θίλω σᾶς παρακλήσει εἰς φθόρον, διὰ μέσου ἐνὸς ἴδουσι ὅπῃ διὸν εἶναι ἴδουσι· μου, μὴ ἴδουσι, λέγω, ἀσύνετοι θίλω σᾶς παρακλήσει εἰς ὀργήν.

20 Καὶ ὁ Ἡσαΐας ἀποτολμᾷ, καὶ λέγει· εὐρέθη εἰς ἐκείνους ὅπῃ διὸν μὴ ἐζητῶσαι, ἐφανέρωθηκα εἰς ἐκείνους ὅπῃ διὸν ἐρωτῶσαι διὰ λόγου μου.

21 Καὶ εἰς τὸν Ἰσραὴλ λέγει· ὅλην τὴν ἡμέραν εἶχα ξαπλωμένα ἴα χεῖρά μου εἰς λαὸν ὅπῃ διὸν πείθεται καὶ ἀντιλέγει.

Κεφ. ια'. 11.

Ἄ Εἶγω ἔν· Μὴ ἀπέσωτο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτῷ; Μὴ γένοιτο. καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμὶ, ἐκ σπέρματος Ἀβραὰμ, φυλῆς Βενιαμίν.

2 Οὐκ ἀπέσωτο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτῷ ὅτι προέβλεπε. Ἡ οὐκ

Ἄ Εἶγω λοιπὸν μήτι ὁ Θεὸς ἀπέρριξε τὸν λαὸν τοῦ; μὴ γένοιτο· διὰ τὸ καὶ ἐγὼ εἶμαι Ἰσραηλίτης, ἀπὸ τοῦ σπέρματος τοῦ Ἀβραὰμ, ἀπὸ τῆς φυλῆς τοῦ Βενιαμίν.

2 Διὸν ἀπόβουλλον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν τοῦ τὸν ὅποιον προεβλέπει·

οἶδατε ἰν Ἡλία τί λέγει ἡ γραφή, ὡς ἐπιτυχάνει τῷ Θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων·

3 Κύριε, τὸς προφῆτας σου ἀπίκτιναι, καὶ ἰαθυσιασῆριά σου κατίσκαψαι· καὶ γὰρ ὑπελείφθη μοίῃ, καὶ ζῆτῶσι τὴν ψυχὴν μου.

4 Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; Κατίλιπον ἱμαντῶ ἐπτακισχιλίς ἀνδρας οἵτινες ἐκ ἱναμψαι γόνυ τῆ Βάαλ.

5 Οὕτως ἔν καὶ ἰν τῷ πῦν καιρῷ λαῖμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτῃ γίγονεν.

6 Εἰ δὲ χάριτι, οὐκ ἔτι ἐξ ἔργων· ἐπεὶ ἡ χάρις ἐκ ἔτι γίνεται χάρις. εἰ δὲ ἐξ ἔργων, οὐκ ἔτι ἐστὶ χάρις· ἐπεὶ τὸ ἔργον ἐκ ἔτι ἐστὶν ἔργον.

7 Τί ἔν; Ὁ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τάτω οὐκ ἐπίτυχει· ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπίτυχει, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπευρώθησαν,

8 (Καθὼς γέγραπται· Ἐδωκει ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πνεῦμα καλὰ εὐξενς, ὀφθαλμὸς τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ ὄτα τοῦ μὴ ἀκούειν,) ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

9 Καὶ Δαβὶδ λέγει· Γενήθῃ ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς πα-

σι· ἡ δὲ ἐξείρεται ἡ λέγει ἡ γραφή, εἰς (τὴν ἰστορίαν τοῦ) Ἡλία; πῶς αὐτὸς συντυχίνει εἰς τὸν Θεὸν ἰναντία τῷ Ἰσραὴλ, λέγωντας·

3 Κύριε, τὸς προφῆτας σου ἰσκότωσαι, καὶ τὰ θυσιασῆριά σου ἐχάλασαι· καὶ ἐγὼ ἀπόμεινα μοναχός, καὶ γυρεύω τὰ πάρεν τὴν ζῆν μου.

4 Ἀλλὰ τί τῷ λέγει ἡ ἀποκρίσις τοῦ Θεοῦ; ἄφησα διὰ λόγου μου ἑπτὰ χιλιάδας ἀνδρας, ὅπῃ δὲν ἰγονάτισαν εἰς τὴν Βάαλ.

5 Ἐτζὶ λοιπὸν καὶ εἰς τῆτον τὸν καιρὸν ἔμεινε λείψανον κατ' ἐκλογὴν χάριτῃ.

6 Καὶ ἰὰν εἶναι ἀπὸ τῆν χάρις, δὲν εἶναι πλείον ἀπὸ τὰ ἔργα· διατὶ ἀλλίως, ἡ χάρις δὲν εἶναι πλείον χάρις. ἀμὴ ἂν εἶναι ἀπὸ τὰ ἔργα, δὲν εἶναι πλείον χάρις· ἀλλίως τὸ ἔργον, δὲν εἶναι πλείον ἔργον.

7 Τί λοιπὸν; ἰαίνο ὅπῃ ζητᾷ ὁ Ἰσραὴλ, δὲν τὸ ἐπίτυχει· ἀμὴ οἱ διαλεγμένοι τὸ ἐπίτυχαν, καὶ οἱ ἐπίλοιποι μακρὰ λείπουν ἀπ' αὐτὸ,

8 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· ἔδωκέν τις ὁ Θεὸς πνεῦμα ξιμωραμῶ, μάτια τὰ μὴ βλέπειν, καὶ αὐτία τὰ μὴ ἀκούειν) ἕως τὴν σήμερον ἡμέρας.

9 Καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει· ἕς γίγη ἡ τράπεζά τις εἰς παγι-

γίδα, καὶ εἰς θήραν, καὶ εἰς σκάνδαλον, καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς.

10 Σκολισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἵνα μὴ βλέπουν· καὶ τὸν ἴστυον αὐτῶν διασπασίως σύγκαμψον.

11 Λέγω ὑν, μὴ ἴπταισεν ἴνα πίσωσι; Μὴ γένοιτο. ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἢ σωτηρία τοῖς Ἰθνησι, εἰς τὸ παραζηλώσαι αὐτούς.

12 Εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλεῖτον ἢ τὸ κόσμῳ, καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλεῖτον ἢ τῶν ἰθνην, πόσω μᾶλλον τὸ πλεῖρον αὐτῶν;

13 Ὑμῶν γὰρ λέγω τοῖς Ἰθνησι, ἰφ' ὅσον μῖν εἶμι ἰγὼ ἰθνην ἀπόστολον τὴν διακονίαν μὴ δοξάζω·

14 Εἴπως παραζηλώσω με τὴν σάρκα, καὶ σώσω ἰσὺν εἰς αὐτῶν.

15 Εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν, καταλλαγὴ κόσμου· τίς ἢ πρόσληψις, εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν;

16 Εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία, καὶ τὸ φέρονμα· καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι.

17 Εἰ δὲ ἴστυον τῶν κλάδων ἐκκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀγριελαῖον ἐκκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς, καὶ

δα, καὶ εἰς βρόχον, καὶ εἰς σκάνδαλον, καὶ εἰς ἀνταμοιβήν τας.

10 Ἄς σκολισθῶν τὰ μάτια τας ἵνα μὴ βλέπουν· καὶ τὴν ῥάχιν τας καμπυργίαις τὴν πάντοτε.

11 Λέγω λοιπόν· μήνα ἴπταισαν, διὰ ἵνα πίσωσι; μὴ γένοιτο. ἀλλὰ τὸ πίσωσι αὐτῶν, ἔγινε σωτηρία εἰς ἵνα Ἰθνη, ἵνα παρακηθῶσιν ἰκίτοις εἰς ζῆλιαν.

12 Καὶ ἰάντῳ πίσωσι αὐτῶν εἶναι πλεῖτον ἢ τῷ κόσμῳ, καὶ ἵνα ἰσὺν τας εἶναι πλεῖτον ἢ τῶν ἰθνην, πόσω μᾶλλον τὸ πλεῖρον τας;

13 Διατὶ ἰγὼ λέγω εἰς ἰσὺν τὰ Ἰθνη. εἰς ὅσον εἶμαι ἰγὼ ἀπόστολον ἰθνην, ἵμῳ τὴν ὑπερησίαν μὴ.

14 Εἴπως καὶ παρακηθῶσιν εἰς ζῆλιαν τὴν σάρκα μὴ, καὶ σώσω μερικῶς ἀπ' αὐτούς.

15 Διατὶ ἰάντῳ ἡ ἀποβολὴ τας εἶναι φιλιώσις τῷ κόσμῳ, πῶς δίδει εἶσθαι ἢ διξίωσις τας, ἢ παρὰ ζωὴ ἢ ἐκ νεκρῶν;

16 Καὶ ἰάντῳ ἀπαρχὴ εἶναι ἁγία, καὶ ἵνα ζύμωμα εἶναι ἁγιον· καὶ ἰάντῳ ῥίζα εἶναι ἁγία, καὶ ἵνα κλάδια εἶναι ἁγία.

17 Ἀμὴν ἀπίσως καὶ κάποια ἀπὸ τὰ κλάδια ἰσυντρίφθησαν, καὶ ἰσὺν ὄντας ἀγριελαῖα ἐκκεντρίσθης εἰς τὸν τύπον τας.

συγκοινωνός τῆς ῥίζης καὶ τῆς
πιότητος τῆς ἰλαίας ἔγινε,

18 Μὴ κατακαυχῶ τῶν
κλάδων. εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι,
καὶ σὺ τὴν ῥίζαν βαγάζεις, ἀλλ'
ἡ ῥίζα σί.

19 Ἐρεῖς ἔν· Ἐξικλάσθη-
σαι οἱ κλάδοι, ἵνα ἐγὼ ἐγκρι-
τρισθῶ.

20 Καλῶς τῇ ἀπιστίᾳ ἐξι-
κλάσθησαι, σὺ δὲ τῇ πίστει ἔστη-
κας· μὴ ὑψηλοφρόνη, ἀλλὰ
φοβῦ.

21 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τῶν κατὰ
φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο,
μήπως ἐδὲ σὺ φείσῃται.

22 Ἴδι ἔν χρηστότητα καὶ
ἀποτομίαν Θεῷ· ἐπὶ μὲν τὴν
πισύτητα, ἀποτομίαν· ἐπὶ δὲ
σε, χρηστότητα, ἵαν ἐπιμείνης
τῇ χρηστότητι· ἐπι καὶ σὺ ἐκ-
ποπήση.

23 Καὶ ἐκείνοι δὲ, ἵαν μὴ
ἐπιμείνωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐγκρι-
τρισθῶσονται· δυνατὸς γάρ
ἔστιν ὁ Θεὸς πάλιν ἐγκριτεῖσαι
αὐτῆς.

24 Εἰ γὰρ σὺ ἐν τῆς κατὰ
φύσιν ἐξικόπηκ ἀγριελαίῳ, καὶ
παρὰ φύσιν ἐγκριτεῖσθης εἰς
καλλιέλαιοι, πόση μᾶλλον,
ἔτοι εἰ κατὰ φύσιν, ἐγκριτε-
σθῶσονται τῇ ἰδίᾳ ἰλαίᾳ;

25 Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνο-
εῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τῆ-
το, (ἵνα μὴ ἔτε. παρ' ἑαυτοῖς

καὶ ἔγινε συγκοινωνός τῆς ῥίζης
καὶ τῆς ὑγρότητος τῆς ἰλαίας,

18 Μὴν καυχᾶσαι ἰσότητι
τῶν κλάδων. καὶ ἵαν κατακαυ-
χᾶσαι, ἵου δὲν βαγάς τὴν ῥί-
ζαν, ἀλλὰ ἡ ῥίζα βαγά ἴσῃται.

19 Θέλεις ἐπιῖ λοιπόν·
ἐξικόπηκαν ἵα κλάδια, διὰ τὰ
ἐγκριτρισθῶ ἐγὼ.

20 Καλᾶ (λέγεις)· διὰ
τὴν ἀπιστίαν τὴν ἐξικόπηκαν,
ἀμὴ ἵου κρίσαι μὴ πίστιν. μὴν
κεροδοξᾶς λοιπόν, ἀλλὰ φοβῦ.

21 Διατὶ ἵαν ὁ Θεὸς δὲν
ἐφείσῃται τὰ φυσικὰ κλάδια,
μήπως καὶ δὲν ψεφίση ἐδὲ
ἴσῃται.

22 Ἴδις λοιπόν καλωσύνη
καὶ ἀποτομίαν τοῦ Θεῷ· εἰς ἐκεί-
νους ὅπῃ ἔπισαι, ἀποτομίαν,
καὶ εἰς ἴσῃται, καλωσύνην, ἵαν
γαθῆς εἰς τὴν καλωσύνην· εἰ δὲ
μὴ, καὶ ἵου θέλεις ἀπρκοπή.

23 Καὶ ἐκείνοι, ἵαν δὲν ἀπο-
μείνου εἰς τὴν ἀπιστίαν, θέλωσι
ἐγκριτρισθῶ. διατὶ ὁ Θεὸς εἴ-
ναι δυνατὸς πάλιν τὰ τὴν ἐγκρι-
τεῖση.

24 Διατὶ ἵαν ἵου ἐξικόπηκ
ἀπὸ τὴν φυσικὴν ἀγριελαίῳ,
καὶ ἐγκριτεῖσθης ἔξω ἀπὸ τὴν
φύσιν σε εἰς καλὴν ἰλαίαν,
πόση μᾶλλον ἔτῃτοι οἱ φυσικοί,
θέλωσι ἐγκριτεῖσθῆ εἰς τὴν
ἰδίαν τὴν ἰλαίαν;

25 Διατὶ ἐγὼ δὲν θέλω,
ἀδελφοί, τὰ μὴν γνωρίζετε
ἵου τὸ μυστήριον ἔτῃτα, (διὰ

φρόνιμοι) ὅτι πύρρως ἀπὸ μέ-
ρους τῆ Ἰσραὴλ γέγονεν, ἄχρις
ἔ τὸ πλήρωμα τῶν ἰδιῶν
ἠεὶσάθη.

26 Καὶ ἔτω πᾶς Ἰσραὴλ
σωθῆσεται, καθὼς γέγραπται·
Ἦξει ἐκ Σιών ὁ ρύμιον, καὶ
ἀπογρήψει ἀσβεβίας ἀπὸ Ἰα-
κώβ.

27 Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ
ἐμὲ διαθήκη, ὅταν ἀφίλωμαι
τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

28 Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλι-
ον, ἐχθροὶ δι ὑμᾶς· κατὰ δὲ
τὴν ἐκλογὴν, ἀγαπητοὶ διὰ τὴς
πατέρας.

29 Ἀμιλαμέλητα γὰρ ἰὰ
χαρίσματα καὶ ἡ κλήσις τοῦ
Θεοῦ.

30 Ὡσπερ γὰρ καὶ ὑμεῖς
ἦκειθήσατε τῷ Θεῷ, νῦν
δὲ ἠλεήθητε τῇ τῶτων ἀπει-
θείᾳ.

31 Οὕτω καὶ ὅτοι νῦν ἠκεί-
θησαν τῷ ὑμείτρῳ ἰλίῃ, ἵνα
καὶ αὐτοὶ ἠλεηθῶσι.

32 Συνέκλεισι γὰρ ὁ Θεὸς
τὴς πάλλας εἰς ἀπειθείαν, ἵνα
τὴς πάντας ἠλεήση.

33 Ὡ βάθος πλῆτυ καὶ σο-
φίας καὶ γνώσιως Θεοῦ ὥς

καὶ μὴν ἰδοθὶ φρόνιμοι εἰς τῷ
λόγῳ σας) ὅτι τυφλάγητα με-
ρικῆς ἔγινεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ,
ἕως ὅπῃ καὶ ἔμβη τὸ πλήρωμα
τῶν ἰδιῶν.

26 Καὶ ἐτζ. θέλει σωθῆ ἅλ-
ὁ Ἰσραὴλ, καθὼς εἶπαι γεγραμ-
μένον· θέλει ἔλθῃ ἀπὸ τὴν Σιών
ἐκίον· ὅπῃ ἠλευθερώσει, καὶ
δέλοι ἀποδιώξει ἰαῖς ἀσβεβίας
ἀπὸ τὸν Ἰακώβ.

27 Καὶ ἐτύτη εἶπαι ἡ διαθή-
κη ἀπὸ λόγῳ μου εἰς αὐτὴς,
ὅταν ἀφαιρίσω ταῖς ἀμαρτίαις
ταῖς.

28 Ἐκίτοι λοιπὸν κατὰ τὸ
εὐαγγέλιον, εἶπαι ἐχθροὶ διὰ
λόγῳ σας· ἀμὴ κατὰ τὴν ἐκλο-
γὴν, εἶπαι ἀγαπητοὶ διὰ τὴς
πατέρας.

29 Διατὶ ἰὰ χαρίσματα καὶ
τὸ κάλισμα τῷ Θεῷ εἶπαι πρᾶ-
γματα ἀμειτανόγητα.

30 Καὶ καθὼς καὶ ἰσείς ἴπῳ
καιρὸν ἠγνήκητι ἀπειθεῖς εἰς
τὸν Θεόν, καὶ τῶρα διὰ τὴν
ἀπειθειαν ἐτέτων ἠλεηθήκητι.

31 Ἐτζ. καὶ ἐτύτοι τῶρα
ἠγνήκαν ἀπειθεῖς, διὰ καὶ
ἠλεηθῶσι καὶ αὐτοὶ μετ' ἐλε, ὅπῃ
ἰσείς ἠλεηθήκητι (ἀπὸ τὸν
Θεόν).

32 Διατὶ ὁ Θεὸς ὅλλας τὴς
ἐκλεισι εἰς τὴν ἀπειθειαν, διὰ
καὶ τὴς ἠλεήση ὅλλας.

33 Ὡ βάθος πλῆτυ καὶ
σοφίας καὶ γνώσιως Θεοῦ κατὰ

ἀπιξιρόντητα τὰ κρίματα αὐ-
τῷ, καὶ ἀπιξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ
αὐτῷ.

34 Τίς γὰρ ἔγνω ἔν Κο-
ρίν; ἢ ἴς σύμβυλ^ο αὐτῷ
ἔγένετο;

35 Ἡ τίς προίδωκεν αὐτῷ,
καὶ ἀναποδοθήσεται αὐτῷ;

36 Ὅτι ἐξ αὐτῷ, καὶ δι'
αὐτῷ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα.
αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τὸς αἰῶνας.
ἀμήν.

πυλλὰ ἀπιξίτασταις εἶναι ἡ κρι-
σαις τυ, καὶ ἀκαταιύηταις ἡ
γράταις τυ.

34 Διατὶ ποῖ^ο ἔγνωρισε
τὸν ἔν τοῦ Θεῷ; ἢ ποῖ^ο ἔγνω
σύμβυλός τυ;

35 Ἡ τίς τῷ ἔδωκε προῦτ^ο,
καὶ τὰ τοῦ ἀναποδοθῆ;

36 Ἐποιδῆ ἀπ' αὐτόν, καὶ
διὰ μέση τυ, καὶ εἰς αὐτόν εἶ-
ναι ἴα πάντα. αὐτῷ ἡ δόξα εἰς
τὸς αἰῶνας, Ἀμήν.

Κεφ. ιβ'. 12.

Π Αρακαλῶ ἔν ὑμᾶς, ἀδελ-
φοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ
Θεῷ, παραστήσαι τὰ σώματα
ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν,
εὐάριστον τῷ Θεῷ, τὴν λογικὴν
λατρείαν ὑμῶν.

2 Καὶ μὴ συσχηματίζεσθε
τῷ αἰῶνι τούτῳ· ἀλλὰ μεταμορ-
φῶσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοῦς
ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς ἵ
τὸ θέλημα τοῦ Θεῷ τὸ ἀγαθὸν
καὶ εὐάριστον καὶ τέλειον.

3 Λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος
τῆς δοθείσης μοι, παντὶ τῷ ὄντι
ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ
δι' φρονεῖν· ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ
σωφρονεῖν, ἐκάστῳ ὡς ὁ Θεὸς
ἐμέτρησε μέτρον πίστεως.

4 Καθάσπερ γὰρ ἐν ἐνὶ σώματι
μέλη πολλὰ ἔχομεν, ἴα δὲ μέλη

Π Αρακαλῶ σας λοιπὸν,
ἀδελφοί, διὰ τὸς οἰκτιρ-
μῆς τοῦ Θεῷ, τὰ παραστήσαι ἴα
σώματά σας θυσίαν ζῶσαν, ἁ-
γίαν, εὐάριστον εἰς τὸν Θεὸν,
τὴν λογικὴν σας λατρείαν.

2 Καὶ μὴ σχηματίζεσθε
ὁμοίως μὲ τὸν αἰῶνα τούτον· ἀλ-
λὰ μεταμορφωθῆτε, εἰς τὴν
ξαναικρινύρωσιν τοῦ νοῦς σας,
διὰ τὰ δοκιμάζετε ἵ εἶναι τὸ
θέλημα τοῦ Θεῷ, τὸ ἀγαθὸν
καὶ εὐάριστον καὶ τέλειον.

3 Διατὶ ἔγω λέγω διὰ τῆς
χάριτος· ὅπῃ μὲ ἔδωθη, κάδε
εἷας ὅπῃ εἶναι εἰς ἰσᾶς, τὰ μὴ
φρονῆ ἴσποτες περισσότερον ἔξω
ἀπὸ ἐκεῖνο ὅπῃ πρέπει τὰ
φρονῆ· ἀλλὰ τὰ φρονῆ σωφρόνως
καθ' εἷας, καθὼς ὁ Θεὸς τοῦ
ἐμέτρησε μέτρον πίστεως.

4 Διατὶ καθὼς εἰς ἕνα κορ-
μὶ ἔχομεν πολλὰ μέλη, καὶ ὅλα

πάντα ἔτην αὐτὸν ἔχει σπᾶξι·

5 Οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σῶμά εἰσιν ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ καθ' εἷς, ἀλλήλων μέλη.

6 Ἐχόντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθειῶσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτι προφητείας, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως·

7 Εἴτι διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ· εἴτι ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ·

8 Εἴτι ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει· ὁ μεταδιδῶς, ἐν ἀπλότη· ὁ προεργάμενος, ἐν σπουδῇ· ὁ ἰλαῶν, ἐν ἰλαρότητι.

9 Ἡ ἀγάπη, ἀνυπόκριτος. Ἀποσυγῆντες τὸ ποτηρὸν, καλῶμενοι τῷ ἀγαθῷ.

10 Τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόσοργοι. Τῇ τιμῇ ἀλλήλους προσηγόμενοι.

11 Τῇ σπουδῇ μὴ ὀκηροί. Τῷ πνεύματι ζήοντες. Τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες.

12 Τῇ ἐλπίδι χαίροντες. Τῇ θλίψει ὑπομένοντες. Τῇ προσ-

τὰ μέλη δὲν ἔχουσι τὴν αὐτὴν σπᾶξιν·

5 Ἐτзи οἱ πολλοὶ εἴμεσθε ἕνα κορμὶ εἰς τὸν Χριστόν καὶ καθ' ἕνας εἴμεσθε μέλη, ἕνας τοῦ ἄλλου.

6 Καὶ ἔγοντας ἵνα ἔχωμεν διάφορα χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν ὅσῳ μᾶς ἰδόθη, καὶ τε ἔχομεν προφητείας, ἵνα προφητεύωμεν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως·

7 Καὶ τε ἔχομεν διακονίαν, ἵνα διακονῶμεν· καὶ τε τίς εἶναι διδάσκαλος, ἵνα ὑπηρετῇ εἰς τὴν διδασκαλίαν·

8 Καὶ ἰκεῖν ὅσῳ παραγοῶ, ἵνα ὑπηρετῇ εἰς τὴν παραγορίαν· καὶ ἰκεῖν ὅσῳ μεταδίδῃ, ἵνα τὸ κάμη μὲ ἀπλότητα· καὶ ὁ προεργῶς, ἵνα κυβερῶ μὲ σπουδῇ· καὶ ἰκεῖν ὅσῳ κάμω ἴλας, ἵνα τὸ κάμη μὲ ἰλαρότητι.

9 Ἡ ἀγάπη ἵνα μὴν εἴηαι πωλαγή. ἵνα σιχαίσεσθε τὸ ποτηρὸν. ἵνα σμίγῃτε εἰς τὸ ἀγαθόν.

10 Νὰ ἀγαπᾶτε ἀπὸ καρδίας ἕνας τὸν ἄλλον, ὡς ἀν ἀδελφοί. εἰς τὴν τιμὴν ἵνα προσήγετε ἕνας τὸν ἄλλον.

11 Εἰς τὴν σπουδὴν νὰ μὴν εἴσθε ὀκηροί. Δερμοὶ εἰς τὸ πνεῦμα. ἵνα δουλεύετε τῷ Κυρίῳ.

12 Μὲ ἐλπίδα ἵνα χαίρεσθε. εἰς τὴς περιστάσεις ἵνα ὑπομένετε

ευχῆ προσκαρτεροῦντες.

13 Ταῖς χρεῖαις τῶν ἁγίων κεινωῦντες. Τὴν φιλοξενίαν δώκοιτες.

14 Εὐλογοῖτε τὰς διάκοντας ὑμᾶς· εὐλογοῖτε, καὶ μὴ καταρᾶσθε.

15 Χαίρου μὲν χαίροντων, καὶ κλαίει μὲν κλαίοντων.

16 Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φροῦντες. Μὴ ἰὰ ὑψηλὰ φροῦντες, ἀλλὰ τοῖς ἰαπειοῖς συναπαγόμενοι. Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς.

17 Μηδὲν κακὸν ἀπὸ κακῆ ἀποδιδόντες. Προνοῦμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων.

18 Εἰ δυνατὸν τὸ ἐξ ὑμῶν, μὲν πάντων ἀνθρώπων εἰρηεύοντες.

19 Μὴ ἑαυτὸς ἐκδικῶν, ἀγαπητοί· ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ· γίνεσθαι γάρ· Ἐμοὶ ἐκδίκησις· ἐγὼ ἀταποδώσω, λέγει Κύριος.

20 Ἐὰν ἔν πενᾷ ὁ ἰχθρὸς σὺ, ψάμιζε αὐτόν· ἔὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν. τῆτο γὰρ ποιῶν, αἰδρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τῆν κεφαλὴν αὐτῷ.

τι. εἰς τὴν προσευχὴν ἰὰ προσκαρτεροῦντι.

13 Εἰς ταῖς χρεῖαις ἰῶν ἁγίων ἰὰ μεταδίδοιτε. τὴν φιλοξενίαν ἰὰ γυρεύετι.

14 Εὐλογοῦτε ἑαυτοὺς ὅπῃ σᾶς καίετε· καὶ τὰς εὐλογῆτε λέγω, καὶ ἰὰ μὴ καταρᾶσθε.

15 Νὰ χαίροσθε μὲ ἑαυτοὺς ὅπῃ χαίρονται. καὶ ἰὰ κλαίετε μὲ ἑαυτοὺς ὅπῃ κλαίωσι.

16 Νὰ ἔχητε μίαν γνώμην ἀνάμισθ' ἑαυτοῦ. ἰὰ μὴ ὑψηλοφροῦντι, ἀλλὰ ἰὰ ἀκολουθεῖτε εἰς ἰὰ ταπεινά. μὴ γίνεσθε φρόνιμοι σημᾶ εἰς τοῦ λόγου ἑαυτοῦ.

17 Νὰ μὴ ἀπὸ ἀποδίδοιτε εἰς κακία, κακὸν ἀπὸ κακῆ· ἰὰ προμηθεύεσθε ἑαυτοὺς εἶναι καλὰ ὁμωροῦν εἰς ὅλων τὰς ἀνθρώπων.

18 Ἄν εἶναι δυνατὸν, ὅσον εἶναι εἰς τὴν δυνάμιν ἑαυτοῦ· εἰρηεύετε μὲ ὅλων τὰς ἀνθρώπων.

19 Νὰ μὴ ἐκδικιῶντε ἑαυτοῦ· λέγω ἑαυτοῦ, ἀγαπητοί· ἀλλὰ ἰὰ δίδοιτε τόπον τῆς ὀργῆς· διατὶ εἶναι γινεσθαι ἐκδίκησιν· ἐγὼ δεῖλω ἰὰ ἀταποδώσει, λέγει Κύριος.

20 Ἐὰν πενᾷ λοιπὸν ὁ ἰχθρὸς σὺ, ψάμιζε τον· καὶ ἔὰν διψᾷ, πότιζε τον. διατὶ κάμιντας ἐτῆτο θεῖλος σωρεύσεις εἰς τὸ κεφάλι του κάρβουνα ἀναμίνα.

21 Μὴ μικῶ ὑπὸ τοῦ κακῶ
ἀλλὰ ἵκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κα-
κόν.

21 Μὴν μικᾶσαι ἀπὸ τὸ κα-
κόν, ἀλλὰ μὴ τὴν καλωσύνην
ἵκα τὸ κακόν.

Κιφ. ιγ'. 13.

Πᾶσα ψυχὴ ἰξυσία ἐπι-
ρεχύσαις ὑποτασσίδου.
ἂ γάρ ἐστιν ἰξυσία εἰ μὴ ἀπὸ
Θεῷ· αἱ δὲ ἕσαι ἰξυσίαι, ὑπὸ
τοῦ Θεῷ τελαγμέναι εἰσίν.

2 Ὡς ὁ ἀντιλασσόμενος τῇ
ἰξυσίᾳ, τῇ τοῦ Θεῷ διαλαγῇ
ἀνδίσκει· οἱ δὲ ἀνδισκότες,
ἑαυτοῖς κρῖμα λήφονται.

3 Οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶ
φόβου ἰνὸν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ
τῶν κακῶν. Θέλεις δὲ μὴ φοβεῖ-
σθαι τὴν ἰξυσίαν; τὸ ἀγαθὸν
πίπει. καὶ ἰξοὶς ἔπαινον ἐξ αὐ-
τῆς.

4 Θεῷ γὰρ διάκοτος ἐστὶ σοὶ
εἰς τὸ ἀγαθόν. Ἐὰν δὲ τὸ κακόν
ποιῆς, φοβῶ· ἂ γὰρ εἰκὴ τὴν
μάχαιραν φορεῖ. Θεῷ γὰρ διά-
κοτος ἐστίν, ἐκδικεῖ εἰς ὄργην
τῷ τὸ κακόν πράσσει.

5 Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεισθαι,
ἂ μόνον διὰ τὴν ὄργην, ἀλλὰ
καὶ διὰ τὴν συνείδησιν.

ΚΑ' Ἦς ψυχὴ ἂς ὑποτάσσειαι
εἰς ταῖς ἰξυσίαις, ὅπῃ
ὑπερέχον. διατὶ δὲν εἶναι ἰξυ-
σία (ἀπ' ἄλλῃ), παρὰ ἀπὸ ἰδὸν
Θεῷ· καὶ ἡ ἰξυσίαις ὅπῃ εἶναι,
εἶναι ἀπὸ τὸν Θεῷ εἰς τάξιν
βαλμέναις.

2 Εἰς τόσον ὅπῃ ἐκείνῃ
ὅπῃ ἱκαντισῖται τῆς ἰξυσίας,
ἱκαντισῖται εἰς τὴν τάξιν τοῦ
Θεῷ· καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἱκαντισῖν-
ται, θίλεισι πάρεμ κρῖμα εἰς ἰδὸν
λόγῳ τῆς.

3 Διατὶ οἱ ἄρχοντες δὲν εἶ-
ναι αἰτία φόβου εἰς ἐκείνους ὅπῃ
κάμνει τὰ καλὰ ἔργα, ἀλλὰ
εἶναι φόβου ἐκείνων ὅπῃ κά-
μνει τὰ κακά. καὶ θίλεισι γὰρ μὴν
φοβᾶσαι τὴν ἰξυσίαν; κάμει τὸ
καλόν· καὶ θίλεισι ἔχει ἔπαινον
ἀπ' αὐτῆς.

4 Διατὶ (ὁ ἄρχων) εἶναι
ὑπερέτης τῷ Θεῷ εἰς ἰστίνα διὰ
τὸ καλόν σου. ἀμὴ ἂν κάμνης
τὸ κακόν, φοβῶ· ἐπειδὴ δὲν
σηκάνει τὸ σκαδὶ εὐκαιρα. δι-
ατὶ εἶναι ὑπερέτης τοῦ Θεῷ,
ἐκδικητῆς μὲν ὄργην εἰς ἐκεῖνον
ὅπῃ κάμνει τὸ κακόν.

5 Διὰ τῆτο ἀνάγκη εἶναι γὰρ
ὑποτάσσεισθαι, ὅχι μόνον διὰ
τὴν ὄργην, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν
συνείδησιν.

6 Διὰ τῦτο γὰρ καὶ φόβος τιλεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ εἰσιν εἰς αὐτὸ τῦτο προσωκρατορῦντες.

7 Ἀπόδοτε ἢ πᾶσι τὰς ὀφειλάς· τῷ τὸν φόρον, τὸν φόρον· τῷ τὸ τίλ^θ, τὸ τίλ^θ· τῷ τὰς φόβον, τὸν φόβον· τῷ τῆ τιμῆν, τὴν τιμῆν.

8 Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· ὃ γὰρ ἀγαπᾶν τὸν ἕτερον, νόμον πεπλήρωκε.

9 Τὸ γὰρ· Οὐ μοιχεύσεις· Οὐ φονεύσεις· Οὐ κλέψεις· Οὐ ψευδομαρτυρήσεις· Οὐκ ἐπιθυμήσεις· καὶ εἴτις ἑτέρα ἰστολή, ἐν τῷ τῷ λόγῳ ἀνακιφαιῖται, ἐν τῷ Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν.

10 Ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται. πλῆρωμα ἔν νόμῳ ἡ ἀγάπη.

11 Καὶ τῦτο, εἰδότες τὸν καιρὸν, ὅτι ἄρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ ὑπτου ἐπερθεῖται. νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτι ἐπιγεύσαμεν.

12 Ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ

6 Διατὶ διὰ τῦτο πληρώνετε καὶ δόσιματα· διατὶ ἐκείνοι εἶναι ὑπερβαίνει τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς αὐτὸ τῦτο τὸ ἔργον ἐπιμένετε.

7 Δότε λοιπὸν εἰς ὅλας, ἐκεῖνα ὅπῃ χρεωγῖτε· εἰς ἐκείνοι ὅπῃ χρεωγῖτε τὸ δόσιμον, ἀπόδοτε τὸ δόσιμον· καὶ εἰς ἐκείνοι ὅπῃ χρεωγῖτε τὴν κημέρι, δότε τῷ τὸν κημέρι· καὶ εἰς ἐκείνοι ὅπῃ χρεωγῖτε τὸν φόβον, δότε τῷ τὸν φόβον· καὶ εἰς ἐκείνοι ὅπῃ χρεωγῖτε τὴν τιμῆν, ἀπόδοτε τὴν τιμῆν.

8 Καὶ μὴ χρεωγῖτε ἑαυτοὺς τίποτις, παρὰ τὸ εἰς ἀγαπᾶν ἑναὸς τὸν ἄλλον· διατὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἀγαπᾶ τὸν ἄλλον, ἐπιπλήρωσε τὸν νόμον.

9 Διατὶ τὸ, μὴ μοιχεύσεις, μὴ φονεύσεις, μὴ κλέψεις, μὴ ψευδομαρτυρήσεις, μὴ ἐπιθυμήσεις, καὶ ὅποια ἄλλη ἰστολή καὶ ἂν εἶναι, εἰς τῦτον τὸν λόγον ἀνακιφαιῖται, εἰς τὸ εἰς ἀγαπᾶν τὸν γείτονα σου, ὡσαύτῃ τοῦ λόγου σου.

10 Ἡ ἀγάπη τοῦ γείτονος κακὸν δὲν κάμνει. πλῆρωμα λοιπὸν τοῦ νόμου εἶναι ἡ ἀγάπη.

11 Ἐξαιρέτως, ἐξυρόντες τὸν καιρὸν, ὅτι ἄρα ἡμᾶς ἄρα εἶναι εἰς ἐξυπνίσωμεν· διατὶ τῶρα εἶναι κολλίτερά μας ἡ σωτηρία, παρὰ ὅταν ἐπιγεύσαμεν.

12 Ἡ νύκτα ἐπέρασε, καὶ ἡ

ἡμέρα ἤγγικεν. ἀποδώμεθα οὖν τὰ ἔργα τῷ σκότει, καὶ ἰνδυσώμεθα τὰ ἔπλα τῷ φωτός.

13 Ὡς ἐν ἡμέρα, εὐσχημόνας περιπατήσωμιν· μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσιλγίαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλω·

14 Ἀλλ' ἰνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιῆσθε εἰς ἐπιθυμίας.

ἡμέρα ἰσημῶσιν· ἅς ῥίξωμεν ἀπὸ λόγου μας λοιπὸν τὰ ἔργα τῷ σκότει, καὶ ἅς ἰνδύσωμεν τὰ ἄεμαλα τῷ φωτός.

13 Ἄς περιπατήσωμεν εὐτακτα, ὡσάν ὁπῷ εἴμασθαι εἰς τὴν ἡμέραν, ὄχι εἰς πολυφαγίαις καὶ μέθαις, ὄχι εἰς σμίξαις καὶ ἀκολασίαις, ὄχι εἰς φιλονηκίαν καὶ φθόρον.

14 Ἀλλ' ἰνδύητε τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ μὴν φροσίζετε διὰ τὴν σάρκα, νὰ κάμνεται ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς.

Κιφ. ιδ'. 14.

Τὸν δὲ ἀσθενοῦσα τῇ πίστει, προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν.

2 Ὃς μὲν πιστεῖτε φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθευνὼν λάχαρα ἰσθίει.

3 Ὁ ἰσθίων, τὸν μὴ ἰσθίοντα μὴ ἐξυθινίτω· καὶ ὁ μὴ ἰσθίων, τὸν ἰσθίοντα μὴ κρινίτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προστάβετο.

4 Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ κυρίῳ ἔσκει ἢ πίπτει. γρῆσεται

ΚΑΙ ἰκαῖν· ὁπῷ εἶναι ἀσθενής εἰς τὴν πίστιν, δίχισθί τον εἰς τοῦ λόγου σας, ὄχι εἰς φιλονηκίαις ζητημάτων.

2 Ἐνας πιστεῖτε ὅτι εἶναι ἐξυθία, νὰ φάγη ἀπὸ ὅλα, ἀμὴ ἄλλ·, ὁπῷ ἀσθευῖ (εἰς τὴν πίστιν) τρώγει λάχαρα.

3 Ἐκαῖν· ὁπῷ τρώγει, ἅς μὴν κατὰ φροσινῖ ἰκαῖνον ὁπῷ δὲν τρώγει· καὶ ἰκαῖν· ὁπῷ δὲν τρώγει, ἅς μὴν κατακρίνει ἰκαῖνον ὁπῷ τρώγει· διατὶ ὁ Θεὸς τὸν ἐδίχθηκεν εἰς τοῦ λόγου τῆ.

4 Ποῖ· εἶσαι ἰσὺ ὁπῷ κρίνεις ἄλλουν ὀδευτήν; εἰς τὸν ἰδικόν τῆ αὐθίτην ἔσκει ἢ πίπτει, ὅμως θέλει γαθῆ. διατὶ

δι' δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς
τῆσαι αὐτόν.

5 Ὃς μὴ κρίνει ἡμέραν παρ
ἡμέραν, ὅς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡ-
μέραν. ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ τοῦ
πληροφορίσθω.

6 Ὁ Φρονῶν τὴν ἡμέραν,
Κυρίῳ Φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ Φρονῶν
τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ ἢ Φρονεῖ.
ὁ ἰσθίων, Κυρίῳ ἰσθίει· εὐχαρι-
σεῖ γὰρ τῷ Θεῷ. καὶ ὁ μὴ
ἰσθίων, Κυρίῳ οὐκ ἰσθίει, καὶ
εὐχαρισεῖ τῷ Θεῷ.

7 Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ
ζη, καὶ ἕδεις ἑαυτῷ ἀποδνή-
σκει.

8 Ἐάν τι γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυ-
ρίῳ ζῶμεν· ἰάν τι ἀποδνήσκω-
μεν, τῷ Κυρίῳ ἀποδνήσκομεν.
ἰάν τι οὖν ζῶμεν, ἰάν τι ἀποδνή-
σκωμεν, τοῦ Κυρίου ἰσμίς.

9 Εἰς τῷτο γὰρ Χριστὸς καὶ
ἀπέθανε καὶ ἀνίστη καὶ ἀνίστη-
σεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων
κυριεύσῃ.

10 Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελ-
φόν σου; ἢ καὶ σὺ τί ἰξυθι-

δυνατὸς εἶναι ὁ Θεὸς τὰ τὸν
γήση.

5 Καὶ ἵνας μὴ κρίνει τὰ
εἶναι τιμιώτερον ἢ μία ἡμέρα,
παρὰ τὴν ἄλλην ἡμέραν· καὶ
ἄλλ· ἱμαῖ μιᾶς λογῆς πᾶ-
σαν ἡμέραν. Κάθε ἵνας ἄς
μανθάνει διὰ τὰ εἶναι πληρο-
φορημέν· εἰς τὸν οὖν τε (ἂν
καλῶ κάμνη).

6 Ἐκεῖν· ὅπῃ φρονίζει
τὴν ἡμέραν, φρονίζει διὰ τὸν
Κύριον· καὶ ἐκεῖν· ὅπῃ δὲν
φροντίζει τὴν ἡμέραν, δὲν φρον-
τίζει διὰ τὸν Κύριον. καὶ ἐκεῖ-
ν· ὅπῃ τρώγει, τρώγει διὰ τὸν
Κύριον, διαλὶ εὐχαριστᾷ τὸν
Θεόν· καὶ ἐκεῖν· ὅπῃ δὲν
τρώγει, διὰ τὸν Κύριον δὲν
τρώγει καὶ αὐτὸς, καὶ εὐχαρι-
στᾷ τὸν Θεόν.

7 Διατὶ ἕδὲ κανίνας ἀπὸ
ἡμᾶς ζη εἰς τοῦ λόγου τε, καὶ ἕ-
δὲ κανίνας ἀποδάνει εἰς τοῦ
λόγου τε.

8 Διαλὶ ἰάν τι ζῶμεν, εἰς
τὸν Κύριον ζῶμεν· καὶ ἰάν τι
ἀποδνήσκωμεν, εἰς τὸν Κύριον
ἀποδνήσκομεν. καὶ λοιπὸν ζῶ-
μεν, καὶ ἀποδάνωμεν, τοῦ
Κυρίου εἰμισθε.

9 Δια τῷτο καὶ ὁ Χριστὸς ἀ-
πέθανε καὶ ἀνίσταθη καὶ ἀνί-
στησε, διὰ τὰ κυριεύσῃ καὶ νε-
κρῶς καὶ ζωντανῶς.

10 Καὶ ἰσὺ τί κρίνεις τὸν ἀ-
δελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί ἰξυθι-

οἷς τὸν ἀδελφόν σου; πάντες γὰρ παρατησόμεθα τῇ βήματι τοῦ Χριστοῦ.

11 Γέγραπται γάρ· Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ὅτι ἡμοὶ κάμψαι πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ Θεῷ.

12 Ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγος δώσει τῷ Θεῷ.

13 Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνομεν· ἀλλὰ τῷτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ μὴ πιδέναι πρόσκομμα τῇ ἀδελφῷ, ἢ σκάνδαλον.

14 Οἶδα καὶ πίπισμαι ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, ὅτι ἕδιν κοιτὸν δι' ἑαυτοῦ· εἰ μὴ τῷ λογιζομένη τὸ κοιτὸν εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν.

15 Εἰ δὲ διὰ βρώμα ὁ ἀδελφός σου λυπῆται, οὐκ ἔτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς. μὴ τῷ βρώματί σου ἐκείτῳ ἀπόλλῃς, ὡς πᾶρ ὁ Χριστὸς ἀπέθανε.

16 Μὴ βλασφημῆσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν.

17 Οὐ γὰρ ἴστω ἡ βασιλεία

φροτιῦς τὸν ἀδελφόν σου; διαβῶλοι μίλλομεν ἐὰν παραγαθῶμεν εἰς τὸ κριτήριον τοῦ Χριστοῦ.

11 Διατί εἶναι γραμμένον· Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ὅτι καθε γόνατος θίλει γονατίσι εἰς ἡμένα, καὶ καθε γλῶσσα θίλει ἐξομολογηθῆ εἰς τὸν Θεόν.

12 Κάθε ἕνας λοιπὸν ἀπὸ ἡμᾶς θίλει δώσει λογαριασμὸν εἰς τὸν Θεὸν διὰ λόγους τῶν.

13 Πλείον λοιπὸν μὴ κρίνομεν ἕνας τὸν ἄλλον· ἀλλὰ περισσότερον τῷτο ἐὰν κρίνῃτε, τὸ ἐὰν μὴ δίδῃτε πρόσκομμα εἰς τὸν ἀδελφόν, ἢ σκάνδαλον.

14 Ἰξούρω καὶ πιστεύω εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν, ὅτι καινὴα πρᾶγμα διὲν εἶναι ἀκάθαρτος εἰς τοῦ λόγου τῶ ἀμὲν εἰς ἐκείτῳ ὅπῃ τὸ λογιάζει ἐὰν εἶναι τίποτις ἀκάθαρτος, εἰς ἐκείτῳ εἶναι ἀκάθαρτος τῷτο.

15 Ἀμὴ ἴαν κάμψαι ἐὰν λυπῆται ὁ ἀδελφός σου διὰ τὸ φαγί σου, διὲν περιπατεῖς πλείον κατὰ ἀγάπην· μὴν χαλιᾶς μὲ τὸ φαγί σου ἐκείτῳ, διὰ τὸν ὅποῖον ὁ Χριστὸς ἀπέθανε.

16 Ἄς μὴν βλασφημῆται λοιπὸν τὸ καλόν σας.

17 Διατί ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ

τοῦ Θεοῦ βρωσικαὶ καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη, καὶ εἰρήνη, καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

18 Ὁ γὰρ ἐν τέτοις δαλιύων τῷ Χριστῷ, εὐάρετος τῷ Θεῷ καὶ δοκιμὸς τοῖς ἀνθρώποις.

19 Ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης δύνωμιεν, καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους.

20 Μὴ ἴσκειν βρώματ'· κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. πάντα μὲν καθαρὰ· ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματ'· ἰσθιόσι.

21 Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέας, μηδὲ πίνειν οἶνον, μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει ἢ σκαιδαλίζεται ἢ ἀσθιεύει.

22 Σὺ σίγῃ ἔχικ'· κατὰ σαυτὸν ἔχε ἰνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μακάριος δὲ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει.

23 Ὁ δὲ διακρινόμενος, ἴαν φάγη, κατακρίνεται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως. πάντες δὲ

δὲν εἶναι φαγεῖν καὶ ποτῶν, ἀλλὰ δικαιοσύνη, καὶ εἰρήνη, καὶ χαρὰ εἰς πνεῦμα ἅγιον.

18 Διαλί ἐκεῖν· ὅπῃ δαλιύει μὲ ἰτέτα τὸν Χριστὸν, εἶναι ἀρετὸς πολλῶν εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἶναι δοκιμὸς εἰς τὸς ἀνθρώπους.

19 Ἐμῖς λοιπὸν ἅς κληροῦμιεν τὰ πράγματα τῆς εἰρήνης, καὶ τὰ πράγματα τῆς οἰκοδομῆς· ὁ καθ' ἕνα τὴν οἰκοδομὴν τὴν ἀγαπηταζήμας.

20 Μὴ καταχραζῆς διὰ τὸ φαγεῖν τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. ὅλα μὲν εἶναι καθαρὰ, ἀλλὰ κακὸν εἶναι εἰς τὸν ἀνθρώπον ὅπῃ τὰ τρώγη μὲ σκαιδαλον.

21 Καλὸν εἶναι τὸ τὰ μὴ φαγεῖν κρέας, μὴ δὲ τὰ πίης κραισί, μὴ δὲ τὰ κάμης τίποτις, εἰς τὸ ὅποσον ὁ ἀδελφός σου σκοπτάπτει, ἢ σκαιδαλίζεται, ἢ ἀσθιεύει.

22 Σὺ σίγῃ ἔχικ; ἔχε τὴν εἰς τοῦ λόγου σου ὁμωροτῶν εἰς τὸν Θεόν. καλότυχος εἶναι ἐκεῖν· ὅπῃ δὲν κατακρίνει τοῦ λόγου τῷ εἰς ἐκεῖνο ὅπῃ δοκιμάζει (τὰ κάμη).

23 Καὶ ἐκεῖν· ὅπῃ ἀμφιβάλλει, ἴαν φάγη, εἶναι κατακρινόμενος, ὅτι δὲν τρώγει μὲ πίστιν· καὶ καθὲν πράγμα ὁ-

ὁ οὐκ ἐκ πίστεως, ἁμαρτία πᾶ δὲν εἶναι ἀπὸ πίστεως, εἶναι ἕστιν. ἁμαρτία.

Κεφ. ιβ. 15.

Ο Φείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνατῶν βασιλεύειν, καὶ μὴ ἰαυλοῖς ἀρέσκειν.

2 Ἐκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκίτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν.

3 Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς ἔχ ἰαυτῷ ἤρσει, ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται· Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδίζοντων σε, ἐπίπισον ἐπ' ἐμέ.

4 Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη· ἵνα διὰ τῆς ὑπομο- νῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν, τὴν ἰλπίδα ἔχωμεν.

5 Ὁ δὲ Θεὸς ἰῆς ὑπομοτῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δὴν ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις, καθὰ Χριστὸν Ἰησοῦν·

6 Ἴνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζετε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ.

7 Διὸ προσλαμβάνετε αἰδέμενοι, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς

ΚΑΙ χριστοῦμεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ σκηνώμενα τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνατῶν, καὶ τὰ μὴ ἀρέσκωμεν τοῦ λόγου μας.

2 Κάθε ἕνας λοιπὸν ἀπ' ἐμᾶς ἄς ἀρέσει τοῦ γαιτόπου του εἰς τὸ καλόν, διὰ οἰκοδομήν.

3 Διατὶ καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἄρεισε τοῦ λόγου τε, ἀλλὰ, καθὼς εἶναι γεγραμμένοι, ὅθ ὀνειδισμοὶ ἐκινῶν ὀποῦ σε ὀνειδίζουσι, ἔπισαν ἀπάνω εἰς ἐμένα·

4 Διατὶ ὅσα ἐγράφησαν προηίτερα, ἐγράφησαν διὰ ἰδικίην μας διδασκαλίαν· διὰ τὰ ἔχωμεν ἰλπίδα, διὰ μίσην τῆς ὑπομοτῆς καὶ τῆς παραγορίας τῶν γραφῶν.

5 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς ὑπομοτῆς καὶ τῆς παρακλήσεως, τὰ σὰς δώση τὰ φρονήτε τὸ αὐτὸ αἰνάμεσά σας, κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν·

6 Διὰ τὰ δοξάζετε ὁμοψύχως καὶ μὲ ἕνα στόμα τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Διὰ τὸτο δέχισθε ἕνας τὸν ἄλλον, καθὼς καὶ ὁ Χρι-

προσελάβετε ἡμᾶς εἰς δόξαν
Θεοῦ.

8 Λέγω δὲ Ἰησοῦν Χριστὸν
διάκονοι γεννηθῆσαι περιτομῆς
ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ, εἰς τὸ βε-
βαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν
πατέρων·

9 Τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλείψης δο-
ξάσαι τὸν Θεόν· καθὼς γέγρα-
πται· Διὰ τῆτο ἐξημολογή-
σομαί σοι ἐν ἔθνεσι, καὶ τῷ ὀ-
νόματί σου ψαλῶ.

10 Καὶ πάλιν λέγει· Εὐ-
φράνθητε ἔθνη μὲν ἰσραὴλ αὐτῷ.

11 Καὶ πάλιν· Αἰνεῖτε τὸν
Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐ-
παινεῖσατε αὐτὸν πάντες οἱ
λαοί·

12 Καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέ-
γει· Ἔσται ἡ ρίζα τῆ Ἰουδαίᾳ,
καὶ ὁ ἀνιστάνων ἄρχων ἐθνῶν·
ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἰσχυῖσιν.

13 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος
σπλαγνίσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς
καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πνεύματι, εἰς
τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλ-
πίδι, ἐν δυνάμει πνεύματι
ἁγίου.

14 Πίπεισμαι δὲ, ἀδελφοί
μου, καὶ αὐτὸς ἰγὼ περὶ ὑμῶν,
ὅτι καὶ αὐτοὶ μερτοῖσθε ἀγαθη-
σύνης, πεπληρωμένοι πάσης

τὸς μᾶς ἐδίχθητε εἰς δόξαν
τοῦ Θεοῦ.

8 Καὶ λέγω ὅτι ὁ Ἰησοῦς
Χριστὸς γὰρ ἔγενε διάκονος τῆς
περιτομῆς, διὰ τὴν ἀλή-
θειαν τοῦ Θεοῦ, διὰ γὰρ βε-
βαιῶσθαι τὰ ἱαξίματα τῶν πα-
τέρων·

9 Καὶ τὰ ἔθνη γὰρ δοξάσουν
τὸν Θεόν, διὰ τὸ ἐλεός τε, κα-
θὼς εἶναι γεγραμμένον· διὰ
τοῦτο θέλω σὶ ὁμολογήσῃ εἰς
τὰ ἔθνη, καὶ θέλω ψάλλῃ τὸ
ὄνομά σου.

10 Καὶ πάλιν λέγει· χα-
ρῆτι ἔθνη μὲν τὸν λαόν τε.

11 Καὶ πάλιν· δοξάσατε
τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ
ἐπαινεῖσατε αὐτὸν ὅλοι οἱ
λαοί·

12 Καὶ πάλιν ὁ Ἡσαΐας
λέγει· θέλει ἰσθῆαι ἡ ρίζα τοῦ
Ἰουδαίᾳ, καὶ ἐκείν ὁπῶ ση-
κωθῆ, θέλει γὰρ αὐθιγεῖν τὰ
ἔθνη· καὶ τὰ ἔθνη θέλωσιν ἐλ-
πίσει εἰς αὐτόν.

13 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἐλπίδος
ἄμποτε γὰρ σᾶς σπλαγνίσθαι κά-
θε χαρὰν καὶ εἰρήνην διὰ
μίσου τῆς πίστεως, εἰς τὸ γὰρ πε-
ρισσεύειτε ἐσθῆς εἰς τὴν ἐλπί-
δα, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ ἁγίου
Πνεύματος·

14 Καὶ πνεύματι, ἀδελφοί
μου, καὶ ἰγὼ αὐτὸς διὰ λό-
γου σας, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἐσθῆς
εἰσθε γιμάτοι καλωσύνης,

γνώσις, δυνάμειοι καὶ ἀλλή-
λων ἐκδητιῶν.

15 Τολμηρότεροι δὲ ἔγραψα
ὑμῖν, ἀδελφοί, ἀπὸ μέρους, ὡς
ἰσπαναμιμησάντων ὑμᾶς διὰ τὴν
χάριν τὴν δοθεισάν μοι ὑπὸ τοῦ
Θεοῦ,

16 Εἰς τὸ εἶναί με λιτερο-
γόν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη,
ἰερούργοντα τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ Θεοῦ, ἵνα γίνηται ἡ προσ-
φορὰ τῶν ἰδιῶν ἐπρόσδι-
κτοῦ, ἡγιασμένη ἐν πνεύματι
ἀγίῳ.

17 Ἐχῶ οὖν καύχησιν ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ ἰὰ πρὸς Θεόν.

18 Οὐ γὰρ ἰολμήσω λαλεῖν
ἵ ἂν ἐ κατεργάσατο Χριστὸς δι
ἐμοῦ, εἰς ὑπακοὴν ἰδιῶν, λόγῳ
καὶ ἔργῳ,

19 Ἐν δυνάμει σημείων καὶ
τεράτων, ἐν δυνάμει πνεύμα-
τοῦ Θεοῦ ὡς με ἀπὸ Ἰερουσα-
λὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλ-
λυρικῆ πεπληρωμένοι τὸ εὐαγ-
γέλιον τοῦ Χριστοῦ

20 Οὕτω δὲ φιλοτιμώμενοι
εὐαγγελίζεσθαι, ἐχ ὅπου ἄνο-
μάσθη Χριστὸς, ἵνα μὴ ἰπ'
αἰλόττειον θεμέλιον οἰκοδομῶ

21 Ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται·

γυμᾶτοί κάθει λογῆς γυῶσι,
καὶ δύνοσθε τὰ κηδιδᾶτε ἵνα
τὸν ἄλλον.

15 Καὶ ἔγραψά σας ὀλίγον
τολμηρότερον, ἀδελφοί μου, ὡς
αἰαθυμίζωντάς σας, διὰ τὴν
χάριν ὅπου μὲ ἰδοθη ἀπὸ τοῦ
Θεοῦ,

16 Εἰς τὸ εἶμαι ὑπερή-
της τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη,
ἵ ἰερούργῶ τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ Θεοῦ, διὰ ἵνα γίνη ἡ προσ-
φορὰ τῶν ἰδιῶν ἐπρόσδι-
κτοῦ, ἡγιασμένη μὲ Πνεῦμα
ἅγιον.

17 Ἐχῶ λοιπὸν καύχησιν
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς τὰ πρᾶ-
γματὰ τοῦ Θεοῦ.

18 Διατὶ δὲν θείλω ἀποκο-
τήσει ἵνα εἰπῶ τίποτις ἐπὶ δὲν
ἴκαμιν ὁ Χριστὸς διὰ μέρους μου,
εἰς τὸ ἵνα ὑπακούσω τὰ ἔθνη
μὲ λόγῳ καὶ ἔργῳ,

19 Μὲ δύνάμει σημείων καὶ
τεράτων, μὲ τὴν δυνάμει τοῦ
πνεύματος τοῦ Θεοῦ εἰς τόσον
ὅπου ἵνα ἰγύμισα ἰγῶ ἀπὸ τὴν
Ἰερουσαλήμ καὶ τρυγύρην ἕως
τῆς Ἰλλυρικῆς, τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ Χριστοῦ

20 Καὶ ἴτξι ἰγῶ σπουδάζων-
τας μὲ μεγάλην σπουδύμαι
ἵνα εὐαγγελίξω, ὅχι ἰκίῶ ὅπου
ἄνομάσθη ὁ Χριστὸς, διὰ ἵνα
μὴν οἰκοδομῶ ἀπάνω εἰς ἀλ-
λουτῶ θεμέλιον

21 Ἀλλὰ, καθὼς ἰγράφη·

Οἷς οὐκ ἀπηγγέλη περὶ αὐτῷ,
ἔφονται· καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι,
ῥυτίσασι.

22 Διὸ καὶ ἐπιποτόμεθα ἵνα
πολλὰ τῷ ἰλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.

23 Νυνὶ δὲ μηκέτι τόποι ἔ-
χων ἐν τοῖς κλίμασι τέτοις, ἐ-
πιποθίαν δὲ ἔχων τῷ ἰλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἰτῶν·

24 Ὡς ἴαν πορεύομαι εἰς
τὴν Σπαίαν, ἐλεύσομαι πρὸς
ὑμᾶς. ἰλπίζω γὰρ διαπορεύμε-
θα· θιάσασθαι ὑμᾶς, καὶ ὑφ'
ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ ἴαν
ὑμῶν πρῶτοι ἀπὸ μέρες ἰμ-
πωλοθῶ.

25 Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς
Ἱερουσαλήμ, διακοιῶν τοῖς
ἀγίοις.

26 Εὐδόκησαν γὰρ Μακεδο-
νία καὶ Ἀχαΐα κοινοῦν ἵνα
ποιήσασθαι εἰς τὸς πτωχοὺς τῶν
ἀγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.

27 Εὐδόκησαν γὰρ, καὶ ὀ-
φειλέται αὐτῶν εἶσι. εἰ γὰρ
ταῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοι-
νῶσαν τὰ ἔθνη, ὀφείλωσι καὶ
ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι
αὐτοῖς.

28 Τῆτο οὖν ἐπιτιλίσας, καὶ
σφραγισάμεν· αὐτοῖς τὸς

εἰς ἐκεῖνος ὅπῃ δὲν ἀπεφίρθη
περὶ τῷ Θεῷ, θίλωσιν εἰδῆ καὶ
ἐκεῖνοι ὅπῃ δὲν ἄκουσαν, θίλω-
σω γροικῆσι.

22 Διὰ τῆτο ἰμποδιζόμεσθα
ταῖς περισσότεραις φοραῖς, ἵνα
ἴλθω εἰς ἰσᾶς.

23 Ἄλλὰ τῶρα μὴ ἔχωντας
πλῆθος εἰς τὰ κλίματα τέτα
τόποι, καὶ ἔχωντας ἀγάπην,
ἵνα ἴλθω εἰς ἰσᾶς ἀπὸ πολλῶν
χρόνων,

24 Ὅταν πηγίνω εἰς τὴν
Ἰσπανίαν, θίλω ἴλθω εἰς ἰ-
σᾶς. διατὶ ἰλπίζω περὶ τῶν
τας ἀπ' αὐτῷ ἵνα σᾶς εἰδῆ,
καὶ ἀποτισᾶς ἵνα ξηρωβοθη-
θῶ ἐκεῖ ἀνίσως καὶ χορτάσω
ἀπὸ λόγου σας εἰς κάποιον
τρόπον.

25 Ἀμὲν τῶρα πηγίνω εἰς
τὴν Ἱερουσαλήμ, ὑπηρετιῶντας
τὸς ἀγίους.

26 Διατὶ ἰδίλωσαν ἡ Μα-
κεδονία καὶ Ἀχαΐα ἵνα κάμωσιν
κάποιαν βοήθειαν εἰς τὸς πτω-
χοὺς ἀγίους ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν
Ἱερουσαλήμ.

27 Διατὶ τὸς ἄριστοι ἰτῆτο,
μὴ τὸ ἵνα εἶναι χρεῖσταις τῶν.
διατὶ ἰσηθῆ τὰ ἔθνη ἐκοι-
νῶσαν εἰς τὰ πνευματικὰ
τους, χρειωθῶσι ἵνα τὸς ὑπη-
ριτήσωσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ σαρ-
κικά.

28 Ἐτῆτο λοιπὸν τιλειώ-
ωντας, καὶ βυλῶνιτας εἰς

καρπὸν τούτων, ἀπειλούσμαι δι' ὑμῶν εἰς τὴν Σπαίαν.

29 Οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενοι πρὸς ὑμᾶς, ἐν πληρώματι εὐλογίας τῷ εὐαγγελίῳ τῷ Χριστῷ ἔλευσόμεαι.

30 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τῷ πνεύματι. Συναγωνισασθε μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν·

31 Ἴνα ρυθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθῶντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· καὶ ἵνα ἡ διακονία μου ἢ εἰς Ἱερουσαλὴμ εὐπρόσδικτος· γίνηται τοῖς ἁγίοις·

32 Ἴνα ἐν χαρᾷ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς διὰ θιλήματός· Θεοῦ, καὶ συναπαυδάσμαι ὑμῖν.

33 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν.

αὐτὰς τὸν καρπὸν ἐτούτων, θίλω πάγι διὰ μίσου σας εἰς τὴν Ἰσπαίαν.

29 Καὶ ἐξέρω ὅτι ἐρχόμενοι εἰς ἰσᾶς, θίλω ἔλθω μὴ πλήρωμα εὐλογίας τῷ εὐαγγελίῳ τῷ Χριστῷ.

30 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοί, διὰ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ διὰ τὴν ἀγάπην τῷ πνεύματι, καὶ συναγωνισθῆτε καὶ ἰσθῆς μετ' ἐμένα εἰς ταῖς προσευχαῖς διὰ λόγου μου εἰς τὸν Θεόν·

31 Διὰ καὶ ἔλευθέρωθω ἀπὸ ἐκείνων ὅπου εἶναι ἀπειθεῖς εἰς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ διὰ τὰ γίνῃ ἡ ὑπηρεσία μου εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ εὐπρόσδικτος· εἰς τὸς ἁγίους·

32 Διὰ τὰ ἔλθω μὴ χαρᾶν εἰς ἰσᾶς μὴ τὸ θίλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ ἀναπαυδῶ μετῶσας.

33 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἅς εἶναι μὴ ὅλης σας· Ἀμήν.

Κεφ. ις'. 16.

ΣΥΓΓΙΝΗΜΙ ΔΕ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, ἕσαν διάκονοι τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κογχραιῖς·

2 Ἴνα αὐτὴν προσδέξῃτε Κυρίῳ ἀξίως τῶν ἁγίων, καὶ παραστῆτε αὐτῇ ἐν ᾗ ἂν ὑμῶν χεῖρήνη πρᾶγματι· καὶ γὰρ αὐτὴ

ΚΑΙ ὁσας συγγίνω τὴν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν μας, ἡ ὁποῖα εἶναι διάκονισσα τῆς ἐκκλησίας· ἐκὼ εἶναι εἰς ταῖς Κογχραιῖς·

2 Διὰ τὰ τὴν δεχθῆτε ἐν Κυρίῳ καθὼς πρέσβει τὸς ἁγίους, καὶ τὰ τὴν παρασταθῆτε εἰς ὃ, τι πρᾶγμα χρῆσασθῆ ἀπὸ

ερωγάτις πολλῶν ἰγνήθη, καὶ αὐτοῦ ἡμῶ.

3 Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν τὰς Συνεργάς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,

4 (Οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν· οἷς οὐκ ἔγω μόνον εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἰθιῶν.)

5 Καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. Ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητόν μου, ὅς ἐστι ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς Χριστόν.

6 Ἀσπάσασθε Μαριάμ, ἥτις πολλὰ ἰκοπίασιν εἰς ἡμᾶς.

7 Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουλίαν τὰς συγγενεῖς μου, καὶ Συναιχμαλώτους μου· οἵτινες εἰσὶν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἱ καὶ πρὸ ἡμῶ γενόνασιν ἐν Χριστῷ.

8 Ἀσπάσασθε Ἀμφίλιον τὸν ἀγαπητόν μου ἐν Κυρίῳ.

9 Ἀσπάσασθε Οὐρβαίνον τὸν Συνεργόν ἡμῶν ἐν Χριστῷ, καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου.

10 Ἀσπάσασθε Ἀπιλλῆν, τὸν δοκιμὸν ἐν Χριστῷ· Ἀσπά-

λόγησας· διατὶ καὶ αὐτὴ ἱπαραγάθη πολλὰς, καὶ αὐτὴν ἡμίνα.

3 Χαιρετήσεται τὴν Πρίσκιλλαν καὶ τὸν Ἀκύλαν τὰς συμβοηθῆς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

4 Οἱ ὅποιοι διὰ τὴν ζωὴν μου ἴβαλαν τὸν λαιμόν τες· τὰς ὁποῖας ἔχει ἔγω μοναχὸς τὰς εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ ὅλαις ἡ ἐκκλησίαις τῶν ἰθιῶν.

5 Καὶ χαιρετήσεται καὶ τὴν ἐκκλησίαν ὅπερ εἶναι εἰς τὸ σπῆνί τες. χαιρετήσεται τὸν Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπημένον μου, ὁ ὅποιον εἶναι ἡ ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς τὸν Χριστόν.

6 Χαιρετήσεται τὴν Μαριάμ, ἡ ὁποῖα πολλὰ ἰκοπίασιν εἰς ἡμᾶς.

7 Χαιρετήσεται τὸν Ἀνδρόνικον καὶ τὴν Ἰουλίαν τὰς συγγενεῖς μου, καὶ Συναιχμαλώτους μου· οἱ ὅποιοι εἰναι ἐξαιρέτοι ἀνάμεσα εἰς τὰς ἀποστόλους, οἱ ὅποιοι εἰναι καὶ πρῶτόι μου εἰς τὸν Χριστόν.

8 Χαιρετήσεται τὸν Ἀμφίλιον τὸν ἀγαπητόν μου ἐν Κυρίῳ.

9 Χαιρετήσεται τὸν Οὐρβαίνον τὸν Συνεργόν μας εἰς Χριστόν, καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπημένον μου.

10 Χαιρετήσεται τὸν Ἀπιλλῆν, τὸν δοκιμὸν εἰς τὸν Χριστόν.

σκοθε τὲς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου.

11 Ἀσπάσαοθε Ἡροδίωνα τὸν συγγενῆ μου. Ἀσπάσαοθε τὲς ἐκ τῶν Ναρκίσου, τὲς ὄντας ἐν Κυρίῳ.

12 Ἀσπάσαοθε Τρυφαιναν καὶ Τρυφῶσαν τὰς κοπιώσας ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσαοθε Περσίδα τὴν ἀγαπητὴν, ἥτις πολλὰ ἰκοπίασεν ἐν Κυρίῳ.

13 Ἀσπάσαοθε Ρῦφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἡμῶ.

14 Ἀσπάσαοθε Ἀσύγκριτον, Φλέγοντα, Ἑρμᾶν, Πατρόβαν, Ἑρμῆν, καὶ τὲς ἄν αὐτοῖς ἀδελφές.

15 Ἀσπάσαοθε Φιλόλογον καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ὀλυμπᾶν, καὶ τὲς ἄν αὐτοῖς πάντας ἁγίως.

16 Ἀσπάσαοθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῷ Χριστῷ.

17 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τὲς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα

χαιρετήσεται ἐκείνης ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὸν Ἀριστοβουλον.

11 Χαιρετήσεται τὸν Ἡροδίωναν τὸν συγγενῆ μου. χαιρετήσεται ἐκείνης ἀπὸ τὲς ἰδικῆς τοῦ Ναρκίσου, ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν Κύριον.

12 Χαιρετήσεται τὴν Τρυφαιναν καὶ τὴν Τρυφῶσαν, ὅπου κοπιᾶσεν διὰ τὸν Κύριον. χαιρετήσεται τὴν Περσίδα, τὴν ἀγαπητὴν, ἣ ὅποια πολλὰ ἰκοπίασεν διὰ τὸν Κύριον.

13 Χαιρετήσεται τὸν Ρῦφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἡμῶ.

14 Χαιρετήσεται τὸν Ἀσύγκριτον, τὸν Φλέγοντα, τὸν Ἑρμᾶν, τὸν Πατρόβαν, τὸν Ἑρμῆν, καὶ τὲς ἀδελφές ὅπῃ εἶναι μαζὺ μετ' αὐτάς.

15 Χαιρετήσεται τὸν Φιλόλογον καὶ τὴν Ἰουλίαν, τὸν Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν τε, καὶ τὸν Ὀλυμπᾶν καὶ ὅλους τὲς ἁγίως ὅπῃ εἶναι μαζὺ μετ' αὐτάς.

16 Χαιρετηθήτω ἕκαστος τὸν ἄλλον μὲ φιλήματα ἁγίον. Ὡς χαιρετήσῃσιν αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ.

17 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοί, νὰ φοβησθε ἐκείνης ὅπῃ κάμνουν ταῖς διχοστασίαις καὶ τὰ σκάνδαλα

παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθητε, ποιῶντας· καὶ ἐκκλίνατε ἀπ' αὐτῶν.

18 Οἱ γὰρ τοῦτοι τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἠδουλεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ· καὶ διὰ τῆς χηρολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων.

19 Ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντα ἀφίκετο. Χαίρω οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν· θέλω δὲ ὑμᾶς σοφὸς μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀπειραίως δὲ εἰς τὸ κακόν.

20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν Σαταναῖν ὑπὸ τὰς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

21 Ἀσπάξομαι ὑμᾶς Τιμόθεο· ὁ συνεργός μου, καὶ Λύκι· καὶ Ἰάσον· καὶ Σωσίπατρος· οἱ συγγενεῖς μου.

22 Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τίτρι· ὁ γράψας τὴν ἐπιτολὴν ἐν Κυρίῳ.

23 Ἀσπάξομαι ὑμᾶς Γαί· ὁ ξίτης μου καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης. Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἐραστ· ὁ οἰκοδόμος τῆς πόλεως, καὶ Κύαρτ· ὁ ἀδελφός.

λα, ἔξω ἀπὸ τὴν διδαχὴν ὅπῃ ἐμάθητε· καὶ φεύγετε ἀπ' αὐτῆς.

18 Διατὶ οἱ τοῦτοι διὲ δουλεύουσι τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν, ἀλλὰ τὴν κοιλίαν τῆς· καὶ μὴ κατὰ λόγια καὶ εὐλογίαν ἐξαπατῶσι ταῖς καρδίαις τῶν ἀκάκων.

19 Διατὶ ἡ ὑπακοὴ ἡ ἐδική σας ἔφθασεν εἰς ὅλης, χαίρομαι λοιπὸν εἰς ἰσᾶς· καὶ θέλω καὶ ἰσᾶς γὰ εἶσθε σοφοὶ εἰς τὸ ἀγαθόν, καὶ ἀπειλοῖ εἰς τὸ κακόν.

20 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θέλει συντρίψει τὸν Σαταναῖν ἀποκάτω εἰς τὰ πόδια τὰς σας τὸ γρηγορώτερον. ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἅς εἶσθε μὴ λόγου σας· Ἀμήν.

21 Σᾶς χαιρετῶσιν ὁ Τιμόθεο· ὁ συνεργός μου, καὶ Λύκι· καὶ Ἰάσον· καὶ Σωσίπατρος· οἱ συγγενεῖς μου.

22 Σᾶς χαιρετῶ ἐν Κυρίῳ ἐγὼ Τίτριος ὅπῃ ἔγραψα τὴν ἐπιτολὴν.

23 Χαιρετῶ σας ὁ Γαί· ὁ ξινοδόχος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης. χαιρετῶ σας Ἐραστ· ὁ οἰκοδόμος τῆς πόλεως, καὶ Κύαρτ· ὁ ἀδελφός.

24 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων
ὑμῶν. Ἀμήν.

25 Τῷ δὲ δυναμίῳ ὑμᾶς
ἐπείξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου
καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ,
κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίων
χρόνοις αἰωνίοις σκεπημένων·

26 Φανερωθέντος δὲ νῦν
διὰ τι γραφῶν προφητικῶν,
κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ,
εἰς ὑπακοὴν πίστεως, εἰς πάντα
τὰ ἔθνη γνωρισθέντος·

27 Μόνον σοφῷ Θεῷ, διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τὸς
αἰῶνας. Ἀμήν.

† Πρὸς Ῥωμαίους ἐγράφη
ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φοίβης τῆς
διακόνου τῆς ἐν Κερχηραῖς ἐκ-
κλησίας.

24 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας
Ἰησοῦ Χριστοῦ μὴ ὄλης σας· Ἀ-
μήν.

25 Καὶ εἰς ἐκεῖνοι ὅπου
δύνεται ἐὰν σᾶς βεβαιώσῃ
κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, καὶ
τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ,
κατὰ τὴν φανέρωσιν τοῦ μυστηρίου
ὅπερ ἴστω κηθή ἀπὸ χρόνου αἰ-
ώνιος·

26 Καὶ τῶρα ἐφανέρωθη
διὰ μέσου τῶν προφητικῶν
γραφῶν, κατὰ πρόσταξιν τοῦ
αἰωνίου Θεοῦ εἰς τὴν ὑπακοὴν
τῆς πίστεως, καὶ ὅπου ἐγνωρίσθη
εἰς ὅλα τὰ ἔθνη·

27 Εἰς τὸν μόνον σοφὸν
Θεὸν ὃς εἶναι δόξα διὰ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ εἰς τὸς αἰῶνας·
Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Ῥωμαίους ἐγράφη
ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φοίβης τῆς
διακόνου τῆς εἰς Κερχηραῖς ἐκ-
κλησίας.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ἘΠΙ-
ΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α. 1.

ΠΑΥΛΟΣ κλητός ἀπέστο-
λος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ
θελήματος Θεοῦ, καὶ Σωσθένος
ὁ ἀδελφός·

2 Τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῆ
ἔσθ' ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἁγίοις,
ὧν πᾶσι τοῖς ἐπικαλυμένοις
τὸ ὄνομα τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστῷ ἐν παλῇ τόπῳ αὐτῶν
τε καὶ ἡμῶν·

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου
πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ
χάριτι τοῦ Θεοῦ τῆ δοθείσης
ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

5 Ὅτι ἐν παλῇ ἐπλητίσθη-
τε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ
πάντῃ γνώσει.

6 Καθὼς τὸ μαρτύριον τῷ
Χριστῷ ἰσχυραῖώθη ἐν ὑμῖν·

7 Ὡστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν
καθενὶ χαρίσματι, ἀπικειχού-

ΠΑΥΛΟΣ καλεσμένος ἀ-
πόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
μὴ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ
Σωσθένος ὁ ἀδελφός,

2 Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ
Θεοῦ ἔσθ' εἶναι εἰς τὴν Κορίν-
θον, εἰς τὴν ἡγιασμένην ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ, καλεσμένης ἁ-
γίως, μὴ ἄλλως ἰσχύως ἔσθ'
ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομα τοῦ
Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς
κάθε τόπον ἰδικίου τῆς καὶ
ἰδικίου μας.

3 Ἄς εἶναι χάρις εἰς ἑ-
σᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πα-
τρὸς μας, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

4 Ἐγὼ πάντοτε εὐχαριστῶ
τὸν Θεόν μου διὰ λόγου σας,
διὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἔσθ'
σᾶς ἰδούσα εἰς τὸν Ἰησοῦν Χρι-
στοῦ·

5 Ὅτι εἰς κάθε ἐργάσιον
ἐγινήκετε πλέσιοι εἰς αὐτὸν,
εἰς κάθε λόγον καὶ εἰς κάθε
γνώσει.

6 Καθὼς ἡ μαρτυρία τοῦ
Χριστοῦ ἰσχυραῖώθη εἰς ἑσᾶς·

7 Τόσον ἔσθ' ἐν μὴν εἰσθε
ἰστίς ἐγερμένοι ἀπὸ κατένα

μίως τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀγγελήτης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Πιστεὺς ὁ Θεός, δι' ἣν ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ Κυρίου ἡμῶν.

10 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἦ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτι δὲ κατηρητισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῦ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ.

11 Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης, ὅτι ἰριδὸς ἐν ὑμῖν εἰσι.

12 Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· Ἐγὼ μὲν εἶμι Παύλου, ἕγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἕγὼ δὲ Κηφᾶ, ἕγὼ δὲ Χριστοῦ.

13 Μιμνῆσθαι ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐξαυράθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἰβαστίσθητε;

14 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι ἐδίνα ὑμῶν ἰβάπτισα, εἰ μὴ Κρίσπου καὶ Γάϊου·

χάρισμα, ἀναμίττοις τὴν φανέρωσιν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Ὁ ἰσχυρὸς καὶ θέλει σᾶς βεβαιώσει ἕως τὸ τέλος· τὰ εἰσθε χωρὶς κατηγορίαν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Πιστεὺς εἶναι ὁ Θεός, ἀπὸ τοῦ ἰσχυοῦ ἐκαλέσθητε εἰς τὴν ἔνωσιν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας.

10 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ νὰ λέγητε ὅλοι τὸ αὐτὸ, καὶ νὰ μὴ εἶναι εἰς ἑσᾶς διχοστασίαις, ἀλλὰ νὰ εἰσθε τελείως ἑνωμένοι εἰς τὸν αὐτὸν νοῦν καὶ εἰς τὴν αὐτὴν γνώμην.

11 Διατὶ διὰ λόγου σας, ἀδελφοί μου, ἐφατερώθη εἰς ἐμένα ἀπὸ τῆς (ἀνθρώπου) τῆς Χλόης, ὅτι εἶναι φιλοσοφίαις ἀνάμισά σας.

12 Καὶ λέγω ἰσχυτο, ὅτι κάθε ἕνας ἀπὸ σᾶς λέγει· ἕγὼ εἶμαι τοῦ Παύλου, καὶ ἕγὼ εἶμαι τοῦ Ἀπολλῶ, καὶ ἕγὼ τοῦ Κηφᾶ, καὶ ἕγὼ εἶμαι τοῦ Χριστοῦ.

13 Μήνα ἰμοιράσθη ὁ Χριστός; μήνα ὁ Παῦλος ἐξαυράθη διὰ λόγου σας; ἢ μήνα εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἰβαστίσθητε;

14 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν, ὅτι πάντα ἀπ' ἑσᾶς διὲν ἰβάπτισα, παρὰ τὸν Κρίσπου καὶ τὸν Γάϊου·

15 Ἴσα μὴ τις εἶπῃ ὅτι εἰς τὸ ἴμῳ ὄνομα ἰσώπλισα.

16 Ἐσώπλισα δὲ καὶ τὸν Στεφανῶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἰσώπλισα.

17 Οὐ γὰρ ἀπίστωλό με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι· οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἴσα μὴ κενωθῆ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

18 Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μαρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμεῖς δύναμις Θεοῦ ἐστὶ.

19 Γέγραπται γάρ· Ἀπελῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀδειήσω.

20 Πῦ σοφός; Πῦ γραμματεύς; Πῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος· τότε; Οὐχὶ ἠμῶρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τότε;

21 Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος· διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μαρίας τοῦ κηρύγματος· σῶσαι τὴν πικρῶτα.

22 Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτηῶσι, καὶ Ἕλληνας σοφίαν ζητοῦσιν·

23 Ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν

15 Διὰ τὰ μὴ εἶπῃ τινὰς, ὅτι εἰς τὸ ὄνομα μὲ τὸν ἰσώπλισα.

16 Καὶ ἰσώπλισα καὶ τὸ σπίτι τοῦ Στεφανῶ· δὲν ἰξίωσεν λοιπὸν εἰς ἰσώπλισα κανίνα ἄλλο.

17 Διὰ τὸ Χριστὸς δὲν μὲ ἰξίωσεν τὰ βαπτίζω, ἀλλὰ τὰ κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον, ὅχι μὲ σοφίαν λόγου, διὰ τὰ μὴ μεταιωθῆ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

18 Διὰ τὸ λόγος λοιπὸν περὶ τοῦ σταυροῦ, σημαίνει εἰς τὴν ἀπολλυμένην, εἶναι μαρία, ἀμὴ εἰς ἡμᾶς τὴν σωζομένην, εἶναι δύναμις τοῦ Θεοῦ.

19 Διὰ τὸ εἶναι γεγραμμένον· δέλω χαλάσει τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ δέλω ἀφανίσω τὴν φρόνησιν τῶν φρονίμων.

20 Πῦ εἶναι κανίνας σοφός; πῦ εἶναι γραμματεύς; πῦ εἶναι συζητητὴς τοῦ αἰῶνος· τότε; δὲν ἠμῶρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τῷ κόσμῳ τότε;

21 Διὰ τὸ ἐπιθεῖν μὲ τὴν σοφίαν τοῦ Θεοῦ ὁ κόσμος· δὲν ἐγνώρισεν διὰ μέσου τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεός, τὰ σώσει μὲ τὴν μαρία τῷ κηρύγματος, ἰκίωσεν ὅτι πικρῶτα.

22 Ἐπειδὴ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι σημεῖον γινώσκουσιν, καὶ Ἕλληνας σοφίαν ζητοῦσιν·

23 Ἀμὴ ἡμεῖς κηρύττομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, ὁ ὅποιος εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἶναι σκάνδα-

σκάνδαλον, Ἑλλησι δὲ μωρί-
ων·

24 Αὐτοῖς δὲ τοῖς κληταῖς
Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλησι Χριστὸν
Θεῷ δύναμιν καὶ Θεῷ σοφίαν.

25 Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ,
σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ
καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ, ἰσχυ-
ρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ.

26 Βλέπετε γὰρ τὴν κλησιν
ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι ἔ πολλοὶ
σοφοὶ καὶ σάρκα, ἔ πολλοὶ
δυνατοί, ἔ πολλοὶ εὐγενεῖς·

27 Ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κό-
σμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα τὰς
σοφίας καταισχύνη· καὶ τὰ
ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ
Θεός, ἵνα καταισχύνη τὰ
ἰσχυρά·

28 Καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου
καὶ τὰ ἐξουδνημένα ἐξελέξατο
ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα
τὰ ὄντα καταργήσῃ.

29 Ὅπως μὴ καυχῆσθαι
πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ.

30 Ἐξ αὐτῶ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἠγενήθη ἡμῖν
σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε
καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρω-
σις·

λοι, καὶ εἰς τὴν Ἑλλησι μω-
ρία·

24 Ἀλλὰ εἰς τὰς κλησμέ-
νης Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλλησι, ὁ
Χριστὸς ὅπως κηρύττομεν, εἶναι
Θεῷ δύναμις καὶ Θεῷ σοφία.

25 Διὰ τὸ μωρὸν τῷ Θεῷ
εἶναι σοφώτερον ἀπὸ τῶν ἀν-
θρώπων· καὶ τὸ ἀσθενημένον τοῦ
Θεοῦ, εἶναι δυνατώτερον ἀπὸ
τῶν ἀνθρώπων.

26 Διὰ τὸ ἰστίς, ἀδελφοί,
βλέπετε τὸν κλησιν σας, ὅτι
δὲν εἶσθε πολλοὶ σοφοὶ κατὰ
σάρκα, δὲν εἶσθε πολλοὶ δυνα-
τοί, δὲν εἶσθε εὐγενεῖς πολλοί.

27 Ἀλλὰ ἐδιέλεξε ὁ Θεός
τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου, διὰ τὰ
κατατροπιάσῃ τὰς σοφίας· καὶ
τὰ ἀσθενημένα τοῦ κόσμου ἐδιέ-
λεξε ὁ Θεός, διὰ τὰ ἐτρο-
πιάσῃ τὰ δυνατά·

28 Καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου
καὶ τὰ κλησμένα ἐδιέ-
λεξε ὁ Θεός, καὶ ἐκείνα ὅπως
δὲν εἶναι, διὰ τὰ χαλάσῃ
ἐκείνα ὅπως εἶναι.

29 Διὰ τὰ μὴ καυχῆθῆ
καμία σὰρξ ὀμπροσὶ εἰς τὸν
Θεόν.

30 Καὶ ἀπὸ αὐτῶν τὸν Θεόν
εἶσθε ἰστίς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὁ
ὅπως ἠγενήθη ἡμῖν εἰς ἡμῶν
σοφία ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ δι-
καισύνη καὶ ἁγιασμὸς καὶ
ἐλευθέρωσις·

31 Ἴνα, καθὼς γέγραπται·
Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ
καυχάσθω.

31 Διὰ τὰ καυχᾶται εἰς τὸν
Κύριον ἐκείνῳ ὅπῃ καυχᾶ-
ται, καθὼς εἶναι γεγραμμένον.

Κεφ. β'. 2.

Καὶ γὰρ ἔλθον πρὸς ὑμᾶς,
ἀδελφοί, ἦλθον ἢ καθ'
ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, κα-
ταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον
τοῦ Θεοῦ.

2 Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι
τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν,
καὶ τῆτον ἐγαυρωμένον.

3 Καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ
ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ
ἐγγιτόμηι πρὸς ὑμᾶς.

4 Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ
κήρυγμά μου ἐκ ἐν παιδαῖς ἀν-
δρωπίνης σοφίας λόγου, ἀλλ'
ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυ-
νάμεως·

5 Ἴνα ἢ πῆγες ὑμῶν μὴ ἦ ἐν
σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν δυνά-
μει Θεοῦ.

6 Σοφίαν δὲ λαλῶμεν ἐν λόγοις
τελείοις· σοφίαν δὲ ἢ τοῦ αἰ-
ῶνι· τῆτι, ὑδὲ τῶν ἀρχόντων
τοῦ αἰῶνι· τῆτι τῶν καταρ-
γυμένων.

7 Ἀλλὰ λαλῶμεν σοφίαν
Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τῆς ἀποκα-
ρυμμένης, ἣν προώρισεν ὁ
Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν
ἡμῶν·

Καὶ ἐγὼ ὅταν ἦλθα εἰς
ἰσᾶς, ἀδελφοί, διὲν ἦλθα
μὲ ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας,
κρητύλωντάς σας τῆν μαρτυ-
ρίαν τοῦ Θεοῦ.

2 Διατὶ διὲν ἀποφάσισα πο-
τὲ τὰ ἐξέσω τίποτις ἄλλο εἰς
ἰσᾶς, παρὰ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν,
καὶ τῆτον ἐγαυρωμένον.

3 Καὶ ἐγὼ μὲ ἀσθένειαν καὶ
μὲ φόβον καὶ μὲ πολὺν τρόμον
ἐγάθηκα εἰς ἰσᾶς.

4 Καὶ ὁ λόγος μου, καὶ τὸ
κήρυγμά μου διὲν ἦτον εἰς καια-
πικτικὰ λόγια τῆς ἀνδρωπίνης
σοφίας, ἀλλὰ μὲ ἀπόδειξι
πνεύματος καὶ δυνάμεως·

5 Διὰ τὰ μὴν εἶναι ἢ πῆγες
σας εἰς τῆν σοφίαν τῶν ἀνθρώ-
πων, ἀλλὰ εἰς τῆν δύναμιν τοῦ
Θεοῦ.

6 Καὶ σοφίαν λαλῶμεν εἰς
τῆς τελείως· ἀμὲν ὅχι σοφίαν
τοῦ αἰῶνι· ἰτάτη, ὑδὲ τῶν
ἀρχόντων τῶν φθειρομένων τοῦ
αἰῶνι· ἰτάτη·

7 Ἀλλὰ λαλῶμεν μυστηρί-
ων σοφίας Θεοῦ, ἐκείνην λόγων
τῆν σοφίαν τῆν ἀποκαρυμ-
μένην, τῆν ὅποιαν προώρισεν
ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς
δόξαν μας.

8^α Ἡν ὑδὸς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος· τύτυ ἔγνωκιν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν Κύριον τῆς δόξης ἐγνωρίωσαν.

9 Ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· Ἄφθαλμὸς οὐκ εἶδεν, καὶ ὤσ οὐκ ἤκουσεν, καὶ ἐπὶ καρδίᾳ ἀνθρώπου ἄκ ἀνίεθ, ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν·

10 Ἡμῖν δὲ ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψε διὰ τοῦ πνεύματος· αὐτῷ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ.

11 Τίς γὰρ εἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; Οὕτω καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ ὑδὸς οἶδιν, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

12 Ἡμεῖς δὲ ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν·

13 Ἄ καὶ λαλῶμεν, οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος· ἁγίῳ· πνευματικῶς πνευματικῶς συγχερίνομεν.

8 Τὴν ἐποῖαι σοφίας ὑδὸς καινίας ἀπὸ τῆς ἀρχοντίας τοῦ αἰῶνος· τύτυ τὴν ἐγνωρίσα· διατὶ ἂν ἤθελαι τὴν γνωρίση, δὲν ἤθελαι γνωρίση τὸν Κύριον τῆς δόξης.

9 Ἀλλὰ (καθὼς εἶπαι γεγραμμένον) ἐκίησα ὅπῃ μάλιστα δὲν εἶδεν, καὶ αὐτίον δὲν ἤκουσεν, καὶ εἰς τὴν καρδίαν τῷ ἀνθρώπῳ δὲν ἐμβήσασιν, ἐκίησα ἠτοίμασιν ὁ Θεὸς διὰ ἐκίησιν ὅπῃ τὸν ἀγαπῶσιν·

10 Ἀμὴν εἰς ἡμᾶς τὰ ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς διὰ μέσου τοῦ πνεύματος· τῷ· διατὶ τὸ πνεῦμα ὅλα ἐρευνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ.

11 Διατὶ ποῖον ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου γνωρίζει τὰ κτήματα τοῦ ἀνθρώπου, παρὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, ὅπῃ εἶπαι μέσα εἰς αὐτόν τὸν ἀνθρώπον; ἔτσι καὶ τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ καινίας δὲν τὰ ἐξεύρει, παρὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ ἡμεῖς δὲν ἐλάβομεν τὸ πνεῦμα τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, διὰ τὰ γνωρίσωμεν ἐκίησα ὅπῃ μᾶς ἐχαρίσωσιν ὁ Θεός.

13 Τὰ ὅποια καὶ λαλῶμεν, ὄχι μὲν λόγια ὅπῃ διδάσκει ἡ ἀνθρωπίνη σοφία, ἀλλὰ μὲν λόγια ὅπῃ διδάσκει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἐφαρμόζομεν τὰ πνευματικὰ εἰς τὰ πνευματικὰ.

14 Ψυχικός δὲ ἄνθρωπος ἔδύχεται ἰὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἔστι, καὶ ἔδύναται γινῆναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται.

15 Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' ἑδῆος ἀνακρίνεται.

16 Τίς γὰρ ἔγνω τῶν Κυρίων, ὅς συμβεβίασεν αὐτόν; Ἡμεῖς δὲ τῶν Χριστῶ ἔχομεν.

14 Ἀμὲν ὁ ψυχικός ἄνθρωπος δὲν δύχεται ἰὰ πράγματα τοῦ πνεύματος τῷ Θεῷ· διαβίῃ εἶναι μωρία εἰς αὐτόν, καὶ δὲν δύναται ἰὰ τὰ γνωρίση, ὅτι διακρίνονται πνευματικῶς.

15 Ἀμὲν ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος ἀνακρίνει μὲν ὅλα, καὶ αὐτὸς δὲν ἀνακρίνεται ἀπὸ κανίνας.

16 Διαβίῃ τίς ἐγνώρισε τὸν τῶν Κυρίων, ὅπως ἰὰ τὸν διδάξῃ; ἀμὲν ἡμεῖς ἔχομεν τῶν Χριστῶ.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ ἔγω, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθησα λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ.

2 Γάλα ὑμᾶς ἐπότισσα, καὶ ἔβρωμα· ἔγω γὰρ ἠδύνασθε· ἀλλ' ἔτι ἔτι τῶν δύνασθε.

3 Ἐτι γὰρ σαρκικοί ἐστε. ὅπως γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις καὶ διχογραφίαι, ἔχῃ σαρκικοί ἐστε, καὶ καθὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε;

4 Ὅταν γὰρ λέγῃ τις· Ἐγὼ μὲν εἰμι Παῦλος· ἕτερος δὲ· Ἐγὼ Ἀπολλῶ· ἔχῃ σαρκικοί ἐστε;

5 Τίς ἔν ἐστι Παῦλος, τίς δὲ

ΚΑΙ ἔγω, ἀδελφοί, δὲν ἰδυνήθηκα ἰὰ σᾶς λαλήσω ὡσαν πνευματικὸς, ἀλλὰ ὡσαν σαρκικός, ὡσαν νηπίους εἰς τὸν Χριστόν.

2 Γάλα σᾶς ἐπότισσα, καὶ ὄχι φαγητόν· διατὶ ἀκόμη δὲν ἰδύνασθε ἰὰ τὸ φᾶτε· ἀλλὰ μὴδὲ τῶρα δύνασθε.

3 Διατὶ ἀκόμη σαρκικοί εἰσθε· διατὶ ἰπικὴ εἶναι εἰς ἐσῶς ζῆλια καὶ φιλονικία καὶ διχογραφίαις, δὲν εἰσθε σαρκικοὶ καὶ περιπατεῖτε κατόπισιν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα;

4 Διατὶ ὅταν λέγῃ ὁ ἕνας· ἔγω εἰμαι τῷ Παύλῳ· καὶ ἄλλος· ἔγω εἰμαι τοῦ Ἀπολλῶ· δὲν εἰσθε σαρκικοί;

5 Τίς λοιπὸν εἶναι ὁ Παῦλος, καὶ τίς εἶναι ὁ Ἀπολλῶς,

Ἀπολλῶς, ἀλλ' ἢ διάκομοι δι' αὐτῶν ἐπιγινύσασθε, καὶ ἑκάστῳ ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν;

6 Ἐγὼ ἰφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν· ἀλλ' ὁ Θεὸς ἠύξασεν.

7 Ὡστε ἔτι ὁ φυτεύων ἰσχύει, ἔτι ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων Θεός.

8 Ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἐν ἑσίν· ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον.

9 Θεῷ γὰρ ἰσμεν συνεργοί· Θεῷ γινώσκοντες, Θεῷ οἰκοδομῆ ἰσμεν.

10 Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἀλλ' ὁ οἰκοδομῆ ἕκαστος δὲ βλέπειτω πῶς οἰκοδομῆ.

11 Θεμέλιον γὰρ ἄλλοι ἐδίδου δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

12 Εἰ δὲ τις οἰκοδομῆ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τῆτον, χρυσοῦν, ἄργυρον, λίθους ἡμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην·

13 Ἐκάστῳ τὸ ἔργον φανερόν γινώσκεται· ἢ γὰρ ἡμέρα δηλώσει, ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτῆται· καὶ ἕκαστος τὸ ἔργον ὅποιόν ἐστι, τὸ πῦρ δοκιμάσει.

παρὰ ὑπερέται, διὰ μίση τῶν ὁποιῶν ἰσμεν ἐπιγινύσασθε; καὶ κάδε ἕνας, καθὼς τοῦ ἰχάρισεν ὁ Κύριος.

6 Ἐγὼ ἰφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλὰ ὁ Θεὸς τὰ αὐξασεν.

7 Εἰς τόσον ὅπῃ ἐδὶ ἐκείνῳ ὅπῃ φυτεύει, ἐδὶ ἐκείνῳ ὅπῃ ποτίζει εἶναι τίπυτες, ἀλλὰ ὁ Θεὸς ὅπῃ ἰὰ αὐξασεν.

8 Καὶ ἐκείνῳ ὅπῃ φυτεύει καὶ ἐκείνῳ ὅπῃ ποτίζει εἶνα εἶναι· καὶ κάδε ἕνας θέλει πάρει τὴν πληρωμῆν τὴν κατὰ τὸν κόπον τῆν.

9 Διατὶ ἕμμεσθε συνεργοὶ τοῦ Θεοῦ· ἰσμεν εἶσθε χωράφι τοῦ Θεοῦ, καὶ οἰκοδομῆ τῆ Θεοῦ.

10 Κατὰ τὴν χάριν ὅπῃ μῦ ἔδωκεν ὁ Θεός, ἐγὼ ὡσαν σοφὸς ἀρχιτεκτονικός· ἕβαλλα θεμέλιον, καὶ ἄλλ' οἰκοδομῆ ἀπάνω εἰς ἐκείνῳ, ἀμὴ κάδε ἕνας ἄς βλέπει πῶς οἰκοδομῆ.

11 Διατὶ κανίνας δὴν δύναται ἰὰ βάλλῃ ἄλλον θεμέλιον, ἕξω ἀπ' ἐκείνου ὅπῃ κίετται, ὁ ὅποιος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

12 Καὶ ἕαν κανίνας ἀπάνω εἰς ἐτῆτον τὸν θεμέλιον οἰκοδομῆ χρυσοῦν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην,

13 Τὸ ἔργον καθ' ἕνός θέλει φανερωθῆ· διατὶ ἡμέρα θέλει τὸ φανερώσει· ὅτι μὲ φωτῆσαν φανερώσει· καὶ τὸ ἔργον καθ' ἕνός τί λογιῆς εἶναι, ἢ φωτῆσαν θέλει τὸ φανερώσει.

14 Εἴ τις τὸ ἔργον μένει ὁ ἰσχυροδύμησι, μισθὸν λήψεται·

15 Εἴ τις τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται· αὐτὸς δὲ σωθήσεται, ἕτως δὲ ὡς διὰ πυρός·.

16 Οὐκ οἶδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἔστε, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκᾷ ἐν ὑμῖν;

17 Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρῃ, φθιεῖ τῶτος ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστι, οὔτις ἐστὶ ὑμῖς.

18 Μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπαλάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γινέσθω, ἵνα γίνηται σοφός.

19 Ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου, μωρία παρὰ τῷ Θεῷ ἐστὶ. γέγραπται γάρ· Ὁ δραστήμιος τῶς σοφῶς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν.

20 Καὶ πάλιν· Κύριος γινώσκει τὰς διαλογισμὰς τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.

21 Ὡς μηδεὶς καυχέσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστι·

22 Εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεστώτα, εἴτε μέλλοντα· πάντα ὑμῶν ἐστι·

14 Ὁ, ἴσχυροδύμησι, μίσει, θέλει πάρεσ πληρωμῆν·

15 Καὶ ὁ, τίς τὸ ἔργον κατακαεῖ, θέλει ζημιωθῆν, καὶ αὐτὸς θέλει σωθῆν· ἀμὴ τίτοιαι λογιῆς, ὡσάν διὰ μίση τῷ πυρός·.

16 Δὲν ἰξεύρετε ὅτι ἰσθι ἰσθῖς ναὸς Θεοῦ, καὶ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ κατοικεῖ εἰς ἰσθῖς;

17 Ὅσοι μολύνει τὸν ναὸν τῷ Θεῷ, ὁ Θεὸς θέλει τὸν χαλάσει· διὰ τὸ ὅτι ναὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος, ὁ ὅποιος ἰσθι ἰσθῖς.

18 Καίνιας ἄς μὴ ἀπατά τῷ λόγῳ τῷ· ἂν καίνιας φαίνεται ἵνα εἶναι σοφὸς ἀνάμισά σας εἰς τὸν κόσμον ἐτῶτος, ἄς γίνῃ μωρὸς, διὰ τὰ γίνῃ σοφός.

19 Διαὶ ἡ σοφία τῷ κόσμῳ ἐτῶτος εἶναι μωρία σημά εἰς τὸν Θεόν. διὰ τὸ εἶναι γηγραμμένοι· ὁ Θεὸς πιάκει τῶς σοφῶς εἰς τὴν πανουργίαι τῶς.

20 Καὶ πάλιν· Κύριος γινώσκει τὰ νοήματα τῶν σοφῶν ὅτι εἶναι μάταια.

21 Εἰς τῶτος ὅπῃ καίνιας ἄς μὴ καυχᾶται εἰς τῶς ἀνθρώπων· διὰ τὸ ὅλα ἰδικά σας εἶναι·

22 Εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε παρόντα, εἴτε μέλλοντα, ὅλα ἰδικά σας εἶναι.

23 Ὑμεῖς δὲ, Χριστῷ· Χρισ-
τὸς δὲ, Θεῷ.

23 Καὶ ἰσοῖς εἶσθε τῷ Χρι-
στῷ, καὶ ὁ Χριστὸς εἶναι τῷ Θεῷ.

Κεφ. δ'. 4.

Ὅπως ἡμᾶς λογιζέσθω ἀν-
δρωπῶ, ὡς ὑπερήτας
Χριστῷ, καὶ οἰκοδόμους μυστηρί-
ων Θεῷ.

Τέτοιας λογῆς ἕς μᾶς λο-
γαριάζη κάθε ἕνας ἀν-
δρωπῶ, πῶς εἰμυσθον ὑπερ-
εῖται Χριστῷ, καὶ οἰκοδόμοι
τῶν μυστηρίων τῷ Θεῷ.

2 Ὁ δὲ λοιπὸν, ζητεῖται ἐν
τοῖς οἰκοδόμοις, ἵνα πιστὸς τις
εὐριθῆ.

2 Καὶ διὰ τὸ ἐπίλοιπον,
ὅπῃ ζητεῖται ἀπὸ τῆς οἰκοδό-
μους, διὰ τὰ εὐριθῆ κανεῖς
πιστὸς.

3 Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστι
ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακρινῶ, ἢ ὑπὸ
ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' ὑδὲ
ἑμαυτὸν ἀνακρίνω.

3 Ὅσοι μὲν εἰς τῷ λόγῳ μου,
τίποτες δὲν εἶναι γὰ κρινῶ ὡπ-
σᾶς, ἢ ἀπὸ ἀνθρωπίνης κρίσε-
ως· ἀλλὰ ὑδὲ τῷ λόγῳ μου δὲν
κρίνω.

4 Οὐδὲν γὰρ ἑμαυτῷ συνοι-
δα· ἀλλ' οὐκ ἐν τύτῳ διδικαί-
ωμαί· ὁ δὲ ἀνακρίνων με, Κύ-
ριός ἐστι.

4 Διατὶ μίσα εἰς τὸ συνοι-
δός μου δὲν γνωρίζω γὰ εἶμαι
τίποτες ψίαίσης· ἀλλὰ δὲν δι-
καιώνομαι εἰς ἐτύτο. ἀμὴ ὁ
Κύριος εἶναι ἰκεῖν· ὅπῃ μὲ
κρίνει.

5 Ὡστε μὴ πρὸ καιρῷ ἴε κρί-
νεται, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος·
ὅς καὶ φώτισει τὰ κρυφὰ τοῦ
σκότους, καὶ φανερώσει τὰς
βυλάς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ
ἴπαιον γιγνῆσεται ἑκάστῳ ἀπὸ
τοῦ Θεοῦ.

5 Λοιπὸν μὴν κρίνετε πρὸ
καιρῷ τίποτες, ἕως ὅπῃ γὰ ἔλ-
θῃ ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖός· δίδει
φώτισει τὰ κρυφὰ τοῦ σκότους,
καὶ δίδει φανερωθεῖσιν αἰς βυλάς
τῶν καρδιῶν· καὶ τότε κάθε
ἕνας δίδει πάρει τὸν ἴπαιον
ἀπὸ τὸν Θεῖον.

6 Ταῦτα δὲ, ἀδελφοί, μι-
τισηματίσα εἰς ἑμαυτὸν καὶ
Ἀπολλῶ, δὲ ὑμᾶς· ἵνα ἐν
ἡμῖν μάθῃτε τὸ μὴ ὑπὲρ ὁ γέ-

6 Ἐτύτα, ἀδελφοί μου, τὰ
ἡμιτασηματίσα εἰς τῷ λόγῳ
μου καὶ εἰς τὸν Ἀπολλῶ, διὰ λό-
γου σας· διὰ τὰ μάθῃτε εἰς
ἡμᾶς τὸ γὰ μὴν φορητῆ περισ-

γραφται φρονῖν, ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνός φυσῶσθε κατὰ τοῦ ἐτέρου.

7 Τίς γάρ σε διακρίνει; Τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; Εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών;

8 Ἦδη κεκορησμένοι ἐστέ, ἤδη ἐπωλητήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἑσβασιλεύσατε· καὶ ὄφελόν γε ἑσβασιλεύσατε· ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν.

9 Δοκῶ γὰρ ὅτι ὁ Θεὸς ἡμᾶς τὰς ἀποστάλας ἰσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι δίατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις.

10 Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ἡμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ἡμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι.

11 Ἀχρι τῆς ἀριῆς ὕρας καὶ ποιῶμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητούμεν, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ ἀσπατῶμεν·

12 Καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ· λοιδορούμενοι, εὐλογῶμεν· διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα·

13 Βλασφημῶμενοι, πα-

σύτερον ἀπὸ ἐκείνου ὅπῃ εἶναι γεγραμμένοι, διὰ τὰ μὴ κενοδοξᾶτε ἵνας διὰ τὸν ἄλλον, ἰανγτία τοῦ ἄλλου.

7 Διατί τίς διακρίνει ἰστίαν ἀπὸ τὸν ἄλλον; καὶ τί ἔχεις τὸ ὅποιον δὲν τὸ ἔλαβες; καὶ ἴαν τὸ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡσανὺν τὸ ἔλαβες;

8 Τῶρα χορῆάτοι εἶσθε, τῶρα ἐπωλητήσατε, δίχως ἡμᾶς ἑσβασιλεύσατε. καὶ ἄμποτε γὰρ ἠδέεστε βασιλεύσῃ, διὰ τὰ συμβασιλεύσωμεν καὶ ἡμεῖς μετὰ ὑμῶν.

9 Διατί μὴ φαίνεται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπρόβαλλεν εἰς ἔνδειξιν ἡμᾶς τὰς ὑπεριπτάς ἀποστάλας, ὡσανὺν ἀποφασισμένους εἰς θάνατον. διὰ τὴν ἐγενήκαμεν διάτρον εἰς τὸν κόσμον, καὶ εἰς τὰς ἀγγέλους καὶ εἰς τὰς ἀνθρώπους.

10 Ἐμεῖς εἰμσοδε μωροὶ διὰ τὸν Χριστόν, καὶ ἰστίς εἶσθε φρόνιμοι εἰς τὸν Χριστόν· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, καὶ ἰστίς δυνατοί· ἰστίς τιμημένοι, καὶ ἡμεῖς ἄτιμοι.

11 Ἔως ἐτέτην τὴν ὕραν, καὶ ποιῶμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ εἰμσοδε γυμνοί, καὶ διερόμαθα, καὶ γυρίζομεν ἰδῶ καὶ ἐκεῖ, μὴ ἔχοττις πῦρ γαδῶμεν·

12 Καὶ κοπιᾶζόμεν, δουλεύοντες μετὰ ἰδιά μας χέρια· ὑβρίζόμενοι, εὐλογῶμεν· διωχόμενοι, ὑπομένομεν·

13 Βλασφημῶμενοι, παρα-

ρακαλῦμι· ὡς περικαθάριμα-
τα τοῦ κόσμου ἐγενήθηκα,
πάντων περιψήμα ἕως ἄρτι.

14 Οὐκ ἐτρέπων ὑμᾶς γρά-
φω λαῦτα, ἀλλ' ὡς τίκτα μὲ
ἀγαπήλιὰ κωδίτῳ.

15 Ἐὰν γὰρ μυρίας παιδα-
γωγὰς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' ἔ-
πολλὰς πατέρας. ἐν γὰρ Χριστῷ
Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ
ὑμᾶς ἐγέννησα.

16 Παρακαλῶ ἐν ὑμᾶς,
μιμηταί μὲ γίνεσθε.

17 Διὰ τῆτο ἔπιμψα ὑμῖν
Τιμόθεον, ὃς ἐστὶ τίκτον μὲ ἀ-
γαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν Κυρίῳ,
ὃς ὑμᾶς ἀσπασθήσεται ἕως ἰδῆς μὲ
λαῖς ἐν Χριστῷ, καθὼς παντα-
χῶ ἐν πίστει ἐκκλησίᾳ διδά-
σκω.

18 Ὡς μὲ ἐρχομένου δέ μὲ
πρὸς ὑμᾶς, ἐφυσώθησάν ἡμῖς.

19 Ἐλεύσεμαι δὲ ταχέως
πρὸς ὑμᾶς, ἵαν ὁ Κόριθ· δι-
λήση, καὶ γνώσομαι ἔτι τὸ λό-
γον τῶν πεφυσιωμένων, ἀλλὰ
τὴν δύναμιν.

20 Οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνάμει.

21 Τί θέλετε; Ἐν ράβδῳ
ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ,
πνεῦμα ἢ πεπρωτότητῃ;

καλῦμι· ὡς ἀν σαρώματα τοῦ
κόσμου ἐγενήκαμι, ὡς ἀν ἀπο-
ξύσμαλα ὁλοῦν ἕως τῆρα.

14 Ἐγὼ δὲ γράφω ἐτῶτα
κατεντροπιάζοντάς σας, ἀλλὰ
σᾶς κωδίτῳ ὡς ἀν τίκτα μὲ
ἀγαπημένα.

15 Διὰ τὴν ἵαν καὶ εἴχητε μυ-
ρίας παιδαγωγὰς ἐν Χριστῷ,
ἀλλὰ δὲ ἔχητε πολλὰς πατέ-
ρας· διὰ τὴν ἵαν σᾶς ἐγέννησα ἐν
Χριστῷ, διὰ μίση τῷ εὐαγ-
γελίῳ.

16 Παρακαλῶ σας λοιπὸν,
γενῆτε μιμηταί μὲ.

17 Διὰ τῆτο σᾶς ἐπιμψα ἵαν
Τιμόθεον, ὃ ὅποιθ· εἶναι τίκτον
μὲ ἀγαπημένον καὶ πιστὸν ἐν
Κυρίῳ, ὃ ὅποιθ· θέλει σᾶς ἀνα-
θυμίση ταῖς γράσαις μὲ ὅπῃ
περικατῷ κατὰ τὸν Χριστὸν, κα-
θὼς διδάσκω εἰς κάθε τύπον,
εἰς ὅλαις ταῖς ἐκκλησίαις.

18 Κάποιοι ἐκενοδόξησαν,
ὡς ἀν τὰ μὴν μάλλιν τὰ ἔλθω εἰς
ἰσᾶς.

19 Ἄλλιθ· θέλω ἔλθω γλή-
γορα εἰς ἰσᾶς ἵαν διλήση ὁ Κό-
ριθ·, καὶ θέλω γνωρίση ὅχι τὸν
λόγον ἐτῶταν τῶν κενοδόξων,
ἀλλὰ τὴν δύναμιν.

20 Διὰ τὴν ἡ βασιλεία τῷ
Θεῷ δὲν εἶναι εἰς τὰ λόγια,
ἀλλ' εἰς τὴν δύναμιν.

21 Τί θέλετε, τὰ ἔλθω εἰς
ἰσᾶς μὲ ράβδι; ἢ μὲ ἀγάπῃ,
καὶ μὲ πνεῦμα περωτότητῃ;

Κιφ. β. 5.

Οπως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεῖα, καὶ τοιαύτη πορνεῖα ἣτις ἐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται, ὥστε γυναῖκά ἵνα τοῦ πατρὸς ἔχουσιν.

2 Καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστὲ, καὶ ἐχὶ μᾶλλον ἐπειθήσατε, ἵνα ἐξαερθῆ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τῆτο ποιήσας;

3 Ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὸν τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ πνεύματι, ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν, τὸν ἔτω τῆτο κατιεργασάμενον,

4 Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἡμῶν πνεύματος, σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

5 Παραδῆναι τὸν τοιοῦτον τῷ Σαταναῖ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῆ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. ἐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ;

7 Ἐκκαθάρατε ἐν τῇ παλαιᾷ ζύμῃ, ἵνα ἦτε ἵον φύραμα, καθὼς ἐστὶ ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπερῆμῶν ἐδύθη, Χριστός.

ΚΑθολικῶς ἀκούεται νὰ εἶναι ἀνάμυσά σας πορνεῖα, καὶ ἵστοίας λογιῆς πορνεῖα, ἐπεὶ ἐδὲ εἰς τὰ ἔθνη ὀνομάζεται, εἰς τόσους ἐπεὶ νὰ ἔχη κάποιος τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς τῆ.

2 Καὶ ἰσοῖς κινδοξᾶτε, ἐκεῖ ἐπεὶ ἐπειπε περισσότερον νὰ λυπηθῆτε, διὰ νὰ σηκωθῆ ἀπὸ τὴν μίσην σας ἐκείνη ἐπεὶ ἔκαμε τὸ ἔργον ἐτῆτο.

3 Ἐγὼ μὲν ὡσαν ἐπεὶ λείπω μὲ τὸ κορμὶ, καὶ εἶμαι αὐτῷ μὲ τὸ πνεῦμα, ἀποφάσισα ὡσαν νὰ εἶμαι αὐτῷ, ἐκεῖνον ἐπεὶ ἔκαμεν ἐτῆτο τέτοιας λογιῆς,

4 Εἰς τὸ ὄνομα τῷ Κυρίῳ μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, μαζωνώμενοι ἰσοῖς καὶ τὸ ἰδικόν μου πνεῦμα, μὲ τὴν δυνάμειν τῷ Κυρίῳ μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,

5 Νὰ παραδώσετε τὸν τοιοῦτον εἰς τὸν Σαταναῖ εἰς χαλασμόν τῆς σαρκὸς, διὰ νὰ σωθῆ τὸ πνεῦμά τῆ εἰς τὴν ἡμέραν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ.

6 Δὲν εἶναι καλὸν τὸ καύχημά σας· δὲν ἐξεύρετε ὅτι ὀλίγοι προζύμη ζυμώνει ὅλον τὸν ζυματόν.

7 Ἐκκαθαρίσετε λοιπὸν τὸ παλαιὸν προζύμη, διὰ νὰ γινῆτε καινέριον ζυματόν, καθὼς εἶσθε ἄζυμοι· διὰτὶ ὁ Χριστός ἐπεὶ εἶναι τὸ πάσχα μας, ἐδυσιάσθη διὰ λόγῳ μας.

8 Ὡς ἐοράζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ ποτηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις ειλικρινείας καὶ ἀληθείας.

9 Ἐγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιτολῇ, μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις.

10 Καὶ ὅ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τέτυ, ἢ τοῖς πλεονέκταις, ἢ ἄρπαξι, ἢ εἰδωλολάτραις· ἐπὶ ὀφείλετε ἄρα ἐκ τῷ κόσμῳ ἐξελθεῖν.

11 Νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι, ἰανίς ἀδελφός ὀνομαζόμενος, ἢ πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοιδόρος, ἢ μέθυσος, ἢ ἄρπαξ· τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνοσδίεν.

12 Τί γάρ μοι καὶ τὸ ἐξῶ κρίναι; Οὐχὶ τὸ ἐσθῶ ὑμεῖς κρίνετε;

13 Τὸ ἐξῶ ὁ Θεὸς κρίνει. Καὶ ἐξαρεῖτε τὸν ποτηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

8 Ἄς ἐοράζωμεν λοιπὸν, ὄχι μὲ ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ μὲ ζύμῃ κακίας καὶ ποτηρίας, ἀλλὰ μὲ ἀζυμα καθαρότητος καὶ ἀληθείας.

9 Ἐγραψά σας εἰς τὴν ἐπιτολὴν, νὰ μὴν σμίγισθε μὲ τὸς πόρνους.

10 Καὶ διὰ σᾶς λίγω νὰ μὴν σμίγιστε ὅλους διόλω μὲ τὸς πόρνους τῷ κόσμῳ ἰτάτυ, ἢ μὲ τὸς πλεονέκτας, ἢ μὲ τὸς ἄρπαγας, ἢ μὲ τὸς εἰδωλολάτραις· ἐπειδὴ λοιπὸν χρεωστῆτε νὰ εὐγῆτε ἀπὸ τὸν κόσμον.

11 Ἀμὴ τῶρα σᾶς ἔγραψα νὰ μὴν σμίγισθε μὲ τὸς τοιούτους· τυτίςιν ἂν κανίνας ὀπῆ ὀνομάξῃται ἀδελφός, εἶναι πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοιδόρος, ἢ μέθυσος, ἢ ἄρπαγας, μὲ τὸν τοιούτον μὴ δὲ νὰ τρώτε μαζύ τυ.

12 Διατί ἴι χρεωστῶ ἰγὼ νὰ κρίνω ἰκτίνας ὀπῆ εἶναι ἐξῶ ἀπὸ τὴν ἰκκλησίαν; διὰ κρίνετε ἰστίς τὸς ἰσθῶ;

13 Ἀμὴ τὸς ἐξῶ ὁ Θεὸς τὸς κρίνει. εὐγάστε λοιπὸν τὸ κακὸν ἀπὸ λόγῃ σας.

Κεφ. ς'. 6.

Τολμᾷ ἴς ὑμῶν, φραῖγμα ἰχων φρός τὸν ἰτερον, κρίνεσθαι ἰπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ ὄχι ἰπὶ τῶν ἀγίων;

Ἀ Ποκοτᾷ κανίνας ἀφ' ἰσᾶς, ὀπῆ ἰχει διαφορὰν μὲ τὸν ἄλλον, νὰ πάγη εἰς τὰ κριτήρια τῶν ἀδίκων, καὶ ὄχι τῶν ἀγίων;

3 P

2 Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρίνουσι; Καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἰλαχίτων;

3 Οὐκ οἶδατε ὅτι ἀγγέλους κρίνομεν; μῆτι γε βιωτικά;

4 Βιωτικά μὲν ἔν κριτήρια εἶν ἔχετε, τὸς ἐξουθενήσαντες ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τέτυκς καθίζετε.

5 Πρὸς ἐντροπήν ὑμῖν λέγω. ἔτυχ οὐκ ἔστιν ἐν ὑμῖν σοφὸς ἕδδ εἰς, ὃς δυνήσεται διακρίναι ἀνὰ μέσοι τῶ ἀδελφῶ αὐτῶ;

6 Ἀλλὰ ἀδελφὸς μὲν ἀδελφῶ κρίνεται, καὶ τῦτο ἐπὶ ἀπίστων;

7 Ἦδη μὲν ἔν ὅλως ἤτημα ἐν ὑμῖν ἔστιν, ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν. διατί ἔχει μᾶλλον ἀδικεῖσθε; διατί ἔχει μᾶλλον ἀπογερεῖσθε;

3 Ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀπογερεῖτε, καὶ ταῦτα ἀδελφῶς.

8 Ἦ οὐκ οἶδατε ὅτι ἀδικοὶ βασιλείαν Θεοῦ ἔ κληρονομήσουσι; Μὴ πλανᾶσθε. Οὔτε πόρνοι, ἔτε εἰδωλολάτραι, ἔτε μοιχοί, ἔτε μαλακοί, ἔτε ἀρστροκοῖται,

2 Δὲν ἐξεύρετε ὅτι οἱ ἅγιοι θίλωσι κρίνει τὸν κόσμον; καὶ εἰ ἐν ὁ κόσμος κρίνεται ἀπὸ ἰσῶς, ἀνάξιοι εἶσθε γὰ κρίνετε γὰ πολλᾶ μικρὰ πράγματα;

3 Δὲν ἐξεύρετε ὅτι θέλομεν κρίνει ἀγγέλους; πόση μᾶλλον γὰ πράγματα ἰότης τῆς ζωῆς;

4 Ἐὰν ἔχετε λοιπὸν κρίσεις διὰ πράγματα ἰότης τῆς ζωῆς, ἐκείνους ὅπῃ ἔχετε καταφρονήσαντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐκείνους καταγῆντε κρίτάδης.

5 Διὰ ἐντροπήν σας τὸ λέγω. τόσοι δὲν εἶναι εἰς ἰσῶς ἕδδ καίνιας σοφός, ὅπῃ γὰ δυναθῆ γὰ διακρίνη ἀνάμισα εἰς τὸς ἀδελφῶς τῶ;

6 Ἀλλὰ ἀδελφὸς μὲ ἀδελφὸν κρίνεται, καὶ τῦτο εἰς ἀπίστωνς κριτάδης.

7 Βέβαια λοιπὸν ἰλάττωμα εἶναι εἰς ἰσῶς ἰτῦτο, ὅτι ἔχετε κρίσεις ἀνάμισά σας. διατί δὲν προκρίνετε περισσύτεροι γὰ ἀδικεῖσθε; διατί δὲν προκρίνετε μᾶλλον γὰ ὑπομίνετε τὴν ζημίαν;

8 Ἀλλὰ ἰσῶς ἀδικεῖτε, καὶ γερεῖτε τὸς ἄλλων, καὶ τῦτο τὸ κάμνετε εἰς τὸς ἀδελφῶς.

9 Ἦ δὲν ἐξεύρετε ὅτι οἱ ἀδικοὶ βασιλείαν Θεοῦ δὲν θίλων κληρονομήσουσι; μὴ πλανᾶσθε ἔτε πόρνοι, ἔτε εἰδωλολάτραι, ἔτε μοιχοί, ἔτε μαλακοί, ἔτε ἀρστροκοῖται,

10 Οὐτε κλέπται, ἕτε πλεονέκται, ἕτε μίθουσι, ἕτε λοιδοροί, ἕτε ἄσφαγες, βασιλείαι Θεῷ ἢ κληρονομήσουσι.

11 Καὶ ταῦτά τινες ἦτι· ἀλλὰ ἀπιλόσασθε, ἀλλὰ ἠγιασθητι, ἀλλ' ἰδικαιώθητι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

12 Πάντα μοι ἔξιςιν, ἀλλ' ἢ πάντα συμφέροι· πάντα μοι ἔξιςιν, ἀλλ' οὐκ ἔγωγ ἔξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος.

13 Τὰ βρώμαλα τῆ κοιλίας, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ἰαῦτη καὶ ἰαῦτα καταργήσιν. τὸ δὲ σῶμα ἢ τῆ πορείας, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῆ σῶματι.

14 Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἔργει, καὶ ὑμᾶς ἐξυγεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτῆ.

15 Οὐκ οἶδατε, ὅτι ἰὰ σώματα ὑμῶν, μέλη Χριστοῦ ἴσιν; Ἄρας ἔν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γίνουτο.

16 Ἡ οὐκ οἶδατε ὅτι ὁ κολλῶμενος τῆ πόρνη, ἐν σῶματι

10 Οὐτα κλέπται, ἕτε πλεονέκται, ἕτε μίθουσι, ἕτε ὑβρισταί, ἕτε ἄσφαγες θίλωσι κληρονομήσου τῶν βασιλείων τοῦ Θεοῦ.

11 Καὶ τῦτα ἴσασθαι μερικοί, ἀλλὰ ἱκαδαρισθήκετι, ἀλλὰ ἁγιασθήκετι, ἀλλὰ ἰδικαιώκετι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ Θεοῦ μας.

12 Ἐχω ἰγὼ ἔξουσία ἐς ὅλα, ἀλλὰ ὅλα δὲν συμφέρουσιν ἐς ὅλα ἔχω ἔξουσία, ἀλλὰ δὲν θίλω ἔξουσιασθῆ ἀπὸ κανίνα πρᾶγμα.

13 Τὰ φαγητὰ ἴσιν διὰ τὴν κοιλίαν, καὶ ἡ κοιλία διὰ τὰ φαγητὰ· ἀλλὰ ὁ Θεὸς καὶ αὐτὴ καὶ αὐτὰ θίλω ἰὰ χαλώσει· ἀμὴ τὸ κορμί δὲν ἴσιν διὰ τὴν πορείαν, ἀλλὰ διὰ τὸν Κύριον, καὶ ὁ Κύριος διὰ τὸ κορμί.

14 Καὶ ὁ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἀνάγησι, καὶ ἰμᾶς θίλω ἀνάγησι διὰ μίση τῆς δυνάμεως τῆ.

15 Δὲν ἔξυγετε, ὅτι ἰὰ κορμιά σας ἴσιν μέλη τοῦ Χριστοῦ; πέρωντας ἰγὼ λοιπὸν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, ἰὰ ἰὰ κάμω πόρνης μέλη; μὴ γίνουτο.

16 Ἡ δὲν ἔξυγετε ὅτι ἰκαίνοσ· ὁπῶ κολλᾶται μὲ τὴν πόρνη, ἴσιν ἴνα κορμί (μετ' αὐ-

ἴσιν; Ἐσοῦνται γὰρ, Φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

17 Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ, ἐν πνεύμα ἴσιν.

18 Φεύγεται τὴν πορνείαν. πᾶν ἁμάρτημα ὃ εἶναι ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτός τῆς σαρκὸς ἴσιν ὃ δὲ πορνείων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει.

19 Ἡ οὐκ οἶδατε, ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν, κεδὸς τῆ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματος ἴσιν, ἃ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ ἐκ ἑαυτῶν;

20 Ἠγοράσθητε γὰρ ἱμῶς δαξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἧσιν ἴσιν τῷ Θεῷ.

τήν); διατὶ λέγει, θύλωσιν εἶσθαι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

17 Καὶ ἐκείν ὅπῃ κολλᾶται μὴ τὸν Κύριον, εἶναι ἴσιν πνεῦμα.

18 Φεύγεται τὴν πορνείαν. κάδι ἄλλο ἁμάρτημα ὅπῃ τὰ κάμη ἄνθρωπος, εἶναι ἴσιν ἀπὸ τὸ κορμί τῷ ἁμῆ ἐκείν ὅπῃ πορνεία, ἁμαρτάνει εἰς τὸ ἴδικόν τῷ κορμί.

19 Ἡ δὲν ἐξεύρετε, ὅτι τὸ κορμί σας εἶναι κεδὸς τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὅπῃ εἶναι εἰς ἴσιν, τὸ ὅποῖον Πνεῦμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ Θεοῦ; καὶ δὲν εἶσθαι τῷ λόγῳ σας;

20 Διατὶ ἐξαγορασθήκητε μὴ τιμῆν. δαξάσατε λοιπὸν τὸν Θεόν, μὴ τὸ σῶμά σας καὶ μὴ τὸ πνεῦμά σας, ἵα ὅποια εἶναι τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ζ'. 7.

Περὶ δὲ ἃν ἠγγράψατέ μοι, καλὸν ἄνθρωπον γυναίκος μὴ ἄπεισθαι.

2 Δια δὲ ἵας πορνείας ἕκατος τὴν ἑαυτῷ γυναῖκα ἔχεται, καὶ ἕκαστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἔχεται.

3 Τῇ γυναίκα ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλωμένην εὐνοίαν ἀποδίδεται ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ.

4 Ἡ γυνὴ τῷ ἴδιον σώματος

ΚΑΙ δὲ ἐκεῖνα ὅπῃ μῦ ἠγγράψετε, καλὸν εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον τὰ μὴ ἄγγιξῆ εἰς γυναῖκα.

2 Ἀλλὰ δια ταῖς πορνείας, κάδι εἶναι ἅς ἔχη τὴν γυναῖκα τῷ καὶ πᾶσα μία ἅς ἔχη τὸν ἄνδρα τῆς.

3 Ὁ ἄνδρας ἅς δίδη εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἀγάπην ὅπῃ τῆς χρεωστῶ ὁμοίως καὶ ἡ γυναῖκα εἰς τὸν ἄνδρα τῆς.

4 Ἡ γυναῖκα δὲν ἐξουσιάζει

οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ ὁμοίως δι' καὶ ὁ ἀνὴρ τῷ ἰδίῳ σώματι· οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ἡ γυνή.

5 Μὴ ἀπογεριῖτε ἀλλήλους, εἰ μὴ τι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν, ἵνα σχολάζητε τῇ τηρείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ· καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέχεσθε, ἵνα μὴ περιάζῃ ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς διὰ τῆς ἀκρασίας ὑμῶν.

6 Τῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, ὡς κατ' ἐπίταγην.

7 Θίλω γὰρ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἑαυτόν· ἀλλ' ἕκαστος ἰδίῳ χάρισμα ἔχει ἐκ Θεοῦ, ὃς μὲν ἕτως, ὃς δὲ ἕτως.

8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς εἶναι ἢ μείνωσιν ὡς ἐγώ.

9 Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, χαμψάτωσαν. κριῖσσοι γάρ εἰσι γαμήσοι ἢ πυρεῦσθαι.

10 Τοῖς δὲ γιγαμηκόσι παραγγέλλω οὐκ ἔγω, ἀλλ' ὁ Κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι.

11 Ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μείτω ἄγαμος, ἢ τῷ ἀνδρὶ κα-

τὸ κορμί της, ἀλλὰ ὁ ἀνδρας ὁμοίως καὶ ὁ ἀνδρας δι' ἐξουσιάζει τὸ ἴδιόν τε κορμί, ἀλλὰ ἡ γυναῖκα.

5 Μὴν ἀπογεριῖτε ἕνας τὸν ἄλλον, ἐξ ἃν δι' εἶναι μὴ συμφωνίαν, καὶ τῦτο εἰς ὀλίγον καιρὸν, διὰ τὰ σπουδάζετε εἰς τὴν τηρείαν· καὶ εἰς τὴν προσευχὴν, καὶ πάλιν τὰ ἀνταμύνησθε· διὰ τὰ μὴν σᾶς περιάζῃ ὁ Σατανᾶς, διατι δι' δύνησθε τὰ ἐγκρατεύσθε.

6 Καὶ ἐτῦτο τὸ λέγω, διδωσίας ἄδριαν, καὶ ὄχι προτάτωντας.

7 Διατι ἐγὼ ἤθελα ὅλους τὺς ἀνθρώπους τὰ εἶναι ὡσαν τῦ λόγῳ μὲ· ἀλλὰ κάθε ἕνας ἔχει ξεχωριστὸν τὸ ἰδικόν τε χάρισμα ἀπὸ τὸν Θεόν, κάποιος ἔτζει, κάποιος ἄλλίως.

8 Καὶ λέγω εἰς τὺς ἀνύπανδρους καὶ εἰς ταῖς χήραις, καλὸν εἶναι εἰς αὐτὺς εἶναι μείνωσιν ὡσαν καὶ ἐγώ.

9 Ἀμὴ ἀνίσως καὶ δι' ἐγκρατεύονται, ἄς ὑπανδρευθῶσι· διατι καλύτερον εἶναι τὰ ὑπανδρευθῶσι, παρὰ τὰ πυρεῦνται.

10 Καὶ τὺς ὑπανδρευθῶσι παραγγέλλω, ὄχι ἐγώ, ἀλλὰ ὁ Κύριος· ἡ γυναῖκα ἄς μὴν χωρισθῇ ἀπὸ τὸν ἄνδρα.

11 Καὶ εἰαν χωρισθῇ, ἄς μείνη ἀνύπανδρη, ἢ ἄς κάμει πάλιν ἀγάπην μὲ τὸν ἄνδρα της·

ταλλαγήτω· και ἄνδρα γυναίκα μὴ ἀφίεναι.

12 Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω, ἔχ ὁ Κύριος· Εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὐτὴ συνευδοκῆ οἰκεῖν μετ' αὐτῷ, μὴ ἀφίτω αὐτήν·

13 Καὶ γυνὴ ἣτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς συνευδοκῆ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφίτω αὐτόν.

14 Ἠγιάσαι γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος· ἐν τῇ γυναικί· καὶ ἠγιάσαι ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀνδρὶ. ἐπι ἄρα ἰὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάδαρτά ἐστι· ἢν δι' ἁγιά ἐστιν.

15 Εἴ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωρίζεσθω. ἢ διδάλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς.

16 Τί γὰρ οἶδας, γυναίκα, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; ἢ τί οἶδας, ἄνιε, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις;

17 Εἴ μὴ ἐκάσῃ ὡς ἐμέρισεν ὁ Θεὸς, ἐκάσῃ ὡς κέκληκεν ὁ Κύριος, ἔτω περιπατεῖτω· καὶ ἔτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διαλάσσομαι.

18 Περιτετμημένους ἴς ἐκλήθη; μὴ ἐπισπάσθω. Ἐν

καὶ ὁ ἄνδρας ἰὰ μὴ ἀφήσῃ τὴν γυναῖκα.

12 Καὶ εἰς τῆς ἐπίλοιπυς ἐγὼ λέγω, καὶ ἔχι ὁ Κύριος· ἴαν καίνας ἀδελφὸς ἔχη γυναῖκα ἄπιστον, καὶ αὐτὴ ἀναπαύεται ἰὰ κάδεται μαζῷ μετ' αὐτόν, ἄς μὴν τὴν ἀφήσῃ.

13 Καὶ γυναῖκα ὅπῃ ἰὰ ἔχη ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς ἀναπαύεται ἰὰ συνοικῆ μετ' αὐτῆν, ἄς μὴν τὸν ἀφήσῃ.

14 Διατὶ ὁ ἄνδρας ὁ ἄπιστος ἀγιάζεται διὰ μίσην τῆς γυναικὸς, καὶ ἡ γυναῖκα ἡ ἄπιστος ἀγιάζεται διὰ μίσην τῷ ἀνδρός. ἀλλίως ἰὰ τέκνα σας ἠδίλων εἶσθαι ἀκάδαρτα, ἀμὴ τῶρα εἶναι ἁγία.

15 Καὶ ἴαν ὁ ἄπιστος χωρίζεται, ἄς χωρισθῇ ὁ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ δι' ἐδυλάθη εἰς τὰ τέτοιαις λογιῆς· εἰς εἰρήνην μᾶς ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς.

16 Διατὶ τί ἰξεύρεις, γυναῖκα, ἂν σώσης τὸν ἄνδρα; ἢ τί ἰξεύρεις, ἄνδρα, ἂν σώσης τὴν γυναῖκα;

17 Ἀλλὰ καθὼς ἐμόρισεν ὁ Θεὸς τὰ χαρίσματα εἰς κάδε ἴνα, κάδε ἴνας καθὼς τὸν ἐκάλεσεν ὁ Κύριος, ἔτχι ἄς περιπατεῖ· καὶ ἔτχι διατάσσω εἰς ὅλαις ταῖς ἐκκλησίαις.

18 Περιτετμημένους ἐκάλεισθαι καίνας (εἰς τὴν πίσιν); ἄς μὴν γίνεται ἀκροβύσι· εἰς

ἀκροβυστία ἴς ἐκλήθη; μὴ περιτιμίσθω.

19 Ἡ περιτομὴ ὑδὲν ἴσι, καὶ ἡ ἀκροβυστία ὑδὲν ἴσιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ.

20 Ἐκαστὸς ἐν τῇ κλήσει ἧ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μείτω.

21 Δὺλὸς ἐκλήθης; Μή σοι μείτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἰλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρεῖσαι.

22 Ὅ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεῖς δὺλὸς, ἀπιλεύθερος Κυρίου ἴσιν ὁμοίως καὶ ὁ ἰλεύθερος κληθεῖς, δὺλὸς ἴσι Χριστοῦ.

23 Τιμῆς ἠγοράσθητε μὴ γίνισθε δούλοι ἀνθρώπων.

24 Ἐκαστὸς ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μείτω παρὰ τῷ Θεῷ.

25 Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν Κυρίου οὐκ ἔχω γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἠλεημένος ὑπὸ Κυρίου πιστὸς εἶναι.

26 Νομίζω ἔν τούτῳ καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνισῶσαι ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπων τὸ ἕτως εἶναι.

27 Δίδισαι γυναικί; μὴ

τὴν ἀκροβυστίαν ἐκαλίσθη κατείνας; ἄς μὴν περιτιμηθῇ.

19 Ἡ περιτομὴ δὲν εἶναι τίποτες, καὶ ἡ ἀκροβυστία δὲν εἶναι τιποτες, ἀλλὰ ἡ φύλαξις τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Κάθε ἕνας εἰς τὴν κλήσιν ὅπῃ ἐκλήθη, εἰς ἐκείνην ἄς μείνῃ.

21 Ἐκαλίσθης δὺλὸς; ἄς μὴν σὶ μείνῃ. ἀλλὰ εἰς δύνασαι γὰρ γενῆς ἰλεύθερος, μεταχειρίσῃ καλλιότερον τὴν ἰλευθερίαν.

22 Διατὶ ἐκεῖνος ὅπῃ ὄντας δὺλὸς ἐκαλίσθη εἰς τὸν Κύριον, εἶναι ἰλευθερωμένον τῷ Κυρίῳ ὁμοίως καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ ἐκλήθη εἰς τὸν Χριστὸν ὄντας ἰλεύθερος, εἶναι δὺλὸς τοῦ Χριστοῦ.

23 Ἀγορασθήκετε μὲ τιμῆν, μὴ γίνισθε δούλοι ἰσθμίων ἀνθρώπων.

24 Κάθε ἕνας, ἀδελφοί, εἰς ἐκεῖνο ὅπῃ ἐκαλίσθη, εἰς ἐκεῖνο ἄς μείνῃ, σημᾶ εἰς τὸν Θεόν.

25 Καὶ διὰ ταῖς παρθένας ὀρισμὸν τοῦ Κυρίου δὲν ἔχω, ἀλλὰ συμβουλεύω ὡς ἠλεημένον ἀπὸ τὸν Κύριον γὰρ εἶμαι πιστός.

26 Λογιάζω λοιπὸν γὰρ εἶναι ἐτούτῳ καλὸν διὰ τὴν παρῆσαι ἀνάγκην, ὅτι καλὸν εἶναι εἰς τὸν ἀνθρώπων γὰρ εἶναι ἔτσι.

27 Εἶσαι δεμίς μὲ γυναῖκα; μὴν ζητᾶς γὰρ λυθῆς. εἰ-

ζήτει λύσιν. Λίλυσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζήτει γυναῖκα.

28 Ἐὰν δὲ καὶ γήμηξ, ἔχῃ ἡμαρτίας· καὶ ἰὰν γήμη ἢ παρδίει, ἔχῃ ἡμαρτίαν· θλιψὶν δὲ τῇ σαρκὶ ἴξουσιν οἱ τοιοῦτοι. ἰγὼ δὲ ὑμῶν φεῖδομαι.

29 Τῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὅτι ὁ καιρὸς συναγαμῆν τὸ λοιπὸν ἔστι· ἵνα καὶ ἔχοντες γυναῖκας, ὡς μὴ ἔχοντες ᾴσι.

30 Καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντες· καὶ οἱ χαίροντες, ὡς μὴ χαίροντες· καὶ οἱ ἀγοράζοντες, ὡς μὴ κατέχοντες·

31 Καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ τάττω, ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τῆτε.

32 Θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι· ὁ ἄγαμ· μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρίσει τῷ Κυρίῳ·

33 Ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρίσει τῇ γυναικί.

34 Μεμέρισται ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρδίει· ἡ ἄγαμ· μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, ἵνα ἡ ἅγια καὶ σῶματι καὶ πνεύματι· ἡ δὲ γα-

σαι λυμῆν· ἀπὸ γυναῖκα; μὴν ζητᾷς γυναῖκα.

28 Καὶ ἰὰν ὑπανδρεύῃς, δὲν ἰσφαλες· καὶ ἰὰν ὑπανδρεύῃ ἢ ἡ παρδίει, δὲν ἰσφαλε· ἀλλὰ οἱ τοιοῦτοι θλίψιν ἔχει θλιψὶν εἰς τὴν σάρκα· καὶ ἰγὼ σᾶς λυπῶμαι.

29 Καὶ τῦτο σᾶς λέγω, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμωρογᾶ εἶναι γινός· διὰ τῦτο πρέπει ἐκείνοι ὅπῃ ἔχουσιν γυναῖκας, νὰ εἶναι ὡσανὶ νὰ μὴ ἔχουσιν·

30 Καὶ ἐκείνοι ὅπῃ κλαίουσιν, ὡσανὶ νὰ μὴ κλαίουσιν· καὶ οἱ χαίροντες, ὡσανὶ νὰ μὴ χαίρουσιν· καὶ ἐκείνοι ὅπῃ ἀγοράζουσιν, ὡσανὶ νὰ μὴ ἀφαιτεῦσιν·

31 Καὶ ἐκείνοι ὅπῃ χρωῦνται τὸν κόσμον ἐτῦτον, ὡς μὴ καταχρώμενοι. διαλλί τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου ἐτῦτε περιτᾶ.

32 Καὶ θέλω σᾶς νὰ ἰδοθῆτε χωρὶς φροτίδους. ἐκείν· ὅπῃ δὲν ὑπανδρεύῃς, φροτίζει ἰὰ πρᾶγματᾶ τοῦ Κυρίου, πῶς νὰ ἀρίση τοῦ Κυρίου·

33 Ἀμὴ ἐκείν· ὅπῃ ὑπανδρεύῃς, φροτίζει τὰ πρᾶγματᾶ τοῦ κόσμου, πῶς νὰ ἀρίση τῆς γυναικός.

34 Ἐμεράσθηξ ἡ γυναῖκα καὶ ἡ παρδίει· ἐκείνη ὅπῃ δὲν ὑπανδρεύῃ, φροτίζει τὰ πρᾶγματᾶ ἰὰ Κυρίου, διὰ νὰ εἶναι ἅγια καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ

μήσασα μεριμᾶ τὰ τοῦ κόσμου,
πῶς ἀρίσει τῷ ἀνδρὶ.

35 Τὺτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐ-
τῶν συμφέρον λέγω· ἔχ' ἵνα βρό-
χοι ὑμῖν ἰπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς
τὸ εὐσχημον καὶ εὐπρόσιδρον
τῷ Κυρίῳ ἀπερισπάσως.

36 Εἰ δὲ τις ἀσχημονεῖν ἐπι-
τῆν καρδίαν αὐτῷ νομίζει, ἴαν
ἢ ὑπίρακμ^ο, καὶ ὕτως ὀφεί-
λει γίνισθαι· ἂ θέλει ποιίτω,
ἔχ' ἀμαρτάνει· γαμείτωσαν.

37 Ὅς δὲ ἴσκηεν ἰδραῖ^ο ἐν
τῇ καρδίᾳ, μὴ ἔχων ἀνάγκην,
ἐξουσίαν δὲ ἔχει περιτοῦ ἰδίῳ θη-
λήματι^ο, καὶ τὺτο κίρκειεν ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτῷ, τοῦ τηρεῖν
τὴν ἑαυτῷ καρδίαν, καλῶς
ποιεῖ.

38 Ὡς καὶ ὁ ἐκγαμίζων,
καλῶς ποιεῖ· ὁ δὲ μὴ ἐκγαμί-
ζων, κρεῖσσοι ποιεῖ.

39 Γυνὴ δίδεται νόμῳ ἰφ' ὅ-
σον χρόνον ζῆ ὁ ἀνήρ αὐτῆς·
ἴαν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνήρ αὐτῆς·
ἑλευθέρα ἴσιν ἢ θέλει γαμηθῆ-
ναι· μόνον ἐν Κυρίῳ.

40 Μακαριωτέρα δὲ ἴσιν

τὸ πνεῦμα· ἀμὴ ἐκείνη ὅπῃ
ὑπανδρεύθῃ, φροντίζει τὰ πρά-
γματα τῷ κόσμῳ, πῶς ἴαν ἀρί-
ση τῷ ἀνδρὸς της.

35 Καὶ τὺτο τὸ λέγω διὰ
τὸ συμφέρον σας· ὅχι ἴαν σᾶς
βάλλω θηλειαν, ἀλλὰ ἴαν γίκα-
σθῃ ἰακτικᾶ σημᾶ εἰς τὸν Κύ-
ριον, καὶ κανένα πρᾶγμα ἴαν
μὴ σᾶς σέρη ἀπ' αὐτόν.

36 Ἀμὴ ἀνίσως καὶ κανίνας
νομίζει ἴαν εἶναι ἐτῷτο ἀσχημον
εἰς τὴν καρδίαν του, ἴαν τὴν
φυλάτῃ ἄγαμον, ἴαν εἶναι πε-
ρασμένη ἀπὸ τὸν καιρόν της, καὶ
κάμνοι χρεία ἴαν ὑπανδρευθῇ,
ὅ, τι θέλει ἄς κάμει, δὲν σφάλλ-
λει· ἄς ὑπανδρεύονται.

37 Καὶ ὅποι^ο γίκεται βί-
βαι^ο εἰς τὴν καρδίαν του, καὶ
δὲν ἔχει ἀνάγκην, ἀμὴ ἔχει
ἐξουσίαν ἴαν κάμνη ἐκείνο ὅπῃ
θέλει, καὶ ἀποφάσισιν ἐτῷτο
μῆσα εἰς τὴν καρδίαν του, ἴαν
φυλάτῃ τὴν καρδίαν του, κα-
λᾶ κάμνει.

38 Εἰς τόσον ὅπῃ καὶ ἐκεῖτ^ο
ὅπῃ τὴν ὑπανδρεύει, καλᾶ
κάμνει, καὶ ἐκεῖτ^ο ὅπῃ δὲν τὴν
ὑπανδρεύει, καλῆτερα κάμνει.

39 Ἡ γυναῖκα εἶναι θημένη
ἀπὸ τὸν νόμον, εἰς ὅσον χρόνον
ζῆ ὁ ἀνδρας της· ἀμὴ ἴαν ἀπο-
θάτη ὁ ἀνδρας της, εἶναι ἑλευ-
θερη, ὅποιον θέλει ἴαν ὑπαν-
δρευθῇ· μόνον ἐν Κυρίῳ.

40 Ἀλλὰ ἴαν μείνη ἴτζι,

ἴαν ἕτω μείη, κατὰ τὴν ἐμὴν
γνώμη· δοκῶ δὲ καὶ γὰρ πνεῦμα
Θεοῦ ἔχειν.

εἶναι μακαριώτερα κατὰ τὴν ἐδι-
κὴν μου γνώμη· διότι λογιάζω
καὶ ἐγὼ τὰ ἔχω Πνεῦμα Θεοῦ.

Κεφ. ἡ. 8.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἶ-
δαμεν ὅτι πάντες γινώσκουσιν
ἔχομεν. ἢ γινώσκουσιν φυσικοῖ, ἢ δὲ
ἀγάπη οἰκοδομεῖ.

2 Εἰ δέ τις δοκεῖ εἰδέναι τι,
ὑδίαν ὑδὴν ἔγνωκε καθὼς δεῖ
γινῶναι.

3 Εἰ δὲ τις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν,
ἔτι ἔγνωται ὑπὸ αὐτοῦ.

4 Περὶ τῆς βρώσεως ἕν τῶν εἰ-
δωλοθύτων, οἶδαμεν ὅτι ὑδὴν εἰ-
δωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι ὑδὴς
Θεὸς ἕτερος· εἰ μὴ εἷς.

5 Καὶ γὰρ εἴτε εἰσὶ λεγόμε-
νοι θεοὶ, εἴτε ἐν ἕρανῳ, εἴτε
ἐπὶ τῆς γῆς· (ὥσπερ εἰσὶ θεοὶ
πολλοὶ, καὶ κύριοι πολλοί.)

6 Ἄλλ' ἡμῖν εἷς Θεὸς ὁ πα-
τὴρ, ἐξ ἧς τὰ πάντα, καὶ ἡ-
μεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἷς Κύριος
Ἰησοῦς Χριστός, δι' ἧς τὰ πάντα,
καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ.

7 Ἄλλ' οὐκ ἐν πάσι ἡ γινώ-
σκουσιν. τινὲς δὲ τῆ συνειδήσει τοῦ
εἰδώλου ἕως ἄρτι, ὡς εἰδωλόθυ-
τοι.

ΚΑΙ διὰ τὰ εἰδωλόθυτα,
ἱξιύρομεν ὅτι ὅλοι ἔχομεν
γινῶναι. ἢ γινώσκουσιν φυσικοῖ,
ἀμὴ ἢ ἀγάπη οἰκοδομεῖ.

2 Καὶ ἴαν κακίας λογιάζω
πῶς γνωρίζει τίποτες, ἀκόμη
δὲν ἐγνώρισεν καθὼς πρέπει τὰ
γνωρίση.

3 Ἀμὴ ἂν ἀγαπᾷ κακίας
τὸν Θεόν, ἐτύθη ἔγνωσθη
ἅπ' αὐτόν.

4 Καὶ διὰ τῆ τρώγειν κοι-
πὸν τὰ εἰδωλόθυτα, ἱξιύρομεν
ὅτι τὸ εἶδωλον δὲν εἶναι ἴσοις
εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὅτι δὲν εἶναι
ἄλλ' Θεὸς παρὰ ἑἑας.

5 Διατὶ ἴαν καὶ εἶναι ἴσοις λε-
γόμενοι θεοὶ, εἴτε εἰς τὸν ἕρανόν,
εἴτε ἀπᾶν εἰς τὴν γῆν· κα-
θὼς εἶναι θεοὶ πολλοὶ, καὶ κύ-
ριοι πολλοί.

6 Ὅμως εἰς ἡμᾶς εἶναι ἑἑας
Θεὸς ὁ πατὴρ, ἀπὸ τὸν ὅποιον
εἶναι τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἴμε-
σθεν εἰς αὐτόν· καὶ ἑἑας Κύριος
Ἰησοῦς Χριστός, διὰ μέσθ τῶ
ὅποιον εἶναι τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς
εἴμεσθεν διὰ μέσθ τῶ.

7 Ἀλλὰ ἡ γινώσκουσιν δὲν εἶναι
εἰς ὅλους· καὶ κάποιοι μὲν συν-
εἰδήσει τῶ εἰδώλου ἕως τῶς
τρώγειν τὸ ἰαυτοῦ φαγητόν.

τον ἰσθίωσι, καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενῆς ἕσα μολύνεται.

8 Βρῶμα δὲ ἡμᾶς ἔ παρῖ-
τησι ἰῶ Θεῶ· ἔτι γὰρ ἰὰν φάγω-
μι, περισσεύομι· ἔτι ἰὰν μὴ
φάγωμι, ὑπερέμεθα.

9 Βλέπιτε δὲ μύπως ἡ ἰξυσία
ὑμῶν αὐτῇ πρὸσκομμα γήνη-
ται τοῖς ἀσθενῆσι.

10 Ἐὰν γὰρ ἴς ἴδῃ σι τὸν ἴ-
χογτα γνῶσιν, ἰν ἰδωλῆκῖ κα-
τακίμενοι, ἔχι ἡ συνείδησις
αὐτῆ ἀσθενῆς ὄντ· οἰκοδομη-
θήσεται εἰς τὸ ἰὰ ἰδωλόθυια
ἰσθίειν;

11 Καὶ ἀπολιῖται ὁ ἀσθενῶν
ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι'
ὃν Χριστὸς ἀπίδανει.

12 Οὕτω δὲ ἀμαρτάνοτες εἰς
τὺς ἀδελφῆς, καὶ τύπτοτες
αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενῆ-
σαι, εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνετε.

13 Διότι εἰ βρῶμα σκα-
δαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, ἔ μὴ
φάγω κρία εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα
μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλί-
σω.

ὡς ἰδωλόθυτος, καὶ ἡ συνείδη-
σίς ἴς ἴγοντας τὰ εἶναι ἀσθενη-
μίη, μολύνεται.

8 Τὸ φαγητὸν δὲν μᾶς πα-
ρατήησι εἰς τὸν Θεόν· διατὶ ἔτι
ἰὰν φάγωμι, περισσεύομι,
ἔτι ἰὰν μὴ φάγωμι, ὑπερέμε-
σθι.

9 Καὶ ἴχετε τὸν κοῦν σας,
μήπως καὶ αὐτῇ ἡ ἰξυσία σας
γήνη ἰμπόδιον εἰς τὺς ἀσθενῆς.

10 Διατὶ ἰὰν καίνεας ἰδῆ
ἰσθία ὄπῃ ἴχεις γνῶσιν, πῶς
κάθισαι εἰς τὴν τράπιζαν εἰς
τὸν ναὸν τῶν ἰδῶλων, δὲν θίλει
οἰκοδομηθῆ ἡ συνείδησίς τε
ὄπῃ εἶναι ἀσθενῆς εἰς τὸ ἰὰ
τρώγη ἰὰ ἰδωλόθυια;

11 Καὶ (ἴτζι) διὰ τὴν
γνῶσιν σου θίλει χαλασθῆ ὁ
ἀδελφὸς ὄπῃ εἶναι ἀσθενῆς, διὰ
τὸν ὄποῖον ὁ Χριστὸς ἀπίδανει.

12 Καὶ ἴτζι ἀμαρτάνοτες
εἰς τὺς ἀδελφῆς, καὶ τύπτοτες
τὴν συνείδησιν τὺς ὄπῃ εἶναι
ἀσθενημίη, ἀμαρτάνετε εἰς
τὸν Χριστόν.

13 Διὰ τῆτο ἰὰν τὸ φαγη-
τὸν σκανδαλίζη τὸν ἀδελφόν
μου, δὲν θίλω φάγοι κρίας εἰς
τὸν αἰῶνα, διὰ τὰ μὴν σκανδα-
λίσω τὸν ἀδελφόν μου.

Κεφ. 9. 9.

Οὐκ εἰμι ἀπόστολος· Οὐκ
εἰμι ἰλεύθερος· Οὐχὶ
Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριόν ἡμῶν

Δὲν εἰμαι ἀπόστολος· Δὲν
εἰμαι ἰλεύθερος· Δὲν εἶ-
δα ἰγὼ τὸν Κύριόν μου Ἰησοῦν

εώρακε; Οὐ τὸ ἔργον μὲν ὑμεῖς
ἴστε ἐν Κυρίῳ;

2 Εἰ ἄλλοις οὐκ εἶμι ἀπόστο-
λος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἶμι· ἡ γὰρ
σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς
ὑμεῖς ἴστε ἐν Κυρίῳ.

3 Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὶ
ἀνακρίνουσιν, αὐτὴ ἴσ'·

4 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἰξουσίαν
Φαγεῖν καὶ πιεῖν;

5 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἰξουσίαν
ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν;
ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ
οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ
Κηφᾶς;

6 Ἡ μόν' ἰγὼ καὶ Βαρνά-
βας ἔχουμεν ἰξουσίαν τοῦ μὴ
ἐργάζεσθαι;

7 Τίς σρατεύεται ἰδίους ὄψω-
νίοις ποτι; Τίς φυτεύει ἀμπε-
λῶνα, καὶ ἐκ τοῦ καρπῷ αὐτῷ
οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει
ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος
τῆς ποιμνῆς οὐκ ἐσθίει;

8 Μὴ καλὰ ἀνθρώπων ταῦτα
λαλῶ; Ἡ ἔχι καὶ ὁ νόμος· ἰαυ-
τα λέγει;

9 Ἐν γὰρ τῷ Μωσείῳ νόμῳ
γέγραπται· Οὐ φιμώσεις βῆν
ἀλοῦντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει
τῷ Θεῷ;

10 Ἡ δ' ἡμᾶς πάντως λέ-
γει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἰγράφη, ὅτι

Χριστός; διὲν εἶσθε ἰσῖς τὸ ἔρ-
γον μὲν ἐν Κυρίῳ;

2 Ἐὰν εἰς ἄλλους διὲν εἶμαι
ἀπόστολος, ἀλλὰ εἰς ἐσᾶς εἶμαι·
διὰ τὴν ἡ βῦλα τῆς ἰδικῆς μὲν ἀπο-
στολῆς ἰσῖς εἶσθε ἐν Κυρίῳ.

3 Ἡ ἰδικὴ μὲν ἀπόκρισις εἰς
ἰκεῖνους ὅπῃ μὴ ἐξετάζουσιν,
ἐτότῃ εἶναι·

4 Μῆνα διὲν ἔχομεν ἰξουσί-
αν τὰ φαγεῖν καὶ τὰ πιεῖν;

5 Μῆνα διὲν ἔχομεν καὶ ἐμεῖς
ἰξουσίαν τὰ φέρνωμεν μὲ τῷ λό-
γῳ μὲν ἀδελφὴν γυναῖκα,
ὡσάν καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι,
καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῷ Κυρίῳ, καὶ
Κηφᾶς;

6 Ἡ μοναχὸς ἰγὼ καὶ Βαρνά-
βας διὲν ἔχομεν ἰξουσίαν τὸ τὰ
μὴν ἐργάζεσθαι;

7 Τίς δὲλύει εἰς τὸν πόλεμον
μὴ ἰδικῆν τὴν ἐξοδόν; ποῖ· φυ-
τεύει ἀμπελί, καὶ ἀπὸ τῶν καρ-
πῶν τῶν διὲν τρώγει; ἡ ποῖ·
ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἀπὸ τὸ
γάλα τῆς ποιμνῆς διὲν τρώγει;

8 Μῆνα καλὰ τὴν συνήθειαν
τῶν ἀνθρώπων λαλῶ ἐτότῃ; ἡ
διὲν ἰὰ λέγει καὶ ὁ νόμος· ἐτότῃ;

9 Διατὶ εἰς τὸν νόμον τῷ Μω-
υσείῳ εἶναι γιγναμμένον· τὰ
μὴν γομώσης τὸ βόδι ὅπῃ ἀλω-
ρίζει. μῆνα διὰ τὰ βόδια τὸν
μέλει τὸν Θεόν;

10 Ἡ ἰάχα διὰ λόγῳ μὲν βί-
βαια ἰὰ λέγει; διατὶ διὰ λόγῳ
μὲν ἰγράφη ἐτότῃ, ὅτι ἰκεῖν·

ἐκ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριῶν· καὶ ὁ ἀλωῶν, τῆς ἐλπίδι· αὐτὸ μετήχην, ἐκ' ἐλπίδι.

11 Εἰ ἡμεῖς ὑμῶν ἰὰ πνευματικὰ ἰσπίραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικά θείσομεν;

12 Εἰ ἄλλοι τῆς ἰξυσίας ὑμῶν μετήχουσι, ἢ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἄλλ' οὐκ ἰχρησάμεθα τῇ ἰξυσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ πάντα γέγομεν, ἵνα μὴ ἰγκοπῆν τινα δῶμεν τῇ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

13 Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἰσθίουσι; Οἱ τῇ θυσιασθῆριῳ προσδεδεμένοι, τῇ θυσιασθῆριῳ συμμερίζονται;

14 Οὕτω καὶ ὁ Κύριος διδάσκει τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καὶ ἀγγελλουσιν, ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν.

15 Ἐγὼ δὲ ὑδὲν ἰχρησάμην τέττον. Οὐκ ἔγραψα δι' ἑαυτὰ, ἵνα ἔτω γίνηται ἐν ἱμοί. καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν, ἢ τὸ καύχημά μου ἵνα ἴης κενώση.

16 Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζομαι,

ὅπῃ καλυργίζω, χρωστῶ ἰὰ καλυργίῃ μὴ ἐλπίδων καὶ ἐκείνῃ· ὅπῃ ἀλωνίζω, χρωστῶ ἰὰ ἀλωνίῃ μὴ ἐλπίδα, ὅτι θέλω μεθίξει ἀπ' ἐκεῖνο ὅπῃ ἀλωνίζω.

11 Ἐὰν ἡμεῖς ἰσπίραμεν εἰς ἰσῆς τὰ πνευματικὰ, μεγάλο εἶναι ἰὰν ἡμεῖς θείσομεν τὰ σαρκικά σας;

12 Ἐὰν οἱ ἄλλοι μετήχουσι ταύτῃ τῆς ἰξυσίας εἰς ἰσῆς, δὲν μετήχομεν ἡμῖς περισσότεροι; ἀλλὰ ἡμεῖς δὲν ἰμίλαχουρισθήκαμεν τῆς ἰξυσίας ἐνότητι, ἀλλὰ ὅλα ἰὰ ὑπομίνομεν, διὰ ἵνα μὴν κάρωμεν ἴσποτες ἰμπόδιοι εἰς τὸ εὐαγγέλιον τῷ Χριστοῦ.

13 Δὲν ἰξεύριτε ὅτι ἐκεῖνος ὅπῃ ἐργάζονται τὰ ἱερὰ, τρώγουσι ἀπὸ τὰ ἱερὰ; ἐκεῖνοι ὅπῃ παραμίνουσι εἰς τὴν δουλίαν τῷ θυσιασθῆριῳ, ἰχουσι μερίζου ἀπὸ τὸ θυσιασθῆριον;

14 Ἐτξὶ καὶ ὁ Κύριος ἰδιδάσκει ἐκεῖνους ὅπῃ κηρύττουσι τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα ζῆσιν ἀπὸ τὸ εὐαγγέλιον.

15 Καὶ ἐγὼ δὲν ἰμίλαχουρισθήκα κατένα ἀπ' ἐνότητι. καὶ δὲν ἰὰ ἔγραψα ἐν ἑαυτῷ διὰ ἵνα γίνη τέτοιας λογιῆς εἰς ἱμένα. διατὲ καλλιότερόν μου εἶναι ἵνα ἀποθάνω, παρα ἵνα κάρη τιναῖς μάταιον τὸ καύχημά μου.

16 Διότι ἰὰν εὐαγγελίζομαι,

οὐκ ἔστι μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται. ἕαι δὲ μοί ἐστιν ἰὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι.

17 Εἰ γὰρ ἰκὼν τῦτο πρᾶσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίας πεπίστευμαι.

18 Τίς ἔν μοί ἐστιν ὁ μισθός; Ἴνα εὐαγγελίζομαι· ἀδάκταται δέσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ μὴ καταχρησασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

19 Ἐλεύθερος γὰρ ἂν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἑμαυτὸν ἰδύλωσα, ἵνα τὴν πλειονίαν κερδήσω.

20 Καὶ ἔγνωμον τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖ· ἵνα Ἰουδαίως κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τὴν ὑπὸ νόμον κερδήσω·

21 Τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, (μὴ ἂν ἄνομ· Θεῷ, ἀλλ' ἔνομ· Χριστῷ) ἵνα κερδήσω ἀνόμους.

22 Ἐγνόμησιν τοῖς ἀσθενοῦσι ὡς ἀσθενής, ἵνα τὴν ἀσθενεῖς κερδήσω. τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ

διὸ ἔχω καύχημα διὰ τῦτο, ἐπειδὴ αὐτὸ εἶναι εἰς ἡμῖνα ἀσυναγαίον· καὶ ἀειλύμονον εἰς ἡμῖνα ἰὰν διὸν εὐαγγελίζωμαι.

17 Διαλλί ἰὰν τὸ κάμω μὴ τὸ δόλημά μου, ἔχω μισθόν· ἀμὴ ἂν κάμω γανικῶς, ὅμως ἐπιτροπή μου εἶναι ὅπῃ μὴ ἐμπιτεύθη.

18 Ποῖ· εἶναι λοιπὸν ὁ μισθός μου; τὰ κάμω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ ἰὰ τὸ ἔχειν χωρὶς ἔξοδον, εὐαγγελίζωμῆάς το, εἰς τὸ τὰ μὴν μέλαχρησθῶ κακῶ τὴν ἐξουσίαν ὅπῃ ἔχω εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

19 Διατὶ ἐγὼ ἔσονται ἰὰ εἶμαι ἑλεύθερος· ἀπὸ ὅλα, εἰς ὅλους ἰδύλωσα τοῦ λόγου μου, διὰ τὰ κερδήσω περισσοτέρως.

20 Καὶ ἔγιννα εἰς τὴν Ἰουδαίως ὡσαν Ἰουδαῖ·, διὰ τὰ κερδήσω Ἰουδαίως· εἰς ἐκείνους ὅπῃ εἶναι ἀπὸ κάτω εἰς ἰδὸν νόμον (ἐγίγηκα) ὡσαν ἰὰ εἶμαι ἀπὸ κάτω εἰς τὸν νόμον, διὰ τὰ κερδήσω ἐκείνους ὅπῃ εἶναι ἀποκάτω εἰς τὸν νόμον.

21 Ἐγίγηκα εἰς τὴν ἀνόμους ὡσαν ἄνομ·, (μὴ ἔστας ἄνομ· εἰς τὸν Θεόν, ἀλλὰ ἔνομος εἰς τὸν Χριστόν) διὰ τὰ κερδήσω ἀνόμους.

22 Ἐγίγηκα εἰς τὴν ἀσθενεῖς ὡσαν ἀσθενής, διὰ τὰ κερδήσω τὴν ἀσθενεῖς· εἰς ὅλους ἔγιννα

πάντα, ἵνα πάντως ἴνας σώσω.

23 Τῦτο δι' ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγελίον, ἵνα συγκοινωνῶς αὐτῷ γίνωμαι.

24 Οὐκ οἶδατι, ὅτι οἱ ἐν γάδιῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἰς δὲ λαμβάνουσι τὸ βραβεῖον; ἔτι τρέχετε, ἵνα καταλάβητι.

25 Πᾶς δι' ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἠγκρατεύεται. ἐκεῖνοι μὲν ἔτι ἵνα φθαρτὸν γίψανος λάβωσιν· ἡμεῖς δὲ, ἄφθαρτοι.

26 Ἐγὼ τοίνυν ἔτι τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλων· ἔτι πυκτεύω, ὡς οὐκ αἶρα δίρω.

27 Ἄλλ' ὑπωπιάζω με τὸ σῶμα καὶ θαλασσω, μήπως ἄλλοις κερύξας, αὐτὸς ἀδίκημ· γίνωμαι.

ἄλα, διὰ τὰ σώσω βέβαια μερικῶς.

23 Καὶ τῦτο τὸ κάμνω διὰ τὸ εὐαγγέλιον, διὰ τὰ γίνω καὶ ἐγὼ συμμετοχῶ αὐτῷ τῷ εὐαγγελίῳ.

24 Δὲν ἐξιύρετε, ὅτι ἐκεῖνοι ὅπῃ τρέχουσιν εἰς τὸ γάδιον, ὅλοι μὲν τρέχουσιν, ἀμὴ ἴνας περίου τὸ χάρισμα; ἰουτοτρόπως τρέχετε, διὰ τὰ φθάσετε.

25 Καὶ κάδι ἴνας ὅπῃ ἀγωνίζεται, ἠγκρατεύεται εἰς ἄλα· ἐκεῖνοι ἄλοιπον ἠγκρατεύονται καὶ ἀγωνίζονται διὰ τὰ πάρεμοι φθαρτὸν γίψανος, ἀμὴ ἡμεῖς, ἄφθαρτοι.

26 Ἐγὼ ἄλοιπον τέτοιαις λαγῆς τρέχω, ὄχι ὡσαν ἀδύλα· τοιυτοτρόπως ἀγωνίζομαι, ὄχι ὡσαν τὰ δίρω τὸν αἶρα.

27 Ἄλλὰ θλίβω τὸ σῶμα με καὶ τρ κάμνω θύλον, μήπως κερύξωτας ἄλλης, ἐγὼ εὐρεθῶ ἀδικηθῶ.

Κεφ. ι. 10.

Οὗτ' εἶλω δι' ὑμᾶς ἀγοισῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρις ἡμῶν πάντες ὑπὸ τῆν νεφέλην ἦσαν· καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλδον·

2 Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωσῆν ἔκαπισσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσει.

3 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βροῦμα πνευματικὸν ἴφαγον·

Εἶλω, ἀδελφοί, τὰ ἐξιύρετε ἰοισῖς, ὅτι ὅλοι οἱ πατέρις μας ἦταν ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ σύννεφον, καὶ ὅλοι ἐπύρασσαν διὰ μίσην τῆς θαλάσσης·

2 Καὶ ὅλοι εἰς τὸν Μωϋσῆν ἔκαπισσθησαν εἰς τὸν σύννεφον καὶ εἰς τὴν θάλασσαν·

3 Καὶ ὅλοι ἴφαγον τὸ αὐτὸ πνευματικὸν φαγητὸν·

4 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθείας πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

5 Ἄλλ' οὐκ ἐν ταῖς σπλείουσι αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ Θεός. καταγράφουσαν γὰρ ἐν τῇ ἱεράμῃ.

6 Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγερθήσαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς καὶ οἱ ἐπιθύμησαν.

7 Μὴδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, καθὼς τινες αὐτῶν ὡς γέγραπται· Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ αἰέτησαν παίζου.

8 Μὴδὲ πορνεύουμι, καθὼς ἴσθις αὐτῶν ἐπόρευσαν, καὶ ἔπισαν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτριεῖς χιλιάδες.

9 Μὴδὲ ἐκπειράζωμι τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ ἴσθις αὐτῶν ἐπειράσιν, καὶ ὑπὸ τῶν ἄφρων ἀπώλοντο.

10 Μὴδὲ γογγύζετε, καθὼς καὶ ἴσθις αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ.

11 Ταῦτα δὲ πάντα τύποι συνίθαιον ἐκεῖνος· ἐγράφη δὲ πρὸς ἡμετέρας ἡμῶν, εἰς ὅς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήχησιν.

4 Καὶ ὅλοι ἔπιον τὸ αὐτὸ πνευματικὸν ποτόν· διατὶ ἔπιον ἀπὸ τῆν πνευματικὴν πέτραν ὅσῃ τὴν ἀκολουθεῖα· καὶ ἡ πέτρα ἦτον ὁ Χριστός.

5 Ἄλλὰ ὁ Θεὸς δὴν ἀκακούθη εἰς τὴν περισσοτέρως ἀπ' αὐτῶν· διατὶ ἔπισαν εἰς τὴν ἱεραμον.

6 Καὶ ταῦτα ἐγέρθησαν τύποι ἰδικοὶ μας, διὰ τὰ μὴν ἐπιθυμῶμι ἡμεῖς τὰ κακὰ, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι τὰ ἐπιθύμησαν.

7 Μὴδὲ τὰ γενῆτε εἰδωλολάτραι, καθὼς μερικοὶ ἀπ' αὐτῶν· καθὼς εἶται γέγραμμένον· ἐκάθισεν ὁ λαὸς τὰ φάγη καὶ τὰ πιῆ, καὶ ἰσηκώθησαν τὰ παίζου.

8 Μὴδὲ τὰ πορνεύουμι, καθὼς μερικοὶ ἀπ' αὐτῶν ἐπόρευσαν, καὶ ἔπισαν εἰς μιᾷ ἡμέραν εἰκοσιτριεῖς χιλιάδες.

9 Μὴδὲ τὰ δοκιμάζωμι τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ μερικοὶ ἀπ' αὐτῶν τὸν ἰδοκίμασαν, καὶ ἰχαλάσθησαν ἀπὸ τὰ ὀφείδια.

10 Μὴδὲ γογγύζετε, καθὼς καὶ μερικοὶ ἀπ' αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἰχαλάσθησαν ἀπὸ τὸν ἰζολοθρευτήν.

11 Καὶ ἐπὶ ταῦτα ὅλα ἰσυνίθησαν τύποι εἰς ἐκεῖνος· καὶ ἐγράφησαν διὰ ἡμετέρας ἰδικῆν μας, εἰς τὴν ὅποιως ἰκαλάτησαν τὰ τέλη τῶν αἰώνων.

12 Ὡς ὁ δοκῶν ἐγίναι, βλι-
πίτω μὴ πείσῃ.

13 Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴ-
λαφει εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πι-
τός δὲ ὁ Θεὸς, ὃς οὐκ ἰάσει ὑμᾶς
πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθαι,
ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ
καὶ τὴν ἔκβασιν, τοῦ δύνασθαι
ὑμᾶς ὑπεριγκεῖν.

14 Διότι, ἀγαπητοί μου,
φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολα-
τρείας.

15 Ὡς φρονίμοις λέγω· κρί-
νατε ὑμῖς ὁ Φημι.

16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας
ὃ εὐλογοῦμεν, ἔχι κοινωνία τοῦ
αἵματός τοῦ Χριστοῦ ἔστι; Τὸν
ἄρτον ὃν κλύμεν, ἔχι κοινο-
νία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ
ἔστι;

17 Ὅτι εἰς ἄρτος, ἦν σῶμα,
οἱ πολλοὶ ἴσμεν· οἱ γὰρ πάντες
ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν.

18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ
σάρκα· ἔχι οἱ ἰσθιοντις ἰσθις θυ-
σίας, κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου
εἰσὶ;

19 Τί οὖν φημι; ὅτι εἶδω-
λον, τί ἔστι; ἢ ὅτι εἰδωλόθυ-
τος, τί ἔστι;

20 Ἄλλ' ὅτι ἂ δύει τὰ ἴθνη,

12 Ἐκείνους λοιπὸν ὅπως λο-
γιαῖζει πῶς τὰ γένη, ἃς βλέπει
τὰ μὴν πείσῃ.

13 Πειρασμὸς δὲν σᾶς ἔλα-
βι παρὰ ἀνθρώπινος· καὶ ὁ
Θεὸς εἶναι πητός, ὃ ὅποῦ δὲν
θέλει σᾶς ἀφήσει τὰ πειραχθῆ-
τε παρὰ πάντων (ἀπ' ἐκείνου)
ὅπως δύνασθαι· ἀλλὰ μαζὺ μὲ
τὸν πειρασμὸν θέλει κάμει καὶ
τὸ εὐγασμα, διὰ τὰ δυτηθῆτε
ἰσθίς τὰ ὑποφίρετι.

14 Διὰ τῆτο, ἀγαπητοί
μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλο-
λατρείαν.

15 Ὡσαν εἰς φρονίμως λο-
λῶ, διακρίνετε ἰσθίς ἐκεῖνο ὅπως
λέγω.

16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογί-
ας τὸ ὅποῖον εὐλογοῦμεν, δὲν
εἶναι κοινωνία τοῦ αἵματός τοῦ
Χριστοῦ; τὸ ψωμὶ ὅπως κόπτο-
μεν, δὲν εἶναι κοινωνία τοῦ
σώματος τοῦ Χριστοῦ;

17 Ὅτι ἵνα ψωμὶ, ἵνα σῶ-
μα εἴμεσθαι ἡμῖς οἱ πολλοί·
διὰ τὸ ὅλοι μετέχομεν ἀπὸ τοῦ
ἵνα ψωμὶ;

18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ, ὅπως
εἶναι κατὰ σάρκα· δὲν εἶναι κοι-
νωτοὶ τοῦ θυσιαστηρίου, ἐκεῖνος
ὅπως τρώγουσι ταῖς θυσίαις;

19 Τί λοιπὸν λέγω; ὅτι τὸ
εἶδωλον τὰ εἶναι τίποτες, ἢ ὅτι
τὸ εἰδωλόθυτος εἶναι ἴποτες;
ἔχι.

20 Ἄλλὰ λέγω ὅτι ἐκεῖνος

δαιμονίοις δύει, καὶ ἔθιω ἢ θύλω δι' ὑμᾶς κοινοῦς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι.

21 Οὐ δύνασθε ποτήριον Κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων· ἢ δύνασθε τραπέζης Κυρίου μετέχειν, καὶ τραπέζης δαιμονίων.

22 Ἡ παραζηλώμεν τὸν Κύριον; Μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἴσμεν;

23 Πάντα μοι ἔξειν, ἀλλ' ἢ πάντα συμφέροι· πάντα μοι ἔξειν, ἀλλ' ἢ πάντα οἰκοδομή.

24 Μηδὲ τὸ ἑαυτοῦ ζητήσω, ἀλλ' τὸ τοῦ ἱτέρου ἕκαστου.

25 Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλύμενοι ἐφθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν Συνείδησιν.

26 Τῷ γὰρ Κυρίῳ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

27 Εἰ δὲ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων, καὶ θέλει πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παραλιθόμενον ὑμῖν ἰσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν Συνείδησιν.

28 Ἐὰν δὲ τις ὑμῖν εἴπῃ·

ὄψω θυσιάζουσι τὰ ἔθνη, τὰ θυσιάζουσι εἰς ἴδους δαίμονας, καὶ ἔχουσιν εἰς τὸν Θεόν. καὶ δὲν θύλω εἰσὶν νὰ γίνεσθε κοινοὶ τῶν δαιμόνων.

21 Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ πίνετε τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου, καὶ τὸ ποτήριον τῶν δαιμόνων· δὲν δύνασθε νὰ μετέχετε ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν δαιμονίων.

22 Ἀίσως καὶ ἐποζηλώμεν τὸν Κύριον; μήνα εἰμὸσθε ἡμῖς δυνατώτεροί τε;

23 Ἐχω ἐξουσίαν εἰς ὅλα, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὅλα ὠφέλιμα· εἰς ὅλα ἔχω ἐξουσίαν, ἀλλὰ ὅλα δὲν οἰκοδομῶσι.

24 Κανίνας ἄς μὴν ζητῶ τὸ ἰδικόν τε (συμφέρον), ἀλλὰ κάθεινάς ἄς ζητῶ (τὸ συμφέρον) τοῦ ἄλλου.

25 Κάθει προῶγμα ὄψω πωλύεται εἰς τὸ μακέλλον, τρωτέ το, καὶ μὴν ἐξελίξετε λίπυτες διὰ τὴν Συνείδησιν.

26 Διατὶ ἡ γῆ εἶναι τοῦ Κυρίου, καὶ ὅσα εἶναι εἰς αὐτὴν.

27 Καὶ ἂν κανίνας ἀπὸ τῆς ἀπίστους σᾶς προσκαλῆ, καὶ θέelite νὰ ὑπαῖτε, ἐκείνο ὄψω σᾶς βάλλουσι ὁμωροσᾶ τρωτέ το, μὴν ἐξελίξοντες λίπυτες διὰ τὴν Συνείδησιν.

28 Ἀμὴν ἂν κανίνας σᾶς εἴ-

Τὸτο εἰδωλόθυτός ἐστι, μὴ ἐσθίετε, δι' ἐκείνοι τὸν μνηύσαντα, καὶ τὴν Συνείδησιν· τοῦ γὰρ Κυρίου ἢ γῆ καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς.

29 Συνείδησιν δὲ λέγω, ὑχι τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου. ἰνατί γὰρ ἡ ἰλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης Συνείδησις;

30 Εἰ δὲ ἐγὼ χάριτι μέλιχω, τί βλασφημῆμαι ὑπὲρ ὑ ἐγὼ εὐχαρισῶ;

31 Εἴτε οὖν ἐσθίετε, εἴτε πίνετε, εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν Θεῦ ποιεῖτε.

32 Ἀσπρόσκοποι γίνεσθε καὶ Ἰουδαίους καὶ Ἑλλῆσι καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεῦ·

33 Καθὼς καὶ ἐγὼ πάντα πᾶσιν ἀρίσκω, μὴ ζητῶν τὸ ἑμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσι.

πῆ· τὸτο εἶναι εἰδωλόθυτον, μὴν τὸ φᾶτε, διὰτ' ἐκεῖνοι δ-πῆ τὸ εἶπε, καὶ διὰ τὴν Συνείδησίν τε. διατι τοῦ Κυρίου εἶναι ἢ γῆ καὶ ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι εἰς αὐτήν.

29 Καὶ Συνείδησιν λέγω, ὄχι τὴν ἰδικὴν σου, ἀλλὰ τὴν Συνείδησιν τῆ ἄλλω· καὶ διατί; πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ κρίνεται ἡ ἰλευθερία μου ἀπὸ ἄλλης Συνείδησιν;

30 Καὶ ἰὰν ἐγὼ χάριτι με-τίχω, τί βλασφημῆμαι εἰς ἐ-κείνο διὰ τὸ ὅποιον ἐγὼ εὐχα-ρισῶ;

31 Κᾶν τε λοιπὸν τρώτε, κᾶν τε πίνετε, κᾶν τε κάμνετε (τίποτες ἄλλο), ὅλα εἰς δόξαν Θεῦ νὰ ἴα κάμνετε.

32 Γίνεσθε ἀσπανδάλιγοι, καὶ εἰς τὴς Ἰουδαίως καὶ εἰς Ἰῆς Ἑλλῆνας, καὶ εἰς τὴν ἐκκλη-σίαν τοῦ Θεῦ.

33 Καθὼς καὶ ἐγὼ ἀρίσκω ὄλης εἰς ὅλα, μὴ ζητῶντας τὸ ἰδικόν μου συμφέρον, ἀλλὰ (τὸ συμφέρον) τῶν πολλῶν, διὰ νὰ σωθῶσι.

Κιφ. ιά. 11.

Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς καὶ ἐγὼ Χριστῶ.

2 Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὅτι πάντα με μίμησθε,

Μιμηθῆτε ἑμένα, καθὼς ἐγὼ μιμῶμαι τοῦ Χριστόν.

2 Καὶ ἑπαινῶ σας, ἀδελφοί, ὅτι πάντα με ἰνδυμᾶσθε,

καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν, ἴασι
παραδόσεις κατέχετε.

3 Θέλω δὲ ὑμᾶς εἶδέναι ὅτι
παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ Χρι-
στὸς ἐστὶ· κεφαλὴ δὲ γυναικὸς,
ὁ ἀνὴρ· κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ, ὁ
Θεός.

4 Πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος
ἢ προφητεύων καθὰ κεφαλῆς ἴ-
χων, καταισχύνει τὴν κεφα-
λὴν αὐτοῦ.

5 Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευ-
χομένη ἢ προφητεύουσα ἀκα-
τακαλύπτῃ τῇ κεφαλῇ, κα-
ταισχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυ-
τῆς· ἐν γὰρ ἐστὶ καὶ τὸ αὐτὸ
τῇ ἐξουσίᾳ.

6 Εἰ γὰρ ἐκατακαλύπτεται
γυνὴ, καὶ κειράσθω· εἰ δὲ αἰ-
σχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ
ξυράσθαι, κατακαλυπτίσθω.

7 Ἄνη μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει
κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν,
εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ ὑπάρχων·
γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρὸς ἐστίν.

8 Οὐ γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ ἐκ γυ-
ναικὸς, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρὸς.

9 Καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ
διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ
διὰ τὸν ἄνδρα.

10 Διὰ τῆτο ὀφείλει ἡ γυνὴ

καὶ καθὼς Ἰασι ἱπαραδῶκα
ταῖς παραδόσεις, ταῖς κρα-
τεῖτε.

3 Καὶ θέλω νὰ ἐξείρετε, ὅτι
κάθε ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ εἶναι ὁ
Χριστός, καὶ κεφαλὴ τῆς γυναι-
κὸς εἶναι ὁ ἀνδρας, καὶ κεφαλὴ
Χριστοῦ εἶναι ὁ Θεός.

4 Κάθε ἀνδρας ὅπως προσ-
εύχεται ἢ προφητεύει, καὶ ἔχει
τὸ κεφάλι τῷ σκιπασμένοι, ἐν-
τροπιάζει τὸ κεφάλι τῷ.

5 Καὶ κάθε γυναῖκα ὅπως
προσιύχεται ἢ προφητεύει μὲ
κεφάλι ἀξισκίπαστον, κατεν-
τροπιάζει τὸ κεφάλι τῆς· δια-
τι τῆτο εἶναι μιᾶς λογῆς ὡσανῶ
νὰ εἶναι καὶ ξυρισμένη.

6 Διατι ἂν δὲν σκιπάζεται
ἢ γυναῖκα, ἀκόμι καὶ ἂς κη-
ριύεται· καὶ ἂν εἶναι ἀσχημον
εἰς τὴν γυναῖκα τὸ νὰ κηριύε-
ται, ἢ νὰ ξυρίζεται, (λοιπὸν)
ἂς σκιπάζεται.

7 Διατι ὁ ἀνδρας δὲν κηρι-
ύεται νὰ σκιπάζη τὸ κεφάλι ἑαυ-
τοῦ, ἔγοντας νὰ εἶναι εἰκὼν καὶ δόξα
Θεοῦ. ἀλλὰ ἡ γυναῖκα εἶναι
δόξα τοῦ ἀνδρὸς.

8 Διατι ὁ ἀνδρας δὲν εἶναι
ἀπὸ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ ἡ γυ-
ναῖκα ἀπὸ τὸν ἄνδρα.

9 Διότι ὁ ἀνδρας δὲν
ἐκτίσθη διὰ τὴν γυναῖκα,
ἀλλὰ ἡ γυναῖκα διὰ τὸν ἄν-
δρα.

10 Διὰ τῆτο ἡ γυναῖκα

ἰξυσίας ἔχουσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, διὰ τὴν ἀγγελίαν.

11 Πλὴν ἔτι ἀπὸ χωρὶς γυναικός, ἔτι γυνὴ χωρὶς ἀνδρός, ἐν Κυρίῳ.

12 Ὡσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, ἔτω καὶ ὁ αἰὴρ διὰ τῆς γυναικός· ἡ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ.

13 Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε, κρείττονι ἐστὶ γυναικᾶ ἀκατακάλυπτον τῷ Θεῷ προσεύχισθαι;

14 Ἡ ἐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει ὑμᾶς, ὅτι αἰὴρ μὲν ἰάν κομᾶ, ἀτιμία αὐτῇ ἐστὶ·

15 Γυνὴ δὲ ἰάν κομᾶ, δόξα αὐτῇ ἐστὶν, ὅτι ἡ κόμη αὐτῆ περιβολαίῳ δέδοται αὐτῇ.

16 Εἰ δὲ τις δοκεῖ φιλότιμος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην Συνθήκην οὐκ ἔχομεν, ἐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ.

17 Τῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἰσπανῶ, ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρείττον, ἀλλ' εἰς τὸ ἥτιον Συνέχισθε.

18 Πρῶτον μὲν γὰρ Συνερχομένων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,

χωριστῶ (διὰ τὴν ἀγγελίαν) ναῖ ἔχη ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι της σημάδι ὅτι εἶναι ἀποκάλυψιν εἰς τὴν ἰξυσίαν τοῦ ἀνδρός.

11 Ὅμως ἐδὲ ὁ ἀνδρας χωρὶς γυναικᾶ, ἐδὲ ἡ γυναικᾶ χωρὶς ἀνδρα, εἶναι εἰς τὸν Κύριον.

12 Διατὶ καθὼς ἡ γυναικᾶ εἶναι ἀπὸ τὸν ἀνδρα, τέτοιαις λογῆς καὶ ὁ ἀνδρας εἶναι διὰ μίση τῆς γυναικός, ἀμὴ ὅλα εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν.

13 Ἀγάμισά σας τὸ κρείττονι· κρείττει ἡ γυναικᾶ ναῖ προσεύχεται τὸν Θεόν ἀσκήπασθαι;

14 Ἡ ἐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις σαῖς διδάσκει; ὅτι ὁ ἀνδρας ἰάν ἔχη μαλία, εἶναι ἀτιμία τῆ·

15 Ἀμὴ ἡ γυναικᾶ ἰάν ἔχη μαλία, εἶναι τιμὴ της; ὅτι τὰ μαλία της ἐδόθησαν, αἰτῆς σκίπασμα.

16 Ἀμὴ ἀνίσως καὶ φαίνεσαι καίνεας ναῖ εἶναι φιλότιμος, ἡμεῖς τέτοιαις λογῆς Συνθήκην δὲ ἔχομεν, ἐδὲ ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ παραγγέλλωντας τῦτο δὲν σαῖς ἰσπανῶ, ὅτι ὄχι εἰς τὸ καλλιότιρον, ἀλλὰ εἰς τὸ χειρότιρον συμμαζώσθε.

18 Διατὶ πρῶτον ὅταν συνερχομίσθε ἐστὶς εἰς τὴν ἐκ-

ἐκὼσθησάμεθα ἐν ὑμῖν ὑπάρ-
χειν καὶ μέρος τι πιστῶν.

19 Δεῖ γὰρ καὶ αἰρέσεις ἐν
ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δοκιμοὶ φα-
νερῶς γίνωνται ἐν ὑμῖν.

20 Συνερχομένῳ οὖν ὑμῶν
ἐπὶ τὸ αὐτὸ, οὐκ ἔστι Κυριακὸν
διῆπνοι φαγεῖν.

21 Ἐκαστὸν γὰρ τὸ ἴδιον διῆ-
πνοι προλαμβάνει ἐν τῇ φα-
γεῖν, καὶ ὅς μιν πεισᾶ, ὅς δὲ
μεθύει.

22 Μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε
εἰς τὸ ἐσθῆναι καὶ πίνειν; Ἡ ἴης
ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρο-
νεῖτε, καὶ κατασιχθίετε τῆς
μὴ ἔχοντες; Τί ὑμῖν εἶπω;
Ἰπαινώσῃ ὑμᾶς; Τί τῆτο οὐκ
ἰπαινώ.

23 Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ
τοῦ Κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα ὑ-
μῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ
νυκτὶ ἣ παρεδίδου, ἔλαβεν
ἄρτον·

24 Καὶ εὐχαρισήσας ἔ-
κλασι, καὶ εἶπε· Λάβετε,
φάγετε τῆτό μιν ἐς τὸ σῶμα
τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κείμενον· τῆτο
πινεῖτε εἰς τὴν ἰμῆν ἀνάμνησιν.

κλησίαν, ἐκὼσ τῶς εἶναι
εἰς ἰσᾶς χωρισμάλα· καὶ
εἰς κάποιον μέρος τὸ πι-
στῶν.

19 Διατὶ ἀνάγκη εἶναι ἵνα
εἶναι καὶ αἰρέσεις εἰς ἰσᾶς, διὰ
ἵνα φανερωθῶν ἰκίνοι ὅπως
εἶναι ἀνάμνησά σας δοκι-
μοί.

20 Ὅταν λοιπὸν συμμα-
ζήσῃσθε εἰς ἵνα τόπον, δὲν εἶναι
διὰ ἵνα φᾶτε τὸ Κυριακὸν διῆ-
πνοι.

21 Διατὶ κάθε ἵνας προσιέ-
ρει τὸ ἴδικόν τε διῆπνοι καὶ τὸ
τρώγει, καὶ ἄλλο πεισᾶ, καὶ
ἄλλο μεθύει.

22 Μήτις δὲν ἔχετε σπή-
τια διὰ ἵνα φᾶτε καὶ ἵνα πιῆ-
τε; ἢ καταφρονεῖτε τὴν ἐκ-
κλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ κατασι-
χθιάζετε ἰκίνας ὅπως δὲν ἔ-
χουσι; ἵνα ἰσᾶς εἶπω; ἵνα ἰσᾶς
ἰπαινώσῃ εἰς τῆτο; δὲν ἰσᾶς
ἰπαινώ.

23 Διατὶ ἰκίνο ὅπως ἰσᾶς
ἰπαραδέδικα, τὸ ἰπαραδέδικα
ἀπὸ τὸν Κύριον, ὅτι ὁ Κύριος
Ἰησοῦς τὴν νυκτα ἰκίνας
ὅπως ἰπαραδίδουσαν, ἔπινε
ψωμί·

24 Καὶ εὐχαρισήσας τὸ
ἔκοψε, καὶ εἶπε· λάβετε,
φάγετε, τῆτο εἶναι τὸ σῶμα
μιν ὅπως κόπτεται διὰ λόγου
σας· ἵνα κάμνεται εἰς τὴν ἰ-
θύμνησιν μιν.

25 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μὴ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἡμῶν αἵματι· τῦτο ποιεῖτε ὅσακις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἡμῶν ἀνάμνησιν.

26 Ὅσακις γὰρ ἂν ἰσθίητε τὸν ἄρτον τῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἕως ἢ ἂν ἔλθῃ.

27 Ὡς ὅς ἂν ἰσθίῃ τὸν ἄρτον τῦτον, ἢ πίῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου.

28 Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτὸν, καὶ ἕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἰσθίτω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πίητω.

29 Ὁ γὰρ ἰσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρῖμα ἑαυτοῦ ἰσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου.

30 Διὰ τῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἀρρώστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί.

31 Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκριθόμεθα.

25 Τὸν ὅμοιον τρόπον ἐπιτρῆσαι καὶ τὸ ποτήριον, ὑπερβαίνει ἀφ' ὧν ἰδιότητος, λέγωντας· ἐτῦτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ καινὴ διαθήκη εἰς τὸ αἷμά μου· ἐτῦτο κάμνετε ὅσαις φοραῖς τὸ πίνητε, εἰς ἰδικὴν μου ἀνάμνησιν.

26 Διὰ τὸ ὅσαις φοραῖς τρώγῃτε τὸ ψωμὶ ἐτῦτο, καὶ τὸ ποτήριον τῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου ἀναδυμίζετε, ἕως ἢ ἂν ἔλθῃ.

27 Εἰς τόσον ὅπῃ κάδι εἶνας ὅπῃ τρώγῃ τὸ ψωμὶ ἐτῦτο, ἢ πίνει τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, εἶναι πταίτης εἰς τὸ σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Κυρίου.

28 Καὶ κάδι ἄνθρωπος ὅς δοκιμάζη τοῦ λόγου τῆς, καὶ ἐτῦς ὅς τρώγῃ ἀπὸ τοῦ ψωμοῦ ἐτῦτο, καὶ ὅς πίνει ἀπὸ τοῦ ποτηρίου ἐτῦτο.

29 Διὰ τὸ ἐκείνῃ ὅπῃ τρώγῃ καὶ πίνει ἀναξίως, τρώγῃ καὶ πίνει κρῖμα εἰς τοῦ λόγου τῆς, μὴ τὸ ἵνα μὴ διακρίνη τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου.

30 Διὰ τῦτο ἀνάμνησα εἰς ἰσθῆς εἶναι πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἀρρώστοι, καὶ ἀποθνήσκουσι ἀκριτοί.

31 Διὰ τὸ ἐὰν ἰδιακρίναμεν τοῦ λόγου μας, δὴν ἡθέλαμεν κριθῆναι.

32 Κρινόμενοι δὲ, ὑπὸ Κυ-
ρίῳ παιδνόμεθα, ἵνα μὴ ὦν
τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

33 Ὡς, ἀδελφοί μου, Κυ-
νεχόμενοι εἰς τὸ φαγιῖν, ἄλ-
λήλων ἐκδέχεσθε.

34 Εἰ δέ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ
ἰσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρίμα Κυ-
ερχῆσθε. Τὰ δὲ λοιπὰ, ὡς ἂν
ἴδω, διαλέξομαι.

32 Ἀμὴν ὅταν κρινόμεσθε,
παιδνόμεθα ἀπὸ τῶν Κυρίων,
διὰ τὰ μὴ κατακριθῶμεν μὴ
τὸν κόσμον.

33 Λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ὁ-
ταν συμμαζώνησθε εἰς τὸ φα-
γιῖν, κατεριεῖτε ἕνας τὸν ἄλ-
λον.

34 Ἀμὴν ἂν πεινᾷ καὶ-
νας, ὡς τρώγει εἰς τὸ σπῆ-
τί τῷ, διὰ τὰ μὴ συμμα-
ζώνησθε εἰς κατάκριμα. καὶ
τὰ ἰπίλοιπα, ὡς ἂν ἴδω,
δίλω τὰ διατάξι.

Κιφ. β'. 12.

Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν,
ἀδελφοί, ὑ δὴλω ὑμᾶς
ἀγαθῶν.

2 Οἴδατε ὅτι ἴδω ἦτι,
πρὸς τὰ ἴδωλα τὰ ἄφωνα, ὡς
ἂν ἦγεσθε, ἀπαγόμενοι.

3 Διὸ γνωρίζω ὑμῶν, ὅτι ὑ-
δαὶς ἐν πνεύματι Θεοῦ λαλῶν,
λέγει ἀνάθημα Ἰησοῦν, καὶ ὑ-
δαὶς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰη-
σοῦν, εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἀγίῳ.

4 Διαίσεις δὲ χαρισμά-
των εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα·

5 Καὶ διαίσεις διακονιῶν
εἰσὶ, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος·

ΚΑὶ διὰ τὰ πνευματικὰ
χαρίσματα, ἀδελφοί,
δίλω τὰ γνωρίζετε ἐκείνο ὅπῃ
πρίπει.

2 Ἰξίερατε ὅτι ἰσθῶς ἦσθε
ἴδω, καὶ ἰφίρηνσθε εἰς τὰ
ἴδωλα τὰ ἄφωνα, καθὼς σῶς
ἴσθρα.

3 Διὰ τῆτο σῶς κάμνω καὶ
γνωρίζετε, ὅτι ὑδὲ καίνιας ὅπῃ
λαλεῖ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ,
λέγει ἀνάθημα Ἰησοῦν· καὶ
ὑδὲ καίνιας δύναται καὶ εἰπεῖν
Κύριον Ἰησοῦν, παρὰ μὴ Πνεῦ-
μα ἁγίον.

4 Καὶ εἶναι διαίσεις τῶν
χαρισμάτων, ἀμὴ τὸ πνεῦμα
εἶναι τὸ αὐτό.

5 Εἶναι καὶ διάφοραις ὑπη-
ρεσίαις, ἀμὴ ὁ Κύριος· εἶναι ὁ
αὐτός.

6 Καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν, ὃ δὲ αὐτὸς ἐστὶ Θεὸς, ὃ ἐνεργεῖ τὰ πάντα ἐν ᾧ σιν.

7 Ἐκάστῳ δὲ δίδεται ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος ἑπὶ τὸ συμφέρον.

8 Ὡ μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδεται λόγος σοφίας, ἄλλῃ δὲ λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα·

9 Ἐτέρῳ δὲ κρίσις, ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ἄλλῃ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων, ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι·

10 Ἄλλῃ δὲ ἐνεργήματα δυνάμειν, ἄλλῃ δὲ προφητεία, ἄλλῃ δὲ διακρίσεις πνευμαῶν, ἕτερον δὲ γίγνη γλωσσῶν, ἄλλῃ δὲ ἱερμενία γλωσσῶν.

11 Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστῳ καθὼς βύβηται.

12 Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἐν ἐστὶ, καὶ μέλη ἔχει πολλά, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἰσθός, πολλά ὄντα, ἐν ἐστὶ σῶμα· ἕτω καὶ ὁ Χριστός.

13 Καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σῶμα ἰβαπτισθήμεν· εἴτε Ἰουδαῖοι, εἴτε

6 εἶναι καὶ διαιρέσεις τῶν ἐνεργημάτων, ἀμὴν ὁ Θεὸς ὁ ἐνεργεῖ τὰ ὅλα εἰς ὅλους, εἶναι ὁ αὐτός.

7 Καὶ εἰς κάθε ἵνα δίδεται ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος εἰς τὸ συμφέρον.

8 Διατὶ εἰς κάποιος δίδεται λόγος σοφίας διὰ μέσου τοῦ πνεύματος· καὶ εἰς ἄλλον δίδεται λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα.

9 Καὶ εἰς ἄλλον δίδεται κρίσις, μὴ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· καὶ εἰς ἄλλον δίδεται χάρισμα ἰαμάτων, μὴ τὸ αὐτὸ πνεῦμα·

10 Καὶ εἰς ἄλλον ἐνεργήματα δυνάμειν· καὶ εἰς ἄλλοι δίδεται προφητεία· καὶ εἰς ἄλλον δίδονται διακρίσεις πνευμάτων· καὶ εἰς ἄλλον γίγνη γλωσσῶν· καὶ εἰς ἄλλοι δίδεται ἱερμενία γλωσσῶν.

11 Καὶ ὅλα ἐκείνητα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, χωρίζοντας ἑξωριστᾶ κάθε ἵνα καθὼς βύβηται.

12 Διατὶ καθὼς τὸ κορμὶ εἶναι ἵνα, καὶ ἔχει, μέλη πολλά, καὶ ὅλα τὰ μέλη εἶναι ἰσθός κορμίου, ἂν καλᾶ καὶ γὰ εἶναι πολλά, ὅμως εἶναι ἵνα κορμὶ· ἕτξαι καὶ ὁ Χριστός.

13 Διατὶ ἡμεῖς ὅλοι διὰ μέσου τοῦ ἰσθός πνεύματος εἰς ἵνα κορμὶ ἰβαπτισθήκαμεν, καθὼς

Ἕλληνες, εἴτε δούλοι, εἴτε ἐλεύθεροι· καὶ πάντες εἰς ἓν πνεῦμα ἐποτίσθημεν.

14 Καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἓν μέλ^ο, ἀλλὰ πολλά.

15 Ἐὰν εἴπῃ ὁ κῆρ· Ὅτι οὐκ εἰμι χεῖρ, οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ σώματ^ο· ἢ παρὰ τῆτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματ^ο· ;

16 Καὶ ἰὰν εἴπῃ τὸ ἕρ· Ὅτι οὐκ εἰμι ὀφθαλμὸς, οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ σώματ^ο· ἢ παρὰ τῆτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματ^ο· ;

17 Εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμὸς, πῦ ἢ ἀκοή; Εἰ ὅλον ἀκοή, πῦ ἢ ὄσφρησις ;

18 Νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς ἔθετο τὰ μέλη, ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐν τῷ σώματι, καθὼς ἠθέλησεν.

19 Εἰ δὲ ἦν ἴα πάντα ἐν μέλ^ο, πῦ τὸ σῶμα ;

20 Νῦν οὖν πολλά μὲν μέλη, ἓν δὲ σῶμα.

21 Οὐ δύναται δὲ ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χερὶ· Χεῖράν σε οὐκ ἔχω. ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσὶ· Χεῖράν ὑμῶν ἐκ ἔχω.

22 Ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον, τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματ^ο ἀσθενέστερα ὑπάρχειν, ἀναγκαῖά ἐστι.

23 Καὶ ἃ δοκῶμεν ἀτιμότε-

τε Ἰουδαῖοι, καὶν τε Ἕλληνες, καὶν τε δούλοι, καὶν τε ἐλεύθεροι, καὶ ὅλοι εἰς ἓνα πνεῦμα ἐποτίσθημεν.

14 Διατὶ τὸ κορμὶ δὲν εἶναι ἓνα μέλ^ο, ἀλλὰ πολλά.

15 Ἐὰν εἴπῃ τὸ ποδάρι, ἐπειδὴ δὲν εἶμαι χεῖρι, δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸ κορμὶ· μήνα διὰ τῆτο δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ κορμὶ ;

16 Καὶ ἰὰν εἴπῃ τὸ αὐτίον, ἐπειδὴ δὲν εἶμαι μάτι, δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸ κορμὶ· μήνα διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ κορμὶ ;

17 Ἐὰν ὅλον τὸ κορμὶ εἶναι μάτι, πῦ (θέλει εἶσθαι) ἢ ἀκοή; ἰὰν εἶναι ὅλον ἀκοή, πῦ (θέλει εἶσθαι) ἢ ὄσφρησις ;

18 Ἀλλὰ τῶρα ὁ Θεὸς ἔβαλε κάθε ἓνα μέρος εἰς τὸ κορμὶ, καθὼς ἠθέλησεν.

19 Καὶ ἂν ἦταν ὅλα ἓνα μέλ^ο, πῦ (ἦθελον εἶσθαι) τὸ κορμὶ ;

20 Ἀλλὰ τῶρα εἶναι πολλά μέλη, ἀμὴ ἓνα κορμὶ.

21 Καὶ δὲν δύναται τὸ μάτι νὰ εἴπῃ εἰς τὸ χεῖρι, δὲν σὲ χρειάζομαι· ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ εἰς τὰ ποδάρια, δὲν σὲ χρειάζομαι.

22 Ἀλλὰ ἴα μέλη τοῦ κορμίου ὁπῦ φαίνονται νὰ εἶναι ἀσθενέστερα, εἶναι πολλᾶ περισσότεροι ἀναγκαῖα. -

23 Καὶ ἐκεῖνα ὁπῦ λογιά-

ρα εἶναι τοῦ σώματός, τύτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθει-
 μιν· καὶ ἵα ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει.

24 Τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν, ἃ χρεῖαν ἔχει· ἀλλ' ὁ Θεὸς συνεκέρασι τὸ σῶμα, τῷ ὑπεροῦντι περισσοτέραν δὲς τιμὴν.

25 Ἴνα μὴ ἦ σχίσμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμῶσι ἵα μέλη.

26 Καὶ εἴτε πάσχει ἐν μέλῳ, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται ἐν μέλῳ, συγχαίρει πάντα τὰ μέλη.

27 Ὑμεῖς δὲ εἰσι σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους.

28 Καὶ ὡς μὲν εἶθε ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστό-
 λης, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλου, ἔπειτα δυνά-
 μεις, εἶσα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γίγη γλωσσῶν.

29 Μὴ πάντες, ἀπόστολοι· μὴ πάντες, προφῆται· μὴ πάντες, διδάσκαλοι· μὴ πάντες, δυνάμεις·

30 Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσι ἰαμάτων· μὴ πάντες

ζομεν ἵα εἶναι ἀτιμότερα μέλη τοῦ κορμίου, ἐτύτα ἐνδύοντες, τὰ τιμῆμιν περισσότερον· καὶ ἵα ἀσχημά μας ἔχουσι περισσότερον γολισμόν.

24 Ἀμὴ τὰ μέλη μας τὰ ἴμια, δὲν ἔχουσι χρεῖαν γολισμόν· ἀλλὰ ὁ Θεὸς συνεκέρασι τὸ κορμὶ, δίδωνίλας περισσότερον ἴμην εἰς τὸ μέλῳ τὸ λοιψιμίον.

25 Διὰ τὰ μὴν γίγη διχο-
 γασία εἰς τὸ κορμὶ, ἀλλὰ τὰ μέλη ἵα φροντίζουσι τὸ αὐτὸ εἶνα διὰ τὸ ἄλλον.

26 Καὶ ἵαν πάσχη ἵνα μέλῳ, συμπάσχουσι ὅλα τὰ μέλη, καὶ ἵαν δοξάζεται εἶνα μέλῳ, συγχαίρονται ὅλα τὰ μέλη.

27 Καὶ εἰσὶ εἶσθε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη κατὰ μέρος.

28 Καὶ κάποιους ἔβαλ-
 λεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν ἐκκλησί-
 αν· πρῶτον ἀποστόλους, δέ-
 υτερον προφήτας, τρίτον διδα-
 σκάλου, εἶτα δυνάμεις, ἔ-
 πεντα χαρίσματα ἰαμάτων,
 βοηθείλας, κυβερνήσεις, γίγη
 γλωσσῶν·

29 Μήνα ὅλοι εἶναι ἀπό-
 στολοι· μήνα ὅλοι εἶναι προ-
 φῆται· μήνα ὅλοι εἶναι διδά-
 σκαλοι· μήνα ὅλοι ἔχουσι δυ-
 νάμεις·

30 Μήνα ὅλοι ἔχουσι χα-
 ρίσματα ἰαμάτων· μήνα ὅ-

γλώσσαις λαλῶσι; μὴ πάντες
δαρμυνέουσι;

31 Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα
τὰ κρείττονα, καὶ ἴτι καθ' ὑπερ-
βολῆν ὁδὸν ὑμῖν δίκαια.

λοι γλώσσαις Συντυχίνοισι;
μήνα ὅλοι ἐξηγῶσι;

31 Ἐπιθυμεῖτε τὰ χαρί-
σματα τὰ μεγαλύτερα· καὶ
ἀκόμι θέλω σᾶς διῆξει γράτας
ὑπερβολικᾶ ὑψηλῶν.

Κιφ. ιγ'. 13;

ΕΑΝ ταῖς γλώσσαις τῶν
ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν
ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω,
ἡγόσια χαλκὸς ἢ ἤων, ἢ κύμβα-
λοι ἀλαλάζου.

2 Καὶ ἰὰν ἔχω προφητεῖαν,
καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ
πᾶσαι τὴν γινῶσι, καὶ ἰὰν
ἔχω πᾶσαι τὴν πίστιν, ὥστε ὅρα
μεθυσάσθαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω,
ὄδον εἶμι.

3 Καὶ ἰὰν ψυμίζω πάντα
τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἰὰν
παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα κευ-
θήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω,
ὄδον ὠφελῶμαι.

4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ,
χρησιεύεται· ἡ ἀγάπη ἐζυλοῖ
ἡ ἀγάπη ἐπεριπεριεύεται, ἐ-
φυσιῶται,

5 Οὐκ ἀσχημονεῖ, ἐζητεῖ
τὰ ἑαυτῆς, ἐπαροξύνεται, ἐ-
λογίζεται τὸ κακόν,

ΕΑΝ ταῖς γλώσσαις τῶν
ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν
ἀγγέλων, καὶ ἀγάπην δὲ
ἔχω, ἴγισα χαλκὸς ὅπῃ βοή-
ζει, ἢ κύμβαλον ὅπῃ ἀλα-
λάζει.

2 Καὶ ἰὰν ἔχω προφητεῖ-
αν, καὶ γνωρίσω ὅλα τὰ μυσ-
τήρια καὶ ὅλην τὴν γινῶσι,
καὶ ἰὰν ἔχω ὅλην τὴν πίστιν, ὅ-
πῃ καὶ τὰ βυτὰ τὰ μεταλοπιζῶ,
καὶ ἀγάπην τὰ μὴν ἔχω, δὲν
εἶμαι ἴσοτες.

3 Καὶ ἰὰν θρήψω ὅλα τὰ
ὑπάρχοντά μου εἰς τὴς πτω-
χῆς, καὶ ἰὰν παραδώσω τὸ
κορμὸν μου ὅλα ἵνα καῶ, καὶ ἀ-
γάπην τὰ μὴν ἔχω, ἴσοτες δὲν
ὠφελῶμαι.

4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ,
ἡ ἀγάπη σπλαγχνίζεται, ἡ
ἀγάπη δὲν φθορεῖ, ἡ ἀγάπη
δὲν εἶναι προσωπιτῆς, δὲν κρο-
δοξᾶ,

5 Δὲν κάμνει· ἀσχημα πρῶ-
γματα, δὲν γυρεύει τὰ ἰδικά
τὴς ὠφέλιμα, δὲν πικραίνειται,
δὲν βάνει εἰς τοῖς τοῦν τὴς τὸ
κακόν,

6 Οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ·

7 Πάντα γίνυι, πάντα πισύει, πάντα ἠπιίξει, πάντα ὑπομίει.

8 Ἡ ἀγάπη ὑδέποτι ἐκπίπτει· εἴτε δὲ προφητεῖαι καταργηθήσονται, εἴτε γλώσσαι παύσονται, εἴτε γνώσις κἀλαργηθήσεται.

9 Ἐκ μέρους γὰρ γινώσκουμεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύουμεν·

10 Ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται.

11 Ὅτι ἤμην ἠπίκι, ὡς ἠπίκι· ἠλάλου, ὡς ἠπίκι· ἠφρότου, ὡς ἠπίκι· ἠλογιζόμενος· ὅτι δὲ γίγνα ἀνὴρ, κἀλήρηκα τὰ τοῦ ἠπίκι.

12 Βλέπομεν γὰρ ἄρι δὲ ἠσώπτου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ ἠρόσωπον πρὸς ἠρόσωπον· ἄρι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγινώσκω καδῶς καὶ ἐπιγινώσθη.

13 Νυνὶ δὲ μένει πίσις, ἠσῶσις, ἀγάπη, τὰ τρεῖα ταῦτα· μείζων δὲ τῶν ἠ ἀγάπη.

6 Δὲν χαίρεται εἰς τὴν ἀδικίαν, ἀλλὰ συγχαίρεται εἰς τὴν ἀλήθειαν·

7 Ὅλα τὰ βαγᾶ, ὅλα τὰ πισύει, ὅλα τὰ ἠπιίξει, ὅλα τὰ ὑπομίει.

8 Ἡ ἀγάπη ὑδέποτι δὲν ξιπέφτει, ἀλλὰ καὶ αἱ προφητεῖαι δίλουσι καταργηθῆ, καὶ αἱ γλώσσαι δίλουσι παύσι, καὶ ἡ γνώσις δίλει ἀφανισθῆ.

9 Διατὶ ἐκ μέρους γινώσκουμεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύουμεν·

10 Ἀμὴ ὅταν ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε δίλει παύσι τὸ μερικόν.

11 Ὅταν ἤμου ἠπίκι, ὡσαν ἠπίκι· ἠλάλου, ὡσαν ἠπίκι· ἠφρόνου, ὡσαν ἠπίκι· ἠλογιζόμενος· ἀμὴ ὅταν ἔγνα ἀνδρας, τὰ ἄρησα τὰ πρᾶγματα τοῦ ἠπίκι.

12 Διατὶ τῶρα βλέπομεν διὰ μίση τοῦ καδρίφτη ὡσαν ὄσιρον, ἀμὴ τότε δίλομεν εἰδῆ ἠρόσωπον μὲ ἠρόσωπον· τῶρα γινώσκω ἐκ μέρους, ἀμὴ τότε δίλω γινώσις καδῶς ἐγινώσθηκα.

13 Καὶ τῶρα μένει τὰ τρεῖα ἠτῶτα, πίσικ, ἠπίσις, ἀγάπη· ἀμὴ τὸ μεγαλίτερον ἀπὸ τοῦτα, ἠται ἠ ἀγάπη.

Κιφ. ιδ. 14.

Διώκετε τὴν ἀγάπην, ζη-
λῶτε δὲ τὰ πνευματικά·
μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε.

2 Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση,
οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ
Θεῷ. ὅτις γὰρ ἀκούει, πνεύματι
δὲ λαλεῖ μυστήρια.

3 Ὁ δὲ προφητεύων, ἀν-
θρώποις λαλεῖ οἰκοδομῆς καὶ
παράκλησις καὶ παραμυθί-
αι.

4 Ὁ λαλῶν γλώσση, ἑαυτὸν
οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων,
ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ.

5 Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λα-
λεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα
προφητεύητε. μείζων γὰρ ὁ προ-
φητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις,
ἐκτός εἰ μὴ διερμηνεύῃ, ἵνα ἡ
ἐκκλησία οἰκοδομῆν λάβῃ.

6 Νυνὶ δὲ, ἀφελθοί, ἵνα
ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λα-
λῶν, τί ὑμᾶς ὠφελήσω, ἵνα μὴ

Ζητᾶτε καὶ ἀκολουθεῖτε
τὴν ἀγάπην, ἐπιθυμῶ-
τε διὰ τὰ ἀποκτήσετε ἵνα
πνευματικά χαρίσματα· καὶ
περισσότεροι διὰ τὰ προφη-
τεύητε.

2 Διαβίβει ἐκείν· ὅπῃ λα-
λεῖ γλώσσαις ἀγνωρίζεις, δὲν
ζυγυχίει με τὴς ἀνθρώπων,
ἀλλὰ με τοῦ Θεοῦ, διαβίβει ἀνα-
λαῖ καὶ καίνιας δὲν τὸν κατα-
λαμβάνη, ἀλλ' ἐκείν· με τὸ
πνεῦμα λαλεῖ μυστήρια.

3 Ἀμὲν ἐκείν· ὅπῃ προ-
φητεύει, λαλεῖ εἰς τὴς ἀνθρώ-
πων διὰ οἰκοδομῆν καὶ πα-
ράκλησις καὶ παραμυθία.

4 Ἐκείν· ὅπῃ λαλεῖ
γλώσσαις, οἰκοδομεῖ τῷ λόγῳ
τῷ ἀμὲν ἐκείν· ὅπῃ προφη-
τεύει, οἰκοδομεῖ τὴν ἐκκλησί-
αν.

5 Καὶ ἤθελα ὅλοι σας ἵνα
λαλήτε γλώσσαις, ἀλλὰ περισ-
σότεροι διὰ τὰ προφητεύητε·
διὰ τὴν μεγαλίτερον εἶναι ἐκεί-
ν· ὅπῃ προφητεύει, παρὰ
ἐκείν· ὅπῃ λαλεῖ γλώσσαις,
ἔξω ἵαν δὲν μεταγλωττίζη, διὰ
τὰ λάβῃ ἡ ἐκκλησία οἰκοδο-
μῆν.

6 Καὶ τῶρα, ἀδελφοί,
ἵαν ἔλθω εἰς ἱσᾶς λαλῶν
γλώσσαις, τί θέλω σας ὠ-
φελήσι, ἵαν δὲν σῆς λαλήσω,

ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλίψει,
ἢ ἐν γνώσει, ἢ ἐν προφητεῖα,
ἢ ἐν διδαχῇ;

7 Ὅμως τὰ ἄψυχα φωνὴν διδράσκει, εἴτε αὐλός, εἴτε κιθάρα, ἵαν διαστολῆν τοῖς φθόγγοις μὴ δῶ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλόμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον;

8 Καὶ ἵαν ἀδελφοὶ φωνὴν σάλπιγγος δῶ, τίς παρασκευάζεται εἰς πόλεμον;

9 Οὕτω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσσης ἵαν μὴ εὐσημοὶ λόγου δῶτε, πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλόμενον; ἴσθητε γὰρ εἰς αἴρα λαλοῦντες.

10 Τόσαῦτα, εἰ χύχοι, γίνη φωνῶν ἴσθι ἐν κόσμῳ, καὶ ἔδδιν αὐτῶν ἄφωνοι.

11 Ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἴσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος· καὶ ὁ λαλῶν, ἐν ἐμοὶ βάρβαρος.

12 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταὶ εἰσι πνευμάτων, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περιρροῦνται.

13 Διότι ὁ λαλῶν γλώσση,

ἢ μὴ ἀποκαλίψει, ἢ μὴ γνώσει,
ἢ μὴ προφητεῖαι, ἢ μὴ διδαχῇ;

7 Ὅμως τὰ ἄψυχα ὀπῶ διδρασι φωνήν, καὶ τε κιθαριζοῦν, καὶ τε κιθάρα, ἵαν δὲν χωρίζουν ἢ φωναῖς, πῶς θέλει γνωρισθῆ ἱκεῖνο ὀπῶ παίζεταί μὲ παγιαῦλι, ἢ μὲ τὴν κιθάρα;

8 Καὶ ἵαν ἡ σάλπιγγα δώση φωνὴν ὀπῶ δὲν σημαίνει τίποτε, ἴς θέλει ἱτοιμασθῆ εἰς πόλεμον;

9 Ἐτξ καὶ ἱσθῖς ἵαν δὲν δώσῃτε λόγον εὐκολοσήμαντος διὰ μέσῳ ἴης γλώσσης, πῶς θέλει γνωρισθῆ ἱκεῖνο ὀπῶ λαλεῖται; θέλετε λαλεῖ εἰς τὸν αἴρα.

10 Τόσα πολλὰ γίνη τῶν φωνῶν ἵναι εἰς τὸν κόσμον, καθὼς ἴτυχαν· καὶ ἔ δὲ κατῖνα γίνῃ ἵναι ἄφωνοι.

11 Ἐὰν λοιπὸν δὲν γνωρίσω τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, θέλω ἱσθαι βάρβαρος· εἰς ἱκεῖνο ὀπῶ λαλεῖ, καὶ ὁ λαλῶν θέλει ἱσθαι εἰς ἐμῖνα βάρβαρος.

12 Τοιουτοτρόπως καὶ ἱσθῖς. ἱπειδὴ ἱσθαι ἱρασαὶ τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων, ζητᾶτε διὰ τὰ πλεονεκτή εἰς αὐτὰ, διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας.

13 Διὰ τῦτο ἱκεῖνο ὀπῶ λαλεῖ γλώσσαι ἀγνώρισον, ἢς

προσευχίσθω ἵνα διερμηνεύη.

14 Ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι γλώσση, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται· ὁ δὲ νοῦς μου ἀκαρπὸς ἔστι.

15 Τί οὖν ἔστι; Προσιύξομαι τῷ πνεύματι, προσιύξομαι δὲ καὶ τῷ νοῖ· ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοῖ.

16 Ἐπεὶ ἰὰν εὐλογήσης τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτη, πῶς ἔρεῖ τὸ ἀμήν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ; ἐπειδὴ ἴί λέγεις οὐκ οἶδαι.

17 Σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλ' ὁ ἔτερος οὐκ οἰκοδομεῖται.

18 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν.

19 Ἄλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θίλω πίστε λόγους διὰ τοῦ νοός μου λαλήσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατατήσω, ἢ μυρίας λόγους ἐν γλώσση.

20 Ἀδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ἰαῖς φρεσίν· ἀλλὰ τῇ

παρακαλεῖ τὸν Θεὸν ἵα τοῦ δώση χάρις διὰ ἵα ἐρμηνεύη ἱκεῖνα ὅπῃ λέγει.

14 Διαὶ ἰὰν προσεύχωμαι μὲ γλώσσαις ἀγνωριστον, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται, ἀμὴ ὁ νοῦς μου εἶναι ἀκαρπῶ.

15 Τί λοιπόν; ἄς προσευχηθῶ μὲ τὸ πνεῦμα, ἄς προσευχηθῶ καὶ μὲ τὸν νοῦν· καὶ ἄς ψάλλω μὲ τὸ πνεῦμα, καὶ ἄς ψάλλω καὶ μὲ τὸν νοῦν.

16 Ἐπειδὴ ἰὰν εὐλογήσης μὲ τὸ πνεῦμα, ἱκεῖν ὅπῃ ἀναπληροῖ τὸν ἴοπον τοῦ ἰδιώτη, πῶς θίλει εἰπεῖ τὸ ἀμήν εἰς τὴν εὐχαριστίαν σου; ἐπειδὴ δὲν ἱξεύρει ἴί λέγεις.

17 Διαὶ ἰσὺν καλῶ εὐχαριστῆς, ἀλλὰ ὁ ἄλλος δὲν οἰκοδομεῖται.

18 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, ὅτι λαλῶ γλώσσαις περισσότεραις ἀπὸ ὅλης σας.

19 Ἀλλὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν καλλίστερα θίλω ἵα λαλήσω πίστε λόγους διὰ μέσου τοῦ νοός μου, διὰ ἵα διδάξω καὶ ἄλλους, παρὰ ἵα εἰπῶ μυρίας λόγους μὲ γλώσσαις ἀγνωριστον.

20 Ἀδελφοί, μὴ γίνεσθε παιδία εἰς τὴν φρόνησιν, ἀλλὰ γίνεσθε ἱήπιοι εἰς τὴν κακίαν,

καὶ ἡκιάζεσθε, ταῖς δὲ φρεσὶ τίλωσι γίνεσθε.

21 Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται· Ὅτι ἐν ἰερογλώσσοις, καὶ ἐν χεῖλεσιν ἑτέροις, λαλήσω τῷ λαῷ τὸ τετὸν, καὶ ὑδ' ἕτως εἰσακούσονται μὲν, λέγει Κύριος·

22 Ὡς αἱ γλώσσαι εἰς σημαῖον εἰσιν, ἢ τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις· ἢ δὲ προφητεία ὧν ταῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ ἧς πιστεύουσιν.

23 Ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ πάντες γλώσσαις λαλῶσιν, εἰσέλθωσι δὲ ἰδιῶται, ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐρῶσιν ὅτι μαίνοσθε;

24 Ἐὰν δὲ πάντες προφητεύουσιν, εἰσέλθῃ δὲ τις ἄπιστος, ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων·

25 Καὶ ὅταν τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερά γίνονται, καὶ ὅταν πιστῶν ἐπὶ πρόσωποι, προσκυνήσῃ τῷ Θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ Θεὸς ὅπως ἐν ὑμῖν ἐστίν·

26 Τί οὖν ἔστιν, ἀδελφοί; Ὅταν συνέρχῃσθε, ἕκαστος ἡμῶν ψαλμῶν ἔχει, διδασχῆν

καὶ εἰς τὴν φρόνησιν γίνεσθε τίλωσι.

21 εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον· ὅτι μὲ ξέταις γλώσσαις, καὶ μὲ ἀλλότρια χεῖλη θίλω λαλήσει εἰς τὸν λαόν· ἰτέτον, καὶ μηδὲ ἴτζι θίλωσι μὲ ὑπακούσει, λέγει Κύριος·

22 λοιπὸν ἡ γλώσσαις εἶναι σημαῖον ὄχι εἰς ἐκείτους ὁπῶν πιστεύουσιν, ἀλλὰ εἰς τὴς ἀπίστους. ἀμὴ ἢ προφητεία δὲν εἶναι διὰ τὴς ἀπίστους, ἀλλὰ διὰ ἐκείτους ὁπῶν πιστεύουσιν.

23 Ἐὰν λοιπὸν συναθροσθῇ ὅλη ἡ ἐκκλησία εἰς μίαν μεραίαν, καὶ ὅλοι λαλῶσι γλώσσαις ἄγνωσταις, καὶ ἰμβῶσι μέσα ἰδιῶται, ἢ ἄπιστοι, δὲν θίλωσιν εἰπεῖν ὅτι εἶσθε λαλοί;

24 Ἀμὴ ἰὰν ὅλοι προφητεύουσιν, καὶ ἰμβῆ μέσα κανείας ἄπιστος, ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ἀπὸ ὅλης, ἐξετάζεται ἀπὸ ὅλης.

25 Καὶ τέτοιαις λογιῆς τὰ κρυφὰ τῆς καρδίας τῶν φανερούονται, καὶ ἴτζι πέφτωνῆς καὶ ἀ πρόσωποι θίλει προσκυνήσῃ τὸν Θεόν, λέγωντας ὅτι ὁ Θεὸς βίβαια εἶναι εἰς ἰσῆς.

26 Τί εἶναι λοιπὸν, ἀδελφοί; ὅταν συνέρχῃσθε, κάδι ἰνας ἀπὸ σῆς ἔχει ψαλμῶν, ἔχει διδασχῆν, ἔχει γλῶσ-

ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἱερμηνίαν ἔχει· πάντες πρὸς οἰκοδομὴν γενέσθω.

27 Εἴτε γλῶσση τις λαλεῖ, καὶὰ δύο, ἢ τὸ πλείστον τρεῖς, καὶ ἀνά μέρος· καὶ εἰς διερμηνεύειτω.

28 Ἐὰν δὲ μὴ ἦ διερμηνεύτης, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ· ἑαυτῷ δὲ λαλεῖτω καὶ τῷ Θεῷ.

29 Προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλεῖτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρίνέτωσαν.

30 Ἐὰν δὲ ἄλλω ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ, ὁ πρῶτος· σιγάτω.

31 Δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν, ἕνα πᾶσις μαρτύρουσι, καὶ πάντες παρακαλῶνται.

32 Καὶ πνεύματα προφητῶν ὑποτάσσονται ὑποφῆταις ὑποτάσσεται·

33 Οὐ γὰρ εἰσι ἀκαταστασίας ὁ Θεός, ἀλλ' εἰρήνης, ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων.

34 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· ἔτι γὰρ ἐπιτίτραπται αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλ' ὑποτάσσεται, καθὼς καὶ ὁ Κύριος λέγει.

σαν, ἔχει ἀποκάλυψιν, ἔχει ἱερμηνίαν. ὅλα ἅς γίνονται εἰς οἰκοδομὴν.

27 Καὶ ἀνίσως καὶ λαλῆ καίνας μὴ γλῶσσαν ἄγνωστοι, ἅς λαλῶσι δύο, ἢ τὸ περισσώτερον τρεῖς, ἀπὸ ἕνας ἕνας· καὶ ἕνας γὰρ τὰ ἱερμηνεύει.

28 Καὶ ἰὰν δὲν εἶται καίνας γὰρ τὰ μεταγλωττίσει, ἅς σιωπῆται εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐκείνη· ὅπῃ λαλεῖ μὴ γλῶσσαν ἄγνωστοι, καὶ ἅς λαλεῖ μὴ τοῦ λόγου τε καὶ μὴ τὸν Θεόν.

29 Καὶ προφῆται δύο ἢ τρεῖς ἅς λαλῶσι, καὶ οἱ ἄλλοι ἅς διακρίνουν.

30 Καὶ ἰὰν ἀποκαλυφθῇ τίποτις εἰς ἄλλον ὁπῷ κάθειται, ὁ πρῶτος· ἅς σιωπῆται.

31 Διατὶ ὅλοι δύνασθε ἕνας ἕνας γὰρ προφητεύετε, διὰ τὰ μαρτύρουσι ὅλοι, καὶ ὅλοι γὰρ παρακαλοῦνται.

32 Καὶ τὰ πνεύματα τῶν προφητῶν ὑποτάσσονται εἰς τὰς προφῆτας.

33 Διατὶ ὁ Θεὸς δὲν εἶται Θεὸς ἀκαταστασίας, ἀλλὰ εἰρήνης, καθὼς εἰς ὅλαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων.

34 Αἱ γυναῖκαί σας εἰς ταῖς ἐκκλησίαις ἅς σιωπῆνουν· διατὶ δὲν ταῖς ἐδόθη ἐξουσία γὰρ λαλῆσαι, ἀλλὰ πρέπει γὰρ ὑποτάσσονται, καθὼς καὶ ὁ Κύριος λέγει.

35 Εἰ δὲ τι μαθεῖν θέλωσιν, ἐν οἴκῳ τῆς ἰδίας ἀνδρας ἐπιρωτάτωσαν· αἰσχροὺν γάρ ἐστι γυναιξὶν ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν.

36 Ἡ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐξηλθεν; ἢ εἰς ὑμᾶς μόνως κατήγγησεν;

37 Εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματικὸς, ἐπιγινώσκετω ἅ γραφῶ ὑμῖν, ὅτι τοῦ Κυρίου εἰσὶν ἰστολαί.

38 Εἰ δὲ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοεῖτω.

39 Ὡγε, ἀδελφοί, ζηλεῖτε τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ λαλεῖν γλώσσαις μὴ κωλύετε.

40 Πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

35 Καὶ ἂν θέλῃν τὰ μαθεῖν τίποτις, ἅς ἐρωτῶσιν τῆς ἀνδρας τῆς εἰς τὸ σπῆτι διατὸ ἄσχημοι κερᾶγμα εἶναι τὰ συντυχίεναι αἱ γυναῖκαις εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

36 Ἡ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγγῆκεν ἀπὸ σαῶς; ἢ εἰς ἰσῶς μοναχῆς ἰκαλάντησεν;

37 Ἐὰν φαίνεται κανένας τὰ εἶναι προφήτης, ἢ πνευματικὸς, ἅς γροικᾶ ἰτῶτα ὀπῶ σαῶς γράφω, ὅτι εἶναι παραγγελίας τοῦ Κυρίου.

38 Καὶ ἂν κανένας δὲν γνωρίζει, ἅς μὴν γνωρίζει.

39 Εἰς τόσον ὀπῶ, ὡ ἀδελφοί, ζητᾶτε μὴ ζῆλον τὸ τὰ προφητεύετε, καὶ μὴν ἰμπεδίζετε τὸ τὰ λαλεῖν γλώσσαις.

40 Ὅλα ἅς γίνονται κερῶντως καὶ κατὰ ἰάξιν.

Κιφ. ἰβ. 15.

Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐσῆκατε·

2 Δι' ἧ καὶ σώξισθε, τῆρι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε· ἰκτὸς εἰ μὴ εἰκῆ ἰπιστεύσατε.

3 Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χρι-

ΚΑΙ' σαῶς δηλωποιῶ τὸ εὐαγγέλιον, ἀδελφοί, ὀπῶ σαῶς εὐαγγέλισα, τὸ ὀποῖον καὶ ἰπαρελάβετε, εἰς τὸ ὀποῖον καὶ γέμισθε.

2 Διὰ μίσην ἰοῦ ὀποῖον καὶ σώξισθε, ἰὰν τὸ κρατῆτε μὴ τὸν λόγον ὀπῶ σαῶς εὐαγγέλισα, ἰξω ἰὰν δὲν ἰπιστεύσατε εὐκαιρα.

3 Διατὶ πρώτον σαῶς ἰπαρέδωκα ἰκεῖτο τὸ ὀποῖον καὶ ἰπαρέλαβον, ὅτι ὁ Χριστὸς ἀκίεδατε

τὸς ἀπίθανοι ὑπὲρ τῶν ἁμαρ-
τιῶν ἡμῶν, κατὰ γραφάς·

4 Καὶ ὅτι ἰτάφη, καὶ ὅτι
εὐήγηται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,
κατὰ τὰς γραφάς·

5 Καὶ ὅτι ἔφθη Κηφᾶ, εἶ-
τα τοῖς δώδεκα.

6 Ἐπειτα ἔφθη ἰσάνω πι-
τακοσίους ἀδελφοὺς ἰφάπαξ,
ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρ-
τι, ἰνὸς δὲ καὶ ἰκοιμήθησαν.

7 Ἐπειτα ἔφθη Ἰακώβω
εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν.

8 Ἐσχατοὶ δὲ πάντων, ὡς πε-
ρὶ τῷ ἰκτρώματι, ἔφθη καί-
μοι.

9 Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἰλάχις·
τῶν ἀποστόλων ὃς οὐκ εἰμι ἰκανὸς
καλιῖσθαι ἀπόστολος, διότι
ἰδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

10 Χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὃ εἰμι·
καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ, ὅ
κατὰ ἐγγιγνήθη, ἀλλὰ περισσότε-
ροι αὐτῶν πάντων ἰκοπίασα·
οὐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ
Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί.

11 Εἴτε ἔν ἐγὼ, εἴτε ἐκείνοι,
ἔτω κηρύσσομεν, καὶ ἔτως ἐπι-
γύσσατε.

12 Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσειαι ὅτι
ἐκ νεκρῶν ἐγήγηται, πῶς λέγω-

διὰ ταῖς ἁμαρτίαις μας, κατὰ
ταῖς γραφαῖς·

4 Καὶ ὅτι ἰδάπτη, καὶ ὅτι
ἀνεγάθη τὴν τρίτην ἡμέραν,
κατὰ ταῖς γραφαῖς·

5 Καὶ ὅτι ἰφάπη εἰς τὸν Κη-
φᾶ, ἔπειτα εἰς τὸς δώδεκα.

6 Ἐπειτα ἰφάπη ἀπάνω εἰς
πιτακοσίους ἀδελφούς μίαν φο-
ρὰν· ἀπὸ τῶν ὁποίους οἱ περισ-
σότεροι εὐρίσκονται ἕως τῆρας,
καὶ μερικοὶ ἰκοιμήθησαν.

7 Ἐπειτα ἰφάπη εἰς τὸν Ἰακώ-
βον· ἔπειτα εἰς ὅλους τὸς ἀπο-
στόλους.

8 Καὶ ὑγερὸν ἀπὸ ὅλων,
ὡσάν εἰς ἀπόριγμα, ἰφάπη εἰς
ἐμένα.

9 Διατὶ ἐγὼ εἶμαι ὁ πολλὰ
μικρὸς ἀπὸ τῶν ἀποστόλων, ὁ
ὁποῖός δὲν εἶμαι ἄξιός γὰ κα-
λῆμαι ἀπόστολος, διατὶ ἰκα-
τάτριξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ
Θεοῦ.

10 Ἀλλὰ διὰ μίση τῆς χά-
ριτος τοῦ Θεοῦ εἶμαι ἐκεῖνος ὁπῶ
εἶμαι, καὶ ἡ χάρις τε ὁπῶ εἶναι
εἰς ἐμένα, δὲν ἐγγιγνηκεν εὐκαιρη·
ἀλλὰ περισσότερον ἀπ' αὐτῶν
ὅλων ἰκοπίασα, καὶ ὄχι ἐγὼ,
ἀλλὰ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ὁπῶ
εἶναι μαζί μετέμένα.

11 Καὶ ἐγὼ λοιπὸν, καὶ
ἐκεῖνοι, ἔτζι κηρύττομεν, καὶ
ἔτζι ἐπιγύσσατε.

12 Καὶ ἰάν ὁ Χριστὸς κηρύτ-
τεται ὅτι ἀνέζη ἐκ νεκρῶν, πῶς

σί τις ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀνάσασι νεκρῶν οὐκ ἔστι ;

13 Εἰ δὲ ἀνάσασι νεκρῶν οὐκ ἔστι, ἔδὲ Χριστὸς ἐγήγερται.

14 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν.

15 Εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ ὅτι ἡμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ ὅτι ἤγειρεν Χριστὸν ὃν οὐκ ἤγειρεν, εἴπωρ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται.

16 Εἰ γὰρ νεκροὶ ἐκ ἐγείρονται, ἔδὲ Χριστὸς ἐγήγερται.

17 Εἰ δὲ Χριστὸς ἐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν ἔτι ἐστὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

18 Ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ, ἀπόλοτο.

19 Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἡλικιώτεροι ἐσμὲν ἐν Χριστῷ μόνου, ἡλιειότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμὲν.

20 Νυνὶ δὲ, Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν ἀπαρχὴ τῶν κοιμημένων ἐγένετο.

21 Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάσασι νεκρῶν.

λίγωσι τις ἀνάμυσά σας, ὅτι ἀνάσασι νεκρῶν δὲν εἶναι ;

13 Καὶ ἴαν δὲν εἶναι ἀνάσασι νεκρῶν, ἔδὲ ὁ Χριστὸς ἀναγάρθη.

14 Καὶ ἴαν ὁ Χριστὸς δὲν ἀναγάρθη, εὐκαιροὶ λοιπὸν εἶναι τὸ κήρυγμά μας, καὶ εὐκαιρη εἶναι καὶ ἡ πίστις σας.

15 Καὶ ἡμεῖς εὐρισκόμεσθε ψευδομάρτυρες τῷ Θεῷ, ὅτι ἡμαρτυρήσαμεν περὶ Θεοῦ, ὅτι ἀνάγησι τὸν Χριστὸν, τὸν ὁποῖον δὲν ἀνάγησιν, ἀνίσως καὶ οἱ νεκροὶ δὲν ἀναστήνουνται.

16 Διατὶ ἴαν οἱ νεκροὶ δὲν ἀναστήνουνται, ἔδὲ ὁ Χριστὸς ἀναγάρθη.

17 Καὶ ἴαν ὁ Χριστὸς δὲν ἀναγάρθη, ἡ πίστις σας εἶναι εὐκαιρη, ἀκόμι εὐρισκίσθε εἰς ταῖς ἁμαρτίαις σας.

18 Καὶ ἐκίνοι λοιπὸν ὅπῃ ἐκοιμήθησαν εἰς τὸν Χριστὸν, ἐχάθησαν.

19 Ἐὰν μόνου ἐλπίζωμεν εἰς τὸν Χριστὸν εἰς τὴν ζωὴν ἐτήτην, εἴμεσθιν ἀθλιώτεροι ἀπὸ ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

20 Ἄλλὰ τῶρα ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐγένετο ἀπαρχὴ ἐκείνων ὅπῃ κοιμῶνται.

21 Διατὶ ἐπειδὴ διαμίσου ἐνὸς ἀνθρώπου (εἶναι) ὁ θάνατος, τίτοιας λογιῆς καὶ διαμίσου ἐνὸς ἀνθρώπου (εἶναι) ἡ ἀνάσασι τῶν νεκρῶν.

22 Ὡσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, ἔτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται.

23 Ἐκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ ἰαγμῶν ἀπαρχὴ Χριστός, ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

24 Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῶ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαι ἀρχὴν καὶ πᾶσαι ἰξυσίαι καὶ δυνάμει.

25 Διὶ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρις ἢ ἂν θῆ πάσης τῆς ἰχθρῆς ὑπὸ τῆς πόδας αὐτοῦ.

26 Ἐσχατὸν ἰχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος.

27 Πάντα γὰρ ὑποτάξιν ὑπὸ τῆς πόδας αὐτοῦ· ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτάσσεται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάσσαντος αὐτῷ ἴα πάντα.

28 Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάσσαντι αὐτῷ ἴα πάντα, ἵνα ἡ ὁ Θεὸς ἴα πάντα ἐν πᾶσιν.

29 Ἐπὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτίζομενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; τί

22 Διατὶ καθὼς εἰς τὸν Ἀδὰμ ὅλοι ἀποθνήσκουσιν, τῆτοιαι λογῆς καὶ εἰς τὸν Χριστὸν ὅλοι θίλωσι ζωοποιηθῆ.

23 Ἀμὴν κάθε εἷας εἰς τὴν ἰδίαν τε ἴαξιν ὁ Χριστός (εἶναι) ἀπαρχὴ, ἔπειτα (θίλωσι ἀπαρχαθῆ) ἐκείνοι ὅπῃ εἶναι τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν παρουσίαν τε.

24 Εἶτα (θίλωσι εἶσθαι) τὸ τέλος, ὅταν παραδώσῃ τὴν βασιλείαν εἰς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα, ὅταν χαλάσῃ κάθε λογῆς ἀρχὴν καὶ κάθε ἰξυσίαν καὶ δυνάμει.

25 Διατὶ κάμνει χρεία τὰ βασιλεύειν αὐτὸς ἕως ὅπῃ τὰ βάλλῃ ὅλως τῆς ἰχθρῆς ἀποκάτω εἰς ἴα ποδάριά τε.

26 Ὑστερὸς ἰχθρὸς ὅπῃ χαλαῖται, εἶναι ὁ θάνατος.

27 Διατὶ ὅλα τὰ ὑπόταξιν ἀποκάτω εἰς ἴα ποδάριά τε. καὶ ὅταν λέγῃ ὅτι ὅλα τοῦ εἶναι ὑποτάσσόμενα, φανερόν εἶναι ὅτι ἔξω ἀπὸ ἐκείνοι ὅπῃ τοῦ ὑπόταξιν τὰ πάντα.

28 Καὶ ὅταν τῷ ὑποταχθῆσι ἴα πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς θίλωσι ὑποταχθῆ εἰς ἐκείνους ὅπῃ τῷ ὑπόταξιν ἴα πάντα, διὰ τὰ εἶναι ὁ Θεὸς τὰ ὅλα εἰς ὅλως.

29 Ἀλλῶς ἴι θίλωσι κάμνει ἐκείνοι ὅπῃ βαπτίζονται διὰ τῆς νεκρῆς, ἵα καθόλου οἱ νε-

καὶ βαπτίζονται ὑπερ τῶν νεκρῶν;

30 Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαι ὥραν;

31 Καθ' ἡμέραν ἀποθήσκω, ἢ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἢ ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

32 Εἰ κατὰ ἀνδρωπον ἰθνηρομάχησα ἐν Ἐφίση, τί μοι τὸ ὄφελος, εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; Φάγωμεν καὶ πίωμεν· αὐριοὶ γὰρ ἀποθήσκομεν.

33 Μὴ πλανᾶσθε· Φθίζουσιν ἤδη χρεῖσθ' ὀμιλίας κακαί.

34 Ἐκλήψατε δικαίως, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἀγνωσίαν γὰρ Θεῷ ἴτις ἔχουσι. πρὸς ἐντροπὴν ὑμῶν λέγω.

35 Ἄλλ' ἐρεῖ τις· Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; ποῖον δὲ σῶμα ἐρχονται;

36 Ἄφρον, (ὃ δὲ σπείρεις, ἐζωοποιεῖται, ἵαν μὴ ἀποθάνῃ).

37 Καὶ ὁ σπείρεις, ἐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, σίτου, ἢ τινος τῶν λοιπῶν.

38 Ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα καθὼς ἠθέλησεν, καὶ ἑκά-

κροὶ δὲν ἀναστήσῃ; διὰ τί καὶ βαπτίζονται διὰ τὸς νεκροί;

30 Καὶ διατί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσα ὥραν;

31 Πᾶσα ἡμέρα ἀποθίτω, μὰ τὴν ἰδικὴν σας καύχησιν, ὅπῃ ἔχω εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦ τὸν Κεφάλιον μας.

32 Ἐὰν ἐγὼ κατὰ ἀνδρωπον ἐπολέμησα μὲ θνητὰ εἰς τὴν Ἐφίση, τί εἶναι τὸ διάφορόν μου, ἵαν οἱ νεκροὶ δὲν ἀναστήνουν; (ἂν δὲν ἀναστήνουν) ἄς φᾶμε καὶ ἄς πιῶμε· διατί αὐριον ἀποθίσομεν.

33 Μὴν πλανᾶσθε. ἡ κακαῖς συναναστροφαις χαλᾶσι τὰ καλὰ ἤδη.

34 Πιξοιθήσῃτε (ἐὰν ζητε) δικαίως, καὶ μὴν ἀμαρτάνετε· διατί κάποιος δὲν γνωρίζῃ τὸν Θεόν· διὰ ἐντροπὴν σας τὸ λέγω.

35 Ἄλλὰ κανίνας θίλει ἐπιπῖ· πῶς ἀναστήνουν οἱ νεκροί, καὶ μὲ ποῖον κορμὶ ἐρχονται;

36 Ἄφρονε (ἀνδρωπε), ἐκεῖνο ὅπῃ σπείρεις ἰσὺ, δὲν πέρνει ζων, ἵαν δὲν ἀποθάνῃ.

37 Καὶ ἐκεῖνο ὅπῃ ἰσὺ σπείρεις, δὲν σπείρεις τὸ σῶμα ὅπῃ μέλλει ἐὰν γιῆ, ἀλλὰ γυμνὸν κοκκί, ἂν τύχη, σίλαριον, ἢ κανινοὶ ἀπὸ τὰ λοιπὰ σπείρματα.

38 Καὶ ὁ Θεὸς τῷ δίδει σῶμα καθὼς θέλει, καὶ κάδε εἶνα

ἐν τῶν σπέρματι τὸ ἴδιον σῶμα.

39 Οὐ πᾶσα σὰρξ, ἢ αὐτὴ σὰρξ· ἀλλὰ ἄλλη μὲν σὰρξ ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων, ἄλλη δὲ πτηνῶν.

40 Καὶ σῶματα ἰκτεράνια, καὶ σῶματα ἐπιγνα· ἀλλ' ἐτίρα μὲν ἢ τῶν ἰκτεράνιων δόξα, ἐτίρα δὲ ἢ τῶν ἐπιγνίων.

41 Ἄλλη δόξα ἡλίω, καὶ ἄλλη δόξα σελήνῃ, καὶ ἄλλη δόξα ἀγέρον· ἀγῆρ γὰρ ἀγέρῳ διαφέρει ἐν δόξῃ.

42 Οὕτω καὶ ἡ ἀνάγκαις τῶν κερῶν σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγίρειται ἐν ἀφθαρσίᾳ·

43 Σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγίρειται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγίρειται ἐν δυνάμει.

44 Σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγίρειται σῶμα πνευματικόν. ἔστι σῶμα ψυχικόν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν.

45 Οὕτω καὶ γέγραπται· Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιῶν.

46 Ἄλλ' ἔσχατος τὸ πνευ-

ἀπὸ τοῦ σπέρματος τὸ ἴδιον τῷ σῶμα (δίδει).

39 Ὅχι πᾶσι σὰρξ εἶναι ἢ αὐτὴ σὰρξ, ἀλλὰ ἄλλη εἶναι ἢ σὰρξ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἄλλη εἶναι ἢ σὰρξ τῶν κτηνῶν, καὶ ἄλλη εἶναι ἢ σὰρξ τῶν ἰχθύων, καὶ ἄλλη εἶναι ἢ σὰρξ τῶν πτηνῶν.

40 Εἶναι καὶ σῶματα ἰκτεράνια, εἶναι καὶ σῶματα ἐπιγνα, ἀλλὰ ἄλλη εἶναι ἢ δόξα τῶν ἰκτεράνιων, καὶ ἄλλη ἢ δόξα τῶν ἐπιγνίων.

41 Καὶ ἄλλη εἶναι ἢ δόξα τῷ ἡλίω, καὶ ἄλλη εἶναι ἢ δόξα τοῦ φεγγαρίου, καὶ ἄλλη εἶναι ἢ δόξα τῶν ἀγέρον· διὰ τὸ ὅτι ἕκαστος ἀγῆρ διαφέρει ἀπὸ τοῦ ἄλλου ἀγῆρος εἰς τὴν δόξαν.

42 Ἐτὶ δεῖται εἶσθαι καὶ ἡ ἀνάγκαις τῶν κερῶν (τὸ σῶμα) σπείρεται εἰς φθοράν, ἀναστήνεται εἰς ἀφθαρσίαν·

43 Σπείρεται εἰς ἀτιμίαν, καὶ ἀναστήνεται εἰς τὴν δόξαν· σπείρεται ἀσθενήσας, καὶ ἀναστήνεται δυναμωμένος·

44 Σπείρειται σῶμα ψυχικόν, καὶ ἀναστήνεται σῶμα πνευματικόν. εἶναι σῶμα ψυχικόν, καὶ εἶναι σῶμα πνευματικόν.

45 Τέτοιαις λογῆς εἶναι καὶ γεγραμμένοι· ἔγενετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζωνταίνην, ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιῶν.

46 Ἀλλὰ ὅχι πρῶτος ἔγενε

μαϊκόν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν,
ἴπεια τὸ πνευματικόν.

47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος
ἐκ γῆς, χοϊκός· ὁ δεύτερος
ἄνθρωπος, ὁ Κύριος ἐξ ἡρα-
νῶ.

48 Οἱ ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι
καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἱ ἰπυ-
ράνιοι, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἰπυρά-
νιοι.

49 Καὶ καθὼς ἔφορέσαμεν
τῆς εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσο-
μεν καὶ τῆς εἰκόνα τοῦ ἰπυράνιου.

50 Τῦτο δὲ φημι, ἀδελ-
φοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασι-
λείαν Θεοῦ κληρονομήσαι ἔδύ-
νανται, ἐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀ-
φθαρσίαν κληρονομεῖ.

51 Ἴδὲ, μυσῆριοι ὑμῶν λέ-
γων· Πάντες μὲν ἐ κοιμηθησό-
μεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμε-
θα·

52 Ἐν αὐτόμῳ, ἐν ῥιπῇ
ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἰσχάτῃ σάλ-
πιγγι, (σαλπύσει γὰρ) καὶ οἱ
νεκροὶ ἐγερθήσονται ἀφθαρτοί,
καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα.

53 Διὲ γὰρ τὸ φθαρτὸν τῦτο
ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ
θνητὸν τῦτο ἐνδύσασθαι ἀθα-
νασίαν.

τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυ-
χικόν, ἴπεια τὸ πνευματικόν.

47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος
(ἦτος) ἀπὸ τῆς γῆς χωμα-
τίτης, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος
(εἶναι) ὁ Κύριος ἀπὸ τῶν ἡρα-
νῶ.

48 Ὁ, τι λογιῆς ἦτος ὁ χω-
ματίτης, τίτοιαις λογιῆς εἶναι
καὶ οἱ χωματίται· καὶ ὁ, τι λο-
γιῆς εἶναι ὁ ἰπυράνιος, τίτοιαις
λογιῆς (θίλωσιν εἶσθαι) καὶ οἱ
ἰπυράνιοι.

49 Καὶ καθὼς ἔφορέσαμεν
τῆς εἰκόνα τοῦ χωματίτου, ἔτι
θίλωμεν φορέσει καὶ τῆς εἰκόνα
τοῦ ἰπυράνιου.

50 Καὶ τῦτό λέγω, ἀδελ-
φοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα διὲ
δύονται ἐὰ κληρονομήσῃ τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἐδὲ ἡ φθο-
ρὰ κληρονομεῖ τὴν ἀφθαρσίαν.

51 Νὰ, ὅπῃ σὰς λέγων μυσῆ-
ριοι ἀληθινῶ· ὅλοι διὲ θίλω-
μεν ἀποδάτη, ἀλλὰ ὅλοι θίλω-
μεν ἀλλαχθῆ.

52 Εἰς μίαν στιγμήν, ὡς ἐν
ροπῇ ὀφθαλμοῦ, εἰς τὴν ὑπε-
ριπὴν σάλπιγγα. διὰτι θίλει
σαλπύσει (ἢ σάλπιγγα), καὶ
οἱ νεκροὶ θίλωσιν ἀνασταθῆ
ἀφθαρτοί, καὶ ἡμεῖς θίλωμεν
ἀλλαχθῆ.

53 Διὰτι ἀναγκαῖον εἶναι ἐδ
φθαρτὸν ἐτῦτο (κορμὶ) ἐὰ ἐν-
δυθῆ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν
ἐτῦτο ἐὰ ἐνδυθῆ ἀθανασίαν.

54 Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν ἴτο
ἐνδύσῃται ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ
θνητὸν ἴτο ἐνδύσῃται ἀθανασί-
αν, τότε γινήσεται ὁ λόγος ὁ
γεγραμμένον· Κατεπόθη ὁ θά-
νατος εἰς νίκην.

55 Πῦ σὺ, θάνατε, τὸ κέν-
τρον; Πῦ σὺ, ἄδη, τὸ νίκην;

56 Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου,
ἢ ἀμαρτία· ἢ δὲ δύναμις τῆς
ἀμαρτίας, ὁ νόμος.

57 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ δι-
δόντι ἡμῖν τὸ νίκην, διὰ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

58 Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγα-
πητοί, ἰδραῖοι γίνεσθε, ἀμε-
τακλίητοι, περισιτεύοντες ἐν τῷ
ἔργῳ τοῦ Κυρίου πάντοτε, ἰδόντες
ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι κενός
ἐν Κυρίῳ.

54 Καὶ ὅταν τὸ φθαρτὸν
ἴτο (κορμί) ἐνδύθῃ ἀφθαρ-
σία, καὶ τὸ θνητὸν ἴτο (κορ-
μί) ἐνδύθῃ ἀθανασία, τότε
θίλει γίνεσθαι ὁ λόγος ὁ γεγραμ-
μένον· ἰρροφήθη ὁ θάνατος
ἀπὸ τῆν νίκην.

55 Ὡ θάνατε, πῦ εἶναι ἡ
νίκη σὺ; Ὡ ἄδη, πῦ εἶναι τὸ
κέντρον σὺ;

56 Τὸ κέντρον τοῦ θανάτου εἶ-
ναι ἡ ἀμαρτία· καὶ ἡ δύναμις
τῆς ἀμαρτίας εἶναι ὁ νόμος.

57 Καὶ ἄς εἶναι χάρις τῷ
Θεῷ, ὅπῃ μᾶς δίδῃ τὴν νίκην
διαμέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

58 Διὰ τῆτο, ἀδελφοί μου
ἀγαπητοί, γέισθε γεροί,
ἀμετασάλευοι, περισιτεύον-
τες εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου πάν-
τοτε· ἰξίύροντες ὅτι ὁ κόπος
σας δὲν εἶναι ἔνκαρις εἰς τὸν
Κύριον.

Κεφ. 15. 16.

Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς
τὰς ἀγίας ὡσπερ διάταξα
ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας,
ὕτω καὶ ὑμεῖς ποιήσατε.

2 Κατὰ μίαν σαββάτων
ἔκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέ-
τω, θησαυρίζων ὅ, τι ἂν εὐο-

ΚΑΙ διὰ τῆς ζητείας (τῶν
ἐλεημοσυνην ὅπῃ εἶναι)
διὰ τὴν ἀγίαν, καθὼς ἔβαλλε
εἰς τάξιν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς
Γαλατίας, τίτοιας λογῆς κά-
μετε καὶ ἑαυτοῖς.

2 Κάθε κυριακῆν, κάθε
ἡμέρας ἀπὸ σᾶς ἄς βάλλῃς ξεχω-
ριστᾶ εἰς τὸ σπῆτι τοῦ θησαυρίζου-
τας ὅσον ἡμπορεῖ, καθὼς τὸν
φωτίσει Θεός· διὰ τὰ μὴν γί-

δῶται· ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω, τότε λογίαι γίνωνται.

3 Ὅταν δὲ παραγίνωμαι, ἕς ἵαν δοκιμάσῃτε δι' ἐπιστολῶν, τούτους πέμψω ἀπεινεχθεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ.

4 Ἐὰν δὲ ἡ ἄξιος τοῦ καμῆ πορεύεσθαι, (ὦν ἐμοὶ πορεύονται.

5 Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς ὅταν Μακεδονίαν διέλθω· (Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι)

6 Πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμεινῶ, ἢ καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε ἢ ἵαν πορεύωμαι.

7 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν· ἐλπίζω δὲ χρόνον ἵνα ἐπιμειῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἵαν ὁ Κύριος ἐπιτρέψῃ.

8 Ἐπιμεινῶ δὲ ἐν Ἐφίσῳ ἕως τῆς πεντηκοστῆς.

9 Θύρα γὰρ μοι ἀνίσταται μεγάλη καὶ ἐνεργῆς, καὶ ἀντικείμενοι πολλοί.

10 Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον Κυρίου ἐργάζεται ὡς καὶ ἐγώ.

11 Μήτις ἔνι αὐτὸν ἐξουδιώσῃ· προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εὐερίῃ, ἵνα ἔλθῃ πρὸς μὲ ἐκ-

νεται τότε μάζωξις τῆς ἐπισημοσύνης ὅταν ἔλθω.

3 Καὶ ὅταν ἔλθω, ὅποιος ἰσαῖς θέλετε γράψαι μὲ ἐπιστολαῖς ἵνα εἶναι δοκιμοί, ἐκείνους θέλω πέμψαι ἵνα πάρω, καὶ ἐὰν ὑπάσῃ τὴν χάριν σας εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

4 Καὶ ἵαν εἶναι ἄξιον ἵνα πάγω καὶ ἰγῶ, θέλω σινὴ πᾶσαι μαζύ μου.

5 Καὶ ὅταν περάσω τὴν Μακεδονίαν, θέλω ἔλθῃ εἰς ἰσαῖς. διατὶ θέλω ἵνα περάσω διαμέσω τῆς Μακεδονίας.

6 Καὶ ἂν τύχη θέλω γὰρ ὀλίγοι εἰς ἰσαῖς, ἢ καὶ ἐὰν ξεχειμάσω, διὰ ἵνα μὲ συμπεροδῆσῃτε ὅπου καὶ ἂν ὑπάγω.

7 Διατὶ δὲν θέλω ἵνα σᾶς εἰδῶ τῶρα περατικούς, ἀμὲν ἐλπίζω ἵνα ἀπομείνω καμπόσου καιρὸν εἰς ἰσαῖς, ἂν τὸ συγχωρήσῃ ὁ Κύριος.

8 Καὶ θέλω ἀπομείνει εἰς τὴν Ἐφίσον ἕως τῆς Πεντηκοστῆς.

9 Διατὶ μὲ ἀνοίχθηκε θύρα μεγάλη καὶ ἐνεργητικὴ, καὶ εἶναι καὶ πολλοὶ ἰσαῖοι.

10 Καὶ ἵαν ἔλθῃ ὁ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα εἶναι χωρὶς φόβου ἀνάμεισά σας. διατὶ ἐργάζεται τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου ὡς καὶ ἐγώ.

11 Κανίνας λοιπὸν ἄς μὴν ἴον καὶ ἀφροῖν, ἀλλὰ συνηροφί-ἀσῆτέ τον μὲ εἰρήτην, διὰ ἵνα

δίχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τὸν ἀδελφῶν.

12 Περί δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα τῷ ἔλθῃ· ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ.

13 Γεγηροῦτε, γήκετε ἐν τῇ πίστι, ἀνδρίζεσθε, κραταιώσθε·

14 Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γίνεσθε.

15 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἴδατε τὴν οἰκίαν Στιφανά, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχῆ τῆς Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἀγίοις ἔταξαν ἑαυτούς·

16 Ἴσα καὶ ὑμῖς ὑποτάσσασθε τοῖς τοιούτοις, καὶ παρτὶ τῷ συνεργῶνι καὶ κοπιῶνι.

17 Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στιφανά καὶ Φερτυνάτου καὶ Ἀχαϊκῶ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑπέσχημα ἔδοι ἀνωπλήρωσαν·

18 Ἀνεπαυσαν γὰρ τὸ ἑμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. ἐπιγιγνώσκω τε ἔν τῶν τοιούτων.

19 Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησιαί τῆς Ἀσίας. Ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας

ἔλθῃ εἰς ἡμένα· διατὶ τὸν καρτερῶ ἀντάμα μὴ τὴν ἀδελφῶν.

12 Καὶ διὰ τοῦ ἀδελφοῦ τὸν Ἀπολλῶ, πολλὰ τὸν ἐπαρεκάλεσα διὰ τὰ ἔλθῃ εἰς ἡμᾶς ὁμῶ μὴ τὴν ἀδελφῶν, καὶ καθόλου δὲν ἠθέλησε τὰ ἔλθῃ τῶρα· ἀμὴ θέλει ἔλθῃ ὅταν εὐρη καλὸν καιρὸν.

13 Ἀγρυπνεῖτε, γήκετε εἰς τὴν πίστιν, ἀνδρῶνεσθε, καὶ δυναμῶνεσθε.

14 Ὅλα σας (τὰ πράγματα) ἄς γίνωνται μὴ ἀγάπῃ.

15 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοί· ἐξιδύριτε τὸ σπῆτι τοῦ Στιφανά, ὅτι εἶναι τὸ πρωτοφανήσημος τῆς Ἀχαΐας, καὶ ἀφιέρωσαν τοῦ λόγου τῆς διὰ τὰ ὑψηρεῦσαι τῶν ἀγίων·

16 Διὰ τὰ ὑποτάσσασθε καὶ ἑστέ εἰς τῶν τοιούτων, καὶ εἰς κάδε ἔσαν ὁπῶ συνεργῶ καὶ κοπιῶνι.

17 Καὶ χαίρομαι εἰς τὸν ἐρχομὸν τοῦ Στιφανά καὶ Φερτυνάτου καὶ Ἀχαϊκῶ, ὅτι τὸ ἰδικόν σας λειψήμοι ἔτατοι τὸ ἀνωπλήρωσαν·

18 Διατὶ καὶ τὸ ἰδικόν μου πνεῦμα, καὶ τὸ ἰδικόν σας ἀνεπαυσαν. γνωρίζετε λοιπὸν τῶν τοιούτων.

19 Σᾶς χαιρετεῦν αἱ ἐκκλησιαί τῆς Ἀσίας. σᾶς χαιρετεῦν κατὰ πολλὰ ἐν Κυρίῳ ὁ Ἀκύλας

καὶ Πρίσκιλλα, σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ.

20 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ.

21 Ὁ ἀσπασμὸς τῆ ἡμῆ χειρὶ Παύλου.

22 Εἴ τις ἔφιλιτὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἤτοι ἀνάδιμα, μαρὰν ἀδά.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετ' ὑμῶν.

24 Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

† Πρὸς Κορινθίως ἐρώτη ἰγράφη ἀπὸ Φιλίππων διὰ Στιφανά, καὶ Φερτυνάτου, καὶ Ἀχαικοῦ, καὶ Τιμοθέου.

καὶ Πρίσκιλλα, ὁμῶ μὲ τῇ ἐκκλησίᾳ ὅπου εἶναι εἰς τὸ σπῆτι αὐτῶν.

20 Οἱ ἀδελφοὶ ὅλοι σᾶς χαιρεῖτε. καὶ χαιρεῖθητῆ ἕνας τὸν ἄλλον μετὰ φίλημα ἁγίου.

21 Ἐτέτθη ὁ χαιρετισμὸς (ἰγράφη) μετὰ τὸ ἰδικόν μου χεῖρ τοῦ Παύλου.

22 Ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν, ὡς εἶναι ἀνάδιμα μαρτανάδα.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς εἶναι μετὰ τῶ λόγῳ σας.

24 Ἡ ἀγάπη μου μετὰ ὅλων σας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Κορινθίως ἐρώτη ἰγράφη ἀπὸ Φιλίππων, διὰ Στιφανά καὶ Φερτυνάτου καὶ Ἀχαικοῦ καὶ Τιμοθέου.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ἘΠΙ-
ΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Κιφ. α. 1.

Π ΑΥΛ^Θ ἀπόστολος Ἰησοῦ
Χριστοῦ, διὰ θελήμα^Θ
Θεοῦ, καὶ Τιμόθεο^Θ ὁ ἀδελφός,
τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῆ ἕσθ ἐν
Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσι
τοῖς ἔσθ ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πα-
τήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ὁ πατήρ τῶν ἐκτιμῶν, καὶ Θε-
ὸς πάσης παρακλήσεως·

4 Ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ
πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ
δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν ἡμᾶς
ἐν πάσῃ θλίψει, διὰ τῆς πα-
ρακλήσεως ἧς παρακαλούμεθα
αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

5 Ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ
καθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς,
ἔτω διὰ Χριστοῦ περισσεύει καὶ
ἡ παράκλησις ἡμῶν.

6 Εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ
τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σω-
τηρίας, τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπο-

Π ΑΥΛ^Θ ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, μετὰ θελήμα Θεοῦ,
καὶ Τιμόθεο^Θ ὁ ἀδελφός, εἰς
τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ ὅπου εἴ-
ναι εἰς τὴν Κόρινθον, μετὰ ὅλων
τῶν ἁγίων ὅπου εἶναι εἰς ὅλην
τὴν Ἀχαΐαν.

2 Ἄς εἶναι χάρις εἰς ἑσᾶς καὶ
εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς μας,
καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Ἄς εἶναι εὐλογημέν^Θ ὁ
Θεὸς καὶ πατήρ τῷ Κυρίῳ μας
Ἰησοῦ Χριστῷ, ὁ πατήρ τῷ ἐλέως,
καὶ Θεὸς κάθε παραγορίας.

4 Ὅπου μᾶς παραγορᾶ εἰς
ὅλαις μας ταῖς θλίψαις, εἰς
τὸ νὰ δυνώμισθαι ἡμεῖς νὰ πα-
ρηγορῶμεν ἑαυτοὺς ὅπου εἶναι εἰς
κάθε θλίψιν, διαμίσου τῆς πα-
ρηγορίας μετὰ τὴν ὁποῖαν παρη-
γορῶμεσθαι ἡμεῖς ἀπὸ τὸν Θεόν.

5 Ὅτι καθὼς περισσεύουσιν
εἰς ἡμᾶς τὰ καθήματα τοῦ Χρι-
στοῦ, ἔτσι καὶ ἡ παραγορία μας
περισσεύει διαμίσου τοῦ Χριστοῦ.

6 Καὶ ἰὰν θλιβόμεσθαι,
διὰ τὴν παραγορίαν καὶ τὴν
σὴτηρίαν σας (θλιβόμεσθαι),
καὶν τε παραγορῶμεσθαι, παρη-
γορῶμεσθαι διὰ τὴν ἰδικήν

μονῇ τῶν αὐτῶν κατημάτων ἄν
καὶ ἡμεῖς πάσχομεν· εἴτε πα-
ρακαλύμματα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν
παρακλήσεως καὶ σωτηρίας·
καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ
ὑμῶν·

7 Εἰδότες ὅτι ὡσπερ κοινω-
ροί ἐστε τῶν κατημάτων, ἔτω
καὶ τῆς παρακλήσεως.

8 Οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνο-
εῖν, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς θλίψε-
ως ἡμῶν ἣς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ
Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν
ἐβαρῆθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε
ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ
ζῆν.

9 Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ
ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχίκα-
μεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν
ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ
τῷ ἐγείροντι τὰς νεκράς.

10 Ὅς ἐκ τηλικούτου θανά-
του ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ ῥύεται·
εἰς ὃν ἠλπίζαμεν ὅτι καὶ ἔτι ῥύ-
σεται·

11 Συνυπεργάτων καὶ ὑμῶν
ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δέήσει, ἵνα ἐκ
πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς
χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαρι-
στηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

12 Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὐ-

σας κατηγορίας, ἣ ὁποῖα
ἐνεργεῖται μὲ τὴν ὑπομονὴν τῶν
αὐτῶν κατημάτων, τὰ ὁποῖα
πάσχομεν καὶ ἡμεῖς· καὶ ἡ
ἐλπίδα μας διὰ λόγου σας εἶναι
βεβαία.

7 Ἰξεύροντες ἡμεῖς ὅτι κα-
θὼς εἶσθε κοινωροὶ τῶν κατημά-
των, τίτοιας λογῆς θέλει εἶσθε
κοινωνοὶ καὶ τῆς κατηγορίας.

8 Διατί θέλομεν ἵνα ἰξεύετε
ἰσεῖς, ἀδελφοί, διὰ τὴν
θλίψιν μας ὅπῃ μᾶς ἐσυνέβη
εἰς τὴν Ἀσίαν, ὅτι ἐβαρεθή-
καμεν πολλᾶ περισσᾶ, ἔξω
ἀπὸ τὴν δύναμίν μας, εἰς τόσον
ὅπῃ ἀπειπισθῆκαμεν καὶ ἀπὸ
τὴν ζωὴν μας.

9 Ἀλλὰ καὶ εἶχαμεν εἰς τῷ
λόγῳ μας καὶ τὴν ἀπόφασιν
τοῦ θανάτου, διὰ ἵνα μὴ παρρη-
μεν εἰς τοῦ λόγου μας, ἀλλὰ εἰς
τὸν Θεόν, ὅπῃ ἀναστήσει τὰς νε-
κράς.

10 Ὅ ὁποῖός μᾶς ἐλευθέ-
ρωσεν ἀπὸ τόσοῦ μεγάλου θανάτου,
καὶ μᾶς ἐλευθερώσει, εἰς τὸν
ὁποῖον ἠλπίζομεν ὅτι καὶ ἀκόμη
θέλει μᾶς ἐλευθερώσει·

11 Ἐροῦντας ἵνα συνυπερηγά-
τε καὶ ἰσεῖς μὲ ἡμῶν δέησιν σας διὰ
λόγου μας· διὰ ἵνα εὐχαρισθῇ
διὰ λόγου μας ἀπὸ πολλὰ προσώ-
πων τὸ χάρισμα ὅπῃ μᾶς
ἐδόθη διαμίσθω πολλῶν ἀνδρώ-
πων.

12 Διατί ἡ καύχησίς μας

ἦ ἐστὶν, τὸ μαρτύριον ἧς συνειδή-
σεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀσπλότῃ καὶ
εὐληκρινείᾳ Θεῷ, οὐκ ἐν σοφίᾳ
σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν χάριτι Θεῷ
ἀνεγράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, πε-
ρισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς.

13 Οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν
ὑμῖν ἄλλ' ἢ ἅ ἀναγινώσκετε, ἢ
καὶ ἐπιγινώσκετε. ἐλπίζω δὲ
ὅτι καὶ ἕως τέλους ἐπιγινώσεσθε.

14 Καθὼς καὶ ἐπίγνωτε ἡ-
μᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα
ὑμῶν ἴσμεν, καθάπερ καὶ ὑμεῖς
ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ.

15 Καὶ ταύτη τῇ πεποιθή-
σει ἰβηλόμην πρὸς ὑμᾶς ἰλθεῖν
πρώτηρον, ἵνα δευτέραι χάριν
ἔχητε.

16 Καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς
Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ
Μακεδονίας ἰλθεῖν πρὸς ὑμᾶς,
καὶ ὑφ' ὑμῶν προσημνηθῆναι
εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

17 Τῆτο ἔν βηλεύομαι, ὅ-
μήτι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησά-
μην; ἢ ἅ βηλεύομαι, κατὰ
σάρκα βηλεύομαι, ἵνα ἢ παρ'
ἡμοῖ τὸ ναὶ ναί, καὶ τὸ ἔ ἔ;

18 Πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὅτι ὁ λό-
γος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς ἐκ ἐγίνε-
το ναὶ καὶ ἔ.

ἰτότη εἶναι, ἢ μαβηυρία ἧς συν-
ειδήσειώς μας, ὅτι μὴ ἀσπλότῃ
καὶ μὴ καθαρότητι Θεῷ, ὄχι μα
σοφίαν σαρκικῇ, ἀλλὰ μὴ τῆν
χάριν τοῦ Θεῷ, ἰσυναεγραφή-
καμεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ
περισσότερον εἰς ἰσαῖς.

13 Διατὶ δὲν σαῖς γράφομεν
ἄλλα, παρὰ ἐκεῖνα ὅπῃ ἀνα-
γινώσκετε, καὶ τὰ γνωρίζετε.
καὶ ἐλπίζω ὅτι καὶ ἕως τὸ τέλος
δέλετε τὰ γνωρίσει.

14 Καθὼς καὶ μᾶς ἐγνωρίσει-
τε ἀπὸ τὸ μερικόν, ὅτι εἴμεσθε
καύχημά σας, καθὼς καὶ ἰσαῖς
εἶσθε καύχημά μας, εἰς τὴν
ἡμέραν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

15 Καὶ μὴ τῆτο τὸ δάριον
ἔβηλεμεν γὰρ ἔλθω πρώτιστα
εἰς ἰσαῖς, διὰ γὰρ ἔχετε καὶ δευ-
τέραι χάριν.

16 Καὶ διαμίσση σας γὰρ πε-
ράσω εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ
πάλιν ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν γὰρ
ἔλθω εἰς ἰσαῖς, καὶ ἀπὸ σαῖς γὰρ
προβοδηθῶ εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

17 Ἐτῆτο λοιπὸν βηλεύο-
μαι, μήπως ἄρα καὶ ἐμετα-
χρησίσθηκα ἐλαφρότητα; ἢ
ἐκεῖνα, ὅπῃ βηλεύομαι, σαρ-
κικῶς τὰ βηλεύομαι; διὰ γὰρ
εἶναι σημᾶ εἰς ἐμένα, τὸ ναὶ
καί; καὶ τὸ ὄχι ὄχι;

18 (Καθὼς) ὁ Θεός εἶναι
πιστός, (ἔττι) ὁ λόγος μας
ὅπῃ ἐλαλήθη εἰς ἰσαῖς δὲν ἐγινε
ναὶ καὶ ὄχι.

19 Ὁ γὰρ τοῦ Θεοῦ υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἡμῶν καὶ Σιλβανῶν καὶ Τιμοθέου οὐκ ἐγίνετο καὶ αἰ, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν,

20 (Ὅσοι γὰρ ἐπαγγελίας Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ καὶ, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμὴν) τῷ Θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν.

21 Ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς (ἐν ὑμῖν εἰς Χριστὸν, καὶ χρίσας ἡμᾶς, Θεὸς·

22 Ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς, καὶ διὰ τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

23 Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλῶμαι ἐπὶ τῆν ἡμῶν ψυχῆν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν, οὐκ ἔτι ἤλθοις εἰς Κόρινθον.

24 Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοὶ ἴσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν. τῇ γὰρ πίστις ἐστέκαται.

19 Διατι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὅπῃ ἐκηρύχθη εἰς ἰσᾶς διαμίσου μας, διαμίσου ἡμῶν καὶ τοῦ Σιλβανῶν καὶ τοῦ Τιμοθέου, δι' ἔγινε καὶ αἰ· ἀλλὰ καὶ ἔγινε εἰς αὐτόν.

20 Διατι ὅλα τὰ ταξίματα τοῦ Θεοῦ, εἰς αὐτόν εἶναι καὶ, καὶ εἰς αὐτόν εἶναι ἀμὴν, εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ, διαμίσου μας.

21 Καὶ ἐπιῖν· ὅπῃ μᾶς βεβαιῶνται μαζὺ μετισῶς εἰς τὸν Χριστόν, καὶ ἐπιῖν· ὅπῃ μᾶς ἔχρισται, εἶναι ὁ Θεός.

22 Ὅπῃ μᾶς ἐσφραγίσται, καὶ μᾶς ἔδωκε τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος· εἰς ταῖς καρδίαις μας.

23 Καὶ ἐγὼ μάρτυρα ἐπικαλῶμαι τὸν Θεὸν εἰς τὴν ψυχὴν μου, μὴ τὸ ἐὰν σᾶς λυθῶμαι διὰ ἧλθα ἀκόμι εἰς τὴν Κόρινθον.

24 Ὅχι ὅτι κυριεύομεν τὴν πίστιν σας, ἀλλὰ ὅτι εἰμιοθεὶς συνεργοὶ τῆς χαρᾶς σας, διατι ἔτεκεθε διαμίσου τῆς πίστεως.

Κεφ. β'. 2.

ἘΚρινα δὲ ἡμαυτῶν τῆτο, τὸ μὴ πάλιν ἰλθεῖν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς.

2 Εἰ γὰρ ἐγὼ λυθῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστιν ὁ εὐφραίνων με, εἰ μὴ ὁ λυπόμενος ἐξ ἡμῶν;

3 Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τῆτο αὐ-

ἈΠοφάσισα εἰς τοῦ λόγου μου ἐτῆτο, τὸ ἐὰν μὴν ἔλθω πάλιν μὴ λύπησιν εἰς ἰσᾶς.

2 Διατι ἂν ἐγὼ σᾶς λυθῶ, ποῦ· ἀλλ· εἶναι ὅπῃ θίλει μὴ εὐφράνει, παρὰ ἐπιῖν· ὅπῃ λυπᾶται ἀπὸ λόγου μου;

3 Καὶ ἔγραψά σας τῆτο αὐ-

3 T

τὰ, ἵνα μὴ ἰδῶν λύπη ἔχω
ἀφ' ἧν ἴδῃ με χαίρειν· πεποι-
θῆς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ
ἐμὴ χαρὰ, πάντων ὑμῶν ἐστίν.

4 Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως
καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα
ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρῶν, ἕχ-
ῖσα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγά-
πην ἵνα γινῶτε ἢ ἔχω περισσο-
τέρως εἰς ὑμᾶς.

5 Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ
ἐμὰ λελύπηκεν, ἀλλ' ἀπὸ μί-
σους, ἵνα μὴ ἐπίθασθ' ἅντας
ὑμᾶς.

6 Ἰκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἰπι-
τιμία αὐτῆ ὑποὶ ἰῶν πλειόνων·

7 Ὡς τε πάντιον μᾶλλον
ὑμᾶς χαρίσασθαι, καὶ παρα-
καλέσαι, μήπως τῇ περισσο-
τέρᾳ λύπῃ καταποθῆ ὁ τοιῦ-
τος.

8 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυ-
ρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην.

9 Εἰς τῆτο γὰρ καὶ ἔγραψα,
ἵνα γινῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ
εἰς πάντα ὑπήκουί ἐστι.

10 Ὡ δέ τις χαρίζεσθε, καὶ
ἐγὼ· καὶ γὰρ ἐγὼ εἶ τι κεχαρί-
σμαι, ἢ κεχαρίσμαι, δι' ὑμᾶς.

τὸ, διὰ τὰ μὴ ἔχω λύπην,
ὅταν ἴδῃ, ἀπ' ἐκείνους ἀπὸ
τῶς ὁποῖως ἔκαμμι χρεῖα τὰ
χαίρωμαι, πετεύοντας διὰ
ἄλλος σας, ὅτι ἡ ἐδική μου χαρὰ
εἶναι ὁλοῦν σας.

4 Διατὶ ἀπὸ πολλῆν θλίψιν
καὶ γενοχωρίας τῆς καρδίας ὅπῃ
εἶχα, σᾶς ἔγραψα, μὴ πολλὰ
δάκρυα, ὅχι διὰ τὰ λυπηθῆτε,
ἀλλὰ διὰ τὰ γνωρίσετε τὴν
ἀγάπην ὅπῃ ἔχω τὴν πολλὰ
περισσὴν εἰς ἰσᾶς.

5 Ἄν κανίνας μὴ ἰλύπησι,
δὴν ἰλύπησω ἱμένα, ἀλλὰ ἰλύ-
πησι καμπόσω (διὰ τὰ μὴ ἰῶν
βαρύνω) ὄλλος ἰσῶς.

6 Ἀρκιτὸν εἶναι εἰς τὸν τοιῦ-
τοι ἡ καίδησις αὐτῆ ὅπῃ ἔγινε
εἰς αὐτὸν ἀπὸ τῶς πολλῆς·

7 Εἰς τόσων ὅπῃ τὸ ἰνασίον
πρίσω μᾶλλον τὰ τοῦ κάμωτε
χάριν, καὶ τὰ τὸν παραγορήσε-
τε, μήπως καὶ ἀπὸ τῆν περισ-
σὴν λύπην ἐπὶ καταπι-
θῆ.

8 Διὰ τῆτο σᾶς παρακα-
λῶ τὰ βεβαιώσετε εἰς αὐτὸν ἀ-
γάπην.

9 Καὶ διὰ τῆτο ἐπὶ τ' αὐτῶ
σᾶς ἔγραψα, διὰ τὰ σᾶς δικι-
μάσω, ἂν εἴσθε εἰς ὄλα ὑπῆ-
κουοι.

10 Καὶ ἐποιῶ ὅπῃ ἰσῶς
συγχορᾶτε τίποτες, καὶ ἐγὼ
(τοῦ συγχορῶ)· διότι ἐγὼ ἰᾶν
ἐχάρισα τίποτες, ἐκείνω ὅπῃ τὸ

ἐν προσώπῳ Χριστοῦ, ἵνα μὴ
σπλιονκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατα-
νᾶ·

11 Οὐ γὰρ αὐτῷ τὰ ἰσμήματα
ἀγορεύω.

12 Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρωά-
δα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ,
καὶ θύρας μοι ἀνοικτάς ἐν
Κυρίῳ, οὐκ ἴσχηκα ἄνοιξαι τῷ
πνεύματί μου, τῷ μὴ εὐρεῖν με
Τίτου τὸν ἀδελφόν μου·

13 Ἀλλὰ ἀποταξάμενοι
αὐτοῖς, ἐξῆλθον εἰς Μακεδονί-
αν.

14 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ πάν-
τοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ
Χριστῷ, καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνω-
στίας αὐτοῦ φανεῖντι δι' ἡμῶν
ἐν παντὶ τόπῳ·

15 Ὅτι Χριστῷ ἐν ὁσμῇ ἵσμεν
τῷ Θεῷ ἐν τοῖς συζομείοις καὶ
ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις·

16 Οἷς μὲν, ὁσμὴ θανάτου
εἰς θάνατον· οἷς δὲ, ὁσμὴ ζωῆς
εἰς ζῆν. καὶ πρὸς ταῦτα ἴς
ικανός·

17 Οὐ γὰρ ἴσμεν, ὡς οἱ
πολλοὶ, καπηλεύοντες ἰδὼν λόγον
τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικριδεί-
ας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ, κατινώ-
πιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῷ λαλῶ-
μεν.

ἐχάρισα, διὰ λόγου σὰς τὸ
ἐχάρισα, ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ,
διὰ τὰ μὴ ζημιωθῶμεν ἀπὸ
τοῦ Σατανᾶ.

11 Διεστὶ γνωρίζομεν ταῖς
πανουργίαις τῶν.

12 Καὶ ὅταν ἐπέγα εἰς τὴν
Τρωάδα διὰ (τὰ κρησίω) τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, ἴσοντας
τὰ μὴ ἀνοικθῆ θύρα ἐν Κυρίῳ,
διε ἀσκαύοντες ἡ ψυχὴ μου,
μὲ τὸ κὰ μὴ εὐρεῖν τὸν Τίτου
τὸν ἀδελφόν μου·

13 Ἀλλὰ ἀποχωριστῶν
τῶν εὐγῆκα καὶ ἐπέγα εἰς τὴν
Μακεδονίαν.

14 Καὶ χάρις τῷ Θεῷ ὁπῶ
μᾶς κάμοσι τὰ πικῶμεν καὶ κὰ
θριαμβεύομεν πάντοτε διαμίσση
τοῦ Χριστοῦ, καὶ φανεῖντι τὴν
μυρωδίαν τῆς γνωστίας τῶν δια-
μίσση μας εἰς κἀδι τόπον.

15 Ὅτι ἡμῖς ἴμμεσθιν ἐνώ-
δια τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν Θεὸν εἰς
ἐκείνως ὅπῃ σώζονται, καὶ εἰς
ἐκείνως ὁπῶ ἀπολλῶνται.

16 Εἰς κάποιως ἴμμεσθιν
μυρωδία θανάτου εἰς θάνατου
καὶ εἰς κάποιως, μυρωδία ζωῆς
εἰς ζῶν. καὶ εἰς τῶτα τίς εἶναι
ικανός·

17 Διατὶ διὲν ἴμμεσθιν ὡσῶν
οἱ πολλοὶ, κὰ καπηλεύομεν τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἐκ καθαρ-
ρότητος, ὡσῶν ἀπὸ τὸν Θεοῦ,
ὁμωροσᾶ εἰς τὸν Θεόν, εἰς τὸν
Χριστὸν λαλῶμεν.

Κιφ. γ' 3.

ΑΡχόμεθα πάλιν ἑαυτὰς συνιγάειν; Ἐὶ μὴ χρεῖζομεν, ὡς τινες, συστατικῶν ἐπιτολῶν πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν;

2 Ἡ ἐπιτολὴ ἡμῶν ὑμῖς ἐστὶ, ἰγγυγραμμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γνωσκομένη καὶ ἀναγνωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων·

3 Φανερόμενοι ὅτι ἐστὶ ἐπιτολὴ Χριστοῦ διακομηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἰγγυγραμμμένη ἢ μελάνι, ἀλλὰ πνεύματι Θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν σπλαξὶ λιθίναις, ἀλλὰ ἐν σπλαξὶ καρδίας σαρκίαις.

4 Πειροίθησιν δὲ τοιαύτης ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν·

5 Οὐχ ὅτι ἱκανοὶ ἴσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαι τι, ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἢ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ·

6 Ὃς καὶ ἱκάνουσι ἡμᾶς διακόνας καινῆς διαθήκης, ἢ γραμματῶν, ἀλλὰ πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ.

7 Εἰ δὲ ἡ διακομία τοῦ θανά-

ΑΡχίζομεν πάλιν ἐὰν συτήνωμεν τοῦ λόγου μας, ἢ χρειαζόμεσθε (ὡσάν χρειαζοῖται μερικοί) συστατικαῖς ἐπιτολαῖς εἰς ἑσᾶς, ἢ συστατικαῖς ἀπ' ἑσᾶς;

2 Ἐσθὶς εἶσθε ἢ ἐπιτολὴ μας, γυγραμμμένη εἰς ταῖς καρδίας μας, γνωρισμένη καὶ ἀναγνωσκομένη ἀπὸ ὅλης τῆς ἀνθρώπων·

3 Ἐροτας ἐὰν εἶσθε φανοί, ὅτι εἶσθε ἐπιτολὴ Χριστοῦ ὅπερ ὑπηρετήθη ἀπὸ λόγου μας, γυγραμμμένη ὄχι μὲ μελάνι, ἀλλὰ μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τῷ ζῶντος, ὄχι εἰς σπλαγξες λίθιναις, ἀλλὰ εἰς σπλαγξες σαρκίαις τῆς καρδίας.

4 Καὶ ἔχομεν τίτλους λογῆς θάρρους εἰς τὸν Θεὸν διαμέσω τοῦ Χριστοῦ·

5 Ὅχι ὅτι εἴμεσθε δυνατοὶ ἀπὸ λόγου μας ἐὰν τοῖσμεν ἴσποτες, ὡσάν ἀπὸ λόγου μας, ἀλλὰ ἡ δυνάμις μας εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν.

6 Ὁ ὅποιος καὶ μᾶς ἔκαμεν δυνατὸς ἐὰν εἴμεσθε διάκομοι τῆς καινῆς διαθήκης, ὄχι τῶν γραμματῶν, ἀλλὰ τοῦ πνεύματος· διὰ τὸ γράμμα σκοτύνει, ἀμὲν τὸ πνεῦμα ζωοποιεῖ.

7 Καὶ ἐὰν ἡ διακομία τοῦ θανά-

τα ἐν γράμμασι, ἐντετυπωμέ-
νη ἐν λίθοις, ἰγινήθη ἐν δόξῃ,
ἄγε μὴ δύνασθαι ἀτεινῆσαι τὰς
υἱὸς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον
Μωϋσῆως, διὰ τὴν δόξαν τοῦ
προσώπου αὐτοῦ, τὴν καταργη-
μένην·

8 Πῶς ἔχῃ μᾶλλον ἡ διακο-
νία τοῦ πνεύματος ἴσται ἐν δό-
ξῃ;

9 Εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς
καλακρίστως, δόξα, πολλῶ
μᾶλλον περισσούει ἡ διακονία
τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ.

10 Καὶ γὰρ ὡδὶ διδόμεσθα
τὸ διδοξασμῖνον, ἐν τῷ τῶ
μῆρει, ἵναιεν τῆς ὑπερβαλλούσης
δόξης.

11 Εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον,
διὰ δόξης· πολλῶ μᾶλλον τὸ
μῖνον, ἐν δόξῃ.

12 Ἐχοτις ἔν τοιαύτῃ ἐλ-
πίδα, πολλῇ παρρησίᾳ χρώμε-
θα·

13 Καὶ ἔκαθάπερ Μωσῆς
ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσω-
πον αὐτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτεινῆ-
σαι τὰς υἱὸς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τί-
λοῦ τοῦ καταργημένου.

14 Ἄλλ' ἐπεκράθη ἡ ῥομφαία
αὐτῶν. ἄχρι γὰρ ἡμερῶν τὸ
αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγιώ-

κίτῃ, ὡπῶ ἦτον εἰς γράμματα,
τετυπωμένη εἰς πέτρας, ἰγι-
ναι ἐνδοξοῦ, εἰς τὸσον ὡπῶ νὰ
μὴ δύνηται νὰ ἀτεινῆσαι οἱ υἱοὶ
τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ
Μωϋσῆως, διὰ τὴν δόξαν τοῦ
προσώπου τοῦ, τὴν πρόσωποιον,

8 Πῶς δὲν θίλει ἴσθαι πε-
ρισσότεροι ἐνδοξοῦ ἡ διακονία
τοῦ πνεύματος;

9 Διατὶ ἴαν ἡ διακονία τῆς
καλακρίστως ἰγιναι ἐνδοξοῦ,
πολλᾷ περισσύτεροι ἡ διακονία
τῆς δικαιοσύνης περισσούει εἰς
δόξαν.

10 Διατὶ ἐκίτο ὡπῶ ἴδοξά-
σθη τότε, δὲν ἴδοξάσθη εἰς τῶ-
το τὸ μῆρο, μὲ τὴν ὑπερο-
χικὴν δόξαν.

11 Διατὶ ἴαν ἐκίτο ὡπῶ
ἱμελλαι νὰ παύσῃ, ἰγιναι ἴδο-
ξοῦ, πολλᾷ περισσύτεροι ἐκί-
το ὡπῶ μῖνει, πρίκει νὰ ἴναι
ἐνδοξοῦ.

12 Ἐχοτις λοιπὸν τέτοιος
λογῆς ἐλπίδα, μεταχειριζόμε-
σθαι πολλὴν παρρησίαν.

13 Καὶ δὲν (κάμνομεν)
ὡσὰν ἴκαμεν ὁ Μωϋσῆς, ὁ ὅποι-
ος ἴβαν σκίπασμα εἰς τὸ
πρόσωπόν τε, διὰ νὰ μὴ ἀτεινῆ-
σῃ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸ
τίλοῦ (τῶ ῥομφ) ὡπῶ ἱμελλαι
νὰ παύσῃ.

14 Ἄλλὰ ἴα ῥομφαία τῆς
ἐπεκράθησεν. διατὶ ἴως τῆς
ἡμερῶν τὸ αὐτὸ σκίπασμα εἰ-

σοι τῆς παλαιᾶς διαθήκης μέντοι, μὴ ἀνακαλυπτόμενοι, ὅ, τι ἐν Χριστῷ καταργεῖται.

15 Ἄλλ' ἕως σήμερον, ἠνίκα ἀναγιγνώσκεις Μωσῆς, κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται.

16 Ἡνίκα δ' ἂν ἐπιγράψῃ πρὸς Κύριον, περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα.

17 Ὁ δὲ Κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν ὃ δὲ τὸ πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἰλαυδερία.

18 Ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακαλυμμένοι πρόσωπον τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι, τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφώμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου πνεύματι.

ρίσκεις εἰς αὐτὸς εἰς τὴν ἀνάγνωσιν ἡς παλαιᾶς διαθήκης, καὶ δὲν ξισκεπάξῃσαι, τὸ ὁποῖον (σκέπασμα) καύεται διὰ μέσου τῷ Χριστῷ.

15 Ἄλλ' ἕως τῆς σήμερον, ὅπότεν ἀναγιγνώσκεις ὁ Μωϋσῆς, κεῖται σκέπασμα εἰς τὴν καρδίαν τῆς.

16 Ἄλλ' ὅπότεν ἐπιγράψῃ (ὁ Ἰσραὴλ) εἰς τὸν Κύριον, θίλει παρθεῖ τὸ σκέπασμα.

17 Καὶ ὁ Κύριος, εἶναι τὸ πνεῦμα· καὶ ἐκεῖ ὅπῃ εἶναι τὸ πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ εἶναι ἰλαυδερία.

18 Καὶ ἡμεῖς ὅλοι μὲ ξισκεπασμένοι πρόσωπον βλέποντες, ὡσάν εἰς καθρέφτην, τὴν δόξαν τῷ Κυρίῳ, μίσημορφωόμεσθαι εἰς τὴν αὐτὴν εἰκόνα, ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, ὡσάν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ.

Κεφ. δ'. 4.

Δ ΙΑ' τῦτο ἔχοντες τὴν διακοσίαν ταύτην, καθὼς ἠληθήμεν, οὐκ ἐκκακῶμεν·

2 Ἄλλ' ἀπειπάμεθα ἰὰ κρυφὰ τῆς αἰσχύντης, μὴ περιπατῆντες ἐν πανουργίᾳ, μηδὲ δολῶντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει ἡς ἀληθείας συνεισῆντες ἑαυτὴς πρὸς πᾶσαν συν-

Δ ΙΑ' τῦτο ἔχοντας ἰὰ ἔχωμεν τὴν ὑψηροσίαν ἰτάτην, καθὼς ἠληθῆκαμεν, δὲν ἐκκακῶμεν.

2 Ἄλλὰ ἀπειρηθῆκαμεν ἰὰ κρυφὰ τῆς αἰσχύντης, καὶ δὲν περιπατῶμεν μὲ πανουργίαν, μὴ δὲ δολῶνομεν τὸν λόγον τῷ Θεῷ, ἀλλὰ μὲ τὴν φανερώσει ἡς ἀληθείας συνεισῆνομεν τῷ λόγῳ μας

είδησι ἀνθρώπων, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

3 Εἰ δὲ καὶ ἔτι κεκαλυμμένοι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν ταῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶ κεκαλυμμένοι·

4 Ἐν οἷς ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος· τῷ τῷ ἐτύφλωσε τὰ ἰοήματα ἰῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ.

5 Οὐ γὰρ ἑαυτὸς κηρύσσομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν Κύριον· ἑαυτὸς δὲ, δούλος ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν.

6 Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ εἰκὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψει, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν ἕτοιμον ἐν ὄγκαισι σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν·

8 Ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' ἐστενωχούμενοι ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι·

9 Διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ

εἰς κάθει συνείδησι τῶν ἀνθρώπων, ὁμωροῦν εἰς τὸν Θεόν.

3 Καὶ ἵαν εἰσι σκεπασμένον τὸ εὐαγγέλιόν μας, εἰς ἐκείνης ὅπῃ ἀπολύεται εἶναι σκεπασμένοι·

4 Εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος· τῷ τῷ ἐτύφλωσε τὰ ἰοήματα (ἦγεν) τῶν ἀπίστων, διὰ ἵνα μὴ τὴν φωτισμὸν ὁ φωτισμὸς τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος· Χριστὸς εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ.

5 Διατὶ δὲν κηρύττομεν τῷ λόγῳ μας, ἀλλὰ (κηρύττομεν) τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν (εἶναι). Κύριοι, καὶ τῷ λόγῳ μας, δούλος σας διὰ τὸν Ἰησοῦν.

6 Ὅτι ὁ Θεὸς ὅπῃ εἶπε ἵνα λάμψη φῶς ἀπὸ τὸ σκοτό, ἐκεῖνος (εἶναι) ὁ ὁποῖος ἔλαμψεν εἰς ταῖς καρδίαις μας, εἰς τὸν φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Καὶ ἔχομεν τὸν θησαυρὸν ἕτοιμον εἰς ἀγγεῖα πήλινα, διὰ ἵνα εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἐτέτης, καὶ ὄχι ἀπὸ λόγου μας·

8 Ἐστοιχῶν ἵνα θλιβόμεσθε εἰς κάθει (πράγμα), ἀλλὰ δὲν στενωχούμεσθε· εἰσοδεῖν εἰς ἀπορίαν, ἀλλὰ δὲν ἀπειλπίζόμεσθε.

9 Διωχόμεσθε, ἀλλὰ δὲν

ἰγκαλιαιστούμενοι· καθ' ἅλλο-
μοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι·

10 Πάντοτε τὴν ἰκέρωσι τῷ
Κυρίῳ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περι-
φέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τῷ Ἰη-
σοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερω-
θῇ.

11 Ἀλλ' γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες,
εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ
Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τῷ Ἰησοῦ
φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ
ἡμῶν.

12 Ὡς ὁ μὲν θάνατος ἐν
ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν
ἡμῖν.

13 Ἐχούτες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦ-
μα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμ-
μένον· Ἐπίστευσα, διὸ ἰλάλησα·
καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ
λαλῶμεν.

14 Εἰδότες ὅτι ὁ ἰγίρας τὸν
Κύριον Ἰησοῦν, καὶ ἡμᾶς διὰ
Ἰησοῦ ἰγίραϊ, καὶ παραστήσει
σὺν ὑμῖν.

15 Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς,
ἵνα ἡ χάρις πληρώσασα, διὰ
τῶν πλεονῶν καὶ εὐχαριστίαν
περισσύνῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ
Θεοῦ.

16 Διὸ οὐκ ἰκακῶμεν· ἀλλ'
εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος δια-
φθίρεται, ἀλλ' ὁ ἴσῳδον ἀνα-
καιῶνται ἡμέρα καὶ ἡμέρα.

ἀπολειπόμεσθαι, ριχνόμεσθαι
κάτω, ἀλλὰ διὸ χαλτόμεσθαι.

10 Πάντοτε φέρομεν εἰς τὸ
κορμί μας τὴν ἰκέρωσι τῷ Κυ-
ρίῳ Ἰησοῦ, διὰ τὰ φανερωθῇ
καὶ ἡ ζωὴ τῷ Ἰησοῦ εἰς τὸ κορμί
μας.

11 Διατὶ πάντοτε ἡμεῖς ὅπῃ
ζῶμεν, παραδιδόμεσθαι εἰς θά-
νατον διὰ τὸν Ἰησοῦν, διὰ τὰ φα-
νερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τῷ Ἰησοῦ εἰς
τὸ θνητὸν μας κορμί.

12 Εἰς τὸσον ὅπῃ ὁ θάνα-
τος ἐνεργεῖται εἰς ἡμᾶς· ἀμὴ
ἡ ζωὴ ἐνεργεῖται εἰς ἡμᾶς.

13 Καὶ ἔχοντας τὰ ἔχομεν τὸ
αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ
εἶναι γεγραμμένον, ἐπίστευσα,
διὰ τῆτο ἰλάλησα· καὶ ἡμεῖς
πιστεύομεν, διὰ τῆτο καὶ λαλῶ-
μεν.

14 Ἐχοντας τὰ ἰξιύρωμεν,
ὅτι ἐκεῖν· ὅπῃ ἀναστήσει τὸν
Κύριον Ἰησοῦν, θέλει ἀναστήσει
καὶ ἡμᾶς διαμίσθαι τῷ Ἰησοῦ,
καὶ θέλει μᾶς παραστήσει ὁμῶ
μετ' ἡμᾶς.

15 Διατὶ ἐτῆτα ὅλα διὰ λό-
γου σας εἶναι, διὰ τὰ περισσύν-
ση ἡ χάρις, ὅπῃ ἰπλιόνασι,
μὲ τὴν εὐχαριστίαν τῶν πολλῶν
εἰς τὴν δόξαν τῷ Θεῷ.

16 Διὰ τῆτο διὸ ἀποκάμε-
μεν, ἀλλὰ ἰὰν καὶ ὁ ἔξω ἄνθρω-
πός μας διαφθίρεται, ἀμὴ ὁ
μέσσα ξανακαινεργεῖται καθ' ἡ-
μέρας.

17 Τὸ γὰρ παραυτίκα ἱλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν, καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρους δόξης κατιεργάζεται ἡμῖν·

18 Μὴ σκοπῶντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα. τὰ γὰρ βλεπόμενα, πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα, αἰώνια.

17 Διατὶ ἡ προσωρινὴ καὶ ἱλαφρὰ θλίψις, μᾶς ἰτοιμάζει αἰώνιον βᾶρος πολλᾶ περιουσίας δόξης·

18 Ἐξουσίας γὰρ μὴν τοχαζόμεσθαι ἡμεῖς ἐκεῖνα ὅσα βλέπονται, ἀλλὰ ἐκεῖνα ὅσα δὲν βλέπονται· διατὶ ἐκεῖνα ὅσα βλέπονται, εἶναι πρόσκαιρα, ἀμὴ ἐκεῖνα ὅσα δὲν βλέπονται, εἶναι αἰώνια.

Κεφ. ι. 5.

Ὅ

Ίδαμεν γὰρ, ὅτι, ἰὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκηνῆς καταλυθῆ, οἰκοδομῆν ἐκ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον ἐν τοῖς ἕρανσι.

2 Καὶ γὰρ ἐν τῷ τῷ γινάσκωμεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ ἕρανῶ ἐπιιδύσασθαι ἐπινοοῦντες.

3 Εἶγε καὶ ἐνδυσάμενοι, ἢ γυμνοὶ εὐρεθησόμεθα.

4 Καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκηνῆσι γινάσκωμεν βαρυνόμενοι· ἐφ' ἧς ἢ θύλωμεν ἐκδύσασθαι, ἀλλ' ἐπιιδύσασθαι, ἵνα καταποθῆ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς.

5 Ὁ δὲ κατιεργασάμενος

Δ

Ίατι ἰξεύρομεν ὅτι, ἰὰν τὸ ἐπίγειόν μας σπῆτι ἐτύτης τῆς καλύψας χαλασθῆ, ἔχομεν οἰκοδομῆν ἀπὸ τὸν Θεόν, σπῆτι ἀχειροποίητον, αἰώνιον εἰς τὰς ἕρανσι.

2 Διατὶ εἰς τῷ τῷ γινάσκωμεν, καὶ ἐπινοοῦμεν γὰρ ἀπαυτενδυνῶμεν τὸ ἕρανίον μας κατοικητήριον.

3 Ἀπίσως καὶ ἐξουσίας γὰρ ἐνδυνῶμεν, δὲν θύλωμεν εὐρεθῆ (πάλιν) γυμνοί.

4 Διότι ἡμεῖς ὅσα εἰμεσθαι εἰς τῷ τῷ γινάσκωμεν, ἀναγινάσκωμεν βαρυνόμενοι, εἰς τόσον ὅσα γὰρ μὴ θύλωμεν γὰρ ἐκδυνῶμεν, ἀλλὰ γὰρ ἀπαυτενδυνῶμεν ἄλλη, διὰ γὰρ καταποθῆ ἡ θνητότης ἀπὸ τῆς ζωῆς.

5 Καὶ ἐκεῖνος ὅσα μᾶς

ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τῦτο, Θεὸς, ὁ καὶ δὲς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τῷ πνεύματῳ.

6 Θαρρῶντες ἔν πάντοτε, καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημῶντες ἐν τῷ σώματι, ἐνδημῶμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου.

7 (Διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, ἢ διὰ εἰδως.)

8 Θαρρῶμεν δὲ, καὶ εὐδοκῶμεν μᾶλλον ἐνδημῶσαι ἐκ τοῦ σώματῳ, καὶ ἐνδημῶσαι πρὸς τὸν Κύριον.

9 Διὸ καὶ φιλοτιμώμεθα, εἴτε ἐνδημῶντες, εἴτε ἐνδημῶντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι.

10 Τὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δι' ἡμῶν πρὸς τοῦ βήματῳ τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσῃται ἕκαστῳ τὰ διὰ τοῦ σώματῳ, πρὸς ἃ ἔπραξι, εἴ τι ἀγαθόν, εἴ τι κακόν.

11 Εἰδότες ἔν τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου, ἀνθρώπου κειδομεν, Θεῷ δὲ κειδομεθα· ἰπκίξω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσι ὑμῶν κειδομεθα.

12 Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτὸς συζητομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν δίδοντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα ἔχητε πρὸς τὺς ἐν

ἕκαστῳ εἰς αὐτὸ ἐτῦτο, εἶλαι ὁ Θεὸς· ὅπῃ μᾶς ἴδωσι τὸν ἀρραβῶνα τῷ πνεύματῳ.

6 Ἐχοντες λοιπὸν πάντοτε θάρρος, καὶ ἰξίυροντες ὅτι ὅσον χρόνοι κειδομεν μέσα εἰς τὸ κορμί, ξειντουόμεσθε ἀπὸ τοῦ Κυρίου.

7 (Διατὶ περιπατοῦμεν μὲ πίσει καὶ ὄχι μὲ ἔσει.)

8 Διὰ τῦτο καὶ θάρρος ἔχομεν, καὶ ἐπιθυμῶμεν περισσότερον νὰ μισίψωμεν ἀπὸ τὸ κορμί, καὶ νὰ εὐρισκόμεσθε μὲ τὸν Κύριον.

9 Διὰ τῦτο σπυδαζομεν, καὶ τε εὐρισκόμενοι (εἰς τὸ κορμί), καὶ τε μιστούμεν (ἀπὸ αὐτῶ), νὰ εἶμεσθε εὐάρεστοι εἰς τὸν Κύριον.

10 Διατὶ ἀναγκαῖον εἶναι νὰ φανερωθῶμεν ἡμῖς ὅλοι ὁμωροσᾶ εἰς τὸ κριτήριον τῷ Χριστῷ, διὰ νὰ πάσῃ κάθε ἑκασ ἐκείνα ὅπῃ ἔπραξι μὲ τὸ κορμί, καὶ τε καλόν, καὶ τε κακόν.

11 Ἰξίυροντες λοιπὸν τὸν φόβον τῷ Κυρίῳ, κειδομεν ἀνθρώπου (εἰς τὴν πίσει), καὶ ἰφανερῶθήκαμε εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἰπκίξω νὰ ἰφανερῶθήκαμε καὶ εἰς ταῖς συνειδήσεσι σας.

12 Διατὶ πάλιν δει συζητομεν τῷ λόγῳ μας εἰς ἰσᾶς, ἀλλὰ σῶς δίδομεν ἀφορμὴν καυχήματῳ διὰ λόγῳ μας, διὰ

προσώπῳ καυχόμενος, καὶ ἠ καρδία.

13 Εἴ τι γὰρ ἐξίστευον, Θεῷ· εἴ τι σφροδῶμεν, ὑμῖν.

14 Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνίχει ἡμᾶς·

15 Κρίνομεν τὸτο, ὅτι εἰ εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπίθανον, ἄρα εἰ πάντες ἀπίθανον· καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπίθανον, ἴνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἰγερθέντι.

16 Ὡς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ νῦν ὕδατος οἶδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ δὲ καὶ ἰγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκ ἴτι γινώσκουμεν.

17 Ὡς εἰ ἴς ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρεῆλθεν, ἰδὲ γέγονε καινὰ τὰ πάντα.

18 Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ τοῦ καταλλάξαι ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ δοῦναι ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς·

19 Ὡς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ· κόσμον καταλλάσσει ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενον αὐτοῖς τὰ πα-

καὶ ἔχετε (καύχημα) εἰς ἐσθίως ὅπῃ καυχῶνται εἰς πρόσωπον, καὶ ὄχι εἰς καρδίαν.

13 Διατὶ καὶ τι παρακαρμῆτοι εἴμεσθε, διὰ τοῦ Θεοῦ εἴμεσθε· καὶ τι εἴμεσθε φρόνιμοι, διὰ τὴν ὑφέλειάν σας εἴμεσθε.

14 Διατὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μᾶς συσφίγγει·

15 Ὅπῃ ἐκρίναμεν ἐν τῷτο, ὅτι ἰαν ἴνας ἀπίθανον διὰ ὄλης, λοιπὸν ὄλοι ἀπίθανον, καὶ δι' ὄλης ἀπίθανον ἴνας, διὰ τὰ μὴν ζῆσι πλεόν ἐς τῷ λόγῳ τῆς ἐκείνου ὅπῃ ζῆσιν, ἀλλὰ εἰς ἐκείνον ὅπῃ ἀπίθανον καὶ ἀνεγάθη διὰ λόγῳ τῆς.

16 Εἰς τόσους ὅπῃ ἐμῶς ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμωροῦν, καινὰ δὲν γνωρίζομεν κατὰ σάρκα· ἀνεκάλῳ καὶ ἰγνωρίσαμεν τὸν Χριστόν κατὰ σάρκα, ἀλλὰ τῶρα πλεόν δὲν τοῦ γνωρίζομεν.

17 Εἰς τόσους ὅπῃ ἰαν ἴνας καινὰς εἰς τὸν Χριστόν, ἴνας καινῆρια κτίσις. Ἰὰ παλαιὰ ὑπέρασθη, γὰ ὅπῃ ἴγιναν ὄλα καινῆρια.

18 Καὶ τὰ πάντα εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ὅπῃ μᾶς ἐφιλιώσῃ με τῷ λόγῳ τῆ, διαμίσση τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ, καὶ ὅπῃ μᾶς ἴδωσθ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς φιλιώσεως.

19 Ὅτι ὁ Θεὸς ἦτον ὅπῃ ἐφιλιώσῃ ἰὸν κόσμον με τῷ λόγῳ τῆ εἰς τὸν Χριστόν, μὴ λογαριάζ-

ραπτώματα αὐτῶν, καὶ θίμε-
 ● ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς
 καὶ ἀλλαγῆς.

20 Ὑπερ Χριστῦ ἔν̄̄ν̄̄ πρ̄̄σβεί-
 ομι, ὡς τῷ Θεῷ παρακαλῶν-
 ● δι' ἡμῶν δέομεθα ὑπερ
 Χριστῦ, καταλλάγητε τῷ Θεῷ.

21 Τὸν γὰρ μὴ γίνετα ἁμαρ-
 τίαν, ὑπερ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποί-
 ησιν, ἵνα ἡμεῖς γινώμεθα δικαι-
 οσύνη Θεῷ ἐν αὐτῷ.

ζήττας τὰ σφάλματά τες· καὶ
 ἔκαλλιν εἰς ἡμᾶς τὸν λόγον τῆς
 φιλιώσεως.

20 Λοιπὸν ἡμεῖς δι' αὐτὸν
 τὸν Χριστὸν πρ̄̄σβείνομεν, ὡσάν
 ὅπ̄̄ε παρακαλῆ αὐτὸς ὁ ἴδι-
 Θεὸς διὰ μίσου μας. διὰ τῆτο
 σᾶς παρακαλῶμεν διὰ ὄνομα
 Χριστῦ, φιλιώθητε μὲ τὸν Θεόν.

21 Διὰ τὴν ὁ Θεὸς ἐκείνος ὅπ̄̄
 δι' ἐγνωρίσιν ἁμαρτίαν, τὸν
 ἔκαμιν ἁμαρτίαν διὰ λόγου
 μας, διὰ τὰ γινῶμεν ἡμεῖς δι-
 καιοσύνη τῷ Θεῷ εἰς αὐτόν.

Κεφ. 5'. 6.

Σ' Ὑπεργύντες δι' καὶ παρακα-
 λῶμεν μὴ εἰς κινδὸν τὴν χά-
 ριν τῷ Θεῷ δέξασθαι ὑμᾶς.

2 Λίγου γάρ· Καιρῷ δικτῷ
 ἱσῆκησά σου, καὶ ἐν ἡμέρα σω-
 τηρίας ἰσοήθησά σοι. ἰδὲ νῦν
 καιρὸς εὐπρόσδικτ̄, ἰδὲ νῦν
 ἡμέρα σωτηρίας.

3 Μηδμίαν ἐν μηδνὶ δίδον-
 τες πρ̄̄σοκοπήν, ἵνα μὴ μαμη-
 θῆ ἡ διακονία·

4 Ἄλλ' ἐν παντὶ συνησῶνεις
 ἑαυτὸς ὡς Θεῷ διάκονος· ἐν
 ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν,
 ἐν ἀνάγκαις, ἐν γειτοχωρί-
 αῖς.

5 Ἐν πωληγαῖς, ἐν φυλα-

ΚΑΙ' ἴσοντας τὰ συνησῶ-
 μεν μετ' αὐτόν, πα-
 ρακαλῶμεν τὰ μὴν διχθῆτε
 τὴν χάριν τῷ Θεῷ εὐκαιρα.

2 (Διὰ τὴν λίγου· εἰς ἐπιτή-
 ρησι καιρὸν σὶ ἐπέκησασ, καὶ ἐν
 ἡμέρα σωτηρίας σὶ ἰσοήθησά·
 τὰ τῶρα εἶναι καιρὸς ἐπιτήρησ·
 ὅπ̄̄ε σᾶς δέχεται ὁ Θεός, τὰ
 τῶρα εἶναι ἡμέρα σωτηρίας.)

3 Εἰς ἕδλ̄̄ κανένα πρᾶγμα
 δίδομεν κανένα πρ̄̄σοκομμα,
 διὰ τὰ μὴν ψιχθῆ ἡ δια-
 κονία.

4 Ἄλλὰ εἰς κάδι πρᾶγμα
 συνησόμεν τοῦ λόγου μας, ὡσάν
 ὑπηρεῖται τοῦ Θεῷ μὲ πολλῆς
 ὑπομονῆς, εἰς θλίψαις, εἰς
 ἀνάγκαις, εἰς γειτοχωρίαις,

5 Εἰς πωληγαῖς, εἰς φυλα-

καῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηθείαις·

6 Ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν πνεύματι ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυπόκριτῃ·

7 Ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὀφλῶν τῆς δικαιοσύνης τῆς δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν·

8 Διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάστοι, καὶ ἀληθεῖς·

9 Ὡς ἀγνοούμενοι, καὶ ἐπιγνωσκόμενοι· ὡς ἀποδνήσκοντες, καὶ ἰδὼ ζῶμεν· ὡς παιδιυόμενοι, καὶ μὴ θανατούμενοι·

10 Ὡς λυπόμενοι, αἰεὶ δὲ χαίροντες· ὡς πτωχοί, πολλὰς δὲ πωλιζόμενοι· ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα κατέχοντες.

11 Τὸ γόμα ἡμῶν ἀνάγει πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδία ἡμῶν πεσπλάτνται.

12 Οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν· στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχχοις ὑμῶν.

13 Τὴν δὲ αὐτὴν ἀίμιμοθίαν, ὡς τέκνοις λέγω· Πλατυνθῆτε καὶ ὑμεῖς.

14 Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγῆτες ἀπίστοις. Τίς γὰρ μείοχῃ δι-

καῖς, εἰς ἀκαταστασίαις, εἰς κόπους, εἰς ἀγρυπνίαις, εἰς νηθείαις·

6 Εἰς καθαρότητα, εἰς γνώσιν, εἰς μακροθυμίαν, εἰς κλωσύτην, εἰς πνεῦμα ἅγιον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον,

7 Εἰς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, μὲ τὰ ἄρματα τῆς δικαιοσύνης, τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερά·

8 Ἀνάμιστα δόξης καὶ ἀτιμίας, ἀνάμιστα κακῆς καὶ καλῆς φήμης, ὡσάν πλάστοι, καὶ (ὁμῶς) ἀληθινοί·

9 Ὡσάν ἀγνώριστοι, καὶ ὁμῶς γνωριζόμενοι· ὡσάν νὰ ἀποδίνωμεν, καὶ νὰ ὀπῆ ζῆμεν· ὡσάν νὰ παιδιυόμεσθε, αἰμὴ δὲν θανατωνόμεσθε·

10 Ὡσάν νὰ λυπόμεσθε, καὶ πάντα χαίρομεσθιν· ὡσάν πτωχοί, καὶ πολλὰς πωλυτίζαμεν· ὡσάν νὰ μὴν ἔχωμεν τίποτις, καὶ νὰ ἴα ἔχωμεν ὅλα.

11 Ὡ Κορίνθιοι, τὸ γόμα μας ἀνοίχθη εἰς ἰσᾶς· ἡ καρδία μας ἰσπλάτυνθη.

12 Δὲν στενοχωρεᾶσθε εἰς ἡμᾶς, ἀλλὰ στενοχωρεᾶσθε εἰς τὰ σπλάγχχια σας.

13 Τὴν ὁμοίαν ἀνταμοιβὴν ὡσάν παιδία μὴ σᾶς λέγω· πωλυτυνθῆτε καὶ ἰσοῖς.

14 Καὶ μὴν γραβοζευγαρεύεσθε μὲ ἴνα ζυγὸν μὲ ἀπίστους· διατὶ ποῖαν μετοχὴν

καιουσύνη και ἀνομία; Ἰς δὲ κοι-
νωία φωτὶ πρὸς σκοτῶ;

15 Τίς δὲ συμφώνησις Χριστῶ
πρὸς Βελίαλ; ἢ τίς μερίς πι-
τῶ μετὰ ἀπίστῃ;

16 Τίς δὲ συγκατάθεσις ναῶ
Θεῷ μὴ εἰδῶλων; ὑμεῖς γὰρ
ναὸς Θεῷ ἐστε ζῶντῶ· καθὼς
εἶπεν ὁ Θεός· Ὅτι ἐνοικήσω
ἐν αὐτοῖς, καὶ ἱμπεριπατή-
σω· καὶ ἴσομαι αὐτῶν Θεός,
καὶ αὐτοὶ ἴσονται μοι λαός.

17 Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μίσου
αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λέ-
γει Κύριῶ· καὶ ἀκαθάρατε
μὴ ἄπτισθε· καὶ γὰρ εἰσδιξομαι
ὑμᾶς·

18 Καὶ ἴσομαι ὑμῖν εἰς πα-
τέρα, καὶ ὑμεῖς ἴσοσθε μοι εἰς
υἱὸς καὶ θυγατέρας, λέγει
Κύριῶ παντοκράτωρ.

ἔχει ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀδικία;
καὶ ποῖαν ἴσμιξιν ἔχει τὸ φῶς
μὴ τὸ σκοτάδι;

15 Καὶ ποῖαν συμφωνίαν
ἔχει ὁ Χριστὸς μὴ τὸν Βελίαλ;
ἢ τί μερικὸν ἔχει ὁ πιστὸς μὴ
τὸν ἄπιστον;

16 Καὶ ποῖον εὐρέξιμον ἔχει
ὁ ναὸς τῷ Θεῷ μὴ τὰ εἰδῶλα;
διατὶ ἰσιεὺς εἶσθε ναὸς τῷ Θεῷ
τοῦ ζῶντῶ· καθὼς εἶπεν ὁ Θε-
ός· ὅτι θείω κατοικήσει μέσα
εἰς αὐτῆς, καὶ θείω περιπατή-
σει μέσα εἰς αὐτῆς· καὶ θείω
εἶσθαι Θεός τες, καὶ αὐτοὶ
θείωσιν εἶσθαι λαός μου.

17 Διὰ τῆτο εὐγᾶτε ἀπὸ
τὴν μίσση τες, καὶ χωρίσθε,
λέγει Κύριῶ· καὶ ἀκάθαρτον
μὴν ἀγγίζετε, καὶ ἐγὼ θείω
σᾶς δεχθῆ·

18 Καὶ θείω εἶσθαι πατέ-
ρα σας, καὶ ἰσιεὺς θείετε μῶ
εἶσθαι υἱοὶ καὶ θυγατέρες,
λέγει Κύριῶ παντοκράτωρ.

Κιφ. ζ. 7.

ΤΑύτας ἔν ἔχοντες ἴας ἐπαγ-
γίλιας, ἀγαπητοὶ, κα-
θαρίσωμεν ἑαυτῆς ἀπὸ παντὸς
μολυσμῆ σαρκὸς καὶ πνεύμα-
τῶ, ἐπιτελιῶντες ἀγιωσύνην ἐν
φόβῳ Θεῷ.

2 Χρησάτε ἡμᾶς ἕδῖνα
ἠδικήσαμεν, ἕδῖνα ἰφθείρα-
μεν, ἕδῖνα ἐπλεονεκτήσαμεν.

ΕΧορτες λοιπὸν, ἀγαπητοὶ,
ἐτῆτα ἴα ἰαξίμασια, ἅς
καθαρίσωμεν τοῦ λόγου μας ἀπὸ
κάθε λογῆς μολυσμῶν Ἰῆς σάρ-
κας καὶ τοῦ πνεύματῶ, τελειώ-
νωτες ἀγιωσύνην μὴ τὸν φόβον
τοῦ Θεῷ.

2 Δεχθῆτε μᾶς· κανίνα δὲν
ἀδικήσαμεν, κανίνα δὲν ἰφθεί-
ραμεν, κανίνα δὲν ἐπλεονεκτή-
σαμεν.

3 Οὐ πρὸς κατάκρισιν λέγω·
προεῖπα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς
καρδίαις ἡμῶν ἔστε εἰς τὸ συνα-
ποδανεῖν καὶ συζῆν.

4 Πολλή μοι παρρησία πρὸς
ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ
ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ παρα-
κλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ
χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει
ἡμῶν.

5 Καὶ γὰρ ἰδόντων ἡμῶν εἰς
Μακεδονίαν, ἕδμῖαν ἴσχηκεν
ἄνισιν ἢ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν
πατρὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν μά-
χαι, ἴσωθεν φόβοι.

6 Ἄλλ' ὁ παρακαλῶν τὸς
ταπεινούς, παρακάλεσεν ἡμᾶς
ὁ Θεός, ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου.

7 Οὐ μόνον δι' ἐν τῇ παρευ-
σίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ πα-
ρακλήσει ἣ παρεκλήθη εἰς
ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν
ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν
ὄδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ
ἐμῶ· ὥστε με μᾶλλον χαρῆσαι.

8 Ὅτι εἰ καὶ ἰλύπησα ὑμᾶς
ἐν τῇ ἐπιγολῇ, ἢ μελαμέλομαι,
εἰ καὶ μετεμελόμην· βλέπω γὰρ
ὅτι ἡ ἐπιγολή ἐκείνη· εἰ καὶ
πρὸς ἕραν, ἰλύπησεν ὑμᾶς·

3 Διὸ τὸ λέγω διὰ κατὰκρι-
σίν σας· διαλί προεῖπα, ὅτι
εἰς ταῖς καρδίαις μας εἴσθην,
εἰς τὸ νὰ συναποδάσωμεν καὶ
νὰ συζῆμι.

4 Πολλὴν παρρησίαν ἔχω
εἰς ἰσᾶς· πολλὴν καύχησιν ἔχω
διὰ λόγου σας· εἶμαι γεμᾶ-
τῶ· παρηγορίαν· εἰς ὅλαις
ταῖς θλίψαις μας ἡ χαρά μας
περισσεύει παραπάνω.

5 Διατὶ ὅταν ἐπήγαμεν
εἰς τὴν Μακεδονίαν, καμίας
ἀνάπαυσις δι' εἶχε τὸ κορμί
μας, ἀλλὰ εἰς κάθε πρῶγμα
ἰθλιβόμεσθαι· ἀπὸ ἔξω μά-
χαις, ἀπὸ μέσα φόβοι.

6 Ἄλλὰ ὁ Θεὸς ἐπὶ παρη-
γορᾶ τὸς ἰαπεινούς, ἐκεῖ
μας ἐπαρηγόρησεν μὲ τὸν ἐρχο-
μὸν τοῦ Τίτου.

7 Καὶ ὄχι μόνον διὰ τὸν ἐρ-
χομόν του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πα-
ρηγορίαν ἐπὶ ἐπαρηγορήθη εἰς
ἰσᾶς, λέγωντάς μας τὸν πολὺν
σας πόθον, τὰ κλάματά σας,
τὴν ζῆλίαν ὅσῃ ἔχετε διὰ
λόγου μου, εἰς τόσον ὅσῃ ἰγὼ
(ἀκύνωτάς τα) ἐχάρηκα πι-
ρισσότερον.

8 Ὅτι ἂν καλᾶ καὶ νὰ σᾶς
ἰλύπησα εἰς τὴν ἐπιγολήν, δι' ἐν
μελατωίῳ, ἂν καλᾶ καὶ ἐμελά-
τωίῳ (προτίτερα). διατὶ
βλέπω ὅτι ἐκείνη ἡ ἐπιγολή, ἂν
καλᾶ καὶ διὰ τὴν ἕραν, σᾶς
ἰλύπησι.

9 Νῦν χαίρω, ἔχ ὅτι ἰλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἰλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἰλυπήθητε γὰρ κατὰ Θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν.

10 Ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμείβεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη θάνατον κατεργάζεται.

11 Ἰδὲ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς, πόση κατεργάσατο ὑμῖν σπουδὴν; ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγαθάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζήλον, ἀλλ' ἐκδικησιν; Ἐν καθ' ἑστέρας συνειδήσατε ἑαυτὰς ἀγνῆς εἶναι ἐν τῷ σπράγματι.

12 Ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, ἔχ ἴσκειν τοῦ ἀδικήσαντος, ἐδὲ ἴσκειν τῷ ἀδικηθέντι· ἀλλ' ἴσκειν τῷ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ἡμῶν τὴν ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς, ἐνώπιον τῷ Θεῷ.

13 Διὰ τοῦτο παρακληθήμι· ἴσα ἐπὶ τῇ παρακλήσει ὑμῶν· περισσοτέρως δι' ἡμᾶλλον ἐχάρηκα ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπαύεται τὸ πνεῦμα αὐτῷ ἀπὸ πάντων ὑμῶν·

14 Ὅτι εἴ ἴε αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κικαύχημαι, ἔ κατη-

9 Τῶρα χαίρομαι, ἔχ ὅτι ἰλυπήθηκατε, ἀλλ' ὅτι ἰλυπήθηκατε εἰς μετάνοιαν· διατὶ ἰλυπήθηκατε κατὰ Θεόν, διὰ τὸ μὴν ζημιωθῆτε ἀπὸ λόγου μας εἰς κανένα σπράγμα.

10 Διατὶ ἡ κατὰ Θεὸν λύπη κάμνει μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν, ὅπῃ πλείον διεν μετανοιώνας· ἀμὴ ἡ λύπη τοῦ κόσμου κάμνει θάνατον.

11 Διατὶ γὰρ αὐτὸ τοῦτο, τὸ γὰρ λυπηθῆτε ἰσοῖς κατὰ Θεόν, πόσην σπουδὴν ἔκαμιν εἰς ἰσᾶς, καὶ ἀπολογίαν, καὶ ἀργὴν ἑαυτίου τοῦ κακῷ, καὶ φόβον, καὶ ἀγάπην, καὶ ζῆλον, καὶ ἐκδικησιν; ὅλως δὲ ὅλη ἀπεδιδέξατε τοῦ λόγου σας πῶς εἴσθε καθαροὶ εἰς (τοῦτο) τὸ σπράγμα.

12 Λοιπὸν ἂν καλῶ καὶ σας ἔγραψα, διὲν σας ἔγραψα διὰ ἐκείνου ὅπῃ ἀδικησιν, ἐδὲ διὰ ἐκείνου ὅπῃ ἀδικήθη· ἀλλὰ διὰ τὸ φανερωθῆ ἡ σπουδὴ μας εἰς ἰσᾶς, τὴν ὅποιαν (ἔχομεν) διὰ λόγου σας ὁμωροσᾶ εἰς τὸν Θεόν.

13 Διὰ τοῦτο ἐπαρηγορηθήκαμεν εἰς τὴν παρηγορίαν σας· καὶ περισσοτέρον ἐχάρηκαμεν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Τίτου, ὅτι ἀναπαύθη τὸ πνεῦμά τε ἀπὸ ὅλης σας.

14 Ὅτι ἂν ἐκαυχῆθῃκα τίποτες εἰς αὐτὸν διὰ λόγου

ἀλλ' ἑαυτὰς ἴδωκαν πρῶτος τῷ Κυρίῳ καὶ ἡμῖν, διὰ θείλημα-
τοῦ Θεοῦ·

6 Εἰς τὸ παρακαλῆσαι ἡ-
μᾶς Τίτον, ἵνα καθὼς προει-
ήρξατο, ἔτω καὶ ἐπιτελίῃ εἰς
ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην.

7 Ἄλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ πι-
ρισσιύετε, πίστιν, καὶ λόγον, καὶ
γνώσιν, καὶ πάση σπουδῇ, καὶ
τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ,
ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι
περισσιύητε.

8 Οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω,
ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων σπουδῆς,
καὶ τὸ τῆς ὑμιτέρως ἀγάπης
γνήσιον δοκιμάζων.

9 Γινώσκειτε γὰρ τὴν χάριν
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλύ-
σιον ὄν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου
πτωχείᾳ πτωθήσῃτε.

10 Καὶ γνώμην ἐν τούτῳ
δίδωμι· τούτο γὰρ ὑμῖν συμφέ-
ρει, οἵτινες ἔμόνον τὸ ποιῆσαι,
ἀλλὰ καὶ τὸ θείλῃ προειήρ-
ξασθε ἀπὸ πέρουσι.

11 Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι
ἐπιτελίσατε· ὅπως καθάπερ ἡ

ἐκείνοι ἴδωκαν πρῶτος τοῦ λό-
γου τῆς εἰς τὸν Κύριον καὶ εἰς
ἡμᾶς μὲ τὸ θείλημα τοῦ Θεοῦ,

6 Εἰς τόσον ὥστε ἰπαρακα-
λῆσαι ἡμῖς τὸν Τίτον, καθὼς
ἄρχει προλίτιρα, ἔτξι καὶ ἐὰ
τελειώσῃ εἰς ἰσᾶς καὶ τὴν χα-
ριν ἐτούτην.

7 Ἄλλὰ καθὼς εἰς κάθε
πράγμα περισσιύετε εἰς τὴν
πίστιν, καὶ εἰς τὸν λόγον, καὶ εἰς
τὴν γνώσιν, καὶ εἰς κάθε σπου-
δὴν, καὶ εἰς τὴν ἀγάπην ὥστε
εἶναι ἀπὸ ἰσῶς εἰς τοῦ λόγου
μας, (ἔτξι) ἐὰ περισσιύσῃτε
καὶ εἰς τούτην τὴν χάριν.

8 Ἐγὼ δὲν λέγω ἐτέτο προσ-
τάτλινας, ἀλλὰ μὲ τὴν σπου-
δὴν τῶν ἄλλων, δοκιμάζοντας
ἀκόμι τὸ γνήσιον τῆς ἀγάπης
σας.

9 Διατὶ γνωρίζετε τὴν χά-
ριν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, ὅτι ὄντας πλύσιον, διὰ
λόγου σας ἐπτώχευσιν, διὰ ἐὰ
πτωθήσῃτε ἰσῶς μὲ τὴν πτω-
χείαν ἐκείνου.

10 Καὶ συμβουλεύω σας εἰς
ἐτούτῳ· διατὶ τούτο εἶναι ὠφέλι-
μον εἰς ἰσᾶς· οἱ ὅποιοι ἀπὸ πέ-
ρουσι ἰπροαρχίσῃτε ὄχι μόνον
τὸ ἐὰ κάμῃτε, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐὰ
θείσῃτε.

11 Καὶ τῶρα ἐτελειώσῃτε καὶ
τὸ ἐὰ κάμῃτε (τὸ πρᾶγμα)·
διὰ ἐὰ εἶναι καὶ ἡ τελείωσις τοῦ

προθυμία τοῦ θέλειν, ἔτω καὶ τὸ ἐπιτελεῖσαι ἐκ τοῦ ἔχειν.

12 Εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται, καθὸ εἰς ἔχη τις, εὐπρόσδεκτος, ἐ καθὸ οὐκ ἔχει.

13 Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἀνεσις, ὑμῖν δὲ θλίψις· ἀλλ' ἐξ ἰσότητος, ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περισσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα·

14 Ἴνα καὶ τὸ ἐκείνων περισσευμα γίνηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, ὅπως γίνηται ἰσότης·

15 Καθὸς γέγραπται· Ὁ τὸ πολὺ, οὐκ ἐπλεόνασε· καὶ ὁ τὸ ὀλίγον, οὐκ ἠλατιόησε.

16 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ τῷ δίδοντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου,

17 Ὅτι τὴν μὴν παράκλησιν εἰδέξατο· σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων, αὐθαίρετος· ἐξηλθε πρὸς ὑμᾶς.

18 Συνεπέψαμεν δὲ μετ'

ἔργα κατὰ δύναμιν ὅπῃ ἔχετε, καθὸς ἔγινε ἡ προθυμία τῆς θελήσεως.

12 Διαβίβει εἶναι ἡ προθυμία, καθὸ εἶναι εὐπρόσδεκτος (δίδωντας) ἀπ' ἐκείνου ὅπῃ ἔχει ὅσον δύνηται, καὶ ὅχι καθόσον δὲν ἔχει.

13 Διαβίβει (ἐτέτα λέγω) ὅχι διὰ τὰ εἶναι ἀνεσις εἰς ἄλλους, καὶ εἰς ἰσοῦς θλίψις· ἀλλὰ τὰ εἶναι ἰσότης, εἰς τῆτον τὸν καιρὸν τὸ περισσευμα τὸ ἰδικόν σας ἄς ἀναπληροῦ τὸ ἔλλειπτις ἐκείνων·

14 Καὶ τὸ περισσευμα ἐκείνων ἄς ἀναπληρώσῃ τὸ λείψημον τὸ ἰδικόν σας, διὰ τὰ γενῆ ἰσότης.

15 Καθὸς εἶναι γεγραμμένον· ἐκείντος ὅπῃ (ἐμάζωξι) τὸ πολὺ (μάνα), δὲν ἐπῆρε ἴσποτες περισσότερον (ἀπὸ τὸ μέτρον)· καὶ ἐκείντος ὅπῃ ἐμάζωξι τὸ ὀλίγον, δὲν ἐπῆρεν ὀλιγότερον (ἀπὸ τὸ μέτρον ὅπου ἰχρειάζουnton).

16 Καὶ χάρις τῷ Θεῷ ὅπῃ δίδει τὴν αὐτὴν σπουδὴν διὰ λόγου σας εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Τίτου.

17 Ὅτι τὴν μὴν νεθισίαν τὴν εἰδέχθη, καὶ ὄντας προθύμους, μετ' ἰδίον τε θίλημα εὐγῆκε καὶ ἤλθει εἰς ἰσοῦς.

18 Καὶ ἐπέψαμεν ὁμῶς

αὐτοῦ ἰὸν ἀδελφοί, ἃ ἔπαινε
ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ διὰ πασῶν
τῶν ἐκκλησιῶν·

19 (Οὐ μόνον δι, ἀλλὰ καὶ
χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλη-
σιῶν Συνέδημα ἡμῶν, ὡς τῇ
χάριτι ταύτῃ τῇ διακονημένῃ
ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ
Κυρίου δόξαν καὶ προθυμίαν
ἡμῶν)

20 Στελλόμενοι τῆτο, μή
ἴς ἡμᾶς μωμῆσθαι ἐν τῇ ἀ-
δρότητι ταύτῃ τῇ διακονημένῃ
ὑφ' ἡμῶν·

21 Προσέμενοι καλὰ ἔμο-
νον ἐνώπιον Κυρίου, ἀλλὰ καὶ
ἐνώπιον ἀνθρώπων.

22 Συνεπέμψαμεν δι' αὐ-
τοῦ τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἰδοκι-
μάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλαῖς
σπυδαῖον ὄντα, οὐκ ὡς πολὺ
σπυδαϊότερον, πεποιθήσει πολ-
λῇ τῇ εἰς ὑμᾶς·

23 Εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινω-
νὸς ἡμῶν καὶ εἰς ὑμᾶς Συνε-
ργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπό-
στολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστῷ.

24 Τὴν οὖν ἐνδείξιν τῆς ἀγα-

μετ' αὐτὸν τὸν ἀδελφόν, τοῦ ὁ-
ποῖο ἔπαινε εἶναι εἰς τὸ ἐπ-
αγγέλιον διαμέσω ὅλων τῶν
ἐκκλησιῶν·

19 Καὶ ὅχι μόνον (ἐτέτο),
ἀλλὰ καὶ ἰχειροτονηθεὶς ἀπὸ
ταῖς ἐκκλησίαις ἐὰν μισίψῃ
ὁμοῦ μετ' ἡμᾶς, μετ' τὴν χά-
ριν ἐτέτην ὅπως διακονῆ-
ται ἀπὸ λόγου μας εἰς τὴν δό-
ξαν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ (ἐὰν
ὑπερεῖται) εἰς τὴν προθυ-
μίαν σας·

20 Φεύγοντες τῆτο, μήπως
καὶ κατένας μᾶς κατήγορήσῃ εἰς
τέτην τὴν περιόριστον (τῆς
ἐπισημοσύνης) ὅπως ὑπερεῖται
ἀπὸ λόγου μας·

21 Προσέμενοι καλὰ ὅπως
εἶναι καλὰ, ὅχι μόνον ὁμπεροῦ
εἰς τὸν Κύριον, ἀλλὰ καὶ ὁμπεροῦ
εἰς τὴν ἀνθρώπων.

22 Καὶ ὅπως μετ' αὐτὸν ἐ-
πέμψαμεν τὸν ἀδελφόν μας, τὸν
ὁποῖον τὸν ἰδοκιμάσαμεν πολ-
λαῖς φοραῖς εἰς πολλὰ πρά-
γματα, καὶ τὸν εὐρέκαμεν πρὸ-
θυμον, καὶ τῶρα εἶναι πολλὰ
σπυδαϊότερο· διὰ τὸ πολὺ
δάριον ὅπως ἔχει εἰς ὑμᾶς.

23 Καὶ διὰ τὸν Τίτον, εἶναι
ὡς συνεργός μου καὶ συμβουδός
μου εἰς ὑμᾶς· καὶ οἱ λοιποὶ μας
ἀδελφοὶ εἶναι ἀπόστολοι τῶν
ἐκκλησιῶν, καὶ δόξα Χριστῷ.

24 Τὴν ἀπόδειξιν λοιπὸν τῆς

πης ὑμῶν, καὶ ἡμῶν καυχήσι-
ος ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς αὐτὸς ἐν-
δείξασθε, καὶ εἰς πρὸς ὀνομαζομένων
ἐκκλησιῶν.

ἀγάπης σας, καὶ τῆς καυχή-
σιώς μας διὰ λόγου σας, εἰς
αὐτὸς ἐὰν τὴν δείξετε ὁμωροῦσθε
εἰς ταῖς ἐκκλησίαις.

Κεφ. 9. 9.

ΠΕρὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας
τῆς εἰς τὸς ἀγίους περιω-
σόν μοι ἐστὶ τὸ γράφειν ὑμῖν.

2 Οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν
ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι
Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐα πα-
ρασκυάσθαι ἀπὸ πέρουσι· καὶ ὁ
ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠείδισι τὸς
πλείους.

3 Ἐπιμψα δὲ τὸς ἀδελφούς,
ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ
ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῆ ἐν τῷ μέρει
τῷ· ἵνα (καθὼς ἔλεγον) πα-
ρασκυασμένοι ᾖτε·

4 Μὴ πως ἐὰν ἔλθωσι Ἐν
ἐμοὶ Μακεδόσι, καὶ εὐρωσιν
ὑμᾶς ἀπαρασκυσθέντες, κατα-
σχυνθῶμι ἡμεῖς (ἵνα μὴ λέγω-
μιν ὑμεῖς) ἐν τῇ ὑποστάσει
ταύτῃ τῆς καυχήσεως.

5 Ἀναγκαῖοι οὖν ἠησά-
μη παρακαλῆσαι τὸς ἀδελ-
φούς, ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς,
καὶ προκαταλείψωσι τὴν προκα-
τηγγελημένην εὐλογίαν ὑμῶν,
ταύτην ἰτοίμη εἶναι ἕτως ὡς
εὐλογίαι, καὶ μὴ ὡσπερ πλειο-
νοξία.

ΚΑΙ διὰ τὴν διακονίαν ὁ-
πῶ γίνεται διὰ τὸς ἀ-
γίους, περιωσόν μου εἶναι τὸ ἐὰν
σᾶς γράφω.

2 Διατὶ ἐξείρω τὴν προθυ-
μίαν σας, τὴν ὅποιαν καυχῶ-
μαι διὰ λόγου σας εἰς τὸς Μα-
κεδόνας, ὅτι ἡ Ἀχαΐα εἶναι ἰ-
τοιμασμένη ἀπὸ πέρουσι· καὶ ὁ
ἰδικός σας ζῆλος ἰπαρακίησε
πολλός.

3 Καὶ ἔπιμψα (ἰτύτης)
τὸς ἀδελφούς, διὰ ἐὰν μὴ ἐν-
καιρωθῆ εἰς τῷτο τὸ μέρος· τὸ
καύχημά μας, ὅπῃ εἶναι διὰ
λόγου σας, διὰ ἐὰν εἰσθῆν ἰτοι-
μασμένοι, καθὼς ἔλεγον·

4 Μὴ πως ἐὰν ἔλθωσι ὁμῶ
μετ' ἐμᾶς Μακεδόσι, καὶ σᾶς
εὐρου ἐντοίμης, ἐντροπια-
σθῶμι ἐμεῖς (διὰ ἐὰν μὴ ἐν-
πῶμι ἰσεις) εἰς τῷτο τὸ γήρι-
γμα τῆς καυχήσεως.

5 Ἀναγκαῖοι λοιπὸν ἰλόγι-
ασα ἐὰν παρακαλῶ τὸς ἀδελ-
φούς, ἐὰν ἔλθουν προτίτερα εἰς
ἰσᾶς, καὶ ἐὰν προίτοιμάσουσι τε-
λείως τὴν εὐλογίαν σας ὅπῃ
ἰπροίπαμι, ἐὰν εἶναι ἰτοίμη
ἔτζε ὡσὰν εὐλογία, καὶ ὄχι
ὡσὰν πλειονοξία.

6 Τὸτο δὲ, ὁ σπείρων φειδο-
μίως, φειδομίως καὶ θιρίσει·
καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις,
ἐπ' εὐλογίαις καὶ θιρίσει.

7 Ἐκαστὸ καθὼς προαι-
ρεῖται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ λύπης,
ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἰλαρὸν γὰρ δότην
ἀγαπᾷ ὁ Θεός.

8 Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶ-
σαι χάριν περισσεύσαι εἰς ὑ-
μᾶς· ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶ-
σαι αὐτάρκειαν ἔχοντες, πε-
ρισσιύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγα-
θόν·

9 (Καθὼς γέγραπται· Ἐ-
σκόρπισον, ἰδοὺ τοῖς πίνυσι·
ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς
τὸν αἰῶνα.

10 Ὁ δὲ ἐπιχρηγῶν σπέρμα
τῷ σπείρῳ, καὶ ἄρτον εἰς βρῶ-
σιν, χορηγῆσαι, καὶ πληθύναι
τὸν σπόρον ὑμῶν, καὶ αὐξήσαι
τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης
ὑμῶν·)

11 Ἐν παντὶ πλετιζόμενοι
εἰς πᾶσαι ἀπλότεια, ἥτις κα-
τεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαρι-
στίας τῷ Θεῷ·

12 Ὅτι ἡ διακονία τῆς λει-
τηρίας ταύτης ἔμόνον ἐστὶ
προσαπαπληρῆσα ἵνα ὑπερέμα-

6 Καὶ ἐξιδύριτε τὸτο, ὅτι ἐ-
κείνῳ ὅπῃ σπείρει ἀκριβολο-
γημένα, ἀκριβολογημένα καὶ
θίλει θιρίσει, καὶ ἐκεῖνῳ ὅπῃ
σπείρει πλώσια, θίλει θιρίσει
καὶ πλώσια.

7 Καθ' ἕνα καθὼς προ-
αيرهῖται εἰς τὴν καρδίαν τῆς (ἅς
δίδῃ) ὄχι ἐκ λύπης, ἢ γαι-
κῶς. διατι· ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ ἡ-
μερον δότην.

8 Καὶ ὁ Θεὸς εἶναι δυνατὸς
κάδι χάριν ἵνα τὴν περισσεύσῃ
εἰς ἰσᾶς, διὰ ἵνα ἔχητε πάντο-
τε εἰς κάδι πρᾶγμα, κάδι λο-
γῆς αὐτάρκειαν, ἵνα περισσεύητε
εἰς κάδι ἔργον ἀγαθόν·

9 (Καθὼς εἶναι γεγραμ-
μένοι· ἐσκόρπισον, ἰδοὺ εἰς
τὴς πτωχῆς· ἡ δικαιοσύνη τῆς
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

10 Καὶ ἐκεῖνῳ ὅπῃ προ-
φθάσει σπέρμα ἐκεῖνον ὅπῃ
σπείρει, καὶ ψωμὶ εἰς φαγήλον,
ἄμποτε ἵνα προφθάσῃ καὶ ἵνα
πληθύνῃ τὸν σπόρον σας, καὶ
ἵνα αὐξήσῃ ἵνα γενήματα τῆς
δικαιοσύνης σας·)

11 Εἰς κάδι πρᾶγμα ἵνα
πλετῆτε εἰς κάδι λογῆς ἀπλό-
τητα, ἡ ὅποια κάμνει διὰ
μίσου μας εὐχαριστίας εἰς τὸν
Θεόν.

12 Ὅτι ἡ διακονία τῆς ὑπε-
ρισίας ἐστῆς, ἔμόνον ἀναπλη-
ροῖ τὴν χρεῖαν τῶν ἀγίων, ἀλ-

1α τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ.

13 (Διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀπλότῃ τῆς κοινωνίας εἰς αὐτὰς καὶ εἰς πάντας.)

14 Καὶ αὐτῶν διήσει ὑπερ ὑμῶν, ἐπιποδοῦντων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐφ' ὑμῖν.

15 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνικηγήτῳ αὐτῷ δωρεῖᾳ.

λα καὶ περισσεύει μὲ τὴν εὐχαριστίαν ὅπῃ κάμουν οἱ πολλοὶ εἰς τὸν Θεόν,

13 (Διαμέσου τῆς δοκιμῆς ἡς ὑπηρεσίας ἐτέτης δοξάζοντες τὸν Θεὸν εἰς τὴν ὑποταγὴν τῆς ὁμολογίας σας (ὅπῃ ἔχετε) εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὴν ἀπλότητα ἡς κοινωνίας (ὅπῃ ἔχετε) εἰς αὐτὰς καὶ εἰς ὅλους.)

14 Καὶ μὲ τὴν παρακαλίσει αὐτῶν (ὅπῃ κάμουν) διὰ λόγου σας, ἀγαπῶντίς σας πολλὰ, διὰ τὴν ὑπερβολικὴν χάριν τοῦ Θεοῦ (ὅπῃ εἶναι) εἰς ἐσᾶς.

15 Καὶ δόξαν ἡ εἶχῃ ὁ Θεὸς εἰς τὴν δωρεῖάν τε τὴν ἀδίκητον.

Κιφ. 6. 10.

Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραότητος καὶ ἐπιεικειᾶς τοῦ Χριστοῦ, ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν Ἰακωβίου ἐν ὑμῖν, ἀπὸν δὲ θάρρῳ εἰς ὑμᾶς.

2 Δέομαι δὲ τὸ μὴ παρῶν θάρρῆσαι τῇ πεποιθήσει ἢ λογίζομαι τολμῆσαι ἐπὶ ἵνας τῶν λογιζομένων ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας.

3 Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπαλοῦν

ΚΑΙ ἄυτὸς ἐγὼ ὁ Παῦλος σᾶς παρακαλῶ διὰ τὴν πραότητα καὶ καλωσύνην τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὅποιος ἐγὼ ὄντας παρῶν ἤμου Ἰακωβίου εἰς ἐσᾶς, καὶ ὄντας ἀπὸν ἔχω θάρρῳ εἰς ἐσᾶς.

2 Καὶ παρακαλῶ σας ἵτι κάμειτε, ἵνα μὴν χρειασθῶ, ὅταν θίλω εἶσθαι παρῶν, τὸ θάρρῳ ὅπῃ ἐγὼ λογιάζω ἵνα ἔχω εἰς κάποιους, ὅπῃ μᾶς λογαριάζου πῶς περιπατοῦμεν κατὰ σάρκα.

3 Διατὶ (ἂν καλᾶ) καὶ πε

τις, οὐ κατὰ σάρκα γράτευόμεθα·

4 (Τὰ γὰρ ὄπλα τῆς γρατείας ἡμῶν ἔσαρκικά, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς καταίρεισιν ὀχυρωμάτων)

5 Λογισμὸς καταιροῦντις, καὶ πᾶν ὑψωμα ἱπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντις πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ·

6 Καὶ ἐν ἰτοίμῳ ἔχοντις ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή.

7 Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπει; Εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τῦτο λογιζέσθω πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καδῶς αὐτὸς Χριστῷ, ὅτω καὶ ἡμεῖς Χριστῷ.

8 Ἐάν τι γὰρ καὶ περισσότερόν τι καυχῆσθωμαι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκεν ὁ Κύριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς καταίρεισιν ὑμῶν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι·

9 Ἴνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν.

10 Ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαί,

ριπατῶμεν εἰς σάρκα, διὸ γράτευόμεσθαι κατὰ τὴν σάρκα·

4 (Διατὶ τὰ ἄρματα τῆς γρατείας μας διὸ εἶναι σαρκικά, ἀλλὰ εἶναι δυνατὰ μὲ τὸν Θεόν, εἰς χαλασμόν τῶν ὀχυρωμάτων.)

5 Χαλουῦντις τῆς λογισμῆς, καὶ κάθε λογῆς ὑψωμα ὅπῃ ὑψώνεται ἰσαλίον τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ σύρποντις ὡσὰν δῦλον κάθε νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ.

6 Καὶ εἰμισθαι ἑτοιμοὶ ἐκδικῆσθωμεν κάθε λογῆς παρακοήν, ὅταν τελιωθῇ ἡ ὑπακοή σας.

7 Τὰ (Φανόμενα) κατὰ πρόσωπον βλέπει; ἴαν κανείας ἔχει δάρρη· εἰς τοῦ λόγου τυ, ἵα εἶναι τοῦ Χριστοῦ, ἅς λογαριαζῆ τῦτο πάλιν ἀπὸ λόγου τυ, ὅτι καδῶς αὐτὸς εἶναι τοῦ Χριστοῦ, τοιητωτρόπως καὶ ἡμεῖς εἰμισθαι τοῦ Χριστοῦ.

8 Διατὶ ἴαν καὶ καυχῆθῶ ἴποτις περισσότερον διὰ τὴν ἐξουσίαν μας, τὴν ὁποίαν μας ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν, καὶ ὄχι εἰς χαλασμόν σας, διὸ δέλω ἐντραπῆ·

— 9 Διὰ ἵα μὴν φανῶ πῶς σᾶς καταφοβίζω μὲ ταῖς ἐπιστολαῖς.

10 Ὅτι λέγει κάστω· διὰ λόγου με, αἱ ἐπιστολαῖς με ἵα

φροσι, βαρείαι καὶ ἰσχυραί· ἢ δὲ παρουσία τοῦ σώματός· ἀσθενής, καὶ ὁ λόγος· ἰξυδισμίνος.

11 Τῦτο λογιζίσθω ὁ τοιῦτός·, ὅτι οἱοί ἰσμίεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ.

12 Οὐ γὰρ ἰολμῶμεν ἰγκρίναι ἢ συγκρίναι ἰαυτὸς τισι τῶν ἰαυτὸς ζυρισαιόντων· ἀλλὰ αὐτοῖ ἰν ἰαυτοῖς ἰαυτὸς μετροῦντες, καὶ συγκρίνοντες ἰαυτὸς ἰαυτοῖς ἔ ζυιῦσι.

13 Ἡμεῖς δὲ ἔχι εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος· ἔ ἰμέρισεν ἡμῖν ὁ Θεὸς μέτρον, ἰφικέσθαι ἄχρι καὶ ἡμῶν.

14 Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἰφικνήμενοι εἰς ἡμᾶς, ὑπερικτείνουμεν ἰαυτὸς· ἄχρι γὰρ καὶ ἡμῶν ἰφθάσαμεν ἰν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ·

15 Οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχόμενοι ἰν ἄλλοτρίοις κόποις, ἰλπίδα δὲ ἰχοντες, αὐξανομένης τῆς πίστεως ἡμῶν, ἰν

εἶναι βαρείαις καὶ δυναταῖς, ἀμὴ ἢ παρουσία τοῦ σώματός· με γὰ εἶναι ἀσθενησμένη, καὶ ὁ λόγος· γὰ εἶναι καταφρονησμένη· καὶ ἔδδτιποτήτι·.

11 Ὁ τοιῦτός· ἄνθρωπος· (ὁπῆ λέγει ἰτῦτα διὰ λόγου μου) ἄς λογαριάζῃ ἰτῦτο, πῶς ὅ, τι λογιῆς εἰμιοσθε μὴ τὸν λόγον εἰς ταῖς ἐπιστολαῖς ἀπόντες, τίλοιας λογιῆς εἰμιοσθε καὶ παρόντες μὴ τὸ ἔργον.

12 Διατὶ δὲν ἀποκοῦμεν ἰμεῖς γὰ ζυταριδμήσωμεν ἢ γὰ συγκρίνωμεν τοῦ λόγου μας μὴ κάποιος, ὁπῆ συσῆνεσι τοῦ λόγου τες, ἀλλὰ ἰκεινοῖ ἔγοντας γὰ μετροῦσι τοῦ λόγου τες ἀπαλοῖ τες, καὶ γὰ συγκρίνεσι τοῦ λόγου τες μὴ τὸν ἰαυτόν τες, δὲν γροικῶσι.

13 Ἀμὴ ἰμεῖς δὲν θέλομεν καυχῆθῃ ἄμετρα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος· τοῦ ὁποῖος μέτρον μᾶς ἰμοίρασεν ὁ Θεὸς, γὰ φθάσωμεν ἔως εἰς ἰσᾶς.

14 Διατὶ δὲν ξαπλώνουμεν τοῦ λόγου μας περισσότεροι (ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν), λίγοντες πῶς ἰφθάσαμεν ἔως εἰς ἰσᾶς, μὴ φθάνοντες· διατὶ καὶ ἔως εἰς ἰσᾶς ἰφθάσαμεν μὴ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ·.

15 Δὲν καυχόμεσθε εἰς τὰ ἄμετρα, εἰς τὰς κόπεις τῶν ἄλλων, ἀλλὰ ἰχοντες θάρρος·, αὐξανομένης τῆς πίστεώς σας, γὰ

ὑμῖν μεγαλυθῆναι κατὰ τὸν
κατόνα ἡμῶν εἰς περισσείαν·

16 Εἰς τὰ ὑπερέκιστα ὑ-
μῶν εὐαγγελισκοῦμαι· οὐκ ἐν
ἄλλοτρίῳ κατόνῳ εἰς τὰ ἔτοιμα
καυχῆσασθαι.

17 Ὁ δὲ καυχώμενος, ἐν
Κυρίῳ καυχάσθω.

18 Οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν Κυρίων,
ἐκείνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ' ὅν ὁ
Κύριος Κυρίσκειν.

μεγαλυθῆμεν καὶ ἡμεῖς εἰς
ἰσᾶς περισσᾶ κατὰ τὸν κατόνα
μας·

16 Νὰ εὐαγγελίσω καὶ εἰς
ταῖς χώραις ὅπου εἶναι παρα-
πάνω ἀπὸ σᾶς, καὶ ὄχι νὰ καυ-
χῆθῶ εἰς ἄλλω κατόνα, διὰ
ἐκεῖνα ὅπου ἔτοιμάσθηκα (ἀπ'
ἄλλον).

17 Ἐκεῖνος ὅπου καυχᾶται,
ᾧς καυχᾶται ἐν Κυρίῳ.

18 Διὰ τὸ ὄχι ἐκεῖνος ὅπου
συγῆσει τοῦ λόγου τῷ εἶναι δόκι-
μος, ἀλλὰ ἐκεῖνος ὅπου συγῆσει
ὁ Κύριος.

Καφ. ια. 11.

Ὁ Φίλον ἠνείχεσθί με μι-
κρόν ἢ τῆς ἀφροσύνης·
ἀλλὰ καὶ ἀνείχεσθί με.

2 Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεῷ ζήλω.
ἠμεροσάμην γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ
παρθένοῦ ἀγίου παραστῆσαι,
τῷ Χριστῷ·

3 Φοβῆμαι δὲ μήπως ὡς ὁ
ὄφικς Εὐάν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ
παιουργίᾳ αὐτοῦ, ἔτω φθαρῶν
τὰ ρήματα ὑμῶν, ἀπὸ τῆς
ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν.

4 Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος
ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ

Ἄ Μποτεῖς νὰ ὑπομείνετε ὁ-
λίγοι τὴν ἀφροσύνην μου,
ἀλλὰ καὶ μὲ ὑπομείνετε.

2 Διὰ τὸ σᾶς ἐγκακῶ περισ-
σᾶ, ἀγάπη κατὰ Θεόν· διὰ τὸ
σᾶς ἄρμασα μὲ ἕνα ἄνδρα, νὰ
σᾶς παραστήσω εἰς τὸν Χρι-
στὸν, ὡσάν παρθένοῦ καθα-
ράν·

3 Καὶ φοβῆμαι μήπως
καθὼς ὁ ὄφικς ἐξηπάτησεν τὸν
Εὐάν μὲ τὴν παιουργίαν ἰου,
ἔτσι φθαρῶσι τὰ ρήματά
σας ἀπὸ τῆς ἀπλότητος, ὁ-
ποῦ πρέπει νὰ ἔχετε εἰς τὸν
Χριστόν.

4 Διὰ τὸ ἵαν ἐκεῖνος ὅπου
ἔρχεται εἰς ἰσᾶς κηρύττει ἄλλον
Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον ἡμεῖς δεῖν ἵαν

ἐκπυξάμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἰδίξασθε, καλῶς ἠείχισθε.

5 Λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑπερκεῖναι τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων.

6 Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῶ λόγου, ἀλλ' ἐν τῇ γνώσει· ἀλλ' ἐν παύλῃ φανερωθέντες ἐν πῦσιν εἰς ὑμᾶς.

7 Ἡ ἀμαρτίαν ἐποίησα, ἱμαυτὸν Ἰακωβίων ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε; ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ Θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμεν ὑμῖν;

8 Ἄλλαις ἐκκλησίαις ἐσύλησα, λαβὼν ὀψώνου, πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν· καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑπερηθεις, ἐκατενάρκησα ὑδενός.

9 Τὸ γὰρ ὑπερημά μου προσαιπελήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἰλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ ἐν παντὶ ἀβλαρῇ ὑμῖν ἱμαυτοῖς ἐτήρησα, καὶ τηρήσω.

10 Ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἡμοῖς, ὅτι ἡ καύχησις αὐτῆ οὐ φραγθήσεται εἰς ἡμᾶς ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας.

ἐκπυξάμεν, ἢ λαμβάνετε ἄλλοι πνεῦμα, τὸ ὁποῖον δὲν τὸ ἐλάβετε, ἢ ἄλλοι εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον δὲν τὸ ἰδίχθήκετε, καλῶς ἠθέλετε τὸν ὑπομένη.

5 Διατὶ λογιάζω νὰ μὴν εἶμαι ἰλλικπῆς τίποτες ἀπὸ τῆς ἀποστόλων τῆς πολλᾶ μεγάλης.

6 Καὶ ἐὰν εἶμαι ἰδιώτης εἰς τὸν λόγον, δὲν (εἶμαι ἰδιώτης) εἰς τὴν γνώσιν. ἀλλὰ ἐφανερῶθῃμεν ὅλων δι' ὅλων εἰς κάθε πρᾶγμα εἰς ἰσᾶς.

7 Ἡ ἱκαμα ἀμαρτίαν, Ἰακωβίων ἱμαυτὸν ἰου λόγου μου δὲν νὰ ὑψωθῆτε ἰουίς; ὅτι χάρισμα σᾶς εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ;

8 Ἄλλαις ἐκκλησίαις ἐκέρσεισα, πέρωντας σιτηρείουον διὰ διακονίαν ἰδικῆν σας. καὶ ὄντας παρὼν εἰς ἰσᾶς ἂν καλᾶ καὶ ὑπερήθηκα τῶν ἀναγκαίων, ὅμως δὲν ἱπαραβάρισα κανένα.

9 Διατὶ τὴν χρείαν μου τὴν ἀπεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ὅπῃ ἦλθαν ἀπὸ τῆς Μακεδονίας· καὶ εἰς κάθε πρᾶγμα ἱφυλάχθηκα νὰ μὴν σᾶς παραβαρέσω, καὶ θέλω φυλαχθῆ.

10 Ἡ ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ εἶναι εἰς ἡμῖνα, ὅτι ἡ καύχησις ἐτάτη δὲν θέλει φραγθῆ εἰς ἡμῖνα εἰς τὰ μέρη τῆς Ἀχαΐας.

11 Διατί; ὅτι οὐκ ἀγαπᾷ ὑμᾶς; Ὁ Θεὸς οἶδεν.

12 Ὁ δὲ ποιῶ, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκπόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θιλότων ἀφορμῆν, ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται, εἰρηθῶσι καθὼς καὶ ἡμεῖς.

13 Οἱ γὰρ τοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἰσγάται δόλιοι, μιλιασχημαλίζομενοι εἰς ἀποπόλης Χριστοῦ.

14 Καὶ ἡ θουμαστόν· αὐτὸς χάρο Σατανᾶς μιλιασχημαλίζεται εἰς ἄγγελου φωτός.

15 Οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μιλιασχημαλίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης· ὡς τὸ τέλος· ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

15 Πάλιν λέγω, μή τις με δύξη ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ μή γε, καὶ ὡς ἄφρονα διέξασθέ με, ἵνα μικρόν τι κήγῶ καυχῆσωμα.

17 Ὁ λαλῶ, ἢ λαλῶ κατὰ Κύριοι, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνη, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει ἴης καυχῆσθω.

18 Ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, καὶ γὰρ καυχῆσονται.

11 Διατί; (τάχα) ὅτι δὲν σᾶς ἀγαπᾷ; ὁ Θεὸς τὸ ἰξεύρει.

12 Ἀμὴν ἐκεῖτο ὅπῃ κάμω, καὶ ἀκόμι θέλω τὸ κάμει, διὰ τὰ κόψω τὴν ἀφορμὴν ἐκεῖνῶν ὅπῃ θέλου ἀφορμῆν, διὰ τὰ εἰρηθῶσω, εἰς ἐκεῖτο ὅπῃ καυχῶνται, καθὼς εἴμεσθε καὶ ἡμεῖς.

13 Διαὶ οἱ τέτοιαι λογῆς ψευδαπόστολοι, εἶναι ἰσγάται δόλιοι, καὶ μιλιαμορφῶνται εἰς ἀποπόλης τοῦ Χριστοῦ.

14 Καὶ δὲν εἶναι θουμαστόν. διαὶ καὶ αὐτὸς ὁ Σατανᾶς μεταμορφῶνται εἰς ἄγγελου φωτός.

15 Δὲν εἶναι μέγα (σπράγμα) λοιπὸν, ἰὰν καὶ οἱ ὑπηρέται τῆ μεταμορφῶνται (τὰ φαίονται) ὡσαν ὑπηρέται δικαιοσύνης· τῶν ὁποίων τὸ τέλος· θέλει εἶσθαι κατὰ τὰ ἔργα τῆς.

16 Πάλιν λέγω, καὶ μὴν λογιᾶσαι κανίνας τὰ εἴμεσι ἄγνωστο, εἰδὲμῃ, καὶ ὡς ἄγνωστον διχθῆτέ με, διὰ τὰ καυχῆθῶ καὶ ἐγὼ ὀλίγοι τίποτι.

17 Ἐκεῖτα ὅπῃ λέγω, δὲν τὸ λέγω κατὰ Κύριοι, ἀλλὰ ὡσαν ἄγνωστο, ἔχοντα ἐτέτη τὴν ἀφορμὴν τὰ καυχῆθῶ.

18 Ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, θέλω τὰ καυχῆθῶ καὶ ἐγὼ.

19 Ἦδέως γὰρ ἀνέχθετε τῶν ἀφρόνων, φρόνιμοι ὄντες.

20 Ἀνέχθετε γὰρ, εἴ τις ὑμᾶς καταδυλοῖ, εἴ τις κατισθίει, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέξει.

21 Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήσαμεν ἐν ᾧ ὁ Θεὸς ἄν τις, ἰολμᾶ, (ἐν ἀφροσύνῃ λέγω) τολμῶ καὶ γώ.

22 Ἑβραῖοι εἰσι; καὶ γώ. Ἰσραηλιταὶ εἰσι; καὶ γώ. σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; καὶ γώ.

23 Διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; (παραφρονῶν λαλῶ) ὑπερ ἐγώ ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλαῖς.

24 Ὑπὲρ Ἰουδαίων πτελέαις τισσαράκοις παρὰ μίαν ἡμέραν.

25 Τρεῖς ἡμέρας ἐβραβύδισθη, ἄ-

19 Διὰ τὴν μὴ χάρις ὑπομείνιτε τῆς ἀγνώστου, μὴ τὸ ἐὰν εἴσθε φρόνιμοι.

20 Διὰ τὴν εἰς καίνιας σᾶς καταδύλων, ἂν καίνιας σᾶς καταστρώγει, ἂν καίνιας σᾶς πέρνει ἰλίποτες, ἂν καίνιας ὑψώνεται, ἂν καίνιας σᾶς δέξει εἰς τὸ πρόσωπον, εἰσὶς τὸν ὑπομείνιτε.

21 Διὰ ἀτιμίαν λέγω, διὰ τὴν τάχα ἡμῖς ἠσθενήσαμεν; ἀλλὰ εἰς ὅποιον δήποτε πρᾶγμα ἀποκοτᾶ καίνιας, (ὡς ἀγνώστου λέγω) ἀποκοτᾶ καὶ ἐγώ.

22 Ἑβραῖοι εἶναι αὐτοί; καὶ ἐγὼ Ἑβραῖός ἐστιν Ἰσραηλιταὶ εἶναι αὐτοί; καὶ ἐγὼ Ἰσραηλιτὴς σπέρματος τοῦ Ἀβραάμ εἶναι αὐτοί; καὶ ἐγὼ (σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ).

23 Διάκονοι Χριστοῦ εἶναι αὐτοί; (ἐξ ἡμῶν τοῦ ἰού μου λαλῶ) περισσοτέρως εἶμαι ἐγὼ παρ' αὐτοί. εἰς τῆς κόπης, περισσοτέρως εἶμαι εἰς ταῖς πληγαῖς, πολλὰ περισσοτέρως εἰς ταῖς φυλακᾶς, περισσοτέρως εἰς θανάτους, πολλαῖς φοραῖς.

24 Ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας πτελεῖς τισσαράκοις ἡμέρας, σαράντα παρὰ μίαν ἡμέραν.

25 Τρεῖς φοραῖς ἐβραβύδισθη καὶ μίαν φοράν ἡμετέραν

παξ ἰλιθάσθην, τρεῖς ἰθακιά-
γησα, τυχθῆμερον ἐν τῷ βυθῷ
πιπτόηκα.

26 Ὀδοιπορίαις πολλά-
κις, κινδύνοις ποταμῶν, κιν-
δύνοις ληστῶν, κινδύνοις ἐκ γέ-
νους, κινδύνοις ἐξ ἰδιῶν, κιν-
δύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν
ἔρημια, κινδύνοις ἐν θαλάσση,
κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις.

27 Ἐν κόπῃ καὶ μόχθῳ, ἐν
ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ
καὶ δίψῃ, ἐν ηγεσίαις πολλά-
κις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι.

28 Χωρὶς τῶν παρεκτός,
ἢ ἐπισύσασίς με ἢ καθ' ἡμέ-
ραν, ἢ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκ-
κλησιῶν.

29 Τίς ἀσθενῶ, καὶ οὐκ ἀ-
σθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ
οὐκ ἐγὼ στυροῦμαι;

30 Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ
τῆς ἀσθενείας με καυχῆσομαι.

31 Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν,
ὃ ὢν εὐλογητὸς εἰς τὰς αἰῶνας,
ὅτι ἔψεύδομαι.

32 Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐπὶ ἀρ-
χῆς Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφύλα-
ξε τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν,
ἐπιείκασαι με θείων.

33 Καὶ διὰ θυροῦ ἐν σαρ-

τρεῖς φοραῖς ἰθαλασσοπανά-
γησα· ἕνα μέρουκτον ἕκαμα
μίσα εἰς τὸν βυθόν.

26 Πολλαῖς φοραῖς εἰς ταῖς
ὀδοιπορίαις, εἰς κινδύνους τῶν
ποταμῶν, εἰς κινδύνους ἀπὸ τῆς
ληστέας, κινδύνους ἀπὸ τοῦ γέν-
ου, κινδύνους ἀπὸ τὰ ἴδιον, κιν-
δύνους εἰς ἰαῖς πόλεις, κινδύνους
εἰς ταῖς ἐρημίαις, κινδύνους εἰς
τὴν θάλασσαν, κινδύνους ἀπὸ
τῆς ψευδαδέλφους.

27 Εἰς κόπης καὶ μόχθους,
πολλαῖς φοραῖς εἰς ἀγρυπνίας,
εἰς πείναν καὶ δίψαν, πολλαῖς
φοραῖς εἰς ηγεσίαις, εἰς ψύχραν
καὶ γυμνότητα.

28 Χωρὶς ἐκεῖται (ὅπῃ συμ-
βαίνουσι) ἀπίξω, ἢ φροτίδα
ὄλων τῶν ἐκκλησιῶν μὲ τρυ-
γυρίζει καὶ μὲ σολεμεῖ καθη-
μίαν.

29 Ποῦ ἀσθενῶ, καὶ ἐγὼ
δὲν ἀσθενῶ; ποῦ σκανδαλί-
ζεται, καὶ ἐγὼ δὲν φλέγομαι;

30 Ἄν κάμη χρεία γὰ καυ-
χῆμαι, θείων καυχῆθῆναι ἐπὶ ἐπι-
εμματα τῆς ἀσθενείας με.

31 Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυ-
ρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπῃ εἶναι
εὐλογημένῳ εἰς τὰς αἰῶνας, ἐξ-
εὔρει ὅτι δὲν ψεύδομαι.

32 Εἰς τὴν Δαμασκὸν ὁ ἐπι-
θάρχης τοῦ βασιλέως Ἀρέτα,
ἐφύλαξε τὴν πόλιν τῶν Δαμα-
σκηνῶν, θείωντας γὰ μὲ πείσθη.

33 Καὶ ἐγὼ ἐκρεμάσθηκα

γάτη ἰχαλάσθη διὰ τοῦ τεί-
χους, καὶ ἐξίφυγον ἰσ χεῖρας
αὐτοῦ.

μὴ κοφίει ἀπὸ τῆς θυρίδα ὅπῃ
ἦτον διαμέσῃ τοῦ τείχους,
καὶ ἴφυγα ἔξω ἀπὸ τὰ χεῖριά
του.

Κεφ. β. 12.

ΚΑυχᾶσθαι δὴ ἔ συμφέροι
μοι. ἰλεύσομαι γὰρ εἰς
ὄπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις
Κυρίου.

2 Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χρι-
στῷ πρὸ ἰτῶν δικατεσσάρων
(εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα· εἴτε
ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα·
ὁ Θεὸς οἶδεν) ἀρπαγίττα τὸν
λοιοῦτον ἕως τρίτου ἕρανῆ.

3 Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄν-
θρωπον, (εἴτε ἐν σώματι, εἴτε
ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα·
ὁ Θεὸς οἶδεν.)

4 Ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν πα-
ράδεισον, καὶ ἤκυσεν ἄρρητα
ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ
λαλήσαι.

5 Ὑπὲρ τοῦ τοιῆτου καυχῆ-
σομαι· ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ ἔ καυ-
χήσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενεί-
αις μου.

6 Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆ-
σασθαι, οὐκ ἴσομαι ἄφρων·
ἀλήθειαν γὰρ ἔρω. φεῖδομαι

ΝΑ' καυχᾶμαι λοιπὸν δὲν
μὲ ὠφιλᾶ· διατὶ θέλω
ἔλθῃεις ὄπτασίαις καὶ ἀποκα-
λύψεις Κυρίου.

2 Ἰξεύρω ἄνθρωπον ἐν
Χριστῷ, ὅπῃ ἀρπάχθη ἕως τρί-
του ἕρανῆ ὁ τοιοῦτος· πρὸ ἰ-
τῶν ἀπὸ δικατέσσαρις χρό-
νης (κἄν τε εἰς τὸ κορμὶ ἦτον,
δὲν ἰξεύρω, κἄν τε ἔξω ἀπὸ τὸ
κορμὶ, δὲν ἰξεύρω· ὁ Θεὸς τὸ
ἰξεύρει).

3 Καὶ ἰξεύρω τὸν τοιοῦτον ἄν-
θρωπον, (κἄν τε εἰς τὸ κορμὶ
(ἐγίνη), κἄν τε ἔξω ἀπὸ τὸ κορ-
μὶ, δὲν ἰξεύρω· ὁ Θεὸς τὰ
ἰξεύρει.)

4 Ὅτι ἀρπάχθη εἰς τὸν πα-
ράδεισον, καὶ ἤκυσεν λόγια ὅποῦ
δὲν ἠμποροῦν νὰ λαλήθῃσι, τὰ
ὅποια δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὰ
εἰπῇ ἄνθρωπος.

5 Διὰ τὸν τοιοῦτον ἄνθρω-
πον θέλω καυχῆθῃ, ἀμὴ
διὰ λόγου μου δὲν θέλω καυ-
χῆθῃ, παρὰ εἰς ταῖς ἀσθενεί-
αις μου.

6 Διατὶ εἰὰν θελήσω νὰ καυ-
χῆθῃ, δὲν θέλω εἶσθαι ἄφρων·
διατὶ θέλω εἰπεῖ ἀλήθειαν.

δι, μή τις εἰς ἐμὲ λογίσσεται ὑπερὸ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμῶ.

7 Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἰδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, φῦγγε Σαταῖ, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι.

8 Ὑπερ τῆς τέτης τρεῖς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀπογῆ ἀπ' ἐμῶ.

9 Καὶ εἶρηκέ μοι Ἀρχεῖ σου ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειῖται. Ἡδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

10 Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεισι, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμαῖς, ἐν γειτοχωρίαις ὑπερ Χριστοῦ. ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι.

11 Γέγονα ἄφρων καυχώμενος· ὑμεῖς με ἠταγκάσατε· ἐγὼ γὰρ ἄφειλος ὑφ' ὑμῶν

ἀμὴ φοβώγομαι (ἀπὸ τέτης τῆς λόγου), μήπως καίνας λογιάσει διὰ λόγου μου (πῶς εἶμαι) ἴπποτες ἔξω ἀπ' ἐκείνου ὁποῦ μὲ βλέπει, ἢ ἀκούει ἀπὸ λόγου μου.

7 Καὶ διὰ τὰ μὴν παρὰ ὑψώνωμαι, διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν ἀποκαλύψεων, μὲ ἰδόθη κεντρίδι εἰς τὴν σάρκα, ἀγγελου τοῦ Σαταῖ, διὰ τὰ μὲ κτυπῶ, τὰ μὴν παρὰ ὑψώνωμαι.

8 Διὰ ἐτέτη τρεῖς φοραῖς ἐπαρεκάλεσα τὸν Κύριον, διὰ τὰ ἀναχωρήσῃ ἀπ' ἐμῶ.

9 Καὶ μοῦ εἶπε ὁ ἄρχεῖ σου ἡ χάρις μου· διὰ τὴν δύναμίν μου τελειοῦται ἐν ἀσθενείᾳ. πολλὰ μιλᾷ χαρᾷς λογὸν δέλω καυχῆθῃ εἰς ταῖς ἀσθενείαις μου, διὰ τὰ κατοικήσῃ εἰς ἐμένα ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

10 Διὰ τοῦτο ἀνασπαύομαι εἰς ταῖς ἀσθενείαις, εἰς ταῖς λοιδορίας, εἰς ταῖς ἀνάγκαις, εἰς τὴς διωγμῶς, εἰς ταῖς γειτοχωρίαις, (ὁποῦ εἶμαι) διὰ τὸν Χριστόν· διὰ τὸ ὅταν ἀσθενῶ, τότε εἶμαι δυνατός.

11 Ἐγὼ καυχώμενος ἔγινα ἄφρων, ἵστίς μὲ ἠταγκάσατε· διὰ τὸ ἐγὼ ἔφρων τὰ συζητῶμαι ἀπὸ λόγου σας διὰ τὸ.

Ἐνίστασθαι· ἔδιν γὰρ ὑπέρθεα τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων, εἰ καὶ ἔδιν εἰμι.

12 Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατεργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομοτῇ, ἐν σημεῖοις καὶ τέρασιν καὶ δυνάμει.

13 Τί γάρ ἐστιν ὁ ἠτήθηθε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ ἐκατενάρησα ὑμῶν; Χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην.

14 Ἴδὲ, τρίτον ἰτοίμως ἔχω ἰλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐκαταρακῆσω ὑμῶν. ἐ γὰρ ζητῶ ἰὰ ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς. ἐ γὰρ ὀφείλοι ἰὰ τίνας τοῖς γονεῦσιν θησαυρίζου, ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις.

15 Ἐγὼ δὲ ἤδιστα δαπανήσω καὶ ἐδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· εἰ καὶ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν, ἤτιον ἀγαπῶμαι.

16 Ἐγὼ δὲ, ἐγὼ ἐκατεβάρησα ὑμᾶς· ἀλλ' ὑπάρχων πανῆργος, δόλω ὑμᾶς ἔλαβον.

17 Μή τινα ὦν ἀπέγαλκα πρὸς ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλειονέκτησα ὑμᾶς;

εἰς τίποτες δὲν ἔγιναι ἰλλειπῆς ἀπὸ τῆς πολλᾶ μεγάλης ἀποστόλου, ἂν καλᾶ καὶ δὲν εἶμαι τίποτες.

12 Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου ἔγιναι εἰς ἰσᾶς μὲ καθε ὑπομοτῇ, μὲ σημεῖα καὶ ἰέραια καὶ μὲ δυνάμεις.

13 Διατὶ τί εἶναι ἐκεῖνο ὅπῃ ἰκατωτερεύσατε ἀπὸ ταῖς λοιπαῖς ἐκκλησίαις, παρὰ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ δὲν σᾶς ἰπαραβάρισα; χαρίσετέ μου τὴν ἀδικίαν ἐτέτην.

14 Νὰ, τῶρα τρίτη φορὰ εἶναι ὅπου εἶμαι ἰτοιμος· νὰ ἔλθω εἰς ἰσᾶς, καὶ δὲν θίλω σᾶς παραβάριση. διατὶ δὲν ζητῶ ἰὰ ἰδικὰ σας, ἀλλὰ ἰσᾶς. διατὶ δὲν χρεωτοῦσι τὰ παιδία νὰ θησαυρίζου διὰ τῆς γονεῖς, ἀλλὰ οἱ γονεῖς διὰ ἰὰ παιδία.

15 Καὶ ἐγὼ πολλᾶ μὲτὰ χερᾶς θίλω ἐξοδιάσει, καὶ θίλω ἐξοδιασθῆ διὰ ἰαῖς ψυχαῖς σας· ἂν καλᾶ καὶ ἀγαπῶντᾶς σας περισσοτέρων, ἀγαπῶμαι ὀλιγότερων.

16 Καὶ ἂς εἶναι, ἐγὼ δὲν σᾶς ἰπαραβάρισα, ἀλλὰ ὡἰλας πανῆργος, σᾶς ἰπίασα μὲ δόλω.

17 Μή πως καὶ κανίνας ἀπ' ἐκεῖνους ὅπῃ ἔγειλα εἰς ἰσᾶς, διαμίσου ἐκεῖνὸ σᾶς ἰπλειονέκτησα;

18 Παρακάλεσα Τίτον, καὶ
 Ξυναπίστειλα ἰὸν ἀδελφόν· μὴ
 ἰσχυροκίτησι ὑμᾶς Τίτῳ· ἢ
 τῷ αὐτῷ πνεύματι περιπατή-
 σαμεν· ἢ ἰσὺς αὐτοῖς ἴχησι·

19 Πάλιν δοκιεῖτε ὅτι ὑμῖν
 ἀπολογύμεθα· κατινώπιον τοῦ
 Θεοῦ, ἐν Χριστῷ λαλῶμεν· τὰ δὲ
 πάντα, ἀγαπῆτοί, ὡς ἐν τῆς
 ὑμῶν οἰκοδομῆς.

20 Φοβῆμαι γὰρ, μή πως ἐλ-
 θὼν ἔχουσιν θέλω εὐρῶ ὑμᾶς,
 καὶ γὰρ εὐρεθῶ ὑμῖν οἷον ἢ θέλετε·
 μή πως ἔρεις, ζηλοὶ, θυμοὶ, ἐρι-
 θιῖαι, καταλαλιαὶ, ψιθυρισ-
 μοὶ, φυσιώσεις, ἀκαταγασίαι·

21 Μὴ πάλιν ἐλθόντα με
 ταπεινώσῃ ὁ Θεὸς με πρὸς ὑ-
 μᾶς, καὶ πιθῆσω πολλὰς τῶν
 προσημαρτηκότων, καὶ μὴ μείω-
 ροσάντων ἐπὶ τῇ ἀκαταγασίᾳ,
 καὶ πορνείᾳ, καὶ ἀσιλγίᾳ ἢ
 ἱσπραξίᾳ.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΤΡΙΤΟΣ Τῆτο ἔρχομαι πρὸς
 ὑμᾶς. ἐπὶ γόματῳ δύο
 μαρτύρων καὶ τριῶν γαθήσειαι
 πᾶν ῥῆμα.

2 Προεῖρηκα καὶ εὐολόγω,
 ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἄ-
 πων νῦν γράφω τοῖς προσημαρ-

18 Ἐπαρακάλεσα τὸν Τίτον,
 καὶ ἔειπα μὴ λόγῳ ἰὸν ἀδελ-
 φόν· μὴ γὰρ σᾶς ἰσχυροκίτησε
 τίποτις ὁ Τίτῳ· δὲν ἰσχυροκί-
 τήσαμεν μὴ τὸ αὐτὸ πνεῦμα·
 δὲν ἰσχυροκίτησαμεν μὴ τὰ
 αὐτὰ ἴχη·

19 Πάλιν λογιάζεσθε, ὅτι
 σᾶς ἀπολογύμεσθε· ὁμωροσῶ
 εἰς τὸν Θεὸν ἐν Χριστῷ λαλῶμεν·
 καὶ τὸ ἅλαν, ἀγαπῆτοί, εἶμαι
 διὰ τὴν οἰκοδομὴν σας.

20 Διατὶ φοβῆμαι, μή πως
 ὅταν ἔλθω, δὲν σᾶς εὐρῶ ἴτοιως
 ὡσάν θέλω, καὶ ἐγὼ εὐρεθῶ εἰς
 ἰσῶς τίποτι· ὡσάν δὲν θέλετε,
 καὶ μή πως καὶ εἶμαι εἰς ἰσῶς
 φιλονεικίας, ζηλίας, θυμοὶ,
 μαλώμαλα, καταλαλιαῖ, μωρ-
 μωρίσματα, κισοδοξίας, ἀ-
 καταγασίαις·

21 Μή πως πάλιν ὡσάν ἐλ-
 θὼ εἰς ἰσῶς μείωσει ὁ Θεὸς
 με, καὶ κλαύσω πολλὰς ἀπὸ
 ἐκείνης ὡσὲν ἡμαρτῶν προτί-
 τερα, καὶ δὲν ἡμετανοήσῃ διὰ
 τὴν ἀκαταγασίαν καὶ πορνείαν
 καὶ ἀσιλγίαν ὡσὲν ἱσπραξίαν.

ΤΡΙΤΗ Φορὰ εἶμαι ἐτίτη ὁ-
 πῶ ἔρχομαι εἰς ἰσῶς. ἀπὸ
 γόμα δύο μαρτύρων καὶ τριῶν
 θέλει γαθῆ καθεὶ λόγῳ.

2 Ἐπροεῖσα καὶ εὐολόγω
 τὸ δεύτερον ὡσάν γὰρ εἶμαι πα-
 ρὼν, καὶ ἀπὼν τῶρα γράφω,

τακόσι και τοῖς λοιποῖς πᾶσι, ὅτι ἰὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, εὐφραίσομαι·

3 Ἐπεὶ δεκμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἡμῶν λαλοῦντος Χριστοῦ, ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν.

4 Καὶ γὰρ εἰ ἐξαυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῆ ἐκ δυνάμει Θεοῦ· καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζήσομεθα ἐν αὐτῷ ἐκ δυνάμει Θεοῦ εἰς ὑμᾶς.

5 Ἐαυτὸς πειράζει εἰ ἐστὶ ἐν τῇ πίστει, ἑαυτὸς δοκιμάζει· ἢ οὐκ ἐπιγνώσκει ἑαυτὸς, ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστι; εἰ μή ἢ ἀδόκιμὸς ἐστὶ.

6 Ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσοθε ὅτι ἡμεῖς ἔκ ἐσμεν ἀδόκιμοι.

7 Εὐχομαι δὲ πρὸς τὸν Θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κενὸν μηδὲν· ἔχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ᾤμεν.

8 Οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας.

9 Χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς

εἰς ἐκείνης ὁποῦ ἐφθαιζαν προτίτερα, καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ὅλης, ὅτι ἰὰν ἔλθω πάλιν, δὲν θείλω τὰς λυπηθῆ.

3 Ἐπειδὴ ζητεῖτε δοκιμὴν τοῦ Χριστοῦ, ὅπερ λαλεῖ εἰς ἡμῶν, ὁ ὅποιο· εἰς ἰσᾶς δὲν ἀσθενεῖ, ἀλλὰ εἶναι δυνατὸς μῖσα εἰς ἰσᾶς.

4 Διατὶ ἂν καλᾶ καὶ ἐξαυρώθη μὲ ἀσθενεῖαν, ἀλλὰ ζῆ ἀπὸ τῆν δυνάμει τοῦ Θεοῦ. διατὶ καὶ ἡμεῖς ἀσθενεῖμεν εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ θέλομεν ζῆσαι ὁμοῦ μετ' αὐτὸν ἀπὸ τῆν δυνάμει τοῦ Θεοῦ εἰς ἰσᾶς.

5 Δοκιμάζετε τοῦ λόγου σας διὰ τὰ γνωρίζετε, ἰὰν εἴσθε εἰς τὴν πίστει; τοῦ λόγου σας ἐξετάζετε. ἢ δὲν γνωρίζετε τοῦ λόγου σας, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι εἰς ἰσᾶς; ἰὰν δὲν εἴσθε ἀδόκιμοι.

6 Καὶ ἐλπίζω ὅτι θέλετε γνωρίσει, ὅτι καὶ ἡμεῖς δὲν εἴμεσθε ἀδόκιμοι.

7 Καὶ παρακαλῶ τὸν Θεόν, νὰ μὴν κάμειτε τίποτε κενόν, ὅχι διὰ τὰ φανῶμεν ἡμεῖς δόκιμοι, ἀλλὰ διὰ τὰ κάμει ἰσῆεις τὸ καλόν, καὶ ἡμεῖς νὰ εἴμεσθε ὡσαν ἀδόκιμοι.

8 Διατὶ δὲν δυνόμεσθε νὰ κάμωμεν τίποτε ἰσῆλια τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀληθειαν.

9 Καὶ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενεῖ-

ἀσθενῶμεν, ὑμῖς δὲ δυνατοὶ ἦτε. τὸτο δὲ καὶ εὐχόμεθα, ἵη ὑμῶν κατάρτισιν.

10 Διὰ τῶτο ταῦτα ἀπὸν γράφω, ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμως χεῖρωμαι, καλὰ τὴν ἰξυσίαν ἢ ἰδωκέ μοι ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς καταίρεσιν.

11 Δοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζοσθε, παρακαλιῶσθε, τὸ αὐτὸ φροεῖτε, εἰρηνεύετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

12 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλίῳ· ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες.

13 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἀγίου πνεύματος· μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Κορινθίως δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππου Ἰῆς Μακεδονίας, διὰ Τίτου καὶ Λυκά.

μεν, καὶ ἰστίς εἶσθε δυνατοί, χαίρομεν. τὸ ὅποιον καὶ εὐχόμεσθε, (ἦγου) τὴν τελειώσιν σας.

10 Διὰ τοῦτο γράφω ἰτῆτα ἀπὸν, ἵνα ὅταν θέλω εἶσθαι παρὼν, γὰ μὴν σᾶς μιλαχορισθῶ αὐστηρᾶ, καλὰ τὴν ἰξυσίαν ὅπου μοῦ ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν, καὶ ὄχι εἰς χαλασμόν.

11 Δοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρεσθε, τελειώσοσθε, παρηγορᾶσθε, τὸ αὐτὸ φροεῖτε, ἔχετε εἰρήνην, καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης δίλοι εἶσθαι μετὰ σᾶς.

12 Χαιρετηθῆτε ἴνας τὸν ἄλλον μετὰ φιλίῳ ἁγίῳ· οἱ ἅγιοι ὅλοι σᾶς χαιρετοῦσιν.

13 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἀγίου Πνεύματος· ἅς εἶναι μετὰ ὅλων σας. ἀμήν.

† Ἡ εἰς Κορινθίως δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππου Ἰῆς Μακεδονίας, δια μέσου τοῦ Τίτου καὶ Λυκά.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ ἘΠΙ-
ΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος (ὃς ἀπ' ἀνθρώπων, ἐδὶ δι' ἀνθρώπων, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντο αὐτὸν ἐκ νεκρῶν)

2 Καὶ οἱ σὺν ἱμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας·

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

4 Τῷ δόξῃ· ἑαυτὸν ὑπερ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέλθῃται ἡμᾶς ἐκ τοῦ νεκρῶν αἰῶν ποτηροῦ, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν.

5 Ὡς ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. ἀμήν.

6 Θαυμάζω ὅτι ἔτι ταχέως μελαίθισοθι ἀπὸ τοῦ καλίσαντο ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ, εἰς ἔτιρον εὐαγγέλιον·

7 Ὁ οὐκ ἔστιν ἄλλο· εἰ μὴ τινὲς εἰσὶν οἱ ἰαράσσοντες ὑμᾶς, καὶ θέλοντες μελαεγρῆσαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος, ὃς ἀπ' ἀνθρώπων, ἐδὶ διαμίσου κατενὸς ἀνθρώπων, ἀλλὰ διαμίσου τῷ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ πατρὸς ὅπῃ τὸν ἀνάστησι ἐκ νεκρῶν,

2 Καὶ ὅλοι οἱ ἀδελφοὶ ὅπῃ εἶναι μὲ λόγῳ μου, εἰς ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας.

3 Ἄς εἶναι χάρις εἰς ἰσοῦς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

4 Ὅπῃ ἴδωσι τοῦ λόγου τε διὰ ταῖς ἀμαρτίαις μας, διὰ τὰ μᾶς εὐγάλη ἀπὸ ἴον τωρητὸν αἰῶνα ἴον ποτηρὸν, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς μας·

5 Εἰς τὸν ὁποῖον ἄς εἶναι δόξα εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. ἀμήν.

6 Θαυμάζω ὅτι ἔτι γλήγορα ἀπ' ἐκεῖνοι, ὅπῃ σᾶς ἐκάλισι μὲ τὴν χάριν τοῦ Χριστοῦ, ἡμεταφερθηκίτε εἰς ἄλλο εὐαγγέλιον.

7 Τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἄλλο, ἀλλὰ μοναχᾶ εἶναι τινὲς ὅπῃ σᾶς συγχίζουσι, καὶ θέλουσι τὰ μελαγρῆσαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

3 Y

8 Ἀλλὰ καὶ ἰὰν ἡμεῖς ἡ ἀγγιλι[⊙] ἐξ ἕραυῆ εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάδιμα ἔγω.

9 Ὡς προσηρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάδιμα ἔγω.

10 Ἄξι γὰρ ἀνθρώπου πείθω ἢ τὸν Θεόν; Ἡ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρίσκουσ; εἰ γὰρ εἶτι ἀνθρώποις ἤρισκον, Χριστῷ δὲ ἄλλ[⊙] οὐκ ἂν ἤμην.

11 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθῆν ὑπ' ἡμῶ, ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἀνθρώπων.

12 Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπων παρελάβον αὐτὸ, ἔτι ἰδιδάχθη· ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ.

13 Ἠκέσαστε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀμαρτοφῆν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδῶκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰπόρευον αὐτήν.

14 Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλὰς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑψίστων τῶν πατρικῶν μου παραδόσειν.

8 Ἀλλὰ ἰὰν καὶ ἡμεῖς, ἡ ἀγγιλι[⊙] ἐξ ἕραυῆ σᾶς εὐαγγελίζη, ἔξω ἀπ' ἐκείνου ὅπῃ σᾶς εὐαγγελισάμεν, ἄς εἶται ἀνάδιμα.

9 Καθὼς ἐπροσηρήκαμεν, καὶ τῶρα πάλιν λέγω, ἰὰν κανίνας σᾶς εὐαγγελίζη, ἔξω ἀπ' ἐκείνου ὅπῃ ἰπαρελάβετε, ἄς εἶται ἀνάδιμα.

10 Διατὶ τῶρα ἀνθρώπου πείθω (ἐὰν πιστεύετε) ἢ τὸν Θεόν; Ἡ ζητῶ ἐὰν ἀρίσκω ἀνθρώπων; διατὶ ἀν ἐγὼ ἀκόμῃ ἄρισκα τῶν ἀνθρώπων, δὲν ἤμην Χριστῷ δὲ ἄλλ[⊙].

11 Καὶ σᾶς δηλοποιῶ, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὅπῃ εὐαγγελισθῆ ἀπὸ λόγου μου, ὅτι δὲν εἶται ἀνθρώπων.

12 Ἀλλὰ ἐδὲ ἐγὼ τὸ ἐπαράλαβα, ἐδὲ τὸ ἰδιδάχθηκα ἀπὸ ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὸ ἰδιδάχθηκα διαμίσθ ἀποκαλύψεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

13 Διατὶ ἀπέσιτε τῆς πολιτείας μου ὅπῃ εἶχα εἶνα καιρὸν εἰς τὸν Ἰουδαϊσμόν, ὅτι περισσῶ ἰκατάτρεχα τὴν ἐκκλησίαν τῷ Θεῷ, καὶ τῶν ἐκέρσινα.

14 Καὶ ἐπρόκοπτα εἰς τὸν Ἰουδαϊσμόν, παρὰ ἄλλης πολλῆς συνηλικιωτῆς μου ἀπὸ τὸ γέν[⊙] μου, ὡς τας πολλὰ περισσῶ ζηλωτῆς εἰς ταῖς παραδόσεις τῶν πατέρων μου.

15 Ὅτι δι' εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, καὶ καλίσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ,

16 Ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς Ἰθνησιν, εὐθέως ἔπροσανθήμην σαρκὶ καὶ αἵματι·

17 Οὐδὲ ἀπῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τὸς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους· ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν.

18 Ἐπειτα μὲν ἔτη τρία ἀπῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἰσορῆσαι Πέτρον· καὶ ἐπίμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε.

19 Ἐτερον δὲ τῶν ἀποστόλων ἐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

20 Ἄ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδὲ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἔψεύδομαι.

21 Ἐπειτα ἦλθον εἰς Ἰακλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας.

22 Ἦμην δὲ ἀγνοούμενος τῶν προσώπων ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ·

23 Μόνον δὲ ἀκώοτος ἦσαν· Ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε, ἐν

15 Ἀμὴν ἦταν ἠθέλησεν ὁ Θεός, ὅπως μὴ ἐχώρισεν ἀπὸ τῆν κοιλίαν τῆς μητρὸς μου, καὶ μὴ ἐκάλεσε διαμέσῃ τῆς χάριτός τε,

16 Νὰ φανερώσῃ τὸν υἱὸν τε εἰς ἐμένα, διὰ τὰ ἴδι' εὐαγγελίσω εἰς Ἰὰ Ἰθνη, παρευδὺς δὲν ἰσχυβελεύθηκα μὴ σάρκα καὶ μὴ αἷμα·

17 Οὐδὲ ἀνέβηκα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὸς προτιτεροῦς μου ἀποστόλους, ἀλλὰ ἐπήγα εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ἐγύρισα εἰς τὴν Δαμασκόν.

18 Ἐπειτα ὑστερὸν ἀπὸ τρεῖς χρόνους ἀνέβηκα εἰς Ἰὰ Ἱεροσόλυμα, νὰ εἰδῶ τὸν Πέτρον, καὶ ἀπόμεινα εἰς ἐκείνους δεκαπέντε ἡμέραις.

19 Καὶ κανίνα ἄλλοι ἀπὸ τὸς ἀποστόλους δὲν εἶδα, παρὰ τὸν Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τῶ Κυρίου.

20 Καὶ ἐκεῖνα ὅπως σᾶς γράφω, νὰ ὅπως τὰ γράφω ὁμωροσᾶ εἰς τὸν Θεόν, ὅτι δὲν ψεύδομαι.

21 Ἐπειτα ἦλθα εἰς τὰ μέρη τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας.

22 Καὶ δὲν ἦμην εἰς τὸ πρόσωπον γνωρισμένους εἰς ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας, ὅπως ἦταν εἰς τὸν Χριστόν.

23 Μόνον ἄκουαν, ὅτι ἐκεῖνος ὅπως μᾶς ἐκατάτρεχεν ἵνα·

εὐαγγελίζεται τῆς πίστεως ἢ ποτε ἰκόσθαι.

24 Καὶ ἰδόξαζον εἰς ἡμοῖν τὸν Θεόν.

καιρὸν, τῶρα εὐαγγελίζει τὴν πίστιν, τῆς ὁποίας ἵνα καιρὸν ἰκέρσεται.

24 Καὶ ἰδόξαζον εἰς ἡμῖνας τὸν Θεόν.

Κεφ. β'. 2.

Ἐπίστα δὲ δικατισσάρων ἰτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱερουσόλυμα μὲν Βαριάβα, συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον.

2 Ἀνέβην δὲ καὶ ἀποκάλυψιν, καὶ ἀνέδμεν αὐτοῖς ἡ εὐαγγελίσει ὁ κηρύσσων ἐν τοῖς ἔθνεσι· κατ' ἴδιαν δὲ τοῖς δοκῦσι, μή πως εἰς καιρὸν τρίχην, ἢ ἰδραμοί.

3 Ἄλλ' ὑδὲ Τίτῳ ὁ σὺν ἡμοῖ, Ἕλλησ ὦν, ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι.

4 Διὰ δὲ τὸς παρρησίας ψευδαδελφούς, οἵτινες παρρησιῶνδοι κατὰσκοπῆσαι τὴν ἰλευθερίαν ἡμῶν ἢ ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδωλώσονται·

5 Οἷς ὑδὲ πρὸς ἄρας εἴξαμεν τῆ ὑποταγῆς, ἵνα ἢ ἀλήθεια τῷ εὐαγγελίῳ διαμείνη πρὸς ὑμᾶς.

6 Ἀπὸ δὲ τῶν δοκόντων εἶναί τι, ὁποῖοί ποτε ἦσαν, ὑδὲν

Ἐπίστα πάλιν ὡσάν ἐπίστασαι δικατίσσαρις χροῖσι, ἀνέβημα εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα μαζὺ μὲ τὸν Βαριάβα, πέρωντας ὁμῶ καὶ τὸν Τίτον.

2 Καὶ ἀνέβημα καθὼς μὲ ἀποκάλυψιν ὁ Θεὸς, καὶ τὸς ὑμολόγησα τὸ εὐαγγέλιον ὅπῃ κηρύττω εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἐξίχηριγᾶ εἰς ἐκείνους ὅπῃ ἐλογαρίζονται πολλὰ τίμιον, μή πως καὶ τρίχην, ἢ ἔτριξα, εὐκαιρᾶ.

3 Ἄλλὰ καὶ ὁ Τίτῳ ὅπῃ ἦτον μαζὺ μου, ἂν καλᾶ καὶ ἦτον Ἕλλησ, διὰ ἠναγκάσθη τὰ περιτμηθῆναι.

4 Καὶ διὰ τὸς ψευδαδέλφους, οἱ ὁποῖοι ἐμβήκασιν κρυφᾶ μὲ δόλον, τὰ κατασκοπεύουν τῆ ἰλευθερίαν μας ὅπῃ ἔχομεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, διὰ τὰ μᾶς καταδωλώσονται·

5 Τὸς ὁποῖους ὑδὲ ἄρας διὰ τὸς ἰδῶσαμεν ἄδικαι, ὑδὲ τὸς ὑποταχθήκαμεν, διὰ τὰ μίση πάντοτε ἢ ἀλήθεια τῷ εὐαγγελίῳ εἰς ἰσᾶς.

6 Καὶ ἀπ' ἐκείνους ὅπῃ λογιάζομαι τὰ εἶναι ἵπότες, ὃ, τι

μοι διαφέρει· πρόσωπον Θεός
ἀνθρώπου ἔ λαμβάνει· ἔμοι
γὰρ οἱ δοκῦντες, ἔδεν προσανέ-
δειτο.

7 Ἀλλὰ τὸναντίον, ἰδόν-
τες ὅτι πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέ-
λιον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς
Πέτρος τῆς περιτομῆς·

8 (Ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρον
εἰς ἀποστολὴν ἰῆς περιτομῆς, ἐνήρ-
γησε καὶ ἔμοι εἰς τὰ ἔθνη·)

9 Καὶ γίνοντες τὴν χάριν
τὴν δοθεῖσάν μοι Ἰάκωβος
καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δο-
κῦντες γύλοι εἶναι, δεξιᾶς ἔδω-
καν ἔμοι καὶ Βαρνάβαν κοινω-
νας· ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐ-
τοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομὴν·

10 Μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα
μνημονεύωμεν· ὃ καὶ ἰσπέδα-
σα αὐτὸ τῷτο ποιῆσαι.

11 Ὅτε δὲ ἦλθε Πέτρος εἰς
Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσωπον
αὐτῷ ἀντίστην, ὅτι κατεγνωσ-
μένον ἦν.

12 Πρὸ τῷ γὰρ ἔλθειν ἵνας
ἀπὸ Ἰακώβου, μετὰ τῶν ἔθνων
αὐτήσθαι· ὅτε δὲ ἦλθον, ἐπίστελ-

λογῆς καὶ ἀνεῖναι, δὲν μὲ μέλει·
ὁ Θεὸς δὲν δέχεται πρόσωπον
ἀνθρώπου. διατὶ ἰκεῖνοι ὅπῃ
λογιάζονται νὰ εἶναι μεγάλοι,
δὲν μὲ αὐξήσαν τίποτες.

7 Ἀλλὰ τὸ ἰναντίον· ὡσαν
εἶδασιν ἰκεῖνοι ὅτι ἐγὼ εἰς εὐθύθη-
κα τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυ-
στίας, καθὼς ὁ Πέτρος ἐπίστευθη
τὸ εὐαγγέλιον τῆς περιτομῆς·

8 Διατὶ ἰκεῖνον ὅπῃ ἐνεργ-
γησεν εἰς Ἰὸν Πέτρον εἰς Ἰὴν ἀπο-
στολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνεργήσεν
καὶ εἰς ἔμένα εἰς τὴν ἀποστολὴν
εἰς τὰ ἔθνη·

9 Καὶ ἔγοντας νὰ γνωρίσω
τὴν χάριν ὅπῃ μὲ ἔδωθη, ὁ
Ἰάκωβος καὶ ὁ Κηφᾶς καὶ ὁ
Ἰωάννης, οἱ ὅποιοι λογαριάζον-
ται νὰ εἶναι γύλοι, ἔδωκαν ἔμένα
καὶ τῷ Βαρνάβαν ἰὰ δεξιᾶ
(σημάδι) τῆς κοινωσίας· διὰ νὰ
ὑπᾶμεν νὰ κηρύττωμεν ἔμοις
εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἰκεῖνοι εἰς τὴν
περιτομὴν·

10 Μοναχᾶ τὰς πτωχὰς
διὰ νὰ ἐνθυμώμεθα, τὸ ὅποιο
καὶ ἰσπέδασα νὰ τὸ κάμω.

11 Καὶ ὅταν ἦλθεν ὁ Πέτρος
εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, τὸν ἀντι-
στάθηκα εἰς τὸ πρόσωπον, ὅτι
ἦτον κατεγνωσμένον·

12 Διατὶ πρὸ τῷ νὰ ἔλθω
ἵνας ἀπὸ τῷ Ἰακώβου, ἔτρωγε
ὁμῶ μὲ τὰ ἔθνη, καὶ ὅταν ἦλ-
θον, ἰσχυροῦτον ὅπισθεν καὶ ἐχώ-

λε καὶ ἀφώριζεν ἑαυτὸν, φοβόμενος τὰς ἐκ περιτομῆς.

13 Καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι ὥστε καὶ Βαρνάβας συνυπέχηθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει.

14 Ἄλλ' ὅτι εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῷ εὐαγγελίῳ, εἶπον τῷ Πέτρῳ ὄμωροσθαι πάντων· Εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων, ἰθνηκῶς ζῆς, καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς, τί τὰ ἴθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαῖζεν;

15 Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι, καὶ οὐκ ἐξ ἰθῶν ἀμαρτωλοί·

16 Εἰδότες ὅτι ἡ δικαιοῦται ἀνθρωπῶν ἐξ ἔργων νόμου, ἰὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ, καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου· διότι ἡ δικαιοθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πῦσα σὰρξ.

17 Εἰ δὲ ζητῶντες δικαιωθῆσαι ἐν Χριστῷ, εὐερίθημεν καὶ αὐτοὶ ἀμαρτωλοὶ, ἅρα Χριστὸς ἀμαρτίας διάκομος; Μὴ γίνωτο.

18 Εἰ γὰρ ἂν κατέλυσαι, ἰαυ-

ριζε τῷ λόγῳ τῷ, φοβόμενοι· ἐκείνους ὅπῃ ἦταν ἀπὸ τῆν περιτομῆν.

13 Καὶ ὁμῶ μετ' αὐτὸν ἐκαμύνησαν καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι· εἰς τόσον ὅπῃ καὶ ὁ Βαρνάβας ἐσέχη μετ' αὐτὸν τῇ ὑποκρίσει αὐτῶν.

14 Ἄλλὰ ὅταν εἶδα ἐγὼ ὅτι διὲν ἰπεριπατοῦσαν ὀρθῶ εἰς τὴν ἀλήθειαν τῷ εὐαγγελίῳ, εἶπα τῷ Πέτρῳ ὄμωροσθᾶ εἰς ὅλων· ἂν ἰσοῦ ὄντας Ἰουδαῖοι ζῆς ἰθνηκᾶ, καὶ ὄχι Ἰουδαϊκᾶ, τί ἀναγκάζεις τὰ ἴθνη τὰ Ἰουδαῖζεν;

15 Ἐμεῖς εἰμιοσθι φυσικᾶ Ἰουδαῖοι, καὶ ὄχι ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τὰ ἴθνη·

16 Ἀμὴ ἐξεύροτες ὅτι διὲν δικαιοῦται ὁ ἀνθρωπῶν ἀπὸ τὰ ἔργα τῷ νόμῳ, ἀλλὰ διαμίσση τῆς πίστεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, διὰ τὰ δικαιωθῆμεν ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ ἔργα τῷ νόμῳ. διὰ τὸ διὲν θίλει δικαιοθῆ ἀπὸ τὰ ἔργα τῷ νόμῳ καμία σὰρκα.

17 Ἀλλὰ ἀνίσως ζητῶντες τὰ δικαιωθῆμεν εἰς τὸν Χριστὸν, εὐερίθηκαμεν καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἀμαρτωλοὶ, ἅρα ὁ Χριστὸς εἶναι ὑπερέτης τῆς ἀμαρτίας; μὴ γίνωτο.

18 Διατὶ ἰὰν ἐκίνα ὅπῃ ἰχάλασαι, ἐκίνα πάλιν οἰκο-

κα πάλιν οικοδομῶ, παραβά-
την ἑμαυτοῦ συνίστημι.

19 Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμον νόμον
ἀπίθαισι, ἵνα Θεῷ ζήσω.

20 Χριστῷ συνιστῶμαι·
ζῶ δὲ, οὐκ ἔτι ἐγὼ, ζῆ δὲ ἐν ἑμοί
Χριστός. ὁ δὲ ἦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν
πίστι ζῶ τῇ τῷ υἱῷ τῷ Θεῷ,
τῷ ἀγαπήσαντός με, καὶ πα-
ραδόντός ἑαυτὸν ὑπὲρ ἑμοῦ.

21 Οὐκ ἀδικοῦ τὴν χάριν
τοῦ Θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμον δι-
καιούνη, ἄρα Χριστὸς δωρεὰν
ἀπίθαισι.

δομῶ, κάμω τῷ λόγῳ μου πα-
ραβάτην.

19 Διατὶ ἐγὼ διαμίσθω εἰς
νόμον ἀπίθαισι εἰς τὸν νόμον,
διὰ τὰ ζήσω εἰς τὸν Θεόν.

20 Ἐσαυρώθηκα μὲ τὸν Χρι-
στὸν, καὶ πλέον ἐγὼ δὲ ζῶ, ἀλλὰ
ὁ Χριστὸς ζῆ εἰς ἑμένα. καὶ ἐκῆ-
νω ὅπῃ ζῶ τῶρα εἰς τὴν σάρκα,
ζῶ μὲ τῇ πίστι τῷ υἱῷ τῷ Θεῷ,
ὅπῃ μὲ ἀγάπησεν καὶ ἑπαρά-
δωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

31 Δὲν καταφροῦν τὴν χά-
ριν τοῦ Θεοῦ. διατὶ εἰάν εἴηαι ἡ
δικαιούνη διαμίσθω τῷ νόμῳ,
ὁ Χριστὸς λοιπὸν ἑλευθερία ἀπί-
θαισι.

Κιφ. γ'. 3.

Ἦ ἀνόητοι Γαλαῖται, τίς ὑμᾶς
ἐθάσκανε τῇ ἀληθείᾳ μὴ
πειθισθαι; οἷς κατ' ὄφθαλμὸς
Ἰησοῦς Χριστὸς προσηγάφη, ἐν
ὑμῖν ἑσαυρωμένῳ.

2 Τῷτο μόνον θίλω μαθεῖν
ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἔργων νόμον τὸ
πνεῦμα ἐλάβετε, ἢ ἐξ ἀκοῆς
πίστεως;

3 Οὕτως ἀνόητοί εἰσι; ἑπαρ-
ξάμενοι πνεύματι, ἦν σαρκὶ
ἑπιτελειῶσθε;

4 Τόσαῦτα ἐπάθετε εἰκῆ;
εἴ γε καὶ εἰκῆ.

Ἦ Ἀνόητοι Γαλάται, τίς
σᾶς ἐθάσκανε τὰ μὴν
πειθισθε εἰς τὴν ἀλήθειαν, ὅπῃ
ὁμοσηγάφη εἰς τὰ μάτια σας
ἑπροσηγάφη ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς,
ἑσαυρωμένῳ εἰς ἰσᾶς;

2 Ἐτέτο μοναχᾶ θίλω τὰ
μάθω ἀπὸ λόγου σας, ἀπὸ τὰ
ἔργα τῷ νόμῳ ἐλάβετε τὸ πνεῦ-
μα, ἢ ἀπὸ τὴν ἀκοῆν τῆς πί-
στεως;

3 Τίτοιαις λογιῆς ἑσθε ἀνό-
ητοι; ἑστοτας τὰ ἀρχίστιτε μὲ
πνεῦμα, τῶρα τὰ τελειῶσθε
μὲ τὴν σάρκα;

4 Τόσα πολλὰ ἐπάθετε
ματαίως, καὶ ἄμποτε τὰ ἦταν
ματαίως.

5 Ὁ ὃν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα, καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;

6 Καθὼς Ἀβραάμ ἐπίστευσε τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην·

7 Γινώσκειτε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, ἔτοί εἰσιν υἱοὶ Ἀβραάμ.

8 Περὶ δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ Θεός, προεὐηγγελίσθη τῷ Ἀβραάμ· Ὅτι εὐλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη·

9 Ὡστε οἱ ἐκ πίστεως, εὐλογεῖται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ.

10 Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσὶν, ὑπὸ κατάραν εἰσὶ. γίνονται γὰρ Ἐπικαίρατοι· πᾶς ὃς οὐκ ἰμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου, τῷ ποιῆσαι αὐτά·

11 Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ ἔθεις δικαιοῦνται παρὰ τῷ Θεῷ, δηλονότι ὁ δικαιοῦς ἐκ πίστεως ζήσεται.

12 Ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως· ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτὰ ἀίθρηπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

13 Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν

5 Ἐκεῖνος λοιπὸν ὁπῦ σᾶς δίδει τὸ πνεῦμα, καὶ ἐνεργεῖ δυνάμεις εἰς ἡμᾶς, ἀπὸ τῶν ἔργων τῷ νόμῳ τὸ κάμνει, ἢ ἀπὸ τῆν ἀκοῆν τῆς πίστεως;

6 Καθὼς Ἀβραάμ ἐπίστευσεν εἰς τὸν Θεόν, καὶ τῷ ἐλογαρίασθη εἰς δικαιοσύνην·

7 Γινώριζετα λοιπὸν, ὅτι ἐκεῖνοι ὁπῦ εἶναι ἀπὸ τῆν πίστιν, τῆτοι εἶναι υἱοὶ τῷ Ἀβραάμ.

8 Καὶ ἡ γραφὴ ἔγοντας τὰ προειρηθῆ, ὅτι ὁ Θεὸς θέλει δικαιοῦσαι τὰ ἔθνη ἀπὸ τῆν πίστιν, εὐαγγέλιση προλίτερα τὸν Ἀβραάμ, ὅτι εἰς ἰσῆα θέλουσιν εὐλογηθῆ ὅλα τὰ ἔθνη.

9 Εἰς τόσον ὁπῦ ἐκεῖνοι ὁπῦ εἶναι ἀπὸ τῆν πίστιν, εὐλογεῖται μαζὺ μὲ τὸν πιστὸν Ἀβραάμ.

10 Διατὶ ὅσοι εἶναι ἀπὸ τὰ ἔργα τῷ νόμῳ, εἶναι ἀποκάτω εἰς τῆν κατάραν. διατὶ εἶναι γεγραμμένοι· καταραμένοι· εἶναι κάθε ἕνας ὁπῦ δὲν κάμνει τελείως ὅλα ἐκεῖνα ὁπῦ εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου.

11 Καὶ ὅτι εἰς τὸν νόμον κανόνας δὲν δικαιοῦνται σημά εἰς τὸν Θεόν, φανερόν εἶναι, ὅτι ὁ δικαιοῦς θέλει ζήσεται ἀπὸ τῆν πίστιν.

12 Ἀλλὰ ὁ νόμος δὲν εἶναι ἀπὸ τῆν πίστιν· ἀλλὰ λέγει, ἐκεῖνος ὁπῦ κάμνει αὐτὰ, θέλει ζήσεται διὰ αὐτά.

13 Ὁ Χριστὸς μᾶς ἐξαγόρασεν

ἐκ τῆς κατάρτας τῷ νόμῳ, γίνο-
 μιν· ὑπὲρ ἡμῶν κατάρτα. γέ-
 γραπται γάρ· Ἐπικατάρτα·
 πᾶς ὁ κριμαμιν· ἐπὶ ξύλῳ.

14 Ἴνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία
 τῷ Ἀβραάμ γένηται ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τῆ
 πνεύματ· λάβωμεν διὰ τῆς
 πίστεως.

15 Ἀδελφοί, κατὰ ἀνδρω-
 ποι λέγω. ὅμως ἀνδρῶπε κε-
 κυρωμένη διαθήκῃ ὑδῖς
 ἀδιτεῖ ἢ ἐπιδιαλάσσιται.

16 Τῷ δὲ Ἀβραάμ ἱρρήθη-
 σαν αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ τῷ
 σπέρματι αὐτῷ. ἢ λέγει· Καὶ
 τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολ-
 λῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός· Καὶ τῷ
 σπέρματί σου. ὡς εἰς Χριστός.

17 Τῦτο δὲ λέγω, διαθήκῃ
 προκεκυρωμένη ὑπὸ τῷ Θεῷ
 εἰς Χριστόν, ὃ μὴ εἶναι τετρακό-
 σια καὶ τριάκοντα γεγονώς νό-
 μ· οὐκ ακυροῖ, εἰς τὸ καταρ-
 γῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν.

18 Εἰ γὰρ ἐκ νόμῳ ἡ κληρο-
 νομία, οὐκ ἔτι ἐξ ἐπαγγελίας·
 τῷ δὲ Ἀβραάμ δι' ἐπαγγελίας
 κληρονομήσῃ ὁ Θεός.

σιν ἀπὸ τὴν κατάρτα τοῦ νόμῳ,
 ἔγοντας τὰ ἔθνη διὰ λόγου μας
 κατάρτα. διατὶ εἶναι γιγραμ-
 μένον· κάθε εἶνας ὅπῃ εἶναι κρι-
 μασμέν· εἰς τὰ ξύλοι, εἶναι
 ἐπικατάρτα·.

14 Διὰ τὰ γένη εἰς τὰ ἔθνη
 ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ, εἰς Ἰου
 Χριστόν Ἰησοῦν, διὰ τὰ λάβωμεν
 ἡμῖς τὸ ἰσχυμὸν τοῦ πνεύματ·
 μὴ τὴν πίστιν.

15 Ἀδελφοί, ἀνδρωπίνως
 λέγω, ὅμως διαθήκῃ ἀνδρῶ-
 πε βεβαιωμένη κατῆτας δι' Ἰη
 χαλῶ, ἢ δὲ προσδίτετε παρα-
 πάνω.

16 Εἰς τὸν Ἀβραάμ ἰλαλή-
 θησαν τὰ ταξίματα, καὶ εἰς τὸ
 σπέρμα τυ. δι' λέγει, καὶ εἰς
 τὰ σπέρματ· ὡσαν τὰ λαλῆ
 διὰ πολλῶν, ἀλλὰ λέγωντας
 ὡσαν διὰ ἑνα, λέγει· καὶ· εἰς τὸ
 σπέρμα σου, τὸ ὁποῖον (σπέρ-
 μα) εἶναι ὁ Χριστός.

17 Καὶ τῦτο λέγω· διαθή-
 κῃ ὅπῃ εἶναι βεβαιωμένη προ-
 τίτερα ἀπὸ τὸν Θεόν· εἰς Ἰου Χρι-
 στόν, ὃ νόμ· ὅπῃ ἔγινε ὑστερον
 ἀπὸ τετρακοσίως καὶ τριάντα
 χρόνως, δι' τὴν κάμει ἀδεί-
 βαιον, εἰς τὸ τὰ χαλάση τὸ
 ἰσχυμὸν.

18 Διατὶ ἐὰν ἡ κληρονομία
 εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, δι' εἶναι
 πλείον ἀπὸ τὸ ταξίμον· ἀλλὰ
 ὁ Θεός διαμίσου τοῦ ταξίματ·
 ἰσχάρισε (τὴν κληρονομίαν) εἰς
 τοῖς Ἀβραάμ.

19 Τί ἔν ὁ νόμος; Τῶν παραβάσεων χάριν προσετίθη, ἄχρις ἢ ἔλθῃ τὸ σπέρμα ὃ ἐπαγγελται, διαταγῆς δι' ἀγγέλων, ἐν χερσὶ μεσίτου.

20 Ὁ δὲ μεσίτης, ἐνὸς οὐκ ἔστιν ὁ δὲ Θεός, εἷς ἐστιν.

21 Ὁ ἔν νόμος κατὰ ἰῶν ἐπαγγελιῶν τῷ Θεῷ; Μὴ γένοιτο· εἰ γὰρ ἰδόθη νόμος ὁ δυνάμει ζωοποιῆσαι, ὅπως ἂν ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη.

22 Ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ ἵνα πάντα ὑπὸ ἁμαρτίας, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσι.

23 Πρὸ τῆ δὲ ἔλθειν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφωρήμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι.

24 Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιοθῶμεν.

25 Ἐλθέσης δὲ τῆς πίστεως, ὡς ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἴσμεν.

26 Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ εἰσι διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

19 Διατί λοιπὸν (ἰδοθῆ) ὁ νόμος; ἰδέσθαι παραπάνω διὰ ταῖς παραβάσεις, ἕως ὅπου ἵνα ἔλθῃ τὸ σπέρμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἔγινεν τὸ τάξιμον, ἔστους ἵνα δοθῇ ὁ νόμος διαμέσῳ τῶν ἀγγέλων μὲ τὸ χερί τοῦ μεσίτου.

20 Καὶ ὁ μεσίτης δὲν εἶναι τοῦ ἐνός, ἀλλὰ ὁ Θεὸς εἶναι ἕνας.

21 Ὁ νόμος λοιπὸν ἰσχυρῶς τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ ἰδόθη; μὴ γένοιτο. διατί ἔάν ὁ νόμος ἤθελε δοθῆ ὅπως ἵνα ἰδύνηται ἵνα ζωοποιήσῃ, βέβαια ἡ δικαιοσύνη ἤθελε εἶσθαι ἀπὸ τὸν νόμον.

22 Ἀλλὰ ἡ γραφὴ ἐσφάλισεν ὅλα ἀποκάτω εἰς τὴν ἁμαρτίαν, διὰ ἵνα δοθῇ εἰς ἐκείνας ὅπως πιστεύουσιν τὸ ἴαξιμον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ.

23 Καὶ πρὸ τῆ ἵνα ἔλθῃ ἡ πίστις, ἐφυλαγόμεσθαι ἀποκάτω εἰς τὸν νόμον, σφαιλισμένοι ἕως εἰς τὴν πίστιν, ἡ ὁποῖα ἔμελλε ἵνα ξεσκισασθῆ.

24 Εἰς τόσον ὅπως ὁ νόμος ἔγινε παιδαγωγὸς μας εἰς τὸν Χριστόν, διὰ ἵνα δικαιοθῶμεν ἀπὸ τὴν πίστιν.

25 Ἀμὴν ὡς ἂν ἦλθεν ἡ πίστις, ὡς δὲν εἴμεσθαι ἀποκάτω εἰς τὸν παιδαγωγόν.

26 Διατί ὅλοι ἴσθαι υἱοὶ Θεοῦ, διαμέσῳ τῆς πίστεως εἰς Χριστόν Ἰησοῦν.

27 Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνδύσασθε.

28 Οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ, ἢ δὲ Ἑλληνίῳ ἢ ἐν δούλῳ, ἢ δὲ ἐλευθέρῳ· ἢ ἐν ἄρσενι καὶ θήλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἓς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

29 Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστῷ, ἄρα τῷ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστε, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

27 Διατί ὅσοι ἐβαπτισθήκατε εἰς τὸν Χριστὸν, ἐνδύθηκατε τὸν Χριστόν.

28 Καὶ δὲν εἶναι Ἰουδαίῳ ἢ δὲ Ἑλληνίῳ, δὲν εἶναι δούλῳ ἢ δὲ ἐλευθέρῳ, δὲν εἶναι ἄρσεν ἢ δὲ θήλυ· διατὶ ὅλοι ἰσοῖς εἶσθε εἰσθε εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

29 Καὶ ἰὰν ἰσοῖς εἰσθε τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἀβραάμ λοιπὸν εἰσθε σπέρμα, καὶ κληρονόμοι κατὰ τὸ ἰσχυρισμὸν.

Κεφ. δ'. 4.

ΛΕῖπον δὲ, ἰφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος ἡπίσιος ἐστίν, ἔστιν διαφέρει δούλου, κύριου πάντων ἡν'

2 Ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπης ἐστὶ καὶ οἰκονόμης ἄχρι τῆς προδοσιμίας τοῦ πατρὸς.

3 Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτι ἡμεῖς ἡπίσιοι, ὑπὸ τὰ φοιχεῖα τοῦ κόσμου ἡμεῖς διδουλωμένοι·

4 Ὅτι δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον·

5 Ἴνα τὰς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

ΚΑΙ λέγω, εἰς ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος εἶναι ἡπίσιος, δὲν διαφέρει ἀπὸ τὸν δούλον, ἂν κατὰ καὶ ἵνα εἶναι αὐθεντικῆς ὀλονῶν.

2 Ἀλλὰ εἶναι ἀποκάτω εἰς τὰς ἐπιτρόπης καὶ τὰς οἰκονόμης, ἕως εἰς τὸν καιρὸν ὅπῃ εἶναι διωρισμένῳ ἀπὸ τοῦ πατέρου.

3 Τίτοιαις λογῆς καὶ ἡμεῖς, ὅταν ἡμεσθα ἡπίσιοι, ἡμεσθα δουλωμένοι ἀποκάτω εἰς τὰ φοιχεῖα τῷ κόσμῳ.

4 Ἀμὴ ὅταν ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ καιροῦ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν τῆς, ὁ ὅποιος ἰγενήθη ἀπὸ γυναικῆ, ὑποτεταγμένῳ ἀποκάτω εἰς τὸν νόμον·

5 Διὰ τὴν ἐξαγοράσῃ ἐκείνης ὅπῃ εἶναι ἀποκάτω εἰς τὸν νόμον, διὰ τὴν ἀπολαύσωμεν ἡμεῖς τὴν υἰοθεσίαν.

6 Ὅτι δὲ εἰσι υἱοὶ, ἰξαπτέ-
 ρηται ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱῷ
 αὐτῷ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν,
 κράζον, Ἄββᾶ, ὁ πατήρ.

7 Ὡς οὐκ εἶ δὲ υἱὸς,
 ἀλλ' υἱὸς εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρο-
 νόμος Θεῷ διὰ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ τότε μὴ οὐκ εἰδότες
 Θεὸν, ἰδωλύσατε τοῖς μὴ φύ-
 σκε ὑποδοχῆς

9 Νῦν δὲ, γίνονται Θεὸν,
 μᾶλλον δὲ γνωσθεῖτε ὑπὸ Θεῷ,
 πῶς ἐπιγράφεται πάλιν ἐπὶ τὰ
 ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ σοφίᾳ,
 οἷς πάλιν ἀνωδὴν δουλεύειν θέ-
 λητε ;

10 Ἡμέρας παρατηρεῖσθε,
 καὶ μῆνας, καὶ καιροὺς, καὶ
 ἐπισημῆς.

11 Φοβῆμαι ὑμᾶς, μή πῶς
 εὐκὴ κεκοπίσκατε εἰς ὑμᾶς.

12 Γίνεσθε ὡς ἐγὼ, ὅτι καὶ ἐγὼ
 ὡς ὑμεῖς· ἀδελφοί, διδομαὶ
 ὑμῶν ὑδὴν με ἠδικήσατε.

13 Οἶδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθενίαν
 τῆς σαρκὸς εὐαγγελισάμενοι ὑμῶν
 τὸ πρότερον·

14 Καὶ τὸν πειρασμὸν μὴ ἴδον
 ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουδυνήσα-
 τε, ὑδὴ ἐξουδυνήσατε, ἀλλ' ὡς
 ἄγγελοι Θεῷ ἰδιχθήκατε, ὡς
 Χριστὸν Ἰησοῦν.

6 Καὶ ὅτι εἰσθε υἱοὶ, ἰξαπτέ-
 ρηται ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱῷ
 τῷ εἰς τὰς καρδίας σας, τὸ
 ὁποῖον κράζει, Ἄββᾶ ὁ πατήρ.

7 Εἰς τὸσον ὅπως δὲ εἰσθε
 ὁποῖον δὲ υἱὸς, ἀλλὰ υἱός, καὶ
 ἴσον εἰσθε υἱός, εἰσθε καὶ κληρο-
 νόμος Θεῷ διὰ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ τότε ἴσοντας μὴ
 γνωρίζετε Θεὸν, ἰδωλύσα-
 τε ἰκαίως ὅπως δὲ εἶναι φυσικῶς
 υἱοί·

9 Ἀμὴν τῶρα, ἴσοντας μὴ
 γνωρίζετε τὸν Θεὸν, καὶ περισ-
 σότεροι ὅπως ἴγνωσθητε ἀπὸ τοῦ
 Θεοῦ, πῶς γνωρίζετε πάλιν εἰς
 τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ σοφίᾳ,
 ἵνα ὁποῖα θέλητε ἵνα ἀρχίσετε
 πάλιν ἵνα τὰ δουλεύητε ;

10 Ταῖς ἡμέραις παρατη-
 ρᾶτε καὶ τὰς μῆνας, καὶ τὰς
 καιροὺς, καὶ τὰς χρόνους.

11 Φοβῆμαι διὰ λόγου σας,
 μήπως καὶ ἐκοπίσκατε εὐκαιρᾶ
 εἰς ἑσᾶς.

12 Γινῆτε ὡσανεὶ ἐγὼ, ὅτι καὶ
 ἐγὼ ἴσοντας ὡσανεὶ ἑσᾶς, ἀδελφοί,
 παρακαλῶ σας, δὲν με ἀδική-
 σατε ἴσοτις.

13 Καὶ ἐξουδυνήσατε ὅτι μὴ ἀσθενί-
 ναι τῆς σαρκὸς οἷς εὐαγγελί-
 σκα πρότερον,

14 Καὶ τὸν πειρασμὸν μὴ
 ὅπως εἶχα εἰς τὴν σάρκα μου δὲ
 τὸν ἰκαταφρονήσατε, ὑδὴ τὸν
 ἰσυχυθῆκατε· ἀλλὰ ὡσανεὶ
 ἄγγελοι Θεῷ μὴ ἰδιχθήκατε,
 ὡσανεὶ τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

15 Τίς ἔν ἦν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι, εἰ δυνατόν, τὲς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες ἂν ἰδῶκατέ μοι.

16 Ὡς ἐχθρὸς ὑμῶν γίγνασθε ἀληθεύων ὑμῖν;

17 Ζηλοῦσιν ὑμᾶς ἔ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκληῖσαι ἡμᾶς θίλωσιν, ἵνα αὐτὲς ζηλέτε.

18 Καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναι με πρὸς ὑμᾶς.

19 Τεκνία μου, ἔς πάλιν ὠδίνω, ἄχρις ἔ μορφωθῆ Χριστὸς ἐν ὑμῖν.

20 Ἦθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου ὅτι ἀπορεῖμαι ἐν ὑμῖν.

21 Λίγητέ μοι οἱ ὑπὸ νόμον θύλοτες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκύνετε;

22 Γέγραπται γὰρ ὅτι Ἄβραάμ δύο υἱὸς ἔσχεν ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἰλευθέρης.

23 Ἄλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης, κατὰ σάρκα γειγνηται· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἰλευθέρης, διὰ τῆς ἰπαγγελίας.

24 Ἀτινά ἐστιν ἀλληγορέμι-

15 Τί λοιπὸν ἦτον ὁ μακαρισμὸς σας τότε; διατι σᾶς μαρτυρῶ ὅτι, ἂν ἦτον δυνατόν, τὰ μάτιά σας εὐγάνετε καὶ μὲ τὰ ἰδῶδιτε.

16 Εἰς τόσον ὅπῃ λέγωντάς σας τὴν ἀλήθειαν ἔγινα ἐχθρὸς σας;

17 Σᾶς ζηλεύειν ἀλλὰ ὄχι μὲ καλὴν διάδοσιν, ἀμὴ θίλωσιν τὰ μᾶς εὐγάλωσιν ἔξω, διὰ τὰ τὲς ζηλεύετε ἰσοῖς.

18 Καλὸν εἶναι τὸ τὰ ζηλεύετε εἰς τὸ καλὸν πάντοτε, καὶ ὄχι μόνον ὅταν εἶμαι παρὼν εἰς ἰσᾶς.

19 Παιδιά μου, τὲς ὁποίους πάλιν σᾶς κοιλοπονώ, ἕως ὅπῃ τὰ μορφωθῆ ὁ Χριστὸς εἰς ἰσᾶς.

20 Καὶ ἤθελα τὰ εἶμαι παρὼν εἰς ἰσᾶς τῶρα, καὶ τὰ ἀλλάξω τὴν φωνήν μου ὅτι ἀπορεῶ εἰς ἰσᾶς.

21 Βιπέτε με ἰσοῖς ὅπῃ θίλετε τὰ ἰσοῖτε ἀποκάτω εἰς τὸν νόμον, δὲν ἀκύνετε τὸν νόμον;

22 Διατι εἶναι γεγραμμένον ὅτι ὁ Ἄβραάμ εἶχε δύο υἱὸς, ἕνα ἀπὸ τὴν δευτέραν, καὶ ἕνα ἀπὸ τὴν ἰλευθέραν.

23 Ἄλλὰ ἐκίθη ὅπῃ ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν δευτέραν, ἐγεννήθη κατὰ σάρκα· ἀμὴ ὁ ἄλλ' (ὅπῃ ἦτον) ἀπὸ τὴν ἰλευθέραν, ἐγεννήθη διαμέσω τῆ Ἰαξίματ'.

24 Τὰ ὁποῖα ἀλληγορεῖται.

να· αὐταὶ γάρ εἰσι αἱ δύο δια-
θῆκαι· μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ,
εἰς δουλίαν γεννῶσα, ἣτις ἐστὶν
Ἄγαρ.

25 Τὸ γὰρ Ἄγαρ, Σινᾶ ὄρος
ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συρροχῆ δὲ
τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ
μὲν τῶν τέκνων αὐτῆς.

26 Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ,
ἰλευθίρα ἐστὶν, ἣτις ἐστὶ μήτηρ
πάντων ἡμῶν.

27 Γέγραπται γάρ· Εὐφράν-
θητι γεῖρα ἢ ἐ τέκνησα· ῥῆξον
καὶ βόησον ἢ οὐκ ἀδύνησα, ὅτι
πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμης μάλ-
λον ἢ τῆς ἐχύσης τὸν ἄδρα.

28 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοί, κατὰ
Ἰσαὰκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἐ-
σμὲν.

29 Ἄλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ
σάρκα γεννηθεὶς, ἰδίωκε τὸν
κατὰ πνεῦμα· ὕτω καὶ νῦν.

30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή;
Ἐκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν
υἱὸν αὐτῆς· ἢ γὰρ μὴ κληρονομή-
σῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μὲν
τοῦ υἱοῦ τῆς ἰλευθίρας.

31 Ἄρα, ἀδελφοί, οὐκ
ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ
τῆς ἰλευθίρας.

διὰ αὐταῖς εἶναι αἱ δύο δια-
θῆκαι· ἢ μία εἶναι ἀπὸ τοῦ ὄρους
Σινᾶ, καὶ γεννᾶ εἰς δουλίαν,
ἢ ὅποια εἶναι ἡ Ἄγαρ.

25 Διὰ τὸ Ἄγαρ εἶναι
ὄρος Σινᾶ εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ
εἶναι ὅμοιος καὶ ἀδελφωσπύ-
ζει μὲν τὴν Ἱερουσαλήμ, ὅπερ
εἶναι τῶρα καὶ δουλεύει μὲν τὰ
παιδιά της.

26 Ἀμὴ ἢ ἀπάνω Ἱερουσα-
λήμ εἶναι ἰλευθίρα, ἢ ὅποια
εἶναι μητέρα ὁλοῦν μας.

27 Διὰ τὸ εἶναι γεγραμμένον
χαίρει ἐν γεῖρα ὅπερ δὲν γεν-
νᾶς, ἄφῃσι φωνὴν καὶ βόησον
ἐν ὅπερ δὲν κολοποιοῖς, ὅτι πι-
ρισσότερα (θέλωσι εἶσθαι) τὰ
παιδιά τῆς ἐρήμης (γυναικός)
παρὰ ἐκείνης ὅπερ ἔχει τὸν ἄδρα.

28 Καὶ ἡμεῖς, ἀδελφοί,
ὡσάν ὁ Ἰσαὰκ, εἴμεσθε τέκνα
τοῦ Ἰαξίματ.

29 Ἀλλὰ καθὼς τότε ἐκεί-
νος ὅπερ ἐγεννήθη κατὰ σάρκα,
ἰδίωχε τὸν κατὰ πνεῦμα υἱόν,
ἰστορίας λογιῆς (γίνεσθαι) καὶ ἴωρα.

30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή;
εὐβαλε τὴν δουλεύτραν καὶ τὸν
υἱὸν της· διὰ τὸ δὲν θέλει κληρο-
νομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς δουλεύτρας
ὁμῶ μὲν τὸν υἱὸν τῆς ἰλευθίρας.

31 Λοιπὸν, ἀδελφοί, δὲν
εἴμεσθε παιδιά τῆς δουλεύτρας,
ἀλλὰ τῆς ἰλευθίρας.

Κιφ. ι. 5.

Τῆ ἰλευθερία ἔν ἧ Χριστὸς ἡμᾶς ἰλευθέρωσι, γένητι, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δελείης ἐπέχεσθε.

2 Ἴδθι, ἐγὼ Παῦλῳ λέγω ὑμῖν ὅτι ἰὰν περιλέμνησθε, Χριστὸς ὑμᾶς ἐδὲν ὠφελήσῃ.

3 Μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἄνθρωπῳ περιτεμνομένῳ, ὅτι ὀφειλὴς ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι.

4 Κατηργήθητι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε· τῆς χάριτος ἐξέπισατε.

5 Ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἰλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδιχόμεθα.

6 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ ἔτι περιτομῆς ἰσχύει, ἔτι ἀκροβυγία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργεία.

7 Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἀνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι;

8 Ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλῶντος ὑμᾶς.

9 Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ.

10 Ἐγὼ πίποδα εἰς ὑμᾶς ἐν

Σταθῆτι λοιπὸν βίβαιοι εἰς τὴν ἰλευθερίαν ὅπῃ μᾶς ἰλευθέρωσιν ὁ Χριστὸς, καὶ μὴ περιπλέκεσθε πάλιν εἰς τὸν ζυγὸν τῆς δελείας.

2 Νᾶ, ἐγὼ ὁ Παῦλῳ σᾶς λέγω, ὅτι ἰὰν περιτέμνησθε, ὁ Χριστὸς δὲν θέλει σᾶς ὠφελῆσαι τίποτις.

3 Καὶ πάλιν μαρτύρομαι κάθε ἄνθρωπον ὅπῃ περιτέμνεται, ὅτι εἶναι χρεώσης ἐνά κάμη ὅλον τὸν νόμον.

4 Ἐστὶς ὅπῃ δικαιοῦσθε εἰς τὸν νόμον, ἰχωρισθήκετε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, ἐξέπισατε ἀπὸ τῆς χάριτος.

5 Διατὶ ἡμεῖς διαμίσθ τοῦ πνεύματος μὲ τὴν πίστιν ἀναμένομεν τὴν ἰλπίδα τῆς δικαιοσύνης.

6 Διατὶ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν ἔτι ἡ περιτομὴ δύνεταί τίποτις, ἔτι ἡ ἀκροβυγία, ἀλλὰ πίστις ὅπῃ ἐνεργεῖ διαμίσθ τῆς ἀγάπης.

7 Καλᾶ ἐτρέχετε, τίς σᾶς ἰμπόδισι ἐνὰ μὴν πείθεσθε τὴν ἀλήθειαν;

8 Ἡ κατάπεισις (αὐτὴ) δὲν εἶναι ἀπ' ἐκεῖνον ὅπῃ σᾶς κράζει.

9 Ὀλίγον προζύμη ζυμώνει ὅλον τὸ ζυματόν.

10 Ἐγὼ πίστεύω εἰς ἰσοῦς ἐν

Κυρίῳ, ὅτι ἕδιν ἄλλο φρονησ-
τε· ὁ δὲ ταράσσει ὑμᾶς βαγά-
σει τὸ κρίμα, ὅς τις ἂν ᾖ.

11 Ἐγὼ δὲ, ἀδελφοί, εἰ τι-
ριτομῆν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι δι-
ώκομαι; ἄρα κατήργηται τὸ
σκάνδαλον τοῦ γαυροῦ.

12 Ὅφελον καὶ ἀποκόψου-
ται οἱ ἀνασταυῖντες ὑμᾶς.

13 Ὑμεῖς γὰρ ἐκ' ἰλευθερίας
ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον μὴ
τὴν ἰλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῆ
σαρκί, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης
δουλεύετε ἀλλήλοις.

14 Ὁ γὰρ πᾶς νόμος· ἐν ἰνὶ
λόγῳ πληρῆται, ἐν τῷ Ἀγά-
πῆσις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυ-
τόν.

15 Εἰ δὲ ἀλλήλως δάκειτε
καὶ κατισθίετε, βλέπετε μὴ
ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε.

16 Λίγω δὲ Πνεύματι πι-
ριπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμία σαρ-
κὸς ἢ μὴ τελίσητε.

17 Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ
κατὰ τοῦ πνεύματος· τὸ δὲ
πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός.
ταῦτα δὲ ἀντίκεινται ἀλλήλοις,
ἵνα μὴ ἂ ἂν θίλητε, ταῦτα
ποιῆτε.

Κυρίῳ, ὅτι δὲν θέλετε ἔχει ἄλ-
λην γνώμην· ἀλλὰ ἐκεῖνος
ὁπῶ σᾶς συγχίζει, θέλει σκώ-
σει τὸ κρίμα, ὅποιος καὶ ἂν
εἴηαι.

11 Ἀμὴν ἐγὼ, ἀδελφοί, εἰς
ἀκόμιν κηρύττω περιτομῆν, δι-
ατί κατατρέχομαι; ἔμμενεν
ἀργὸν λοιπὸν τὸ σκάνδαλον τῷ
γαυροῦ.

12 Καὶ ἄμποτες τὰ ἤθελον
ἀποκοπῆ ἐκεῖνοι ὁπῶ σᾶς συγ-
χίζουσι.

13 Διατὶ ἰσοῖς, ἀδελφοί,
ἐκαλεσθήκετε εἰς ἰλευθερίαν,
μόνον ἔχετε τὸν νῦν σας, μὴν
χρειάζουδε τὴν ἰλευθερίαν εἰς
τὴν ἀφορμὴν τῆς σάρκας,
ἀλλὰ δουλεύετε ἴσας τὸν ἄλλον
μὲ ἀγάπην.

14 Διατὶ ὅλος ὁ νόμος· εἰς
ἴσα λόγον τελειώνεται, εἰς τὸ
τὰ ἀγαπήσης τὸν γείτονά σου
ὡσάν καὶ τοῦ λόγου σου.

15 Ἀμὴν εἰς δαγκάνετε καὶ
κατατρέγουδε ἴσας τὸν ἄλλον,
βλέπετε τὰ μὴν χαλασθῆτε
ἴσας ἀπὸ τὸν ἄλλον.

16 Καὶ λίγω σας· περιπα-
τεῖτε μὲ τὸ πνεῦμα, καὶ μὴν
κάμειτε ἐπιθυμίας σάρκας.

17 Διατί ἡ σάρκα ἐπιθυμεῖ
ἐναντία τοῦ πνεύματος, καὶ τὸ
πνεῦμα ἐναντία τῆς σάρκας. καὶ
ἐτέτα ἐναντιῶνται ἵνα μὲ τὸ
ἄλλον, διὰ τὰ μὴν κάμειτε
ἐκείνα ὁπῶ ἰσοῖς θέλητε.

18 Εἰ δὲ πνεύματι ἄγισθῃ, οὐκ ἔστι ὑπὸ νόμον.

19 Φανερά δέ ἐστι τὰ ἔργα τῆς σαρκός· ἃ τινὰ ἔστι, μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσίλγησις,

20 Εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρις, ζήλοι, θυμοί, ἰριδιῆαι, διχοστασίαι, αἰρέσεις,

21 Φόνοι, φόνοι, μίθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τέτοις, ἃ προλέγω ὑμῖν, καθὼς καὶ προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πρᾶσσοντες βασιλείαν Θεοῦ ἢ κληρονομήσασιν.

22 Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματος, ἔστι ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίσις, πραότης, ἰγκράτεια·

23 Κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος.

24 Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσαύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.

25 Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ σοιζῶμεν.

26 Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλέμενοι, ἀλλήλοις φθονῆντες.

18 Καὶ ἰὰν φέρεσθε ὑπὸ τοῦ πνεύματος, δὲν εἶσθε ἀποκάτω εἰς τὸν νόμον.

19 Καὶ φανερά εἶναι τὰ ἔργα τῆς σαρκος, ἅ ὅποια εἶναι μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσίλγησις,

20 Εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, φιλονεικίαι, ζήλῃαι, θυμοί, μαλώματα, διχοστασίαι, αἰρέσεις,

21 Φόνοι, φόνοι, μίθαι, ξιφτωμάτα, καὶ τὰ ὅμοια τέτοις, τὰ ὅποια σᾶς προλέγω, καθὼς καὶ προεῖπα, ὅτι ἐκεῖνοι ὅπῃ κάμνησι τὰ τίτοιαις λογιῆς, δὲν θίλῃσι κληρονομήσῃ βασιλείαν Θεοῦ.

22 Ἀμὴν ὁ καρπὸς τοῦ πνεύματος εἶναι ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, καλωσύνη, ἀγαθωσύνη, πίσις, πραότης, ἰγκράτεια·

23 Ἐναντία τῶν τοιούτων, δὲν εἶναι νόμος.

24 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ εἶναι τοῦ Χριστοῦ, ἐσαύρωσαν τὴν σάρκα ὁμῶς μὴ τὰ παθήματα, καὶ μὴ ταῖς ἐπιθυμίαις.

25 Ἐὰν ζῶμεν μὴ τὸ πνεῦμα, ἅς περιπατῶμεν καὶ μὴ τὸ πνεῦμα.

26 Ἄς μὲν γινώμεσθε κενόδοξοι, παρακινῆντες ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ φθονῆντες ἕνας τὸν ἄλλον.

Κιφ. γ'. 6.

Α Δελφοί, ἴαν καὶ προση-
φθῆ ἄνθρωποι ἐν ἴνι
παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευ-
ματικοὶ καθαρίζετε ἰὸν τοιοῦτον
ἐν πνεύματι πραότητι· σκο-
πῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ περα-
σθῆς.

2 Ἀλλήλων τὰ βάρη βαρᾶ-
ζιτε, καὶ ἕτως ἀνασπληρώσα-
τε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

3 Εἰ γὰρ δοκίμῃ τις εἶναι τι,
μηδὲν ὦν, ἑαυτὸν φρεναπα-
τᾷ.

4 Τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμα-
ζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυ-
τὸν μόνον τὸ καύχημα ἔχει, καὶ
οὐκ εἰς τὸν ἕτερον.

5 Ἐκαστος γὰρ τὸ ἴδιον
φορτίον βαρᾶσει.

6 Κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατηχῶ-
μενος τὸν λόγον τῶ κατηχῶντι,
ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς.

7 Μὴ πλανᾶσθε· Θεὸς ἔ
μυκτηρίζεται· ὁ γὰρ ἴαν σκείρη
ἄνθρωποι, τῆτο καὶ θείσει·

8 Ὅτι ὁ σκείρων εἰς τὴν σάρ-
κα ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θεί-
σει φθοράν· ὁ δὲ σκείρων εἰς τὸ
πνεῦμα, ἐκ τοῦ πνεύματος
θείσει ζῶν ἀιώνιον.

Α Δελφοί, ἴαν καὶ προση-
σθῆ ἄνθρωποι εἰς κατή-
μα σφάλμα, ἰστίς οἱ πνευμα-
τικοὶ διωρθῶντε ἰὸν τοιοῦτον μὲ
πνεῦμα πραότητι, σοχαζό-
μενος τοῦ λόγου σε, μήπως καὶ
ἰσὺ περαχθῆς.

2 Βαρᾶζιτε τὰ βάρη ἑαυτοῦ
ἄλλη, καὶ ἰτίστας λογιῆς τελειώ-
σιτε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

3 Διατὶ ἂν φαίνεται καίνιας
να εἶναι ἰτίστας, μὴ ὄντας τί-
στας, τοῦ λόγου τε ἕξαπατᾷ.

4 Καὶ κάδι ἑαυτοῦ ἄς δοκιμά-
ζη ἰὰ ἔργα ὅπῃ κάμνει, καὶ ἰό-
τι θέλει ἔχει τὸ καύχημα μο-
ναχᾷ εἰς τοῦ λόγου τε, καὶ ὄχι
εἰς τὸν ἄλλον.

5 Διατὶ καδ' ἑαυτοῦ θέλει ση-
κῶσει τὸ ἰδικόν τε φορτίον.

6 Καὶ ἐκείνος ὅπῃ διδά-
σκειται τὸν λόγον, ἄς κάμνει
κοινωνῶν τὸν διδάσκαλον ἀπὸ
ὄλα ἰὰ ἀγαθὰ ὅπῃ ἔχει.

7 Μὴ πλανᾶσθε, ὁ Θεὸς
δὲν γιλάται· διατὶ ἐκείνος ὅπῃ
σκείρει ἄνθρωποι, ἐκείνος καὶ
θέλει θείσει.

8 Ὅτι ἐκείνος ὅπῃ σκείρει
εἰς τὴν σάρκα τε, ἀπὸ τὴν σάρ-
κα θέλει θείσει φθοράν· καὶ
ἐκείνος ὅπῃ σκείρει εἰς τὸ πνεῦ-
μα, ἀπὸ τὸ πνεῦμα θέλει θεί-
σει ζῶν ἀιώνιον.

9 Τὸ δὲ καλὸν ποιῶντες μὴ ἐκκακῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ διερίσομεν, μὴ ἐκλυόμενοι.

10 Ἄρα ἔν ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιτα δὲ πρὸς τὰς οἰκείας τῆς πίστεως.

11 Ἴδετε πηλίκους ὑμῶν γραμμασὶν ἔγραψα τῇ ἰμῇ χειρί.

12 Ὅσοι θέλωσι εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, ἔτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνησθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ γαυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται.

13 Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετιμότενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσοσιν· ἀλλὰ θέλωσι ὑμᾶς περιτέμνησθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶσνται.

14 Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ γαυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· δι' ἃ ἰμοὶ κόσμῳ ἐγαυρῶνται, καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ.

15 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ ἔτι περιτομῆ ἰσχύει, ἔτι ἀκροβυστία, ἀλλὰ καιρῷ κτίσις.

16 Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τέτρωστοι χήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτῶν καὶ ἰλι, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ.

17 Τῷ λοιπῷ, κόπως μοι μηδὲν παρεχίτω· ἐγὼ γὰρ τὰ

9 Ἄς μὴν ὀκνεύωμεν κάμνοντες τὸ καλόν. διαστὶ ἐὰν διὲ ἀποκάμωμεν, εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν θέλωμεν διερίσει.

10 Ἄρα λοιπὸν ἔως ὅπῃ ἔχομεν καιρὸν, ἄς κάμωμεν τὸ καλὸν εἰς ὅλους, καὶ περισσότερον εἰς τὰς οἰκείας τῆς πίστεως.

11 Ἴδετε πόσα μακρὰ γράμματα σὰς ἔγραψα μὲ τὸ χεῖρι μου.

12 Ὅσοι θέλωσι ἐν φαίνωσι καλοὶ εἰς τὴν σάρκα, ἐτῆτοι σὰς ἀναγκάζουσιν ἐν περιτέμνησθαι, μοι αὖθις διὰ τὰ μὴν διώκωνται διὰ τὸν γαυρὸν τοῦ Χριστοῦ.

13 Διαστὶ ἔδὲ αὐτοὶ ὅπῃ περιτέμνηνται φυλάσσοσιν τὸν νόμον, ἀλλὰ θέλωσι ἐν περιτέμνησθαι ἐστὶς, διὰ τὰ καυχῶνται εἰς τὴν ἰδικὴν σὰς σάρκα.

14 Ἀμὴν ὅσοι εἰς ἰμένα, ἐν μὴν γενῆ· ἐν καυχῶντῶ, παρὰ εἰς τὸν γαυρὸν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, διαμίσθαι τοῦ ὁποῖον ὁ κόσμῳ ἐγαυρῶθη εἰς ἰμένα, καὶ ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον.

15 Διαστὶ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν ἔδὲ ἡ περιτομῆ δύνηται ἰσχυοῖς, ἔδὲ ἡ ἀκροβυστία, ἀλλὰ ἡ καιρῶν κτίσις.

16 Καὶ ὅσοι θέλωσι περιπατήσιν κατὰ τὸν κανόναι ἐτῆτον, (ἄς εἶναι) εἰρήνη εἰς αὐτῶν καὶ ἰλιος, καὶ εἰς τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ.

17 Ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμωρὸς κανίνας ἄς μὴν μὲ πειράζει.

τίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βοτάζω.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

† Πρὸς Γαλάτας ἰγράφη ἀπὸ Ῥώμης.

διὰ τὸ ἰγνὸν σκάνων λαῖς πλεγαῖς τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ εἰς τὸ κορμί μου.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἅς εἶναι μετὰ πνεύμα σας, ἀδελφοί. Ἀμήν.

† Εἰς Γαλάτας ἰγράφη ἀπὸ τὴν Ῥώμην.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ ἘΦΕΣΙΟΥΣ ἘΠΙ-
ΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματι Θεοῦ, τοῖς ἁγίοις τοῖς ἕσιν ἐν Ἐφίσην, καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλόγησας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἰσπερᾶνοις ἐν Χριστῷ.

4 Καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

5 Προορίσας ἡμᾶς εἰς υἰοθεσίαν

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ἁγίαν ὁπῶ εἶναι εἰς τὴν Ἐφίσην, καὶ πιστοῖς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

2 Ἄς εἶναι χάρις εἰς ἰσοῦς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς μας, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Ἄς εἶναι εὐλογημένον ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁπῶ μᾶς εὐλόγησιν εἰς κάθε εὐλογία πνευματικὴν εἰς τὰ ἰσπερᾶνια ἐν Χριστῷ.

4 Καθὼς μᾶς ἐδιόλεξεν εἰς αὐτὸν, πρὸ τοῦ να θεμελιωθῆ ὁ κόσμος, να εἴμεσθιν ἅγιοι καὶ ἀκαταγένητοι ὁμοιωθῆ τε μετὰ ἀγάπῃ.

5 Ἐροτας να μᾶς ἰσπροώρισεν εἰς τὴν υἰοθεσίαν διαμέ-

σίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐ-
τόν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ
θειλήματός αὐτοῦ,

6 Εἰς ἔπαινον δόξης τῆς
χάριτός αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἡχαρίτωσι
ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ·

7 Ἐν ᾗ ἔχομεν τὴν ἀπολύ-
τρωσιν διὰ τοῦ αἵματός αὐτοῦ,
τὴν ἄφισιν τῶν παραπτωμά-
των, κατὰ τὸν πλῆτος τῆς
χάριτός αὐτοῦ·

8 Ἦς ἐπερίσσεισαι εἰς ἡμᾶς
ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει·

9 Γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστή-
ριον τοῦ θελήματός αὐτοῦ κατὰ
τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν προέθετο
ἐν αὐτῷ·

10 Εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώ-
ματός τῶν καιρῶν, ἀνακεφα-
λαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ
Χριστῷ, τὰ τε ἐν τοῖς ἕρανοῖς
καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς·

11 Ἐν αὐτῷ, ἐν ᾗ καὶ ἐκλη-
ρώθημεν, προορισθέντες κατὰ
προέθεσιν τοῦ πάντα ἐνεργῶν-
τός αὐτοῦ κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελή-
ματός αὐτοῦ·

12 Εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔ-
παινον τῆς δόξης αὐτοῦ, τὴν
σρωπτικότητος ἐν τῷ Χριστῷ.

13 Ἐν ᾗ καὶ ὑμεῖς, ἀκύν-

ου τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ εἰς τοῦ
λόγου τοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν
τοῦ θελήματός τοῦ,

6 Διὰ τὸν ἔπαινον τῆς δόξης
τῆς χάριτός τοῦ, μὴ τὴν ὁποῖαν
μᾶς ἔκαμε χαριτωμένους εἰς τὸν
ἡγαπημένον (τοῦ υἱοῦ).

7 Εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν
ἐξαγόρασιν διαμέσῳ τοῦ αἵμα-
τός τοῦ, τὴν συγχώρησιν τῶν
ἁμαρτιῶν, κατὰ τὸν πλῆτος
τῆς χάριτός τοῦ.

8 Τὴν ὁποῖαν ἔκαμε γὰρ πε-
ρισσὴν εἰς ἡμᾶς, μὴ κἀδε σο-
φίαν καὶ φρόνησιν·

9 Ἔγνωσας γὰρ μᾶς κάμη γὰρ
γνωρίσωμεν τὸ μυστήριον τοῦ θε-
λήματός τοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν
τοῦ, τὴν ὁποῖαν ἐπροέθετο εἰς
τὸ λόγῳ τοῦ·

10 Νὰ συναθροίσῃ εἰς οἰ-
κονομίαν ἴης τελειώσεως ἴων και-
ρῶν ὅλα, καὶ ἐκείνα ὅπῃ εἶναι
εἰς τὴν ἕρανὸς, καὶ ἐκείνα ὅπῃ
εἶναι ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, ἀπο-
κάτω εἰς μίαν κεφαλὴν εἰς τὸν
Χριστόν.

11 Εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἐταχθή-
καμεν, ἔγνωσας γὰρ ἐπροορισθή-
καμεν κατὰ προέθεσιν ἐκείνου,
ὅπῃ ἐνεργῆ τὰ πάντα κατὰ τὴν
βουλὴν τοῦ θελήματός τοῦ·

12 Εἰς τὸ γὰρ εἶμυσθαι διὰ
ἔπαινον τῆς δόξης τοῦ, ἡμεῖς
ὅπῃ ἐπλάσθημεν προλίτερα· εἰς
τὸν Χριστόν.

13 Εἰς τὸν ὁποῖον εἴσθε καὶ

σαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν· ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἰσφραγίσθητι τῷ πνεύματι τῆς ἰσαγγελίας τῷ ἁγίῳ·

14 Ὅς ἐστιν ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.

15 Διὰ τῆτο καὶ γὰρ, ἀκούσας τὴν κατ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τὸς ἁγίους,

16 Οὐ παύομαι εὐχαρισῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μείαν ὑμῶν ποιέμεν· ἐκὶ τῶν προσευχῶν μου·

17 Ἴνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δῶῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, ἐν ἑπιγνώσει αὐτοῦ·

18 Πιφωτισμένους τὸς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας ὑμῶν εἰς τὸ εἶδῆναι ὑμᾶς, τίς ἐστιν ἡ ἰλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλῆθος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις·

19 Καὶ ἵ τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τὸς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐίργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ·

20 Ἦν ἐίργησιν ἐν τῷ Χριστῷ, ἐίργειας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν·

ἰσοῦς, ἔγοντας ἐὰ ἀκούσῃτε τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας σας, εἰς τὸ ὅποῖον ἔγοντας ἐὰ πιστεύσῃτε, ἐδωλωθήκετε μετὰ τὸ Πνεῦμα τῷ ταξίματι· τὸ ἅγιον·

14 Τὸ ὅποῖον εἶναι ἀρραβῶνας τῆς κληρονομίας μας εἰς ἰλευθέρωσιν τῆς ἀποκτίσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης του.

15 Διὰ τῆτο καὶ ἐγὼ, ἔγοντας ἐὰ ἀκούσω τὴν πίστιν σας (ὅπερ ἔχετε) εἰς Ἰὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τὴν ἀγάπην (ὅπερ ἔχετε) εἰς ὅλους τὸς ἁγίους.

16 Δὶν παύω ἐὰ εὐχαρισῶ διὰ λόγου σας, μημονιούνας σας εἰς ταῖς προσευχαῖς μου·

17 Διὰ ἐὰ σαῶς δώσῃ ὁ Θεὸς τῷ Κυρίῳ μας Ἰησοῦ Χριστῷ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐὰ Ἰὸν γνωρίσῃτε·

18 Νὰ φωτίσῃ ἐὰ μάτια τῆς διανοίας σας, εἰς τὸ ἐὰ γνωρίσῃτε, ποία εἶναι ἡ ἰλπίδα τῷ καλίσματός του, καὶ ποῖον εἶναι ὁ πλῆθος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας του εἰς τὸς ἁγίους·

19 Καὶ ἵ εἶναι τὸ ὑπερβολικὸν μεγαλεῖον τῆς δυνάμεώς του εἰς ἡμᾶς ὅπερ πιστεύομεν, κατὰ τὴν ἐίργειαν τῷ κράτους τῆς δυνάμεώς του,

20 Τὴν ὅποιαν ἐίργησιν εἰς Ἰὸν Χριστόν, ἀναισθησιάς του ἐκ

καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἰσχυραίοις,

21 Ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως, καὶ κυριότητος, καὶ πατρὸς ὀνομαζομένου ἑ μόνου ἐν τῷ αἰῶνι τέτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοσι.

22 Καὶ πάντα ὑπέταξεν ἑσὸ τῆς ποδᾶς αὐτοῦ· καὶ αὐτὸν ἰδὼν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῆ ἐκκλησίας,

23 Ἦτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλῆρωμα τοῦ πάντα ἐν πᾶσι πληρωμένου.

κερῶν, καὶ ἐκάθισεν τοι εἰς τὴν δεξιάν τε εἰς τὸς ἄρχεις,

21 Παραπάνω ἀπὸ κάθε λογῆς ἀρχῆν καὶ ἐξουσίαν καὶ δυνάμειν καὶ κυριότητα, καὶ ἀπὸ κάθε ὄνομα ὡς ὀνομάζεται, ὄχι μόνον εἰς τὸν αἰῶνα ἰσῶτον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν μέλλοντα.

22 Καὶ ὅλα ἰὰ ὑπέταξεν ἀποκάτω εἰς ἰὰ ποδάρια ἰε· καὶ τὸν ἰδὼν κεφαλὴν εἰς ὅλα κεφαλὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

23 Ἡ ὁποῖα εἶναι τὸ σῶμά τε, τὸ γέμισμα ἐκείνου ὡς γεμίζει ἰὰ ὅλα εἰς ὅλας.

Κεφ. β. 2.

ΚΑΙ ὑμᾶς ὄντας μερὸς ἰοῖς παραπτώμασι καὶ ταῖς ἁμαρτίαις.

2 Ἐν αἷς ποτε περιπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τῆ αἰετος, τῆ πνεύματος τῆ νῦν ἐνεργῶντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας·

3 Ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεγράφημεν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιῶντες ἰὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν· καὶ ἡμεῖς τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί.

4 Ὁ δὲ Θεὸς, πλώσων ἡμᾶς ἐν ἰλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγά-

ΚΑΙ ὄντες ἰσοῖς νεκροὶ εἰς ἰὰ σφάλματα καὶ εἰς ταῖς ἁμαρτίας,

2 Εἰς ταῖς ὁποῖαις εἶνα καιρὸν ἰε περιπατήσετε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τῆ αἰετος, τοῦ πνεύματος ὡς ἐνεργῶντος ἰωρα εἰς ἰὰς υἱὸς τῆς ἀπειθείας.

3 Ἀνάμεσα εἰς τὸς ὁποῖους καὶ ἡμεῖς ὅλα ἐσυνασγραφήκαμεν εἶνα καιρὸν, εἰς ταῖς ἐπιθυμίας τῆς σαρκὸς μας, κάμνοντες ἰὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ φυσικῶ ἡμασθῶν τέκνα ὀργῆς ὡσὰν καὶ οἱ λοιποί.

4 Ἀμὴν ὁ Θεὸς, ὡς εἶναι πλώσων· εἰς τὸ ἰλεον, διὰ

πην αὐτῆ ἢ ἠγάπησεν ἡμᾶς,

5 Καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι, συζησώποιήσεν τῷ Χριστῷ· χάριτί ἐστι σισωσμένοι·

6 Καὶ συνήγαγεν, καὶ συνεκάδισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

7 Ἴνα ἰδιόξεηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλῆτον τῆς χάριτος αὐτῆ, ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

8 Τῇ γὰρ χάριτί ἐστι σισωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τῆτο οὐκ ἐξ ἑμῶν Θεῷ τὸ δῶρον·

9 Οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις καυχῆσθαι.

10 Αὐτῆ γὰρ ἴσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προηλοίμισεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι ὑμεῖς ποτε τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου·

12 Ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἕτεροι τῶν διαθη-

τῶν πολλῶν τοῦ ἀγάπην ὅπου μᾶς ἀγάπησεν,

5 Καὶ ἡμᾶς ὅπου ἤμασθα νεκροὶ εἰς τὰ σφάλματα, μᾶς ἐζητάνησεν ἀντάμα μὲ τὸν Χριστὸν· μὲ χάριτι ἐστὶ σισωσμένοι·

6 Καὶ μαζὺ τοῦ μᾶς ἐσῆκωσεν, καὶ μᾶς ἐκάδισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν·

7 Διὰ τὰ δεῖξεν εἰς τὸν μέλλοντα αἰῶνα τὸν πολλὰ πλῆτον πλῆτον τῆς χάριτός τοῦ, μὲ καλωσύνη εἰς ἡμᾶς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

8 Διατὶ μὲ τὴν χάριτι ἐσωθήκετε διαμίσθω τῆς πίστεως· καὶ τῆτο δὲν εἶναι ἀπὸ ἰσᾶς, τὸ χάρισμα εἶναι τῷ Θεῷ·

9 Δὲν εἶναι ἀπὸ ἔργων, διὰ τὰ μὴ καυχῆθῃ κανίνας.

10 Διατὶ αὐτῶν εἴμεσθα ποίημα, ἔσοντας τὰ ἐκτισθένκαμιν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς ἔργα καλὰ, τὰ ὅποια τὰ προητοιμάσεν ὁ Θεός, διὰ τὰ περιπατήσωμεν μίση εἰς αὐτά.

11 Διὰ τῆτο ἐδυμᾶσθι ὅτι ἰσεῖς ὅπου ἤσθαν ἵνα καιρὸν ἔθνη σαρκικά, καὶ ἐλέγησθαν ἀκροβυσγοὶ ἀπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ὅπου γίνεται μὲ χεῖρα εἰς τὴν σάρκα·

12 Λέγω, ὅτι ἰσεῖς ἤσθαν εἰς τὸν καιρὸν ἐκεῖνον χωρισμένοι ἀπὸ τὸν Χριστὸν, ἀποξενωμένοι ἀπὸ τὴν πολιτείαν τοῦ Ἰσραὴλ,

κῶν τῆς ἰσαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, καὶ ἄδιοι ἐν τῷ κόσμῳ·

13 Νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὑμῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν, ἐγγὺς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ.

14 Αὐτὸς γὰρ, εἰς τὴν ἡσυχίαν ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφοτέρωθεν, καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας·

15 Τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτῷ, τὸν νόμον τῶν ἐπιτολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας· ἵνα τὴν δύο κτίσῃ ἐν αὐτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον, ποιῶν εἰρήνην·

16 Καὶ ἀποκαταλλάξῃ τὴν ἀμφοτέρωθεν ἐν ἑνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ γαυροῦ, ἀποκτείνων τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ.

17 Καὶ ἰδὼν ἐυαγγελίσασατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν, καὶ τοῖς ἐγγύς·

18 Ὅτι δι' αὐτῷ ἔχομεν τὴν προσαγωγήν οἱ ἀμφοτέρωθεν ἐν ἑνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα.

19 Ἄρα ἔτι οὐκ εἶτε ἐστὶ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολιταὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκιοὶ τοῦ Θεοῦ·

20 Ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ

ξένοι ἀπὸ λαῖς διαδηκαῖς τοῦ ἵματός, μὴ ἔχοντες ἐλπίδα, καὶ ἄδιοι εἰς τὸν κόσμον.

13 Ἀμὴν τὰρα ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἰσοῖς ὅπως ἦσαν ἵνα καιρὸν μακρῶν, ἰσβαλῆκατε σημάδι διαμίσου τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ.

14 Διατὶ αὐτὸς εἶναι ἡ εἰρήνη μας, ὅπως ἔκαμε τὰ δύο ἵνα, καὶ μὴ τὴν σάρκα τοῦ ἔλυσε τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ, ἦγεν τὴν ἔχθραν·

15 Μὴ τὸ να παύσῃ τὸν νόμον τῶν ἐπιτολῶν ὅπως ἦτοι εἰς τὰ δόγματα, διὰ τὰ κτίσῃ εἰς τὴν δύο τοῦ εἰς ἓνα καινῶν ἄνθρωπον κάμνωτας εἰρήνην·

16 Καὶ να φιλιώσῃ τὴν δύο εἰς ἓνα σῶμα εἰς τὸν Θεόν, διαμίσου τοῦ γαυροῦ, ἔγοντας να χαλάσῃ τὴν ἔχθραν εἰς αὐτόν.

17 Καὶ ὡσὰν ἦλθεν, εὐαγγελίσασιν εἰρήνην εἰς ἑαυτοὺς ὅπως ἦσαν μακρῶν, καὶ εἰς ἐκείτους ὅπως ἦταν κοντῶν.

18 Ὅτι διαμίσου αὐτῶν ἔχομεν τὴν εἴσοδον καὶ οἱ δύο μὴ ἓνα πνεῦμα εἰς τὸν πατέρα.

19 Ἄρα λοιπὸν πλῆρα δὲν εἴσθε ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολιταὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκιοὶ τοῦ Θεοῦ,

20 Ἐγοντας να οἰκοδομηθῆτε ἀπάνω εἰς τὸ θεμελίον τῶν

προφητῶν, ὄντι ἀποργωνιαῖς αὐτῷ Ἰησοῦ Χριστῷ

21 Ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογημένη αὐξοῖ εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ

22 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν πνεύματι.

ἀποτόλων καὶ τῶν προφητῶν, ὄντας αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς λίθος ἀποργωνιαῖς.

21 Εἰς τὸν ὁποῖον (λίθον) ὅλη ἡ οἰκοδομὴ ἕξουτας ἐὰν συναρμολογηθῆ, αὐξάνει εἰς ναὸν ἅγιον εἰς τὸν Κύριον.

22 Εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἰστίς κτίζοσθε ἑμᾶς εἰς κατοικητήριον τῷ Θεῷ εἰς τὸ πνεῦμα.

Κεφ. γ'. 3.

Τούτῃ χάριν ἰγὼ Παῦλῳ ὁ δῖσμι τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἰδιῶν

2 Εἴγε ἠκύσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ Ἰησοῦς δωδεΐσης μοι εἰς ὑμᾶς

3 Ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστήριον, (καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ

4 Πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστήριῳ τοῦ Χριστοῦ)

5 Ὅ ἐν ἑτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπικαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτῷ καὶ προφήταις ἐν πνεύματι

6 εἶναι ἡ ἰσθμὸς συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα, καὶ συμμετοχὰ τῆς ἰπαγγελίας αὐτῷ ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τῆς εὐαγγελίῃς

ΔΙΑ τούτῳ ἰγὼ ὁ Παῦλῳ ὁ δῖσμι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ ἰσᾶς ἡ ἰσθμὸς

2 Ἐὰν ἠκύσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ὁποῦ μὲ ἰδοῦνη εἰς ἰσᾶς.

3 Ὅτι μὲ ἀποκάλυψιν μὲ ἔκαμε ἐὰν γνωρίσω τὸ μυστήριον, καθὼς σᾶς τὸ ἔγραψα προλίτερα μὲ ὀλίγα λόγια.

4 Εἰς τὸ ὁποῖον δύνασθε ἀναγινώσκοντες ἐὰν καταλάβετε τὴν γνώσιν ὁποῦ ἔχω ἰγὼ εἰς τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ.

5 Τὸ ὁποῖον εἰς ἄλλαις γενεαῖς δὲν ἐγνωρίσθη εἰς τὴς υἱὸς τῶν ἀνθρώπων, καθὼς τῶρα ἐξεσκεπάσθη εἰς τὴς ἁγίους τῶ ἀποστόλων καὶ προφητῶν, διαμέσῳ τοῦ πνεύματος

6 Νὰ εἶναι ἡ ἰσθμὸς συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα, καὶ συμμετοχὰ τῷ ἰσθμῶτός τε εἰς τὸν Χριστὸν, διαμέσῳ τῆς εὐαγγελίῃς

7 Οὐ ἔγνωμεν διάκονο κατὰ τὴν δωρεάν τῆς χάριτος τῷ Θεῷ τὴν δοθεῖσαν μοι κατὰ τὴν ἐέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

8 Ἐμοὶ τῷ ἑλαχιστοτέρῳ πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσις εὐαγγελισασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλῆθος τοῦ Χριστοῦ,

9 Καὶ φωτίσαι πάντας, ἵς ἡ κοινωρία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ ἵα πάντα κλίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ·

10 Ἴνα γνωρισθῇ τῶν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἔθνεσις, διὰ τῆς ἐκκλησίας, ἡ πολυποικίλου σοφία τοῦ Θεοῦ·

11 Κατὰ τὴν πρόθεσιν τῶν αἰώνων, ἣν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

12 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει, διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ.

13 Διὸ αἰτῶμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου ὑπερὺ μῶν, ἥτις ἐστὶ δόξα ὑμῶν.

14 Τότε χάριν κάμπτω ἵα γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

15 Ἐξ ἧς πᾶσα πατριὰ ἐν ἔθνεσις καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται·

7 Τῷ ὅποιον εὐαγγελίῳ ἔγνωμεν διάκονο κατὰ τὴν δωρεάν τῆς χάριτος τῷ Θεῷ ὅπῃ μὲ ἐδόθη κατὰ τὴν ἐέργειαν τῆς δυνάμεως τε.

8 Ἡ χάρις ἐτύθη ἐδόθη εἰς ἐμένα τὸν μικρότερον ἀπὸ ὅλων τῶν ἁγίων, ἵα εὐαγγελίσω εἰς ἵα ἔθνη τὸν ἀκατάληπτον πλῆθος τοῦ Χριστοῦ,

9 Καὶ ἵα φωτίσω ὅλους, ποῖα εἶναι ἡ κοινωρία τῷ μυστηρίῳ τῷ ἀποκεκρυμμένῳ ἀπὸ τῶν αἰώνων εἰς ἵον Θεόν, ὅπῃ ἔκτισε ἵα πάντα διαμίσει τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·

10 Διὰ ἵα γνωρισθῇ τῶρα εἰς ταῖς ἀρχαῖς, καὶ εἰς ταῖς ἐξουσίαις, ὅπῃ εἶναι εἰς ἵους ἔθνεσις, διαμίσει τῆς ἐκκλησίας, ἡ πολυποικίλου σοφία τοῦ Θεοῦ·

11 Κατὰ τὴν βουλὴν τὴν αἰώνιον, τὴν ὅποιαν ἔκαμεν εἰς ἵον Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριόν μας.

12 Εἰς τὸν ὅποιον ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν εἴσοδον μετὰ θάρρους, διαμίσει τῆς πίστεως ἵου.

13 Διὰ τῆτο παρακαλῶ ἵα μὴ ἀποκάμειτε διὰ ταῖς θλίψαις μου, αἱ ὅποιαις εἶναι διὰ λόγου σας, ὅπῃ εἶναι ἡ δόξα σας.

14 Διὰ τῆτο κλίνω τὰ γόνατά μου εἰς τὸν πατέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,

15 Ἀπὸ τὸν ὅποιον πέρνει ὄνομα ὅλη ἡ γένεα, ὅπῃ εἶναι εἰς τῶς ἔθνεσις, καὶ ἀπάνω εἰς τὴν γῆν·

16 Ἴνα δὴ ὑμῖν κατὰ τὸν πλῆτον ἰῆς δόξης αὐτῷ, δυνάμει κραταιωθῆται διὰ τοῦ πνεύματος· αὐτῷ εἰς τὸν ἰσὺ ἀνδρωπον·

17 Κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν·

18 Ἐν ἀγάπῃ ἰρριζωμένοι καὶ τεθιμελιωμένοι· ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβίσθαι ὅτι πᾶσι τοῖς ἁγίοις, τί τὸ πλάτῃ· καὶ μῆκῃ·, καὶ βάθος καὶ ὕψῃ·

19 Γινῶναι τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ· ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ.

20 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπερ πάντα ποιῆσαι ὑπερ ἐκ περισσῷ ἢ αὐτῆμεθα ἢ οὐκ ἔμεν, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν,

21 Αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος· τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

16 Διὰ τὴν ἰσὺν δόξης κατὰ τὸν πλῆτον τῆς δόξης τε, τὴν δυναμωθῆται διὰ μίση τοῦ πνεύματος· τὸς τε εἰς τὸν μίση ἀνδρωπον·

17 Καὶ τὴν κατοικῆσῃ ὁ Χριστὸς διαμίσου τῆς πίστεως εἰς ταῖς καρδίαις σας·

18 Ἰριζωμένοι καὶ θιμελιωμένοι εἰς τὴν ἀγάπην, διὰ τὴν ἠμπορίσητε τὴν καταλάβητε μὴ ὅλης τῆς ἀγάπης, τί εἶναι τὸ πλάτῃ· καὶ μῆκῃ· καὶ βάθῃ· καὶ ὕψῃ·

19 Καὶ τὴν γνωρίσητε τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ ὅπῃ ὑπερβαίνει τὴν γνώσιν, διὰ τὴν γιμωθῆτε εἰς ὅλον τὸ γίμωμα τῷ Θεῷ.

20 Καὶ εἰς ἐκείνοις ὅπῃ δύνηται περισσότεροι ἀπὸ ὅλα τὰ κάμη πολλᾶ περισσότεροι ἀπὸ ἐκείνα ὅπῃ ἐμῆς ζητῶμεν, ἢ βάτομεν μὴ ἴονῶν μας, κατὰ τὴν δύναμιν ὅπῃ ἐνεργεῖ εἰς ἐμᾶς,

21 Ἄς εἶναι δόξα εἰς αὐτὸς μίση εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, εἰς πάσαις ταῖς γενεαῖς τῷ αἰῶνος· τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κεφ. δ. 4.

Παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δίσμιθῃ ἐν Κυρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε,

Εγὼ λοιπὸν ὁ δίσμιθῃ, ἴον Κυρίου σᾶς παρακαλῶ, τὴν περιπατῆτε κατὰς πρέπει εἰς τὸν καλισμὸν ὅπῃ ἐκαλεσθήκατε,

2 Μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητῃ, μιᾶ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ·

3 Σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐιότητά τοῦ πνεύματῃ ἐν τῇ συνδίῳ τῆς εἰρήνης.

4 Ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεύμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν·

5 Εἰς Κύριον, μία πίστις, ἐν βάπτισμα·

6 Εἰς Θεὸν καὶ πατέρα πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσι ὑμῶν.

7 Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἰδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

8 Διὸ λέγει· Ἀναβάς εἰς ἕψ, ἠχμαλώτισεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις.

9 Τὸ δὲ ἀνέβη, τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μῆρη τῆς γῆς;

10 Ὁ καταβάς, αὐτὸς ἐστὶ καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶν ἑραῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα.

11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκε, τῶν μὲν ἀποστόλων, τῶν δὲ, προ-

2 Μὴ κάδε λογιῆς ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητα, μὴ μακροθυμίας, ὑπομένοντες ἕνας τὸν ἄλλον μὲ ἀγάπῃ·

3 Σπουδάζοντες νὰ φυλάττετε τὴν ἐιότητά τῷ πνεύματῃ μὲ τὸν σύνδιῳ τῆς εἰρήνης.

4 Ἐνα σῶμα εἶναι καὶ ἕνα πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκαλήθητε εἰς μίαν ἐλπίδα τῷ καλεσμῷ σας.

5 Ἐνας εἶναι Κύριον, μία πίστις, ἐνὰ βάπτισμα·

6 Ἐνας Θεὸς καὶ πατὴρ ὅλων, ὁπῶ εἶναι ἀπάνω εἰς ὅλα, καὶ διαμέσω ὅλων καὶ εἰς ὅλους σας.

7 Καὶ εἰς καθ' ἕνα ἀπ' ἡμᾶς ἰδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῷ χαρίσματῃ τῷ Χριστοῦ.

8 Διὰ τῷτο λέγει· ἔγοντας νὰ ἀνέβῃ εἰς τὸ ἕψ, ἔφερε σκλαβωμένην τὴν σκλαβίαν, καὶ ἔδωκε χαρίσματα εἰς τὸς ἀνθρώπους.

9 Καὶ τὸ ἀνέβῃ, τί ἄλλο εἶναι, παρὰ ὅτι καὶ ἐκατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μῆρη τῆς γῆς;

10 Ἐκείνῃ ὁπῶ ἐκατέβη, αὐτὸς εἶναι καὶ ὁπῶ ἀνέβῃ ὑπεράνω πάντων τῶν ἑραῶν, διὰ νὰ γεμίσῃ τὰ πάντα.

11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκε μερικῶς, νὰ εἶναι ἀπόστολοι καὶ ἄλλως,

φήτας, τὰς δὲ, εὐαγγελιστὰς,
τὰς δὲ, ποιμένας καὶ διδασκά-
λους,

12 Πρὸς ἴδν καταρτισμὸν τῶν
ἀγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς
οἰκοδομὴν τοῦ σώματός τοῦ
Χριστοῦ.

13 Μέχρι καταστήσωμεν οἱ
πάντες εἰς ἴην ἐξουσίαν τοῦ σώματος,
καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ
τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς
μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώμα-
τός τοῦ Χριστοῦ.

14 Ἴνα μηκέτι ὤμην ἡγήσιοι,
αλυδανίζομενοι καὶ περιφερό-
μενοι παρὶ ἀνέμου τῆς διδασκα-
λίας, ἐν τῇ κενεῖᾳ τῶν ἀνδρώ-
πων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν με-
θοδίαν τῆς σπλάγνης.

15 Ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ,
αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν ἰὰ πάντα,
ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός.

16 Ἐξ ἧ πάνι τὸ σῶμα συναρ-
μολογούμενον καὶ συμβιβα-
ζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς
ἐπιχορηγίας, κατ' ἐνέργειαν ἐν
μέτρῳ ἰσὸς ἐκάστῳ μέρει τὴν αὐ-
ξῆσιν τοῦ σώματος ποιῆται,
εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγά-
πῃ.

17 Τὸτο ἔν λέγω, καὶ μαρ-
τύρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς
περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ λοι-

πὰ εἶναι προφῆται· καὶ ἄλλως,
πὰ εἶναι εὐαγγελιστὰς· καὶ
ἄλλως, πὰ εἶναι ποιμένες, καὶ
διδάσκαλοι,

12 Εἰς τὴν συνάρμοσιν τῶν
ἀγίων, εἰς τὸ ἔργον τῆς διακονί-
ας, εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ σώ-
ματος τοῦ Χριστοῦ.

13 Ἔως ὅπου πὰ καταστήσω-
μεν ὅλοι εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ σώματος,
καὶ τῆς γνώσεως τοῦ υἱοῦ
τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς
μέτρον τῆς ἡλικίας τοῦ πληρώ-
ματος τοῦ Χριστοῦ.

14 Διὰ τὸ μὴ εἶμεθε σπλιόν
ἡγήσιοι, φρεναζόμενοι, καὶ
κενόμενοι τρυγῶν μετὰ ἀτι-
μοῦ τοῦ διδασκαλίας, μετὰ τίχ-
ναις τῶν ἀνδρώπων, μετὰ πανερ-
γικὰς τρόπους τῆς σπλάγνης.

15 Ἀλλὰ ἀληθεύοντες εἰς
τὴν ἀγάπην, ἅς αὐξήσωμεν
κατὰ πάντα εἰς αὐτὸν, ὁ ὅποιος
εἶναι ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός.

16 Ἀπὸ τῶν ὁποίων ὅλοι τὸ
σῶμα συναρμολογούμενον καὶ
συμφωνούμενον, διαμίσου ὅλος
τῆς συναρμολογίας ὅπου ἐδόθη
κατὰ τὴν ἐνέργειαν τὴν μετρομέ-
την εἰς ἕκαστον μέρος, κάμνει
τὴν αὐξῆσιν τοῦ σώματος, εἰς
τὴν ἰδικὴν τῆς οἰκοδομῆς, μετὰ
ἀγάπην.

17 Ἐτὸτο λοιπὸν λέγω, καὶ
μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, πὰ μὴν
περιπατεῖτε σπλιόν, καθὼς πε-

καὶ ἴθνη περιπατεῖ, ἐν μαται-
ότητι τῷ ροῦς αὐτῶν,

18 Ἐσκητισμένοι τῇ διανοίᾳ,
ὄντες ἀπληροτριωμένοι τῆς ζωῆς
τῷ Θεῷ, διὰ τὴν ἀγνοίαν τὴν
ἔσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώ-
ρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν·

19 Οἵτινες ἀπληροκότες
ἑαυτὰς παρέδωκαν τῇ ἀσελ-
γείᾳ, εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσί-
ας πάσης ἐν πλοισιξία.

20 Ὑμεῖς δὲ ἔχ' ἔτος ἐμά-
θητε τὸν Χριστόν·

21 Εἶπε αὐτὸν ἠκούσατε, καὶ
ἐν αὐτῷ ἰδιδάχθητε, καθὼς
ἔστιν ἀληθεῖα ἐν τῷ Ἰησοῦ·

22 Ἀποδίδομαι ὑμᾶς κατὰ τὴν
προτίραν ἀναστροφῆν, τὸν πα-
λαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον
κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπά-
της·

23 Ἀνανεῖσθαι δὲ τῷ πνεύ-
ματι τῷ ροῦς ὑμῶν,

24 Καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν
ἄνθρωπον, τὸν κατὰ Θεοῦ
κτισθείη ἐν δικαιοσύνῃ καὶ
ὀσιότητι τῆς ἀληθείας.

25 Διὰ ἀποδίμενοι τὸ ψεῦ-
δος, λαλεῖτε ἀληθεῖαν, ἵνα
μὴ ἐπὶ τῷ πλοισίῳ αὐτῷ ὅτι
ἴσμεν ἀλλήλων μέλη.

26 Ὁργίξοσθε, καὶ μὴ ἁμαρ-
τάνετε· ὅ ἅλι· μὴ ἐπιθυ-
εῖτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν·

27 Μὴτε δίδοτε τόπον τῷ δι-
αβόλῳ.

ριπατῶσι τὰ λοιπὰ ἴθνη εἰς τὴν
ματαιότητα τοῦ ροῦς τῆς·

18 Σκοτισμένοι εἰς τὴν διά-
νοίαν, ἀποξινωμένοι ἀπὸ τὴν
ζωῆν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἀγνο-
σίαν ὅπῃ εἶναι εἰς αὐτὰς, διὰ
τὴν σκληροκαρδίαν τῆς.

19 Οἱ ὅποιοι ἔγοντας γὰ μὴ
ψυχοποιεῖσθε τοῦ λόγου τῆς,
ἐπαρδόθησαν εἰς τὴν ἀσελγεί-
αν, εἰς ἐργασίαν καθὲ λογῆς
ἀκαθαρσίας, ἀχρητάως.

20 Ἀμὴ ἰσχύει δὲν ἐμάθητε
τοιωτῶτρόπως τὸν Χριστόν·

21 Ἄν καὶ ἀληθινὰ τὸν ἀκού-
σῃτε, καὶ εἰς αὐτὸν ἰδιδάχθη-
τε, καθὼς εἶναι ἀληθεῖα εἰς
τὸν Ἰησοῦν·

22 Νὰ ρίξτε ὅσον εἰς τὴν
προτίτερον ἀναστροφῆν, τὸν πα-
λαιὸν ἄνθρωπον, ὅπῃ φθείρε-
ται εἰς ταῖς ἐπιθυμίας τῆς
ἀπάτης·

23 Καὶ γὰ ξανακαινεργάν-
οσθε εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ ροῦς σας,

24 Καὶ γὰ ἐνδύθητε τὸν και-
νέριον ἄνθρωπον, ὅπῃ ἐκτίσθη
κατὰ Θεοῦ μὴ δικαιοσύνην καὶ
ὀσιότητα τῆς ἀληθείας.

25 Διὰ τῆτο ἀφίροτις τὸ
ψεῦδος, λαλεῖτε ἀληθεῖαν,
καθ' ἵνας μὴ τὸν γίτοιά τε,
ὅτι εἴμεσθε μέλη ἵνας τῷ ἄλλῳ.

26 Ὁργίξοσθε καὶ μὴ ἁμαρ-
τάνετε· ὅ ἅλι· γὰ μὴν βασι-
λείωσθε εἰς τὴν ὀργὴν σας.

27 Μὴ δίδοτε τόπον εἰς τὸν
διάβολον.

28 Ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτίτω, μᾶλλον δὲ κοπιᾷτω, ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσίν, ἵνα ἔχη μεταδίδοναι τῷ χερίῳ ἔχοντι.

29 Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τῷ σώματι ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω· ἀλλ' εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούσιν.

30 Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως.

31 Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργή, καὶ κραυγὴ, καὶ βλασφημία, ἀρδήτω ἀφ' ὑμῶν, ὅτι πάση κακίᾳ.

32 Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ, εὐσπλαγχοὶ, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν.

28 Ἐκεῖνος ὅπως κλέπτης, ἄς μὴν κλέπτει σπλιόν, ἀλλὰ περισσύτερον ἄς κοπιᾷζει, κάμνωτας τὸ καλὸν μὴ τὰ χερίά τε, διὰ τὰ ἔχη τὰ μεταδώσει ἐκείνῳ ὅπως χρειάζεταιται.

29 Κάθε λόγος σάπιος ἄς μὴν εὐγίνει ἀπὸ τὸ σώμα σας, ἀλλὰ ἵαν εἶναι καίνας λόγος καλὸς, εἰς τὴν χρείαν τῆς οἰκοδομῆς, διὰ τὰ δώσει χάριν εἰς ἐκείνους ὅπως ἀκούσιν.

30 Καὶ μὴν λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ ὅποιον ἐσφραγισθήκατε εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἰλυθέρωσης.

31 Κάθε λογῆς πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργή, καὶ κραυγὴ, καὶ βλασφημία ἄς σηκωθῆ ἀπὸ λόγου σας, ἀντάμα μὴ κάθε κακίαν.

32 Καὶ γίνεσθε καλοὶ ἵνας εἰς τὸν ἄλλον, σπλαγχνικοὶ, συγχωρῶντες ἕνας τοῦ ἄλλου, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς σᾶς ἰσυγχώρησεν εἰς τὸν Χριστόν.

Κεφ. εἰ. 5.

Γίνεσθε ἕν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά·

2 Καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.

Γίνεσθε λοιπὸν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπημίνα.

2 Καὶ περιπατεῖτε μὴ ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς μᾶς ἀγάπησεν, καὶ παρέδωκεν τοῦ λόγου τε διὰ λόγου μας προσφορὰν καὶ θυσίαν εἰς τὸν Θεόν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.

3 Πορνεία δι' καὶ πᾶσα ἀκα-
 θαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνο-
 μαζίσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει
 ἁγίοις.

4 Καὶ αἰσχροτης, καὶ μω-
 ρολογία, ἢ εὐτραπεία, τὰ
 οὐκ ἀνήκοντα, ἀλλὰ μᾶλλον
 εὐχαριστία.

5 Τῦτο γὰρ ἴστε γινώσκοντες,
 ὅτι πᾶς πόρνη, ἢ ἀκάθαρτος,
 ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδωλολά-
 τρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν
 τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ
 Θεοῦ.

6 Μηδὲ ὑμᾶς ἀπατάτω
 κενῶς λόγος. διὰ ταῦτα γὰρ
 ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ
 τὰς υἰοὺς τῆς ἀπειθείας.

7 Μὴ ἔν γίνεσθε συμμέτοχοι
 αὐτῶν.

8 Ἦτις γὰρ ποτε σκότῃ,
 νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ· ὡς τέκνα
 φωτὸς περιπατεῖτε·

9 (Ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ πνεύμα-
 τος ἐν πάσῃ ἀγαθότητι καὶ
 δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ·)

10 Δοκιμάζοντες τί ἐστιν
 εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.

11 Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε
 τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκέραιοις τῆ
 σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἰλέγγυ-
 τι.

12 Τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα
 ἐπ' αὐτῶν, αἰσχροὶν ἴσθι καὶ λί-
 γειν.

3 Καὶ πορνεία, καὶ πᾶσα
 ἀκαθαρσία, ἢ πλεονεξία, μὴ
 δι' τὰ ὀνομάζεσθαι εἰς ἑσᾶς, κα-
 θὼς πρέπει εἰς τὸς ἁγίους·

4 Καὶ ἡ ἀσχημία, καὶ ἡ μω-
 ρολογία, ἢ γελοιοποιία, τὰ
 ὅποια πράγματα δεῖν πρέπεισι,
 ἀλλὰ περισσότερον εὐχαριστία.

5 Διατὶ τῦτο ἴξεύετε, ὅτι
 κἀκεῖ πόρνη, ἢ ἀκάθαρτος,
 ἢ πλεονέκτης, ὁ ὅποιος εἶναι
 εἰδωλολάτρης, δεῖν ἔχει κληρο-
 νομίαν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
 Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

6 Κενῶς ἄς μὴν, σᾶς
 ἀπατᾷ μὲ λόγους εὐκαιρους. διατὶ
 διὰ ἰτῦτα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ
 Θεοῦ εἰς τὰς υἰοὺς ἡς ἀπειθείας.

7 Μὴ γίνεσθε λοιπὸν συμ-
 μέτοχοι αὐτῶν.

8 Διατὶ εἶνα καιρὸν ἦσαν
 σκότῃ, ἀμὴ τῶρα εἶσθε φῶς
 εἰς τὸν Κύριον. περιπατεῖτε
 ὡσαν τέκνα φωτός·

9 Διατὶ ὁ καρπὸς τοῦ πνεύ-
 ματος εἶναι εἰς κἀκεῖ ἀγαθη-
 σότητι καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀλή-
 θειαν·

10 Δοκιμάζοντες τί εἶναι
 εὐάρεστον εἰς τὸν Κύριον.

11 Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε
 μὲ τὰ ἔργα τὰ ἀκαρκα τῆ σκό-
 τος, ἀλλὰ περισσότερον καὶ
 ἰλέγγυτέ τα.

12 Διατὶ ἐκεῖνα ὅπῃ γίνεσθαι
 κρυφᾶ ἀπ' αὐτῶν, ἀσχημον
 εἶναι καὶ τὰ τὰ λέγωμεν.

13 Τὰ δὲ πάντα ἡλεγχόμενα, ὑπὸ τῆ φωτὸς φανερῶνται· πάν γὰρ τὸ φανερούμενον, φῶς ἐστὶ·

14 Διὸ λέγει· Ἐγείραι ὁ καρδιῶν, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφάσεις σοι ὁ Χριστός.

15 Βλέπετε ἔτι πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε· μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί·

16 Ἐξαγοραζόμενοι ἴον καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι ποτηραὶ εἰσι.

17 Διὰ τῆτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνίεντες τί τὸ θέλημα τῆ Κυρίου.

18 Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνω, ἐν ᾗ ἔστιν ἀσωτία, ἀλλὰ πληρῶσθε ἐν πνεύματι·

19 Παλῆντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς· ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ·

20 Εὐχαρισῶντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ·

21 Ὑποτάσσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ.

22 Αἱ γυναῖκες ἵσθαι ἰδίῳις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ·

23 Ὅτι ὁ ἀνὴρ ἔστι κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κε-

13 Ἀμὴν τὰ ὅλα ἔγοντας ἐὰν ἡλεχθῶσιν ἀπὸ τοῦ φῶς, φανερώνται· διατι καθεὶ πρᾶγμα ὁπῦ φανερώνεται εἶναι φῶς.

14 Διὰ τῆτο λέγει· σήκω ἀπάνω ἐσὺ ὁπῦ κοιμᾶσαι, καὶ ἀναγῆσαι ἀπὸ τῆς νεκρῆς, καὶ δέλει σὲ φωτίσει ὁ Χριστός.

15 Βλέπετε λοιπὸν πῶς ἐὰν περιπατεῖτε ἀκριβῶς, ὅχι ὡσάν ἄσοφοι, ἀλλὰ ὡσάν σοφοί·

16 Ἐξαγοραζόμενοι ἴον καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι εἶναι ποτηραῖς.

17 Διὰ τῆτο μὴ γίνεσθε ἄγνοστοι, ἀλλὰ γνωρίζοντες τί εἶναι τὸ θέλημα τῆ Κυρίου.

18 Καὶ μὴ μεθάτε μὲ τὸ κρασί, εἰς τὸ ὅποῖον εἶναι ἀσωτία, ἀλλὰ πληρῶσθε μὲ πνεῦμα·

19 Παλῆντες ἀνάμισά σας μὲ ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες μὲ τὴν καρδίαν σας εἰς τὸν Κύριον·

20 Εὐχαρισῶντες πάντοτε διὰ ὅλα, εἰς τὸ ὄνομα τῆ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸν Θεὸν καὶ πατέρα.

21 Νὰ ὑποτάσσεσθε εἶνας εἰς τὸν ἄλλον, μὲ φόβον Θεοῦ.

22 Αἱ γυναῖκες ἐὰν ὑποτάσσεσθε εἰς τῆς ἰδίως σας ἀνδρας, ὡς καθὼς εἰς τὸν Κύριον·

23 Ὅτι ὁ ἀνδρας εἶναι κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡσάν καὶ

Φαλή τῆς ἐκκλησίας· καὶ αὐτός ἐστι σωτὴρ τῷ σώματι·

ὁ Χριστὸς εἶναι κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, καὶ αὐτὸς εἶναι σωτὴρ τῷ σώματός τε.

24 Ἀλλ' ὡσπερ ἡ ἐκκλησία ὑποβάσσειται τῷ Χριστῷ, ἕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἡν πατρί.

24 Ἀλλὰ καθὼς ἡ ἐκκλησία ὑποβάσσειται εἰς τὸν Χριστὸν, παρόμοια καὶ αἱ γυναῖκες τὰ ὑποβάσσονται εἰς τὸς ἰδίους τῆς ἀνδρας εἰς κάθε πρᾶγμα.

25 Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς·

25 Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε ταῖς γυναῖκας ταῖς ἰδικαῖς σας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἀγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἑπαράδωκε τῷ λόγῳ τῆ δι' αὐτὴν·

26 Ἴνα αὐτὴν ἀγιάσῃ, καθάριας τῷ ὕδατι τοῦ ῥήματι·

26 Διὰ τὴν ἀγίασιν καθαρίζοντας τὴν μὴ τὸ λύσιμον τῷ νεῷ, διαμύσῃ τῷ λόγῳ·

27 Ἴνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἑνδοξοί, τὴν ἐκκλησίαν μὴ ἔχουσαν σκῆλον, ἢ ῥυτίδα, ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμη·

27 Διὰ τὴν ἀγίασιν εἰς τῷ λόγῳ τῆ ἑνδοξοί τὴν ἐκκλησίαν, ὅπως ἵνα μὴν ἔχη λείραν, ἢ ζάρωμα, ἢ ἄλλο τίποτις ἀπὸ τὰ τέτοιας λογιῆς, ἀλλὰ διὰ τὴν εἶναι ἁγία καὶ ἄψογ·

28 Οὕτως ὀφείλωσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν ἡμῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματ'· ὁ ἀγαπᾶν τὴν ἑαυτῆ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾶ.

28 Εἰς τέτοιον τρόπον χριστῶσιν οἱ ἄνδρες ἵνα ἀγαπῶσιν ταῖς γυναῖκαῖς τῆς, ὡσαν τὰ ἰδικά τῆς κορμιά· ἐκείν· ὅπως ἀγαπᾶ τὴν γυναῖκά τῆ, τὸν ἑαυτὸν τῆ ἀγαπᾶ.

29 Οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτῆ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκρέφει καὶ θάλπει αὐτὴν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν·

29 Διὰ τὴν ἑ δὲ κανίνας ποτὲ ἐμίσησεν τὴν σάρκα τῆ, ἀλλὰ τὴν θρέφει καὶ τὴν σίπει καὶ τὴν ἐπιμιλεῖται, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν·

30 Ὅτι μέλη ἴσμεν τῷ σώματι αὐτῆ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτῆ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτῆ.

30 Ὅτι ἐμῶσιν ἐμῶσθι μέλη τῷ σώματός τῆ, ἀπὸ τὴν σάρκα τῆ, καὶ ἀπὸ τὰ κόκκαλά τῆ.

31 Ἀπὸ τούτου καταλείψοι ἄνθρωπος[⊙] τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἕσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

32 Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστόν, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

33 Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα, ἕκαστος[⊙] τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ὡς ἑαυτόν ἕως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἕνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

31 Διὰ τοῦτο θέλει ἀφήσει ἄνθρωπος[⊙] τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα, καὶ θέλει προσκολληθῆ μετὰ τὴν γυναῖκά του, καὶ θύλωσι γίνεσι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

32 Τὸ μυστήριον ἐπιτοῦτο εἶναι μέγαλον· καὶ ἐγὼ τὸ λέγω εἰς τὸν Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

33 Τὸ λοιπὸν καὶ ἑστίς καθ' ἕνα τὴν γυναῖκά του τέτοιας λογῆς ὡς τὴν ἑαυτοῦ, ὡς αὐτὸν τὸν λόγον του· καὶ ἡ γυναῖκα ἕνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Κεφ. ς'. 6.

ΤΑ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσι ὑμῶν ἐν Κυρίῳ· τούτο γάρ ἐστι δίκαιον.

2 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα· (ἥτις ἐστὶ ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ.)

3 Ἴνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἕσῃ μακροχρόνιος[⊙] ἐπὶ τῆς γῆς.

4 Καὶ οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν δουσίᾳ Κυρίου.

5 Οἱ δούλοι ὑπακούετε τοῖς κυρίοις καθὼς τῇ σαρκί, μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ἐν ἀπολότῃ τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριστῷ·

6 Μὴ καθ' ὀφθαλμοδουλείαν ὡς ἄνθρωποι, ἀλλ' ὡς δούλοι τῷ Χριστῷ, ποιῶντες

ΤΑ παιδιά, ἕνα ὑπακούετε τῶν γονεῖς σας διὰ τὸν Κύριον, διατὶ τούτο εἶναι δίκαιον.

2 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· (ἡ ὁποία εἶναι πρώτη ἐντολὴ μετὰ τὰς ἐπαγγελίας.)

3 Διὰ τὸ εὖ σοι γένηται, καὶ ἕσῃ μακροχρόνιος[⊙] ἐπὶ τῆς γῆς.

4 Καὶ ἑστίς οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ παιδιά σας, ἀλλ' ἀνατρέφετε τα εἰς τὴν Κυρίῳ καὶ ἐν δουσίᾳ Κυρίου.

5 Οἱ δούλοι, ὑπακούετε τῶν κυρίων σας ὡς τῇ σαρκί, μετὰ φόβου καὶ τρόμου, μετὰ ἀπολότῃ τῆς καρδίας σας, ὡς τῷ Χριστῷ.

6 Μὴ δουλεύετε μόνοι ὡς ἄνθρωποι, ἀλλ' ὡς δούλοι τῷ Χριστῷ, ὡς αὐτὸν τὸν Κύριον, ἀλλὰ ὡς αὐτὸν τὸν

τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς,

7 Μὴ ἐννοίας δουλεύοντες τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἀνθρώποις·

8 Εἰδότες ὅτι ὁ ἰάν τι ἕκαστος ποιήσῃ ἀγαθόν, ἴσθητο κομιεῖται παρὰ τοῦ Κυρίου, εἴτε δούλῳ, εἴτε ἐλεύθερῳ.

9 Καὶ οἱ κύριοι τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς, ἀνιόντες τῆν ἀπειλήν· εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν αὐτῶν ὁ Κύριός ἐστιν ἰσχυροῖς, καὶ προσωποληψία οὐκ ἐστὶ παρ' αὐτοῦ.

10 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμῶσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ·

11 Ἐνδύσαοθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς γῆραι πρὸς ἰσχύος τοῦ διαβόλου·

12 Ὅτι οὐκ ἐστὶν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχαίς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τὴν κοσμοκράτορα τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς ποιηρίας ἐν τοῖς ἰσχυρανοῖς.

13 Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυναθῆτε

Χριστῷ, κάμνοντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ καρδίας,

7 Μὴ ἀγάπην δουλεύοντες, ὥσάν να δουλεύετε τοῦ Κυρίου καὶ ὄχι εἰς ἀνθρώπους·

8 Ἰξεύροντες ὅτι ἐκείνο ὁ πῦ κάμνει κάθε ἴνας, ἐκείνο θέλει πάρει ἀπὸ τὸν Κύριον, καὶν τε δούλῳ, καὶν τε ἐλεύθερῳ.

9 Καὶ ἰσθίς οἱ αὐθεντάδες να κάμνεται τὰ ὅμοια εἰς αὐτούς, ὀλιγογεύεται. τὴς φοβερύσμεν, ἰξεύροντες ὅτι καὶ ὁ ἰσχύος σας αὐθεντής εἶναι εἰς τὴς ἐρανοῦς, καὶ προσωποληψία δὲν εἶναι σημά εἰς αὐτόν.

10 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, δυναμάνισθε εἰς τὸν Κύριον, καὶ εἰς τὸ κράτος τῆς δυνάμεώς του.

11 Ἐνδύθητε ὅλην τὴν ἀρματωσίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ να δύνησθε να γένησθε ἰναίλια εἰς ἰαῖς τέχναις τοῦ διαβόλου.

12 Ὅτι δὲν εἶναι ἡ πάλη μας εἰς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ εἰς ταῖς ἀρχαῖς, εἰς ταῖς ἐξουσίαις, εἰς τὴν κοσμοκράτορα τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, εἰς ἰὰ πνεύματα τῆς ποιηρίας, ὁπῶ εἶναι ἀποκάτω εἰς τὸν ἐρατόν.

13 Διὰ τοῦτο ἐπάρητε ὅλην τὴν ἀρματωσίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ να δυναθῆτε να ἰναίλιω-

ἀνιγῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ποτηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατιργασάμενοι γῆραι.

14 Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφῦν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης,

15 Καὶ ὑποδήσαμενοι τὰς πόδας ἐν ἰτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης·

16 Ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ θυθήσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ ποτηρῆ ἢ ἐπιχυρῶμένα σβίσαι·

17 Καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὃ ἐστὶ ῥῆμα Θεοῦ·

18 Διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν καρτῆ καίρῳ ἐν πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων,

19 Καὶ ὑπὲρ ἑμῶν, ἵνα μοι δοθῆῃ λόγος ἐν ἀνοιξίᾳ τοῦ στόματος μου ἐν παρρησίᾳ, γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου,

20 Ὅτι ἐπεὶ ἔπιπροβέβω ἐν ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῇ παρρησιασώμαι, ὡς δεῖ με λαλήσαι.

ἤτις εἰς τὴν ἡμέραν τὴν ποτηρᾷ, καὶ ὅταν τελειώσῃτε ὅλα τὰ γὰρ ἡμεῖς.

14 Σταθεῖτε λοιπὸν ἰσοῦσας τὰς ὀσφύς εἰς τὴν ἀληθείαν, καὶ ἐνδύθητε τὸ σιδηροῦ ποκάμισον τῆς δικαιοσύνης.

15 Καὶ ὑποδήσῃτε τὰ ποδάρια σας μὴ τὴν ἰτοιμασίαν τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης·

16 Ἀπάνω εἰς ὅλα πέποιτες τὸ σκετάρι τῆς πίστεως, μὴ τὸ ὁποῖον θέλειτε θυθηῆ ἢ ἐπιχυρῶσαι ὅλας ταῖς σαῖταις ταῖς ἐπιχυρῶμαίς τοῦ ποτηροῦ.

17 Διχθήτε τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου, καὶ ἴη μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ἡ ὁποῖα εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ·

18 Προσευχόμενοι μὴ κάθε προσευχῆ καὶ δεήσει, κάθε καιρὸν μὴ πνεῦμα, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες, μὴ κάθε ὑπομονῆ καὶ δεήσει διὰ ὅλης τῆς ἀγίας,

19 Καὶ διὰ λόγος μου, διὰ τὰ μὲ δοθῆ λόγος ἐν ἀνοιξίᾳ τοῦ στόματος μου μὴ παρρησίαν, ἵνα κάμω ἵνα γνωρίσωσι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου,

20 (Διὰ τὸ ὁποῖον εἶμαι ἀποκρισιάρχης μὴ τὴν ἀλύσει) διὰ τὰ παρρησιασώσω εἰς αὐτὸ, ἵνα λαλήσω καθὼς πρέπει.

21 Ἴνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμὲ, τί σπράσσω, πάντα ὑμῖν γνωρίσει Τυχικός ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν Κυρίῳ·

22 Ὅτι ἔπιμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γινῶτε τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ παρακαλίση τὰς καρδίας ὑμῶν.

23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

24 Ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπῶντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσία. Ἀμήν.

† Πρὸς Ἐφισίως ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχικοῦ.

21 Καὶ διὰ τὰ ἐξιύρετε καὶ ἐσεῖς ἰὰ ἰδικὰ μῶν, τί κάμνω, Τυχικός ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ ἐμπιστευμένος διάκονος ἐν Κυρίῳ, δίδει σᾶς τὰ φαιρῶσθε ὅλα·

22 Τὸν ὁποῖον σᾶς τὸν ἔπιμψα ἐπὶ τ' αὐτοῦ, διὰ τὰ γνωρίσετε τὰ ἰδικὰ μῶν, καὶ τὰ παρηγορήση ταῖς καρδίαις σας.

23 Ἄς εἶναι εἰρήνη εἰς τὰς ἀδελφούς, καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως, ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὸν πατέρα καὶ Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

24 Ἡ χάρις ἅς εἶναι μετ' ὅλης ὁπῶ ἀγαπῶσιν ἀφθαρτα τὸν Κύριόν μῶν Ἰησοῦν Χριστόν. ἀμήν.

† Ἡ εἰς Ἐφισίως ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διαμέσω τοῦ Τυχικοῦ.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ ἘΠΙ-

ΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α. 1.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Τιμόθεος δούλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τοῖς

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Τιμόθεος δούλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ὅλης τὰς ἁγίας ὁπῶ εἶναι εἰς ἰδὸν

ὑμῖν ἐν Φιλίπποις, ὧν ἐπισκόποις καὶ διακόνους·

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστῶ τῇ Θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μείᾳ ὑμῶν,

4 (Πάντοτε ἐν πάσῃ διήσοι μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μὲν ἁπλῶς καὶ τῇ διήσοι ποιούμενος·)

5 Ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν·

6 Πιστεύων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ὅτι ὁ ἐκείνη ἐργάζομαι ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθόν, ἐπιτελεῖσθαι ἄχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

7 Καθὼς ἐστὶ δίκαιον ἰμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχει με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἐν τε τοῖς δισημοῖς μου, καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ, καὶ βεβαίωσι τοῦ εὐαγγελίου, συγκοινωνός μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας.

8 Μάρτυς γὰρ μου εἶναι ὁ Θεός, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγγχοις Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Καὶ τῆτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον

Χριστὸν Ἰησοῦν, ὅπως εἶναι εἰς τῆς Φιλίππων, ὁμῶν μὲν τῆς ἐπισκόπων καὶ διακόνων.

2 Ἄς εἶναι χάρις εἰς ἡμᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς μας καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν μου, εἰς ὅλην τὴν ἐκδήσοι ὅπως ἔχω εἰς τοῦ λόγου σας,

4 (Πάντοτε εἰς ὅλους μου ταῖς διήσοις διὰ ὅλων σας μὲν ἁπλῶς καὶ ἀμειψόμενος διήσοις.)

5 Διὰ τὴν κοινωνίαν σας ὅπως ἔχετε εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, ἕως τῶρα·

6 Πιστεύων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ὅτι ἐκείνη ἐργάζομαι εἰς ἡμᾶς τὸ ἔργον τὸ καλόν, θέλει τὸ τελειώσει ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Καθὼς εἶναι δίκαιον εἰς ἡμᾶς νὰ φρονῶ ἐπὶ τῆτο διὰ ὅλων σας· διὰ τὸ ἔχω μίση εἰς τὴν καρδίαν μου, καὶ εἰς τὰ δισημά μου, καὶ εἰς τὴν ἀπολογίαν μου καὶ εἰς τὴν βεβαίωσιν τοῦ εὐαγγελίου, ἔσοις νὰ εἶδοι ἐπὶ ὅλοι συγκοινωνοὶ τῆς χάριτος ὁμῶν μετεμένα.

8 Διὰ τὴν μάρτυς μου εἶναι ὁ Θεός, πῶς πολλὰ ἡμᾶς ποθῶ ὅλων, μὲν σπλάγγχα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα περισσύνῃ ἡ ἀγάπη σας

καὶ μᾶλλον περισσύτερον ἐν ἐπι-
γνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει·

10 Εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς
τὰ διαφέροντα, ἵνα ᾗτε ἐπι-
κριτεῖς καὶ ἀπερόσκοποι εἰς ἡμέ-
ραν Χριστοῦ·

11 Πιεθνημένοι καρπῶν
δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ,

12 Γινώσκων δὲ ὑμᾶς βέλο-
μαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ
μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγ-
γελίου ἐλήλυθεν·

13 Ὡστε τὸς δισμᾶς μὲ φα-
νερὸς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ
τῷ πραιτηρίῳ, καὶ τοῖς λοι-
ποῖς πᾶσι·

14 Καὶ τὸς πλείους τῶν
ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ, πεποιθό-
τας τοῖς δισμοῖς μὲ, περισσο-
τέρως τολμᾶν ἀφόβως ἰδὸν λόγον
λαλεῖν.

15 Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον
καὶ ἔριν· τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδο-
κίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουν.

16 Οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν
Χριστὸν καταγγέλλουσιν ἕχ ἄ-
γνης, οἴομαιτο θλίψιν ἐπιφέ-
ρουν τοῖς δισμοῖς μὲ·

ἀκόμι περισσότερον καὶ περισ-
σότερον εἰς γνώσει καὶ κάθ' αἰ-
σθησιν·

10 Εἰς τὸ νὰ δοκιμάζετε
ἐκείνα ὅπῃ διαφέρουσιν, νὰ εἴ-
σθε καθαροὶ καὶ χωρὶς σκάν-
δαλον εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ
Χριστοῦ.

11 Γεμάτοι ἀπὸ τῆς καρ-
πύτης τῆς δικαιοσύνης, ὅπῃ εἶναι
διαμίσση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς
δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ θίλω νὰ ἐξείρετε καὶ
ἐσεῖς, ἀδελφοί, ὅτι ἐκείνα ὅπῃ
μὲ ἐσυνέβηκαν, ἤλθασιν εἰς
περισσότεραν προκοπὴν τοῦ εὐ-
αγγελίου·

13 Εἰς τόσον ὅπῃ τὰ δισί-
ματά μὲ ὅπῃ ἔπαθα διὰ τὸν
Χριστὸν, νὰ ἔγιναι φανερά εἰς
ὅλον τὸ βουλευτήριον, καὶ εἰς
τὸς λοιπὸς ὅλους.

14 Καὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ
τῆς ἀδελφῆς ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν
Κύριον, πύρροντες θάρσος εἰς τὰ
δισίματα μὲ, περισσότερον
ἀποκοτῶσιν νὰ λαλῶσιν ἰδὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ χωρὶς φόβου.

15 Καὶ κάποιοι διὰ φθόνον
καὶ φιλονεικίαν, καὶ κάποιοι
μὲ καλὴν καρδίαν κηρύττουσιν ἰδὸν
Χριστόν.

16 Κάποιοι ἀπὸ ζυφισί-
αν κηρύττουσιν ἰδὸν Χριστόν, ὅχι κα-
θαρῶς, λογιάζοντες νὰ μὲ κά-
μουν νὰ λυπηθῶν περισσότερον
εἰς τὰ δισμά μὲ.

17 Οἱ δὲ, ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κηῖμαι.

18 Τί γάρ; πλὴν παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει, εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται· καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρῆσομαι.

19 Οἶδα γὰρ ὅτι τούτῳ μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν διήσεως, καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ πνεύματος· Ἰησοῦ Χριστοῦ·

20 Κατὰ τὴν ἀποκαρδοχίαν καὶ ἐλπίδα μου, ὅτι ἐν οὐδὲν αἰσχυνηθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ, ὡς πάντοτε, καὶ νῦν μεγαλυνηθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς, εἴτε διὰ θανάτου.

21 Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν, Χριστός· καὶ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδιον.

22 Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί, τούτῳ μοι καρπὸς ἔργου, καὶ ἴδιαι αἰρήσομαι, ἢ γνωρίζω.

23 Συνέχομαι γὰρ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι, καὶ ὅτι ἐν Χριστῷ εἶμαι· πολλῶν γὰρ μᾶλλον κρείσσον·

17 Καὶ ἄλλοι (τὸν κερύττισιν) ἀπ' ἀγάπης, ἐξιύροντες ὅτι εὐρίσκομαι εἰς τὴν ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου.

18 Ὅμως τί; μὴ κάδε λογῆς τρόποι, καὶν τε κημωνώμενοι, καὶν τε ἀλθδοια, ὁ Χριστὸς κερύττεται· καὶ εἰς τούτῳ χαίρομαι, ἀλλὰ καὶ θέλω χαρῆ.

19 Διατὶ ἐξεύρω, ὅτι τούτῳ θέλω μου Συντρίξει εἰς σωτηρίαν, διαμίσου τῆς διήσεώς σας, καὶ ἴδης παντοτηνῆς δόσεως τοῦ πνεύματος· τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,

20 Κατὰ τὸ θάρρος· καὶ τὴν ἐλπίδα ὅπῃ ἔχω, ὅτι εἰς κητῆνα πρᾶγμα δὲν θέλω ἐντραπῆ, ἀλλὰ μὴ κάδε παρρησίαν, ὡσανεὶ καὶ πάντα, ἔτξι καὶ τῶρα θέλω μεγαλυθῆ ὁ Χριστὸς εἰς τὸ σῶμά μου, καὶν τε διαμίσου ζωῆς, καὶν τε διαμίσου θανάτου.

21 Διατὶ εἰς ἐμένα καὶ τὸ νὰ ζῶ, εἶναι Χριστός, καὶ τὸ νὰ ἀποθάνω, εἶναι κέρδιον.

22 Ἀμὴν εἶναι τὸ νὰ ζῶ εἰς τὸ κορμὶ τούτῳ εἶναι εἰς ἐμένα ὠφέλιμον, καὶ τὶ νὰ διαλέξω, δὲν γνωρίζω.

23 Διατὶ συνέχομαι καὶ ἀπὸ τὰ δύο, ἐπιθυμῶντας τὸ νὰ μολίψω, καὶ νὰ εἶμαι μαζὺ μὴ ἴδης Χριστός, διατὶ ἐτῆτο εἶπαι πολλᾷ καλλιότερον·

24 Τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκί, ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς.

25 Καὶ τῆτο πεποιθὼς οἶδα, ὅτι μινῶ καὶ συμπαραμεινῶ πᾶσι ὑμῖν, εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως,

26 Ἴνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσίσῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοί, διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς.

27 Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἰδῶν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς, εἴτε ἀπὼν, ἀκύσω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι γήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθροῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου.

28 Καὶ μὴ στυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀλλικειμένων ἤτις αὐτοῖς μὴ εἰσι ἐνδοξίαι ἀπωλείας, ὑμῖν δὲ σωτηρίας καὶ τῆτο ἀπὸ Θεοῦ.

29 Ὅτι ὑμῖν ἰχαρίσθη τὸ ἐπερ Χριστοῦ, ἢ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπερ αὐτοῦ πάσχειν.

30 Τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχετε οἷον ἴδετε ἐν ἐμοί, καὶ νῦν ἀκύετε ἐν ἐμοί.

24 Ἀμὴ τὸ νὰ μὲν ἀκόμῃ εἰς τὸ κορμί, εἶναι ἀναγκαιότερον διὰ λόγου σας.

25 Καὶ μὲ πίστιν τὸ οἶδα, ὅτι θίλω μίνοι καὶ θίλω συμπαραμείνει μὲ ὅλως σας, διὰ τὴν προκοπὴν σας καὶ διὰ τὴν χαρὰν τῆς πίστεως,

26 Διὰ νὰ περισσίσῃ τὸ καύχημά σας εἰς Ἰὸν Χριστὸν Ἰησοῦν εἰς ἐμένα, διαμίσου τῆς ἰδικῆς μου παρουσίας πάλιν εἰς ἐσᾶς.

27 Μόνον πολιτεύεσθε καρδῶς πρέπει εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, νὰ ἀκύσω διὰ λόγου σας (καὶ τ' ἰδῶ καὶ σας εἰδῶ, καὶ τε λείπω), ὅτι γέκεσθιν εἰς ἓνα πνεῦμα, μὴ μίαν ψυχὴν, συναγωνιζόμενοι διὰ τὴν πίστιν τοῦ εὐαγγελίου.

28 Καὶ μὴν δειλιάζετε εἰς κανίνα σπαῖγμα ἀπὸ τῆς ἐναντίας ὅπῃ εἰς αὐτὴς εἶναι ἀπόδειξις ἀπωλείας, ἀμὴ εἰς ἐσᾶς (εἶναι ἀπόδειξις) σωτηρίας καὶ τῆτο εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

29 Ὅτι εἰς ἐσᾶς ἰχαρίσθη διὰ τὸν Χριστὸν, ὅχι μόνον τὸ νὰ πιστεύετε εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ πάσχετε δι' αὐτὸν,

30 Ἐσοτας νὰ ἔχετε Ἰὸν αὐτὸν ἀγῶνα, ὅπῃ εἴδετε εἰς ἐμένα, καὶ τῶρα ἀκύετε πῶς εἶναι εἰς ἐμένα.

Κιφ. β'. 2.

Εἴτις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ ἴι παραμύθιον ἀγάπης, εἴ ἴις κοινωνία πνεύματ^ο, εἴ τινα σπλάγγχα καὶ οἰκτιρμοί,

2 Πληρώσατέ με τὴν χαρὰν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονητέ, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμψυχοι, τὸ ἐν φρονοῦντες·

3 Μηδὲν κατὰ ἐρίθειαν, ἢ κειδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἠγάμενοι ὑπερέχοντες ἑαυτῶν.

4 Μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστ^ο σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων ἕκαστ^ο.

5 Τῆτο γὰρ φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

6 Ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, ἔχ ἀρπαγμὸν ἠγάσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ·

7 Ἄλλ' ἑαυτὸς ἐκένωσε, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιωματι ἀνθρώπων γενόμεν^ο,

Εἶναι λοιπὸν καμία παρηγορία εἰς τὸν Χριστὸν, εἶναι καμία βοήθεια τῆς ἀγάπης, εἶναι καμία κοινωνία τοῦ πνεύματ^ο, εἶναι κανένα σπλάγγχ^ο καὶ ἴλι^ο,

2 Τελειώσατε τὴν χαρὰν με, διὰ τὰ φρονητέ τὸ αὐτὸ, ἔχοντες τὴν αὐτὴν ἀγάπην, ὅτις ὁμόψυχοι, ἵνα καὶ τὸ αὐτὸ φρονοῦντες.

3 Κανένα πρᾶγμα μὴν κάμνετε μὴ φιλοκεικίαν, ἢ μὴ κειδοξίαν, ἀλλὰ μὴ τὴν ταπεινοφροσύνην καδίναις ἀπὸ σαῶς τὰ λογαριάζη τὸν ἄλλον, πῶς ὑπερέχει ἀπὸ λόγου τε.

4 Μὴν σοχάζεσθε κάδε ἵνας τὰ ἰδικά τε, ἀλλὰ κάδε ἵνας ἄς ἔχει ἴγνωιαν καὶ διὰ τὰ πρᾶγματ^α τῶν ἄλλων.

5 Διατὶ πρέπει ἡ αὐτὴ διάδοσις τὰ εἶναι εἰς ἴσα, ἢ ὁποῖα ἦτον καὶ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

6 Ὃ ποῖ^ο (Ἰησοῦς) ὄντας εἰς τὴν μορφὴν τοῦ Θεοῦ, δὴν ἐλθγίασι τὰ εἶναι ἀρπαγμὸς, τὸ τὰ εἶναι ἴσα μὴ τοῖς Θεοῖς.

7 Ἄλλ' (ὁμοι^ο) ἐκένωσε τοῦ λόγου τε, κέρωντας μορφὴν δούλου, καὶ γενόμεν^ο ὁμοι^ο μὴ τὸς (λοιπῶς) ἀνθρώπων,

8 Καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἰταπεινώσει ἑαυτὸν, γινόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ γαυροῦ.

9 Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερέβησε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πάντων ὀνομα.

10 Ἴνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πάντες γόνου κάμψῃ ἰσχυραίνων καὶ ἐπιγίνοι καὶ καταχθονίω.

11 Καὶ πάντα γλώσσα ἰξομολογήσεται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς.

12 Ὡς, ἀγαπητοὶ μου, καθὼς πάντοτε ὑπακούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνοι, ἀλλὰ νῦν πολλῶν μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μὴ φόβου καὶ τρόμου τῆν ἑαυτῶν σωτηρίαν καταργήσθε.

13 Ὁ Θεὸς γὰρ εἰς ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλει καὶ τὸ ἐνεργεῖν, ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας.

14 Πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν.

15 Ἴνα γίνηθε ἀμειψιοὶ καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα ἐν μίσει γενεᾶς σκολιᾶς

8 Εὐρισκόμενος εἰς τὸ σχῆμα ὡς ἄνθρωπος, ἰταπεινώσει τοῦ λόγου τῆ, γινόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, καὶ θανάτου γαυρικῆ.

9 Διὰ τῆτο καὶ ὁ Θεὸς τὸν ὑπερέβησε, καὶ τοῦ ἐχαρίσατο ὄνομα, τὸ ὁποῖον εἶναι παραπάνω ἀπὸ κάθε ὄνομα.

10 Διὰ τὰ κλίθῃ κάθε γόνου, ἀπ' ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν ἔρανον, καὶ ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἀποκάτω εἰς τὴν γῆν, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

11 Καὶ διὰ τὰ ὁμολογήσῃ φανερῶν κάθε γλώσσα, ὅτι Κύριος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς.

12 Τὸ λοιπὸν, ἀγαπητοὶ μου, καθὼς πάντοτε ὑπακούσατε, ὄχι μόνοι ὅταν ἤμου παρουσία, ἀλλὰ πολλὰ περισσότερον τῶρα ὅπῃ λείπω, μὴ φόβου καὶ μὲ τρόμου ἐργάζεσθε τὴν σωτηρίαν σας.

13 Διατὶ ὁ Θεὸς εἶναι ὅπῃ ἐνεργεῖ εἰς ἡμᾶς, καὶ τὸ θέλει καὶ τὸ ἐνεργεῖν, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ.

14 Κάμνιτε ὅλα τὰ πράγματα χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν.

15 Διὰ τὰ γίνεθε ἀκατηγόρητοι καὶ ἀσπλοῦ, τέκνα τοῦ Θεοῦ καθαρά εἰς τὴν μίση τῆς σκολιᾶς καὶ τῆς διεγραμμίτης

καὶ διωγραμμένῃς ἐν οἷς φαίνο-
σθε ὡς Φωστῆρες ἐν κόσμῳ,

16 Λόγον ζωῆς ἐπίχοιτες
εἰς καύχημα ἰμοὶ εἰς ἡμέραν
Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδρα-
μον, ἔδῃ εἰς κενὸν ἰκοπίασα·

17 Ἄλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ
τῆς θυσίας καὶ λειτουργίας ἰῆς πί-
στεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγ-
χαίρω πᾶσιν ὑμῖν·

18 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ ὑμεῖς
χαίριτε, καὶ συγχαίρετέ μοι.

19 Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ Ἰη-
σοῦ, Τιμόθεον ταχείως πέμψαι
ὑμῖν, ἵνα καὶ γὰρ εὐψυχῶ, γνῆς
τὰ περὶ ὑμῶν.

20 Οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυ-
χον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν
μεριμνήσει.

21 Οἱ πάντες γὰρ ἰὰ ἑαυτῶν
ζητῶσιν, ἢ τὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

22 Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γι-
νώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνοι,
ὅν ἰμοὶ ἰδάλυσεν εἰς τὸ εὐ-
αγγέλιον.

23 Τῆτοι μὲν οὖν ἰλαρίζω
πέμψαι, ὡς ἂν ἀπίδω τὰ περὶ
ἰμοὶ, ἰξαιυτῆς.

γενεᾶς, ἀναμεταξὺ εἰς τὰς ὀ-
ποιούς λάμπετε ὡσάν Φωστῆρες
εἰς τὸν κόσμον,

16 Βασῶντες καὶ δειχούτες
ἰὸν λόγον ἰῆς ζωῆς διὰ καύχημά
με εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Χριστοῦ,
ὅτι δὲν ἔτριξα εὐκαιρα ἔδῃ εὐ-
καιρα ἰκοπίασα.

17 Ἄλλὰ ἂν καλᾶ καὶ χύ-
νομαι ἀντὶς βάντισμα εἰς τὴν
θυσίαν καὶ λειτουργίαν ἰῆς πίστε-
ώς σας, χαίρομαι καὶ συγχαί-
ρομαι μὲ ὅλης σας.

18 Καὶ τὸ ἕμοιοι καὶ ἐστὶς
χαίριτε καὶ συγχαίριτε μετε-
μίνα.

19 Καὶ ἰλπίζω εἰς τὸν Κύριον
Ἰησοῦν, ἵνα σᾶς πέμψω ὀ-
γλήγορα τὸν Τιμόθεον, διὰ ἵνα
χαρῶ καὶ ἐγὼ, μανθάνωσας ἵνα
ἰδικά σας.

20 Διαλί δὲν ἔχω κανίνα
ἰσόψυχον, ὁσῶ ἵνα φρολήσῃ τὰ
ἰδικά σας καθολικᾶ καὶ κα-
θαρίᾶ.

21 Διαλί ὅλοι γυρεύουσι ἵνα
ἰδικά της, καὶ ὄχι ἵνα σωράγμα-
λα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

22 Καὶ τὴν δοκιμὴν τε
τὴν γνωρίζετε, ὅτι ὡσάν τέκνοι
μὲ τὸν πατέρα, ἰδάλυσεν ἂν-
λάμα μετεμίνα εἰς τὸ εὐαγγέ-
λιον.

23 Ἐτῆτοι λοιπὸν ἰλπίζω
ἵνα πέμψω, εὐθύς ὀπῶ ἵνα ἰδῶ
τὴν καλᾶσασιν τῶν σωραγμά-
των με.

24 Πίποιδα δὲ ἐν Κυρίῳ, ὅτι καὶ αὐτὸς ταχίως ἐλευσόμεαι.

25 Ἀναγκαῖον δὲ ἠγησάμην Ἐπαφρόδιον τὸν ἀδελφὸν καὶ Συνεργὸν καὶ συσρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον, καὶ λειψυργὸν τῆς χρείας μου πέμψαι πρὸς ὑμᾶς·

26 Ἐπειδὴ ἐπιποδῶν ἦν πάλλας ὑμᾶς, καὶ ἀδημονῶν, διότι ἠκέσασθε ὅτι ἠσδίησθε.

27 Καὶ γὰρ ἠσδίησθε παραπλήσιοι θανάτῳ· ἀλλ' ὁ Θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν· οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμὲ, ἵνα μὴ λύπη ἐπὶ λύπῃ σχῶ.

28 Σπυδασιώτερος οὖν ἔπιμψα αὐτὸν, ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν, χαρῆτε, καὶ γὰρ ἀλυπότις ἦ.

29 Προσδέχισθε οὖν αὐτὸν ἐν Κυρίῳ μὲν ἀπάσης χαρᾶς, καὶ τὴς τοιούτης ἐπιλήμης ἔχετε·

30 Ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἠγγισί, παραβουλευσάμενος τῇ ψυχῇ, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ἐπίσημα τῆς πρὸς μου λειψυργίας.

24 Καὶ πιεῖν εἰς τὸν Κύριον, ὅτι καὶ ἐγὼ θέλω ἔλθω ὀλίγορον εἰς ἰσᾶς.

25 Ἀμὴν ἰλογίασα ἀναγκαῖον γὰρ πέμψω εἰς ἰσᾶς τὸν Ἐπαφρόδιον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συσρατιώτην μου, καὶ ἀπόστολόν σας, καὶ ὑπερίτην τῆς χρείας μου.

26 Ἐπειδὴ αὐτὸς σᾶς ἀγάπων ὄλως, καὶ ἀδημόνικ, διότι ἀκέσσετε ὅτι ἠσδίησθε.

27 Καὶ βίβαια ἠσδίησθε καὶ ἤλθε σημᾶ εἰς τὸν θάνατον· ἀλλὰ ὁ Θεὸς τὸν ἠλέησεν· καὶ ὄχι αὐτὸν μοναχόν, ἀλλὰ καὶ ἐμένα, διὰ τὰ μὴ ἔχω λύπην ἀπάνω εἰς τὴν λύπην.

28 Διὰ τῆτο λοιπὸν τὸν ἔπιμψα τὸ γλυγορώτερον, διὰ τὰ χαρῆτε πάλιν ὡσανεὶ τὸν εἰδῆτε, καὶ ἐγὼ γὰρ ἔχω ὀλιγώτερον λύπην.

29 Διχθῆτέ τοι λοιπὸν διὰ τὸν Κύριον μὲν ἀπάσης χαρᾶς, καὶ τὴς τοιούτης ἔχετε τὴς ἱμμημένης.

30 Ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ ἕως τὸν θάνατον ἐσήμωσι, καὶ διὲν ἰλογαρίασι τὴν ζωὴν τε, διὰ τὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν τῆς ὑπερσίας, ὅπερ ἔκαμνε χρεία γὰρ κάμετε ἐσεῖς εἰς ἐμένα.

Κιφ. γ'. 3.

Το λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίῳ. τὰ αὐτὰ γράφει ὑμῖν ἰμοὶ μὲν οὐκ ἐπιτηδόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές.

2 Βλέπτε τὰς κύνας, βλέπτε τὰς κακὰς ἰσγάτας, βλέπτε τὴν κατατομήν.

3 Ἡμεῖς γὰρ ἴσμεν ἢ περιτομή, οἱ πνεύματι Θεῷ λατρεύοντες, καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες.

4 Καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποιθήσῃ καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλο πεποιθέναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μάλλον.

5 Περιτομὴ ὀκλαήμερος, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος,

6 Κατὰ ζῆλον δυνάμω τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γινόμενον ἄμεμπτον.

7 Ἄλλ' ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἤγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν.

Το λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίρετε εἰς τὸν Κύριον· τὸ καὶ γράφω εἰς ἰσᾶς τὰ αὐτὰ, ὅσον εἰς ἡμῖνα, διὲν ὀπιῶν, καὶ εἰς ἰσᾶς τῦτο εἶναι ἀσφαλοῖ.

2 Βλέπτε τὰς σκύλας, βλέπτε τὰς κακὰς ἰσγάτας, βλέπτε τὴν κατατομήν.

3 Διατὶ ἡμεῖς εἴσομεν ἢ περιτομή, ὅπῃ λατρεύομεν τὸν Θεὸν μὲ τὸ πνεῦμα, καὶ καυχώσομεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ διὲν θαρρῶμεν εἰς τὴν σάρκα.

4 Ἄν καλᾶ καὶ ἐγὼ ἔχω ἀφορμὴν γὰρ θαρρῶ καὶ εἰς τὴν σάρκα· ἂν κατὰ ἄλλο λογιάζη γὰρ ἔχω θαρρῶ εἰς τὴν σάρκα, ἐγὼ ἔχω περισσότερον,

5 Ὡςτας περιτιμημῖνος εἰς τὴν ὀγδόην ἡμέραν, ἀπὸ τὸ γένος Ἰου Ἰσραὴλ, ἀπὸ τὴν φυλὴν Ἰου Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἀπὸ Ἑβραίων, Φαρισαῖος κατὰ νόμον.

6 Ὅπῃ κατὰ ζῆλον ἐκκλήσια τὴν ἐκκλησίαν καὶ κατὰ τὴν δικαιοσύνην ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν νόμον, ἡμῶν ἀκατηγόρητος.

7 Ἄλλα ἐκεῖνα ὅπῃ ἦσαν εἰς ἡμῖνα κέρδη, γὰρ ἰλογίασα ζημίαν διὰ τὸν Χριστὸν.

8 Ἀλλὰ μισῶντες καὶ ἠγῶμαι πάντα ζῆμίας εἶναι διὰ τὸ ὑπερίχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐξημιώθη, καὶ ἠγῶμαι σκύβαλα εἶναι ἵνα Χριστὸν κερδήσω,

9 Καὶ εὐριθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἰμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει·

10 Τῷ γνῶμαι αὐτὸν, καὶ τὴν δύναμιν ἧς ἀναγέσσις αὐτῷ, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφώμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ·

11 Εἶπες καταστήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν.

12 Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον, ἢ ἤδη τί κλείωμαι· δυνάμει δὲ εἰ καὶ καὶ λαλάβω, ἵφ' ἧ καὶ κατελήφθω ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

13 Ἀδελφοί, ἐγὼ ἰμαυτὸν οὐ λογίζομαι καταληφέναι·

14 Ἐν δὲ, ἵα μὲν ὅπισθεν ἐπιλανθανόμενοι, ἵοίς δὲ ἔμπροσθεν ἐπιπρωτούμενοι, κατὰ σκοπὸν

8 Καὶ βίβαια καὶ τῶρα ὄλα τὰ λογιάζω ἵα εἶναι ζῆμίας διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς γνώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μου, διὰ τὸν ὅποιον τὰ ἐξημιώθηκα ὄλα, καὶ τὰ λογιάζω ἵα εἶναι σκύβαλα, διὰ τὰ κερδήσω τὸν Χριστόν,

9 Καὶ ἵα εὐριθῶ εἰς αὐτόν, ἵα μὴ ἔχω τὴν ἰδικήν μου δικαιοσύνην ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀλλὰ ἵα ἔχω τὴν δικαιοσύνην ὅπῃ εἶναι διὰ μέσου τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, τὴν δικαιοσύνην (λέγω) ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν πίστιν·

10 Τὸ ἵα γνωρίσω αὐτόν, καὶ τὴν δύναμιν ἧς ἀναγέσσις τε, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων τε, συμμορφόμενος εἰς τὸν θάνατόν τε·

11 Ἄν τύχη ἵα καταστήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν.

12 Ὅχι, ὅτι ἐγὼ τῶρα ἐπιήρα τὸ βραβεῖον, ἢ τῶρα ἐτελειώθηκα; ἀλλὰ τρίχην δοκιμάζοντας ἂν τὸ πιάσω, διὰ τὸ ὅποιον καὶ ἐπιάσθηκα ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

13 Ἐγὼ, ἀδελφοί, ἵνι λογιάζω τοῦ λόγου μου ἵα ἐπίστασα (τὸ βραβεῖον)·

14 Ἀλλὰ ἵνα πρᾶγμα (ἵξεύρω), ἀλησμονήσας ἵα ὅπισθεν, καὶ ἀπρωτούμενοι εἰς τὰ ἔμπροσθεν, τρίχην κατὰ τὸ

Κιφ. γ'. 3.

ΤΟ λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίριτε ἐν Κυρίῳ. τὰ αὐτὰ γράφει ὑμῖν ἰμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρὸν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές.

2 Βλέπτετε τὰς κύνας, βλέπτετε τὰς κακὰς ἰσγάτας, βλέπτετε τὴν κατατομὴν.

3 Ἡμεῖς γὰρ ἴσμεν ἡ περιτομὴ, οἱ πνεύματι Θεῷ λατρεύοντες, καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες·

4 Καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποιθήσιν καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλο πεποιθέναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μᾶλλον.

5 Περιτομὴ ὀκλαήμερος, ἐκ χιῶν Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος,

6 Κατὰ ζῆλον διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γινόμενον ἄμεμπτον·

7 Ἄλλ' ἄτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἤγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν.

ΤΟ λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίριτε εἰς τὸν Κύριον· τὸ αὐτὸ γράφω εἰς ἰσᾶς τὰ αὐτὰ, ὅσον εἰς ἑμένα, δὲν ὀκνην, καὶ εἰς ἰσᾶς τὺτο εἶναι ἀσφαλτοῦ.

2 Βλέπτετε τὰς σκύλας, βλέπτετε τὰς κακὰς ἰσγάτας, βλέπετε τὴν κατατομὴν.

3 Διατὶ ἡμεῖς εἴσμεν ἡ περιτομὴ, ὡς λατρεύομεν τὸν Θεὸν μὲ τὸ πνεῦμα, καὶ καυχώμεσθαι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ δὲν θάρρῶμεν εἰς τὴν σάρκα.

4 Ἄν καλᾶ καὶ ἐγὼ ἔχω ἀφορμὴν ἐν θάρρῳ καὶ εἰς τὴν σάρκα· ἀν καίνας ἄλλο λογιάζη ἐν ἔχῃ θάρρῳ εἰς τὴν σάρκα, ἐγὼ ἔχω περισσότεροι,

5 Ὡςτας περιτετιμημένους εἰς τὴν ὀυδὸν ἡμέραν, ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τὴν φυλῆς τοῦ Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἀπὸ Ἑβραίων, Φαρισαῖος κατὰ νόμον.

6 Ὅπως κατὰ ζῆλον ἐκτάτρεχα τὴν ἐκκλησίαν· καὶ κατὰ τὴν δικαιοσύνην ὡς εἶναι εἰς τὸν νόμον, ἤμουσθε κατατηρόσητον.

7 Ἄλλα ἐκεῖνα ὅπως ἦσαν εἰς ἑμένα κέρδη, ἐὰ ἰλογίασα ζημίαν διὰ τὸν Χριστὸν.

8 Ἄλλὰ μενούργι καὶ ἡγῶμαι πάντα ζημία εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχει τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐξημιώθη, καὶ ἡγῶμαι σκύβαλα εἶναι ἵνα Χριστὸν κερδήσω,

9 Καὶ εὐριθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἰμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ἐκ τῆ πίστεως·

10 Τὸ γινῶμαι αὐτὸν, καὶ τὴν δύναμιν ἧς ἀναγέσσω αὐτῷ, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφόμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ·

11 Εἴπως καταστήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν.

12 Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον, ἢ ἤδη τέλειώμαι· διώκω δὲ εἰ καὶ καταλάβω, ἵφ' ἧ καὶ κατελήφθην ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

13 Ἀδελφοί, ἰγὼ ἱμαυτὸν οὐ λογίζομαι καταληφέναι·

14 Ἐν δὲ, ἵνα μὴ ὀπίσω ἐπιλαθανόμενος, ἵοις δι' ἔμπροσθεν ἐπιπαινούμενος, κατὰ σκοπὸν

8 Καὶ βίβαια καὶ τῶρα ὄλα τὰ λογιάζω ἵνα εἶναι ζημία διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς γνώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μου, διὰ τὸν ὁποῖον τὰ ἐξημιώθηκα ὄλα, καὶ τὰ λογιάζω ἵνα εἶναι σκύβαλα, διὰ ἵνα κερδήσω τὸν Χριστόν,

9 Καὶ ἵνα εὐριθῶ εἰς αὐτόν, ἵνα μὴ ἔχω τὴν ἰδικήν μου δικαιοσύνην ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀλλὰ ἵνα ἔχω τὴν δικαιοσύνην ὅπῃ εἶναι διὰ μίσην τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, τὴν δικαιοσύνην (λίγην) ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν πίστιν·

10 Τὸ ἵνα γνωρίσω αὐτόν, καὶ τὴν δύναμιν ἧς ἀναγέσσω τε, καὶ ἵνα κοινωνίαν ἴωι παθημάτων τε, συμμορφόμενος εἰς τὸν θάνατόν τε·

11 Ἄν τύχη ἵνα καταστήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν.

12 Ὅχι, ὅτι ἰγὼ τῶρα ἐπιήρα τὸ βραβεῖον, ἢ τῶρα ἐτελειώθηκα· ἀλλὰ τρίχην δοκιμάζοντας ἅν τὸ πιάσω, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἐπιάσθηκα ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦν.

13 Ἐγὼ, ἀδελφοί, δὲν λογιάζω τοῦ λόγου μου ἵνα ἐπιείσομαι (τὸ βραβεῖον)·

14 Ἀλλὰ ἵνα πρᾶγμα (ἰξέρω), ἀληθμονοῦντας ἵνα ὀπίσω, καὶ ἀπληνώμενος εἰς τὰ ἔμπροσθεν, τρίχην κατὰ τὸ

διώκω ἐπὶ τὸ βραβεῖον ἧς ἄνω
κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

15 Ὅσοι οὖν τέλει, τῦτο
φροῦνῶμεν· καὶ εἴ τι ἑτέρως φρο-
νεῖτε, καὶ τῦτο ὁ Θεὸς ὑμῖν
ἀποκαλύψει.

16 Πλὴν εἰς ὃ ἰφθάσαμεν,
τῆ αὐτῆ σοιχείᾳ κατόν, τὸ
αὐτὸ φροεῖν.

17 Συμμιμηταί μω γίνεσθε,
ἀδελφοί, καὶ σοκοπεῖτε τὴς ἕτω
σπιρικατοῦντας, καδῶς ἔχετε
τίποι ἡμᾶς.

18 Πολλοὶ γὰρ σπιρικατῶσι,
ἕς πολλάκις ἔλεγοι ὑμῖν, τῶν δὲ
καὶ κλαίον λέγω, τὴς ἔχθρῆς
τοῦ σαυρῦ τοῦ Χριστοῦ.

19 Ὡς τὸ τίλῶ ἀπώλεια,
ἃς ὁ Θεὸς ἠ κριλία, καὶ ἠ δόξα
ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ ἰὰ ἐπί-
γεια φροουῦντες.

20 Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα
ἐν ἕρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ ἧ καὶ
σωτῆρα ἀπεικιδιχόμεθα Κύριον
Ἰησοῦν Χριστόν.

21 Ὃς μελασχημαῖσι τὸ
σῶμα ἧς λαπεινώσεως ἡμῶν, εἰς

σημάδι εἰς τὸ βραβεῖον τοῦ
ἄνωθεν καλισμῦ τοῦ Θεοῦ, ὁπῶ
μᾶς καλεῖ εἰς τὸν Χριστόν Ἰη-
σοῦν.

15 Ὅσοι λοιποὶ εἰμεσθε τέ-
λειοι, ἃς φροεῖμεν τῦτο· καὶ ἃς
φροῦντε τίποτες ἄλλης λογιῆς,
καὶ τῦτο ὁ Θεὸς θέλει σᾶς τὸ
ἀποκαλύψει.

16 Ὅμως εἰς ἡκεῖνο ὁπῶ
ἰφθάσαμεν, μὴ ἴον αὐτοὶ κατόνα
νὰ σπιρικατῶμεν, τὸ αὐτὸ καὶ
φροεῖμεν.

17 Συμμιμηταί μω γίνε-
σθε, ἀδελφοί, καὶ σοχάξισθε
ἐκεῖνης ὁπῶ σπιρικατοῦν τίτοι-
ας λογιῆς, καδῶς ἔχετε παρά-
δειγμα ἡμᾶς.

18 Διατι πολλοὶ σπιρικατῶ-
σι, διὰ τὴς ὁποῖως πολλάκις
σᾶς ἔλεγα, καὶ τῶρα ἀκόμη
κλαίωθις λέγω, πῶς εἶναι ἔ-
χθρῶ τῷ σαυρῦ τοῦ Χριστοῦ.

19 Τῶν ὁποῖων τὸ τίλῶ
εἶναι ἀπώλεια, καὶ ὁ Θεὸς τὴς
εἶναι ἠ κοιλία τὴς, καὶ ἠ δόξα
τὴς εἶναι εἰς ἐντροπῆν τὴς, οἱ
ὁποῖοι ἔχουσι τὸν τοῦν τὴς εἰς τὰ
ἐπίγεια.

20 Ἀμὴ ἠ πολιτιία ἠ ἰδι-
κῦ μας εἶναι εἰς τὴς ἕρανοῖς,
ἀπ' ἐκεῖ ὁπῶ ἀπεικιδιχόμεσθε
σωτῆρα, τὸν Κύριον Ἰησοῦν
Χριστόν.

21 Ὃ ὁποῖῶ θέλει μελα-
σχημαῖσι τὸ σῶμα τῆς λαπει-
νώσεως ἡμῶν, εἰς

τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ ἅπαντα.

νώσιώς μας, ἵα γίνῃ αὐτὸ ὁμοιον μὲ τὸ σῶμα Ἰησ δόξης τῆ, κατὰ Ἰὴν ἐνέργειαν ὅπῃ δύνηται αὐτὸς καὶ ἵα ὑποτάξῃ ἅπαντα εἰς τοῦ λόγου τῆ.

Κεφ. Ἰ. 4.

Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί καὶ ἐπιπόθῃτοι, χαρὰ καὶ γέφανός μου, ἔτω γήκῃτε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί.

Τὸ λοιπὸν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί καὶ ἐπιπόθῃτοι, χαρὰ καὶ γέφανός μου, τοῖσ- τωτρόπως γήκῃσθε εἰς τὸν Κύριον, ἀγαπητοί.

2 Εὐδοίαν παρακαλῶ καὶ Συντύχην παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ.

2 Παρακαλῶ τὴν Εὐδοίαν καὶ τὴν Συντύχην ἵα φρονεῖσι τὸ αὐτὸ εἰς τὸν Κύριον.

3 Καὶ ἐρωτῶ καὶ σὶ σύζυγε γήσιε, συλλαμβάνε αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνή- δλησάν μοι, μετὰ καὶ Κλήμεν- τος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς.

3 Καὶ παρακαλῶ καὶ ἰσί- να, ζῆτροφέ μου γήσιε, συμ- βοῆθά ταις, αἱ ὁποῖαις ἀγνή- σθηκαν ἀντάμα μὲ ἑμένα εἰς τὸ εὐαγγέλιον, μαζὺ καὶ μὲ τὸν Κλήμενα καὶ μετὰ τοῖς λοιποῖς συνεργῶς μου, τῶν ὁποῖων τὰ ὀνόματα εἶναι εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς.

4 Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντο- τι· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε.

4 Χαίρεσθε εἰς τὸν Κύριον πάντοτε· πάλιν λέγω, χαί- ρεσθε.

5 Τὸ ἐπεικὲς ὑμῶν γνωσθή- τω πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ Κύριος ἐγγύς.

5 Ἡ μετριότης σας ἄς γνω- ρισθῇ εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους· ὁ Κύριος εἶναι σημᾶ.

6 Μὴδὲν μεριμνᾶτε· ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεή- σει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτή- ματα ὑμῶν γνωρίζεσθε πρὸς τὸν Θεόν.

6 Κατὶνα πρᾶγμα μὴ φροντίζετε· ἀλλὰ εἰς κάθε πρᾶγμα, μὲ τὴν προσευχὴν καὶ μὲ τὴν δεήσει ὁμῶ μὲ εὐ- χαρισίαν, ἄς γνωρίζωνται τὰ ζητήματά σας εἰς τὸν Θεόν.

7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερ-
 ἴχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσει
 ἡμᾶς καρδίας ὑμῶν καὶ ἰσχύματα
 ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

8 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅσα
 εἰσὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμιλά, ὅσα
 δίκαια, ὅσα ἀγιά, ὅσα προσ-
 φυλῆ, ὅσα εὐφροσύνη, εἴ τις ἀρε-
 τὴ καὶ εἴ τις ἔκπαισι, ταῦτα
 λογίζεσθε.

9 Ἄ καὶ ἰμάθῃτε, καὶ πα-
 ριλάβετε, καὶ ἠκούσατε, καὶ εἴ-
 δετε ἐν ἡμῶν, ταῦτα φράσσῃσι
 καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται
 μεθ' ὑμῶν.

10 Ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίῳ με-
 γάλως, ὅτι ἤδη ποτὶ ἀπεθάλασε
 τὸ ὑπερὶ ἡμῶν φροσίν' ἐφ' ᾧ καὶ
 ἰφροσῖτε, ἠκαίρεισθε δέ.

11 Οὐχ ὅτι καθ' ὑγιήσω
 λόγῳ· ἐγὼ γὰρ ἴμαθον, ἐν οἷς
 εἰμι, αὐτάρετος εἶμαι.

12 Οἶδα δὲ ἰσπαινεῖσθαι, οἶδα
 καὶ περισοσεύω· ἐν παλί καὶ
 ἐν πᾶσι μεμύημα, καὶ χερτά-
 ζισθαι, καὶ πεινᾶν, καὶ περισο-
 σεύω καὶ ὑγιήσθαι·

7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ὅπως
 ὑπερέχει πάντα νοῦν, θείως
 φυλάξει ταῖς καρδίαις σας καὶ
 τὰ ἰσχύματά σας εἰς τὸν Χριστὸν
 Ἰησοῦν.

8 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅσα
 πράγματα εἶναι ἀληθινὰ,
 ὅσα εἶναι τιμημένα, ὅσα
 εἶναι δίκαια, ὅσα εἶναι κα-
 θάρα, ὅσα εἶναι ἀγαπη-
 τὰ, ὅσα εἶναι ἠκαίρειμα,
 εἴ τις εἶναι καμία ἀρετὴ, εἴ τις
 εἶναι καμία ἔκπαισι, ἐν-
 τε λογιάζεσθε.

9 Τὰ ὅποια καὶ ἰμάθῃτε καὶ
 ἰπαράλάβετε καὶ ἀκούσῃτε καὶ
 εἴδετε εἰς ἡμῶν, ἐν ταῦτα κάμνε-
 τε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θείως
 εἴσθαι μετῴσας.

10 Ἐχάρηκα μεγάλως εἰς
 τὸν Κύριον, ὅτι ὅπως θήποσι ἰξα-
 ριβλασθήσῃτε τὸ νὰ φροσῖζεσθε
 διὰ λόγῳ μου· διὰ τὸ ὅποιον καὶ
 ἰφροσῖζεσθε, ἀμὴ δὲν εἴχετε
 καίριον ἰπιτήδων.

11 Ὅχι διατὶ εἰμαι ὑγιή-
 μίν· τὸ λέγω· διατὶ ἐγὼ
 ἴμαθα, εἰς ἰκλίτω ὅπου εὐ-
 ρίσκομαι, νὰ εἰμαι εὐχαρι-
 στήμίν·

12 Ἰξίερω καὶ νὰ τσπαινώ-
 νωμαι, ἰξίερω καὶ νὰ περισοσεύω
 εἰς κάδε καιρὸν καὶ τόπον, καὶ
 εἰς ὅλα ἰδιδάχθηκα, καὶ νὰ
 χερτίνω καὶ νὰ πεινῶ, καὶ νὰ
 περισοσεύω καὶ νὰ ὑγιήσωμαι.

13 Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἰδου-
σαμοῦντί με Χριστῷ.

14 Πλὴν καλῶς ἐποίησατε,
συγκοινωνήσατέ τις με τῇ θλί-
ψει.

15 Οἶδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φι-
λιππησίοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγ-
ελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακε-
δονίας, ἐδίμια μοι ἐκκλησία
ἐκοινωνήσεν εἰς λόγον δόσεως καὶ
λήψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι·

16 Ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκη
καὶ ἄπαξ καὶ δις εἰς ἴην χρείαν
μοι ἐπέμψατε.

17 Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δό-
μα, ἀλλ' ἐπιζητῶ ἰὸν καρπὸν ἰὸν
σωλιονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν·

18 Ἀπίχων δὲ πάντα, καὶ πε-
ρισσύνω· πτωλήρωμαι, διξά-
μαι· παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ
παρ' ὑμῶν, ὁσμήν εὐωδίας, θυ-
σίαν δικίην, εὐάριστον τῷ Θεῷ.

19 Ὁ δὲ Θεὸς με πληρώσει
πᾶσαι χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸν
πλοῦτον αὐτοῦ, ἐν δόξῃ ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ.

20 Τῷ δὲ Θεῷ καὶ πατρὶ ἡ-
μῶν ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

21 Ἀσπάσασθε πάντα ἅγι-
ος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ἀσπάζονται
ἑμᾶς οἱ ὄντες ἐμοὶ ἀδελφοί.

13 Εἰς ὅλα εἶμαι δυνατὸς
διαμῆσαι τοῦ Χριστοῦ ὅπῃ μὲ δυν-
ταμῶμαι.

14 Ὅμως καλῶς ἐκάμειτε,
ὅπῃ ἐσυγκοινωνήσατε εἰς τὴν
θλίψιν μου.

15 Καὶ ἰξεύριτε καὶ ἐστῆς,
Φιλιππησίοι, ὅτι εἰς τὴν ἀρ-
χὴν τοῦ εὐαγγελίου, ὅπότε ἐβ-
γῆκα ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν,
ἐδὲ καμία ἐκκλησία μὲ ἐκοι-
νώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ
πάρσεως, παρὰ ἐστῆς μοναχοί.

16 Ὅτι καὶ εἰς τὴν Θεσσα-
λονίκη μιά καὶ δύο μὲ ἐπέμ-
ψατε εἰς τὴν χρείαν μου.

17 Ὅχι ὅτι ζητῶ τὸ δόσι-
μον, ἀλλὰ ζητῶ τὸν καρπὸν ἐὰν
περισσὴν εἰς ἰὸν λογαριασμοῦ
σας.

18 Καὶ ἔλαβά ἴα ὅλα καὶ
περισσύνω· εἶμαι γιμάτω,
ἔστοιχας ἐὰν διχθῶ ἀπὸ ἰὸν Ἐπα-
φροδίτου ἐκείνου ὅπῃ ἐστῆτε,
μυρωδίαν εὐωδίας, θυσίαν δι-
κτην, εὐάριστον τῷ Θεῷ.

19 Καὶ ὁ Θεὸς με πληρώσει
πληρώσει καὶ δις λογιῆς χρείαν
ὅπῃ ἔχετε, κατὰ ἰὸν πλοῦτόν τε
μὲ δόξαν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.

20 Ἡ δόξα ἧς εἶναι εἰς τὸν
Θεὸν καὶ πατέρα μας, εἰς τὰς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

21 Χαιρετήσεται καὶ δις ἅγιος
εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν. οἱ ἀδελφοί
ὅπῃ εἶναι μαζί μου σᾶς χαιρε-
τοῦν.

22 Ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἄγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Φιλιππησίους ἑγγράφη ἀπὸ Ῥώμης δι' Ἐπαφροδίτου.

22 Ὅσοι οἱ ἄγιοι σᾶς χαίρουσι, καὶ πισσότεροι ἐκίνοιο ὅτι εἶναι ἀπὸ τοῦ σπῆτι τοῦ Καίσαρος.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἅς εἶναι μετὰ ὅλων σας. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Φιλιππησίους ἑγγράφη ἀπὸ Ῥώμης διαμίσου τοῦ Ἐπαφροδίτου.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡὸς ΚΟΛΟΣΣΑΕΪΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός,

2 Τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἁγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι·

4 Ἀνεύχασθαι τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἴνῃ ἀγάπῃ τὴν εἰς πάντας τὰς ἁγίας,

5 Διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀπο-

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τὸ θελημα τοῦ Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός,

2 Εἰς τὰς ἁγίας, καὶ πιστὰς ἀδελφὰς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, ὅτι εἶναι εἰς ταῖς Κολοσσαῖς. ἅς εἶναι χάρις εἰς ἑσᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς μας, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστοῦμεν Ἰὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, προσευχόμενοι πάντοτε διὰ λόγου σας·

4 Ἐφορᾶς ὅτι ἀκείνομεν τὴν πίστιν σας (ὅτι ἔχετε) εἰς Ἰὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ ἴνῃ ἀγάπῃ (ὅτι ἔχετε) εἰς ὅλας τὰς ἁγίας,

5 Διὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι

κοιμήθη ὑμῖν ἐν τοῖς ἕρηνόις,
ἢν προκῆσαστε ἐν τῇ λόγῃ τῆς
ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου,

6 Τῷ παρόντι εἰς ὑμᾶς,
καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ
καὶ ἔστι καρποφορούμενον, καθὼς
καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠ-
κήσατε καὶ ἐπίγνωτε τὴν χά-
ριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ·

7 Καθὼς καὶ ἐμάδεται ἀπὸ
Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδύ-
λων ἡμῶν, ὅς ἐστι πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν
διάκοι τοῦ Χριστοῦ·

8 Ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν
ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι.

9 Διὰ τῆτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ'
ἧς ἡμέρας ἠκήσαμεν, ἔ κεν-
θηδα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχή-
μοι, καὶ αἰτῶμοι ἵνα πλη-
ρωθῆτε ἴην ἐπίγνωσι τοῦ θελή-
ματι αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ
καὶ σύνεσι πνευματικῇ·

10 Περιπατήσαι ὑμᾶς ἀ-
ξίως τοῦ Κυρίου εἰς πᾶσαι ἀρί-
σκειαι, ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ
καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι
εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ,

11 Ἐν πάσῃ δυνάμει δυνα-
μύμοι κατὰ τὸ κράτ' ἰῆς δό-

φυλάττεται διὰ λόγου σας εἰς
τὰς ἕρηνόις, τὴν ὁποῖαν ἀκούσι-
τε προτίτερα εἰς τὴν λόγον τῆς
ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου.

6 Ὅπῃ ἦλθεν εἰς ἰσᾶς, κα-
θὼς καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ
κάμει καρπὸν, καθὼς καὶ εἰς
ἰσᾶς, ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην
ὅπῃ ἀκούσεται καὶ ἐγνωρίσεται
τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ μὲ ἀληθείαν.

7 Καθὼς καὶ ἐμάδεται ἀπὸ
Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδύ-
λων μας, ὁ ὁποῖο εἶναι πιστὸς
διάκοι τοῦ Χριστοῦ διὰ λόγου
σας.

8 Ὁ ὁποῖο καὶ μᾶς ἐ-
φαιήρωσι τὴν ἀγάπην σας (ὁ-
πῷ ἔχεται) διαμέσῃ τοῦ πνεύ-
ματι.

9 Διὰ τῆτο καὶ ἡμεῖς, ἀπ'
ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὅπῃ τὸ
ἀκούσαμεν, διὲν παύομεν νὰ
προσευχώμεσθε διὰ λόγου
σας, καὶ νὰ ζητῶμεν διὰ νὰ γε-
μισθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θε-
λήματός τε, μὲ κάδι σοφίαν
καὶ μὲ σύνεσιν πνευματι-
κῇ·

10 Νὰ περιπατήσεται κα-
θὼς πρέπει εἰς τὸν Κύριον, εἰς
κάδι ἀρίσκειαι, εἰς κάδι ἔργον
ἀγαθόν, κάμνοντες καρπὸν καὶ
αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν
τοῦ Θεοῦ·

11 Δυναμωτόμοι μὲ κά-
δι δύνάμει κατὰ τὸ κράτ'.

ξῆς αὐτοῦ, εἰς πᾶσαι ὑπομο-
νῆν καὶ μακροθυμίαν μετὰ
χαρᾶς·

12 Εὐχαριστοῦντες τῷ πα-
τρὶ τῷ ἰκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν
μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν
τῷ φωτί·

13 Ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς
ἐξουσίας τοῦ σκοτεινοῦ, καὶ μετέ-
στησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ·

14 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπο-
λῦτρωσιν διὰ τοῦ αἵματός αὐ-
τοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν·

15 Ὃς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ
τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πά-
σης κτίσεως·

16 Ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη ἅ
πάντα τὰ ἐν τοῖς ἕρανοις καὶ
τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὀρατὰ καὶ
τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι, εἴτε
κυριότητες, εἴτε ἀρχαὶ, εἴτε ἐξ-
ουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ
εἰς αὐτὸν ἐκτίσθη·

17 Καὶ αὐτός ἐστι πρὸ πάν-
των, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ
ᾤκισθη·

18 Καὶ αὐτός ἐστι ἡ κεφα-
λὴ τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας,
ὅς ἐστι ἀρχὴ πρωτότοκος ἐκ
τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶ-
σι αὐτὸς πρῶτος·

τῆς δόξης τοῦ, εἰς κάθε ὑπο-
μονῆν καὶ μακροθυμίαν μετὰ
χαρᾶς·

12 Εὐχαριστοῦντες τὸν πα-
τέρα ὅπως ἡμᾶς ἔκαμιν ἰκανῶς
εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν
ἁγίων εἰς τὸ φῶς.

13 Ὁ ὅποιος ἡμᾶς ἠλευθέ-
ρωσεν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκο-
τεινοῦ, καὶ ἡμᾶς ἐμετάθεσεν εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγά-
πης τοῦ.

14 Εἰς τὸν ὅποιον ἔχομεν τὴν
ἐξαγόρασιν διαμίσου τοῦ αἵ-
ματός τοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁ-
μαρτιῶν.

15 Ὁ ὅποιος εἶναι εἰκὼν
τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτό-
τοκος ὅλης τῆς κτίσεως.

16 Ὅτι διαμίσου αὐτοῦ
ἐκτίσθησαν ἅ πάντα, ἐκείσε
ὅπως εἶναι εἰς τῆς ἕρανοῦ, καὶ
ἐκεῖσε ὅπως εἶναι ἀπάνω εἰς τὴν
γῆν, τὰ ὀρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα·
καὶ τὸ θρόνοι, καὶ τὸ κυριότη-
τες, καὶ τὸ ἀρχαῖς, καὶ τὸ ἐξου-
σίαις, τὰ πάντα διαμίσου αὐ-
τοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτίσθη-
σαν.

17 Καὶ αὐτός ἐστὶν πρῶτι-
τος ἀπὸ ὅλων, καὶ τὰ πάντα
διαμίσου αὐτοῦ γίνονται.

18 Καὶ αὐτός ἐστὶ ἡ κεφα-
λὴ τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας,
ὁ ὅποιος εἶναι ἀρχὴ πρωτότο-
κος ἐκ τῶν νεκρῶν, διὰ ἵνα γένη
αὐτός εἰς ὅλα πρῶτος·

19 Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησι
πάν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι·

20 Καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλάξαι ἅπαντα εἰς αὐτόν· ἐρησιμοποιήσας διὰ τῷ αἵματι· τῷ σαυρῷ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε τὰ ἐν τοῖς ὕρανοις.

21 Καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας ἀππλάτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς ποτηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατάλλαξιν,

22 Ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτῷ, διὰ τῷ θανάτῳ, παραστῆσαι ὑμᾶς ἀγίως καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατισώπιον αὐτῷ·

23 Εἴγε ἐπιμένετε τῇ πίστει ἠθμελιωμένοι καὶ ἰδρωτοὶ, καὶ μὴ μιλαιτέμεινοι ἀπὸ τῆς ἰλασίδος· τῷ εὐαγγελίῳ ὃ ἠνύσατε, τῷ κηρυχθέντι· ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν ἔρανον· ὃ ἰγενόμην ἐγὼ Παῦλ· διάκοι·.

24 Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἀναπαληρῶ τὰ ὑπερήματα τῶν θλίψεων τῷ Χριστῷ ἐν τῇ σαρκί μου, ὑπὲρ τῷ σώματι· αὐτῷ, ὃ ἐστὶν ἡ ἐκκλησία·

19 Ὅτι ἄριστοι ἐτύτο (εἰς τὸν πατέρα) ἵνα κατοικήσῃ εἰς αὐτὸν ὅλον τὸ πλήρωμα·

20 Καὶ διαμίσου αὐτουνοῦ ἵνα φιλιώσῃ τὰ πάντα εἰς ἑαυτὸν λόγῳ ἑαυτοῦ, ἐρησιμοποιῶντας, διαμίσου τοῦ αἵματι· ἑαυτοῦ σαυροῦ, διαμίσου αὐτουνοῦ, καὶ εἴτε ἐκείνα ὅπου εἶναι ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ εἴτε ἐκείνα ὅπου εἶναι εἰς τὰς ὑψαυτάς.

21 Καὶ ἐστίς ὅπου ἦσαν εἶναι καιροὶ ἀποξενωμένοι καὶ ἐχθροὶ μὴ τῇ διανοίᾳ (εὐρισκόμεινοι) εἰς τὰ ἔργα τὰ ποτηρὰ, τῶρα σῶς ἐφιλιώσιν

22 Εἰς τὸ σῶμα τῆς σαρκὸς ἑαυτοῦ, διαμίσου ἑαυτοῦ θανάτῳ, ἵνα σῶς παραστήσῃ ἀγίως καὶ ἀμώμους καὶ ἀκατηγόρητους ὁμωρογῶντες·

23 Ἐὰν ἐπιμένετε εἰς τὴν πίστιν ἠθμελιωμένοι καὶ βίβαιοι, καὶ διὲν μετακινεῖσθε ἀπὸ τῆς ἰλασίδος τοῦ εὐαγγελίου τοῦ ὁποῖου ἀκούσατε, ὅπου ἐκηρύχθη εἰς ὅλην τὴν κτίσιν ὅπου εἶναι ἀποκάτω εἰς τὸν ἔρανον, τοῦ ὁποῖου ἐγὼ ὁ Παῦλ· ἔγινα διάκοι·.

24 Καὶ τῶρα χαίρομαι εἰς τὰ παθήματά μου διὰ λόγου σας, καὶ ξαναπαληρῶ ἵνα λοιπὴν ἡμεῖς τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν σάρκα μου, διὰ τὸ σῶμά μου, τὸ ὁποῖον σῶμα εἶναι ἡ ἐκκλησία,

25 Ἦς ἰκετόμην ἐγὼ διά-
κει· κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ
Θεοῦ, τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς
ὑμᾶς, πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ·

26 Τὸ μυστήριον τὸ ἀποκρυμ-
μμένο ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ
ἀπὸ τῶν γενιῶν, νυνὶ δὲ ἐφανε-
ρώθη ἰαῖς ἀγίοις αὐτῷ·

27 Οἷς ἠθέλησεν ὁ Θεὸς
γνωρίσαι τίς ὁ πλῆτος τῆς δό-
ξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς
ἔθνεσιν, ὅς ἐστι Χριστὸς ἐν ὑμῖν,
ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης·

28 Ὅτι ἡμεῖς καταγγέλλομεν,
κηδεύοντες πάντα ἄνθρωπον,
καὶ διδάσκοντες πάντα ἄνθρω-
πον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα πα-
ραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον
τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

29 Εἰς ὃ καὶ κοπιῶ, ἀγνο-
υζόμενος· κατὰ τὴν ἐπιέργειαν
αὐτῷ τὴν ἐπιεργασμένην ἐν ἡμοῖς
ἐν δυνάμει.

25 Τῆς ὁποίας ἐκκλησίας
ἐγὼ ἔγινα διάκονος· κατὰ τὴν οἰ-
κονομίαν τοῦ Θεοῦ, ὅπως μὴ ἐθέ-
θῃ εἰς ἰσᾶς, ἀλλὰ γεμίσω ἰὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ·

26 Τὸ μυστήριον ὅπως ἦεν
κεκρυμμένο ἀπὸ τῶν αἰώνων
καὶ ἀπὸ τῶν γενιῶν, καὶ τώρα
ἐφανερώθη εἰς τοὺς ἁγίους τε.

27 Τὸς ὁποίους ἠθέλησεν ὁ
Θεὸς ἀλλὰ κάμῃ ἀλλὰ γνωρίσειν ποῖ-
ος εἶναι ὁ πλῆτος τῆς δόξης τοῦ
μυστηρίου ἐν τούτοις εἰς τὰ ἔθνη, ὁ
ὅποιος εἶναι Χριστὸς εἰς ἰσᾶς,
ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης.

28 Τὸν ὅποιον ἡμεῖς κηρύτ-
τομεν, κηδεύοντες κάθε ἄνθρω-
πον, καὶ διδάσκοντες κάθε ἄν-
θρωπον μὴ κάθε σοφίαν, ἀλλὰ
ἀλλὰ παραστήσωμεν κάθε ἄνθρω-
πον τέλειον εἰς ἰὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

29 Εἰς τὸ ὅποιον καὶ κοπιᾶ-
ζω, ἀγνουζόμενος· κατὰ τὴν ἐπιέρ-
γειάν τε, ὅπως ἐπιεργῆ εἰς ἡμέ-
ρα μὴ δύναμις.

Κιφ. β. 2.

Ⓜ Ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι
ἠλίκοι ἀγῶνα ἔχω περὶ
ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ,
καὶ ὅσοι οὐχ ἰωράκασι τὸ
πρόσωπόν μου ἐν σαρκί·

2 Ἴνα παρακληθῶσιν αἱ
καρδίαι αὐτῶν, συμβιβασθῶ-
σιν ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πάντα
πλῆτοι τῆς πληροφορίας τῆς

Δ Ἰατὶ θέλω ἀλλὰ ἐξεύρετε ἰσοῖς,
ὅσοι μεγάλοι ἀγῶνα ἔχω
διὰ λόγον σας, καὶ διὰ ἐκείνας
ὅπως εἶναι εἰς τὴν Λαοδικείαν,
καὶ ὅσοι δὲν εἶδασι τὸ πρόσω-
πόν μου σωματικῶς·

2 Διὰ ἀλλὰ παραγορηθῶσιν αἱ
καρδίαι των, ἔγοντας ἀλλὰ συμ-
βιβῶσι μὴ ἀγάπῃ, καὶ εἰς κάθε
πλῆτοι τῆς πληροφορίας τῆς συνί-

συνείσως εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυτη-
ρίου τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ
Χριστοῦ.

3 Ἐἰ ἢ εἰσι πάντες οἱ θή-
σαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώ-
σιως ἀπόκρυφοι.

4 Τὸτο δὲ λέγω ἵνα μή τις
ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν παιδα-
γωγίᾳ.

5 Εἰ γὰρ καὶ τῆ σαρκὶ ἄποι-
μι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν
ὑμῶν εἰμι, χαίρων καὶ βλέπων
ὑμῶν τὴν τάξιν, καὶ τὸ γέρον-
μα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν.

6 Ὡς ἔν παραλάβετε τὸν
Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἐν
αὐτῷ περιπατεῖτε.

7 Ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικο-
δομήμενοι ἐν αὐτῷ, καὶ βεβαι-
ῆμενοι ἐν τῇ πίστει, καθὼς ἐδι-
δάχθητε, περισσιύοντες ἐν
αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ.

8 Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται
ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσο-
φίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ
τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων,
κατὰ τὰ σοιχεῖα τοῦ κόσμου,
καὶ ἔ κατὰ Χριστόν.

9 Ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ
πᾶν τὸ πλῆρωμα τῆς θεότη-
τος σωματικῶς.

10 Καί ἐστι ἐν αὐτῷ πτωλη-
ρημένοι, ὅς ἐστι ἡ κεφαλὴ πά-
σης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας.

σως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυτηρίου
τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ
Χριστοῦ.

3 Εἰς τὸν ὅποιον εἶναι κρυμ-
μένοι ὅλοι οἱ θησαυροὶ τῆς
σοφίας καὶ τῆς γνώσεως.

4 Καὶ τὸτο λέγω διὰ ἵνα μή
σᾶς ἀπατᾶ ἰσῆς μὴ συλλογι-
σμῶς, καὶ καταπτικῆς λόγους.

5 Διὰ τὴν αἰ καλῶ καὶ μὴ τὸ
κορμὶ λείκω, ἀλλὰ μὴ τὸ πνεῦ-
μα εἶμαι μετ' ἰσῆς, χαίρων-
τας καὶ βλέπωντας τὴν τάξιν
σας, καὶ τὸ βέβαιον τῆς πίστεως
σας εἰς τὸν Χριστόν.

6 Καθὼς λοιπὸν ἐπαραλά-
βετε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
(τίτοιαις λογῆς) εἰς αὐτὸν πε-
ριπατεῖτε.

7 Ριζωνόμενοι καὶ κτιζόμενοι
ἀπάνω εἰς αὐτόν, καὶ βεβαιωτέ-
μενοι εἰς τὴν πίστιν, καθὼς ἐδι-
δάχθητε, περισσιύοντες εἰς
αὐτὴν μὴ εὐχαριστίαν.

8 Ἐχετε ἰδοῦντας μήπως καὶ
εἶναι κανένας ὁπῶ ἵνα σᾶς συ-
λιήν διαμίσση τῆς φιλοσοφίας
καὶ εὐκαιρης ἀπάτης κατὰ τὴν
παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ
τὰ σοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ
ἔχι κατὰ Χριστόν.

9 Ὅτι εἰς αὐτὸν κατοικεῖ
ὅλον τὸ πλῆρωμα τῆς θεότη-
τος σωματικῶς.

10 Καὶ εἰσθε γινάτω εἰς αὐ-
τόν, ὁ ὅποιος εἶναι κεφαλὴ
κάθε ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας.

11 Ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε
 περιτομῇ ἀχειροποιήτου, ἐν τῇ
 ἀπικιδύσει τοῦ σώματος τῶν
 ἁμαρτιῶν τῆς σαρκός, ἐν τῇ
 περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ·

12 Συνταφίητε αὐτῷ ἐν τῷ
 βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνε-
 γέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς
 ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ τοῦ ἡγείσαν-
 τος αὐτοὺς ἐκ τῶν νεκρῶν.

13 Καὶ ὑμᾶς νεκρὸς ὄντας ἐν
 τοῖς παραπτώμασι καὶ τῇ ἀκρο-
 βυσίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνε-
 ζωοποίησι σὺν αὐτῷ, χαρισά-
 μενος ὑμῖν πάντα τὰ παρα-
 πτώματα,

14 Ἐξάλειψας τὸ καθ' ἡ-
 μῶν χαρτογράφου τοῖς δόγμα-
 σιν, ὃ ἦν ὑπενωτιῶν ἡμῖν, καὶ
 αὐτὸ ἤρκει ἐκ τοῦ μέσου, προση-
 λώσας αὐτὸ τῷ γαυρῷ·

15 Ἀπικιδυσάμενος ἰσά-
 χας καὶ ἰσῆς ἐξουσίας ἐδουλώματι-
 σιν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας
 αὐτὰς ἐν αὐτῷ.

16 Μὴ ἔν τις ὑμᾶς κρινέτω
 ἐν βρώσει ἢ ἐν πόσει, ἢ ἐν μέτρῳ
 ἰορτῆς ἢ νημίας, ἢ σαββά-
 των·

17 Ἄ ἐστι σκιὰ τῶν μελλόντων,
 τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ·

18 Μὴδὲς ὑμᾶς καταδρα-

11 Εἰς τὸ ὅποιον καὶ περιεμή-
 θητε μὴ περιτομῆν ἀχειροποιή-
 του, μὴ τὸ να ξευμνωθῆτε ἐν
 τῷ σώμα τῶν ἁμαρτημάτων τῆς
 σαρκος, εἰς τὴν περιτομῆν τοῦ
 Χριστοῦ·

12 Ἐσθθας τὰ συνδακτῆτε
 μετ' αὐτὸν εἰς τὸ βάπτισμα, εἰς
 τὸ ὅποιον καὶ ἀναγεθήκετι ὁμοῦ
 μετ' αὐτὸν, διαμέσου τῆς πί-
 στως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ,
 ὅπῃ τὸν ἀνάγει ἐκ νεκρῶν.

13 Καὶ ὄντες ἰσῆς νεκροὶ εἰς
 τοῖς ἁμαρτημασι καὶ εἰς τὴν ἀκρο-
 βυσίαν τῆς σαρκος σας, σᾶς
 συνεζωοποίησι ὁμοῦ μετ' αὐτὸν,
 χαρίζοντάς σας ὅλα τὰ σφάλ-
 ματα,

14 Λιπώνοντας τὸ καθ' ἡμῶν
 χαρτογράφου (ὅπῃ ἦτοι) εἰς
 τὰ δόγματα, τὸ ὅποιον μᾶς
 ἦτοι ἰσῆλλοι, καὶ αὐτὸ τὸ ἰσῆ-
 κωσι ἐκ τὸ μέσου, καρφῶ-
 νοντάς το εἰς τὸν γαυρὸν·

15 Ξευμνωίνοντας ταῖς ἀρ-
 χαῖς καὶ ταῖς ἐξουσιασι, ταῖς
 ἐδουλώματισι φανερᾶ, θριαμ-
 βεύοντάς ταις εἰς τὸν γαυρὸν

16 Καίνιας λοιπὸν ἄς μὴν
 σᾶς κρίνει εἰς τὸ φαγητὸν, ἢ εἰς
 τὸ ποτόν, ἢ εἰς μέτρον ἰορτῆς,
 ἢ ἀρχῆς τῷ μπηός, ἢ τῶν σαβ-
 βάτων.

17 Τὰ ὅποιᾶ εἶναι σκιὰ τῶν
 μελλόντων· ἀμὲν τὸ σῶμα εἶναι
 τοῦ Χριστοῦ.

18 Καίνιας ἄς μὴν σας ἀδ-

βουίτω θείων ἐν ταπεινοφροσύ-
νη καὶ ὀρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων,
ἃ μὴ ἰώρακεν ἰμβατεύων, εἰ-
κῆ φυσιόμενοι ὑπὸ τῷ ἰοδὸς τῆς
σαρκὸς αὐτῆ,

19 Καὶ ὑκρατῶν τὴν κεφα-
λὴν, ἐξ ἧ πάν τὸ σῶμα διὰ τῶν
ἀφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορη-
γούμενοι καὶ συμβιβαζόμενοι,
αὐξῆν τὴν αὐξῆσιν τῆ Θεοῦ.

20 Εἰ ὅν ἀπειθάτε σὺν τῷ
Χριστῷ ἀπὸ τῶν γοιχειῶν τῆ κό-
σμου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ
δογματίζοσθε;

21 Μὴ ἄψη, μηδὲ γεύση,
μηδὲ δίγησθε·

22 Ἄ ἐσι πάντα εἰς φθορὰν
εἴη ἀποχρήσει, καὶ τὰ ἐντάλ-
ματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀν-
δρώπων·

23 Ἄ ἵνα ἐσι λόγοι μὴ ἔχοι-
τα σοφίας ἐν ἐδολοθησκείᾳ
καὶ ταπεινοφροσύνη καὶ ἀφειδία
σώματ, ἕκ ἐν τιμῇ ἰνι πρὸς
πλοημονίᾳ τῆς σαρκὸς.

θευίτω θείωντας μίλην ταπει-
νοφροσύνη, καὶ λατρείαν τῶν
ἀγγέλων, ἰμβαίνοντας εἰς
εἰκίνα ὅπῃ δὲν εἶδη, ματαίως
ἀλαζονεύομενοι ἀπὸ τῶν ἰνι
τῆς σάρκας τε,

19 Καὶ μὴ κρατῶντας τὴν
κεφαλὴν (τὸν Χριστὸν), ἀπὸ τῶν
ὁποῖον ὅλον τὸ σῶμα διαμίσθ
τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων πύρον-
λας τῆ τροφῆ καὶ σμιγόμενοι,
αὐξάνει τὴν αὐξῆσιν τοῦ Θεοῦ.

20 Ἐὰν λοιπὸν ἀπειθάτε
ὁμῶ μὴ τὸν Χριστὸν ἀπὸ τὰ γοι-
χεῖα τῆ κόσμου, διατί ὡσάν
ζῶνται εἰς τὸν κόσμον νομοθε-
τεῖσθε;

21 Νὰ μὴν πιάσης, μὴ δὲ
νὰ γευθῆς, μὴ δὲ ἀγγίξης,

22 (Τὰ ὁποῖα χρειαζόμε-
να, φθείρονται) καὶ ταις πα-
ραγγελίαις καὶ διδασκαλίαις
τῶν ἀνδρώπων.

23 Τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται νὰ
ἔχουσι λόγοι σοφίας, διὰ ἐδε-
λοθησκείαν καὶ ταπεινοφροσύ-
νη καὶ ἀψυχοπόνημα τοῦ κορ-
μῆ, μὴ τὸ νὰ μὴν ἔχουσι τὴν
χόρησιν τῆς σαρκὸς εἰς καμί-
αι τιμῆν.

Κεφ. γ. 3.

Εἰ ὅν συτηγέθητε τῷ Χρι-
στῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, ἢ ὁ
Χριστὸς ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ
καθήμενος·

Α Νίσως λοιπὸν ἀνεγέθηκε-
τε ὁμῶ μίλον Χριστὸν, ζη-
τάτε τὰ ἄνω, ἐκὶ ὅπῃ ὁ
Χριστὸς καθέται εἰς τὴν δεξιᾷ
τῆ Θεοῦ.

4 D

2 Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Ἀπειθάνετε γὰρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κίκερπται (ὦν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ.

4 Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς (ὦν αὐτῷ φανερωθήσθε ἐν δόξῃ.

5 Νεκρώσατε ἔν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πᾶθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία.

6 Διὰ τὴν ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὰς υἱὰς τῆς ἀπειθείας.

7 Ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιπατήσατέ ποτε, ὅτι ἐζητε ἐν αὐτοῖς.

8 Νυνὶ δὲ ἀπέθισθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν, ἐκ τῆς σῶματός ὑμῶν.

9 Μὴ ψεύδισθε εἰς ἀλλήλους· ἀπειθεῖσάμενοι τοῖς παλαίον ἀνδρωποῖ (ὦν ταῖς πράξεσιν αὐτῶν.

10 Καὶ ἐνδυσάμενοι τοῖς νέοις, ἴτε ἀνακαινίμενοι εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ πτόσαντος αὐτόν.

11 Ὅπου ἐν ἑνί Ἕλλησιν καὶ Ἰουδαῖοις· περιτομὴ καὶ ἀκρο-

2 Φροντίζετε τὰ ἄπάνω, καὶ ὄχι ἐκεῖνα ὅπως εἶναι ἄπάνω εἰς τὴν γῆν.

3 Διατὶ ἀπειθάνετε, καὶ ἡ ζωὴ σας εἶναι κερμμένη μαζὺ μὴ τὸν Χριστὸν εἰς τὸν Θεόν.

4 Καὶ ὅταν ὁ Χριστὸς ὅπως εἶναι ἡ ζωὴ μας, φανερωθῇ, τότε καὶ ἰσοῖς θέλετε φανερωθῆν ἀντάμα μετ' αὐτὸν εἰς δόξαν.

5 Νεκρώσατε λοιπὸν τὰ μέλη σας ὅπως εἶναι ἄπάνω εἰς τὴν γῆν, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πᾶθος, κακὴν ἐπιθυμίαν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἡ ὅποια εἶναι εἰδωλολατρεία.

6 Διὰ τὴν ὅποια ἐρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἰς τὰς υἱὰς τῆς ἀπειθείας.

7 Εἰς τὴν ὅποια ἐπεριπαθεῖτε καὶ ἰσοῖς εἶνα καιρὸν, ὅταν ἐζησῆτε εἰς αὐτά.

8 Ἀμὴ τῶρα ἀποδιώξετε τὰ καὶ ἰσοῖς ὅλα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, τὴν ἀσχημολογίαν ἀπὸ τοῦ σώματός σας.

9 Μὴ ψεύδισθε ἑαυτοὺς εἰς τὸν ἄλλον, ἴσοντας τὰ ἐνδεδυθήκετε τὸν παλαῖον ἀνδρωποῖ μὴ ταῖς πράξεσιν τῶν.

10 Καὶ ἐνδεδυθήκετε τὸν νέον, ὅπως ξανακαινουργήσῃτε εἰς γνώσιν, κατὰ τὴν εἰκόνα ἐκεῖνον ὅπως τὸν ἴκτισεν.

11 Ἐκεῖ ὅπως δὲν εἶναι Ἕλλησιν καὶ Ἰουδαῖοις, περιτομὴ καὶ

βυστία· βάρβαρος, Σκύθης· δῦλος, ἰλιύθιος· ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

12 Ἐνδύσασθε ἑν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἡγαπημένοι, σπλάγγνα οἰκτιρμῶν, χρηστότητα, ἰαπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν·

13 Ἀπεχόμενοι ἀλλήλων, καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἕως ἄνευτός ἵνα ἔχη μομφήν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠχαρίσατο ὑμῖν, ὅτε καὶ ὑμεῖς.

14 Ἐπὶ πᾶσι δὲ τέτοις ἦν ἀγάπη, ἣτις ἐστὶ σύνδισμός τῆς τελειότητος.

15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβεύει ὑμᾶς ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθη ἐν ἐνὶ σώματι, καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε.

16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖ ὑμῖν πλοσῶς, ἐν πάσῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐν χάριτι ἄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

17 Καὶ πᾶν ὃ, τι ἂν ποιῆτε, ἐν λόγῳ, ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαρι-

σάμενοι, Βάρβαρος καὶ Σκύθης, δῦλος καὶ ἰλιύθιος· ἀλλὰ ὁ Χριστὸς εἶναι ὅλα εἰς ἅλας.

12 Ἐνδύθητε λοιπὸν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ, ἅγιοι καὶ ἀγαπημένοι, σπλάγγνα ἰλημοσύνης, καλωσύνης, ἰαπεινοφροσύνης, πραότητας, μακροθυμίας·

13 Ὑπομένοντες ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ κάμνοντες χάριν ἕνας εἰς ἄλλον, ἃν ἔχη κανένας εἰς κανένα τίποτες μέμψιν· καθὼς ὁ Χριστὸς σᾶς ἔκαμε χάριν ὁμοίως καὶ ἰσοῖς.

14 Καὶ ἀπᾶν εἰς ὅλα τῶν ἰα ἐνδύθητε τὴν ἀγάπην, ἣ ὅποια εἶναι σύνδισμός τῆς τελειότητος.

15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἃς αὐθεντεῖ εἰς ταῖς καρδίαις σας, εἰς τὴν ὅποιαν εἰρήνη καὶ ἰκαλεσθήκει εἰς ἕνα κορμὶ, καὶ ἃς εἶσθε εὐχάριστοι.

16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἃς κατοικεῖ εἰς ἕας πλοσῶς, εἰς κάθε σοφίαν, διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἕνας τὸν ἄλλον μὲ ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ ψαλμῶδαις πνευματικαῖς, μὲ χάριν, ψάλλοντες μέσα εἰς τὴν καρδίαν σας εἰς τὸν Κύριον.

17 Καὶ κάθε πρᾶγμα ὃ, ἢ καὶ ἂν κάμνετε μὲ λόγον ἢ μὲ ἔργον, ὅλα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ (τὰ κάμνετε), εὐ-

γῦντες τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ δι' αὐτῷ.

18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς ἀνήκει ἐν Κυρίῳ.

19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε ἡς γυναῖκας, καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς.

20 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσι κατὰ πάντα· τῷτο γὰρ ἔστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.

21 Οἱ πατέρες, μὴ ἱρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀδυμῶσιν.

22 Οἱ δούλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλείαις ὡς ἀνθρωπάρεστοι, ἀλλ' ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ, φοβούμενοι τὸν Θεόν·

23 Καὶ πᾶν ὅ, τι εἶν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις·

24 Εἰδότες ὅτι ἀπὸ Κυρίου ἀπολήψεσθε τὴν ἀίλαπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ Κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε.

25 Ὁ δὲ ἀδικῶν κομιεῖται ὁ ἡδίκησεν· καὶ οὐκ ἔστι προσωποληψία.

χαριγῦντες τὸν Θεὸν καὶ πατέρα διαμίσθ αὐτοῦ.

18 Αἱ γυναῖκαι, ὑποτάσσεσθε εἰς τὰς ἰδίους σας ἀνδράς, καθὼς πρέπει εἰς τὸν Κύριον.

19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε ταῖς γυναῖκας, καὶ μὴ εἰσθε πικροὶ εἰς αὐταῖς.

20 Τὰ παιδία, ὑπακούετε τῆς γονεὺς σας εἰς ὅλα. διατὶ τῷτο εἶναι εὐάρεστον εἰς τὸν Κύριον.

21 Οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ παιδία σας, διὰ ἵα μὴν ἀποφασίζονται καὶ χάρισσι τὴν προθυμίαν τας.

22 Οἱ δουλευτάδες, ὑπακούετε εἰς ὅλα τὰς σαρκικὰς σας ἀνδιετάδας, ὅχι δουλεύοντες ὡσὰν ἀνθρωπάρεστοι εἰς ταῖς δουλείαις ὡπὸ σᾶς βλεψῆς, ἀλλὰ μὲ ἀπλότῃ καρδίᾳ, φοβούμενοι τὸν Θεόν.

23 Καὶ κάθε πρᾶγμα ὅ, το καὶ ἀν κάμνετε, κάμνετέ ἴο ἐκ ψυχῆς, ὡσὰν ἵα τὸ κάμνετε εἰς τὸν Κύριον, καὶ ὅχι εἰς τὰς ἀνθρώπους·

24 Ἰξεύροντες ὅτι θέλετε πάρε ἀπὸ τοῦ Κυρίου ἵην ἀίλαπόδοσιν τῆς κληρονομίας· διατὶ δουλεύετε εἰς τὸν Κύριον Χριστόν.

25 Ἀμὴν ἐκεῖν· ὡπὸ ἀδικᾶ, θέλει πάρε ἵην ἀδικίαν ὡπὸ ἀδικῆσεν· καὶ δις εἶναι προσωποληψία.

Κεφ. δ'. 4.

Οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητά τοῖς ἄλλοις παρέχισθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε Κύριον ἑρανοῖς.

2 Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ.

3 Προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τῷ λόγῳ, λαλήσῃαι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ καὶ δέδοται.

4 Ἴνα φανερώσω αὐτὸ, ὡς δι' ἐμὲ λαλήσῃαι.

5 Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τὰς ἔξω, ἴσιν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι.

6 Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἀλλὰ ἠστυμένῳ, εἰδέναι πῶς δι' ὑμᾶς ἐν ἑκάστῳ ἀποκρίνεσθαι.

7 Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσῃ ὑμῖν Τυχικός ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός, καὶ πιστὸς διάκονος, καὶ σύνδουλός ἐν Κυρίῳ.

8 Ὅτι ἔπιμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τῆτο, ἵνα γνῶ τὰ περὶ ὑμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν.

9 Σὺν Ὁσησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ

Οἱ ἀδελφοί, κάμνετε ἐκεῖνο ὅπως εἶναι τὸ δίκαιον, καὶ τὴν ἰσότητά εἰς τὰς ἄλλας· ἐξεύροντες ὅτι καὶ ἰσῆς ἔχετε αὐθίτην εἰς τὰς ἑρανοῦς.

2 Νὰ καρτερεῖτε εἰς τὴν προσευχὴν, καὶ ἀγρυπνεῖτε εἰς αὐτὴν μὲν εὐχαριστίαν.

3 Προσευχέσθε ὁμῶ καὶ διὰ λόγῳ μας, διὰ τὰ μᾶς ἀνοίξῃ ὁ Θεὸς θύραν τῷ λόγῳ, τὰ λαλήσωμεν τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ εἶμαι δεμένῳ.

4 Διὰ τὰ τὸ φανερώσω, καθὼς κάμνει χρεία τὰ τὸ λαλήσω.

5 Εἰς τὰς ἔξω περιπατεῖτε φρόνημα, ἐξαγοράζοντες τὸν καιρὸν.

6 Ὁ λόγος σας ἄς εἶναι πάντοτε χαριτωμένῳ, ἀστυμένῳ μὲν ἄλλας, τὰ ἐξεύριτε πῶς πρέπει τὰ ἀποκρίνεσθε εἰς κἀκεῖ εἶνα.

7 Τὰ ἰδικά μου ὅλα θέλω σᾶς ἵνα φανερώσῃαι Τυχικός ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός, καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλός ἐν Κυρίῳ.

8 Τὸν ὁποῖον ἔπιμψα εἰς ἰσᾶς δι' αὐτὴν τὴν ἀφορμὴν, διὰ τὰ μάθω τὰ ἰδικά σας, καὶ τὰ παραγορήσῃ ταῖς καρδίαις σας.

9 Ἀλλάμα μὲν ἴσιν Ὁσησίμῳ ἴσιν

ἀγαπητῶ ἀδελφῶ, ὃς ἐστὶν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωρίζω ἵνα ἴδῃ·

10 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος· ὁ συναιχμαλώτός μου, καὶ Μάρκος· ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, περὶ ᾧ ἐλάβετε ἐπιτολὰς· εἰς ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, διέξασθε αὐτόν·

11 Καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰῦς, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς· οὗτοι μόνον συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγνωθήσαν μοι παρηγορία.

12 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν δὲ ἄλλος Χριστῶ, πάντοτε ἀγωνίζομαι ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα γῆτε τέλειοι καὶ πιπληρωμένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ Θεοῦ.

13 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῶ ὅτι ἔχει ζῆλοι πολὺν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει.

14 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Λυκάς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητός, καὶ Δημᾶς.

15 Ἀσπάσασθε τὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφούς, καὶ Νυμφᾶν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶ ἐκκλησίαν.

16 Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῶν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ

πιστὸν καὶ ἀγαπητὸν ἀδελφόν, ὁ ὁποῖός ἐστιν ἀπὸ σας. ἐκείνος θύλωσι σας φανερώσει ἵνα ἴδῃ.

10 Χαιρετᾶ σας Ἀρίσταρχος, ὁπῦ εἶναι φυλακωμένος· μαζὺ μετεμένα, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Βαρνάβα, διὰ τῶν ὁποῶν ἐπαραγγιλήθητε· εἰς ἔλθῃ εἰς ἱσᾶς δεχθῆτέ τον·

11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὁπῦ λέγεται Ἰῦς, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπὸ τῆς περιτομῆς· ἐῦτοι μοναχοὶ εἶναι βοηθοὶ μου εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἱ ὁποῖοι ἔγιναν παρηγορία μου.

12 Χαιρετᾶ σας ὁ Ἐπαφρᾶς ὁπῦ εἶναι ἀπὸ σας ὁ δὲ ἄλλος τοῦ Χριστοῦ, ὁπῦ ἀγωνίζεται πάντοτε διὰ λόγου σας εἰς ταῖς προσευχαῖς, διὰ ἵνα γαθῆτε τέλειοι καὶ γεμάτοι εἰς κάθε θελήματι τοῦ Θεοῦ.

13 Διατὶ μαρτυρῶ διὰ λόγου τε ὅτι ἔχει ἀγάπην θερμὴν διὰ λόγου σας, καὶ διὰ ἐκείνους ὁπῦ εἶναι εἰς τὴν Λαοδικείαν, καὶ διὰ ἐκείνους ὁπῦ εἶναι εἰς τὴν Ἱεράπολιν.

14 Χαιρετᾶ σας ὁ Λυκάς, ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητός, καὶ Δημᾶς.

15 Χαιρετήσῃτε τὺς ἀδελφούς ὁπῦ εἶναι εἰς τὴν Λαοδικείαν, καὶ Νυμφᾶν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν ὁπῦ εἶναι εἰς τὸ σπῆτι τε.

16 Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ εἰς ἱσᾶς ἡ ἐπιστολή, κάμειτε διὰ ἵνα

ἐν τῇ Λαοδικίῳ ἐκκλησίᾳ ἀναγινωσθῆ καὶ τὴν ἐκ Λαοδικίας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγινώτε.

17 Καὶ εἶπτε Ἀρχίππῳ· Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πωληροῖς.

18 Ὁ ἀσπασμὸς τῆ ἰμῆ χειρὶ Παύλου. Μη μοιγεύετε μὲ τῶν δισμῶν. Ἡ χάρις μετ' ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Κολοσσαίς ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχικῆ καὶ Ὀησίμου.

ἀναγινωσθῆ καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Λαοδικίων, καὶ ἰσεῖς ἵνα ἀναγινώσῃ καὶ ἐκείνη ὅπως εἶναι ἀπὸ τῆν Λαοδικίαν.

17 Καὶ εἶπητε εἰς τὸν Ἀρχίππον· βλέπε τὴν ὑπηρεσίαν ὅπως ἐπαράλαβες ἐν Κυρίῳ, διὰ ἵνα τὴν τελειώῃς.

18 Ὁ χαιρετισμὸς (ἐγράφη) μὲ τὸ ἰδικόν μου χερί τοῦ Παύλου. ἐνδυᾶσθε ἵα δισμά μου. ἡ χάρις ἧς εἶναι μετ' τοῦ λόγου σας. Ἀμήν.

† Ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης εἰς Κολοσσαίς διαμέσω Τυχικῆ καὶ Ὀησίμου.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α. 1.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλβανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικίων, ἐν Θεῷ πατρὶ, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ, χάρις ὑμῶν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ.

2 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν, μὲν ἵνα ὑμεῖς ποιεῖσθε ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν·

3 Ἀδιαλείπτως μη μοιγεύ-

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλβανὸς καὶ Τιμόθεος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Θεσσαλονικίων, ἐν Θεῷ πατρὶ, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ ἧς εἶναι χάρις εἰς ἡμᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς μας καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ.

2 Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν πάντοτε διὰ ὅλης σας, ἔγοντας ἵνα ἡμεῖς ἐνδυμῶμεσθαι εἰς ταῖς προσευχαῖς μας·

3 Πάντοτε ἀναδυμίζοις τὸ

οἱ οὖν ὑμῶν ἰαὺ ἔργου τῆς πίστεως, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος· τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἔμπροσθεν τῷ Θεῷ καὶ πατρὸς ἡμῶν·

4 Εἰδότες, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι, ὑπὸ Θεοῦ τῆν ἐκλογὴν ὑμῶν·

5 Ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει, καὶ ἐν πνεύματι ἁγίῳ, καὶ ἐν πληροφῶρᾳ πολλῇ· καθὼς οἴδατε οἷοι ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς.

6 Καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τῷ Κυρίῳ, διζήμενοι ἰὸν λόγον ἐν θλίψεσι πολλῇ, μετὰ χαρᾶς πνεύματος ἁγίου.

7 Ὡστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Ἀχαΐᾳ.

8 Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος· τῷ Κυρίῳ ἔ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἡπίστεις ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν Θεόν, ἐξελέλυθεν, ὥστε μὴ χρεῖαν ἡμᾶς ἔχουσιν λαλεῖν τι·

9 Αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὅποια ἐῖσοδοι ἔχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπιστρέψατε πρὸς ἰὸν Θεόν ἀπὸ τῶν εἰδώλων,

ἔργου τῆς πίστεώς σας, καὶ τὸν κόπον τῆς ἀγάπης, καὶ τὴν ὑπομονὴν τῆς ἐλπίδος· ὅπερ ἔχετε εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν ὁμωροῦσά εἰς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα μας·

4 Ἰξεύροτες, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι, ἀπὸ τὸν Θεὸν τῆν ἐκλογὴν σας.

5 Ὅτι τὸ εὐαγγέλιόν μας δι' ἐγένεν εἰς ἰσᾶς μὲ λόγον μόνον, ἀλλὰ καὶ μὲ δύνάμει, καὶ μὲ Πνεύμα ἁγίῳ, καὶ μὲ πληροφῶρῶν πολλῆν, καθὼς ἰξεύρετε τὶ λογιῆς ἡμῶσθαι εἰς ἰσᾶς διὰ λόγου σας.

6 Καὶ ἰστίς ἐμιμηθήκετε καὶ ἰμᾶς καὶ ἰὸν Κύριον, ἰσοττας ἰὰ διχθῆτε τὸν λόγον μὲ πολλῆν θλίψιν, μετὰ χαρᾶς τῷ ἁγίῳ Πνεύματι·

7 Εἰς τόσων ὅπερ ἰγνήκετε ἰστίς παράδειγμα εἰς ὅλων τῶν πιστεύοντας εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ εἰς τὴν Ἀχαΐαν.

8 Διατὶ ἀπὸ λόγου σας ἰδιεβοήθη ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, ὅχι μόνον εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, ἀλλὰ καὶ εἰς κάθε τόπος ἡπίστεις ἡ ἰδική σας ὅπερ ἔχετε εἰς τὸν Θεόν, ἰφθασιν, εἰς τόσων ὅπερ δι' ἔχομεν χρεῖαν ἰμεῖς ἰὰ λέγωμεν τίποτες.

9 Διατὶ αὐτοὶ λέγουσι διὰ λόγου μας, ἰί λογιῆς ἰσοδοῦ ἔχομεν εἰς ἰσᾶς, καὶ πῶς ἰγυρῶσιν εἰς ἰὸν Θεόν ἀπὸ ἰὰ εἰδῶλων,

δουλεύει Θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ·

10 Καὶ ἀναμένει τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν ἑραίων, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, Ἰησοῦν τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

καὶ δουλεύειτε Θεῷ ζῶντατος καὶ ἀληθινῷ·

10 Καὶ ἐὰν ἀναμένετε τὸν υἱὸν τοῦ ἀπὸ τῆς ἑραίας, τὸν ὁποῖον ἀνάγησεν ἐκ νεκρῶν, τὸν Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖός μᾶς ἰλυδερῶνει ἀπὸ τὴν ὀργὴν ὅπῃ ἐρχεται.

Κεφ. β. 2.

Αἴτιοι γὰρ οἴδατε, ἀδελφοί, τὴν εἴσοδον ἡμῶν ἰὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι ἐκ κινή γέγονεν·

2 Ἀλλὰ καὶ προπαδόνεις καὶ ὑβρισθέντες, καθὼς οἴδατε, ἐν Φιλίπποις, ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν λαλήσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τῷ Θεῷ ἐν πολλῷ ἀγῶνι.

3 Ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάτης, ἐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας, ἕτε ἐν δόλῳ·

4 Ἀλλὰ καθὼς διδοκιμάσμεθα ὑπὸ τῷ Θεῷ πιερευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον, ἕτε λαλῶμεν, ἕχ ὡς ἀνθρώποις ἀρίσκοτες, ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν.

5 Οὔτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς οἴδατε, ἕτε ἐν συμφάσει πλιονεξίας· Θεὸς μάρτυς·

6 Οὔτε ζητῶντες ἐξ ἀνθρώ-

Διατι αὐτοὶ ἐσιεῖς ἐξέρχεται, ἀδελφοί, τὴν εἴσοδον τὴν ἐδικήν μας εἰς ἐσᾶς, ὅτι διὲν ἔγιγεν εὐκαιρη.

2 Ἀλλὰ ἐὰν καὶ ἐπ' ἴδαμεν προφίτερα, καὶ ὑβρισθήκαμεν (καθὼς ἐξέρχεται) εἰς τὴς Φιλίππων, (ὁμως) ἐπαρρησιασθήκαμεν εἰς τὸν Θεὸν μας, ἐὰν λαλήσωμεν εἰς ἐσᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ μὲ πολλὴν ἀγῶνα.

3 Διατι ἡ παράκλησις μας διὲν ἔγιγεν ἀπὸ πλάτης, ἐδὲ ἀπὸ ἀκαθαρσίαν, ἐδὲ μὲ δόλον·

4 Ἀλλὰ καθὼς ἔδοκιμασθήκαμεν ἀπὸ τῶν Θεῶν ἐὰν πιερευθῶμεν τὸ εὐαγγέλιον, τίτοιαις λογῆς λαλῶμεν, ὅχι ὡσαν ἐὰν ἀρῶσμεν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ ὅπῃ δοκιμάζει ταῖς καρδίαις μας.

5 Διατι ἐδὲ ποτε ἐχρησασθήκαμεν λόγους κολακευτικῆς, καθὼς τὸ ἐξέρχεται, ἕτε ποτε ἐπροφασισθήκαμεν ἴπποτες διὰ πλιονεξίαν· μάρτυς ἡμῶν εἶναι ὁ Θεός.

6 Οὐδὲ ἐζητήσαμεν ἀπὸ τῆς

κων δόξαν, ὅτε ἀφ' ὑμῶν, ὅτε ἀπ' ἄλλων· δυναμίονι ἐν βάρει ἴσται, ὡς Χριστὸς ἀπόστολοι·

7 Ἄλλ' ἐγενήθημεν ἥτιοι ἐν μίση ὑμῶν, ὡς ἀν τροφὸς θάλασση τὰ ἑαυτῆς τέκνα.

8 Οὕτως, ἰμειρόμενοι ὑμῶν, εὐδοκῶμεν μεταδύναται ὑμῖν ἡ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν γενήσονται.

9 Μημονοῦντες γὰρ, ἀδελφοί, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· ρυτὸς γὰρ καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι ἵνα ὑμῶν, ἐκπύξωμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ.

10 Ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ Θεὸς, ὡς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πικρύνουσιν ἐγενήθημεν.

11 Καθὰς οἶδατε ὡς ἵνα ἴκατοι ὑμῶν, ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτῷ, παρακαλῶντες ὑμᾶς καὶ παραμυθόμενοι,

12 Καὶ μαρτυρούμενοι, εἰς τὸ περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Θεοῦ τοῦ καλεῖν ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτῷ βασιλείαν καὶ δόξαν.

13 Διὰ τὸ καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως,

ἀνθρώπους δόξαν, ὅδὲ ἀπὸ λόγου σας, ὅδὲ ἀπὸ ἄλλης· ἡμπορῶντες ἐὰν χρειασθῶμεν μεγαλεῖον, ὡς ἀν ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ·

7 Ἄλλὰ ἐγενήκαμεν ἡμεροὶ εἰς τὴν μίση σας, ὡς ἀν ἡ τροφὸς ἐπιμελιῖται ἐὰν παιδία τῆς.

8 Ἐτὶ καὶ ἡμεῖς ἐπιδυμῶντες σας, ἀγαπήσαμεν ἐὰν σᾶς μεταδώσωμεν, ὅχι μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ταῖς ψυχαῖς μας· διὰ τὸ ἡσθαι ἀγαπημίονι μας.

9 Διὰ τὸ ἐνδυμᾶσθαι, ἀδελφοί, τὸν κόπον μας καὶ τὸν μόχθον μας· διὰ τὸ εὐκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμεσθαι, διὰ ἐὰν μὴν παραβαρῆσωμεν καὶ ἵνα ἀπὸ σᾶς, κηρύττοντες εἰς ἰσᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ.

10 Ἐσὶς εἶδοτε μάρτυρες καὶ ὁ Θεὸς, πῶς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ χωρὶς μέμφιν· ἡμασθαι εἰς ἰσᾶς ὅπῃ ἐπιστεύσετε.

11 Καθὰς ἰξίετε, ὅτι καθῆναι ἀπ' ἰσᾶς, ὡς ἀν πατῆρας ἐὰν παιδία τε, σᾶς ἐπαρακαλῶσαμεν, καὶ σᾶς ἐπαραγορεύσαμεν,

12 Καὶ σᾶς ὀρεῖσαμεν εἰς τὸ ἐὰν περιπατήσετε καθὰς πρέπει τοῦ Θεοῦ, ὅπῃ σᾶς καλεῖ εἰς τὴν ἰδικὴν τε βασιλείαν καὶ δόξαν.

13 Διὰ τὸ καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν πάντοτε, ὅτι

ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ Θεοῦ, ἰδέξασθε ἐς λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ (καθώς ἐστιν ἀληθῶς) λόγον Θεοῦ, ὅς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν.

14 Ἔμεις γὰρ μιμηταὶ ἔγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ τῶν ὄσων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ταῦτα ἐπάδειτε καὶ ἡμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλιτῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.

15 Τῶν καὶ τὸν Κύριον ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ τῆς ἰδίως προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ Θεῷ μὴ ἀρισκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων.

16 Κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσι λαλήσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀνακληθῆσαι αὐτῶν τὰς ἁμαρτίας πάντοτε ἔφθασε δι' ἐπ' αὐτὸς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος.

17 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθίτες ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὤρας, προσέπη, ἢ καρδία, περισσοτέρως ἐσκηδάσαμεν τὸ πρῶσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ.

18 Διὸ ἠδελήσαμεν ἰλθῆναι πρὸς ὑμᾶς (ἐγὼ μὲν Παῦλος) καὶ ἄπαξ καὶ δις, καὶ ἐπέκοψεν ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς.

ἔγοντας ἵνα παραλάβετε ἰὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ὅπῃ ἀκούσθητε ἀπὸ λόγου μας, τὸν ἰδιχθήκετε, ὅχι (ὡσαύτ) λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καθὼς καὶ εἶναι ἀληθινῶ, ὡσαύτ λόγον Θεοῦ, ὁ ὅποιος καὶ ἐνεργεῖ εἰς ἰσᾶς ὅπῃ πιστεύετε.

14 Διατὶ ἰσῆς, ἀδελφοί, ἱμμηθήκετε ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ, ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, ὅτι ἐπάδειτε καὶ ἰσῆς τὰ αὐτὰ ἀπὸ τῆς ἰδίως ὁμοφύλης, τὰ ὅποια ἐπάδασιν καὶ ἐκείνοι ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας.

15 Οἱ ὅποιοι ἰφόνευσαν καὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ τῆς ἰδίως προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐδίωξαν καὶ τοῦ Θεοῦ διὴν ἀρίσκουσιν, καὶ εἶναι ἐναντίοι ὀλοῶν ἰὸν ἀνθρώπων.

16 Ἐμποδίζοντές μας ἵνα μὴ λαλήσωμεν εἰς ἰὰ ἔθνη ἵνα σωθῶσιν, διὰ ἵνα τελειῶντων πάντοτε ταῖς ἁμαρτίας τῆς καὶ ἔφθασιν εἰς αὐτὸς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος.

17 Ἀμὴ ἡμεῖς, ἀδελφοί, ἔγοντας ἵνα ἀπορφανισθῶμεν ἀπὸ σᾶς εἰς καιρὸν ὤρας, μὴ τὸ πρῶσωπον, ὅχι μὲν τῆς καρδίας, περισσοτέροι ἐσκηδάσαμεν ἵνα εἰδῶμεν τὸ πρῶσωπόν σας μὴ πολλὴν ἐπιθυμίαν.

18 Διὰ τὸτο ἰδελήσαμεν ἵνα ἰλθῶμεν εἰς ἰσᾶς, ἐγὼ ὁ Παῦλος, καὶ μίας φοράν, καὶ δύο, ἀμὴ ὁ Σατανᾶς μᾶς ἐμπόδισιν.

19 Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς, ἢ χαρὰ, ἢ γέφαν· καυχῆσις; ἢ ἔχῃ καὶ ὑμεῖς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ αὐτῷ παρουσίᾳ;

20 Ὑμεῖς γὰρ εἰτε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρὰ.

19 Διατί ποῦα εἶναι ἡ ἐλπίδα μας; ἡ χαρὰ μας; ἢ ὁ γέφαν· ἡ καυχῆσις; ἢ δὲν εἶσθε τῦτο ἐστίς, ὁμπροσῶ εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦ Χριστόν εἰς τὴν παρουσίαν τε;

20 Διατί ἐστίς εἶσθε ἡ δόξα ἡ ἰδική μας καὶ ἡ χαρὰ.

Κεφ. γ'. 3.

Δ' ΙΟ' μηκέτι γίγνηται, εὐδοκῆσαμιν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι,

2 Καὶ ἐπίμψαμεν Τιμόθειον τὸν ἀδελφόν ἡμῶν καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ καὶ συνεργόν ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ σφριξῆαι ὑμᾶς καὶ παρακαλῆσαι ὑμᾶς περὶ ἡσ πείσις ὑμῶν.

3 Τῷ μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις· αὐτοὶ γὰρ οἶδατε ὅτι εἰς τῦτο κείμεθα.

4 Καὶ γὰρ ὅτι πρὸς ὑμᾶς ἤμεν, προελέγομεν ὑμῶν ὅτι μέλλομεν θλιβεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο, καὶ οἶδατε.

5 Διὰ τῦτο καὶ ἐγὼ μηκέτι γίγνων, ἐπιμψα εἰς τὸ γνηῖαι ἡσ πείσις ὑμῶν· μήπως ἐπιείρασει ὑμᾶς ὁ πειράζων, καὶ εἰς κενὸν γίγηται ὁ κόπος ἡμῶν.

6 Ἄρτι δὲ ἐλθόντος Τιμοθίου

Δ' ΙΑ' τῦτο μὴ δυνάμενοι πλεονεῖν ἐὰν ὑπομένωμεν, ἐθιλήσαμεν ἐὰν ἀπομείνωμεν μοναχοὶ εἰς ταῖς Ἀθήναις,

2 Καὶ ἐπίμψαμεν τὸν Τιμόθειον τὸν ἀδελφόν μας, καὶ διάκονον τῷ Θεῷ, καὶ συνεργόν μας εἰς τὸ εὐαγγέλιον τῷ Χριστοῦ, εἰς τὸ ἐὰν σᾶς σφριξῆ καὶ ἐὰν σᾶς κενωθῆσῃ διὰ τὴν πείσις σας.

3 Νὰ μὴν ταράττεται κανένας διὰ ταύταις ταῖς θλίψεσι. διατί καὶ αὐτοὶ ἐστίς ἐξείρεται, ὅτι ἡμεῖς εἴμεσθε διατεταγμένοι εἰς ταῖς θλίψεσι.

4 Διατί καὶ ὅταν ἤμασθαι αὐτῷ εἰς ἐσᾶς, τὸ κερράλιγαμεν, ὅτι μέλλομεν ἐὰν θλιβόμεσθε· καθὼς καὶ ἐγένετο, καὶ τὸ ἐξείρεται.

5 Διὰ τῦτο καὶ ἐγὼ μὴ ἤμπορῶντας πλεονεῖν ἐὰν βασῶ τῷ λόγῳ μου, ἐπιμψα ἐὰν γνηῖσι τὴν πείσις σας, μήπως καὶ σᾶς ἐπιείραξει ἐκεῖν· ὁπῶ πειράξαι, καὶ ὁ κόπος μας γνηῖ ἐκκαίσει.

6 Καὶ πρὸ ἀλλοῦ ἐγόντας ἐὰν

πρός ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν, καὶ εὐ-
αγγελισαμένοι ἡμῖν τὴν πίστιν
καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι
ἔχετε μνείαν ἡμῶν ἀγαθὴν πάν-
τοτε, ἐπιποθῶντες ἡμᾶς ἰδεῖν,
καθάσπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς·

7 Διὰ τῆτο παρεκλήθημεν,
ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῶν, ἐπὶ πάσῃ
τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν,
διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως·

8 Ὅτι νῦν ζῶμεν, ἵαν ὑμεῖς
σῆκητι ἐν Κυρίῳ.

9 Τίνα γὰρ εὐχαριστίας δυνά-
μιθα τῷ Θεῷ ἀποδοῦναι περὶ
ὑμῶν, ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ἣ
χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,

10 Νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπὲρ
ἐκπερισσῶ διόμνησι εἰς τὸ ἰδίῳ
ὑμῶν τὸ πρόσωπον, καὶ καλαρ-
τίσαι ἰὰ ὑπερήματα τῆς πίστεως
ὑμῶν ;

11 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς καὶ πα-
τὴρ ἡμῶν, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν
Ἰησοῦς Χριστὸς κατευθύνας τὴν
ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς.

12 Ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος ὠλεο-
νάσαι καὶ περισιύσαι τῇ
ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς
πάντας, καθάσπερ καὶ ἡμεῖς
εἰς ὑμᾶς·

13 Εἰς τὸ σπρίξαι ὑμῶν τὰς
καρδίας ἀμίμπτως ἐν ἀγιωσύ-

ἴλθῃ ἀπ' ἰσαῶς εἰς ἡμᾶς ὁ Τιμό-
θεος, καὶ ἵα μᾶς φέρῃ καλὰ
μητύματα διὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν
ἀγάπην σας, καὶ ὅτι ἔχετε ἐν-
θύμησιν ἀγαθὴν διὰ λόγῳ μῆ,
ἔχοντες πάντοτε μεγάλοι πόθου
ἵα μᾶς εἰδῆτι, ὡσάν καὶ ἡμεῖς
ἀγαπῶμεν ἵα εἰδῆμεν ἰσαῶς·

7 Διὰ τῆτο ἐπαρηγορηθή-
καμεν, ἀδελφοί, εἰς ἰσαῶς,
ἀνάμισα εἰς ὅλαις μας ταῖς
θλίψεαις καὶ ταῖς ἀνάγκαις,
διὰ τὴν πίστιν σας.

8 Ὅτι τῶρα ζῶμεν, ἵαν ἰστίς
σέκοσθε εἰς τὸν Κύριον.

9 Διὰ τὴν, ποίαν εὐχαριστί-
αν δυνάμισοθι ἵα ἀποδοῦσω-
μεν τοῦ Θεοῦ διὰ λόγῳ σας, διὰ
ὅσῃ τὴν χαρὰν ὅπῃ χαίρομε-
σοθιν διὰ λόγῳ σας ἔμπροσθῶ
εἰς τὸν Θεὸν μας ;

10 Νῦκτα καὶ ἡμέρα παρα-
καλῶμεν πολλὰ τὸν Θεόν, ἵα εἰ-
δῶμεν τὸ πρόσωπό σας, καὶ ἵα
τελειώσωμεν τὰ ἰλλοπήματα
τῆς πίστεώς σας.

11 Καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς καὶ πα-
τὴρ μας, καὶ ὁ Κύριός μας Ἰη-
σοῦς Χριστὸς, ἵα μᾶς κατευο-
δώσῃ εἰς ἰσαῶς.

12 Καὶ ὁ Κύριος ἵα σᾶς
σπληθύνη καὶ ἵα σας περισιύῃ
τὴν ἀγάπην ὅπῃ ἔχετε ἀνάμι-
σά σας καὶ εἰς ὅλους, καθῶς
καὶ ἡμεῖς ἔχομεν εἰς ἰσαῶς·

13 Εἰς τὸ ἵα σπρίξῃ αὐτὸς
ταῖς καρδίαις σας ἀκατηγόρη-

ση, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πα-
τρὸς ἡμῶν, ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μί-
α πάντων τῶν ἀγίων αὐτοῦ.

ταὶ εἰς τὴν ἀγιότητα, ἄμ-
προσῆ εἰς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα
μας, ὅταν ἔλθῃ ὁ Κύριός μας ὁ
Ἰησοῦς Χριστὸς μὴ ὄλης τὰς ἀγί-
ους τυ.

Κιφ. δ. 4.

Τὸ λοιπὸν ὦν, ἀδελφοί,
ῥωτᾶμεν ὑμᾶς καὶ πα-
ρακαλῶμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ,
καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν
τὸ πῶς δι' ὑμᾶς περιπατεῖν
καὶ ἀρίσκειν Θεῷ, ἵνα περισ-
σύνῃτε μᾶλλον.

2 Οἴδατε γὰρ τίνας παραγ-
γιλίας ἰδύκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ.

3 Τῦτο γάρ ἐστι θέλημα τοῦ
Θεοῦ, ὁ ἀγιασμός ὑμῶν, ἀπέ-
χισθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνεί-
ας·

4 Εἶδῆναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ
ἑαυτοῦ σκεῦος κταῖσθαι ἐν
ἀγιασμῷ καὶ τιμῇ·

5 Μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας,
καθάπερ καὶ ἰὰ ἔθνη ἰὰ μὴ
εἰδότες τὸν Θεόν·

6 Τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ
πλοιοικτεῖν ἐν τῷ πράγματι
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· διότι ἐκδικος
ὁ Κύριος ἐπὶ πάντων τέτων,
καθὼς καὶ προσέειπεν ἡμῖν,
καὶ διεμαρτυράμεθα.

7 Οὐ γὰρ ἐκάλει ἡμᾶς ὁ
Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ' ἐν
ἀγιασμῷ.

Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί, ζη-
τῶμεν ἀπὸ σαῖς, καὶ πα-
ρακαλῶμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ,
καθὼς ἐπαράλαβετε ἀπ' ἡμᾶς,
τὸ πῶς κάμει χρεῖα ἐὰν περι-
πατῆτε καὶ ἐὰν ἀρίσκετε τοῦ
Θεοῦ, ἐὰν περισσύνῃτε περισσό-
τερον εἰς τῦτο.

2 Διατὶ ἰξούριτε ποίας πα-
ραγγιλίας σαῖς ἰδύκαμεν δια-
μίσου τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

3 Διατὶ τῦτο εἶναι τὸ θέλη-
μα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀγιασμός σας,
ἐὰν φυλάγησθε ἀπὸ τῆς πορνεί-
ας·

4 Νὰ ἰξούρη καθένας ἀπὸ
σαῖς, ἐὰν φυλάτῃ τὸ ἀγγεῖον
του, μὴ ἀγιασμοῦ καὶ ἡμῶν·

5 Ὅχι εἰς ἰὰ πάθει ἰθὺς ἐπιθυ-
μίας, ὡσαύτ' καὶ ἰὰ ἔθνη ἐπεὶ
διὲν γνωρίζουσι Θεόν·

6 Διατὶ ἐὰν μὴν ὑπερβαίῃ καὶ
πλοιοικτῇ κατείας εἰς τὸ πρᾶ-
γμα τῦτο ἰδὸν ἀδελφοῦ τε· δια-
τὶ ὁ Κύριος εἶναι ἐκδικητὴς
διὰ ὅλα ἰτῦτα, καθὼς σαῖς
ἰπροσέειπαμεν καὶ σαῖς τὸ ἴμαρ-
τυρήσαμεν.

7 Διατὶ ὁ Θεὸς διὲν μᾶς
ἐκάλει εἰς ἀκαθαρσίαν, ἀλλ'
ἐὰν εἰς ἀγιασμόν.

8 Τοιγαρῶν ὁ ἀθετῶν, οὐκ ἄνθρωπον ἀδίτι, ἀλλὰ Ἰὸν Θεὸν καὶ δόξα τὸ πνεῦμα αὐτῷ τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς.

9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας ἡ χρεία ἔχετε γράφειν ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς Θεοδίδακτοὶ εἰς εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους.

10 Καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάσης τῆς ἀδελφῆς τῆς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ· παρακαλῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν μᾶλλον·

11 Καὶ φιλοτιμιῶσθαι ἡσυχάζει, καὶ πρᾶσσει τὰ ἴδια, καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις χερσὶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν παραγγέλλομεν·

12 Ἴνα περιπατῆτε εὐσχημόνως πρὸς τὴν ἔξω, καὶ μηδὲν χρεία ἔχετε.

13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν κοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῶσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἰλπίδα.

14 Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, ἔτω καὶ ὁ Θεὸς τῆς κοιμηθείας διὰ τοῦ Ἰησοῦ, ἄξει ὡς αὐτῷ.

15 Τῆτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν

8. Τὸ λοιπὸν ἐκεῖθεν ὅπου καταφρονεῖ ἑαυτὰ, διὸν καταφρονεῖ ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖός ἐδωκε τὸ πνεῦμά τε τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς.

9 Καὶ διὰ τὴν φιλαδελφίαν διὸν ἔχετε χρεία νὰ σᾶς γράψωμι· διατι αὐτοὶ σας ἰσιῖς εἰσθε Θεοδίδακτοὶ, εἰς τὸ νὰ ἀγαπᾶτε ἑαυτὸν ἄλλον.

10 Διατὶ καὶ τὸ κάμνιτε τῷτο εἰς ὅλης τῆς ἀδελφῆς, ὅπως εἶναι εἰς ὅλην τὴν Μακεδονίαν. καὶ σᾶς παρακαλῶμι, ἀδελφοί, νὰ αὐγατίζετε περισσότερον·

11 Καὶ σπουδάζετε νὰ ἡσυχάζετε, καὶ νὰ κάμνιτε τὰ ἴδια σας, καὶ νὰ κοπιάζετε μὴ τὰ ἰδικά σας χέρια, καθὼς σᾶς ἐπαγγέλλομεν·

12 Διατὶ νὰ περιπατῆτε μὲ τῆς ἔξω τακτικῶς, καὶ καθὼς πρέπει, καὶ νὰ μὴ χρειάζεσθε ἵπποτες.

13 Καὶ θέλω νὰ γνωρίζετε, ἀδελφοί, διὰ ἐκείνης ὅπως ἐκοιμήθησαν, διὰ νὰ μὴν λυπῶσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ ὅπως διὸν ἔχον ἰλπίδα.

14 Διατι ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, ἵτοιαις λογῆς καὶ ὁ Θεὸς ἐκείνης ὅπως ἐκοιμήθησαν, διαμίσου τοῦ Ἰησοῦ, θέλει τῆς φέρει ἀλλάμα μετ' αὐτόν.

15 Διατι ἑαυτὰ σᾶς λέγομεν

λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, ἢ μὴ φθάσωμεν τὰς κοιμηθείας·

16 Ὅτι αὐτοὶ ὁ Κύριος ἐν κελύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ, ἀναστήσονται σὺν αὐτοῖς·

17 Ἐπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς αἴρα· καὶ ὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἰσόμεθα.

18 Ὡς παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.

Κεφ. 6. 5.

Περὶ δὲ τῶν χρεόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, ἢ χρεῖαι ἔχετε ὑμῖν γράφισθαι·
2 Αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἶδατε ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ, ὕτως ἔρχεται.

3 Ὅταν γὰρ λέγωσιν· Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφίθις αὐτοῖς ἐφίσηται ἔλαθρος, ὥσπερ ἡ ὕδὴν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχέουσα· καὶ ἢ μὴ ἐκφύγωσιν.

μὴ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ ἐπίλοιποι ὅπῃ θέλωμεν ἀπομείνει εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, διὸ θέλωμεν φθάσει ἑκείνους ὅπῃ ἐκοιμήθησαν.

16 Διατὶ αὐτοὶ ὁ Κύριος μὲ φωνὴν προγαβλικῆν, μὲ φωνὴν ἀρχαγγέλου, καὶ μὲ τὴν σάλπιγγα τοῦ Θεοῦ θέλει κατέβη ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ θέλωσι ἀνασταθῆναι σὺν αὐτοῖς.

17 Ἀπίκει ἡμεῖς οἱ ζῶντες ὅπῃ θέλωμεν ἀπομείνει, ἐσθὺς ὁμῶς μετ' αὐτοὺς θέλωμεν ἀρπαχθῆναι εἰς τὰ σύννεφα εἰς προπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἴρα· καὶ τοιούτωντρόπως πάντοτε θέλωμεν ἰσθῆναι μὲ τὸν Κύριον.

18 Τὸ λοιπὸν παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς τὸν ἄλλον μὲ τὰ λόγια ἐνταῦθα.

ΚΑὶ διὰ τὰς χρεώσεις καὶ τὰς καιροὺς, ἀδελφοί, διὸ ἔχετε χρεῖαι τὰ οὖς γράφωμεν·
2 Διατὶ ἐστὶς ἐξείρετε ἀκριβῶς, ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου ἔτις θέλει ἔλθῃ, ὡσανὶ ὁ κλέπτῃς ἔρχεται τὴν νύκτα.

3 Διατὶ ὅταν λέγωσιν, εἰρήνη καὶ ἀφοβία, τότε παραιδὺς ἔρχεται ἀπάνω τῆς ὁ χαλασμός, καθὼς τὸ κοιλοπότημα εἰς τὴν ἐγγαστριμίνην, καὶ διὸ θέλει ἡμπορέσει τὰ φύγει.

4 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, οὐκ εἰσὶ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτῃς καταλάβῃ.

5 Πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἴσμεν νυκτός, ἔδὲ σκότους.

6 Ἄρα ἔν μὴ καθεύδωμεν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν.

7 Οἱ γὰρ καθεύδοντες, νυκτός καθεύδουσι· καὶ οἱ μεθυσκόμενοι, νυκτός μεθύουσι.

8 Ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες, νήφωμεν, ἰνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ περικεφαλαίαν, ἑλπίδα σωτηρίας.

9 Ὅτι οὐκ ἴδμεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ὄργην, ἀλλ' εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Τῷ ἀποθανόντι ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν, εἴτε καθεύδωμεν, ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν.

11 Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς ἑἑα, καθὼς καὶ ποιεῖτε.

12 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τὴν κοπιῶντας

4 Ἀμὴ ἰστίς, ἀδελφοί, διὲν ἴσθε εἰς τὸ σκότει, ἵνα σᾶς φθάσῃ ἡμεῖς ἡ ἡμέρα ὡσαύτως κλέπτῃς.

5 Ὅλοι ἰστίς ἴσθε υἱοὶ φωτός καὶ υἱοὶ ἡμέρας· διὲν εἴμεσθε τῆς νύκτας, ἔ δὲ τῷ σκότους.

6 Ἄς μὴ κοιμώμεσθε λοιπόν, ὡσαύτως καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ ἄς ξαγρυπνῶμεν καὶ ἄς εἴμεσθε μετρημένοι εἰς τὰ φαγητὰ καὶ ποτά.

7 Διατὶ ἡμεῖς ὡσαύτως κοιμῶνται, τὴν νύκτα κοιμῶνται· καὶ ἡμεῖς ὡσαύτως μεθύουσι, τὴν νύκτα μεθύουσι.

8 Ἀμὴ ἡμεῖς ὡσαύτως εἴμεσθε (υἱοὶ) τῆς ἡμέρας, ἄς ἑγκρατευώμεσθε, ἑξορτάς ἵνα ἰνδυσῶμεν τὸ σιδηροῦ ποκάμισον ἰῆς πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ τὴν περικεφαλαίαν, τὴν ἑλπίδα τῆς σωτηρίας.

9 Ὅτι ὁ Θεὸς διὲν μᾶς ἔρρησεν εἰς ὄργην, ἀλλ' εἰς ἀπόκτησιν τῆς σωτηρίας, διαμέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Ὅσα ἄπίθανον διὰ λόγου μας, διὰ ἵνα ζῶμεν ἀντάμα μετ' αὐτῶν, κἄντε ἀγρυπνῶμεν, κἄντε κοιμώμεσθε.

11 Διὰ τῆτο παρακινῶντες ἑἑας τὸν ἄλλον, καὶ οἰκοδομεῖτε, ἑἑας τὸν ἄλλον, καθὼς καὶ κάμντε.

12 Καὶ παρακαλῶμεν σᾶς, ἀδελφοί, ἵνα γνωρίζετε ἡμεῖς ὡσαύτως κοπιᾶν ἀνάμυστα.

ἐν ὑμῖν, καὶ ἐπροϊγασμένοις ὑμῶν
ἐν Κυρίῳ, καὶ νεδιτῦντας ὑ-
μᾶς

13 Καὶ ἠγαῖσθαι αὐτὰς ὑπερὶ
ἐκπερισσῷ ἐν ἀγάπῃ, διὰ τὸ
ἔργον αὐτῶν· εἰρηνεύετε ἐν ἑαυ-
ταῖς.

14 Παρακαλῶμεν δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοί, νεδιτεῖτε τὴς ἀτά-
κτης, παρεμυθεῖσθε τὴς ὀλι-
γοψύχου, ἀλίχισθε τῶν ἀσθε-
νῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάν-
τας.

15 Ὅρατε μὴ τις κακὸν ἀπὸ
κακῆ τιμῆ ἀποδοῦν· ἀλλὰ πάντο-
τε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς
ἐλλήλους καὶ εἰς πάντας.

16 Πάντοτε χαίριστε.

17 Ἀδιαλείπτως προσεύχε-
σθε.

18 Ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε·
τῆτο γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χρι-
στῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς.

19 Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε.

20 Προφητείας μὴ ἐξουδι-
εῖτε.

21 Πάντα δοκιμάζετε· τὸ
καλὸν κατέχετε.

22 Ἀπὸ παντὸς εἶδους ποτη-
ρῶ ἀπέχισθε.

23 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρή-
νης ἀγιασάτω ὑμᾶς ὁλοτελεῖς,
καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν, τὸ πνεῦ-
μα, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶ-

σας, καὶ εἶναι προετοίμοι ἐν
Κυρίῳ, καὶ σᾶς νεδιτῦσι.

13 Καὶ ἐὰν τὴς ἔχετε καλὰ
πολλὰ τιμημένοις μὴ ἀγάπῃ,
διὰ τὸ ἔργον τῆς· εἰρηνεύετε
ἀνάμισά σας.

14 Καὶ σᾶς παρακαλῶμεν,
ἀδελφοί, νεδιτῶτε τὴς ἀτά-
κτης, παρεμυθεῖτε τὴς ὀλιγο-
ψύχου, βοηθεῖτε τὴς ἀσθε-
νεῖς· μακροθυμεῖτε εἰς ὅλους.

15 Βλέπετε ἐὰν μὴ ἀποδίδη
ἴνας εἰς κακίαν κακὸν ἀπὸ κα-
κῆ, ἀλλὰ πάντοτε ἀκαλοῦθα-
τε τὸ ἀγαθὸν καὶ ἀνάμισά
σας καὶ εἰς ὅλους.

16 Πάντοτε χαίριστε.

17 Πάντοτε προσεύχεσθε.

18 Εἰς κάθε πρᾶγμα εὐχα-
ριστεῖτε· διατὶ τῆτο εἶναι τὸ
θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Χριστῷ
Ἰησοῦ εἰς ἡμᾶς.

19 Τὸ πνεῦμα μὴ τὸ σβέν-
νυτε.

20 Ταῖς προφητείας μὴ
ταῖς ἀκαλοῦσθε.

21 Ὅλα δοκιμάζετε, καὶ
κρατεῖτε τὸ καλόν.

22 Ἀπὸ κάθε λογῆς εἰδο-
ποτηρίας φυλάγεσθε.

23 Καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰ-
ρήνης, ἐὰν σᾶς ἀγιασῇ σωζῶν
καὶ τὸ πνεῦμά σας σωζόν, καὶ ἡ
ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα, ἀμπετετε

μα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖη.

24 Πίστες ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὅς καὶ ποιήσει.

25 Ἀδελφοὶ, προσεύχεσθε ἐπερὶ ἡμῶν.

26 Ἀσπάσασθε τὰς ἀδελφὰς πάντας ἐν φιλήματι ἀγίῳ.

27 Ὁρξίζω ὑμᾶς τὸν Κύριον, ἀιταγνωσθῆναι τὴν ἐπιτολὴν παῶσι τοῖς ἀγίοις ἀδελφοῖς.

28 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετ' ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτη ἐγγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

τὰ φυλαχθούν χωρὶς μέμψιν εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

24 Ἐπειὶ ὁποῦ σᾶς καλι εἶναι πιστὸς, ὁ ὁποῦ καὶ θείη τὸ κάμει.

25 Ἀδελφοὶ, προσεύχεσθε διὰ λόγου μας.

26 Χαιρετήσεται ὅλως τὰς ἀδελφὰς μετ' ἐφίλημα ἁγίου.

27 Σᾶς ὀρξίζω εἰς τὸν Κύριον, τὰ ἀιταγνωσθῆ ἡ ἐπιτολὴ εἰς ὅλως τὰς ἀγίους ἀδελφὰς.

28 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἄς εἶναι μετ' ὑμῶν. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Θεσσαλονικεῖς πρώτη ἐγγράφη ἀπὸ ταῖς Ἀθηναίς.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ-ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΪΣ ἘΠΙ-
ΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Κεφ. α. 1.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλβανὸς
καὶ Τιμόθεος ἡ ἐκκλησία
Θισσαλονικίων, ἐν Θεῷ πατρὶ
ἡμῶν καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἐκ τοῦ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστοῦμεν ὀφείλομεν τῷ
Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελ-
φοί, καθὼς ἀξιόεστι, ὅτι ὑπερ-
αυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, καὶ πλεο-
νάζει ἡ ἀγάπη ἐνὸς ἐκάστου πάν-
των ὑμῶν εἰς ἀλλήλους·

4 Ὡς ἡμᾶς αὐτὰς ἐν ὑμῖν
καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ τῆς ὑπομοχθῆς
ὑμῶν, καὶ πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς
διωγμοῖς ὑμῶν, καὶ ταῖς θλί-
ψισιν αἷς ἀνέχουσιν·

5 Ἐνδεγμα τῆς δικαίας
κρίσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ κατα-
ξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας
τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε·

6 Ἐπεὶ δὲ δικαιοὶ παρὰ Θεοῦ

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλβανὸς
καὶ Τιμόθεος εἰς τὴν ἐκ-
κλησίαν τῶν Θισσαλονικίων, εἰς
τὸν Θεὸν τὸν πατέρα μας καὶ
τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

2 Ἄς εἶναι χάρις εἰς ἑσᾶς
καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὸν
πατέρα μας καὶ τὸν Κύριον
Ἰησοῦν Χριστόν,

3 Ἀδελφοί, χρεωτοῦμεν ἡμᾶς
εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν πάντοτε
διὰ λόγου σας, καθὼς εἶναι ἀ-
ξιον, ὅτι ἡ πίστις σας αὐξάνει
περισσότερον, καὶ περισσεύει ἡ
ἀγάπη τοῦ καθ' ἑνὸς ὅλων
σας, ἐνὸς εἰς τὸν ἄλλον·

4 Ὡς ὅπου ἡμῖς οἱ ἴδιοι
ἐν καυχώμεσθαι εἰς ἑσᾶς ἐν
ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ, διὰ
τὴν ὑπομονὴν σας καὶ πίστιν
εἰς ὅλης τῆς διωγμῆς σας,
καὶ ταῖς θλίψεσιν ὅπου ὑπο-
μένετε.

5 (Τὸ ὅποιον εἶναι) δέ-
ξιμοι τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ
Θεοῦ, εἰς τὸ ἐν καταξίωθῆτε
ἰστίς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ,
διὰ τὴν ὅποιαν καὶ πάσχετε.

6 Ἐπειδὴ εἶναι δικαιοὶ

ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσι ὑ-
μᾶς θλίψιν·

7 Καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις
ἄνισιν μεθ' ἡμῶν, ἐν τῇ ἀπο-
καλύψει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπ'
ὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμι-
ως αὐτῷ,

8 Ἐν πυρὶ φλογός, διδοῦ-
σιν ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι Θεόν,
καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσι τῇ
εὐαγγελίῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ·

9 Οἵτινες δίκην ἴσουσιν,
ἄδελφοι αἰώνιοι, ἀπὸ προσώπου
τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης
τῆς ἰσχύος αὐτοῦ·

10 Ὅταν ἔλθῃ ἐδοξασθῆ-
ναι ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτῷ, καὶ
θαυμασθῆναι ἐν πᾶσι τοῖς
πνεύμασι, (ὅτι ἐπνεύθη τὸ
μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς) ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

11 Εἰς ὃ καὶ προσευχόμε-
θα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑ-
μᾶς ἀξιώσῃ ἰῆς κλήσεως ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ πληρώσῃ πᾶσαι εὐ-
δοκίας ἀγαθωσύνης, καὶ ἔργον
πίστεως ἐν δυνάμει·

12 Ὅπως ἐδοξασθῆ τὸ ὄνο-
μα τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στῷ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ,

σημᾶ εἰς τὸν Θεόν, ἵνα ἀντα-
ποδώσῃ θλίψιν εἰς ἐκείνους ὅπως
σᾶς θλίβουσι·

7 Καὶ ἰστίς ὅπως θλίβουσι
(ἵνα σᾶς δώσῃ) ἄνισιν ἀντάμα
μετεμᾶς, εἰς τὴν ἀποκάλυψιν
τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ ἀπὸ τῶν
ὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων ἰῆς δυ-
νάμειός τε,

8 Μὴ φοβίαν φλογερὴν
ἵνα κάμη ἐκδίκησιν εἰς ἐκείνους
ὅπως διὲν γνωρίζουσι Θεόν, καὶ
εἰς ἐκείνους ὅπως διὲν ὑπακούουσι
τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Κυρίου μας
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Οἱ ὅποιοι θίλωσι κατὰ
δικασθῆ φθορὰν παντοτεινῆς
ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου,
καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς δυνά-
μειός τε·

10 Ὅταν ἔλθῃ ἵνα δοξα-
σθῆ εἰς τὴς ἁγίους τε, καὶ ἐν
θαυμασθῆ εἰς ἅλλας ἐκείνου
ὅπου πνεύμασι (ὅτι ἐπνεύθη
ἡ μαρτυρία μας εἰς ἰσᾶς) εἰς
τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

11 Διὰ τὸ ὅποιοι καὶ προσ-
ευχόμεσθε πάντοτε διὰ λόγου
σας, διὰ ἵνα σᾶς κάμη ἀξίως
τοῦ καλεσμοῦ ὁ Θεὸς μας, καὶ
ἵνα τελειώσῃ πᾶσαι εὐδοκίας
ἀγαθωσύνης, καὶ ἔργον πίστεως
μετ' ἡμῶν·

12 Διὰ ἵνα δοξασθῆ τὸ ὄνο-
μα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ
εἰς ἰσᾶς, καὶ ἰστίς ἵνα δοξασθῆ

κατὰ τὴν χάριν τῷ Θεῷ ἡμῶν,
καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ.

τε εἰς αὐτὸν, κατὰ τὴν χάριν
τοῦ Θεοῦ μας καὶ Κυρίου Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ.

Κεφ. β'. 2.

ΕΡωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελ-
φοί, ὑπὲρ τῆς παρουσίας
τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ,
καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ'
αὐτὸν,

2 Εἰς τὸ μὴ ἰαχίως σαλευ-
θῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τῶν ῥόδων, μήτε
θροῦσθαι, μήτε διὰ πνεύμα-
τος, μήτε διὰ λόγου, μήτε δι'
ἐπιτολῆς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι
ἰσχύει ἡ ἡμέρα τῷ Χριστῷ

3 Μήτις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ
κατὰ μηδὲνα τρόπον ὅτι ἴαν μὴ
ἔλθῃ ἡ ἀπογασία πρῶτον, καὶ
ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς
ἀμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας,

4 Ὁ ἀρτικείμενος καὶ ὑπερ-
αιρούμενος ἐπὶ πάντα λογόμε-
νον Θεὸν ἢ σίβασμα, ὡς αὐτὸν
εἰς τὸν καιρὸν τῷ Θεῷ ὡς Θεὸν
καθίσαι, ἀποδοκίμυντα ἑαυτὸν
ὅτι ἐστὶ Θεός.

5 Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι
ἄν πρὸς ὑμᾶς, ἰαῦτα ἔλεγον
ἑμῖν;

6 Καὶ νῦν τὸ κατέχοι οἷ-

ΚΑΙ ὅσας παρακαλῶμεν,
ἀδελφοί, διὰ τὴν παρη-
σίαν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, καὶ τὴν ἀκριβοσυνάδρυσί-
ν μας εἰς αὐτὸν,

2 Νὰ μὴ σαλευθῆτε γλή-
γορα ἰσοῦς ἀπὸ τῆν γνώμης σας,
μὴ δὲ τὰ συγχίλισθε, μὴ δὲ μὲ
πνεῦμα, μὴ δὲ μὲ λόγον, μὴ δὲ
διαμίσθω ἐπιτολῆς ἱερῶν, ὡς ἂν
τάχα γεγραμμένης διαμίσθω
μας, ὡς ἂν ὅτι τὰ ἰσχυμοσι ἡ
ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ.

3 (Κανίνας ἂς μὴν σᾶς ἐξα-
πατήσῃ εἰς κανίνας τρόποι')
ὅτι (δὲν θίλει ἔλθῃ ἰκίτην ἡ ἡ-
μέρα τοῦ Χριστοῦ) ἴαν δὲν
ἔλθῃ πρῶτον ἡ ἀπογασία,
καὶ τὰ φαιερῶθῃ, ὁ ἄνθρω-
πος τῆς ἀμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς
ἀπωλείας,

4 Ὁ ἰνατίος καὶ ὁποῦ ὑ-
περψύνηται εἰς κάθε λογόμε-
νον Θεὸν ἢ σίβασμα, εἰς τόσσο
ὁποῦ τὰ καθίσῃ αὐτὸς ὡς ἂν
Θεὸς εἰς ἴον καιρὸν τοῦ Θεοῦ, ἀπο-
δίχωντας τοῦ λόγου τε ὅτι
εἶναι Θεός.

5 Δὲν ἰνδυμᾶσθε ὅτι ἀπέ-
μι ἄντας εἰς ἰσᾶς, σᾶς ἔλεγον
ἑτῆτα;

6 Καὶ τῶρα ἰκίτη ὁποῦ τὸν

δατι, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ ἰαυτῷ καιρῷ·

7 Τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας, μόνον ὁ κατίχων ἄξι ἕως ἐκ μέσου γίνηται·

8 Καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ σώματος αὐτοῦ, καὶ καταργήσῃ τὴν ἐπιφανίαν τῆς παρουσίας αὐτοῦ·

9 Οὐ ἔστιν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει, καὶ σημείοις, καὶ τέρασιν ψεύδους,

10 Καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτη τῆς ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις· αἱ δ' ὄν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἰδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτοὺς.

11 Καὶ διὰ τοῦτο πέμψει αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάτης, εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει·

12 Ἴνα κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλ' εὐδοκήσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ.

13 Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστῆναι τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ

ἐμποδίζει τὸ ἐξεύριτε, εἰς τὸ ἐὰν φανερωθῇ αὐτὸς εἰς τὸν καιρὸν τοῦτο.

7 Διατὶ ἄρα μὴ ἐνεργεῖται τὸ μυστήριον τῆς ἀνομίας, μοναχᾶ ἐκείνου ὅπῃ ἐμποδίζει τῶρα, θίλει ἐμποδίσει ἕως ὅπῃ ἐὰν εὐγῆ ἀπὸ τῆν μέσῃν.

8 Καὶ τότε θίλει φανερωθῆ ὁ ἄνομος, ἵεν ὅποιον ὁ Κύριος θίλει τὸν χαλάσει μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ σώματος τοῦ, καὶ θίλει τὸν ἀφανίσει μὲ τὴν ἐπιφανίαν τῆς παρουσίας τοῦ.

9 Τῷ ὅποιον ἀνόμῳ ἡ παρουσία εἶναι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ, μὲ κάθε δύναμιν, καὶ σημεῖα καὶ τέρατα ψεύτικα,

10 Καὶ μὲ κάθε λογῆς ἀπάτην τῆς ἀδικίας, εἰς τὴς ἀπολλυμένους· διατὶ τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας διὰ τὴν ἰδέχθησαν εἰς τὸ ἐὰν σωθῶσιν.

11 Καὶ διὰ τοῦτο θίλει τὴς πέμψει ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάτης, εἰς τὸ ἐὰν πιστεύσουσι εἰς τὸ ψεῦδος·

12 Διὰ ἐὰν κατακριθῶσιν ὅλοι ἐκεῖνοι ὅπῃ διὰ ἐπίστευσαν εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ ἀρέσθησαν εἰς τὴν ἀδικίαν.

13 Ἀμὲν ἡμεῖς χρεωσῶμεν ἐὰν εὐχαριστῶμεν τὸν Θεὸν πάντοτε

ὑμῶν, ἀδελφοί, ἠγαπημένοι ὑπὸ Κυρίου, ὅτι εἴλατο ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἀγαθῶν πνεύματι, καὶ πίστιν ἀληθείας·

14 Εἰς ὃ ἐκάλισιν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, γήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδίδαχθητε εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιβολῆς ἡμῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς, καὶ δις παράκλησιν αἰωνίαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι,

17 Παρακαλέσαι ὑμῶν ἰδίας καρδίας, καὶ γρηῃταί ὑμᾶς ἐν σωτὴρῶν λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῶν.

τι διὰ λόγου σας, ἀδελφοί ἀγαπημένοι ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὅτι σᾶς ἰδιάλειξεν ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν μὲ τὸν ἀγαθὸν τοῦ πνεύματος, καὶ μὲ τὴν πίστιν τῆς ἀληθείας.

14 Εἰς τὸ ὅποιον σᾶς ἐκάλισιν διαμέσῳ τοῦ εὐαγγελίου μας, εἰς ἀπόκτησιν δόξης τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Στέκισθε λοιπὸν, ἀδελφοί, καὶ κρατεῖτε ταῖς παραδόσεις ὅπως ἐδίδαχθήκετε, καὶ τε μὲ λόγον, καὶ τε μὲ τὴν ἐπιβολὴν μας.

16 Καὶ αὐτὸς ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ Θεὸς καὶ πατέρας μας, ὅπως μᾶς ἀγάπησεν, καὶ ὅπως μᾶς ἔδωκεν παρακλήσιν αἰωνίαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι,

17 Νὰ παρακαλέσῃ ἡμῶν ἰδίαις καρδίαις σας, καὶ νὰ σᾶς γρηῃταί εἰς κάθε λόγον καὶ ἔργον σωτῆρος.

Κεφ. γ'. 3.

Τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχῃ, καὶ δοξάζηται καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς·

2 Καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν αἰσώπων καὶ ποτηρῶν ἀνθρώπων· ἡ γὰρ πάντων ἡ πίστις.

Τὸ λοιπὸν παρακαλεῖτε, ἀδελφοί, διὰ λόγου μας, διὰ τὴν τρέχῃ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου καὶ νὰ δοξάζεται, καθὼς τρέχει καὶ δοξάζεται καὶ εἰς ὑμᾶς·

2 Καὶ διὰ τὴν ἰλευθερωθῶμεν ἀπὸ τῶν διεστραμμένων καὶ ποτηρῶν ἀνθρώπων. διὰ τὴν ἡ πίστις δὲν εἶναι ὁλοκλήρως.

3 Πιτὸς δὲ ἴσιν ὁ Κύριος, ὃς τηρίξει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ ποτηροῦ.

4 Πεποιθᾶμεν δὲ ἐν Κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἂ παραγγέλλομεν ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσιτι.

5 Ὁ δὲ Κύριος κατευθύνει ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς ὑπομοχλὴν τοῦ Χριστοῦ.

6 Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παλῶς ἀδελφῶ ἀτάκτως περιπατοῦντες, καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν παρῆλαβεν παρ' ἡμῶν.

7 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε πῶς διῆμιμῶσαι ἡμᾶς ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν.

8 Οὐδὲ δουρῶν ἄριστον ἐφάγομεν παρά τινος· ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, νύκτια καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι τίνα ὑμῶν.

9 Οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἑαυτὸς τύπον δῶμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμῶσαι ἡμᾶς.

3 Καὶ πιτὸς εἶναι ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος θέλει σᾶς τηρίξει καὶ θέλει σᾶς φυλάξει ἀπὸ τοῦ ποτηροῦ.

4 Καὶ πιτεύομεν εἰς τὸν Κύριον διὰ λόγου σας, ὅτι ἐκεῖνα ὅπῃ σᾶς παραγγέλλομεν, καὶ ἴα κάμνεται, καὶ θέλετε ἴα κάμνη.

5 Καὶ ὁ Κύριος ἴα ἐξισώσῃ ταῖς καρδίαις σας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν ὑπομοχλὴν τοῦ Χριστοῦ.

6 Καὶ σᾶς παραγγέλλομεν, ἀδελφοί, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα χωρίζοσθε ἑαυτοὺς ἀπὸ κάδε ἀδελφῶν ὅπῃ περιπατεῖ ἀτακτα, καὶ ὄχι κατὰ τὴν παράδοσιν ὅπῃ ἐπαράλαβεν ἀπὸ λόγου μας.

7 Διατὶ ἑαυτοὺς ἐξέβριτε πῶς κάμνη χρεία ἵνα μᾶς μιμῶσθε, ὅτι διὲν ἀτακτήσαμεν εἰς ἑαυτοὺς.

8 Οὐδὲ ἐφάγαμεν ἀπὸ κανίνας ψωμῖ δουριανῶν, ἀλλὰ μὲ κόπον καὶ μὲ μόχθον, νύκτια καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι, διὰ ἵνα μὴν παραβαρίσωμεν κανίνα ἀπὸ ἑαυτοῦ.

9 Ὅχι ὅτι διὲν ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλὰ διὰ ἵνα σᾶς δώσωμεν τοῦ λόγου μας παράδειγμα, ἵνα μᾶς μιμῶσθε.

10 Καὶ γὰρ ὅτι ἡμεν ἐπρὸς ἡμᾶς, τὺτο παραγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι εἴ τις ἐθέλει ἐργάζεσθαι, μὴδὲ ἰσθιέτω.

11 Ἀκούομεν γὰρ τινὰς περιπαλοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως, μὴδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ περιεργαζομένους.

12 Τοῖς δὲ τοιούτοις παραγγέλλομεν, καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα μὴτὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι, τὸν ἑαυτῶν ἄρθλον ἐσθίωσιν.

13 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, μὴ ἐκκακήσητε καλοποιούντας.

14 Εἰ δέ τις ἐχθρὸς ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τὺτο σημαίησθε· καὶ μὴ συναναμίγυσθε αὐτῷ, ἵνα εἰραπῆ.

15 Καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἠγνίσθη, ἀλλὰ ἠδιδεῖτε ὡς ἀδελφόν.

16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος· τῆς εἰρήνης δὲ ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ πάντος ἐν παντὶ τρόπῳ· ὁ Κύριος· μὴτὰ πάντων ὑμῶν.

17 Ὁ ἀσπασμὸς τῆ ἐμῆ χειρὸς Παύλου, ὃ ἐστὶ σημεῖον

10 Διατὶ ὅταν ἡμασθαι εἰς ἰσθᾶς, τὺτο σᾶς ἐπαραγγέλλομεν, ὅτι ἰὰν καίνας δὲν θέλει τὰ ἐργάζεσθαι, μὴ δὲ τὰ τρέγη.

11 Διατὶ ἀκούομεν μερικὸς ὅπῃ περιπατεῖσιν εἰς ἰσθᾶς ἀτακτα, καὶ ἴσποτες δὲν ἐργάζονται, μόνου περιεργάζονται.

12 Καὶ τὲς τοιούτους παραγγέλλομεν, καὶ παρακαλοῦμεν διαμέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τὰ τρέγῃσιν τὸ ψυμίτῃς, ἐργαζόμενοι μὲ ἡσυχίας.

13 Καὶ ἰσθῆς, ἀδελφοί, κάμνοντες τὸ καλὸν μὴ ἀποκάμῃτε.

14 Καὶ ἂν καίνας δὲν ὑπακούει τὸν λόγον μας, ὅπου λέγεται διαμέσου τῆς ἐπιστολῆς, σημαδιέτε τοι· καὶ μὴ τὸν σμίγῃσθε, διὰ τὰ ἐτραπῆ.

15 Καὶ μὴ τὸν λογιάζῃτε ὡσαν ἐχθρὸν, ἀλλὰ ἠδιδεῖτε τοι ὡσαν ἀδελφόν.

16 Καὶ αὐτὸς ὁ Κύριος· τῆς εἰρήνης, ἀμποτε τὰ σᾶς δύσῃ τὴν εἰρήνην πάντοτε μὲ κάδε τρέπον· ὁ Κύριος· ἂς εἶναι μὲ ὅλης σας.

17 Ἐτῆτ· ὁ χαιρετισμὸς ἐγράφη μὲ τὸ ἰδικόν μου χεῖρ τοῦ Παύλου, τὸ ὅποιον εἶναι

ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ ἔτω γράφω.

σημάδι εἰς κάδι ἐπιστολῆν ἔτζε γράφω.

18 Ἡ χάρις τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

18 Ἡ χάρις τῷ Κυρίῳ μας Ἰησοῦ Χριστῷ μὴ ὄλης σας. Ἀμήν.

† Πρὸς Θεσσαλονικεῖς δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

† Ἡ εἰς Θεσσαλονικεῖς δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Ἰαῖς Ἀθηναίς.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ἘΠΙΣΤΟΛΗ.

ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ κατ' ἐπίκλησιν Θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν,

2 Τιμοθέε γνησίω τέκνῳ ἐν πίστι, χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Καθὼς παρεκάλεισά σε, προσμείναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλης ἵνα μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν

4 Μὴ δὲ προσέχῃς μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις,

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ κατὰ πρόκλησιν Θεοῦ τῷ σωτῆρός μας, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐλπίδος μας,

2 Εἰς τὸν Τιμόθεον τὸ γνησίον τέκνον εἰς τὴν πίστιν, ἧς εἶναι χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ πατρὸς μας, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μας.

3 Καθὼς ἐγὼ πηγύωντας εἰς τὴν Μακεδονίαν, σὲ παρεκάλεισα, νὰ προσμείνης εἰς τὴν Ἐφεσον, (ἔτζε παρακαλῶ,) νὰ παραγγείλης κάποιους νὰ μὴ διδάσκουσιν διάφοραις διδαχαῖς

4 Μὴ δὲ νὰ ἔχουν τὸν νοῦν τῶν εἰς μύθους καὶ γενεαλογίας αἱ ὁποῖαις δὲν ἔχουν τέλος.

αἵτινες ζήλοισι παρέχουσι μάλ-
λον ἢ οἰκοδομαίαν Θεῷ τὴν ἐν
πίστιν.

5 Τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγε-
λίας ἐστὶν ἀγάπη ἐν καθαρᾷς
καρδίαις, καὶ ζυκιδήσεως ἀ-
γαθῆς, καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου.

6 Ὡς τινες ἀγοχήσαντες,
ἐξήράπησαν εἰς ματαιολογίαν·

7 Θείλοτες εἶναι νομοδιδά-
σκαλοι, μὴ νοῦντες μήτι ἂ λέ-
γουσι, μήτι περὶ ἴσων διαβι-
βαιοῦνται.

8 Οἶδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ
νόμος, ἰάν ἴς αὐτῷ νομίμως
χρῆται·

9 Εἰδὼς τῆτο, ὅτι δικαίῳ
νόμῳ ἔκείται, ἀνόμοιοι δὲ καὶ
ἀνυποτάκτοις, ἀσθεῖσι καὶ ἁ-
μαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βι-
βήλοισι, πατραλώταις καὶ μη-
τραλώταις, ἀνδροφότοις,

10 Πόροις, ἀρσενικοῖταις,
ἀνδραποδισαῖς, ψεύσαις, ἐ-
πίδοτοις, καὶ εἴ ἢ ἕτερον τῇ ὑ-
γιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ ἀνίκε-
ται·

11 Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον
τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ,

αἱ ὁποῖαις δίδουσι περισσύτερον
φιλοκεικίας, παρὰ οἰκοδο-
μὴν Θεοῦ ὅπου εἶναι εἰς τὴν
πίστιν.

5 Καὶ τὸ τέλος τῆς παραγγε-
γελίας εἶναι ἀγάπη ἀπὸ καθα-
ρᾶν καρδίαν, καὶ ἀπὸ ζυκιδῆ-
σιν ἀγαθῆν, καὶ ἀπὸ πίστεν
ὅπῃ δὴν εἶναι πλάσματιν.

6 Ἀπὸ ἴα ὁποῖα μερικοὶ
ἔροτας τὰ ξηπίσουσι, ἐγύρισαν
εἰς ματαιολογίαν·

7 Θείλοτες τὰ εἶναι νομο-
διδάσκαλοι, καὶ μὴ γροικῶντες
μὴ δὲ ἐκεῖνα ὅπου λέγουσι, μὴ
δὲ ἐκεῖνα ἴα ὁποῖα βιβαιοῦ-
νται.

8 Καὶ ἐξεύρομεν ὅτι ὁ
νόμος εἶναι καλὸς, ἂν καθέ-
νας τὸν μὴ ἀχειρίζεται νομί-
μως·

9 Ἐξεύρωτας ἐτῆτο, ὅτι εἰς
τὸν δικαίον νόμον δὴν ἐβάλεθ,
ἀμὴ διὰ τῆς ἀνόμης καὶ ἀνυ-
ποτάκτους, καὶ ἀσθεῖς καὶ ἁ-
μαρτωλοῖς, καὶ ἀνοσίως καὶ με-
μασμένους, καὶ πατροδώτας
καὶ μητροδώτας, καὶ διὰ τῆς
ἀνθρωποφονεῖας,

10 Πόρους, ἀρσενικοῖταις,
ἀνδραποκλέπταις, ψεύσαις,
ἐκείως ὅπῃ ὁμῶνται ψεύματα,
καὶ ἰάν ἴσοτες ἄλλοι εἶναι
ἐναλίον εἰς τὴν ὑγιαίνουσαν δι-
δασκαλίαν·

11 Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον
τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ

ὃ ἐπιστεύθη ἐγώ.

12 Καὶ χάριν ἔχω τῶ ἐδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἠγήσατο, δέμειν εἰς διακονίαν.

13 Τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημος καὶ διώκτης καὶ ὑβριστής· ἀλλ' ἠλεήθη, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ.

14 Ὑπεριωλόνασε δὲ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μὴ ἀπίστως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

15 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιός, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἠλθεν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοῦς σῶσαι, ὃν πρωτότος ἐμι ἐγώ.

16 Ἀλλὰ διὰ τῆτο ἠλεήθη, ἵνα ἐν ἰμοὶ πρώτῳ ἐνδείξῃται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

17 Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἀφθάρτῳ, ἀόρατῳ, μόνῳ σοφῷ Θεῷ Ἰμῆ καὶ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

18 Ταύτην τὴν παραγγε-

τὸ ἁποῖον τὸ ἐμπιστεύθηκα ἐγώ.

12 Καὶ εὐχαριστῶ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν ὁποῦ μὲ ἐδυναμώσεν, ὅτι μὲ ἰλογιάσεν πιστόν, ἐξουσίᾳς με εἰς ὑπηρεσίαν.

13 Ἐμένα ὁποῦ ἤμουν προτίτερα βλάσφημος καὶ διώκτης καὶ ὑβριστής· ἀλλὰ ἰσχυραδῆσθηκα, ὅτι μὴ γνωρίζοντας τὸ ἔκαμα, ὕπτας εἰς τὴν ἀπιστίαν.

14 Καὶ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας μὲ πιστὴν καὶ ἀγάπην ὁποῦ εἶναι εἰς Χριστόν Ἰησοῦν ὑπεριωρίσυσσι.

15 Ὁ λόγος εἶναι πιστός, καὶ ἄξιός· κάθε λογῆς ἀποδοχῆς, ὅτι ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς ἠλθεν εἰς τὸν κόσμον γὰ σῶσιν τὰς ἀμαρτωλοῦς, ἀπὸ τὰς ὁποῖους εἶμαι ἐγώ ὁ πρωτός.

16 Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἰσχυραδῆσθηκα, διὰ γὰ δείξην εἰς ἑμένα πρωτὰ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὅλην τὴν μακροθυμίαν, διὰ παράδειγμα ἰκενῶν ὁποῦ ἐμίλλασιν γὰ πιστεύσεν εἰς αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

17 Καὶ ἄς εἶναι τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὸν βασιλεῖα τῶν αἰώνων τὸν ἀφθάρτον, τὸν ἀόρατον, τὸν μόνον σοφόν Θεόν, εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

18 Ἐτότη τὴν παραγγε-

λίαν παρατίθημαί σοι, τέκνον Τιμόδιε, κατὰ τὰς προαγέσας ἐπί σοι προφητείας, ἵνα γραθεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν γραμίαν,

19 Ἐχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν Συνειδήσιν, ἢ ἴσως ἀκωσάμινοι, σπρὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν·

20 Ὡς ἴσιν Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος· ὅς παρίδωκα τῷ Σατανᾷ, ἵνα παιδιδυσῶσι μὴ βλασφημιῖν.

γίλιαν ὡς παρακαταθήκω σὺ ἀφίνω, ἢ τέκνον Τιμόδιε, κατὰ ταῖς προφητείας ὅπῃ ἐγάθη και προτίτερα διὰ ἴσην, διὰ τὰ γρατεύεισαι ἑσὺ εἰς αὐταῖς τὴν καλὴν γραμίαν,

19 Ἐχοντας καὶ πίστιν καὶ ἀγαθὴν Συνειδήσιν, τὴν ὁποῖαν ἴσοντας τὰ τὴν ἀποδιώξου μερικοὶ, ἱκαταποτιόθησαν καὶ ἴχασαν τὴν πίστιν.

20 Ἀπὸ τῶν ὁποῖως εἶναι ὁ Ὑμέναιος καὶ ὁ Ἀλέξανδρος, τῶν ὁποῖως τὸς ἱκατάδωκα εἰς τὸν Σατανᾷ, διὰ τὰ παιδιδυσθῶν τὰ μὴ βλασφημοῦν.

Κιφ. β. 2.

Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιῆσθαι διήσεις, προσευχὰς, ἐντιύξεις, εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων·

2 Ὑπὲρ βασιλείων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων· ἵνα ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγῃμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σιμότητι·

3 Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδικον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ·

4 Ὃς πάντα ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν.

5 Εἰς γὰρ Θεός, εἰς καὶ με-

Παρακαλῶ λοιπὸν προτίτερα ἀπὸ ὅλα, τὰ κάμειτε διήσεις, προσευχὰς, παρακάλαις, εὐχαριστίας, διὰ ὅλης τῆς ἀνθρώπων·

2 Διὰ τῶν βασιλείων, καὶ διὰ ὅλης ὅπῃ εἶναι εἰς ταῖς ἀξίας· διὰ τὰ περάσωμεν ζῶν ἁτάραχοι καὶ ἡσυχιοι, μὴ κάδι εὐσεβίαν καὶ σιμότητα.

3 Διατὶ τῆτο εἶναι καλὸν καὶ ἐνάρετον ὁμωρος εἰς τὸν σωτῆρά μας Θεόν.

4 Ὁ ὁποῖος θέλει ὅλης τῶν ἀνθρώπων τὰ σωθῆναι, καὶ τὰ ἔλθου εἰς τὴν ἀκριβογνωρίσιν τῆς ἀληθείας.

5 Διατὶ εἶναι ὁ Θεός,

σότης Θεῦ καὶ ἀνθρώπων, ἀνθρώπου· Χριστὸς Ἰησοῦς·

6 Ὁ δὲς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίους.

7 Εἰς ὃ ἐτίθει ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, (ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, ἐ ψεύδομαι) διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

8 Βύλομαι οὖν προσεύχασθαι τὴς ἀνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας ὁσίων χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμῶ.

9 Ὡσαύτως καὶ τὰς γυναῖκας ἐν καλοσολῇ κοσμίῳ, μὴ αἰδῆς καὶ σωφροσύνης κοσμοῖν ἑαυτὰς, μὴ ἐν πλεγμασιν, ἢ χρυσῷ, ἢ μαργαρίταις, ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ·

10 Ἄλλ' (ὃ πρέπει γυναῖξιν ἐπαγγελιομέναις θεοσέβειαν) δι' ἔργων ἀγαθῶν.

11 Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μαθαινεῖται ἐν πάσῃ ὑποταγῇ.

12 Γυναικὶ δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, ὡδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρῶς, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ.

εἶναι καὶ μεσίτης Θεῦ καὶ ἀνθρώπων, ἀνθρώπου· Ἰησοῦς Χριστός.

6 Ὁ ὁποῖος ἔδωκε τοῦ λόγου τὴν ἐξαγόρασμα διὰ ὅλης, ὅπως εἶναι ἡ μαρτυρία εἰς καιροῦς διωρισμένης.

7 Τῆς ὁποίας μαρτυρίας ἐβάλλθηκα ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, (ἀλήθειαν λέγω εἰς τὸν Χριστὸν καὶ δὲν ψεύδομαι) διδάσκαλος, λέγω, τῶν ἐθνῶν εἰς τὴν πίστιν καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν.

8 Θέλω λοιπὸν νὰ προσεύχωνται οἱ ἄνδρες εἰς κάθε τόπον, σηκώοντες χεῖρα καθαρά, χωρὶς ὀργῆν καὶ ἀμφιβολίαν.

9 Τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ αἱ γυναῖκαι· νὰ γολίζῃσι τοῦ λόγου τὴς μὲ γολῆν ὅπως πρέπει· μὴ ἐντροπῆν καὶ σωφροσύτην, ὅχι μὲ πλεξίματα, ἢ χρυσάφια, ἢ μαργαριτάρια, ἢ μὲ φορέματα πολυτίμητα·

10 Ἄλλὰ διαμέσω ἔργων καλῶν (ὃ ὁποῖος γολισμὸς πρέπει εἰς ταῖς γυναῖκαις ὅπου ἴαξῃσι, νὰ εἶναι θεοσεβεῖς).

11 Ἡ γυναῖκα μὴ σιωπῆν ἄς μαθίῃσι, μὲ κάθε ὑποταγῇ.

12 Καὶ δὲν συγχωρῶ τὴν γυναῖκα νὰ διδάσκη, ἐ δὲ νὰ αὐθεντεῖ τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ (ἐρίξω) νὰ ἡσυχάζῃ.

13 Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐκλάσθη, εἶτα Εὐα.

14 Καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη ἢ διὰ γυνὴ ἀπατηθεῖσα, ἐν παραβάσει γέγονε.

15 Σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἵνα μείνουν ἐν πίστι καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῷ μὲν ἢ σωφροσύνης.

13 Διατί ὁ Ἀδὰμ ἐκλάσθη πρῶτα, ἀπέκει ἢ Εὐα.

14 Καὶ ὁ Ἀδὰμ διὲν ἀπατήθη, ἀμὴ ἢ γυναικα ἔγοντας ἐν ἀπατηθῆ, ἔγινε ἀφορμὴ τῆς παραβάσεως.

15 Ὅμως θέλει σωθῆ διαμίσθης τεκνογονίας, ἵνα μείνουν εἰς τὴν πίστι καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμὸν μὲν ἢ σωφροσύνην.

Κεφ. γ'. 3.

Πίστες ὁ λόγος· εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλῶ ἔργα ἐπιθυμεῖ.

2 Δεῖ ἔν τὸν ἐπίσκοποι ἀειπίληπτοι εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, τηφάλειοι, σώφρονα, κόσμιοι, φιλόξενοι, διδακτικοί·

3 Μὴ πάροιον, μὴ σλήπτην, μὴ αἰσχροκερδῆ· ἀλλ' ἐπιεικῆ, ἄμαχοι, ἀφιλάργυροι·

4 Τῷ ἰδίῳ οἴκῳ καλῶς προϊστάμενοι, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μὲν ἢ πάσης σιμνότητῃ·

5 (εἰ δὲ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προσηται οὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται ;)

6 Μὴ νεόφυτοι, ἵνα μὴ τυφώδεις, εἰς κριμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου.

Αληθινὸς εἶναι ἐτύθη ὁ λόγος· ἂν κανίνας ὀρέγεται ἐπισκοπῆ, καλὸν ἔργον ἐπιθυμεῖ.

2 Ἀναγκαῖον εἶναι λοιπὸν ὁ ἐπίσκοπος· ἐὰν εἶναι ἀκατηγόρητος, μιᾶς γυναικας ἄνδρας, ἄγρυπνος, σώφρων, τακτικός, φιλόξηνος, ἐπιτήδειος· ἐὰν διδάσκη·

3 Νὰ μὴν εἶναι μεθυσης, ἐὰν μὴν εἶναι τεταραγμένος, ἐὰν μὴν ἀγαπᾷ κακὰ κέρδη, ἀλλὰ ἐὰν εἶναι μέτριος, ἄμαχος, ἐὰν μὴν εἶναι φιλάργυρος·

4 Νὰ κυβερνᾷ καλῶ τὸ ἰδίον τε σπῆτι, ἐὰν ἔχη εἰς ὑποταγῆν ἢ παιδιὰ τε μὲν κἀθελογῆς σιμνότητια·

5 Ἀμὴ ἂν κανίνας διὲν ἰξεύρει ἐὰν κυβερνήσῃ τὸ ἰδίον τε σπῆτι, πῶς θέλει ἐπιμελεθῆ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ ;

6 Καὶ ἐὰν μὴν εἶναι νεοκατήχητος, μήπως κειροδοξῶντας πίστι εἰς τὸ κριμα τῷ διαβόλου.

7 Διὶ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχει ἀπὸ τῶν ἕξω· θιν· ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν ἱμπίση καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου.

8 Διακόνως ὡσαύτως σιμύς, μὴ διλόγως, μὴ οἶνω πολλῷ προσέχουσι, μὴ αἰσχροκερδεῖς·

9 Ἐχουσι τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνείδησει·

10 Καὶ ὅτοι δι' δοκιμαξίσθωσαν πρῶτον, εἴτα διακονεῖτωσαν, ἀνύγκλητοι ὄντες.

11 Γυναῖκας ὡσαύτως σιμύς, μὴ διαβόλους, ηφαλέως, πιστὰς ἐν κῶσι.

12 Διάκοιοι ἕξωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προεργάμοιοι καὶ τῶν ἰδίων οἰκῶν·

13 Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιῦνται, καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

14 Ταῦτά σοι γράφω, ἰλπίζων ἰλθεῖν πρὸς σε ἰάχιον·

15 Ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐνοῦκῃ Θεῷ ἀναστρέ-

7 Καὶ κάμνει χρεία τὰ ἔχη καὶ καλὴν μαρτυρίαν ἀπὸ τῶν ἕξω, διὰ τὰ μὴ πίσση εἰς ὀνειδισμὸν καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου.

8 Τὸν ὅμοιοι τρόποι κάμνει χρεία τὰ εἶναι καὶ οἱ διάκοιοι ἱμύς ἀξιοι, τὰ μὴ εἶναι διεπρόσωποι εἰς τὴν λόγως, τὰ μὴ ἔχειν λόγους ἐν τῆς εἰς πολὺ κρασί, τὰ μὴ ἀγαπῶσι κακὰ κέρδη·

9 Νὰ ἔχουσι τὸ μυστήριον τῆς πίστεως μὴ καθαρὰν συνείδησιν.

10 Καὶ ἐτότοι ἄς δοκιμάξωσι πρῶτον, ἀπίκοι ἄς διακονεῖσι, εἴαν εἶναι ἀκατηγόρητοι.

11 Τὸν ὅμοιοι τρόπον κρίπτει καὶ ταῖς γυναῖκας τῆς τὰ εἶναι τιμημέναις, καὶ ὄχι τὰ διαβάλλωσι, τὰ εἶναι ἑγκρατυλικαῖς, ἱμπιστευμέναις εἰς ὅλα.

12 Οἱ διάκοιοι ἄς εἶναι μιᾶς γυναῖκας ἄνδρες, τὰ κυβερνεῖσι καλᾷ τὰ παιδία τῆς καὶ τὰ σπήτιά τῆς.

13 Διὰ τὸ ἐκτεῖνοι ὅπῃ διακονήσῃ καλᾷ, ἀποκτίζουσι καλὸν βαθμὸν εἰς τοῦ λόγου τῆς, καὶ πολλὴν παρρησίαν εἰς τὴν πίστιν ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

14 Ἐτότοι σὺ γράφω, ἰλπίζωντας τὰ ἰλθῶ εἰς ἰσίνα τὸ γληγορώτερον.

15 Καὶ ἂν ἀργήσω, διὰ τὰ εἰδῆς πῶς κάμνει χρεία τὰ συναναστρέφῃσαι εἰς τὸ σπήτι τῷ

φεισθαι, ἥτις ἐστὶ ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος, γύλου καὶ ἰδραίωμα τῆς ἀληθείας.

16 Καὶ ὁμολογημένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἰδικαιώθη ἐν πνεύματι, ᾤφθη ἀγγέλους, ἐκπύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιγεύθη ἐν κόσμῳ, ἐνελήφθη ἐν δόξῃ.

Θεοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, γύλου καὶ ἰδραίωμα τῆς ἀληθείας.

16 Καὶ κατὰ ἀλήθειαν χωρὶς καμίας ἀνιλογίας, μέγα εἶναι τὸ μυστήριον τῆς εὐσεβείας· ὁ Θεὸς ἐφανερώθη εἰς τὴν σάρκα, ἰδικαιώθη ἐν πνεύματι, ἐφάνη εἰς τὸς ἀγγέλους, ἐκπύχθη εἰς τὰ ἔθνη, ἐπιγεύθη εἰς τὸν κόσμον, ἀνελήφθη εἰς δόξαν.

Κεφ. δ'. 4.

Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει, ὅτι ἐν ὑτέροις καιροῖς ἀποστήσει αἱ ἰσχυεῖς τῆς πίστεως, προσίχοιτις πνεύμασι πλάτοις, καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων,

2 Ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν,

3 Κωλύονται γαμῖν, ἀπίχισθαι βρωμάτων ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς μείληψιν μετὰ εὐχαριστίας ἰσῶς πιστοῖς καὶ ἐπιγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν.

4 Ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ ἕδῃ ἀπόβλητον, μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον·

5 Ἁγιάξεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεται.

ΚΑΙ τὸ πνεῦμα λέγει φανερώσ, ὅτι εἰς τὸς ὑτέρους χρόνους θίλυσιν ἀποκαθήσει ἰσχυεῖς ἀπὸ τῆς πίστεως, τὰ προσίχουσιν εἰς πνεύματα πλάτης, καὶ εἰς ταῖς διδασκαλίαις τῶν δαιμονίων,

2 (Διδασκαλίαις ἀνδρώνων) ψευδομένων μὴ ὑποκρίσιν, ὅπῃ ἔχουσιν τὴν συνείδησίν τες κεκαυτηριασμένων.

3 Ὅπῃ ἐμποδίζουσι τὰ ὑπανδρεύηται, καὶ (ὀρίζουσι) τὰ φυλάσσονται ἀπὸ τὰ φαγητὰ, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς τὰ ἔκαμιν τὰ μετалаμβάνει μὴ εὐχαριστίας οἱ πιστοὶ, καὶ ἐκείνοι ὅπῃ γνωρίζουσι τὴν ἀλήθειαν.

4 Ὅτι κἀν κτίσμα Θεοῦ εἶναι καλόν, καὶ ἕδῃ εἶναι καλόν εἰς ἐξυδενωμένον, ὅταν λαμβάνεται μὴ εὐχαριστίας.

5 Διατὶ ἀγιάζεται διαμίσου τοῦ λόγου τῷ Θεῷ καὶ τῆς προσευχῆς.

6 Ταῦτα ὑποβιβάζουσιν τοῖς ἀδελφοῖς, καλὸς ἴσθ' ἀκούων· Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπιτρέφουσιν τοῖς λόγοις τῆς πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας, ἣ παροικουμένη.

7 Τὴν δὲ βιβλίως καὶ γραμμάτων μύθος παραιτῶ· γυμναζέσθαι δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσίβειαν·

8 Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμη· ἡ δὲ εὐσίβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμος ἐστίν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς αἰωνίου καὶ τῆς μελλούσης.

9 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιός ἐστι.

10 Εἰς τῆτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ἐπειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίζομεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὃς ἐστὶ σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν.

11 Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε.

12 Μηδεὶς σε τῆς νιότητός σου καταφροσύνῃ, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ.

13 Ἐως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ.

6 Ἐτέτα σύμβουλεύοντας τὴν ἀδελφόν, θέλεις εἶσθαι καλὸς ἀκούων τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπιτρέφουσιν μέσσω εἰς τὴν λόγους τῆς πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας, ἣ παροικουμένη.

7 Ἀμὴν τὴν μύθους τὴν μιμασμένης καὶ γραμμάτων ἀφῆσθαι τὴν· καὶ ἀσκησι τοῦ λόγου σε εἰς τὴν εὐσίβειαν.

8 Διατί ἡ σωματικὴ ἀσκησις εἰς ὀλίγον εἶναι ὠφέλιμη· ἀμὴν ἡ εὐσίβεια εἰς ὅλα εἶναι ὠφέλιμη, ἔσονται γὰρ ἔχουσα ζωῆς τῆς αἰωνίου καὶ τῆς μελλούσης.

9 Ἀληθινὸς εἶναι ἰσχυρὸς ὁ λόγος, καὶ κάθε λογῆς ἀποδοχῆς εἶναι ἄξιός ἐστι.

10 Διατί διὰ τῆτο καὶ κοπιῶμεν καὶ ἐπειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίζομεν εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃ ὁποῖός ἐστι σωτὴρ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, καὶ μάλιστα τῶν πιστῶν.

11 Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε.

12 Κατένας ἄς μὴν καταφροσύνῃ τὴν νιότητά σου, ἀλλὰ γίνου παράδειγμα τῶν πιστῶν, εἰς λόγους, εἰς τὴν συναναστροφῆν, εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὸ πνεῦμα, εἰς τὴν πίστιν, εἰς τὴν καθαρότητα.

13 Ἐως γὰρ ἔλθω καταγίνου εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, εἰς τὴν παρακλήσιν, εἰς τὴν διδασκαλίαν.

14 Μὴ ἀμέλει τοῦ ἰν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἰδὼν σοὶ διὰ προφητείας, μὴ ἐπιθίσεις τῷ χριστῷ τοῦ πρεσβυτερίου.

15 Ταῦτα μελίτα, ἐν ταῖς ἰσθί· ἵνα σὺ ἢ προκοπὴ φαιρὰ ἢ ἐν πᾶσι.

16 Ἐπιχεισιαυτῶ, καὶ τῇ διδασκαλίᾳ· ἐπίμεινε αὐτοῖς. τῆτο γὰρ ποιῶν, καὶ σιαυτὸν σώσεις καὶ τὰς ἀκρόβιας σου.

14 Μὴν ἀμελεῖς τὸ χάρισμα ὅπῃ εἶναι εἰς ἴσθια, ὅπῃ σὺ ἰδὼν διαμέσω προφητείας, μὴ τὴν ἐπίθισιν τῶν χριστῶν τοῦ πρεσβυτερίου.

15 Ἐτέτα μελίτα, εἰς τῆλα ἄς εἶσαι, διὰ τὰ εἶναι ἢ προκοπὴ σου φαιρὴ εἰς ὅλας.

16 Πρόσχι εἰς τὴν λόγῳ σου καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν, καὶ καρτερεῖ εἰς αὐτά. διὰ τὸ κάμνοντας τῆτο, καὶ τοῦ λόγῳ σου θύλις σώσει, καὶ ἐκίους ὅπῃ σὺ ἀκύν.

Κεφ. ε. 5.

Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιωλήξῃς, ἀλλὰ παρακάλεῖ ὡς πατέρα· πατέρως, ὡς ἀδελφός·

2 Πρεσβυτέρας, ὡς μητέρας· πατέρως, ὡς ἀδελφός, ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ.

3 Χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας.

4 Εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ ἐκγονα ἔχει, μαθητεύσας αὐτῷ τὸν ἴδιον οἶκον εὐσθίβειν, καὶ ἀμοιβὰς ἀποδοῦναι τοῖς ἀρογόνις. τῆτο γὰρ εἶναι καλὸν καὶ ἀπόδεικτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἤλπιει ἐπὶ τῷ Θεῷ, καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσι καὶ

Μὴν ἐπιθίξῃς τὸν γειροτάτιον, ἀλλὰ καθάπερ πατέρα, ὡς ἀδελφός·

2 Ταῖς γειροῖσσι ὡς ἀνὰ μητέρας, ταῖς πατέρωσι ὡς ἀνὰ ἀδελφούς, μὴ κάδι λογῆς κενόδοξα.

3 Τίμα ταῖς χήραις, ἐκίους ὅπῃ εἶναι ἀληθῶς χήραις.

4 Ἀμὴν ἂν καμία χήρα ἔχη τέκνα ἢ ἐκγονα, ἄς μαθητεύσας αὐτῷ (αὐτὰ) τὰ ἀσθίβειν εὐσθίβειαν εἰς τὸ ἴδιον τὴν σπῆτι, καὶ τὰ δίδουσι ἀνὰ ἀμοιβὰς εἰς τὰς ἀρογόνους. διὰ τὸ τῆτο εἶναι καλὸν, καὶ εὐάρεστον ὁμολογῆ εἰς τὸν Θεόν.

5 Καὶ ἡ ἀληθῶς χήρα καὶ μεμονωμένη, ἐλπίζει εἰς τὸν Θεόν, καὶ προσμένει εἰς ταῖς δεήσεσι

ταῖς προσουχαῖς πυκτὸς καὶ ἡμέρας.

6 Ἡ δὲ σκαταλῶσα, ζῶσα τίθηται.

7 Καὶ ταῦτα παράγγιλλε, ἵνα ἀνεπίληπτοι ᾖσιν.

8 Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων καὶ μάστιγα τῶν οἰκείων ἢ προποιῇ, τὴν πίσιν ἤρηται, καὶ ἔστι ἀπίστου χειρῶν.

9 Χήρα καταλείψω μὴ ἑλαττοῖν ἐτῶν ἐξήκοντα, γεγονυῖα ἐνός ἀνδρὸς γυνή·

10 Ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρημένη, εἰ ἱτακιοτρόφουσα, εἰ ἐξεποδόχουσα, εἰ ἀγίων πόδας ἴνιψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήκουσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπακολούθησι.

11 Νεωτέρας δὲ χήρας παραιτῷ ὅταν γὰρ καλῶς ἐσημιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, γαμῆν θέλουσιν·

12 Ἐχουσαι κριμα, ὅτι τὴν σφύτην πίσιν ἠθέτησαν.

13 Ἄμα δὲ καὶ ἀργαὶ μαθηταῖσι περιεχόμεναι ἵας οἰκίας ἢ μόνου δὲ ἀργαί, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περιέργοι, λαλῆσαι τὰ μὴ δεόντα.

καὶ εἰς ταῖς προσουχαῖς, ἑκάστα καὶ ἡμέρα.

6 Ἀμὴν ἡ χήρα ὅπῃ μεθοκοπῶ, ζωντατὴ ἀπίδαναι.

7 Καὶ παράγγιλλε ἰτέτα, διὰ τὰ εἶναι ἀκατηγόρηταις.

8 Καὶ ἐὰν κανίνας δὴν φροντίζει τὸς ἰδίους, καὶ μάστιγα ἵας οἰκιακὸς τε, ἀρήθη τὴν πίσιν, καὶ εἶναι χειρότερος ἀπὸ τοῦ ἄπιστου.

9 Ἐκείνη ἡ χήρα ἃς συναρῖθμηθῆ εἰς τὴν τάξιν τῶν χηρῶν, ἡ ὅποια δὴν εἶναι ὀλιγώτερον ἀπὸ ἐξήντα χρονῶν, καὶ ἡ ὅποια ἔγειν ἐνός μόνου γυναικα,

10 Εἰς ἔργα καλὰ μαρτυρημένη, ἐὰν ἔθρεψε παιδία, ἐὰν ἐδέχθη ξένους, ἐὰν ἴνιψε ποδῶν ἀγίων, ἐὰν ἐσοῦθησε θλιμμένης, ἐὰν ἀκολούθησιν εἰς κάθῃ ἔργοις καλῶν.

11 Ἀμὴν ταῖς χήραις ταῖς νεωτέραις παραιτῷ ταῖς. διατὲ ὅταν καλατρυφήσωσιν ἐναντία τοῦ Χριστοῦ, θέλουν τὰ ὑπαιδρευθῆσιν·

12 Αἱ ὅποιας ἔχουσι κατάκρῖσιν, ὅτι ἐκαλαφρότησιν τὴν σφύτην πίσιν.

13 Καὶ ἀκόμι μαθήουσιν τὰ εἶναι ἀκαμάτραις, τὰ τρυγυρίζουσι τὰ σπήτια· καὶ ὄχι μόνου ἀκαμάτραις, ἀλλὰ καὶ πολύλογαίς καὶ περιέργαις, λίγοις ἐκείνα ὅπῃ δὴν πρέπουν.

14 Βύλομαι ἔν νεωτέρας γα-
μαῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδοσκο-
τεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδό-
σαι τῇ ἀντακείμενῃ λοιδορίας
χάρι.

15 Ἦδη γάρ τινες ἐξετράπη-
σαν ὅπισθον τοῦ Σατανᾶ.

16 Εἴ τις πιγὸς ἢ πιγὴ ἔχει
χήρας, ἐπαρκείτω αὐταῖς, καὶ
μὴ βαρίσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα
ταῖς ὁττως χήραις ἐπαρκέσῃ.

17 Οἱ καλῶς προεστῆτες
πρεσβύτεροι διωλῆς τιμῆς ἀξι-
ώσθωσαν· μάστιγα οἱ κοπιῶντες
ἔν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ.

18 Λίγαι γὰρ ἡ γραφή· Βῦν
ἀλοῶντα ἔ φιμώσεις. Καί·
Ἄξι· ὁ ἰργάτης τοῦ μισθοῦ
αὐτῷ.

19 Κατὰ πρεσβυτέρου κα-
τηγορίαν μὴ παραδίχου, ἐκτὸς
εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύ-
ρων.

20 Τὸς ἀμαρτάνοντας, ἰπ-
ῶπιον πάπτων ἔλιγχι, ἵνα καὶ
οἱ λοιποὶ φόβου ἔχουσι.

21 Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέ-
λων, ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς

14 Θέλω λοιπὸν ταῖς πλεόν
νεωτέρας τὰ ὑπανδρεύεσθαι, τὰ
κάμειν παιδία, τὰ οἰκοκυρεῖν,
τὰ μὴ διδοῦσι εἰς τὸν ἀντικεί-
μενον καμίαν ἀφορμὴν λοιδο-
ρίας.

15 Διατὶ σχειδὸν μερικοὶ ἐγύ-
ρισαν ὅπισθον τοῦ Σατανᾶ.

16 Ἐὰν κανίνας πιγὸς, ἢ
πιγὴ, ἔχη χήραις, ἄς ταῖς
βοηθᾷ εἰς τὰ ἀναγκαῖα ἀρε-
τᾶ, καὶ ἄς μὴ βαρύνειαι ἡ ἐκ-
κλησία, διὰ τὰ βοηθᾷ ἀρετᾶ
ταῖς ἀληθιναῖς χήραις.

17 Οἱ πρεσβύτεροι ὅπῃ εἶ-
ναι καλοὶ προεστοὶ, ἄς ἔχουσι
διωλῆν τιμὴν, μάστιγα ἐκείτοι
ὅπῃ κοπιᾶζον εἰς τὸν λόγον καὶ
εἰς τὴν διδασκαλίαν.

18 Διατὶ λίγαι ἡ γραφή· τὸ
βοῖδιον ὅπῃ ἀλατίζει, τὰ μὴ τὸ
ἀπογομώσης. καί· ἄξι· εἶναι
ὁ ἰργάτης τῆς πληρωμῆς τῆς.

19 Καὶ μὴ παραδίχουσι
κατηγορίαν ἐναλίᾳ τοῦ πρεσ-
βυτέρου, ἔξω ἂν δὲν εἶναι δύο ἢ
τρεῖς μάρτυρες.

20 Ἐκείτους ὅπῃ ἀμαρτάν-
ουσι, ὁμωροῦ εἰς ὄλους ἔλιγ-
χί τῆς, διὰ τὰ ἔχουσι φόβου καὶ
οἱ ἄλλοι.

21 Ὅρκίζω σε ὁμωροῦ εἰς
τὸν Θεόν, καὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν
Χριστόν, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέ-
λων, τὰ τὰ φυλάξῃς ἐν τῷ
χωρὶς καμίαν ἐροτιμῆσιν, τὰ

προκρίματ^ς, μηδὲν ποιῶν
κατὰ πρόσκλισιν.

22 Χειρας ταχείως μηδὲν ἱ-
πιτῶσαι, μηδὲ κοινώσει ἀμαρ-
τίας ἀλλοθρίαις. σιαυτὸν ἀγνόν
τῆρει.

23 Μηκίτι ὑδροπότει, ἀλλ'
οἶνον ὀλίγον χρεῶν διὰ τὸν γόμα-
χόν σου, καὶ τὰς πυκναῖς σου ἀ-
σθενείας.

24 Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἀ-
μαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, προά-
γυσαι εἰς κρίσιν· τισὶ δὲ καὶ
ἱπακομηθῆσιν·

25 Ὡσαύτως καὶ ἰὰ καλὰ
ἔργα πρόδηλά εἰσι· καὶ τὰ ἄλ-
λως ἔχοντα, κρυβῆναι ἔδυνα-
σαι.

μὴν κάμης κανίνα πρᾶγμα,
παρακλίνοντας εἰς κανίνα μί-
ξ^ς.

22 Τὰ χεῖρα εἰς κανίνα
μὴν βάνης γλήγορα, μηδὲ μί-
τιχει εἰς ξέναις ἀμαρτίαις.
Φύλαγε τοῦ λόγου σου καθαρόν.

23 Πλέον μὴν πίνης νερόν,
ἀλλὰ μέλα χειρίζου ὀλίγον κρα-
σί διὰ τὸ γόμαχόν σου, καὶ ταῖς
πυκναῖς σου ἀσθενείαις.

24 Αἱ ἀμαρτίαις μερικῶν
ἀνθρώπων εἶναι φανεραῖς, καὶ
προφθάνουσιν εἰς ἴην κρίσιν προ-
τίτερα, ἀμὴν εἰς κάποιους αἱ ἀ-
μαρτίαις ἀκολουθῶσιν ὕστερα.

25 Τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ ἰὰ
καλὰ ἔργα εἶναι φανερά, καὶ
ἐκείνα ὅπῃ εἶναι ἄλλης λογιῆς,
δὲν ἠμπορεῖν τὰ κρυφῆν.

Κιφ. 5'. 6.

Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δού-
λοι, τὴν ἰδίαν διαπότας
πάσης ἱμῆς ἀξίως ἠγείσθωσαν·
ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ
διδασκαλία βλασφημηθῶσι.

2 Οἱ δὲ πιγὺς ἔχοντες διαπό-
τας, μὴ καταφροσίνωσαν,
ὅτι ἀδελφοὶ εἰσιν· ἀλλὰ μάλ-
λοι δουλεύτωσαν, ὅτι πιγοὶ εἰ-
σι καὶ ἀγαπητοὶ, οἱ τῆς εὐεργι-
σίας ἀντιλαμβανόμενοι. Ταῦ-
τα διδάσκει, καὶ παρακάλει!

Ὅσοι δούλοι εἶναι ἀποκάτω
εἰς τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας,
ἄς λογιάζων πῶς εἶναι ἀξιοὶ οἱ
αὐθιγάδες τὴν κάθε λογιῆς τι-
μῆς· διὰ τὰ μὴν βλασφημηθῶσι
τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδα-
σκαλία.

2 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἔχον πι-
γὺς αὐθιγάδες, μὴν τὴν κα-
ταφροσίνωσιν, διαπὶ εἶναι ἀδελ-
φοὶ, ἀλλὰ περισσύτερον ἄς δου-
λεύωσιν, ὅτι εἶναι πιγοὶ καὶ
ἀγαπημένοι, οἱ ὅποιοι ἀπολαμ-
βάσῃ τὴν εὐεργισίαν. ἱτῶτα
διδάσκει καὶ νουθίτα.

4 G. 2

3 Ἐἴ τις ἱεροδιδασκαλιῖ, καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις, τοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ,

4 Τετίφωται, μηδὲν ἰκισάμει, ἀλλὰ ἰουσῶν περὶ ζητήσεως καὶ λογομαχίας· ἐξ ὧν γίνονται φθόνοι, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι ποτηραί,

5 Παραδιατριβαὶ διεφθαρμένοι ἀνθρώπων ἰδὲν ἔν, καὶ ἀπειρημένοι τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν· ἀφίσασο ἀπὸ τῶν τοιούτων.

6 Ἐστὶ δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μὴ αὐταρκείας.

7 Οὐδὲν γὰρ εἰσηύγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι ἐδὲ ἐξεργασίῃ τι δυνάμεθα.

8 Ἐχόντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, τότε τοῖς ἀρκουθούμεθα.

9 Οἱ δὲ βυλόμενοι πλουτεῖν, ἐμπέπτησι εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες βυθίζουσι τὴν ἀνθρώπου εἰς ἄλτρον καὶ ἀπόλειαν.

3 Ἐὰν κανένας διδάσκει ἄλλα, καὶ δὲν ἔρχεται εἰς τὰ λεγόμενα τὰ ὑγιῆ, ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν τὴν εὐσεβῆ,

4 Ἐκείνοι κενδοῦνται, μηδὲν γνωρίζοντας, ἀλλὰ ἀσθενήσαντες εἰς τὸν ἔν τῶν, εἰς ζητήματα καὶ λογομαχίας, ἀπὸ τῶν ὁποῖα γίνονται φθόνοι, φιλονεικία, βλασφημίας, ἐπώληψαις κακαῖς,

5 Γυμνάσματα κακὰ ἀνθρώπων ὅπῃ ἔχουσι τὸν ἔν τῶν διεφθαρμένοι, καὶ ὅπῃ εἶναι ἰσχυροί τῆς ἀληθείας, ὅπῃ λογιάζουσι τὰ εἶναι ἡ εὐσέβεια πρόσδο· ἀναχῶρει ἀπὸ τῆς τοιούτης.

6 Καὶ βέβαια μεγάλη πρόσδο· εἶναι ἡ εὐσέβεια, με καρδίαν εὐχαριστήσαντι εἰς τὰ ἀρετὰ.

7 Διατὶ κανένα πρῶγμα δὲν ἰφίσταμεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ φανερόν εἶναι ὅτι ἐδὲ δυνάμεσθαι τὰ εὐγάλωμεν τίποτε.

8 Καὶ ὅταν ἔχωμεν φαγητὰ καὶ σκεπάσματα, ἅς εἴμεσθαι ἀρκουθὸν εἰς ἐτέτα.

9 Ἀμὴ ἐκεῖνοι ὅπῃ θέλουσι τὰ πλουτεῖν, πέπτησι μέσα εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολλαῖς ἀνοήταις καὶ βλαβεραῖς, ἡ ὁποῖαις βυθίζουσι τὴν ἀνθρώπου εἰς χαλασμοὺς καὶ ἀπόλειαν.

10 Ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία· ἧς ἴσως ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν ὀδύλαις πολλαῖς.

11 Σὺ δὲ εἰς ἀνδρωπεῖ τοῦ Θεοῦ, ταῦτα φεύγε· δὶκαιοσύνη, εὐσέβεια, πίστις, ἀγάπη, ὑπομονὴ, πραότης.

12 Ἀγωνίζου ἵνα καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐκλαβῷ ἡς αἰωνία ζωῆς, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθη, καὶ ὁμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.

13 Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος καὶ τὰ πάντα, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν·

14 Τηρῆσαι σε τὴν ἐντολὴν ἀσπιλον, ἀνεπίληπτον, μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

15 Ἦν καιροῖς ἰδίους δίδει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ κύριος τῶν κυριούντων,

16 Ὁ μόνος ἔχων ἀθανασία, φῶς οὐκ ἔχων ἀσπλησία, ἰὸν ὅποιος κατέλας·

10 Διατὶ ρίζα ὄλων τὸν κακῶν εἶναι ἡ φιλαργυρία, τὴν ὁποῖαν κάποιοι ἔσονται ἐὰν τὴν ὀρεχθῶσιν, ἐπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ ἐκάρφωσαν τοῦ λόγου εἰς πολλὰς πόνους.

11 Ἀμὴν ἰσὺ, εἰς ἀνδρωπεῖ τοῦ Θεοῦ, φεύγε ἑτάτα· καὶ σπύδαζε δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονὴν, πραότητα.

12 Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα· τῆς πίστεως, σφικτικράτως τὸν αἰώνιον ζῆν, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐκαλίσθη, καὶ ὁμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ὁμωρογα εἰς πολλὰς μάρτυρας.

13 Παραγγέλλω σοι ὁμωρογα εἰς τὸν Θεόν, ὅπως ζῶσιν· τὰ πάντα, καὶ εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, ὅπως ἡμαρτύρησιν ὁμωρογα εἰς τὸν Πόντιον Πιλάτον τὴν καλὴν ὁμολογίαν.

14 Νὰ φυλάξῃς ἑτάτω τὴν ἐντολὴν ὄντας ἀμόλυπτος, ἀκατηγόρητος, ἕως τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Τὴν ὁποῖαν εἰς τὸς διωρισμένους καιροὺς δίδει τὴν δίδει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ κύριος τῶν κυριούντων,

16 Ἐκείνος ὅπως ἔχει μόνος ἀθανασία, καὶ κατοικῶ φῶς ἀσπλησίας, ἰὸν ὅποιος κατέλας·

ὅν εἶδεν ὑδαὶς ἀνθρώπων, ἔδιδ
 ἰδεῖν δύναται· ἢ τιμὴ καὶ κρά-
 τος αἰώνιον. ἀμήν.

17 Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν
 αἰῶνι, παράγγελλε μὴ ὑψηλο-
 φροσῖν, μηδὲ ἠλπιεῖναι ἐπὶ
 πλούτῳ ἀθλότῃ, ἀλλ' ἐν τῷ
 Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι
 ἡμῖν πλουσίως πάντα εἰς ἀπό-
 λουσιν·

18 Ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν
 ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους
 εἶναι, κοινωνικούς·

19 Ἀποθησαυρίζοντας ἐαυ-
 τοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλ-
 λον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰ-
 ώνιου ζωῆς.

20 Ὡ Τιμόθει, τὴν πα-
 ρακαλαθήκην φύλαξον, ἐκτρα-
 πόμενος ἰὰς βεβήλους κερυφωτί-
 ας, καὶ ἀντιδίσεις τῆς ψευδο-
 σύμης γνώσεως·

21 Ἡ ἰνις ἐπαγγελλόμε-
 νοι, περὶ τὴν πίσιν ἠγόχησαν.
 Ἡ χάρις μετὰ σοῦ. Ἀμήν.

† Πρὸς Τιμόθειον πρώτη
 ἐγράφη ἀπὸ Λαοδικείας, ἥτις
 ἐστὶ μητρόπολις Φρυγίας τῆς
 Πακατιαῆς.

ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων δὲ ἴδον εἶδεν,
 ἢ δὲ δύναται ἐὰν τὸν εἶδῃ· εἰς τὸν
 ὅποιον εἶναι τιμὴ καὶ κράτος
 καρτοτεῖον, ἀμήν.

17 Παράγγελλε τῶν πλουσί-
 ον εἰς τὸν αἰῶνα ἐὰν μὴ
 ὑψηλοφροσῖν, μηδὲ ἐὰν ἐπι-
 ζῆσι εἰς τὴν ἀβεβαιότητα τοῦ
 πλούτου, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεὸν τὸν
 ζῶντα, ὅστις ἡμᾶς δίδει πλουσίως
 ὅλα εἰς ἀπόλουσιν·

18 Νὰ κάμνῃσι ἀγαθὰ ἔρ-
 γα, ἐὰν πλουτῶσιν εἰς ἔργα κα-
 λὰ, ἐὰν εἶναι μεταδοτικοί, κοι-
 νωπητικοί·

19 Νὰ θεσαυρίζῃσιν εἰς τοῦ
 λόγου τῆς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ
 μέλλον, διὰ τὸ κίῃσιν τὴν αἰ-
 ώνιον ζωὴν.

20 Ὡ Τιμόθει, τὴν πα-
 ρακαλαθήκην ἐτήτην φύλαξε,
 ἀποδιώχωντας ταῖς σιχαμέ-
 ναις ματαιολογίαις, καὶ ταῖς
 φιλονεικίαις τῆς ψεύτικης γνώ-
 σεως·

21 Τὴν ὁποῖαν (γνώσιν) ἰ-
 νις λέγοντες ἐὰν τὴν ἔχῃ, ἀπό-
 τυχαί ἀπὸ τῆς πίσι. ἢ χάρις
 μετὰ σοῦ. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Τιμόθειον πρώτη
 ἐγράφη ἀπὸ τῆς Λαοδικείας, ἢ
 ὁποῖα εἶναι ἡ μητρόπολις Φρυ-
 γίας τῆς Πακατιαῆς.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥ-
ΤΕΡΑ.

Κιφ. α. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ διὰ θέλημα-
τος Θεοῦ, κατ' ἐπαγγελίαν
ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,

2 Τιμοθέε ἀγαπητῷ τέκνῳ,
χάρις, εἰρήνη, εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ὃ
λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν κα-
θαρόῃ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλει-
πτοι ἔχω τὴν περὶ σοῦ μερίαν
ἐν ταῖς διήσεσί μου νυκτὸς καὶ
ἡμέρας·

4 Ἐπιποθῶν σι εἰδῆν, μαμη-
μένῳ σοῦ τῶν δακρύων, ἵνα
χαρᾶς πληρωθῶ.

5 Ὑπόμνησι λαμβάνων τῆς
ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἣτις
ἐπέκησε πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ
σου Δαίδα καὶ τῇ μητρὶ σου
Εὐνίκη· πίπισμαι δὲ ὅτι καὶ
ἐν σοί.

6 Δι' ἣν αἰτίαν ἀναμιμή-
σκω σὲ ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρι-
σμα τοῦ Θεοῦ, ὃ εἶσι ἐν σοὶ διὰ
τῆς ἐπιπίστεως τῶν χειρῶν μου.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, μὴ τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ τάξιμον τῆς
ζωῆς ὅπως εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν,

2 Εἰς τὸν Τιμόθειον τὸ ἀγαπη-
τὸν τέκνον, ἃς εἶναι χάρις, εἰ-
ρήνη, εἰρήνη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ
πατέρα, καὶ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ
τοῦ Κυρίου μας.

3 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν, τὸν ὁ-
ποῖον λατρεύω ἀπὸ τῆς προγό-
νης μου μὴ μὴ καθαράν συνειδήσει,
ὅτι σὲ ἐνδυμᾶμαι πάντοτε εἰς
ταῖς προσευχαῖς μου νύκτα καὶ
ἡμέρα,

4 Ἐχοντας μεγάλον πόθον
να σὲ εἶδῶ, ἐνδυμένῳ τὰ
δάκρυά σου, διὰ να γεμισθῶ
χαρᾶν·

5 Ἀναδυμᾶμαι τὴν πίστιν
σου τὴν ἀπλαστον, ἣ ὅποια ἐκα-
τόικησε πρῶτον εἰς τὴν μάμμην
σου τὴν Δαίδα, καὶ εἰς τὴν μη-
τέρα σου τὴν Εὐνικην, καὶ πι-
στῶν, ὅτι να εἶναι καὶ εἰς εἶνά.

6 Διὰ τὴν ὁποῖαν ἀφρημὴν
αὶ ἀναδυμίζω, να ἀνάπτῃς τὸ
χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὅπως εἶναι
εἰς εἶνά διὰ τῆς ἐπιπίστεως
τῶν χειρῶν μου.

7 Οὐ γὰρ ἴδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμει καὶ ἀγάπης καὶ σωφροσμου.

8 Μὴ ἔν επικαιοχυνδῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἡμῖν τὸν δόσιμον αὐτῷ· ἀλλὰ συγκακοπάθησι τῷ εὐαγγελίῳ καὶ τῷ δυνάμει Θεοῦ·

9 Τῷ ὄσαντῷ ἡμᾶς, καὶ καλίσαντῷ κλήσει ἀγία· ἢ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν προδοσι, καὶ χάριτι τὴν δοθῆσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων·

10 Φαπρωδιῶσαι δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τῷ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντῷ μῖν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζῶνι καὶ ἀφθαρσίᾳ διὰ τοῦ εὐαγγελίου·

11 Εἰς ὃ ἐτίθηεν ἰγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος· καὶ διδάσκαλος ἰδιῶν.

12 Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω· ἀλλ' οὐκ επικαιοχύνωμαι. οἶδα γὰρ ὃ πικρίστικα, καὶ πίπτωμαι ὅτι δυνατὸς εἶσι τὴν παραδήκη μὲ φυλάξαι εἰς ἐκείνη τὴν ἡμέραν.

13 Ἐποτύπωσι ἔχι ὑγιαίνοντων λόγων, ὧν παρ' ἡμῶν ἤκουσας ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ· τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

7 Διατὶ ὁ Θεὸς δι' ἡμᾶς ἴδωκε πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ (πνεῦμα) δυνάμει, καὶ ἀγάπης, καὶ σωφροσμου.

8 Μὴ ἐτραπῆς λοιπὸν τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κυρίου μας, μηδὲ ἡμῖνα τὸν δόσιμόν τε, ἀλλὰ συγκακοπάθησι μετ' ἡμῖνα εἰς τὸ εὐαγγέλιον κατὰ τὴν δυνάμει τοῦ Θεοῦ.

9 Ὅπῃ ἡμᾶς ἴσωσι, καὶ ἡμᾶς ἐκάλισι μὲ κάλισμα ἅγιον, ὄχι κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἰδίαν τε προδοσι καὶ τὴν χάριτι, ὅπῃ ἡμᾶς ἰδόθα εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν προτίτερα ἀπὸ χρόνων αἰωνίων·

10 Καὶ τῶρα ἐφανέρωθη διαμέσω τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρός μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπῃ ἐχάλασι τὸν θάνατον, καὶ ἐφωτίρωσι τὴν ζῶνι καὶ τὴν ἀφθαρσίᾳ διὰ μέσω τοῦ εὐαγγελίου·

11 Εἰς τὸ ὅποιοι ἐβάλλθηκα ἰγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, καὶ διδάσκαλος τῶν ἰδιῶν·

12 Διὰ τὴν ὅποιαν ἀφορμὴν παδίω καὶ τῶτα· ἀλλὰ δι' ἐντρέπομαι. διατὶ ἰξεύρω εἰς ἴσιν ἐπίστεια, καὶ πικρίω ὅτι εἶναι δυνατὸς ἐὰν φυλάξῃ τὴν παρακαταδήκη μὲ· εἰς ἐκείνη τὴν ἡμέραν.

13 Κράτει τὸ παράδειγμα τῶν ὑγιῶν λόγων, τῶν ὅποιοι ἀκουσας ἀπὸ λόγου μὲ, μὲ πίστιν καὶ ἀγάπην ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

14 Τὴν καλὴν παρακατα-
θήκην φύλαξον διὰ πνεύμα-
τος ἁγίου τῷ νοικοκυρτῷ ἐν
ἡμῖν.

15 Οἶδας τῷτο, ὅτι ἀπι-
γράφησάν μὴ πάντες οἱ ἐν τῇ
Ἀσία, ὧν ἴσθι Φύγιλλος καὶ
Ἐρμολίτης.

16 Δὴν ἴλεος ὁ Κύριος τῷ
Ὀησιφόρῳ οἶκῳ ὅτι πολλάκις
μὲ ἀνέψυξε, καὶ τὴν ἄλυσίν
μὲ οὐκ ἐπὶσχύνθη.

17 Ἀλλὰ γινόμενος ἐν Ρώ-
μῃ, σπευδαιότερον ἐζήτησέ με,
καὶ εὗρε.

18 Δὴν αὐτῷ ὁ Κύριος εὐ-
ρεῖν ἴλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκεί-
νῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ
δικήματα, βέλτιον σὺ γινώ-
σκεις.

14 Τὴν καλὴν παρακατα-
θήκην φύλαξον διαρέσει τοῦ
πνεύματος τοῦ ἁγίου, ὅπῃ κα-
τοικᾷ εἰς ἡμᾶς.

15 Ἰξίυρεις ἐτύτο, ὅτι ὅλοι
ὄπῃ εἶναι εἰς τὴν Ἀσίαν μὲ
ἀπογράφηκαν, ἀπὸ τῶν ὁποίων
εἶναι Φύγιλλος καὶ Ἐρμολίτης.

16 Ὁ Κύριος γὰρ δώσῃ ἴλε-
ος εἰς τὸ σπῆτι τῷ Ὀησιφόρῳ,
ὅτι πολλάκις φοραῖς μὲ ἰδερὰ-
πισσι, καὶ τὴν ἄλυσίν μὲ δι᾽
ἐντράπη.

17 Ἀλλὰ ὄντας εἰς τὴν Ρώ-
μῃ, μὲ πολλὴν σπευδὴν μὲ
ἐζήτησι καὶ μὲ ἤυρεν.

18 Ὁ Κύριος γὰρ τῷ δώσῃ
γὰρ εὖρη ἴλεος ἀπὸ τῶν Κυρίων
εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην· καὶ ὅσα
μὲ ὑπερήματα εἰς τὴν Ἐφεσον,
ἰσὺ τὰ ἰξίυρεις καλύτερα.

Κιφ. β'. 2.

ΣΤ' ἔν, τίκνον μὲ, ἰδυνα-
μῷ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χρι-
στῷ Ἰησοῦ.

2 Καὶ ἃ ἤκησας παρ' ἐμῷ
διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα
παράδου πιστοῖς ἀνθρώποις,
οἵτινες ἱκανοὶ ἴσονται καὶ ἐτέ-
ρος διδάξαι.

3 Σὺ ἔν κακοπάθησον ὡς
καλῶς γρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Οὐδεὶς γρατευόμενος ἰμ-
πλωκίλαι ταῖς τῷ βίῳ πραγμα-

ΕΣΤ' λοιπὸν, τίκνον μὲ,
δυναμῶνε μὲ τὴν χάριν
ὅπῃ εἶναι εἰς Ἰὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

2 Καὶ ἐκεῖνα ὅπῃ ἄκυσες
ἀπὸ λόγου μὲ διαμείσει πολλῶν
μαρτύρων, παράδουσί γὰρ ὡσάν
παρακαταθήκην εἰς πιστοὺς ἀν-
θρώπους, ὅπῃ γὰρ εἶναι ἱκανοὶ
γὰρ διδάξαι καὶ ἄλλους.

3 Ἐσὺ λοιπὸν κακοπάθησι,
ὡσάν καλῶς γρατιώτης τοῦ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ.

4 Οὐδὲ ἴνας ὅπῃ γρατεύεται
ἰμπλωκίλαι εἰς ταῖς πραγματε-

τείαις, ἵνα τῇ γρατολογήσαν-
τι ἀρίστη.

5 Ἐάν δὲ καὶ ἀδελῆ τις, ἢ
γεφαιῦται ἴαν μὴ νομίμως
ἀδλήση.

6 Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δι᾽
πρώτου τῶν καρπῶν μέλαλαμ-
βάνειν.

7 Νόει ἂ λῆγω· ἄρα γὰρ σοι
ὁ Κύριος· σύνοιςιν ἐν κᾶσι.

8 Μητμόνιει Ἰησοῦν Χριστὸν
ἐγγηγερίων ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρ-
ματ^{ος} Δαβὶδ, κατὰ τὸ εὐαγ-
γέλιόν μου·

9 Ἐν ᾧ κακοπαθῶ μίχρη
δισμῶν, ὡς κακῆργος· ἀλλ'
ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἔδίδεται.

10 Διὰ τῆτο πάντα ὑπομί-
νω διὰ τῆς ἐκλεκτῆς, ἵνα καὶ
αὐτοὶ σωτηρίας τύχουσι τῆς ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ, μὴ δόξης αἰω-
νίω.

11 Πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συν-
σπαδάνομεν, καὶ συζήσομεν·

12 Εἰ ὑπομένομεν, καὶ
συμβασιλεύσομεν· εἰ ἀρνήμε-
θα, καὶ κείν^{ος} ἀρνήσεται ἡμᾶς·

13 Εἰ ἀπιστῶμεν, ἐκείν^{ος}
πιστὸς μίνοι· ἀρνήσασθαι ἑαυ-
τὸν ἔδύναται.

14 Ταῦτα ὑπομίμησθε,

αἱς τῆς ζωῆς ἐτότας, διὰ τὰ
ἀρίστη ἐκείνον ὅπῃ τὸν ἐδίάλαξε
διὰ γρατιώτην.

5 Καὶ ἴαν κανίτας ἀγωνίζο-
ται, διὲν γεφαιῶνεται ἴαν διὲν
ἀγωνισθῆ νομίμως.

6 Ὁ γεωργὸς ὅπῃ κοπιᾷζει
κάμνει χρεία τὰ μέλαλαμβάνη
πρώτου ἀπὸ τῆς καρπῆς.

7 Γροῖκα ἐκείνα ὅπῃ λῆγω
ἄμφοτες ὁ Κύριος· τὰ σὲ δόση
γνώσιν εἰς ὅλα.

8 Ἐνδυμῆ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν
ὅπῃ ἀρίστη ἐκ νεκρῶν, ὁ ὅποιος
(ἐγεννήθη) ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ
Δαβὶδ κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου.

9 Εἰς τὸ ὅποιον κακοπαθῶ
ἴως εἰς δισμᾶ, ὡσαῦ κακοποι-
ὸς· ἀλλὰ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ διὲ
δίνεται.

10 Διὰ τῆτο ἐγὼ ἴα ὑπο-
μίνω ὅλα διὰ τῆς ἐκλεκτῆς,
διὰ τὰ τύχουσι καὶ αὐτοὶ σωτη-
ρία, ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν μὴ δόξαν αἰώνιον.

11 Ὁ λόγος· ἐτίτη· εἶναι
ἀληθινός· διατὶ ἴαν ἀποδάσο-
μεν ἀντάμα μὴ ἴον Χριστὸν, θέλο-
μεν ζήσοι καὶ ἀντάμα μὴ αὐτόν.

12 Ἐάν ὑπομένομεν, καὶ θέ-
λομεν συμβασιλεύσοι· ἴαν ἀρ-
νήμεσθαι ἐκείνον, καὶ ἐκείν^{ος}
θέλει μᾶς ἀρνηθῆ·

13 Ἐάν ἐμῆς ἀπιστῶμεν,
ἐκείν^{ος} πιστὸς μίνοι, τὰ ἀρνηθῆ
τοῦ λόγου τῷ διὲ δύναται.

14 Ἐτίτα ἀναδύμιζε, μαρ-

διαμαρτυρομένοι^Θ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου μὴ λογομαχεῖν, εἰς ἕδὲν χρησιμοί, ἐπὶ καταιστροφῇ τῶν ἀκρότων.

15 Σπύδασι σιαυτὸν δοκιμοὶ παραστῆσαι τῷ Θεῷ, ἰσγάτην ἀπεικείσχυτοι, ὁρδοτομῆτα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

16 Τὰς δὲ βοήλους κενοφονίας σιριτίσασο· ἐπὶ σιλιῶν γὰρ σιροκόψουσι ἀσιθείας·

17 Καὶ ὁ λόγος^Θ αὐτῶν ὡς γάγγραινα τομῆν ἔξει· ὡς ἰσιν Ὑμίται^Θ καὶ Φιλητός·

18 Οἵτινες σιριτὶ ἰλην ἀλήθειαν ὑπέχισαν, λόγοντες τῆν ἀνάσασιν ἤδη γιροῖναι· καὶ ἀνατρέψουσι τῆν τισῶν πῆσιν.

19 Ὁ μῆν ἰοι σιροῶς Σιμίλιος τοῦ Θεῷ ἔσκειν, ἔχων τῆν σφραγιδα ἰαύτην· Ἐγὼ Κύριος^Θ τῶν ὄντων αὐτῷ· καὶ Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα Χριστοῦ.

20 Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκία οὐκ ἔστι μόνον σικεὴ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀσφάκισα· καὶ ἂ μῆν εἰς ἰμῆν, ἂ δὲ εἰς ἀτιμίαν.

21 Ἐὰν ἔν τις ἰκαθάρη σαυτὸν ἀπὸ τᾶτων, ἔσται σικεὴς

τυρῶντας τῶν ἀνδρώπων ὁμσροσᾶ εἰς ἰὸν Κύριον, ἰὰ μῆν λογομαχεῖσι, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ὠφίλιμον εἰς καίνας, ἀλλὰ χαλασμός ἐκισῶν ὁπῶ ἀκύν.

15 Σπύδαξι ἰὰ παραστῆσης τοῦ λόγου σι δοκιμοί εἰς τὸν Θεόν, ἰργάτην ἀσιτροπιαστοί, ὁρδοκόπτωντας τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

16 Ἀμὴ ταῖς βδελυκταῖς ματαιοφονίαις φῶγσι. διατὶ Σίλισι σιροκόψουσι εἰς μεγαλίτησιν ἀσιθείαν.

17 Καὶ ὁ λόγος^Θ τῶν τοιούτων βόσκωντας ἰμσροσῶ, Σίλις καλαφάγσι ὡσαν φάγυσσα, ἀπὸ τῶν ὁποῖως εἶναι ὁ Ὑμίται^Θ καὶ Φιλητός.

18 Οἱ ὁποῖοι ἀπότυχεσι ἀπὸ τῆν ἀλήθειαν, λόγοντες ἰὰ ἔστιν ἡ ἀνάσασις τῶρσ, καὶ ἀνατρέψουσι τῆν πῆσιν μερικῶν.

19 Ὁ μῶς ὁ σιροῶς Σιμίλιος τοῦ Θεῷ σῆκται, ἔχωντας τῆν βύλαν ἰτύτην· ἰγνώρισιν ὁ Κύριος^Θ ἐκίους ὁπῶ εἶναι ἰδικότυ, καὶ ἂς εἶναι μακρὰν ἀπὸ τῆν ἀδικίαν κάδε εἶνας, ὁπῶ ὀνομάζει τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ.

20 Καὶ εἰς μεγάλην σπῆτη δὲν εἶναι μόνον σικεὴ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ εἶναι καὶ ξύλινα καὶ πῆλινα· καὶ μερικὰ εἶναι εἰς ἰμῆν, καὶ μερικὰ εἶναι εἰς ἀτιμίαν.

21 Ἀν ἰοιστὸν καίνας κασσιροσῆ τοῦ λόγου τυ ἀπὸ τῶτα,

εις ἡμῶν, ἡγιασμένοι καὶ εὐ-
χρηστοὶ τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔρ-
γοι ἀγαθῶν ἡτοιμασμένοι.

22 Τὰς δὲ νευτερικὰς ἐπιθυ-
μίας φεῦγε· δὶκε δὲ δικαιο-
σύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην
μὴ τῶν ἐπικαλυμένων τὸν
Κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας.

23 Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαι-
δίους ζητήσεις παραιτῶ, εἰ-
δὼς ὅτι γενῶσι μάχας·

24 Δύλον δὲ Κυρίου ἢ δι' ἐμά-
χισθαι, ἀλλ' ἥτιον εἶναι πρὸς
πάντας, διδακτικὸν, ἀειξί-
κανον·

25 Ἐν πραότητι παιδιούλια
τῆς ἀντιδιατιθεμένης· μήποτε
δὴ αὐτοῖς ὁ Θεὸς μετανοίῃ εἰς
ἐπίγνωσιν ἀληθείας·

26 Καὶ ἀνανήψουσι ἐκ τῆς
τοῦ διαβόλου παγίδος, ἐλυγη-
μένοι ὑπ' αὐτῆ εἰς τὸ ἐκίειν δέ-
λημα.

Θίλει εἶσθαι ἀγγίον εἰς τιμὴν,
ἡγιασμένοι καὶ εὐχρηστοὶ εἰς τὸν
δεσπότην, εἰς κάθε ἔργον κα-
λὸν ἡτοιμασμένοι.

22 Φεῦγε ταῖς ἐπιθυμίαις
ταῖς νευτερικαῖς, καὶ ἀκολῶδα
τὴν δικαιοσύνην, τὴν πίστιν, τὴν
ἀγάπην, τὴν εἰρήνην ὅμῳ μὲ
ἐκείνης ὅπῃ ἐπικαλύπται τὸν
Κύριον μὲ καθαρὰν καρδίαν.

23 Καὶ τὰ μωρὰ καὶ ἀπαι-
δίους ζητήματα ἀφίτηλα, ἐξυ-
ρυντας ὅτι γενῶσι μάχαις.

24 Καὶ ὁ δῦλος τοῦ Κυρίου
δὴν πρέπει νὰ μάχεται, ἀλλὰ
νὰ εἶναι πρῶτος εἰς ὅλας, διδα-
κτικὸς, ὑπομοθητικὸς εἰς τὴν
κακίαν·

24 Μὲ πραότητα νὰ παι-
δεύῃ ἐκείνης ὅπῃ ἐναντιῶνται,
μήπως καὶ καμίαν φορὰν ὁ Θεὸς
τῆς δόξης μετανοίῃ, νὰ ἴδω-
σι εἰς τὴν γνώσιν ἰθὺς ἀληθείας.

26 Καὶ ξεπητικῶδῃ ἀπὸ
τὴν παγίδα τοῦ διαβόλου, ἀπὸ
τὸν ὁποῖον εἶναι ζυγαντοὶ πια-
σμένοι εἰς (τὸ νὰ κάμνῃ) τὸ
δέλωμά τε·

Κεφ. γ'. 3.

Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν
ἰσχάταις ἡμέραις ἐσθί-
σονται καιροὶ χαλεποί.

2 Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι
φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλα-
ζόνεις, ὑπερήφανοι, βλάσφη-

ΚΑΙ γινώριζε τῆτο, ὅτι εἰς
ταῖς ὑστεριναῖς ἡμέραις
δέλωσι φθάσει καιροὶ δύσκολοι.

2 Διατι οἱ ἄνθρωποι δέλω-
σι ἀγαπήσει τοῦ λόγου τας, καὶ
δέλωσι εἶσθαι φιλάργυροι, ἐρ-
ρόδοξοι, ὑπερήφανοι, βλάσ-

μοι, γοιῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριτοι, ἀνόσιοι,

3 Ἄστρογοι, ἄσποικοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαδοι,

4 Προδόται, προπιτεῖς, τυτυφωμένοι, φιλήδοιοι μᾶλλον ἢ φιλόδοιοι·

5 Ἐχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρημίνοι. καὶ τέτυς ἀποτρέψου.

6 Ἐκ τέτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύοντες εἰς τὰς οἰκίας, καὶ αἰχμαλωτιύοντες τὰ γυναικάρια σισωρηυμένα ἀμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις·

7 Πάντοτε μακίδοντα, καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἰλθεῖν δυνάμεινα.

8 Ὅτι τρόπον δὲ Ἰανῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντίστησαν Μωϋσεῖ, ἔτις καὶ ἔτοι ἀνδίζανται τῇ ἀληθείᾳ, ἀνθρώποι κατεφθαρμένοι τὸν νῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίσιν.

9 Ἄλλ' ἔσπροκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἐκδηλοῦται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο.

10 Σὺ δὲ παρηκολούθηκας μὲ τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ σφοδρείᾳ, τῇ πίσει,

φημοι, ἀπειθεῖς εἰς τὰς γοιῦσιν τες, ἀχάριτοι, καταφρονῆντες τὰ θεῖα,

3 Νὰ μὴν ἔχουν ἀγάπην, ἀφιλήτοιοι, διαβολατάδες, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαδοι,

4 Προδόται, προπιτεῖς, ἐπηρμένοι, φιλήδοιοι μᾶλλον παρὰ φιλόδοιοι·

5 Ἐχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, ἀμὴ τὴν δύναμιν τῆς ἀρῆνται. καὶ τέτυς ἀποτρέψου.

6 Διατὶ ἀπὸ τέτης εἶναι ἐκεῖνοι ὅπῃ ἐμβαίουσιν εἰς τὰ σπήτια, καὶ σκλαβῶνται τὰ γυναικάρια, ὅπῃ εἶναι φορτωμένα ἀμαρτίαις, ὅπῃ σύρονται εἰς ἐπιθυμίαις πολυλογήτικαις·

7 Ὅπῃ μακίδουσιν πάντοτε, καὶ μηδέ ποτὶ δύνανται τὰ ἰλθεῖν εἰς τὴν γνώρισιν τῆς ἀληθείας.

8 Καὶ καθὼς Ἰανῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἐναντιώθησαν τὸν Μωϋσῆν, τίτοιας λογιῆς καὶ ἰτέτοι ἐναλλεῖνται τὴν ἀλήθειαν, ἀνθρώποι διεφθαρμένοι εἰς τὸν νῦν, ἀδόκιμοι εἰς τὴν πίσιν.

9 Ἄλλὰ δὲν θέλωσι σπροκόψει περισσότερον· διατὶ ἡ ἀγνωσία τῆς θέλων γίνε φανερῇ εἰς ὅλους, καθὼς καὶ ἡ (ἀγνωσία) ἐκείνων ἐγένε φανερῇ.

10 Ἀμὴ ἐσὺ ἐκατάλαβεις καλᾶ τὴν διδασκαλίαν μὲ, τὴν ἀναστροφὴν μὲ, τὴν σφοδρμί-

τῆ μακροθυμίας, τῆ ἀγάπῃ,
τῆ ὑπομονῆ·

11 Τοῖς διωγμοῖς, τοῖς πα-
θήμασι, οἷά μοι ἐγένετο ἐν
Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκόνῳ, ἐν Λύ-
στροις· οἷς διωγμὸς ὑπέμει-
να, καὶ ἐκ πάντων με ἰρρύσα-
το ὁ Κύριος·

12 Καὶ πάντες δὲ οἱ θύλο-
τες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
διωχθήσονται.

13 Ποταροὶ δὲ ἄνθρωποι
καὶ γόπτες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ
χεῖρον, σλανῶντες καὶ πλα-
νώμενοι.

14 Σὺ δὲ μένει ἐν οἷς ἔμαθες
καὶ ἐπιστάθης, εἰδὼς παρὰ τί-
νος ἔμαθες·

15 Καὶ ὅτι ἀπὸ βριφῶς τὰ
ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυ-
νάμινά σε σοφίσαι εἰς σωτηρί-
αν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ.

16 Πᾶσα γραφὴ, θεόπνευ-
τος, καὶ ὠφέλιμος· πρὸς
διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον,
πρὸς ἰσπανόρθωσιν, πρὸς παι-
δίαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ·

17 Ἴνα ἄρτι· ἢ ὁ τοῦ Θεοῦ
ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον
ἀγαθὸν ἐξηρισμίν·.

αι, τὴν πίστιν, τὴν μακροθυμί-
αν, τὴν ἀγάπην, τὴν ὑπομονήν·

11 Τῶν διωγμῶν, τὰ πα-
θήματα, τὰ ὅποια μὲ ἐγένεσαν
εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, εἰς τὸ Ἰκό-
νιον, εἰς τὰς Λύστρας, τί λογῶς
διωγμὸς ὑπέμεινα, καὶ ἀπὸ
ἅλλως με ἰλευδίσωσεν ὁ Κύριος·

12 Ἀλλὰ καὶ ὅλοι ὅσοι θύ-
λωσι ἐὰν ζῶσι εὐσεβῶς εἰς τὸν
Χριστὸν Ἰησοῦν, θύλωσι διωχθῆ-
ναι.

13 Ἀμὲν ἄνθρωποι ποταροὶ
καὶ πλάται· θύλωσι προκόψει
εἰς τὸ χεῖρότερον, σλανῶντες
τὰς ἄλλως καὶ πλανώμενοι.

14 Ἀλλὰ ἐσύ μένει εἰς
ἐκείνα ὅπῃ ἔμαθες καὶ ἐπιστά-
θης, ἰξιύροντας ἀπὸ τίνας τὰ
ἔμαθες·

15 Καὶ ὅτι ἀπὸ βριφῶ·
ἰξιύρεις τὰ ἱερὰ γράμματα,
ὅπῃ δύνηται ἐὰν σὲ σοφίσουσιν
σωτηρίαν, διαμέσω τῆς πίστεως
ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

16 Ὅλη ἡ γραφὴ εἶναι θεό-
πνευστη, καὶ ὠφέλιμη εἰς διδα-
σκαλίαν, εἰς ἔλεγχον, εἰς δι-
όρθωσιν, εἰς παιδείωσιν ὅπῃ
εἶναι εἰς τὴν δικαιοσύνην·

17 Διὰ τὸ εἶναι σωτὴς ὁ
ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, τελείως
ἰτοιμασμένον· εἰς κάθε ἔργον
ἀγαθόν.

Κεφ. δ'. 4.

Δ Ἰαμαρτύρομαι ἐν ἰγὼ ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Κυρίου

Δ Ἰαμαρτύρομαι λοιπὸν ἐγὼ
ὁμωροσᾶ εἰς τὸν Θεόν, καὶ

Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκροὺς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ·

2 Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίσημοι εὐκαιρῶς, ἀκαιρῶς· ἔλεγχοι, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ.

3 Ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς υἱοκρατίας διδασκαλίας οὐκ ἀνίσχονται· ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύουσι διδασκάλως, κηρόμοι τῆς ἀκοῆς·

4 Καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀπογράψουσιν, ἐκ δὲ τῶν μύθων ἐκτραπήσονται.

5 Σὺ δὲ ἤσθι ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τῆς διακονίας σου πληροφόρησον.

Ὁ ἔργον γὰρ ἤδη σπίνδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφίσηκε.

7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίσιν τετήρηκα.

8 Λοιπὸν, ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης γίψαι, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτῆς ἢ μόνος δὲ ἔμοι, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπητοῖς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν, ὅπῃ μέλλει νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκροὺς εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐπιφανείας τοῦ, καὶ τῆς βασιλείας τοῦ.

2 Κήρυξε τὸν λόγον· παραγᾶσον καὶ καλόκαιρα, καὶ παράκαιρα· ἔλεγχε, ἐπιτίμησον, παρακάλε με κάθε μακροθυμίαν καὶ διδαχῇ.

3 Διατὶ μέλλει νὰ ἔλθῃ καιρὸς, ὅπῃ νὰ μὴν ὑπομείνῃσιν τὴν υἱοκρασίαν διδασκαλίαν· ἀλλὰ κατὰ ταῖς ἰδικαῖς τοῦς ἐπιθυμίαις θέλωσι δημωσιάσῃσιν εἰς τοῦ λόγου τοῦς διδασκάλως, ὅπῃ νὰ γαργαλίωσιν τὴν ἀκοήν τοῦς.

4 Καὶ ἀπὸ τῆς ἀληθείας θέλωσι ἀπογράψῃσιν τὴν ἀκοήν τοῦς, καὶ εἰς τῶν μύθων θέλωσι γυρίσῃσιν.

5 Ἄλλὰ ἐγὼ ἀγρόντια εἰς ἅλα, κακοπάθησι, κάμα ἔργον εὐαγγελιστοῦ, πληροφόρησι τὴν διακονίαν σου.

6 Διατὶ ἐγὼ ὑραμᾶν γίνομαι ραντισμὸς τῆς θυσίας, καὶ ὁ καιρὸς τοῦ χωρισμοῦ μου ἔφθασι.

7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσθηκα, τὸν δρόμον ἐτελείωσα, τὴν πίσιν ἐφύλαξα.

8 Τὰ λοιπὸν, μὲ φυλάττεται ὁ γίψαι τῆς δικαιοσύνης, τὸν ἑποῖον θέλει μὲ τὸν ἀποδώσει ὁ Κύριος εἰς ἐκείνη τὴν ἡμέραν, ὁ δίκαιος κριτῆς, καὶ ὄχι μόνος εἰς ἐμένα, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλους ὅπῃ ἠγαπᾶσιν τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ.

9 Σπύδασον ἰλδιῶν εὐρός
με ἰαχίως·

10 Δημᾶς γάρ με ἰγκατί-
λιπει, ἀγαπήσας τὸν ὦν αἰῶ-
να, καὶ ἰπορεύθη εἰς Θεσσα-
λονικήν· Κρήσκης εἰς Γαλατίας,
Τίτ[Ⓞ] εἰς Δαλματίας·

11 Λυκᾶς ἴγι μόν[Ⓞ] μετ'
ἱμῶ. Μάρκοι ἀναλαβὼν, ἄγι
μετὰ σιαυτῶ· ἴγι γάρ μοι εὐ-
χρησ[Ⓞ] εἰς διακονίαν.

12 Τυχικὸν δὲ ἀπίσειλα
εἰς Ἔφισον.

13 Τὸν Φιλόνη ὃν ἀπέλι-
πον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ,
ἰρχόμεν[Ⓞ] φέρι, καὶ τὰ βι-
βλία, μάλιγα τὰς μεμβρά-
νας.

14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκινὸς
πολλὰ μοι κακὰ ἰνιδίξατο.
ἀποδῆ αὐτῶ ὁ Κύρι[Ⓞ] κατὰ
τὰ ἴργα αὐτῶ·

15 Ὅτι καὶ σὺ φυλάσσον·
λίαν γάρ ἀνδύειται ταῖς ἡμε-
τέροις λόγοις.

16 Ἐν τῇ ἐρωτῇ με ἀπο-
λογία ἔδεις μοι συμπαιγνί-
στο, ἀλλὰ πάντις με ἰγκατέλι-
πον· (μὴ αὐτοῖς λογισθῆν.)

17 Ὅτι Κύριός μοι παρήτη,
καὶ ἰνιδυνάμωσί με, ἵνα δι
ἱμῶ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῆ,
καὶ ἀκίση πάντα τὰ ἴθνη· καὶ

9 Σπύδασι τὰ ἰλδης εἰς
ἱμίνα τὸ γλυγορώτιρον.

10 Διατὶ ὁ Δημᾶς μὲ ἄφη-
σει, ἀγαπήσας τὸν παρόλια
τὸν αἰῶνα, καὶ ἰπῆγει εἰς τὴν
Θεσσαλονικήν, ὁ Κρήσκης ἰπῆ-
γει εἰς τὴν Γαλατίαν, ὁ Τίτ[Ⓞ]
εἰς τὴν Δαλματίαν.

11 Λυκᾶς μόν[Ⓞ] εἶναι μετε-
μίνα· καὶ ἰπαρι καὶ τὸν Μάρ-
κου, καὶ φέρι τοι με τοῦ λόγου
σου· διατὶ μῶ εἶναι πολλὰ
χρησ[Ⓞ] εἰς τὴν ὑψηρίαν.

12 Καὶ τὸν Τυχικὸν τὰς
ἀπίσειλα εἰς τὴν Ἔφισον.

13 Τὸν Φιλόνη τὸν ὁποῖον
ἄφησα εἰς τὴν Τρωάδα σημᾶ
εἰς τὸν Κάρπον, ἰρχόμεν[Ⓞ]
φέρι τοι, καὶ τὰ βιβλία, μά-
λιγα τὰ μεμβράνια.

14 Ἀλέξανδρ[Ⓞ] ὁ χαλκινὸς
πολλὰ κακὰ μῶ ἰκαμιν· ἄμ-
ποτι ὁ Κύρι[Ⓞ] τὰ τοῦ ἀποδῆ-
ση κατὰ τὰ ἴργα τε.

15 Τὸν ὁποῖον καὶ ἰσὺ φυλά-
γου τοι· διατὶ πολλὰ ἰνατιώ-
θηκα τὰ λόγια μας.

16 Εἰς τὴν ἐρωτῇ με
ἀπολογία κατένας δὲν με ἰπα-
ραγάθη, ἀλλὰ ὅλοι μὲ ἄφησαν·
ἄμποτες τὰ μὴν τῆς λογαρι-
ασθῆ.

17 Ἀμὴ ὁ Κύρι[Ⓞ] μὲ ἰπα-
ραγάθη, καὶ μὲ ἰδυνάμωσι,
διὰ τὰ πληροφορηθῆ τὸ κήρυ-
γμα διαμίσου μιν, καὶ τὰ ἀκί-
σιν ὅλα τὰ ἴθνη, καὶ ἰλευθε-

ἔρρύσθη ἐκ γέματ^ο λίσ-
τ^ο.

18 Καὶ ῥύσται· με ὁ Κύριος
ἀπὸ παντὸς ἔργου ποτηρῆ, καὶ
σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτῆ
τὴν ἰσπεράνιον· ἧ ἡ δόξα εἰς
τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

19 Ἄσπασαι Πρίσκαν καὶ
Ἀκύλαν, καὶ τὸν Ὀησιφόρον
οἶκον.

20 Ἐρατ^ο ἔμεινεν ἐν Κο-
ρίνθῳ. Τρόφιμον δὲ ἀπίλιπον
ἐν Μιλῆται ἀσθημένῳ.

21 Σπύδασον πρὸ χειμῶ-
ν^ο ἰλθεῖν. Ἀσπάζεται σε
Εὐβουλ^ο, καὶ Πύδης, καὶ Λί-
ν^ο, καὶ Κλαυδία, καὶ οἱ ἀ-
δελφοὶ πάντες.

22 Ὁ Κύρι^ο Ἰησοῦς Χρι-
στὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου· ἡ
χάρις μετ' ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Τιμόθειον δευτέρα τῆς
Ἐφεσίων ἐκκλησίας πρῶτον
ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐ-
γγράφῃ ἀπὸ Ῥώμης, ὅτι ἐκ
δευτέρου παρῆγε Παῦλ^ο τῷ
Καίσαρι Νέρωνι.

ῥύθηκα ἀπὸ τὸ γέμα τοῦ λίσ-
τ^ο.

18 Καὶ ὁ Κύρι^ο θύλει μὲ
ἐλευθερώσει ἀπὸ κάθε ἔργου
κακῶν, καὶ θύλει μὲ σώσει εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ ἰσπερά-
νιον· εἰς τὸν ὅποιον ἄς εἶναι ἡ
δόξα εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
νων. ἀμήν.

19 Χαίρεισι τὴν Πρίσκιλ-
λαν καὶ τὸν Ἀκύλαν, καὶ τὸ
σπῆτι τοῦ Ὀησιφόρου.

20 Ὁ Ἐρατ^ο ἀπόμεινε
εἰς τὴν Κόρινθον· καὶ τὸν Τρό-
φιμον τὸν ἄφησα εἰς τὴν Μί-
λητον ἀσθημένον.

21 Σπύδαξε νὰ ἴλθῃς πρῶ-
τύτερα ἀπὸ τὸν χειμῶνα· χαί-
ρειτᾶσι ὁ Εὐβουλ^ο, καὶ Πύδης,
καὶ Λίν^ο, καὶ ἡ Κλαυδία,
καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὅλοι.

22 Ὁ Κύρι^ο Ἰησοῦς Χρι-
στὸς ἄς εἶναι μετὰ τὸ πνεῦμά σου·
ἡ χάρις μετὰ λόγου σου. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Τιμόθειον δευτέρα,
τῆς Ἐφεσίων ἐκκλησίας πρῶ-
τον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα,
ἐγγράφῃ ἀπὸ τῆς Ῥώμης, ὅτι
ἐκ δευτέρου παρῆγε ὁ Παῦλ^ο·
εἰς τὸν Καίσαρα Νέρωνα.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Τίτον ἐπιστολή.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ δούλο· Θεοῦ, ἀπόστολο· δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πίσιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ, καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσίβειαν·

2 Ἐκ' ἰσπίδι ζωῆς αἰωνίης, ἣν ἐπηγγέλατο ὁ ἀψευδὴς Θεὸς ἀπὸ χρόνου αἰωνίων,

3 Ἐφάνησεν δὲ καιροῖς ἰδίους τὸν λόγον αὐτῷ, ἐν κηρύγματι ὁ ἐπιγεύθη ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρο· ἡμῶν Θεοῦ·

4 Τίτω γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίσιν, χάρις, εἰρεῖα, εὐεχία ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρο· ἡμῶν·

5 Τύτῳ· χάριν κατέλιπον σοι ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταγέσῃ κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διαταξάμην·

6 Εἴ τις ἐστὶν ἀείκλιτο·, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστὰ, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυπότακτα·

ΠΑΥΛΟΣ δούλο· Θεοῦ, καὶ ἀπόστολο· τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν πίσιν τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, ὅτι εἶναι κατὰ τὴν εὐσίβειαν·

2 Εἰς τὴν ἰσπίδα τῆς αἰωνίης ζωῆς, τὴν ὅποιαν ἔταξεν ὁ ἀψευδὴς Θεὸς ἀπὸ καιρὸς αἰωνίους,

3 Καὶ τὴν ἐφάνησεν εἰς καιροῦς διωρισμένους ἦγεν τὸν λόγον τῷ εἰς τὸ κήρυγμα· τὸ ὅποιον τὸ ἐνεμπεριτεύθηκα ἐγὼ, μὴ ἀρῶσαξιν τοῦ σωτῆρο· μας Θεοῦ·

4 Εἰς τὸν Τίτον τὸ γνησίον τέκνον κατὰ τὴν κοινὴν πίσιν, ὡς εἶναι χάρις, εἰρεῖα, εὐεχία ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ πατέρα, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρο· μας·

5 Διὰ τύτην τὴν ἀφορμὴν σὲ ἀφῆσα εἰς τὴν Κρήτην, διὰ τὰ διορθώσῃς ἐκεῖνα ὅτι λείπονσι, καὶ τὰ καταγέσῃς εἰς κάθε πόλιν πρεσβυτέρους, καὶ ὡς ἐγὼ σὲ ἰδατάξα·

6 Ἐὰν εἶναι καινίας ἀκατηγόρητο·, μιᾶς γυναικὸς ἀνδρας, καὶ ἔχει τέκνα πιστὰ, ὄχι κατηγορημένα ἀσωτίας, ἢ ἀνυπότακτα·

7 Διὶ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς Θεῷ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάρονον, μὴ πλῆκτον, μὴ αἰσχροκερδῆ·

8 Ἄλλὰ φιλόξενοι, φιλάγαθοι, σώφρονες, δίκαιοι, ὅσιον, ἠγερῶν·

9 Ἀντιχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδασχῆν πιστῷ λόγῳ, ἵνα δυνατὸς ἦ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ, καὶ τὰς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.

10 Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φριναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ περιουμῆς·

11 Οὓς δεῖ ἐπιγομίζειν· οἷτινες ὅλως οἴκως ἀνατρέψουσιν, διδάσκοντες ἂ μὴ δεῖ, αἰσχροῦ κέρδους χάριν.

12 Εἰπέ τις ἐξ αὐτῶν ἰδιῶν αὐτῶν προφήτης· Κρητικὸς αἰψεύσαι, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀεργαί.

13 Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθῆς· διὴν αἰτίαν ἐλεγχε αὐτὸς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει·

7 Διατὶ ἀναγκαῖον εἶναι τὸν ἐπίσκοπον· ἵνα εἶναι ἀκατηγόρητος, ὡς ἂν οἰκονόμος τοῦ Θεοῦ· ἵνα μὴν εἶναι αὐθάδης, ἵνα μὴν εἶναι ὀξύθυμος, ἵνα μὴν εἶναι ὀργιστῆς, ἵνα μὴν εἶναι δάρτης, ἵνα μὴν ἀγαπᾷ κακὰ κέρδη·

8 Ἄλλὰ ἵνα ἀγαπᾷ τὰς ξένους, ἵνα ἀγαπᾷ τὸ καλόν, ἵνα εἶναι σώφρων, δίκαιος, ὅσιος, ἠγερῶν·

9 Νὰ κρατῆ τὸν πιστὸν λόγον τῆς διδασχῆς, διὰ ἵνα δύνηται καὶ ἵνα κηδεύῃ τὰς ἄλλους μὲ τὴν διδασκαλίαν τὴν ὑγιῆ, καὶ ἵνα ἐλέγχει ἐκείνους ὅπῃ ἐναντιῶσιν.

10 Διατὶ εἶναι πολλοὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ ὅπῃ ἀπατῶσι τὰς λογισμῆς, μάλιστα ἐκεῖνοι ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὴν περιουμῆν.

11 Τὰς ὁποῖους πρέπει ἵνα τὰς ἀπογομώσωμεν, οἱ ὁποῖοι ὀλάκαιρα σπήτια γυρίζουσιν ἄνω κάτω, ἴσοντας ἵνα διδάσκουσιν ἐκεῖνα ὅπῃ δὲν πρέπει, διὰ ἄσχημον κέρδος·

12 Κάποιος ἀπὸ αὐτῶν ἰδικός τῆς προφήτης εἶπεν· οἱ Κρητικοὶ πάντα εἶναι ψεύσαι, κακὰ θηρία, κοιλίας ἀκαμάτραις.

13 Ἡ μαρτυρία ἐτότη εἶναι ἀληθινή. διὰ τὸτο ἐλεγχε τὰς σκληρὰ, διὰ ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐς τὴν πίστιν·

14 Μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις, καὶ ἰστολαῖς ἀνθρώπων ἀπογραφόμενοι τὴν ἀλήθειαν.

15 Πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μιμασμένοις καὶ ἀπίστοις ἕδιν καθαρὸν, ἀλλὰ μιμιάσθαι αὐτῶν καὶ ὁ πῶς καὶ ἡ συνείδησις.

16 Θεὸν ὁμολογεῖσιν ἰδίαι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνεῖνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

14 Νὰ μὴν ἔχῃ τὸν νῦν τῆς εἰς μύθους Ἰουδαϊκῆς, καὶ παραγγελίαις ἀνθρώπων, ὅπῃ ἀπογράφονται τὴν ἀλήθειαν.

15 Ὅλα εἶναι καθαρὰ εἰς τῆς καθαρῶς· ἀμὴ εἰς τῆς μιμασμένους καὶ ἀπίστους δὲ εἶναι πάντα (πρᾶγμα) καθαρὸν, ἀλλὰ εἶναι μιμασμένῳ καὶ ὁ νῦς τῆς καὶ ἡ συνείδησίς τῆς.

16 Ὁμολογεῖν τὰ γνωρίζου τὸν Θεὸν, ἀμὴ μὲ τὰ ἔργα τοῦ ἀρνεῖνται, ἔγοντας τὰ εἶναι σιχαχαιτοὶ, καὶ ἀπειθεῖς καὶ εἰς κάθε ἔργον ἀγαθὸν ἀσπιτέδοι.

Κιφ. β'. 2.

ΣΤ' δι' ἰσὺν λόλοι ἀπρίπει τῇ ὑγιαινώσει διδασκαλία.

2 Πρεσβύτας τηθαλίως εἶκαι, σμυνῆς, σῶφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομοιῇ.

3 Πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καλασθήματι ἱεροπρεπτεῖς, μὴ διὰ βόλους, μὴ οἶνον πολλῶ διδωλωμίνας, καλοδιδασκαλῆς,

4 Ἴνα σφροονίζουσι τὰς νέας, φιλάδελφες εἶκαι, φιλοτίμως,

5 Σῶφρονας, ἀγνάς, οἰ-

Α Μὴ ἰσὺν λόλοι κείνη ὅπῃ ἀπρίπεισιν εἰς τὴν ὑγιῆ διδασκαλίαν.

2 Οἱ γέροντες τὰ εἶναι ἀμίθουσοι, τὰ εἶναι τιμημίτοι, σῶφρονες, ὑγιεῖς εἰς τὴν πίστιν, εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὴν ὑπομοιῆν.

3 Ὁμοίως καὶ ἡ γερύθισαις τὰ εἶναι μὲ ἐνδύματα, ὅπῃ τὰ ἀπρίπει εἰς τὴν ἀγιωσύνην, τὰ μὴν εἶναι κατακαλήτραις, τὰ μὴν δαλῶνται εἰς πάλυκραςί, τὰ εἶναι διδασκαλοὶ τῆς καλωσύνης.

4 Διὰ τὰ σφροονίζουσι ταῖς νέαις, τὰ ἀγαπᾶσι τὸς ἀνδρες τῆς καὶ τὰ παῖδια τῆς,

5 Νὰ εἶναι σφροονισμένας, καθαραῖς, τὰ φυλάχου τὸ σπῆ-

κυρὸς, ἀγαθὰς, ὑποτάσσομένης τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημηθῆται.

6 Τὸς νωτέρας ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν·

7 Περὶ πάντα σιαυτὸν παρεχόμενος τύπος καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφορίας, σιμνότητα,

8 Λόγοι ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐτραπῆ, μηδὲν ἔχων περὶ ὑμῶν λέγειν φαῦλον.

9 Δύλης ἰδίοις δισκόταις ὑποτάσσεισθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρίστως εἶναι, μὴ ἀνιλέγοντας·

10 Μὴ ρομφιζομένους, ἀλλὰ πείσει πᾶσαν ἰσοδικυμένους ἀγαθῆν· ἵνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ κομῶσιν ἐν πᾶσιν.

11, Ἐπιφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις·

12 Παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι·

13 Προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

11, γὰ εἶναι ἀγαθαῖς, γὰ ὑποτάσσειναι εἰς τὴς ἰδίους τὴς ἀνδρας, διὰ γὰ μὴν βλασφημηθῆται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

6 Τὸν αὐτὸν τρόπον νουθετῶν καὶ τὴς νωτέρας γὰ σωφρονεῖσιν.

7 Εἰς ὅλα δίδει τοῦ λόγου σε παράδειγμα τῶν καλῶν ἔργων, (ὡντας) εἰς τὴν διδασκαλίαν ἀδιαφοροῦ καὶ σιμνός,

8 Καὶ ἔχοντας λόγοι ὑγιῆ καὶ ἀκατάγνωστον· διὰ γὰ ἐτραπῆ ὁ ἐναντίος, γὰ μὴν ἔχη γὰ λέγειν τίποτες κακὸν διὰ λόγου σας.

9 Οἱ δούλοι γὰ ὑποτάσσεινται εἰς τὴς ἰδίους τὴς αὐθεντάδες, εἰς ὅλα γὰ εἶναι εὐαρίστοι, γὰ μὴν ἀνιλέγοντας·

10 Νὰ μὴν ἰδιοποιῶσι τὰς ξίνας, ἀλλὰ γὰ δείχνουσι κάθε λογῆς πείσει καλῶν, διὰ γὰ γολίζουσι εἰς ὅλα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρός μας Θεοῦ.

11 Διατὶ ἐφανερῶδη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις·

12 Ὅπως μᾶς διδάσκει, διὰ γὰ ἀρησῶμεν τὴν ἀσέβειαν καὶ ταῖς κοσμικαῖς ἐπιθυμίαις, καὶ γὰ ζήσωμεν σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς, εἰς τῆτον τὸν αἰῶνα·

13 Ἀπαντηχίοντες τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρός μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

14^ο Ος ἴδωκεν ἑαυτὸν ὑπερῶς ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθάρσιον ἑαυτῷ λαὸν περιέσους, ζυλωτὴν καλῶν ἔργων.

15 Ταῦτα λέλει, καὶ παρακάλει, καὶ ἔλεγχε μὴ πάσης ἐπιταγῆς. μηδὲς σε περιφροσίντω.

14^ο Ὁ ὁμοῖο^ς ἴδωκε τὸν ἑαυτὸν τε διὰ λόγου μας, διὰ τὰ μᾶς εξαγοράσῃ ἀπὸ κάθε λογῆς ἀνομίας, καὶ τὰ καθάρσιον εἰς τοῦ λόγου τε λαὸν ἰδικόν τε, ἐπιμιλετήν τῶν καλῶν ἔργων.

15 Ἐτέτα λέλει καὶ νουθετῶν καὶ ἔλεγχε μὴ κάθε λογῆς ἐξουσίαν. καὶ κανένας ἄς μὴ σε καταφροσῶ.

Κεφ. γ'. 3.

Ἐπιπομίμνησι αὐτὸς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσεισθαι, παιδαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοιμὸς εἶναι.

2 Μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχως εἶναι, ἐπιεικεῖς, πᾶσαν ἰδεικνυμένης πραότητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους.

3 Ἡμεῖς γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, σπλινώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διέγοντες, συνητοί, μισῶντες ἀλλήλους.

4 Ὅτι δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλελευθερία ἐπιφάνη τοῦ σωτῆρος^ο ἡμῶν Θεοῦ,

5 Οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἰποήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτῷ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λυτρωῦ παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος^ο ἁγίου.

Ἀναδύμιξί τες τὰ ὑποτάσσωνται εἰς ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις, τὰ ὑπακούουσι, τὰ εἶναι ἐτοιμοὶ εἰς κάθε ἔργον καλόν.

2 Κανένας τὰ μὴν βλασφημεῖσι, τὰ εἶναι ἄμαχοι, ἰσαροῖ, δειχνοτες κάθε πραότητα εἰς ὅλους τὸς ἀνθρώπους.

3 Διατὶ καὶ ἡμεῖς ἴνα καιρὸν ἤμωσαν ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, σπλινώμενοι, καὶ ἰδουλεύαμεν ταῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς πολλῶν λογίων, ἀπειρωτῶντες εἰς κακίαν καὶ φθόνον, μισημένοι, καὶ μισῶντες ἴνας τὸν ἄλλον.

4 Ἀμὴ ὅταν ἐφανερῶδη ἡ καλωσύνη καὶ ἡ φιλελευθερία τοῦ σωτῆρός μας Θεοῦ,

5 Ὅχι ἀπὸ ἔργα δίκαια ἐπὶ ἐκάμαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔλεός τε μᾶς ἔσωσε, διαμίσου τοῦ λυσίματος τῆς ξαναγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος^ο.

6 Οὐ ἐξέχειν ἐφ' ἡμᾶς πλωσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.

7 Ἴνα δικαιωθῆντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονομοὶ γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

8 Πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τῶν βέλονται σε διαβιβασαῖν· ἵνα φροτιζῶσι καλῶν ἔργων ποιεῖσθαι οἱ πιστευόντες τῷ Θεῷ· ταῦτά ἐστι ἰα καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις.

9 Μωρὰς δὲ ζητήσεις, καὶ γυναιλογίας, καὶ ἔρεις, καὶ μάχας νομικὰς περιτίσασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς, καὶ μάταιοι.

10 Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μίαν μίαν καὶ δευτέραν νεθυσίαν παραιτῷ.

11 Εἰδὼς ὅτι ἐξέγραπται ὁ τοιοῦτος, καὶ ἁμαρτάνει, ὡν αὐτοκατάκριτος.

12 Ὅταν πέμψω Ἀρτιμᾶν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπέδασον ἔλθειν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κίβρια παραχειμάσαι.

13 Ζητᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπεδαίως πρὸς πέμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ.

14 Μαθάνετωσαν δὲ καὶ οἱ

6 Τὸ ὅποῖον ἔχουσιν εἰς ἡμᾶς πλωσίως, διαμίσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος μας·

7 Διὰ τὰ γενόμεν κληρονομοί, κατὰ τὴν ἐλπίδα ἰῆς αἰωνίου ζωῆς, μὲ τὸ τὰ ἐδικαιώθημεν μὲ τὴν χάριν τοῦ.

8 Ὁ λόγος· ἐτύθη εἶναι πιστός· καὶ ἐτύθη δὲ λω τὰ βεβαιώτης, διὰ τὰ φροτιζουσι τὰ ὑπερέχουσιν· εἰς τὰ καλὰ ἔργα ἐκείνοι ὅπῃ ἐπίστυσαν εἰς τὸν Θεόν· ἐτύθη εἶναι ἰα καλὰ καὶ ὠφέλιμα εἰς τὴν ἀνθρώπων.

9 Ἀμὴ τὰ λωλὰ ζητήματα, καὶ ταῖς γυναιλογίαις, καὶ ταῖς φιλονεικίαις, καὶ ταῖς μάχαις ταῖς νομικαῖς, ἀπογράφου ταις· διατὶ εἶναι ἀνωφελεῖς καὶ μάταιαις.

10 Τὸν ἄνθρωπον τὸν αἰρετικὸν, ὕστερα ἀπὸ μίαν καὶ δευτέραν νεθυσίαν, ἀπογράφου τον.

11 Ἰξέρωντας ὅτι ὁ τοιοῦτος· εἶναι διεγραμμένον, καὶ ἁμαρτάνει, ὡντας αὐτοκατάκριτον.

12 Ὅταν πέμψω εἰς ἴσην τὸν Ἀρτιμᾶν ἢ τὸν Τυχικόν, σπέδασο τὰ ἔλθῃς εἰς ἐμένα εἰς τὴν Νικόπολιν· διατὶ ἐκεῖ ἀποφάσισα τὰ ξεχειμάσω.

13 Τὸν Ζητᾶν τὸν νομικόν, καὶ τὸν Ἀπολλῶ, ἰαχίως σπέδου τας, φροτιζωντας, τὰ μὴν τὴν λείψῃ τίποτις.

14 Καὶ ἂς μαθάνουσι καὶ οἱ

ἡμίτεροι καλῶν ἔργων προίσα-
σθαι εἰς τὰς ἀναγκαίαις χρείαις,
ἵνα μὴ ᾖσιν ἄκαρποι.

15 Ἀσπάζονται σε οἱ μὲν
ἐμὲ πάντες. ἄσπασαι τῆς φι-
λοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστι. Ἡ χά-
ρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Τίτον τῆς Κρητῶν
ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον
χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ
Νικοπόλεως τῆς Μακεδονίας.

ἰδιοὶ μας τὰ ὑπερίχεσιν εἰς
τὰ καλὰ ἔργα, διὰ ταῖς ἀναγ-
καίαις χρείαις, διὰ τὰ μὴ
εἶναι ἄκαρποι.

15 Ὅλοι ἐκείνοι ὅπου εἶναι
μετὰ τοῦ λόγου μετὰ σε χαριτέωσι·
χαριτίσει ἐκείνους ὅπου μᾶς
ἀγαπήσωσι μετὰ πίστιν· ἡ χά-
ρις ἧς εἶναι μετὰ ὅλης σας.
Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Τίτον, τῆς τῶν Κρη-
τῶν ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκο-
πον χειροτονηθέντα, ἐγράφη
ἀπὸ Νικοπόλεως τῆς Μακεδο-
νίας.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡὸς ΦΙΛΗΜΟΝΑ ἘΠΙ-
ΣΤΟΛΗ.

ΠΑΥΛΟΣ δίδωμι· Χριστῷ
Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεῳ· ὁ ἀ-
δελφός, Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ
καὶ συνεργῷ ἡμῶν,

2 Καὶ Ἀσφίᾳ τῇ ἀγαπη-
τῇ, καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρα-
τιώτῃ ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν
σου ἐκκλησίᾳ·

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΑΥΛΟΣ ὁ δίδωμι· τοῦ
Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τιμό-
θεοῦ· ἀδελφός, εἰς τὸν Φιλήμονα
τὸν ἀγαπητὸν καὶ συνεργὸν μας,
2 Καὶ εἰς τὴν Ἀσφίαν τὴν
ἀγαπητὴν, καὶ Ἀρχίππον τὸν
συστρατιώτην μας, καὶ εἰς τὴν
ἐκκλησίαν ὅπου εἶναι εἰς τὸ σπίτι
τί σου.

3 Ἄς εἶναι χάρις εἰς ἑσᾶς καὶ
εἰρήνη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὸν πα-
τέρα μας, καὶ τὸν Κύριον Ἰη-
σοῦν Χριστόν.

4 Εὐχαρισῶ τῷ Θεῷ μου, πάντοτε μνησίας σου ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου,

5 Ἀκούων σου τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τὰς ἀγίας·

6 Ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεως σου ἐνεργῶς γίνηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.

7 Χάρην γὰρ ἔχομεν πολλὴν καὶ παρηγορίαν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα ἡμῶν ἀγίῳ ἀναπίπτουσαι διὰ σὺ, ἀδελφεί.

8 Διὸ πολλὴν ἐν Χριστῷ παρήσῃαν ἔχων ἐπιλάσσει σοι τὸ ἀνῆκον·

9 Διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ, ἰοῦτ· ὦν, ὡς Παῦλ· πρεσβύτες, νυὶ δὲ καὶ δίσμι· Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἡμῶν τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεισμοῖς μου, Ὁνήσιμον·

11 Τὸν ποτὶ σοὶ ἄχρηστον, νυὶ δὲ σοὶ καὶ ἡμοὶ εὐχρηστον, ὃν ἀνέπιμψα·

4 Εὐχαρισῶ τὸν Θεόν μου, πάντοτε ἐνθυμύμενός σοι εἰς ταῖς προσευχαῖς μου,

5 Ἀκούοντας τὴν ἀγάπην σου καὶ τὴν πίστιν, ὅπως ἔχεις εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς ὅλας τὰς ἀγίας·

6 Διὰ τὰ γίνῃ ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργητικῆ, εἰς ἐπιγνώσιν κάθε λογιῆς ἀγαθοῦ, ὅπως εἶναι εἰς ἰσῆς ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦν.

7 Πολλὴν χάριν ἔχομεν καὶ παρηγορίαν εἰς τὴν ἀγάπην σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἀγίων εἶναι ἀναπίπτουμένα διὰ μέσου σου, ἀδελφεί.

8 Διὰ τοῦτο πολλὴν παρήσῃαν ἔχω ἐν Χριστῷ ἐὰν σὺ προσάξῃς τὸ ἀρκούν·

9 Ὅμως διὰ τὴν ἀγάπην περισσότεροι παρακαλῶ, τέτοιαις λογίαις ὄντας, ὡσανὶ Παῦλ· γέροντας, καὶ τῶρα ἀκόμι καὶ δίσμι· τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Παρακαλῶ σε διὰ τὸ ἰδικόν μου τέκνον, τὸ ὅποιον τὸ ἐγέννησα μέσα εἰς τὰ δεισμά μου, τὸν Ὁνήσιμον·

11 Ὁ ὅποιος εἶνα καιρὸν ἦτον εἰς ἰσῆνα ἄχρητος, ἀμὴ τῶρα καὶ εἰς ἰσῆνα καὶ εἰς ἡμῖνα εἶναι χρήσιμος· τὸν ὅποιον πάλιν σὺ ἡμίλαπιμψα·

12 Σὺ δὲ αὐτὸν, τυτίγι, τὰ ἰμὰ σπλαγγια, προσλαβῦ·

13 Ὅν ἐγὼ ἰβυλόμην πρὸς ἑμαυτὸν κατίχην, ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακοῖ μοι ἐν τοῖς δισμοῖς τοῦ εὐαγγελίου·

14 Χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης ἄδην ἠθέλησα ποιῆσαι· ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθὸν σου ἦ, ἀλλὰ κατὰ ἐκύσιου.

15 Τάχα γὰρ διὰ τυτοίχων ἰχωρίσθη πρὸς ἕραν, ἵνα αἰώνιοι αὐτὸν ἀπέχης·

16 Οὐκέτι ὡς δῦλοι, ἀλλ' ὑπὲρ δῦλοι, ἀδελφοὶ ἀγαπητὸν, μάλιγα ἰμοί, πόσον δὲ μᾶλλον σου καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν Κυρίῳ;

17 Εἰ οὖν ἰμὲ ἔχεις κεινωτὸν, προσλαβῦ αὐτὸν ὡς ἰμέ.

18 Εἰ δὲ τι ἠδίκησέ σε, ἢ ἔφείλει, τυτο ἰμοί ἐλλόγει.

19 Ἐγὼ Παῦλῳ ἔγραψα τῇ ἰμῇ χειρὶ, ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σιαυτὸς μοι προσοφείλεις.

20 Ναὶ, ἀδελφὲ, ἐγὼ σου

12 Καὶ ἰοῦ προσδέξυ ἴου, ὡσὰν ἰδικά με σπλαγγια.

13 Τὸ οἰοῦσθε ἐγὼ ἠθέλησα καὶ τὸν κρατῶ μὲ τοῦ λόγου μου, διὰ τὰ μὲ ὑπερηβῆ ἀντίς διὰ σὶ εἰς τὰ δισμά τοῦ εὐαγγελίου·

14 Ἄμην ἔξω ἀπὸ τῶν ἰδικῆν σου γνώμην δὲν ἠθέλησα καὶ κάμω ἴπνοτις, διὰ τὰ μὴν εἶναι τὸ καλὸν σου ὡσὰν ἀναγκαστικὸν, ἀλλὰ θεληματικόν.

15 Διατὶ ἴσως διὰ τοῦτο ἰχωρίσθη εἰς ἕραν (ἀπὸ σέτα), διὰ τὰ τὸν ἀπολάβης πάλιν καὶ τὰ τὸν ἔχης παντολειόν·

16 Ὅχι πλείον ὡσὰν δῦλοι, ἀλλὰ περισσότεροι ἀπὸ δῦλοι, ὡσὰν ἀδελφοὶ ἀγαπητὸν, εἰς ἰμένα μάλιγα, καὶ πόσον μᾶλλον εἰς ἴσησιν, καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν Κυρίῳ;

17 Ἐὰν λοιπὸν ἔχης ἰμένα σύντροφον, ἴπαρέ του μὲ τοῦ λόγου σου ὡσὰν ἰμένα.

18 Καὶ ἂν σε ἀδίκησιν ἴπνοτις, ἢ σὺ χρεωγᾶ, ἐτυτο εἰς ἰμένα λογαριασὶ το.

19 Ἐγὼ ὁ Παῦλῳ ἔγραψα μὲ τὸ ἰδικόν μου χεῖρ. ἐγὼ θέλω τὸ πληρώσει. διὰ τὰ μὴν σοῦ εἰπῶ ὅτι μὴ ἀπακωχρεωγᾶς καὶ τοῦ λόγου σου.

20 Ναὶ, ἀδελφὲ, ἐγὼ σου

ἐταίμην ἐν Κυρίῳ ἀνάπαυσόν
 με ἰὰ σπλάγγχα ἐν Κυρίῳ.

21 Πειποιθῶς τῇ ὑπακοῇ
 σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ
 ὑπὲρ ὃ λέγω ποιήσεις.

22 Ἄμα δὲ καὶ ἰτοίμαξί μοι
 ξηρίας ἔλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν
 προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσο-
 μαι ὑμῖν.

23 Ἀσπάζονται σοι Ἐπα-
 φράς, (ὁ Συναιχμάλωτός μου
 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,) Μάρκῳ,

24 Ἀρίταρχῳ, Δημᾶς,
 Λυκάς, οἱ Συνηγοί μου.

25 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύ-
 ματος ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Φιλήμονα ἰγράφη
 ἀπὸ Ῥώμης διὰ Ὀησίμου οἰ-
 κίτου.

ἄμποτε γὰρ ἤθελω σὶ ὠφελῆ-
 θῆ ἐν Κυρίῳ ἀνάπαυσε τὰ
 σπλάγγχα μου ἐν Κυρίῳ.

• 21 Θαρρῶντας εἰς τὴν ὑ-
 πακοήν σου σὺ ἔγραψα, ἐξέυ-
 ρωντας ὅτι καὶ περισσότερον
 ἀπ' ἐκείνο ὁποῦ λέγω θέλεις
 κάμει.

22 Καὶ ὁμῶ ἰτοίμαξί μου
 καὶ ξηοδοχίῳ, διατὶ θαρ-
 ρῶ, ὅτι διαμέσου τῶν προσ-
 ευχῶν ἴσας θέλω χαρισθῆ εἰς
 ἐσᾶς.

23 Σᾶς χειριτοῦν ὁ Ἐπα-
 φράς, ὁ Συναιχμάλωτός μου ἐν
 Χριστῷ Ἰησοῦ, Μάρκῳ,

24 Ἀρίταρχῳ, Δημᾶς,
 Λυκάς, οἱ συνηγοί μου.

25 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας
 Ἰησοῦ Χριστοῦ ἄς εἶναι μετὰ
 τὸ πνεῦμά σας. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Φιλήμονα ἰγράφη
 ἀπὸ τῆς Ῥώμης διαμέσου Ὀ-
 ησίμου οἰκίτου.

Ἡ ΠΡΟΣ ἙΒΡΑΙΟΥΤΣ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ.

Κιφ. α. Ι.

ΠΟΛΥΜΕΡΩΣ καὶ πολυ-
τρόπως πάσαι ὁ Θεὸς
δηλώσας τοῖς πατέραςιν ἐν τοῖς
προφήταις, ἐκ ἰσχύων τῶν
ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν
ἐν υἱῷ,

2 Ὁς ἔθηκε κληροδόμος
πάντων, δι' ἃ καὶ τὰς αἰῶνας
ἐποίησεν.

3 Ὁς ὡς ἀπαύγασμα τῆς
δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστά-
σεως αὐτοῦ, φέρων τὰ πάντα
τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ,
δι' ἑαυτὸ καθαρὸν ποιησά-
μενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν,
ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλω-
σύνης ἐν ὑψηλοῖς·

4 Τοσοῦτον κρείττων γενό-
μενος τῶν ἀγγέλων, ὅση δια-
φορῆτερον παρ' αὐτὸς κληρο-
κόμηκεν ὄνομα.

ἘΣΤΟΝΤΑΣ ὁ Θεὸς καὶ ἐ-
λάλησεν εἰς τὰς πατέρας,
τοῖς παλαιῶν καιρῶν, εἰς πολλὰ
μῆρη καὶ μετὰ πολλὰς τρόπους,
διαμίσου τῶν προφητῶν, εἰς
ταῖς ὑστεραῖς τέταρσι ἡμέραις
μας ἐλάλησεν διαμίσου τοῦ
υἱοῦ.

2 Τὸν ὁμοῖον ἔκαμε κλη-
ροδόμος ὅλων τῶν πραγμά-
των, διαμίσου τοῦ ὁμοῖου ἔκαμε
καὶ τὰς αἰῶνας.

3 Ὁ ὁμοῖος ὄντας ἀπαύ-
γασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ
τῆς ὑποστάσεώς τε, καὶ βασιλευ-
σας τὰ πάντα μετὰ τὸν λόγον
τῆς δυνάμεώς τε, κάμνοντας
διαμίσου τοῦ λόγου τε καθα-
ρισμὸν τῶν ἁμαρτιῶν μας,
ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς με-
γαλωσύνης εἰς τὰς ὑψηλὰς
τόπους.

4 Καὶ ἔγενε τόσοι μεγαλί-
τερος ἀπὸ τῶν ἀγγέλων, ὅση
καὶ ἰσχυρότερος παρ' αὐτὸς
ἐκληροδόμηκεν ὄνομα.

5 Τίτι γὰρ εἰπέ ποτε τῶν ἀγγέλων· Τίός μὲ εἶ σύ, ἰγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἴσομαι αὐτῶ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἴσται μοι εἰς υἱόν;

6 Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκίαν, λέγει· Καὶ προσκυνήσω αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ.

7 Καὶ πρὸς μὲν τὸς ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τὸς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τὸς λειτουργῆς αὐτοῦ πρὸς φλόγα·

8 Πρὸς δὲ τὸν υἱόν· Ὁ θρόνον σου, ὁ Θεὸς, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδον εὐδότητος ἢ ῥάβδον τῆς βασιλείας σου.

9 Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιᾶσις παρὰ τὸς μετόχους σου.

10 Καί· Σὺ κατ' ἀρχὰς, Κύριε, τὴν γῆν ἰδεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ ὕρανοι·

11 Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμίεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιοι παλαιωθήσονται·

12 Καὶ ὡς εἰ περιβέβηαισι λίξεις αὐτὰς, καὶ ἀλλαγῆσονται·

5 Διὰ τὸ εἰς τοῖον ἀπὸ τὸς ἀγγέλους εἶπε καμίαν φοράν υἱός μὲ ἴσαι ἰσὺ, ἰγὼ σήμερον σὲ ἰγέννησα; καὶ πάλιν· ἰγὼ θείλω τοῦ ἴσθαι πατέρα, καὶ αὐτὸς θέλει μὲ ἴσθαι υἱός.

6 Καὶ πάλιν, ὅταν ἐμβάσῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκίαν, λέγει· ἄς τὸν προσκυνήσουσιν ὅλοι οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ.

7 Καὶ διὰ τὸς ἀγγέλους λέγει· ὅπῃ κάμει τὸς ἀγγέλους τε πνεύματα, καὶ τὸς λειτουργῆς τε φλόγα φωνίας.

8 Ἀμὴ διὰ τὸν υἱόν λέγει· ὁ θρόνον σου, ὁ Θεός, εἶσαι αἰῶνος· ῥάβδον τῆς ἰσότητος εἶσαι τὸ ῥάβδον τῆς βασιλείας σου.

9 Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τῆτο σὲ ἔχρισεν ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιᾶσις παραπάνω ἀπὸ τὸς συντρόφους σου.

10 Καί· ἰσὺ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, Κύριε, ἰδεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ οἱ ὕρανοι εἶσαι ἔργα τῶν χειρῶν σου.

11 Αὐτοὶ θείλωσι χαλασθῆναι, ἀμὴ ἰσὺ μίνεις βίβαιοι· καὶ ἐκείνοι ὅλοι ὡσαν φέριμα θείλωσι παλαιώσονται.

12 Καὶ ὡσαν ἀπανωφόριμα θείλωσι τὸς τυλίξεις, καὶ θείλωσι

σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ ἵα ἔτη
σου οὐκ ἐκλείψουσι.

13 Πρὸς ἴσα δὲ τῶν ἀγγέ-
λων εἶρηκέ ποτε· Κάθη ἐκ δι-
ξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τὸς ἰχθρὺς
σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;

14 Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λη-
τουργικὰ πνεύματα, εἰς διακο-
νίαν ἀποτιλλόμενα διὰ τὸς
μέλλοντας κληρονομεῖν σωτη-
ρίαν;

μπαβαλδῆ· ἀμὴ ἰσὺ ἴσαι ὁ
αὐτὸς, καὶ οἱ χρόνοι σου διὰ θέ-
λουσι λείψα.

13 Καὶ εἰς ποῖον ἀπὸ τῶν
ἀγγέλων εἶπε καμίας φορᾶν·
κάθη ἐκ διξιῶν μου, ἕως ὅπῃ
νὰ βάλλω τὸς ἰχθρὺς σου
ὑποπόδιον εἰς τὰ ποδάρια
σου;

14 Δὲν εἶπαι ἐκείνοι ὅλοι
λητουργικὰ πνεύματα, ὅπῃ
γέλλονται εἰς ὑπερησίαν, διὰ
ἐκείνους ὅπῃ μέλλουσι νὰ κληρο-
νομήσωσι σωτηρίαν;

Κιφ. β. 2.

ΔΙΑ' τῆτο δι' ἐπιρροσολέως
ἡμᾶς προσέχουσι τοῖς ἀκω-
σθεῖσι, μή ποτε παραρρῶμικ

2 Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλου λα-
ληθεῖς λόγος ἐγένετο βίβαιο,
καὶ πᾶσα παράβασις καὶ πα-
ρακοὴ ἔλαβεν ἐνδίκην μισδαπον
δοσίαν·

3 Πῶς ἡμεῖς ἐκφυξόμεθα
τηλικαύτης ἀμελήσαντες σω-
τηρίας; ἢ τις ἀρχὴν λαβῆσα
λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ
τῶν ἀκωσάτων εἰς ἡμᾶς ἐβε-
βαιώθη·

4 Συνεπιμαρτυροῦντ' τοῦ
Θεοῦ σημειοῖς τε καὶ τέρασιν, καὶ
κοικίλαις δυνάμειν, καὶ πνεύ-

ΔΙΑ' τῆτο πρέπει νὰ ἔχω-
μεν τὸν νοῦν μας ἐπιρροσό-
τερον εἰς ἐκείνα ὅπῃ ἀκώ-
σαμεν, μή πως καὶ παραγλοι-
τηρωμεν.

2 Διατὸ ἰσὺν ὁ λόγος ὅπῃ
ἐλαλήθη διαμίσου τῶν ἀγγέ-
λων ἔγενε βίβαιο, καὶ κάδι
παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλα-
βε δικαίαν πληρωμὴν,

3 Πῶς θέλομεν γλυτώσει
ἡμεῖς, ἰὰν ἀμελήσωμεν τέτοιαις
λογῆς μεγάλης σωτηρίας; ἢ
ὅποια ἀρχισι νὰ λαλήται δια-
μίσου τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπ' ἐκεῖ-
νους ὅπῃ τῆν ἀκωσαν, ἐβε-
βαιώθη εἰς ἡμᾶς·

4 Ἐγοστας νὰ Συνεμαρτύ-
ρα ὁ Θεὸς μὲ σημεία καὶ μὲ
τέρατα, καὶ μὲ πολλῶν λογῶν
δυναμειν, καὶ μὲ ἵα μερι-

ματ[⊙] ἀγίῳ μερισμοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν.

5 Οὐ γὰρ ἀγγέλους ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν.

6 Διμαρτύρατο δὲ περὶ τὴν λέγων· Τί ἐστὶν ἀνθρώπου[⊙], ὅτι μιμηθήσκη αὐτοῦ· ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπηται αὐτόν·;

7 Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους· δόξαν καὶ τιμὴν ἐμφάνωσας αὐτόν, καὶ κατίγησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

8 Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν γὰρ τῷ ὑποδιάζει αὐτῷ τὰ πάντα, ἕδιν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον· Νῦν δὲ ὅπως ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτέταγμένα.

9 Τὸν δὲ βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους ἠλαττωμένοι βλέπομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου, δόξαν καὶ τιμὴν ἐμφανωμένοι· ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ πάντων γένηται θάνατος.

10 Ἐσπεριεῖ γὰρ αὐτῷ δι' ὅ

σμάλα (τῶν χαρισμάτων) τοῦ ἀγίου Πνεύματος[⊙], κατὰ τὴν θέλησίν τε.

5 Διαβὶ δὲν ὑπέταξεν εἰς τὴν ἀγγέλους τὴν μέλλουσαν οἰκουμένην, διὰ τὴν ὁποῖαν ἡμεῖς λαλοῦμεν.

6 Καὶ κάποιος[⊙] ἠμαρτύρησεν εἰς κάποιον τόπον, λέγωντας· τί εἶναι ὁ ἀνθρώπου[⊙], διὰ τὰ τὸν ἐνδυμᾶσαι; ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τὰ τὸν ἐπιμιλεῖσαι;

7 Τὸν ἰσμήκρυνε εἰς ὀλίγον ἀπὸ τῶν ἀγγέλους· καὶ ἐμφάνωσέν τον μὲ δόξαν καὶ μὲ τιμὴν, καὶ τὸν ἱκατάγησε ὑποκάτω εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

8 Ὅλα τὰ ὑπέταξεν ὑποκάτω εἰς τὰ ποδάριά του. διαβὶ ἐκείνῳ ὅπως ὑπέταξεν εἰς αὐτόν τὰ πάντα, δὲν ἀφῆκεν κανίνα πρῶγμα ὅπως δὲν τὸν ὑποδιόσσειται· καὶ τῶρα ἀκόμη δὲν βλέπομεν γὰρ εἶναι εἰς αὐτόν τὰ ὅλα ὑποτέταγμένα.

9 Ἀμὴ βλέπομεν ἐμφανωμένοι μὲ δόξαν καὶ τιμὴν, διὰ τὸ πάθος[⊙] τοῦ θανάτου, τὸν Ἰησοῦν, ὅπου ἰσμηκρύνθη ὀλίγον τίποτε ἀπὸ τῶν ἀγγέλους· διὰ τὰ χευθῆ θάνατος τον, μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, διὰ καθήνα.

10 Διατί ἔσπεριεῖ εἰς αὐτόν,

τὰ πάντα καὶ δι' ἃ τὰ πάντα, πολλὰς υἱὸς εἰς δέξαι ἀγαγόν-
τα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας
αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειώ-
σαι.

11 Ὅ, τι γὰρ ἀγιάζον καὶ
οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες.
Δι' ἣν αἰτία οὐκ ἐκαιοσχύνε-
ται ἀδελφὸς αὐτῶν καλιῖ,

12 Λίγων· Ἀπαγγιλῶ τὸ
ᾄσμα σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν
μίσῳ ἐκκλησίας ὑμῶν σι.

13 Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἴσομαι
πιστοῦς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν·
Ἰδὼ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι
ἔδωκεν ὁ Θεός.

14 Ἐπι οὖν τα παιδία κε-
κωίηθη σαρκὸς καὶ αἱμαί, καὶ
αὐτὸς παραπλησίως μετέ-
σχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ
θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ
κράτ' ἔχοντα τοῦ θανάτου,
τυτίσι τὸν διάβολον·

15 Καὶ ἀπαλλάξῃ τύτης
ᾄσοι φόβου θανάτου διὰ παντὸς
τοῦ ζῆν ἰσχοιοῖ ἦσαν δουλείας.

16 Οὐ γὰρ δήπου ἀγγίλον
ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρμα-
τ' Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται

διὰ τὸν ὅποιον εἶσαι τὰ πάντα,
καὶ διαμέσει τοῦ ὅποιου ἔγιναν τα
πάντα, τὰ τελειώση διαμέσει
τῶν παθημάτων ἐκείνοι, ὅπως
ἔμελλε τὰ φέρῃ πολλὰς υἱὸς εἰς
δέξαι, ὡς τας ἀρχηγὸς τῆς σω-
τηρίας τῆς.

11 Διὰ τὸ καὶ ὁ ἀγιάζον, καὶ
οἱ ἀγιαζόμενοι, ἀπὸ ἑνα εἶσαι
ᾄσοι. διὰ τῆν ὅποιαν αἰτία
δὲν ἐπὶ τρέπεται τὰ τῶν ὁμομάζῃ
ἀδελφῶν,

12 Λίγωντας· θίλω ἀναφί-
ρει τὸ ᾄσμα σου εἰς τῶν ἀδελ-
φῶν μου, εἰς τῆν μίσῳ τῆς ἐκ-
κλησίας θίλω σὶ ὑμῶν σι.

13 Καὶ πάλιν· ἐγὼ θίλω
πιστοῦς εἰς αὐτόν. καὶ πάλιν·
τὰ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ὅπως μὲ
ἔδωκεν ὁ Θεός.

14 Ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ παι-
δία ἐμετέσχε σαρκὸς καὶ
αἱματ', καὶ αὐτὸς ὁμοίως
ἔλαβε μετοχῆν τῶν αὐτῶν,
διὰ τὰ χαλάσῃ διαμέσει τῶν
θανάτου ἐκείνοι, ὅπως ἔχει τὸ
κράτ' τοῦ θανάτου, ἤγρου τὸν
διάβολον·

15 Καὶ διὰ τὰ ἐλευθερώσῃ
ἐτύτης, ὅσοι ἦσαν ἀποκᾄτω
εἰς τῆν δουλείαν εἰς ὅλην
τῆν ζῆν, διὰ τὸν φόβου τοῦ
θανάτου.

16 Διὰ τὸ δὲν πέρει εἰς τοῦ
λόγου τῆ τῶν ἀγγίλων, ἀλλὰ
πέρει εἰς τοῦ λόγου τῆ τὸ
σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ.

17 Ὅθεν ὡς ἡμεῖς καὶ πάντα τοὺς ἀδελφοὺς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἰλεήμων γίνηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς ἡμεῖς πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλασθῆναι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ.

18 Ἐν ᾧ γὰρ πίπτοντες αὐτὸς περασθεῖς, δύναται ἡμῖν κειραζομένοις βοηθῆσαι.

17 Διὰ τῆτο ἰχρίωγει ἡμεῖς ὁμοιωθῆναι εἰς ὅλα τὰς ἀδελφούς, διὰ τὸ γίνῃ ἰλεήμων καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς, εἰς ἡμεῖς πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλασθῆναι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ.

18 Διατὸ εἰς ἐκεῖνο ὅπου αὐτὸς ἵκαμε ὅταν ἰκείραχθη, δύναται ἡμεῖς βοηθῆσαι ἐκείνης ὅπου κειράζονται.

Κιφ. γ'. 3.

Ὅθεν, ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἱερατικῆς μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Χριστὸν Ἰησοῦν.

2 Πιπτόντες ὅταν τῷ ποιήσαντι αὐτόν, ὡς καὶ Μωσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

3 Πλείονος γὰρ δόξης ἔσται παρά Μωσῆν ἡξίωται, καθ' ὅσον ὑπερῷον ἡμῶν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν.

4 Πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινος· ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας, Θεός.

5 Καὶ Μωσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς διεράκων,

ΔΙΑ τῆτο, ἀδελφοὶ ἅγιοι, ὅπου ἰκαλοσθῆκατε εἰς τὴν κοινότητα τοῦ καλ.ισμῆ τοῦ ἱερατικῆς, τοχάρισεθι ἡμῶν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας μας, τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

2 Ὁ ὅπου εἶναι πιστὸς εἰς ἐκεῖνον ὅπου τὸν ἵκαμε (ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα), καθὼς καὶ ὁ Μωσῆς (ἦγεν πιστὸς) εἰς ὅλον τὸ σπῆτι.

3 Διατὸ ἐτῆτος τόσοι ἡξιώθη περισσοτέρας ἡμῶν κειραζομένου. Μωσῆς, ὅσον ἔχει περισσοτέρας τιμῆν ἀπὸ τὸ σπῆτι ἐκεῖνο ὅπου τὸ ἱκατασκευάσει.

4 Διατὸ καθὼς σπῆτι γίνονται ἀπὸ τινος, καὶ ἐκεῖνο ὅπου ἵκαμε τὰ πάντα, εἶναι ὁ Θεός.

5 Καὶ ὁ Μωσῆς ἦγεν πιστὸς εἰς ὅλον τὸ σπῆτι,

εἰς μαρτύριον τῶν λαληθουσίων·

6 Χριστὸς δὲ, ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς, ἔάντις τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος· μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχομεν.

7 Διὸ, καθὼς λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· Σήμερον ἴαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσῃτε,

8 Μὴ σκληρύνῃτε ἰαὶς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρισμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν πειρασμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ·

9 Οὐ ἐπίρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἰδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τισσαράκιον ἴα ἴτα.

10 Διὸ προσύχθισα τῇ γυναιῖ ἐκείνῃ, καὶ εἶπον· Ἄσὶ πλαιῶνται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου.

11 Ὡς ὤμωσα ἐν τῇ ὀργῇ μου· Εἰ εἰσαλεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

12 Βλέπῃτε, ἀδελφοί, μήποτε ἔσται ἐν τινὶ ὑμῶν καρδία ποτηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστήσει ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος·

ὡσάν δαλευτῆς, εἰς μαρτυρίαν ἐκινῶν ὅτι ἔμλλασι τὰ λαληθούσιν·

6 Ἀλλὰ ὁ Χριστὸς εἶπαι ὡσάν υἱὸς ἀπάνω εἰς τὸ ὀδικῶς τε σκεῖται, τοῦ ὁποῖο τὸ σκεῖται εἴμισθον ἡμῖς, ἴαν κρατῶμεν τῆν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος· βέβαιον ἴας εἰς τὸ τέλος.

7 Διὰ τῆτο, καθὼς λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, σήμερον ἴαν τῆς φωνῆς τε ἀκούσῃτε,

8 Μὴν σκληρύνῃτε ταῖς καρδίαις σας, καθὼς εἰς τὸν παραπικρισμὸν, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμῶν εἰς τὴν ἐρημον.

9 Ἐκὶ ὅτι μὲ ἐπίρασον οἱ πατέρες σας, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου σαράκιον χροῖος.

10 Διὰ τῆτο ἐσυχάθῃκα τῇ γυναιῖ ἐκείνῃ, καὶ εἶπα· αὐτοὶ πάντῃα πλαιῶνται εἰς τὴν καρδίαν· καὶ αὐτοὶ δὲ ἐγνωρίσαν ἰαῖς γράταις μου.

11 Εἰς τόσον ὅτι ὤμωσα εἰς τὴν ὀργὴν μου, ὅτι ἐδέποτε δέλωσι ἔμβει εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

12 Βλέπῃτε, ἀδελφοί, μήπως καὶ καμίας φορὰν εἰς καμῖνα ἀπ' ἰσῆς μὴν εἶπαι καρδία ποτηρὰ ἀπιστίας, εἰς τὸ τὰ ἀποσταθῆσθαι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τῶν ζῶντων·

13 Ἀλλὰ παρακαλιῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἄχρις ἢ τὸ σήμερον καλεῖται· ἵνα μὴ σκληρευθῆ ἴς ἐξ ὑμῶν ἑπάτη τῆς ἁμαρτίας·

14 Μίτοχοι γὰρ γυθόμενοι τοῦ Χριστοῦ, ἴαν περ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑπογάσιως μέχρι τελως βιβαίαι κατάσχωμι·

15 Ἐν τῷ λίγισθαι· Σήμερον ἴαν τῆς Φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσθητε, μὴ σκληρευθῆτε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ.

16 Τίς γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναι, ἀλλ' ἢ πάντες οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωσίου.

17 Τίσι δὲ προσέχθισι τισσφράκοιτα ἴτη; Οὐχὶ ἰοῖς ἁμαρτήσασιν, ὅν τὰ κῶλα ἴπισαι ἐν τῷ ἱρήμῳ;

18 Τίσι δὲ ὄμοσι μὴ εἰσιλεύσισθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν;

19 Καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσιελθῆναι εἰς τὴν εἰρήνην.

13 Ἀλλὰ θυθιτάτε ἵνας τὸν ἄλλοι πᾶσαν ἡμέραν, ἴως οὐ καλεῖται τὸ σήμερον· διὰ τὰ μὴ σκληρευθῆ καίνας ἀπ' ἴσας μὲ τὴν ἀπάτην τῆς ἁμαρτίας.

14 Διατὶ ἰγυθήκαμεν κοινοὶ τοῦ Χριστοῦ, ἴαν κρωτῶμεν τὴν ἀρχὴν τῆς ὑπογάσιως βιβαίαι ἴως τὸ τέλος.

15 Ἐως ὅπῃ λέγεται, σήμερον ἴαν ἀκούσθητε τὴν φωνὴν τυ, μὴ σκληρευθῆτε ταῖς καρδίαις σας, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ.

16 Διατὶ ἴνις ὅπῃ τὴν ἀκούσαν, ἴπαρακίθησαν ἴον Θεὸν εἰς ὄργην, ἀλλὰ ὄχι ὄλοι ἴκεινοὶ ὅπῃ εὐγῆκαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτοι διὰ μέσου τοῦ Μωσίου.

17 Καὶ εἰς ποίως ἴβαρυκάρθησι σαράντα χρόνους; ὄχι τάχα εἰς ἴκείνους ὅπῃ ἁμαρτήσαν, τὸν ὄποιον τὰ μέλη ἴπισαι εἰς τὴν ἴρημοι;

18 Καὶ ποίως ὄμοσι ὅτι δὴν μέλλου ἴαν ἴμβησι εἰς τὴν κατάπαυσιν τυ, παραμοναχᾶ ἴκείνους ὅπῃ ἴγυαν ἀπειθῆις;

19 Καὶ βλέπομεν ὅτι δὴν ἴδυνήθησαν ἴαν ἴμβῶσι διὰ τὴν ἀπεισίαν.

Κεφ. δ'. 4.

Φοβηθῶμεν οὖν μήποτε καταλειπομένης ἰσαγγελίας εἰσιλθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, δοκῆτις ἐξ ὑμῶν ὑπερηκίμαι.

2 Καὶ γὰρ ἴσμεν εὐαγγελισμίνοι, καθάπερ κακεῖνοι· ἀλλ' οὐκ ὑφέλωσι ὁ λόγος τῆς ἀκῆς ἐκείνης, μὴ συγκραμένῳ τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν.

3 Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἶπεν· Ὡς ἤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσιλεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· καὶ ἴοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων.

4 Εἶπεν γὰρ πῶς περὶ τῆς ἐβδόμης ἡμέρας· Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ.

5 Καὶ ἐν τούτῳ πάλιν· Εἰ εἰσιλεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

6 Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τῆς εἰσιλθεῖν εἰς αὐτὸν, καὶ οἱ

Ας φοβηθῶμεν λοιποὶ μήπως καὶ καίνας ἀπ' ἰσῶς ἀφίπωντας τὸ τάξιμον τῆς ἐξόδου εἰς τὴν κατάπαυσίν τε, φατῆ καὶ γενεθῆ αὐτῆν διὰ τὴν ἄργτητα.

2 Διατί ἡ ἰσαγγελία εὐαγγελισθῆ καὶ εἰς ἡμᾶς, ὡσανεὶ καὶ εἰς ἐκείνους· ἀλλὰ ὁ λόγος ὁ πῶς ἤκουσαν διὰ τῆς ὑφέλωσιν ἐκείνης, μὴ τὸ γὰρ μὴν εἶναι συγκραμένῳ μὲ τὴν πίστει, εἰς ἐκείνους ὅπου τὸν ἤκουαν.

3 Διατί ἔμβαινομεν εἰς τὴν κατάπαυσιν ὅσοι ἠπεγύσαμεν, καθὼς εἶπεν· διὰ τοῦτο ἤμοσα εἰς τὴν ὀργὴν μου, ὅτι γὰρ μὴν ἔμβουσι εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. ἂν καλῶ καὶ ἰὰ ἔργα τῆς κτίσεως γὰρ ἰγίνεσθαι ἀπὸ τὴν ἀρχῆν τοῦ κόσμου.

4 Διατί ὁ Θεὸς εἶπε καίτοι, διὰ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν, ἴουωτατρόπως· καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην ἀπὸ ὅλα τε ἰὰ ἔργα.

5 Καὶ ἐς τούτων τὸν τόπον πάλιν εἶπεν· ἴαν ἔμβουσι εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

6 Ἐπειδὴ λοιποὶ ἀπομένει γὰρ ἔμβουσι ἴοις εἰς αὐτὸν, καὶ

σφρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ
εἰσηλθόν δι' ἀπειθείαν·

7 Πάλιν τιτὰ ὀρίζει ἡμέραν,
σήμερον, ἐν Δαβὶδ λέγων, μὴ
ἰσοῦτον χρόνον· (καθὼς εἴρηται)
Σήμερον ἴαν τῆς Φωνῆς αὐτοῦ
ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς
καρδίας ὑμῶν.

8 Εἰ γὰρ αὐτὸς Ἰησοῦς κατέ-
παυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης
ἐλάλει μὴ τὰ ταῦτα ἡμέρας.

9 Ἄρα ἀπολείπειται σαβ-
βαλισμός τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ·

10 Ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν
κατάπαυσιν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς
κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐ-
τοῦ, ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ
Θεός.

11 Σπευδάσωμεν οὖν εἰσελ-
θεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυ-
σιν ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ ἴσως ὑπο-
δείγματι πίση τῆς ἀπειθείας.

12 Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ
Θεοῦ, καὶ ἐνεργῆς, καὶ ἰο-
μώτιμος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαι-
ραν δίκομον, καὶ δεικνύ-
μενος ἄχρι μερισμῶ ψυχῆς
τε καὶ πνεύματος, ἀρμῶν τε
καὶ μυελῶν, καὶ κριτικός ἐν-

ἐκείνοι ὅπως εὐαγγελισθῆκαν
σφρότερα, διὲν ἐμβήκασιν διὰ
τὴν ἀπειθείαν·

7 Πάλιν ὀρίζει κάποιαν
ἡμέραν, σήμερον, εἰς τὸν Δαβὶδ
λέγοντας, ὕστερον ἀπὸ τούτους
χρόνους, καθὼς ἐλαλήθη· σή-
μερον ἴαν τὴν Φωνὴν τῆ ἀκού-
σῃ, μὴ σκληρύνητε ταῖς καρ-
δίαις σας.

8 Διατὶ ἴαν ὁ Ἰησοῦς (τοῦ
Ναυὶ) ἤδειε τῆς ἀναπαύσεως,
διὲν ἤδειε λαλῆ διὰ ἄλλην ἡ-
μέραν ὕστερον.

9 Λοιπὸν ἀπομένει ἀκό-
μι ἀνάπαυσις εἰς τὸν λαὸν τοῦ
Θεοῦ.

10 Διατὶ ἐκεῖνος ὅπως ἐμ-
βῆκεν εἰς τὴν κατάπαυσιν τῆ,
καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν
ἔργων τῆ, καθὼς ὁ Θεός (κατέ-
παυσεν) ἀπὸ τῶν ἰδίων τοῦ
ἔργων.

11 Ἄς σπευδάσωμεν λοιπὸν
να ἐμβῆμεν εἰς ἐκείνην τὴν
κατάπαυσιν· μήπως καὶ πίση
καίνεας εἰς τὸ αὐτὸ παράδειγμα
τῆς ἀπειθείας.

12 Διατὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
εἶναι ζωντανός, καὶ ἐνεργῆς,
καὶ κοπτικώτερος περισσύτε-
ρον ἀπὸ κάθε λογῆς μαχαίρι
δίκομον, καὶ πνεῦμα ἴσως τοῦ με-
ρισμῶ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύ-
ματος, καὶ τῶν ἀρμῶν καὶ
τῶν μυελῶν, καὶ ἐξουσιαστικὸς τῶν

δυμήσεων καὶ ἰσχυῶν καρ-
δίας.

13 Καὶ οὐκ ἔγκτισις ἀφα-
νὴς ἰσχυῶν αὐτοῦ· πάντα δὲ
γυμνά καὶ τετραχλωμένα
ἰαῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πρὸς ὅν
ἡμῖν ὁ λόγος.

14 Ἐχοντες οὖν ἀρχιερία
μέγαν, διεκλυθότα τῆς ἕρα-
νός, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ,
κρατῶμεν τῆς ἡμολογίας.

15 Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερία
μὴ δυνάμει συμπαθῆσαι ἰαῖς
ἀσθενείαις ἡμῶν, πειρασμί-
στοι δὲ κατὰ πάντα κατ' ὁμοί-
οτητα, χωρὶς ἁμαρτίας.

16 Προσυχόμεθα οὖν μιὰ
παύσειας τῷ θρόνῳ τῆς χάρι-
τος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ
χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρὸν
βοήθειας.

ἰδυμήσεων καὶ τῶν ἰσχυῶν τῆς
καρδίας.

13 Καὶ διὸ εἶναι καμία κτί-
σις ἀφανίσαντα ὁμολογῶν τὸ
ἄλλα ὅλα εἶναι γυμνά καὶ ἀνοι-
κτὰ εἰς τὰ μάτια ἰσχυῶν, εἰς τὸν
ὅποιον ἔχομεν τὰ δάσωμα λο-
γαριασμών.

14 Ἐχοντες λοιπὸν ἀρχιέ-
ρία μέγαν, ὁποῦ ἀπίραστον
τῆς ἕρανός, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν
τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τὴν ὁμο-
λογίαν.

15 Διὰ τὸ διὸ ἔχομεν ἀρχι-
ερίαν ὅπου τὰ μὴ δύναται τὰ
συμπαθῆσαι ἰαῖς ἀσθενείαις
μας, ἀλλὰ (ἔχομεν) ἰσχυῶν ὅ-
που ἰσχυράχθη εἰς ὅλα ὁμοίως,
χωρὶς ἁμαρτίαν.

16 Σομῶντες λοιπὸν μὴ
θάρομαι εἰς τὸν θρόνον τῆς
χάρτος, διὰ τὰ πάρομα
ἔλεον καὶ τὰ εὐρωμεν χάριν
καὶ βοήθειαν εἰς καιρὸν ἰσχυ-
ρίων.

Κεφ. 6. 5.

Π Ἄς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀν-
θρώπων λαμβανόμενος,
ὡς ἀνθρώπων καθίσταται τὰ
πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρει
δωρὰ τι καὶ θυσίας ὡς
ἁμαρτιῶν·

Δ Ἰαῖ κατὰ ἀρχιερεὺς ὅπου
πύρριται ἀπὸ τῆς ἀν-
θρώπων, καταστήται (ἀρ-
χιερεὺς) διὰ τῆς ἀνθρώπων,
εἰς τὰ πράγματα ὅπου κάμει
χρεία τὰ γίνονται σημεῖα εἰς τὸν
Θεόν, διὰ τὰ προσφέρει
δωρὰ τι καὶ θυσίας διὰ ταῖς ἁμαρ-
τίαις·

2 Μετρησάθειν δυνάμει-
 σθαι τοῖς ἀγνοῦσι καὶ πλανη-
 μένοις ἐπι καὶ αὐτὸς ἐπιτίκει-
 ται ἀσθίνας

3 Καὶ διὰ τούτην ἀφίλει,
 καθὼς ἐπὶ τοῦ λαοῦ, ἔτω καὶ
 ἐπὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ
 ἀμαρτιῶν.

4 Καὶ ἔχ ἑαυτῶν τις λαμβά-
 νει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ ὁ καλῶ-
 μενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καδάπιρ
 καὶ ὁ Ἰαζών.

5 Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἔχ
 ἑαυτὸν ἰδοῦσσι γενηθῆναι ἀρ-
 χιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς
 αὐτόν· Υἱὸς μὲν εἶ σύ, ἐγὼ σή-
 μερον γενήσῃσσι σὶ.

6 Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λόγῳ·
 Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ
 τὴν τάξιν Μελχισιθὲκ.

7 Ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς
 σαρκὸς αὐτοῦ, διήσας τι καὶ
 ἐκείρηας πρὸς τὸν δυνάμειον
 σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου, μὴδὲ
 κρυπτῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρυῶν
 προστιήκας, καὶ εἰσακυσθεὶς
 ἀπὸ τῆς εὐλαβείας,

8 Καίπερ ὡν υἱὸς, ἔμαθεν
 ἀφ' οὗ ἑκάθει τὴν ὑπακοήν·

2 Δυνάμειος· τὰ συμπά-
 σχη δικαίως μὲ τὰς ἀγνο-
 οῦντας καὶ πλανημένους· ἐπι-
 δὴ καὶ αὐτὸς εἶναι ἰσθιδυμένος
 ἀσθίνας.

3 Καὶ διὰ ἰτέτην χρωστῆ,
 καθὼς διὰ τὸν λαόν, τίτοιας
 λογιῆς καὶ διὰ λόγου ἰου τὰ
 προσφέρειν θυσιάαν διὰ ταῖς ἀ-
 μαρτίας.

4 Καὶ κανίνας διη πέρτοι
 τὴν ἰμὴν εἰς ἰου λόγου τυ, ἀλλὰ
 ἐκίιν· ὅπῃ καλεῖται ἀπὸ
 τὸν Θεόν, τὴν πέρτοι, ὡσάν καὶ
 ὁ Ἰαζών.

5 Τοιτωτρώπως καὶ ὁ Χρι-
 στὸς διη ἰδοῦσσι ἰου λόγου τυ τὰ
 γέτη ἀρχιερεὺς, ἀλλὰ ἐκίιν·
 (τὸν ἰδοῦσσι) ὅπῃ τοῦ εἰπιν·
 υἱὸς μὲν εἶσαι ἰσθ, ἐγὼ σήμερον
 σὶ ἰγένησα.

6 Καθὼς καὶ εἰς ἄλλοι
 (Ψαλμὸν) λόγι· ἰσθ εἶσαι ἰε-
 ρεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν
 τάξιν Μελχισιθὲκ.

7 Ὁ ὁποῖος (Χριστὸς) εἰς
 ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς τυ,
 ἔγοντας τὰ προσφέρειν θήσας
 καὶ παρακάλεσας μὲ κρυ-
 πτῆν δυνατῆν καὶ δακρυῶν εἰς
 ἐκίιν· ὅπῃ ἰδύιτο· τὰ τὸν
 γλυτώσῃ ἀπὸ τὸν θάνατον, καὶ
 ἔγοντας τὰ ἀκυσθῆ ἀπὸ τὴν
 εὐλάβειαν,

8 Ἄν καλᾶ καὶ τὰ ἦτοι υἱὸς,
 ἔμας ἀφ' ἐκίιν· ὅπῃ ἔμαθεν,
 ἔμαθε τὴν ὑπακοήν.

4 K 2

9 Καὶ τελειωθεὶς ἰγύνθη
τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν
αἰτί· σωτηρίας αἰώνι·

10 Προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ
Θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισιδέκ·

11 Περὶ ᾧ πολὺς ἡμῖν ὁ λό-
γ· καὶ δυσσεμήμεντο· λόγι·
ἐπὶ καρδοὶ γιγνώσκειται ταῖς
ἀκοαῖς.

12 Καὶ γὰρ ὀφείλοτες εἶναι
διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον,
πάλιν χρεῖαν ἔχετε τῷ διδά-
σκαι ὑμᾶς τίνα τὰ σοιχειῖα τῆς
ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ Θεοῦ· καὶ
γιγνώσκειται χρεῖαν ἔχοντες γά-
λακτ· καὶ ἡ στερῆς τροφῆς.

13 Πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γά-
λακτ·, ἄπειρ· λόγου δικαιο-
σύνης· (ἰπέρι· γὰρ ἴσι.)

14 Τελείων δὲ ἴσιν ἡ στερῆς
τροφῆς, τῶν διὰ τὴν ἔξιν τὰ αἰ-
σθητήρια γιγνομιασμένα ἔχον-
των πρὸς διάκρισιν καλῶ τε
καὶ κακῶ.

9 Καὶ ὡσανεὶ τελειώθη, ἔγι-
νον εἰς ὄλως τε τὰς ὑπακούουσιν
αἰτί· σωτηρίας αἰώνι·

10 Ἐξορτάς ἐκ ὀνομασθῆναι
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ
τὴν τάξιν Μελχισιδέκ.

11 Διὰ τὸν ὁποῖον ἔχομεν ἐκ
ἐπιπέμειν πολλὰ λόγια, τὰ ὁ-
ποῖα εἶναι δυσκολοδύγητα, ἔ-
πειθῆ ἐγινήκετε ὅμοιοι εἰς ἰαῖς
ἀκοαῖς.

12 Διατὶ ἐκὶ ἐπέμειν ἔσπερι
ἐκ εἶσθε διδάσκαλοι διὰ τὸν
καιρὸν, χρεῖάζεσθε πάλιν ἐκ
σᾶς διδάσκη τινάς, ποῖα εἶναι
τὰ σοιχειῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λό-
γιων τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶσθε τέτοιοι
ὅτι χρεῖάζεσθε γάλα, καὶ ὄχι
στερεῖας τροφῆς.

13 Διατὶ καθένας ὅταν με-
τέχη τὸ γάλα, εἶναι ἄπειρ·
ἀπὸ τοῦ λόγου τῆς δικαιοσύνης·
διατὶ εἶναι ἰπέρι·.

14 Καὶ ἡ στερῆς τροφῆς εἶναι
τῶν τελείων, ὅπερ ἔχουσι τὰ
αἰσθητήρια ἀσκημένα διὰ τὴν
ἔξιν, εἰς τὸ ἐκ διακρίνουσιν τὸ
καλὸν καὶ τὸ κακόν.

Κεφ. ς'. 6.

Δ' 10 Ἄφειντες τὸν τῆς ἀρχῆς
τοῦ Χριστοῦ λόγον, ἐπὶ ἴσην τε-
λειότητα φερόμεθα· μὴ πάλιν
διμέλιοι καταβαλλόμενοι μετὰ
τοῖας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ
πίστεως ἐπὶ Θεῷ.

Δ' 11 τῦτο ἀφίνοτες τὸν λό-
γον τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ,
ὡς φερόμεσθαι εἰς τὴν τελειό-
τητα, μὴ βάλλομεν πάλιν δι-
μέλιοι μετανοίας· ἀπὸ τῶν
νεκρῶν ἔργων, καὶ τῆς πίστεως
εἰς τὸν Θεόν,

2 Βαπτισμῶν διδαχῆς, ἐπι-
θέσιώς τε χειρῶν, ἀναγείσιώς
τε νεκρῶν, καὶ κρίματ^ο αἰω-
νίου.

3 Καὶ τῶτο ποιήσομεν, ἵνα
πικρῆ ἐπιτρέψῃ ὁ Θεός.

4 Ἀδύνατον γὰρ τὸς ἅπαξ
φωτισθέντας, γευσάμενος τε
τῆς δωρεῆς τῆς ἰσχυραίου, καὶ
μετόχως γευσθέντας πνεύματος
ἁγίου,

5 Καὶ καλὸν γευσάμενος
Θεῷ ῥῆμα, δυνάμεις τε μέλ-
λοιτ^ο αἰῶν^ο,

6 Καὶ παραπεισθέντας, πάλιν
ἀνακατανοήσῃ εἰς μετάνοιαν,
ἀναγαυρῶντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν
τοῦ Θεοῦ καὶ παραδουματί-
ζοντας.

7 Ἦ γὰρ ἡ πῦσκα τὸν ἐκ' αὐ-
τῆς πολλάκις ἐρχόμενον ὑετὸν,
καὶ τίκτησα βεβήσαν ὑδρῶτον
ἐκείνοις δι' ἧς καὶ γιωργεῖται,
μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ
τοῦ Θεοῦ

8 Ἐκφύεσσα δὲ ἀνάθηρας καὶ
τριβόλους, ἀδόκιμ^ο καὶ κα-
τάρας ἠγγύς, ἧς τὸ τέλ^ο εἰς
καῦσιν.

9 Πειπίαμεθα δὲ περὶ ὑμῶν,
ἀγαπητοί, τὰ κριτίσια καὶ

2 Καὶ τῆς διδαχῆς τῶν βαπ-
τισμῶν, καὶ ἰῆς ἐπιθέσιως τῶν
χειρῶν, καὶ τῆς ἀναγείσιως ἰῶν
νεκρῶν, καὶ τῆς κρίσιως τῆς
αἰωνίου.

3 Καὶ τῶτο θέλομεν εὖ νό-
μοι, ἅς μᾶς τὸ συγχωρήσῃ ὁ
Θεός.

4 Διὰ τὸ ἀδύνατον εἶσαι
ἐκεῖνοι ὅπως ἐφωτισθῆσαι μίαν
φορὰν, καὶ ἐγεύσθῆσαι τῆς ἰσχυ-
ραίου δωρεῆς, καὶ ἔγνωαι μέτο-
χοι τοῦ ἁγίου Πνεύματ^ο,

5 Καὶ ἐγεύσθῆσαι τὸν καλὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῖς δύνα-
μεις τοῦ μέλλοιτ^ο αἰῶν^ο.

6 Ἐὰν παραπεισῶσι, πάλιν
ἀνακατανοήσῃ τοῦ λόγου τῆς
πάλιν εἰς μετάνοιαν, ἀνα-
γαυρῶντες εἰς τὸν λόγον τῆς
τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ πομπεύ-
οντες τὸν.

7 Διὰ τὸ ἡ γῆ ὅπου εἶσαι εἰς
βροχὴν ὅπου ἔρχεται πολλάκις
εἰς αὐτήν, καὶ γινῶ χερσῆρια
ἐπιτρέθῃα διὰ ἐκείνας ἀπὸ τῆς
ὁποιῶς καὶ γιωργεῖται, πέρσῃ
εὐλογίαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ

8 Ἀλλ' ἐκεῖνη ἡ γῆ ὅπου φυ-
τρῶσι ἀγκάδια καὶ τριβόλια,
εἶσαι ἀδόκιμ^ο καὶ κοτᾶ εἰς
τῆς κατάραι, καὶ τὸ εἶλ^ο
τῆς εἶσαι τὸ τὰ κατακαυθῆ.

9 Ἀλλὰ διὰ λόγου σας,
ἀγαπητοί, ἐπιπίζομεν καὶ πι-
τεύομεν τὰ καλλίτερα, καὶ

4 K 3

ἐχρήσατο σωτηρίας, εἰ καὶ ἔτυ
λαλοῦμεν.

10 Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεός,
ἐπιλαθίσθαι τοῦ ἔργου ἡμῶν,
καὶ τοῦ λόγου τῆς ἀγάπης ἧς
ἐκδηξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
δικαιοσύνην τῶν ἀγίων καὶ
δικαιούντων.

11 Ἐπιθυμῶμεν δὲ ἵνα ἴσῃ
ἡμῶν τὸν αὐτὸν ἐδικαιοῦσθαι
σπουδῶς ὡρὸς τὴν σωτηρίαν
τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους·

12 Ἴνα μὴ κενδοὶ γίνωμεθι,
μημηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ
μακροθυμίας κληρονομήσων
τοῦ ἐπαγγελίας.

13 Τῷ γὰρ Ἀβραάμ ἐπαγγε-
γαλάμενος ὁ Θεός, ἐπι κατ'
ἔθνος εἶχε μίξου ἡμῶσι,
ἡμῶσι καὶ ἑαυτῷ,

14 Λέγων· Ἡ μὲν εὐλογίῃ
εὐλογήσου σὺ, καὶ πληθύνῃσι
ἐκδιδυνῶσι.

15 Καὶ ἔτυ μακροθυμίας
ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελίας.

16 Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ
τοῦ μίξου ἡμῶσι, καὶ
πίστεως αὐτῶν ἀντιλογίας πίστεως
εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρα·

17 Ἐν ᾧ περισσώτεροι βεβαίω-
μαίνονται ὁ Θεός ἐπιδηξάει τῶν

ἡμῶν ὅπως ἐγγίξωσι εἰς τὴν
σωτηρίαν, ἃν καλῶ καὶ ἔξει
λαλοῦμεν.

10 Διὰ τὸ δὲ εἶναι ὁ Θεός
ἄδικος· ἵνα ἀλλοσημοσῇ τὸ ἔρ-
γος σου καὶ τοῦ λόγου τῆς ἀγά-
πης, τὴν ὁποίαν ἐδηξέτε εἰς τὸ
ὄνομα τοῦ, ἔσονται ἵνα ἐσπερή-
σῃτε καὶ ἵνα ἐσπερήσῃτε τῶν
ἁγίων.

11 Καὶ ἐπιθυμῶμεν καθεύρας
ἀπ' ἰσῆς καὶ δέχῃτε τὴν αὐ-
τὴν σπουδὴν ἕως τὸ τέλος· εἰς
τὴν σωτηρίαν τῆς ἐλπίδος·

12 Διὰ τὸ μὴ γινῆτε κεν-
δοί, ἀλλὰ μημηταὶ ἐπεισῶν
ὅπως κληρονομήσῃτε τὰ ταξίματα
διὰ τῆς πίστεως καὶ μακρο-
θυμίας.

13 Διὰ τὸ ὁ Θεός τάξωντας
εἰς τὸν Ἀβραάμ, (ἐκδιδὼν δὲ
εἶχε καὶ ἡμῶσι εἰς κατὰ με-
γαλότερον) ἡμῶσι εἰς τὸ λό-
γος τοῦ,

14 Λέγωντας· καὶ ἀληθινῶς,
ἐγὼ εὐλογῶν δίδω σὶ εὐλογῆσαι,
καὶ πληθύνῃσι θέλω σὶ πληθύνει.

15 Καὶ ἔτυς ἐκείνους ἔσονται
καὶ μακροθυμίας ἐτύχη τοῦ τα-
ξίματος·

16 Διὰ τὸ οἱ ἄνθρωποι ἡμῶ-
νοι εἰς τὸν μεγαλότερον, καὶ ὁ
ὄρα· εἶναι εἰς αὐτὸν τέλος
καὶ διὰ λογῆς ἀντιλογίας εἰς βε-
βαίωσιν.

17 Εἰς τὸ ὅπως προῖγμα ὁ
Θεός δίδωντας καὶ δέξῃ περι-

κληροδόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάδιδτον τῆς βουλῆς αὐτῆ, ἰμοσίτευσεν ὄρκον·

18 Ἴνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταδίτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος·

19 Ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τι καὶ βεβαίαν, καὶ ἰσχυρομένην εἰς τὸ ἰσώτερον τοῦ κατὰ τὴν ἐλπίδα·

20 Ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν ἐισῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν Ἰάξιν Μελχισιδικῆ ἀρχιερέως γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

σώτεροι εἰς τὰς κληρονομίας τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετασάλευτον τῆς βουλῆς τῆ, ἰμοσίτευσεν μὲν ὄρκον·

18 Ἴνα διαμίσθω δύο πραγμάτων ἀμεταδίτων, εἰς τὰ ὅποια εἶναι ἀδύνατον τὰ ψεύσθῃ ὁ Θεός, τὰ ἔχωμεν βεβαίαν παρηγορίαν ἡμεῖς ὅπου ἐκταφύγασθαι εἰς αὐτὸν, τὰ κρατῆσαι τὴν ἐλπίδα ὅπου ἐσφραγίζεται.

19 Τὴν ὅποιαν ἐλπίδα ἔχομεν ὡς ἄγκυραν ἀσάλευτον καὶ βεβαίαν τῆς ψυχῆς, καὶ ὅπου ἐμβαίνει εἰς τὴν παραμίσση μισθία τοῦ βημοδύρου.

20 Ἐκεῖ ὅπου ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆκε πρόδρομος διὰ λόγου μας, ἴσους τὰ ἔγνω ἀρχιερέως εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν Ἰάξιν τοῦ Μελχισιδικῆ.

Κιφ. ζ. 7.

Ὅτι γὰρ ὁ Μελχισιδικῆ βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ ὑψίστου, ὁ συνατήσας Ἀβραάμ ὑποσφίροντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων, καὶ εὐλόγησας αὐτόν·

2 Ὡ καὶ δικαίτη ἀπὸ πάντων ἡμέρισιν Ἀβραάμ· πρῶτος μὲν ἡμηνυόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ· ὁ εἰς βασιλεὺς εἰρήνης·

Διὰ τὴν ἐπιτοὴν ὁ Μελχισιδικῆ ἦτο βασιλεὺς τῆς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τῆ ὑψίστου, ὅπου ἰσυναπάντησεν τὸν Ἀβραάμ, ὅταν ἰγύρισεν ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων, καὶ τὸν εὐλόγησεν·

2 Εἰς τὸν ὅποιον Μελχισιδικῆ ὁ Ἀβραάμ ἰμοίρασεν δικαίτη ἀπὸ ὅλων· καὶ πρῶτος ἡμηνυέται βασιλεὺς δικαιοσύνης, καὶ ἔπειτα καὶ βασιλεὺς Σαλήμ· τὸ ὅποιον εἶπε τὰ εἰρηνοποιεῖ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης·

3 Ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγαπαλόγητος· μήτι ἀρχὴν ἡμερῶν, μήτι ζωῆς τέλος· ἔχων· ἀφωμοιωμένοι· δι τῆς υἱῆς τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερὸς εἰς τὸ αἰώνιον.

4 Θεωρεῖτε δι παλίκος ὕτος, ὃ καὶ δικαίτην Ἀβραάμ ἰδοῦσαι ἐκ τῶν ἀκροθιῶν ὁ πατριάρχης.

5 Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευὶ τῆν ἱερατείαν λαμβάνοντες, ἰσχυροὶ ἔχουσι ἀποδικατῆν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, ταῦτις, εὐδὲ ἀδελφὸς αὐτῶν, καίσις ἐξεληλυθὸς ἐκ τῆς ὁσφύας Ἀβραάμ·

6 Ὁ δὲ μὴ γαλαζόμενος ἐξ αὐτῶν, διδικάτωκε τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα λαὸν ἐπαγγελίας εὐλόγηκε.

7 Χωρὶς δι πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἴλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττου εὐλογεῖται.

8 Καὶ ὡδὲ μὲν δικαίας ἀποδοθήσονται ἄνθρωποι λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δὲ, μαρτυρούμενος ὅτι ζῆ.

9 Καὶ (ὡς ἐπὶ εἰπῆ) διὰ Ἀβραάμ καὶ Λευὶ ὁ δικαίας λαμβάνων διδικάτωται·

10 Ἐπι γὰρ ἐν τῇ ὁσφύϊ τοῦ πα-

3 Χωρὶς πατέρα, χωρὶς μητέρα, χωρὶς γαλαζογίας· μηδὲ ἀρχὴν ἡμερῶν, μηδὲ τέλος· ζωῆς ἔχοντας, ἀλλὰ φαιρόμενος παρόμοιος· μὲ τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερὸς παλιότερον.

4 Καὶ γοχαζισθε πόσο· μεγάλ· ἦτος ἰτύτος, εἰς τὸν ὅποιον καὶ ὁ Ἀβραάμ ὁ πατριάρχης ἰδοῦσαι δικαίτην ἀπὸ τὰ κερσίματα.

5 Καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ τῆς υἱῆς τοῦ Λευὶ, ὅπῃ πέρουσι ἴην ἱερασύνη, ἔχουσι παραγγελίαν ἐὰ ἀποδικαίσειν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, ἦγεν τὸς ἀδελφὸς τῆς, οἱ ὅποιοι καὶ αὐτοὶ ἂν καλῶ ἐὰ εὐγῆκων ἀπὸ τῆς μίσση τοῦ Ἀβραάμ.

6 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὅπῃ διε ἰγναλογεῖτον ἀπ' αὐτῆς, ἰδικάτωκε τὸν Ἀβραάμ, καὶ εὐλόγησον ἐκεῖνος ὅπῃ εἶχε τὰ ταξίματα.

7 Καὶ ἔξῃ ἀπὸ κάθε λογῆς ἀντιλογίας, τὸ μικρότερον εὐλογεῖται ἀπὸ τὸ μεγαλύτερον.

8 Καὶ ἰδῶ οἱ ἄνθρωποι ἀποδοθήσονται πέρουσι δικαίαις, ἀλλὰ ἐκεῖ (λαμβάνει) ἐκεῖνος, ὅπῃ μαρτυρεῖται ὅτι ζῆ.

9 Καὶ διὰ ἐὰ εἰπῆμεν ἔτῃ, καὶ ὁ Λευὶ ὅπῃ πέρουσι καὶ δικαίαις, αὐτὸς ἰδικάτωκε εἰς τὸ κέρουσι τοῦ Ἀβραάμ.

10 Διὰτὶ ἀπόμει εἰς τὸν μέ-

τρὸς ἦν, ὅτε συνήγθησαν αὐτῶ ὁ
Μελχισιδέκ.

11 Εἰ μὴν ἔν τελευσίωσι διὰ
τῆς Λευιτικῆς ἱερωσύνης ἦν· (ὁ
λαὸς γὰρ ἐκ' αὐτῆ νεομοδί-
τητο) ἴς ἔτι χρεία, κατὰ τὴν
τάξιν Μελχισιδέκ ἕτερον ἀνί-
στασθαι ἱερεῖα, καὶ ἔ κατὰ τὴν
τάξιν Ἀαρὼν λέγισθαι ;

12 Μετατιθεμένης γὰρ τῆς
ἱερωσύτης, ἐξ ἀνάγκης καὶ
νόμου μεταθέσις γίνεται.

13 Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται
ταῦτα, φυλῆς ἰτέρας μετέ-
σχῃκει, ἀφ' ἧς ἕδεις προσέ-
σχῃκει τῷ θυσιαστήριον.

14 Πρόβαλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰού-
δα ἀνατίταλκιν ὁ Κύριος ἡ-
μῶν· εἰς ἣν φυλὴν ἕδεις περὶ ἱε-
ρωσύτης Μωσῆς ἰλάλησι.

15 Καὶ περισσώτερον ἔτι κα-
τάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιό-
τητα Μελχισιδέκ ἀνίσταται
ἱερεὺς ἕτερος,

16 Ὃς ἔ κατὰ νόμον ἐπιτολῆς
σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ
δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου.

17 Μαρτυρεῖ γὰρ· Ὅτι σὺ
ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν
τάξιν Μελχισιδέκ.

18 Ἀδίτησις μὲν γὰρ γίνεσθαι

σὺν τοῦ πατρὸς ἦτοι, ὅταν τὸν
συναπάντησιν ὁ Μελχισιδέκ.

11 Ἐὰν λοιπὸν ἢ τελευσίωσι
ἦτοι διὰ τῆς ἱερωσύτης τῆς
Λευιτικῆς· (διὰτὶ ὁ λαὸς νεο-
μοδιτήθη εἰς αὐτὴν) τί χρεία
ἔκαμν πλείον, ἐὰν σηκωθῆ ἄλ-
λο ἱερεὺς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ
Μελχισιδέκ, καὶ ἔχι ἐὰν λέγε-
ται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Ἀαρὼν ;

12 Διατὶ ὅταν μετατιθῆται
ἢ ἱερωσύτη, ἐξ ἀνάγκης γίνεται
καὶ μετὰθεσις τοῦ νόμου.

13 Διατὶ ἐκείνῃ διὰ τὸν
ὅποῖον ἰλαλήθηκαὶ ἐτέτα, κα-
τάγειται ἀπὸ ἄλλῃ φυλῆν, ἀπὸ
τῆν ὅποῖαν ἔ δι κατέας ἐσήμε-
σιν εἰς τὸ θυσιαστήριον.

14 Διατὶ φανερὸν εἶναι ὅτι
ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Ἰούδα ἀνατί-
ταλκιν ὁ Κύριός μας, εἰς τὴν
ὅποῖαν φυλὴν ὁ Μωϋσῆς διὲν
εἶπε τίποτε περὶ ἱερωσύτης.

15 Καὶ τῆτο ἀκόμιν περισσό-
τερον εἶναι φανερὸν, ἐπειδὴ ση-
κωθῆναι ἄλλο ἱερεὺς, κατὰ τὴν
ὁμοιότητα τοῦ Μελχισιδέκ.

16 Ὃ ὅποῖον διὲν ἐγγινε κατὰ
τὸν νόμον τῆς ἐπιτολῆς τῆς σαρ-
κικῆς, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν
ζωῆς ἀδιαφθάρτου.

17 Διατὶ ὁ Θεὸς μαρτυρεῖ
λέγοντας· ἰσὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς
τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν τοῦ
Μελχισιδέκ.

18 Διατὶ ἢ προτίτεση ἰσὺ λαὸ.

πρωτότης ἰσχυρῶς, διὰ τὸ
σοφῆς ἀσθενῶν καὶ ἀνοφελῶν·

19 Οὐδὲν γὰρ ἰπιλιώσιν ὁ νό-
μος, ἰκυσσαγωγῆ δὲ κρείττους
ἐλπιδῶ, δι' ἧς ἰγγίζομεν τῷ
Θεῷ.

20 Καὶ καθ' ὅσον ἔχωμεν
ἄκαρμους·

21 (Οἱ μὲν γὰρ, χωρὶς ἄ-
καρμους εἰσιν ἱερεῖς γεγονότες·
ὁ δὲ, μὴ ἀκαρμους, διὰ τοῦ
λόγου πρὸς αὐτόν· Ὁμοσι
Κύριον, καὶ ἔ μεταμεληθή-
σεται· Σὺ ἱερὺς εἰς τὸν αἰῶνα
κατὰ τὴν ἰάξιν Μελχισεδέκ)

22 Κατὰ τοσοῦτον κρείττους
διαδικῶς γέγομεν ἰγγυ· Ἰ-
σῶς.

23 Καὶ οἱ μὲν, σπλιῶντες εἰ-
σὶ γεγονότες ἱερεῖς, διὰ τὸ θα-
νάτῳ καλύεσθαι παραμένειν·

24 Ὁ δὲ, διὰ τὸ μένειν αὐ-
τὸν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπαράβατος
ἔχει τὴν ἰερουσύνην·

25 Ὅθεν καὶ σῶζον εἰς τὸ
παντιλὲς δυνάμεις τὰς προσε-
χομένης δι' αὐτὰ τῷ Θεῷ, πάν-
τοτε ζῶν εἰς τὸ ἰκτυχάμεν
ὑπὲρ αὐτῶν.

26 Τοιοῦτῶν γὰρ ἡμῖν ἔκρηται
ἀρχιερεῖς, ὅσι, ἀκακῶν,
ἀμίαντῶν, κηχωρισμένος ἀπὸ
τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ ὑψηλότι-
ς τῶν ἁμαρτιῶν γινόμενοι·

παύεται διὰ τὴν ἀσθένειάν της
καὶ τὴν ἀνοφελίαν.

19 Διατὶ ὁ νόμος δι' ἰπι-
λιώσιν ἰπυοτες, ἀλλὰ ἡ ἀκαρ-
μους τῆς καλλιοτέρως ἐλπί-
δῶ, διαμῖνον τῆς ὁποίας
σημῶμεν εἰς τὸν Θεόν.

20 Καὶ εἰς ὅσον δι' εἶσαι
χωρὶς ἀκαρμους·

21 Διατὶ ἐκείνοι ἔγνωσαν ἰε-
ρεῖς χωρὶς ἀκαρμους· ἀλλὰ
ἐπὶ τοῦτο εἶσαι μὴ ἀκαρμους,
διαμῖνον ἐκείνῳ ἐπὶ τὸν λόγον·
Ὁμοσι Κύριον, καὶ δι' ἴδιαι
μεταπέσει· ἰσῶ εἶσαι ἱερὺς εἰς
τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελ-
χισιδέκ·

22 Τόσον καλλιοτέρως δια-
δικῶς ἔγνωσαν ἰγγυτῶς ὁ ἰσῶς.

23 Καὶ ἐκείνοι μὲν ἔγνωσαν
πολλοὶ ἱερεῖς, ὅτι ἀπὸ τοῦ θάνα-
του ἰμποδίζονται τὰ μένειν·

24 Ἀλλὰ ἐκείνοι, ὅτι μένει
εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχει τὴν ἰερου-
σύνην ἀδιάδοχοι.

25 Δια τῆτο καὶ δυνάμεις καὶ
σῶζον εἰς τὸ παντιλὲς ἐκείνως
ἐπὶ σπλιῶσιν διαμῖνον αὐ-
τῶν εἰς τὸν Θεόν, ἔγνωσαν τὰ
ζῆ πάντοτε εἰς τὸ καὶ μισοτιῶν
διὰ λόγον της.

26 Διατὶ τοιοῦτῶν ἀρχι-
ερεῖς μᾶς ἔκρηται, ὅσι, ἀκα-
κῶν, ἀμίαντῶν, κηχωρισμένοι
ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ ὑψη-
λότις ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν γινόμε-
νοι·

27 Ὅς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκη, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ἐπὶ ἰωὶδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τὺτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀντιτύχας.

28 Ὁ νόμος γὰρ ἀνδρώπυς καθίστησι ἀρχιερεῖς, ἔχοντας ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μιᾶς τὸν νόμον, υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον.

27 Ὅσοι οὖν διὸν ἔχει ἀνάγκη, καθὰς εἶχαν ἐκεῖνοι οἱ ἀρχιερεῖς, γὰ ἀναφέρη καθ' ἡμέραν θυσίαις, πρότιμα δια ταῖς ἰδικαῖς τε ἀμαρτίαις, ἔπειτα καὶ δια τὰς (ἀμαρτίας) τοῦ λαοῦ. διατὶ ἐτύτο τὸ ἔκαμε μίαν φοράν, ὅταν ἐπρόσφει τοῦ λόγου τε.

28 Διατὶ ὁ νόμος καθιστῆνει ἀρχιερεῖς ἀνδρώπυς, ὅπῃ ἔχον ἀσθένειαν· ἀμὴ ὁ λόγος τῆς ὀρκωμοσίας ὅπῃ ἔγιγεν ὑγιὴς ἀπὸ τὸν νόμον, καταστήνει ἀρχιερεῖα υἱὸν τετελειωμένον εἰς τὸν αἰῶνα.

Καθ. ἡ. 8.

Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λειτουργομένοις, τοῦτων ἔχομεν ἀρχιερεῖα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύτης ἐν τοῖς ἑρατοῖς,

2 Τῶν ἁγίων λειτουργός, καὶ τῆς σκηπῆς τῆς ἀληθειῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἀνδρωπός.

3 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν ἢ καὶ τῦτοι ὁ προστιγῆναι.

4 Εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς, ἔδ' ἂν ἦν ἱερεὺς, ὄντων τῶν ἱερίων τῶν προσφερόντων κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα·

ΚΑΙ διὰ γὰρ εἰπῶμεν σύντομα ἐτύτα ὅπῃ εἴπαμεν, ἡμεῖς ἔχομεν ἀρχιερεῖα τέλειος λογῆς, ὁ ὅποισι ἐκάθισεν εἰς τὴν δεξιάν τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύτης εἰς τὸς ἑρατοῖς,

2 Λειτουργός τῶν ἁγίων καὶ τῆς σκηπῆς τῆς ἀληθειῆς, τὴν ὅποιαν ἐκάστασε ὁ Κύριος, καὶ ὄχι ἀνδρωπός.

3 Διατὶ καθὲ ἀρχιερεὺς καθιστῆνεται εἰς τὸ γὰρ προσφέρειν δῶρα καὶ θυσίαις· δια τῦτο ἀναγκαῖον εἶναι γὰρ ἔχειν τίς τις καὶ ἐτύτο ὅπῃ γὰρ προσφέρειν.

4 Διατὶ ἰὰν ἦτοι ἀπάνω εἰς τῆς γῆς, ἔ δὲ ἦδειν εἶσθαι ἱερεὺς, ἔγοντας γὰρ εἶναι οἱ ἱερεῖς ὅπῃ προσφέρουσι τὰ δῶρα κατὰ τὸν νόμον.

5 Οἷτις ὑποδείγματι καὶ σιᾷ λατρεύουσι τῶν ἰσραηλίων, καθὼς κίχραμάτιςαι Μωσῆς, μίλλων ἱπιτελεῖν τὴν σκηπὴν· Ὅρα γὰρ, φησὶ, ποιήσης πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἐν τῷ ἔρει.

6 Νυνὶ δὲ διαφοροντέρας τέτευχε λειτουργίας, ὅση καὶ κρείττονος ἐς διαθήκης μεσίτης, ἥτις ἐπὶ κρείττοισι ἐπαγγελίαις νεομοδέτῃται.

7 Εἰ γὰρ ἡ σφύρτη ἐκείνη ἦν ἀμιμπτῶ, οὐκ ἂν διυτίρας ἐζητιῖτο τόπῶ·

8 Μειψόμενῶ γὰρ αὐτοῖς λέγει· Ἰδὲ, ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριῶ, καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα διαθήκη καινὴν.

9 Οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἦν ἐποίησα τοῖς πατέρασι αὐτῶν, ἐν ἡμέρα ἐπιλαβομένη μὲ τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν αὐτὰς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐδέμιναν ἐν τῇ διαθήκῃ μὲ, καὶ γὰρ ἡμέλωσα αὐτῶν, λέγει Κύριῶ.

10 Ὅτι αὐτὴ ἡ διαθήκη ἦν διαδύσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ· μίλα τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριῶ, διδὼς νόμους μὲ εἰς τὴν

5 Οἱ ὅποιοι ὑποδείξουσι τὸ ὑπόδειγμα καὶ τὴν σιᾷ τῶν ἰσραηλίων πραγμάτων, καθὼς ὁ Θεὸς εἶπει εἰς τὸν Μωσῆν, ὅταν ἔμαλλε εὐ κάμη τὸ σκηπὴν. διατὶ λέγει· βλίπει εὐ κάμης ὅλα κατὰ τὸ παράδειγμα ὅπῃ σὺ ἰδείχθη εἰς τὸ ἔρει·

6 Ἀμὴν τῶρα ὁ Χριστὸς ἔτευχε καλλιοτέρας λειτουργίας, εἰς ὅσων εἶναι καὶ μεσίτης καλλιοτέρας διαθήκης, ἢ ὅποια ἐνομοδετέθη μὲ ἰξαιριτότερα ταξίματα·

7 Διατὶ ἰὰν ἡ σφύρτη ἐκείνη ἦτο ἀμιμπτὴ δὲν ἐζητιῖτο τόπῶ τῆς διυτίρας·

8 Διατὶ κατηγορητότας τὴς ὁ Θεὸς λέγει· εὐ, ἔρχονται αἱ ἡμέραι, λέγει Κύριῶ, καὶ θῆλω τελειώσω εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰούδα διαθήκην καινὴν.

9 Ὅχι κατὰ τὴν διαθήκην ὅπῃ ἔκαμα μὲ τὴς πατέρας τὴς, τὴν ἡμέραν ὅπῃ τὴς ἐκρατῦσα ἀπὸ τὸ χεῖρι, εὐ τὴς εὐγάλω ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· διατὶ αὐτοὶ δὲν ἐγάθησαν εἰς τὴν διαθήκην μὲ, καὶ ἐγὼ τὴς ἀμέλωσα, λέγει Κύριῶ.

10 Ὅτι ἐτέθη εἶναι ἡ διαθήκη, τὴν ὅποιαν θῆλω κάμει εἰς τὸ σκηπτι τοῦ Ἰσραὴλ, ὕστερ ἀπὸ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριῶ, εὐ δώσω τὴς νό-

διαποιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρ-
διας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτῆς·
καὶ ἴσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν, καὶ
αὐτοὶ ἴσουταί μοι εἰς λαόν·

11 Καὶ ἔμὴ διδάξωσιν ἱκα-
στον πλοῆσιον αὐτῆ, καὶ ἱκα-
στον ἀδελφόν αὐτῆ, λέγων
Ἰσῶθι τὸν Κύριον· ὅτι πάντες
εἰδήσουσί με, ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν
ἕως μεγάλου αὐτῶν·

12 Ὅτι ἴλιως ἴσομαι ταῖς
ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἁμαρ-
τιῶν αὐτῶν· ὅτι καὶ τῶν ἀνομιῶν
αὐτῶν ἔμὴ μνησθῆ ἔτι.

13 Ἐν τῷ λόγῳ καινῷ,
πιπалаίωκε τὴν πρῶτην· τὸ
δὲ παλαιώμενον καὶ γηράσκον,
ἰγγυὲς ἀφαισμη.

μὴ μὴ εἰς τὴν διαποιάν τῆς,
καὶ ἀπάνω εἰς ταῖς καρδίας
τῆς ἐὰν τῆς γράψω, καὶ ἐγὼ
θίλω εἶσθαι εἰς αὐτῆς Θεὸς, καὶ
αὐτοὶ θίλωσι μὴ εἶσθαι λαός.

11 Καὶ δὲν θίλωσι διδάξει
πᾶς ἵνας τὸν γείτονά τῆ, καὶ
πᾶς ἵνας ἰδὲ ἀδελφόν τῆ, λέγων-
τας· γινώριζε τὸν Κύριον. διατὶ
ὅλοι θίλωσι μὴ γινώρισι, ἀπὸ
μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν.

12 Ὅτι θίλω εἶσθαι συγχω-
ρητικὸς εἰς ταῖς ἀδικίαις τῶν,
καὶ ταῖς ἁμαρτίαις τῶν καὶ
ταῖς ἀνομίαις τῶν δὲν θίλω ταῖς
ἐνδυμηθῆ πλοῆσιον.

13 Μὴ τὸ ἐὰν λέγη καινῆριαν,
ἱκαλαίωσει τὴν πρῶτην· καὶ
ἱκειῖνο ὅπῃ παλαιώμενον καὶ γηρᾶ,
εἶσαι σηρᾶ εἰς τὸν χαλασμένον.

Κιφ. 9. 9.

Ἐἶχε μὲν ἔν καὶ ἡ πρῶτη
σκηὴ δικαιοῦματα λα-
τρείας, τὸ, τε ἅγιον κοσμι-
κόν.

2 Σκηὴ γὰρ κατισκευάσθη
ἡ πρῶτη, ἐν ἣ ἦτο λυχρία καὶ
ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρῶθισις ἰσῶ
ἄρτων, ἣτις λέγεται ἅγια.

3 Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον κατα-
πέτασμα σκηὴ ἡ λεγομένη
ἅγια ἁγίω·

4 Χρυσῶν ἔχουσα θυματή-
ριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς δια-
θήκης περικεκαλυμμένη πάν-

Ἡ Πρῶτη λοιπὸν (διαθή-
κη) εἶχε τότε καὶ αὐτὴ
δικαιοῦματα λατρείας, καὶ τὸ
ἅγιον τὸ κοσμικόν.

2 Διατὶ ἡ πρῶτη σκηὴ
ἱκαλασκευάσθη, εἰς τὴν ὁποί-
αν ἦτο ἡ λυχρία, καὶ ἡ τρά-
πεζα, καὶ ἡ πρῶθισις τῶν ἄρ-
των, ἡ ὁποῖα λέγεται ἅγια.

3 Καὶ ἕτερον ἀπὸ τὸ δεύτε-
ρον βημόθυρον ἦτο ἡ σκηὴ ὅπῃ
λέγεται ἅγια ἁγίω.

4 Ἡ ὁποῖα εἶχε χρυσῶν
θυματήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν
τῆς διαθήκης, σκιπασμένη

πτισμοῖς, καὶ δικαίωμασι σαρκός, μέχρι καιρῶ διορθώσεως ἐπιχειρήματα·

11 Χριστὸς δὲ παραγεγόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μεσίτου καὶ τελειοτέρας σκητῆς, ἐ χειροποιήτε, ταῦτις, ἐ ταύτης τῆς κτίσεως,

12 Οὐδὲ δὲ αἵματι τράγων καὶ μόσχων, διὰ τοῦ ἰδίου αἵματι εἰσήλθαι ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια, αἰωνίαι λύτρωσιν ἐνράμιοι.

13 Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων, καὶ σποδὸς θαλάσσης βανίζουσα τὰς κεικωμένους, ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα·

14 Πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ πνεύματος αἰωνίᾳ ἑαυτὸν προσήεικεν ἄμωμοι τῷ Θεῷ, καθαρῶς τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;

15 Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστίν, ὅπως θανάτω γενομένου, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάστων, τὴν ἐπαγγελίαν λάθωσιν οἱ κληθέντες τῆς αἰωνίου κληρονομίας.

Φορα βαπτίσματα, καὶ δικαίωμα ἁίματος τῆς σαρκὸς, διεσμένα ἕως εἰς τὸν καιρὸν τῆς διορθώσεως.

11 Ἀμὴν ὁ Χριστὸς ἔγοντας ἐὰν ἔλθῃ ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διαμίσου τῆς μεγαλιότητας καὶ τελειοτέρας σκητῆς, ὅπως δὲ εἶναι χειροποιήτος, ἦγεν, διὲν εἶναι ἐτέτης τῆς καλοσκειυῆς,

12 Οὐδὲ διαμίσου τὸ αἷμα τῶν τράγων καὶ τῶν μόσχων, ἀλλὰ διαμίσου τοῦ ἰδικῦ τε αἵματι, ἡμῶς ἐκε μίαν φοράν εἰς τὰ ἅγια, ἔγοντας ἐὰν εὐρη αἰωνίαι λύτρωσιν.

13 Διατι εἰς τὸ αἷμα τῶν ταύρων καὶ τῶν τράγων, καὶ ἡ γάκκη τῆς θαλάσσης βανιζομένη, ἀγιάζει τὰς μολυσμένους εἰς τὴν καθαρότητα τῆς σαρκὸς,

14 Πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ (ὃ ὅποιος διαμίσου τοῦ πνεύματος τὰ αἰωνία ἰσρόσφери τοῦ λόγου τε ἀκατηγόρητοι εἰς τὸν Θεόν) θίλει καθαρῶς τὴν συνείδησιν σας ἀπὸ τὰ νεκρὰ ἔργα, εἰς τὸ ἐὰν λατρεύετε Θεὸν ζῶντα;

15 Καὶ διὰ τοῦτο εἶναι μεσίτης διαθήκης καινῆς, διὰ τὸ πάρωσιν οἱ καλοσμίνοι τὸ λάξιμοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας, ἔγοντας ἐὰν ἔγινε ὁ θάνατος διὰ τὴν ἐξαγόρασιν τῶν παραβάστων ὅπως ἔγιναι εἰς τὴν πρώτην διαθήκην.

4 L. 2.

16 Ὅπου γὰρ διαθήκη, θά-
κατος ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ
διαδεμίην.

17 Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς
βιβαίω· ἐπὶ μὲν πρὶ ἰσχύσι
ὅτι ζῆ ὁ διαδέμι·.

18 Ὅθεν ἐδ' ἡ πρώτη χωρὶς
αἵματ· ἰγκαινισμένη·

19 Λαλαθεῖσθε γὰρ πάσης ἐν-
τολῆς κατὰ νόμον ὑπὸ Μωϋσίου
παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα
τῶν μόσχων καὶ τράγων μετὰ
ὑδατος καὶ ἱρῶ κοκκίω καὶ
ὑσσώπῳ, αὐτὸ τε τὸ βιβλίον καὶ
πάντα τὸν λαὸν ἱρράντιστε,

20 Λίγων· Τῆτο τὸ αἷμα
τῆς διαθήκης, ἧς ἐπιτέλατο
πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός.

21 Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ
πάνηλα σκηνῆς λειτουργίας
τῆ αἵματι ὁμοίως ἱρράντιστε.

22 Καὶ σχιδὸν ἐν αἵματι
πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν
νόμον, καὶ χωρὶς αἱματεχυ-
σίας ἐ γίνεται ἄφισις.

23 Ἀνάγκη ἔν τὰ μὲν ὑπο-
δείγματα τῶν ἐν τοῖς ἕρανοῖς,
τότοις καθαρίζεσθαι· αὐτὰ δὲ
τὰ ἱερῶνια κρείττισι δυσίαις
παρὰ ταύτας.

16 Διατὶ ὅπου εἶναι διαθή-
κη, ἀνάγκη εἶναι γὰ ἔρχεται
καὶ θάκατ· ἐκείνη ὅπου τὴν
ιδιάδισιν.

17 Διατὶ ἡ διαθήκη εἰς τὴς
νεκρῶς εἶναι βιβαίω· ἐπειδὴ
ἴως ὅπου ζῆ ἐκείνη· ὅπου τὴν
ιδιάταξιν, ἀκόμι δὲ ἴχει ὄνη-
μι·.

18 Διὰ τῆτο ἐδὲ ἡ πρώτη
εἶναι ἰγκαινισμένη χωρὶς αἵ-
ματ·.

19 Διατὶ ἔροτας γὰ ἱλάλα-
σιν ὁ Μωϋσῆς ὅλας ταῖς ἐντο-
λαῖς (κατὰ τὸν νόμον) εἰς ὅλον τὸν
λαόν, πέρνοντας τὸ αἷμα τῶν
μόσχων καὶ τῶν τράγων μετὰ νερό
καὶ μὲ μαλὶ κοκκίω καὶ ὑσσώ-
πῳ, ἱρράντιστε καὶ αὐτὸ τὸ
βιβλίον καὶ ὅλον τὸν λαόν,

20 Λίγωντας· τῆτο εἶναι τὸ
αἷμα τῆς διαθήκης, ὅπου σᾶς
ἱπαρήγγελεν ὁ Θεός.

21 Καὶ τὴν σκηνὴν καὶ ὅλα
τὰ ἀγγεῖα τῆς λειτουργίας, τὰ
ἱρράντιστε ὁμοίως μὲ τὸ αἷμα.

22 Καὶ κοτολογῆς, μὲ τὸ
αἷμα καθαρίζονται ὅλα κατὰ
τὸν νόμον· καὶ χωρὶς αἱματε-
χυσίας δὲν γίνεται ἄφισις τῶν
ἁμαρτιῶν.

23 Ἀνάγκη λοιπὸν οἱ τύποι
τῶν πραγμάτων ὅπου εἶναι εἰς
τῆς ἕρατῶς, μὲ τῆτα γὰ καθα-
ρίζονται· ἀμὲ αὐτὰ τὰ ἱερῶ-
νια καθαρίζονται μὲ καλλίτε-
ραις δυσίαις παρὰ τῆταῖς.

24 Οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα ἅγια εἰσῆλθιν ὁ Χριστὸς, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν ἕρανον, νῦν ἑμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν.

25 Οὐδ' ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτὸν, ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἑαυτὸν ἐν αἵματι ἄλλοτρίῳ.

26 (Ἐπεὶ ἴδεν αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου) νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων, εἰς ἀδέτησιν ἀμαρτίας, διὰ τῆς θυσίας αὐτῆ πεφανέρωται.

27 Καὶ καθ' ὅσον ἀποκτείνει τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανόντων, μίᾳ δὲ τῷ κρῖσι.

28 Οὕτως ὁ Χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνευγεῖν ἀμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἀμαρτίας ὀφθῆσθαι τοῖς αὐτὸν ἀπεικονιζομένοις εἰς σωτηρίαν.

24 Διατὶ ὁ Χριστὸς διὲν ἑμβῆκεν εἰς χειροποίητα ἅγια, ὅπερ ἦσαν ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' ἑμβῆκεν εἰς αὐτὸν τὸν ἕρανον, ἵνα φανῆ τῷ ῥα εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ διὰ λόγου μας.

25 Ὅχι διὰ τὰ προσφέρειν πολλάκις φοραῖς τοῦ λόγου τε, καθὼς ὁ ἀρχιερεὺς ἐμβαίνει εἰς τὰ ἅγια κάθε χρόνον μὲ ξίνον αἷμα.

26 (Διατὶ ἄλλως, ἔκπενη χρεία ἵνα πάδη αὐτὸς πολλάκις φοραῖς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου,) ἀμὴν τῷ ῥα μίαν φοράν εἰς τὸ τέλος τῶν αἰώνων, ἑφανερώθη εἰς ἀφαίρεσιν ἡμῶν ἀμαρτίας, διαμύσει τῆς ἰδικῆς τῆς θυσίας.

27 Καὶ καθὼς εἶναι ἀποφασισμένοι εἰς τὴν ἀνθρώπων ἵνα ἀποθάνουσι μίαν φοράν, καὶ ὑστερα ἀπὸ τοῦ θανάτου εἶναι κρῖσι.

28 Ὅμοιος καὶ ὁ Χριστὸς ἔγοντας ἵνα προσφερῆν μίαν φοράν, εἰς τὸ ἵνα σηκώσῃ ταῖς ἀμαρτίας τῶν πολλῶν, τὸ δεύτερον θίλει φανῆ χωρὶς ἀμαρτίας, εἰς ἰκίνας ὅπερ τὸν ἀποδύχεται εἰς σωτηρίαν.

Κεφ. ι. 10.

Σ Κιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτῆ τῆς εἰκόνα τῶν πραγμάτων.

Δ Διατὶ ὁ νόμος ἔστιας ἵνα ἔχη σκιαὴν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, καὶ ὅχι αὐτῆ τῆς εἰκόνας.

των, κατ' ἐπιαισθὸν ταῖς αὐταῖς
θυσίαις ὡς προσφέρουσιν εἰς τὸ
δικαιῶσαι, ἕδικοτε δύνανται τὰς
προσερχομένους τελειῶσαι.

2 Ἐπεὶ ἂν ἐπαύσατο προ-
φερόμεναι, διὰ τὸ μηδεμίαν
ἔχειν ἴτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν
τὰς λατρεύοντας, ἀπαξ κηκα-
δαμένους·

3 Ἄλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνη-
σις ἁμαρτιῶν κατ' ἐπιαισθόν.

4 Ἀδύνατοι γὰρ αἶμα ταύ-
ρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρ-
τίας·

5 Διὸ εἰσερχόμενοι εἰς τὸν
κόσμον, λέγει· Θυσίαν καὶ
προσφορὰν οὐκ ἠδέλησας, σῶ-
μα δὲ κατηρέτισα μοι.

6 Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ
ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας.

7 Τότε εἶπον· Ἴδὲ ἤκω (ἐν
κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται
περὶ ἐμῆ) τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεὸς,
τὸ θέλημά σε.

8 Ἀνώτερον λέγων· Ὅτι θυ-
σίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὀλο-
καυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας
οὐκ ἠδέλησας, ἕδὲ εὐδόκησας·
(αἰτίαις κατὰ τὸν νόμον προ-
φέρονται)

9 Τότε εἶρηκεν· Ἴδὲ ἤκω τοῦ
ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά
σε. Ἀναρεῖ τὸ πρῶτον, ἵνα
τὸ δεύτερον γῆσῃ.

τῶν πραγμάτων, ἕδικοτε δύνανται
ἐὰν τελειώσῃ διαμέσει τῶν θυσι-
ῶν, ὅπως προσφέρονται κάδε
χρόνοι πάντοτε, ἐκείνως ὅπως
σημάνουσιν (εἰς τὸ ἱερόν).

2 Ἄλλως, ἠδέλασι παύσῃ
αἱ θυσίαις ἐὰν μὴ προσφέρου-
νται· διατὶ οἱ λατρεύοντες ἔσο-
νται ἐὰν ἐκαθαρίσθησαν μίας
φορὰν δὲ ἠδέλαν ἔχει πλῆθος
καμίας συνείδησιν ἁμαρτιῶν,

3 Ἄλλὰ μετ' αὐταῖς κά-
δε χρόνοι γίνονται ἀκαλύμποις
τῶν ἁμαρτιῶν.

4 Διατὶ εἶναι ἀδύνατον τὸ
αἶμα τῶν ταύρων καὶ τῶν τρά-
γων ἐὰν ἀφαιρέσῃ ἁμαρτίας.

5 Διὰ τὸτο εἰσερχόμενοι μί-
σα εἰς τὸν κόσμον, λέγει· Θυσίαν
καὶ προσφορὰν δὲν ἠδέλησας,
ἀλλὰ σῶμα μὲν ὀλοκαυτωσας.

6 Δὲν σὺ ἄρξασαι ὀλοκαυ-
τώματα, ἕδὲ θυσίαις διὰ ταῖς
ἁμαρτίας.

7 Τότε εἶπον· ἐὰν ὅπως ἠέ-
λα, Θεὸς, (εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ
βιβλίου ἠγράφη διὰ λόγου μου)
ἐὰν κάμω τὸ θέλημά σε.

8 Λέγωντας παραπάτω θυ-
σίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὀλο-
καυτώματα, καὶ θυσίαν περὶ
ἁμαρτίας δὲν ἠδέλησας, ἕδὲ
ἔσρξεις· ἐὰν ὅποια προσφέρον-
ται κατὰ τὸν νόμον·

9 Τότε εἶπεν· ἐὰν ὅπως ἠέλα,
Θεὸς, ἐὰν κάμω τὸ θέλημά σε.
εὐγάνει τὸ πρῶτον, διὰ ἐὰν γῆ-
σῃ τὸ δεύτερον.

10 Ἐν ᾧ θιλήμασι ἡγιασμένοι ἰσμεν διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἰφάκαξ.

11 Καὶ πᾶς μὲν ἱερὺς ἔστηκε κατ' ἡμέραν λευτεργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἷτις ὑδέποτε δύνανται περιελθεῖν ἁμαρτίας.

12 Αὐτὸς δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσεινέγκας θυσίαν, εἰς τὸ διηνεκὲς ἰκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ.

13 Τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενοι ἕως τιθῶσιν οἱ ἰχθροὶ αὐτῷ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

14 Μία γὰρ προσφορὰ τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τῆς ἀγινομένης.

15 Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· μίαν γὰρ τὸ προσηκόναι.

16 Αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι πρὸς αὐτὸς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, διδὼς νόμους μου ἐπὶ καρδίᾳς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν διακοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτάς.

17 Καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν ἔ μὴ μνησθῶ ἔτι.

18 Ὅπου δὲ ἄφισις τέτων,

10 Εἰς τὸ ὁποῖον θιλήμα εἰμυσιν ἡγιασμένοι, διαμίσση τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅπου ἔγινε μίαν φορᾶν.

11 Καὶ κάδι ἱερὺς ἔστηκε λευτεργῶντας κατ' ἡμέρας, καὶ προσφέρωντας πολλάκις ταῖς αὐταῖς θυσίαις, αἱ ὁποῖαις θυσίαις ὑδέποτε δύνανται νὰ ἀφαιρέσιν ἁμαρτίας.

12 Ἀμὴ αὐτὸς (ὁ Ἰησοῦς) ἔστηκε νὰ ἰπρόσφερε μίαν θυσίαν διὰ ταῖς ἁμαρτίας, ἰκάθισεν παντοτενᾶ εἰς τὴν δεξιᾶν τοῦ Θεοῦ.

13 Τὸ λοιπὸν καρτερεῖ ἕως ὅπου νὰ βαλθῶσιν οἱ ἰχθροὶ τῷ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν τῷ.

14 Διατὶ μὲ μίαν προσφορὰν ἰτελείωσεν παντοτενᾶ ἐκείνης ὅπου ἁγιάζονται.

15 Καὶ μαρτυρεῖ μας τὸ καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· διατὶ ἀφ' ἑ ἰπρωσῖπῖ.

16 Ἐτέτη εἶναι ἡ διαθήκη, τὴν ὁποῖαν θίλω διαθήσει εἰς αὐτὸς ὕστερα ἀπὸ ταῖς ἡμέραις ἐκείνας, λέγει Κύριος, θίλω δώσει τὸς νόμους μου εἰς ταῖς καρδίαις τῶν, καὶ θίλω τὸς γράψῃ εἰς ταῖς διανοίαις τῶν.

17 Καὶ ταῖς ἁμαρτίας τῶν καὶ ταῖς ἀνομίαις τῶν δὲν θίλω ταῖς ἐνδυμηθῆ πλιόν.

18 Ἐκὶ δὲ ὅπου εἶναι ἡ συγχώ-

οὐκ ἔτι προσφορά πρὸς ἁμαρτίας.

19 Ἐχοντες ὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ,

20 Ἡ ἐγκαίνισσις ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπιτάσματος, τυτίς τῆς σαρκὸς αὐτῆς

21 Καὶ ἱερά μίγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.

22 Προσερχόμεθα μὴ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφωρίᾳ πίστεως, ἱρραϊσμένοι ἰσῆς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως ποτηρᾶς.

23 Καὶ λιωμένοι τὸ σῶμα ὑδάτι καθαροῦ, κατίχουμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλιπῆς, (πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγελάμενος)

24 Καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων.

25 Μὴ ἐγκαταλείπουσθε τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθουσι, ἀλλὰ παρακαλεῖσθε καὶ τοσάτω μᾶλλον ὅσω βλέπετε ἐγγιζέσθαι τὴν ἡμέραν.

26 Ἐκυσίως γὰρ ἁμαρτανότων ἡμῶν μὴ ἰδοῦμεν ἐπι-

ρσοὺς τῶν, διὸ εἶναι πλείον προσφορά πρὸς ἁμαρτίας.

19 Ἐχοντες λοιπὸν τὰ ἔχουμεν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων, εἰς τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ,

20 Στράταν λέγω, τὴν ὁποιάν μᾶς ἐκαινῶσσι καινῶσαν καὶ ζῶσαν, διαμέσθου τοῦ βημοδύρου, ἧγει τῆς σαρκὸς τῆς

21 Καὶ ἴσοντας τὰ ἔχουμεν ἴσα μίγαν ἱερά, ἀπάτω εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Θεοῦ.

22 Ἄς σημώνουμεν μὴ ἀληθινῆς καρδίας, μὴ πληροφωρίας πίστεως, πλυμένοι ταῖς καρδαίαις ἀπὸ συνειδήσεως ποτηρᾶς.

23 Καὶ λωσμένοι τὸ κορμὸν μὴ νερόν καθαρόν, ἄς κρατῶμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀσάλυτον. διὰ τὸ ἐκίον ὅπῃ μᾶς ἔταξεν εἶναι πιστός.

24 Καὶ φροτίζοντες ἄς γοχαζόμεσθαι εἰς τὸν ἄλλον, εἰς παρακινήσθαι τῆς ἀγάπης καὶ τῶν καλῶν ἔργων.

25 Μὴ ἀφίοντες τὴν συχουσίαν μᾶς, καθὼς εἶναι συνήθεια εἰς μερικῶς, ἀλλὰ τὰ παρακινῶμεν ἴσας τὸν ἄλλον, καὶ τὸσω περισσότερον, ὅσω βλέπετε ὅπῃ σημώνει ἡ ἡμέρα.

26 Διατὶ ἔαν ἁμαρτανόμεν ἡμῶς μὴ τὸ δόλημά μᾶς, ὑστερον ἀφ' ὃ ἐπήραμεν τὴν γνώρι-

γνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκ ἔτι
περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται
δυσία·

27 Φοβερὰ δὲ τις ἐκδοχὴ
κρίσεως, καὶ πυρὸς ζῆλ^{ος},
ἰσθίειν μίλλοι^{ται} τῆς ὑπειναλ-
τίας.

28 Ἀδειτήσας τις νόμος Μω-
σείως, χωρὶς οἰκτιρημῶν ἐπὶ δυ-
σιν ἢ τρεῖσι μάρτυσιν ἀποθι-
σκει·

29 Πόσῳ (δοκιῆτε) χεῖρα-
ν^{ος} ἀξιωθῆσεται ἱμωρίας ὁ τόν
υἶὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας,
καὶ τὸ αἷμα τῆς διαδήκης κοινὸν
ἠγησάμεν^{ται} ἐν ᾗ ἠγιασθη, καὶ
τὸ πνεῦμα τῆς χάρι^{τος} ἐνυβρί-
σας;

30 Οἶδαμεν γὰρ τὸν ἐιπόντα·
Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἰγὼ ἀνταπο-
δώσω, λέγει Κύρι^{ος}. Καὶ
πάλιν· Κύρι^{ος} κρινεῖ τὸν λα-
ὸν αὐτῆ.

31 Φοβερὸν τὸ ἐμπιστεῖν εἰς
χεῖρας Θεοῦ ζῶν^{τος}.

32 Ἀναμνησθεὶς δὲ τὰς
πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φω-
τισθέντες, πολλὴν ἀδελφῶν
ὑπέμειναιτε παθημάτων·

33 Τῷτο μὲν, ὀνειδισμοῖς
τε καὶ θλίψεσι διατρεχόμενοι·
τῷτο δὲ, κοινωνοὶ τῶν ἄνω ἀνα-
τριφομένων γενήναιτες·

34 Καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μὲν

σιν τῆς ἀληθείας, δὲν ἀπομένει
σπλῆν δυσία περὶ ἁμαρτίας·

27 Ἀμὲν ἀπομένει ἐκείνη ἡ
φοβερὰ ἀπαντοχὴ τῆς κρίσεως,
καὶ καῦμα τῷ πυρὸς ὅπῃ μίλλοι
ἐν φαγῇ τῆς ὑπειναλτίας.

28 Ἐκείνας ὅπῃ ἐὰν κατα-
φροσῆται τὸν νόμον τοῦ Μωϋσείως,
μὲ δύο ἢ τρεῖς μάρτυρας χωρὶς
λύπην ἀποθιῆσκει·

29 Πόσῳ (λογιάζε^{ται}) θίλει
ἀξιωθῆ χειρότερης τιμωρίας
ἐκεῖ^{νος} ὅπῃ ἐκατεπάτησε τὸν
υἶὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰλογιάσει κοινὸν
τὸ αἷμα τῆς διαδήκης, εἰς τὸ
ὅποιοι ἠγιασθη, καὶ ὅπῃ ὑβρίσει
τὸ πνεῦμα τῆς χάρι^{τος};

30 Διατὶ ἐξεύρομεν ἐκεῖνον
ὅπῃ εἶπε· ἡ ἐκδίκησις εἶναι
ἐδική μὲν, ἰγὼ θίλει ἀνταποδώ-
σαι, λέγει Κύρι^{ος}. καὶ πάλιν·
Κύρι^{ος} θίλει κρινεῖ τὸν λαὸν τῆ.

31 Φοβερὸν εἶναι τὸ ἐμπιστεῖν
εἰς τὰ χεῖρα τῷ Θεῷ τῷ ζῶν-
τ^ῳ.

32 Καὶ ἀναμνησθεὶς ταῖς
πρότεραις ἡμέραις, εἰς ταῖς
ὁποιαῖς ἔγοντας ἐὰν ἐφωτίσθη^{τε},
ὑπέμειναιτε πολὺν ἀγῶνα τῶν
παθημάτων·

33 Τὸ ὅτι ἐπομπυθήκατε,
μὲ ὀνειδισμῶς καὶ μὲ θλίψεως·
καὶ τὸ ὅτι ἐγενήκατε κοινωνοὶ
ἐκείνων ὅπῃ τομωτῶσ^{τε} ἰδίᾳ
χοροῦνται.

34 Διατὶ ἰσυνεπάθετε καὶ

συνοπαθήσατε, καὶ τὴν ἀρπαγὴν ἴω ὑπαρχόντων ὑμῶν μὴ ἀχαρᾶς προσιδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξέν ἐν ἕρανοῖς, καὶ μένους.

35 Μὴ ἀποβάλητε ἐν τῆν παρρησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μισθοποδοσίαν μεγάλην.

36 Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρεῖαν ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσατε, κομίσασθε τὴν ἀπαγγελίαν.

37 Ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὃ ἐρχόμενοι ἤξει, καὶ ἔχρημί.

38 Ὁ δὲ δίκαιο ἐκ πίστεως ζήσεται· καὶ ἰὰν ὑπογεύσεται, οὐκ ἰύδακῆ ἡ ψυχὴ μὴ ἐν αὐτῇ.

39 Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἰσμεν ὑποταλῆς εἰς ἀπάλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς.

εἰς ἰὰ δισμά μὴ, καὶ ἰδιχθῆκετε μὴ ἀχαρᾶς ἐὰ ἀρπαχθῆσι ἰὰ ὑπαρχοῖά σας, γνωρίζοντες πῶς ἔχετε εἰς τῷ λόγῳ σας καλλίτηρην σωτησίαν εἰς τὰς ἕρανοῖς, ἢ ὅποια καὶ μένει.

35 Μὴ ἀπορρίξτε λοιπὸν τὴν παρρησίαν σας, ἡ ὅποια ἔχει μεγάλην ἀλλομην.

36 Διὰ τὴν ἰσμεν χρεῖαν ὑπομονῆς· διὰ ἰὰ πάρτετε τὸ τάξιμον, κόμωσιν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

37 Διὰ τὴν ἀκῆμὸν ὀλίγον ὀλίγον χρόνον, καὶ ἰκαῖν ὅπῃ μέλλει ἐλθῆν, θέλει ἐλθῆν, καὶ διὰ θέλει ἀργήσῃ.

38 Καὶ ὁ δίκαιο θέλει ζῆσῃ ἀπὸ τῆν πίστεω, καὶ ἰὰν καίνας σῆρει τῷ λόγῳ τῷ ὀπίσῳ, διὰ ἀπαυῶνται εἰς αὐτὸν ἡ ψυχὴ μὴ.

39 Ἀλλὰ ἰμεῖς διὰ ἰσμεθῶν ἐὰ συνθῶμεν ὀπίσῳ, τὸ ὅποιον εἶναι εἰς ἀπάλειαν, ἀλλὰ ἐὰ πρῆνουμεν εἰς σωτηρίαν ψυχῆς.

Κεφ. ια. 11.

Ἔστι δὲ πίστις, ἰπιστομῆν ὑπόστασις, πραγμάτων ἰλεγχοῦ ἢ βλεπομῆν.

2 Ἐν ταύτῃ γὰρ ἰμαρτυρήθησαν οἱ πρῆσῦτεροι.

3 Πίστει κοῦμεν κατηρῆσθαι

ΚΑΙ ἡ πίστις εἶναι ὑπόστασις τῶν πραγμάτων ὅπῃ ἰπισθῆνται, καὶ φαιρῶσις ἰκηνῶν ὅπῃ διὰ βλέπονται.

2 Διὰ τὴν εἰς αὐτῇ τῆν πίστιν ἰμαρτυρήθησαν οἱ πρῆσῦτεροι.

3 Μὴ τῆν πίστιν γροικῶμεν τὰς αἰῶνας ἐὰ ἰκαλοσκεινῶσθαι

τὴς αἰῶνας ῥήματι Θεῷ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὰ βλεπόμενα γιγνόνται.

4 Πίσει πλείονα θυσίας Ἀβελ παρὰ Κάιν προσήνεγκε τῷ Θεῷ, δι' ἧς ἠμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, μαρτυρῶντος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτῷ τοῦ Θεοῦ· καὶ δι' αὐτῆς ἀποθανὼν ἐτι λαλιῖται.

5 Πίσει Ἐνώχ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον· καὶ ἔχεν εὐρίσκειτο, διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός· πρὸ γὰρ τῆς μεταδίσιως αὐτῷ μιμαρτυρήσεται εὐφρηστικῶς τῷ Θεῷ.

6 Χωρὶς δὲ πίσεως ἀδύνατον εὐαρεστῆσαι· πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ Θεῷ, ὅτι ἔστι, καὶ τοῖς ἐκζητῶσιν αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται.

7 Πίσει χρηματισθεὶς Νῶε περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων, εὐλαβηθεὶς κατεσκευάσεν κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτῷ· δι' ἧς κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ τῆς κατὰ πίσιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληροσύμη.

8 Πίσει, καλόμενος Ἀβραάμ

καὶ μὴ τὸν λόγον τῷ Θεῷ, εἰς ἴσοστος ἐπιτέτα ὅπως βλέπειν, εἰ μὴ ἔργων ἀπὸ φαινομένων.

4 Μὴ τὴν πίσιν ὁ Ἀβελ ἐπρόσφερεν εἰς τὸν Θεὸν καλλιοτέρα θυσίας, παρὰ τὸν Κάιν, διαμίσθως τῆς ὁποίας πίσεως ἠμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, ἔγοντας εἰς τὸν μαρτυρήσῃ ὁ Θεὸς εἰς τὰ δῶρα ὅπως ἔφερε· καὶ διαμίσθως αὐτῆς καὶ ἀποδαμμέντος ἀκόμι λαλιῖται.

5 Μὴ τὴν πίσιν ὁ Ἐνώχ ἠμιτατοπίσθη διὰ εἰ μὴ ἰδεῖν θάνατον, καὶ διὲν εὐρίσκειτο, διότι ὁ Θεὸς τὸν ἠμιτάδισεν. διὰ δὲ προτίτερα ἀπὸ τὴν μετέδισιν τε ἠμαρτυρήθη εἰς ἄριστον εἰς τὸν Θεόν.

6 Καὶ χωρὶς πίσεως εἶναι ἀδύνατον εἰς ἀρεσκῆ ἰνίας εἰς τὸν Θεόν· διὰ τὴν κάμει χρεία ἐκείνου ὅπως σημῶσαι εἰς τὸν Θεὸν εἰς πίσιν, ὅτι εἶναι Θεός, καὶ ὅτι εἰς ἐκείνους ὅπως τὸν ἐκζητῶσι γίνεται μισθαποδότης.

7 Μὴ τὴν πίσιν ἠμηνύθη ὁ Νῶε ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐκείνα ὅπως ἀκόμι διὲν ἐφαίνησται, καὶ ἔγοντας εἰς φοβηθῆ ἠκατισκιάσθη τὴν κιβωτὸν, διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ σπητίου τε· διαμίσθως τῆς ὁποίας κιβωτῷ κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ ἐγένετο κληροσύμος τῆς δικαιοσύνης ὅπως εἶναι κατὰ τὴν πίσιν.

8 Ὁ Ἀβραάμ καλόμενος

ὀψήκωσι ἰξιλδίῳ εἰς ἴθι τόπον
ὅς ἔμελλε λαμβάνειν εἰς κληρο-
νομίαν, καὶ ἰξιλδί, μὴ ἐπι-
γάμῃ· πῦ ἰρχεται.

9 Πίσι παρῆκωσι εἰς τὴν
γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλήλοῖ-
σι, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μίᾳ
Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συγ-
κληρονομῶν τῆς ἐπαγγελίας τῆς
αὐτῆς

10 Ἐξιδίχθη γὰρ τὴν τῆς
θεμελιῆς ἰχουσι πόλι, ἧς τι-
χρίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός.

11 Πίσι καὶ αὐτὴ Σάρρα
δύναμις εἰς καταθέλην σπέρ-
ματ· ἔλαβε, καὶ παρὰ και-
ρὸν ἡλικίας ἔτικε, ἐπι πικρὸν
ἠγέσθη τὸ ἐπαγγελιάμιον.

12 Διὸ καὶ ἀφ' ἰνὸς ἰγενή-
θεται, καὶ ἰαῦτα πεπερωμένῳ,
καθὼς τὰ ἄγρα τοῦ ἔρανῷ τῷ
πλήθει, καὶ ὡσὶ ἄμμ· ἢ
παρὰ τὸ χεῖλ· τῆς θαλάσσης
ἢ ἀνερῶματ·.

13 Καὶὰ πίσι ἀπίθανοι
ἔντι πάντες, μὴ λαβόντες τὰς
ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν
αὐτὰς ἰδοῖτες, καὶ πικροδίτες,
καὶ ἀσπασάμινοι, καὶ ὁμολο-
γέσωντες ὅτι ξίνοι καὶ παρῆπι-
δομοὶ εἰσι ἐπὶ τῆς γῆς.

μὰ πίσι ὀψήκωσι ἐὰν εὔγη εἰς
τὸν τόπον τὸν ὅποιον ἔμελλε ἐὰν
λάβῃ διὰ κληρονομίαν, καὶ
εὔγη, μὴ ἰξείρωτας πῦ
ἰπάγει.

9 Μὴ τῆν πίσι ἐπαρῶκα-
σι εἰς τὴν γῆν ὅπῃ τοῦ ἔταξεν
ὁ Θεός, ὡσάν εἰς ξίνοι, ἰστοῖας
ἐὰν κατοικήσῃ εἰς ἰαῖς καλῖθαις
μίᾳ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, οἱ
ὅποιοι ἦταν συγκληρονόμοι τοῦ
ἰαξίματ· αὐτῶν.

10 Διὰ τὴν ἰκίῶν· ἀνάμει
τὴν πόλι ὅπῃ ἔχρη τὰ θεμελίαν,
τῆς ὀποιᾶς πόλεως τεχρίτης
καὶ δημιουργὸς εἶναι ὁ Θεός.

11 Μὴ τῆν πίσι καὶ αὐτὴ ἢ
Σάρρα ἔλαβε δύναμις εἰς σύλ-
ληψιν τοῦ σπέρματ·, καὶ ἔξω
ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς ἡλικίας τῆς
ἰγέντησι, ἐπιπὴ ἰλογίασι πι-
κρὸν ἰκίῶν ὅπῃ τῆς ἰταξί.

12 Διὰ τῆτο καὶ ἀπὸ εἶναι,
καὶ τῆτο ἄραμᾶν πεπερωμένῳ,
ἰγενήθησαν (ἰχογοὶ) καθὼς
τὰ ἄγρα τοῦ ἔρανῷ, τῷ πλήθει,
καὶ ὡσὶ ἄμμ· ἢ ἀμῆτρητ·
ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ χεῖλ· τῆς
θαλάσσης.

13 Ἐτῆτοι ὅλοι μὴ πίσι ἀ-
πίθανοι, καὶ δὲν ἰπῆσαν τὰ τα-
ξίμαλα, ἀλλὰ ἀπὸ μακρᾶ τὸ
ἰδοῖσι, καὶ ἰπίγισσαν, καὶ πα-
ἰακιδόμενοι, τὰ ἀγάπῃσαν,
καὶ ὁμολόγησαν ὅτι ἦταν ξίνοι
καὶ παρῆπιδομοὶ ἀπάνω εἰς
τὴν γῆν.

14 Οἱ γὰρ τοιαῦτα λίγουσι, ἐμφανίζουσι ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσι.

15 Καὶ εἰ μὴν ἐκείνης ἐμνημόνευον ἀφ' ἧς ἐξῆλθον, εἶχον αὖ καὶ καιρὸν ἀνακάμψαι·

16 Νυνὶ δὲ κρείττοιον ὀρέγομαι, τῷτέστιν ἐπουράνιον· διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτὰς ὁ Θεὸς, Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἠτοίμασε γὰρ αὐτοῖς πόλιν.

17 Πίσει ὑποσημαίνουσι Ἀβραὰμ Ἰσραὴλ πειραζόμενον, καὶ τὸν μονογενῆ προσέφειρον ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδιξάμενος·

18 Πρὸς ὃν ἰλαλήθη· Ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται ἡ σπέρμα·

19 Λυγισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἰγίρειν δυνατὸς ὁ Θεός· ὤθει αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκμύσητο.

20 Πίσει περὶ μελλόντων εὐλόγησι Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἠσαῦ.

21 Πίσει, Ἰακώβ ἀποδηήσκων ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ εὐλόγησι· καὶ προσκύνησιν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ.

22 Πίσει, Ἰωσήφ τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ

14 Διατὶ ἐκείνοι ἐπεὶ λόγουσι τὰ τοιαῦτα, δείχνουσιν ὅτι πατρίδα ζητοῦσι.

15 Καὶ εἰ μὴν ἐθυμῶνται ἐκείνην τὴν πατρίδα ἀπὸ τῆς ὁποίας εὐγῆκαν, εἶχαν καιρὸν καὶ γυρίσειν εἰς αὐτήν.

16 Ἀλλὰ ὀρέγομαι καλλιθέραν πατρίδα, τῷτέστιν τὴν ἐπουράνιον. διὰ τῆτο ὁ Θεὸς δὲν ἐπιτρέψεται νὰ κρᾶζεται Ἰσραὴλ αὐτῶν· διατὶ τὰς ἐτοίμασε πόλιν.

17 Ὁ Ἀβραὰμ δοκιμαζόμενος ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, μὴ πίσει ἐπρόσφειρον τὸν Ἰσαὰκ, Ἰσραὴλ μονογενῆ τὸν ἐπρόσφειρον ἐκείνου ἐπεὶ ἐδίχθη νὰ λαξίμαται·

18 Εἰς τὸν ὁποῖον ἰλαλήθη ὅτι εἰς τὸν Ἰσαὰκ θίλει ὀνομασθῆναι τὸ σπέρμα σου·

19 Ἐγοητᾶς νὰ συλλογησθῆναι ὁ Ἀβραὰμ, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι δυνατὸς νὰ ἀναστήσῃ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς νεκρῶν· καὶ διὰ τῆτο ὡσαν εἰς κάποιον εἰκονιζόμενον πάλιν τὸν ἐκατάλαβε.

20 Μὴ τὴν πίσει ὁ Ἰσαὰκ εὐλόγησι τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἠσαῦ διὰ τὰ μέλλουσα.

21 Μὴ πίσει ἀποδηήσκων ὁ Ἰακώβ εὐλόγησι καθέαν ἀπὸ τῆς υἱῶν τῷ Ἰωσήφ, καὶ ἐπροσκύνησιν ἀκμυπίζωντας εἰς τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου τῆς.

22 Μὴ τὴν πίσει ὁ Ἰωσήφ ἀποδηήσκων ἐμνημόνευσι τὴν

ἐμαρμένουςι, καὶ περὶ τῶν ἰστέον αὐτῶ ἐπιτείλατο.

23 Πίγει, Μωσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνοι ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτῶ, διότι εἶδον ἄγιον τὸ παιδίον· καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διαίτημα τοῦ βασιλέως.

24 Πίγει, Μωσῆς μέγας γενόμενος ἠρτήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραῶ·

25 Μᾶλλον ἰλόμει· συγκαλυφῆσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, ἢ πρόσκαιροι ἔχειν ἁμαρτίας ἀπέλαυσιν·

26 Μίξουσα πλεῖστοι ἠγησάμενοι· τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ· ἀπίσταντες γὰρ εἰς τὴν μωδαποδοσίαν.

27 Πίγει κατέλιπον Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως· τὸν γὰρ ἄορατον ὡς ὄρωι ἐκαρτέρησεν.

28 Πίγει πεποιήκει τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματός, ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρευτὴν ἴα σφωτότοκα, δίγη αὐτῶν.

29 Πίγει διέβουσαι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς· ἣς πεῖραν λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθησαν.

ἔξοδοι τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἰκάρᾳγγελε διατὰ τὰ καλά τυ.

23 Μὴ πίγει ὁ Μωϋσῆς ὡσαν ἐγενήθη, ἐκρύβθη τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς πατέρας τυ, διατὶ εἶδασιν τὸ παιδίον πολλὰ χαριστόμορφον, καὶ διὸ ἐφοβήθησαν τὸν ὄρισμὸν τοῦ βασιλέως.

24 Μὴ πίγει ὁ Μωϋσῆς ὡσαν ἐμαγάλωσεν, ἀρτήθη ἐὰν λέγῃται υἱὸς ἡς θυγατρὸς τοῦ Φαραῶ·

25 Προκρίνοντας περισσότεροι ἐὰν κακοπαθήη μὴ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, παρὰ ἐὰν ἔχη πρόσκαιροι ἀπέλαυσιν ἡς ἁμαρτίας·

26 Ἐροτας ἐὰν λογιᾶσθαι μεγαλύτεροι πλεῖστοι τὸν ὀνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ τῆς θησαυρῆς ἡς Αἰγύπτῳ. διατὶ ἀπίσταντες εἰς τὴν ἀταπέδοσιν τῆς σωτηριῆς.

27 Μὴ πίγει ἄφησι τὸν Αἴγυπτον, καὶ διὸ ἐφοβήθη τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως· διατὶ ἐκαρτέρησεν ὡσαν ὅπῃ ἔβλεπον ἐκείνοι ὅπῃ διὸ βλέπεται.

28 Μὴ πίγει ἔκαμε τὸ πάσχα καὶ ἡ πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, διὰ ἐὰν μὴ τῆς ἀγγίξῃ ὁ ἀγγιλοῦ ὅπῃ ἰσκότως τὰ σφωτότοκα τῶν Αἰγυπτίων.

29 Μὴ πίγει ἐτίρασαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, ὡσαν διαμέσου ξηρᾶς, τὴν ὁποῖαν οἱ Αἰγύπτιοι ἔροτας ἐὰν τὴν δαμάσων, ἐκατεποθήσαν.

30 Πίστευε τὰ τεῖχη Ἱεριχῶ ἔπισει, κυκλωθίσα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.

31 Πίστευε Ῥαάβ, ἡ πόρνη ἔσυναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασιν, διεξάμνη τὴν καλασκοπὸν μετ' εἰρήνης.

32 Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείψει γάρ με ἀπηγύμνιον ὁ χρόνος· περὶ Γεδωνῶν, Βαράκ τε καὶ Σαμφὼν, καὶ Ἰεφθάε, Δαβὶδ τε καὶ Σαμῆλ, καὶ τῶν προφητῶν·

33 Οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, ἐφθάσαντο δικαιοσύνης, ἐπίτυχοι ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν γόμαλα λέοντων,

34 Ἔσβεσαν δύναμιν πυρὸς, ἔφυγον γόμαλα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιον ἀλλοτρίων·

35 Ἐλαβον γυναῖκας ἐξ ἀναγάσιως τῆς νεκρῆς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἔτυμπανίσθησαν, ἔπροσδιξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρεῖττοι ἀναγάσιως γύγωσι·

36 Ἐτεροι δὲ ἔμπαιγμῶν καὶ μάστιγι πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δισμῶν καὶ φυλακῆς·

37 Ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπαράσθησαν ἐν φόνῳ

30 Μὴ πίστευε τὰ τεῖχη τῆς Ἱεριχῶ ἔπισαν, ἔγοντας γὰρ τὰ περικυκλώσαν οἱ Ἰσραηλῖται ἑπτὰ ἡμέραις.

31 Μὴ πίστευε ἡ Ῥαάβ ἡ πόρνη διὸν συνιφθάρθη ἀγίασμα μὴ ἐκείνης ὅτι ἀπειθήσασιν, ἔγοντας γὰρ διεχθῆ μὴ εἰρήνην τὴν κατακατηγάδος.

32 Καὶ τί πλείον λέγω; διατί ὁ χρόνος· διὸ δέλει μὲ ἀρκίσει, γὰρ διηγῆμαι περὶ τοῦ Γεδωνῶν, καὶ Βαράκ, καὶ Σαμφὼν, καὶ Ἰεφθάε, καὶ τοῦ Δαβὶδ, καὶ τοῦ Σαμῆλ, καὶ τῶν προφητῶν·

33 Οἱ ὁποῖοι διαμίσθους τῆς πίστεως ἐνίκησαν ταῖς βασιλείαις, ἐκατέρωθον δικαιοσύνην, ἐπίτυχοι τὰ λαξίματα, ἔφραξαν γὰρ γόμαλα λέοντων,

34 Ἔσβεσαν τὴν δύναμιν τῆς φωτιᾶς, ἔφυγον γὰρ γόμαλα τῶν σπαδιῶν, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἔγεναν δυνατοὶ εἰς τὸν πόλεμον, ἐφιευγάϊσαν ταῖς παράταξαις τῶν ξένων.

35 Αἱ γυναῖκαις ἐπῆραν ἀπὸ ἀνάσασιν τῆς νεκρῆς τῆς· καὶ ἄλλοι ἐτυμπανίσθησαν, καὶ διὸ ἀποδίχθησαν τὴν ἰλευθίριαν (τοῦ θανάτου), διὰ γὰρ τύχην καλλιοτέρας ἀναγάσιως.

36 Καὶ ἄλλοι ἰδοκίμασαν ἔμπαιγμῶς καὶ μάστιγαις, καὶ ἀκόμι δισμὰ καὶ φυλακαῖς.

37 Ἐπιτροβολήθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπαράχθησαν,

μαχηρίας ἀπέθανον· περιήλ-
θον ἐν μυλωταῖς, ἐν αἰγίοις
δέμασιν· ὑπερέμειοι, θλιβό-
μειοι, κακωχόμενοι·

38 (Ὡς οὐκ ἦν ἄξιον ὁ κόσ-
μος) ἐν ἐρημίαις πλανώμετοι
καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ
ταῖς ὄποις τῆς γῆς.

39 Καὶ ὅτοι πάντες μαρτυ-
ρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ
ἐκομίσαντο τῆς ἐπαγγελίας·

40 Τῷ Θεῷ περὶ ἡμῶν
κρείττιόν τι συμβουλευσάμενοι, ἵνα
μὴ χωρὶς ἡμῶν τελιωθῶσι.

ἀπέθανον μὲ φόρον σπαθίω,
ἐτριγύριζαν μὲ σφραγισμέ-
ναις, μὲ αἰγόγυταις, ὑπερε-
μειοί, θλιμένοι, κακοπαθη-
μένοι·

38 Διὰ τῆς ὁποίας δὲν ἦτο
ἄξιον ὁ κόσμος, περιπλανώ-
μενοι εἰς ταῖς ἐρημίαις, καὶ
εἰς τὰ ὄρη, καὶ εἰς τὰ σπήλαια,
καὶ εἰς ταῖς τρύπαις τῆς γῆς.

39 Καὶ ἔτετοι ὅλοι ἔγοντας
ἐὰν μαρτυρηθῶσι διαμέσω τῆς
πίστεως, διὸ ἐπῆραν τὸ τάξιμον·

40 Ἐγοντας ἐὰν προειδῇ ὁ
Θεὸς κάτι καλλίωτερον διὰ λό-
γῳ μας, διὰ ἐὰν μὴν τελιωθῶσι
ἐκείνοι χωρὶς ἡμᾶς.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΤΟΥΓΑΡῶν καὶ ἡμᾶς τοσούτων
ἔχοντες περικειμένους ἡμῖν
νόμον μαρτύρων, ὄγκον ἀπο-
δίμενοι πάσι, καὶ τὴν ἐπιτε-
ρίσασθαι ἀμαρτίαν, δι' ὑπομο-
τῆς τρέχωμεν τὸν προκειμένου
ἁμῶν ἀγῶνα·

2 Ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πί-
στεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰη-
σοῦν, ὃς ἀπὸ τῆς προκειμένης
αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε γαυρὸν,
αἰσχύνης καταφροσύνας, ἐν
διξίᾳ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ
ἐκάθισεν.

3 Ἀναλογισασθε γὰρ ἰσλαλαύ-
σαι ὑπομμενικᾶτα ὑπὸ τῶν ἀ-

ΚΑΙ ἡμεῖς τὸ λοιπὸν ἔγοντας
ἐὰν ἔχωμεν τόσοι μεγά-
λοι σύντροφος τῶν μαρτύρων,
ὅπῃ εἶναι τρυγύρω μας, ῥίχτοι-
τες κάθε λογῆς βάρους, καὶ ἴην
ἀμαρτίαν ὅπῃ μᾶς περιωλέκει,
τρέχωμεν μὲ ὑπομοτῆν τὸν
ἀγῶνα ὅπῃ μᾶς ἐπρόβαλθη·

2 Ἀποβλέποντες εἰς τὸν Ἰη-
σοῦν τὸν ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν
τῆς πίστεως, ὁ ὅποιος ἀπὸ τῆς
προκειμένης εἰς τοῦ λόγου τυχα-
ρᾶς, ὑπέμεινε γαυρὸν, κατε-
φροσύνας τὴν ἰντροπῆν, καὶ
ἐκάθισεν ἐν διξίᾳ τοῦ θρόνου
τοῦ Θεοῦ.

3 Ἀναδυμεθῆτε λοιπὸν καὶ
λογαριάσατε ἐκείνοι ὅπῃ ὑπό-

μαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογί-
αν, ἵνα μὴ κάμῃτε, ταῖς ψυ-
χαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι.

4 Οὐκ ἔτι μίχρῃσιν αἵματι
ἀδικατέστητε, πρὸς τὴν ἁμαρ-
τίαν ἀναγωνιζόμενοι·

5 Καὶ ἐκλίθητε τῆς παρα-
κλήσεως, ἧτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς δια-
λέγεται· Τίε μὲν, μὴ ὀλιγώρει
παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύει
ὄψ' αὐτῆ ἰσχυρόμενοι·

6 Ὅτι γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος,
παιδεύει· μαρτυροῦν δὲ πάντα
οὐκ ἔτι ἐκ παραδείχεται.

7 Εἰ παιδείαν ὑπομείνετε,
ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ
Θεός· τίς γὰρ ἐστὶν υἱὸς ὃν ἔ-
κ παιδεύει πατήρ;

8 Εἰ δὲ χωρὶς ἐστὶ παιδείας,
ἧς μέτοχοι γίνονται πάντες,
ἄρα νόθοι ἐστὶ καὶ ἔχ υἱοί.

9 Εἶτα τὴν μὲν τῆς σαρκὸς
ἡμῶν πατέρα εἶχομεν παιδευ-
τὰς, καὶ ἐντριπόμιθα· ἔτι πολ-
λῶ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ
πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζή-
σομεν;

10 Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας
ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκῆν αὐτοῖς,

μείνει ἀπὸ τῆς ἁμαρτωλῆς εἰς
τοῦ λόγου τῆ τρίτης λογῆς μι-
γάλην ἀντιλογίαν, διὰ τὰ μὴ
ἀποκάμειτε, λεπτοψυχῆτες.

4 Ἐσεῖς ἀκόμη δὲν ἐναντι-
ώθητε ἕως εἰς αἷμα, ἀναγωνι-
ζόμενοι ἐναντίον τῆς ἁμαρτίας.

5 Καὶ ἀληθομονήσῃτε τὴν
ευθεσίαν ἐκείνην, ἣ ὅποια σὰς
μιλεῖ ὡσάν τινα τῆς, λέγεται·
οὐκ ἔτι μὲν, μὴ καταφρονᾷ τὴν
παιδείαν τοῦ Θεοῦ, μηδὲ ἀπό-
βαλλει τὴν προθυμίαν ἰσχυρό-
μενοι ὡσ' αὐτῆ.

6 Διατί ὁ Κύριος παιδεύει
ἐκεῖνον ὅψ' ἀγαπᾷ, καὶ δέξει
κάθε υἱόν, ὅψ' ἐκτελεῖται (ὡσάν
παιδί τῆ).

7 Ἐάν ὑπομείνετε παιδευ-
σιν, ὁ Θεὸς προσφέρεται πρὸς
ἐσᾶς ὡσάν εἰς υἱὸν τῆ διατῆ
ποιῆ· εἶναι ἐκεῖν ὁ υἱός, τὸν
ὅποῖον δὲν τὸν παιδεύει ὁ πατή-
ρας τῆ;

8 Ἐάν εἶσθε χωρὶς παιδευ-
σιν, ἀπὸ τῆν ὅποῖαν ὅλοι εἶναι
μέτοχοι, λοιπὸν εἶσθε νόθα
παιδιά, καὶ ἔχῃ υἱοὶ γήσιοι.

9 Ἀπίκει τὴν πατέρα τῆς
σαρκικῆς μᾶς εἶχαμεν παιδευ-
τὰς, καὶ τῆς ἐντριπόμιθα,
δὲν θέλομεν ὑποταχθῆ πολλᾶ
περισσότεροι εἰς τὸν πατέρα τῶν
πνευμάτων, καὶ θέλομεν ζῆσει;

10 Διατί ἐκεῖνοι οἱ πατέρες
εἰς ὀλίγαις ἡμέραις ἐκτελεῖται,
κατὰ τὸ ἀρισκόμενόν τῆς, ἀλ-

ἰπαιδίδου· ἡ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μίλαλαβῆν τῆς ἀγιότητος· αὐτῷ.

11 Πᾶσα δὲ παιδεία σφὸς μὲν τὸ παρὸν ἢ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης· ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηκὸν τοῖς δι' αὐτῆς γυμνασμένοις ἀποδίδουσι δικαιοσύνης.

12 Διὸ ἴαε παρειμένιας χιῶρας καὶ τὰ παραλυμένα γόνατα ἀποθεώσατε·

13 Καὶ τροχίαις ὀφθαλμοῦ ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ κωλὸν ἐκτραπῆ, ἰαθῆ δὲ μᾶλλον.

14 Εἰρήνην διώκατε μίλᾳ πάντων, καὶ τὸν ἀγιασμὸν, ὃ χωρὶς ὁδοῦ ὀφθαλμοῦ τὸν Κύριον·

15 Ἐπισκοπεῖντες μή τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ· μή τις ῥίζα πικρίας ἄνω φύσσα ἐνοχλῆ, καὶ διὰ ταύτης μαινώσιν πολλοί.

16 Μὴ τις πόρον, ἢ βίβηλο, ὡς Ἡσαῦ, ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδωκε τὰ πρωτόκια αὐτῷ.

17 Ἴγε γὰρ ὅτι καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομήσαι τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη· μέλει τοῦ

λά ὁ Θεὸς (παιδείῃ) διὰ τὸ συμφέρον, διὰ τὸ μίλαλαβῆν τῆς ἀγιότητός τε.

11 Καὶ κάθε παιδείουσι ὅσω διὰ τὸ παρὸν δὲν φαίνεται καὶ εἶναι χαρᾶς (ἀφορμῆ), ἀλλὰ λύπης· ἀλλὰ ὕστερον ἀποδίδου καρπὸν εἰρηκὸν τῆς δικαιοσύνης, εἰς ἐκείνης ὅπῃ ἔσπραγμωσθησιν ἀπ' αὐτῆς.

12 Διὰ τῆτο ἴα ἀποθεώσατε χιῶρα καὶ τὰ παραλυμένα γόνατα ὀρθοκατήσιν ἴα.

13 Καὶ κάμειτε τῶν ποδαρίων σας ἴσους δρόμους· διὰ τὸ μὴ παρατραπησθῆν ἐκείνο ὅπῃ εἶναι κωλὸν, ἀλλὰ σπρισσότερον καὶ ἰατριωθῆν.

14 Ζητᾶτε εἰρήνην ὁμῶς μὴ ὄλης, καὶ τὸν ἀγιασμὸν, χωρὶς τὸν ὁποῖον κανίνας δὲν θέλει εἶδῆ τὸν Κύριον·

15 Στοχαζόμενοι μήπως καὶ κανίνας εἶναι ἰλλαιπῆς ἀπὸ τοῦ χάριν τῷ Θεῷ, μήπως καὶ καμία ῥίζα πικρᾶ αὐξάνουσα ἀπάνω σᾶς ἰμποδίζου, καὶ διὰ μίσην τῆς μαινώσιν πολλοί.

16 Μήπως καὶ εἶναι κανίνας πόρον, ἢ ἀκάδαρτο ὡσὰν ὁ Ἡσαῦ, ὁ ὁποῖο διὰ ἵνα φαγητὸν ἐκύλησιν τὰ πρωτόκια τε.

17 Διατὶ ἰξυρίζετε ἅτι καὶ ὕστερον θέλωντας καὶ κληρονομήσθαι τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη. διὰ τὸ δὲν ἐζήκει τέποτε

ας γὰρ τόπος ἔχ' εὖρε, καίπερ
μιά δακρύων ἐκζηήσας αὐτήν.

18 Οὐ γὰρ προσεληλύδατε
Ψηλάφωμίνω ὄρει, καὶ κικαυ-
μίνω πυρὶ, καὶ γνόφῳ, καὶ
σκότῳ, καὶ θυέλλῃ,

19 Καὶ σάλπιγγος ἤχῳ, καὶ
φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκύσαν-
τες παρητήσαντο μὴ προσεδῆ-
ραι αὐτοῖς λόγῳ.

20 (Οὐκ ἴφερον γὰρ τὸ δια-
τελλόμενον· καὶν θηρίον δίγῃ
τοῦ ὄρους, λιθοβοληθήσεται, ἢ
βολίδι κατατοξευθήσεται.

21 Καὶ, ὅτω φοβερόν ἦν τὸ
φαιναζόμενον, Μωσῆς εἶπε·
Ἐκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος.)

22 Ἄλλὰ προσεληλύδατε
Σιών ὄρει, καὶ πόλει Θεοῦ ζῶν-
τος, Ἱερουσαλήμ ἰκνησάντων,
καὶ μυριάσιν ἀγγέλων,

23 Παινηγύροι καὶ ἐκκλησία
πρωτοτόκων ἐν ἕρανοῖς ἀπογι-
γραμμένων, καὶ κριτῇ Θεοῦ
πάντων, καὶ πνεύμασι δικαί-
ων τετελειωμένων,

24 Καὶ διαθήκῃς εἰς μεσί-

μείστοιαι, ἃν καλᾶ καὶ ἐὰν τὴν
ἐκζητήσει μὴ δάκρυα.

18 Διατὶ δὲν ἰσημώσῃτε εἰς
ὄρος ὅπου ψηλαφᾶται μὴ χερί,
καὶ ὅπου καίεται μὴ πυρκαϊᾶν,
καὶ εἰς ἀνίσταραν, καὶ εἰς σκό-
τος, καὶ εἰς ἀνεμοσυροφῆς,

19 Καὶ εἰς ἤχου τῆς σάλπιγγ-
ος, καὶ εἰς τὴν φωνὴν τῶν
λόγων, τὴν ὁποῖαι ἐκίνοι
ὅπου τὴν ἀκυσαν, ἐκζητησαν
ἐὰν μὴ ἀκαινωλαθη εἰς αὐ-
τὴς λόγῳ.

20 Διατὶ δὲν ἰδύονται ἐὰν
ὑποφέρῃ τὸν ἐμποδιστικὸν ὀρι-
σμόν τῆτοι, ὅπου ἐπρώσταζε
λέγων· ἐὰν καὶ θηρίον σημώσῃ
εἰς τὸ ὄρος, θίλει λιθοβοληθῆ,
ἢ θίλει κατατοξευθῆ μὴ κοτα-
ριάν.

21 Καὶ ἦτορ τόσοσ φοβερόσ
τὸ φαινόμεινοσ, ὅπου ὁ Μωϋσῆσ
εἶπε· πολλὰ φοβειρσμίνοσ εἶ-
μαι καὶ τρομασμίνοσ.

22 Ἄλλὰ ἰσοῖσ ἰσημώσῃτε εἰς
τὸ ὄρος τῆσ Σιών, καὶ εἰς τὴν
πόλιν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντοσ, εἰς
τὴν ἰκνησάντων Ἱερουσαλήμ, καὶ
εἰς ἰαῖσ μυριάδισ τῶν ἀγγέλων,

23 Εἰσ παινηγυρι καὶ ἐκκλη-
σία τῶν πρωτοτόκων, ὅπου εἶ-
σαι ἀπογιγραμμίνοι εἰς τὰσ
ἕρανὲσ, καὶ εἰσ κριτῆν τὸν Θεοσ
τῶν πάντων, καὶ εἰσ τὰ πνεύ-
μα τῶν δικαίων ὅπου ἐτελειώ-
θησαν,

24 Καὶ εἰσ ἰσ Ἰησοῦν ἰσ μεσί-

τη Ἰησοῦ, καὶ αἵματι βαντισμοῦ, κρείττονα λαλῶντι παρά τόν Ἄβελ.

25 Βλέπετε μὴ παραιτήσθε ἰὸν λαλῶντα. εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἔφυγον, τὸν ἐπὶ τῆς γῆς παραιτησάμενοι χρηματίζοντα, πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ ἰὸν ἀπὸ ἕρανῶν ἀπογραφόμενοι ;

26 Οὐ ἡ φωνὴ τῆν γῆν ἐσάλειψαι τότε ἰὸν δι' ἐπήγγελται, λέγων· Ἐτι ἄκαξ ἐγὼ σείω ἔμνοι τῆν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἕρανον.

27 Τὸ δὲ, ἔτι ἄκαξ, δηλοῦ τῶν σαλευομένων τῆν μετάθεσις, ὡς πεποιημένοι, ἵνα μείνη τὰ μὴ σαλευόμενα.

28 Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτοι παραλαμβάνοντες, ἔχουμε χάριν δι' ἧς λατρεύουμε εὐαρέγως τῷ Θεῷ, μὲν αἰδῶς καὶ εὐλαβείας.

29 Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν πῶρ καταναλίσκου.

την τῆς νείας διαθήκης, καὶ εἰς τὸ αἷμα τοῦ βαντισμοῦ, ὅπῃ λαλεῖ ἰὰ καλῖτερα παρά τὸ αἷμα τοῦ Ἄβελ.

25 Ἐχετε τὸν ἰὸν σας μὴ παραιτήσιτε ἐκεῖνοι ὅπῃ σᾶς λαλεῖ. διατὶ ἰὰν ἐκεῖνοι διὸ ἐγλίτωσαι, οἱ ὅποιοι ἐπαραιτησαν ἐκεῖνοι ὅπῃ θιόφωνα τὸς ἐουτύχηνι ἀπάνω εἰς τῆν γῆν, πολλὰ περισσῆτεροι διὸ θέλομεν γλιτώσει ἡμεῖς, ἰὰν ἀπογραφόμεσθην ἐκεῖνοι ὅπῃ μᾶς θιόδιθάσκη ἀπὸ τὸν ἕρανον ;

26 Τῷ ὅποιον ἡ φωνὴ ἐσάλειψε τότε τῆν γῆν· ἀλλὰ τῶρα ἐμήνυσε, λέγοντας· ἀκόμειαν φορᾶν ἐγὼ σείω, ἔμνοσ τῆν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἕρανον.

27 Καὶ τὸ, ἀκόμειαν φορᾶν, φανερῶνει τῆν μελάθεσις ἐκεῖνῶν τῶν πραγμάτων ὅπῃ σαλεύονται, ὡσάν καμωμένα, διὰ ἰὰ ἀπομείνουν ἐκεῖνα ὅπῃ διὸ σαλεύονται.

28 Διὰ τῆτο ἔστοτας ἰὰ παραλαμβάνουμεν βασιλείαν ἀσάλευτοι, ἄς κρατῶμεν τῆν χάριν, μὲ τῆν ὅποιαν λατρεύουμεν εὐαρέγως τῷ Θεῷ, μὲν αἰδῶς καὶ εὐλαβείας.

29 Διατὶ ὁ Θεὸς μας ἰῖσας φηλία ὅπῃ κατατρώγει.

Κιφ. ιγ'. 13.

Ἡ Φιλαδελφία μετῖτω.
2 Τῆς φιλοξενείας μὴ

Ἡ Φιλαδελφία ἄς μείνη.
2 Μὴν ἀλσημοεῖτε

ἐπιλαιδάσθη· διὰ ταύτης γὰρ ἰλαδόν τινος ξησίασθεις ἀγγίλως.

3 Μιμηθήσασθε τῶν δισμίων, ὡς συνιδιδιμένοι· τῶν κακωχυμένων, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι.

4 Τίμι· ὁ γάμ· ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντ· πόρως δὲ καὶ μοιχὸς κρίνει ὁ Θεός.

5 Ἀφιλάργυρ· ὁ τρόπ· ἀρκύμιοι τοῖς παρῶσιν· αὐτὸς γὰρ εἶρηκεν· Οὐ μὴ σε ἀνῶ, ἠδ' ἠ μὴ σε ἰγκαταλίπω·

6 Ὡς θάρρῶντας ἡμᾶς λίγιν· Κύρι· ἰμοὶ βοηθός, καὶ ἠ φοβηθήσασμαι τί ποιήσῃ μοι ἀνδρωπ·.

7 Μημιοιέτε τῶν ἡγυμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεῦ· ἄν ἀναδιωρῆντες τὴν ἰκβασιν ἰῆς ἀνατροφῆς, μιμῆσθε τὴν πίσιν.

8 Ἰησῦς Χριστὸς χθδὶς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς, καὶ εἰς τὴς αἰῶνας.

9 Διδαχαῖς ποκίλαις καὶ ζήναις μὴ περιφύροσθε. καλὸν

τὴν φιλοξενίαν· διατι μὴ τὴν κάποιον μὴ ἐξεύροττες ἐδίχθησαν ἀγγίλως εἰς τὸ σπῆσθεις τες.

3 Ἐνδυμᾶσθε τὴς διμίνας, ὡσαν ὁπῶ εἶσθε καὶ ἰσιῖς ἀλιάμα διμίνοι, καὶ ἐνδυμᾶσθε ἐκείνης ὁπῶ κακοπαδίον, ὡσαν γὰρ εἶσθε καὶ ἰσιῖς (κακοπαδίοντες ἀλιάμα τες) μὴ τὸ κορμί.

4 Ὁ γάμ· εἰς ὅλης ἄς εἶναι τίμι·, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντ·. διὰ τὴς πόρως καὶ τὴς μοιχὸς θέλει κρίνει ὁ Θεός.

5 Ὁ τρόπ· ἄς εἶναι ἀφυλάργυρ·, γὰρ εἶσθε εὐχαριστήμιοι εἰς ἐκείνα ὁπῶ ἔχαιτε. διὰ αὐτὸς εἶπε· δὴν θέλω σὲ ἀφήσει, ἠδὲ θέλω σὲ ἰγκαταλίπει.

6 Εἰς τὸσον ὁπῶ γὰρ λίγυμιν ἰμοῖς μὴ θάρρ·· ὁ Κύρι· εἶναι βοηθός μου, καὶ δὴν θέλω φοβηθῆ, ὅ, ἴε καὶ ἀν μὴ κάμει ἀνδρωπ·.

7 Ἐνδυμᾶσθε τὴς προειγῆσας, οἱ ὁποῖοι σᾶς ἐλάλησαν τὸν λόγον τοῦ Θεῦ, τῶν ὁποῖων ἀποσβλίποντες τὸ τίλ· τῆς συνατασροφῆς, μιμᾶσθε τὴν πίσιν τες.

8 Ἰησῦς Χριστὸς χθδὶς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς εἶναι, καὶ εἰς τὴς αἰῶνας.

9 Μὴ σύροσθε ἰδῶ καὶ ἐκῶ μὴ διδαχαῖς πολλῶν λογιῶν καὶ παράξιναις. διατι καλὸν εἶσαι

γὰρ χάριτι βεβαιῶσθαι τὴν καρδίαν, ἢ βρώμασι, ἐν οἷς οὐκ ἀφιλήθησαν οἱ περιπατήσαντες.

10 Ἐχομεν θυσιαστήριον, ἐξ ἃ φαγίῳ οὐκ ἔχουσι ἰξυσίας οἱ τῆ σκηνῆ λατρεύοντες.

11 Ὅτι γὰρ εἰσφέρεται ζῶων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τότε τὰ σῶματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς.

12 Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἵσταδι.

13 Τοίοντι ἐξερχόμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, ἵνα ἐπειθισμὸν αὐτῷ φέροντες.

14 Οὐ γὰρ ἔχομεν ὄδι μίσησαι πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητῶμεν.

15 Διὸ αὐτῷ ὅτι ἀναφέρωμεν θυσίας αἰτίσιως διαπαντὸς τῷ Θεῷ, τυτίσι καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτῷ.

16 Τῆς δὲ εὐπορίας καὶ κοινωρίας μὴ ἐπιλαιδάροισθε τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεσιῦται ὁ Θεός.

τὰ βεβαιώσθαι ἢ καρδία μὴ τὴν χάριν, καὶ ὄχι μὴ τὰ φαγικά, εἰς τὰ ὅποια οὐκ ἀφιλήθησαν ἐκεῖνοι, ὅπερ ἐπιρπάττεσαν εἰς αὐτά.

10 Ἐχομεν θυσιαστήριον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον ἐκεῖνοι ὅπερ ὑπεριτῶσι τῆ σκηνῆ, διὸ ἔχου ἰξυσίαν τὰ φάσι.

11 Διατὶ ἐκεῖνων τῶν ζῶων, τῶν ὁποίων τὸ αἷμα φέρεται διὰ ταῖς ἁμαρτίας μέσα εἰς τὰ ἅγια διὰ μέσου τοῦ ἀρχιερέως, τὰ σῶματα ἰτύτων τῶν ζῶων κατακαίνονται ἔξω ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς.

12 Διὰ τῆτο καὶ ὁ Ἰησοῦς, διὰ τὰ ἁγιάσῃ τὸν λαόν μὴ τὸ ἰδικόν τε αἷμα, ἔξω ἀπὸ τῆς πύλης ἵσταδι.

13 Τὸ λοιπὸν ἄς ἐξερχόμεσθαι εἰς αὐτὸν, ἔξω ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς, φέροντες τὸν ἐπειθισμὸν τε.

14 Διατὶ ἡμεῖς ἰδῶ διὸ ἔχομεν πόλιν μίσησαι, ἀλλὰ ζητῶμεν τὴν μέλλουσαν.

15 Διὰ μέσου αὐτῷ λοιπὸν ἄς προσφέρωμεν θυσίας αἰτίσιως τῷ Θεῷ πάντοτε, ἥγουν καρπὸν χειλέων ὅπερ ὁμολογήσῃ τὸ ὄνομα τε.

16 Καὶ μὴ ἀλασημοῦσθε τὴν εὐεργισίαν καὶ τὴν μιλάροισιν. διὰ μὴ τέτοιας λογῆς θυσίαις ἀρέσεται ὁ Θεός.

17 Πείθεσθε τοὺς ἡγούμενοις ὑμῶν, καὶ ὑπακούετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγγελοῦσι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσουσιν· ἵνα μὴ ἁρᾶς τῆτο ποιῶσι, καὶ μὴ γενάζοντες· ἀλυσίελις γὰρ ὑμῖν τῆτο.

18 Προσιύχισθε περὶ ἡμῶν· πεποιθάμεν γὰρ ὅτι καλὴν Συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θύλοντες ἀναστρέφισθαι·

19 Περισσότερους δὲ παρακαλῶ τῆτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν.

20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν Ἰὸν ποιμένα τῶν σφροβάτων τὸν μέγα ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν,

21 Καταστῆσαι ὑμᾶς ἐν σωτηρίᾳ ἰσχυρᾷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ· ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάριστον ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾧ ἡ δόξα εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

22 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀείχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως· καὶ γὰρ διὰ βραχείων ἐπέγραψα ὑμῖν.

17 Πείθεσθε τὸς προϊστάσας, καὶ ὑπακούετε τῆς. διὰ αὐτοὶ ἀγγελοῦσι διὰ ταῖς ψυχαιῖ σας, ὡσαν ὁπῶ μέλλον ἐὰ ἀποδώσου λογαριασμόν, διὰ ἐὰ κάμνουν τῆτο μὴ ἁρᾶς, καὶ ὄχι ἀναστρέζοντες. διὰ τὸ ἀνωφελεῖς ἦδελεν εἶσθαι τῆτο εἰς ἰσᾶς.

18 Παρακαλεῖτε διὰ λόγου μας. διὰ τὸ θάρρῦμεν ὅτι ἔχομεν καλὴν Συνείδησιν, θέλοντες εἰς ἅλα ἐὰ Συναναστρέφῶμεσθε καθῶς.

19 Καὶ περισσότεροι παρακαλῶ ἐὰ κάμνεται ἐτῆτο, διὰ ἐὰ ἀποκατασταθῶ εἰς ἰσᾶς τὸ γρηγορώτερον.

20 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁπῶ ἀναβίβασεν ἐκ νεκρῶν τὸν μέγα ποιμένα τῶν σφροβάτων, μὲ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης τῆς αἰωνίου, τὸν Κύριον μας Ἰησοῦν,

21 Νὰ σῶς κάμη τελείως εἰς κάθε ἔργον ἀγαθόν, εἰς τὸ ἐὰ κάμνεται τὸ θέλημά τῆ· κάμνοντας ὁ Θεὸς εἰς ἰσᾶς ἐκίνο ὁπῶ εἶναι εὐάριστον ὁμσροσᾶ τῆ, - διὰ μίσση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾧ ἡ δόξα εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων, ἀμήν.

22 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοί, ὑπομείνετε τὸν λόγον ἐτῆτης τῆς νουθεσίας. διὰ τὸ μὲ ὀλίγα λόγια σᾶς ἐγραψα.

23 Γινώσκει τὸν ἀδελφὸν Τιμόθεον ἀπολελυμένον, μεθ' ᾧ (ἰὰν τάχιον ἔρχεται) ἔψομαι ὑμᾶς.

24 Ἀσπάσασθε πάντας τὸς ἑταίρους ὑμῶν καὶ πάντας τὸς ἀγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.

25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Ἑβραίους ἐγγράφη ἀπὸ τῆς Ἰταλίας διὰ Τιμοθέου.

23 Γνωρίζετε ὅτι ὁ ἀδελφὸς Τιμόθεος ἐλευθερώθη, αἶψα μὲ τὸν ὅποιον, ἰὰν ἔλθῃ γλύγορα, θίλω σᾶς εἰδῆ.

24 Χαιρετήσατε ὅλους τὸς προεγύς σας, καὶ ὅλους τὸς ἀγίους. χαιρετοῦν σας ὅλοι οἱ ἐκεῖνοι ὅπου εἶναι ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.

25 Ἡ χάρις ἅς εἶναι μετὰ ὅλων σας. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Ἑβραίους ἐγγράφη ἀπὸ τῆς Ἰταλίας διὰ μέσου Τιμοθέου.

ἸΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟ-

ΛΙΚΗ.

Κεφ. α. 1.

ἸΑΚΩΒΟΣ Θεῷ καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ δῶλο, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ, χαίρειν.

2 Πᾶσαι χαρὰν ἠγάσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπίπτῃτε ποικίλοις.

3 Γινώσκοντες ὅτι τὸ δικαίωμα ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν.

ἸΑΚΩΒΟΣ δῶλο τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ταῖς δώδεκα φυλαῖς ὅπου εἶναι εἰς τὴν διασπορὰν, χαίρειν.

2 Κάθε χαρὰν λογιᾶσθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πίπτῃτε εἰς πολλῶν λογιῶν πειρασμῶς.

3 Γνωρίζοντες ὅτι ἡ δικαιομασία τῆς πίστεώς σας κατεργάζεται ὑπομονήν.

4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργου τέλειον ἔχεται, ἵνα ᾗτι τέλειοι καὶ ὀλόκληροί, ἐν μηδενὶ λοιπόμενοι.

5 Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ θεοῦ· Θεὸς πᾶσιν ἀπολῶς, καὶ μὴ ὀνειδίζοντος, καὶ δοθῆσεται αὐτῷ.

6 Αἰτείτω δὲ ἐν πίσει, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος ἴσκει κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένου καὶ ῥιπιζομένου.

7 Μὴ γὰρ οἴσθω ὁ ἄνθρωπος ἐπιπῖν· ὅτι λήψεται τι παρὰ τοῦ Κυρίου.

8 Ἀπὸς διψυχῶν, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

9 Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ·

10 Ὁ δὲ πλώσιμος, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς ἄνθρωπος χόρτου περιλιύσεται·

11 Ἀντίπελε γὰρ ὁ ἥλιος ἐν τῷ καύσωνι, καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθρωπος αὐτοῦ ἐξέπισσι, καὶ ἡ εὐκρίπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· ὕψος καὶ ὁ πλώσιμος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαραινώσεται.

4 Καὶ ἡ ὑπομονὴ ἄς ἔχει ἔργον τέλειον, διὰ τὰ εἶσθε τέλειοι καὶ ὀλόκληροι, γὰρ μὴ εἶσθε ἰλλειπτεῖς εἰς κατεῖνα πρᾶγμα.

5 Καὶ εἰς κατεῖνας ἀπὸ σαῶς εἶναι λοιπὸς ἀπὸ σοφίαν, ἄς ζητᾷ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐπεὶ δίδου εἰς ὅλης πλωσίως, καὶ δὲν ὀνειδίζει, καὶ θέλει τοῦ δοθῆ.

6 Ἀμὴ ἄς ζητᾷ μὴ πίσει, χωρὶς ἀμφιβολίας. διατὶ ἐκπιπῖν ἐπεὶ ἀμφιβάλλει, ὁμοιάζει τὸ κύμα τῆς θαλάσσης ἐπεὶ λιχιζέται μὴ τὸν ἀνεμοῦ καὶ ῥιπιζέται.

7 Καὶ ἄς μὴ λογιᾶσθῃ ὁ ἄνθρωπος ἐπιπῖν· ὅτι θέλει κάρει ἵπποτις ἀπὸ τὸν Κύριοι.

8 Ὁ δίγνημος ἄνθρωπος εἶναι ἀκατάστατος εἰς ὅλαις τῆ ταῖς γράταις.

9 Καὶ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἄς καυχᾶται εἰς τὸ ὕψος τῆ.

10 Καὶ ὁ πλώσιμος εἰς τὴν ταπεινώσει τῆ διατὶ θέλει περιλάσει ὡσαν τὸ ἄνθρωπος τοῦ χορταρίου.

11 Διατὶ ἀντίπελε ὁ ἥλιος μὴ τὸν καύσωνια, καὶ ἐξήρανε τὸ χορτάρι, καὶ τὸ ἄνθρωπος τῆ ἐξέπισσι, καὶ ἡ εὐμορφία τοῦ προσώπου τῆ ἰχάθη. τοιστωτρόπως καὶ ὁ πλώσιμος εἰς τῆς δρόμους τῆ θέλει μαραινωθῆ.

12 Μακάριος ἄνθρωπος ὁς ὑπομένῃ πειρασμόν· ὅτι δοκιμὸς γινόμενος· λήψεται τὸν γίφαιον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγέλματο ὁ Κύριος· τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

13 Μηδὲς πειραζόμενος λεγίτω· ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπίστευτός ἐστι κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς ἄδυνα.

14 Ἐκαστὸς δὲ πειράζεται, ἐπὶ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος· καὶ δολιαζόμενος.

15 Εἴτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβῆσα τίχτει ἁμαρτίαν· ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτιλεσθίσα ἀποκτείνει θάνατον.

16 Μὴ στανῶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.

17 Πᾶσα δόσις ἀγαθῆ, καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἀνωδέν ἐστι, καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ ἔστι παραλλαγή, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα.

18 Βυληθὲς ἀπικύησιν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινὰ τῶν αὐτοῦ κλισμάτων.

12 Καλότυχος εἶναι ὁ ἀνθρώπος ὁ ἐπιμένει πειρασμόν· ὅτι ἔγοντας τὰ γίνη δοκιμὸς, θέλει πάρει τὸν γίφαιον τῆς ζωῆς, τὸν ὁποῖον ἔταξεν ὁ Κύριος· εἰς ἐκείνους ὅπου τὸν ἀγαπῶσι.

13 Καθίνας ὅπου πειράζεται ἄς μὴν λέγει· ὅτι ἀπὸ τῶν Θεῶν πειράζομαι. διὰ τὸ ὅτι Θεὸς εἶναι ἀπίρα· τῶν κακῶν, καὶ αὐτὸς καθίνας διὰ πειράζει.

14 Ἀμὴ καθίνας πειράζεται, συρτόμενος· καὶ ἀπατῶμενος ἀπὸ τῆς ἰδίας τῆς ἐπιθυμίας.

15 Ἀπείκει ἔγοντας τὰ ἐγγαστροῦ ἡ ἐπιθυμία, γινῶ ἁμαρτίαν, καὶ ἡ ἁμαρτία ἔγοντας τὰ τελειωθῆ, γινῶ θάνατον.

16 Μὴ στανῶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.

17 Κάθε δόσις ἀγαθῆ, καὶ κάθε δῶρον τέλειον, ἀπο πατρὸς εἶναι, καὶ κατεβαίνει ἀπὸ τῶν πατέρων τῶν φώτων, σημά εἰς τὸν ὅποῖον δὲν εἶναι μετάλλαγμα, ἢ μεταβολῆς σκιασμάδα.

18 Αὐτὸς ἀπὸ μόνου ἰσὺ τὸ θέλημα ἡμᾶς ἐγέννησε μετὰ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, εἰς τὸ τὰ εἶμεσθαι ἡμῖς κάποιον πρωτόληθον ἀπὸ ἄλλων τῶν κλισμάτων.

19 Ὡς, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἔστω πᾶς ἀνθρώπος ταχὺς εἰς τὸ ἀκῆσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι, βραδὺς εἰς ὀργήν·

20 Ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς, δικαιοσύνη Θεῷ ἔκατιγράφεται.

21 Διὸ ἀποδίμνητοι πᾶσαι βυπαρξίαι καὶ περισσεΐαι κακίας, ἐν πραύτητι δέξασθε τὸν ἔμφυλον λόγον, τὸν δυνάμειον σῶσαι ἡμᾶς ψυχὰς ὑμῶν.

22 Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου, καὶ μὴ μόνοι ἀκροαταί, παραλογιζόμενοι ἑαυτοῦς.

23 Ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶ καὶ ἔποιητής, ἕτερος ἵσκει ἀνδρὶ καθαροῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἰσότητι·

24 Κατινόησι γὰρ ἑαυτὸν, καὶ ἀπειλήλυθε, καὶ εὐθίως ἐπιλάδιτο ὅποιος ἦν.

25 Ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας, καὶ παραμείνας, ἕτερος οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλητμοῦνης γενόμενος, ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου, ἕτερος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται.

19 Λοιπὸν, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ὅς εἶναι κάθε ἀνθρώπος γλήγορος εἰς τὸ εὐακῆσαι καὶ ἀργὸς εἰς τὸ εὐαλαλήσαι, ἀργὸς εἰς ὀργήν.

20 Διατι ἡ ὀργὴ τοῦ ἀνδρὸς, διὲν κάμνει τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ.

21 Διὰ τῆτο ἀπορίχροντες κάθε λογῆς μολυσμὸν καὶ περισσευμα τῆς κακίας, διχθῆτε μὲ πραύτητα τὸν λόγον ὅποιος ἐφυτεύθη εἰς ἰσᾶς, ὃ ὅποιος δύνεται εὐα σῶσαι ταῖς ψυχαῖς σας.

22 Καὶ γίνεσθε ποιηταὶ τοῦ λόγου, καὶ ὄχι μόνοι ἀκροαταί, ἀπατῶντες τοῦ λόγου σας.

23 Ὅτι εἰάν κανένας ἀκῆ τὸν λόγον, καὶ διὲν τὸν κάμνει, ἕτερος ὁμοιάζει ἀνθρώπον ὅποιος βλέπει τὸ γησίον τοῦ πρόσωπον εἰς τὸν καθρέφτην.

24 Διατὶ ἰσοχάσθη τοῦ λόγου τῆ καὶ ἐπίρασι, καὶ παρευθὺς ἀλησμοῖησι τὶ λογῆς ἦτον.

25 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὅποιος σκύψει μίσα καὶ εἰδῆ καταλεπτῶς εἰς τὸν νόμον τὸν τέλειον τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἀπομείνει, ἕτερος ἔσοντας εὐα μὴν γίνῃ ἀκροατὴς ἀλησμοπητικός, ἀλλὰ ποιητὴς τοῦ ἔργου, θέλει εἶσθαι καλότυχος εἰς τῆς ποιήσῃ τῆ.

26 Εἴ τις δοκεῖ θεησκῶσαι ἐν ὑμῖν, μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαι αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τίτιμάται ἢ θεησκία.

27 Θεησκία καθαρὰ καὶ ἀμύαιτη παρὰ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ, αὐτὴ ἰσὶν, ἐπισκίπτουσα ὄρφανός καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

26 Ἐὰν κανίνας φαίνιται ἀνάμισά σας τὰ εἶναι θιοσβῆς, καὶ διὲν χαλιναγωγῆ τῆς γλῶσσάι τυ, ἀλλ' ἀπατῶ τῆς καρδίαν τυ, ἢ θεησκία τυ εἶναι εὐκαιρη.

27 Ἡ θεησκία ἢ καθαρὰ καὶ ἀμύαιτη σημά εἰς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα, ἐτέτη εἶναι, εἰς ἐπισκίπτωμισοει τὺς ὄρφανός καὶ ταῖς χήραις εἰς τὴν θλίψιν τυς, καὶ τὰ φυλάτῃ κάθῃ εἶνας τοῦ λόγου τυ ἀμόλυττω ἀπὸ τὸν κόσμου.

Κιφ. β'. 2.

Ἄ Διελφοί μου, μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τὴν πίσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης.

2 Ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἀπὸ χρυσουδακτύλιου ἐν ἰσοθῆτι λαμπρῶ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν रुपαρῶ ἰσοθῆτι,

3 Καὶ ἐπιβλέψῃτε ἐπὶ τὸν φοροῦλια τὴν ἰσοθῆτα τὴν λαμπρῶν, καὶ εἶπητε αὐτῷ· Σὺ κάθῃ ὡδὲ καλῶς· καὶ τῷ πτωχῷ εἶπητε· Σὺ γῆθῃ ἐκεί, ἢ κάθῃ ὡδὲ ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου·

4 Καὶ ὑ δὲ δικριθῆτε ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἰγνέσθε κριταὶ διαλογισμῶν ποικρῶν;

5 Ἀκούσατε ἀδελφοί μου ἀ-

Ἄ Διελφοί μου, μὴν ἔχετε μὲν προσωποληψίαις τὴν πίσιν τοῦ ἰσθῆτι Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Διατὶ ἰὰν ἔμβῃ εἰς τὴν συναγωγὴν σας ἀδερρω ἐκεί τὰ ἔχη χρυσὸν δακτυλίδ μὲ λαμπρὸν φόρημα, καὶ τὰ ἔμβῃ καὶ εἶνας πτωχὸς μὲ φόρημα λερωμένον,

3 Καὶ ἀποβλέψῃτε εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ φορεῖ τὸ λαμπρὸν φόρημα, καὶ τοῦ εἶπητε· ἰσὺν κάθῃ ἰδῶ καλῶ· καὶ τοῦ πτωχῆ εἶπητε· ἰσὺν γάσου ἐκεῖ, ἢ κάθῃ ἰδῶ ἀποκάτω εἰς τὸ ὑποπόδιόν μου·

4 Δὲν ἐκάμῃτε διάκρισιν εἰς αὐτὺς, καὶ ἰγνῆκῃτε κριτάδες διαλογισμῶν ποικρῶν;

5 Ἀκούσιτε, ἀδελφοί μου

γαπητοί, ἔχ' ὁ Θεὸς ἐξελέξατο τὴν πτωχὸν τοῦ κόσμου τούτου, πτωχὸν ἐν πίστει, καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγέλλαιο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν;

6 Ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν. ἔχ' οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἔλασιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια;

7 Οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐκκληθῆναι ἐφ' ὑμᾶς;

8 Εἰ μέντοι νόμον τελειῶτε βασιλικόν, κατὰ τὴν γραφὴν· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν, καλῶς ποιῆτε.

9 Βί' δὲ προσωποληπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλιγχνόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται.

10 Ὅσος γὰρ ὅλος τὸν νόμον τηρήσῃ, πταίσει δὲ ἐν ἐνί, γένοιται πάντων ἑνοχός.

11 Ὁ γὰρ εἰπὼν· Μὴ μοιχεύσης, εἶπε καὶ· Μὴ φοιύσης. εἰ δὲ ἔμοιχεύσεις, φοιύσεις δὲ, γένοιας παραβάτης νόμου.

12 Οὕτω λαλιῖτε, καὶ ἔτω ποιῆτε, ὡς διὰ νόμον ἰλευδερίας μέλλοιτες κρίνεσθαι·

ἀγαπητοί, διὲν ἐδιήλεξεν ὁ Θεὸς τὴν πτωχὸν τοῦ κόσμου ἐπιτύ, νὰ εἶναι πτωχοὶ εἰς τὴν πίστιν, καὶ κληρονομοὶ τῆς βασιλείας, τὴν ὁποίαν ἔταξεν εἰς ἰκαίνας ὁποῦ τὸν ἀγαπῶσιν;

6 Ἀμὴν ἰσοῖς ἀτιμάσατε τὸν πτωχόν. διὲν σᾶς καταδυναστεύουσιν οἱ πλούσιοι, καὶ αὐτοὶ σᾶς σύρυσιν εἰς τὰ κριτήρια;

7 Διὲν βλασφημοῦσιν αὐτοὶ τὸ καλὸν ὄνομα ὁπῆ ἐκλήθη εἰς ἰσᾶς;

8 Ἐὰν ὅμως ἰσοῖς τελειώνιτε τὸν νόμον τὸν βασιλικόν, καθὼς λέγει ἡ γραφὴ, νὰ ἀγαπήσης τὸν γείτονά σου ὡς σεαυτὸν λόγῃ σου, καλᾶ κάμνιτε.

9 Ἀμὴν ἂν κάμνιτε προσωποληψίαν, κάμνιτε ἁμαρτίαν, καὶ ἐλιγχνεσθε ἀπὸ τοῦ νόμου ὡς ἀν παραβάται.

10 Διαλί ὅποιος φυλάξῃ ὅλον τὸν νόμον, καὶ πταίσει εἰς ἕνα, ἔγινε πταίτης ὅλων.

11 Διαλί ἐκεῖνος ὁπῆ εἶπε, μὴ μοιχεύσης, εἶπε καὶ, μὴν φοιύσης. εἰ δὲ μὴ μοιχεύσης, ἀλλὰ φοιύσης, ἔγινε παραβάτης τοῦ νόμου.

12 Τέτοιας λογιῆς λαλιῖτε, καὶ τέτοιας λογιῆς κάμνιτε, ὡς ἀν ὁπῆ μέλλετε νὰ κρίθητε μὲ τὸν νόμον τῆς ἰλευδερίας.

13 Ἡ γὰρ κρίσις αἰδέμευ τῷ μὴ ποιήσαιτι ἴλεο^ϛ· καὶ κατακαυχᾶται ἴλεο^ϛ κρίσιως.

14 Τί τὸ ὄφελο^ϛ, ἀδελφοί μου, ἰὰν πίσιν λόγη ἴς ἔχει, ἔργα δὲ μὴ ἔχη; μὴ δύναται ἡ πίσις σῶσαι αὐτόν;

15 Ἐὰν δὲ ἀδελφός ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσι, καὶ λιπώμενοι ᾧσι τῆς ἡμετέρας τροφῆς,

16 Ἐπεὶ δέ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν ἴπάγειτε ἐν εἰρήνῃ, διαμαίεσθε καὶ χοριάεσθε· μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἰατιέθια τοῦ σώματος^ϛ, ἴ τὸ ὄφελο^ϛ;

17 Οὕτω καὶ ἡ πίσις, ἰὰν μὴ ἔργα ἔχη, κενὰ εἶσι καθ' ἑαυτήν.

18 Ἄλλ' ἠρεῖ τις· Σὺ πίσιν ἔχεις, καὶ γὰρ ἔργα ἔχω· δείξόν μοι τὴν πίσιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου, καὶ γὰρ δείξω σοι ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίσιν μου.

19 Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς εἶς ἐστὶ· καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύεις, καὶ φρίσσει.

20) Θέλει δὲ γινῶναι, ᾧ ἀνθρώπῳ κενῷ, ὅτι ἡ πίσις χωρὶς τῶν ἔργων κενὰ εἶσι;

13 Διατὶ ἡ κρίσις θέλει εἶσθαι ἀειδημόνη εἰς ἑαυτὸν ὡς δι' ἑκαμὲν ἴλεο^ϛ· καὶ τὸ ἴλεο^ϛ κατακαυχᾶται ἑαυτίῳ τῆς κρίσιως.

14 Τί τὸ ὄφελο^ϛ, ἀδελφοί μου, ἰὰν λόγη κανίνας τὰ ἔχη πίσιν, καὶ ἔργα τὰ μὴ ἔχη; μῆτις δύναται ἐκείνη ἡ πίσις τὰ τὸν σῶσαι;

15 Καὶ ἰὰν ἀδελφός ἢ ἀδελφὴ εἶναι γυμνοὶ, καὶ εἶναι ὑπερημῖνοι τὴν καθημερινὰν τροφήν,

16 Καὶ κανίνας ἀπὸ σῶς τὰ τὸν εἰπεῖ· σύρτε εἰς τὸ κενόν, ζετέεσθε καὶ χορτέεσθε, καὶ τὰ μὴ τὸν δώσετε τὰ χρειαζόμενα τοῦ κενίου, τί τὸ ὄφελο^ϛ;

17 Ἐπεὶ καὶ ἡ πίσις, ἰὰν μὴ ἔχη ἔργα, εἶναι κενὴ εἰς τοῦ λόγου τῆς.

18 Ἄλλὰ θέλει εἰπεῖ κανίνας, ἐσὺ ἔχεις πίσιν, καὶ ἐγὼ ἔχω ἔργα· δείξι μοι ἐσὺ τὴν πίσιν σου ἀπὸ τὰ ἔργα σου, καὶ ἐγὼ τὰ σὺ δείξω ἀπὸ τὰ ἔργα μου τὴν πίσιν μου.

19 Πιστεύεις ἐσὺ ὅτι εἶναι εἷς Θεός; καλῶς κάμεις· καὶ τὰ δαιμόνια τὸ πιστεύεις, καὶ φρίσσει.

20 Καὶ θέλει τὰ γνωρίσθαι, ᾧ ἀνθρώπῳ μάταις, ὅτι ἡ πίσις χωρὶς τῶν ἔργων εἶναι κενὰ;

21 Ἄβραάμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἰδικαιώθη, ἀντιγ-
κας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον;

22 Βλέπετε ὅτι ἡ πίστις ἔ-
ργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἐκ
τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη;

23 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ
ἡ λέγουσα· Ἐπίστεισε δὲ Ἄβρα-
ὰμ τῷ Θεῷ, καὶ ἰλογίσθη αὐ-
τῷ εἰς δικαιοσύνην, καὶ φίλος
Θεοῦ ἐκλήθη.

24 Ὁρᾶτε τοίνυν ὅτι ἐξ ἔρ-
γων δικαιῆται ἄνθρωπος, καὶ
οὐκ ἐκ πίστεως μόνου;

25 Ὁμοίως δὲ καὶ Ῥαὰβ ἡ
πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἰδικαιώθη,
ὑποδιξαμένη τὴν ἀγγελίαν,
καὶ ἐτίρα ὁδοῦ ἐκβαλῦσα;

26 Ὡσπερ γὰρ τὸ σῶμα χω-
ρὶς πνεύματος νεκρὸν ἐστίν, ἔ-
τι καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων
νεκρά ἐστίν.

21 Ἄβραάμ ὁ πατὴρ μας
δὲν ἰδικαιώθη ἀπὸ τὰ ἔργα,
ἔροτας τὰ ἀντιβᾶται τὸν υἱὸν
τοῦ τὸν Ἰσαὰκ εἰς τὸ θυσια-
στήριον;

22 Βλέπετε ὅτι ἡ πίστις ἔ-
σύνεργει μὴ τὰ ἔργα του, καὶ
ἀπὸ τὰ ἔργα ἡ πίστις ἐτε-
λειώθη;

23 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ
ὅπου λέγει· καὶ ἐπίστεισε
Ἄβραάμ εἰς τὸν Θεοῦ, καὶ
ἰλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην,
καὶ ὠνομάσθη φίλος Θεοῦ.

24 Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ὁ
ἄνθρωπος δικαιῶνται ἀπὸ τὰ
ἔργα, καὶ ὄχι μοιχαλᾶ ἀπὸ τῆς
πίστιν;

25 Ὁμοίως καὶ ἡ Ῥαὰβ ἡ
πόρνη δὲν ἰδικαιώθη ἀπὸ τὰ ἔρ-
γα, μὴ τὸ τὰ διχθῆ τὴς ἀπογο-
λάτορας, καὶ τὰ τὴς ἐγγάλη
ἀπὸ ἄλλης γράταν;

26 Διὰ τὴν καθὼς τὸ σῶμα
χωρὶς πνεῦμα εἶναι νεκρὸν, τί-
τοιαιας λογῆς καὶ ἡ πίστις χωρὶς
τὰ ἔργα εἶναι νεκρή.

Κιφ. γ'. 3.

ΜΗ πολλοὶ διδάσκαλοι γί-
νοσθε, ἀδελφοί μου, εἰδόν-
τες ὅτι μείζον κρῖμα ληψόμε-
θα·

2 Πολλὰ γὰρ πταίομεν
ἅπαντες· εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ
πταίῃ, ἔτι τέλει ἀπὸ,

Α Δελφοί μου, μὴ γίνεσθε
πολλοὶ διδάσκαλοι, ἐξέυ-
ροτες ὅτι θελομεν παρεῖν με-
γαλότερον κρῖμα.

2 Διὰ τὸ ὅτι πταίομεν πολ-
λᾶ. ἵαν κανίνας δὲν πταίῃς
εἰς τὸν λόγον, ἐκτεῖν εἶναι

δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα.

3 Ἴδὲ τῶν ἵππων τὴς χαλινοῦς εἰς τὰ γόματα βάλλομεν ἄλλοις τὸ πείθεισθαι αὐτὰς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν μεταγόμεν.

4 Ἴδὲ, καὶ τὰ σπλοῖα τετρακαῦτα ὄψια, καὶ ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμων ἱλαυνόμενα, μετὰ γίαι ὑπὸ ἱλαχίτου πηδαλίου ὅπου αὐτὴ ἡ ὁρμὴ τοῦ εὐδύνουσι βύβηται.

5 Οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλῳ ἐστὶ, καὶ μεγαλαυχῶ. Ἴδὲ, ὀλίγοι πῦρ ἠλίκοι ἔστιν ἀνάπτει.

6 Καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμῳ τῆς ἀδικίας· ὅπως ἡ γλῶσσα καθίγεται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλῦσα ὅλον τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα τοὺς τροχούς τῆς γενέσεως, καὶ φλογίζομένη ὑπὸ τῆς γενέσεως.

7 Πῶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πτερυγίων, ἱρπιτῶν τε καὶ ἰσαλίων, δαμάζεται καὶ διδάμασαι τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ.

8 Τῆς δὲ γλῶσσαι ἕδειξεν δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι, ἀκατάσχετος κακὸς μὲν ἔστι θανατηφόρος.

τέλησθαι ἀνὴρ, δυνατὸς ἐὰν χαλιναγωγῆσθαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα.

3 Νᾶ, ἐποῦ βάλλομεν τὰς χαλινοῦς εἰς τὰ γόματα τῶν ἀλόγων, εἰς τὸ ἐὰν μᾶς πείθονται, καὶ γυρίζομεν ὅλον τὴς τὸ κορμί.

4 Νᾶ, καὶ τὰ παράβια ὅπου εἶναι τόσα μεγάλα, καὶ κινουῦνται ἀπὸ δυνατῶν ἀπέμης, γυρίζονται ἀπὸ πολλῶν μικρῶν τειμόνι, ἵκει ὅπου θίλει ἡ γνώμη τοῦ κυβερνήτου.

5 Τοιούτωντρόπως καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι μικρὸν μέλῳ, καὶ κευχᾶται μεγάλα. ἐὰν, ὀλίγη φωτιά πόση μεγάλην ὑπερβάπτει.

6 Καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι φλόγα, ὁ κόσμῳ τῆς ἀδικίας ἔστι λίγην ἡ γλῶσσα ἐπιγατεῖ εἰς τὰ μέλη μας, ὅπου μαλύνει ὅλον τὸ κορμί, καὶ φλογίζει τοὺς τροχούς τῆς γενέσεώς μας, καὶ φλογίζεται ἀπὸ τῆς γενέσεως.

7 Διατὶ κάθε φύσις τῶν θηρίων καὶ τῶν πτερυγίων καὶ τῶν ἱρπιτῶν καὶ τῶν ἰσαλίων δαμάζεται καὶ ἰδαμάσθη ἀπὸ τῆς φύσει τῆς ἀνθρωπίνῃ.

8 Ἀλλὰ κακίας διὸ δύναται ἐὰν δαμάσθαι τὴν γλῶσσαι τῆς ἀνθρωπίνῃ. ἀκράτητος κακὸς εἶναι, γιμάτη φαρμάκι θανατηφόρος.

9 Ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τῆς ἀνθρώπου τῆς καθ' ὁμοίωσιν Θεῷ γιγνομένης·

10 Ἐκ τοῦ αὐτοῦ σώματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα. Οὐ χρεὶ, ἀδελφοί μου, ταῦτα ἕτω γίνεσθαι.

11 Μῆτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὁπῆς βρῦσι τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν;

12 Μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκῆ ἰλαίας ποιῆται, ἢ ἀμπέλῳ σῦκα; Οὕτως ἕδεμία πηγὴ ἀλυκὸν καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ἕδωρ.

13 Τίς σοφὸς καὶ ἐπισήμων ἐν ὑμῖν; δεξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναγραφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραύτητι σοφίας·

14 Εἰ δὲ ζῆλος πικρὸν ἔχετε καὶ ἐρίδιαι ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδιθε κατὰ τῆς ἀληθείας·

15 Οὐκ ἔστι αὕτη ἡ σοφία ἀνδρῶν κατερχομένη, ἀλλ' ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης·

16 Ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριδία, ἐκεῖ ἀκαταγασία καὶ πάν φαῦλος πρᾶγμα.

9 Μὴ αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ πατέρα, καὶ μὴ αὐτῇ καταρώμεσθε τῆς ἀνθρώπου ὅπου ἴσταν καθ' ὁμοίωσιν Θεῷ.

10 Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σώματος εὐγίνει εὐλογία καὶ κατάρα. δὴν πρέπει, ἀδελφοί μου, ἴετα νὰ γίνωται τοιετωτρόπως.

11 Μῆτι ἡ βρῦσις ἀπὸ τῆς αὐτῆς φλίβα ἀναβρῦσι τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν;

12 Μῆτι δύναται, ἀδελφοί μου, ἡ συκιά νὰ κάμη ἰλαιαίς, ἢ τὸ κλῆμα τῆς ἀμπέλου νὰ κάμη σῦκα; ἴτις ἐ δὲ μία βρῦση ἠμπορεῖ νὰ κάμη νερὸν ἀλμυρὸν καὶ γλυκὺ.

13 Τίς εἶναι ἀνάμισά σας σοφὸς καὶ ἐπισήμων; ἄς δεῖξη ἀπὸ τῆς καλῆς βιβλιογραφῆς τὰ ἔργα τῆς πραύτητος σοφίας.

14 Ἀμὴν ἂν ἔχετε πικρὸν ζῆλος καὶ φιλονεικίαν εἰς τὴν καρδίαν σας μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδιθε ἐναντίον τῆς ἀληθείας.

15 Αὕτη ἡ σοφία δὴν εἶναι ἐκείνη ὅπου κατεβαίνει ἀποκάτω, ἀλλὰ εἶναι ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης.

16 Διατὶ ἐκεῖ ὅπου εἶναι φθόρος καὶ φιλονεικία, ἐκεῖ εἶναι ἀκαταγασία καὶ πάντε λαγῆς κακὸν πρᾶγμα.

17 Ἡ δὲ ἀνωθεν σοφία πρῶ-
τοιμὴν ἀγάθῃ ἐστίν, ἐπιλαϊρην-
κὴ, ἐπιεικὴς, εὐπειθὴς, μετῆ
ἐλέως καὶ καρπῶν ἀγαθῶν,
ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκρι-
τος.

18 Καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύ-
νης ἐν εἰρήνῃ σπειρίζεται τοῖς
κωϊῶσιν εἰρήνην.

17 Ἀμὴ ἡ σοφία ὅπως εἶ-
ναι ἀποκάνω, πρῶτον μὲν
εἶναι καθαρὰ, ἔπειτα εἶναι
εἰρηκὴ, πραΐα, εὐπειθὴς,
γεμάτη ἐλεῶ καὶ καρπῶς
ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος, καὶ ἀ-
νυπόκριτος.

18 Καὶ ὁ καρπὸς τῆς δικαιο-
σύνης σπειρίζεται μὲν εἰρήνην
εἰς ἐκείνους ὅπως κάμωσιν εἰ-
ρήνην.

Κεφ. δ'. 4.

Π Ὅθεν πόλεμοι καὶ μάχαι
ἐν ὑμῖν; Οὐκ ἰντιῦθεν, ἐκ
τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν γρατιου-
μένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν;

2 Ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχι-
τε φοιούτε καὶ ζηλεῖτε, καὶ ἔ-
δύνασθε ἐπιτυχεῖν μάχισθε
καὶ πολεμεῖτε, οὐκ ἔχετε δὲ,
διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς.

3 Αἰτεῖτε, καὶ ἔλαμβά-
νιτε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα
ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανή-
σῃτε.

4 Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες,
οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κό-
σμου, ἔχθρα τοῦ Θεοῦ ἐστίν; ὃς ἂν
οὐ βεληθῆ φίλος εἶναι τοῦ κό-
σμου, ἔχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίστα-
ται.

5 Ἡ δοκιᾶτε ὅτι κινῶς ἡ
γραφὴ λέγει. Πρὸς φθόρον

Α ΠΟ' ὡς εἶναι οἱ πόλεμοι
καὶ ἡ μάχαις ἀνάμεσά
σας; διὲν εἶναι ἀπιδῶ, ἀπὸ ταῖς
ἡδοναῖς σας ὅπως πολεμῶσιν εἰς
τὰ μέλη σας;

2 Ἐπιθυμᾶτε, καὶ διὲν
ἔχετε. φοιούτε καὶ ζηλο-
φθοᾶτε, καὶ διὲν δύνασθε τὰ
ἐπιτύχετε. μάχισθε καὶ πο-
λεμεῖτε, καὶ διὲν ἔχετε, ὅτι διὲν
ζητᾶτε.

3 Ἐσιῖς ζητᾶτε, καὶ διὲν
πύρνετε, διατὶ κακῶς ζητᾶτε,
διὰ τὰ ἐξοδιάσετε εἰς ταῖς
ἡδοναῖς σας.

4 Μοιχοὶ καὶ μοιχαλί-
δες, διὲν ἐξεύριτε ἔτι ἡ φιλία
τοῦ κόσμου εἶναι ἔχθρα τοῦ
Θεοῦ; ὅποιος λοιπὸν βελη-
θῆ τὰ εἶναι φίλος τοῦ κό-
σμου, καταγίνεται ἔχθρὸς τοῦ
Θεοῦ.

5 Ἡ λογιάζετε ὅτι εὐκαι-
ρα λέγει ἡ γραφὴ, ὅτι τὸ

ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὃ κατήχη-
σιν ἐν ἡμῖν;

6 Μείζονα δὲ δίδωσι χάριν,
διὸ λέγει, Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνους
ἀντιλάσσειται, ταπεινοὺς δὲ
δίδωσι χάριν.

7 Ὑποτάγητε οὖν τῷ Θεῷ,
ἀνίστητε τῷ διαβόλῳ, καὶ φύ-
ξεται ἀφ' ὑμῶν.

8 Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ
ἰγγιεῖ ὑμῖν· καθαρῖσατε χεῖ-
ρας, ἁμαρτωλοὶ, καὶ ἀγνίσαιτε
καρδίας, δίψυχοι.

9 Ταλαιπωρήσατε καὶ πει-
θήσατε καὶ κλαύσατε. ὁ γέλωσ
ὑμῶν εἰς πένθος· μεταγραφῆτω,
καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν.

10 Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ
Κυρίου, καὶ ὑψώσιν ὑμᾶς.

11 Μὴ καταλαλιῖτε ἀλλή-
λων, ἀδελφοί· ὁ καταλαλῶν
ἀδελφῷ, καὶ κρίνων τὸν ἀδελ-
φόν αὐτοῦ, καταλαλεῖ νόμον,
καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον
κρίνεις, οὐκ εἶ ποιητῆς νόμου,
ἀλλὰ κριτής.

12 Εἰς ἔστιν ὁ νομοθέτης ὁ
δυναμεισθεῖν σωσαι καὶ ἀπολέ-
σαι· σὺ τίς εἶ ὃς κρίνεις τὸν
ἕτερον;

πνεῦμα ὃπῶ ἐκατοίκησιν εἰς
ἡμᾶς ἐπιθυμᾶ εἰς φθόρον;

Ὁ Ἄλλὰ ὁ Θεὸς δίδει με-
γαλίστην χάριν. διὰ τῆτο
λέγει· ὁ Θεὸς ἰαντιυῖται εἰς
τῆς ὑπερηφάνης, καὶ δίδει
χάριν εἰς τῆς ταπεινῆς.

7 Ὑποταχθῆτε λοιπὸν εἰς
τὸν Θεόν, ἰαντιωθῆτε τὸν
διάβολον, καὶ θίλει φύγει
ἀπὸ σᾶς.

8 Σημῶσιν εἰσεῖς εἰς τὸν
Θεόν, καὶ ἰκεισθε θίλει ση-
μῶσιν εἰς ἰσαῖς. καθαρῖσατε
τὰ χεῖρά σας, ἁμαρτωλοὶ, καὶ
ὑπαστρέψιν ταις καρδίαις
σας, δίψυχοι.

9 Ταλαιπωρηθῆτε καὶ λυ-
πηθῆτε καὶ κλαύσιν τὰ γέ-
λοιά σας ἄς μεταγραφῆσιν εἰς
λύπην, καὶ ἡ χαρὰ σας εἰς
συνθροπότηλα.

10 Ταπεινώθητε ὁμωροσθε
εἰς τὸν Κύριον, καὶ θίλει σᾶς
ὑψώσιν.

11 Μὴν καταλαλιῖτε ἰνας
τὸν ἄλλον, ἀδελφοί. ἰκεισθε
ὃπῶ καταλαλεῖ τὸν ἀδελφόν
τη, καὶ κρίνει τὸν ἀδελφόν τη,
καταλαλεῖ τὸν νόμον, καὶ κρίνει
τὸν νόμον. καὶ ἰάν κρίνης νόμον,
δὲν ἰσαι ποιητῆς νόμου, ἀλλὰ
κριτής.

12 Ἔνας ἰσαι ὁ νομοθέτης
ὁ δυναμεισθεῖν σωσαι καὶ ἀπο-
λέσαι· ποιῶ ἰσαι ἰσὺ ὃπῶ
κρίνης τὸν ἄλλον;

13 Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες· Σήμερον ἢ αὔριοι πορευσόμεθα εἰς τῆσδε τὴν πόλιν, καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἕνα, καὶ ἐμπορευσόμεθα, καὶ κερδήσομεν·

14 Οἷτινες οὐκ ἐπίσασθε τὸ τῆς αὔριου· ποῖα γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν; ἀτμῖς γὰρ ἴσιν ἢ πρὸς ὀλίγον φαινομένη, ἔπειτα δὲ ἀφανίζομένη.

15 Ἄγε τοῦ λέγειν ὑμᾶς· Ἐὰν ὁ Κύριος· θελήσῃ, καὶ ζήσομεν, καὶ ποιήσομεν τῆτο ἢ ἐκεῖνο.

16 Νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν· πᾶσα καύχουσις τοιαύτη, ποιεῖται ἴσιν.

17 Εἰδοὶ οὖν καλὸν ποιεῖν, καὶ μὴ ποιοῦντι, ἀμαρτία αὐτῶ ἴσιν.

13 Ἐλάτε ἰσὺς τῶρα ὅπως λέγετε· σήμερον καὶ αὔριοι θύλομεν ὑπάγει εἰς ἐκεῖνη τὴν πόλιν, καὶ θύλομεν κάμει ἐκεῖ ἕνα χρόνον, καὶ θύλομεν πραγματευθῆ, καὶ θύλομεν κερδήσει·

14 Οἱ ὅποιοι δὲν ἰξεύρετε τὸ πρᾶγμα ὅπως θύλει γίνεαι εἰς τὴν αὔριον. διατὶ ποῖα εἶναι ἡ ζωὴ σας; διατὶ ἡ ζωὴ σας εἶναι καπνὸς ὅπως φαίνεται ὀλίγη ἄρα, καὶ ἀπίκτω χάριται.

15 Ἄγετὶ ἰὰ λέγετε ἰσὺς ἰὰν ὁ Κύριος· θελήσῃ καὶ ζήσομεν, θύλομεν κάμει ἰτῆτο, ἢ ἐκεῖνο.

16 Καὶ τῶρα καυχᾶσθε εἰς ταῖς ἀλαζονείαις σας. κάθε καύχουσις τίτοιαις λογῆς εἶναι κακή.

17 Ἐκινῶ ὅπου ἰξεύρεαι λοιπὸν ἰὰ κάμει καλὸν, καὶ δὲν τὸ κάμει, ἀμαρτία εἶναι εἰς αὐτόν.

Κεφ. ι. 5.

ἌΓΕ νῦν οἱ πλώσιοι, κλαύσατε ὀλολίζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπιερχομέναις.

2 Ὁ πλῆτος ὑμῶν σόσηπι, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σπτόβρωτα γίγονεν.

3 Ὁ χρυσις ὑμῶν καὶ ἡ ἀργυρὸς καλίανται, καὶ ὁ ἰὸς

Ἐλάτε τῶρα οἱ πλώσιοι, κλαύσατε, θρηνοῦντες τὸν ἑαυτὸν σας διὰ ταῖς ταλαιπωρίαις ὅπως σᾶς ἔρχουνηαι..

2 Ὁ πλῆτος σας ἰσαπήθη, καὶ ἰὰ φορέματά σας ἰσκληκοφαγώθησαν.

3 Τὸ χρυσάφι σας καὶ τὸ αἰσῆμι ἰσκωρίασε, καὶ ἡ σκω-

αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἵσται, καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ· ἰδησαυρίσατε ἐν ἰσχάταις ἡμέραις.

4 Ἴδὲ, ὁ μισθὸς τῶν ἰργατῶν τῶν ἀμυσάντων τὰς χώρας ὑμῶν, ὁ ἀπειρημένος ἀφ' ὑμῶν, κρᾶζει· καὶ αἱ βοαὶ τῶν θηρισάντων εἰς τὰ ἄστα Κυρίου σαβαώθ ἐπισηλεύουσιν.

5 Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἰσκαλαλήσατε· ἰθρέψατε ἰὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς·

6 Κατιδικάσατε, ἰφονεύσατε τὸν δίκαιον· οὐκ ἀλητιάσονται ὑμῖν.

7 Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελφοί, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου. ἰδὲ, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ, ἕως ἂν λάβῃ ὑπερῶν πρῶϊμον καὶ ὄψιμον.

8 Μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, γρηξάτε ἰὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγγικε.

9 Μὴ γινάξῃτε κατ' ἀλλήλων, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κατακριθῆτε· ἰδὲ, κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκεν.

ρία τῆς θύρας εἶσθαι εἰς μαρτυρίαν ἐναντία σας, καὶ θύλει φάγει ἰαῖς σάρκαίς σας ὡσαν φῶτῖα· ἰδηκιάσῃτε θησαυρὸν διὰ ἰαῖς ὑπερνωαῖς ἡμέραις.

4 Νὰ, ἡ πληρωμὴ τῶν ἰργατῶν ὅπου ἰδίρισται ἰὰ χυρᾶφιά σας, τὴν ὅποιαν τῆς ἀπειρησῆσιν, κρᾶζει· καὶ ἡ βοαὶς ἰκενῶν ὅπου ἰδίρισται, ἰμβήκασιν εἰς τὰ αὐτῖα ἰὼ Κυρίου σαβαώθ.

5 Εἰς ταῖς ἡδοιαῖς ἐξήσῃτε ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐξίφαρτύσῃτε· ἰθρέψῃτε ταῖς καρδίαις σας, ὡσαν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς σφαγῆς.

Ὁ Ἐκαταδικάσῃτε, ἰφονεύσῃτε τὸν δίκαιον· καὶ διὸ σᾶς ἰναγτιῖται.

7 Μακροθυμήσῃτε λοιπὸν, ἀδελφοί, ἕως τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου. νὰ, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν ἴμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶντας εἰς αὐτὸν, ἕως ἂν λάβῃ βροχὴν πρῶϊμον καὶ ὄψιμον.

8 Μακροθυμήσῃτε καὶ ἰσῖς, γρηξέτε ταῖς καρδίαις σας, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἰσημῶσι.

9 Μὴν γινάξῃτε ἰναγτιῶν ἵνας τοῦ ἄλλου, ἀδελφοί, διὰ νὰ μὴν κατακριθῆτε. νὰ, ὁ κριτὴς ἰκίεται ὁμωροσᾶ εἰς ταῖς θύρας.

10 Ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας, ἀδελφοί μου, καὶ τῆς μακροθυμίας, τὴς προφητάς οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου.

11 Ἴδὲ, μακαρίζομεν τὴς ὑπομοιότητας. τὴν ὑπομοιὴν Ἰωβ ἠκύσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδτε, ὅτι πολὺσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτιρῶν.

12 Πρὸ πάντων δὲ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μῆτι τὸν ἕραρον, μῆτι τὴν γῆν, μῆτι ἄλλοις τινα ὄρκον ἢ τῶ δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ ἔ, ἔ· ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν πίστευσι.

13 Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμῶ τις; ψαλλίτω.

14 Ἀσθινῶς τις ἐν ὑμῖν; προσκαλιεσάθω τὴς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἔλαιον ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου.

15 Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάματον, καὶ ἔγεραι αὐτὸν ὁ Κύριος καὶ ἡμαρ-

10 Ἀδελφοί μου, πάρετε παράδειγμα τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας, τὴς προφητάς, οἱ ὅποιοι ἐλάλησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

11 Νᾶ, ὅπῃ μακαρίζομεν ἐκεῖνος ὅπῃ ἔχουν ὑπομοιήν. τὴν ὑπομοιὴν Ἰοῦ Ἰωβ τὴν ἠκύσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου ἐξείρετε, ὅτι εἶναι πολὺσπλαγχνὸς ὁ Κύριος καὶ οἰκτιρῶν.

12 Καὶ σπορότερα ἀπὸ ὅλα, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μῆτι τὸν ἕραρον, μῆτι τὴν γῆν, μεδὲ κανίνα ἄλλοις ὄρκον. καὶ ἄς εἶναι εἰς ἐσᾶς τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ ἔ, ἔ· διὰ τὸ μὴν πίστευσι ἀποκάτω εἰς τὴν κρίσιν.

13 Κακοπαθεῖ κανίνας ἀνάμισά σας; ἄς προσευχεται· χαίρεται κανίνας; ἄς ψάλλει.

14 Ἀσθινῶς κανίνας ἀνάμισά σας; ἄς προσκαλιεσθῶς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἄς προσευχηθοῦσιν ἐπάνω εἰς αὐτὸν, ἀλείψαντες τὸν μὲ ἔλαιον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

15 Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως θέλει σώσει τὸν ἀσθινημένον, καὶ θέλει τὸν σηκώσιν ὁ Κύριος, καὶ ἔαν ἔκω-

τίας ἢ πικροπικῶς, ἀφιδήσεται αὐτῶν.

16 Ἐξομολογησθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε. πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίῳ ἐπιργουμένη.

17 Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῆ προσήξατο τοῦ μὴ βρέξαι· καὶ οὐκ ἔβριξεν ἰσὺ τῆς γῆς ἰνιαυτὸς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ·

18 Καὶ πάλιν προσήξατο, καὶ ὁ ἕρανος ὑπέτον ἕδωκε, καὶ ἡ γῆ ἰβλάγησεν τὸν καρπὸν αὐτῆς.

19 Ἀδελφοί, ἵάν τις ἐν ὑμῖν πλατηθῆ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιγρέψῃ τις αὐτὸν,

20 Γίνωσκίτω ὅτι ὁ ἐπιγρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδῶ αὐτῶν, σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου, καὶ καλύψῃ πλῆθος ἁμαρτιῶν.

μὲν ἁμαρτίαις, θίλωσι τοῦ συγχωρηθῆναι.

16 Ἐξομολογησθε ἕνα εἰς τὸν ἄλλον τὰ σφάλματα, καὶ εὐχεσθε ἕνα εἰς τὸν ἄλλον, διὰ τὰ ἰατρευθῆτε. πολὺ δύνηται ἡ δέησις τοῦ δικαίου ἐπιργουμένη.

17 Ὁ Ἡλίας ἦτο ἄνθρωπος ὁμοιοπαθὴς ὡσάν καὶ ἡμεῖς, καὶ ἐπροσευχῆθη τὰ μὴ βρέξῃ, καὶ διὲν ἔβριξεν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν χρόνος τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ.

18 Καὶ πάλιν ἐπροσευχῆθη, καὶ ὁ ἕρανος ἕδωκε βροχὴν, καὶ ἡ γῆ ἰβλάγησεν τὸν καρπὸν τῆς.

19 Ἀδελφοί, ἵαν πλατηθῆ κανίνας ἀνάμισά σας ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ τὰ τὸν μεταγυρίση τις αὐτῶν (ἀπὸ τῆς πλάνης),

20 Ἄς ἰξίῦρει ὅτι ἐκίῃν ὁποῦ γυρίξει ἁμαρτωλὸν ἀπὸ τῆς πλανημένην τοῦ γράταν, θίλει σώσει ψυχὴν ἀπὸ τοῦ θάνατου, καὶ θίλει σκεπάσει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ

ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α. 1.

ΠΕΤΡΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας,

2 Κατὰ ἐρώτησιν Θεοῦ πατρὸς ἐν ἀγαθῶν πνεύματι, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματι Ἰησοῦ Χριστοῦ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγινήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωῆς δι' ἀναγνώσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν,

4 Εἰς κληρονομίαν ἀφθάρτου καὶ ἀμίαντου καὶ ἀμάραντου, τιτηρημένην ἐν ἕσπεροις εἰς ἡμᾶς,

5 Τῶν ἐν δυνάμει Θεοῦ φερεμένων διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐτοιμῆν ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ.

6 Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον

ΠΕΤΡΟΣ ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὰς διαλεγμένως ἐπιτεταμένως τῆς διασπορᾶς τοῦ Πόντου, τῆς Γαλατίας, τῆς Καππαδοκίας, τῆς Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας,

2 Κατὰ ἐρώτησιν Θεοῦ πατρὸς ἐν ἀγαθῶν πνεύματι, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν τοῦ αἵματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἃς πληθυνθῆ εἰς ἐσᾶς χάρις καὶ εἰρήνη.

3 Ἄς εἴηαι εὐλογημένον ὁ Θεὸς, καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπῃ μᾶς ἀναγινήσῃ διὰ τὸ πολὺ τε ἔλεος εἰς ἐλπίδα ζωτάνῃ διαμίσσῃ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν,

4 Εἰς κληρονομίαν ἀφθάρτου καὶ ἀμίαντου καὶ ἀμάραντου, ὅπῃ φυλάττεται εἰς τὰς ἡρανεὺς διὰ λόγου σας

5 Ὅπῃ φυλάτισθε μὲν τῆν δύναννι τοῦ Θεοῦ διαμίσσῃ τῆς πίστεως, εἰς σωτηρίαν, ἣ ὁποία εἴηαι ἐτοιμητὰ φαιρηθῆ εἰς τὸν ὑστρινὸν καιρῶν.

6 Εἰς τὸ ὁποῖον χαίρησθε, ὅτι καλᾶ καὶ τῶρα ὀλίγον

ἄρτι (εἰ δὲ ἰδόντες) λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς·

7 Ἴνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολὺ τιμιώτερον χρυσίῳ, τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς διὰ δοκιμαζομένου, εὐρεθῆ ἰσχυροὶ καὶ τιμῆν καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ·

8 Ὅτι οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρῶντες, πιστεύου-
τες δὲ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκ-
λάλητῳ καὶ διδοξασμένῳ·

9 Κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν·

10 Περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζητήσαν καὶ ἐξηρῆνθησαν προφη-
ται οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάρι-
τος· προφητεύσαντες·

11 Ἐρευινῶντες εἰς τίνα ἡ ποῖον καιρὸν ἰδῆλυ τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυρό-
μενοι τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ ἴασι μετὰ ταῦτα δόξαι·

12 Οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι ἔχ-
ουσι αὐτοῖς, ἡμῖν δὲ δικαίον αἰῶν,

λυπεῖσθε (ἀνίσως καὶ κάμους
χρεῖα) εἰς πολλῶν λογίων πει-
ρασμῶν·

7 Διὰ τὰ εὐρεθῆ ἡ δοκιμὴ ἧς
πίστεώς σας, ὅπως εἶναι πολλὰ
τιμιωτέρα ἀπὸ τὸ χρυσάφι ὅπως
φθειρίζεται, καὶ (ὅμως) δοκι-
μάζεται διαμίσθῳ τῆς φωτιᾶς,
εἰς ἰσχυροὺς καὶ ἡμῆν καὶ δόξαν,
εἰς τὴν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

8 Τὸν ὅποιον ἂν καλᾷ καὶ
δὲν τὸν εἶδῃτε, τὸν ἀγαπᾶτε· εἰς
τὸν ὅποιον (τῶρα ἂν καλᾷ καὶ
τὰ μὴ ἰδὸν βλέπετε) ὅμως πιστεύ-
ουσις ἀγαλλιᾶσθε, χαρὰν ἀνεκ-
λάλητον καὶ διδοξασμένην·

9 Πέροντες τὸ τέλος τῆς
πίστεώς σας, σωτηρίαν ψυχῶν.

10 Διὰ τὴν ὁποίαν σωτη-
ρίαν ἀκριβοζήτησαν καὶ ἐξέ-
λαξαν οἱ προφῆται, ὅπως ἐπρο-
φήτευσαν διὰ τὴν χάριν ὅπου
εἶναι εἰς ἰσῆς,

11 Ἐξιδάσκοντες εἰς τίνα ἡ
ποῖον καιρὸν τὸ πνεῦμα τοῦ Χρι-
στοῦ (ὅπως ἦτον εἰς αὐτὰς, καὶ
ἐμαρτύρα προλίτερα) ἐφανέ-
ρωνεν ὅτι ἔμελλε τὰ γενεῖν τὰ
παθήματα τοῦ Χριστοῦ, καὶ αἰ-
δοῦναι ὅπου ἔμελλαν τὰ ἀπο-
λυθῶν ἕστερα ἀπ' αὐτὰ τὰ
παθήματα.

12 Εἰς τὴν ὁποίαν ἀπεκα-
λύφθη, ὅτι ἔχει εἰς τοῦ λόγου
τῆς, ἀλλὰ εἰς ἡμᾶς ἰδικιόντων

ἃ κῶν ἀπηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν
εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν
πνεύματι ἁγίῳ ἀποκαλύπτει ἀπὸ
οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγε-
λοι παρακύψαι.

13 Διὸ ἀναξιώσαμενοι τὰς
δοξίας τῆς διανοίας ὑμῶν, τή-
φορτις, ταλῆως ἰλπύσατε ἐπὶ
τῇν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν
ἐποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ.

14 Ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ
συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότε-
ρον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυ-
μίαις·

15 Ἀλλὰ καθὰ ἴδον καλίσασθε
ὑμᾶς ἅγιοι, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν
πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε.

16 Διότι γίνεσθε ἅγιοι
γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι.

17 Καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖ-
σθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρί-
νοισα καθὰ τὸ ἰκάσθαι ἔργον, ἐν
φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν
χρόνον ἀναγράψατε·

18 Εἰδότες ὅτι ἔφθαρτοῖς,
ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἰλυτρώθητε
ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστρο-
φῆς πατροπαράδοτου.

αὐτὰ, τὰ ὁποῖα σᾶς ἰλαλήθη-
και διαμίσου ἰκεῖν ὁπῶ σᾶς
εὐαγγέλισαι μὲ Πνεῦμα ἁ-
γιοι, τὸ ὁποῖον ἐγάλαθ ἀπὸ ἴδον
οὐρανοῦ, εἰς τὰ ὁποῖα πρᾶ-
γματα ἐπιθυμοῦσιν οἱ ἄγγελοι
ἐὰ σκύψουσι.

13 Διὰ τῆτο ἀναξίωσθε ταῖς
μίσαις τῆς διανοίας σας, καὶ
ἐξυπνοῦντες, ὅλας δι ὅλων ἰλπί-
σαις εἰς τὴν χάριν, ὁπῶ σᾶς
ἐρχεται εἰς τὴν ἀποκάλυψιν
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

14 Ὡσαῖν τέκνα ὑπακοῆς,
μὴ συσχηματίζεσθε εἰς ἰαῖς
πρωτίτερας ἐπιθυμίαις, ὁπῶ
εἴχετε εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀγνω-
σίας σας·

15 Ἀλλὰ καθὼς εἶναι ἅ-
γι· ἰκεῖν ὁπῶ σᾶς ἐκά-
λεσι, γενῆτε καὶ ἰοῖς ἅγιοι
εἰς κάθε λογῆς (ὑπαναστρο-
φῆν).

16 Διότι εἶναι γυγραμμῖνοι·
γίνεσθε ἅγιοι, ὅτι καὶ ἐγὼ
ἅγι· εἶμαι.

17 Καὶ ἰὰν ἐπικαλεῖσθε
πατέρα ἰκεῖνοι ὁπῶ κρίνει χω-
ρὶς προσωποληψίαν καθὰ τὸ
ἔργον κάθε ἰδός, τὸν καιρὸν τῆς
ἐπιτείας σας (ὑπαναστροφῆτε
μὲ φόβοι·

18 Ἰξίύροντες ὅτι ὄχι μὲ
φθαρτὰ (πράγματα), μὲ ἀ-
σῆμι ἢ χρυσάφι ἰλυτρωθῆκῖς
ἀπὸ τῆν ματαίας σας (ὑπανασ-
τροφῆν τὴν πατροπαράδοτου,

19 Ἄλλὰ τιμῶ αἵματι ὡς ἀμνὸν ἀμόμυμ και ἀσπίλυ Χριστῷ·

20 Προγνωσμένοι μὲν πρὸ καθολοῦ κόσμου, φανερωθέντες δὲ ἐκ' ἰσχύατων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς,

21 Τὸς δὲ αὐτοῦ πιγεύοντας εἰς Θεὸν ἰδοὺ ἐγειράντα κῦτος ἐκ νεκρῶν, και δόξαν αὐτῷ δόξα, ὅγε τὴν πίστιν ὑμῶν και ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν.

22 Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἠγγικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καρδίας καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς·

23 Ἀγαπηθημένοι οὐκ ἐκ σποράς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος Θεοῦ και μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα.

24 Διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, και πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ἢ χόρτος, και τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπισσι·

25 Τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τῆτο δὲ ἐστὶ τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς.

19 Ἄλλὰ μὲ ἡμιοι αἵμα τοῦ Χριστοῦ, ὡσαν ἀμνὸ ἀκατηγορητῆ και ἀδόλυμ.

20 Ὁ ὁποῦ ἦτον προγνωρισμένοι προτίτερα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου, και ἐφανερῶθη εἰς τὸς ὑστερῶν χρόνος διὰ λόγου σας.

21 Ὅπε πιγεύετε διαμίσσητε εἰς τὸς Θεοὺ ὅπε τὸν ἀνάστησιν ἐκ νεκρῶν, και τοῦ ἰδωκε δόξαν, εἰς τᾶσοι ὅπε ἡ πίστις σας και ἡ ἐλπίδα γὰ εἶναι εἰς τὸν Θεόν.

22 Καθαρίζοντες ἑαῖς ψυχαις σας εἰς τὴν ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας, διαμίσση τοῦ πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀπλάστον, ἀγαπήσσητε εἰσας τὸν ἄλλοι ἐλεψύχως μὲ καθαρᾶς καρδίας·

23 Ἐστοας μὲ ἀγαπηθηθητε. ἔχη ἀπὸ σποράν φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθαρτην, διαμίσση τῶν λόγου τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ὁποῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

24 Διότι κάδε σάρκα εἶναι ὡσαν χορτῆς, και κάδε δόξα ἀνθρώπου ὡσαν τὸ ἄνθος τοῦ χόρτου. ἐξηράνθη ὁ χόρτος, και τὸ ἄνθος του ἐξέπισσιν·

25 Ἀμὲ ὁ λόγος ἰοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. και τῆτος εἶναι ὁ λόγος ὁποῦ εὐαγγελισθῆναι εἰς ἰσᾶς.

Κιφ. β. 2.

Α Πεδόμενοι ἢ πάσαι κακίας καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλαλίας,

2 Ὡς ἀρηγύνητα βρέφη, τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσασθε, ἵνα ἐν αὐτῷ ἀυξηθῆτε·

3 Εἴπερ ἐγύσασθε ὅτι χροτὸς ὁ Κύριος·

4 Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ἰσὺ ἀνθρώπων μὴ ἀποδοκιμασμένοι, παρὰ δὲ Θεῷ ἱκεκτόν, ἔντιμον,

5 Καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἱκῶ πνευματικὸς, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνεύχαι πνευματικῆς θυσίας, ὑπεροδίκτες τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

6 Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδὲ τίθημι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον, ἱκεκτόν, ἔντιμον· καὶ ὁ πτεῖνεν ἐπ' αὐτῷ, ὃ μὴ κατασχοιδή.

7 Ὑμῖν ἔν ἡ τιμῆ τοῖς πτεῖνέσιν· ἀπειθῶσι δὲ, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῶντες, ἅτε ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας, καὶ λίθος προσκόμματος, καὶ πέτρα σκανδάλου·

Α Πεδύχοντες λοιπὸν καὶ θε κακίας, καὶ κάθε δόλον καὶ ὑποκρίσεις, καὶ φθόνους, καὶ ὅλαις ταῖς καταλαλίαις,

2 Ὡσάν νεογέννητα βρέφη, ἀγαπήσατε τὸ ἄδολον γάλα τοῦ λόγου, διὰ τὸ ἀυξηθῆτε μετ' αὐτό·

3 Ἐάν ἀληθινῶς ἐγυθῆκετε ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ἀγαθός.

4 Εἰς τοὺς ὁποῖον σημάζοντες, εἰς αὐτὸν λέγω ὅπῃ εἶναι πέτρα ζῶντα, καταφρονημένη ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀμὴ σημῶ εἰς τὸν Θεὸν διαλεγμένη καὶ τιμία,

5 Καὶ αὐτοὶ ἰσοῖς ὡσάν λίθοι ζῶνταὶ κατασκευάζισθε σπητι πνευματικὸν, ἱεράτευμα ἅγιον, τὰ προσφέρετε θυσίας πνευματικαῖς, ὑπεροδίκταις τῷ Θεῷ διακίσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

6 Διὰ τῆτο καὶ περιέχει ἐς τῆν γραφῆν· τὰ ὅπῃ βάνω εἰς τῆν Σιών πέτραν κεφαλὴν γωνίας διαλεγμένην, ἡμεκτέτη, καὶ ὅποιος πτεῖνεν εἰς αὐτῆν δὲν δίλει ἐντραπῆ.

7 Εἰς ἰσῶς λοιποὺς ὅπῃ πτεῖνέτε, ἐκίση ἡ πέτρα εἶναι ἡμία, ἀμὴ εἰς ἐκίνας ὅπῃ δὲν σείθεται, εἶναι πέτρα τῆν ὁποῖαν ἀπέρριξαν οἱ κτεῖσάδες, ἐτύθη ἐγὼ κεφαλὴ τῆς γωνίας, καὶ λίθος σκοιῶματος, καὶ σκανδάλου πέτρα·

8 Οἱ προσκόπτουσι τῷ λό-
γῳ, ἀπειθῶντες, εἰς ὃ καὶ ἐτί-
θησαν.

9 Ὑμεῖς δὲ, γίνεσθε ἐκλι-
κτὸν, βασίλειοι ἱεράτευμα, ἱ-
δοῦσθε ἅγιοι, λαὸς εἰς περιποίη-
σιν ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγεί-
λητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλί-
σαντες εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτῆ
φῶς.

10 Οἱ ποτὲ ἔλαός, νῦν δὲ
λαὸς Θεοῦ οἱ οὐκ ἠλεημένοι,
νῦν δὲ ἠλεηθέντες.

11 Ἀγαπητοὶ, παρακαλῶ
ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους,
ἀπέχισθαι τῶν σαρκικῶν ἐπι-
θυμιῶν, αἷτις γραιοῦνται
κατὰ τῆς ψυχῆς.

12 Τὴν ἀγαροφὴν ὑμῶν ἐν
τοῖς ἡμεροῖς ἔχοντες καλῶν ἔργων
ἐν ᾗ καὶ ἀλαλεῖσιν ὑμῶν ὡς κα-
κοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων
ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν
Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς.

13 Ὑποτάγητε ἔν πάσῃ ἀν-
θρώπινῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον
εἴτε βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι

14 Εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι'
αὐτῆ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν

8 Εἰς ἐκείνους ὅπῃ σκοπτά-
πτουσι εἰς τὸν λόγον, μὴ τὸ ἐὰν
μὴν τὸν πείθῃται, εἰς τὸ
ὅποιον καὶ ἐβάλλθησαν.

6 Ἀμὴν ἰσοῖς εἰσθε γίνεσθε δι-
αλιγμένοι, βασίλειοι ἱεράτευ-
μα, ἱδοῦσθε ἅγιοι, λαὸς τὸν
ὅποιον ἀπόκτεσι ὁ Θεός, διὰ
ἐὰ κηρύξετε ταῖς ἀρεταῖς ἐκεί-
νου ὅπῃ σᾶς ἐκάλεσιν ἀπὸ τοῦ
σκότους εἰς τὸ θαυμαστὸν τῆ
φῶς.

10 Ἐσοῖς ὅπῃ ἴσα καιρὸν
δὲν εἰσθαλαός, ἀλλὰ τῶρα εἰ-
σθε λαὸς τοῦ Θεοῦ οἱ ὅποιοι
τότε δὲν εἰσθα ἠλεημένοι, καὶ
τῶρα ἠλεηθήκετε.

11 Ἀγαπητοὶ, παρακαλῶ σας
ἐὰ φυλάγισθε ὡσὰν ξένοι καὶ
διαβάται ἀπὸ ταῖς σαρκικαῖς
ἐπιθυμίαις, αἱ ὁποῖαις πολε-
μοῦσιν ἐναντία τῆς ψυχῆς,

12 Νὰ ἔχετε τὴν συνετα-
ροφὴν σας καλῶν εἰς τὰ
ἡμέρη εἰς τόσους ὅπῃ ἐκεῖ ὅπῃ
σᾶς καὶ ἀλαλεῖσιν ὡς κακοποι-
οὺς, ἔργων ἐὰ ἀποιδῶσιν εἰς τὰ
καλά σας ἔργα, ἐὰ δοξάσωσι
δι' αὐτὰ τὸν Θεὸν εἰς τὴν ἡμέ-
ραν ὅπῃ θέλει σᾶς ἐπιπέσει.

13 Ὑποταχθῆτε λοιπὸν εἰς
κάθε λαοῦ ἀνθρώπινη τάξει
καὶ πολιτεία διὰ τὸν Κύριον,
καὶ εἰς βασιλεῖα, ὡσὰν με-
γαλότεροι.

14 Κάντε εἰς αὐθιγιάδες,
ὡσὰν ὅπῃ πέμπονται διαμίσση

μὲν κακοποιῶν, ἔπαινοι δὲ ἀγαθοποιῶν·

15 Ὅτι ἕτας ἐς τὸ θίλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιῶντας φημὺς τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνδράπων ἀγιωσίαν·

16 Ὡς ἰλιύθειροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἰλευθρίαν, ἀλλ' ὡς δῆλοι Θεοῦ.

17 Πάντας ἡμῆσατε τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε τὸν Θεὸν φοβεῖσθε· τὸν βασιλίαν ἡμᾶτι.

18 Οἱ οἰκίται, ὑποτασσόμενοι ἐν κυρίῳ φόβῳ τοῖς διακόποις, ἢ μόνοι τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπισκίσει, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκωλοῖς.

19 Τῆτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπης, πάσχωσι ἀδίκως.

20 Ποῖος γὰρ κλέος, εἰ ἀμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομεινῆτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιῆτες καὶ πάσχωσις ὑπομεινῆτε, τῆτο χάρις παρὰ Θεοῦ.

21 Εἰς τῆτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἑπακολυθήσθε τοῖς ἔχουσιν αὐτῷ·

22 Ὃς ἀμαρτίαν οὐκ ἰποίησιν, ἔδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ σώματι αὐτῷ·

αὐτῷ, εἰς ἐκδίκησιν τῶν κακοποιῶν, καὶ ἔπαινοι τῶν καλῶν.

15 Ὅτι ἔτχι εἶναι τὸ θίλημα τοῦ Θεοῦ, ἐὰ σφαλῆτε τὸ σώμα τῶν ἀφρόνων καὶ ἀγνώστων ἀνδράπων κάμνοντες ἐστίς καλά·

16 Ὡσαν ἰλιύθειροι, καὶ μὴ μὴν ἔχῃτε τὴν ἰλευθρίαν ὡσαν σκίπασμα τῆς κακίας, ἀλλ' ὡς δῆλοι Θεοῦ.

17 Τιμῆσατε ὅλους τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε, τὸν Θεὸν δὲ φοβεῖσθε, τὸν βασιλίαν ἡμᾶτι.

18 Οἱ δουλευτάδες, ἐὰ ὑποτάσσῃτε μὴ κάδε φόβον εἰς τὴν αὐθιγιάδης σας, ὅχι μόνοι εἰς τὴν ἀγαθὴν καὶ μετρίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν διεγραμμένην.

19 Διατὶ τῆτο εἶναι χάρις, ἐὰν διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει κακίας λύπης, πάσχωστας ἀδίκως.

20 Διατὶ ποῖαν δόξαν (θίλετε ἔχον), ἐὰν ἐστίς ἀμαρτάνοντες καὶ διετόμῃνοι τὸ ὑπομεινῆτε; ἀλλὰ ἐὰν κάμνοντες καλά, καὶ πάσχωσις ὑπομεινῆτε, τῆτο εἶναι χάρις σημᾶ εἰς τὸν Θεόν.

21 Διατὶ εἰς τῆτο ἐκαλεσθήκητε, ὅτι καὶ ὁ Χριστὸς ἔπαθε διὰ λύπης μας, ἀφηνιγιάς σας παράδειγμα, διὰ ἐὰ ἀκολυθήσῃτε τὰ πατήματα τα.

22 Ὁ ὁποιὸς δὲν ἑκαμῖν ἀμαρτίαν, ἔδὲ εὐρέθη δόλος εἰς τὸ σώμα τα.

23 Ὅς λοιδορούμεν οὐκ ἀντιλοιδορεῖ, πάσχων ἐκ ἠπίλει· παριδίδη δὲ τῆ κρίνοσις δικαίως·

24 Ὅς ἴδὲς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτῆ ἐπὶ τὸ ξύλον· ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογινοῦμενοι, τῆ δικαιοσύνη ζήσωμεν ἢ τῆ μωλωπι αὐτῆ ἰάσθητε.

25 Ἦτε γὰρ ὡς σρόβατα πλανώμενα· ἀλλ' ἐπιγράφητε εὖ ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοποι τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

23 Ὁ ὅποιος ἰβρίζομεν· δὲν ἀνδύριζει, πάσχωντας δὲν ἰφοβίριζει, ἀλλὰ παριδίδη (τοῦ λόγου τῆ) εἰς ἐκίνοιο ὁπῶ κρινοῖ δικαίως.

24 Ὁ ὅποιος αὐτὸς ἰσηκωσῆ ταῖς ἁμαρτίαις μας εἰς τὸ σῶμά τῆ ἀπάνω εἰς τὸ ξύλον, διὰ τὰ ἀποφύγωμεν ταῖς ἁμαρτίαις, καὶ ἵνα ζήσωμεν εἰς τὴν δικαιοσύνην, μὲ τὴν πωληγῆν τοῦ ὁποῖο ἰατρευθήκετε.

25 Διατὶ ἦσαν ὡσαν σρόβατα πλανώμενα, ἀλλὰ τῶρα ἐγυρίστε εἰς τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοποι τῶν ψυχῶν σας.

Κιφ. γ'. 3.

Ὁ Μόιος αἱ γυναῖκες, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδιοῖς ἀνδράσι, ἵνα καὶ εἴ τις ἀπειθῆσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναγραφῆς ἀνευ λόγου κερδηθῆσονται·

2 Ἐποπτεύσατε τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν ἀναγραφὴν ὑμῶν.

3 Ὡς ἴγω ἔχῃ ὁ ἐξωθεν ἰμωλοκῆς τριχῶν, καὶ περιδίσειως χρυσίνῳ, ἢ ἰνδύσιως ἰμαλίωσι κόσμῳ·

4 Ἀλλ' ὁ κρυπτός τῆς καρδίας ἀνδρωπῶς, ἐν τῷ ἀφθάρτου ἰου πραιῶ καὶ ἡσυχίῳ πνεύμα-

Ὁ Μόιος αἱ γυναῖκες, ἵνα ὑποτάσσωνται εἰς τὴς ἰδῖους τῆς ἀνδρῆς, καὶ ἔτζι ἂν εἴσαι τις ὁπῶ δὲν κίδορται εἰς τὰς λόγους, ἵνα κερδηθῆσι ἐτῆτοι διὰ τῆς ἀναγραφῆς τῶν γυναικῶν χωρὶς λόγου,

2 Βλέποτες τὴν καθαρὰν ἀναγραφὴν σας μὲ φόβου.

3 Τῶν ὁποῖων (γυναικῶν) ὁ γυλισμὸς ἄς εἶναι, ὄχι ἀπὸ ἴξω ἤγειν τοῦ πωλιξίματῶ τῶν τριχῶν, καὶ τῆς περιδίσειως τῶν μαλαγματικῶν, ἢ τοῦ φορίματῶ τῶν ἰνδυμάτων,

4 Ἀλλ' ὁ κρυφὸς τῆς καρδίας ἀνδρωπῶς, μὲ τὴν ἀφθάρτου ἰου πραιῶ καὶ ἡσυχίῳ πνεύμα-

μετ^ο, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
καλυτελής.

5 Οὕτω γὰρ ποτε καὶ αἱ ἁ-
γιαὶ γυναῖκες αἱ ἰλπίζουσαι ἐπὶ
τῷ Θεῷ, ἐκόσμου ἑαυτὰς, ὑπο-
τασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδρά-
σιν·

6 Ὡς Σάρρα ὑπήκουσεν τῷ
Ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν καλῶ-
σα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγα-
ποποιῶσαι, καὶ μὴ φοβόμεναι
μαρτυρίαν πτόησιν.

7 Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συ-
σκῆντες κατὰ γινῶσιν, ὡς ἀσδι-
κεῖν σκυῖα τῷ κυναικίῳ ἀ-
ποκείμετος τιμῆν, ὡς καὶ συγ-
κληρονομοὶ χάριτ^ο ζωῆς, εἰς
τὸ μὴ ἐκπέττεισθαι τὰς προ-
ευχαῖς ὑμῶν.

8 Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμό-
φρονες, συμπαθεῖς, φιλά-
δελφοί, εὐσπλαγχοί, φιλό-
φρονες·

9 Μὴ ἀποδίδετε κακὸν ἀν-
τὶ κακῷ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοι-
δορίας· τὴναντίον δὲ, εὐλογεῖ-
τε· εἰδότες ὅτι εἰς τὸτο ἐκλή-
θητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονο-
μήσητε.

10 Ὁ γὰρ θέλων ζωῆς ἀγα-
πᾶν, καὶ ἰδίῃν ἡμέρας ἀγαθὰς,
παυσάτω τὴν γλώσσαν αὐτῷ
ἀπὸ κακῷ, καὶ χεῖλη αὐτῷ
τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

τ^ο, τὸ ὁποῖον εἶναι καλύτι-
μος ὁμωρογᾶ εἰς τὸν Θεόν.

5 Διατί τέτοιαις λογῆς καὶ ἴδι
παλαιὸν καιρὸν αἱ ἁγιαὶ γυ-
ναῖκαις ὅπῃ ἠλπίζαν εἰς τὸν
Θεόν, ἐκόλιζαν τοῦ λόγου τας,
ἔγοντας ἵνα ὑποτάσσωνται εἰς
τὰς ἰδίαις τας ἀνδρας.

6 Ὡσαν ἡ Σάρρα ὑπήκουσεν τοῦ
Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔκραζεν αὐ-
θέντη, ἧς ὁποίας ἐστὶς ἐγενήθη-
τε τέκνα, κάμωτες καλοὶ, καὶ
μὴ φοβόμεναι καίνα φόβον.

7 Ὁμοίως οἱ ἄνδρες, ἵνα συγ-
κατοικῆσι μὴ ταῖς γυναῖκαις
μὴ γινῶσιν, δίδοντας τιμὴν εἰς
τὸ κυναικίον γίν^ο, ὡσαν
ἀγγεῖον ἀδυνατώτερον, ὡσαν
ὅπῃ εἶναι καὶ αὐταῖς συγκλη-
ρονομοὶ χάριτος ζωῆς, διὰ τὰ
μὴ ἐμποδίζονται αἱ προ-
ευχαῖς σας.

8 Καὶ τὸ τέλος, ὅλοι ἵνα
ἴσθῃ ὁμόφρονες, συμπαθητι-
κοί, φιλάδελφοί, εὐσπλαγ-
χοί, ἡμεροί.

9 Ἰνα μὴ ἀποδίδετε κακὸν
ἀντὶ κακῷ, ἢ ὑβρίαν ἀντὶ ὑβρι-
σίας· ἀλλὰ τὸ ἐναντίον ἵνα εὐ-
λογῆτε, ἐξείροντες ὅτι εἰς τὸ-
το ἐκαλισθήκατε, διὰ τὰ κλη-
ρονομήσητε εὐλογίαν.

10 Διατί ὁποῖ^ο θέλων ἵνα
ἀγαπᾶ ζωῆς, καὶ ἵνα εἰδῇ ἡμέ-
ρας ἀγαθὰς, ἅς παύσῃ τὴν
γλώσσάν τε ἀπὸ κακῷ, καὶ τὰ
χεῖλη τε ἵνα μὴ λαλῶσι δόλον.

11 Ἐκκλινάτω ἀπὸ καυῆ, καὶ ποιησάτω ἀγαθόν· ζητησάτω εὐσέβειαν, καὶ διωξάτω αὐτήν.

12 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὅσα αὐτῷ εἰς δόξῃσιν αὐτῶν· πρόσσωποι δὲ Κυρίῳ ἐπὶ ποιῶντας κακά.

13 Καὶ τίς ὁ κακίῳσιν ὑμᾶς, ἴαν τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταὶ γίνεσθε;

14 Ἄλλ' εἰ καὶ πάσχετε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι· τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ ταραχθῆτε.

15 Κύριοι δὲ τὸν Θεὸν ἀγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. ἴλοιοι δὲ αἰεὶ πρὸς ἀπολογίαν παρτὶ τῶν αἰτήτων ὑμᾶς λόγους περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἰλπίδος, μὴδὲ πραύτητος καὶ φόβου.

16 Συνείδησιν ἴχοιτες ἀγαθῆν· ἵνα ἐν ᾧ καταλαλώσω ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, καὶ αἰσχυρῶσι οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν ἴην ἀγαθῆν ἐν Χριστῷ ἀναστροφῆς.

17 Κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιῶντας, εἰ δίδει τὸ δῆλημα τοῦ Θεοῦ, πάσχει, ἢ κακοποιῶντας.

11 Ἄς φθῆγῃ ἀπὸ τοῦ καυῆ, καὶ ἄς κάμει καλόν· ἄς ζητήσῃ εὐσέβειαν, καὶ ἄς τὴν ἀκολουθήσῃ.

12 Ὅτι τὰ μάτια τοῦ Κυρίου εἶναι εἰς τὰς δικαίας, καὶ τὰ αὐτία τε (ἀνοκιά) εἰς τὴν δόξῃσιν τῆς ἀμῆ τὸ πρόσσωποι τοῦ Κυρίου εἶναι ἰσαλίον εἰς ἐκείνους ὅπῃ κάμνουν κακά.

13 Καὶ ποῖον εἶναι ἐκείνον ὅπῃ ἵα σᾶς κακοποιήσῃ, ἴαν ἰσοῖς μιμηθῆτε τὸ καλόν;

14 Ἄλλὰ ἴαν καὶ πάσχετε διὰ τὴν δικαιοσύνην, καλόν τυχον (εἰσθε)· καὶ τὸν φόβον ἐκείνων μὴ τὸν φοβηθῆτε, μηδὲ ἵα συγχισθῆτε.

15 Ἄλλὰ ἀγιάστει Κύριον ἵον Θεόν· μίσα εἰς ταῖς καρδίαις σας. Καὶ ἵα εἰσθε πάντοτε ἴτοιμοι εἰς ἀπολογίαν, ἵα ἀποκρισθε μὴ πραύτητα καὶ μὴ φόβον εἰς κάδε ἵνα ὅπῃ σᾶς ζητᾶ λογαριασμὸν διὰ τὴν ἰλπίδα ὅπῃ ἴχετε.

16 Ἐχοιτες συνείδησιν καλήν· διὰ ἵα ἐτραπῶσι ἐκεῖνοι ὅπῃ συκοφαντῶσι τὴν καλήν σας ἀναστροφήν, ὅπῃ ἴχετε εἰς τὸν Χριστόν, ἀντίς ἐκείνο ὅπῃ σᾶς καταλαλώσι ὡσαν κακοποιούς.

17 Διατὶ καλύτεροι εἶναι, κάμνοντες καλόν (ἂν δῆλη τὸ δῆλημα τοῦ Θεοῦ) ἵα πάσχετε, παρὰ κάμνοντες κακόν.

18 Ὅτι καὶ Χριστὸς ἄπαξ
 ὑπὲρ ἁμαρτιῶν ἱκανῶς, δικαίως
 ὑπὲρ ἀδικῶν ἵνα ἡμᾶς προσω-
 γάγῃ τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς
 μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ τῷ
 πνεύματι·

19 Ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλα-
 κῇ πνεύμασι περιουθεῖς ἐκέρυ-
 ξεν,

20 Ἀπαθήσοσι ποτι, ὅτι
 ἄπαξ ἐξεδέχθη ἡ τοῦ Θεοῦ μα-
 κροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε, κα-
 τὰς κτιστικῶν κειμένων, εἰς
 τὸ ὀλίγον (τοῦτίςτιν ἔκτων) ψυ-
 χῶς διασώθησαν δι' ὕδατος·

21 Ὡς καὶ ἡμᾶς ἀντίτυπον
 τὸν σύζυγον βάπτισμα, (ὃ σαρκὸς
 ἀπόδοσις ῥύπου, ἀλλὰ συν-
 οδοῦτος ἀγαθῆς ἐπιρώτημα
 εἰς Θεόν) δι' ἀναβάσεως Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ,

22 Ὅς ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ,
 περιουθεῖς εἰς ἔρανον, ὑποτα-
 γήτων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἰξ-
 υσιῶν καὶ δυνάμεων.

18 Ὅτι καὶ ὁ Χριστὸς μίας
 φοράς ἱκανῶς διὰ ταῖς ἁμαρ-
 τίας, ὁ δίκαιος διὰ τὰς ἀδι-
 κίας· διὰ τὰ μᾶς φέρει εἰς τὸν
 Θεόν, ἔγοντας τὰ ἰθανατώθη
 εἰς τὸ κρεμνί, καὶ τὰ ἐξωποικηθῆ
 μὲν τὸ πνεῦμα.

19 Μὲν τὸ ὅποιον ἔγοντας
 τὰ ἐπῆγει, ἐκέρυξε καὶ εἰς τὰ
 πνεύματα ὅπως εἶται μίση εἰς
 τὴν φυλακίαν.

20 Εἰς ἰαίνας λίγων ὅπως
 ἀπείθησαν ἵνα καιρὸν, ὅταν
 μίση φοράς ἡ μακροθυμία τοῦ
 Θεοῦ τὰς ἀπίμων (τὰ μίσησῶ-
 σων) εἰς ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε,
 ὅταν ἐγίνετο ἡ κεινωτός· εἰς
 τὴν ἰκνίαν ὀλίγων, ἦγον
 ἔκτων ψυχῶς, ἐγλίτωσαν
 διαμίσου τοῦ νεῦ.

21 Τὸ ὅποιον τὸ ἀντίτυπον,
 ἦγον τὸ βάπτισμα, ὅχι ἡ κεί-
 νασις τῆς λέρας τῆς σαρκὸς,
 ἀλλὰ τὸ ἰρώτημα τῆς καλῆς
 συνειδήσεως εἰς Θεόν, τῶρα καὶ
 ἡμᾶς σύζυγον, διαμίσου τῆς ἀνα-
 βάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

22 Ὁ ὅπως Χριστὸς εἶται
 εἰς τὴν δεξιάν τοῦ Θεοῦ, ἔγοντας
 τὰ ἐπῆγει εἰς τὸν ἔρανον, καὶ
 τὰ τοῦ ὑποτάχθησαν ἀγγέλων
 καὶ ἰξυσίαις καὶ δυνάμασι.

Κεφ. δ. 4.

Χριστὸς ὅν παρόντος ὑπὲρ
 ἡμῶν σαρκί, καὶ ἡμῶς

Ἐστῶτας λοιπὸν τὰ ἱκανῶς
 ὁ Χριστὸς εἰς τὸν ἔρανον
 διὰ λόγου μας, καὶ ἰσῶς τὸν

τῆς αὐτῆς ἴσθιας ὁμώσασθε, ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκί, κέκαυται ἁμαρτίας,

2 Εἰς τὸ μπεῖτι ἀνδρώπων ἐπιδυμαίαις, ἀλλὰ θείματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιώσαι χροῖον.

3 Ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν ὁ παρελθὼς χρόνος τοῦ βίου τὸ δόγμα τῶν ἰδιῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσιλγίαις, ἐπιδυμαίαις, οἰοφλυγίαις, κόμοις, πότοις, καὶ ἀδιμίτοις ἰδωλολατρείαις·

4 Ἐν ᾧ ἐξελίζομαι μὴ συντριχότινι ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημῆντες·

5 Οἱ ἀποδώσουσι λόγους τῆ ἰστοίμως ἔχοντι κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς·

6 Εἰς τῷτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐαγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνδρώπων σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ Θεοῦ πνεύματι.

7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικεν· σωφρονησατε ὑν, καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς.

8 Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτὸς ἀγάπην ἐκτιτῆ ἔχοντες·

αὐτὴν ἴσθιαν ἀρματωθῆτε, ὅτι ἐκίεν· ὁπῶ ἔπαθει εἰς τὴν σάρκα, ἔκαυσεν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας,

2 Εἰς τὸ ἐὰ μὴν ζῆ πλείον εἰς ταῖς ἐπιδυμαίαις τῶν ἀνδρώπων, ἀλλὰ ἐὰ ζῆση εἰς τὸ δόγμα τοῦ Θεοῦ, τὸν ἐπίλοιπον καιρὸς ὁπῶ ζῆ εἰς τὴν σάρκα.

3 Διαλί φθάνει μας ὁ ἀπειρασμῖν· καιρὸς τῆς ζῆσης, ὁπῶ ἐκάμαμιν τὸ δόγμα τῶν ἰδιῶν, σφιγκατῶντες εἰς ἀσιλγίαις, ἐπιδυμαίαις, μίδαις, πολυφωγίαις, πιωτά, καὶ ἄνομαις ἰδωλολατρείαις.

4 Εἰς τὸ ὁπῶον παραξελίζομαι βλασφημῆντες, μὲ τὸ ἐὰ μὴν συντριχίτε ἰσις εἰς τὴν αὐτὴν ἀνάχυσιν τῆς ἀσωτίας.

5 Οἱ ὁποῖοι δόλωσι ἀποδώσει λογαριασμὸν ἐκίεν ὁπῶ εἶναι ἴτοιμοι· ἐὰ κρίση καὶ ζῶντας καὶ νεκρούς·

6 Διατὶ διὰ τῷτο τῆς ἀφορμῆς εὐαγγελίσθη καὶ εἰς ἐκίεν ὁπῶ εἶναι νεκροὶ, διὰ ἐὰ κριθῶσι εἰς τὴν σάρκα, κατὰ ἀνδρώπων, καὶ ἐὰ ζῶσι εἰς τὸ πνεῦμα κατὰ Θεοῦ.

7 Καὶ τὸ τέλος ἰλοῦν ἰσάμωσι. σωφρονηθεῖτε λοιπὸν, καὶ ἔξυψώσατε εἰς τὰς προσευχάς.

8 Καὶ προτίτρα ἀπὸ ἑαυτῶν ἔχετε ἵνας μὲ ἴδον ἄλλοι ἀγάπην

18 Ὅτι καὶ Χριστὸς ἄπαξ
ἐπὶ ἁμαρτιῶν ἵκασι, δικαίως
ἐπὶ ἀδικῶν ἵνα ἡμᾶς προσο-
γάγη τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς
ἐν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ τῷ
πνεύματι·

19 Ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλα-
κῇ πνεύμασι περιουθεῖς ἐκήρυ-
ξι,

20 Ἀπαθήσοσι ποτι, ὅτι
ἄπαξ ἐξεδίχθη ἡ τοῦ Θεοῦ μα-
κροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε, κα-
τασκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς
ᾗν ὀλίγοι (τυτίζου ὀκτῶ) ψυ-
χαὶ διασώθησαν δι' ὕδατος·

21 Ὡς καὶ ἡμᾶς ἀντίτυπον
τὴν σὺν βάπτισμα, (ὃ σα-
ρὰς ἀπένεσις ῥύπτι, ἀλλὰ συν-
ειδήσιως ἀγαθῆς ἐπιπέρισμα
εἰς Θεόν) δι' ἀναβάσιως Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ,

22 Ὅς ἐστι ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ,
περιουθεῖς εἰς ἔρανον, ὑποτα-
γίτων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξ-
ουσιῶν καὶ δυνάμεων.

18 Ὅτι καὶ ὁ Χριστὸς μίας
φορὰν ἵκασι διὰ ταῖς ἁμαρ-
τίας, ὁ δίκαιος διὰ τὰς ἀδι-
κῶν· διὰ τὰ μᾶς φέρη εἰς τὸν
Θεόν, ἔγοντας τὰ ἰθανάθη
εἰς τὸ κορμί, καὶ τὰ ἐζωοποιήθη
μὲ τὸ πνεῦμα.

19 Μὲ τὸ ὅποιον ἔγοντας
τὰ ἐπῆγει, ἐκήρυξε καὶ εἰς τὰ
πνεύματα ὅτι εἶναι μίσα εἰς
τὴν φυλακῆν.

20 Εἰς ἐπίπετος λέγω ὅτι
ἀπείθησαν ἵνα καιρὸν, ὅταν
μίας φορὰν ἡ μακροθυμία τοῦ
Θεοῦ τὰς ἀπέμει (τὰ μίλανθῶ-
σον) εἰς ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε,
ὅταν ἐγίτην ἡ κιβωτός· εἰς
τὴν ὅποιαν ὀλίγοις, ἦγον
ὀκτὼ ψυχαῖς, ἐγλίτωσαν
διαμίσου τοῦ νεροῦ.

21 Τὸ ὅποιον τὸ ἀντίτυπον,
ἦγον τὸ βάπτισμα, ὅχι ἡ κά-
θαρισις τῆς λέρας τῆς σαρκὸς,
ἀλλὰ τὸ ἐρώτημα τῆς καλῆς
συνειδήσιως εἰς Θεόν, τῶρα καὶ
ἡμᾶς σὺν, διαμίσου τῆς ἀνα-
βάσιως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

22 Ὁ ὅποιος Χριστὸς εἶπας
εἰς τὴν δεξιᾷν τοῦ Θεοῦ, ἔγοντας
τὰ ἐπῆγει εἰς τὸν ἔρανον, καὶ
τὰ τοῦ ὑποτάχθησαν ἀγγέλοι
καὶ ἐξουσίαις καὶ δυνάμεαις.

Κεφ. δ'. 4.

Χριστῷ ἢ παρόντι ὑπὲρ
ἡμῶν σαρκί, καὶ ἡμῖς

Ἐστωτας λοιπὸν τὰ ἵκασι
ὁ Χριστὸς εἰς τὴν σάρκα
διὰ λόγου μας, καὶ ἰσοῖς τῶν

τὴν αὐτὴν ἴσθιαν ὀφλίσκοσθε, ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκί, πίπαιται ἁμαρτίας,

2 Εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θείῃματι Θεοῦ τοῖ ἐπίλοιποι ἐν σαρκὶ βιώσαι χεῖροι.

3 Ἀρετὴς γὰρ ἡμῖν ὁ παραλλυθὼς χρόνος τοῦ βίου τὸ δόγμα τῶν ἰδίων καταργήσασθαι, πιπορευμίαις ἐν ἀστυγίαις, ἐπιθυμίαις, οἰοφλυγίαις, κόμοις, πότοις, καὶ ἀδιδίμοις εἰδωλολατρείαις·

4 Ἐν ᾧ ἐπιζητοῦται μὴ συντρέχοντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσπύρας ἀνάχυσιν, βλασφημῶντες·

5 Οἱ ἀποδώσουσι λόγους τῆ ἐστομῆς ἔχοντες κριταὶ ζῶντας καὶ νεκροῦς·

6 Εἰς τῷτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐαγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ Θεοῦ πνεύματι.

7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικεν· σωφρονησατέ ἦν, καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχαίς.

8 Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτὸς ἀγάπην ἐκτελεῖτε ἔχοντες·

αὐτὴν ἴσθιαν ἀρματωθῆτε, ὅτι ἐκείνῳ ὅπῳ ἔπαθεν εἰς τὴν σάρκα, ἔπαυσιν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας,

2 Εἰς τὸ ἐὰ μὴ ζῆσθαι εἰς ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἐὰ ζῆσθαι εἰς τὸ δόγμα τοῦ Θεοῦ, τὸν ἐπίλοιπον καιρὸν ὅπῳ ζῆ εἰς τὴν σάρκα.

3 Διατὶ φθάσει μᾶς ὁ ἀπτορασμίῳ καιρὸς τῆς ζωῆς, ὅπῳ ἐκάμαμεν τὸ δόγμα τῶν ἰδίων, περιπατῶντες εἰς ἀστυγίαις, ἐπιθυμίαις, μίδοις, πολυφωγίαις, πιοτῶν, καὶ ἀστομαῖς εἰδωλολατρείαις.

4 Εἰς τὸ ὁποῖον παραζηλοῦνται βλασφημῶντες, μὴ τὸ ἐὰ μὴ συντρέχητε ἐστὶς εἰς τὴν αὐτὴν ἀνάχυσιν τῆς ἀσπύρας.

5 Οἱ ὁποῖοι θείωσι ἀποδώσουσι λογαριασμὸν ἐκείνῳ ὅπῳ εἶναι ἐστομῳ· ἐὰ κρίση καὶ ζῶντας καὶ νεκροῦς·

6 Διατὶ διὰ τῷτον τὴν ἀφορμὴν εὐαγγελίσθη καὶ εἰς ἐκείνους ὅπῳ εἶναι νεκροῖ, διὰ ἐὰ κριθῶσι εἰς τὴν σάρκα, κατὰ ἀνθρώπους, καὶ ἐὰ ζῶσι εἰς τὸ πνεῦμα κατὰ Θεοῦ.

7 Καὶ τὸ τέλος ὁλοῶν ἐσθμῶσι. σωφρονησατέ λοιπὸν καὶ ἐξουψίσατε εἰς τὰς προσευχαίς.

8 Καὶ προτίτερα ἀπὸ ὅλων ἐὰ ἔχητε ἑαυτῶν μὴ ἄλλοι ἀγάπῃ

ἔτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

9 Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἅπαντες γογγυσμῶν.

10 Ἐκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτὸς αὐτὸ διακοιῦντες, ὡς καλοὶ οἰκοδόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ.

11 Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ εἴ τις διακοιῖ, ὡς ἐξ ὀχυροῦ ἢς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πανσὶ δοξάζῃται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἴσθι ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

12 Ἀγαπητοὶ, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πειρώσει πρὸς πορασμὸν ὑμῖν γινομένην, ὡς ἐστὶν ὑμῖν συμβαίοντος·

13 Ἀλλὰ καθὼς κοινοῦτε τοὺς ἰοῦ Χριστοῦ παθήμασι, χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι.

14 Εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι· ἔτι τὸ ἴδιον δόξης καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται· κατὰ μὲν αὐτὸς βλασφημιῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται.

15 Μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχίσει ὡς φοιῖς, ἢ κλέπτης, ἢ

πην δυνατὴν· ἔτι ἡ ἀγάπη θύλει σκεπάσει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

9 Νὰ εἶσθε φιλόξενοι ἀνάμισά σας χωρὶς γογγυσμῶν.

10 Καθὼς καθ' ἕνας ἔλαβε χάρισμα, γὰρ τὸ διακοιῦντε ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, ὡσάν καλοὶ οἰκοδόμοι τῆς ποικίλης χάριτος τοῦ Θεοῦ.

11 Ἐὰν κανίνας λαλῇ, (ἢς λαλῇ) ὡσάν λόγια Θεοῦ· ἴαν κανίνας διακοιῇ, (ἢς διακοιῇ) ὡσάν ἀπὸ τῆς δύναμις τῆς ὁποίας τοῦ χαρίζει ὁ Θεός, διὰ τὰ δοξάζεται εἰς ὅλα ὁ Θεὸς διαμίσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἴναι ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος· εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

12 Ἀγαπητοὶ, μὴ παραξενίζεσθε εἰς τὴν δοκιμὴν ὅπου γίνεταί μὲ φωτῖαν εἰς ἰσοῦς εἰς πειρασμὸν, ὡσάν γὰρ σᾶς ἰσχυρίζαισι ἵπποτες παράξενον·

13 Ἀλλὰ καθὼς κοινοῦτε εἰς τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ, χαίρεσθε· διὰ τὰ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι καὶ εἰς τὴν φανέρωσιν τῆς δόξης τῆς.

14 Ἐὰν ὀνειδίζεσθε διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, εἶσθε καλότυχοι, ἔτι τὸ πνεῦμα τῆς δόξης καὶ τοῦ Θεοῦ ἀναπαύεται εἰς ἰσοῦς· καὶ κατ' ἐκείνως βλασφημιῖται, ἀμὴ κατὰ σᾶς δοξάζεται.

15 Διατὶ καὶ κανίνας ἀπὸ σᾶς ἢς μὴν πάσχει ὡσάν φοιῖας,

κακοποιός, ἢ ὡς ἄλλοτριωπέ-
σιος·

16 Εἰ δὲ ὡς Χριστιανός, μὴ
αἰσχυνίσθω, δοξάζετω δὲ τὸν
Θεὸν ἐν τῇ μέσῃ τῆσθε.

17 Ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἀρεξά-
σθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου
τοῦ Θεοῦ. εἰ δὲ πρῶτον ἀφ'
ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπει-
θήτων τῶ Θεοῦ ἐναγγελίῃ;

18 Καὶ εἰ ὁ δίκαιος μάλιστα
σύζιται, ὁ ἀσπίθης καὶ ἁμαρ-
τωλὸς πῦ φανῆται;

19 Ὡς καὶ οἱ πάσχοντες
κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὡς
πιστῶ κτιγῆ παραλήθισθωσαι
ἵας ψυχὰς ἑαυτῶν ἐναγαθο-
ποιῆσθε.

ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιός, ἢ
ὡσαν ὅπῃ παρατηρεῖ τὰ πρά-
γματα τῶν ἄλλων·

16 Ἀμὴν ἰὰν πάσχη ὡσαν
Χριστιανός, ἅς μὴν ἐντριπίλαι,
ἀλλὰ ἅς δοξάζει τὸν Θεὸν εἰς
τὸ μέσθον ἰτύτο.

17 Ὅτι ὁ καιρὸς ἴφθασι τὸ
ἐναρεξίση ἡ κρίσις ἀπὸ τὸ σπῆλο
τοῦ Θεοῦ· καὶ ἰὰν ἀρεξίση πρῶτον
ἀπὸ λόγου μας, τί θέλει εἶσθαι
τὸ τέλος ἱκανῶν ὅπῃ δὲ πείθου-
ται εἰς τὸ ἐναγγέλιον τοῦ Θεοῦ;

18 Καὶ ἰὰν ὁ δίκαιος μάλιστα
σύζιται, ὁ ἀσπίθης καὶ ἁμαρ-
τωλὸς πῦ θέλει φανῆ;

19 Εἰς τόσον ὅπῃ καὶ ἱκανῶν
ὅπῃ πάσχει κατὰ τὸ θέλημα
τῶ Θεοῦ, ἅς συγῆσουσι ὡσαν
εἰς πιστὸν κίσιον ταῖς ψυχραῖς
ταῖς, κήμοντες κατὰ ἴγρα.

Κεφ. ι. 5.

Πρεσβύτερος τὸς ἐν ὑμῖν πα-
ρακαλῶ ὁ συμπερισβύτοι-
ρος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ
παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλού-
σης ἀποκαλύπτεισθαι δόξης
κοινωνός,

2 Ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν ποι-
μιοι τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες
μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἐκυσίως·
μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προ-
θύμως·

Εγὼ ὁ συμπερισβύτιος,
καὶ μάρτυρας τῶν παθη-
μάτων τῶ Χριστοῦ, καὶ κοινωνός
τῆς δόξης ὅπῃ μέλλει ἐναφανερω-
θῆ, παρακαλῶ τὸς πρεσβυτέ-
ρος ὅπῃ εἶναι εἰς ἰσῆς,

2 Ποιμάνετε τὸ ποιμιοι τῶ
Θεοῦ ὅπῃ εἶναι εἰς ἰσῆς, φρον-
τίζοις καὶ φυλάττοις τε, μὴ
σανικῶς, ἀλλὰ μὴ τὸ θέλημά
σας, μὴ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ
προθύμως·

3 Μὴ δὲ ὡς κἀκακροβότοις τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμῆν.

4 Καὶ φανερωθῆτε τοῦ ἀρχιποιμῆν, κομεισθε ἰδοὺ ἀμαρῆτων τῆς δόξης γίψανον.

5 Ὅμοίως πῦτεροι ὑποτάγητε πρὸς τῆς πάντες δι' ἀλλήλους ὑποτάσσόμενοι, τῆν ταπεινοφροσύνην ἰγκομβώσαθι, ὅτι ὁ Θεὸς ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδουσι χάριν.

6 Ταπεινώθητε ἕν ὑπὸ τῆν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὁμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ.

7 Πᾶσαν τῆν μέριμναν ὑμῶν ἐπιβρίψαντες ἐπ' αὐτὸν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν.

8 Νήψατε, γρηγορήσατε, ὅτι ὁ αἰθιδικός ὑμῶν διάβολος, ὡς λέων ὠρυόμενος, περιπατεῖ, ζητῶν τίνα καταπιῆ.

9 Ὡν ἀνίστητε γερῶν τῆ πύργῃ, εἰδότες ἵα αὐτὰ τῶν καθῆμάτων τῆ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἰπιτελιῶσθαι.

10 Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλῆσας ἡμᾶς εἰς τῆν αἰώνιον αὐτῷ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὀλίγον παρόντας, αὐτὸς κατεργάσθαι ὑμᾶς, γρηῖξαι, σδινώσαι, διμελιώσαι.

3 Μὴ δὲ ὡς κἀκακροβότοις τῶν κλήρων, ἀλλὰ γινόμενοι τύποι τοῦ ποιμῆν.

4 Καὶ ὅταν φανῆ ὁ ἀρχιποιμῆνας, δίλετε πάρεκ τῶν ἀμαρῆτων γίψανον τῆς δόξης.

5 Ὅμοίως οἱ πῦτεροι ὑποτάγητε εἰς τῆς γερτοτέρους· καὶ ὅλοι ὑποτάσσου δι' ἑνας εἰς ἰδὸν ἄλλον, γολισθῆτε τῆν ταπεινοφροσύνην, ὅτι ὁ Θεὸς ἰκαντιῶται τῆς ὑπερηφάνους, καὶ δίδου χάριν εἰς τῆς ταπεινοῦς.

6 Ταπεινώθητε λοιπὸν ἀποκάτω εἰς τὸ δυνατὸν χεῖρι τοῦ Θεοῦ, διὰ τὰ σᾶς ὑψώσῃ εἰς τὸν καιρὸν.

7 Ὅλον σας τῆν φροτίδα ρίξτε τῆν ἀπάνω εἰς αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς φροτίξῃ διὰ λόγου σας.

8 Ζητώσατε, ἀγρυπνήσατε, ὅτι ὁ διάβολος, ὁ ἰκαντιῶ σας, ὡς κἀν λεωλάρι ὁπῆ βρύχεται, περιπατεῖ, γρηῖντας ποῖος τὰ καταπιῆ.

9 Τὸν ὁποῖον ἰκαντιῶσθαι τοῖς ὄντες ἑββαῖοι εἰς τῆν πύργῃ, ἰξεύρατες πῶς τὰ ὅμοια καθῆματα τελειώσθαι εἰς τῆς ἀδελφύς σας ὁπῆ εἶναι εἰς ἰδὸν κόσμον.

10 Καὶ ὁ Θεὸς ὅλης τῆς χάριτος, ὁπῆ μᾶς ἰκάλισιν εἰς τῆν αἰώνιον τῆ δόξαν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, μὲ τὸ τὰ κακοκαθῆσθαι ὀλίγον, αὐτὸς τὰ σᾶς διοργάνωσῃ, τὰ σᾶς γρηῖξῃ, τὰ σᾶς δυναμώσῃ, τὰ σᾶς διμελιώσῃ.

11 Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτ[⊙] εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

12 Διὰ Σιλβανῦ ὑμῖν τοῦ πι-
 γῦ ἀδελφῦ (ὡς λογιζομαι) δι'
 ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν
 καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι
 ἀληθῆ χάρις τοῦ Θεοῦ εἰς ἣν
 ἐσῆκατε.

13 Ἀσπάξῃαι ὑμᾶς ἡ ἐν Βα-
 βυλῶνι συνικλικτῆ, καὶ Μάρ-
 κ[⊙] ὁ υἱός μου.

14 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν
 φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν
 παῶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀ-
 μήν.

† Ἀπὸ Βαβυλῶν[⊙] ἠγράφη
 ὑπὸ τῷ Πέτρῳ πρὸς τὰς ἐν τῇ
 Ἀσία Ἰουδαίως τὰς ἐν Χριστῷ
 πιστεύουσας.

11 Εἰς αὐτὸν ἄς εἶναι δόξα
 καὶ κράτ[⊙], εἰς τὰς αἰῶνας
 τῶν αἰῶνων. ἀμήν.

12 Διαμίσει τοῦ Σιλβανῦ Ἰου-
 πιγῦ ἀδελφῦ (καθὼς λογιάζω)
 σᾶς ἔγραψα μὲ ὀλίγα λόγια,
 νουθετῶντας καὶ μαρτυρῶντας
 ὅτι γὰρ εἶναι ἀληθινή ἐτύχη ἡ
 χάρις τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν
 ἐσεῖς ἤκεισθε.

13 Χαιρετᾶ σας ἡ διαλο-
 γμῆτι μετισᾶς ἐκκλησία ὡπῶ
 εἶναι εἰς τὴν Βαβυλῶνα· καὶ
 Μάρκ[⊙] ὁ υἱός μου.

14 Χαιρετηθῆτε ἰσοῦς εἶας
 τὸν ἄλλον, μὲ φίλημα τῆς
 ἀγάπης. ἄς εἶναι εἰρήνη εἰς
 ὅλους σας, ὅσοι εἶσθε εἰς τὸν
 Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἀμήν.

† Ἀπὸ Βαβυλῶνα ἠγράφη
 ἀπὸ τὸν Πέτρον εἰς τὰς ἐν τῇ
 Ἀσία Ἰουδαίως τὰς ἐν Χριστῷ
 πιστεύουσας.

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ.

Κιφ. α. 1.

ΣΥΜΕΩΝ Πέτρ[⊙], δῦ-
 λ[⊙] καὶ ἀπόστολ[⊙] Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, τοῖς ἰσότημοι ἡμῖν λα-

ΣΥΜΕΩΝ ΠΕΤΡΟΣ
 δῦλ[⊙] καὶ ἀπόστολ[⊙] τοῦ
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἐκείνους ὡπῶ
 ἔλαχαν πῆνισότημοι μὲ ἡμᾶς

χῶσι πίσει ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
πλεθυνθειῶν ἐν ἐπιγνώσει τοῦ
Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας
δυναμικῶς αὐτῷ τὰ πρὸς ζῆλον
καὶ εὐσέβειαν διδωρημένῃς, διὰ
τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλίσσαντος
ἡμᾶς διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς.

4 Διὸ ὡν ἰαμίγισα ἡμῖν καὶ
τίμια ἐπαγγέλματα διδύρεται,
ἵνα διὰ τῆς γίνουσι θείας
κοινωνίᾳ φύσις, ἀποφυγόντες
τῆς ἐν κόσμῳ ἐκ ἐπιθυμίας
φθορᾶς.

5 Καὶ αὐτὸ τῷ δὲ σπουδῆν
πᾶσαι παρεσιύγκαιτες, ἐπι-
χορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν
τῆν ἀρετῆν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τῆν
γνώσιν.

6 Ἐν δὲ τῇ γνώσει τῆν ἐγ-
κράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ
τῆν ὑπομονὴν, ἐν δὲ τῇ ὑπομο-
νῇ τῆν εὐσέβειαν,

7 Ἐν δὲ τῇ εὐσιβείᾳ τῆν φι-
λαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελ-
φίᾳ τῆν ἀγάπην.

8 Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχο-
ντα, καὶ πλευνάζοντα, ἐκ ἀρ-
γῆς ἕδδ ἀκαρπυς καθίγησης εἰς
τῆν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ ἐπιγνώσιν.

9 Ὡς γὰρ μὴ πάρεσι ταῦτα,

εἰς δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ καὶ σω-
τῆρός μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Χάρις καὶ εἰρήνη ἀπὸ πλε-
θυνθειῶν εἰς εἰσᾶς εἰς ἐπιγνώσιν τοῦ
Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μας.

3 Καθὼς ἡ θεία τῆ δυναμικῶς
μας ἐχάρισεν ἐκίνα ὅλα, ὅπῃ
εἶναι ἀναγκαῖα εἰς τῆν ζῆλον
καὶ εὐσέβειαν, διὰ μίση τῆς ἐπι-
γνώσεως ἐκίνη ὅπῃ μᾶς ἐκί-
λεσεν μὴ δόξαν καὶ ἀρετῆν.

4 Διὰ μίση τῶν ὁποιῶν μᾶς
ἐχαρίσθηκα ἰα πολλὰ μίγισα
καὶ τίμια ταξίματα, διὰ τῆ
γιγῆτι διὰ μίση ἐτῆν κοσμο-
νί τῆς θείας φύσις, φεύγοντες
ἀπὸ τῆν φθορᾶν ὅπῃ εἶναι μὴ
ἐπιθυμίας εἰς τὸν κόσμον.

5 Καὶ εἰς αὐτὸ τῷ φίρε-
τες κᾶδι σπουδῆν, προσδύοντε
εἰς τῆν πίστει σας τῆν ἀρετῆν,
καὶ εἰς τῆν ἀρετῆν τῆν γνώσιν.

6 Καὶ εἰς τῆν γνώσιν τῆν
ἐγκράτειαν, καὶ εἰς τῆν ἐγκρά-
τειαν τῆν ὑπομονὴν, καὶ εἰς τῆν
ὑπομονὴν τῆν εὐσέβειαν,

7 Καὶ εἰς τῆν εὐσέβειαν τῆν
φιλαδελφίαν, καὶ εἰς τῆν φι-
λαδελφίαν τῆν ἀγάπην.

8 Διὰ τῆ ἄν ἐτῆτα ἐφίρεσιν
ταὶ εἰς εἰσᾶς, καὶ αὐξάνουσι πλε-
σίως, διὲν σᾶς ἀφίου ἀργῆς ἕδδ
ἄκαρπυς εἰς τῆν ἐπιγνώσιν τοῦ
Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

!) Διὰ τῆ ἐκίνη ὅπῃ δὲ
ἔχει ἐτῆτα, εἶναι τυφλός, καὶ

τυφλός ἐστι, μυωπάξων, λάθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτῷ ἁμαρτιῶν.

10 Διὸ μαῖλλον, ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαι ὑμῶν τὴν κλήσιν καὶ ἐκλογὴν ποιῆσθαι ταῦτα γὰρ ποιῶντες ἔ μὴ πταίσῃτε ποτε.

11 Οὕτω γὰρ πλωσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἰσοδὸς εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

12 Διὸ οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς ἀλλ' ὑπομιμνήσκην περὶ τούτων, καθὼς εἶδόντας, καὶ ἐξηργημένους ἐν τῇ παρώσῃ ἀληθείᾳ.

13 Δίκαιοι δὲ ἦψυμαι, ἐφ' ὅσον εἶμαι ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διηγίρουν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσῃ.

14 Εἰδὼς ὅτι ταχυνή ἐστι ἡ ἀπόθσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέν μοι.

15 Σπουδάσω δὲ καὶ ἰκάσποτε ἔχειν ὑμᾶς μίαν ἴσην ἐξοδόν, τὴν τούτων μνήμην ποιῆσθαι.

16 Οὐ γὰρ σισοφισμέτοις μύθοις ἐξακολοθήσαυτες ἐγνωρίσωμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν

σφαλίξει ἢ μάτιά τε, καὶ ἀπισμότησι τὸν καθαρισμόν τῶν παλαιῶν τε ἁμαρτιῶν.

10 Διὰ τούτο, ἀδελφοί, περισσώτεροι σπουδάσατε ἵνα κάμῃτε βέβαιον τὸν καλισμόν σας καὶ τὸ διάλεγμά σας. Διαβὴ κάμνοντες ἐτέτα δὴ θέλιτε σφάλει ποτέ.

11 Διαβὴ τίτοιαις λογιῆς θέλιτε σᾶς δοθῆ πλωσίως ἡ εἰσοδὸς εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου μας, καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

12 Διὰ τούτο δὲν θέλω ἀμελήσω ἵνα σᾶς ἀναθυμίζω πάντοτε ἐτέτα, ἂν καλᾶ καὶ ἵνα ἐξεύρωτε, καὶ εἰσθε ἐξηργημένοι εἰς ἐτέτη τὴν ἀληθείαν.

13 Καὶ λογιαζώ δίκαιοι, εἰς ὅσον εἶμαι εἰς τούτην τὴν σκηνήν, ἵνα σᾶς ἐξυκινῶ, δίδωνίαις σας ἀναθύμηση.

14 Ἰξεύρωντας ὅτι γλήγορα ἀφίω τὴν σκηνήν μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς μὲ τὸ ἐφαιέρωσι.

15 Καὶ θέλω σπουδάσω ἵνα ἔχετε καὶ εἰσὶ πάντοτε ἵνα κάμῃτε, ὕστερα ἀπὸ τὸν ἰδικόν μου μισσημόν, τὴν ἐνθύμηση ἐτέτων.

16 Διατὶ ὅχι ἀκολοθήσαιτες σοφιστικὰς μύθους, σᾶς ἰκάμαμεν ἵνα γνωρίσῃτε τὴν δύναμην καὶ τὴν παρώσῃαι τῷ

Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμις καὶ παρυσία, ἀλλ' ἰσχύεται γινώσκεις τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος.

17 Δαδὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ πατέρος τιμὴν καὶ δόξαν, φωτὸς ἐπαχθίσεως αὐτῷ τοιαῦτα ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεπῆς δόξης· Οὐτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα.

18 Καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμε· ἰξ ἕραυ ἰσχυθῆναι, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ἔρει τῷ ἁγίῳ.

19 Καὶ ἔχομεν βεβαιώτερον τὸν προφητικὸν λόγον, ἢ καλῶς ποιῶσι προσέχοντες, ὡς λύχνον φαίνοσι ἐν ἀύχμαρῷ τόπῳ, ἕως ἢ ἡμέρα διαυγάσῃ, καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

20 Τῆτο πρῶτοι γινώσκοντες, ὅτι πᾶσα προφητεία γραφῆς, ἰδίας ἐπιλύσεως ἢ γίνεται.

21 Οὐ γὰρ θέλωματι ἀνθρώπου ἐπέβη ποτὶ προφητεία, ἀλλ' ὑπὸ πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλῃσαι εἰ ἅγιοι Θεοῦ ἄνθρωποι.

Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ ἔγοντας τὰ εἰδόμενα μὲν τὰ μακρὰ μας τὴν μεγαλειότητα ἐκείνου.

17 Διὰ τὴν αὐτὸς ἐπέβη τιμὴν καὶ δόξαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ πατέρα, ἔγοντας τὰ τῷ ἔλθῃ λίτῃαι λογῆς φωνῆ ἀπὸ τῆν μεγαλοπρεπῆ δόξαν· ἐτῶτ· ἰῖσαι ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, εἰς τὸν ὁπωῖον ἐγὼ ἀναπαύθηκα.

18 Καὶ ἐτῶτην τὴν φωνῆν ἡμεῖς τὴν ἀκούσαμεν ὁπῶ ἡλθεν ἀπὸ τὸν ἕραυόν, ὄντες ἀντάμα μετ' αὐτὸν εἰς τὸ ἕρ· τὸ ἁγίον.

19 Καὶ ἔχομεν βεβαιώτερον τοῦ προφητικὸν λόγον, τοῦ ὁπωῖου καλῶ κάμνεται ὅτι ἔχετε τοῦ νοῦν σας εἰς αὐτὸν, ὡσαν λύχνον ὁπῶ φέγγει εἰς σκοτεινοῦ τόπον, ἕως ὁπῶ τὰ φέξη ἡ ἡμέρα, καὶ ὁ φωσφόρος· τὰ ἀνατείλῃ εἰς ταῖς καρδίαις σας.

20 Ἐγοντας τὰ γνωρίζεται πρῶτα ἐτῶτο, ὅτι διὲ ἔχει ἐξυσία κανίνας τὰ ἐμπροσθὴ κανίαι προφητείας τῆς γραφῆς, καλὰ τῆν ἰδικῆν τῶ γνωμῆν.

21 Διὰ τὸ ὅχι μὲν τὸ θέλωμα τοῦ ἀνθρώπου ἐπέβη ποτὶ προφητεία, ἀλλὰ εἰ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ ἄνθρωποι κινέμενοι ἀπὸ τὸ ἅγιοι Πνεῦμα ἐλάλῃσαι.

Κεφ. β'. 2.

ἘΓίνοντο δὲ καὶ ψευδοπροφήται ἐν τῷ λαῷ, ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔγονται ψευδοδιδάσκαλοι.

ΚΑΙ ἰγίνθηται καὶ ψευδοπροφήται εἰς τὸν λαόν, καθὼς θέλωσι γενεὴ καὶ εἰς ἰσῶς.

λοι, οἷταις παρεισάξουσιν αἰ-
ρίσιν ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγο-
ράσαντα αὐτὸς διαπύτην ἀρ-
σέμενος, ἐπάγοντες ἑαυτοῖς τα-
χιτὴν ἀπώλειαν.

2 Καὶ πολλοὶ ἐξακολουθήσου-
σιν αὐτῶν ταῖς ἀπωλείαις, δι-
ὅτι ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας βλασ-
φημηθήσεται.

3 Καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πωλοῦσι
λόγοις ὑμᾶς ἱκανοῦσονται·
οἷς τὸ κρίμα ἱκανοὶ οὐκ
ἔργῳ, καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν
ἔστιν ἐν ταῖς.

4 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς ἀγγέλων
ἀμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο,
ἀλλὰ σφραγῖς ζέφυρα φαρμάκων,
παρέδωκεν εἰς κρίσιν τετηρημέ-
τους·

5 Καὶ ἀρχαῖον κόσμον οὐκ
ἐφείσατο, ἀλλ' ὄγδοον Νῶε δι-
καιούτης κέρυκα ἐφύλαξε,
κατακλυσμοὶ κόσμου ἀσθεῶν
ἐπάξας·

6 Καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ
Γομόρρας τιφρώσας καταστρο-
φῆν κατέκρινεν, ὑπόδειγμα
μαλλόντων ἀσθεῶν τιδικώς·

7 Καὶ δίκαιος Λὼτ καλοπο-
ύμενος ἐπὶ τῆς ἰῶν ἀθέσμων ἐν

ψευδοδιδάσκαλοι, οἱ ὅποιοι
θίλωσι φέροι μέσα αἰρίσιν ἡς
ἀπωλείας, ἀρτέμενοι καὶ τὸν
διαπύτην ὅπῃ τὸς ἀγοράσει,
φίροντες εἰς τοῦ λόγου τὸς
γλήγορον ἀπώλειαν.

2 Καὶ πολλοὶ θίλωσιν ἀπο-
λυθήσονται ταῖς ἀπωλείαις τὸς,
διὰ τὸς ὅποιοις θέλει βλασφη-
μηθῆ ἡ γραῖα τῆς ἀληθείας.

3 Καὶ διὰ πλεονεξίαν θί-
λωσι σᾶς πραγματευθῆ με
πλάσῃ λόγια· τῶν ὁποίων ἀν-
θρώπων τὸ κρίμα ἀπὸ πολλῶν
καιρῶν διὰ ἡσυχάζει, καὶ ἡ
ἀπώλειά τὸς διὰ ταῖς.

4 Διατὶ ἰὰν ὁ Θεὸς διὰ
ἀψύχησι τὸς ἀγγέλους ὅπῃ
ἀμαρτησαν, ἀλλὰ τὸς ἴσθαι
εἰς τὸν ἰάφταρον καὶ διμένους με
ἀλυσιδίς τοῦ σκότους, τὸς ἰπα-
ρέδωκεν ἵα φυλάτῃν ἰαι εἰς τὴν
κρίσιν·

5 Καὶ τὸν παλαιὸν κόσμον
διὰ ἀψύχησι, φέροντας κα-
τακλυσμοὶ καταπάνω εἰς τὸν
κόσμον τῶν ἀσθεῶν, ἀλλὰ ἐφύ-
λαξε τὸν Νῶε ὄγδοον, διαλαλη-
τὴν τῆς δικαιοσύνης·

6 Καὶ τὰς πόλεις Σοδόμων
καὶ Γομόρρας τὰς ἰκατάκρινεν
εἰς ἀφανισμόν τιλίον, κάμνω-
τάς ταις γάκτην, καὶ βάλλων-
τάς ταις παράδειγμα ἰκισῶν
ὅπῃ ἱμελλαν ἵα ἀσθεῶν·

7 Καὶ ἰλευθήρῃσι τὸν δίκαιον
Λὼτ ὅπῃ ἰκαίλαπορεύτο, ἀπὸ

ἀσολυγῆ ἀναγραφῆς ἰβήσα-
το·

8 (Βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ
δ δίκαιος, ἰγκατοικῶν ἐν αὐ-
τοῖς, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ψυχὴν
δικαίαν αἰνόμοις ἔργοις ἕκαστα-
ζει.)

9 Οἶδι Κύριος εὐστειῖς ἐκ
πειρασμῶ ῥύεσθαι, ἀδίκους δὲ
εἰς ἡμέραν κρίσεως καταζομένους
τηρεῖν·

10 Μάλισα δὲ τὸς ὀπίσω
σπυρῆς ἐν ἐπιθυμίᾳ μiasμῶ
πορευομένους, καὶ κυριότη-
καταφροῦντας· τολμηταί,
αὐθάδεις, δόξας ἢ τρίμυσι
βλασφημῶντες·

11 Ὅπῃ ἄγγελοι ἰσχυροὶ καὶ
δυναμίαι μείζονες ὄντες, ἢ φέ-
ρουσι κατ' αὐτῶν παρὰ Κυρίου.
βλάσφημοι κρίσιν.

12 Οὗτοι δὲ, ὡς ἄλογα ζῶα
φυσικὰ, γεγεννημένα εἰς ἄλω-
σι καὶ φθορᾶν, ἐν οἷς ἀγνοῦσι
βλασφημῶντες, ἐν τῇ φθορᾷ
αὐτῶν καταφθαρήσονται·

13 Κομιόμενοι μισθὸν ἀδ-
είας, ἠδονὴν ἠγάμενοι τὴν ἐν

τῆν ἀσολυγῆ ἀναγραφῆς τῶν
αἰνόμων·

8 Διὰ τὴν ἰσχυρίαν· ὁ δίκαιος,
καθιζόμενος· μίση εἰς αὐτὸς
ἡμέρα παρ' ἡμέραν, ἕκαστα-
ζει τὴν δικαίαν ψυχὴν μὲ τὰ
αἰνόμα τας ἔργα, καὶ βλέπον-
τάς τα καὶ ἀκύντῆς ἴα·

9 Ἰξίυροι ὁ Κύριος· ἐὰ ἰλευ-
θέρωτῃ τὸς εὐστειῖς ἀπὸ τοῦ
πειρασμοῦ, καὶ ἐὰ φυλάτῃ
τὸς ἀδίκους ὅπῃ τιμωρῶνται, εἰς
τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως·

10 Καὶ μάλισα ἐκείνους ὅπῃ
σπυρῆσι ὀπίσω τῶν σάρκας, εἰς
ταῖς ἐπιθυμίαις τοῦ μiasμῶ,
καὶ ὅπῃ καταφροῦσι τὴν
κυριότητα, ἀπύκτοι, ἀρέσκου-
τες μόνοι τοῦ λόγου τας, καὶ
ὅπῃ διὰ φοβῶνται ἐὰ βλασφη-
μῶσι ταῖς δόξαις.

11 Ἐκεῖ ὅπῃ εἰ ἄγγελοι μὲ
ἄλλοι ὅπῃ εἶναι μεγαλύτεροι εἰς
τὴν ἰσχυρίαν καὶ εἰς τὴν δύναμιν,
διὰ σπυρῆσι ἐναντία αὐτῶν
τῶν δόξων βλάσφημοι κρίσιν
σημᾶ εἰς τὸν Κύριον.

12 Ἀμὲν ἰσχυροὶ, ὡς αἰ ἄλο-
γα ζῶα, ὅπῃ φυσικὰ (ἰσχυ-
ροι) καὶ ἐγγενῆσιν εἰς ἐνέγι
καὶ χαλασμοῦ, βλασφημῶντες
ἐκείνα ὅπῃ διὰ ἰξίυροι, εἰς
τὴν φθορᾶν τας δέλωσι χαλα-
σθῆ·

13 Μίλλοντες ἐὰ κέρουσι
σπυρῆσι τῆς ἀδείας, λογι-
ζοῦντες ἠδονὴν τὴν κατῆμενῶν

ἡμέρῃ τρυφῆν, σπῆλαι καὶ μῶμοι, ἐτρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν, συνιυνχόμενοι ὑμῖν,

14 Ὀφθαλμὸς ἔχορτες μετὰ μοιχαλίδῃ, καὶ ἀκαταπάτης ἀμαρτίας, διελιάζοντες ψυχὰς ἀτηρίκτους, καρδίαν γυγυμιασμένην πλοιοξίαις ἔχορτες, κατάρως τέκνα·

15 Καλαλιπτόντες τὴν εὐθειᾶν ὁδὸν, ἰσλαπήθησαι, ἰξακολυθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαὰμ τοῦ Βοσὸρ, ὃς μισθὸν ἀδικίας ἠγάπησεν·

16 Ἐλεγξεν δὲ ἴσχιν ἰδίας παρανομίας· ὑποζύγιον ἄφωρον, ἐν ἀνδρώπῃ φωνῇ φθειγξάμενον, ἐκάλυψε τὴν τοῦ προφήτου παραφροσίαν.

17 Οὗτοί εἰσι πηγαὶ ἄνδρῳ, νεφίλαι ὑπὸ λαίλαπῃ ἰλαυόμεναι, οἷς ὁ ζόφῃ τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τιθήσεται.

18 Ὑπέρογκα γὰρ μαλαιότητῃ φθειγγόμενοι διελιάζουσιν ἐπιθυμίαις σαρκὸς, ἐν ἀσιληγίαις, τὴς ὄντως ἀποφυγόντας τὴς ἐν πλάτῃ ἀναστροφόμενης.

19 Ἐλυθερίαν αὐτοῖς ἰκαγγυλλόμενοι, αὐτοὶ δὲλοι ὑπάρ-

τρυφῆν, οἱ ὅποιοι εἶναι λίρα καὶ ὄνιδῃ, ξιφαντόνοτες εἰς ταῖς ἀπάταις τῆς, ὅταν συμκοσιάζῃ ἀντάμα μετ' ἰσῆς,

14 Ἐχορτες μάτια γυμάτα μοιχείας, καὶ ὄπῃ δὲν παύουσι ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, δολώνοντες ταῖς ψυχαῖς ὄπῃ δὲν εἶναι σπριγμίαις, ἔχορτες καρδίαν σπυδασμένην εἰς ταῖς πλοιοξίαις, παιδία πῆς καίάρας·

15 Ἐγορτας ἐὰ ἀφήσουσι τὴν ἴσιν γράταν, ἰσλαπήθησαν, καὶ ἀκολυθήσαν τὴν γράταν τῷ Βαλαὰμ τοῦ υἱῷ Βοσὸρ, ὃ ὅποιῃ ἀγάπησι τῆς πλορωμῆς τῆς ἀδικίας.

16 Ἀμὴ ἰλέγχθη διὰ τὴν ἰδικὴν τῆ παρανομίαν ἀπὸ μωλάρη ἄφωρον, ὄπῃ ἰσύντυχε φωνῆ ἀνδρωπίτην, καὶ ἐμπόδιση τὴν ἀγνωσίαν τοῦ προφήτου.

17 Ἐτῆτοι εἶναι βρύσαις χωρὶς νερὸν, σύννεφα ὄπῃ διώχονται ἀπὸ ἀνιμοτρόφυλλον, διὰ τὴς ὁποίας σκότῃ σκοτεινότετον φυλάττεται εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Διατὶ ἔγορτας ἐὰ λέγουσι λόγια φεσχυμένα μὴ ματαιότησα, δολώνουσι μὴ ἐπιθυμίαις ἡς σάρκα καὶ εἰς ταῖς ἡδοαῖς, ἐκείνης ὄπῃ ἀληθινῶ ἔφυγαν ἀπὸ ἐκείνης ὄπῃ ἀναστροφεται εἰς τὴν πλάτην.

19 Καὶ τὴς ἰάζῃ ἰλυθερίαν, ὄντες αὐτοὶ δὲλοι τῆς φθο-

χοιται τῆς φθορᾶς ἢ γὰρ τῆς
φύτηται, τότε καὶ διδάσκωνται.

20 Ἐὶ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ
μίσσηματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπι-
γνώσει τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος
Ἰησοῦ Χριστοῦ, τότε οὖν δὲ πάλιν
ἐμωλακέντες ἠφίλωνται, γέγονον
αὐτοῖς τὰ ἰσχυρὰ χείρονα
τῶν πρῶτων.

21 Κρεῖττον γὰρ ἢ αὐτοῖς μὴ
ἐπιγνωσκίαι τὴν ὁδὸν τῆς δι-
καιουσύνης, ἢ ἐπιγνωσὶν ἐπιγρῆ-
ψαι ἐκ τῆς παραδόσεως ἀνό-
μους ἀγίας ἰταλῆς.

22 Συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ
τῆς ἀληθοῦς παρουσίας· Κύνος
ἐπιγρῆψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξί-
ραμα· καὶ ἄς λουσαμίτη, εἰς
κύλισμα βορβόρου.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΑύτων ἦδη, ἀγαπητοί,
διυτέρων ὑμῖν γράφω ἐ-
πιστολὴν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν
ἐν ὑπομνήσει τὴν εὐλακρινῆ
διάνοιαν·

2 Μνησθῆναι τῶν προφητη-
μάτων ὑπὸ τῶν ἀγίων
προφητῶν, καὶ τῆς τῶν ἀπο-
στόλων ἡμῶν ἰταλῆς, τοῦ Κυ-
ρίου καὶ σωτῆρος·

3 Τῶτο πρῶτος γινώσκοντες,

ῥῆς. διὰ τὸ ἐπὶ ὃ, τι καὶ ἐν το-
κῶται ἰσῆς, εἰς ἐκείτω καὶ δε-
λάνται.

20 Διατὶ ἐὰν ὑμεῖρα, ἀφόν-
τις ἔφυγας τὰ μίσσηματα τοῦ
κόσμου μὴ τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Κυ-
ρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ,
πάλιν ἐμωλακένται μὴ τῶτα καὶ
καὶ πᾶσαι, τὰς ἔργων τὰ ὑπεριεῖ
χειρότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα.

21 Διατὶ καλλίτεροι ἦτοισι
αὐτῶς τὰ μὴ γνωρίσων τὸν
δρόμον τῆς δικαιοσύνης, παρὰ
γνωρίζοντες τὴν τὰ γνωρίσων
ὁπίων ἀπὸ τὴν ἀγίαν ἰταλῶν
ἐπὶ τῆς παραδόσεως.

22 Καὶ τίς αὐτῶς ἰσχυρῶς
τὸ πρᾶγμα τῆς ἀληθοῦς παρου-
σίας· ὁ σκύλος ἐγύρισεν εἰς
τὸ ἴδιον τὸ ξέρασμα· καὶ ἡ
σκόφα ἀφόντις ἰλέσθη, ἐγύ-
ρισεν εἰς τὸ κύλισμα τῆς λά-
σπης.

Ἄ Γαπητοί, δύο ἐπιστολαῖς
ἔχω τᾶρα μὴ τέτην ὁπῶ
σᾶς γράφω, εἰς ταῖς ὁποῖαις
ἐπιστολαῖς ἀναθυμίζοντάς σας
ἐξυκτῶ τὴν καθάραν σας διά-
νοιαν·

2 Νὰ ἐνδομηθῆτε τὰ λόγια
ὁπῶ ἰλαλήθησαν ερωτίτερα
ἀπὸ τῶν ἀγίων προφητῶν, καὶ
τὴν παραγγελίαν μας τῶν ἀ-
ποστόλων, ἢ ὁποῖα εἶναι τοῦ
Κυρίου καὶ σωτῆρος·

3 Γνωρίζοντες ἐτῶτε πρῶ-

ἔτι ἱλιούσονται ἐπ' ἰσχύεσσι τῶν ἡμερῶν ἱμπαίκεται, κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι·

4 Καὶ λέγοντες· Πῦ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ; ἃφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα ἔτι διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως.

5 Λαοθάνη γὰρ αὐτοὺς τῦτο δίδοντας, ὅτι ἕρανοι ἦσαν ἑκκαλαί, καὶ γῆ ἐξ ὕδατος· καὶ δι' ὕδατος· συνεισῶσα, τῇ τοῦ Θεοῦ λόγῳ.

6 Δι' οὗ δὲ τότε κόσμος· ὕδατος κατακλυσθεὶς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

7 Οἱ δὲ οὖν ἕρανοι καὶ ἡ γῆ τῇ αὐτῇ λόγῳ τεθροισαυρισμένοι εἰσὶ, πυρὶ, τερέμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων·

8 Ἐν δὲ τῦτο μὴ λαοθάνητε ἑμᾶς, ἀγαπητοὶ, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ Κυρίου ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία·

9 Οὐ βραδύνει ὁ Κύριος· τῆς ἐπαγγελίας, (ὡς τις βραδυτῆτα ἠγυῖται) ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ βυλόματός τιμας ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρεῖσαι.

τοι, ὅτι δίδωσιν ἰλθῆ εἰς ταῖς ἕσπεραις ἡμέραις ἱμπαίκεται, ὅπῃ τὰ σωματικῶν εἰς ταῖς ἰδίαις τῆς ἐπιθυμίας·

4 Καὶ τὰ λέγουσι· πῦ εἶναι ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ, διὰ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ὅπῃ ἐκοιμήθησαν οἱ πατέρες, ὅλα τὰ πράγματα τέτοιαις λογῆς γίνονται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου.

5 Διατὶ θεληματικῶς διδόντες τὰς ἀποδείξεις ἐπὶ τῦτο, ὅτι οἱ ἕρανοι ἔγιναν ἀπὸ πολλῆς χρόνου, καὶ ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ νερόν καὶ διὰ τοῦ νεροῦ συνεισάθη, μετὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

6 Διαμίσθ τῶν ὁποιῶν ὁ κόσμος· τότε ἔγοντας καὶ κατακλυσθῆ μετὰ τὸ νερὸν ἑχαλάσθη.

7 Ἀμὴ οἱ ἕρανοι καὶ ἡ γῆ ὅπῃ εἶναι τῦρα, εἶναι θροισαυρισμένοι μετὰ τὸν αὐτὸν λόγον, καὶ φυλάττονται διὰ τῆς φυτίαν, εἰς τῆς ἡμέρας τῆς κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων.

8 Καὶ ἴσα ἐπὶ τῦτο ἅς μὴ σᾶς λαοθάνη, ἀγαπητοὶ, ὅτι μία ἡμέρα σημα εἰς τὸν Θεὸν ἑκαὶ ὡσαν χιλίαι χρόνους, καὶ χίλιαι χρόνοι εἶναι ὡσαν μία ἡμέρα.

9 Ὁ Κύριος· διὰ ἀργυῖ τὸ τὰξίμον τῆ, καθὼς λογιάζουσι τινεῖς, ἐπὶ τῦτο καὶ εἶναι ἀργητα· ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ δίδοντας τὰ χαλασθῆσι τινεῖς, ἀλλὰ ὅλοι τὰ ἰλθῆσιν εἰς μετάνοιαν.

10 Ἡξὺ δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτί, ἐν ἧ ὁ ἔρανος βοιζήδου παρελιύσονται, φοιχεῖα δὲ καυσόμενα λυθήσονται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσονται.

11 Τύτων ἐν πάντων λυομένων, ποταπὸς διὶ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἀγίαις ἀναγραφαῖς καὶ εὐσεβείαις·

12 Προσδοκῶντας καὶ σπιύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ Θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν ἔρανοὶ πυρέμμετοι λυθήσονται, καὶ φοιχεῖα καυσόμενα τήκονται·

13 Καινὸς δὲ ἔρανος καὶ γῆ καινὴ κατὰ τὸ ἰσάγγελμα αὐτῷ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ.

14 Διὸ, ἀγαπητοὶ, ταῦτα προσδοκῶντες, σπουδάσατε ἁσπιλοὶ καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ·

15 Καὶ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν, σπητηρίαν ἡγεῖσθε· καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν αὐτῷ δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψε ὑμῖν·

16 Ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τύτων, ἐν οἷς ἐστὶ δυσνόη-

10 Καὶ ὡσανὶ ὁ κλέπτης ὁπῶν ἔρχεται τὴν νυκτα, τίτωας λογῆς θέλει ἔλθῃ ἡ ἡμέρα Κυρίου, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ ἔρανοὶ θέλωσι περάσει μὴ βοῆν, καὶ τὰ φοιχεῖα καϊόμενα θέλωσι λυθῆ, καὶ ἡ γῆ καὶ τὰ ἔργα ὅπῃ εἶναι εἰς αὐτὴν θέλωσι κατακαῆ.

11 Καὶ ἔσονται ἐὰν λύνῃται ἐτῶτα ὅλα, ποταποὶ κάμναι χρεῖα ἐὰν εἶσθε ἰστίς εἰς ταῖς ἀγίαις συναναγραφαῖς καὶ εὐσεβείας·

12 Προσδοκῶντες καὶ τρέχοντες ἀναγκάζοντες εἰς τὴν παρουσίαν τῆς ἡμέρας τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ ἔρανοὶ πυρέμμετοι θέλωσι λυθῆ, καὶ τὰ φοιχεῖα καϊόμενα θέλωσι ἀναλύσει.

13 Καὶ ἀναμένομεν καινερίως ἔρανος καὶ καινέριαν γῆν κατὰ τὸ τάξιμόν τε, εἰς τὰ ὁποῖα καλοκεῖ ἡ δικαιοσύνη.

14 Διὰ τῆτο, ἀγαπητοὶ, ἔσοντας ἐὰν προσδοκᾶτε ἐτῶτα, σπουδάσατε ἐὰν εὐρεθῆτε εἰς αὐτὸν καθαροὶ καὶ χωρὶς καταγορίαν μὴ εἰρήνη·

15 Καὶ λογιάζεστε τὴν μακροθυμίαν τοῦ Κυρίου μας ἐὰν εἶναι σπητηρία· καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς μας ἀδελφὸς Παῦλος σᾶς ἔγραψε κατὰ τὴν σοφίαν ὅπῃ τῷ ἰδέσθη.

16 Καθὼς γράφει καὶ εἰς ὅλαις τε ταῖς ἐπιστολαῖς, λαλῶντας εἰς αὐταῖς διὰ ἐτῶτα· εἰς ταῖς ὁποῖαις εἶναι κάποιαι δυσκελο-

ἴμα, ἃ οἱ ἀμαρτίαι καὶ ἀσθένειαι
 γραβῶσιν, ὡς καὶ τὰς λοι-
 πὰς γραφαί, πρὸς τὴν ἰδίαν
 αὐτῶν ἀπέλθαι.

17 Ὑμεῖς ὦν, ἀγαπητοί,
 προσημύσκητες, φυλάσσοσθε,
 ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀδόμητων πλάτῃ
 συγκαχθῆντες, ἐκπίσκει τοῦ
 ἰδίου περιγμῶ.

18 Αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ
 γνώσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ
 σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. αὐτῷ ἡ
 δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέρας
 αἰῶνος. Ἀμήν.

γροῦντα, τὰ ὅποια οἱ ἀμα-
 ρτίαι καὶ ἀσθένειαι τὰ ἀκατοδο-
 γυρίζουσι, ὡς αὖ καὶ ταῖς ἄλ-
 λαις γραφαῖς, εἰς τὴν ἰδίαν
 τὴν ἀπέλθαι.

17 Ἐσεῖς λοιπὸν, ἀγαπη-
 τοί, προσημύσκητες ἰτῆτα,
 φυλάσσοσθε, μή πως καὶ μὴ τῆς
 πλάτῃ τῶν ἀδόμων ἰτάτων
 συγκαχῆσθε, ἐκπίσκει τὰ
 περιγμῶ σας.

18 Ἀλλὰ γὰρ αὐξάνετε εἰς
 τὴν χάριν καὶ γνώσει τοῦ Κυ-
 ρίου μας καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ
 Χριστοῦ. εἰς τὸν ὅποιον ὡς εἶπα
 δόξα, καὶ τῶρα καὶ εἰς τὰς
 ἡμέρας τῆς αἰῶνος. Ἀμήν.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ

ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α, 1.

Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὁ ἀκρό-
 αμιν, ὁ ἰσάμεν τῶν
 ἀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἰσασάμε-
 να, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψη-
 λάφθαι περὶ τοῦ λόγου τῆς
 ζωῆς.

2 (Καὶ ἡ ζωὴ ἰφανερώθη
 καὶ ἰσάμεν, καὶ μαρτυροῦ-
 μεν, καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν

Ἐκεῖνο ὅπῃ ἦτο ἀπὸ τῆς
 ἀρχῆς, ἐκεῖνο ὅπῃ ἀκρό-
 αμιν, ἐκεῖνο ὅπῃ ἰσάμεν
 μὴ τὰ μάτια μας, ἐκεῖνο ὅπῃ
 ἐκοιλιάσαμεν, καὶ τὰ χεῖρά μας
 ἐψηλάφθαι, διὰ τὸν λόγον
 τῆς ζωῆς.

2 (Καὶ ἡ ζωὴ ἰφανερώθη,
 καὶ τὴν ἰσάμεν, καὶ μαρτυροῦ-
 μεν, καὶ ὡς κηρύττομεν ὑμῖν

4 Q 3:

τὴν ζωὴν τῆν αἰώνιον, ἣτις ἔσονται πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἰφαιρέσθη ἡμῖν.)

3 Ὁ ἰωράκαμεν καὶ ἀκηβάμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μετ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δι' ἡμετέρας μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ἢ πτωληρωμένη.

5 Καὶ αὕτη ἴστιν ἡ ἰπαγγελία ἣν ἀκηβάμεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἴστι, καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι ὑδιμία.

6 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατοῦμεν, ψευδομεθα, καὶ οὐ ποιῶμεν τὴν ἀλήθειαν·

7 Ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατοῦμεν, ὡς αὐτὸς ἴστι ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀληθῶν, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρῖζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

8 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἴστι ἐν ἡμῖν.

9 Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστὸς ἴστι καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφ' ἡμῶν λάσ ἁμαρ-

ῆν τὴν αἰώνιον, ἡ ὁποία ἔσονται εἰς τὸν πατέρα, καὶ ἰφαιρέσθη εἰς ἡμᾶς.)

3 Ἐκείτω, λέγω, ὅπῃ εἶδαμεν καὶ ἀκήσαμεν, σᾶς ἀναφίρομεν, διὰ τὰ ἔχητε καὶ ἰστίς κοινωνίαν μετ' ἡμᾶς· καὶ ἡ κοινωνία ἡ ἰδική μας τὰ εἶναι ἀνάμα μετὸν πατέρα, καὶ ἀνάμα μετὸν υἱόν τε Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Καὶ ἰτῦτα σᾶς γράφομεν, διὰ τὰ εἶναι ἡ χαρὰ σας γεμισμένη.

5 Καὶ ἰτῦτο εἶναι τὸ ἰάξιμον τὸ ὁποῖον ἀκήσαμεν ἀπ' αὐτόν, καὶ σᾶς τὸ ἀναφίρομεν, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι φῶς, καὶ εἰς αὐτόν κανίνα σκότ· διὲν εἶναι.

6 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἔχομεν κοινωνίαν μετ' αὐτόν, καὶ περιπατοῦμεν εἰς τὸ σκότ·, ψευδομεσθῖν, καὶ διὲν κάμνομεν τὴν ἀλήθειαν.

7 Ἀμὴ ἐὰν περιπατοῦμεν εἰς τὸ φῶς, καθὼς αὐτὸς εἶναι εἰς τὸ φῶς, ἔχομεν κοινωνίαν ἀνάμισά μας· καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τε, μᾶς καθαρῖζει ἀπὸ κάθε λογῆς ἁμαρτίας.

8 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι διὲν ἔχομεν ἁμαρτίαν, πλανῶμεν τοῦ λόγου μας, καὶ ἡ ἀλήθεια διὲν εἶναι εἰς ἡμᾶς.

9 Ἐὰν ὁμολογῶμεν ταῖς ἁμαρτίαις μας, ἐκεῖν· εἶναι πιστὸς καὶ δίκαι·, διὰ τὰ μᾶς συγχωρῖση ταῖς ἁμαρτίας

τίας, καὶ καθάριση ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας.

10 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἔχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιεῖμεν αὐτόν, καὶ ὁ λόγος αὐτῷ οὐκ ἔστι ἐν ἡμῖν.

μας, καὶ τὰ μᾶς καθάριση ἀπὸ κάθε λογῆς ἀδικίας.

10 Ἐὰν εἴπῃμεν ὅτι διὲν ἡμαρτήσαμεν, τὸν κάμνομεν ψεύστην, καὶ ὁ λόγος τῷ διὲν εἶναι εἰς ἡμᾶς.

Κιφ. β. 2.

Τεχνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα μὴ ἁμαρτήτε· καὶ ἵαν τις ἁμαρτή, παράκλητος ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον.

2 Καὶ αὐτὸς ἰλασμός ἐστι πρὸς τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· ἔστι πρὸς τῶν ἡμετέρων διὲν μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὅλον τὸν κόσμον.

3 Καὶ ἐν τῷ τῷ γνωσκόμεν ὅτι ἔγνωκαμεν αὐτόν, ἵαν τὰς ἐντολάς αὐτῷ τηρῶμεν.

4 Ὁ λέγων, ἔγνωκα αὐτόν, καὶ ἵαν ἐντολάς αὐτῷ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστὶ, καὶ ἐν τῷ τῷ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστι.

5 Ὁς δ' ἂν τηρῇ αὐτῷ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τῷ τῷ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τετιλείβη. ἐν τῷ τῷ γνωσκόμεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἴσμεν.

6 Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν, ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περιπάτησι, καὶ αὐτὸς ἕτως περιπατήσῃ.

Παιδία μου, ἵτετα σὰς γράφω, διὰ τὰ μὴ ἁμαρτάνετε, καὶ ἵαν ἁμαρτάνη κανίνας, ἔχομεν παράκλητος σημά εἰς τὸν πατέρα, τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον.

2 Καὶ αὐτὸς ἴναι καθάρισμός διὰ ταῖς ἁμαρτίαις μας, καὶ ἔστι μόνον διὰ ταῖς ἴδικαῖς μας, ἀλλὰ καὶ διὰ ταῖς ἁμαρτίαις ὅλον τοῦ κόσμου.

3 Καὶ εἰς τῷ τῷ γνωρίζομεν ὅτι τὸν ἔγνωρίσαμεν, ἵαν φυλάττωμεν ταῖς παραγγελίαις τῷ.

4 Ἐκεῖνος ὅπῃ λέγει, τὸν ἔγνωρίσα, καὶ διὲν φυλάγεις ταῖς παραγγελίαις τῷ, εἶναι ψεύστης, καὶ εἰς τῷ τῷ ἡ ἀλήθεια διὲν εἶναι.

5 Ἀμὴ ὅποιος φυλάττει τὸν λόγον τῷ, ἀληθῶς εἰς τῷ τῷ ἐτελειώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ· μὴ τῷ τῷ γνωρίζομεν, ὅτι ἔμμεσθιν εἰς αὐτόν.

6 Ἐκεῖνος ὅπῃ λέγει τὰ εὐρίσκειται εἰς αὐτόν, χρωσῶ, καθὼς ἐπεριπάτησιν ἐκεῖνος, τίτοιας λογῆς τὰ περιπατῶ καὶ αὐτός.

7 Ἀδελφοί, οὐκ ἵταλὸν καιρὸν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἵταλὸν παλαιά, ἢ εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς. ἢ ἵταλὴ ἢ παλαιά ἐστὶν ὁ λόγος· οἱ ἀκούσατε ἀπ' ἀρχῆς.

8 Πάλιν ἵταλὸν καιρὸν γράφω ὑμῖν, ὃ ἐστὶν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν ὑμῖν· ὅτι ἡ σκοτία παράγεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει.

9 Ὁ λόγος ἐν τῷ φωτὶ εἶναι, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ μισῶν, ἐν τῷ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι.

10 Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ, ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.

11 Ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ, ἐν τῷ σκοτίᾳ ἐστὶ, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδεν πῶς ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσεν τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

12 Γράφω ὑμῖν, τέκνια, ὅτι ἐφείνεται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

13 Γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνωκατέ τὸν ἀπ' ἀρχῆς γράφω ὑμῖν, καινίσκοι, ὅτι ηὐκρίνατε τὸν πορνόν· γράφω ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγνωκατέ τὸν πατέρα.

14 Ἐγραψά ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνωκατέ τὸν ἀπ' ἀρχῆς

7 Ἀδελφοί, οὐκ ἵταλὸν καιρὸν γράφω καινύριαι ἵταλὸν, ἀλλὰ ἵταλὸν παλαιά, τὴν ὁποῖαν εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς. ἢ ἵταλὴ ἢ παλαιά εἶναι ὁ λόγος, ὅπου ἀκούσατε ἀπὸ τῆς ἀρχῆς.

8 Πάλιν ἵταλὸν καινύριαι σὰς γράφω, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀληθινὸν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς ἑσᾶς· ὅτι ἡ σκοτία περιῶν, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν τῶρα φέγγει.

9 Ἐκείνος ὅπου λόγος καὶ εἶναι εἰς τὸ φῶς, καὶ μισῶν τὸν ἀδελφόν του, εἰς τὸ σκότος εἶναι ἕως τῶρα.

10 Ἐκεῖνος ὅπου ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν του, εὐρίσκεται εἰς τὸ φῶς, καὶ σκάνδαλον εἰς αὐτὸν οὐκ εἶναι.

11 Ἀλλ' ἐκεῖνος ὅπου μισῶν τὸν ἀδελφόν του, εἶναι εἰς τὸ σκότος, καὶ περιπατεῖ εἰς τὴν σκοτίαν, καὶ οὐκ οἶδεν πῶς ὑπάγει, ὅτι τὸ σκότος ἐτύφλωσεν τὰ μάτια του.

12 Γράφω σας, παιδία μου, ὅτι σὺς συγχωρῆνται μὴ ἁμαρτίαις διὰ τὸ ὄνομα του.

13 Γράφω σας, ἢ πατέρες, ὅτι ἐγνωρίσατε ἐκεῖνον ὅπου εἶναι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς· γράφω σας, ἢ καινίσκοι, ὅτι ἐκρίνατε τὸν πορνόν· γράφω σας, παιδία, ὅτι ἐγνωρίσατε τὸν πατέρα.

14 Ἐγραψά σας, πατέρες, ὅτι ἐγνωρίσατε ἐκεῖνον ὅπου εἶναι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς· Ἐγραψά

εἰδαστε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦ-
δος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστι.

22 Τίς ἔστι ὁ ψεύτης, εἰ μὴ
ὁ ἀρνύμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστι
ὁ Χριστός; ὅτις ἔστι ὁ ἀντίχρισ-
τος, ὁ ἀρνύμενος τὸν πατέρα
καὶ τὸν υἱόν.

23 Πᾶς ὁ ἀρνύμενος τὸν
υἱόν, ὑδὲ τὸν πατέρα ἔχει.

24 Ὑμεῖς ἔν ὃ ἠκούσατε ἀπ'
ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μένει. ἰὰν ἐν
ὑμῖν μείνῃ ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσα-
τε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν
τῷ πατρὶ μένετε.

25 Καὶ αὕτη ἔστι ἡ ἰσαγγελ-
λία, ἣν αὐτὸς ἰσηγγελάει
ἡμῖν, τὴν ζῶν τὴν αἰώνιον.

26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ
τῶν πλανούντων ὑμᾶς.

27 Καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὃ
ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν μέ-
νει, καὶ ἡ χρεία ἔχετε ἵνα τῆς
διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐ-
τὸ χρίσμα διδάσκῃ ὑμᾶς περὶ
πάντων, καὶ ἀληθὴς ἔστι, καὶ
οὐκ ἔστι ψεῦδος· καὶ καθὼς
ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μένετε ἐν αὐτῷ.

28 Καὶ νῦν, τέκνιά, μένε-
τε ἐν αὐτῷ ἵνα ὅταν φανερω-
θῇ, ἔχωμεν παρρησίαν, καὶ
μὴ αἰσχυροῦμεν ἀπ' αὐτοῦ, ἐν
τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

ρετε, καὶ ὅτι καθὼς ψεῦμα δὲν
εἶναι ἀπὸ τῆν ἀλήθειαν.

22 Ποῦ εἶναι ὁ ψεύτης,
παρὰ ἑκείνου ὅπου ἀρνύται,
ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ὁ Χριστός;
ἐν τῷ εἶναι ὁ ἀντίχριστος,
ὅπου ἀρνύται τὸν πατέρα καὶ
τὸν υἱόν.

23 Κάδι ἵνας ὅπου ἀρνύται
τὸν υἱόν, ὑδὲ τὸν πατέρα ἔχει.
ἐκείνου ὅπου ὁμολογεῖ τὸν υἱόν,
ἔχει καὶ τὸν πατέρα.

24 Ἐοῖς λοιπὸν ἐκεῖνο ὅπου
ἀκούετε ἀπὸ τῆν ἀρχῆν, ἃς
μένει εἰς ἰσᾶς· ἰὰν μείνῃ εἰς
ἰσᾶς ἐκεῖνο ὅπου ἀκούετε ἀπὸ
τῆν ἀρχῆν, καὶ ἰσοῖς θέλετε
μένει καὶ εἰς τὸν υἱόν καὶ εἰς
τὸν πατέρα.

25 Καὶ ἐν τῷ εἶναι τὸ ἰάξι-
μον, ὅπου μᾶς ἴταξει αὐτὸς,
ἦγεν ἡ ζῶν ἡ αἰώνη.

26 Ἐτῶτα σᾶς ἔγραψα διὰ
ἐκείνης, ὅπου σᾶς πλανῶσι.

27 Καὶ τὸ χρίσμα ὅπου ἐλά-
βετε ἰσοῖς ἀπ' αὐτοῦ, μένει εἰς
ἰσᾶς, καὶ δὲν χρειάζεσθε ἰὰ σᾶς
διδάσκῃ ἰσᾶς· ἀλλὰ καθὼς τὸ
αὐτὸ χρίσμα σᾶς διδάσκῃ διὰ
ἅλα, καὶ ἀληθινὸν εἶναι, καὶ δὲν
εἶναι ψεῦμα· καὶ καθὼς σᾶς
ἐδίδαξεν, θέλετε μένει εἰς αὐτό;

28 Καὶ τῶρα, παιδία μου,
μένειτε εἰς αὐτόν, ἵνα ὅταν φα-
νερωθῇ, ἰὰ ἔχωμεν παρρησίαν,
καὶ ἰὰ μὴν ἰτραπήμεν ἀπ'
αὐτοῦ εἰς τῇ παρουσίᾳ τῆ.

29 Ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δικαίος ἐστὶ, γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, ἐξ αὐτοῦ γίνεσθαι.

29 Ἐὰν εἰδῆτε ὅτι αὐτὸς εἶναι δικαίος, γνωρίζετε ὅτι κάδι εἶναι ὅπῃ κάμνει τὴν δικαιοσύνην, ἐγενήθη ἀπ' αὐτοῦ.

Κιφ. γ'. 3.

1 Διτι ποταπὴν ἀγάπην δίδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ, ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν. διὰ τῆτο ὁ κόσμος ἢ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν.

1 Διτι ποταπὴν ἀγάπην μᾶς ἰδωκεν ὁ πατήρ, ἵνα ὄνομασθῶμεν παῖδια Θεοῦ διὰ τῆτο ὁ κόσμος δὲν μᾶς γνωρίζει, ἀλλ' ἰκεῖνοι δὲν τὸν ἐγνώρισαν.

2 Ἀγαπητοί, πῦν τέκνα Θεοῦ ἴσμεν, καὶ ἔγω φανερώθη τί ἰσόμεθα. οἶδαμεν δὲ ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἰσόμεθα· ὅτι ὁψόμεθα αὐτὸς καθὼς ἐστὶ.

2 Ἀγαπητοί, τῆρα παῖδια τοῦ Θεοῦ εἴμεσθιν, ἀμὴ ἀκόμι δὲ φανερώθη ἡ θέλομεν γίνεσθαι· ἀλλὰ ἐξεύρομεν ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, θέλομεν γίνεσθαι ὅμοιοι μετ' αὐτόν· ὅτι θέλομεν τὸν εἰδῆ καθὼς εἶναι.

3 Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἰλιπίδα ταύτην ἀπ' αὐτοῦ, ἀγνίζει ἑαυτὸν, καθὼς ἰκεῖνος ἀγνός ἐστὶ.

3 Καὶ καθένας ὅπῃ ἔχει ἰτῆτο τὸ θάρρος εἰς αὐτόν, καρδάρizei τοῦ λόγου τῆ, καθὼς ἰκεῖνος εἶναι καθαρός.

4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ· καὶ ἡ ἀμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία.

4 Κάδι εἶναι ὅπῃ κάμνει τὴν ἀμαρτίαν, κάμνει καὶ τὴν ἀνομίαν· καὶ ἡ ἀμαρτία εἶναι ἡ ἀνομία.

5 Καὶ οἶδατε ὅτι ἰκεῖνος ἰφανερώθη, ἵνα τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἄρη· καὶ ἀμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι.

5 Καὶ ἐξεύριτε ὅτι ἰκεῖνος ἰφανερώθη, διὰ τὰ σηκώση ταις ἀμαρτίαις μας· καὶ ἀμαρτία εἰς αὐτόν δὲν εἶναι.

6 Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένει, ἔχει ἀμαρτάνει· πᾶς ὁ ἀμαρτάνων, ἔχει ἰύρακεν αὐτόν, ἐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.

6 Καθένας ὅπῃ μένει εἰς αὐτόν, δὲν ἀμαρτάνει. καθένας ὅπῃ ἀμαρτάνει, δὲν τὸν εἰδὶν, ἐδὲ τὸν ἐγνώρισιν.

7 Τεκνία, μὴδαὶς πλανᾶ-

7 Παῖδια, κανένας ἄς μὴδ

τω ὑμᾶς. ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, δίκαιός ἐστι, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν.

8 Ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. εἰς τὸτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

9 Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἁμαρτίαν ἔποιε, ὅτι σπέρμα αὐτῷ ἐν αὐτῷ μένει· καὶ ἔδυναται ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται.

10 Ἐν τούτῳ φανερά ἐστι ἵα τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου. πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην, οὐκ ἐστίν ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ·

11 Ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους·

12 Οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ τοῦ ποτηροῦ ἦν, καὶ ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ χάριν τίθησκει αὐτόν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ ποτηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια.

13 Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

14 Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μισήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν

σᾶς πλανᾶ· ἐκεῖνος ὅπου κάμνει τὴν δικαιοσύνην, εἶναι δίκαιος, καθὼς ἐκεῖνος εἶναι δίκαιος.

8 Ἐκεῖνος ὅπου κάμνει τὴν ἁμαρτίαν, εἶναι ἀπὸ τοῦ διαβόλου· ὅτι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. διὰ τούτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ τὰ χαλάσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

9 Κάδι εἶναι ὅπου ἐγεννήθη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, διὸ κάμνει ἁμαρτίαν. ὅτι τὸ σπέρμα τε μένει εἰς αὐτόν, καὶ διὸ ἠμπορεῖ τὰ ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐγεννήθη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

10 Ἀπὸ τούτου εἶναι φανερά ἵα παῖδια τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ παῖδια τοῦ διαβόλου. κάδι εἶναι ὅπου διὸ κάμνει δικαιοσύνην, καὶ ὅπου διὸ ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν του, διὸ εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

11 Ὅτι ἐτούτη εἶναι ἡ παραγγελία ὅπου ἀκούσθη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, τὰ ἀγαπῶμεν εἶναι τὸν ἄλλον.

12 Ὅχι καθὼς ὁ Κάϊν ὅπου ἦτον ἀπὸ τοῦ ποτηροῦ, καὶ ἔσφαξε τὸν ἀδελφόν του· καὶ ἵθη χάρις τοῦ ἔσφαξεν; ὅτι τὰ ἔργα του ἦταν ποτηρὰ, καὶ τὰ ἔργα τοῦ ἀδελφοῦ του ἦταν δίκαια.

13 Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, εἰ ἂν σᾶς μισᾷ ὁ κόσμος.

14 Ἐμεῖς ἐξεύρομεν ὅτι ἐμταλοπίσαμεν ἀπὸ τοῦ θανάτου εἰς

ζῶν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὸς ἀδελφούς. ἂ μὴ ἀγαπῶν ἴδω ἀδελφόν, μένει ἐν τῷ θανάτῳ.

15 Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ, ἀνδρωποκτόν⊕· ἴσιν· καὶ οἶδατε ὅτι πᾶς ἀνδρωποκτόν⊕ οὐκ ἔχει ζῆν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουναι.

16 Ἐν τῷτῳ ἰγνώσκουμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖν⊕ ὑπερῆμῶν τὴν ψυχὴν αὐτῷ ἴδμε· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπερῆμῶν τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι.

17 Ὃς δ' ἂν ἔχη τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ χρεῖαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτῷ ἀπ' αὐτῷ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ;

18 Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγον μὴδὲ γλῶσσην, ἀλλ' ἔργον καὶ ἀληθείαν.

19 Καὶ ἐν τῷτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἴσμεν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτῷ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν.

20 Ὅτι ἴαν καταγιώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μίζων ἴσιν ὁ Θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ γινώσκει πάντα.

21 Ἀγαπητοί, ἴαν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγιώσκῃ ἡμῶν, παρήρησάμεν ἔχομεν πρὸς ἴδω Θεόν·

τὴν ζῆν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὸς ἀδελφούς. ἐκεῖνος ὅπῃ δὴν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν, μένει εἰς τὸν θάνατον.

15 Καθίνας ὅπῃ μισᾷ τὸν ἀδελφὸν τε, εἶναι φοινύς· καὶ ἰξεύριτε ὅτι καθὶ ἀνδρωποκτοφονεύς δὴν ἔχει ζῆν αἰώνιον ὅπῃ γὰ μίτη εἰς τοῦ λόγου τε.

16 Εἰς τῷτῳ ἰγνώρισαμεν τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκεῖν⊕ ἔβαλεν τὴν ψυχὴν τε διὰ λόγου μας, καὶ ἡμεῖς χρωστῶμεν γὰ βάλλωμεν ταῖς ψυχαῖς μας διὰ τὸς ἀδελφούς μας.

17 Καὶ ὅποι⊕ ἔχει τὸν βίον τοῦ κόσμου ἰτάτω, καὶ βλέπει ἴδω ἀδελφόν τε ὅπῃ χρειάζεται, καὶ κλείει τὰ σπλάγχνα τε εἰς αὐτὸν, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γὰ μίτη εἰς αὐτόν;

18 Παιδία μου, ἄς μὴν ἀγαπῶμεν μὲ λόγια, μὴδὲ μὲ γλῶσσαν, ἀλλὰ μὲ τὸ ἔργον καὶ μὲ τὴν ἀλήθειαν.

19 Καὶ εἰς τῷτῳ γινώριζομεν ὅτι εἴμεν δὴν ἀπὸ τῆν ἀλήθειαν, καὶ ὁμπροσῆα τε θέλομεν κατεπίσει ταῖς καρδίαις μας.

20 Ὅτι ἴαν ἡ καρδία μας μᾶς κατακρίνη, ὁ Θεὸς εἶναι μεγαλίτερον ἀπὸ τὴν καρδίαν μας, καὶ γινώριζει γὰ πάντα.

21 Ἀγαπητοί, ἴαν ἡ καρδία μας δὴν μᾶς κατακρίνη, ἔχομεν παρήρησάμεν εἰς τὸν Θεόν.

22 Καὶ ὁ ἰαν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι ἰας ἐπὶ τὰς αὐτῷ τηρῶμεν, καὶ τὰ ἀριστὰ ἰνώπιον αὐτοῦ ποιῶμεν.

23 Καὶ αὐτῇ ἰστὶν ἡ ἰστολή αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἰστολῆν ἡμῖν.

24 Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἰστολαῖς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ πνεύματος ὃ ἡμῖν ἔδωκεν.

22 Καὶ ὅποιον ἐπαγγραζήσωμεν, τὸ πιστεύομεν ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι φυλάττομεν ταῖς ἰστολαῖς τε, καὶ κάμνομεν ἰκεῖνα ὅπου τοῦ ἀρίστου.

23 Καὶ ἐν τούτῳ εἶναι ἡ ἰστολή τε, διὰ τὰ πιστεύσωμεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὰ ἀγαπήσωμεν ἵνας τὸ ἄλλον, καθὼς μᾶς ἔδωκεν παραγγελίας.

24 Καὶ ἰκεῖν ὅπου φυλάττει ταῖς ἰστολαῖς τε, μένει εἰς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς εἰς αὐτόν· καὶ ἀπὸ τούτου γνωρίζομεν ὅτι μένει εἰς ἡμᾶς, ἀπὸ τοῦ πνεύματος ὅπου μᾶς ἔδωκεν.

Κεφ. δ'. 4.

Ἄ Γαλιθαῖοι, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξελλυθήσονται εἰς τὸν κόσμον·

2 Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ.

3 Καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστὶ· καὶ τούτῳ ἐστὶ τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκούσατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη.

Ἄ Γαλιθαῖοι, μὴν πιστεύετε εἰς κάθε πνεῦμα, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰάν εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐυγήκασιν εἰς τὸν κόσμον.

2 Ἀπὸ ἐν τούτῳ γνωρίζετε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· κάθε πνεῦμα ὃ ὅπου ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὴν σάρκα, εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ κάθε πνεῦμα τὸ ὅπου οὐκ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὰ ἦλθεν εἰς τὴν σάρκα, οὐκ εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ τούτῳ εἶναι τὸ (πνεῦμα) τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἔρχεται, ὅπου ἀκούσατε, ὅτι ἔρχεται καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ εἶναι εἰς τὸν κόσμον.

4 Ἑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ, τικρία, καὶ νικῆκατε αὐτούς· ὅτι μίζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ.

5 Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ· διὰ τῆτο ἐκ τῷ κόσμῳ λαλῶσι, καὶ ὁ κόσμῳ αὐτῶν ἀκύνει.

6 Ἡμεῖς ἐκ τῷ Θεῷ ἴσμεν· ὁ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκύνει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τῷ Θεῷ, οὐκ ἀκύνει ἡμῶν. ἐκ τῆτο γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

7 Ἀγαπητοὶ, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τῷ Θεῷ ἐστὶ· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν, ἐκ τῷ Θεῷ γιγίνηται, καὶ γινώσκει τὸν Θεόν.

8 Ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν· ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶν.

9 Ἐν τῆτω ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τῷ Θεῷ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱόν αὐτοῦ ἰδὸν μογογενῆ ἀπέστειλεν· ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν διὰ αὐτοῦ.

10 Ἐν τῆτω ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἔχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστειλε τὸν υἱόν αὐτοῦ ἰλασμοὶν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

11 Ἀγαπητοὶ, εἰ ἕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς

4 Ἐστὶς ἴσθαι ἀπὸ τὸν Θεόν, ἀ παιδία, καὶ ἴδς ἐνικῆσθε· ὅτι μεγαλίτερον εἶναι ἰκαῖνον· ὅπῃ εἶναι μίσα εἰς ἰσαῖς, παρὰ ἰκαῖνον· ὅπῃ εἶναι μίσα εἰς τὸν κόσμον.

5 Αὐτοὶ εἶναι ἀπὸ ἰδὸν κόσμον. διὰ τῆτο λαλῶσι κατὰ ἰδὸν κόσμον, καὶ ὁ κόσμῳ τὸς ἀκύνει.

6 Ἐμεῖς εἴμεσθαι ἀπὸ τὸν Θεόν. ἰκαῖνον· ὅπῃ γνωρίζει τὸν Θεόν, μᾶς ἀκύνει. ἰκαῖνος ὅπῃ δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν, δὲν μᾶς ἀκύνει. ἀπὸ τῆτο γνωρίζομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

7 Ἀγαπητοὶ, ἄς ἀγαπῶμεν ἴσθαι ἰδὸν ἄλλον, ὅτι ἡ ἀγάπη εἶναι ἀπὸ ἰδὸν Θεόν· καὶ καδίτας ὅπῃ ἀγαπᾷ, ἐγιγνήθη ἀπὸ ἰδὸν Θεόν, καὶ γνωρίζει τὸν Θεόν.

8 Ἐκαῖνον· ὅπῃ δὲν ἀγαπᾷ, δὲν γνωρίζει τὸν Θεόν, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη.

9 Ἀπὸ τῆτω ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τῷ Θεῷ εἰς ἡμᾶς, ὅτι ἰδὸν υἱόν τῷ ἰδὸν μογογενῆ ἀπέστειλεν· ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, διὰ τὰ ζήσωμεν διὰ μίση τῷ.

10 Εἰς τῆτω εἶναι ἡ ἀγάπη, ὄχι ὅτι ἡμεῖς ἀγαπήσαμεν ἰδὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς μᾶς ἀγάπησεν, καὶ ἀπέστειλε τὸν υἱόν τῷ τὰ εἶναι συγχώρησις διὰ τῶν ἁμαρτιῶν μας.

11 Ἀγαπητοὶ, ἰάν ὁ Θεὸς μᾶς ἀγάπησεν ἰτίοιαις λογιῆς, καὶ

ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν.

12 Θεὸν ἑδὺς πάποτε τ^αί-
σται· ἵαν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους,
ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ
ἀγάπη αὐτῷ τετελειωμένη ἐστὶν
ἐν ἡμῖν.

13 Ἐν τῷ γινώσκωμεν ὅτι
ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν
ἡμῖν, ὅτι ἐκ τῷ πνεύμα^τ
αὐτῷ δίδωκεν ἡμῖν.

14 Καὶ ἡμεῖς τεθαύμασα, καὶ
μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπί-
σταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τῷ κόσμῳ.

15 Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι
Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τῷ Θεῷ, ὁ
Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς
ἐν τῷ Θεῷ.

16 Καὶ ἡμεῖς ἔγνωκαμεν καὶ
πιστεύσαμεν τὴν ἀγάπην ἣν
ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ Θεὸς
ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ
ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει,
καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

17 Ἐν τῷ τετελειώται ἡ
ἀγάπη μετ' ἡμῶν, ἵνα παρρη-
σίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς
κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι,
καὶ ἡμεῖς ἴσμεν ἐν τῷ κόσμῳ
τῷ.

18 Φόβ^ο οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ ἀ-
γάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη
ἔξω βάλλει τὸν φόβον· ὅτι ὁ φό-
β^ο κέλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμε-
ν^ο ἂν τετελειώται ἐν τῇ ἀγάπῃ.

ἡμεῖς χροισῶμεν τὰ ἀγαπῶμεν
ἕνας τὸν ἄλλον.

12 Τὸν Θεὸν κατέρας ποτὶ
... τὸν εἶδεν. ἵαν ἀγαπῶμεν ἀλ-
λήλους, ὁ Θεὸς μένει εἰς ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀγάπη τῷ εἶναι τελει-
ωμένη εἰς ἡμᾶς.

13 Ἀπὸ τῷτο γνωρίζομεν,
ὅτι μένομεν εἰς αὐτὸν, καὶ αὐ-
τὸς εἰς ἡμᾶς, ὅτι ἀπὸ τὸ πνεῦ-
μά τῷ μᾶς ἔδωκεν.

14 Καὶ ἡμεῖς τὸν εἶδαμεν, καὶ
μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπί-
σταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τῷ κόσμῳ.

15 Ὃσοι^ο ἂν ὁμολογήσῃ
ὅτι Ἰησοῦς εἶναι ὁ υἱὸς τῷ Θεῷ,
ὁ Θεὸς μένει εἰς αὐτὸν, καὶ
αὐτὸς εἰς τὸν Θεόν.

16 Καὶ ἡμεῖς ἔγνωρισάμεν
καὶ πιστεύσαμεν τὴν ἀγάπην
ὅπῃ ἔχει ὁ Θεὸς εἰς ἡμᾶς. ὁ
Θεὸς εἶναι ἀγάπη· καὶ ἐκεῖν^ο
ὅπῃ μένει εἰς τὴν ἀγάπην, μέ-
νει εἰς τὸν Θεόν, καὶ ὁ Θεὸς
εἰς αὐτόν.

17 Εἰς τῷτο εἶναι τετελειώται
ἡ ἀγάπη μετ' ἡμᾶς, (διὰ τὰ
ἔχωμεν παρρησίαν εἰς τὴν ἡμέ-
ραν τῆς κρίσεως) ὅτι καθὼς εἶναι
ἐκεῖν^ο, τέτοιαις λογῆς εἴμεσθα
καὶ ἡμεῖς εἰς τὸν κόσμον ἐτῶτον.

18 Φόβ^ο δὲν εἶναι εἰς τὴν
ἀγάπην, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγά-
πη ἐγῶναι ἔξω τὸν φόβον· ὅτι ὁ
φόβ^ο ἔχει τιμωρίαν· καὶ ἐκεῖ-
ν^ο ὅπῃ φοβᾶται, δὲν τετελειώ-
ται εἰς τὴν ἀγάπην.

19 Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, ὅτι αὐτὸς πρῶτ' ἠγάπησεν ἡμᾶς.

20 Ἐάν τις εἴπῃ· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφόν αὐτῷ μισῶ, ψεύτης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν αὐτῷ ὀνειώρακε, τὸν Θεὸν ὃς ἔχ' ἰώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν;

21 Καὶ ταύτην τὴν ἐπιτολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ.

19 Ἐμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, διατι αὐτὸς μᾶς ἀγάπησεν πρῶτα.

20 Ἐὰν εἴπῃ κανένας· ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφόν τε μισῶ, ψεύτης εἶναι· διατι ἐκείνος ὅπῃ δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν τε τὸν ὁποῖον εἶδε, τὸν Θεὸν ὅπῃ δὲν τὸν εἶδε, πῶς δύναται ἰὰ τὸν ἀγαπᾶν;

21 Καὶ ἐτέτην τὴν ἐπιτολὴν ἔχομεν ἡμεῖς ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι ἐκείν' ὅπῃ ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, ἰὰ ἀγαπᾷ καὶ ἰὰν ἀδελφόν τε.

Κεφ. ε. 5.

Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεννιῆται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννησαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεννηθημέριον ἐξ αὐτοῦ·

2 Ἐν τῷ τῷ γνώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐπιτολάς αὐτῷ τηρῶμεν.

3 Αὕτη γὰρ ἐστίν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἴδῃς ἐπιτολάς αὐτῷ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐπιτολαὶ αὐτῷ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν.

4 Ὅτι πᾶν τὸ γεννηθημέριον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐκᾶ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστίν ἡ εἰκη· ἡ εἰκησασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν.

5 Τίς ἐστίν ὁ ἐκῶν ἰὸν κόσμον,

Κἀθεῖς εἶνας ὅπῃ πιστεύει, ὅτι Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός, ἐγεννήθη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ· καὶ κανένας ὅπῃ ἀγαπᾷ ἐκείνον ὁπῷ ἐγένησεν, ἀγαπᾷ καὶ ἐκείνον ὁπῷ ἐγεννήθη ἀπ' αὐτοῦ.

2 Ἀπὸ τῷ τῷ γνωρίζομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἀγαπῶμεν τὸν Θεόν, καὶ φυλάττομεν ταῖς ἐπιτολαῖς τε.

3 Διατι ἐτέτη εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα φυλάττομεν ταῖς ἐπιτολαῖς τε. καὶ αἱ ἐπιτολαῖς τε δὲν εἶναι βαρεῖαις.

4 Ὅτι κανέ κανέμα ὅπῃ ἐγεννήθη ἀπὸ ἰὸν Θεοῦ, ἐκᾶ ἰὸν κόσμον. καὶ ἐτέτη εἶναι ἡ εἰκη ὅπῃ ἐνίκησα τὸν κόσμον, ἡ πίστις μας.

5 Ποῖ' εἶναι ἐκῶν· ὅπῃ ἐκᾶ τὸν κόσμον, παρὰ ἐκῶν·

οὐ μὲν ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Ὁ Οὐτός ἐστιν ὁ ἰδὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι· καὶ τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια.

7 Ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ ὕρανω, ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· καὶ ἕτοι οἱ τρεῖς ἓν εἰσι.

8 Καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῆ, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσι.

9 Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστὶν ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ ἢ ἡ μαρτυρία περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

10 Ὁ πιστεύων εἰς Ἰὼν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ, ψεύσθη περὶ αὐτοῦ, ὅτι ὁ πιστεύων εἰς Ἰὼν μαρτυρίαν ἢν μαρτυροῦσιν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

11 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός· καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστὶν.

12 Ὁ ἔχων Ἰὼν υἱόν, ἔχει τὴν

ὁπῶ πιστεύει ὅτι Ἰησοῦς εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Ὁ Ἐτότος εἶναι ὁπῶ ἴδωκε μὲ πρὸν, καὶ μὲ αἷμα, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἔχει μόνον μὲ τὸ πρὸν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ πρὸν καὶ μὲ τὸ αἷμα. καὶ τὸ πνεῦμα εἶναι ὁπῶ μαρτυροῦν ὅτι τὸ πνεῦμα εἶναι ἡ ἀλήθεια.

7 Ὅτι τρεῖς εἶναι ἐκεῖνοι ὁπῶ μαρτυροῦσιν εἰς τὸν ὕρανον, ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· καὶ ἐτότοι οἱ τρεῖς ἓνα εἶναι.

8 Καὶ τρεῖς εἶναι ἐκεῖνοι ὁπῶ μαρτυροῦσιν εἰς τὴν γῆν, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ εἶναι.

9 Ἐὰν πιάνομεν τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ εἶναι μεγαλύτερη· ὅτι τάτη εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποῖαν ἡμαρτυροῦσιν διὰ τὸν υἱόν τε.

10 Ἐκεῖνος ὁπῶ πιστεύει εἰς Ἰὼν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει ἴην μαρτυρίαν εἰς τοῦ λόγου τε· ἐκεῖνος ὁπῶ δὲν πιστεύει εἰς Ἰὼν Θεόν, Ἰὼν ἔκαμε ψεύσθη, ὅτι δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ὁπῶ ἡμαρτυροῦσιν ὁ Θεὸς διὰ Ἰὼν υἱόν τε.

11 Καὶ ἐτότη εἶναι ἡ μαρτυρία, ὅτι ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωκε ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐτότη ἡ ζωὴ εἶναι εἰς τὸν υἱόν τε.

12 Ἐκεῖνος ὁπῶ ἔχει Ἰὼν υἱόν,

ζωήν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει.

13 Ταῦτα ἔγραψα ἡμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον, καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ αὐτῆς ἰσὺς ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἰάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θίλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν.

15 Καὶ ἵαν οἶδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν, ὁ ἂν αἰτώμεθα, οἶδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν παρ' αὐτοῦ.

16 Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ, καὶ δώσει αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον. ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· ἢ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ.

17 Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστὶ· καὶ ἔστιν ἁμαρτία ἢ πρὸς θάνατον.

18 Οἶδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἔχει ἁμαρτάνει· ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ, τηρεῖ ἑαυτὸν, καὶ ὁ ποτηρὸς ἔχει ἄπικται αὐτῷ.

19 Οἶδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ

ἔχει τὴν ζωὴν. ἐκεῖνος ὅπῃ δὲν ἔχει τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, δὲν ἔχει τὴν ζωὴν.

13 Ἐτῶτα ἔγραψα εἰς ἰσῶς ὅπῃ πιστεύετε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· διὰ τὰ ἐξεύρετε ὅτι ἔχετε ζωὴν αἰώνιον, καὶ διὰ τὰ πιστεύετε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ ἰσὺς εἶναι ἡ παρρησία ὅπῃ ἔχομεν εἰς αὐτὸν, ὅτι ἵαν ζητῶμεν τίποτις κατὰ τὸ θίλημά του, μᾶς ἀκούει.

15 Καὶ ἵαν ἐξεύρωμεν ὅτι μᾶς ἀκούει, ὁ, τι πρᾶγμα ἐθίλαμεν τοῦ ζητήσῃ, ἐξεύρωμεν ὅτι ἔχομεν τὰ ζητήματα ὅπῃ ἐζητήσαμεν ἀπ' αὐτοῦ.

16 Ἐάν κανίνας εἰδῇ τὸν ἀδελφόν του ὅπῃ ἁμαρτάνει ἁμαρτίαν, ῥπῃ δὲν εἶναι εἰς θάνατον, ἄς παρακαλέσει τὸν Θεόν, καὶ θίλει τοῦ δώσει ζωὴν, εἰς ἐκείνης, λέγω, ὅπῃ σφάλουσιν ἔχει εἰς θάνατον. εἶναι ἁμαρτία εἰς θάνατον, δὲν λέγω τὰ παρακαλίση διὰ ἐκείνης.

17 Κάθε ἀδικία, ἁμαρτία εἶναι, καὶ εἶναι ἁμαρτία ὅπῃ δὲν εἶναι εἰς θάνατον.

18 Ἐξεύρωμεν ὅτι κάθε ἵνας ὅπῃ εἶναι γεννηθεὶς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, δὲν ἁμαρτάνει· ἀλλὰ ἐκεῖνος ὅπῃ ἐγεννήθη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, φυλάττει τοῦ λόγου του, καὶ ὁ ποτηρὸς δὲν τὸν ἀγγίξει.

19 Ἐξεύρωμεν ὅτι εἴμεσθιν

ισμῶν, καὶ ὁ κόσμῳ ἅλῳ ἐν τῷ πνεύματι κίττα.

20 Οὐδὲν μὲν δὲ ἔστι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦναι, καὶ διδάσκει ἡμῶν διδάσκει· ἵνα γνωσκώμεν τοὺς ἀληθινούς· καὶ ἴσμεν ἐν τῷ ἀληθειῶν, ἐν τῷ εἶναι αὐτῷ Ἰησοῦ Χριστῷ· ἅτις ἴσμεν ὁ ἀληθινὸς Θεὸς καὶ ἡ ζῆν ἁἰώνιῳ·.

21 Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἄμην.

ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ κόσμῳ ἅλῳ εἰς τὴν πνευματικὴν εὐρίσκειται.

20 Καὶ ἵξεύρομεν ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦλθεν, καὶ μᾶς ἐδύναται γνωστῶν, διὰ τὰ γνωρίζωμεν ἐκείνοι ὅπου εἶναι ἀληθινός· καὶ εἰμολογεῖται εἰς τὸν ἀληθινόν, ἦγεν εἰς ἰουδαίῳ τῶν Ἰησοῦν Χριστῶν· ἐτῆθῳ εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεός, καὶ ἡ ζῆν ἡ αἰώνιῳ·.

21 Παιδία, φυλάξατε τὰ λόγια σας ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἄμην.

ἸΩ'ΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ὁ Προβίτερον ἐκλεκτῶν κίττα, καὶ τοῖς τέκνοις αἰτήσιν, ἅς ἐγὼ ἀγάπησιν ἐν ἀληθειᾷ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνῳ, ἀλλὰ καὶ πάντες ἐν ἐγνωστικῆς τῆς ἀληθείας·

2 Διὰ τὴν ἀληθειᾶν τὴν μένειν ἐν ἡμῶν, καὶ μετ' ἡμῶν ἴσμεν εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Ἐγενε μετ' ἐμῶν χάρις, εὐεχθῆ παρὰ Θεοῦ πατρός, καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρός, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ.

4 Ἐχάρην λίαν ὅτι εὐρεκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας

Ὁ Προβίτερον εἰς τὴν κυρίαν ἐκλεκτῶν, καὶ εἰς τὰ παιδία τῆς, ἵνα ὅποια ἐγὼ ἵνα ἀγάπησιν ἀληθινῶν, καὶ ὄχι ἐγὼ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἅλοι ἐκείνοι ὅπου ἐγνωρίσαν τὴν ἀληθειᾶν·

2 Διὰ τὴν ἀληθειᾶν ὅπου μένει εἰς ἐμᾶς, καὶ θέλει εἰσθαι μετ' ἐμᾶς εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Ἄς εἶναι μετ' ἐμοῦ χάρις, εὐεχθῆ, ἀπὸ Θεοῦ τοῦ πατρός καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρός, μετ' ἀληθείας καὶ μετ' ἀγάπης.

4 Ἐχάρην κατὰ πολλὰ, ὅτι εὐρεκα ἀπὸ τῶν παιδίων σου ὅπου περιπατοῦσιν μετ' ἀληθείας

ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πατρὸς.

5 Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, ἕως ἐβόλην γράφω σοι καινόν, ἀλλὰ ἢν εἴχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπήμεν ἀλλήλους.

6 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν μὴ ἀ τὰς ἐβόλας αὐτῆ. αὕτη ἐστὶν ἡ ἐβόλη, καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατήτε.

7 Ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἳ μὴ ὁμολογῶντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· ἕτος ἐστὶν ὁ πλάγιος καὶ ὁ ἀντίχριστος.

8 Βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ἀπολίσωμεν ἅ ἐργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν.

9 Πᾶς ὁ παραβαίνων, καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, Θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, ἕτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει.

10 Εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν ἠφέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαιρεῖτε αὐτῷ μὴ λέγετε·

11 Ὅ γὰρ λέγων αὐτῷ χαιρεῖτε, κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς ποιητοῖς.

αυ, καθὼς ἐπήραμεν παραγγελίαν ἀπὸ τοῦ πατέρα.

5 Καὶ τῶρα σὶ παρακαλῶ, κυρία, ὅχι, πῶς σὺ γράφω καινύριαν ἐντολὴν, ἀλλὰ ἐκείνη ὅπῃ εἴχαμεν ἀπὸ τῆν ἀρχῆν, ἵνα ἀγαπήμεν ἑας τὸν ἄλλον.

6 Καὶ ἐτήτη εἶναι ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ ταῖς ἐβόλαις τῆ. ἐτήτη εἶναι ἡ ἐντολή, καθὼς ἀκούσατε ἀπὸ τῆν ἀρχῆν, ἵνα περιπατήτε εἰς αὐτήν.

7 Ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσέβηκαν εἰς τὸν κόσμον, ὅπῃ δὲν ὁμολογῶσι τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἵνα ἦλθον εἰς σάρκα. ἐτήτος εἶναι ὁ πλάγιος καὶ ὁ ἀντίχριστος.

8 Βλέπετε τοῦ λόγου σας, διὰ ἵνα μὴν χάσωμεν ἐκεῖνα ὅπῃ ἐκοπιάσαμεν, ἀλλὰ ἵνα πάρωμεν σωγὴν πληρωμῆν.

9 Κάδι εἶνας ὅπῃ παραβαίνου, καὶ δὲν μένει εἰς τῆν διδαχὴν τοῦ Χριστοῦ, δὲν ἔχει Θεόν· ἐκεῖν ὅπῃ μένει εἰς τῆν διδαχὴν τοῦ Χριστοῦ, ἐτήτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει·

10 Ἐὰν ἔρχεται κανίνας εἰς ἰσᾶς, καὶ δὲν φέρει ἐτήτην τῆν διδαχὴν, μὴν τὸν πῆριτε εἰς τὸ σπῆτί σας, καὶ μὴν τὸν χαιρετῶτι.

11 Διαλί ἐκεῖν ὅπῃ τὸν χαιρετᾶ, κοινωνεῖ εἰς ἵνα ἔργα τῆ ἵνα ποιηρά.

12 Πολλά ἔχον ἡμῖν γράψω, οἷον ἔβαλλόν διὰ χάρτε καὶ μέλαν· ἀλλὰ ἐλπίζω ἔλθειν πρὸς ὑμᾶς, καὶ γόμα πρὸς γόμα λαλῆσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἢ περισσευμένη.

13 Ἀσπάζεταιται σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐλεκτῆς. Ἄμην.

12 Ἐχοντας πολλά καὶ σὸς γράψω, δὲν ἐδίδοσα καὶ τὰ γράψω μὲ χαρτὶ καὶ μὲ μέλαν· ἀλλὰ θαρρῶν καὶ ἔλθω εἰς ἱσᾶς, καὶ καὶ λαλήσω γόμα μὲ γόμα, διὰ καὶ εἶναι ἡ χαρὰ μας περισσευμένη.

13 Τὰ παιδία τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐλεκτῆς σὶ χαιρετοῦν. Ἄμην.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ

ΤΡΙΤΗ.

Ὁ Πρεσβύτερος· Γαίω τῷ ἀγαπητῷ, ὡς ἔγν' ἀγαπῶ ἡ ἀληθεία.

2 Ἀγαπητὲ, περὶ πάντων εἰχόμενος εἰς ἐνοδύσασθαι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς ἐνοδύεται σου ἡ ψυχή.

3 Ἐχάσθη γὰρ λίαν ἐχθρῶσιν ἀδελφοῖς, καὶ μαρτυρεῖται σε τῷ ἀληθείᾳ, καθὼς εἶς ἡ ἀληθείᾳ σφραγιστῆς.

4 Μεγαλύτερον τῆσιν οὐκ ἔχου χαρᾶν, ὡς ἀκούω ἵνα ἡμεῖς τέκνα ἡ ἀληθείᾳ σφραγιστῆσθα.

5 Ἀγαπητὲ, πρὸς πικρῶς ὁ καὶ ἰσχυρῶς τὴν ἀδελφὴν καὶ εἰς τὴν ξένην.

6 Οἱ ἐπινοεῖ ἡμαρτήσων σε τῷ

Ὁ Πρεσβύτερος· εἰς τὸν Γαίω τὸν ἀγαπητὸν, ἵνα ὅπως ἔγν' ἀγαπῶ ἀληθείᾳ.

2 Ἀγαπητὲ, διὰ ὅλα εὐχόμενος καὶ ἐνοδύσασθαι καὶ καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς ἐνοδύεται ἡ ψυχή σου.

3 Διὰ τὴν ἐχάσθη μὲν πολλὰ ὡς ἀκούω ἵνα οἱ ἀδελφοί, καὶ ἡμαρτήσων τὴν ἀληθείᾳ σου, καθὼς εἶς ἡ ἀληθείᾳ σφραγιστῆς μὲ ἀληθείᾳ.

4 Μεγαλύτερον χαρᾶν ἀπὸ τῆσιν δὲν ἔχου, ὡς ἀκούω καὶ ἀκούω τὰ παιδία μὲ καὶ σφραγιστῆσθαι μὲ ἀληθείᾳ.

5 Ἀγαπητὲ, ἰσὺ κάμνεις ἔργου πρὸς ἀδελφῶν, ἐκείνῳ ὅπου κάμνεις εἰς τὴν ἀδελφὴν καὶ εἰς τὴν ξένην.

6 Οἱ ἐπινοεῖ ἡμαρτήσων

ἀγάπη ἰνώπιον ἐκκλησίας· ἕς καλῶς ποιήσεις ὑποπέμψας ἀξίως τοῦ Θεοῦ.

7 Ἐπεὶ γὰρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐξῆλθοι, μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἰδιῶν.

8 Ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ἀπὸ λαμβάνειν τὴν τοιούτους, ἵνα ζυγιστοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ.

9 Ἐγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοσωτηῶν αὐτῶν Διοτρεφῆς οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς.

10 Διὰ τῆτο, ἵαν ἔλθω, ὑπομηθῶ αὐτοῦ ἵα ἔργα αὐτοῦ ποιεῖ, λόγοις κτηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς· καὶ μὴ ἀρκέμεν· ἵαν τῆτοις, ἕτι αὐτὸς ἐπιδέχεται τὴν ἀδελφῆς, καὶ τὴν βυλομένης κωλύει, καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει.

11 Ἀγαπητὴ, μὴ μιμῶ τὸ κακόν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. ὁ ἀγαθοποιῶν, ἵαν τοῦ Θεοῦ ἵαν· ὁ δὲ κακοποιῶν, ἕχ ἵωρακε τὸν Θεόν.

12 Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπὸ αὐτῆς ἵης ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς δὲ μαρ-

τὴν ἀγάπην σου ὁμωροσᾶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν· τὴν ὁποῖως ἵαν τὴν συμπέμψης ὡσάν κρέπει τοῦ Θεοῦ, καλᾶ θίλεις κάμει.

7 Διαλί δια τὸ ὄνομά τε εὐγῆκαν ἀπὸ τὰ ἵδη, καὶ δὲν ἐπῆραν τίποτες ἀπὸ τὰ πράγματα τῆς.

8 Ἐμεῖς λοιπὸν χρεωσῶμεν ἵα τὴν διχῶμοσθε τὴν τοιούτους, διὰ ἵα γινώμοσθε ζυγιστοὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν.

9 Ἐγραψα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλὰ ὁ Διοτρεφῆς ὁκῦ φιλοσωτηῆι εἰς αὐτῆς, δὲν μᾶς δίχεται.

10 Διὰ τῆτο, ἵαν ἔλθω, θίλω(σᾶς) ἀναδυμήσει ἵα ἔργα τε ὁκῦ κάμει, φλυαρῶντας εἰς ἡμᾶς κακὰ λόγια. καὶ μὴ ὄντας εὐχαρισθῆμῖν· εἰς ἵτοῦτα, ὅχι μοναχᾶ αὐτὸς δὲν δίχεται τὴν ἀδελφῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκείνης ὁποῦ θίλουν ἵα τὴν διχθῶσι τὴν ἐμποδίζει, καὶ τὴν ἐκβάνει ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.

11 Ἀγαπητὴ, μὴ μιμᾶσαι τὸ κακόν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. ἐκεῖν· ὁποῦ κάμει τὸ καλόν, ἵιαν ἀπὸ τὸν Θεόν· ἐκεῖν· ὁκῦ κάμει κακὰ, δὲν ἵδη τὸν Θεόν.

12 Ὁ Δημήτρι· ἕχει μαρτυρίαν ἀπὸ ὅλης, καὶ ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀλήθειαν· καὶ ἡμεῖς

τυροῦμεν, καὶ εἶδατε ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθὴς ἐστὶ.

13 Πολλὰ εἶχον γράψαι, ἀλλ' ἢ θέλω διὰ μέλανος καὶ καλὰ μὲν σοὶ γράψαι·

14 Ἐλπίζω δὲ εὐθὺς ἰδεῖν σε, καὶ γόμα πρὸς γόμα λαλήσομαι.

15 Εἰρήνη σοὶ. ἀσπάζομαι σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζου τὴν φίλον καὶ ὄνομα.

μαρτυροῦμεν, καὶ ἰξούρετε ὅτι ἡ μαρτυρία μας εἶναι ἀληθινή.

13 Πολλὰ εἶχα νὰ γράψω, ἀμὲν δὲν θέλω νὰ σὺ λα γράψω μὲ μέλαν καὶ μὲ κοτ-
δίλι.

14 Ἄλλὰ ἐλπίζω γλήγορα νὰ σὲ ἰδῶ, καὶ θέλωμεν λα-
λήσει γόμα μὲ γόμα.

15 Ἄμποτε νὰ εἶναι εἰρήνη εἰς ἰσῆα. οἱ φίλοι σὲ χαιρε-
τοῦν. χαίρετα τὴν φίλον κατ' ὄνομα.

ἸΟΥΔΑ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ.

ἸΟΥΔΑΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ δὲ-
λός, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου,
τῆς ἐν Θεῷ πατρὶ ἡγιασμέ-
νης, καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ τιμη-
μῆκος κλητῆς·

2 Ἐλεος ὑμῶν καὶ εἰρήνη καὶ
ἀγάπη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

3 Ἀγαπητοί, πᾶσαι σπου-
δὴν ποιήσατε γράψαι ὑμῖν
περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀ-
σῶγχο ἴσχυος γράψαι ὑμῖν,

ἸΟΥΔΑΣ δὲλός τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἰα-
κώβου, εἰς τὴν καλεσμένην ὡς
εἶναι ἡγιασμένοι εἰς τὸν Θεὸν
τὸν πατέρα, καὶ πεφυλαγμένοι
ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Ἄμποτε νὰ ἀπαιθῆται εἰς
ἰσῆα ἔλεος, καὶ εἰρήνη, καὶ ἀ-
γάπη.

3 Ἀγαπητοί, ἐγὼ κάμνω-
τας κάδε λογῆς σπουδίας νὰ
σῶς γράψω διὰ τὴν κοινὴν σω-
τηρίαν, ἀναγκαῖον ἵνα σῶς

παρακαλῶν ἰπαγωνίζισθαι τῇ ἀπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίσι.

4 Παρασιδύσαι γάρ τις ἀνδρωποι οἱ πάλαι προσηγαμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρῖμα, ἀσιβίς, τῆς ταῦ Θεῷ ἡμῶν χάρις μιλωτιδέης εἰς ἀσίλγουαι, καὶ τὸν μόνον δισπότην Θεὸν καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρεύμενοι.

5 Ἐπομῆσαι δὲ ὑμᾶς βύλωμαι, εἰδὼτας ὑμᾶς ἀπαξ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπέλωσεν.

6 Ἀγγέλως τι τὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἐαυτῶν ἀρχήν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας, δισμοῖς αἰδίοις ὑπὸ ζόφου τετήρηται.

7 Ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τῆτοις τρόπον ἐκπορεύσασαι, καὶ ἀπειλοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἐτέρας, πρόκειλαι διῆγμα, σαρὸς αἰωνίου δίκης ὑπέχουσαι.

8 Ὅμοιος μὲν τοι καὶ ὅτοι

γράφω, παρακαλιώτάς σοι ἐὰν ἀγωνίζοσθαι πάντοτε διὰ τὴν πίσιν ὅπῃ ἰπαραδέθη μίαν φορὰν εἰς τὸς ἁγίους.

4 Διατὶ ἰμβῆται κροφᾶ κάποιοι ἀνδρωποι οἱ ὅποιοι ἦται ἀπὸ ἰκπαλαι προσηγαμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρῖμα, ἀσιβίς, ὅπῃ μεταδέττωσι τὴν χάρις τοῦ Θεῷ μας εἰς ἀσίλγουαι, καὶ ἀρεοῦνται τὸν μόνον δισπότην Θεὸν καὶ Κύριον μας Ἰησοῦν Χριστόν.

5 Καὶ θίλω ἐὰν σᾶς τὸ ἐναδυσίον, ἰξέυροττις ἰσις ἀπαξ τῆτο, ὅτι ὁ Κύριος ἔσωτας ἐὰν ἰλευδερῶσθ τὸν λαὸν ἀπὸ τῆς γῆς τῆς Αἰγύπτου, ὑγερος ἀπέλωσιν ἰσιίως ὅπῃ διὰ ἰπίγισουαι.

6 Καὶ ἰφύλαξιν ἀποκάτω εἰς τὸ σκότος μὲ δισίματα παλιτοκινὰ, εἰς κρίσιν τῆς μεγάλης ἡμέρας, τὸς ἀγγέλως ὅπῃ διὰ ἰφύλαξαι τὴν ἀρχήν τως, ἀλλ' ἀφισου τὸ ἴδιον τως κωλοικητήριον.

7 Καδὼς ἐὰν Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ πόλεις ὅποῦ ἦται ὀλόγουρα εἰς αὐταῖς ἔσωτας ἐὰν ἐκπορεύσασιν τὸν ὅμοιον τρόπον μὲ ἔτέτης τὸς ἀνδρώπους, καὶ ἐὰν πηγίνωσιν ὀπίσω ἄλλης σάρκας, κείτουλαι ὁμωρογᾶ διὰ παράδειγμα, ἰμωρούμεται μὲ τὸ αἰώνιον πῦρ.

8 Ὅμως παρόμοια καὶ

ἐνοπιαζόμενοι, σάρκει μὲν
μιαίῃσι, κυριότηα δὲ αἰθετή-
σι, δόξαι δὲ βλασφημίῃσι.

9 Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγ-
γελ[Ⓞ], ὅτι τῷ διαβόλῳ δια-
κριόμεν[Ⓞ] διελόγητο περὶ τοῦ
Μωσίου σώματ[Ⓞ], οὐκ ἐτέλ-
μησι κρίσει ἐπιτηχεῖν βλασ-
φημίας, ἀλλ' εἶπεν Ἐπιτιμή-
σαι σοι Κύρι[Ⓞ].

10 Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ
οἶδασι βλασφημίῃσι· ὅσα δὲ
φυσικῶς, ὡς τὰ ἄλογα ζῶα,
ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρον-
ται.

11 Οὐαὶ αὐτοῖς· ὅτι τῇ ὁδῷ
τοῦ Κάιν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ
πλάτῃ τοῦ Βαλαάμ μισθῷ ἐξ-
εχύθησαν, καὶ τῇ ἀτιμολογίᾳ
τοῦ Κορὶ ἀπέλωλο.

12 Οὗτοί εἰσι ἐν ταῖς ἀγά-
θαις ὑμῶν σπιλάδες, ὕψι-
χόμενοι, ἀφόβως ἑαυτὸς ποι-
μαίνοντες· νεφίλαι ἄνδρες, ὑπὸ
αἵματι περιφερόμενοι, δένδρα
φθινοπωρινά, ἄκαρπα, δις
ἀποθανόντα, ἐκρηζόμενα·

13 Κύματα ἄγρια θαλάσ-
σης, ἐπαφρίζοντα ἑαυτῶν
αἰσχύναις· ἄστειρα πλανῆται,
οἷς ὁ ζῆφ[Ⓞ] τοῦ σκότους εἰς τὸν
αἰῶνα τιτάνηται.

ἐτούτοι ἐνοικεῖόμενα, μελόεσσι
μὲν τῇ σάρκα, τῇ δὲ κυριό-
τητα παραιτοῦνται, καὶ ταῖς
δόξαις βλασφημῶσι.

9 Καὶ ὁ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγ-
γελ[Ⓞ], ὅταν ἐμάχητο μὲν τῷ
διάβολῳ, φιλοτιμῶντας διὰ
τὸ κορμὶ τοῦ Μωυσίου, διὲν
ἀποκόπησι ἐὰν φέρῃ ἀπέφασσι
βλασφημίας, ἀλλὰ ἐπιτιμῶσι αὐ-
τόν· ἐπιτιμῶσαι σοι Κύρι[Ⓞ].

10 Ἀμὴν ἐτούτοι ὅσα δὲν
ἐξεύρωσι τὰ βλασφημῶσι· καὶ
ὅσα ἐξεύρωσι φυσικῶς, ὡσαύτως τὰ
ἄλογα ζῶα, εἰς ἐτῆτα φθεί-
ρονται.

11 Ἀπλήροισι εἰς αὐτῶς,
ὅτι ἰὴν γράτας τοῦ Κάιν ἐπορεύ-
θησαν, καὶ εἰς τὴν πλάτῃ τῆς
πληρωμῆς τοῦ Βαλαάμ ἔτρο-
ξαν, καὶ εἰς τὴν ἀτιμολογίαν τοῦ
Κορὶ ἐχάλασθησαν.

12 Ἐτούτοι εἶναι λέραις εἰς
ταῖς ἀγαθαῖς σας, τρώγον-
τες καὶ πίνοντες μετισῶς,
βόσκουσι τοῦ λόγου τῆς χωρὶς
φόβου, ὕψιφα ἄνδρα, ὅπῃ
κινῶνται ἀπὸ τῆς αἰματός,
δένδρα φθινοπωρινά, ἄκαρπα,
ὅπῃ ἀπέθαναι δύο φοραῖς, καὶ
ἐκρηζόμενα·

13 Ἄγρια κύματα τῆς θα-
λάσσης, ὅπῃ ἀφρίζουσι ἑαυτῶν
αἰσχύναις τῆς· ἄστειρα ὅπῃ
πλανῶνται, διὰ τῆς ὁποιῶς ἢ
μαυράδα τοῦ σκότους φυλάττι-
ται εἰς τὸν αἰῶνα.

14 Προιφήτῃσιν διὰ καὶ τῶν τοῖς ἑβδομοῦ ἀπὸ Ἀδάμ Ἐνῶχ, λίγων Ἰδδ, ἤλθε Κύριος ἐν μυριάσιν ἀγίαις αὐτοῦ,

15 Ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων, καὶ ἐξελεῖξαι πάντας τοὺς ἀσιβεῖς αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσιβείας αὐτῶν ἃν ἠσίβησαν, καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ἃν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσιβεῖς.

16 Οὗτοί εἰσι γογγυταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τοὺς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι καὶ τὸ σῶμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπερόψα, θαυμάζοντες πρόσωπα, ὑψηλείας χάριν.

17 Ὑμεῖς δὲ ἀγαπητοὶ μνησθε τῶν ῥημάτων τῶν προσηρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

18 Ὅτι ἔλεγον ὑμῖν, ὅτι ἐν ἰσχύει χρόνῳ ἴσονται ἱμπαῖνται, κατὰ τὰς ἰαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσιβειῶν.

19 Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες ἰαυτὰς, ψυχικοί, πνεῦμα μὴ ἔχοντες.

20 Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοὶ, τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἱποικο-

14 Καὶ ὁ Ἐνῶχ ὅπου ἦτον ἑβδομοῦ ἀπὸ Ἀδάμ, ἑπρόφητῃσιν διὰ ἰότητος, λίγων τας· ἰὰ, ὅπου ἤλθε Κύριος μὴ ταῖς μυριάδιν τε ταῖς ἀγίαις,

15 Νὰ κάμη κρίσιν ἐναντία εἰς ὅλους, καὶ ἰὰ ἐλέγη ὅλους τοὺς ἀσιβεῖς τας, διὰ ὅλα τὰ ἔργα τῆς ἀσιβείας τας, ὅπου ἀσίβησαν, καὶ διὰ ὅλα τὰ σκληρὰ ὅπου ἐλάλησαν ἐναντία τε ἁμαρτωλοῖ, ἀσιβεῖς.

16 Ἐτῷτοι εἶναι γογγυτάδες, κατηγορητάδες ἀνευχαρίστηοι, ὅπου περιπατοῦσι κατὰ τοὺς ἐπιθυμίας τας, καὶ τὸ σῶμα τας λαλεῖ κατὰ πολλὰ κινόδοξα, θαυμάζοντες ἰὰ πρόσωπα διὰ ὑψηλείαν.

17 Ἀμὴ ἰσιῖς, ἀγαπητοὶ, ἐνδυμηθῆτε τὰ λόγια ὅπου ἐλάληθησαν προτίτρα ἀπὸ τῆς ἀποστόλους τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

18 Ὅτι σὰς ἔλεγον, ὅτι εἰς τὸς ἰσχύει χρόνους θίλων σιν εἶσθαι ἱμπαῖνται, περιπατοῦντες κατὰ τοὺς ἀσιβιβάταις τας ἐπιθυμίας.

19 Ἐτῷτοι εἶναι ἐκίνοι ὅπου ἀποχωρίζουσι τοῦ λόγου τας, ψυχικοί, ὅπου δὲν ἔχου πνεῦμα.

20 Ἀμὴ ἰσιῖς, ὁ ἀγαπητοὶ, ἔγοντας ἰὰ οἰκοδομηθῆτε τοῦ

δομοῦντες ἑαυτοὺς, ἐν πνεύματι
ἀγίῳ προσευχόμενοι,

21 Ἐαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ
τηρέσατε, προσδεχόμενοι τὸ
ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

22 Καὶ ὡς μὴ ἐπιπέτε δια-
κριόμενοι·

23 Οὐς δὲ ἐν φόβῳ σύζετε,
ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρπάζοντες, μι-
σοῦντες καὶ τὸ ἀπὸ τῆς σαρκὸς
ἰσχυλωμένοι χιτῶνα.

24 Τῷ δὲ δυναμίῳ φυλά-
ξαι ὑμᾶς ἀπταιγῆς, καὶ γῆσοι
κατινώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ
ἀμόμνη ἐν ἀγαλλιάσει,

25 Μόνη σοφῶ Θεῷ σωτῆρι
ἡμῶν δόξα καὶ μεγαλοσύνη,
κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ νῦν
καὶ εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.
Ἄμήν.

λόγου σας εἰς τὴν ἀγαπάτην
σας πίστευ, καὶ ἵνα προσέχη-
σθε μὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,

21 Φυλάξτε τὸ λόγου σας
εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ἰ-
στοίας ἵνα ἀιαμάντε τὸ ἔλεος
τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ
εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

22 Καὶ κάποιως ἵνα τὰς
λυπᾶσθε κάμνοντες διακρι-
σει,

23 Καὶ κάποιως μὴ φόβος ἵνα
τὰς γλυτώτετε, ἀρπάζοντες ἵνα
ἀπὸ τῆς φωτιάς, μισῶντες καὶ
τὸ φέριμα τὸ μολυσμένο ἀ-
πὸ τῆς σάρκα.

24 Καὶ εἰς ἐπιπέτε ὅπως
δύναται ἵνα σᾶς φυλάξῃ ἀ-
πταιγῆς, καὶ ἵνα σᾶς γέσῃ ὁμ-
σροῦν εἰς τὴν δόξαν τοῦ ἀκατη-
ργήτου μὴ χερῶν,

25 Εἰς τὸν μόνον σοφὸν Θεόν
καὶ σωτῆρά μας ὡς εἶπαι δόξα
καὶ μεγαλοσύνη, κράτος καὶ
ἐξουσία, καὶ τῶρα καὶ εἰς πάν-
τας τὰς αἰῶνας. Ἄμήν.

ἘΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ἸΩΑΝΝΟΥ

ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Κεφ. α. 1.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν ἶδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, δι᾽ ἑξακαισὶν ὄμοιοις αὐτοῦ ἅ δι᾽ ἑξήκοντα ἔτη καὶ ἰσημέριον ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ·

2 Ὅς ἰμαρτύρησε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα τι εἶδε.

3 Μακάριος ὁ ἀναγιγνώσκων, καὶ οἱ ἀκούοντες τὰς λόγους τῆς προφητείας, καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα· ὁ γὰρ καιρὸς ἰγγύς.

4 Ἰωάννης λαῖς ἐπὶ τὰ ἐκκλησιαίαις λαῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ἑμὶν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ὄντος καὶ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος· καὶ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὰ πνευμάτων ἅ ἔστιν ἐν ἁπτοῖσι τοῦ θρόνου αὐτοῦ·

5 Καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν

Η Ἀποκάλυψις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποίαν τοῦ ἶδωκεν ὁ Θεός, τὰ δειξῆναι εἰς τὰς δόξας τοῦ ἐκείνου, ὅπως κάμει χρεία τὰ γενῆσι γέλοσεν· καὶ αὐτὸς γέλλωντάς τα μὴ ἴδον ἀγγέλον τὴν ἰσημέριον εἰς τὸν δούλον τὸν Ἰωάννην.

2 Ὁ ὁποῖος ἰμαρτύρησε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅσα εἶδε.

3 Μακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὅπως ἀναγιγνώσκει, καὶ ἐκείνοι ὅπως ἀκούσιν τὰς λόγους τῆς προφητείας, καὶ φυλάττωσιν ἐκεῖνα ὅπως εἶναι μίση εἰς αὐτὴν γεγραμμένα. διὰ τὸ καιρὸς εἶναι σημεῖον.

4 Ὁ Ἰωάννης εἰς λαῖς ἐπὶ τὰ ἐκκλησιαίαις ὅπως εἶναι εἰς τὴν Ἀσίαν· ὡς εἶναι χάρις εἰς ἑαῖς καὶ εἰρήνη ἀπὸ ἐκείνου ὁποῦ εἶναι, καὶ ὅπως ἦτον, καὶ ὅπως ἔρχεται, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὰ πνεύματα ὅπως εἶναι ὁμοστροφῆ εἰς τὸν θρόνον τὸν·

5 Καὶ ἀπὸ τῶν Ἰησοῦν Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ μάρτυρας ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν

Βασιλείῃ τῆς γῆς· τῷ ἀγαπή-
σαιτι ἡμᾶς, καὶ λύσονται ἡμᾶς
ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ
αἵματι αὐτοῦ·

6 Καὶ ἰπείσου ἡμᾶς βασι-
λεῖς καὶ ἱερεῖς τῷ Θεῷ καὶ πα-
τερὶ αὐτοῦ· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ
κρῶτ· εἰς τὰς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν.

7 Ἰδὲ, ἔρχεται μὲν τῶν νε-
φελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς
ὀφθαλμὸς, καὶ οἴτινες αὐτὸν
ἰξικάντησαν· καὶ κέψονται ἐπ’
αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς
γῆς. καὶ, ἀμήν.

8 Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω,
ἀρχὴ καὶ τέλος, λέγει ὁ Κύ-
ριος, ὁ ὢν καὶ ὁ ἔσθις καὶ ὁ ἔρχό-
μενος, ὁ παντοκράτωρ.

9 Ἐγὼ Ἰωάννης ὁ καὶ ἀδελ-
φὸς ἡμῶν, καὶ συγκληρονόμος ἐν
τῷ θλίψι καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ
καὶ ὑπομονῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὑγι-
κέρων ἐν τῷ ἵεσσι τῷ καλυμένῳ
Πάτρει, διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ,
καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

10 Ἐγραμῶν ἐν πνεύματι
ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ· καὶ ἤκουσα
ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς
σάλπιγγος,

11 Λογὸς· Ἐγὼ εἰμι τὸ
Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ

βασιλεὺς τῆς γῆς· εἰς ἑκάστου
ὁπῶ μᾶς ἀγάπησι, καὶ μᾶς
ἴδουσιν ἀπὸ ταῖς ἁμαρτίαις μας
μὲ τὸ αἷμά του,

6 Καὶ μᾶς ἔταμε βασιλεῖς
καὶ ἱερεῖς εἰς τὸν Θεὸν καὶ πα-
τέρα του, ἃς εἶναι δόξα εἰς αὐ-
τὸν καὶ κρῶτ· εἰς τὰς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων. ἀμήν.

7 Αὐτῷ, ὁπῶ ἔρχεται μὲν
ὕψους, καὶ ἴδους τὸν εἶδῶ
κάθι μᾶλλον, καὶ ἑκάστοις ὁπῶ τὸν
ἰξικάντησαν, καὶ ἴδουσι κλά-
σει εἰς αὐτὸν ὅλαις ἡ φυλαῖς
τῆς γῆς. καὶ, ἀμήν.

8 Ἐγὼ εἰμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω,
ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος, λέγει ὁ
Κύριος, ὁ ὢν καὶ ὁ ἔσθις καὶ ὁπῶ
ἔστις, καὶ ὁπῶ ἔρχεται ὁ παντο-
κράτωρ.

9 Ἐγὼ ὁ Ἰωάννης ὁ καὶ
ἀδελφὸς σας, καὶ συγκληρο-
νός εἰς τὸν θλίψιν καὶ εἰς τὸν
βασιλείαν, καὶ εἰς τὴν ὑπομο-
νήν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡμῶν εἰς
τὴν ἵεσον ὁπῶ λέγεται Πά-
τερ, διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ,
καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ.

10 Καὶ ἔλθω εἰς ἔγγραφην
μὲ πνεῦμα, τὴν κυριακὴν ἡ-
μέραν, καὶ ἤκουσα φωνὴν με-
γάλαν ὀπίσω μου ὡσαύτως σάλ-
πιγγος,

11 Ὅπῶ ἔλεγεν· ὅτι ἐγὼ
εἰμαι τὸ Α, καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶ-
τος καὶ ὁ ὕστερος καὶ ἑκάστος

Ἰσχατ[⊙] καὶ ὁ βλέπει γράφον εἰς βιβλίον, καὶ πέμψον ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς ἐν Ἀσίᾳ, εἰς Ἔφεσον, καὶ εἰς Σμύρναν, καὶ εἰς Πέργαμον, καὶ εἰς Θυάτειρα, καὶ εἰς Σάρδεῖς, καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς Λαοδικείαν.

12 Καὶ ἐπίγραψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἣτις ἐλάλησεν μετ' ἐμῷ· καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσᾶς·

13 Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν ὅμοιον υἱῷ ἀνθρώπου, ἐσθιδυμένον ποδήρη, καὶ περιζωσμένον πρὸς τοῖς μαγοῖς ζώνην χρυσοῦν·

14 Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχαις λευκαὶ ὡσεὶ ἔριον λευκόν, ὡς χιόν· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός·

15 Καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκοβιβάνῳ, ὡς ἐν καμίῳ πεπυρωμένοι· καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν·

16 Καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χερὶ ἄστρας ἑπτὰ· καὶ ἐκ τοῦ στόματός αὐτοῦ ῥομφαία δίγμο[⊙] ὀξεῖα ἐκπορευομένη· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ.

ὅπῃ βλέπεις, γράψε το εἰς βιβλίον, καὶ πέμψε το εἰς ταῖς ἐκκλησίαις ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν Ἀσίαν, εἰς τὴν Ἔφεσον, καὶ εἰς τὴν Σμύρνην, καὶ εἰς τὴν Πέργαμον, καὶ εἰς τὴν Θυάτειρα, καὶ εἰς τὴν Σάρδεῖς, καὶ εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς τὴν Λαοδικείαν.

12 Καὶ ἰγύριση γὰρ εἶδῶ τὴν φωνὴν, ὅπῃ μὲν ἐλάλησεν, καὶ γυρίζοντας εἶδα ἑπτὰ λυχνίας χρυσᾶς.

13 Καὶ εἰς τὴν μέσσην τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν εἶδα ἕνα ὅμοιον μὲν υἱὸν ἀνθρώπου, ἐσθυμένον μακρὸν φόρεμα ἴσως εἰς τὰ ποδάρια τῆ, καὶ ζωσμένον εἰς τὴν βυζιά ζωνάρι χρυσοῦν.

14 Καὶ ἡ κεφαλὴ τῆ καὶ αἱ τρίχαις τῆ ἄσπραι ὡσαν μαλὶ ἄσπρον, ὡσαν χιόνι· καὶ τὰ μάτια τῆ ὡσαν φλόγα φωτιᾶς.

15 Καὶ τὰ ποδάρια τῆ ἦσαν ὅμοια χαλκοβιβάνῳ, ὡσαν πυρωμένα μέσα εἰς τὸ καμίον· καὶ ἡ φωνὴ τῆ ὡσαν φωνὴ ἱερῶν πολλῶν.

16 Καὶ ἐκράτει εἰς τὸ δεξιόν τῆ χερὶ ἑπτὰ ἄστρας· καὶ ἀπὸ τοῦ στόματός τῆ εἴργει σπαθὶ δίγμομον κοπτήρον· καὶ ἡ ὄψις τοῦ ἱφίγγει, ὡσαν φίγγει ὁ ἥλιος εἰς τὴν δυνάμειν τοῦ.

17 Καὶ ὅτι ἰδοὺ αὐτὸν, ἔπρ-
σα πρὸς τὰς πόδας αὐτοῦ ὡς
νεκρός· καὶ ἐπέθηκε τὴν δεξιάν
αὐτοῦ χεῖρα ἐπ' ἐμὲ, λέγων μοι·
Μὴ φοβῆ· ἰγὼ εἰμι ὁ πρῶτος
καὶ ὁ ἔσχατος·

18 Καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἰγνόμενος
νεκρός, καὶ ἰδὼν ζῶν εἰμι εἰς τὸς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν. καὶ
ἔχων τὰς κλεῖς τοῦ ἄδου καὶ τοῦ
θανάτου.

19 Γράψον ἃ εἶδες, καὶ ἄ-
ρισι, καὶ ἃ μὴ οὖν γίνεσθαι
μὴ ἰαυτά·

20 Τὸ μυστήριον τῶν ἐπιτὰ
ἀστέρων ἧν εἶδες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς
μου, καὶ τὰς ἐπιτὰ λυχνίας τὰς
χρυσᾶς. οἱ ἐπιτὰ ἀστέρες, ἄγγε-
λοι τῶν ἐπιτὰ ἐκκλησιῶν εἰσι· καὶ
αἱ ἐπιτὰ λυχνίαι ἧς εἶδες, ἐπιτὰ
ἐκκλησίας εἰσί.

17 Καὶ ὅταν ἴδῃς αὐτὸν, ἔπτωσον
εἰς τὰ ποδάρια τοῦ ὡσὸν νεκρός·
καὶ ἔβαλε τὸ δεξιόν τοῦ χεῖρος
ἀπάνω μου, λέγωντάς μου· μὴ
φοβᾶσαι, ἰγὼ εἰμαι ὁ πρῶτος
καὶ ὁ ἔσχατος·

18 Καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἔγνωκα
νεκρός, καὶ ἰδὼν, ὅτι εἰμαι ζῶν-
τατός εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
νων, ἀμήν· καὶ κρατῶ τὰ
κλεῖδια τοῦ ἄδου καὶ τοῦ θανα-
τάτου.

19 Γράψαι ἐκείνα ὅσα εἶ-
δες, καὶ ἐκείνα ὅσα εἶναι, καὶ
ἐκείνα ὅσα μὴ οὖν γίνεσθαι
ἕστερα·

20 Τὸ μυστήριον τῶν ἐπιτὰ
ἀστέρων ὅσα εἶδες εἰς τὸ δεξιόν
μου χεῖρι, καὶ ταῖς ἐπιτὰ λυχνί-
αις ταῖς χρυσαῖς. οἱ ἐπιτὰ ἀστέ-
ρες, εἶναι ἄγγελοι τῶν ἐπιτὰ
ἐκκλησιῶν· καὶ αἱ ἐπιτὰ λυχνί-
αις ὅσα εἶδες, εἶναι ἐπιτὰ ἐκκλη-
σίας.

Κιφ. β. 2.

Τῷ ἀγγέλῳ τῆς Ἐφισίτης
ἐκκλησίας γράψον· Τάδε
λέγει ὁ κρατῶν τὰς ἐπιτὰ ἀστέρας
ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπα-
τῶν ἐν μέσῳ τῶν ἐπιτὰ λυχνιῶν
τῶν χρυσῶν·

2 Οἶδά τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν
κόπον σου, καὶ τὴν ὑπομονήν
σου, καὶ ὅτι ἐδύνη βαρῶσαι κα-

Εἶς τὸν ἀγγελοῦ τῆς ἐκκλη-
σίας τῶν Ἐφισίων γράψαι·
ἐπιτὰ λέγει ἐκείνῳ, ὅτι κρα-
τεῖ τὰς ἐπιτὰ ἀστέρας εἰς τὸ δε-
ξιόν τοῦ χεῖρος, ὅτι περιπατεῖ
εἰς τὴν μέσην τῶν ἐπιτὰ λυχνιῶν
τῶν χρυσῶν·

2 Ἰξίωρον τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν
κόπον σου, καὶ τὴν ὑπομονήν σου,
καὶ ὅτι δύνῃσαι βαρῶσαι καὶ
τὸς κακούς· καὶ ἰδοὺμασιν εἰ-

κός· καὶ ἐπειράσω τὸς φάσκοι-
λας εἶναι ἀποδόλους, καὶ οὐκ
εἰσὶ· καὶ εὗρες αὐτὸς ψευδεῖς·

3 Καὶ ἰβάτασας, καὶ ὑπομο-
νὴν ἔχεις, καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου
κεκοπίσθαι, καὶ ἡ κέκμηκας.

4 Ἄλλ' ἔχω κατὰ σοῦ, ὅτι ἴην
ἀγάπη σου τὴν πρώτην ἀ-
φῆκας.

5 Μνημόνευε οὖν πόθεν ἐκ-
πίπτουκας, καὶ μίσανόησον, καὶ
ἰὰ πρῶτα ἔργα πόνησον· εἰ δὲ
μὴ, ἔρχομαί σοι ἰαχὺν, καὶ
κινήσω τὴν λυχρίαν σου ἐκ τοῦ
τόπου αὐτῆς, ἵνα μὴ μετανοή-
σῃς.

6 Ἄλλὰ τούτο ἔχεις, ὅτι μι-
σοῖς ἰὰ ἔργα τῶν Νικολαιτῶν,
ἃ καὶ γὰρ μισῶ.

7 Ὁ ἔχων ἕς, ἀκυσάτω τί
τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησί-
αις· Τῷ πικῶντι δώσω αὐτῷ
φαγίην ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς,
ὃ ἔστι ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου
τοῦ Θεοῦ.

8 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλη-
σίας Σμυρναίων γράψον· Τάδε
λέγει ὁ πρῶτος· καὶ ὁ ἰσχατὸς,
ὃς ἔγινετο νεκρὸς, καὶ ἔζησεν·

9 Οἶδά σου ἰὰ ἔργα καὶ ἴην
θλίψιν καὶ ἴην πτωχείαν, (πλώ-

κείους ὅπῃ λέγουν πῶς εἶναι
ἀπόδολοι, καὶ δὴν εἶναι, καὶ
τὸς εὗρες ψεύτεις.

3 Καὶ ἰβάταξις καὶ ἔχεις
ὑπομονήν· καὶ διὰ τὸ ὄνο-
μά μου ἐκοπίσθαι, καὶ δὴν ἀπό-
καμεις.

4 Ἄλλὰ ἔχω ἐναντία σου,
ὅτι ἀφῆκας τὴν πρώτην σου
ἀγάπην.

5 Ἐνδυμῶ λοιπὸν ἀπὸ ποῦ
ἐξίπισις, καὶ μετανοήσι, καὶ
κάμει τὰ πρῶτα ἔργα· εἰδιμῆ,
γλήγορα σοῦ ἔρχομαι, καὶ θί-
λω κινήσει τὴν λυχρίαν σου ἀπὸ
τοῦ τόπου τῆς, ἵνα δὴν μετα-
νοήσῃς.

6 Ἄλλὰ τούτο ἔχεις, ὅτι μι-
σοῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαι-
τῶν, τὰ ὅποια καὶ ἐγὼ τὰ
μισῶ.

7 Ἐκείνῳ ὅπῃ ἔχει αὐτία,
ὃς ἀκῦσει τί λέγει τὸ πνεῦμα
εἰς ταῖς ἐκκλησίαις. Ἰκείνου
ὅπου νικᾷ θίλω τοῦ δώσει καὶ
φάγη ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζω-
ῆς, τὸ ὅποιοι εἶναι εἰς τὴν
μίσην τοῦ παραδείσου τοῦ
Θεοῦ.

8 Καὶ εἰς τοῖς ἀγγέλοις τῆς ἐκ-
κλησίας τῶν Σμυρναίων γρά-
ψι· ἰπέτα λέγει ὁ πρῶτος· καὶ
ὁ ἰσχατὸς, ὃ ὅποιος ἔγινε νε-
κρὸς, καὶ ἔζησεν·

9 Ἰξέρω τὰ ἔργα σου, καὶ ἴην
θλίψιν, καὶ τὴν πτωχείαν,
(ἀλλὰ εἶσαι πλώσι) καὶ τὴν

σι· δι' εἰ) καὶ ἦν βλασφημία τῶν λεγόντων Ἰουδαίως εἶναι αὐτὸς, καὶ οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ συναγωγὴ τῷ σατανᾷ.

10 Μηνὶν φοβῆ ἃ μέλλεις πάσχειν· ἰδὼ, μέλλει βαλεῖν ἐξ ὑμῶν ὁ διάβολος· εἰς φυλακὴν, ἵνα πειρασθῆτι· καὶ ἐξέλθῃ θλίψιν ἡμερῶν δέκα· γίνω πιεθὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοὶ ἴσιν γέφαιον τῆς ζωῆς.

11 Ὁ ἔχων ὤς, ἀκουσάτω ἡ τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· Ὁ κενὸς ἢ μὴ ἀδικησῆ ἐν τῷ θανάτῳ τοῦ δευτέρου.

12 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκ Πέργαμον ἐκκλησίας γράψον· Ταῦτά λέγει ὁ ἔχων τὴν βρομφαίναν τὸν δίεμον τὸν ὀξείαν·

13 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ ὡς κατοικεῖς, ὅπου ὁ θρόνος τῷ στανᾷ· καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐκ ἠρέσω τὴν πύξιν μου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς Ἀλίπτας ὁ μάρτυς μου ὁ πιεθὸς, ὃς ἀπικτήσθη κατ' ἡμῶν, ὅπου κατοικεῖ ὁ στανᾷς·

14 Ἄλλ' ἔχω κατὰ σὺ ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατεῖντας τὴν

βλασφημίαν ἐκείνῳ ὅπου λέγουσι γὰ εἶναι Ἰουδαῖοι, καὶ δὲν εἶναι, ἀλλὰ εἶναι συναγωγὴ τοῦ Σατανᾷ.

10 Μην φοβᾶσαι κανένα ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπου μέλλεις καὶ πάθης. γὰ, ὅπου μέλλει γὰ βάλῃ ὁ διάβολος ἀπὸ ἰσᾶς εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ γὰ πειρασθῆτι· καὶ θέλῃτε ἔχει θλίψιν δέκα ἡμερῶν. γίνω ἐμπιστευμένον· ἵως θανάτου, καὶ θέλω σὺ δώσῃ τὸν γέφαιον τῆς ζωῆς.

11 Ἐκεῖνον ὅπου ἔχει αὐτῆς, ἃς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλησίας· ἐκεῖνον ὅπου κενόν, δὲν θέλει ζημιωθῆ ἀπὸ τοῦ δευτέρου θάνατον.

12 Καὶ εἰς τὸν ἀγγέλου τῆς ἐκκλησίας ὅπου εἶναι εἰς τὴν Πέργαμον γράψον· ἐπεὶ λέγει ἐκεῖνον ὅπου κρατεῖ τὸ στανᾷ τὸ δίεμον τὸ κενόν·

13 Ἰξίωρα τὰ ἔργα σου, καὶ ὡς κατοικεῖς, ἤγουν ἐκεῖ ὅπου εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾷ, καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ δὲν ἠρέθης τὴν πύξιν μου, καὶ εἰς ταῖς ἡμέραις ταῖς ὅποιαις ὁ μάρτυς μου ὁ πιεθὸς ὁ Ἀλίπτας ἰσχυρώθη σημᾷ εἰς ἰσᾶς, ἐκεῖ ὅπου κατοικεῖ ὁ Σατανᾷς.

14 Ἄλλ' ἔχω ὀλίγα ἰσχυρῆς σου, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατεῖν τὴν διδασχὴν τοῦ

διδασχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκει τὸν Βαλὰκ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, φαγεῖν εἰδωλόθρυτα, καὶ πορευῆσαι.

15 Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδασχὴν τῶν Νικολαιτῶν ὃ μισῶ.

16 Μετανόησον· εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαί σοι ἰαχὺ, καὶ πολέμῳ μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου.

17 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ἰαῖς ἐκκλησίαις· Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἀπὸ τοῦ μάννα τοῦ κερυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τῆν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς ἔγνω εἰ μὴ ὁ λαμβάνων.

18 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θυαίρειοις ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὃ ἔχων τὰς ὀφθαλμὸς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολίβανῳ·

19 Οἶδά σε τὰ ἔργα, καὶ τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν διακονίαν, καὶ τὴν πίσιν, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ τὰ ἔργα σου, καὶ τὰ ἰσχυρία πλείονα πρῶτων.

Βαλαάμ, ὃ ὅποιος ἐδίδασκει τὸν Βαλὰκ νὰ βάλῃ σκάνδαλον ὀμπροσῆα εἰς τοὺς υἱὸς τοῦ Ἰσραὴλ, νὰ φάγουσι εἰδωλόθρυτα καὶ νὰ πορευθῶσιν.

15 Τέτοιαις λογιῆς ἔχεις καὶ ἐσὺ τιμᾶς ὅπῃ κρατοῦν τὴν διδασχὴν τὴν Νικολαιτῶν, τὸ ὅποιος ἐγὼ μισῶ.

16 Μετανόησον· εἰ δὲ μὴ, γλήγορα σὺ ἔρχομαι, καὶ θίλω πολιμήσει μετ' αὐτῶν μὴ τὸ σπαθί τοῦ στόματός μου.

17 Ἐκεῖνος ὅπῃ ἔχει αὐτιά, ἅς ἀκούσει τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλησίας. ἐκεῖνος ὅπῃ νικᾷ, θίλω τοῦ δώσει νὰ φάγῃ ἀπὸ τὸ μάννα τὸ κερυμμένον, καὶ θίλω τοῦ δώσει ψῆφον ἄσπρην, καὶ ἄπαντ εἰς τὴν ψῆφον ὄνομα καινέριον γεγραμμένον, τὸ ὅποιον κανένας δὲν τὸ ἔγνωσε, παρὰ ἐκεῖνος ὅπῃ τὸ πύρρει.

18 Καὶ εἰς τὸν ἀγγελοῦ τῆς ἐκκλησίας ὅπῃ εἶναι εἰς τὰ Θυάτεια γράψι· ἐπὶ τα λέγει ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὅπῃ ἔχει τὰ μάτια τε ὡσάν φλόγα πυρός, καὶ τὰ ποδάριά τε μιᾶς λογιῆς ὡσάν χαλκολίβανον·

19 Ἰξίερον τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν διακονίαν, καὶ τὴν πίσιν, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ τὰ ἔργα σου, καὶ τὰ ὑπεριὰ εἶναι περισσώτερα ἀπὸ τὰ πρῶτα.

20 Ἄλλ' ἔχου καὶ τὸ σὺ ἄλγα, ὅτι ἴσ' τὴν γυναῖκα Ἰεζαβὴλ, τὴν λέγουσαν ἑαυτὴν προφῆτιν, διδάσκειν καὶ πλανᾶσθαι ἡμᾶς δύλος, πορνεῦσαι καὶ εἰδωλόθυτα φαγεῖν.

21 Καὶ ἴδουκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετανοήσῃ ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς, καὶ ἔ' μιτηθήσῃ.

22 Ἴδὺ, ἰγὼ βάλλω αὐτῆς εἰς κλίτην, καὶ τὸς μοιχεύοντας μί' αὐτῆς, εἰς θλίψιν μεγάλην, ἵαν μὴ μετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.

23 Καὶ ἵα τέτρα αὐτῆς ἀποκτεῖν ἰν θανάτῳ, καὶ γινώσκονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἰγὼ εἰμι ὁ ἱερυνῶν νεφρὸς καὶ καρδίας· καὶ δώσω ὑμῖν ἰκάσῃ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν.

24 Ὑμῖν δὲ λέγω, καὶ λοιποῖς τῶς ἐν Θυσταίραις, ὅσοι οὐκ ἔχουσι τὴν διδαχὴν ταύτην, καὶ οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ βάρη τοῦ σπαταῆ, ὡς λέγουσιν· ἔβαλὼ ἰφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρη·

25 Πλὴν ὁ ἔχετε, κρατῆσατε ἄχρις ἔ' ἂν ἔξω·

26 Καὶ ὁ πικῶν, καὶ ὁ τε

20 Ἄλλ' ἔχου ἄλγα ἰκανοτῖα σο· διατὶ ἀφῆκας τὴν γυναῖκα τὴν Ἰεζαβὴλ, ὅπῃ λέγει τοῦ λόγου τῆς· ἵα εἶναι προφῆτισσα, ἵα διδάσκη καὶ ἵα πλανᾶ τὸς ἰδικᾶς με δύλος, ἵα πορνεῖου καὶ ἵα τρώγου τὰ εἰδωλόθυτα.

21 Καὶ ἴδουκα τῆς καιρὸν ἵα μετανοήσῃ ἀπὸ τῆς πορνείας τῆς, καὶ διν ἰμιαθήσῃ.

22 Αὐτῇ, ἰγὼ ὅπῃ τὴν βάλλω εἰς τὴν κλίτην, καὶ ἐκείους ὅπῃ μοιχεύουσι μετ' αὐτῆς, εἰς μεγάλην θλίψιν, ἵαν διν μετανοήσωσιν ἀπὸ τὰ ἔργα τῆς.

23 Καὶ τὰ παιδιὰ τῆς θίλω τὰ θανατώσει· καὶ θίλωσι γνωρίσει ὅλαις ἡ ἐκκλησίαις, ὅτι ἰγὼ εἰμι ἐκεῖν· ὅπῃ ἔξοτάξω νεφρὸς καὶ καρδίας. καὶ θίλω σᾶς δώσει καδίνα κατὰ τὰ ἔργα σας.

24 Ἀμὲν εἰς ἰσῶς λέγω, καὶ εἰς τὸς λοιπὸς ὅπῃ εἶκασι εἰς τὰ θυσταίραι, ὅσοι διν ἔχουσι τὴν διδαχὴν ἐτάτω, καὶ ὅπῃ διν ἔγνωσαν ἵα βάρη τοῦ σπαταῆ, καθὼς λέγουσιν· ὅτι διν θίλω βάλλω ἀπάνω εἰς ἰσῶς ἄλλο βάρη·

25 Ὅμως ἐκεῖνο ὅπῃ ἔχετε, κρατῆσατέ το, ἕως ὅπῃ κὲ ἴλθω.

26 Καὶ ἐκεῖνο ὅπῃ πικῶν, καὶ ἐκεῖνο ὅπῃ φυλά-

ρῶν ἄχρι τέλος τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ ἰξουσία ἐπὶ τῶν ἰθῶν·

27 Καὶ ποιμανεῖ αὐτὰς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· ὡς τὰ σκεύη τὰ κεραμικὰ (συτρίβεται, ὡς καγὼ εἴληφα παρὰ τοῦ πατρὸς μου·

28 Καὶ δώσω αὐτῷ ἰὸν ἀστέρα τὸν σπυρίον.

29 Ὁ ἔχων ὅς, ἀκυσάτω ἢ τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

γὼ ἕως τὸ τέλος τὰ ἔργα μου, δέλω τοῦ δώσει ἰξουσία ἀπάνω εἰς τὰ ἰθῶν.

27 Καὶ θάλει τὰς ποιμάνει μὴ ῥάβδῳ σιδηρίον· καὶ θλώσι (συτρίβῃ) ὡσάν ἰὰ ἀγγεῖα τῷ κεραμῆς, καδὼς καὶ ἐγὼ ἐπῆρα ἀπὸ τὸν πατέρα μου.

28 Καὶ θάλω τοῦ δώσει τὸν ἀστέρα τὸν αὐγερίον.

29 Ἐκείνῳ ὅπῃ ἔχει αὐτὶ, ἀς ἀκύσει τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλησίαις.

Κιφ. γ'. 3.

ΚΑΙ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσι ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἐπιτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἴδὲς ἐπιτὰ ἀστέρας· Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι τὸ ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἶ.

2 Γίνε γεηγορῶν, καὶ γήριξον τὰ λοιπὰ ἃ μέλλει ἀποθαιεῖν· ἐ γὰρ εὔρηκά σου τὰ ἔργα πεπωληρωμένα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

3 Μημόνευε οὖν πῶς εἴληφας καὶ ἤκυσας, καὶ ἴρησι, καὶ μετατόησον· Ἐὰν οὖν μὴ γεηγορήσης, ἤξω ἐπὶ σε ὡς κλέπτῃς, καὶ ἐ μὴ γνῶς ποῖαν ὄραν ἤξω ἐπὶ σε.

4 Ἐχεις ὀλίγα ὀνόματα καὶ ἐν Σάρδεσι, ἃ οὐκ ἐμόλυπαι τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ σπιρι-

ΚΑΙ εἰς τὸν ἀγγελῶν τῆς ἐκκλησίας τῶν Σαρδίων γράψι· ἰτῦτα λέγει ἐκείνῳ ὅπῃ κρατεῖ τὰ ἐπιτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐπιτὰ ἀστέρας· ἰξίερω τὰ ἔργα σου, ὅτι ἔχεις ὄνομα πῶς ζῆς, καὶ εἰσαινεκρὸς.

2 Ἄς εἰσαι ἐξυπνητὸς, καὶ γήριξε τὰ λοιπὰ ὅπῃ μέλλουσι νὰ ἀποθάουσι. διατὶ δὲν εὔρηκα τὰ ἔργα σου σωσὰ ὁμπροσὰ εἰς τὸν Θεόν.

3 Ἐνθυμοῦ λοιπὸν ποῖα ἐπῆρις καὶ ἄκυσῃς, καὶ φύλαγγε ἴα, καὶ μετατόησον. ἐὰν λοιπὸν δὲν ἀγευπητῆς, θάλω ἰλδη εἰς εἰσίνα ὡσάν κλέπτῃς, καὶ δὲν θάλεις γνωρίσι ποῖαν ὄραν θάλω ἰλδη εἰς εἰσίνα.

4 Ὀλίγα ὀνόματα ἔχεις εἰς τὰς Σάρδεῖς, ὅπῃ δὲν ἐμόλυπαι τὰ φορέματά σου, καὶ

πατήσοσι μετ' ἡμῶν ἐν λευκοῖς·
ὅτι ἄξιοί εἰσι.

5 Ὁ παῦν, ὅτε περιβα-
λαῖται ἐν ἱμαστίοις λευκοῖς· καὶ
ὃ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζῆτις, καὶ ἐξο-
μολογήσομαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐνώπιον τοῦ πατρὸς μου, καὶ
ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.

6 Ὁ ἔχων ὕς, ἀκυσάτω τί
τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησί-
αις.

7 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν
Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γρά-
ψω· Τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ
ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖδα
τοῦ Δαβὶδ· ὁ ἀνοίγων, καὶ ὁ κλεί-
ων καὶ κλείων, καὶ ὁ ἀνοίγων
καὶ κλείων.

8 Οἶδά σε τὰ ἔργα· ἰδὼν
δίδου ἐνώπιόν σου θύραν ἀνοί-
γμένην, καὶ ὁδὸς δύναται
κλειῖσθαι αὐτήν· ὅτι μικρὰν
ἔχεις δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς
μου τὸν λόγον, καὶ οὐκ ἠτήρησας
τὸ ὄνομά μου.

9 Ἰδὼν, δίδουμι ἐκ τῆς Κυ-
ριαγωγῆς τῷ σαταναῖ τῶν λε-
γόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶ-
σαι, καὶ οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ ψεύ-
δονται· ἰδὼν, κωλύσω αὐτούς
ἵνα ἔξωσι καὶ προσκυνήσωσι

θίλωσι σφραγίσαι ἀπόγραμμα
μετ' ἡμῶν μὴ ἄσπρα φερέ-
μαλα· ὅτι εἶναι ἄξιοι.

5 Ἐπιῶν ὅπου κεν, θί-
λω ἰνδυνῶ φερίματα λευκά,
καὶ διὰ θίλω λύσω τὸ ὄνομά
τε ἀπὸ τοῦ καλῆς χειρὸς τῆς ζῆτις,
καὶ θίλω ἀναφέρει φανερὰ τὸ
ὄνομά τε ὁμωρογὰ εἰς τὸν
πατέρα μου, καὶ ὁμωρογὰ εἰς
τὴν ἀγγελίαν τε.

6 Ἐπιῶν ὅπου ἔχει αὐτίνα,
ὡς ἀκυσί τι λέγει τὸ πνεῦμα
εἰς ταῖς ἐκκλησίαις.

7 Καὶ εἰς τὸν ἀγγελὸν τῆς
ἐκκλησίας ὅπου εἶναι εἰς τὴν
Φιλαδελφείαν γράψω· ἰδοὺ τα
λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός,
ὅπου ἔχει τὸ κλεῖδι τοῦ Δα-
βὶδ· ἐπιῶν ὅπου ἀνοίγει καὶ
κλείων διὰ σφραγῆ, καὶ σφραγῆ
καὶ κλείων διὰ ἀνοίγει.

8 Ἰξίρω τὰ ἔργα σου
νά, ὅπου ἰδοὺ ὁμωρογὰ σου
θύραν ἀνοικτήν, καὶ κεί-
νας διὰ δύνηται πὰ τὸ
κλείων. διὰ τὸ ἔχεις ὀλίγη
δύναμιν, καὶ ἐφύλαξες τὸ
λόγον μου, καὶ διὰ ἀρετῆς τὸ
ὄνομά μου.

9 Νά, ὅπου σὺ δίδω ἀπὸ
τῆν Κυριαγωγῆν τοῦ Σαταναῖ,
ἀπὸ κείνων ὅπου λέγουσι τῷ
λόγον τος νὰ εἶναι Ἰουδαῖοι,
καὶ διὰ εἶναι, ἀλλὰ ψεύδει-
ται· νὰ, ὅπου θίλω τὴν κάμιν
νὰ ἔλθουσι καὶ νὰ προσκυνή-

ινώπιοι τῶν ποδῶν σου, καὶ γνω-
σιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε·

10 Ὅτι ἰτήρησας τὸν λόγον
τῆς ὑπομοτῆς μου, καὶ γὰρ σὶ τη-
ρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμῶ
τῆς μελλούσης ἐρχισθαι ἐπὶ τῆς
οἰκωμένης ὅλης, πειράσαι τὴς
κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Ἴδὼν, ἔρχομαι ταχύ·
κράτει ὁ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λά-
βῃ τὸν γίφαιόν σου.

12 Ὁ ρικῶν, ποιήσω αὐτὸν
ξύλον ἐν τῇ ἰαῶν τοῦ Θεοῦ μου, καὶ
ἔξω ἢ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι· καὶ γρα-
ψῶ ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ
μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως
τῆ Θεοῦ μου τῆς κλιτῆς Ἰερουσα-
λήμ, ἢ καταβαίνει ἐκ τῶ ἕρανῶ
ἀπὸ τῆ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά
μου τὸ καινόν.

13 Ὁ ἔχων ἄς, ἀκουσάτω τί
τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλη-
σίαις.

14 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκ-
κλησίας Λαοδικείων γράψον·
Τάδε λέγει ὁ Ἄμην, ὁ μάρτυς
ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ
τῆς κτίσεως τῆ Θεοῦ·

15 Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι
ἔτι ψυχρὸς εἶ, ἔτι ζεστός ὄφι-
λοι ψυχρὸς εἴης ἢ ζεστός.

σου ὁ μαρτοῦ εἰς τὰ ποδάρια
σου, καὶ νὰ γνωρίσου ὅτι ἐγὼ
σε ἀγάπησα.

10 Ὅτι ἰφύλαξαι τὸν λόγον
τῆς ὑπομοτῆς μου, καὶ ἐγὼ δέλω
σε φυλάξει ἀπὸ τῆν ὕραι τοῦ
πειρασμῶ ὅπῃ μέλλει νὰ ἔλθῃ
εἰς ὅλην τὴν οἰκωμένην, νὰ πι-
ράξῃ ἐκείνους ὅπῃ κατοικῶσιν
ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

11 Νὰ, ὅπῃ ἔρχομαι γλή-
γορα· κράτει ἐκεῖνο ὅπῃ ἔχεις
διὰ νὰ μὴ πάρῃ κατιὲς τὸν
γίφαιόν σου.

12 Ἐκεῖνος ὅπῃ ἐκεῖ, δέ-
λω τὸν κάμει σύλον εἰς τὸν καινόν
τοῦ Θεοῦ μου, καὶ νὰ μὴν εὐγῶ
ἔξω πλῆον· καὶ δέλω γράψω
ἀπάνω εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ μου, τῆς καινῆς Ἰερου-
σαλήμ, ὅπῃ καταβαίνει ἀπὸ
τῶν ἕρανῶ ἀπὸ τὸν Θεοῦ μου,
καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινῆριον.

13 Ἐκεῖνος ὅπῃ ἔχει αὐτίαι,
ἄς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ πνεῦμα
εἰς ταῖς ἐκκλησίαις.

14 Καὶ εἰς τὸν ἀγγελὸν τῆς
ἐκκλησίας τῶν Λαοδικείων γρά-
ψι· ἰτέτα λέγει ὁ Ἄμην, ὁ
μάρτυρας ὁ πιστὸς καὶ ἀληθι-
νός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ
Θεοῦ·

15 Ἐξείρω νὰ ἔργα σου, ὅτι
ἔτι ψυχρὸς εἶσαι, ἔτι ζεστός.
ἄμποτε νὰ ἦσου ἢ ψυχρὸς, ἢ
ζεστός.

πατήσοσι μετ' ἐμῆ ἐν λευκοῖς·
ὅτι ἄξιοί εἰσι.

5 Ὁ παῦν, ὅτ' περιβα-
λαῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς· καὶ
ἐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐξο-
μολογήσομαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐνώπιον τοῦ πατρὸς μου, καὶ
ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.

6 Ὁ ἔχων ὕς, ἀκυσάτω τί
τὸ πνεῦμα λέγει ἰαῖς ἐκκλησί-
αις.

7 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν
Φιλαδέλφειᾳ ἐκκλησίας γρά-
ψον· Τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ
ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖδα
τοῦ Δαβὶδ· ὁ ἀνοίγων, καὶ ὁ κλεί-
ων· καὶ κλείει, καὶ ὁ ἀνοί-
γων·

8 Ἰδὲ σὺ τὰ ἔργα· ἰδὲ
δίδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἀνοι-
γμένην, καὶ ὁδὸς δύναται
κλειῖσαι αὐτήν· ὅτι μικρὰν
ἔχεις δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς
με τὸν λόγον, καὶ οὐκ ἠρτήσω
τὸ ὄνομά μου.

9 Ἰδὲ, δίδωμι ἐκ τῆς Κυ-
ριαγωγῆς τῷ σαταναῖ τῶν λε-
γόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶ-
ναι, καὶ οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ ψεύ-
δοται· ἰδὲ, ποιήσω αὐτοὺς
ἵνα ἔξωσι καὶ προσκυνήσωσι

θίλωσι σφραγίσαι ἀστέρα
μετ' ἑμένα μὲ ἄσπρα φερέ-
μαλα· ὅτι εἶναι ἄξιοι.

5 Ἐκεῖνος ὅπῃ κἀ, θί-
λοι ἐνδύθῃ φερέματα λευκά,
καὶ διὰ θίλω λούσοι τὸ ὄνομά
του ἀπὸ τοῦ καλέουχοι τῆς ζωῆς,
καὶ θίλω ἀναφέρει φανερά τὸ
ὄνομά του ὁμωροσᾶ εἰς τὸν
πατέρα μου, καὶ ὁμωροσᾶ εἰς
τὴν ἀγγέλου του.

6 Ἐκεῖνος ὅπῃ ἔχει αὐτία,
ἅς ἀκύσει τί λέγει τὸ πνεῦμα
εἰς ἰαῖς ἐκκλησίαις.

7 Καὶ εἰς τὸν ἀγγέλου τῆς
ἐκκλησίας ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν
Φιλαδέλφειαν γράψι· ἰτοῦτα
λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός,
ὁποῦ ἔχει τὸ κλεῖδὶ τοῦ Δα-
βὶδ· ἐκεῖνος ὅπῃ ἀνοίγει καὶ
κακίνας διὰ σφαιλεῖ, καὶ σφαιλεῖ
καὶ κακίνας διὰ ἀνοίγει·

8 Ἰξίωρ τὰ ἔργα σου·
γὰ, ὅπῃ ἰδωκα ὁμωροσᾶ σου
θύραν ἀνοικτήν, καὶ κακί-
νας διὰ δύναται πὰ τὴν
κλεισθ. διατὶ ἔχεις ὀλίγη
δύναμιν, καὶ ἰφύλαξις τὸ
λόγον μου, καὶ διὰ ἀρτάθας τὸ
ὄνομά μου.

9 Νά, ὅπῃ σὺ δίδω ἀπὸ
τῆς Κυριαγωγῆς τοῦ Σαταναῖ,
ἀπὸ ἐκεῖνος ὅπῃ λέγουσι τῷ
λόγου της γὰ εἶναι Ἰουδαῖοι,
καὶ διὰ εἶναι, ἀλλὰ ψεύδο-
ται· γὰ, ὅπῃ θίλω τὰς κάρμι
πὰ ἔλθουσι καὶ πὰ προσκυνή-

ινώπιοι τῶν ποδῶν σου, καὶ γινώ-
σιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε·

10 Ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον
τῆς ὑπομονῆς μου, καὶ γὰρ σε τη-
ρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμῶ
τῆς μελλούσης ἐρχισθαι ἐπὶ τῆς
οἰκονομίας ὅλης, πειράσαι τὴν
κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Ἴδὺ, ἔρχομαι ταχύ·
κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λά-
βῃ τὸν γίφαιόν σου.

12 Ὁ κικῶν, ποιήσω αὐτὸν
κύλιον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ
ἔξω ἢ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι· καὶ γρά-
ψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ
μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως
τοῦ Θεοῦ μου τῆς κλιτικῆς Ἰερουσα-
λὴμ, ἢ καταβαίει ἐκ τοῦ ἕρανῶ
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά
μου τὸ καινόν.

13 Ὁ ἔχων ὕς, ἀκυσάτω τί
τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλη-
σίαις.

14 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκ-
κλησίας Λαοδικίων γράψον·
Τάδε λέγει ὁ Ἄμην, ὁ μάρτυς
ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ
τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ·

15 Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι
ἔτι ψυχρὸς εἶ, ἔτι ζεστός· ὀφι-
λοι ψυχρὸς εἶς ἢ ζεστός.

σου ὁ μακροῦς εἰς τὰ ποδάρια
σου, καὶ νὰ γνωρίσουσι ὅτι ἐγὼ
σὶ ἀγάπησα.

10 Ὅτι ἐφύλαξίς τὸν λόγον
τῆς ὑπομονῆς μου, καὶ ἐγὼ θίλω
σε φυλάξει ἀπὸ τῆς ὥρας τοῦ
πειρασμῶ ὅπῃ μέλλει νὰ ἔλθῃ
εἰς ὅλην τὴν οἰκονομίην, νὰ πει-
ράξῃ ἐκείνους ὅπῃ κατοικῶσιν
ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

11 Νὰ, ὅπῃ ἔρχομαι γλή-
γορα· κράτει ἐκεῖνο ὅπῃ ἔχεις
διὰ νὰ μὴ πάρῃ κανεὶς τὸν
γίφαιόν σου.

12 Ἐκεῖνος ὅπῃ κικῶν, θί-
λω τὸν κάμει κύλιον εἰς τὸν ναὸν
τοῦ Θεοῦ μου, καὶ νὰ μὴν εὔρη
ἔξω πλῆον· καὶ θίλω γράψω
ἀπάνω εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ μου, τῆς καινῆς Ἰερου-
σαλὴμ, ὅπῃ καταβαίει ἀπὸ
τὸν ἕρανόν ἀπὸ τὸν Θεόν μου,
καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν.

13 Ἐκεῖνος ὅπῃ ἔχει αὐτία,
ὅς ἀκῦσει τί λέγει τὸ πνεῦμα
εἰς ταῖς ἐκκλησίαις.

14 Καὶ εἰς τὸν ἀγγελὸν τῆς
ἐκκλησίας τῶν Λαοδικίων γρά-
ψι· ἰτῦτα λέγει ὁ Ἄμην, ὁ
μάρτυρας ὁ πιστὸς καὶ ἀληθι-
νός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ
Θεοῦ·

15 Ἰεῦρω νὰ ἔργα σου, ὅτι
ἔτι ψυχρὸς εἶσαι, ἔτι ζετός.
ἄμποτι νὰ ἦσουσι ἢ ψυχρὸς, ἢ
ζετός.

16 Οὕτως, ὅτι χλιαρὸς εἶ,
καὶ ὅτι ψυχρὸς ὅτι ζεσθός,
μέλλω σοι ἰμῆσαι ἐκ τῆς γόμα-
τός μου·

17 Ὅτι λέγεις· Ὅτι πλώ-
σιός εἰμι, καὶ πτωχὸς, καὶ
ὕδινός χρείαν ἔχω. Καὶ οὐκ
οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπυρος,
καὶ ἰλλεινός, καὶ πτωχός, καὶ
τυφλός, καὶ γυμνός.

18 Συμβουλεύω σοι ἀγορά-
σαι παρ' ἐμῶν χρυσοὶ πικτυρω-
μένοι ἐκ πυρός, ἵνα πωλήσῃς·
καὶ ἰμάτια λευκὰ, ἵνα περιβά-
λῃ, καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰ-
σχύνη τῆς γυμνότητός σου· καὶ
κολλήριον ἕγχριστον ἵνα ὀφθαλ-
μός σου, ἵνα βλέπῃς.

19 Ἐγὼ ὅσους ἰάν φιλῶ, ἐ-
λέγχω καὶ παιδεύω· ζήλωσον
οὖν καὶ μετανοήσον.

20 Ἴδὲ, ἔρχεται ἐπὶ τὴν θύ-
ραν, καὶ κρῖν· ἰάν τις ἀκούσῃ
τῆς φωνῆς μου, καὶ ἀνοίξῃ τὴν
θύραν, εἰσαλεύσομαι εἰς αὐ-
τόν, καὶ διηκνήσω μετ' αὐτοῦ,
καὶ αὐτὸς μετ' ἐμῶν.

21 Ὁ κκῶν, δώσω αὐτῷ
καθίσαι μετ' ἐμῶν ἐν τῷ θρόνῳ
μου, ὡς καὶ γὰρ ἐνίκησα, καὶ ἐκά-
θισα μὲν τῷ πατρὶός μου ἐν
τῷ θρόνῳ αὐτοῦ.

16 Ἐπειδὴ λοιπὸν εἶσαι
χλιαρὸς, καὶ ὕδὶ ψυχρὸς, ὕδὶ
ζεσθός, μέλλω γὰρ σοὶ ξερᾶσαι
ἀπὸ τοῦ γόμα μου.

17 Διατὶ λέγεις· ὅτι εἶμαι
πλώσιος, καὶ ἐπλωτήσα, καὶ
δὲν χρειάζομαι κανίνα (σπρά-
γμα)· καὶ δὲν ἰξέρεις ὅτι εἶσαι
ταλαίπυρος, καὶ ἰλλεινός,
καὶ πτωχός, καὶ τυφλός, καὶ
γυμνός.

18 Συμβουλεύω σοι γὰρ ἀγο-
ράσῃς ἀπὸ λόγου μου χρυσοῦς
δοκιμασμένοι ἀπὸ τῆς φωνῆς,
διὰ τὴν πωλήσῃς· καὶ φορέ-
ματα λευκὰ γὰρ ἐνδύῃς, καὶ
γὰρ μὴ φανῇ ἡ ἐντροπὴ τῆς γυ-
μνότητός σου· καὶ χρίσαι
κολλήριον γὰρ ματία σου, διὰ τὴν
βλέπῃς.

19 Ἐγὼ ὅσους ἀγαπῶ, τὸς
ἐλέγχω καὶ παιδεύω. Ζήλωσι
λοιπὸν, καὶ μετανοήσον.

20 Νὰ, ὅπῃ γίνομαι εἰς
τὴν θύραν καὶ κρῖν, καὶ ἰάν κα-
νίνας ἀκούσῃ τὴν φωνὴν μου, καὶ
ἀνοίξῃ τὴν θύραν, θίλω ἔμβει
εἰς αὐτόν, καὶ θίλω διηκνήσει
μετ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς μετ' ἐ-
μῶν.

21 Ἐκείνος ὅπῃ νικᾷ, θί-
λω τοῦ δώσω τὸν καθίσαι μετ'
ἐμῶν εἰς τὸν θρόνον μου, καθὼς
ἐγὼ ἐνίκησα, καὶ ἐκάθισα μετ'
τοῦ πατέρα μου εἰς τὸν θρόνον
του.

22 Ὁ ἔχων ὄσιν, ἀκουσάτω
τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλη-
σίαις.

22 Ἐκείνῳ ὅπῃ ἔχει
αὐτία, ὁσ ἀκούσῃ τὸ λέγει
τὸ πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλη-
σίαις.

Κιφ. δ. 4.

ΜΕτὰ ταῦτα οἶδον, καὶ ἰδὼν,
θύρα ἠνεωγμένη ἐν τῷ ἔρα-
νῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἦν
ἤκουσα ὡς σάλπιγγος· καλέ-
σης μετ' ἐμῆ, λέγουσα· Ἀνάβα
ἴδι, καὶ δείξω σοι ἃ δι' γινέ-
σθαι μετὰ ταῦτα.

Ἔστιρον ἀπὸ τῶτα ἰδῶν,
καὶ εἶπεν, μία θύρα ἀνοι-
κτὴ εἰς τὸν ἔρανόν, καὶ ἡ φω-
νὴ ἡ πρώτη, τὴν ὁποίαν ἤκουσα
ὡσαν σάλπιγγος ὅπῃ ἐλάλει
μετ' ἐμένα, καὶ ἔλεγεν· ἀνάβα
ἰδῶ, καὶ δείξω σοι ἃ δι' γινέ-
σθαι μετὰ ταῦτα.

2 Καὶ εὐθύς ἐγινόμην ἐν
πνεύματι· καὶ ἰδὼν, θρόνον ἕ-
καστον ἐν τῷ ἔρανῷ, καὶ ἐπὶ τοῦ
θρόνου καθήμενῶν.

2 Καὶ παρευθὺς ἦλθα εἰς
ἑκαστον μετ' πνεῦμα· καὶ εἶπεν,
καὶ ἦτον ἑκάστος θρόνον εἰς τὸν
ἔρανόν, καὶ ἀπάνω εἰς τὸν
θρόνον κάποιος καθιζόμε-
νος.

3 Καὶ ὁ καθήμενός ἦν ὁ-
μοίος ὀράσει λίθου ἰάσπιδος καὶ
σαρδίνου· καὶ ἶρις κυκλόθεν τοῦ
θρόνου ὁμοία· ὀράσει σμαραγ-
δίνου.

3 Καὶ ἐκείνῳ ὅπῃ ἑκά-
στον ἦτον ὁμοίος εἰς τὴν ὄρα-
σιν ὡσαν πίτραν ἰάσπιδος καὶ
σαρδίνου· καὶ τὸ ἔρανιον τόξον
τεργύρω τῷ θρόνῳ, μιᾶς λογιῆς
εἰς τὴν διεύρειαν ὡσαν σμαρά-
γδιν.

4 Καὶ κυκλόθεν τῶ θρόνῳ
θρόνοι εἴκοσι καὶ τέσσαρες· καὶ
ἐπὶ τῶ θρόνῳ ἰδὼν τῶς εἴκοσι
καὶ τέσσαρας πρεσβυτέρους κα-
θήμενους, περιβιβημένους ἐν ἱ-
ματίοις λευκοῖς· καὶ ἔσχον ἐπὶ
τῶς κεφαλῆς αὐτῶν γιφάνους
χρυσῶς.

4 Καὶ τεργύρω τῷ θρόνῳ
εἴκοσι τέσσαρες θρόνοι, καὶ ἀ-
πάνω εἰς τῶς θρόνους ἰδῶν τῶς
εἴκοσι τέσσαρες πρεσβυτέρους ὅ-
πῃ ἐκάθονταν, ἰνδυμένους μετ'
φορέματα ἄσπρα, καὶ ἐφορέ-
σαν ἀπάνω εἰς τὰ κεφάλιά ἰσῆς
γιφάνια χρυσῶς.

4 Τ 3

5 Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἀγγραφαὶ καὶ βρογαὶ καὶ φωναὶ καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, αἱ εἰσι ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου θάλασσα ὑαλίνη, ὁμοία κρυάλλῃ· καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὀπίσθιν.

7 Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὁμοίον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὁμοίον μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἀνδρῶν, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὁμοίον αὐτῷ πιτωμένῳ.

8 Καὶ τέσσαρα ζῶα, ἐν καθ' ἑαυτὸ, εἶχον ἀνά πτέρυγας ἐξ κυκλάδων, καὶ ἔσθθιν γέμοντα ὀφθαλμῶν· καὶ ἀνάπαυσιν ἐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, λέγοντα Ἄγι·, ἄγι·, ἄγι· Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος·.

9 Καὶ ὅταν δόξουσιν ἑπτὰ ζῶα δόξαν καὶ ἱμῆν καὶ εὐχαριστῆσαι τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ ζῶντι εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων,

10 Πισθῆναι οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου· ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ

5 Καὶ ἀπὸ τῶν θρόνων εὐγενεαὶ ἀγγραφαὶ καὶ βρογαὶ καὶ φωναὶ καὶ ἑπτὰ λαμπάδες ἀπὸ φωνῶν· ὅπῃ ἐκαίονται ὁμπροσθὰ εἰς τὸν θρόνον, ἢ ὅποιας εἶναι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ ὁμπροσθὰ εἰς τὸν θρόνον μία θάλασσα γυάλινη, ὁμοία ὡσαν κρυάλλῃ· καὶ εἰς τὴν μέσην τοῦ θρόνου καὶ τρυγῆρον τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα, ὅπῃ ἦταν γεμῆλα μάτια ὁμπροσθὰ καὶ ὀπίσθιν.

7 Καὶ τὸ πρῶτον ζῶον ὁμοίαζε τὸν λέοντα, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὁμοίαζε μοσχάρι, καὶ τὸ τρίτον ζῶον εἶχε τὸ πρόσωπον τοῦ ὡσαν ἀνδρῶν, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ἦτοι ὁμοίον ὡσαν αὐτὸς, ὅπῃ ἑπτὰ πτεῖρα.

8 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καθὲν εἶνα εἰς τῷ λόγῳ τοῦ, εἶχαι ἀπὸ ἐξὶ πτερυγῶν τρυγῆρον, καὶ ἀπὸ μέσα ἦταν γεμῆλα μάτια, καὶ διὲν ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρα καὶ νύκτα, ἑπτὰ λέγουσιν Ἄγι·, ἄγι·, ἄγι·, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὅπῃ ἦλον, καὶ εἶναι, καὶ ἐρχόμενος.

9 Καὶ ὅταν δόξουσιν τὰ ζῶα δόξαν καὶ ἱμῆν καὶ εὐχαριστῆσαι ἐκείνῳ ὅπῃ κάθεται ἀπάνω εἰς τὸν θρόνον, ὅπῃ ζῆ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων,

10 Πίφθουσιν οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι ὁμπροσθὰ εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ κάθεται εἰς

προσκυήσουσι τῷ ζῶντι εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, καὶ βαλῶσι τὸς γεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες·

11 Ἄξι· εἰ Κύριε λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν· ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θίλημα σου εἰσι, καὶ ἐκτίσθησαν.

τὸν θρόνον, καὶ προσκυήσουσιν ἐκείνον ὅπῃ ζῆ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, καὶ βάλλουσι τὸς γεφάνους τῆς ὀμωροσῆ εἰς τὸν θρόνον, λέγοντες·

11 Ἄξι· εἶσαι Κύριε τὰ πάσης τῆν δόξαν, καὶ τὴν τιμὴν, καὶ τὴν δύναμιν, ὅτι εἰσὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θίλημα σου εἶσαι, καὶ ἐκτίσθησαν.

Κιφ. ε. 5.

ΚΑΙ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἕσῳθεν καὶ ὄπισθεν, κατεσφραγισμένοι σφραγῖσιν ἐπιτά.

2 Καὶ εἶδον ἄγγελοι ἰσχυροὶ κηρύσσοινα φωνῇ μεγάλῃ· Τίς ἴσιν ἄξι· ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λύσαι τὰς σφραγίδας αὐτῷ;

3 Καὶ ἔδεις ἠδύνατο ἐν τῷ ἔρανω, ἔδῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἔδῃ ὑποκάτω τῆς γῆς, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, ἔδῃ βλέπειν αὐτό.

4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλὰ, ὅτι ἔδεις ἄξι· εὐρέθη ἀνοῖξαι καὶ ἀναγνώσθαι τὸ βιβλίον, ἔτι βλέπειν αὐτό.

5 Καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι· Μὴ κλαίει· ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὢν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ρίζα Δαβὶδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λύσαι τὰς σφραγίδας αὐτῷ.

ΚΑΙ εἶδα εἰς τὴν δεξιὰν ἰκέινω ὅπῃ ἰκαδίον εἰς τὸν θρόνον εἶσα βιβλίον γεγραμμένον ἀπὸ μέσα καὶ ἀποπίσω, βυλωμένοι μὲ βύλαις ἐπιτά.

2 Καὶ εἶδα εἶσα ἄγγελοι δυνατοὶν ὅπῃ ἰδιαλάει μὲ μεγάλη φωνῇ· ποῖ· εἶσαι ἄξι· τὰ ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ τὰ λύσει ταῖς βύλαις τῷ;

3 Καὶ κείνας δὲν ἰδύπλον εἰς τὸν ἔρανον, ἔδῃ ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, ἔδῃ ἀπὸ κάτω εἰς τὴν γῆν, τὰ ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, ἔδῃ τὰ τὸ βλέπειν.

4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλὰ, ὅτι κείνας δὲν εὐρέθη ἄξι· τὰ τὸ ἀνοῖξαι καὶ τὰ ἀναγνώσθαι τὸ βιβλίον, ἔδῃ τὰ τὸ βλέπειν.

5 Καὶ εἶνας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων μὲ λέγει· μὴν κλαίεις, τὰ ὅπῃ ἐνίκησεν ὁ λέων ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τῆν φυλῆν τοῦ Ἰούδα, ἡ ρίζα τοῦ Δαβὶδ, τὰ ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ τὰ λύσει ταῖς ἐπιτά τῷ βύλαις.

αὐτῶν μυριάδες μυριάδων,
καὶ χιλιάδες χιλιάδων·

12 Λέγοντες φωνῇ μεγάλη·
"Ἄξιόν ἐστι τὸ ἄριον τὸ ἰσφα-
γμίον λαβεῖν τῆς δυνάμει καὶ
πλεῖστον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχύον
καὶ ἡμῆν καὶ δόξαν καὶ εὐλο-
γίαν.

13 Καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐστὶν ἐν
τῷ ἕρανῳ, καὶ ἐν τῇ γῆ, καὶ
ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τῆς
θαλάσσης ἃ ἐστὶ, καὶ τὰ ἐν αὐ-
τοῖς πάσι, ἤκυσσα λέγοντας·
Τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ
τῷ ἁρίῳ ἢ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ
καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτῃ εἰς
τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα
ἔλεγον· Ἀμήν· καὶ οἱ εἰκοσι-
τέσσαρες πρεσβύτεροι ἵκισαν,
καὶ προσκύνησαν ζῶντι εἰς ἴδους
αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ἑμὸς τῆς ἥτον μυριάδες μυρι-
άδων, καὶ χιλιάδες χιλιάδων·

12 Ὅπῃ ἔλεγον μὲν μεγά-
λῃ φωνῇ· Ἄξιοι εἶναι τὰ
ἄρια τὸ ἰσφαγμίον, τὰ
πλεῖστον δυνάμει, καὶ πλεῖστον, καὶ
σοφίαν, καὶ κράτῃ, καὶ τιμῆν
καὶ δόξαν, καὶ εὐλογίαν.

13 Καὶ κάδι κτίσμα ὅπῃ
εἶναι εἰς τὸν ἕρανόν, καὶ εἰς ἴην
γῆν, καὶ ἀπὸ κάτω εἰς ἴην γῆν,
καὶ ὅσα εἶναι εἰς ἴην θαλάσσαν,
καὶ μέσσα εἰς αὐτὰ ὅλα, ἤκυσσα
ὅπῃ ἔλεγον· ἐκίειν ὅπῃ κάδι-
λαί εἰς τὸν θρόνον, καὶ τῷ ἁρίῳ,
ὡς εἶναι ἡ εὐλογία, καὶ ἡ ἡμῆ,
καὶ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτῃ εἰς
τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα
ἔλεγον· ἀμήν· Καὶ οἱ εἰκοσι-
τέσσαρες πρεσβύτεροι ἵκισαν,
καὶ ἱπροσκύνησαν· τὸν ζῶντα
εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Κιφ. 5. 6.

ΚΑΙ εἶδον ὅτι ἤνοιξε τὸ ἄρ-
ριον μίαν ἐκ τῶν σφραγι-
δων, καὶ ἤκυσσα ἰδὸς ἐκ τῶν τισ-
σάρων ζῶων λέγοντῃ, ὡς φω-
νῆς βροτῆς· Ἔρχου καὶ βλέπει.

2 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὸν ἵππος
λευκός· καὶ ὁ καθήμενῃ ἐπὶ
αὐτῷ, ἔχων τόξον· καὶ ἰδὸν
αὐτῷ γίφαιτῃ, καὶ ἐξῆλθε
ἐκτῶν, καὶ ἵνα νικήσῃ.

ΚΑΙ εἶδα ὅταν ἄνοιξε τὸ
ἄριον μίαν ἀπὸ ταῖς ἑτά-
λαις, καὶ ἤκυσσα ἵνα ἀπὸ τὰ
τέσσαρα ζῶα ὅπῃ ἔλεγειν, ὡσαν
φωνῆς τῆς βροτῆς· ἔρχου καὶ
βλέπει.

2 Καὶ εἶδον, καὶ τὰ ἵνα ἄλο-
γοι ἄσπρον· καὶ ἐκίειν ὅπῃ
ἐκάθειτον ἄσπρον εἰς αὐτὸ,
ἐκράτει δοξάρι. καὶ τῷ ἰδὸν
γίφαιτῃ, καὶ εὐγῆκε νικητῆς,
καὶ διὰ τὰ νικήσῃ.

3 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν δευτέραν σφραγίδα, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζῶν λέγοντος· Ἔρχου καὶ βλέπει.

4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλο ἵππος πυρρός· καὶ τῷ καθήμενῷ ἐπ' αὐτῷ ἰδῶν αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάξουσιν· καὶ ἰδῶν αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη.

5 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν τρίτην σφραγίδα, ἤκουσα ἑοῦ τρίτου ζῶν λέγοντος· Ἔρχου καὶ βλέπει. Καὶ ἰδὼν, καὶ ἰδὼν, ἵππος· μέλας καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ, ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

6 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τῶν τεσσάρων ζῶν λέγουσαν· Χοῖνιξ σίτου θρασίον· καὶ τρεῖς χροῖνικες κριθῆς θρασίον· καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσης.

7 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τῆν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζῶν λέγουσαν· Ἔρχου καὶ βλέπει.

8 Καὶ ἰδὼν, καὶ ἰδὼν, ἵππος χλωρός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ ὄνομα αὐτοῦ ὁ Θάνατος· καὶ ὁ ἀδὴς ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἰδῶν αὐτοῖς ἐξουσία ἀποκτείνειν ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ, καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.

3 Καὶ ὅταν ἀνοιξὴ τὴν δευτέραν βύβλαν, ἄκουσα τὸ δεύτερον ζῶν ὅπως ἔλεγεν· ἔλα καὶ ἰδὲ.

4 Καὶ ἐνῆκεν ἔξω ἄλλο ἄλογοι κόκκινοι· καὶ ἐκείνῳ ὅπως ἐκάθιστον ἀπάνω εἰς αὐτὸ, τῷ ἰδῶν ἵνα πάσῃ τῇ εἰρήνῃ ἀπὸ τῆς γῆς, διὰ ἵνα σφραγίσω ἵνας τὸν ἄλλον. καὶ τῷ ἰδῶν μάχαιρα μεγάλη.

5 Καὶ ὅταν ἀνοιξὴ τὴν τρίτην βύβλαν, ἄκουσα τὸ τρίτον ζῶν ὅπως ἔλεγεν· ἔρχου καὶ βλέπει. καὶ ἰδὼν, καὶ ἰδὼν, ἵνα ἄλογοι μαῦροι, καὶ ἐκείνῳ ὅπως ἐκάθιστον ἀπάνω εἰς αὐτὸ, ἐκράτουν εἰς τὸ χεῖρὶ τε μίαν ζυγαρίαν.

6 Καὶ ἄκουσα φωνὴν ἐκ τῶν τεσσάρων ζῶν ὅπως ἔλεγεν· τὸ σιτήνι τὸ σιτάρι ἵνα ῥῦθῃ· καὶ τρεῖς σιτήνια κριθῆς ἵνα ῥῦθῃ. καὶ τὸ λάδι καὶ τὸ κρασί μὴ τὸ βλάψῃς.

7 Καὶ ὅταν ἀνοιξὴ τὴν βύβλαν τῆν τετάρτην, ἄκουσα φωνὴν τῷ τετάρτῳ ζῶν ὅπως ἔλεγεν· ἔρχου καὶ βλέπει.

8 Καὶ ἰδὼν, καὶ ἵνα ἄλογοι πράσινοι, καὶ ἐκείνῳ ὅπως ἐκάθιστον ἀπάνω τε, ἦτον τὸ ὄνομα τε ὁ θάνατος, καὶ ὁ ἀδὴς ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ. καὶ ἵνα ἰδῶν ἐξουσία ἵνα ἀποκτείνωσι τὸ τέταρτον μέρος τῆς γῆς, μετ' ὀσάδι καὶ μετ' ἑστίᾳ καὶ μετ' ὀσάστῳ, καὶ μετ' ὀσάστῳ τῆς γῆς.

9 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτου σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἰσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον·

10 Καὶ ἔκραζον φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· Ἔως πότε ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος· καὶ ὁ ἀλαθινὸς ὁ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἀπὸ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς;

11 Καὶ εἰδόθησαν ἰσάροις γοθαὶ λευκαί, καὶ ἱρρίθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται ἕτι χρόνοι μικροὶ, ἕως ἢ πληρώσονται καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ μέλλοτες ἀποκτείνεσθαι ὡς καὶ αὐτοί.

12 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἕκτην, καὶ εἶδον σεισμὸς μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος τρίχινος, καὶ ἡ σελήνη ἐγένετο ὡς αἷμα·

13 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς συκῆ βάλλει τὰς ἐλάνθους αὐτῆς, ὑπὸ μεγάλῃ ἀνίμῳ σεισμῷ.

14 Καὶ ὕρατος ἀπειχωρίσθη ὡς βιβλίον ἐπισσόμιον, καὶ πᾶς ὕψος καὶ ἤσος ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν·

15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ μεγιστᾶνες, καὶ οἱ πλώστ-

9 Καὶ ὅταν ἄνοιξε τὴν πέμπτου βύβλου, εἶδα ὑποκάτω εἰς τὸ θυσιαστήριον ταῖς ψυχὰς ἰκανῶν ὅπου ἰσφαγμένοι διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἀγίου ὅπου εἶχαν·

10 Καὶ ἔκραζον μὴ μεγάλῃ φωνῇ, λέγοντες· Ἔως πότε ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος· καὶ ὁ ἀλαθινὸς δὲν κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμά μας, ἀπὸ ἐκείνων ὅπου κατοικοῦσιν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν;

21 Καὶ τὰς εἰδόμενας καθὼς ἐπὶ φορέματα ἄσπρα, καὶ ἴσος ἐλαλήθη ἐὰν ἀναπαυθῶσιν ἀκόμι ὀλιγοὶ καιροί, ἕως ὅπου ἐὰν τελευτήσωσι καὶ οἱ σύνδουλοί τους καὶ οἱ ἀδελφοί τους, ὅπου μέλλουσιν ἀποκτείνεσθαι καὶ αὐτοί.

12 Καὶ εἶδα ὅταν ἄνοιξε τὴν βύβλου τὴν ἕκτην, καὶ εἶδον σεισμὸς μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μαῦρος ὡς σάκκος τρίχινος, καὶ τὸ φεγγάρι ὅλον ἐγένετο ὡς αἷμα,

13 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς ἢ συκία σεισμήνη ἀπὸ μεγάλου ἀνίμου, βίχου τὰς ἐλάνθους της.

14 Καὶ ὁ ὕρατος ἀπειχωρίσθη ὡς βιβλίον ἐπισσόμιον ὅπου ἐκτελέσθαι, καὶ καθὼς ὕψος καὶ ἤσος ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν ἀπὸ τῶν τόπων της.

15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ μεγιστᾶνες, καὶ οἱ πλώστ-

οι, καὶ οἱ χιλιάρχοι, καὶ οἱ
δυνατοὶ, καὶ πᾶς δῦλον καὶ
πᾶς ἰλιούδης· ἔκρυψαν ἑαυ-
τοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς
τὰς πύτρας τῶν ὄρειν·

16 Καὶ λέγουσι τοῖς ὄρεισι καὶ
ταῖς πύτρασι· Πίστις ἰφ' ἡμᾶς,
καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώ-
που τοῦ καθήμενου ἐπὶ τῷ θρό-
νῳ, καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἁγίου·

17 Ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ με-
γάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ τίς
δύναται γαθῆναι;

καὶ οἱ χιλιάρχοι, καὶ οἱ δυνα-
τοί, καὶ καθὲ δῦλον, καὶ καθὲ
ἰλιούδης· ἔκρυψαν τοῦ λόγου
τοῦ εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς
ταῖς πύτρας τῶν ὄρειν·

16 Καὶ λέγουσιν εἰς τὰ ὄρη καὶ
εἰς ταῖς πύτρας· Πίστις ἀπά-
νω μας, καὶ σκεπάσθητι μας
ἀπὸ τοῦ προσώπου ἐκείνου ὅπου
κάθεται εἰς τὸν θρόνον, καὶ ἀπὸ
τῆν ὀργὴν τοῦ ἁγίου.

17 Ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ με-
γάλη τῆς ὀργῆς τοῦ, καὶ τίς
δύναται γαθῆναι;

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑὶ μὴ τὰ ταῦτα εἶδον τίσ-
σαρες ἀγγέλως ἐστῶτας
ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς
γῆς, κρατῶνται τὺς τέσσαρας
ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πύει
ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς, μήτε ἐπὶ
τῆς θαλάσσης, μήτε ἐπὶ πᾶν
δένδρον.

2 Καὶ εἶδον ἄλλοι ἀγγελοι
ἀναβάντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου,
ἔχοντα σφραγίδα Θεοῦ ζῶντος·
καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ ταῖς
τέσσαρσιν ἀγγέλοις οἷς ἐδόθη
αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ
τὴν θάλασσαν,

3 Λέγων· Μὴ ἀδικήσητε τὴν
γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μή-
τε τὰ δένδρα, ἄχρις ἢ σφρα-
γίσωμεν τὺς δούλους τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

ΚΑὶ ὕψιστα ἀπὸ ταῦτα εἶδα
τέσσαρες ἀγγέλως ὅπου
ἐστῶνται εἰς ταῖς τέσσαρας
γωνίαις τῆς γῆς, καὶ ἔκραξον
τὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς,
διὰ τὸ μὴ φύσῃ ὁ ἄνεμος
ἀπᾶνω εἰς τὴν γῆν, μηδὲ εἰς
τὴν θάλασσαν, μηδὲ εἰς κατῆ-
ρα δένδρον.

2 Καὶ εἶδα ἄλλοι ἀγγελοι
ὅπου ἀνίστανται ἀπὸ τὴν ἀνατο-
λῆν τοῦ ἡλίου, καὶ ἔκρατε βύλας
τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, καὶ ἔκρα-
ξε μὲ μεγάλῃ φωνῇ τὺς τέσ-
σαρες ἀγγέλως, εἰς τὺς ὅποιους
ἐδόθη γὰ ἀδικήσωσι τὴν γῆν
καὶ τὴν θάλασσαν,

3 Λέγοντας· μὴ ἀδικήσητε
τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν,
μήτε τὰ δένδρα, ἕως ἢ γὰ βελώ-
σωμεν τὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
εἰς τὸ μέτωπόν τοῦς.

4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν ἰω̅ν̅ ἰσφραγισμένοι̅ ρημ̅δ̅ χιλιάδεις ἰσφραγισμένοι̅ ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραὴλ.

5 Ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ἰβ̅ χιλιάδεις ἰσφραγισμένοι̅· ἐκ φυλῆς Ρουβὴν, ἰβ̅ χιλιάδεις ἰσφραγισμένοι̅· ἐκ φυλῆς Γαδ, ἰβ̅ χιλιάδεις ἰσφραγισμένοι̅·

6 Ἐκ φυλῆς Ἀσῆρ, ἰβ̅ χιλιάδεις ἰσφραγισμένοι̅· ἐκ φυλῆς Νεφθαλιμ, ἰβ̅ χιλιάδεις ἰσφραγισμένοι̅· ἐκ φυλῆς Μανασσῆ, ἰβ̅ χιλιάδεις ἰσφραγισμένοι̅·

7 Ἐκ φυλῆς Συμειν, ἰβ̅ χιλιάδεις ἰσφραγισμένοι̅· ἐκ φυλῆς Λευὶ, ἰβ̅ χιλιάδεις ἰσφραγισμένοι̅· ἐκ φυλῆς Ἰσασχάρ, ἰβ̅ χιλιάδεις ἰσφραγισμένοι̅·

8 Ἐκ φυλῆς Ζαβουλὸν, ἰβ̅ χιλιάδεις ἰσφραγισμένοι̅· ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ, ἰβ̅ χιλιάδεις ἰσφραγισμένοι̅· ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ἰβ̅ χιλιάδεις ἰσφραγισμένοι̅·

9 Μὲν ἰαυ̅τα ἴδον, καὶ ἰδὸν ὄχλ̅ον πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν ἕδεις ἠδύνατο, ἐκ πατρὸς ἴθους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν

4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν ἰκανῶν ὅπ̅τ̅υ ἰβελώθηκαν· ἰκαντὸν σαραϊκατίσσαρες χιλιάδεις βελωμένοι, ἀπὸ ὄλαις ταῖς φυλαῖς τῶν υἱῶν τῷ Ἰσραὴλ.

5 Ἀπὸ τῆν φυλὴν τῷ Ἰούδα, δώδεκα χιλιάδεις βελωμένοι· ἀπὸ τῆν φυλὴν τῷ Ρουβὴν, δώδεκα χιλιάδεις βελωμένοι· ἀπὸ τῆν φυλὴν τῷ Γαδ, δώδεκα χιλιάδεις βελωμένοι.

6 Ἀπὸ τῆν φυλὴν τῷ Ἀσῆρ, δώδεκα χιλιάδεις βελωμένοι· ἀπὸ τῆν φυλὴν τῷ Νεφθαλιμ, δώδεκα χιλιάδεις βελωμένοι· ἀπὸ τῆν φυλὴν τῷ Μανασσῆ, δώδεκα χιλιάδεις βελωμένοι.

7 Ἀπὸ τῆν φυλὴν τῷ Συμειν, δώδεκα χιλιάδεις βελωμένοι· ἀπὸ τῆν φυλὴν τῷ Λευὶ, δώδεκα χιλιάδεις βελωμένοι· ἀπὸ τῆν φυλὴν τῷ Ἰσάχαρ, δώδεκα χιλιάδεις βελωμένοι.

8 Ἀπὸ τῆν φυλὴν τῷ Ζαβουλὸν, δώδεκα χιλιάδεις βελωμένοι· ἀπὸ τῆν φυλὴν τῷ Ἰωσήφ, δώδεκα χιλιάδεις βελωμένοι· ἀπὸ τῆν φυλὴν τῷ Βενιαμίν, δώδεκα χιλιάδεις βελωμένοι.

9 Ὑγερα ἀπὸ τέτα ἴδα, καὶ γὰρ πολὺς ὄχλ̅ον, ἴον ὁποῖον κανίς διν ἠμπόρειν γὰρ τὸν μετρήσῃ, ἀπὸ κάθε ἴθ̅ον̅ καὶ κάθε φυλῆν καὶ κάθε λαὸν καὶ κάθε

καὶ γλασσοῦν, ἐστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἁγίου, περιβεβλημένοι γαλάς λευκὰς· καὶ φοίικες ἐν ταῖς χειρσὶν αὐτῶν·

10 Καὶ κρᾶζοντες φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· Ἡ σωτηρία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ τῷ ἁγίῳ.

11 Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἐστῆκασιν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τισσοῦρων ζώνων, καὶ ἔπισησιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ πρόσωποι αὐτῶν, καὶ προσκυύνησαν τῷ Θεῷ,

12 Λέγοντες· Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

13 Καὶ ἄπειρήθη εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων, λέγων μοι· Οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι γαλάς τὰς λευκὰς, τίνας εἰσὶ, καὶ πόθεν ἤλθον·

14 Καὶ εἶρησα αὐτῷ· Κύριε, σὺ εἶδας. Καὶ εἶπέ μοι· Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης· καὶ ἔσθλυναν τὰς γαλάς αὐτῶν, καὶ ἐλέησαν τὰς γαλάς αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁγίου.

15 Διὰ τούτῳ εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῇ νῆσῳ αὐτῷ· καὶ ὁ καθήμε-

γλασσοῦν, ὅπῃ ἐστῶσιν ὁμωροῦν εἰς τὸν θρόνον καὶ ὁμωροῦν εἰς τὸ ἅγιον, ἐσθλύνουσι φορέματα ἄσπρα, καὶ (ἐκαστῶσαν) φοίικες εἰς τὰ χεῖρά τας,

10 Καὶ ἔκραζον μὲ μεγάλῃ φωνῇ, λέγοντες· ἡ σωτηρία εἶπαι τῷ Θεῷ μας ὅπῃ καθῆσαι εἰς τὸν θρόνον, καὶ τῷ ἁγίῳ.

11 Καὶ ὅλοι οἱ ἄγγελοι ἐστῆκοντες τεύχῳ τῷ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τισσοῦρων ζώνων, καὶ ἔπισησιν ὁμωροῦν εἰς τὸν θρόνον κατὰ πρόσωπον, καὶ ἐπροσκύνησαν τὸν Θεόν,

12 Λέγοντες· ἀμήν, ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς ὅς εἶπαι εἰς τὸν Θεόν μας εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

13 Καὶ ἄπειρήθη εἶπαι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ λέγει μοι· ἰτῶτοι οἱ ἐσθλύνουσι τὰ ἄσπρα φορέματα, ποῦοι εἶπαι, καὶ πόθεν ἤλθον·

14 Καὶ εἶπῶν τῷ· Αὐθίγγε, ἰσὺ ἰξεύρεις. καὶ μὲ εἶπῶν· ἰτῶτοι εἶπαι ὅπῃ ἤλθον ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, καὶ ἔσθλυναν τὰ φορέματά τας, καὶ τὰ ἐλέησαν με τὸ αἷμα τῷ ἁγίῳ.

15 Διὰ τούτῳ εἶπαι ὁμωροῦν εἰς τὸν θρόνον τῷ Θεῷ, καὶ τὸν λατρεύουσι νύκτα καὶ ἡμέραν εἰς τὸν καιὸν τῷ· καὶ ἐκείνῳ ὅπῃ καθῆ-

⊕ ἐπὶ τοῦ θρόνου, σκηνώσει ἐπ' αὐτῆς.

16 Οὐ πεινάσουσι ἔτι, ἕδὲ διψήσουσι ἔτι, ἕδὲ μὴ πίση ἐπ' αὐτῆς ὁ ἥλιος, ἕδὲ πᾶν καῦμα.

17 Ὅτι τὸ ἄριον τὸ ἀπὸ μέσου τοῦ θρόνου ποιμαίνει αὐτῆς, καὶ ὁδηγήσει αὐτῆς ἐπὶ ζώσας πηγὰς ὑδάτων· καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

ται εἰς τὸν θρόνον, θίλει κατασκηνώσει ἐπάνω τῆς.

16 Δὲν θείουσι πεινάσει πλείον, ἕδὲ θείουσι δικάσει πλείον, ἕδὲ θείει πίσει ἀπάνω τῆς ὁ ἥλιος, ἕδὲ κανένα καῦμα.

17 Ὅτι τὸ ἄριον ὅπῃ εἶπαι ἀνάμισσι τῷ θρόνω, θείει τῆς ποιμαίνει, καὶ θείει τῆς ὁδηγήσει εἰς ταῖς ζώσας βρύσεις τῶν νερῶν· καὶ ὁ Θεὸς θείει ἐξαλείψει κάθε λογιῆς δάκρυον ἀπὸ τὰ μαλλιά τῆς.

Κιφ. η'. 8.

Κ Αὶ ὅταν ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἐβδόμη, ἔγεινε τὸ σιγὴ ἐν τῷ ἔρανον ὡς ἡμῶν.

2 Καὶ εἶδον τὴς ἐπτὰ ἀγγέλους, οἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐσήκασαν· καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἐπτὰ σάλπιγγας.

3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε, καὶ ἐγάδη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν· καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ, ἵνα δώσῃ ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων, ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τοῦ ἐνώπιον τοῦ θρόνου.

4 Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυσιμαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ εἶληφεν ὁ ἄγγελος τὸ

Κ Αὶ ὅταν ἄνοιξε τὴν βύβαν τὴν ἐβδόμη, ἔγεινε σιγὴ εἰς τὸν ἔρανον, ὡς ἵνα μισῶν.

2 Καὶ εἶδα τῆς ἐπτὰ ἀγγέλους, ὅπῃ ἐσήκνται ὀμπροσθὰ εἰς τὸν Θεόν, καὶ τῆς ἐδόθησαν ἐπτὰ σάλπιγγας.

3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε, καὶ ἐγάδη εἰς τὸ θυσιαστήριον, κρατῶντας θυμιατὸν χρυσοῦν, καὶ τῷ ἐδόθησαν θυμιάματα πολλὰ, διὰ τὰ δώση ταῖς προσευχαῖς ὅλων τῶν ἁγίων εἰς τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, ὅπῃ εἶπαι ὀμπροσθὰ εἰς τὸν θρόνον.

4 Καὶ ὁ καπνὸς τῶν θυσιμαμάτων ἀνέβη μὲ ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων, ἀπὸ τὸ χεῖρ τῷ ἀγγέλω ὀμπροσθὰ εἰς τὸν Θεόν.

5 Καὶ ἐπῆρει ὁ ἄγγελος τὸ

4 U 2

λαβαυτῶν, καὶ ἰγίμωσι αὐτῶν ἐν τῷ πυρὸς τῷ θυσιαστηρίῳ, καὶ ἔβαλλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἰγίμωθη φωναὶ καὶ βρογαὶ καὶ ἀγραφαὶ καὶ σεισμός.

Ὁ Καὶ οἱ ἐπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες ἰσὶς ἐπιτὰ σάλπιγγας, ἠτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπύσωσι.

7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἰσάλπισι, καὶ ἔγινετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη.

8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἰσάλπισι, καὶ ὡς ὄρεος μέγα πυρὶ καιόμενος ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἔγινετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα.

9 Καὶ ἀπέθανεν τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ, ἵα ἔχοντα ψυχάς· καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη.

10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἰσάλπισι, καὶ ἔπισει ἐκ τοῦ θρασυῦ ἀστῆρς μέγας καιόμενος ὡς λαμπρᾶς, καὶ ἔπισει ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν, καὶ ἐπὶ ἰσὶς πηγὰς ὑδάτων.

11 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστῆρς λέγεται Ἄψιδος· καὶ γίνεταί ἡ

θυμιατὴν, καὶ τὸ ἰγίμωσι ἀπὸ τῆς φωτίας τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὸ ἔβαλλεν εἰς τὴν γῆν, καὶ ἰγίμωθη φωναὶ καὶ βρογαὶ καὶ ἀγραφαὶ καὶ σεισμός.

Ὁ Καὶ οἱ ἐπτὰ ἄγγελοι ὅπως ἔκρωτῶσαν ταῖς ἐπιτὰ σάλπιγγας, ἑτοίμασαν τῷ λόγῳ τῆς ἰσὶς σαλπύσωσι.

7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἰσάλπισι, καὶ ἔγινε χαλάζη καὶ φωτία ἀνακαυτωμένα μετὰ τὸ αἷμα, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, καὶ τὸ τρίτον μερικὸν ἀπὸ τὰ δένδρα κατεκάη, καὶ καθὲν χλωρὸν χορτάρι κατεκάη.

8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἰσάλπισι, καὶ ὡς ὄρεος μέγα πυρὶ καιόμενος ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔγινε τὸ τρίτον μερικὸν τῆς θαλάσσης αἷμα.

9 Καὶ ἀπέθανεν τὸ τρίτον μερικὸν ἀπὸ τὰ κτίσματα ὅσων ἦσαν εἰς τὴν θάλασσαν, ὅσων εἶχαν ψυχάς, καὶ τὸ τρίτον μέρος ἀπὸ τὰ καράβια ἐκατασθέναι.

10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἰσάλπισι, καὶ ἔπισει ἀπὸ τοῦ θρασυῦ ἀστῆρς μέγας ὁ ὅσωνος ἰκαίετο ὡς ὄρεος λαμπρᾶς, καὶ ἔπισει εἰς τὸ τρίτον μέρος τῶν ποταμῶν, καὶ εἰς ταῖς βρῦσαις τῶν πηγῶν.

11 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστῆρς λέγεται Ἄψιδος· καὶ γίνεταί ἡ

τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς ἀψιδον, καὶ πολλοὶ ἀνθρώπων ἀπίθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικραίνθησαν.

12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐβλήθη τὸ τρίτον τῆ ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης, καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων· ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φαίη τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ ἡ νύξ ὁμοίως.

13 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἐνός ἀγγέλου πιτυμένῳ ἐν μισυρανήματι, λέγοντος· Φωνὴ μεγάλη· Οὐαὶ ἡαὶ ἡαὶ τοῖς κατοικῆσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

τρίτον μέρος τῶν νερῶν ὡσαν ἀψιδος, καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου ἀπίθαναν ἀπὸ τὰ νερά ὅπῃ ἐπικραίνθησαν.

12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐβλάφη ἰσλίτος μέρος τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον τοῦ φεγγαρίου, καὶ τὸ τρίτον μέρος τῶν ἀστέρων, διὰ τὰ σκοτισθῇ τὸ τρίτον μέρος αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φαίη τὸ τρίτον μέρος τῆς, καὶ ἡ νύκτα ὁμοίως.

13 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἐνός ἀγγέλου ὅπῃ ἐπίται ἐν μισυρανήματι, καὶ ἔλεγε μὲν μεγάλην φωνήν· αἰελύμονον, αἰελύμονον, αἰελύμονον εἰς ἐκείνους ὅπῃ κατοικῆσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, ἀπὸ ταῖς λοιπαῖς φωναῖς τῆς σάλπιγγας τῶν τριῶν ἀγγέλων ὅπῃ μέλλων τὰ σαλπίζειν.

Κεφ. 9.

ΚΑΙ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τῆ θάλασσης ἐκτινκνόμενα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἰδόθη αὐτῶ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου.

2 Καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου· καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τῆ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης· καὶ ἰσκολίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ αἴθρ ἐκ τῆ καπνῶ τῆ φρέατος.

3 Καὶ ἐκ τῆ καπνῶ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἰδόθη·

ΚΑΙ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ εἶδα ἑσάν ἀστέρα ὅπῃ ἐπίται ἀπὸ τῆ θάλασσης εἰς τὴν γῆν, καὶ τοῦ ἰδόθη τὸ κλεῖδι τοῦ πηγαδίου τῆς ἀβύσσου.

2 Καὶ ἀνοιξε τὸ πηγαδί τῆς ἀβύσσου καὶ ἀνέβη καπνὸς ἀπὸ τὸ πηγαδί ὡσαν καπνὸς καμίνου μεγάλης, καὶ ἰσκολίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ αἴθρ ἀπὸ τῆ καπνῶ τοῦ πηγαδίου.

3 Καὶ ἀπὸ τῆ καπνῶ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν· καὶ ἰδῶν·

αὐταῖς ἔξουσία ὡς ἔχουσιν ἔξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς.

4 Καὶ ἰρρίθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς, ἢ δὲ πᾶν χλωρὸν, ἢ δὲ πᾶν δένδρον· εἰ μὴ τὸς ἀνθρώπους μέρους οἵτινες οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

5 Καὶ ἰδὲθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτινίσωσιν αὐτούς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσι μῆνας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν παίσῃ ἄνθρωπον.

6 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσωσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον, καὶ ἔχ' εὐρήσωσιν αὐτόν· καὶ ἐπιθυμήσωσιν ἀποθανεῖν, καὶ φεύξεται ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν.

7 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἴπποις ἦτοιμασμένοις εἰς πόλεμον· καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς γέφυραι ὅμοιοι χρυσοῦ, καὶ ἰὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων.

8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδοῦντες αὐτῶν ὡς λιόντων ἦσαν.

9 Καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηρῆς· καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερόγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἁμάτω, ἴππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον.

ἰδὲθη δύναμις, ὡς ἔχουσιν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς.

4 Καὶ ταῖς ἰλαλήθη ἡ μὴν βλάβησι τὰ χορτάρια τῆς γῆς, ἢ δὲ καμίαν πρασιάδα, ἢ δὲ κατὶνα δένδρον, παρὰ μοσχαῖ τὸς ἀνθρώπους ὅπῃ δὲν ἔχουσι τὴν βύβαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ μετώπῳ τος.

5 Καὶ ταῖς ἰπαρήγγειλαν, ἡ μὴν τὸς σκοτώσῃ, ἀλλὰ ἡ τὸς βασανίσῃ πέντε μῆνας· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ἦτοι ὡσαν βασανισμὸς τοῦ σκορπίου, ὅταν κτυπήσῃ ἄνθρωπον.

6 Καὶ εἰς ταῖς ἡμέραις ἐκείναις θίλωσι ζήψῃ οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον, καὶ δὲν θίλωσι τὸν εὐρῆ· καὶ θίλωσι ἐπιθυμήσῃ ἡ ἀποθάνη, καὶ ὁ θάνατος θίλει φύγει ἀπ' αὐτῆς.

7 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ἦταν ὅμοια μὲ ἰὰ ἄλογα ὅπῃ εἶναι ἰτοιμασμένα εἰς πόλεμον· καὶ ἀπάνω εἰς τὰ κεφάλιά τος ἦταν ὡσαν γέφυρα ὅμοια χρυσαφίς, καὶ τὰ πρόσωπά τος ἦταν ὡσαν πρόσωπα ἀνθρώπων.

8 Καὶ εἶχαν τρίχαις ὡσαν τρίχαις γυναικῶν· καὶ τὰ ὀδοῦν τος ἦταν, ὡσαν τῶν λιόντων.

9 Καὶ εἶχαν γάρδια ὡσαν σιδηρόσηδα· καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερόγων τος ἦτοι ὡσαν φωνὴ ἄλογαμαξῶν πολλῶν, ὅπῃ τρεχουσι εἰς τὸν πόλεμον.

10 Καὶ ἔχουσιν ὕρας ὁμοίας σκορπίοις, καὶ κίτρα ἢ ἐν λαῖς ὑραῖς αὐτῶν· καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι τὰς ἀνθρώπους μῆνας πέντε.

11 Καὶ ἔχουσιν ἐφ' αὐτῶν βασιλία τὸν ἀγγελοῦ τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστὶ Ἐβαδδὼν, καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων.

12 Ἡ εὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν, ἰδὲ ἔρχονται ἔτι δύο εὐαὶ μίᾱ ταῦτα.

13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐξέβη ἐκ τοῦ ἕκτου ἀγγελοῦ ἐξέβη ἐκ τῶν τίσσαρων κέρατων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιου τοῦ Θεοῦ,

14 Λέγουσιν τῷ ἕκτῳ ἀγγέλω ὅς εἶχε τὴν σάλπιγγα· Λῦσον τὰς τέσσαρας ἀγγέλους τὰς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ.

15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἑτοιμασμένοι εἰς τὴν ὕραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἑνιαυτὸν, ἵνα ἀποκτείνωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.

16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς γρατευμάτων τοῦ ἵπτικῆ, δύο μυριάδες μυριάδων· καὶ ἤκυσαν τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

17 Καὶ ὕτως εἶδον τὰς ἵπτους ἐν τῇ ὄρασει, καὶ τὰς κα-

10 Καὶ εἶχασιν ὑραῖς ὡσάν σκορπίοι, καὶ εἶχαν κιντρίδια εἰς ταῖς ὑραῖς ἵες· καὶ ἡ ἐξουσία τὰς ἦτον, ἵνα βλάψωσι τὰς ἀνθρώπους πέντε μῆνας.

11 Καὶ ἔχουσιν ἀπάνω τὰς βασιλίας, τὸν ἀγγελοῦ τῆς ἀβύσσου, τὸ ὄνομά τε Ἑβραϊκῶ, Ἐβαδδὼν, καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἔχει ὄνομα Ἀπολλύων.

12 Ἐνα ἀειλύμονοι ἐπέρασιν, ἵα ὅπῃ ἔρχονται ἀκόμι δύο ἀειλύμονοι μίᾱ ταῦτα.

13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐξέβη ἐκ τοῦ ἕκτου ἀγγελοῦ ἐξέβη ἐκ τῶν τίσσαρων κέρατων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ ὅπῃ ἦτον ἐμπροσθὰ εἰς τὸν Θεόν,

14 Ὅπῃ ἔλασιν εἰς τὸν ἕκτον ἀγγελοῦ (ὁ ὅποιος εἶχε τὴν σάλπιγγα)· λῦσον ἵες τέσσαρες ἀγγέλους ὅπῃ εἶναι δεμένοι εἰς τὸν ποταμὸν τὸν μεγάλον τὸν Εὐφράτην.

15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι ὅπῃ ἦταν ἑτοιμασμένοι εἰς τὴν ὕραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἑνιαυτὸν, διὰ ἵα σκοτώσωσι τὸ τρίτον μέρος τῶν ἀνθρώπων.

16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν γρατευμάτων τοῦ καθ'αλαρικῆ ἦταν δύο μυριάδες μυριάδων, καὶ ἤκυσαν τὸν ἀριθμὸν τὰς.

17 Καὶ τοιπωτρώπως εἶδαν εἰς τὴν ὕρασιν τὰ ἄλογα, καὶ

θημίως ἐπ' αὐτῶν ἔχουσις θύρακας πυρίνας καὶ ὑακίνθους καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λέοντων, καὶ ἐκ τῶν γομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θύϊος.

18 Ὑπὸ τῶν τριῶν τέτων ἀπεκλάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ καὶ ἐκ τοῦ θύϊου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν γομάτων αὐτῶν.

19 Αἱ γὰρ ἐξουσίαι αὐτῶν ἐν τῷ γόματι αὐτῶν εἰσι· αἱ γὰρ ἄραι αὐτῶν ὅμοιαι ὄφισιν, ἔχουσαι κεφαλὰς· καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικῶσι.

20 Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ ἐκ ἀπεκλάνθησαν ἐν λαῖς πληγαῖς ταύταις, ἕτε μινιόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυνησῶσι τὰ δαιμόνια, καὶ εἰδῶλα τὰ χρυσοῦ καὶ τὰ ἀργυροῦ καὶ τὰ χαλκοῦ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ ἕτε βλέπει δύναται, ἕτε ἀκούει, ἕτε περιπατεῖ.

21 Καὶ ὁ μινιόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν, ἕτε ἐκ τῶν φαρμακῶν αὐτῶν, ἕτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν, ἕτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν.

ἐκείνης ὁπῶ ἐκάνθηται ἀπάρων τῶν, καὶ ἐφορέσαι σιδερέηθρα πύρινα, καὶ ὑακίνθια, καὶ τειάφονα· καὶ τὰ κεφάλια τῶν ἀλόγων ἦσαν ὡσαὶ τὰ κεφάλια τῶν λέοντων· καὶ ἀπὸ τὸ γόμα τῆς εὐγένει φούλια καὶ καπνὸς καὶ τειάφῃ.

18 Ἀπὸ τῆτα τὰ τρία, ἀπὸ τῆ φωτίας καὶ ἀπὸ τοῦ καπνοῦ καὶ ἀπὸ τῆ τειάφῃ ὁπῶ εὐγένει ἀπὸ τὸ γόμα τῆς, ἰσοκτώθῃ τὸ τρίτον μίση τῶν ἀνθρώπων.

19 Διατὶ αἱ ἐξουσίαι τῆς ἦταν εἰς τὸ γόμα τῆς. διατὶ αἱ ἄραις τῆς ἦταν ὅμοιαις μὲ τῶν φουδίων, καὶ εἶχαν κεφάλια, καὶ μὲ ταυτὰ ἐδλάπταν.

20 Καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀνθρώποι ὁπῶ διὰ ἰσοκτώθῃκαν μὲ ταῖς πλῃγαῖς ἐτύταις, ἕ δι μινιόησαν ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῆς, ἵα μὴ προσκυνησῶ τὰ δαιμόνια, καὶ τὰ εἰδῶλα τὰ χρυσοῦ, καὶ τὰ ἀργυροῦ, καὶ τὰ χαλκοῦ, καὶ τὰ πέτρινα, καὶ τὰ ξύλινα, τὰ ὁποῖα διὰ δύνηται ἕ δι ἵα εἰδῶσι, ἕ δι ἵα ἀκούσῃσι, ἕ δι ἵα περιπατήσῃσι.

21 Καὶ διὰ ἰμινιόησαν ἀπὸ τῆς φόνους τῆς, ἕ δι ἀπὸ ταῖς μαργίαις τῆς, ἕ δι ἀπὸ ταῖς πορνείαις τῆς, ἕ δι ἀπὸ ταῖς κλεψίαις τῆς.

Κεφ. ι. 10.

ΚΑΙ' εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίοντα ἐκ τοῦ ἔραυ, περιβεβλημένος νεφέλην· καὶ ἰρις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῷ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτῷ ὡς γύλοι πυρός.

2 Καὶ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῷ βιβλαρίδιον ἀνεωγμένον· καὶ εἶπεν τὸν πόδα αὐτῷ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν, τὸν δὲ εὐώρυμον ἐπὶ τὴν γῆν.

3 Καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ ὥσπερ λέων μυκάται· καὶ ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βροταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς.

4 Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βροταὶ τὰς φωνὰς ἑαυτῶν, ἔμελλον γράφειν· καὶ ἤκουσα φωνῆ ἐκ τοῦ ἔραυ, λέγουσάν μοι· Σφραγίσου ἃ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βροταὶ, καὶ μὴ ταῦτα γράψῃς.

5 Καὶ ὁ ἄγγελος ὃν εἶδον ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἦρε τὴν χεῖρα αὐτῷ εἰς τὸν ἔραυ,

6 Καὶ ἔμωσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ὃς ἔκτισεν τὸν ἔραυ καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, καὶ

ΚΑΙ' εἶδα ἄλλον ἄγγελον δυνατὸν ὅπῃ ἰκατέβαινε ἀπὸ τοῦ ἔραυ, ἰνδυμένον νεφέλην· καὶ τὸ ἔραυιον τόξον ἦτον εἰς τὸ κεφάλι τε, καὶ τὸ πρόσωπόν τε ὡσανὸς ἥλιος, καὶ τὰ ποδάριά τε ὡσανὸς γύλοι πυρός.

2 Καὶ ἰκρατῆσιν εἰς τὸ χεῖρ τε ἕνα βιβλιαράκιον ἀνοικτόν, καὶ ἔβαλλε τὸ ποδάρι τε τὸ δεξιὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τὸ ἄριον εἰς τὴν γῆν.

3 Καὶ ἔκραξεν, μὲ μεγάλῃ φωνῇ ὡσανὸς βρυχᾶται ὁ λέων· καὶ ὅταν ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βροταὶ ταῖς φωναῖς τες.

4 Καὶ ὅταν ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βροταὶ ταῖς φωναῖς τες, ἐγὼ ἔμελλον γὰ γράψω· ἀμὴ ἄκουσα φωνῆ ἀπὸ τοῦ ἔραυ ὅπῃ μὲ ἔλεγεν. Βέλωσε ἐκεῖνα ὅπῃ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βροταὶ, καὶ μὴ τὰ γράψῃς.

5 Καὶ ὁ ἄγγελος, τὸν ὁποῖον εἶδα, ὅπῃ ἐξέκτισεν ἅπαντα εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἅπαντα εἰς τὴν γῆν, ἐσήκωσε τὸ χεῖρ τε εἰς τὸν ἔραυ,

6 Καὶ ἔμωσεν εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ ζῆ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ὁ ὁποῖος ἔκτισεν τὸν ἔραυ καὶ ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι μέσα εἰς αὐτόν,

τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χρόνι οὐκ ἔσται ἔτι·

7 Ἀλλὰ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἑβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, καὶ τελειωθῇ τὸ μυτήριον τοῦ Θεοῦ, ὡς εὐαγγελίσει τοὺς ἐαυτῷ δούλους τοὺς προφῆτας.

8 Καὶ ἡ φωνὴ ἣν ἤκουσα ἐκ τοῦ ἕραου, πάλιν λαλῶσα μετ' ἐμῶ, καὶ λέγουσα· Ἔφαγε, λάβε τὸ βιβλαρίδιον τὸ ἠνεργημένον ἐν τῇ χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ἐξῆς· ἐπὶ τῆς θάλασσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

9 Καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν ἀγγέλου, λέγων αὐτῷ· Δός μοι τὸ βιβλαρίδιον. Καὶ λέγει μοι· Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό· καὶ πικραθεὶς τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι.

10 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, καὶ κατέφαγον αὐτό· καὶ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκὺ· καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό, ἐπικράθη ἡ κοιλία μου.

11 Καὶ λέγει μοι· Δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσι καὶ γλώσσαις καὶ βασιλευσὶ πολλοῖς.

καὶ τὴν γῆν καὶ ἐκείνα ὅπερ εἶναι μέσα εἰς αὐτὴν, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἐκείνα ὅπερ εἶναι μέσα εἰς αὐτὴν, ὅτι καιρὸς δὲν θέλει εἶσθαι πλέον.

7 Ἀλλὰ εἰς ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἑβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ τὰ σαλπίζειν, θέλει τελειωθῇ τὸ μυτήριον τοῦ Θεοῦ, καθὼς εὐαγγελίσει τοὺς δούλους τοὺς προφῆτας.

8 Καὶ ἡ φωνὴ ὅπερ ἤκουσα ἀπὸ τοῦ ἕραου, πάλιν μετ' ἐλάλει, καὶ ἔλεγεν· σῦρε, ἔφαγε τὸ βιβλιαράκιον ὅπερ εἶναι ἀνοικτὸν εἰς τὸ χεῖρ τοῦ ἀγγέλου, ὃ ὅπερ· γίγεται ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν καὶ εἰς τὴν γῆράν.

9 Καὶ ἐπῆρα εἰς τὸν ἀγγέλου, λέγωντάς τε· δός μου τὸ βιβλιαράκιον. καὶ λέγει μου· ἔφαγε καὶ κατέφαγέ το, καὶ θέλει πικράσει τὴν κοιλίαν σου, ἀλλὰ εἰς τὸ στόμα σου θέλει εἶσθαι γλυκὺ ὡσανεὶ μέλι.

10 Καὶ ἐπῆρα τὸ βιβλιαράκιον ἀπὸ τοῦ χεῖρ τοῦ ἀγγέλου, καὶ τὸ ἐκατέφαγα· Καὶ ἦτο εἰς τὸ στόμα μου γλυκὺ ὡσανεὶ μέλι, ἀμὴ ὅταν τὸ ἔφαγα, ἐπικράθη ἡ κοιλία μου.

11 Καὶ λέγει μου· πρέπει εὖ προφητεῦσαι ἐπὶ πάλιν εἰς πολλὰς λαοὺς, καὶ εἰς πολλὰ ἔθνη, καὶ εἰς πολλὰς γλώσσας, καὶ εἰς πολλὰς βασιδεῖς.

Κεφ. ια. 11.

ΚΑΙ ἰδὸθ μοι κάλαμοι ὄμοιοι ῥάβδω· καὶ ὁ ἄγγελος εἰσήκει, λέγων· Ἐγείραι, καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ τὰς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ.

2 Καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξω, καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσῃς, ὅτι ἰδὸθ τοῖς ἔθνεσι· καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσῃσι μῆνας τεσσαράκοντα δύο.

3 Καὶ δώσω τοῖς δυοῖν μάρτυσί μου, καὶ προφητεύουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα, περιβεβλημένοι σάκκους.

4 Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἰλαΐαι, καὶ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς ἐστῶσαι.

5 Καὶ εἴ τις αὐτὰς θέλῃ ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ καίσει αὐτὰς ἐκ τῆς ἐχθρῆς αὐτῶν· καὶ εἴ τις αὐτὰς θέλῃ ἀδικῆσαι, ἔτω διὰ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι.

6 Οὗτοι ἔχουσιν ἰξυσίαν κλείσαι τὸν οὐρανὸν, ἵνα μὴ βρέχῃ ἕτερος ἐν ἡμέραις αὐτῶν ἡσυχίας· καὶ ἰξυσίαν ἔχου-

ΚΑΙ μὲ ἰδὸθ ἵνα καλάμοι ὡσαν ῥαβδί· καὶ ὁ ἄγγελος εἰσεκε, λέγωντας· σήκω, καὶ μέτρησι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκείνους ὅπῃ προσκυνοῦσιν μίσα εἰς αὐτόν.

2 Καὶ τὴν αὐλὴν ὅπῃ εἶκασ ἀπὸ τοῦ ἐξώτερον μέροσ τοῦ ναοῦ, εὐγαλέ τὴν ἔξω, καὶ μὴ τὴν μετρήσῃς, ὅτι ἰδὸθ εἰς τὰ ἔθνη· καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν θέλωσι τὴν πατήσῃ σαράντα δύο μῆνας.

3 Καὶ θέλω δώσω τῆς δύο μάρτυράσ μου (τὰ προφητεύον) καὶ θέλωσι προφητεύουσι χιλίας διακοσίαισ ἐξήκοντα ἡμέραισ, ἐνδυμένοι σάκκους.

4 Ἐτῷτοι εἶναι αἱ δύο ἰλαΐαι, καὶ δύο λυχνίαισ ὅπῃ στέκονται ὁμωροσ εἰς τὸν Κύριον τῆς γῆσ.

5 Καὶ ἂν θέλῃ καρεῖσ τὰ ἴσ βλάβῃ, εὐγίνοι φωτία ἀπὸ τοῦ στόμα τῆσ, καὶ κατατρέγουσι τῆσ ἐχθρῆσ τῆσ· καὶ ἂν θέλῃ καρεῖσ τὰ τῆσ ἀδικῆσῃ, τῆσ λογῆσ γῆσ κάμει χρεῖα καὶ αὐτόσ τὰ φορευθῆ.

6 Ἐτῷτοι ἔχουσιν ἰξυσίαν τὰ κλείουσι τὸν οὐρανὸν, διὰ τὰ μὴν βρέχῃ βροχῆ εἰσ ταῖσ ἡμέραισ τῆσ προφητεῖασ τῆσ, καὶ ἔχουσιν ἰξυσίαν εἰσ τὰ νερά,

σιν ἐπὶ ἰὼν ὑδάτων, γράψου αὐτὰ εἰς αἷμα, καὶ πατάξαι τὴν γῆν πάση σπλαγῆ, ὅσας εἰς διλήσονται.

7 Καὶ ὅταν τελώσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θῆριον τὸ ἀναβαίνει ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει πόλεμον μετ' αὐτῶν, καὶ νικήσει αὐτούς, καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς.

8 Καὶ τὰ πτόματα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πωλατίας πόλιος τῆς μεγάλης, ἣτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅσα καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐξουράσθη.

9 Καὶ βλέψουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἔθνων τὰ πτόματα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμισυ, καὶ τὰ πτόματα αὐτῶν οὐκ ἀφήσονται θῆναι εἰς μνήματα.

10 Καὶ οἱ κατοικῆντες ἐπὶ τῆς γῆς χαρῶσιν ἐπ' αὐτοῖς, καὶ εὐφρανθήσονται· καὶ ὄρα πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι ἔτσι οἱ δύο προφῆται ἔβασάνισαν τὴν κατοικῆντας ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Καὶ μὴ τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμισυ, πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθον ἐκ' αὐτῶν· καὶ ἔζησαν ἐπὶ τὴν πόδας αὐτῶν,

καὶ τὰ μὲλαβάλλουσιν εἰς αἷμα, καὶ τὰ κτυπήσου τὴν γῆν μὲν κάθε λογῆς σπλαγῆ, ὅσας φοραῖς διλήσονται.

7 Καὶ ὅταν τελώσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θῆριον ἐκ τῆς ἀναβαίνει ἀπὸ τῆς ἀβύσσου θίλει κάμην πόλεμον μετ' αὐτούς, καὶ θίλει τὴν νικήσει, καὶ θίλει τὴν φονεύσει.

8 Καὶ τὰ κορμιά της (θῆλυσι κίτισθαι) εἰς τὸ πωλαίωμα τῆς πόλιος τῆς μεγάλης, ἣ ὀποῖα καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ἐκ τῆς ὀπῆ καὶ ὁ Κύριός μας ἐξουράσθη.

8 Καὶ (ἀνδρῶν) ἀπὸ τῆς λαῶν, καὶ ἀπὸ ταῖς φυλαῖς, καὶ ἀπὸ ταῖς γλώσσαις, καὶ ἀπὸ τὰ ἔθνη θίλουσιν εἰδῆ τὰ κορμιά αὐτῶν τρεῖς καὶ ἡμισυ ἡμέραις, καὶ τὰ κορμιά της θῆν θίλουσιν ἀφήσει τὰ βαλδῦσιν εἰς τὰ μνήματα.

10 Καὶ ἐκίνοι ὀπῆ κατοικῆσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν θίλονται χαρῆ ἀπάνω εἰς ἐτύτα, καὶ θίλονται εὐφρανθῆ, καὶ θίλονται πέμψου καὶ ὄρα ἕνας εἰς ἕνα ἄλλον, ὅτι ἐτύτοι οἱ δύο προφῆται ἔβασάνισαν ἐκίνας ὀπῆ ἐκατοικῆσαν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

11 Καὶ ἔγερτον ἀπὸ ταῖς θῆεις καὶ ἡμισυ ἡμέραις, πνεῦμα ζωῆς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐμβῆκαν εἰς αὐτούς, καὶ ἐγάθησαν ἀπάνω εἰς

καὶ φόβος μέγας ἔπισει ἐπὶ τὴν διμερῆντας αὐτὴς.

12 Καὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ ὕρανοῦ, λέγουσαν αὐτοῖς· Ἀνάβητε ὕδιν. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν ὕρανον ἐν τῇ νεφέλῃ· καὶ ἰδωρῆσαν αὐτὰς οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶν.

13 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἰγύνετο σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δίκαιον τῆς πόλεως ἔπισει, καὶ ἀπικταίνθησαν ἐν τῇ σεισμῷ ἐνόμαϊα ἀνθρώπων χιλιάδεις ἑπτὰ· καὶ οἱ λοιποὶ ἴμφοβοι ἐγένοντο, καὶ ἴδκαν δόξαν τῷ Θεῷ τοῦ ὕρανοῦ.

14 Ἡ ἑστὴ ἢ δευτέρα ἀπῆλθον, ἰδὼν ἢ ἑστὰ ἢ τρίτη ἰσχυρία λαχῶν.

15 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισι, καὶ ἰγένοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ ὕρανοῦ, λέγουσαι· Ἐγένοντο αἱ βασιλείαι τοῦ κόσμου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσουσιν εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων.

16 Καὶ οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι οἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ τῆς θρόνου αὐτῶν, ἔπισει ἐπὶ τὰ πρῶτα αὐτῶν, καὶ προσκύνησαν τῷ Θεῷ,

17 Λέγοντες· Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ

τὰ ποδιὰ τῆς, καὶ μεγάλος φόβος ἔπισει εἰς ἐκείνας ὅπῃ τὴν ἕδωκαν.

12 Καὶ αὐτοὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἀπὸ τῶν ὕρανοῦ, ὅπῃ τὴν ἔλεγον· ἀνέβητε ἰδῶν. καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν ὕρανον ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἰδῶν τῆς οἱ ἰσχυροὶ τῆς.

13 Καὶ εἰς ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ ἰγύνετο μεγάλος σεισμὸς, καὶ ἔπισει ἐπὶ δίκαιον τῆς πόλεως, καὶ ἰσποκταίνθησαν εἰς τὸν σεισμὸν ἑπτὰ χιλιάδεις ἐνόμαϊα ἀνθρώπων, καὶ οἱ λοιποὶ ἴμφοβοὶ ἐγένοντο, καὶ ἰδῶν δόξαν τὸν Θεὸν τοῦ ὕρανοῦ.

14 Τὸ ἀεὶ δέξασθαι τὸ δεύτερον ἰπῆρασι, καὶ ἐπὶ τὸ τρίτον ἀεὶ δέξασθαι ἰσχυρία γλήγορα.

15 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισι, καὶ ἰγένοντο φωναὶ μεγάλαι εἰς τὸν ὕρανον, ὅπῃ ἔλεγον· Ἐγένοντο αἱ βασιλείαι τοῦ κόσμου, τῷ Κυρίῳ μας, καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ δέξασθαι βασιλεύσουσιν εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων.

16 Καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ὅπῃ κάθηται ὁμοφρονῶντες εἰς τὸν Θεὸν εἰς τῆς θρόνου τῆς, ἔπισει ἐπὶ τὰ πρῶτα αὐτῶν, καὶ ἰσποκύνησαν τὸν Θεὸν,

17 Λέγοντες· σὶ εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὅπῃ εἶσαι, καὶ ἦσεν,

ἔρχομαι· ὅτι ἔλαφας τὸν δύναιον σου τὸν μεγάλον, καὶ ἑβασίλευσας·

18 Καὶ ἰὰ ἔβη ἀργίσθουσαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὄργη σου· καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν, κριθῆναι, καὶ δῶναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφήταις, καὶ τοῖς ἁγίοις καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλους· καὶ διαφθεῖραι τὸς διαφθειρόντας τὴν γῆν.

19 Καὶ ἠνοίγη ὁ καιρὸς τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἔραυῳ, καὶ ἔφθη ἡ κιβωτὸς τοῦ διαθήκης αὐτῷ ἐν τῷ καιρῷ αὐτῷ· καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμός καὶ χάλαζα μεγάλη.

καὶ ἔρχομαι, ὅτι ἐπῆρας τὸν δύναιον σου τὸν μεγάλον, καὶ ἑβασίλευσας.

18 Καὶ τὰ ἔβη ἀργίσθουσαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὄργη σου· καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν καὶ κριθῆναι, καὶ τὸ δῶσθαι ἀποδομὴν εἰς τοὺς δούλους σου τοὺς προφήτας, καὶ ἰσὺς ἁγίους καὶ ἐκτίους ὅπῃ φοβῶνται τὸ ὄνομά σου, εἰς τοὺς μικροὺς καὶ ἰσὺς μεγάλους, καὶ τὰ ἀφανίσθαι ἐκτίους ὅπῃ ἀφανίζουσι τὴν γῆν.

19 Καὶ ἀνοίχθη ὁ καιρὸς τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν ἔραυόν, καὶ ἐφάνη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τῆς ἐκ τοῦ καιροῦ· καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμός καὶ χάλαζα μεγάλη.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΙ σημειῶν μέγα ἔφθη ἐν τῷ ἔραυῳ· γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἄσπερος δώδεκα·

2 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα, κρατεῖ ἀδίνουσα, καὶ βασανιζομένη νεκρῶν.

3 Καὶ ἔφθη ἄλλο σημειῶν ἐν τῷ ἔραυῳ, καὶ ἰδὲ δράκων μέγας πυρρὸς, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα· καὶ ἐπὶ ἰσὺς κεφαλὰς αὐτῷ διαδήματα ἑπτὰ.

ΚΑΙ σημάδι μέγα ἐφάνη εἰς τὸν ἔραυόν, μία γυναικὶς ἐνδυμένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ἀπὸ κάτω εἰς τὰς ποδάριας, καὶ ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλαιον ἄσπερος ἑπτά δώδεκα ἄσπεροι·

2 Καὶ ἐστὶν ἐν τῷ ἔραυῳ, κρατεῖ ἀδίνουσα, καὶ βασανιζομένη τὰ νεκρῶν.

3 Καὶ ἐφάνη ἄλλο σημάδι εἰς τὸν ἔραυόν, καὶ ἰδὲ δράκων μέγας πυρρὸς, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα, καὶ εἰς τὰ κεφάλια τῶν ἑπτὰ στέφανους.

4 Καὶ ἡ ἕρα αὐτῷ σύρει ἰδὲ τρίτον τῶν ἀγέρων τοῦ ἕραυῦ, καὶ ἔβαλεν αὐτὴς εἰς τὴν γῆν· καὶ ὁ δράκων ἔφηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα ὅταν τέκη, τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγη.

5 Καὶ ἔτικεν υἱὸν ἄρρην, ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν βῆδοι· σιδηρᾶ· καὶ ἤρπασθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν θρόνον αὐτῷ.

6 Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ τρέψουσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα.

7 Καὶ ἔγιντο πόλεμοι ἐν τῷ ἕραυῷ· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτῷ ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ δράκοντος, καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτῷ.

8 Καὶ οὐκ ἴσχυσας, ἔτετόπισεν αὐτῶν ἐν τῷ ἕραυῷ.

9 Καὶ ἔβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλέμενος διάβολος, καὶ ὁ σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτῷ μετ' αὐτῷ ἐβλήθησαν.

10 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγουσαν ἐν τῷ ἕραυῷ· Ἄρτι ἔγιντο ἡ σωτηρία καὶ ἡ

4 Καὶ ἡ ἕρα τε ἴσχυρι τὸ τρίτον τῶν ἀγέρων τοῦ ἕραυῦ, καὶ τὴς ἔρριξε κάτω εἰς τὴν γῆν· καὶ ὁ δράκων ἐβλήθη ἐμπροσθῆ εἰς τὴν γυναῖκα ὅπως ἔμελλε νὰ γεννησῆ, διὰ νὰ καταφάγη τὸ τέκνον τῆς, ὅταν τὸ γεννησῆ.

5 Καὶ ἐγέννησεν υἱὸν ἄρρην, ὁ ὅπου μέλλει νὰ ποιῆται ἔλα τὰ ἔθνη μετὰ βῆδοι σιδηρᾶν· καὶ ἤρπασθη τὸ τέκνον ἰσὺς εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν θρόνον τα.

6 Καὶ ἡ γυναῖκα ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ἐκεῖ ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ τὴν τρέψουσιν ἐκεῖ χιλίας διακοσῆς ἐξήκοντα ἡμέρας.

7 Καὶ ἔγινε πόλεμοι εἰς τὸν ἕραυόν· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι τε ἐπολέμησαν ἐναντίον τοῦ δράκοντος, καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε, καὶ οἱ ἄγγελοι τε.

8 Καὶ διὲν ἐκαταπότισαν, ἐδὲ τόπισεν αὐτῶν ἐν τῷ ἕραυῷ.

9 Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ παλαιός, ὅπου καλεῖται διάβολος, καὶ ὁ σατανᾶς, ὅπου πλανᾷ ὅλην τὴν οἰκουμένην, ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοι τε ἀνίσταται μετ' αὐτῶν καταγορευθήσονται.

10 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ὅπου ἔλεγεν εἰς τὸν ἕραυόν· τῶρα ἔγιντο ἡ σωτηρία καὶ ἡ

δυναμικὴ καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτῷ ὅτι κατεβλήθη ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατήγορος αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός.

11 Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἁγίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν· καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου.

12 Διὰ τῆτο ἐφραίνεσθε οἱ ἄρανοι καὶ οἱ ἐν αὐαῖς σκυῶντις· οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, ἰδοὺ ὅτι ἔλθου καιρὸς ἔχει.

13 Καὶ ὅτι εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε τὴν γυναῖκα ἣτις ἔτεκε τὸν ἄρρανα.

14 Καὶ ἰδὲθησαν τῇ γυναικὶ δύο πτέρυγες τοῦ αἰσῶ τοῦ μεγάλου, ἵνα πτήται εἰς τὴν ἔρημον εἰς ἰσοτόπου αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἰκμὴ καιρὸν καὶ καιρῶν, καὶ ἡμισυ καιρῶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφιος.

15 Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφις ὀπίσω τῆς γυναίκης ἕκαστον ἐκ τοῦ στόματός· αὐτῷ ὕδωρ ὡς ποταμὸν· ἵνα λαύτην ποταμοφόρον ποιήσῃ.

16 Καὶ ἔβηθησαν ἡ γῆ τῇ γυ-

ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μας, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτῷ, ὅτι ἰβήχθη κάτω ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν μας, ἰκμὸς ὅπῃ τὸς ἐκατηγόρου ὁμοιωτῶ εἰς τὸν Θεόν μας ἡμέρας καὶ νύκτα.

11 Καὶ αὐτοὶ τὸν ἐνίκησαν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἁγίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας τῶν καὶ διὸ ἀγάπησαν τὴν ζωὴν τῶν ἰσὺ τὸν θάνατον.

12 Διὰ τῆτο ἐφραίνεσθε οἱ ἄρανοι, καὶ ἰσῶς ὅπῃ κατοικῶντι εἰς αὐαῖς. ἀεθόμορον εἰς ἰσῶς ὅπῃ κατοικῶντι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν· ὅτι ἐκατέβη ὁ διάβολος εἰς ἰσῶς ἔχωντας θυμὸν μέγαν, ἐξέβρωτας ὅτι ἐλθου καιρὸς ἔχει.

13 Καὶ ὅταν ἰδοὺ ὁ δράκων ὅτι ἰβήχθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε τὴν γυναῖκα, ἡ ὅποια ἐγέννησε τὸ ἄρσενικὸν (παιδίον).

14 Καὶ ἰδὲθησαν εἰς τὴν γυναῖκα δύο πτέρυγες τοῦ αἰσῶ τοῦ μεγάλου, διὰ ἵνα πτήται εἰς τὴν ἔρημον εἰς ἰσοτόπου τῆς· ἐκεῖ ὅπῃ τρέφεται καιρὸν καὶ καιρῶν καὶ ἡμισυ καιρῶ, μακρὰν ἀπὸ τὸ προσώπου τοῦ ὄφιος.

15 Καὶ ὁ ὄφις ὀπίσω τῆς γυναίκης ἐβάλει νερὸν ἀπὸ τοῦ στόματός ὡσαν ποτάμι, διὰ ἵνα λάμῃ ἵνα τὴν πάσῃ τὸ ποτάμι.

16 Ἀμὴ ἡ γῆ ἐβήθησεν ἵνα

καικι, και ηνοιξει η γη το γόμα αυτης, και κατίπει τον πόλεμον ον εβαλεν ο δράκων εκ του γόματ^ο αυτῆ.

17 Και ωργισθη ο δράκων επι τη γυναικι, και απηλθε ποιησαι πόλεμον μετὰ των λοιπων τῶ σπέρματ^ο αυτης, των τηθέντων τας εντολας του Θεου, και ιχόντων την μαρτυριαν Ιησῦ Χριστῆ.

18 Και εγάθην επι την ἄμμου της θαλάσσης.

γυναίκα, και ανοιξει η γόμα της, και εκατάπει πολεμον, τον οποιον ευβαλεν ο δράκων απο το γόμα της.

17 Και ωργισθη ο δρακων επι την γυναικα, και επηη κἀμη πόλεμον μετὰ λοιπὰ σπέρματα, οπε φυλάταις εντολαις του Θεου, οπε εχου την μαρτυριαν Ιησῦ Χριστῆ.

18 Και εγαθησθη εις ἄμμου της θαλάσσης.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑΙ ειδον εκ της θαλάσσης θηρίον αναβαΐον, εχον κεφαλὰς επτά και κέρατα δέκα· και επι των κεράτων αυτῆ δεκα διαδήματα, και επι τας κεφαλὰς αυτῆ ὄνομα βλασφημίας.

2 Και το θηρίον ο ειδον ην ὁμοιον παρδάλει, και οι πόδες αυτῆ ὡς ἀρκτυ, και το γόμα αυτῆ ὡς γόμα λιοντ^ο, και εδωκεν αυτῶ ο δράκων την δύναμιν αυτῆ, και τον θρόνον αυτῆ, και εξουσιαν μεγάλην.

3 Και ειδον μίαν των κεφαλῶν αυτῆ ὡς εσφαγμένη εις θάνατον· και η πληγή του θανάτου αυτῆ ιδιραπειύθη, και εθαύμασιν ὅλη η γη ὅπισω Ιουθρηίου.

4 Και προσκύνησαν Ιδον δράκοντα ὡς εδωκεν εξουσιαν τῷ θη-

ΚΑΙ εἶδα ὅπῃ ἀνέβη ἀπὸ τῆς θαλάσσης θηρίον, καὶ εἶχεν ἐπὶ τὰ κεφάλαια κέρατα δέκα, καὶ ἀπὸ εἰς τὰ κέρατά τε δέκα σφῆρα καὶ ἅπασιν εἰς τὰ κεφάλαια ὄνομα βλασφημίας.

2 Καὶ τὸ θηρίον ὅπῃ εἶητον ὅμοιον παρδάλει, καὶ ποδάριά τε ὡσάν τῆς ἀρκυ καὶ τὸ γόμα τε ὡσάν τὸ γόμα λιονταρίου· καὶ τοῦ εἶδον δράκων τὴν δύναμίν τε, καὶ θρόνον τε, καὶ ἐξουσίαν μεγάλην.

3 Καὶ εἶδα μίαν ἀπὸ κεφαλῶν τε ὅπῃ ἦτον κτεμένη εἰς θάνατον· ἀμὲν ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου τε ἰατρικὴ καὶ ἡ γῆ ὅλη θαύμασιν ἐλεθρόντας ὀπίσω τοῦ θηρίου.

4 Καὶ προσκύνησαν ἰδὸν δράκοντα, ὃ ὅποιον εἶδον

δυναμεις και η βασιλεια τῶν
 ἡμῶν, και η εξουσία τοῦ
 αὐτοῦ ὅτι καταβλήθη ἡ
 γαρ τῶν ἀδελφῶν
 καταγορεῖν αὐτῶν ἐνώπιον
 Θεῷ ἡμῶν ἡμέρας και

11 Καὶ αὐτοὶ ἐπίκησεν
 διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀγίου
 τοῦ λόγου τῆς μαρτυρίας
 και οὐκ ἠγάπησαν
 αὐτῶν ἀχρι θανάτου

12 Διὰ τῆτο εἰ
 ἔρανοι και οἱ ἐν α
 τῆς Οὐαὶ τοῖς χ
 γῆν και τὴν θ
 πατρίδα ὁ διάβολος
 ἔχων θυμὸν μη
 ἀλίγως καιρὸν ἰ

13 Καὶ εἶ
 ὅτι ἐβλάθη εἰς
 τὴν γυναῖκα
 ἄρρητα.

14 Καὶ εἶδ
 καὶ δύο πτέρυ
 μεγάλαι, ἵνα
 ἔρημιος εἰς τὸν
 τρέφεται ἐκε
 ρθῆς, και ἡμ
 ερωσύνε τοῦ

15 Καὶ εἶδ
 τῆς γυναίκος
 αὐτοῦ ὅπως ὡς
 τὴν πόλιν αὐτήν
 16 Καὶ εἶδ

ρίον, καὶ προσκίψασαι τὸ θη-
ρίον, λέγοντες· Τίς ἔμοιϑ τῷ
θηρίῳ; τίς δύναται παλιμῆσαι
μετ' αὐτῷ;

5 Καὶ ἰδὼν αὐτῷ γόμα λα-
λῶν μεγάλη καὶ βλασφημίας,
καὶ ἰδὼν αὐτῷ ἰησοῖα πόλιμον
ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα-
δύο.

6 Καὶ ἤνοιξε τὸ γόμα αὐτῷ
εἰς βλασφημίας πρὸς τὸν Θεόν,
βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτῷ,
καὶ τὴν σκηνὴν αὐτῷ, καὶ τὸς
ἐν τῇ ἕρανῃ σκηνηῦτας.

7 Καὶ ἰδὼν αὐτῷ πόλιμοι
ποιῆσαι μίαν τῶν ἁγίων, καὶ
πικῆσαι αὐτῷ, καὶ ἰδὼν αὐ-
τῷ ἰησοῖα ἐπὶ πᾶσαι φυλὰν
καὶ γλῶσσαι καὶ ἴδιϑ.

8 Καὶ προσκυνήσασαι αὐτῷ
πάντες οἱ κατοικῶντες ἐπὶ τῆς
γῆς, οἳ ἔ γράφονται ἐν ὀνό-
ματι ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς τῷ
ἀριῷ ἰσφαγμένῳ ἀπὸ καιῶ-
θαῆς κόσμου.

9 Εἴ τις ἔχει ἕς, ἀκυσάτω.

10 Εἴ τις αἰχμαλωσίας συ-
άγει, εἰς αἰχμαλωσίας ὑπά-
γει· εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτε-
νεῖ, δι' αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀπο-
κτανθῆναι. οὐδὲ ἔγνω ἡ ὑπομονὴ
καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.

11 Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ὅπῃ

ἰησοῖαν εἰς τὸ θηρίον· καὶ
ἐπροσκύνησαι τὸ θηρίον, λέγον-
τες· τίς εἶναι ἔμοιϑ μὴ τὸ
θηρίον; ποῦϑ δύνηται ἐὰν πο-
λιμῆσῃ μετ' αὐτό;

5 Καὶ τοῦ ἰδὼν γόμα ὅπῃ
ὀλάλει μεγάλη καὶ βλασφημί-
αις, καὶ τῷ ἰδὼν ἰησοῖα ἐὰν
κάμῃ πόλιμοι μῆνας τεσσαρά-
κοντα δύο.

6 Καὶ ἄνοιξε τὸ γόμα τῷ
διὰ βλασφημίας εἰς τὸν Θεόν,
ἐὰν βλασφημῆσῃ τὸ ὄνομα τῷ,
καὶ τὴν σκηνὴν τῷ, καὶ ἐκείνους
ὅπῃ κατοικῶσιν εἰς τὸν ἕρανόν.

7 Καὶ τῷ ἰδὼν ἐὰν κάμῃ
πόλιμοι αὐτάμῃ μὴ τὸς ἁγίους,
καὶ ἐὰν πικῆσῃ καὶ τῷ ἰδὼν
ἰησοῖα εἰς καθὲν γένϑ καὶ εἰς
γλῶσσαι καὶ ἴδιϑ.

8 Καὶ θύλωσι τὸ προσκυνῆ-
σαι ὅλοι ἐκείνοι ὅπῃ κατοικῶ-
σιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, τῶν
ὀποιῶν ἐὰν ὀνόματα διὲν εἶναι γι-
γραμμένα εἰς τὸ καλάγοιχοι τῆς
ζωῆς τῷ ἀριῷ τῷ ἰσφαγμένῳ
ἀπὸ τῆν ἀρχῆν τῷ κόσμῳ.

9 Ἐὰν ἔχη κανίς αὐτῷ, ἐς
ἀκυσάτω.

10 Ἐὰν κανίνας φέρῃ (τὸς
ἄλλους εἰς) αἰχμαλωσίας, εἰς
αἰχμαλωσίας ὑπάγει καὶ αὐ-
τός· ἐὰν κανίνας σκοτώσῃ μὴ
σπαδί, κάμει χρεῖα καὶ αὐ-
τός ἐὰν σκοτωθῇ μὴ σπαδί. ἰδῶ
εἶναι ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις
τῶν ἁγίων.

11 Καὶ εἶδα ἄλλο θηρίον ὅπῃ

ναβαῖνοι ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχε
κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ· καὶ ἐ-
λάλει ὡς δράκων.

12 Καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρῶ-
του θηρίου πᾶσαν ποιῶν ἐνώπιον
αὐτοῦ, καὶ ποιῶν τὴν γῆν καὶ τὰς
κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ἵνα
προσκυθῶσι τὸ θηρίον τὸ
πρῶτον, ἢ ἰδραπεύθῃ ἡ πληγὴ
τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

13 Καὶ ποιῶν σημεῖα μεγά-
λα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῆ καὶ ἀβαί-
νει ἐκ τοῦ ἔρανε εἰς τὴν γῆν,
ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.

14 Καὶ πλανᾷ τὰς καιο-
κοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ τὰ ση-
μεῖα ἃ ἰδόθη αὐτῷ ποιῆσαι
ἐνώπιον τοῦ θηρίου· λέγων ταῖς
κατοικῆσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ποιῆ-
σαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ἃ ἔχει
τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας, καὶ
ἔζησι.

15 Καὶ ἰδόθη αὐτῷ δοῦναι
πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα
καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου,
καὶ ποιήσῃ, ὅσοι ἂν μὴ προ-
σκυθῶσι τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου,
ἵνα ἀποκτανθῶσι·

16 Καὶ ποιῶν πάντα, τὰς
μικρὰς καὶ τὰς μεγάλας, καὶ
τὰς πτωχοὺς καὶ τὰς πτωχὰς,

ἀνάβαινε ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ εἶχε
κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ, καὶ
ἐλάλει ὡς δράκων.

12 Καὶ κάμνει ὅλην τὴν
ἐξουσίαν τοῦ πρῶτου θηρίου ὁμ-
ωροῦσά τε, καὶ κάμνει τὴν γῆν
καὶ ἐκείνους ὅπῃ κατοικῶσιν
εἰς αὐτήν, διὰ τὰ προσκυθῆ-
σθαι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, τοῦ
ὁποῖου ἰδραπεύθῃ ἡ πληγὴ τοῦ
θανάτου ἰσ.

13 Καὶ κάμνει σημεῖα με-
γάλα, εἰς τόσους ὅπῃ κάμνει καὶ
φωτῖα ἵνα κατίβῃ ἀπὸ τοῦ
ἐρανοῦ εἰς τὴν γῆν, ὁμωροῦσά
εἰς τὰς ἀνθρώπους.

14 Καὶ πλανᾷ ἐκείνους ὅ-
πῃ καιοκῶσιν ἀπάνω εἰς τὴν
γῆν, διὰ τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα
τοῦ ἰδόθη ἵνα κάμνῃ ὁμωρο-
ῦσά· εἰς τὸ θηρίον· λέγοντας
εἰς ἐκείνους ὅπῃ κατοικῶσιν ἀ-
πάνω εἰς τὴν γῆν, ἵνα κάμ-
νῃ εἰκόνα τοῦ θηρίου, τὸ ὁποῖον
ἔχει τὴν πληγὴν τοῦ σπαθίου,
καὶ ἔζησι.

15 Καὶ τοῦ ἰδόθη ἵνα δώσῃ
πνεῦμα εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ θη-
ρίου, εἰς τόσους ὅπῃ ἵνα διαλα-
λήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, καὶ ἵνα
κάμνῃ, ὅσοι δὲν ἠθέλασι προσ-
κυνήσῃ τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου,
ἵνα σκοτανθῶσι.

16 Καὶ κάμνει ὅλης, τὰς
μικρὰς, καὶ τὰς μεγάλας, καὶ
τὰς πτωχοὺς, καὶ τὰς πτω-

καὶ τὰς ἰλιυδέρως καὶ τὰς δούλους, ἵνα δώσῃ αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς, ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

17 Καὶ ἵνα μή τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι, εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τῷ θρωῖν, ἢ τὸν ἀριθμὸν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

18 Ὡδε ἡ σοφία ἐστίν. ὁ ἔχων τὸν νοῦν, ψεφισάτω τὸν ἀριθμὸν τῷ θρωῖν· ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστίν, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ χ ξ γ'.

χὺς, καὶ τὰς ἰλιυδέρως, καὶ τὰς δούλους, διὰ τὰ τὰς δώσῃ χάραγμα εἰς τὸ χεῖρ τῶν τὸ δεξιόν, ἢ εἰς τὸ μέτωπόν τῶν.

17 Καὶ κανίνας ἵα μὴν δύνηται ἵα ἀγοράσῃ ἢ ἵα πωλῆσῃ, παρὰ ἰκίιν· ὅπῃ ἔχει τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τοῦ θρωῖν, ἢ ἵον ἀριθμὸν τῷ ὀνόματός τῃ.

18 Ἐδῶ ἵναι ἡ σοφία· ὁποι· ἔχει νοῦν, ἄς λογαριάσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ θρωῖν. διατὶ ἀριθμὸς ἀνθρώπου ἵναι. καὶ ὁ ἀριθμὸς τῃ ἵναι χ ξ γ'. (666.)

Κιφ. ιδ'. 14.

ΚΑΙ εἶδον, καὶ ἰδὼ ἀγρίον ἱερεὺς ἐπὶ τὸ ὄρ· Σιών, καὶ μετ' αὐτῷ ἰκαλὸν τισσαρακοιλατίσσαις χιλιάδεις, ἔχουσαι τὸ ὄνομα τῷ πατρὸς αὐτῷ γεγραμμένοι ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ θραυῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροτῆς μεγάλης· καὶ φωνὴν ἤκουσα κιθαρῶδῶν κιθαρίζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν.

3 Καὶ ἄδουσιν ὡς ᾠδὴν καινὴν ἰνώπιοι τῷ θρωῖν, καὶ ἰνώπιοι τῶν τισσάρων ζῶν, καὶ

ΚΑΙ εἶδα, καὶ ἵα ἀγρίον· ὅπῃ ἰσίκιτον ἀπάνω εἰς τὸ ὄρ· τὸ Σιών, καὶ ἀπάμα μετ' αὐτὸ ἵταν ἰκαλὸν σαφραλατίσσαις χιλιάδεις, ὅπῃ ἔχων τὸ ἔσημα τοῦ πατρὸς τῃ γεγραμμένοι εἰς τὰ μέτωπά τῶν.

2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀπὸ τὸν οὐρανό, ὡσαν φωνὴν πολλῶν νερῶν, καὶ ὡσαν φωνὴν μεγάλης βροτῆς· καὶ ἤκουσα φωνὴν κιθαρῶδῶν, ὅπῃ ἰκιθάριζαν μετὰ ταῖς κιθάραις τῶν.

3 Καὶ ἔψαλλον ὡσαν ᾠδὴν καινέριαν ὁμωροσᾶ εἰς τὸν θρωῖν, καὶ ὁμωροσᾶ εἰς τὰ τισσαρα ζῶν, καὶ εἰς τὰς κρῆσ.

τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ὕδεις ἠδυναλο μαθεῖν τὴν ὁδὸν εἰ μὴ αἰ ἱκατὸν τισσαρακοχιατίσ-
σαρις χιλιάδεις, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς·

4 Οὗτοί εἰσιν οἱ μὲν γυναι-
κῶν οὐκ ἠμαλύθησαν· παρ-
θένοι γάρ εἰσιν. ἄτοί εἰσιν οἱ ἀ-
κολυθῶντες τῷ ἄρτιῳ ὅπου ἂν
ὑπάγῃ. ἄτοί ἠγοράσθησαν
ἀπὸ τῶν ἀνδρώπων, ἀπαρχὴ
τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἄρτιῳ·

5 Καὶ ἐν τῷ γόματι αὐτῶν
ὑχ εὐρέθη δόλῳ· ἄμωμοι γάρ
εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ εἶδοι ἄλλοι ἄγγελος
πετώμενος ἐν μεσουρανήματι,
ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον, εὐ-
αγγελίσαι τὴς κατοικοῦντας
ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶσι ἔθνεσιν· καὶ
φυλῆν καὶ γλῶσσας καὶ λαοὺς·

7 Λίγοις ἐν φωνῇ μεγάλῃ·
φοβήθητε τὸν Θεὸν, καὶ δοτε
αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα
τῆς κρίσεως αὐτῷ· καὶ προσ-
κυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν ἔρα-
νον καὶ τὴν γῆν καὶ θάλασσαν
καὶ πηγὰς ὑδάτων.

8 Καὶ ἄλλοι ἄγγελοὶ ἠ-
καλύθησι, λίγων· Ἐπισσι, ἔ-
πισσι Βαβυλῶν ἡ πόλις ἡ μεγά-

βυτέρως. καὶ καιρίας διὸν
ἰδυσθήθη ἐὰ μάρη τῆς ὁδῆς,
παρὰ οἱ ἱκατὸν τισσαράκοχια
τίσσαρις χιλιάδεις, οἱ ἀγορα-
σμένοι ἀπὸ τῆς γῆς.

4 Ἐτῶτοι εἶναι ἐκίτοι οἱ
ὅποιοι μὲ γυναικῶν διὸν ἠμο-
λύθησαν· διατὶ εἶναι παρ-
θένοι. ἐτῶτοι εἶναι ἐκίτοι ὅ-
πῃ ἀκολουθῶσι τὸ ἄρτιον, ὅπου
καὶ ἂν ὑπάγῃ. ἐτῶτοι ἀγο-
ράσθησαν ἀπὸ τῆς ἀνδρώπων
πρώμοι (ἀφιέρωμα) εἰς τὸν
Θεὸν καὶ εἰς τὸ ἄρτιον·

5 Καὶ εἰς τὸ γόμα τῆς διὸν
εὐρέθη δόλῳ· διατὶ εἶναι
ἀκατηγόρητοι ὁμωροσῶ εἰς τὸν
θρόνον τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ εἶδα ἄλλοι ἄγγελος
ὅπῃ ἐπέτα εἰς τὸ μεσουρανήμα,
καὶ ἐκράτει εὐαγγέλιον αἰώ-
νιον, ἐὰ εὐαγγελίσῃ ἐκίτους ὅ-
πῃ κατοικῶσι ἀπάνω εἰς τὴν
γῆν, καὶ κάθε ἔθνεσιν, καὶ φυ-
λῆν, καὶ γλῶσσας, καὶ λαοὺς·

7 Καὶ ἔλαγε μὲ φωνῇ με-
γάλῃ· φοβήθητε τὸν Θεὸν, καὶ
δοτε εἰς αὐτὸν δόξαν, ὅτι ἦλ-
θεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως τε·
καὶ προσκυνήσετε ἐκίτῳ ὅπῃ
ἔκαμε τὸν ἔρανον καὶ τὴν γῆν,
καὶ τὴν θάλασσαν καὶ ταῖς
πηγαῖς τῶν ὑδάτων.

8 Καὶ ἄλλοι ἄγγελοὶ ἀ-
καλύθησιν, λίγωντας· ἔπισσιν,
ἔπισσι Βαβυλῶν ἡ πόλις ἡ με-

λα, ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμῷ
τῆς πορνείας αὐτῆς πιπότικε
πάντα ἔθνη.

9 Καὶ τρίτῃ ἄγγελῳ ἔκο-
λέθησαν αὐτοῖς, λέγων ἐν φω-
νῇ μεγάλη· Εἴ τις τὸ θηρίον
προσκυῖ καὶ τὴν εἰκόνα αὐ-
τοῦ, καὶ λαμβάνει χάραγμα
ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ
τὴν χεῖρα αὐτοῦ·

10 Καὶ αὐτὸς πίνται ἐκ τοῦ
οἴνου τοῦ θυμῷ τοῦ Θεοῦ, τοῦ
κεκρασμένου ἀκράτου ἐν τῷ πο-
τηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ
βασανισθῆσεται ἐν πυρὶ καὶ
θιῶν ἰνώπιον τῶν ἁγίων ἀγ-
γέλων καὶ ἰνώπιον τοῦ ἀρίου.

11 Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισ-
μοῦ αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς αἰ-
ῶνας αἰῶνων· καὶ οὐκ ἔχουσιν
ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς
οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ
τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἰ τις
λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ
θρόνου αὐτοῦ.

12 Ὡδὶ ὑπομοῆ τῶν ἁγίων
ἔστι· ὧδὶ οἱ τερῶντες τὰς ἐπιτο-
λάς τῷ Θεῷ, καὶ τὴν πίστιν
Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ
ἔρανοῦ, λεγούσης μοι, γράψον·
Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ
ἀποθνήσκοντες ἀπ᾿ ἀρτί. Ναι,
λέγει τὸ πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύ-

γάλῃ, ὅτι ἀπὸ τὸ κρασί τοῦ
θυμῷ τῆς πορνείας ἴσ ἐπότισεν
ὅλα τὰ ἔθνη.

9 Καὶ τρίτῃ ἄγγελῳ
τὸς ἀκολούθησον, λέγωντας με
φωνῇ μεγάλῃ· ἴσ καίνεας
προσκυῖ τὸ θηρίον καὶ τὴν
εἰκόνα τῷ, καὶ πέρη τὸ χάρα-
γμα τῷ εἰς τὸ μετώπου τῷ, ἢ
εἰς τὸ χέρι τῷ,

10 Καὶ αὐτὸς θίλει πίνε
ἀπὸ τὸ κρασί τοῦ θυμῷ τοῦ
Θεοῦ, τοῦ κηρασμένῃ ἀκράτου
εἰς τὸ ποτήρι τῆς ὀργῆς τῷ·
καὶ θίλει βασανισθῆ με φθίσει
καὶ με τειάφῃ ἔμπεροῖ εἰς
τῆς ἁγίως ἀγγέλως, καὶ ἔμ-
περοῖ εἰς τὸ ἀρίου.

11 Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισ-
μοῦ τῶν ἀναβαίνει εἰς αἰ-
ῶνας αἰῶνων· καὶ διὲν ἔχουσιν
ἀνάπαυσιν ἡμέρα καὶ νύκτα ἐ-
κείνοι ὅπῃ προσκυῖσι τὸ θη-
ρίον καὶ τὴν εἰκόνα τῷ, καὶ ἴσ
καίνεας πέρη τὸ χάραγμα τῷ
θρόματός τῷ.

12 Ἐδῶ εἴσαι ἢ ὑπομοῆ
τῶν ἁγίων· ἐδῶ εἴσαι ἐκείνοι
ὅπῃ φυλάτῃσι ταῖς ἐπιτολάς
τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν πίστιν τοῦ
Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἄκουσα φωνῆς ἀπὸ
τὸν ἔρανοῦ, ὅπῃ μῷ ἔλεγιν
γράψῃ, Μακάριοι οἱ νεκροὶ
ὅπῃ ἀποθνήουσιν εἰς τὸν Κύριον
ἀπὸ τῶρα καὶ ἔμπεροῖ. ναι,
λέγει τὸ πνεῦμα, διὰ τὰ ἀνα-

σονται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν·
τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ
μετ' αὐτῶν.

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὼν ριφί-
λη λευκὴ, καὶ ἐπὶ τὴν ριφίλην
καθήμενος ὁμοίως υἱὸς ἀνθρώ-
που, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐ-
τοῦ γίφανος χρυσοῦν, καὶ ἐν τῇ
χείρῳ αὐτοῦ δρέπανον ὄξύ.

15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος
ἐξηλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κρᾶζων ἐν
μεγάλῃ φωνῇ τοῖς καθήμενοις ἐ-
πὶ τῆς ριφίλης· Πέμψον τὸ δρέ-
πανόν σου, καὶ θείρισον· ὅτι ἤλ-
θει σοι ἡ ὄρα τοῦ θείρισαι· ὅτι
ἐξηράνθη ὁ θείρισμός τῆς γῆς.

16 Καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος
ἐπὶ τὴν ριφίλην τὸ δρέπανον
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐθρίσθη
ἡ γῆ.

17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξ-
ἤλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ ἔρα-
νῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον
ὄξύ.

18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος
ἐξηλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, ἔ-
χων ἰξυσίαν ἐπὶ τὸ πυρὸς·
καὶ ἐφώτισε κραυγῇ μεγάλῃ
τοῖς ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὄξύ,
λέγων· Πέμψον σου τὸ δρέπα-

πανοῦσιν ἀπὸ τῶν κόπων τῆς
καὶ τὰ ἔργα τῆς ἀκολουθεῖ
μετ' αὐτῆς.

14 Καὶ εἶδα, καὶ τὰ ἴσα ζύ-
νιφον ἄσπρον, καὶ ἀπάνω εἰς
τὸ ζύνιφον ἰκάδιτος ἴσας ὁ-
μοίως ὡσαν υἱὸς ἀνθρώπου, καὶ
ἰφόρει ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλαι
τοῦ χρυσοῦ γίφανι, καὶ εἰς τὸ
χείρι τοῦ ἰκράτει δρεπάνι κο-
πιτόν.

15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος εὐ-
γῆκεν ἀπὸ τοῦ ναοῦ, καὶ ἰκρα-
ξε μὲν μεγάλῃ φωνῇ εἰς ἐ-
κείτους ὅπως ἰκάδιτος ἀπάνω
εἰς τὸ ζύνιφον· πέμψε τὸ
δρέπανόν σου, καὶ θείρισον, ὅτι
σὴ ἤλθει ἡ ὄρα ὅπως τὰ θείρισῃς,
ὅτι ἐξηράνθη ὁ θείρισμός τῆς
γῆς.

16 Καὶ ἰκεῖνος ὅπως ἰκά-
διτος ἀπάνω εἰς τὸ ζύνιφον,
ἔβαλεν τὸ δρέπανόν τοῦ ἀπά-
νω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐθρίσθη
ἡ γῆ.

17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος
εὐγῆκεν ἀπὸ τοῦ ναοῦ ὅπως ἦτον
εἰς τοὺς ἔρανους, καὶ ἰκράτει καὶ
αὐτὸς δρέπανον κοπιτόν.

18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος
εὐγῆκεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστήριου,
ὅπως ἔχεν ἰξυσίαν ἀπάνω εἰς
τὴν φώλια, καὶ ἐφώλιαξε μὲν
μεγάλῃ φωνῇ ἐκείτους ὅπως
ἰκράτει τὸ δρέπανον τὸ κοπι-
τόν, λέγωντας· πέμψε τὸ δρε-

και τὸ ἐξῆ, καὶ τρέψουσι τὰς βότερας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, ὅτι ἔψασαν αἱ σαφυλαὶ αὐτῆς.

19 Καὶ ἔβαλον ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτῷ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρέψουσι τὴν ἀμπέλον τῆς γῆς, καὶ ἔβαλον εἰς τὴν λαοὶ τοῦ θυμῷ τοῦ Θεοῦ τὴν μεγάλην.

20 Καὶ ἰσαπέδη ἡ λαοὶ ἐξω τῆς πόλιος, καὶ ἐξηλθε αἷμα ἐκ τῆς λαοῦ ἄχρι τῶν χαλιῶν τῶν ἰσκη, ἀπὸ γαδίης χιλίων ἑξακοσίων.

πάνοι σὺ τὸ κοπιῖον, καὶ τρέψουσι τὰ σαφύλια τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς ὅτι ἔψασαν τὰ σαφύλια τῆς.

19 Καὶ ὁ ἄγγελος ἔβαλλε τὸ δρέπανον τε εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρέψουσι τὸ ἀμπέλου τῆς γῆς, καὶ (τὰ σαφύλια) ἔβαλλεν εἰς τὸ πατητήρι τὸ μεγάλο τοῦ θυμῷ τοῦ Θεοῦ.

20 Καὶ ἰσαπέδη τὸ πατητήρι ἐξω ἀπὸ τῆς πόλιος, καὶ ἐυγῆκεν αἷμα ἀπὸ τὸ πατητήρι ἕως τὰ χαλιῶνα τῶν ἰσκη, ἕως χιλίων ἑξακόσια γαδία.

Κιφ. σί. 15.

ΚΑΙ' εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ ἔρασι μέγα καὶ θαυμαστόν, ἄγγελος ἑστὰς, ἔχουσας πλεγάς ἐπὶ τὰς ἰσκάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ εἶδον ὡς θάλασσα ὑαλίνη μεμιγμένη πυρί καὶ τὰς μικῶντας ἐκ τοῦ θυμῷ καὶ ἐκ τῆς εἰκότος αὐτῷ καὶ ἐκ τοῦ χαράγματος αὐτῷ, ἐκ τῷ ἀριθμῷ τῷ ὀνόματος αὐτοῦ, ἐστῶντας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχουσας κιδάρας τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ἄδουσι τῆν ὁδὸν Μωσείως δὲλυ τῷ Θεῷ, καὶ τῆν

ΚΑΙ' εἶδα ἄλλο σημεῖον εἰς τὸν ἔρασι μέγα καὶ θαυμαστόν, ἑστὰς ἄγγελος, ὅπῃ ἔχουσι λαῖς ἐπὶ πλεγάς λαῖς ὑφρυναῖς, ὅτι εἰς αὐταῖς ἐτελεσθή ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ εἶδα ὡσανεὶ θάλασσαν ὑαλίνην ἀνακατωμένην μὲ φωτίαν, καὶ ἐκείως ὅπῃ ἐπέκησαν τὸ θυμῷ καὶ τὴν εἰκόνα τῷ καὶ τὸ χάραγμα τα, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῷ ὀνόματος τα, ὅπῃ ἐτίκονται ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, καὶ ἔχουσι κιδάρας τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ψάλλουσι τῆν ὁδὸν τοῦ Μωσείως τῷ δὲλυ τῷ Θεῷ,

ἔδην τοῦ ἀρού, λέγοντις· Μεγάλα καὶ θαυμαῶν τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοὶ σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἁγίων.

4 Τίς ἔμὴ φοβηθῆσι, Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου; ὅτι μόνον ὅσιον ὅτι πάντα τὰ ἔδην ἤξυσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἔφανερώθησαν.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδὼν ἠόκησεν ὁ ναὸς τῆς σκηπῆς τῆ μαρτυρίας ἐν τῷ ἔρειπῳ.

6 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς, ἐκ τοῦ ναοῦ, ἐνδεδυμένοι λίθου καθάρου καὶ λαμπρῶν, καὶ περιεζωσμένοι περι τὰ γήθη ζωνας χρυσαῖς·

7 Καὶ ἦν ἐκ τῶν τισσάρων ζῶν ἰδοκεῖν τοὺς ἑπτὰ ἄγγελους ἑπτὰ φιάλας χρυσαῖς, γεμάσας τῷ θυμῷ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς κηπῶν ἐκ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκ τῆς δυνάμεις αὐτῆ· καὶ ἔδιδε ἠδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν, ἄλλοι τελοσθῶσιν αἱ

καὶ τῆν ἔδην τοῦ ἀρού, λέγοντις· μεγάλα καὶ θαυμαῶν εἶναι τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ εἶναι ἡ γράταις σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἁγίων.

4 Ποῦτον ἔμὴν σὶ φοβηθῆσι, Κύριε, καὶ ἔμὴν δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου; ὅτι ἐσὺ μόνον εἶσαι ὅσιον ὅτι ὅλα τὰ ἔδην θίλμωσιν ἔλθῃ καὶ θίλμωσιν προσκυνήσουσιν ὁμωροῶ σου, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἔφανερώθησαν.

5 Καὶ ὑγερὰ ἀπὸ τῶντα εἶδα, καὶ ἔμὴν, καὶ ἀνοίχθη ὁ ναὸς τῆς σκηπῆς τοῦ μαρτυρίας, ἐπὶ εἶναι εἰς τὸν ἔρειπῳ.

6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ὅπῃ εἶχαν φαῖς ἑπτὰ πληγῶν, ἐν γῆσαν ἀπὸ τὸν ναὸν, ἐνδεδυμένοι λίθου καθάρου καὶ λαμπρῶν, καὶ περιεζωσμένοι περι γῆθη εἰς τὰ γήθη ζωνάριαι χρυσαῖ.

7 Καὶ ἦν ἀπὸ τὰ τισσάρων ζῶν ἰδοκεῖν εἰς τὰς ἑπτὰ ἄγγελους ἑπτὰ κέπταις χρυσαῖς, ἐπὶ ἦταν γεμάταις ἀπὸ τὸν θυμῶν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς κηπῶν ἀπὸ τῆν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπὸ τῆν δύναιμις τυ. Καὶ κηπῶν δὲν ἰδύνιτο ἔμβη εἰς τὸν ναὸν, ἔως ὅπῃ ἔμὴν κηπῶν

ἰστὰ πλεγαὶ τῶν ἰστὰ ἀγγέ-
λων.

αὶ ἰστὰ πλεγαῖς τῶν ἰστὰ
ἀγγέλων.

Κεφ. ιγ'. 16.

ΚΑὶ ἤκουσα φωνῆς μεγά-
λης ἐκ τῆ βαῦ, λεγούσης
τοῖς ἰστὰ ἀγγέλοις· Ἵπάγετε
καὶ ἐκχιάτε τὰς φιάλας τοῦ
θυμῆ τῷ Θεῷ εἰς τὴν γῆν.

2 Καὶ ἀπῆλθον ὁ πρῶτος,
καὶ ἐξέχισε τὴν φιάλαν αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἔλκε-
μα κακὸν καὶ ποτηρὸν εἰς τὰς ἀν-
δρώπικας τὰς ἔχοντας τὸ χά-
ραγμα τῷ θηρίῳ, καὶ τὰς τῆ
εἰκότι αὐτῷ προσκυνοῦντας.

3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος
ἐξέχισε τὴν φιάλην αὐτῷ εἰς
τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο αἷ-
μα ὡς νεκρῶ καὶ πᾶσα ψυχὴ
ζῶσα ἀπέθανεν ἐν τῇ θάλασ-
σῃ.

4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος
ἐξέχισε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς
τὰς ποταμὸς καὶ εἰς τὰς πη-
γὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγένετο
αἷμα.

5 Καὶ ἤκουσα τῶν ἀγγέλων
τῶν ὑδάτων λέγουσιν· Δίκαιος,
Κύριε, εἰ, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν, καὶ
ὁ ὄσιος, ὅτι ταῦτα ἐκρίνας·

6 Ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ προ-
φητῶν ἐξέχισας, καὶ αἷμα αὐ-

ΚΑὶ ἤκουσα φωνῆν μεγά-
λην ἀπὸ τοῦ βαδῶν, ὅπου
ἔλεγεν εἰς τὰς ἰστὰ ἀγγέλων·
Ἵπάγετε, χύσθε ταῖς κύψ-
παις τοῦ θυμῆ τοῦ Θεοῦ εἰς
τὴν γῆν.

2 Καὶ ἐπῆγεν ὁ πρῶτος,
καὶ ἔχυσεν τὴν κύψπαιν ἐν τῇ
γῆν, καὶ ἐγένετο ἔλκεμα
κακὸν καὶ ποτηρὸν εἰς τὰς
ἀνθρώπικας, ὅπου εἶχαν τὸ χά-
ραγμα τῷ θηρίῳ, καὶ ἐκείνους
ὅπου ἐπροσκυνοῦσαν τὴν εἰκόνα
αὐτοῦ.

3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος
ἔχυσεν τὴν κύψπαιν ἐν τῇ θάλασ-
σῃ, καὶ ἐγένετο ὡσανεὶ
αἷμα ἀπέθανον, καὶ ἅδι
ψυχὴ ζῶσαν ἀπέθανον εἰς
τὴν θάλασσαν.

4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος
ἔχυσεν τὴν κύψπαιν ἐν τὰς
ποταμὸς καὶ εἰς τὰς πη-
γὰς τῶν νερῶν, καὶ ἐγένετο
αἷμα.

5 Καὶ ἤκουσα τῶν ἀγγέλων
τῶν νερῶν ὅπου ἔλεγεν· Δίκαιος,
Κύριε, ὅπου εἶσαι, καὶ
ἦσους, καὶ ὁ ὄσιος, ὅτι ταῦτα
ἐκρίνας.

6 Ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ προ-
φητῶν ἔχυσας, καὶ αἷμα τῶν

τοῖς ἰδοκας πιῦν· ἀξιολογία γάρ
εἶσιν.

7 Καὶ ἤκουσα ἄλλο ἐκ τοῦ
θυσιαστηρίου λέγοντ· Ναὶ Κύ-
ριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀ-
ληθιναὶ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις
σθ.

8 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος
εἰχίει τὴν φιάλην αὐτῷ ἐπὶ
τὸν ἥλιον· καὶ ἰδόθη αὐτῷ καυ-
μαλίσαι τὴν ἀνθρώπου ἐν πυρὶ.

9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ
ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ ἐ-
βλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ τῷ ἔχοντι ἐξουσίαν ἐπὶ
τὰς πληγὰς ταύτας· καὶ οὐ
μετανοήσαν δοῦναι αὐτῷ δοξαίαν.

10 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος
εἰχίει τὴν φιάλην αὐτοῦ
ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἐ-
γένετο ἡ βασιλεία αὐτῷ ἰσχο-
τομή· καὶ ἱμασθῶντο ἰὰς
γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου.

11 Καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν
Θεὸν τῷ ἔρανθ ἐκ τῶν πόνων
αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἰληῶν αὐτῶν·
καὶ οὐ μετανοήσαν ἐκ τῶν ἔργων
αὐτῶν.

12 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος
εἰχίει τὴν φιάλην αὐτῷ ἐπὶ τὸν
ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφρά-
την· καὶ ἐξηράθη τὸ ὕδωρ αὐ-
τῷ, ἵνα ἰτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν
βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῶν
ἕως.

ἰδοκας γὰρ πιῦσι· διατὶ ἀξιολο-
γία.

7 Καὶ ἄκουσα ἄλλο ἀπὸ τοῦ
θυσιαστηρίου ὅτι εἶπεν· ναὶ
Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ,
ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι εἶσιν
αἱ κρίσεις σθ.

8 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγε-
λος ἔχουσε τὴν κῆρυκα τὴν εἰς
τὸν ἥλιον, καὶ τοῦ ἰδόθη τὰ
καυματίσθαι τὴν ἀνθρώπου μετὰ
φωτῆαν.

9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ
ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ ἐ-
βλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ, ὅτι εἶχε ἐξουσίαν εἰς
ταῖς πληγαῖς ἐταῦταις, καὶ οὐ
ἐμετανοήσαν τὰ τοῦ δώσου δο-
ξαίαν.

10 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγε-
λος ἔχουσε τὴν κῆρυκα τὴν εἰς
τὸν θρόνον τοῦ θηρίου, καὶ ἐγένετο
ἡ βασιλεία αὐτοῦ κατὰ μαυρισμένην,
καὶ ἱμασθῶσαν ἰαῖς γλώσσαις
ἰαῖς ἀπὸ τοῦ πόνου ἰαῖς.

11 Καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν
Θεὸν τοῦ ἔρανθ ἀπὸ τοῦ πόνου
ταῖς, καὶ ἀπὸ ταῖς πληγαῖς
ἰαῖς, καὶ οὐ ἐμετανοήσαν ἀπὸ
τὰ ἔργα ταῖς.

12 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγε-
λος ἔχουσε τὴν κῆρυκα ἰαῖς εἰς τὸν πο-
ταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφρά-
την, καὶ ἐξηράθη τὸ νερὸν ταῖς,
διὰ τὰ ἰτοιμασθῆναι ἡ γὰρ τῶν
βασιλέων ὅτι εἶσιν ἀπὸ τὴν
ἀνατολῆν τοῦ ἡλίου.

13 Καὶ εἶδον ἐκ τῷ γόμαϊ[⊙] τῷ δράκοντι[⊙] καὶ ἐκ τῷ γόμα-
 τ[⊙] τῷ θηρίῳ καὶ ἐκ τῷ γόμα-
 τ[⊙] τῷ ψευδοπροφήτῃ πνύ-
 ματα τρία ἀκάθαρτα ὅμοια
 βατράχους.

14 Εἰσὶ γὰρ πνύματα δαι-
 μόνων ποιῶντα σημεῖα ἃ ἐκ-
 πορεύεται ἐπὶ τοῖς βασιλεῖς τῆς
 γῆς καὶ τοῖς οἰκουμενῆς ὅλης, συν-
 αγαγῶν αὐτὰς εἰς πόλεμον τοῖς
 ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τῷ
 Θεῷ τῷ παντοκράτορι[⊙].

15 Ἴδὲ, ἔρχομαι ὡς κλέ-
 πτης. Μακάρι[⊙] ὁ γενομένος,
 καὶ τρωῖν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα
 μὴ γυμνὸς περιπατῆ, καὶ βλέ-
 πωσι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ.

16 Καὶ συνήγαγον αὐτὰς
 εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον
 Ἑβραϊστὶ Ἀρμαγεδδών.

17 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος[⊙]
 ἐξέχρη τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς
 ἀέρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη
 ἀπὸ τοῦ ναοῦ τῷ ἕρατοῦ, ἀπὸ
 τοῦ θρόνου, λέγουσα· Γέγονε.

18 Καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ
 βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ· καὶ σει-
 σμὸς ἐγένετο μέγας, οἱ[⊙] οὐκ
 ἐγένετο ἀφ' ἧς οἱ ἀνθρώποι ἐγέν-
 οντο ἐπὶ τῆς γῆς, τυλικῆτ[⊙]
 σεισμὸς ὅτε μέγας.

13 Καὶ εἶδα ἀπὸ τοῦ γόμα-
 τῷ δράκοντι[⊙], καὶ ἀπὸ τοῦ γό-
 μα τῷ θηρίῳ, καὶ ἀπὸ τοῦ γόμα
 τῷ ψευδοπροφήτῃ τρία πνύ-
 ματα ἀκάθαρτα, ὡς ἂν βα-
 τράχους.

14 Διαλὶ εἶναι πνύματα
 δαιμονικὰ ὅτε κάμνουν σημεῖα
 καὶ πηγύωσιν εἰς τοὺς βασι-
 λεῖς τῆς γῆς καὶ ὅλης τῆς οἰ-
 κουμενῆς, ἵνα τῶς συμμαζώξουν
 εἰς τὸν πόλεμον τῆς μεγάλης ἡ-
 μέρας ἐκείνης τῷ Θεῷ τῷ παν-
 τοκράτορι[⊙].

15 Νὰ, ὅτε ἔρχομαι ὡς ἂν
 κλέπτης· Μακάρι[⊙] ἐκεῖνος[⊙]
 ὅτε εἶναι ἕξυπτος, καὶ φυλά-
 γει τὰ φορέματά του, διὰ ἵνα
 μὴ περιπατῆ γυμνός, καὶ
 βλέπεται ἢ ἐντροπῆ του.

16 Καὶ τοὺς ἰσχυμάζουσι
 εἰς τὸν τόπον ὅτε καλεῖται
 Ἑβραϊκῶς Ἀρμαγεδδών.

17 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγε-
 λος[⊙] ἔχρησεν τὴν κύπελλον του
 εἰς τοὺς ἀέρα, καὶ ἐγένετο φωνὴ
 μεγάλη ἀπὸ τοῦ ναοῦ τῷ ἕρατοῦ,
 ἀπὸ τοῦ θρόνου, καὶ ἔλεγεν·
 Ἔγενε.

18 Καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ
 βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ, καὶ
 σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὅτε
 δὲν ἐγένετο ἀφ' ἧς ἐγένετο οἱ
 ἀνθρώποι εἰς τὴν γῆν, τέ-
 τοιας λογῆς σεισμὸς ἔτρε με-
 γάλος.

19 Καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἰδιῶν ἔπισαν· καὶ Βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τῷ Θεῷ, δῆσαι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμῷ τῆς ὀργῆς αὐτῆς.

20 Καὶ πᾶσα τῆσϑ ἔφυγε, καὶ ὄρη ἐχ εὐρέθησαν.

21 Καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς ταλασσιαία καταβαίνει ἐκ τοῦ ἔραιου ἐπὶ τὰς ἀνθρώπους· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης· ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς σφόδρα.

19 Καὶ ἔγινεν ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μερικὰ, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἰδιῶν ἔπισαν· καὶ ἡ Βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ὁμωροσὰ εἰς τὸν Θεόν, γὰρ τῆς δοθῆναι τὸ ποτήριον τοῦ κρασίου τοῦ θυμῷ τῆς ὀργῆς τα.

20 Καὶ κάδι τῆσϑ ἔφυγε, καὶ ὄρη δὲν εὐρέθησαν.

21 Καὶ χάλαζα μεγάλη ὡσανὶ βάρϑ ταλάττω, ἐκατίβαινεν ἀπὸ τὸν ἔραιον εἰς τὰς ἀνθρώπους· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἀπὸ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης, ὅτι μεγάλη ἦτορ ἡ πληγὴ τῆς κατὰ πολλᾶ.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΑΙ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων ἰάσ ἐπὶ τὰ φιάλας, καὶ ἰλάλησεν μετ' ἐμοῦ, λέγων μοι· Δεῦρο, δείξω σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνης τῆς μεγάλης, τῆς καθημέτης ἐπὶ ὑδάτων τῶν πολλῶν·

2 Μὴδ' ἤς ἐπόρευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς οἱ κατοικῆντες τὴν γῆν.

3 Καὶ ἀπήνεγκέ με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι· καὶ εἶδον γυναῖκα καθημέτην ἐπὶ θηρίον

ΚΑΙ ἦλθεν ἕνας ἀπὸ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων, ὅπῃ ἔχασαι ταῖς ἐπιτὰ κύπκταις, καὶ ἰλάλησεν μετ' ἐμοῦ, λέγωντάς με· ἴλα, δείλω σὺ δείξει τὸ κρίμα τῆς πόρνης τῆς μεγάλης, ὅπῃ κάδιται ἀπάνω εἰς τὰ πολλὰ νερά.

2 Ἀλλάμα με τὴν ὁποίαν ἐπόρευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν ἀπὸ τὸ κρασί τῆς πορνείας τῆς ἐκεῖνοι ὅπῃ καλοικῆσι τὴν γῆν.

3 Καὶ ἐπῆρε καὶ ἔφερε με μετ' ἐν τὸ πνεῦμα εἰς τὴν ἔρημον, καὶ εἶδα γυναῖκα ὅπῃ ἐκάδιται ἀπάνω εἰς ἕνα θηρίον κόκκισον,

κόκκινος, γέμοι ὀνομάων βλασφημίας, ἔχει κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα.

4 Καὶ ἡ γυναῖκα ἡ περιβεβλημένη πορφύρα καὶ κοκκίνῃ, καὶ πεχρυσωμένη χρυσοῦ καὶ λίθου ἱμίω καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα χρυσοῦ ποτήριον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, γέμοι βδελυγμάτων καὶ ἀκαθάρτητος· πορνείας αὐτῆς·

5 Καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον· Μυθήριον· Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

6 Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων, καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ καὶ ἰδαύμασα, ἰδοὺ αὐτὴν, θαῦμα μέγα.

7 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος· Διατί ἰδαύμασας; ἐγὼ σοὶ ἐρῶ τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βασιλεύοντος αὐτὴν, τοῦ ἔχοντος ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ ἑξά κέρατα.

8 Θηρίον ὁ εἶδεις, ἦν, καὶ οὐκ ἔστι· καὶ μέλλει ἀνασταῖν ἐκ τῆς ἄβυσσος, καὶ εἰς ἀπόλλαιν ὑπάγει· καὶ θαυμάζονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, (ὡς ἔ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς

τὸ ὅποιον ἦτος γεμάτος ὀνόματα βλασφημίας, καὶ εἶχε ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ δέκα κέρατα.

4 Καὶ ἡ γυναῖκα ὅση ἦτος ἰδυμένη τὴν πορφύραν καὶ τὸ κόκκινος, καὶ ὅση ἦτοι περιχρυσωμένη μὲ χρυσοῦ καὶ μὲ πέτραις πολύτιμας καὶ μαργαρίταις, ἔραται εἰς τὸ χεῖρὶ ἑαυτοῦ χρυσοῦ ποτήρι, γεμάτου σικχασίας καὶ ἀκαθαρσίας τῆς πορνείας τῆς.

5 Καὶ ἅπαντες εἰς τὸ μέτωπον τῆς εἶχει ὄνομα γεγραμμένον· μυστήριον, Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν σικχαμάτων τῆς γῆς.

6 Καὶ εἶδα τὴν γυναῖκα καὶ ἔμαθα ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἰδαύμασα, ὡς αὐτὴν εἶδα, μέγας θαῦμα.

7 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος· Διατί ἰδαύμασας; ἐγὼ θέλω σὺ εἰπεῖ τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ θηρίου ὅση τὸ βασιλεύει, καὶ ἔχει τὰ ἑπτὰ κεφαλὰ καὶ ἑξά κέρατα.

8 Τὸ θηρίον ὅση εἶδεις, ἦτος, καὶ δὴν εἶναι, καὶ μέλλει να ἀνάσθῃ ἀπὸ τῆς ἄβυσσος, καὶ παύσει εἰς τὴν ἀπόλλαιν· καὶ θέλω θαυμάσθῃ ἐκείνοι ὅση κατοικοῦσιν ἅπαντες εἰς τὴν γῆν, (τῶν ὀνομάτων ἑα ὀνόματα δὴν εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ κατὰ-

ἀπὸ καταβολῆς κόσμου) βλέποντες τὸ θηρίον ὃ, τοῦ ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, καὶ ἰπὲρ ἔστιν.

9 Ὡς δὲ ὁ υἱὸς ὁ ἔχων σοφίαν. αἱ ἑπτὰ κεφαλαί, ὅσῃ εἰσὶν ἑπτὰ, ὅπου ἡ γυνὴ κἀθηται ἐπ' αὐτῶν.

10 Καὶ βασιλεῖς ἑπτὰ εἰσὶν· οἱ πάντες ἔπισαν, καὶ ὁ εἷς ἔστιν, ὁ ἄλλος ἔπῳ ἤλθῃ· καὶ ὅταν ἔλθῃ, ὀλίγοι αὐτὸν διῆ μείραι.

11 Καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, καὶ αὐτὸς ὄγδοός ἔστι, καὶ ἐκ τῶν ἑπτὰ ἔστι, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει.

12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα αἱ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἰσὶν, οἷτινες βασιλείαι ἔπῳ ἔλαβον, ἀλλ' ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὕραν λαμβάνουσι μετὰ τοῦ θηρίου.

13 Οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσι καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν ἑαυτῶν τῷ θηρίῳ διαδώσουσι.

14 Οὗτοι μετὰ τοῦ ἀγρίου πολέμησουσι, καὶ τὸ ἀγρίον νικήσει αὐτούς, ὅτι Κύριος κυρίων ἔστι καὶ βασιλεὺς βασιλέων· καὶ οἱ μετ' αὐτῷ, κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί.

15 Καὶ λέγει μοι· τὰ ὕδα-

τοιχοῦ τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου,) βλέποντες τὸ θηρίον, τὸ ὁποῖον ἦτον, καὶ δὲν εἶναι, ὃν καλῶ καὶ τὰ εἶναι.

9 Ἐδῶ εἶναι ὁ υἱὸς ὁπῶ ἔχει σοφίαν. αἱ ἑπτὰ κεφαλαῖς εἶναι ἑπτὰ βηθῶ, ἐκεῖ ὁπῶ κἀθηται ἡ γυναικα ἀπάνω εἰς αὐτά.

10 Καὶ εἶναι ἑπτὰ βασιλεῖς· οἱ πάντες ἔπισαν, καὶ ὁ εἷας εἶναι, ὁ ἄλλος ἀκόμι δὲν ἤλθῃ· καὶ ὅταν ἔλθῃ, κάμνει χρεῖα τὰ γαθῆ αὐτὸς ὀλίγοι.

11 Καὶ τὸ θηρίον ὁπῶ ἦτον, καὶ δὲν εἶναι, καὶ αὐτὸς εἶναι ὄγδοός, καὶ εἶναι ἀπὸ τῆς ἑπτὰ, καὶ ὑπάγει εἰς τὴν ἀπώλειαν.

12. Καὶ τὰ δέκα κέρατα ὁπῶ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἶναι, οἱ ὁποῖοι ἀκόμι βασιλείαι δὲν ἔπῳσαν, ἀλλὰ πέρουσι αὐτά· μα μετὰ τὸ θηρίον ἐξουσίαν μίαν ὕραν.

13 Ἐτῶτοι ἔχουσι μίαν γνώμην, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν τῆς τὴν μετὰ δίδουσι τοῦ θηρίου.

14 Ἐτῶτοι θίλουσι πολέμησει αὐτάμα μετὰ τὸ ἀγρίον, καὶ τὸ ἀγρίον θίλει τῆς νικήσει, ὅτι εἶναι ἀνθίτης τῶν αὐθιλάδων καὶ βασιλεὺς τῶν βασιλέων· καὶ ἐκεῖνοι ὁπῶ εἶναι αὐτάμα μετ' αὐτὸν, εἶναι καλεσμένοι καὶ διαλεγμένοι καὶ πιστοί.

15 Καὶ λέγει μετ' τὴν πρῶ-

τα ἃ εἶδες, ἢ ἡ πόρνη κάθηται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶ, καὶ ἔθνη καὶ γλώσσαι.

16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες ἐπὶ τὸ θηρίον, ἔσονται μισήσουσι τὴν πόρνην, καὶ ἡρμωμένην ποιήσουσιν αὐτῆς καὶ γυμνῆν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγοιαι, καὶ αὐτὴν κατακαύσουσιν ἐν πυρὶ.

17 Ὁ γὰρ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτῶν, καὶ ποιῆσαι μίαν γνώμην, καὶ δεῖναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ ἄχρι τελευτῆς τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ.

18 Καὶ ἡ γυνὴ ἣν εἶδες, ἔστι ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλείων τῆς γῆς.

ὅπῃ εἶδες, ἕκαστῷ ὅπῃ κάθεται ἢ πόρνη, εἶναι λαοὶ καὶ ὄχλοι, καὶ ἔθνη καὶ γλώσσαις.

16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ὅπῃ εἶδες εἰς τὸ θηρίον, ἐστῶσι θύλωσι μισήσουσι τὴν πόρνην, καὶ θύλωσι τὴν κάμει ἡρμωμένην καὶ γυμνῆν, καὶ θύλωσι φάγοι τὰ κρέατά της, καὶ αὐτὴν θύλωσι τὴν κατακαύσουσι μίση εἰς τὴν φωτίαν.

17 Διὰ τὸ ὅτι ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς ταῖς καρδίας των ἵνα κάμωσιν τὴν γνώμην τε, καὶ ἵνα κάμωσιν μίαν γνώμην, καὶ ἵνα παραδώσουσι τὴν βασιλείαν της εἰς τὸ θηρίον, ἕως ὅπῃ ἵνα τελευτῶσιν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

18 Καὶ ἡ γυναῖκα τὴν ὁποίαν εἶδες, εἶναι ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ὅπῃ ἔχει βασιλείαν ἀπάνω εἰς τὰς βασιλείας τῆς γῆς.

Κεφ. ιθ. 18.

ΚΑὶ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄγγελος καταβαίνοισα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχουσα ἔξουσίαν μεγάλην· καὶ ἡ γῆ ἰφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτῆς.

2 Καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχύϊ, φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἐπιστεῖτε ἐπιστεῖτε Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμόνων, καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου, καὶ φυλακὴ παντὸς ὁρεῖος ἀκαθάρτου καὶ μεμισομένης.

ΚΑὶ ἕτερα ἀπὸ τῶν εἶδεν ἄγγελοι ὅπῃ ἱκατίβαινον ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, καὶ ἔχουν ἔξουσίαν μεγάλην, καὶ ἡ γῆ ἰφωτίσθη ἀπὸ τῆς δόξης της.

2 Καὶ ἔκραξε μὲ δύναμιν, μεγάλῃ φωνῇ, λέγωντας· Ἐπιστεῖτε ἐπιστεῖτε ἡ Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, καὶ ἔγενε κατοικητήριον τῶν δαιμόνων, καὶ φυλακὴ καθὲ πνεύματος ἀκαθάρτου, καὶ φυλακὴ καθὲ λογῆς ὁρεῖος ἀκαθάρτου καὶ μεμισομένης.

3^ο Ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμῆ τῆς πορείας αὐτῆς πίπυκε πάλιν τὰ ἔθνη· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς τῆς ἐκ τῆς δυνάμειος τοῦ γρήνης αὐτῆς ἐπώλησαν.

4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ ἔρανοῦ, λέγουσαι· Ἐξέλθιτε ἐξ αὐτῆς ὁ λαὸς μου, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἵνα μὴ λάβῃτε ἐκ τῶν πωληγῶν αὐτῆς·

5^ο Ὅτι ἠκολούθησαν αὐτῆς αἱ ἀμαρτίαι ἄχρι τοῦ ἔρανοῦ, καὶ ἠμνημόνευσεν ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς.

6 Ἀποδοτε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκεν ὑμῖν, καὶ διωλώσατε αὐτῇ διωλῶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ ἃ ἐκίρασε, κίρασατε αὐτῇ διωλῶν.

7^ο Ὅσα ἰδοῦσιν ἑαυτὴν καὶ ἐρηρίασι, τοσῶτον δότε αὐτῇ βασιαισμον καὶ πείθῃ· ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει· Κάθημαι βασίλισσα, καὶ χήρα οὐκ εἰμι, καὶ πίνθῃ ἢ μὴ ἰδῶν.

8 Διὰ τῆτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξουσιν αἱ πωληγαὶ αὐτῆς, θάνατῃ καὶ πίνθος καὶ λιμός· καὶ ἐν πυρὶ καλακαυθήσεται, ὅτι ἰσχυρὸς Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρίνων αὐτήν.

3^ο Ὅτι ἀπὸ τοῦ κρασι τοῦ θυμῆ τῆς πορείας τῆς ἐπότισιν ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀντάμα μετ' αὐτὴν ἐπόρευσαν, καὶ οἱ πραγματευτάδες τῆς γῆς ἐπώλησαν ἀπὸ τὴν δύναιμι τῆς ἀσώτίας τῆς.

4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἀπὸ τὸν ἔρανον, ὅπῃ ἔλεγεν· εὐγαῖα ἀπ' αὐτῆν ὁ λαὸς μου, διὰ τὰ μὴ συγκοινωνήσητε εἰς ταῖς ἀμαρτίαις τῆς, καὶ διὰ τὰ μὴ ἐκάρητε ἀπὸ ταῖς πωληγαῖς τῆς.

5^ο Ὅτι ἔφθασαν αἱ ἀμαρτίαις τῆς ἕως εἰς τὸν ἔρανον, καὶ ἔθυμήθη ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα τῆς.

6 Ἀποδοτε τῆς, καθὼς καὶ αὐτὴ σᾶς ἀπέδωκε, καὶ διωλώσιτε τὴν διωλῶ κατὰ τὰ ἔργα τῆς· μὴ τὸ ποτήρι ὅπῃ ἐκίρασε, κίρασιτε τὴν διωλῶν.

7^ο Ὅσα ἰδοῦσιν τοῦ λόγου τῆς, καὶ ἀσώτησι, ἴσοσι βασιαισμον καὶ πείθῃ· τὰ τῆς δώσιτε, ὅτι μίσα εἰς τὴν καρδίαν τῆς λέγει· κάδομαι βασίλισσα, καὶ χήρα δὴν εἶμαι, καὶ λύπη δὴν θίλω εἰδῶν.

8 Διὰ τῆτο μίαν ἡμέραν θήλωσι ἔλθῃ αἱ τιμωραὶς τῆς, θάνατῃ, καὶ πίνθῃ, καὶ πείνα, καὶ μὴ φωνταῖν θίλει κατακαῖ, ὅτι δυνατὸς εἶναι Κύριος ὁ Θεός, ὅπῃ μέλλει τὰ τὴν κρίνην.

9 Καὶ κλαύσοιαι αὐτὴν καὶ κήψονται ἐκ' αὐτῆς οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἱ μετ' αὐτῆς πορευόμενοι καὶ γρηπιάσαυτες, ὅταν βλέπωσι τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς·

10 Ἀπὸ μακρόθεν ἰσθηότες, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· Οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλῶν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρὰ, ὅτι ἐν μιᾷ ἡρᾷ ἤλθει ἡ κρίσις σου.

11 Καὶ οἱ ἴμμοροι τῆς γῆς κλαίωσι καὶ κειθῶσι ἐκ' αὐτῆς, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν ἔδειξεν ἀγοράζει οὐκέτι·

12 Γόμον χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθου τιμίου, καὶ μαργαρίτου, καὶ βύσσου, καὶ πορφύρας, καὶ σπρικῆ, καὶ κοκκίνου· καὶ πᾶν ξύλον θύϊνον, καὶ πᾶν σκιῦθον ἐλεφάντινον, καὶ πᾶν σκιῦθον ἐκ ξύλου ἡμιώλιου, καὶ χαλκῆ, καὶ σιδήρου, καὶ μαρμάρου,

13 Καὶ κινάμωμον, καὶ θυμιάματα, καὶ μύρον, καὶ λίβανον, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον, καὶ σιμίδαλον, καὶ σῖτον, καὶ κτήνη, καὶ πρῶτα, καὶ ἵππων, καὶ ρεδῶν, καὶ σωματῶν, καὶ ψυχᾶς ἀνθρώπων.

14 Καὶ ἡ ὁπώρα τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἐπέλθει ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρά

9 Καὶ θύλωσι τὴν κλαίωσι, καὶ θύλωσι λυπηθῆ εἰς αὐτὴν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ἐκεῖνοι ὅπῃ ἠπόρευσαν μετ' αὐτῆν καὶ ἀσίγησαι, ὅταν θύλωσι εἰδῆ τὸν καπνὸν τῆς πυρκαϊᾶς τῆς,

10 Στεκάμενοι ἀπὸ μακρόθεν, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ τῆς, λέγοντες· ἀειλύμοι, ἀειλύμοι ἡ πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλῶν, ἡ πόλις ἡ δυνατὴ, ὅτι εἰς μίαν ἡρᾷ ἤλθει ἡ κρίσις σου.

11 Καὶ οἱ πραγματευτάδες τῆς γῆς κλαίωσι καὶ λυπῶνται εἰς αὐτὴν, ὅτι τὸ φάρμακόν τῆς κακίης ὧλον δὲν τὸ ἀγοράζει.

12 Τὸ φάρμακον, λέγου, τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀσημίου καὶ λίθων τιμίων, καὶ μαργαρίτου, καὶ βύσσου, καὶ πορφύρας, καὶ μεταξοῦ, καὶ κοκκίνου, καὶ κάθε ξύλου θυμιαματικόν, καὶ κάθε ἀγγεῖον ἐλεφάντινον, καὶ κάθε ἀγγεῖον ἀπὸ ξύλου τιμιώτατον, καὶ ἀπὸ χάλκωμου, καὶ σιδήρου, καὶ μάρμαρον,

13 Καὶ κινάμωμον, καὶ θυμιάματα, καὶ μύρον, καὶ λίβανον, καὶ κρασί, καὶ λάδι, καὶ σιμιδάλι, καὶ σιῆρι, καὶ ζῆα, καὶ πρῶτα, καὶ ἄλογα, καὶ ὀμάξια, καὶ κορμίσια, καὶ ψυχᾶς ἀνθρώπων.

14 Καὶ τὸ πρῶτον τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἐπέφραστο ἀπὸ ἐσέα, καὶ ὅλα τὰ λιπαρά

καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπ᾿ ἄλλων ἀπὸ
σῦ, καὶ οὐκέτι ἐ μὴ εὐρήσης
αὐτά.

15 Οἱ ἔμποροι τῶν οὐκ ὀλι-
γίστων ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μα-
κρόθεν γήσονται, διὰ τὸν φόβον
τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, κλαί-
οντες καὶ πειθῆντες·

16 Καὶ λέγοντες· Οὐαὶ,
ὦαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περι-
βεβλημένη βύσσινοι καὶ πορφυ-
ρῶν καὶ κόκκινων, καὶ κεχρυσω-
μένη ἐν χρυθῶ καὶ λίθῳ τιμίῳ
καὶ μαργαρίταις· ὅτι μίᾳ ὥρᾳ
ἠημῶθη ὁ Ἰσοῦτ· ὡλύτ·.

17 Καὶ πᾶς κυβερνήτης, καὶ
πᾶς ἐπὶ τῶν πλοίων ὁ ὄμιλ·,
καὶ ταῦται, καὶ ὅσοι τὴν θά-
λασσαν ἐργάζονται, ἀπὸ μα-
κρόθεν ἔγρησαν,

18 Καὶ ἔκραζον, ὀρῶντες τὸν
καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς,
λέγοντες· Τίς ὁμοία τῇ πόλει
τῇ μεγάλῃ;

19 Καὶ ἔβαλον χῶμα εἰς τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἔκραζον
κλαίοντες καὶ πειθῆντες, λέ-
γοντες· Οὐαὶ, ὦαὶ ἡ πόλις ἡ
μεγάλη, ἐν ἣ ἰσχύθησαν πάν-
τες οἱ ἔχοντες πλοῖα ἐν τῇ θά-
λάσῃ ἐκ τῆς τιμιότητος αὐ-
τῆς, ὅτι μίᾳ ὥρᾳ ἠημῶθη.

καὶ τὰ λαμπρὰ ἐπέρασεν
ἀπὸ ἰσίου, καὶ πλοῖον δὲν θί-
λοις τὰ εὐρη.

15 Οἱ πραγματευτάδες
ἐτέτων, ὅπῃ ἰσχύθησαν ἀπ'
αὐτῆς, θίλοις γὰρ ἀπὸ μα-
κρόθεν, διὰ τὸν φόβον τοῦ βα-
σανισμοῦ τῆς, κλαίοντες καὶ
πειθῆντες,

16 Καὶ λέγοντες· ἀειλύ-
μοι, ἀειλύμοι, ἡ πόλις ἡ
μεγάλη, ἡ ἐνδυμένη βύσσινα,
καὶ πορφυρά, καὶ κόκκινον,
καὶ περιχρυσωμένη μὴ χρυσά-
φι, καὶ πέτραις τίμαις, καὶ
μαργαρίταις, ὅτι μίαν ὥραν
ἠημῶθη ὁ τὸς· ὡλύτ·.

17 Καὶ κάθε κυβερνήτης,
καὶ ὅλοι τὸ πλοῖον· ὅπῃ εἶναι
ἀπάνω εἰς τὰ καράβια, καὶ οἱ
ταῦται, καὶ ὅσοι ἐργάζονται
τὴν θάλασσαν, ἐγάθησαν ἀπὸ
μακρῶ,

18 Καὶ ἔκραζον, βλέποντες
τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως τῆς,
λέγοντες· ποία ἦτο ὁμοία μὲ
τὴν πόλιν τὴν μεγάλην;

19 Καὶ ἔβαλον χῶμα εἰς τὰς
κεφαλὰς τῆς, καὶ ἔκραζον
κλαίοντες καὶ ἀπαιτιάζοντες,
λέγοντες· ἀειλύμοι, ἀειλύ-
μοι ἡ πόλις ἡ μεγάλη, εἰς
τὴν ὁποίαν ἰσχύθησαν ἀπὸ
τὴν τιμιότητά τῆς ὅλοι ἐκεῖνοι,
ὅπῃ ἔχουσι καράβια εἰς τὴν θά-
λασσαν, ὅτι μίαν ὥραν ἠημῶ-
θη.

20 Εὐφραίνου ἐπ' αὐτὴν ἔρασι, καὶ οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινε ὁ Θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς.

21 Καὶ ἦρυν εἰς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθου ὡς μύλος μέγαν, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν, λέγων· Οὕτως ὀρημάτι βληθήσεται Βαβυλῶν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ ἡ μὴ εὐρεθῆ ἔτι·

22 Καὶ φωνὴ κιθαρῶδων καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν, καὶ σαλπικῶν, ἡ μὴ ἀκυσθῆ ἰν σοὶ ἔτι· καὶ πᾶς τεχίτης πάσης τέχνης ἡ μὴ εὐρεθῆ ἰν σοὶ ἔτι· καὶ φωνὴ μύλων ἡ μὴ ἀκυσθῆ ἰν σοὶ ἔτι·

23 Καὶ φῶς λύχνου ἡ μὴ φανῆ ἰν σοὶ ἔτι· καὶ φωνὴ νυμφίω καὶ νύμφης ἡ μὴ ἀκυσθῆ ἰν σοὶ ἔτι· ὅτι οἱ ἔμποροὶ σου ἦσαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς, ὅτι ἰν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη.

24 Καὶ ἰν αὐτῇ αἷμα προφητῶν καὶ ἁγίων εὐρεθῆ, καὶ πάντων τῶν ἰσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

20 Χαίρου εἰς αὐτὴν ἔρασι, καὶ οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινε ὁ Θεὸς τὸ κρίμα σας ἐπ' αὐτῆν.

21 Καὶ ἦρας ἄγγελος δυνατὸς ἰσχύουσι μίαν πέτραν μεγάλην ὡσαν πέτραν μύλου, καὶ ἔρριξεν τὴν εἰς τὴν θάλασσαν, λέγωντας· Ἰουδαίως μὲ ὀρημὴ θίλει ριχθῆ Βαβυλῶν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, καὶ ἡ μὴ εὐρεθῆ σῶσιον.

22 Καὶ φωνὴ ἰκετῶν ὅπῃ παίζειν ταῖς κιθάραις, καὶ τῶν μουσικῶν, καὶ ἰκετῶν ὅπῃ αὐλητοῦσι καὶ σαλπικίζουσι, ἡ μὴ ἀκυσθῆ εἰς ἰστίνα σῶσιον· καὶ καθε τεχίτης καθε λογῆς τέχνης, ἡ μὴ εὐρεθῆ εἰς ἰστίνα σῶσιον· καὶ φωνὴ τῶ μύλων ἡ μὴ ἀκυσθῆ εἰς ἰστίνα σῶσιον·

23 Καὶ φωνὴ λύχνου ἡ μὴ φανῆ εἰς ἰστίνα σῶσιον· καὶ φωνὴ νυμφίω καὶ νύμφης ἡ μὴ ἀκυσθῆ εἰς ἰστίνα σῶσιον· ὅτι οἱ πραγματευτάδες σου ἦσαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς· ὅτι εἰς τὴν μαγίαν σου ἐπλανήθησαν ὅλα τὰ ἔθνη.

24 Καὶ μέσα εἰς αὐτὴν εὐρεθῆ τὸ αἷμα τῶν προφητῶν καὶ ἁγίων· καὶ ὅλων ἰκετῶν ὅπῃ ἰσφάγησαν ἅπαντα εἰς τὴν γῆν.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλῷ μεγάλου ἐν τῷ ἔραθῳ, λέγοντος· Ἀλληλούϊα· ἡ σωτηρία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ ἰμῶν, καὶ ἡ δύναμις Κυρίου τῷ Θεῷ ἡμῶν·

2 Ὅτι ἀλαθιναὶ καὶ δικαίαι αἱ κρίσεις αὐτῷ· ὅτι ἔκρινεν τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἣτις ἐφθάρη τὴν γῆν. ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκασεν τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτῷ ἐκ τῆς χοιρᾶς αὐτῆς.

3 Καὶ δεύτερον εἶπεν· Ἀλληλούϊα. Καὶ ὁ καιρὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τὴς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

4 Καὶ ἴπυσαν οἱ περισσότεροι οἱ ἴησοι καὶ τίσσαρες, καὶ τὰ τίσσαρα ζῶα, καὶ προσκύνησαν τῷ Θεῷ τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, λέγοντες· Ἀμήν· Ἀλληλούϊα.

5 Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ θρόνου ἐξῆλθε, λέγουσα· Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δούλοι αὐτῷ, καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτὸν, καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.

6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ, καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λεγόντων· Ἀλλη-

ΚΑΙ ἔγραψα ὡς τὰ ταῦτα ἤκουσα ὡσαν φωνὴν μεγάλου πολλῷ ὄχλῳ εἰς τὸν ἔραθον, ὅπῃ ἔλεγαν· Ἀλληλούϊα· ἡ σωτηρία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δύναμις εἰς τὰς Κύριον τὸν Θεόν μας.

2 Ὅτι ἀλαθιναὶ καὶ δικαίαι εἶναι αἱ κρίσεις αὐτοῦ, ὅτι ἔκρινεν τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἡ ὅποια ἐφθάρη τὴν γῆν μετὰ τὴν πορνείαν της, καὶ ἐξεδίκασεν τὸ αἷμα τῶν δούλων τοῦ ἀπὸ τοῦ χέρι της.

3 Καὶ δεύτερον εἶπεν· Ἀλληλούϊα. καὶ ὁ καιρὸς της ἀναβαίνει εἰς τὴς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

4 Καὶ ἴπυσαν οἱ περισσότεροι οἱ εἰησοιτίσσαρες, καὶ τὰ τίσσαρα ζῶα, καὶ ἐπροσκύνησαν τὸν Θεὸν ὅπῃ ἐκάθισεν ἀπάνω εἰς τὸν θρόνον, λέγοντες· Ἀμήν, ἀλληλούϊα.

5 Καὶ φωνὴ ἐγγῆκε ἀπὸ τοῦ θρόνου, καὶ ἔλεγεν· Αἰνεῖτε τὸν Θεόν μας πάντες οἱ δούλοι αὐτῷ, καὶ ὅσοι τὸν φοβᾶσθε, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι.

6 Καὶ ἤκουσα ὡσαν φωνὴν πολλῷ ὄχλῳ, καὶ ὡσαν φωνὴν νερῶν πολλῶν, καὶ ὡσαν φωνὴν βροντῶν δυνατῶν, ὅπῃ ἔλεγαν· Ἀλληλούϊα· ὅτι ἰερασί-

λέγει· ὅτι ἔκαστους Κέρου
ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτης.

7 Καίριμι καὶ ἀγαλλώ-
μαθα, καὶ δῶμι τῶν δεξασ-
σάντων ὅτι ἔλθει ὁ γάμος τοῦ
ἀγίου, καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆ ἡτοι-
μασθὶ ἑαυτῆν.

8 Καὶ ἰδὼν αὐτὴ ἴσα περι-
βάλλαι βύσσινον καθαρὴν καὶ
λαμπρῆν· τὸ γὰρ βύσσινον, ἰὴ
δικαιοματῶν ἵτι τῶν ἁγίων.

9 Καὶ λέγει μοι· Γράψω·
Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ
γάμου τοῦ ἀγίου κεκλημένοι. Καὶ
λέγει μοι· Οὕτως οἱ λέγει ἀλα-
θινῶς εἰσι τῷ Θεῷ.

10 Καὶ ἴπισα ἑμπροσθεν τοῦ
ποδῶν αὐτῶν προσκυνῆσαι αὐ-
τῶν καὶ λέγει μοι· Ὅρα μὴ
σύνδουλός σου εἶμι καὶ τῶν ἀδελ-
φῶν σου τῶν ἰσχύων τοῦ μαρτυ-
ρίου τοῦ Ἰησοῦ. τῷ Θεῷ προσκυ-
νησῶ· ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ Ἰη-
σοῦ ἵτι τὸ πνεῦμα τῆς προφη-
τείας.

11 Καὶ ἰδὼν τὸν ἕρπαιον ἀνο-
γμένον, καὶ ἰδὼν ἵππον λευ-
κόν, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐ-
τὸν καλύμηνος πηγῆς καὶ ἀλα-
θινῆς, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει
καὶ πολεμεῖ.

12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ὡς
φλόξ πυρὸς, καὶ ἐπὶ τῆν κε-
φαλὴν αὐτῶν διαδήματα πολ-
λά· ἔχον ἵκεμα γογγυμμένον
ὃ ὕδρις εἶδεν εἰ μὴ αὐτός·

λεῖπον Κέρου· ὁ Θεὸς ὁ παντο-
κράτης.

7 Ἄς χερῶν καὶ ἄς ἀγαλ-
λασοθύρων, καὶ ἄς ἰὸν δάσινον
δεξασθῶν, ὅτι ἔλθει ὁ γάμος τοῦ
ἀγίου, καὶ ἡ γυναῖκα τῆ ἡτοι-
μασθὶ τοῦ λόγου τῆς.

8 Καὶ τῆς ἰδὼν ἰὴ ἰδὼν
βύσσινον καθαρὸν καὶ λαμπρῶν·
διὰ τὸ βύσσινον εἶσαι ἰὴ δι-
καιοματῶν τῶν ἁγίων.

9 Καὶ λέγει μοι γράψω,
μακάριοι οἱ καλεσμένοι εἰς τὸ
δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀγίου· καὶ
λέγει μοι ἡτοιμασθὶ εἶσαι εἰ λόγου
ἀλαθινῶν τῷ Θεῷ.

10 Καὶ ἴπισα ἑμπροσθεν εἰς
ἰὴ ποδῶν τῶν καὶ τῶν προσκυ-
νησῶ· ἀμὲν εἰπέ μοι φυλάγε
μὴ (τὸ κέρας)· σύνδουλός σου
εἶμαι, καὶ ἰὸν ἀδελφῶν σου ὅπου
ἔχον τὸν μαρτυρίου τῷ Ἰησοῦ
προσκύνησι τοῦ Θεοῦ· διὰ τὸ ἡ
μαρτυρία τῷ Ἰησοῦ εἶσαι τὸ
πνεῦμα τῆς προφητείας.

11 Καὶ ἰδὼν ἰὸν ἕρπαιον ἀνο-
γμένον, καὶ ἰὴ ἰὴ ἄλογον λευ-
κόν, καὶ ἐκείμενος ἐπὶ ἐκείνου
ἀπάνω εἰς αὐτὸ, ἐκαλεῖτο πι-
γῆς καὶ ἀλαθινῆς, καὶ μὴ δικαιο-
σύνης κρίνει καὶ πολεμεῖ.

12 Καὶ ἰὴ μᾶτιά τῶν ὡσάν
φλόγα τῶν πυρῶν, καὶ ἀπάνω
εἰς τὸ κεφάλαι τῶν γέφυρα πολ-
λά, καὶ ἔχον ἵκεμα γογγυμ-
μένον, τὸ ὅπου κατένας ἔδω
τὸ ἰξύειν παρὰ αὐτός·

13 Καὶ περιβεβλημένοι ἱμά-
λιοι βιβαμμένοι αἵματι· καὶ
καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτῶ· Ὁ
λόγος τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ τὰ γρατιύματα τὰ
ἐν τῷ ἔρατῳ ἠκολούθη αὐτῷ
ἰφ' ἵπποις λευκοῖς, ἐνδιδυμί-
νοι βύσσινοι λευκὸν καὶ καθα-
ρόν·

15 Καὶ ἐκ τοῦ στόματός αὐτῶ
ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα,
ἵνα ἐν αὐτῇ πατάσῃ τὰ ἔθνη·
καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν
ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς πα-
τεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμῶ
καὶ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ
πατοκράτορος·

16 Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον
καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτῶ τὸ ὄνομα
γεγραμμένοι· Βασιλεὺς βασι-
λέων καὶ Κύριος κυρίων.

17 Καὶ εἶδον ἵνα ἄγγελος
ἐστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ· καὶ ἔκραξε
φωνῇ μεγάλῃ, λέγων πᾶσι τοῖς
ὀρείοις τοῖς πετωμένοις ἐν μι-
σερανήματι· Διῦτε καὶ συνά-
γεσθε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ μεγάλου
Θεοῦ,

18 Ἴνα φάγητε σάρκας βα-
σιλέων, καὶ σάρκας χιλιάρ-
χων, καὶ σάρκας ἰσχυρῶν, καὶ
σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθη-
μένων ἐπ' αὐτῶν, καὶ σάρκας
πάντων, ἰλυθέρων καὶ δάλων,
καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων.

13 Καὶ ἐνδυμένοι φόρεμα
βαμμένοι μὴ τὸ αἷμα· καὶ κα-
λεῖται τὸ ὄνομά τε· ὁ λόγος
τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ τὰ γρατιύματα ὅπως
εἶναι εἰς τὸν ἔρατον, τῷ ἀκολω-
θῶσαν μὴ ἄλογα ἄσπρα, ἐν-
δυμένοι βύσσινα λευκὰ καὶ κα-
θάρα.

15 Καὶ ἀπὸ τοῦ στόματός αὐ-
τοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία, διὰ τὰ
κτυπήσῃ μετ' αὐτοῦ τὰ ἔθνη,
καὶ αὐτὸς θέλει ποιμανεῖ μὴ
ῥάβδῳ σιδηρῶν, καὶ αὐτὸς πατεῖ
τὸ κατητήρι τῆς κρασίου τοῦ θυ-
μῶ καὶ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τῷ
πατοκράτορος·

16 Καὶ ἔχει ἀπάνω εἰς τὸ
φόρεμά τε καὶ εἰς τὸν μηρὸν τε
τὸ ὄνομά τε γεγραμμένοι· Βα-
σιλεὺς βασιλέων καὶ Κύριος
κυρίων.

17 Καὶ εἶδα ἵνα ἄγγελος ὅπως
εἶκεν εἰς τὸν ἡλίον, καὶ ἔκρα-
ξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγωντας
ὅλα τὰ ὄρεια ὅπως πίπιλαι εἰς
τὸ μισθράτημα· ἱλάτε καὶ
συμμαζώσεσθε εἰς τὸ δεῖπνον
τοῦ μεγάλου Θεοῦ,

18 Διὰ τὰ καταφάγητε σάρ-
κας βασιλέων, καὶ σάρκας χιλι-
άρχων, καὶ σάρκας δυνατῶν,
καὶ σάρκας ἀλόγων, καὶ σάρκας
ἰκινῶν ὅπως κάδοιαι ἀπάνω εἰς
αὐτὰ, καὶ σάρκας ὀλωνῶν τῶν
ἰλυθέρων καὶ τῶν δάλων, καὶ
τῶν μικρῶν καὶ τῶν μεγάλων.

19 Καὶ εἶδον τὸ θῆριον, καὶ τὰς βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ τὰ γρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποιῆσαι πόλεμοι μίᾳ τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ ἴππου, καὶ μίᾳ τοῦ γρατεύματος αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θῆριον, καὶ μίᾳ τῷτο ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάησεν τὰς λαοὺς τὰς χιλιετίας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τὰς προσκυνῶντας τῇ εἰκόني αὐτοῦ· ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τῆν καιομένην ἐν τῷ θείῳ·

21 Καὶ οἱ λεπτοὶ ἐπεκλάθησαν ἐν τῇ βαρβαρίᾳ τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ ἴππου, τῇ ἐκπερευμένην ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐχρητάσθησαν ἐν τῶν σκεπῶν αὐτῶν.

19 Καὶ εἶδον τὸ θῆριον, καὶ τὰς βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ τὰ γρατεύματα ἧς συμμαζωμένα ἐκείνοι πόλεμοι μὴ ἐκείνοι ὅπῃ ἐκείνοι ἐπείνω εἰς τὸ ἄλογον, καὶ μὴ τὸ γράτευμα ἧς.

20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θῆριον, καὶ ἀντάμα μὴ τῷτο ὁ ψευδοπροφήτης ὅπῃ ἔλαμε τὰ σημεῖα ὁμωρογὰ τυ, μὴ τὰ ὅποια σημεῖα ἐπλάησεν ἐκείνους ὅπῃ ἐπείρωσεν τὸ χάραγμα τῷ θηρίῳ, καὶ ἐκείνους ὅπῃ ἐπροσκυνῶσαν τὴν εἰκόνα τυ· ζῶντων ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς ὅπῃ καίεται μὴ τειάφη.

21 Καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἰσοπεύθησαν μὴ τὸ σπαθί ἐκείνους ὅπῃ ἐκείνοι σπαθί ἐπείνω εἰς τὸ ἄλογον, τὸ ὅποιοι σπαθί ἐπείνω ἀπὸ τὸ στόμα τυ, καὶ ἔλα τὰ ἔθνη ἐχρητάσθησαν ἀπὸ ταῖς σκεπῶν τῆς.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ εἶδον ἄγγελος καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖδα τῆς ἀβύσσου, καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐπάτησεν ἐπὶ δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὃς ἐστὶ διάβολος· καὶ σατανᾶς· καὶ ἔδρασεν αὐτὸν χίλια ἔτη.

3 Καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν

ΚΑΙ εἶδον ἄλλος ἄγγελος ὅπῃ ἐκατέβαινε ἀπὸ τὸν οὐρανοῦ, καὶ ἐπάτησεν τὸ κλεῖδι τῆς ἀβύσσου, καὶ ἄλυσίδαν μεγάλην εἰς τὸ χεῖρ τυ.

2 Καὶ ἐπάτησεν τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν παλαιόν, ὁ ὅποιος εἶναι διάβολος· καὶ σατανᾶς, καὶ ἔδρασεν ἐπὶ χιλίους χρόνους.

3 Καὶ τὸν ἔβαλεν εἰς τὴν

ἄβυσσοι, καὶ ἔκλινον αὐτὸν, καὶ ἐσφράγισαν ἐπάνω αὐτῷ, ἵνα μὴ πλανήσῃ τὰ ἔθνη ἔτι, ἄχρι τελειοθῆ τὰ χίλια ἔτη· καὶ μετὰ ταῦτα δι᾽ αὐτὸν λυθῆ· καὶ μικρὸν χρόνος.

4 Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτούς, καὶ κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς· καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπικνωσμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἵτινες ἔπροσκύνησαν τῷ θηρίῳ, ἕτε τῇ εἰκόνι αὐτῷ· καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν, καὶ ἔβασίλευσαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ τὰ χίλια ἔτη.

5 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν μικρῶν ἔβασίλευσαν ἕως τελειοθῆ τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη.

6 Μακάριοι· καὶ ἅγιοι· ὁ ἔχων μίρον· ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτῳ ὁ θάνατος· ὁ δεύτερος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ' ἴσονται ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσιν μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη.

7 Καὶ ὅταν τελειοθῆ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ·

ἄβυσσος καὶ ἔκλινον τὴν, καὶ ἐβάλωσιν ἄπάνω τοῦ, διὰ τὸ μὴ πλανήσῃ πάλιν τὰ ἔθνη, ἕως ὅπῃ τὰ τελειωθῶν οἱ χίλιοι χρόνοι· καὶ ἕτερα κάμει χρεῖα ἵνα λυθῆ αὐτὸς ὀλίγον καιρὸν.

4 Καὶ εἶδα θρόνους, καὶ (τινὲς) ἐκάθισαν ἄπάνω εἰς αὐτούς, καὶ κρίσις τὰς ἐδόθη (καὶ εἶδα) καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πεπικνωσμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅσοι δὲν ἐπροσκύνησαν τὸ θηρίον, ἕτε τὴν εἰκόνα τοῦ, καὶ δὲν ἐπῆραν τὸ χάραγμα τοῦ εἰς τὸ μέτωπον τοῦ, καὶ εἰς τὸ χεῖρι τοῦ, καὶ ἔζησαν, καὶ ἔβασίλευσαν ἀντάμα μετὰ τοῦ Χριστοῦ τὰς χίλιους χρόνους.

5 Ἀμὴν οἱ λοιποὶ ἀπὸ τῶν μικρῶν δὲν ἀνέζησαν, ἕως ὅπῃ τὰ τελειωθῶσιν οἱ χίλιοι χρόνοι. ἐτέτη εἶναι ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη.

Ὁ Μακάριοι· καὶ ἅγιοι· εἶναι ἰκαῖνοι, ὅπῃ ἔχει μίρον· εἰς τὴν ἀνάστασι τὴν πρώτην· εἰς ἐτέτης ὁ θάνατος· ὁ δεύτερος δὲν ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλὰ θύλωσιν ἴσονται ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ θύλωσι βασιλεύσουσιν ἀντάμα μετ' αὐτὸν χίλιους χρόνους.

7 Καὶ ὅταν τελειωθῶσιν οἱ χίλιοι χρόνοι, θύλωι λυθῆ ὁ σατανᾶς ἀπὸ τὴν φυλακὴν τοῦ,

8 Καὶ ἐξαλείψονται πλανήσαι
 ἡ εἶδη ἡ ἐν ταῖς τέσσαρασι γω-
 νίαις τῆς γῆς, τὸν Γαγγῆ καὶ τὸν
 Μαγὰν, συναγωγῆν αὐτὰς εἰς
 πόλεμον, ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἕ-
 ἕμμοι τῆς θαλάσσης.

9 Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλά-
 τῶ τῆς γῆς, καὶ ἐκύλωσαν
 τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων,
 καὶ τὴν πόλιν τὴν ἠγαπημένην
 καὶ κατέβη πῦρ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ
 ἐκ τοῦ ἕρανῶ, καὶ κατέφαγεν
 αὐτούς·

10 Καὶ ὁ διάβολος ὁ πλαν-
 ῶν αὐτὰς ἐβλάθη εἰς τὴν λίμνην
 τοῦ πυρὸς καὶ θείου, ὅπου τὸ θη-
 ρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης· καὶ
 βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ
 νυκτὸς εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώ-
 νων.

11 Καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν
 μέγαν, καὶ τὸν καθήμενον ἐπ'
 αὐτῷ, ὃ ἀπὸ προσώπου ἔφυγεν
 ἡ γῆ καὶ ὁ ἕρανός· καὶ τόπος
 ὤχου εὐρέθη αὐτοῖς.

12 Καὶ εἶδον τὰς νεκρὰς,
 μικρὰς καὶ μεγάλαις, ἐστῶτας
 ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ βιβλία
 ἀνοιχθῆσκει· καὶ βιβλίον ἄλλο
 ἀνοιχθῆν, ὃ ἐστὶ τῆς ζωῆς· καὶ
 ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γε-
 γραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις,
 καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν.

8 Καὶ θάλας εἶποι πλανήσαι
 ἡ εἶδη ὅπου εἶναι εἰς ταῖς τέσ-
 σαραις γωνίαις τῆς γῆς· τὸν Γαγγῆ
 καὶ τὸν Μαγὰν, καὶ τὰς συμ-
 μαζόμεναις εἰς πόλεμον, τῶν ὁποί-
 ων (εἰδῶν) ὁ ἀριθμὸς εἶναι
 ὅσον ἡ ἕμμοι τῆς θαλάσσης.

9 Καὶ ἀνέβησαν ἀπάνω εἰς
 τὸ πλάτῶ τῆς γῆς, καὶ ἐκύ-
 κλωσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν
 ἁγίων, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἠγα-
 πημένην· καὶ ἐκατέβη φωτιά
 ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τῶν ἕρανῶν,
 καὶ τὰς ἐκατέφαγεν.

10 Καὶ ὁ διάβολος ὁ πλαν-
 ῶν τὰς πλανῶν, ἐβλάθη εἰς τὴν
 λίμνην τῆς φωτιᾶς καὶ τῆς ἰαεί-
 φης, ἐκεῖ ὅπου εἶναι τὸ θηρίον καὶ
 ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ θάλασοι
 βασανισθῆ ἡμέρα καὶ νύκτα
 εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

11 Καὶ εἶδα ἕνα θρόνον λευ-
 κὸν μέγαν, καὶ ἐκεῖνος ὅπου
 ἐκαθίλει ἀπάνω του, ἀπὸ τοῦ
 ὁποῦ τὸ πρόσωπον ἔφυγεν ἡ
 γῆ καὶ ὁ ἕρανός, καὶ τόπος
 εὐρέθη δι' αὐτούς.

12 Καὶ εἶδον τὰς νεκρὰς,
 μικρὰς καὶ μεγάλαις, ὅπου
 ἐστῆκενται ὁμοστροφῶς εἰς τὸν Θε-
 ῶν, καὶ ἡ βιβλία ἀνοιχθῆσκει
 καὶ βιβλίον ἄλλο ἀνοιχθῆν, τὸ
 ὁποῖον εἶναι βιβλίον τῆς ζωῆς· καὶ
 ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἀπὸ ἐκεῖ-
 να ὅπου ἦσαν γραμμένα μέσσα
 εἰς ἡ βιβλία, καὶ τὰ ἔργα ἡς.

13 Καὶ ἴδωκεν ἡ θάλασσα τὸς ἐν αὐτῇ νεκρὸς, καὶ ὁ θάνατος· καὶ ὁ ἄδης ἴδωκεν τὸς ἐν αὐτοῖς νεκρὸς· καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος· καὶ ἠὲ ἔργα αὐτῶν.

14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἐβλάθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός· ὅτις ἐστὶν ὁ δεύτερος θάνατος·

15 Καὶ εἰ τις ἔχῃ τύραννον ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλάθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.

13 Καὶ ἡ θάλασσα ἴδωκε τὸς νεκρὸς ὅπῃ εἶχε μέσα τῆς· καὶ ὁ θάνατος· καὶ ὁ ἄδης ἴδωκεν ἕως νεκρὸς ὅπῃ εἶχασιν· καὶ πᾶς ἕνας ἐκρίθη κατὰ τὰ ἔργα τοῦ.

14 Καὶ ὁ θάνατος· καὶ ὁ ἄδης ἐβλάθησαν εἰς τὴν λίμνην τῆς φωτιᾶς. ἰτέτος· εἶναι ὁ δεύτερος· θάνατος·

15 Καὶ ὅποιος· διὸ ἐκρίθη εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλάθη εἰς τὴν λίμνην τῆς φωτιᾶς.

Κεφ. κά. 21.

ΚΑΙ εἶδον ἄρατον καιρὸν καὶ γῆν καιρῆν· ὁ γὰρ πρῶτος· ἄρατος καὶ ἡ πρώτη γῆ παρῆλθε· καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἐστὶν ἔτι.

2 Καὶ ἰγὼ Ἰωάννης εἶδον τὸν πόντον τὴν ἁγίαν, Ἱερουσαλὴμ καιρῆν, καταβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ ἄρατος, ἡτοιμασμένη ὡς τύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

3 Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ἄρατος, λεγούσης· Ἴδὺ ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μὴδὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτῷ ἴσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἔσται μετ' αὐτῶν, Θεὸς αὐτῶν·

4 Καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶς δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν

ΚΑΙ εἶδα ἄρατον καιρῶριον, καὶ γῆν καινῶριαν· διατὶ ὁ πρῶτος· ἄρατος καὶ ἡ πρώτη γῆ ἐπίρασι, καὶ ἡ θάλασσα διὸ εἶναι σπλιον.

2 Καὶ ἰγὼ ὁ Ἰωάννης εἶδα τὴν ἁγίαν πόντον, τὴν καινῶριαν Ἱερουσαλὴμ, ὅπῃ ἐκατίσθαιεν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοῦ ἄρατος, ἡτοιμασμένη ὡς ἀντύμφην γαλισμίην εἰς τὸν ἄνδρα τῆς.

3 Καὶ ἄκουσα φωνὴν μεγάλην ἀπὸ τοῦ ἄρατος, ὅπῃ ἐλεγεν ἰὰ τὸ σκηνῶμα τοῦ Θεοῦ ἀπλάμα μετ' αὐτῶν, καὶ θέλει κατοικήσει μετ' αὐτῶν· καὶ αὐτοὶ θέλωσι ἴσθαι λαβῆς τε· καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς θέλει ἴσθαι μετ' αὐτῶν Θεὸς τῶν.

4 Καὶ ὁ Θεὸς θέλει ἀφαιρίσει καθὶ δάκρυον ἀπὸ τὰ μά-

αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι· ἔτι κρείθῃ, ἔτι κραυγὴ, ἔτι πόσι· οὐκ ἔσται ἔτι, ὅτι ἴα φρῶτα ἀπῆλθον.

5 Καὶ εἶπεν· καθήμενοι ἐπὶ τοῦ θρόνου· Ἰδὲ, καιρὰ πάντα ποιῶ. Καὶ λέγει μοι· Γράψον· ὅτι ἔτσι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ καὶ πιστοὶ εἰσι.

6 Καὶ εἶπέ μοι· Γίγνεσθαι ἐγὼ εἶμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος· ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν.

7 Ὁ μικρὸν κληρονομήσει πάντα, καὶ ἴσομαι αὐτῷ Θεός, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι ὁ υἱός.

8 Δειλοὶς δὲ καὶ ἀπίστοις καὶ ἔβδελυγμένοις καὶ φονεῦσι καὶ πόρνοις καὶ φαρμακεῦσι καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ πᾶσι τοῖς ψευδίσιν, τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ θείῳ, ὃ ἐστὶ δεύτερον θάνατον.

9 Καὶ ἦλθεν πρὸς με εἰς τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἰχθύνων· ἴα εἰς τὰς φιάλας τὰς γεμάσας ἴω· ἐπὶ τὰς πλεγων τῶν ἰσχυάτων καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμὸν, λέγων· Δεῦρο, δείξω σοὶ τὴν νύμφην τοῦ ἁγίου τῆς γυναικῆς.

10 Καὶ ἀπέστειλέ με ἰσχυρῶς

τιὰ τες, καὶ θάνατος· ἔτι θίλει εἶσθαι πάλιν, ἔτι λήθη, ἔτι κραυγὴ, ἔτι πόσι· θίλει εἶσθαι πάλιν, ὅτι ἴα φρῶτα ἐπέρασεν.

5 Καὶ εἶπεν· ἐκείνῃ· ὅπῃ ἐκάθετον εἰς τὸ θρόνον· ἴα, ἐκὼ κάμην ἔλα καινῶρια· καὶ λέγει μοι· γράψι, ὅτι ἐτσι οἱ λόγοι εἶναι ἀληθινοὶ καὶ πιστοί.

6 Καὶ εἶπέ μοι· Ἐγίνομαι ἐγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος· ἐκείνῃ· ὅπῃ ἐψῶ ἐγὼ θίλω τῷ δώσει χάρισμα ἀπὸ τῆς πηγῆς τῆς ζωῆς δωρεάν.

7 Ἐκείνῃ· ὅπῃ μικρὸν θίλει κληρονομήσει ἔλα, καὶ θίλω εἶσθαι εἰς αὐτὸν Θεός, καὶ αὐτὸς θίλει με εἶσθαι υἱός.

8 Ἀμὴν τὰς τρομαχτάρας καὶ ἀπίστας, καὶ σιχαμένους, καὶ φονεῖς, καὶ πόρνοις, καὶ μάγους, καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ ὅλης τῆς ψεύσεως, τὸ μέρος τες εἶναι εἰς τὴν λίμνην ὅπῃ καίθηται με φωνίαν καὶ με τειάφην, τὸ ὅποιον εἶναι δεύτερον θάνατον.

9 Καὶ ἦλθεν εἰς ἐμένα ἴστας ἀπὸ τῆς ἑπτὰ ἀγγέλων ὅπῃ ἰσχυασίταις ἑπτὰ κύβηταις ταῖς γεμάταις ἀπὸ ταῖς ἑπτὰ πλεγων ταῖς ὑστρίαις, καὶ ἐλάλησέν με, καὶ εἶπεν· ἴα, καὶ θίλω σε δείξει τὴν νύμφην τὴν γυναικῆς τῷ ἁγίῳ.

10 Καὶ ἰσχυρῶς καὶ ἰσχυρῶς με

ματι ἐκ' ὄρου μίγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἰδοιζέ μοι τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλήμ, καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ ὕραυ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ·

11 Ἐχουσαν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὁμοιος λίθῳ ἱμιπτάτῳ, ὡς λίθῳ ἰάσπιδι κρυταλλίζοσι·

12 Ἐχουσαν τε τειχὸν μίγα καὶ ὑψηλόν, ἔχουσαν πυλῶνας δώδिका, καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσι ἀγγίλις δώδिका, καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, ἃ εἰσι τῶν δώδिका φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

13 Ἀπ' ἀνατολῆς, πυλῶνες τρεῖς ἀπὸ βερῤῥᾶ, πυλῶνες τρεῖς ἀπὸ ἰότυ, πυλῶνες τρεῖς ἀπὸ θυσμῶν, πυλῶνες τρεῖς.

14 Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχον διμελίως δώδिका, καὶ ἐν αὐτοῖς ὀνόματα τῶν δώδिका ἀποσέλων τοῦ ἁγίου.

15 Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ, εἶχε κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν καὶ τὰς πυλῶνας αὐτῆς καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς.

16 Καὶ ἡ πόλις τετραγώνη· καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς

μὲ τὸ πνεῦμα εἰς ἵνα βυθὸν μεγάλον καὶ ὑψηλόν, καὶ ἰδοιζέ μοι τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλήμ, ὅπου καταβαίνει ἀπὸ τοῦ ὕραυ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

11 Καὶ εἶχε τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὁμοιος λίθῳ ἱμιπτάτῳ, ὡς λίθῳ ἰάσπιδι κρυταλλίζοσι·

12 Καὶ εἶχε τεῖχος μίγα καὶ ὑψηλόν· καὶ εἶχε δώδικα αὐλόθυραις, καὶ εἰς ταῖς αὐλόθυραις ἀγγίλις δώδικα, καὶ ὀνόματα ἀπάνω γεγραμμένα, τὰ ὅποια εἶναι τῶν δώδικα φυλῶν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ.

13 Ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς ἀνατολῆς τρεῖς αὐλόθυραις, ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ βερῤῥᾶ τρεῖς αὐλόθυραις, ἀπὸ τοῦ ἰότυ τὸ μέρος τρεῖς αὐλόθυραις, ἀπὸ τῆς δύσης τρεῖς αὐλόθυραις.

14 Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως εἶχε δώδικα διμελίως, καὶ εἰς αὐτὰς τὰ ὀνόματα τῶν δώδικα ἀποσέλων τοῦ ἁγίου.

15 Καὶ ἐκίον ὅπου ἰάλασι ὁμῶ μετ' ἐμένα, εἶχε μέτρον καλάμι χρυσοῦν, διὰ τὸ μετρήσῃ τὴν πόλιν, καὶ ταῖς αὐλόθυραις αὐτῆς, καὶ τὸ τεῖχος τῆς.

16 Καὶ ἡ πόλις κίται τετραγώνη, καὶ τόσον εἶναι τὸ

Ἰσοῦτέν ἔστι ὅσον καὶ τὸ πλάτος· καὶ ἰμέτρῃσι τὴν πόλιν τῆ καλῆμν ἐπὶ γὰδις δώδεκα χιλιάδων· τὸ μῆκ^Ϟ καὶ τὸ πλάτ^Ϟ καὶ τὸ ὕψ^Ϟ αὐτῆς ἴσα ἔσθι.

17 Καὶ ἰμέτρῃσι τὸ τεῖχ^Ϟ αὐτῆς ἰκατὸν τισσαράκοιτα τισσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνδρώπων, ὃ ἔστι ἀγγέλων.

18 Καὶ ἦν ἡ ἐνδόμησις τοῦ ἰείχους αὐτῆς, ἰασπικ^Ϟ καὶ ἡ πόλις χρυσοῖον καθαρὸν, ὁμοίᾳ ὑάλῳ καθαρῷ·

19 Καὶ οἱ θεμέλιοι τοῦ τεῖχους τῆς πόλεως παρὶ λίθων τιμῶν κοκοσμημένοι· ὁ θεμέλι^Ϟ ὁ πρῶτ^Ϟ, ἰασπικ^Ϟ· ὁ δευτέρ^Ϟ, σάπφειρ^Ϟ· ὁ τρίτ^Ϟ, χαλκηδών· ὁ τέταρτ^Ϟ, σμάραγδ^Ϟ·

20 Ὁ πέμπτος, σαρδόνυξ· ὁ ἕκτ^Ϟ, σάρδι^Ϟ· ὁ ἕβδομ^Ϟ, χρυσόλιθ^Ϟ· ὁ ὄγδο^Ϟ, βήρυλλ^Ϟ· ὁ ἑνατ^Ϟ, τοπάζιοι· ὁ δέκατ^Ϟ, χρυσόπρασ^Ϟ· ὁ ἑνδέκατ^Ϟ, ὑάκινθ^Ϟ· ὁ δωδέκατ^Ϟ, ἀμίδυξ·

21 Καὶ οἱ δώδεκα πυλώνες, δώδεκα μαργαρίται, ἀνὰ εἰς ἕκαστ^Ϟ τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἐνὸς μαργαρίτην· καὶ ἡ πλάτυαίτης πόλις, χρυσοῖον καθαρὸν, ὡς ὑάλ^Ϟ διαφανής·

μῆκρὸς τῆς, ὅσον εἶναι καὶ τὸ πλάτ^Ϟ· καὶ ἰμέτρῃσι τὴν πόλιν μὲ τὸ καλῆμν, εἰς γὰδια δώδεκα χιλιάδων· τὸ μῆκρ^Ϟ καὶ τὸ πλάτ^Ϟ καὶ τὸ ὕψ^Ϟ τῆς ἴσα εἶναι.

17 Καὶ ἰμέτρῃσι τὸ τεῖχ^Ϟ αὐτῆς, ἰκατὸν τισσαράκοιτα τισσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνδρώπων, ἃ ὁποιοῦνται ἀγγέλων.

18 Καὶ τὸ μεσόκλιμα τοῦ τεῖχους τῆς, ἦτον ἰασπικ^Ϟ· καὶ ἡ πόλις ἦτον χρυσοῖον καθαρὸν, μιᾶς λογιῆς ὡσάν ὑάλι καθαρὸν.

19 Καὶ τὰ θεμέλια τοῦ τεῖχους τῆς πόλεως ἦταν μὲ καθελογιῆς πέτρας πολυτιμαῖς γολισμῆα· τὸ θεμέλιον τὸ πρῶτον, ἦτον ἰασπικ^Ϟ· τὸ δεύτερον, σάπφειρ^Ϟ· τὸ τρίτον, χαλκηδών· τὸ τέταρτον, σμάραγδ^Ϟ·

20 Τὸ πέμπτον, σαρδόνυξ· τὸ ἕκτον, σάρδι^Ϟ· τὸ ἕβδομον, χρυσόλιθ^Ϟ· τὸ ὄγδοον, βήρυλλ^Ϟ· τὸ ἑνατὸν, τοπάζιοι· τὸ δέκατον, χρυσόπρασ^Ϟ· τὸ ἑνδέκατον, ὑάκινθ^Ϟ· τὸ δωδέκατον, ἀμίδυξ·

21 Καὶ ἡ δώδεκα αὐλόθυραις, δώδεκα μαργαρίταρια, καὶ καθεαὐλόθυρα ἦτον ἀπὸ ἑσᾶ μαργαρίταρι· καὶ τὸ πλάτυμα τῆς πόλεως ἦτον χρυσόφι καθάριον, ὡσάν ὑάλι διαφανής·

22 Καὶ γὰρ οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ πατριάρχης, καὶ αὐτῆς ἴσι, καὶ τὸ ἄρριον.

23 Καὶ ἡ πόλις ἔχει χρεῖαι ἔχει τοῦ ἡλίου ἐδὲ τῆς σιλήτης, ἵνα φαίνωσιν ἐν αὐτῇ· ἡ γὰρ δόξα τοῦ Θεοῦ ἰφώσισιν αὐτήν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἄρριον.

24 Καὶ τὰ ἴδιον τῶν σωζομένων ἐν τῷ φωτὶ αὐτῆς περιπατήσωσι· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν ἡμῆν αὐτῶν εἰς αὐτήν.

25 Καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς ἔμην κλισιδῶσιν ἡμέρας· οὐκ ἔσται ἰκοῖ.

26 Καὶ οἴσωσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἰδίων εἰς αὐτήν·

27 Καὶ ἔμην εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν πᾶν κοινὸν, καὶ πικρὸν βδέλυγμα, καὶ ψεύδος· οἱ μὲν οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἁγίου.

2 Ἐν μίσην τῆς σλαταιας αὐτῆς, καὶ τοῦ ποταμοῦ, ἰντεῦθεν καὶ ἰντεῦθεν, ξύλον ζωῆς, ποι-

22 Καὶ γὰρ οὐκ εἶδα εἰς αὐτήν· διατὶ ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ πατριάρχης, εἶναι καὶ αὐτῆς, καὶ τὸ ἄρριον.

23 Καὶ ἡ πόλις ἔχει χρεῖαι ἔχει τοῦ ἡλίου, ἐδὲ τῆς σιλήτης, διὰ τὰ ἴδη φέγγουσι· διατὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ τῆς φέγγουσι, καὶ ὁ λύχνος τῆς εἶναι τὸ ἄρριον.

24 Καὶ τὰ ἴδιον ὅπου σώζονται, θύλωσι περιπατήσιν εἰς τὸ φῶς αὐτῆς, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμῆν εἰς αὐτήν.

25 Καὶ ἡ αὐλόθυραις τῆς διὲν θύλωσι σφαλισθῆ τὴν ἡμέραν· διατὶ ἰκοῖ πύκλα διὲν θύλωσι ἴσθαι.

26 Καὶ θύλωσι φέρουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν ἡμῆν τῶν ἰδίων εἰς αὐτήν.

27 Καὶ κατὰ πρᾶγμα μολυσμένοι, ἢ σικχαμερὸν, καὶ ψεύτικοι διὲν θύλωσι ἰμβεῖ εἰς αὐτήν· ἀλλὰ μοναχᾶ ἰκτεῖνοι ὅπου εἶναι γεγραμμένοι εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς τοῦ ἁγίου.

Κιφ. κβ'. 22.

ΚΑΙ ἴδοξί μοι καθαρὸν ποταμὸν ὕδατος ζωῆς, λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἰκπορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου.

ΚΑΙ ἴδοξί μου καθαρὸν ποταμὸν τοῦ νεροῦ τῆς ζωῆς, λαμπρὸν ὡσαν κρύσταλλον, τὸ ὅποῖον εὐγενεῖ ἀπὸ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἁγίου.

2 Εἰς τὴν μίσην τῶν σλατάματων τῆς πόλιος, καὶ τῶν ποταμῶν, ἀπὸ τὸ ἵνα μέρους καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἦτον δι-

ἔν καρπὸς δένδρα, καὶ ἅ μῆνα
ἔσσι καρπὸς ἀποδίδῃ ἰὸν καρπὸς
αὐτῷ· καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου
εἰς ἰατρίας τῶν ἰδίων.

3 Καὶ πῶς καταπόσιμα ὄν
ἔσσι ἔτι· καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ
καὶ τοῦ ἁγίου ἐν αὐτῇ ἔσσι· καὶ
οἱ δούλοι αὐτοῦ λατρεύουσι αὐ-
τῷ.

4 Καὶ ἔφουσαι τὸ πρῶτον
αὐτῷ, καὶ τὸ ἔσσημα αὐτῷ ἐπὶ
τῶν μετώπων αὐτῶν.

5 Καὶ τὴ οἶα ἔσσι ἰαί· καὶ
χρεῖαν ὄν ἔχουσι λύχου καὶ
φωτὸς ἡλίου, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς
φωτίζει αὐτούς· καὶ βασιλεύ-
σουσι εἰς ἕως αἰῶνας ἰῶν αἰῶνας.

6 Καὶ ἰπέ μοι· Οὗτοι οἱ λό-
γοι πηροὶ καὶ ἀληθεῖς· καὶ Κύ-
ριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων προφη-
τῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελόν αὐ-
τοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ
δεῖ γινώσθαι ἐν ἰάχῃ.

7 Ἴδὲ, ἔρχομαι ἰαχῷ μα-
κάριος ὁ τηρῶν τὰς λόγους τῆς
προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου.

8 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης ὁ βλέπων
ταῦτα καὶ ἄκουσ· καὶ ὅτι ἔπα-
σα καὶ ἔβλεψα, ἔπισσα προ-
σκυνῶσαι ἔμπροσθεν τοῦ ποδῶν
τοῦ ἄγγελου τοῦ δεμαίνοντός μοι
ταῦτα.

δρῶ τῆς ζωῆς, ἐπὶ κάμινι
καρπὸς δένδρα, καὶ ἅδι ἔσσι
μῆνα ἀποδίδῃ τὸν καρπὸς τῷ
καὶ τὰ φύλλα τοῦ δένδρου εἰσσι
εἰς ἰατρίας τῶν ἰδίων.

3 Καὶ ἔδρα ἀνάθεμα δὲν
θέλει εἶσθαι πλῆον· καὶ ὁ θρόνος
τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἁγίου διλαί εἶσθαι
εἰς αὐτόν· καὶ οἱ δουλιάδες τῷ
δέλωσι τὸν λατρίουσι.

4 Καὶ δέλωσι εἰδῆ τὸ πρῶ-
τον τῷ, καὶ τὸ ἔσσημά τῷ δέλωσι
εἶσθαι ὅπῃ εἰς τὸ μέτωπόν
τῶν.

5 Καὶ οἶα δὲν δέλωσι εἶσθαι
ἰαί· καὶ δὲν χρεῖαζονται λύχου,
ὃ δὲ φῶς τῷ ἡλίου, ὅτι Κύ-
ριος ὁ Θεὸς τῶν φωτίζει. καὶ
δέλωσι βασιλεύουσι εἰς τὰς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

6 Καὶ μὴ εἶπεν ἐπῆτοι οἱ
λόγοι εἶσσι πηροὶ καὶ ἀληθεῖς·
καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων
προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγε-
λόν τῷ νὰ δεῖξῃ εἰς τὰς δούλους τῷ
ἰαί· ὅπῃ κάμινι χρεῖα νὰ
γενῶσι ὀγλήγορα.

7 Νὰ, ὅπῃ ἔρχομαι ὀγλή-
γορα· μακάριος εἶσσι ἰαί·
ἐπὶ φιλάτῃ τὰς λόγους τῆς
προφητείας ἐτούτου τοῦ βιβλίου.

8 Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶμαι
ἰαί· ὅπῃ εἶδα ἐτούτα, καὶ
ἄκουσα· καὶ ὅταν ἰὰ ἄκουσα, καὶ
τὰ εἶδα, ἔπισσα νὰ προσκυνή-
σω ἔμπροσθῆ εἰς τὰ ποδάκια τοῦ
ἄγγελου ὅπῃ μὴ ἰδοχρῆν ἐτούτα.

9 Καὶ λέγει μοι· Ὅρα μή συνδυῶς σε γάρ εἰμι, καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν, καὶ τῶν τηρούντων τὰς λόγους τῆ βιβλίου τούτου· τῷ Θεῷ προσκύνησον.

10 Καὶ λέγει μοι· Μὴ σφραγίσῃς τὰς λόγους τῆς προφητείας τῆ βιβλίου τούτου· ὅτι ὁ καιρὸς ἤγγις ἐστίν.

11 Ὁ ἀδικῶν, ἀδικησάτω ἔτι· καὶ ὁ ῥυπαῖν, ῥυκωσάτω ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος, δικαιοδότητω ἔτι· καὶ ὁ ἅγιος, ἁγιασθήτω ἔτι.

12 Καὶ ἰδὼν, ἔρχομαι ταχύ· καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἔσται.

13 Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.

14 Μακάριοι οἱ ποιῶντες τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν.

15 Ἐξω δὲ οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωολάτραι, καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος.

9 Καὶ λέγει μοι· φυλάττω μή (τὸ κάμης)· διατι εἶμαι συνδυῶς σου, καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν, καὶ ἰκνουῶ ὡς φυλάττωσι τὰς λόγους τῆ βιβλίου τούτου· προσκύνησον τὸν Θεόν.

10 Καὶ λέγει μοι· μὴ βλώσῃς τὰς λόγους τῆς προφητείας τῆ βιβλίου τούτου, ὅτι ὁ καιρὸς εἶναι σημεῖα.

11 Ἐκεῖνος ὡς ἀδικῶν, ἀδικήσῃ ἀκόμι· καὶ ἐκεῖνος ὡς ῥυπαῖν, ἁς ῥυκωθῆ ἀκόμι· καὶ ὁ δίκαιος, ἁς δικαιοδότη ἀκόμι· καὶ ὁ ἅγιος, ἁς ἁγιασθῆ ἀκόμι.

12 Καὶ ἰὰ, ἔρχομαι ὀγγύγορα· καὶ ἡ πληρωμὴ μου ἀντάμα μου εἶναι, ἵα ἀποδώσω εἰς καθένα καθὼς θίλει εἶσθαι τὸ ἔργον· του.

13 Ἐγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ὕστερος.

14 Μακάριοι εἶναι ἐκείνοι ὡς ποιῶντες τὰς παραγγελίας του, διὰ ἵα εἶναι ἡ ἐξουσία της εἰς τὸ δένδρον τῆς ζωῆς, καὶ διὰ ἵα ἔμωσιν ἀπὸ ταῖς πόρταις εἰς τὴν πόλιν.

15 Ἀμὴ οἱ σκύλοι, καὶ οἱ μάγοι, καὶ οἱ πόρνοι, καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωολάτραι, καὶ καθένας ὡς ἠγαπᾷ καὶ κάμει τὸ ψεῦμα, θίλωσιν εἶσθαι ἔξω

15 Ἐγὼ Ἰησοῦς Ἰταμφοῦ ἰὼν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τῆς Δαβὶδ, ὁ ἄσπὴρ ὁ λαμπρὸς καὶ ὁ ἄσπυρος.

17 Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσι· Ἐλθέ. καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω· Ἐλθέ. καὶ ὁ διψῶν ἔλθτω, καὶ ὁ θέλων λαμβάνετω τὸ ὕδωρ ζωῆς δωρεάν.

18 Συμμεαρτυρῆμαι γὰρ παντὶ ἀκούοντι τὰς λόγους τῆς προφητείας τῆ βιβλίου τούτου· Ἐάν τις ἐπιτιθῆ ἑπὶ ταῦτα, ἐπιθήσει ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν βιβλίῳ τούτῳ·

19 Καὶ ἴαν τις ἀφαιρῆ ἀπὸ τῶν λόγων βίβλου τῆς προφητείας ταύτης, ἀφαιρήσει ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ τῶν γεγραμμένων ἐν βιβλίῳ τούτῳ.

20 Δέχοι ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· Ναὶ ἔρχομαι ἰαχού· Ἀμήν. Ναὶ ἔρχυ Κύριε Ἰησοῦ.

21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

16 Ἐγὼ ὁ Ἰησοῦς Ἰταμφοῦ ἰὼν ἄγγελόν μου, καὶ σὺς μαρτυρήσει εἰς ταῖς ἐκκλησίας ἐτόυτα· ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τῆς Δαβὶδ, ὁ ἄσπὴρ ὁ λαμπρὸς καὶ ὁ ἀσπυρῖος.

17 Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν· Ἐλα. καὶ ἁκούωντος ὁσῶ ἀκούει ἄς εἰπῆ· Ἐλα. καὶ ἁκούωντος ὁσῶ διψῶ ἄς ἔλθῃ, καὶ ὁσῶσι· θίλει ἄς πάρῃ τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς χάρισμα.

18 Διαβί μαρτυρῶ εἰς κἀθε ἀκούωντος ὁσῶ ἀκούει τὰς λόγους τῆς προφητείας τῆ βιβλίου ἐτόυτο· ἴαν κανίνας προσθήσῃ ἀπάνω εἰς ἐτόυτα, ὁ Θεὸς θίλει προσθήσει ἀπάνω τυ ταῖς πληγαῖς ὁσῶ εἴσαι γεγραμμένας εἰς τὸ βιβλίον ἐτόυτο·

19 Καὶ ἴαν κανίνας εὐγάλη ἀπὸ τῆς λόγους τῆ βιβλίου τῆς προφητείας ἐτόυτης, θίλει εὐγάλοι ὁ Θεὸς τὸ μέρος τῶ ἀπὸ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς, καὶ ἀπὸ τῶν πόλεων τῆς ἁγίας, καὶ ἀπ' ἐκείνων ὁσῶ εἴσαι γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον ἐτόυτο.

20 Ἐκείωντος ὁσῶ μαρτυρῶ ἐτόυτα, λέγοι· Ναὶ, ἔρχομαι γλήγορα· ἀμήν. Ναὶ, ἔρχυ· Κύριε Ἰησοῦ.

21 Ἡ χάρις τῶ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ,

καὶ

Τ Ω Θ Ε Ω Δ Ο Σ Α.

Ἐξιστυπώθη παρ' Ἰωάννου Τωλλυγγου τῆς Χιλοσίας.

15 Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τῆς Δαβὶδ, ὁ ἅγιος ὁ λαμπρὸς καὶ ἑσθρῖνός.

17 Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν· Ἐλθέ. καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω· Ἐλθέ. καὶ ὁ διψῶν ἔλθτω, καὶ ὁ θέλων λαμβάνειν τὸ ὕδωρ ζωῆς δωρεάν.

18 Συμμεαρτυροῦμαι γὰρ παντὶ ἀκούοντι τὰς λόγους τῆς προφητείας τῆ βιβλίου τούτου· Ἐάν τις ἐπιτιθῆ ἑρὸς ταῦτα, ἐπιθήσει ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν βιβλίῳ τούτῳ·

19 Καὶ ἴαν τις ἀφαιρῆ ἀπὸ τῶν λόγων βίβλου τῆς προφητείας ταύτης, ἀφαιρήσει ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ τῶν γεγραμμένων ἐν βιβλίῳ τούτῳ.

20 Δόξα ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· Ναὶ ἔρχομαι ἰαχὺ· Ἀμήν. Ναὶ ἔρχυ Κύριε Ἰησοῦ.

21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ· Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

16 Ἐγὼ ὁ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου, τὸ σῆς μαρτυρῆσαι εἰς ταῖς ἐκκλησίας ἐτότα· ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τῆς Δαβὶδ, ὁ ἅγιος ὁ λαμπρὸς καὶ ἑσθρῖνός.

17 Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν· Ἐλα. καὶ ἑκείνος ὁπῶ ἀκούει ἄς εἰπῆ· Ἐλα. καὶ ἑκεῖνος ὁπῶ διψᾷ ἄς ἔλθῃ, καὶ ὅποιος θέλει ἄς πάρῃ τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς χάρισμα.

16 Διὰ τὴν μαρτυρῶν εἰς καθὰ ἀνθρώπων ὁπῶ ἀκούει τὰς λόγους τῆς προφητείας τῆ βιβλίου ἐτότου· ἴαν κανένας προσθήσῃ ἀπάνω εἰς ἐτότα, ὁ Θεὸς θέλει προσθήσῃ ἀπάνω τοῖς αἰσ πληγῶν ὁπῶ εἶναι γεγραμμένας εἰς τὸ βιβλίον ἐτότου·

19 Καὶ ἴαν κανένας ἀγάγῃ ἀπὸ τῶν λόγων τῆ βιβλίου τῆς προφητείας ἐτότης, θέλει ἀγάγῃ ὁ Θεὸς τὸ μέρος τοῦ ἀπὸ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς, καὶ ἀπὸ τῆν πόλεως τῆν ἁγίαν, καὶ ἀπ' ἐκεῖνα ὁπῶ εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον ἐτότου.

20 Ἐκεῖνος ὁπῶ μαρτυρᾷ ἐτότα, λέγει· Ναὶ, ἔρχομαι γλήγορα· ἀμήν. Ναὶ, ἔρχυ, Κύριε Ἰησοῦ.

21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ,

καὶ

Τ Ω Θ Ε Ω Δ Ο Ξ Α.